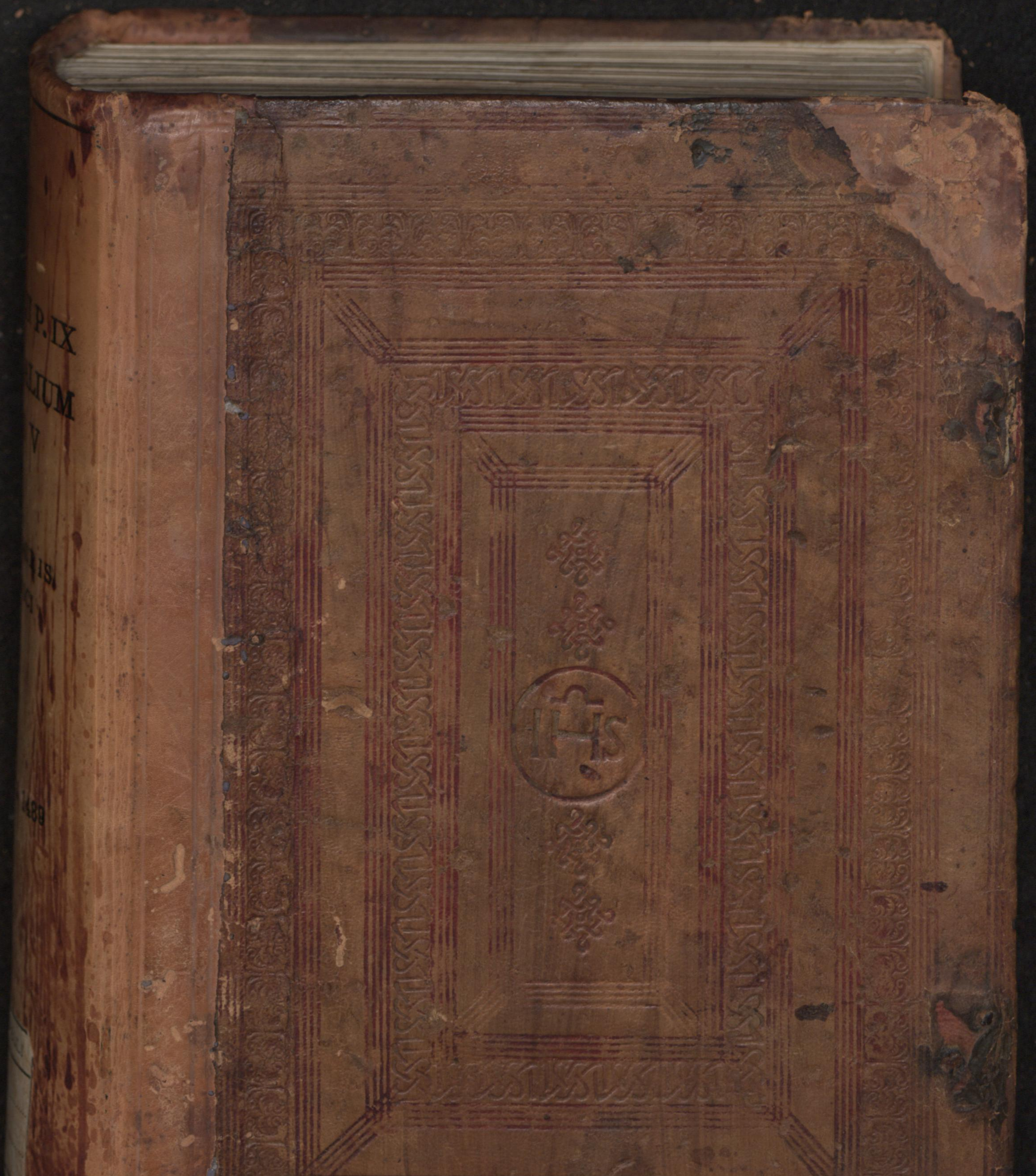

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

GREGORII P. IX
DECRETALIUM
LIBRI V

CORPUS JURIS
CANONICI
II.

VENETIIS 1489

INCUNABULI
5
7
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

INCUNABULI
B
5
7
Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

B 5 7

Abbatie Fesulane

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nterra ferezei & rafaim. q(uia) a
tibi possessio montis ephra
ponder filii ioseph. Non
ad montana conscendere.
ib(us) utant(ur) chananei qui ha
rra campestri. In qua site
n cu(m) uiculis suis. et hiezra
n possidens ualle(m). Dixitq(ue)
mu(m) ioseph ephraim & ma
s multus es & magnae for
on habebis sorte(m) una(m) sed
d montana. & succides tibi
r ad habitandum spatia
t ra pcedere cu(m) subuerteris
quem dicis ferreos habere
e(m) fortissimum.
s sunt om(ne)s filii i(s)r(ae)l in silo
tabernaculu(m) testimonii
ra subiecta. Remanse
filio(rum) i(s)r(ae)l septem tribus.
acceperant possessiones

perrexerunt & lustrantes ea(m) in
septe(m) partes diuiser(unt) scribentes in
uolumine. Reuersiq(ue) sunt ad iosue
q(ui) misit sortes cora(m) d(omi)no i(n) silo
in silo. diuisitq(ue) terra(m) filiis i(s)r(ae)l in
septem partes. & ascendit sors pri
ma filio(rum) beniamin per familias
suas. ut possiderent terra(m) inter
filios iuda & filios ioseph. Fuitq(ue)
terminus eo(rum) contra aquilone(m) ad
iordane(m) pgens iuxta latus hiericho
septentrion[alis] plagae. & inde con
tra occidente(m) ad montana conscen
dens & puemens in solitudine be
thauen atq(ue) pertransiens iuxta luza(m)
ad m[eridiem] ipsa e(st) bethel. Descen
ditq(ue) [in atharo]th addar in monte q(ui) e(st)
ad meridiem bethoron inferior[is]
& inclinat(ur) circu(m)iens contra ma[re]
a meridie montis qui respic(it) co[ntra]
bethoron ad africu(m). Suntq(ue) exitus
eius in cariathbaal [q]uae uocatur

Delictis puerorum 37
Dote post diuortium restituenda 335

De Accusa[tionibus] inquisitoib[us] & denunciat[ionibus] 38
Adulterio & stupro 368
Alienatione iudicii mutandi causa facta 16
Apostatis 262
Appellatoib[us] & recusatoib[us] & recla[mationibus] 201
Arbitris 17
Authoritate & usu pallii 54
Baptismo & eius effectu 299
Bigamis ordinandis & non 672
Calumniatoribus
Capellis monachorum & aliorum religiosorum 304 285
Causa poss[essionis] & proprietatis
Cele[bratione] missarum & sacramento eucha[ristiae] & de off[iciis] 138 276
Censibus exactoib[us] & procuratoib[us] 290
Cohabitatione clericorum & mulierum 221
Clandestina desponsatione 315
Clericis coniugatis / Clericis pugna 217
Clericis non residentibus 212
Clerico egrotante 224
Clericis pugnantibus in duello 273
Clericis peregrinis non admittendis 368
Clerico venatore 73
Clerico percussore 377
Clerico maledico 377
Clerico non ordinato ministrante 378
Clerico exco[mmunicato] depo[sito] & interdi[cto] ministrante 380
Clerico per saltum promoto 377
Cle[ricis] qui ordines furtive suscep[erunt] 380
Cognatione spirituali 381
Cognatione legali 321
Collusione detegen[da] 323
Comodato 376
Concessione preben[dae] et eccl[esiae] non vacantis 245
Conditionibus appositis in matrimonio & aliis pactis 237
Confessis 316
Confirmatione utili & inutili 153
Constitutionibus 217
Consuetudine 5
Corpore viciatis non ordinandis 21
Coniugio leprosorum 71
Coniugio servorum 320
Consanguinitate & affi[nitate] 320
Consecratione eccl[es]ie & altaris 324
Conversione coniugatorum 295
Conversione infidelium 274
Crimine falsi 278
Clericis peregrinantibus 374 217

Custodia eucha[ristiae] c[h]r[isma]tis & aliorum sacr[amentorum] 302
Decimis primitiis & oblationibus 26 275
Deposito 245
Desponsatione impuberum 312
Dilationibus [divortiis] 1 135
Divortiis 333
Dolo & contumacia 147
Donationibus 253
Dona[tionibus] inter virum & uxorem & de donatione propter nuptias 335
Ecclesiis edificandis & reparandis 303
Electione electi potestate 27
Emptione et venditione 246
Eo qui cognovit consanguineam uxoris sue 323
Eo qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium 379
Eo qui mittitur in possessionem causa rei servande 150
Etate & qualitate & ordine preficiendorum 64
Exceptionibus 186
Excessibus prelatorum 381
Feriis 136
Feudis 249
Fide instrumentorum 172
Fideiussoribus 251
Filiis presbyterorum ordinandis vel non 68
Foro competenti 124
Frigidis & maleficiatis & impotentia coeundi 226
Furtis
Hereticis 371
Homicidio voluntario vel casuali 358
His qui filios prodiderunt [?] 364 363
His que vi metusve causa fiunt 10
His que fiunt a prelato sine consensu capituli 240
His que fiunt a maiori parte capituli 241
Iudeis & sarracenis & eorum servis 356
Immunitate eccl[esiae]
Infantibus & languidis expositis 304 363
In integrum restitutione 112
Iniuriis et damno dato 396
Iudiciis 120
Iureiurando 178
Iuramento calumnie 133
Iure patronatus 286
Institutionibus 234
Litis contestatione 129
Libelli oblatione 128
Lite pendente nihil innovetur 151
Locato & conducto 297
Magistris & ne aliquid exigatur pro licentia docendi 355
Maioritate & obedientia 98
Maledicis clericis 377
Matrimonio contracto contra interdictum eccl[esie] 328
Mutuis petitionibus 129
Natis ex libero ventre 321
Ne cle[rici] vel mo[nachi] secularibus negotiis se immisceant 305

Ne prelati vices suas 357
Ne sede vacante aliquid innovetur 239
Novi operis nunciatione 385
Oblatione libelli 128
Obligatis ad ratiocinia ordinandis vel non 71
Observatione ieiuniorum 302
Off[icio] archidi[aconi] archip[resbyteri] primi[cerii] sac[ristae] custo[dis] 74
Off[icio] & potestate iudicis dele[gati] (in vi) 77
Off[icio] legati 90
Off[icio] iudicis 27
Off[icio] iudicis ordi[narii] 27 91
Ordinatis ab episcopo qui renunciavit episcopatui 63
Ordine cognitionum 137
Pactis 102
Parrochiis & alienis parrochianis 264
~~Parrochianis~~
Peculio clericorum 255
Penis 326
Penitentiis & remissionibus 328
Peregrinantibus 218
Pignoribus & aliis cautionibus 250
Plus petentibus 138
Postulatione prelatorum 25
Postulando 105
Prebendis & dignitatibus 226
Precariis 244
Presbytero non baptizato 301
Prescriptionibus 190
Privilegiis & excessibus privilegiatorum 386
Presumptionibus 176
Probationibus 153
Procuratoribus 105
Purgatione canonica 362
Purgatione vulgari 375
Purificatione post partum 305
Qui clerici vel voventes matrimonium contrahere possunt 317
Qui filii sint legitimi 329
Qui matrimonium accusare possunt 332
Raptoribus incendiariis & violatoribus ecclesiarum 369
Rebus eccl[esie] alienandis vel non 243
Renunciatione 55
Recusationibus appel[lationibus] & recla[mationibus] 201
Regularibus & transeuntibus ad reli[gionem] 270
Regulis iuris 418
Religiosis domibus ut episcopo sint subiecte 289
Reliquiis & veneratione sanctorum 302
Rerum permutatione 298
Rescriptis & eorum interpretationibus 8
Restitutione spoliatorum 141

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

1

B. 5. 7.

GREG. IX. DECRET.

De sacra unctione 66
Sacramentis iterandis uel non 68
Sagittariis 368
Scismaticis 363
Scrutinio in ordine faciendo 63
Secundis nuptiis 337
Sententia et re iudicata 195
Sententia excommunicationis 400
Sepulturis 262
Sequestratione possessionum et fructuum 152
Seruis non ordinandis et eorum manumissione 70
Si magne alius pro sponsa exigat uel promittat 345
Sindico 110
Sluroribus 252
Sortilegiis 375
Sponsalibus et matrimonio 307
Sponsa duorum 312
Statu mo. et cano. reg. 281
Successionibus ab intestato 261
Summa trinitate et fide catho. 3
Supplenda negligentia prelatorum 60
Tempore ordinationis et qualitate ordinandorum 61
Testamentis et ultimis uoluntatibus 255
Testibus et attestationibus 158
Testibus cogendis uel non 170
Tornamentis 368
Transactionibus 103
Translatione 52
Treuga et pace 101
Uectare corpo. ordi. uel non 71
Uerborum significatione 413
Uita et honestate clericorum 219
Uoto et uoti redemptione 280
Usuris 371
Ut lite non contestata non procedatur ad testium recep. uel ad diffi. sententia 130
Ut ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur
Ut lite pendente nihil innouetur 151

cum gl. Ven. 1479

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Si decretales epistolas ulla oratiõe vellemus annotare: eiusq rei laudem & utilitatez omnibus edicere & decantare: esset profecto neq laude dignum neq consentaneum. laudes etenim dicere de re ex se apta: non est dignum memoratu: si iuris consulti normaz seruare volumus: quam habes in. l. i. ff. de in inte. resti. Sed quia fortasse fuere nonnulli: qui libenter & volunt & cupiunt in breuiore volumine ac charactere paruo hoc op9 habere & tenere: Ideo prouidus vir Thomas de blauis de alexandria voluit decreuitq vt in breuiore volumine & miore charactere hoc opus decretalium omnes legant: eiq studeant: dabit tibi primo bene castigatum atq elimatum: dehinc miris litteris cõpositum: elaboratum vero adeo: vt nihil sit: quod addas: aut detrahas: tanq enim radiantes stelle inter cetera sunt ipsorum volumina. quod opus rapidissime accipies si volueris id habere ac tenere: quodq si ceperis ante omnia & tibi precipuum: non tantum summam cõsequeris animi voluptatem: veruntamen maiore in dies fructus suscipies.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

In nomine sancte trinitatis amen. Cõpilatio decretalium gregorij. ix.

Gregorius[a] eps seruus[b] seruorũ dei Dilectis filiis[c] doctoribus ⁊ scholaribus vniuersis bononie[d] commorantibus salutem[e] ⁊ apostolicã benedictionem.

Rex[f] pacificus[g] pia miseratõe disposuit[h] sibi subditos[i] fore pudicos[k] pacificos[l] ⁊ modestos:[m] sz effrenata cupiditas[n] sui prodiga[o] pacis emula mater litium materia

a. S Regorius. In hui⁹ libri pncipio qnqȝ pcipue sunt pnotãda. vz q̃ sit itẽtio: q̃ mã: q̃ vtilitas: cui pti philosophie supponat̃: qs modus agẽdi: ⁊ qs libri titul⁹: Intẽtio dñi gregorij i hac pñti ɔpilatiõe fuit diuersas ɔstitutiões ⁊ decretales eplãs pdecessoꝝ suoꝝ i diuersa dispsas volumina seu cõpilationes q̃ difficultatẽ studẽtib⁹ igerebãt: i vnã ɔpilationẽ resecatꝭ supfluis ad vtilitatẽ legẽtiũ ac studẽtiũ reducẽ: put in eiusdẽ dñi gregorij ɔstõne euidẽti⁹ dclarat̃. Materia i h ope st ipe ɔstões ⁊ decretales eple sb singlis titulis collocate. Vtilitas ẽ vt his lectis ⁊ itellectꝭ sciam⁹ discernere int̃ equum ⁊ iniquũ ⁊ vnicuiqȝ reddẽ qd suũ ẽ: ⁊ i h iusticia ɔsistit: vt isti. d iusti. ⁊ iu. in pn. ⁊. xij. q. ij. cũ devotissimã. Supponit̃ ethice. i. morali sciẽtie: sic ⁊ alij libri iuris. vñ etiã dicit impator: legib⁹. nr̃is hoiuz mores intẽdim⁹ corrigẽ. C. d secũ. nup. l. i. Modus agẽdi talis est: diuidit eni opus suuz in qnqȝ ptes. In pma pte tractat d sũma trinitate ⁊ fide catholica ⁊ de ɔstõnib⁹ d rescriptis de iudicib⁹ ⁊ eoꝝ officijs. In secũda pte tractat de iudicijs ⁊ coopantib⁹ ad iudicia. In tertia pte tractat de vita ⁊ honestate clericorũ ⁊ reb⁹ eoꝝ ⁊ ecclesiaꝝ. In q̃rta d spõsalib⁹ ⁊ matrimõijs ⁊ ĩpedimẽtis eoꝝ. In qnta d accusatiõib⁹ ⁊ criminib⁹ ⁊ penis coꝝ. Et sic termiat tractatũ suũ ipsum diuidẽs in qnqȝ ptes ad silitudinẽ qnqȝ sensuũ corpis: quos qlibet q iudicat hr̃e dz: aliter non ẽ idoneus iudex: sic eniz ois copula ɔiugalis restricta ẽ vsqȝ ad quartum gradũ ad similitudinẽ q̃ttuor humoꝝ vel elementoruz corpis humani: vt. j. de ɔsan. ⁊ affini. nõ dz. §. phibitio dicens Gregorius eps seruus suoꝝ dei ⁊c̃.

b ❡ Seruus. sic ẽt ipator appellat se suum. C. d of. pre. ptor. aphrice. l. i. circa pn. vel dic qꝫ dicit ex hũilitate q2 q maior est vr̃uz: fiat sic minister vr̃. ix. q. iij. null⁹ pmas vel seruus d2: q2 sicut p seruũ acqrit̃ dño: insti. p quas pso. nob acq. circa pn. ita etiã p dñm papã cuilibz ecclesie põt acqri. j. de censi. cũ instãtia: i pticula q̃ decisa ẽ de pn. j. vt li. pen. ecclesia. sic p impatorẽ acqrit̃ hoib⁹: in auc̃. ɔsti. q̃ digni. libe. a pa. pote. §. illud quoqȝ. coll. vi. ⁊ noctes ducit isomnes: vt subiecti sub oi qete consistant: in auc̃. vt iudices sine q̃quo suffra. in pn. coll. ij. ⁊ dicit ipator: volũtarios labores appetim⁹: vt qetem alijs pparem⁹: in auc̃. vt diui. iussi. subscrip. habe. glo. q̃sto. in pn. coll. viij. ⁊. j. de resti. spo. c. frequens.

c ❡ Filijs. hũ dicit filijs: q2 solũmodo patriarchas archiepiscopos ⁊ epos fratres appellat: oẽs alios filios. j. de cri. fal. q̃z graui.

d ❡ Bononie ɔmorantib⁹. ⁊ ita nõ in castris: q̃m si i castris studeãt: bñficia ex puilegio sibi ɔcessa occasione studij hr̃e n debẽt. j. de cle. nõ resi. tue fraternitatis. Preterea ex quo dic̃ bononie: nõ vr̃ qꝫ alijs mittant̃ alibi studentib⁹: ⁊ sic non tenent̃ recipe hãc ɔpilatõnẽ: q2 lr̃e pape nõ extendunt̃ ad alios q̃z ad eos qbus mittunt̃: vel q cõtinent̃ in eis: ar. j. d of. de le. p. ⁊. g. ⁊. c. gratuz. ⁊. c. cuz oliz. Sed nõ est ita oẽs. n. tenent̃ ad obsuationẽ hui⁹ ɔpilatiõis: sz ppter studiũ qd ẽ bononie cõius ⁊ gnãlius pcipue in vtroqȝ iure: ⁊ ibi q̃si de oibus ptibus mũdi sunt studẽtes: iõ potius bononie dirigunt̃: ⁊ ita oẽs tenent̃ hãc ɔpilationẽ obsuare: q̃ nec possent nec debẽt singuloꝝ aurib⁹ intimari. xvi. di. qd dicitis. ⁊. j. d pos. pla. ad hec. ⁊ ɔstõ principis post duos menses a tpe publicatiõis oẽs astringit: in auc̃. vt fac. noue ɔsti. circa pn. coll. v. ⁊. j. de sen. excõi. nouerit.

e ❡ Salutẽ. p talẽ salutationẽ nõ tollit̃ excõicatio: si aliq scholares vl' magri essent excõicati tpe publicatiõis. j. d sen. ex. si aliqñ. vbi de hoc. ber.

f R Ex. alibi appellat̃ impator. xi. q. iij. iulianus.

g ❡ Pacificus. q vt pacẽ docẽ venit in mundũ. xxiij. q. i. nisi bella: regnũ th̃ eius ñ ẽ de hoc mũdo. c. cã. q. iij. §. i. ber.

h ❡ Disposuit. s. p puidentiã ⁊ pdestinationẽ non necessitate: q2 vasis ire ⁊c̃. xxiij. q. iiij. nabuchodonosor. d pe. di. iiij. sic itaqȝ. ⁊ in precedentibus ⁊ sequentibus. §.

i ❡ Subditos. i. pdestinatos qui si etiaz peccant coram dño dicunt̃ peccare: de pe. di. i. ⁊ venit. q etiam si peccant: nihilominus saluabunt̃: de pe. di. iiij. §. sic itaqȝ. Contra primũ dictum est: de pe. di. iiij. §. hanc societatem.

k ❡ Pudicos. i. castos: sic ⁊ ipator subditos suos castitatẽ seruare hortat̃. vñ d2 castitas sola ẽ q̃ cũ fiducia possibilis ẽ deo aias pñtare: in auc̃. de lenonib⁹. §. sancim⁹. coll. iij. q̃ suaderi põt: ipari ỽo nõ põt. xxxij. q. i. itegritas. vñ debem⁹ esse pudici q2 ipudic⁹ ocul⁹ ipudici cordis ẽ nũcius. xxxij. q. v. nec solo.

l ❡ Pacificos. i. paci studentes. vñ etiam dñs: beati pacifici: q̃m filij dei vocabunt̃. xxiij. q. i. noli.

m ❡ Modestos. i. tẽpatos q2 qlibz dz hr̃e i se tẽpantiã: vt sciat suare misicordiã ⁊ rigorẽ: vl' sil' vtrũqȝ. xlv. di. disciplia. b.

n ❡ Cupiditas. q̃ ẽ radix oiuz maloꝝ. xlvij. di. bonoꝝ: in auc̃. vt iudices sine quoq̃ suffragio. §. cogitatio. coll. ij. ⁊ hoc idez inuit̃. d pe. di. ij. §. q2 radix oiuz. post illũ. §. ex pmissis. ber.

o ❡ Prodiga. q2 nõ solũ rex: sed ẽt fame qs pdigus est: vt habet̃. C. de his qui pe. no. l. i. in fi. de ac. c. platoꝝ excessus. ⁊ talis crudelis ẽ: q famã suã negligit. xij. q. i. nolo. ⁊ ỽe: q2 ois etas ab adolescẽtia pna est ad malũ. xij. q. i. ois etas. ⁊ ois creatura sub vicio est: d pe. di. ij. §. charitas ad fi. ⁊ humana natura quodãmõ labit̃ ad dlicta: i auc̃. de monachis. §. sigs igit̃ col. i. ⁊ pclivius est hoiuz cursus ad voluptatẽ: ⁊ nã est imitatrix

Iste liber est abbatie S. Ptolomei de fo[illegible]

2

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

viciorum.xx.q.iij.prodiuus.vñ claudianus:prodiuior vsus in pe ioꝛa daꝛ.sed in eo ꝙ dicit,prodiga videꝛ sibi ꝯtraria lra ista: quia primo dixit cupiditas:q: q est cupidus nõ est,pdigus. sic intellige:cupiditas referꝛ q̃tum ad retentionem tẽporaliũ :pdiga q̃tuz ad euacuationẽ virtutũ:q: vnũ expellit aliud.xxxij q.i.cũ renũciaꝛ.⁊ igressus viciorum opaꝛ egressum virtutũ:vt ibi dr̃. Ber.

p ¶ Litigia.hoc iõ dicit q: humana nã pna est ad dissentiẽdũ.j.ď ꝯcess. pben. q: diuersitatez.⁊ ff.ad trebell. q: poterat ⁊ de ꝯ.di.iiij.sicut in sacramẽtis.⁊.ff. de arbit. itẽ si vn⁹.§. vlt .⁊ semp nouas depꝛopat edere formas.C.ď ve.iur.enu. l.ij.§.sꝫ q: diuine. ⁊ natura itroductũ ẽ: vt plura sint negocia q̃ vocabula.ff. de pꝛescript.ꝟ. nãlis.vñ dic impatoꝛ ꝙ nã nouitates q̃tidie niti tur iuenire:vt in auc.q; bus modis nãles effici anꝛ legitimi ⁊ sui.§.sigs vero coll. vi. ⁊ iõ nouis moꝛbis noua ꝯuenit antitoda pparari .j. ď iur. calũ.cetez.⁊ varia expimẽta moꝛboz varia nos cogũt remedia iuenire.

c ¶ Constitutiones.ꝯstitutio est quam pꝛinceps facit ꝓ pꝛio motu:decretalis epistola est q̃ rñdet ad consultationem.j.de sen.excom.si concubine.

d ¶ Similitudinem.idem dicit impatoꝛ ⁊ eandez cãz assumit.C.de nouo co.ꝯpo.in.iij.consti.in pꝛinci.

iurgioꝝ tot quotidie noua litigia[a] generat:vt nisi iusticia[q] conatus ei⁹ sua virtute repꝛimeret:⁊ questiões ipsius iplicitas explicaret:ius humãi federis litigatoꝝ abusus extingueret:⁊ dato libello ꝛpudij[r] cõcoꝛdia extra mũdi termios exularet. Ideoqꝫ lex,pdiꝛ[f]:vt appetitus noxius sub iuris regula limiteꝛ:[t] ꝑ quã gen⁹ humanum vt honeste viuat:alterũ nõ ledat[a]:ius suum vnicuiqꝫ[b] tribuat:infoꝛmaꝛ. Sãe diuersas cõstitutiones[c] ⁊ decretales epistolas ꝑdecessoꝝ nostroꝝ in diuersa dispersas volumina:quaꝝ aliã ,ppter nimiam similitudinem[d] :⁊ q̃dã pꝛopter cõtrarietatẽ[e]:nõnulle ẽt ,ppter sui pꝛolixitatez cõfusionẽ inducere videbantur alique vero vagabanꝛ[f] extra volumina supꝛadicta:que tã ꝙ incerte frequẽter i iudicijs vacillabant:ad cõez ⁊ maxie studẽtiũ vtilitatẽ ꝑ dilectũ[g] filiũ fratrẽ raimũdũ capellãuz ⁊ penitentiarium nostrum illas in vnum volumen resecatis[h] supfluis ,puidimus rediгẽdas:adijcientes ꝯstitutões nr̃as:⁊ decretales epistolas ꝑ q̃s nõnulla q̃ in pꝛioꝛib⁹ erãt dubia declarantur[i]. Volẽtes igitur vt hac tm̃ cõpilatione vniuersi vtantur in iudicijs[k]: ⁊ in scholis:districtius pꝛohibemus:neqs pꝛesumat aliaz facere absqꝫ auctoꝛitate sedis apostolice speciali.

Innocen.iij.in cõcilio gnãli.

e ¶ Cõtrarietatez. ⁊ iõ compilatio antiqua nõ fuit legitime oꝛdinata : q: nulla ꝯrietas debet esse i iure.C. ď ve.iur. enu.l.tãta. §.ꝯriuz. iõ in pñti ꝯpilatione nullus dz ꝯriũ reperiri.

f ¶ Uagabantur. quas videbitis ꝑ titulos collocatas iste nõ erãt in antiqua ꝯpilatione : ⁊ sunt iste.j.ď ser.nõ oꝛd.miramur.j.de biga.a nobis.⁊ ita de alijs.

g ¶ Per dilectuz filiũ fratrẽ raimũdũ.⁊ recte ⁊ oꝛdiate . debent.n.taliꝛ compilari decretales:vt oꝛdo tempoꝛum ipsaꝝ ex illaꝝ compositione ⁊ dispositiõe clarescat

l.di.vt ꝯstitueret.⁊ quod medicamenta moꝛbis exhibent:hꝫ iura negocijs:in auc.hec ꝯstitutio que innouat ꝯstitutionez in pꝛin.coll.viij.⁊ que de nouo emergunt nouo auxilio indigent.ff.de interroga.actio.de etate.§.ex cã.⁊.ff.vt in poss.lega.l.plane.⁊.ff.de ven.inspi.l.i.in pn.⁊.j. de offi.dele. insinuante.⁊.j.de excep.pastoꝛalis.j.de testi.pñtiuz.⁊.c.vlti.

q ¶ Justicia.q̃ ab alijs virtutibus augeri ⁊ ad maius appaꝛere desiderat:in auc.de refe rẽdarijs.§.pꝛopterea coll. ij.

r ¶ Libello repudij.quez olim maritus dabat vxoꝛi.j.de diuoꝛ.gaudemus in fi.⁊.ff.de diuoꝛ.l.ij.§.in repudijs.

f ¶ Pꝛodiꝛ.vt humana coerceaꝛ audacia : ⁊ tuta sit inꝛ ipꝛobos innocẽtia.iiij.di.facte sunt autẽ.naz ꝑ leges nemo bene facere cogiꝛ:sed male agere,phibeꝛ.xxiij.q.v. ad fidem.

t ¶ Limiteꝛ.limes est agroꝝ discretio. vñ versus . limes erat positus litem:vt discerneret agri.j.de verbo.sig.foꝛus.

u ¶ Honeste viuat ⁊c.hec sunt tria pcepta legis ď qb⁹habes ff.de iu.⁊ iur.l.iusticia.§.i.insti.e.ti.§.iuris pcepta. ⁊ sic sunt intelligenda honeste viuere q̃tum ad se:in his.s.q̃ nobiscuz agim⁹ q̃ honestas circa matrimoniũ ꝯsideraꝛ.ff. ď ritu nup. ⁊ semp.xxxi.di.nicena.⁊ circa moꝛes.ff.de tu.⁊ cura.datis ab his.l.scire.§.penult.⁊.§.vlti.ber.

a ¶ Alteꝝ non ledat.in his.s.que circa alios agim⁹:vñ illud qđ tibi nõ vis fieri alijs nõ facias in pn.decretoꝝ di.i.humanum genus.⁊.j.de ma.⁊ obe.dilecti.

b ¶ Jus suũ vnicuiqꝫ.siue sit pena afficiẽdus siue pmio remunerãdus:di.iij.c.fi.⁊.j.ti.,pr.c.firmiter.§.i.in fi.⁊ ꝑ hoc dr̃ seruire deo sibi ⁊ pꝛimo.⁊ summũ bonũ in vita est iusticiam colere ⁊ ius suũ vnicuiqꝫ tribuere.xij.q.ij.cũ deuotissimaz. ⁊ per hoc ꝙ dr̃ vnicuiqꝫ datur intelligi qualiter debeat se hꝛe erga superioꝛem parem ⁊ subditum.

pꝛimis in pꝛimo loco posterioꝛibus in secundo ponendis:vt.C.de no.co.ꝯpo.in pꝛima ꝯsti.in pꝛin. qđ q̃dem seruaꝛ in pñti compilatione sed in antiqua non: ⁊ qui eas componunt non solum debent esse glorιosi doctrina legum:sed experientia reruz: vt.C.e.ti.ꝯsti.ij.vnde per oꝛdinationem istius compilationis scietis quis illoꝝ quoꝝ tempoꝛe constitutiones:concilia : decretales edita sunt:pꝛecessit.

h ¶ Resecatis.põt ergo dñs papa derogare ꝯstitutiõibus ꝑdecessoꝝ suoꝝ nõ ob.ꝙ par in parẽ nõ hꝫ impiuz.j.de arbi.l.naz magr̃atus.⁊ est nõ.q: e adẽ ꝑsona cẽseꝛ cũ eo cui succedit:⁊ nemo põt sibi hanc.l.iponere:ne liceat sibi a pꝛima volũtate discedẽ.ff.ď leg.iij.l. sigs i pn.

i ¶ Declaraꝛ.j.ď regula.statuim⁹. q̃ expõit illa ꝯsulti.

k ¶ Jn iudicijs.sic ergo vr̃ ꝙ oibus decretalibus istis vti possum⁹in iudicijs:q: indefinita eqpollet vniuersali.xix.di.si romanoꝝ.⁊.j.de pui.q: circa . ⁊.ff. de pui.si cui.ff.de ser.v:.pꝛe.l.si seruus.⁊ ita nõ est hic aliq̃ idulgẽtia siue dispẽsatio qđ falsuz ẽ imo sunt mulie:⁊ idulgentia nõ dz trahi ad ꝯsequentiã.vij.q.i. petisti. ⁊ isti. de iur.nã.§.plane.dicas ꝙ pp vnã decretalẽ vel duas aut plures nec pl⁹nec mĩn⁹est:⁊ ẽ si.de con.dis.ij.reuera.vbi dicit ꝙ oẽs illi q mãducauerũt ď mãna illoꝝ qđ pluit filijs isr̃l i deserto moꝛtui sunt:⁊ tñ caleph ⁊ iosue nõ fuerũt moꝛtui i deserto:imo itrauerũt frã,pmissiõis lxxvi.di.ieiuniũ.⁊ ita modicũ qđ nõ nocet.nã modica res nõ inducit simoniã.j.de simo.⁊ si q̃stiones. argu.ꝯ q:,p modica re daꝛ actio furti.xiiij.q.vlti.c.vlti.⁊ ꝑ sex solidis tm̃ ꝯmittiꝛ simonia.j.de simo.ex tue fraꝛnitatis ⁊,p vna gallina ꝯmittiꝛ furtũ:isti.de reꝝ di.§.gallinaꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Sõ. dic in talib⁹ affect⁹ ꝛ intentio ꝯmittentis ꝯsideraт in talibus. vel dicas ꝙ dicit in scholis: referт ad decre tales illas q̃ ꝯtinẽt indulgentiã siue dispẽsatiões: quia ille debẽt legi in scholis: vt p doctrinã sciatur vbi ꝛ qñ sit dispẽsandũ: q̃ ṽo ius cõe ꝯtinent: referũт ad vtrũqꝫ quia illis vtimur i iudiciis ꝛ i scholis Si ṽo decretal' aliqua decetero inueniaт ex ꝯpilatione istã. qd fiet. tene qõ dĩ. j. de fide instru. c. pastoralis. Hic pcipit papa vt tm̃ hac ꝯpilatione vniuersi vtanт. Quid erit si aliq vellent vti ꝛ legẽ porẽ dico ꝙ illi essẽt excõicandi: q facιũt ꝯ mandatũ princi pis. j. de ma. ꝛ obe. siqs. ꝛ. xxv. q. i. generali.

De sũma trinitate ꝛ fide catholica.

l. DE summa trinitate ꝛ fide catholica. Qm̃ oẽ qõ ñ est ex fide pctm̃ est. xxviij. q. i. §. i. ꝛ. j. de prescript. qm̃ oĩ. ꝛ ordo nr̃e repationis a fide sumpsit exordiũ: iõ de fide catholica pimo est agendũ. Et q2 prio in fide instrui debem⁹: vt sic ad baptismũ creduli veniamus: de cõ. di. iiij. añ baptismũ. videndũ est ğ qd sit fides put h accipiт: ꝛ q̃t modis accipiaт fides: ꝛ q̃t sũt species fidei ꝛ q̃t articuli: qõ pmiũ credentiũ: ꝛ q̃ sit pena nõ credentiũ. Fides. n. mult̃ modis dĩ. Dicit fides qñqꝫ ideʒ qõ sacrm̃ baptismi. xlv. di. ꝯ iudeis. ꝛ. j. ꝯ bap. ꝛ ei⁹ effec. ꝯ bitũ. Itẽ dĩ fides castitas thori. xxvij. q. ij. ꝯiuges. ꝛ. j. ꝯ iureiur. quẽadmodũ. ꝛ ẽ vnũ de trib⁹ bonis mr̃imonij e. cã. ꝛ. q. oẽ itaqꝫ. Iteʒ dĩ fides securitas siue pactũ q̃ ẽt hosti suanda ẽ. xxiij. q. i. noli. Itẽ dĩ fides qñqꝫ ꝯscia. j. ꝯ resti. spo. lr̃as. ꝛ. j. ꝯ pscrip. qm̃ oẽ qõ nõ ẽ ex fide. i. ex ꝯscia: ꝯ pe. di. iiij. ad fi. di. §. illud ãt. vltra mediũ. Itẽ dĩ fides credulitas fm̃ quã credim⁹ id qõ nõ videm⁹. fides. n. est ꝯ re nõ visa: de pe. di. iiij. in domo. vñ ẽt dĩ: fides nõ hʒ meritũ: cui hũana rõ pbet expimẽtũ. Itẽ dĩ fides pmissio: isti. de rex. di. §. vẽdite. Itẽ alio modo dĩ fides collectio articulox: vt hic. ꝛ. xxiiij. q. i. hec est fides. pterea ꝛ i psalmo dĩ: hec ẽ fides catholica quã nisi ꝛc. Itẽ dĩ fides eqtas i actionib⁹ ꝯsiderata: isti. ꝯ act. §. actionũ. qdã sũt bone fidei: qdã stricti iurт. Fides ṽo sic describiт ab aplõ i epl'a ad hebre. put h sumiт. Fides est substãtia rex spandax argumentũ ñ apparentiuʒ. ꝛ dĩ substãtia spandax rex: q2 spare debem⁹ qõ dctm̃ ẽ a pphetis cẽ futux. argumentũ ñ apparentiũ dĩ: q2 p pphetias iã ꝯpletas debem⁹ hr̃e argumẽtũ. i. pbatõeʒ ñ apparẽtiũ ꝯ futuris ꝯplẽdis. s. ꝯ die iudicij ꝛ ꝯ fine mũdi. Sʒ vĩ ꝙ diffinitio ista nõ sit bõa: q2 ṽa diffinitõ cõuertibil' dʒ eẽ cũ suo diffinito: ꝫ h nõ est ꝯuertibil': q2 spes silr ẽ substãtia spandax rex: vñ vĩ inferendũ ꝙ fides ẽ spes qõ ẽ falsuʒ. Itẽ h diffinitio vĩ loq tm̃ ꝯ futuris: cũ fides sit tã ꝯ pñtib⁹ q̃ʒ ꝯ pteritis ꝛ futuris: eo ꝙ hʒ se ad oĩa. ad pterita. s. q2 credendũ ẽ xpm fuisse natũ ꝛ passuʒ. ad pñtia: q2 credẽdũ ẽ ꝙ ipse sit q in altari q̃tidie ꝯficiт. ꝛ ad futura: q2 credẽ debem⁹ ipsiuʒ ventux ꝛ iudicatux viuos ꝛ mortuos: ꝛ ita vĩ eẽ isufficiẽs ista diffinitio: ꝛ lʒ diuersa tpa ꝯphẽdat: vna tñ fides vĩ eẽ. vñ satis põt dici ꝙ nõ ẽ ṽa diffinitio: ꝫ qdã notificatio fidei ab aplõ dicta. Põt ãt magr̃aliт diffiniri. Fides ẽ volũtaria certitudo absentiũ ĩfra sciaʒ ꝛ supra opiõnẽ ꝯstituta. Scia. n. hʒ cognitõeʒ: fides ṽo nõ. vnde dicit Aug⁹. Fides ẽ credẽ qõ nõ vides: ꝯ pe. di. iiij. i domo. Spẽs ãt fidei sũt duẽ. vna ẽ formata: quã hñt boni ꝛ sci ẽ ꝛ alia iformis: quã hñt mali ꝛ ẽt demones ꝛ ifideles: ꝛ existẽtes i mortali pctõ: ꝛ fides eox caret forma. pma ẽ virtus a q̃ dicunт fideles qcũqꝫ baptizanт de cõ. di. iiij. ꝙ auteʒ apud. ꝛ talis fides dĩ iformata charitate. vñ sic põt diffiniri fides ẽ q̃litas q̃ qs credit qõ diligit. charitas dignior est: penes quã ꝯsistit oẽ meritũ: ꝛ ẽ fons viu⁹ cui ñ cõicat alien⁹. s. a fide. j. ꝯ reg. lʒ i fi. ꝛ de pe. di. i. oĩs q nõ diligit. §. itẽ vt xps ait. vñ dĩ fides nr̃a ẽ virt⁹ quã charitas comitaт. vñ dicit Aug⁹. Fides q̃ p dilectõnẽ opaт est fundamẽtuʒ oium ṽtutũ. i. q. i. cũ paul⁹. ꝛ apostol⁹ ita diffinit: hec ẽ fides q̃ p dilectionẽ opaт: ꝯ pe. di. ij. §. itẽ sine charitate. ꝛ nõ ea q̃ demonũ est: q̃ credũt ꝛ ꝯtremiscũt. De fide iformata charitate dic abacbuch pphet a: iust⁹ (m̃e⁹) ex fide viuit. Fides nr̃a ẽ eadeʒ in substãtia: cũ fide antiquox: vt dctm̃ ẽ. qõ pbat euãgeliũ: turbe ãt q̃ pcedebant ꝛ q̃ seq̃banт: clamabãt dicentes: osanna filio dauid. Distãt tñ in q̃litate: q2 qõ ipsi credebãt ꝯ futuro: nos credim⁹ de pteritis. s. xpʒ natũ ꝛ passuʒ. Principales ãt articuli fidei nr̃e sunt. vij. fm̃ ꝙ septẽ sũt dona spũs sc̃ti q̃s glibet xpian⁹ scire teneт: clerici explicite: laici implicite: ꝛ credere sicut tenet ecclia: ꝛ sũt hi: icarnatio siue natiuitas: baptism⁹: passio xpi siue mors eius: descẽsus ad iferos: resurrectio: ascẽsus i celũ: aduent⁹ ei⁹ ad iudiciũ: ꝯ qbus hẽs i pma ꝯstitutõe firmiт. p qb⁹ ioãnes in apocalypsi legiт fleuisse: vbi dĩ. Uidi librũ signatũ. vij. sigill' formã ipmentib⁹ i celo ꝛ in terra ꝛ apud iferos: ꝛ nẽo fuit dign⁹ apire librũ nisi leo ꝯ tribu iuda. Scdʒ q̃sdã theologos sũt. xij. articuli fidei: pp. xij. apostolos: q eadẽ hora istinctu spũs sci symbolũ ꝯposuerũt. vñ dĩ symbolũ a syn qõ ẽ sil': ꝛ bolus qõ ẽ morsell⁹: q2 vnusquisqꝫ aplox suũ morsellũ. i. ptẽ suã apposuit. ꝛ ẽ aliud symbolũ maius: qõ cãtaт i missa i nicena synodo factũ pp grecos q ñ credebãt ꝙ spũs scũs pcederet ab vtroqꝫ: ꝯ ꝯ. di. v. c. vl. ꝛ penult. ꝛ ẽ t̃tiũ symbolũ athanasij: qcũqꝫ vult: qõ cantaт in prima: istõ põt appellari q̃rtũ symbolũ: ꝛ ita sũt mõ q̃ttuor sic q̃ttuor euãgelia: ꝫ verius est ꝙ articuli veri tm̃ sunt. vij. de qb⁹ dctm̃ ẽ. Premiũ ṽo credẽtiũ ẽ vita et̃na: pena ṽo ñ credentiuʒ est gehẽna ppetua: iux illõ. Hec ẽ fides catholica: quã nisi q̃sqꝫ fideliт firmitqꝫ crediderit: salu⁹ esse nõ poterit: ꝛ q crediderit ꝛ baptizat⁹ fuerit salu⁹ erit. j. de bap. ꝛ ei⁹ effectu: maiores. b.

m Firmiter. hoc iõ dicit: q2 ordo fidei nr̃e pbari nõ potest: ꝛ q2 vbi ratio deficit fides supplet: de cõ. di. ij. reuera in fi. vt quod sermo sonat affect⁹ sentiat idest fides: de con. di. iiij. nil est aliud. arg. quia fides est de re non visa: de peni. distin. iiij. in domo in fine.

n Credim⁹. h iõ dic: q2 dubi⁹ in fide ifidelis est. j. de heret. dubius. ꝛ ar. xxij. q. i. oẽ qõ in fi. ꝛ ẽ simile de accusato contra quẽ nihil est pbatũ: ꝛ sic dubi⁹ qñ se nõ purgat. Et q2 fides ẽ exordiũ nr̃e repationis: iõ pri⁹ de ea pmittit: q2 homo dʒ instrui in fide: de con. di. iiij. ante baptismum. ꝛ c. ante. xx.

o Simpliciт. fides. n. simplicib⁹ ṽbis ẽ pponẽda. xxiij. dis. q eps. ꝛ. xxiiij. di. qñ. sic ꝛ testimoniũ dʒ eẽ pux. iij. q. ix. pura. ꝛ simplex dʒ esse ꝯstitutio: silr ꝛ lex. iiij. di. erit ãt. sic ꝛ quelibʒ scriptura si obscure loquaт: p nõ scripta habeт. ff. de his que p non scrip. ha. l. i. sic ꝛ testimonium obscux nõ valet. j. de pba. in pñtia. ꝛ. j. de testi: cum clamor. ꝛ. ff. de interro. ac. ꝯ etate. §. nihil interest. ꝛ generaliter nunq̃ʒ per extranea ṽba res est proponenda sed per vsitata: ar. xxxvij. di. relatum. io.

p Unus. hoc dictum fuit ad differentiam plurium planetarum: quos quidam colebant tanq̃ʒ deos.

q Est verus. dictus est ad differentiam fictorum.

r Etern⁹. h iõ dic: q2 mĩbicordie di nec mẽsuras possum⁹

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

immensus[a] et icōmutabilis[b] incomphensibilis[c] omnipotēs[d] et ineffabilis[e] pater et filius et spiritus sanctus: tres quidem persone: sed vna essentia substantia seu natura simplex[f] oino: pater a nullo fili⁹ a patre solo: ac spūs sanctus parit ab vtroqȝ absqȝ initio semper ac sine fine: pater generans: filius nascens: et spiritus sanctus procedens: cōsubstantiales et coequales et coomnipotētes[g] et coeterni.[h] vnum vniuersoꝝ principiū creator oiuȝ visibilium et inuisibiliuȝ spūalium et corporalium q sua oipotenti virtute simul[i] ab initio tēporis vtranqȝ ꝯ nihilo ꝯdidit creaturā spūalem et corporalē: angelicā videlicet et mundanaȝ ac deinde humanam[k] quasi[l] cōmunem ex spiritu et corpoꝛ constitutam. Diabolus[m] eniȝ et alij demones[n] a deo quideȝ natura creati sunt boni[o]: sed ipsi per se[p] facti sunt mali: homo vero diaboli suggestione[q] peccauit. Hec sancta trinitas ſm communem essentiam indiuidua et ſm personales proprietates discreta: primo per moysen et sanctos prophetas aliosqȝ famulos suos iuxta ordinatissimam dispositionem temporum doctrinam humano generi tribuit salutarem. Et tandem vnigenitus dei filius iesus christus a tota[r] trinitate communiter incarnatus[s] ex maria semper virgine spiritus sancti cooperatione conceptus: verus homo fact⁹ ex anima ratiōali et humana carne compositus vna[t] in duabus naturis persona viam vite manifestius demonstrauit. Qui cum ſm diuinitatem sit immortalis et impassibilis:[x] idem ipse ſm humanitatem factus est mortalis et passibilis: qui etiaȝ pro salute humani generis in ligno crucis passus et mortuus[y] descendit[z] ad inferos: resurrexit[a] a mortuis et ascendit in celum: sed descendit in anima: et resurrexit in carne: ascenditqȝ pariter in vtroqȝ vēturus i fine seculi iudicatur⁹ viuos et mortuos et redditur⁹ singulis ſȝ opa sua tā reprobis q̄ electis: q oēs cuȝ suis proprijs resurgēt corpibus q̄ nūc gestāt[b] vt recipiant ſm opera sua: siue bona fuerint siue mala: illi cum diabo-

ponere nec tempora diffinire: de pe. distinc. i. multiplex. et xxvi questione. vj. is qui.

a Immensus. i. sine mensura. vñ dr̄ intra oia non inclusus extra oia non exclusus: supra omnia non elatus.

b Incōmutabilis. xxij. q. iiij. incōmutabilis. et tñ dat cūcta moueri. vñ Boeti⁹: Stabilisqȝ manens dat cuncta moueri. et c. sepe tamen mutat sniam suā: vt ibi dr̄. et c. vnusqsqȝ in fi.

c Incōprehensibilis. vñ in veteri lege dr̄: Bestia q̄ montē tetigerit lapidabit. et illud: Accedȝ hō ad cor altū: et exaltabit de⁹ ab eo. et illud: O altitudo diuitiaꝝ sapiē-tie et scientie dei q̄ȝ incōphensibilia st opa eius: et inuestigabiles vie eius.

d Oipotens. qr oia potest q̄ decent eius potentiā: et que posse est aliqd posse: vñ peccare nō potest: qr peccare nō est aliquid posse vt ait Augustinus: immo est aliquid non posse: vt de pe. disti. ij. §. charitas.

e Ineffabilis. vñ illd: Sapiaȝ eius qs enarrabit: q̄si diceret nullus.

f Simplex oio. Nō qr multiplex est cōpositio. Est enim pprie cōpositō partis ad partes: vt i rebus corporalibus. Item est compositio pprietatȝ ad subiectū: vt rōnabilitas in aia. Itē forme ad substātiā et substātie ad formā: nulla istaꝝ ꝯpositionū cadit in deū: et iō dr̄ simplex oio. i. in quolibet sensu ꝯpositionis. Et pone quasi simile in aia: cuius substātia simplex est: et tñ tria reperiuntur in anima: intellectus qui precōcipit: ratio que discernit: et memoria que conseruat. Intellectus preconcipiens pr̄i primo operanti comparatur. Ratio discernens ꝯparat filio: q est sapia patris disponens oia in celo et in terra. Memoria ꝯseruans ꝯparat spiritui sancto: qui oia bona corroborat et ꝯfirmat: sicut ista tria idē st in substantia cū aia: sic et tres psoe pr̄ et fili⁹ et spūs scūs idē st i substātia.

g Coomnipotētes. vt i symbolo athanasij: sed tñ non tres omnipotentes: sed vnus omnipotens.

h Coeterni. Sed contra videtur in dicto symbolo: vbi dic: Et tamen non tres eterni: sed vnus eternus. So. hic ponunt adiectiue iste dictiones: ibi autem substantiue. hec est differentia: hic designat personas: ibi essentiam: sed tote persone coeterne sibi sunt coequales.

i Simul ab initio tpis. vñ Salomon: Qui manet in eternū creauit oia simul. vñ i genesi: In pncipio creauit deus celuȝ et terrā: qd simul factū fuit: sed simul dici non potuit.

k Humanā. qr prima die angelos creauit: et sexta die creauit homines.

l Quasi cōem. i. mediā inter angelicā et mundanaȝ. vel cōeȝ. i. vtriqȝ ꝯformē: qr in plurib⁹ ꝯformat secum angelis. s. in rōe et discretiōe: et i multis cū inferioribus creaturis: qr sentimus cum illis et i pluribus alijs.

m Diabol⁹. diabolus dr̄ a dia qd est duo et bol⁹ qd est morsellus: quia duos bolos tm̄ de corpore et aia quaerit facere.

n Demones. demon interpretatur sciens: et est arg. ex hac lr̄a: qr de bono pcedat maluȝ. qd est falsum: vt h̄ exponit: qr āgelus nō hūit remediuȝ sicut hō: qr homo peccauit p suggestionē: angelus per se sine alteri⁹ suggestione: vt dic littera sequens.

o Creati sūt boni. Nunqd ē ideȝ de homine: vr̄ qr n̄ p hoc quod dicit apostolus: eramus enim nā filij ire sicut et ceteri. a qua nullus liberat nisi p fidem: de con. di. iiij. firmissime. dicas qr homo ab initio bon⁹ creat⁹ fuit sicut et angeli et in charitate: vt de pe. disti. ij. §. romanos. ꝟ. adaȝ ꝟo. et c. sequen. et c. princeps. videt qr homo creatus fuit immortalis: de con. dist. iiij. placuit igitur versus fi. dist. et auctoritas predicta sic debet intelligi: eramus. n. nā filij ire. i. eramus debitores idest digni pena eterna: ire. i. pene eterne: nā. i. inseparabili vitio. s. originali peccato. originale. n. pctm̄ ita inheret humano generi: sicut esset ei nāle: qr sicut nā nos non deserit dū sumus: ita nec originale pctm̄: sed tamen post baptismum nō nocet: de con. dist. iiij. c. ij.

p Per se. i. ex proprio defectu.

q Suggestione. et iō magis puniendus est diabolus qȝ ipse faciens. lxxxvj. di. tanta. nec illud excusat diabolū: si hō illud al's factur⁹ esset. ff. de seruo cor. l. i. §. qui igit. lȝ videret qr p sola tm̄ hortatione nō dȝ teneri. nō enim q exhortat: mandatoris opa fungit. ff. ꝯ his qui no. ifa. ob hec ꝟba in fi. nec id excusat hoiem: qr ꝯsilio

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

alterius fecit: quia ꝺ̃bult ⁊ potuit explorare apꝺ̃ semel ipsum: an expediret ei tale cõsilium. ff. mã. l. ij. in fi. ⁊ si dubitabat potuit consulere peritiores: quare imputatᷣ alicui. ff. de iu. ⁊ fac. ign. l. regula. §. ij. ⁊. ff. de bo. pos. in bonorum in fi. ⁊. xxxvij. di. §. vlt. io.

et immortalitatem.

c Extra quam. xxiiij. q. i. qm̃ vetus.

d Sacrificium. de cõ. di. ij. nec moyses. vnde dr̃: Rex sedet in cena turba cinctus duodena: Se tenet in manibus se ciba⁊ ipse cibus. Dicit augustinus de carne beate marie Carnem accepit: ⁊ eandem carnem ad manducandum dedit ad salutem: de consecratiõe di. ij. ac cesserunt iudei. ⁊ hoc fuit significatum in persona dauid: de quo dicitᷣ ferebatur dauid manibus suis. vt ibi dicitur. b.

a Dispositionem hec fuit dispositio quia tria fuerunt tempora: tẽpus ante legem ⁊ tempus sub lege ⁊ tẽp⁹ grẽ In tempore ãte legem habebãt homines ius naturale: quo regebantᷣ: quod consistebat in his duobus p̃ceptis ꝯtentis his v̾ƀi. Quod tibi visᷣ fieri: mihi fac: qꝺ̃ nõ tibi: noli: sic potes in terris viuere iure poli: di. i. i prin. Item tẽpore sub lege regebantᷣ d̾calogo moysi dato a deo ⁊ tunc cõtingebãt omnia in figura: que cõpleta fuerunt tẽpore gratie quãdo dei filius, nos docuit p̃cepta euangelica: quibus hodie regimur: in quo scripture fuerunt cõplete: ⁊ hic ẽ ordo de quo hic dicit.

b A tota trinitate. hoc ideo dicit: quia inseparabilia sunt opera trinitatis: de cõ. di. iij c. vl. in fi. ⁊. xxviij. q. i. sic enim neq̃ circa prin. per mediã colũ. nec põt filius a se facere q̃c q̃ꝫ nisi quod viderit patrem facientem de con. distinc. v. saluator in fi.

lo penã ꝑpetuã: ⁊ isti cũ christo gloriam sempiternã. Una vero est fidelium vniuersalis eccl̃ia: extra quãᶜ nullus oĩo saluatur: in qua idem ipse sacerdos ẽ sacrificiũᵈ iesus christus: cuius corpus ⁊ sanguis ĩ sacramento altaris sub speciebus panisᵉ ⁊ vini veraciter ꝯtinentur transubstãtiatis pane in corpus ⁊ vino in sanguinem potestate diuina: vt ad ꝑficiendũ mysterium vnitatis accipiamus ipsi de suo: qꝺ̃ accepit ipse ꝺ̃ nr̃o: ⁊ hoc vtiq̃ꝫ sacramẽtum nemo potest conficeᷣ nisi sacerdos: qui rite fuerit ordinatus ƒm clauesᶠ ecclesie: quas ipse cõcessit apostolis eorumq̃ꝫ successoribus iesus christus. Sacramentuꝫ vero baptismiᵍ qꝺ̃ ad dei inuocatione ⁊ indiuidue trinitatis videlicet patris ⁊ filij ⁊ spiritus sancti consecratur ĩ aqua tã paruulis q̃ adultis in forma eccl̃e a quocũq̃ꝫʰ rite collatũ ꝓficit ad salutẽ. ⁊ si post susceptiõem baptismi quisq̃ prolapsus fuerit in peccatũ ꝑ verã põt semꝑ penitentiaꝫ reparari. Non solum auteꝫ virgines ⁊ cõtinentes verum etiam coniugatiⁱ per rectaꝫ fidẽ ⁊ oꝑationem bonam placentes deo ad eternam merẽtur beatitudinẽ ꝑuenire.

Idem in eodem.

Damnam⁹ ergo ⁊ reprobamus libellũ seu tractatũ quẽ abbas ioachiꝫ edidit cõtra magr̃m petrũ lõbardum de vnitate seu essẽtia trinitatis appellans ipsum hereticũ ⁊ insanum ꝓ eo q̃ ĩ suis dixit sentẽtijs: qm̃ quedam summa res est pater ⁊ filius ⁊ spũs scũs: ⁊ illa ñ est generãsᵏ neq̃ꝫ genita nec ꝓcedẽs. vñ asseritˡ: q̃ ille nõ tã trinitatẽ q̃ q̃tnitatem astruebat ĩ deo: vꝫ tres personas: ⁊ illã cõeꝫ essẽtiam q̃si quartam: mãifeste ꝓtestãs q̃ nulla res ẽ q̃ sit pr̃ ⁊ filius ⁊. s. s. nec est essentia nec subã nec natura: q̃uis concedat q̃ pr̃ ⁊ filius ⁊ spũs scũs sũt vna essẽtia vna subã vnaq̃ꝫ natura: verũ vnitatẽ h⁹ĩ nõ verã ⁊ ꝓpriã sꝫ q̃si collectiuã ⁊ silitudinariã esse fateᷣ: quẽadmodũ dicũtur mlti homiẽs vn⁹ ppl̃s: ⁊ multi fideles vna ecclesia: iuxta illꝺ̃: mltitudĩs credẽtiũ erat cor vnũ ⁊ aĩa vna: ⁊ q adhẽt ꝺ̃o vn⁹ spũs ẽ cũ

e Sub speciebus pãis hoc ex causa statutuꝫ fuit vt in alia forma sumeretur propter horrorem vnde dicitur: Nisi quis manducauerit corp⁹ meum ⁊ biberit sanguineꝫ meum. ⁊ cetera. audito hoc verbo scandalizatĩ sunt discipuli ⁊ dixerũt: Durus est hic sermo. de con. di. ij. prima. de hoc sacramento traditur. j. de celebrati. missa cum marthe.

f Secundum claues. nota hic q̃ nõ põt conficere corp⁹ christi nisi fuerit ordinatus in forma ecclesieᷓ.

g Sacramentum vero baptismi. hic est secũdus articulus qui vltimo ponitur: ⁊ hic exprimitur forma baptismi quam seruat ecclesia ꝺ̃ consecra. distinct. iiij. firmissime. ⁊. j. de baptis. ⁊ eius effectu. maiores.

h A quocunq̃ꝫ. a quocunq̃ꝫ ergo baptism⁹ cõferatur in forma ecclesie: ratum est: vt i. q. i. q̃ quidam. ⁊ de consecratione distinctione. iiij. a quodam. ⁊. c. romanos. xxiiij. q. i. §. sed istud.

t Incarnatus. hic explicatur primus articulus fidei.

u Una hoc fuit figuratim in archa noe: vbi fuit redẽptio sanctorum per duas naturas quo ad opinionem ⁊ veritatem.

x Impassibilis. xxij. q. iiij. incommutabilis. ⁊ habetur figura his versibus: Nil isaac patitur: aries fit victima christo. Nec deitas patitur cum moriatur homo. xxij. q. ij. §. abraham. ⁊. c. se.

y Mortuus. hic explicatur tertius articulus fidei.

z Descendit ad inferos: quartus articulus.

a Resurrexit. v. Ascendit. vi. Ventur⁹. vij.

b Nunc gestant. vnde apostolus: Hoc mortale indu

i Coniugati. nota q̃ tres sunt ordines in ecclesia dei: scilicet virgines continentes ⁊ coniugati. christus enim plus amat virgines q̃ꝫ alios: quia sponte tribuunt quod sibi non fuerat imperatum. continentes etiam plus deo placent q̃ꝫ coniugati: quia non expedit homini ad regna celestia tendẽti accipere vxorem: vt. xxiij. q. v. tunc saluabitur. ⁊ ea sunt in nostris officijs gratiora: que cum liceret non impendere: tamen causa dilectionis impendimus. xxviij. questione prima iam nunc.

k Damnamus. non est generans. adiectiue teneᷣ: idest nõ generat. licet sit persona generans.

l Asserit. s. ioachim. Quod ille. s. petrus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

¶ Jtẽ q plãtat.s.predicãdo.Et q rigat baptizando i epistola ad corinthios.
¶ Unum corpus.vnione charitatꝫ ꝛ spũ:ꝺ cõse.di.iiij.q̃ris a me.
m ¶ Ut sit vnũ.i.eiusdẽ volũtatis.Nos vnũ.s.vniõe nature.
n ¶ Nõ.n.hic.Rñ.ꝯcili nꝫ auctib⁹ ioachim.Ait .s.ioachim.
o ¶ Pater ꝛ filius.pr̃ dedit testimoniũ deitatis: qñ dixit:Hic est fili⁹ me/us dilectus in quo mihi bene complacui: ipsum audite filius dedit testi/moniũ deitatis:qñ i mõte transfiguratus potẽtiam deitatis ꝛ speciẽ ex/ne beatitudinis oñdit. Spus sanctus dedit testimõiũ:qñ super baptizatum in specie colũbe re/quieuit:vel qñ ad inuocatõeꝫ noĩs christi corda credẽtiũ impleuit.
p ¶ Et hi tres vnũ.i.in/differẽtes quo ad dãdã grãm.vel vnũ.i. vnius substãtie vel essentie.
q ¶ In terra.s.ꝙ christ⁹ fuit homo.j.ꝺ cele.miss. in quadã.
r ¶ Sps.i.hũana anima quã emisit in passione.
s ¶ Aqua ꝛ sãguis.que fluxerunt ꝺ latere xp̃i:vt in decre.p.i quadã.ꝛ fuit vera aqua ꝛ nõ aqua/ticus hũor:vt quidã he/retici mentiuntur.
t ¶ Hi tres vnum sunt.ñ nã eiusdẽ substãtie: sed coopatione eiusdem my/sterij:qꝛ sps ꝑ adoptõeꝫ nos filios dei fecit:aqua fecit nos filios dei ꝑ ab/lutionẽ baptismi:sãguis per redẽptionẽ gratie.
u ¶ Nõ est generãs.i.ñ gñrãt:sꝫ ẽ psona gñans.
x ¶ Nec gẽita. Nota ad intelligentiã psonaꝝ in trinitate:ꝙ nominũ quedã sunt essẽ/tialia q̃dam personalia quedam notionalia. Essentialia sũt que in singulari nũero dicuntur cõgrue de trib⁹ psonis sigillatim:vt deus bon⁹ de⁹ iustus etern⁹ oĩpotẽs ꝛ similia :i plurali vero numero incõgrue dicũtur:iuxta illud athanasij:Et nõ tres dij:sed vnus ẽ deus. Personalia sunt que supponũt psonã:ꝛ in singulari numero tm̃:vt pr̃ ꝛ filius ꝛ sps sanctus. Notionalia sunt que notãt distictõeꝫ i psõis:vt generãs ge/nerata ꝛ ꝓcedẽs. Ista notionalia cũ veniũt adiectiue dñr tm̃ ꝺ psõis ꝛ nõ de essentia:ꝫ qñ teneñ substãtiue:tũc dñr tam de essentia q̃ꝫ ꝺ psonis vñ hec ꝓpositio simplr̃ ẽ vã pr̃ ẽ generãs:siue hec dictio generãs teneaĩ adiectiue siue substãtiue. Si ãt dicaĩ substãtia diuia ẽ gñrãs: si hec dictio gñrãs teneatur adiectiue falsa ẽ:qꝛ vellet notare distictõeꝫ i diuina essentia.si teneaĩ substãtiue vã ẽ:qꝛ tũc ẽ sẽsus:substãtia diuia ẽ gñãs.i.psona q̃ generat.vñ noĩa ista gñans gẽita ꝛ ꝓcedẽs adiuncta noĩbus psonaꝝ distictioeꝫ notãt psõarũ:iũcta vo cũ noĩb⁹ istis substãtia natura seu essentia diuina tenẽtur substãtiue ꝛ notãt essentiã tm̃.

illo.itẽ qui[x] plantat ꝛ q rigat vnũ sũt:ꝛ oẽs vnũ corp⁹ sum⁹ in xp̃o. Rursus in libro reguꝫ ppl̃s meus ꝛ ppl̃s tu⁹ vnũ sũt Ad hãc aũt suã sẽtẽtiã abstruendã illud potissimũ verbum inducit qꝺ xp̃s de fidelibus iquit in euangelio:volo pater vt sint vnum[m] in nobis: sicut ꝛ nos vnũ sum⁹:vt sint consu/mati in vnũ uõ[n] enim vt ait fideles xp̃i sunt vnũ.i. quedaꝫ vna res q̃ cõis sit oĩb⁹: sꝫ hoc modo sũt vnum.i.vna eccl̃ia propter catholice fidei vnitatem:ꝛ tãdem vnũ regnũ ꝓpe vnionẽ idissolubilis charitatis:queẽadmodũ in cãonica ioannis apl̃i epistola legitur:qꝛ tres sunt qui testiomũ dant in celo pater[o] ꝛ fi.ꝛ.s.s.ꝛ hi tres[p] vnum sunt:statimqꝫ subiungitur:ꝛ tres sunt qui testioniuꝫ dant i[q] terra spũs[r] aq̃[s] ꝛ sãguis ꝛ hi tres[t] vnũ sunt:sicut in quibusdam codicibus inuenitur Nos autem sacro approbante concilio credimus ꝛ cõfitemur cuꝫ petro:ꝙ vna quedã summa res est incomprehẽsibilis qdẽ ꝛ ineffabilis:que veraciter est pr̃ ꝛ filius ꝛ.s.s. tres simul persone ac sigillatim q̃libet earũdẽ:ꝛ ideo in deo solummodo trinitas est nõ qua

ternitas:quia quelibet trium personarum est illa res vꝫ substantia essentia seu natura diuina que sola est vniuersoruꝫ principium:preter quod aliꝺ inueniri non potest: ꝛ illa res non est[u] generans nec[x] genita nec procedẽs:sed est pater qui generat:ꝛ filius qui gignitur:ꝛ spiritus sanctus qui procedit:vt distinctiones sint in personis ꝛ vnitas in natura[y]. Licet igitur alius[z] sit pater alius filius alius spiritus sanct⁹ nõ tñ aliud:sed id qꝺ est pr̃ ꝛ filius ꝛ spiritus sanctus.ideꝫ oĩo vt ꝯm orthodoxã[a] ꝛ catholicã fidẽ ꝯsubstãtiales eẽ credanĩ. Pater eni ab eterno filium generãdo suã substantiam ei[b] ꝺdit iuxta qꝺ ipse testatur:pr̃ qꝺ dedit mihi mai⁹ oĩb⁹ est.ac dici nõ põt:ꝙ ptẽ substantie sue illi dederit ꝛ partẽ ipse sibi retinuerit:cuꝫ substãtia pr̃is indiuisibilis sit:vtpote simplex[c] oĩo.sed nec dici potest ꝙ pater in filium trãstulerit suam substantiã generando:quasi sic dederit eam filio ꝙ non retinuerit ipsam sibi: alioquin desijsset esse substantia. Patet ergo ꝙ sine vlla diminutione filius nascendo substantiam patris accepit: ꝛ

y ¶ Natura.hec ẽ illa sũma res quã dixit magr̃.p.
z ¶ Alius pater alius filius. Disiunctiua siue partitiua nomia:vt vn⁹ aliqs alius duo ꝛ similia:aliqñ significant essentiã aliqñ nõ. Nomia ptitiua iũcta cũ noĩb⁹ psonalib⁹ ꝛ nõ essentialibus i masculino ꝛ feminio genere notãt distictõem i psonis: pr̃ ẽ vnus filius ẽ alius:pr̃ ꝛ filius sunt duo. Jũcta vo noĩbus essentialibus ita ꝙ eis imitanĩ: essẽtiã notãt:vt pr̃ ẽ vn⁹ de⁹ pr̃ ꝛ fili⁹ sunt vna essentia. In neutro vero genere tñ essẽtiã notãt:pr̃ ꝛ filius sũt vnuꝫ.i.vna res:ꝛ iõ optie dicit: ali⁹ pr̃ ali⁹ fili⁹.i.alia est psõa pr̃is ꝛ alia persona filij nõ tñ aliud:imo idẽ sũt in substãtia:vt iaꝫ patet.
a ¶ Orthodoxam.i.rectã: ab orthos qꝺ ẽ rectũ ꝛ doxa qꝺ est scriptura q̃si recta scriptura.
b ¶ Ei dedit.vñ ꝺ augustinus:Nihil hꝫ fili⁹ qꝺ ñ nascẽdo a pr̃e accepit.
c ¶ Simplex oĩo.de hoc dicas vt.s̃.c.pr.
d ¶ Procedẽs.s.ꝑ ĩspirationẽ:ꝺ cõ.di.vl.[i]c.pe.in fi.
e ¶ Cũ ergo veritas.dicit respondẽdo auctoritati p̃dicte volo pr̃ ꝛc.ꝛ eã exponit quã iducebat pro se ioachi ꝛ exponit qualiter intelligatur hoc verbũ vnũ:ꝛ ꝑ hoc etiã alijs auctoritatib⁹ respondetur.
f ¶ Orat in euãgelio ioãnis.
g ¶ Unũ in nob.i.vniti nobis vnione spiritus.
h ¶ Unum sum⁹.hic in alia significatiõe accipitur.hoc nomẽ vnum.i.vnione substantie seu nature:ꝛ infra sequitur.
i ¶ In gratia.i.per gratiam.

k Florentino mõasterio. nota q̃ si auctor reprobatur eius scripta sunt reprobãda. j. de hereticis fraternitatis. imo ꝛ si bõa essent reprobarent rõne auctoris: q: si lȝ ei hoc facere. xcvi. di. bñ quidē. hic ꝯo lȝ auctor nõ reprobet: q: cõfitetur se ꝯuare fidē catholicã tñ scripta sua q: malã hẽbãt sin iam reprobant.

nitaris. qñqȝ enim suo sẽsu vti debȝ iudex in iudicãdo proprie accepto vocabulo. ff. de arbi. qualē. ꝛ in auc. de iureiu. qd̃ pre. ab his q adnministra. reci. circa. pn. col. ij. ꝛ. j. de renũ. i pñtia. dñ tñ ꝯm leges ꝛ iura pnũciet: in auctē. ꝺ iudi. §. q: ꝯo. ꝟ. ois iudex als est. §. colla. vi. ꝛ i auctē. ꝺ ꝺfen. ciui. §. iusiurã. colla. iij. ꝛ. iij. q. vij. iudicet. ꝛ. xx. di. ꝺ libellis: ꝛ. xxxvij. di. relatum. ꝛ institu. de officio iudi. in pri. ꝛ. C. de sẽtē. ꝛ iter. om. iudi. nemo.

l Corrigenda ꝛ ideo qr parat⁹ fuit corrigi ꝛ se correxit vt seqtur nõ dȝ dici hereticus licȝ qñdoqȝ errasset in fide. xxiiij. q. i. hec est fides. ꝛ. q. iij. dixit apostolus.

m Canonũ. c generalium. s. q: quidã canones sunt psonales qdam locales. lxiij. di. cũ longe. j. de elec. nihil: qdã causales. qdã temporales: vt. xxix. di. sciendum.

n Statuta. non abrogata vel per cõtrarium canonē vel p cõsuetudinē illa eiȝ ꝯuãdã non sunt. xxvi. di. c. i. ꝛ xxxvi. q. vl. ꝛ. c. vl. ꝛ dic statuta cõtinētia pcepta ꝛ prohibitiones: al's si de cõsilio loquerētur nõ obligarēt. xiiij. q. i. qd̃ recipitur. iiij. di. §. hec ꝛ si legib⁹.

p Custodiant. i. q. vij. siqs oēm. xix di. si romanoꝝ. ꝛ. j e. c. vlt.

o Ab oibus. sic ꝛ leges ab oib⁹ sunt ꝯuande: vt. C. ꝺ legi. ꝛ cõsti. lege leges. ꝛ. C. de iur. ꝛ fac. igno. cõstitutiones. ꝛ dic ab oib⁹. s. subditis. nã papa ꝛ iperator legib⁹ nõ cõstringũtur. ff. de leg. princeps. ꝛ. ix. q. iij. cũcta tñ legibus se velle viuere profitentur. C. de legi. digna vox. ꝛ. C. de test. ex imperfecto. ꝛ. ff. de lega. iij. ex imperfecto. ꝛ isti. qui. mo. testa. infir. §. vlt. ꝛ. ij. q. vij. nos si icompetēter.

ita pater ꝛ filius habēt eãdē substantiam: ꝛ sic eadem res est pater ꝛ filius necnon ē spiritus sanctus ab vtroqȝ procedens[d]. Cum ergo[e] veritas p fidelibus suis orat[f] ad prēm volo inquiens vt ipsi sint vnũ[g] in nobis: sicut ꝛ nos vnũ[h] sumus hoc nomē vnũ p fidelibus quidem accipit: vt itelligat vnio charitatis in gratia[i]: p personis vero diuinis vt attendat idētitatis vnitas i natura: quēadmodum alibi veritas ait: estote perfecti sicut ꝛ pater vester celestis perfectus est: ac si diceret manifestius: estote perfecti perfectione gratie sicut pater vester celestis perfectus est perfectione nature vtraqȝ videlicet suo modo: q: inter creatorem ꝛ creaturam non potest tãta similitudo notari: quin inter eos maior sit dissimilitudo notanda. Siqs igitur sententiam vel doctrinam prefati ioachiȝ in hac pte defendere vel approbare presumpserit tanq̃ hereticus ab omnibus euitetur: in nullo tamen propter hoc florentino[k] monasterio cui ipse ioachiȝ extitit institutor volum⁹ derogari: qm̃ ibi ꝛ regularis est institutio ꝛ obseruantia salutaris: maxime cum ipse ioachim omnia scripta sua nobis assignari mandauerit apostolice sedis iudicio[l] approbãda seu etiam corrigenda[l]: dictãs epistolã quã propria manu sb̃scripsit: in qua firmiter cõfitetur se illam fidem tenere quã romana tenet ecclesia: q̃ disponente dño cũctorũ fideliũ mater est ꝛ magr̃a. Reprobam⁹ ēt ꝛ cõdẽnamus puersissimũ dogma impij amalricij: cuius mentem sic pr̃ mendacij excecauit: vt eius doctrina nõ tã heretica q̃ insana sit cẽsenda.

Ex cõcilio meldẽsi.

De constitutõibus

Canonũ[m] statuta[n] ab omnibus[o] custodiãtur[p]: ꝛ nemo in actõibus[q] vel iudicijs[r] ecclesiasticis suo[s] sensu sȝ eoꝝ auctoritate ducatur.

Greg. in registro.

Cognoscētes: ꝛ ifra. Re que culpa[t] caret: i dãnũ vocari nõ cõuenit. Quotiens vero nouum quid statuit ita solet futuris[v] formam impõere: vt dispendijs[x] preterita nõ commendet[y] ne detrimentum ante prohibitionem[z] possint ignorantes incurrere: quod ecꝫ postmodum dignum est

t Cognoscẽtes. culpa q: qd̃ legitie factũ ē penã non meret. C. de adul. gracchus. ꝛ peccata suos debēt tenere auctores. C. de penis. l. sãcimus. ꝛ. j. de his q̃ fi. a ma. p. ca. quesiuit. ꝛ. j. ꝺ sen. excom. romana i fi. ꝛ ita est hoc arg. expressũ q̃ nēo priuatur iure suo sine culpa. lvi. di. satis puersũ. xvi. q. vlt. inuctiȝ de resti. spo. qrente. arg. cõtra. xxij. dis. renouãtes ꝛ. xxxiiij. di. si cuius vxorē. ꝛ. c. sequenti. xxvij. q. ij. multorũ. j. de cle. ꝯiu. sane. So. prima rubrica regulariter ꝯa ē: ꝯtraria causalia sunt. vl' dicas q̃ licet qñqȝ quis puet iure suo sine culpa non tñ fit istud sine cã. j. vt lite nõ cõtestata. qm̃ frequenter. §. si vero. ꝛ cãm facile est videre i ꝯrijs signatis. In. vi. casibus p̃uatur aliqs iure suo sine clpa sua: vnde versus. Paupertas odiũ viciũ fauor ꝛ scelus ordo. Personas spoliant ꝛ loca iure suo. ista notant i c. renouantes. ꝛ. j. de p̃uile. ãtiqua. vbi de hoc.

u Futuris. sic ergo cõstitutio respicit tñ futura ꝛ nõ p̃terita: vt. j. c. c. vlti. vbi dicemus de hoc.

x Dispendijs. i. damnis siue retractationibus.

y Commendet. i. puniat.

z Prohibitõeȝ. ar. neminē ligari ꝯstõne anq̃ȝ ad ipȝ pueniat vt. xxx. ij. q. iiij. dixit sara. ꝛ. lxxxij. di. pposuisti. ar. ꝯ. xvi. di. q̃ dicitis. sȝ nõ ē ꝯ: q: ex q̃ publice pmulgata ē ꝛ publicata: oēs tenēt ad ipsi⁹ obꝯuãtiã ꝛ oēs ligat p⁹ duos mēses a publicatõis tp̃e elapsos: i auc. vt facte noue ꝯstitu. circa pn. colla. v. j. de sen. excõ. nouerit. j. ne cleri. vel mõachi. nõ magno. ꝛ. c. sup specula. nec ē necesse vt singuloꝝ auribus inculcetur: vt in dicto. c. q̃ dicitis. ꝛ. j. de postulatio. prelatorum. ad hec. nisi probaret se extra prouinciam tunc fuisse vel alias impeditũ: ar. est expressum. j. qui matri. accusa. poss. cum in tua.

q In actõibus. s. ciuilib⁹.

r In iudicijs. s. cr̃ialibus: q: iudiciũ aliud criminale aliud ciuile. j. q fi. sint le. p venerabilē. nec est necessē p ponere actõem. j. de iudi. dilecti. ff tñ qs proponit inceptã succũbit: sed aptam põt postea proponere: vt. j. de iudi. examinata. vbi de hoc.

s Suo sensu. s. malo. ꝛ est si. iij. q. ix. pura. ꝛ. j. e. ne in

T Ranslato sacerdotio de moyse in xpm̄ de xpo in petrum quidā hebrei lʒ facti essent xpiani legē tñ seruare volebant·q̄ dicebat sabbatū custodiri ⁊ circūcisionē esse seruādā: que hodie ad litteram seruari non debet: hos reprehendit apostolus dicens: q̄ postq̄ꝫ sacerdotium translatū ē ad xpianos: necesse est vt legis translatio fiat: ⁊ augustinus super illo loco ꝓbat q̄ hoc facere nō debent q: lex ⁊ sacerdotium simul data fuerūt ⁊ ab eodē ⁊ sb eadē ꝓmissiōe: ⁊ iō simul bvāda: q: qđ ꝺ vno dicitur necesse ē de altero intelligi.

a Translato. in petrū ꝑ illa vba: pasce oues meas. j. de electio. signi ficasti. vel secundum alios ꝑ illa verba: ite docete ⁊ cetera de conse. dis. iiij. ꝓpt̄ trāslata est ergo lex: ⁊ ita legis obseruatio nō est apud iudeos: sꝫ apud petrū ⁊ suos successores ⁊ q̄ trāslatuꝫ fuit sacerdotiū a xpo in petrū: ꝓbatur. xxi. di. in nouo.

b Sacerdotio. supple leuitico: vt cessꝫ obiectio q̄ pōt fieri de melchisedech: qui p̄cessit legē per quingentos annos: quod innuitur ex littera sequenti: q: sacerdotium simul fuit datuꝫ cū lege: vez ē supple leuiticum.

vetitos sustinē. Augustin⁹ sup illud ep̄le ad hebreos.

T Rāslato[a] sacerdotio[b] necesse ē vt legis trāslatio fiat. q: enīꝫ[c] simul[d] ⁊ ab codeꝫ ⁊ sub eadē spōsiōe[e] vtraq̄ꝫ data sunt: qđ ꝺ vno[f] dī necesse ē vt de altero intelligatur.

I dē sup ep̄la ad romanos.[i]

N Am cōcupiscētiā[s] nesciebā[h]: ⁊c̄. hoc[i] enīꝫ elegit apostolus generale[k]: vn̄[l] oia mala, oriūt[m]. bōa ē ergo lex[n] q̄ dū hoc ꝓhibꝫ oia mala ꝓhibet[o]. Hiero. in parabolis.

N E initarī[p] p̄udētie[q] tue prudentie[r] sue initit: q ea q̄ sibi agenda vl' dicēda videntur: patrū decretis[r] p̄eponit[t]. Innocen. iij. senoñ. archiepiscopo ⁊ ep̄o treceñ.

Q Um oēs: ⁊ ifra. Ad audientiam ap. nr̄i puenit q̄ treceneñ. canonici nouum fecerūt i treceñ. eccl'a ꝯstitutū[v]. vt eis tā i p̄sentia q̄ i absentia reddit⁹ suos ex itegro pcepturis: q i eadē eccl'a p⁹ illā ꝯstōnē fuerūt vel decetero fuerit istituti reddit⁹ i absentia nō pcipiāt: sꝫ tūc solū cum fuerint residentes: cū ſm treceñ. eccl'e cōsuetudinē oēs in hoc consueuerūt esse pares. Statuerūt etiā vt cū singulis p̄ebendis annexe sint vinee ipsis suas dum vixerint possidentibus: vinee decedentiuꝫ ad successores nō trāseant: sꝫ p̄ouentus earum inter singulos diuidantur. Cū igit qđ q̄s q̄s[x] iuris in alterū statuit: ipse debeat vti eo: ⁊ sapiētis dicat auctoritas: patere legē[y] quaꝫ tu ipse tuleris. M⁹. qua. anni quos canonicos iūioribus ⁊ iunio2es in perceptione fructuū tā ꝓbendaꝫ q̄ vicearum

i Hoc. n. s. nescire cōcupiscentiā vel remouendam a se. vel hoc. i. peccatuꝫ: ita expōit Aug. si intelligas ꝺ cōcupiscētia carnis tm̄: falsum esset cum apostolus haberet cōcupiscētiā stimulū carnis. vnde dixit: Video illā legem repugnātē legi mētis mee captiuātē me i corpore peccati. xxxij. q. v. si paulus.

k Generale. vitiū ꝯcupiscētie qđ ē generale ad oia vitia.

l Vn̄ oia mala. ar. q̄ vno ꝓhibito oia ꝓhibent q̄ sequūt ex illo. xiij. q. v. penale. ⁊. iiij. di. deniq̄ꝫ. ⁊. j. ꝺ fi. instru. int̄ dilectos ad fi. C. de re. alie. nō alienādis. l. vl. ⁊. C. de leg. nō dubium.

m Oriunt. i. oriri pn̄t: ⁊ cōp̄hēdit genera singulorū ⁊ nō singula generū. i. nō ē aliqđ genus mali qđ q̄nq̄ꝫ ñ possit oriri ex cōcupiscētia: ⁊ sic intelligit. xlviij. di. bonoꝝ. vbi dī q̄ cupiditas ē radix oium maloꝝ: vbi similiter cōp̄hendit genera singulorū ⁊ nō singula generū: ⁊ de pe. di. ij. q: radix. ⁊ eodē mō intelligit illud qđ dic ipatoꝛ: q̄ auaricia ē mr̄ oiuꝫ maloꝝ: i auc. vt iudi. sine q̄. suffra. §. cogitatio ꝟsus fi. coll. ij. ⁊ ex hoc generali vitio cōcupiscētia oia mala. i. septē p̄incipalia vitia pn̄t oriri. s. supbia ira iuidia accidia auaricia gula luxuria. ⁊ iō dicit Aug. cū aplo: q̄ bōa sit lex q̄ dū hoc ⁊c̄. nō tñ pp h singula vitia cuiuslibꝫ generis: vtputa interficere hoieꝫ puriū ⁊ silia oriūtur ex cōcupia. vel ex pōe q̄ dixit oriūtur. i. orta sūt pūs ꝓpterito: ita expōitur. ff. ꝺ ꝟ. sig. ꝟbū erit. pp cōcupiaꝫ n. p̄imi parentis oia mala orta sūt. si. n. ñ ꝯcupiuisset nō peccauissemus v. di. ad ei⁹ ꝟo cōcubitū i fi. vn̄ gre. Caro nos leta traxit ad cl'pā: afflicta reduxit ad veiaꝫ. ⁊ sic nō est necesse cōp̄ehēdere genera singuloꝝ ⁊c̄.

n Lex. i. cōstitutio: vt in p̄in. decre. lex est cōstitutio: di. i. ⁊ di. ij. c. i. ⁊ sic facit ad titulum.

o Dum hoc p̄ohibet. s. generale vitium cōcupiscentie quod est generale ad omnia vitia.

p N E initaris. in parabolis salomonis ponunt ꝟba ista: Fili mi habe fiduciā i dño ex toto corde tuo ne initaris p̄udētie: ne sis sapiens apud temetipꝫ. Hieronymus exponit hic particulam illam: ne initaris prudentie. tue. ⁊ cetera

q Prudentie tue. verba sunt hieronymi vsq̄ꝫ in finē.

r Prudentie sue. in malo. ⁊ est si. viij. q. i. sciendum. ⁊ iij. q. ix. pura. ⁊. ꝺ. e. ti. canonum.

s Decretis. i. cōstitutiōibus: ⁊ ita pertinet ad tituluꝫ

c Quia enīꝫ. verba sunt august. exponētis p̄dcā ꝟba apli

d Simul. q: in monte sinaī eodē tēpoꝛe cōtulit dn̄s moysi legem ⁊ sacerdotium. postq̄ꝫ ergo iā translatum est sacerdotium ad chꝛistianos: ergo ⁊ lex transferri debet.

e Sponsione. q: postq̄ꝫ dn̄s dedit legē filijs israel dixit eis audi israel mandata mea ⁊ ea conserua in coꝛde tuo: ⁊ si feceris dabo tibi terram fluentem lac ⁊ mel: ⁊ tunc ipsi ꝓmiserunt bvare legē ⁊ sacerdotiū: ⁊ iō dicit sub eadē sponsione. h attēde: q: dn̄s in veteri testamento tpalia semp ꝓmittebat: i nouo vero ꝓmittit eterna: vt cētuplū accipietis ⁊ vitā eternā possidebitis ⁊c̄. j. de cele. mis. cum marthe.

f Qđ de vno. ar. q̄ vbi ē eadē rō: ibi dꝫ esse idē ius: ⁊ q̄ ꝺ similib⁹ idē iudiciū ē hn̄dū. v. di. ad ei⁹ ꝟo. ⁊. iiij. di. dēiq̄ꝫ. ⁊ xvi. q. vl. ⁊ h dixim⁹. ⁊. i. q. iij. siqs obiecerit. ⁊. j. ꝺ transla. iter coꝛpoꝛalia. ⁊. j. ti. pri. inter ceteras in fi. ⁊ quotiēs ex vna radice vitiū nascit: ꝯsequēs ē vt vna lege tollat. C. de nup. si libertā. ⁊. i. q. i. sicut chꝛist⁹. ⁊. xxij. q. ij. siqs ꝑ ver⁹. ⁊ q̄ dic qđ ꝺ vno dī. i. qđ ꝺ vno ꝯstitutū ē: ⁊ sic fac ad titulū al's ñ vr̄ facē.

g N Am cōcupiscentiā. legit in ep̄la pauli ad ro. peccatū nō cognoui nisi ꝑ legē. nā ꝯcupiscētiā nesciebā: supple nisi lex diceret nō cōcupisces. Augustin⁹ exponit h ꝟba illa apl'i nā cōcupiscētiā nesciebā dicēs q̄ h elegit apostolus.

h Nesciebā. eē peccatū ꝯcupiscē vel tā graue hꝫ. aliā expositionē. apl's añq̄ꝫ vidisset legem nō credebat esse peccatū cōcupiscere rē alteri⁹: sꝫ postq̄ꝫ inuēit i lege ñ cōcupisces credidit esse peccatum. verba sunt Augustini vsq̄ꝫ in finem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

coequetis[a] antiq̄s ſm̄ ꝑorē cō ſuetudinē[a] vſq₃ ad tp̄s ꝑdicte ꝯſtōnis ſeruatā: vel ſm̄ rōna/ bilē īſtitutionē i poſteꝝ obſer uandaꝫ. Idem tridētino ep̄o.

Que in eccleſiaꝝ: ⁊ īfra. Sane ꝑuenit ad audien tiam nr̄am: q̄ ciues teruiſini ꝯſtituerūt[b] vt ſiq̄s ſe ad inopi am[c] vergere ꝓbabilit̄ allega/ uerit: alienādi[d] feuduꝫ quod ab eccleſia vel alijs tenꝫ: libe rā habeat facultateꝫ: ⁊ infra. Volentes igit̄ eccliaꝝ indem nitati ꝯſulere ꝯſtōnem huiuſ modi ⁊ vēditiones feudoꝛuꝫ eccleſiaſticoꝝ factas ſine legi timo eccleſiaſticaꝝ ꝑſonaruꝫ aſſenſu[e] vires decernim⁹ non habere. Idem.

Cum acceſſiſſent ad ap. ſedē archi. tulleñ. ⁊ .B. tulleñ. capituli pꝛocuratoꝛ: ar chi. ꝑpoſuit memoꝛatuſ: q̄ cū oliꝫ quidam tulleñ. canonici nr̄is aurib⁹ ītimaſſent q̄ ꝑmi ceriatus in tulleñ. ecclia tāto tp̄e vacauiſſet[f]: q̄ ad manus nr̄as illi⁹ ꝑſonat⁹ eſſet dōatio deuoluta: ⁊ īfra. Fuit īſuꝑ ex ꝑte capl̄i allegatū: q̄ d̄ cōi aſ ſenſu canonicoꝝ tulleñ. fuerit ꝯſtitutū ne ꝑmiceriat⁹ digni/ tas eſſet vlteri⁹ i ecclia memo rata. īter canonicos ipſos pꝛi miceriatus ꝑuentib⁹ ⁊ poſſeſ/ ſionibus diſtributis: ⁊ infra. Propter q̄d euidenter appa ret: q̄ pꝛimiceriatus ipſe tan to tp̄e non vacauerit: ſicut vo bis fuerat falſa inſinuatione ſuggeſtuꝫ: ⁊ infra. Quocirca mādamus quatenus ſi vobis conſtiterit tulleñ. canonicos: ne vlteri⁹ i tulleñ. eccleſia pꝛi miceriat⁹ eſſet officiuꝫ cōiter

t ℭ Pꝛeponit. nō ergo ſunt poſtponenda decreta: que hieronymus ita commendat: q̄d etiam fieri non debet xxxvij. diſtinctione relatum.

u Cum oēs. ꝯſtitutum. ſed nonne canonici iſti trece nēſes poterāt hec ⁊ alia ſtatuere alijs irrequiſitis ēt in pꝛeiudicium ſucceſſoꝝ cū iſtud videret̄ eſſe i⁹ cōe q̄ abſentes nihil ꝑ cipiant. j. d̄ cle. nō reſi. īter quattuoꝛ ⁊ .c. vlti. j. de ap. ꝑ/ uenit. īmo v₃ q̄ ſic ar. x. q. ij. h̄ ius poꝛ rectuꝫ. ⁊ .ff. de pac tis reſcriptū. ⁊ .vij. q. i. fact⁹ ē. ſ₃ hoc iō nō valuit: q₂ in ꝑiudiciū alioꝛum ⁊ malo zelo ⁊ ꝯtra ꝯſuetudinē ecclie h̄ fecerūt. j. e. tit. ex ꝑte. ⁊ tranſgreſſoꝛ ꝯſuetudis: vt trāſ greſſoꝛ legis puni end⁹ ē. xj. diſ. i his ⁊ ſtatutū ſine cōſti tutio d₃ eē iuſta ⁊ boneſta ⁊ cōis oi/ bus. iiij. di. erit āt. ⁊ q₂ ꝯſtitutō iſta ñ erat generalis nec cōis oibus iō non valuit ⁊c. ⁊ cū ipſi canonici itelligan tur q̄ſi vnū coꝛp⁹: ⁊ idē collegiū nō d₃ duplici iure cēſeri. xij. q. ij. cognoui mus. ⁊ .j. d̄ decimis. cū in tua. ⁊ incōueniens aliud ſeq̄/ ret̄ q̄ ſucceſſoꝛes min⁹ haberent q̄₃ ꝑdeceſſoꝛes: ⁊ ſic ñ eſſet ꝟa ſucceſſio i ius alteri⁹. ff. d̄ reg. iu. hēditas. ⁊ .ff. de ac. poſ. cū heredes. iſta ꝯſtitutio ñ valuit: q₂ ſine con ſenſu epi facta fuit. j. de ꝯſue. cū ꝯſuetudis circa fi. ar. ꝯ̄ ff. de coll̄. l. vlti. vbi fit collatio bonoꝝ natis: ſ₃ ñ illis q̄ ſunt naſcituri. ſed nunq̄d ē veꝝ generalr̄: q̄d maioꝛ ꝑs capituli facit: totū capl̄m facē itelligit̄: q̄d v₃. j. d̄ his q̄ fi. a ma. ꝑ. ca. cū i cunctꝫ. dicas q̄ ſi aliq̄d ē cōe plurib⁹ ñ vt collegiatis ſ₃ vt ſingulis: q̄d fit a maioꝛi ꝑte illoꝝ nihil v₃: niſi oēs ꝯſentiāt. ff. de ſ. ru. ꝑ. ꝑ fundū. niſi reꝫ ꝯcedant in nālē vſuꝫ: q̄d pōt facē vn⁹ ēt inuitis ſocijs ⁊ ꝯ̄dicentib⁹: inſti. de re. di. §. religioſuꝫ. v̄. in cōe ꝟo ſepl̄ chꝛū. ⁊ niſi in caſu. j. d̄ iure pa. poſtulaſti. ⁊ .c. qm̄ in qui buſdā. Si ꝟo ſint plures vt collegiū: diſtigue ſi aliqua facienda ſunt ex neceſſitate: vt alienationes electiones ⁊ ſil̄ia: ſuffic̄ q̄ maioꝛ ꝑs fac̄. j. d̄ his q̄ fi. a ma. ꝑ. ca. cū i cunctis. dū tñ alij abſētes vocent̄. j. de elec. q̄ ſic̄. ⁊ .c. ve nerabilē. in alijs q̄ ex neceſſitate ñ ſiūt: q̄lia erant iſta q̄ iſti faciebāt: nihil pōt fieri niſi oēs ꝯſentiāt: vt hic: ⁊ in ꝑdicta. l. ꝑ fundū. ⁊ debēt ꝯſentire vt collegiū nō tanq̄₃ ſinguli: ar. j. e. cū .M. ferr̄. ⁊ .j. de elect. in geneſi.

x ℭ Ad q̄ſq₃. ff. q̄d q̄ſq₃ iur̄. l. i. ⁊ di. i. in ꝑn. decretoꝛuꝫ.

y ℭ Patere legē. dic̄ Aug⁹. Talis ſuꝫ i ſcriptis alioꝝ: q̄ales volo eſſe itellectoꝛes meoꝝ. ix. di. neq₃ quoꝛūli/ bet. nec debent alijs legem imponere: quam ipſi negli/ gunt obſeruare. ſ. de pꝛeben. pꝛo illoꝛum.

z ℭ Coequetis. ſic ergo oēs pares debēt eſſe in bñficijs. j. e. cū .M. de hac mā no. j. de ma. ⁊ obe. ſtatuimus.

a ℭ Conſuetudinē. nō hic ar. op. q̄ in abſētia. pōt q̄s ꝑcipere bñficiū ſine peccato ſi ꝯſuetudo ſit: ſecus ē de iure cōi: vt. j. d̄ cle. nō reſi. quia nōnul li. ⁊ .c. relatum.

b Que in eccleſiarū. ꝯſtituerūt. q̄d eis licuit tā iure foꝛi q̄₃ iure poli. ⁊ vocat̄ ius ciuile: q̄d q̄ſq₃ ppl̄s ſibi ꝯſtitu/ it: inſti. de iu. natu. §. i. ⁊ di. i. ius ciuile. ſed ex h̄ ſtatuto nullū ꝑiudiciuꝫ eccleſie generat̄: vt h: ⁊ xcvj. di. bñ q̄dem. etiam ſi in vtilitatē eccleſie re dundaret: ſi auctās ꝑꝑ nō iteruenir et: vt i. c. bñ q̄dē. ⁊ .j. e. eccleſia ſācte marie. ⁊ .x. diſ. c. i. ⁊ .j. de ſen. ⁊ re iudi. cū cauſaꝫ.

c ℭ Ad inopiaꝫ. ſi culpa ſua eget: indignū ē ei ſb ueniri. ff. depoſiti. bona fides. arg. op. ad hoc. lx xxvj. di. non ſatis. vel ſi ſuo vicio incidit in ēge/ ſtatem: ⁊ eſt ſi. j. de conſ. ex parte.

d ℭ Alienādi. q̄ feuduꝫ alienat: cadit a iure feu di: ⁊ dn̄s illud alij cōce/ dere pōt. j. d̄ feud. c. ij. ⁊ in libꝛo feudoꝛū cōſti. ſi clientulus. ſ₃ alij i feudum dare pōt: vt i dicta ꝯſtit. ſi cliētul⁹ ⁊ in ꝯſtitutione lothar ij impꝛialis. nec feudū dari pōt i doteꝫ. j. d̄ dona. inter viꝛ ⁊ vxo. nup. nec vſurari⁹ pōt vſuꝫ vendere irreq̄ſito dn̄o: vt inſti. de vſu ⁊ ha. in ꝑn. nec emphiteota pōt vendere melioꝛatiōes ſuas dn̄o irreq̄ſito: q̄d ſi fecerit dn̄s il lud pōt reuocare. C. de iure emphi. l. vlti. j. de loca. potuit. ſ₃ facta denūciatiōe dn̄o ſi dixerit ſe nolle emere: vel ſi a denū/ ciatiōe duoꝝ menſiū ſpatiū ſit elapſum pōt vendē cui vult: dummodo nō vendat ꝑſonis ꝓhibitis. j. d̄ loca. ⁊ ꝯduc. potu/ it. d̄c̄re. greg. ē in ꝑdicta. l. renūciare āt feudo vaſall⁹ nō pōt īuito dn̄o: cū eius fauoꝛe introductū ſit: vt vaſallū hēat: ar. C de ac. ⁊ ob. ſicut in initio. arg. ꝯ̄. ff. d̄ opis lib. interdum.

e ℭ Perſonaꝝ aſſenſu. nō tñ ſufficeret oiuꝫ ꝯſenſus in h̄ caſu q₂ alienatio facta de ꝯſenſu omnium circa foꝛmaꝫ debitam nulla eſt. xij. q. ij. ſine exceptione. ⁊ .x. q. ij. hoc ius poꝛrectum. ⁊ .C. de ſacroſan. ec. auc̄. iubem⁹ in fi. j. de re. ec. nō alie. dudū ſed ſi communis foꝛma ſeruata eſſet teneret venditio. j. d̄ his que fi. a pꝛela. ſine conſen. ca. cum nos. ſed ſi leſa eſſet eccle/ ſia reſtituitur in integrum. j. de in inte. reſti. requiſiuit. ⁊ .j. d̄ emptio. ⁊ vendi. cum dilecti.

f Cum acceſſiſſent. vacauiſſet. nulla iuſta cauſa ipediēte: al̄s non curreret tempus. j. de conceſ. pꝛeben. vel eccle. ñon va. q₂ diuerſitatem. ar. ad hoc. xxviij. diſtin. de ſyracuſa ne. ⁊ .ij. q. vj. anterioꝛum. §. ad hoc. ⁊ ſi papa interdicat aliq̄/ bus ne eligant ſine ſuo mandato ſpeciali tempus ſtatutuꝫ. ſ. trium menſium a canone eis currit: niſi. j. id tp̄s poſtulauerit licentiam eligendi. j. de elec. c. vlt. gregoꝛius.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

statuisse[a] ac statutū ipʒ auctē se.ap.fuisse p⁹moduʒ sicut dr̄ ꝯfirmatū[b]: vos illḋ faciatis i suo robore pmanē: nisi postea dicti canonici ꝯuenerint[c] aliquē vʒ i primiceriū eligēdo[d].

Idem clugteñ. episcopo.

Quʒ.M.ferr̄.⁊ ifra.dicti⁹.M.p se ac.iiij.socijs[e] suis pposuit: ꝙ ferr̄. canonici vt[f] eo ãpli⁹ suos redditus augmētarēt: q[g] puent⁹ ecclia q diuidi ꝯsueuerāt iter plres i vsus cederēt paucoꝝ. xiiij.pbēdas tm̄ pter id qḋ mēse cōiter deputarūt i eadē ecclesia ꝯ antiquā ꝯsuetudinē[h] statuerunt. Postmodū vo ꝯ ꝯstõez ipaʒ volūtarie vēiētes dictos v.i canõicos recepūt null' pbēdis assignatis eisdē ⁊ lʒ eoꝝ reddit⁹ nō modicū fuerit augmētati: ñdū tñ eis voluert ex supexcrescētib⁹ redditib⁹ puidē[i]. Vex ex aduēso fuit ppositū: q'.xiiij. pbēdaꝝ numēo in ferr̄.ecclia istituto ⁊ ap. ptectiōis psidio roborato cū vna i eadē eccl'a pbēda vacassʒ.ad q̄ꝛdā istātiā duos[k] ad eā ⁊ p⁹

a Statuisse.ac ipʒ statutū p sedē ãplicā ꝯfirmatū fuerat.

b Confirmatū.sed nūqd canonici p se pñt pbēdā vl' dignitates tollere sine licētia dñi pape. vʒ ꝙ nō: q2 nec augē pñt.j.de ꝯsue.cū oliʒ.⁊ de.vi.⁊ ho.cle.qm̄ vt ait.xxij.di.c.i.q2 honor ecclesie poti⁹ dʒ augeri q̄ʒ minui.j.e.ex pte.vbi ē expssuʒ ꝙ nō ē de ꝯ.di.i.vasa.⁊ j.de v̄.sig.c.vlti.⁊ q2 tēporib⁹ nr̄is poti⁹ addi cupim⁹ q̄ʒ minui.xxv.q i.q̄ ad ppetuaʒ.⁊.q.ij.q̄cūqʒ.vn̄ nec eps pōt obmittere qn statuat archipsbr̄.j.de of. archipsby.c.vlt.q̄si ipse sol⁹ sufficiat.j.ḋ of.archipsby.c.vlti.⁊ meli⁹ est q̄lēcūqʒ eligē q̄ʒ ordinē plenū non esse.ff.ḋ decu.generalit̄ §.pen.ad h dixit io.ꝙ ex cā pūt minuē: vt.j.ḋ isti.c.i.⁊.c.auctē.⁊.j.e.c.px.⁊ ḋ auctē epi: vt.xxi.di.i nouo testamēto.⁊ ꝙ pñt vnā dignitateʒ tollē vel diminuē vl' mutare pbēdas: pbat̄.xvi.q.i.pcipim⁹.⁊.j.de exces.pla.sicut vnire.⁊.ff.cōia p.sigs duas.§.i.⁊.ff neg.ge.cuʒ alicui.j.de pbē.vacāte.⁊.lxiij.di.§.veꝝ.⁊.lxviij.di.quoꝝ vices.⁊.c.coꝛ epi.⁊ i p de.decre.ho.j.e. ex pte.vbi dicit lʒ nō sint eius reddit⁹ diminuti: ⁊ ita vʒ ꝙ potuissent si fuissent diminuti.io.ſʒ veri⁹ credo ꝙ ñ possint sine auctē pape: ne qnqʒ in fraudē h facerent ⁊ cām subijcerent cū nō esset: ⁊ h idē dʒ ēt de ꝯsensu epi: ar.op.j.ḋ v̄.sig.c.vlt.qḋ ꝯ inutile fuit h ꝯfirmauit auctas dñi pape ex certa scia: ar.xvj.q.i.c.vlti.sicut ⁊ dat̄ actio ex nudo pacto si iuuet̄ auctē legʒ vel pncipis ff.ḋ pac.l.legitima.vel tene vt dixit io.ꝙ pñt iusta ex cā al's ñ ar.j.c.px.v̄.nisi in tm̄ a ꝯrio dignitatē tñ nō credo ꝙ possint creare vel supprimē sine auctē pape: vt h dicit: nec diminuē numeꝝ iuramēto firmatū: cui ꝯfirmatio se.ap. accesserit huiusmodi clausula adiecta.s.ꝙ si sec⁹ fieret nō valeret.j.de pben.dilecto.a ꝯrio. Nota ꝙ ꝯfirmatio siue ꝯstitutio dñi pape valet vt ꝯfirmet infirmū.ij.q.i.in primis.⁊.iij.q.vj.h quippe. Confirmat ēt ⁊ supplet defectū solēnitatis obmissē.j.ḋ trāsa.c.i. Item valet vt de bñficio illo qḋ ex certa scia ꝯfirmatur postea directe an licite sit acqsitū an nō sine nouo mādato ñ cognoscat̄.j.de ꝯfir.vti.vl' iuti.c.ij.si vo sub hac forma ꝯfirmat.s.ꝯfirmam⁹ sic iuste possides: talis ꝯfirmatio modicū operat̄ vel nihil.j.de ꝯfir.vti.vel inuti.c.i.de qua ꝯfirmatione hēs.j.de ꝯces.preben.⁊ ec.non va.quia diuersitatem.

c Cōtrauenerint. vʒ ꝙ priuilegiū vnico actu pbat̄: vt hic: ⁊ j.c.pri.j.⁊ ḋ pbē.c.p illoꝝ.⁊.xi.q.iij.priuilegiū.C.ḋ iure do.ipe.l.ij.⁊.iiij.⁊.C.ḋ his q p me.iudi.ñ ap. is q.⁊.C.de pac.inter emp.⁊ vē.ꝯmissorie.ar.ꝯ defictū psone ⁊c.xvj.q.vj.si epʒ j.de arbi.cū tpe.j.de priuile.accedentib⁹.⁊.c.si de fra.Vin. distinguit: aut dat̄ priuilegiū ad faciendū aut ad nō faciendū.si dat̄ ad faciendū: ⁊ is q ipetrauit spatio.x.annoꝝ ñ vtit̄ eo: pdit illḋ.ff.ḋ nūdi.l.i.si vo dat̄ ad ñ faciendū: si papa reseruauit sibi aliqd iuris in eo: ñ pōt tali puilegio renūciari expsse.j.ḋ arbi.cū tpe.sed si nihil sibi reseruauit: puta q2 ꝯdit priuilegiū de ñ dandis decimis: tunc nō pdit̄ nisi legitio tpe.s.si.xl.ãnoꝝ spatio fecerit ꝯ priuilegiū decimas soluēdo.j.de priuile.accedētib⁹.⁊.c.si ḋ terra.⁊.vij.q.i.q̄ʒ piculosuʒ. ſʒ ibi sufficit ꝙ semel renūciet circa bñficia.si dat̄ ad excipiendū ppetuū ē: q2 q̄ tpalia sunt ad agendū: ppetua sūt ad excipiendū.ff.ḋ do.excep.pure.§.vlti.qḋ ē veꝝ si nemo agat: ſʒ si agat ⁊ nō excipit̄ ꝯ agentē pdit̄ priuilegiū.ff.ḋ pcu.pap.§.ratihabitio.⁊.ff.de ꝯdi.inde.si is q io.dixit ꝙ si ille q ipetrauit puilegiū directe obuiat puilegio pdit illud vnico actu tm̄ vt h.⁊.j.c.pri.⁊.j.de pben.p illoꝝ.secus si nō puat illḋ vel si nō tuet̄ se illo: tūc.n. pdit̄ legitimo tpe.j.ḋ puile. accedētibus.⁊.c.si ḋ terra.magj.n.deliquit q directe venit ꝯ puilegiuʒ q̄ʒ ille q ñ vtit̄ illo: ar.ad h.lxxxiiij.di.stin.q̄sqs.⁊.j.ḋ sē.ex.cōtingit.ij. Alij distinguūt an puilegiū sit onerosuʒ: ⁊ tunc vnico actu tollit̄. an sit fauorabile: ⁊ tunc non pditur vnico actu. T.melius vʒ dicē si priuilegiū datuʒ est fauore persōe seu psonaꝝ q̄le fuit hic ⁊ in similib⁹ ꝯcor.pditur vnico actu si datū est fauore ecclesie siue intuitu religiōis: vt sunt puilegia de nō soluēdis decimis ⁊ ꝯsilibus: nō tollit̄ nisi legitio tpe: vt dcm̄ est. Meli⁹ vʒ dicendū ꝙ sicut sunt diuersa puilegia in diuersis casib⁹ ꝯcessa: qḋlibet priuilegium locuʒ hēat in suo casu: sicut vides in pscriptionib⁹: q̄ diuersa tp̄a reqrūt: dic vt.j.ḋ dci. suggestū.

d Eligēdo. vʒ ꝙ talis electio ñ deberet valere: q2 noua dignitas sine licētia pape ꝯstitui ñ pōt.j.ḋ ꝯsue.cū oli.xxvij.di.c.i.ſʒ hec eltio vʒ ḋ nouo eē creata: ⁊ sine licētia pape ñ dʒ noua dignitas: ſʒ ex ꝯñtia antiq̄ dignitatis pñt eā resumē: ar.ad h.j.ḋ feud.c.ij.⁊.j.ḋ iud.ꝯsuluit.⁊.ff.de no.ope.nūc.l.i.§.sigs edificium.b.

e Cum.M.socijs.⁊ lʒ.M.hēret mandatū: ⁊ tñ sine mādato p socijs absentib⁹ agē possʒ: cū essent ꝯsortes eiusdē litʒ: q2 agebāt: vt eis fieret cōicatio ḋ fructib⁹ supexcrescētib⁹: tñ cauē dʒ ḋ rato: vt.C.ḋ ꝯsortibus e.li.l.ij.⁊ spāle.al's nō admittit̄ ad agēdū sine mandato: nisi essʒ ꝯiūcta psona.ff.ḋ pcur.ſʒ ⁊ he psone.⁊.j.tit.pri.nōnulli.⁊ i alio est h spāle: q2 p⁹ litē ꝯtes. dat̄ cautio: qḋ ē ꝯ id qḋ legit̄.ff.ḋ pcu.papi.§.ratihabitio.ſʒ illa lex papi.loqr̄ qñ p pcur.lis ē ꝯtes. Vin.ſʒ nō credo ꝙ ista sit tal' cā: q2 qlibet agē poterat p se ⁊ sine alijs: ⁊ iste.M.hēbat mādatū ab alijs: al's ñ fuissʒ admissus p eis.

f Ut eo.i.in tantum.

g Quo.i.in quantum.

h Consuetudinē.h non multū noceꝛʒ dūmodo ex cā hoc facerēt: vt dictum est.ꝯ.c.px.ar.ff.de decre.ob or.fa.ꝙ semel.⁊ in auc.vt deter.sit.nu.cle.coll.i.v̄.si.v̄si. non enim ⁊c.⁊.j.de insti.c.i.⁊.c.auctoritate.

i Prouidere.sub.ꝙ ille.M.cū socijs suis petebat ex ill' fructibus superexcrescentib⁹ sibi pbēdas assignari

k Duos ad cā.si h eēt veꝝ: tal' receptio nō valebat.j.de preben.maioribus.⁊.c.tue.ſʒ pbata nō fuit hec forma.ſʒ h obijcere nō poterāt: q2 fatebātur se fecisse ꝯ cōstitutōʒ turo.cōcilij.j.de pbē.maiorib⁹. q̄re nō essent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

audiendi: de cōces. pben. ⁊ ec. nō va. cū sup q̄stione ⁊ sic repellunt suā turpitudinē allegātes. j. de dõa. inter dilectos. vel dic eā. i. ea vacante elegerūt duos simpliciter in canonicos.

a ℭ Aliū. ·ð gnto nō fit hic mētio: q: forte capitulum n̄ cōfitebat illuz elegisse.

b ℭ Sine preiudicio hic ergo non p dest ptestatio q ē verꝫ qn̄ ē ꝯ substātiā facti vel rei super qua fit: vt si p testatus fuisset cū reciperet aliquez i cāonicū ⁊ ptestatur vt nō haberet pbendā q̄ subā est negocij: q: g recēptus ē in cāonicū nō debꝫ carere pbēda: vt. j. de prebē. relatū. si vo p testet sic q ea q̄ dicit nō dicit aīo cōtestādi litem: talis bn̄ vꝫ io. j. ð appł. sollicitudinē. ⁊. j. de cēsi. oliꝫ cām. ⁊ ff. de cōdi. ide. qð gs sciēs. ar. ꝯ. j. qð me. cā platuꝫ. ⁊. xxxi. q. ij. lotharius ff. q. mo. pig. vel hypo. solui. si dbitor. §. i. j. de in ite. resti. cum venissent. ⁊. j. de elec. cumana circa fi. Solu. ibi protestatio nō valet vbi ptestans p ꝯrium factū directe obuiat sue protestationi: vt in dictis decre. sollicitudinē. ⁊. c. olim cām. nisi hoc faceret iusta de cā: vt in c. platum. ⁊ q̄nqꝫ protestatio plus pdest q̄ꝫ appellatio C. de fil. fa. l. ij. li. x. iō pōt dici q ptestatio pfuit cū ipsi prebēdas cōsuetas itegre pcipiūt ēt si isti. v. de redditibus excrescentib⁹ nō pcipiūt tantū quātum antiq: ꝫ tamē preiudiciū fit eis quantum ad cōmunem mēs. iꝫ.

c ℭ Receperunt. vn̄ eis puidere debebāt. j. de prebē. relatū. ⁊. c. dilectus. ⁊. j. de cōces. prebē. cū sup qōne. Et no. q aliud est canonia ⁊ aliud pbēda. Canonia ē ius quod puenit ex electione ⁊ receptōe in fratrē vt hic. Prebenda est que procedit ex institutione ⁊ officio: q: ex quo gs facit officiuꝫ dꝫ percipe beneficiū. vn̄ ⁊ laic⁹ vt dixit Vin. pōt habere prebēdā ⁊ pōt esse prebēdarius: ꝫ nō pōt esse canonicus. j. de isti. in eccl'ia. nō q oīs cāonicus dꝫ habere prebēdā: sed nō cōuertit. sola. n. pceptio salarij: nō facit decurionē. ff. de decu. sola salarij. nec qcunqꝫ hꝫ canoniā: habꝫ vocē i capitulo: vt pu er. j. de eta. ⁊ qua. ex rōne. ff. de decu. l. spurij.

d ℭ Nihil pciperēt. vr̄ q hoc fuerit simōiacū. j. de prebē. dilect⁹ fil. T. dicit q si intellexissent ⁊ actū esset iter ptes q nihil oīo pcipent simōiacū fuissꝫ: ꝫ itelligebāt q tm̄ de pbēdis diuisis nihil pcipent: ⁊ hoc pꝫ ex eo q dic. j. ātiqs cāonicis suas pbēdas ⁊c. ⁊ canonici nullū pactū cū aliquo fecerunt: sed simpliciter elegerūt illos: ita q de prebēdis diuisis nihil pciperent.

modū ad pces epi dictū. M. ⁊ quēdā aliuꝫ[a] sine piudicio[b] dicte cōstitutōis i cāonicos receperunt[c]: ita q ipsi canonici ð canonia nihil pciperēt[d]: Hec primi duo essent pbēdas integre assecuti. Cūqꝫ p cāonicoꝝ idustriā[e] fuerit pcuratū: vt ex possessiōibus quas ecclesia tēpore longo possedit pluresꝫ redditus soluerentur sup excrescentes cōi mēse: q̄ minus sufficiēs fuerat: deputauerūt quos dicti. v. sibi postmoduꝫ petierunt ꝯ capituli cōstitutionem in beneficiū assignari: ⁊ infra Mandamus quaten⁹ cū cōstitutōe pdicta ⁊ ꝯfirmatione se. ap. vel fuerit vel esse debuerit sicut cōsueuit expressum: nisi in tantū excrescerent eccl'e facultates q pluribus possent sufficere[f] competenter: ⁊ ijdem canonici in derogationem sue constitutionis ad vacaturas prebendas[g]. iiij. receperūt vltra numerum[h] constitutū antiqs cāonicis pbēdas cum itegritate[i] pcipientib⁹ cōsuetas supexcrescētes reddit⁹ pdictis canonicis facias assignari: ita q si ex eis pares potuerint cū alijs sortiri pbēdas qð supfuerit i cōes cāonicoꝝ vsus: sicut prius statuerant siue aliter put melius videbit cōuertatur: reuocatis in irritū quecūqꝫ ab alterutra ptium in preiudicium alteri⁹ p⁹ motam[k] questionem corā episcopo ferre circa prebendas[l] vel possessiones fuerint innouata.

Idem abbati ⁊ conuentui sā cti siluestri.

Eclesia[m] sancte marie: ⁊ infra. Nos attendentes q laicis etiam religiosis

e ℭ Industriaꝫ. hec videbat bona allegatio: q: si p ipsoꝝ idustriā reddit⁹ sunt augm̄tati: nō debēt ꝯpelli illos cōicare alijs C. de alluui. l. iij. ⁊. j. de ite. resti. regsiuit in fi. ⁊. ff. de rei vē. certeꝝ. ⁊ nemo ꝯpellit ad cōionē. ff. ð ꝯdi. inde. si nō fortē. §. si certuꝫ. ff. p socio q admittitur. papa tn̄ n̄ admisit illā allegationē: q: piudicauerūt sibi eos recipiēdo: ⁊ tot ponēdi sunt in ecclesijs: quot ex eorum fructib⁹ pn̄t ꝯmode sustētari: vt. j. de isti. c. i. quia bn̄ poterāt eis puidē de cōib⁹ redditibus. nec distinguit ꝫ q̄liter reddit⁹ augmentent. nec refert ex quo augmētati sunt: vndecunqꝫ pcesserit: vt j. de ver. sig. c. fi.

f ℭ Sufficē possent. arg. ꝯditionē subitelligēdaꝫ vt. xxij. q. ij. beat⁹. ff. qui satisda. co. l. vlti. j. ð iure iur. queadmodū. vbi ð ꝫ: ⁊. j. de rescript. c. ij.

g ℭ Ad pbēdas vacaturas: p ꝫ q dic ad vacaturas dn̄t qdā vt papa In. iiij. q ꝫ dcr. ꝯtiꝫ dispēsatioeꝫ ⁊ n̄ i⁹ cōe: ꝫ n̄ verꝫ ē: imo ꝯtinet ius cōe cū ex ꝯfessiōe ptꝫ ꝯstet illos fuisse receptos i fratres ⁊ ad ius canonie: ꝫ hoc non est ꝯ ius q aliqs recipiat in canonicū ⁊ expectet pbendā: sed nullum pcipe bn̄ficiū si pcipi possit est ꝯ ius. j. de pben. dilectus. i. ⁊. c. relatum q: aliud ē canonia ⁊ aliud est pbenda: vt dictū ē. ꝫ. e. c. iō papa mandat eis dari supexcrescentes redditus.

h ℭ Vltra numeꝝ. hic pōt q̄ri vtrū isti q quotidie recipiunt vltra numeꝝ: habeāt vocē in electōe epoꝝ vel alioꝝ platorū. dico standū esse ꝯsuetudini: ⁊ si nulla sit ꝯsuetudo adhuc nō credo q debeāt vocari ad huiusmodi tractatus vel electōes cū nondum habeāt plenū ius: nec etiā possessionem.

i ℭ Integritate. Sed cū canonici isti voluntarie recepint. iiij vltra numeꝝ ꝯstitutū auctoritate ppria ꝯ suā ꝯstitutionē: q̄re nō ꝯpellunt cōicare suos reddit⁹ illis: vt sint oēs eq̄les cum renūciare videant suo priuilegio. ꝫ. c. pri. pōt r̄ndēri: q ipsi hoc nō petiuerunt vt in lr̄a pꝫ: ⁊ ꝯdēnatio n̄ dꝫ fieri nisi quatenus petitū est: vt. j. de or. cog. cū dilectus. vel dicas q si etiā petitū fuisset: nō debeāt ꝯdēnari: q: nō fuerūt recepti vltra numeꝝ pbendaꝝ lꝫ vltra canonicoꝝ numeꝝ: vt satis apparꝫ in lr̄a ipsa: vt dicitur. ꝫ. e. in notula per hoc.

k ℭ Post motā. nō q qcqd i piudiciū alteri⁹ ptis lite pēdēte fit dꝫ i irritū reuocari. j. vt lit. pē. eccl'ia sancte marie. ⁊. j. ð de spon. ipu. ad dissoluendū i fi. ⁊. C. ð rei vē. si fundū. ⁊. l. certū xi. q. i. q: res. ar. ꝯ. j de resti. in integ. cū venissent in fi.

l ℭ Prebendas. vt si aliqua prebenda de antiquis vacauit lit. pen. ⁊ illa forte sit alij assignata: vel si aliqs possessiones illas quas petebant sibi in beneficijs occupauit: totum debet in irritum reuocari.

m ℭ Eclesia scē marie. pōe casuꝫ vt meli⁹ intelligas. causa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

erat iter. J. ꝺ archeia ⁊ eccliaꝫ scē marie ī via lata sup q̄bus/
daꝫ possessiōib⁹ corā iudice ꝺlegato a ro. senatore lata fuit
snia ꝯ. J. ꝺ archeia. q appellauit ad sena. ro. q erat iudex ap/
pellatōis ꝺcās possessiōes trāstulit ī mōasteriū. s. siluestri: vñ
occasiōe cuiusdā statuti qꝺ erat rome: vt sigs lite pēdēte trās
ferret in alium iudicare
tur ꝯtēti: senator dictis
possessionibus monaste
rium spoliauit: ⁊ i eccle
sia sancte marie transtu
lit: ⁊ pos. tradidit corpo/
ralem: causa delata est
ad papaꝫ: papa dicit vt
hēs in lra huius decre.
Religiosis. Sic ergo lai
ci de rebus ecclesiasticꝫ
nihil disponere pñt siue
tpalibus siue spūalibus
vt hic: ⁊. xcvi. di. bene q
dem. vñ hec decre. sum
pta fuit: ⁊. j. de reb⁹ ecc.
nō alie. cū laicis. q: ius
spūale puta ius eligēdi
in ecclesia collegiata ēt
si sit patron⁹ nō cadit in
laicū. j. de elec. sacrosan
cta. ⁊. c. massana. nō ob
stante aliqua ɔsuetudie
vt ibi dicit greg. nec ꝺ re
spūali compromitti pōt
in laicū. j. de arbi. ɔtin/
git. nec iudicare ꝺ reb⁹
ecclesiasticꝫ pñt. j. ꝺ iud.
decernimus.

n ℭ Personis. ar. ꝙ eo/
dē iure cēseri debēt bōa
clicorꝫ ⁊ ecclesiaꝫ. j. ꝺ vi.
⁊ hone. cleri. c. vltimo. vbi de hoc.

o ℭ Ab ecclesia fuerit approbatū. sic ergo ꝙ al's est infirmum
ɔfirmatio pape facit firmum. j. de transac. c. i. de hoc dictum
fuit. s. e. ti. cum accessissent.

p ℭ Statutum. xcvj. di. bene quidem.

q ℭ Rusticis vel vrbanis. rusticuꝫ ꝑdiuꝫ appellat̄: qꝺ ē sine
aliquo edificio: vrbanū ꝑdium: vbi factum est edificium vt
domus: vt. ff. cōi. pre. vr. ⁊ ru. l. i. ⁊. ff. de ser. rusti. pre. l. i. ⁊ ꝑ
totum. ⁊. ff. de ser. vr. pre. per totum.

r ℭ Ministerijs. i. vasis vel instrumentis.

s ℭ Ornamentis. vt pallijs ⁊ ɔsimilib⁹: q̄bus ornat̄ ecclesia.

t ℭ Nō ɔuenti. bñ dicit nō ɔuenti: q: ɔuētio siue citatio ē ꝓn
cipiū siue fundamentū ordinis iudiciarij. ꝓmo. n. est quis ci
tandus: vt. j. de ma. ⁊ obe. inter quattuor. ⁊. j. de ꝓb. qm̄ ɔtra
falsum. vbi ɔsimilia ꝑ ordinē ponunt̄ citationes ⁊ dilatiōes
⁊c. ꝑ ɔuentionē ꝑpetuat̄ iurisditio delegati. j. de offi. delega.
gratū. sed vr̄ ꝙ potuit ꝓcedere altera pte absente cuꝫ esset iu/
dex appellationis. j. de ap. sepe. ⁊. c. interposita. ⁊. ij. q. vj. ei q
appellat. ⁊ dicit lex ꝙ quasi priuilegiū est illi⁹ q cognoscit de
appellatione: ꝓcedere altera pte absente. C. de tēp. ap. l. vl. §.
illud. sed nō est ita: semꝑ enim quis dꝫ citari q̄cunqꝫ sit cā ēt
in cā appellationis. j. de ap. ꝑ tuas. imo non valet snia vbi ꝑ
emptoriū edictū nō venit ad absentis noticiā vel ad eius do
micilium. ff. q̄ sen. sine ap. re. l. i. §. itē cū ex eo edicto. ⁊ Jo. de
archeia corā iudice appellationis erat nec defendebat mo/
nasterium: q: dicebat ꝙ non possidebat.

super ecclesijs ⁊ personis[n] ec/
clesiasticis nulla sit attributa
facultas: q̄s obsequēdi manꝫ
necessitas nō auctoritas impe
randi: a q̄bus siqd motu pro/
prio statutuꝫ fuerit: qꝺ ecclia
rū etiā respiciat ɔmodū ⁊ fa/
uorē: nulli⁹ firmitatis existit:
nisi ab ecclesia[o] fuerit appro/
batū vñ statutuꝫ[p] basilij ꝺ nō
alienandis ꝑdijs rusticis[q] vel
vrbāis ministerijs[r] ⁊ ornamē
tis[s] eccl'iaꝝ: illa reprobatum
fuit potissima rōe: ꝙ auctori/
tate non fuit ro. ponti. robora
tum: ꝙ a senatore factum fue
rat in ꝑiudiciū monasterij nō
ɔuenti[t] nec ɔfessi[u] vel cōuicti
in irritum reuocantes easdeꝫ
possessiones restituendas sibi
sententialiter diffinimus.

Ideꝫ vniuersis doctoribus.
Parisius ɔmorantibus.
Ex litteris[x] vestre deuotio
nis accepimus: ⁊ infra. Licet
a vobis fide prestita fuerit cō
stitutum: vt sigs magistroruꝫ
ordinatiōi vniuersitatis ipso
rum duceret resistendo: ⁊ pri
mo secundo tertioue[y] commo
nitus infra triduū[z] vniuersita
ti parere ɔtēneret magistroꝝ
extunc bñficio societatis eoꝝ
in magistralibus priuaretur:
⁊ ob hoc magister. G. fuit eo
rum cōione priuat⁹. Quia tñ
ɔstitutū nō fuit: vt ī ꝑpetuuꝫ[a]
huiusmodi priuatio ꝑduraret
cuꝫ tam iuris[b] canonici ꝙ nr̄i
moris existat: vt is q ꝓpter cō
tumaciam cōione priuat̄: cuꝫ
satisfactionē ɔgruaꝫ exhibue
rit: restitutionē obtineat: mā/
damus q̄tenus supradictum
magistruꝫ statutis vr̄is nunc
humilit̄ parere curantem ad
cōionis vr̄e ɔsortiuꝫ in magi/
stralibus admittatis[c].

u ℭ Confessi vel ɔuicti. ⁊ hoc veruꝫ est: q: nemo iudi/
candus est nisi ɔuictus vel spōte ɔfessus: qꝺ si fiat snīa
nulla ē: vt. ij. q. i. nos in quēq̄ꝫ ꝑ decre. quā habes. j. vt
lite pen. ecclesia. intelligas finem istius. c.

x ℭ Ex litteris. ex fide. i. ex iuramento.

y ℭ Tertioue. hic
est enim legitima
⁊ canonica citatio
siue admonitio tri
na. s. xxiiij. q. iiij. ꝺ
illicita. xvj. q. vij.
oēs decie. ⁊. xvij. q
iiij. de ꝑsbirorum.
q: vindictam sem
per debet ꝓcedere
monitio. xij. q. ij. in
digne. j. de vita ⁊
ho. cle. c. vlti. ⁊. j.
de sen. ex. ɔtingit.
ij. ⁊. c. sacro.

z ℭ Infra triduū.
nimis breuis fuit
termin⁹: q: nō po
terat ꝺliberare ad
plenū: ⁊ iō potuit
in ꝓmptuꝫ incidis
se ꝑiculum: si. ij. q.
vi. anterioruꝫ. vbi
oliꝫ triduū dabat̄
ad appellāduꝫ. vñ
dati fuerūt postea
deceꝫ dies: vel sal
tem terminū decē
dier statuissent: q:
illud tp̄s modicuꝫ
appellat̄. ff. ꝺ ɔsti.
pecu. promissor. §.
primo. ⁊ propter breuem terminum potest appellari. j.
de dilat. c. i.

a ℭ In perpetuum. dicit hic Innocentius ꝙ aliud est
aliquem simpliciter excludere ⁊ aliud in perpetuuꝫ ex
cludere: si. xxxiij. q. iiij. non oportet. ij. ⁊ si. i. q. i. sunt nō
nulli. ⁊. j. de donationibus. pastoralis. sic. ff. pro socio.
coiri socie tatem. ⁊. l. iij. arg. contra. l. di. c. i. in fine ibi:
non statuta perpetua: sed temporaliter dilata intelli/
guntur. C. de penis. seruus. ex quo enim non est tēpus
diffinitum de quolibet tēpore intelligitur: vt. i. q. i. eos
⁊. ff. de euic. si rē. §. vlti. ⁊. j. de priuile. q: circa. vbi ver
bum simpliciter positum ad futura tempora trahitur
⁊ generaliter intelligitur. Iteꝫ inuenio ꝙ idem est per
petuo remouere quod simpliciter remouere. vt. i. q. i. re
periuntur in fi. ⁊. lxxix. di. siquis ex episcopis. x. q. i. q:
sacerdotes. xxvij. q. i. de viduis. io. ⁊. j. de cohabi. cleri.
⁊ mu. clericus. sed circa talia consideranda est natura
siue causa cuiuscunqꝫ negocij. hic enim punitur ꝑ con
tumacia ⁊ non pro crimine: ⁊ contumacia sepe purgat̄
vt facile est videre in multis.

b ℭ Cum tam iuris canonici. j. de sen. ex. per tuas. ⁊. j.
de verborum significatione. cum olim. ⁊. c. ex parte. ibi
est exemplum de contumacia ⁊ crimine.

c ℭ Admittatis. non obstante illo mandato siquid me
dio tempore deliquisset posset repelli. j. de test. cog. pre
terea. ar. ff. de transac. cum aquiliana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

d Ex parte epi. inhiātes. i. cupiditati itēdētes: vitiū de notat. s. li. e. cū oēs. 7. s. e. cum M. ferra.

e Diminuti. sec⁹ si eēnt diminuti: q2 tūc vī q̄ aucte epi pūt diminuē numez: ar. j. d vi. 7 ho. cleri. qm̄ vt ait. sicut augmētatis facultatib⁹ ples possēt istitui et vltra numerū statutū. s. e. cū. M. ar. j. d cē s. qnto. 7. xxi. di. s. i nouo. 7. C. d epi. 7 cle. in eccliis. d h dictū ē. s. e. cū ac/cessissent. dic vt ibi ar. 3. j. d v. s. c. vl.

f Cōfirmatōe. h forma cōi ipetrata q2 talis cōfirmatō nihil nouī tribuit j. d ɔfirma. vti. vl in vti. cū dilecta. 7 j. d ɔces. pbē. 7 ec. nō va. q2 diuersi/taté. 7. j. d priuil. ex pte. q2 q confir/mat n donat. j. d fi de istru. iter dile/ctos. p tales cōfir/matiōes nō itelli/git papa iuri alicu ius derogare. j. de offi. ordi. l3. q2 ide nō deb3 nasci iniu ria: vñ iura oriun tur. j. de accu. qli/ter 7 qñ. 7. C. vñ vi meminerit. qñ valet cōfirmatio pa per 7 qñ nō: dictū est. s. e. cū accessissent. 7. j. de cōfir. vtil. vel inutil. c. i. 7. ij. 7 obtenta fuit ista cōfirmatio ta cita verita te de antiquo statuto. 7 q̄ facultates eccle sie non essent diminute.

g Idoneis. hoc semper subintelligitur. j. de elec. cau samq3. talibus. n. beneficia sunt conferenda: al's puni untur dantes 7 recipientes. j. de elec. nibil est. 7. j. de preben. graue.

h Cōsilio. d h tradit. j. d ele. ne. p dfectu. 7. c. eū i vetēi.

i Quoniam constitutio. omnes astringit cum sit iu/dex ordinarius omnium christianorum: 7 ma/ter omnium ecclesiarum. vt. ix. q. iij. cuncta per mūdū. 7 si etiam aliquid graue precipiat: faciendum est. xix di. in memoria. 7. c. di. p̄ morem. 7 dic omnes. s. d sua iurisditione: quoniam potestates distincte sunt. x. di. qm̄. 7. j. de ap. si duobus. nisi forte rōe peccati. j. de iu di. nouit. ar. 7 oēs dignitates cuiuscunq3 ordinis eccle sia romana cōstituit. xxij. di. oēs. idē ē in snīa pape: q2 sicut ipē iudicat: alij iudicare debēt. j. de re iudi. i cāis.

k Ambiguū. lex. n. siue ɔstitutio deb3 eē hōesta 7 iu/sta: 7 nullā obscuritatē cōtinere debet: 7 talis vt tradit iiij. di. erit aūt. ne p obscurā cōstitutiōe3 in laqueum i/cidamus: nemini. n. debemus laqueū iniicere. xxvij. q. i. de viduis nec debet nos iducere p legē obscuram vl' dubiam ad id a quo nos cohibere deb3: ar. j. de na. ex liber. ventre. c. vno. 7 qui me defendere d3 non d3 me impugnare. ff. si serui. ven. altius.

l Declaramus. vñ dicit declaramus: q2 nullus alius poss3 eā dclarare siue iterpretari: q2 ad eū ptinet inter pretatio ad quem pertinet cōstituere. j. de sen. ex. inter alia 7. xi. q. i. §. ex his omnibus. 7. C. d leg. l. i. 7 vl. 7. ff. d pto. sti. vi ptorijs. 7 si super priuilegia ap. se. qstio oriatur: ñ vult pa pa de ipsis per alios iudicari. j. de iudi. cum veīssent.

m Constitutionē. quā habes. j. d ma. 7 obe. statuimus:

Honor. iij. epo 7 cātori ca/billoñ.

Ex pte epi edueñ. fuit p/positū q̄ cāon ici edueñ ppriis cōmodis ihiantes^d p/bēdaz numez ab ātiq̄ i eccl'a edueñ. statutū l3 nō sint ei^e di miuti^f reddit⁹ restrixerūt: 7 i/fra. Volētes igif diuini numi nis miui cultū s3 poti⁹ augmē tari: mādam⁹ q̄tenus ātiquū numez faciētes aucte nr̄a ser uari: pbēdas q̄s a tpe vltimi statuti iueneritis vacasse i ec/cl'a mēorata nō obstāte aliq̄ ɔ stitutōe sup hoc a canōicis ip sis facta ve. cōfirmatōe^f a no/bis ab eisdē obtēta psōis ido neis^g cū cōsilio^h epi cōferatis

G. Re. ix. archipsbro scē ma rie maioris de vrbe.

n Preferēdis. an plus dbeāt maiores minorib⁹ pcipe: dicem⁹ sup illa ɔ/stitutōe statuimus.

o Consuetis seruitijs: quid debeant minores maioribus tractatur tā in tertu q̄3 in glo. xciij. di. 7 d h etiam dicem⁹ i illa ɔstitutiōe statuim⁹.

p Futura. nō ergo cō/stitutōem respicere futu ra tantum 7 non preteri ta: sic. s. e. cognoscētes: 7 ar. xxxi. di. ante trien/nium. 7. lxxxij. di. propo suisti. nisi sit constitutio iuris naturalis q̄ etiam respicit pterita. j. d vsu. cū tu. vel nisi dicaf in ip sa cōstitutōe q̄ ad pteri ta trahatur. x. q. i. sic q̄/dā. 7. j. d elec. cum in cū ctis. §. hec sane. 7. C. de leg. leges eni3 7 hic i fi. vbi dicitur nisi de pteri tis 7c. 7. j. de rescript. ad audientiam nostrā.

Quoniā ɔstitutio^i ap. se. oēs astrīgit: 7 nihil d3 obscurū vl' ābiguū^k ptiē: dcla ram⁹^l ɔstitutōē^m: quā nup su/per pferēdis^n ñ pceptōe porti onis maiorib⁹ 7 cōsuetis^o ser/uitijs a maiorib⁹ exhibendis edidim⁹ ñ ad pterita s3 ad fu tura^p tm̄ extēdi: cū leges 7 cō stitutiōes futuris certū sit da/re formā negocijs: ñ ad pteri ta facta trahi: nisi noiati3 i eis de preteritis caueaf. A lex. iij. senoñ. archiepiscopo.

De rescriptis.

Sicut^q roāna: 7 ifra Quesitū ē a nob ex pte tua: si alicui^r cā delegatis iudicib⁹ sublato rmedio appll'atōis cō mittif: 7 lris ap. altera ps mu

q Sicut romana vt libere. ista indulgentia superflua

r videtur: q̄ iure cōmuni liberum est appellare quā docunq3 aliquis grauatur: al's non licet ante sen/tentiam. j. de appella. vt debitus honor. olim indif ferenter 7 libere licebat appellare: nisi appellatio manifeste fuisset frustratoria. ij. q. vi. ad romanam: 7. j. de appella. per/uenit. sed quod de iure cōmuni competit superfluum est pre cibus impetrare. C. de thesau. l. i. li. x. 7. ff. ad municip. l. i. er go fuit superflua. quidam dicunt ad hoc vt indulgentia ista valeat: q̄ licitū est huic appellare vbiq3 vbi ius inhibet ap/pellare: puta propter cōtumaciā: quia contumax non audi tur appellans. xxiiij. q. iij. de illicita. 7 aliquos tales casus in uenies. ij. q. vi. §. diffinitiua. sub illo. §. sunt etiam quorum. sed ista solutio stare non potest: quia dicitur hic in fi. speciā le derogat generali: q2 ibi ista indulgentia concessa fuit con/tra ius cōmune: quia priuilegium dicitur quasi lex priuata iij. di. priuilegia. sed priuilegium non tollitur per ius com/mune. nisi de ipso priuilegio mētio fiat: ar. j. e. ti. cum ordi/nē. 7 priuilegiū nō tollif p aliud priuilegiū nisi fiat mētio i secūdo de prio. j. dē pscripti. veniēs. s3 ille q ipetrauit cām cō mitti s̄m ius cōe impetrauit appellatōe remota: nec fecit mē/tionem de priuilegio partis aduerse: 7 tamen valent secūde littere: q2 speciale derogat generali: 7 ita siue dicas q̄ lre se/cūde fuissēt priuilegiū siue rescriptū: s̄m ius cōe nō pōt staf h solutio. ergo necesse ē dicere q̄ iste q impetrauit generalif possit appellare: impetrauit s̄m ius cōe: vt verū sit q̄ spāle d/rogat generali. pōt ergo dici q̄ psona ista ipetrans talis erat: q̄ propter delictū 7 culpā suā nō poterat appellare. q2 fuerat ei interdictū appellare. vnde ius cōe ex indulgētia reddif ei 7 ē si. C. de iossi. testa. siqū: 7 sic deb3 intelligi vt poti⁹ res va

8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

leat ꝗꝫ percat:vt.j.de priuile in his.ꝛ.j. de ꝟ. sig.abbate.ꝛ .ff. ꝺ re.du.quotiēs.ij.si ergo talis indulgētia emanauerit vt libere possit appellare:nihil aliud videt̃ principē cōcedē nisi vt habeat consuetam ꝛ legitimā appellādi ptātē:vt dixit lex pdicta siqñ.ꝛ sic nl'lū ꝯriū.vl'pōt dici ꝙ solū ius cōe idul geŕ huic ad cautelā: q: solꝫ pl⁹ tieri.ꝛc̄.xxiij.di quāqꝫ.ꝛ.j.de iureiurā. ꝛ si christ⁹.ꝛ.j.de ꝓcur. q: in causis.j.de here. si aduersus.ꝛ si hodie ta lis indulgētia cōcedere tur dicerē ꝙ liceret ei ap pellare ēt si nō grauare/ tur:nisi exprimeret̃ cau sa idulgētie ibi.

a ¶Quia speciale .j. de offi.leg.studuisti. ꝛ.j.e. pastoralis.

b ¶Mandatuꝫ. Circa reuocatōeꝫ rescriptoꝝ si ue lr̃aꝝ dñi pape ita di/stingue:ꝛ prio circa rescripta q̄ ipetrātur ꝺ iur̃ cōi ad lites cō tētiosas.si pmū rescriptū sit gnāle:ꝛ scꝺꝫ spāle ab aduersario ipetratū:scꝺꝫ vꝫ ñ pmiū:ita tñ ꝙ specificatio gnālitatꝫ ñdū sit scā:vt h.ꝛ.j.e.pastoralis.siue fiat mētio i secūdo ꝺ pmo siue ñ:q: speciale mādatū ꝛc̄.ꝛ si pmū sit spāle ꝛ scꝺꝫ gnāle:idē iu ris ē.s.ꝙ spāle vꝫ.j.e.abbatē.si ꝟo pmū ē spāle ꝛ scꝺm spāle si scꝺꝫ expressā facit mētionē ꝺ prio:tūc valet scꝺꝫ ꝛ ñ prium .j.c.ceteꝝ.j.de re iudi.inter mōasteriū.j.ꝺ offi.dele.coram. ꝛ.c.pri.al's si nō facit mētionē:valeret primū ꝛ nō scꝺꝫ per iura pri.dicta.ꝛ hoc intellige in negocijs iā ceptis citatiōe iā facta.ꝛ de hoc nō.j.ꝺ ap.vt debitus in fi.illi⁹ no.ꝛ fi.ꝛ i il la no.sed nunqd.Si ꝟo nec primū nec scꝺꝫ ē iudici pñtatū ꝛ bñ potuit pñtari:tūc valet illud qꝺ pmo iudici extitit pñta tū secuta citatione:ꝛ ita alter pōt pueīre primū impetrantē lꝫ in secūdo nō fiat mētio de prio.j.ꝺ ap.vt debitus.hec ē opi nio pape inno.iij.si vero primus impetrans nō potuit suas lr̃as iudici pñtare valebūt vsqꝫ ad annū:ꝛ i hoc casu possū/ mus adhuc seruar̃ illa iura.j.e.si āt.ꝛ.c.plerūqꝫ.dūtñ lꝫ fue rit publice ptestatus cū p eū nō steterit:quo mīus suis lr̃is vi teret̃.j.de offi.ordi.pastoralis in fi.ꝛ optie hēs ꝙ protestatio sit premittēda necessario vbi currit tps:nisi protestatio pce/ cedat.j.de ap.c.vl.i.c.gr̃.ꝛ.xvi.q.iij.§.pōt.ꝟ.his aūt.al's si lꝫ nō fuerit ptestatus valēt secūde:si iudici exhibeantur:ꝛ pce dat saltem ad citatiōeꝫ.ꝫ si exhibuit pmas iudici: ꝛ citauit nec potuit postea habere copiā iudicis.j.ānum:idē e dicēdū ꝙ expectari debꝫ p ānū:postea ꝟo valent secūde; nec āplius expectari debēt iudices primi:ne lites fiant pēitus imortales ꝛ q: fit piudiciū ei q nō possidet in expectatione.vl' satis pos set dici ꝙ illa duo iura si autē.ꝛ.c.plerūqꝫ.trahantur ad illā cōstitutōeꝫ vt debitus.hec ē snia pape sup decre.ceteꝝ.j.e.vt finis litibus citi⁹ iponat̃.j.de do.ꝛ ꝯtu.finē.ꝛ.c.venerabilē. ꝛ.C.de iudi.properādū in pn.in lr̃ts q̄ ipetrant̃ ad ap.stādū ē illis iurib⁹.j.de ap.sepe.ꝛ.c.oblate.ꝛ.j.de ꝯfir.vti.vel inuti. bone.ꝛ i alijs cōstitutionib⁹ pmulgatis sup appellationib⁹. Sup priuilegijs ita dicas ꝙ si scꝺm priuilegiū nō faciat mē/ tionē ꝺ prio:semp valet primū ꝛ nō scꝺm.j.de prescrip.veni/ ens.lꝫ planū ē.si ꝟo rescriptū ꝓm ius cōe ipetrat̃ ꝯ pͥuilegiū siue ꝯ priuilegiatas psōas:nō valꝫ rescriptū:nisi faciat mēti onē ꝺ pͥuilegio:q: tacita ꝟitate obtētū ē:ita loqtur.j.e.ti. cū ordinē.Si aūt primū rescriptū sic ipetratū de cōi cōsensu pti uꝫ:ꝛ altera ps alijs iudicib⁹ ipetrauit cām cōmitti tacito ꝺ il lo cōsensu:ꝛ in secūdis fiat mētio de primis nō valēt se cunde:imo i expēsis cōdēnari dꝫ prio ipetrāti.j.e.ti.ce teꝝ.j.de re iudi.inter mōasteriū.ꝛ.j.de offi.dele.coraꝫ In beneficijs impetrandis si diuerse lr̃e a diuersis con tra aliquā ecclaꝫ ipetrant̃:nec i secūdis fiat mētio ꝺ p mis:ille solūmo/do valēt:ꝛ ille illꝺ beneficiū obtiebit q prio suas lr̃as p sentauit.j.e.ti.ca/pitulū sancte cru cis.ꝛ.j.e.abbateꝫ. ad hoc facit.j.de ap.vt ꝺbitus. Alij ꝟo dicūt ꝯriū. Si ꝟo in secūdis fiat mētio de primis: ꝓuabit̃ forma lr̃a/rū secūdaꝝ:ar.j.e. cū dilecta. si vero aliqs lr̃as plures ipetrat p bñficijs pluribus obtinēdis in pluribus ecc'ijs ꝛ i alijs nō fit mē tio de alijs nō valent secūde si iam recept⁹ est p pmas nisi secūde expressam faciāt mētionē de sua receptiōe vt.j.e i decre.grego.i nr̃a.Itē si impetrauerit prias ꝛ ex eis obtīuit aliqs pēsiones renūciādo bñficio lr̃arū si alias postea impetrauerit hoc tacito ñ valēt.j.e.ad au dientiā.ij.Illa decre.j.de fil.presbyteroꝝ.ex tua nō cō tradicit his q̄ dicta sunt:q: ibi prime lr̃e cōtinebāt in dulgentiā:vt ille posset dispensare cū filijs sacerdotum. secunde cōtinebāt grām ꝫ de iure.ꝛ pme erāt gnāles: ꝛ qꝺ per eas factū erat:nō reuocat̃ p secūdas:q: ꝟita te tacita impetrate fuerant:q: tacuit ille dispensatōeꝫ factā cū illis filijs psbroꝝ.si aūt impetrasset ꝯ alios cum qb⁹ nōdū fuerat dispensatū:bñ valuissent lr̃e ille.j.de offi.dele.ex pte.ñ ꝯdicit:q: ꝛ ibi vtrūqꝫ fuit spāle rescri ptū:ꝛ q: primū prius fuit ibi pñtatū:ꝛ ideo nō valuit scꝺꝫ:q: nō fecit mētionē ꝺ pmo:vel q: ꝺ bñficijs loqui tur:trahitur ad illā.j.e.ti.caplm scē crucis.q: papa ñ intēdit aliqs grauare in receptōe duoꝝ:vt.j.e.ti.mā/dātū.ꝛ.c.lr̃is.ꝛ.c.abbatē.sup hoc dic put no.i.c.illo ca plm scē crucis.dicebat aūt ꝙ i lr̃is iusticia sola cōside rat̃ repñtatio:vt i.c.vt debit⁹ de ap.j.e.caplꝫ scē crucis ꝫ in litteris beneficioꝝ cōsideranda erat data.j.e.cā te

c ¶Ex pte couētreñ.ꝛ ppetuo.sed nūqd istoꝝ alt̃o pro bato pōt eps ipꝫ remouere cū alterutrū sufficiat p se.j.de iureiu.q̄relā.j.ꝺ fideius.pueīt i fi.ꝛ.vij.q.i.qꝫ periculosum.ꝛ.j.de resti.spo.accepta.ita videtur per iura predicta.ꝛ.xlviij.di.c.i.sed ꝯ videt̃.forma.n.cō/missionis exacta diligentia debꝫ obseruari.j.e.cū dile cta in fi.cū eps nō sua sꝫ delegātis auctē fūgat̃.ff.ꝺ of. ei⁹ cui mā.est iur̃.ꝛ si ptor.ꝛ.j.de offi.dele. sane dicūt quidā ꝙ vtrūqꝫ pbādū ē pp copulā p.l.illas.ff.de ver. ob.sigs ita.ꝛ insti.de here.insti.§.penul.Istud nō cre/do:sed distinguo si cōiunctim duo mādantur:quoꝝ neutrū p se sufficiat.sed si vtrūqꝫ pbet̃ sufficit ad remo tōꝫ:vtrūqꝫ pbādū ē ar.j.e.olim.ita ꝙ incipias ibi a p/mo.s.a vicio falsitatis:ar.j.e.inter ceteras.si talis sit fi lius sacerdotis ꝛ i sacerdotio gēitus:ista duo sufficiūt si pbent̃.s.ꝺ ꝯsti.cū accessissent.ꝫ si alteꝝ p se sufficit ad remotōeꝫ alicui⁹:suffic̄ si alteꝝ pbet̃: lꝫ copulatiue illa duo mādāt̃:vt h ꝛ ꝯsimilia.j.e.int̃ cet̃as.si cōiūctiꝫ

nita:qb⁹ ei gnāliter ē indultū vt liber̃ sibi liceat appellare:i vocē ap.prupit an ei⁹ i eadē cā ꝺbeat appellatiōi deferri. In qbus.t.t.r.ꝙ ei⁹ i hac pte appellatio non debet admitti postꝙ est causa iudicibus ap. re.cōmissa:q:ᵃ speciale māda tumᵇ derogat generali.

Idem cant. archiepiscopo.

Ex parte ᶜcouentreñ.epi nostris est aurib⁹ itima tū,ꙗ cū ꝺ cā q̄ inter.g.ꝛ.f.cle/ricos vertitur sup pbenda de noualis cognoscēs legiie ei/dem.f.ꝓm tenoreꝫ litteraruꝫ nostrarū cōtinentiū:ꙗ si ꝯsta/ret ipsum.f.ꝺ piurio eē cōui/ctum ꝛ perpetuo illi renūciasse prebende:amoueret̃ ab ea eo cognito ꝛ probato pbēdaꝫ abiudicasset eandem: ipse in vocē appellationis prupit: ꝛ ad te ꙗ ei prebendam pcise

mãdent̃ ⁊ ꝯiunctiua ponit̃ ꝑ disiũctiua.⁊ ꝑ vel.ff.ð ver.sig.sepe.⁊.l.ꝯiunctione.⁊ ecõuerso disiũctiua ponit̃ ꝑ copulatiua.C.ð ver.sig.cũ q̇dã.⁊ ð ꝯse.di.ij.i calice. circa fi.⁊ illa pluralitas resoluẽda est in singularitatẽ.j.de p̄rebẽ.cũ iã dudũ.⁊.j.de priuile.vt p̃uilegia ⁊.j.de iudi.exhibita ⁊.j.de ap.significauit vbi de hoc ⁊.ff.de condi.⁊ demon.falsa in fi.⁊.j.di.oẽs leges.i.oĩs lex.preterea eadẽ rõ que moueret ðlegantẽ:debet mouere delegatũ.j.e.c.super l̃ris i fi.mirabile eẽt si remaneret in eccl̃ia:si ꝓbaret̃ piur⁹ lʒ non ꝓbaret̃ renũciatõ vel ecõuerso:⁊ certe nunq̃ȝ fuit intẽtio domi pape:vt vtrũq̃ȝ necesse sit ꝓbare dum tñ alteꝝ probet̃:⁊ ita certe sufficit alteꝝ ꝓbari nisi papa exprimeret hoc expresse. sed ꝙ hic dicit ita ꝓpositũ fuit. et ita papa factũ solũ modo resperit sicut fuit ei ꝓpositũ.⁊ ħ insinuit illa l̃ra eo cognito ⁊ ꝓbato.nõ dixit his cognitis ⁊ probatis.

j.de ap.vt debitus.vt huiusmodi valeant littere q̃ ꝑmo iudicibus p̄ñtant̃.vel dic in iudicijs iaʒ ceptis locũ habere.et ita tenet ꝙ dicit ꝑmo.vel qñ potuit habere copiã iudicis cũ protestatione.⁊ ceptũ intelligo negociũ ꝑ solã citationẽ ⁊ nõ ꝑ solã p̄ñtationẽ.vt nõ.in decre.vt debitus in glo.ħ nunquid.

⁊ absq̃ȝ cause cognitiõe restitueres[a]:l̃ras[b] nostras reportauit ⁊ j. Uex qm̃ nõ credimus ita p̄cise scripsisse:⁊ in huiusmodi l̃ris itelligẽda ẽ hec cõditio[c] ẽt si non apponat̃:si preces veritate nitant̃:mãdam⁹ q̃ten⁹ inspectis l̃ris:quas epo p̄dicto direxim⁹:si inueneris ꝙ ẜm predictuʒ modũ ei scripserimus ⁊ in l̃ris quas p̄fat⁹ f.reportauit:nõ fuẽit habita mentio prioꝝ l̃raꝝ:sententiã prefati epi ꝯfirmes:⁊ sepe dictũ.f.cũ l̃ris nr̃is quas tibi ðtulit ad p̄ñtiam[d] nostram venire cõpellas. I dẽ vintonien. episcopo.

Q Eteꝝ[e] si aliquis sup aliqua cã ab ap.sc.ĩpetrauerit[f] l̃ras:⁊ aduersarius[g] ei⁹ eandem causaʒ postmodũ obtinuerit cõmitti alijs de commissione[h] priori nõ habita mẽtione priores[i] iudices ad decisioneʒ cause possunt ꝓcedere nec secunde littere obtinẽt alicuius roboris firmitatem Si v̊o in secundis litteris habeatur mentio de cõmissione priori:predicta causa a prioꝝ est exempta[i] iudicio: cũ eedẽ l̃re nõ sint veritate tacita ĩpetrate. Uex de assensu partiũ cã ꝑmittit̃:⁊ ꝓcessu tẽporis vel ẽt cõtinuo alterutra pars altera nesciente causaʒ ipsaʒ tacito de commissione[k] priori iudici obtinuerit delegari: nõ ĩmerito is q̇ tali dolo vel fraude aduersariũ suuʒ laborare[l] coegit:in expensis[m] condẽnari debet eidẽ. I dem eborac. archiepiscopo.

I Nter ceteras ꝯsultationes tuas fuit ꝓpositum corã nobis q̇d tenere debeas cũ aliq̃ sub disiunctione[n] mãdantur:quoꝝ vnũ veꝝ est:alteꝝ falsuʒ:vtputa si ꝓponat̃ ꝙ si talis sit sacerdotis fili⁹ ⁊ in sacerdotio genitus:q̇ p̄rim̊o i tali ecclesia ministrauit vl̃ ꝙ illicite ecclesiaʒ occupauit[o] eandeʒ. Huic ḡ q̇õni taliter. conuenit iudici quodcũq̃ȝ[p]

f C Impetrauerit. ⁊ earũ aucte citatio facta sit.

g C Et aduersari⁹.secus est si ipse ideʒ. q̄r si v sus fuerit vtrisq̃ȝ neutre valebunt.j.e.c.ex tenore.ar. C.de fide instru. diuerse ⁊.j.de fi.instru.imputari.

h C Priores.ꝯ.j.de offi.dele.sane.i.ꝯ.So. ħ cum ad alios iudices ĩpetrat̃ illud cum ad eosdẽ. ⁊ ibi de hoc dicetur.

i C Exempta iudicio.sic pʒ ꝙ rescriptũ legitimuʒ ꝑdit̃ ꝑ scðm faciẽs mentionẽ de ꝑmo. vt hic ⁊ ꝑ negligentiã impetrantis anno elapso.j.e.titu.si aũt ⁊.c.plerũq̃ȝ. Iteʒ qñq̃ȝ ꝑdit̃ ꝑ sollicitudineʒ p̄uenient̃.j.de ap.vt debitus j.ð fo.cõpe.c. pe. Item ꝑ fraudeʒ illius q̇ dn̄o pa. ria l̃raꝝ obtinuit ad diuersos iudices ⁊ vtitur vtrisq̃ȝ.j.e.ex tenore. Iteʒ morte delegantis reintegra.j.de offi.del. gratuʒ. ⁊.c.relatũ.⁊.c.liceʒ. Item ex noua cã emergente.j. de offi. dele. insinuante. Itẽ perdit̃ ad tẽpus per exceptionem. j.de offi.dele. prudentiã.§.sexta.⁊.j. de excep.pia.

a C Restitueres. suggerẽdo forsitã dño pa.ꝙ ⁊ si ñ ordine iure eum spoliasset.

b C Lr̃as reportauerit ñ facta mẽtione ð appellatõe.

c C Conditio.nõ ḡ ꝯditionẽ subitelligendã etiã si nõ appõat̃.xxij.q.ij.beat⁹.⁊.xvij.q.ij.§.j.v̊.btã maria.⁊.ff qui satisda.co.l.vl.j.ð iureiu.peruenit.⁊.c. queẽadmodũ.⁊.ff.de serui.sicui.⁊.ff.de condi.insti.cũ seruus.ff. de solu.cũ quis.j.R̃ñ.i fi.ar.ꝯ.xxv.q.ij.vniuersa.So. in rescriptis semꝑ intelligitur hec cõditio.si preces veritate nitant̃ si ita est etiã si non apponat̃.vt hic i iuramentis ⁊ alijs huiusmodi pactionib⁹ subaudiunt̃ generales ꝯditiones:vtputa si de⁹ voluerit.vt i.c.beat⁹ ⁊ in v̊.btã maria.si res i eodẽ statu ꝑmãserit.⁊ similia xvj.q.j.in parochia.⁊.xxij.q.ij.neq̇ arbitret̃.⁊ alie cõditiones q̃ ipso iure insunt.ff.de solu.cũ qs. ⁊ i decre. queẽadmodũ.⁊ in predictis iuribus ꝯtria loquunt̃ ẜʒ leges secus ẜm canones.

d C Ad p̄sentiã.hoc ideo mandat q̄r false presumunt̃ l̃re iste q̄r tantã ꝯtinent iniquitatẽ.ar.C.ð precib⁹ impera.offe.quotiens.⁊.l.vniuersa.⁊ tales falsarij mitti debent ad dominum papam puniendi.xix.disti.in memoriam.⁊ de falsa.ad falsariorum.

e Q Eteꝝ.primã partẽ istius decre.intelligas ẜʒ illaʒ

k C De cõmissione.idẽ intelligo si de cõmissione fecerit mentionẽ ⁊ tacuit ꝙ de cõi sensu fuerant impetrate.j.de offi.del. coram.si.j.de re iudi.inter monasterium.

l C Laborare.ħ in quo coegit eũ laborare cũ ꝑ tales litteras cõueniri nõ posset vt dictũ est. R̃ñdeo laborauit ad iudiceʒ veniẽdo per secundas l̃ras vocatus vt suũ priuilegiũ allegaret.ff.de iudi.siquis ex aliena.ff.siquis i ius vo.nõ ierit.l.ij. vel ex q̃cũq̃ȝ cã q̇ð sine labore ⁊ expensis fieri non potuit.b.

m C Expensis.⁊ sic q̇ maliciose ⁊ fraudulent̃ l̃ras ĩpetrat puniri dʒ expẽsis.sic.j.e.ti.c.vl.q̄r nõnulli.in ðcre. greg.⁊ ibi dicemus de istis expensis ⁊ dannis.

n I Nter ceteras.sub disiunctione.secus videtur si per copulatiuam.ð.e.ex parte.ibi dicta est de hoc.

o C Occupauit.forte intrusit semetipsũ ꝑ manũ laicalẽ.s.potentiã secularẽ.j.de elec.quisq̃s.⁊.xvj.q.vij.per laicos.

p C Quodcunq̃ȝ.ar.ꝙ si aliquis tenet̃ ad alteꝝ duoꝝ sub alternatione vl̃ sub disiunctione q̇ðcunq̃ȝ voluerit p̄stare liberat̃.insti.de here.insti.§. pe.⁊.C.ð condi.inde.l.pe.⁊.ff.ð iure do.plerũq̃ȝ.§.pe.⁊.ff.de le.ij.si ita.§.si ita.j.de p̄rebẽ.referẽte ar.ꝯ.insti.de ele.§.si generaliter. So.prima rubrica vera est. nisi eligens fuerit in mora.ff.de opt.leg.l.mancipioꝝ.⁊.ff.de leg.ij.statuliberum.§.j.⁊.ff.de solu.stichum.j.rñ.ff. de peti

here. item veniunt. §. idem recte ait.

a Illi. s. clerico.

b In similib⁹. nō ꝙ de similib⁹ siƚe dʒ esse iudiciū. C. de legi. leges. i. ⁊. ff. de legi. l. non possunt. ⁊. j. de transla. inter corporalia. ⁊. j. de elec. dudum. ij.

bic dr̄: idē itelligo ð oibus religiosis q hāt ꝯsile puilegium: vt tēplarij ⁊ hospitalarij. j. ð deci. ex parte. ƺ h̄ ne priuilegiū istoꝝ generale ad oēs cistercieñ. ita qđ dē. ḡ p istas spāles lr̄as dʒ eis ðrogari: qꝛ spāle ⁊c̄. s. e. c. j. ⁊. j. e. pastoralis. ⁊. j. de offi. leg. studuisti. ⁊. ff. ð reg. iur. in toto. ex bis

c Si qñ. pone casū per illā. j. e. adeo. ⁊. j. de prebē. cum teneamur. ⁊. j. e. ad aures.

d Turbari: qꝛ pater filiū quē diligit corripit. xxiij. q. v. ñ putes. ⁊. v. q. v. ñ osculaƚ. ⁊. c. d. ꝯ morē.

e Qualitatez negocij. qñqȝ eni p nimiā iportunitatē petentiū princeps nō ꝯcedēda ꝯcedit. C. de pet. bo. sublat. l. j. li. x. ⁊. j. de pur. ca. cū in iuuentute. ⁊ de sen. ex. siqñ. ⁊. sic est ar. ꝙ ea q̄ per sollicitudinē nimiā elicita sunt: nō valent. viij. q. j. audacter. ⁊. xxij. q. iiij. vnusqsqȝ. ⁊. ff. q. ⁊ a q. m. a. li. non n. si priuatus.

f Rōnabilē. hic ē arg. bonū de oib⁹ esse rōnem reddendā: ⁊ valet ad testes examinādos: vt cāz sui dicti reddant: alˀs valere nō videƚ testis dcm̄ ij. q. j. in primis. ⁊. iiij. q. iij. §. item in criminali. v. itē sola. xxii. q. iij. si habes ⁊ qđ ratione caret extirpare necesse est. lxviij. di. corepiscopi ⁊ ꝑlatus paratus dʒ etiā reddere rōnez oi poscēti. xxxvj. di. § ecce ad h. ⁊. ff. de rel. ⁊ sūp. fu. siqs. §. sed iterdū. ar. ꝯ. xxiij. q. iiij. nabuchodonosor. ⁊. c. ð tyrijs. ⁊. ff. ð legib⁹ ñ omniū. So. verū est ꝙ de oibus rō reddi dʒ si pōt. sed qñqȝ p impotentiā aliter contigit. vt in ꝑdicta. l. nō omnium. ⁊. c. nabuchodonosor: aut qꝛ nō interest nr̄a qualiscūqȝ sit rō illa: vt in ꝑdictis capitulis nabuchodonosor. ⁊. c. de tyrijs.

g Sustinebim⁹. ar. ꝙ tenemur adimplere mandatū prelati si cā reddaƚ. lxxv. di. qm̄ quidē. ⁊. j. de ꝓbē. cuz teneamur.

h Feceris. nec īmerito. qꝛ vbi etiā p ꝯsultatiōez rescribit imperator nō vult suā rñsionē sequēdā eē siqs nō recte rñsū putauerit. C. ð sen. ⁊ iterlo. om. iu. neo. nā ⁊ vrban⁹ nulla aucte diserit ꝓhibitū eē ꝙ vir ⁊ vxō ñ possint siƚ suscipe aliquē de sacro fōte. xxx. q. iiij. c. vl. qđ ꝓhibitum erat de con. di. iiij. ꝑlēs. sed iō dicit nō ē ꝓhibitū: qꝛ expssenð inueniebaƚ ꝙ vir ⁊ vxor ñ susciperēt. ƺ implicite ꝓhibitū erat p. c. nō ꝑlēs obediat ergo subditus qñqȝ etiā si cām reddat. xix. di. in memoriam.

i Quam ordinē. sup decimis secus si ꝯueniāƚ sup aliq̄ re i q̄ nō sūt priuilegiati: vñ si p tales lr̄as ꝯuenirenƚ sup decimis possessionū post generale ꝯciliū acqsitaꝝ: bñ valerēt lr̄e qꝛ in illis iure coi cū alijs censeƚ. j. ð deci. nup. qꝛ super reb⁹ in qb⁹ ꝓuilegiati sunt intelligiƚ qđ hic dr̄: vt pʒ ex ipsa lr̄a ꝓpter h̄ hñt adhuc aliud ꝓuilegiū. s. ꝙ p lr̄as ad iudiciuȝ trabi nō pñt nisi de ipsoꝝ ordine fecerint mentionem: ⁊ alij ꝯplēs habent simile priuilegium non est tñ in isto corpore.

k Mētione. suppssio eni dignitatis vel nois vitiat rescriptū j. e. ad aures. ⁊. j. e. sedes. ⁊. de ꝯsti. cū accessissent. ⁊ qđ ð istis

sibi ꝯstiterit istoꝝ: illi ꝑlibatā ecclesiā abiudicari debere: et idē in similibus obseruādū.

Idē rauēnati archiepiscopo

Si qñ aliqua tue fraternitati dirigim⁹ q̄ aīum tuū exasperāe videāƚ turbari nō debes: ⁊ ifra. Qualitatez negocij ꝑ q̄ tibi scribiƚ: diligēt ꝯsiderās aut mādatū nostruȝ reuerēƚ adipleas: aut p lr̄as tuas q̄re adiplē ñ possis rōnabilē cām ꝑtēdas qꝛ patienƚ sustiebim⁹ si nō feceris qđ ꝑua nob fuēit insinuatiōe suggestū.

Idē cistē. fratrib⁹

Cum ordinez cister. ꝓfessi: ⁊ infra. Si ꝯtra vos sup decimis vel alijs que ordini vestro specialiter se. apo. indulsit. nō facta mentione cistercieñ. orð. littere fuerunt a se. apo. ipetrate: per eas minime teneamini rñdere.

Idem tornaciensi episcopo.

Cum te: ⁊ infra. Duduz siqdē añ tuā ꝓmotionē littere a nob: si bñ meminim⁹ emanarūt: qbus decano ⁊ ecclesie tibi cōmisse te adhuc in eodē caplo existēte mandatū dedim⁹ ⁊ ꝑceptuz: vt. m. q de gēte iudeoꝝ originē duxit: ⁊ diuina gr̄a fidē xp̄i suscepit: in canōicū reciperēt ⁊ prebēdā sibi ꝯferre deberēt: ⁊ infra Ipsi vō qꝛ donatio prebēdaruȝ ad te spectabat: preceptū nostrū executiōi nō potuerūt mandare. Cū itaqȝ ꝑscriptus m. te sup hoc ex parte nostra regreret: respondisti ꝙ nullū inde mandatuȝ receperas: ⁊ sic eum a te infecto negocio remisisti: quod nullatenus fecisse deberes: si datam litte

videƚ ꝙ spāles lr̄e derogēt ꝓuilegijs generalib⁹: ƺ non est verū: qꝛ ꝓuilegium est lex priuata ⁊ ꝯ ius cōe: iij. di. ꝓuilegia. j. de verb. sig. abbate. cōmissio ista de dādis ð cimis ius cōe cōtinet: ⁊ priuilegium nō tolliƚ p ius cōe nisi fiat mētio ð ꝓuilegio in cōmissione: ⁊ iō nō valēt lr̄e etiā spāles h̄m ius cōe obtēte ꝯ ꝓuilegiū venire. vt j. ð re iud. inƚ mōasteriū. ƺ si sūt citati mōachi debent venire ꝓuilegiū suuȝ allegaturi. ff. ð iu. siqs ex aliena. alˀs teneret sn̄ia ꝯ eos lata. j. ð ap. in duobus.

l Cam te ecclesia tibi scribebaƚ. c. vacante ecclesia.

m Fidē xp̄i. hic ꝑsumit papa ex subsequēt ihonesta conuersatione: vt pʒ in antiqua compilatione. j. ð presūp. ex studijs. sicut ecōuerso ex añcedenti ꝑsumiƚ pro sequēti. j. de presump. mādata. ⁊. ij. q. j. in primis. vt si vita eius vel opinio talis antea nō extitit in h. lxvj. di. miramur. in h. ff. de suspec. tu. l. iij. §. queri potest. ⁊. C. de suscep ⁊ archa. si aliquid. li. x.

n Quia donatio. bñ allegabāt: qꝛ nō habebāt potestatē ꝯferendi sed eps. si tñ papa ꝯtulisset bñficiū alicui ⁊ mandaret vt ipsū recipiant: tūc bene valēt lr̄e: ⁊ ipsum recipere debēt: ⁊ ecōuerso si collatio ꝑtinet ad capitulum non debet scribi episcopo.

o Infecto negocio. p lr̄as directas caplō nō tenebaƚ eps istū recipere de necessitate: ð honestate tñ ipsū reciperē debebat: ƺ de h̄ reprehendiƚ qꝛ dicebat ꝙ nō receperat inde mādatū: nec etiā p lr̄as istas plene colligiƚ ꝙ ei teneat bñficiū ꝯferre. vel dic ꝙ bñ teneƚ eum recipere ⁊ cōferre prebendā vt apparet ex forma mādati. s. vbi dicit in canonicū reciperēt: ⁊ ꝓbendā ꝯferrēt. ⁊ p alia verba. s. mandatū dedim⁹ ⁊ preceptum. xiiij. q. j. qđ precipiƚ. j. de verbo. sig. in his.

p Deberes. ar. ꝙ q cū alijs facē dʒ: si facultas se obtulerit: ipe sol⁹ facere dʒ: sicut sol⁹ pōt emēdare qđ cū alijs malefecit. j. de iureiu. sicut nostris: vbi ð h̄. ⁊. xxxv. q. ix. ꝙ qs cōmisit. ar. ꝯ. ð cle. ꝯiu. diuersis fallacijs. ⁊ est. ar. ꝙ cā alicui delegata ipsū sequiƚ: nec trāsit ad successores. ƺ ꝯriū verū est j. de offi. dele. quoniam ab

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

bas.⁊.j.de offi.ordi.pastoralis.§.preterea.Item ar ꝙ si aliquid mādat capitulo:cuilibet de capitulo sigilatī intelligit esse mādatum:q illud implere possit:⁊ si tūc illud facere nō possit:illud dꝫ facere cū potuerit:⁊ ita cū eps sit de capitulo tāquā caput.j.de cōces.pben.⁊ eccle. nō va.post electionē in parte decisa ⁊.j.de his que fi.a pre.nouit.nō poterat dicere ꝙ nō recepisset mandatū:ar.cōtra.xij.q.ij.q manumittit.

q Datā lr̄aruꝫ. Ad hoc semp consueuit notari hec decre.ꝙ data litterarū semp cōsiderāda est.vt.j.e.cōstitutis.⁊.j.de sen.excō.si aliqn̄.arg.cōtra ꝙ psentatio litterarū ⁊ nō data cōsiderāda ē.j.e.c.capitulū sancte crucis.⁊.j.de cle.nō resi.qualiter.⁊.j.de pben.dilectus.ij.⁊ ad idem.j.de vsur.q2 frustra.et.j.de ap.vt debit⁹.rōnem istius ꝯrietatis dicemus sup illa decretali dilectus.ij.Item ē hic argumentū ꝙ edēdus sit dies ⁊ cōsul aduersario:ar.j.e.si aūt.⁊.c.plerūqꝫ.⁊.C.de contrahē.⁊ cōmit.sti.optimā.Sed ꝯ.ff.de eden.l.i.⁊.ij.⁊.ff.queādmo.testa.api.l.ij.§.diē aūt So.in editione litterarū dn̄i pape facienda aduersario oia ponēda sunt:qm̄ lr̄e sūt coēs:ar.j.de dilat.preterea.⁊ ea q̄ cōia sunt integraliter sunt edenda.j.de pba.qm̄.ꝯ.⁊ lr̄e tradēde sunt ad videndū.j.de fi de instru.si scripturā auctēticā.⁊.c.S.ppetuus vicari⁹ decre.gre.⁊ ibi dicemus.de editione instrumentoruꝫ.ad idem ar.j.de offi.deleg.cum in iure.

r Iudeus.qm̄ de iudeis ꝯuersis ecclesia fūdata fuit xxi.di.in nouo.⁊.xxij.q.iiij.recurrat.

s Ad aures.lr̄as ipetrātes.q̄ sine spāli mādato dn̄i impetrate ad lites nō valent.j.e.nonnulli.⁊.j.c.ex parte decani.secus in hoc casu.

t Intentōis.hic pꝫ dn̄ꝫ papā sic vni ꝯcedere bn̄ficiū ꝙ alium nō ledat vel grauet saltē grauit seu enormit xxv.q.ij.de ecclesiasticis.⁊.xi.q.iij.siqs nō obediat.⁊.ix.q.vlt.nunc vero.⁊.ff.nequid in lo.pub.l.ij.§.merito.⁊.§.siqs a pncipe.⁊.j.de offi.ordi.lꝫ.⁊.j.de cōsue.cū oliꝫ.

u Supprimit.puniri dꝫ q supprimit qd̄ tenet reuelare.l.di.ex penitentibus.ff.de act.emp.⁊ ven.l.i.§.i.

x Vires nolumus obtinere.⁊ ita videt ꝙ lr̄e iste nō valeāt:qd si obtineāt p litteras tales:dic sup h put nō.j.e.ad audientiam.ij.in glo.q̄ incipit.sed queritur.

y Si aūt.dolo vel negligētia.dolus ⁊ negligentia p̄sumitur:si steterit p annū ꝙ nō vtitur litteris.j.e.plerūqꝫ.⁊.j.e.ex parte.si copiā iudicis habere potuit

rarū[q] diligētius attēdisses cū tpe quo lr̄e ipse date fuerūt:de capitlo ipo esses:sicut q eras archid.⁊ canonicus eiusdē ecclesie:nec esses adhuc in epm ꝯsecratus ⁊ infra. Pro eo vero ꝙ iudeus[r] extiterit:ipsum dedignari non debes. Lucius.iij.linco.epo.

D aures nr̄as puenit ꝙ plerūqꝫ decani archidiaconi pcentores vel alij ecclesiasticis pditi dignitatib⁹ sup minoribus bn̄ficijs lr̄as[s] ipetrantes nomē supprimunt dignitatis sue:⁊ simplici noīe se appellant:tāquā nō habeant aliquē psonatū:⁊ infra. Con.t.t.r.ꝙ cū nō sit intētionis[t] nostre:vt psone plurib⁹ redditibus abundantes p lr̄as nr̄as paupes clericos sup minoribus bn̄ficijs ingerāt:lr̄as i q

bus actor sue nomen dignitatis supprimit[u]:vires[x] nolum⁹ obtinē. Idē norwicensi epo.

S I aūt aliquis aucte posterior lr̄arū p aduersariū in iudicium tractus obiecerit litteras se priores habere de quibus in posterioribus mentio nō habet:si eis dolo[y] vel negligentia vti postposuerit excusari[z] non dꝫ. Si aūt q2 delegati iudicis copiā nequerit[a] hr̄e[b]:p posteriores lr̄as nō poterit cōueniri. Idē.

D hec sumus:⁊ ifra. Significatū ē nobis quosdam i prouincie tue ptibus tales vt asserunt de cancellaria nr̄a lr̄as recepisse:p quas eorū oia negocia[c] vnius iudicis ad pluriū quos sibi elegerit arbitrio committuntur:sicqꝫ fit vt si aliquē pūsare voluerit

sed ꝯdicit lex.C.de diuersis rescriptis falso.q̄ dicit ꝙ rescripta ppetua sunt:sed nō est ꝯ:q2 hic quod dicit lex:intelligit si aliud rescriptum nō impetraret ꝯ primū:al's sēp valent rescripta viuente mādatore ⁊ eo mortuo dūmō facta sit citatio.

z Excusari nō dꝫ.i.non poterit excipe ppter culpam suam:quominus teneatur respondere p secundas litteras.Sed ꝯ videt:q2 si secunde lr̄e nō faciāt mētionē de primis:valent prime.ergo poterit excipere.vt.s.e.ceterū.preterea q̄ annua sunt ad agēdum ppetua sunt ad excipiendum.ff.de doli excep.pure.§.vlt.ergo semper potuit iste excipe per primas:ex quo non faciunt mentionem secunde de primis.So.exceptionum quedam sunt ppetue quedā tpales.perpetua dicit illa que perpetuo competit.qñcūqꝫ actor agit:vt exceptio doli:q2 exceptio doli non cōpetit:nisi qs agat.ff.de excep.l.exceptio.⁊.l.exceptiones.Tēporales sunt ille q̄ nō semp cōpetunt ⁊ euitari possunt vt in p̄dicta.l.exceptiones.§.tēporales.⁊ talis est hec q2 expirauit anno elapso.j.co.plerunqꝫ.⁊.infra de offi.or.pastoralis.in fi.arg.preterea ista modo non habent locum:sed q primo suas lr̄as presentat iudici ⁊ procedit infra annum:ille obtinet.j.de ap.vt debitus.de hoc notatum est.s.e.c.i.in fi.⁊ in.c.ceterum qualiter hoc intelligendum sit.

a Nequerit.⁊ ita ē hic.ar.ꝙ si per me nō stat:mihi nō ē imputādū.ij.q.vi.āterior.§.ad hec.i anč.vt spō.larg.§.hec quoqꝫ.vn̄ sumpt⁹.§.fuit hic.⁊.ff.ex q.cau.mā.sed ⁊ si.i.Rn̄.qualiter intelligatur.hic ista impotentia dicitur.s.e.c.i.

b Habere.repete postposuit eis vti.

c Ad hec sumus.oia negocia.nimia generalitas hic reprobatur.j.de do.⁊ contu.ex litteris.⁊.j.de ap.c.ij.⁊.c.significantibus.⁊.j.e.sedes.⁊.j.e.ti.in decre.innocētij.iiij.c.cum i multis.⁊.ff.de iure.fi.ita fidei.⁊.ff.de.eden.l.i.ff.edere.⁊.ff.de interroga.acti.de etate.§.nihil.ar.ꝯ.ff.de rei ven.que de tota.§.incerta.⁊.commu ni diuidun.⁊ si non omnes.§.si incertum prima pars vera est:⁊ vltima in specialibus casibus loquitur.

d Elegerint.Tan.⁊ Vin.sic exponūt hoc verbū elegerit.i.elegerunt in curia exn̄tes vt sit pteriti temporis ꝯiūctiui mōi qdā tn̄ voluerūt dicere ꝙ lr̄e iste ad icertos iudices dirigebāt quos ipetrator duceret exprimēdos dicētes hic generalē cōmissionē car posse fieri dūmō iudices certi eēnt.j.e.sedes.⁊.c.pastoral'.sed q2 iudices erāt icerti hic lr̄e nō valebant. Sed dic ꝙ iudices electi erāt certi cōmissio generalis erat oiuꝫ negociorū qd̄ esse nō dꝫ q2 p eā absorberetur iurisditio ordinarij quod fieri nō debet:ar.xi.q.i.peruenit.⁊.ix.q.iij.nunc vero C.de pre.ipe.off.l.ij.⁊.iij.⁊.j.de offi.le.c.i.⁊ ifra de maio.⁊ obe.per tuas.sicut generalis appellatio nō admittit.j.de ap.c.i.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Sed sup grauamine pꝛobabili ⁊ expꝛesso ē appellandū .j.de ap.vt debitus.⁊.c.cū cāꝫ.q̄re lr̄e tales nō valebāt.Lau. dixit: ⁊ melius cu i consentio q̄ hi iudices erāt incerti quos vellet eligere ipetratoꝛ qđ esse nō dꝫ sicut ꝓcuratoꝛ incertus eē nō dꝫ.ff.de ꝓcu.l.ij.nec tutoꝛ incertus dari dꝫ.ff.de testa.tu.tu toꝛ incertus.⁊ insti.de le. §.tutoꝛ ⁊.Arbiter simili ter incertus esse non dꝫ j.de arbi..nnotuit.⁊ cō missio generalis fuit om nium negocioꝝ qđ est ꝯ cōsuetudinē romane cu rie:cuius stilus dꝫ atten di.j.de crīe falsi.q̄ꝫ q̄ui q̄ oēs cause vni commit tanꝰ:nisi sub illa forma q̄ tradiꝰ.j.e.pastoꝛalis.⁊ illa generalitas restringi tur:vt tradiꝰ.j.e. sedes. ⁊ i.c.cū i multis.⁊ est in decre.Inno.iiij.tñ vni uersitas cāruꝫ hñ cōmit tiꝰ.ff.de iudi.l.cuꝫ ptoꝛ. ⁊.ff.qs ⁊ a quo ap.l.i.§. i.⁊ illa fuit potioꝛ cā qua re lr̄e non valebant:q2 iu dices erāt incerti quod lr̄a vꝫ innuere q̄ ille eli geret quos vellet q̄ꝫ co missio generalis omniuꝫ negocioꝝ:⁊ sic intellexit lau.⁊ clamat.sicut ex pꝛe dictis colligiꝰ.b. Satis tñ credo q̄ si papa ex certa scia tales lr̄as concederet valerēt cum hēat plenitudinem potestatis saluo iure recusationis .j. de offi.dele.suspitionis.

a Suspectos.vnde possent recusari:de recusatione habes j.de ap.cum spāli.⁊.j.de offi.dele.suspitionis.

b Celeri.viij.di.mala ꝯsuetudo.⁊ resecāde sūt putride car nes.xxiiij.q.iij.resecāde.vñ v̄sus:Pꝛincipijs obsta:sero medi cina paraꝰ:Cū mala per longas cōualuere moꝛas.b.

c A audientiā.manifestū.sic pꝫ q̄ vitiū latinitatꝭ vitiat re scriptū:sic ēt si papa loquaꝰ vni i plurali:aut si patriar chas vel ep̄os filios appellauerit:tales lr̄e false sūt.j.de falsa. q̄ꝫ graui.Ar.ꝯ q̄ ꝓpter malā latinitatē non vitiāꝰ rescripta.ff. de sta.ho.iperatoꝛ pius.ibi.n.dꝛ q̄ ꝓpter malā latinitateꝫ nō vitianꝰ.⁊.ff.de manumis.testa.q hēbat.C.de leg.in legatis.⁊ j.de fide instru.ex pte.So.vitiū scribētis in instr̄is ⁊ testis nō nocet:cū al's de veritate seu voluntate testatoꝛis ꝯstet.C.đ te sta.erroꝛe.⁊.l.ambiguitates.⁊ idē esset de volūtate pape dicē dū:si constaret de hoc.sed veriꝰ vꝫ aliud eē in testis:⁊ aliud in lr̄is dñi pape.Testm̄.n.ꝯmittiꝰ tabelliōibus:cuius scriptu rā siue latinū nullus coꝛrigit:vñ falsa latinitas non vitiat te stm̄:dūmodo cōstet ꝑ ipsū de intētione testantis:vt dicūt ꝑdi cte leges:⁊ ꝓpter fauoꝛē testamētoꝝ:q2 nihil est qđ magis de beaꝰ hoibꝰ ⁊c̄.C.de sacro san.ec.l i.Rescriptuꝫ dñi pape per multas manus trāsit:⁊ magna maturitate decogꝰ.xxxv.q.ix. apostolice.j.e.cū adō.⁊ ita nullū vitiū ꝯtinere dꝫ.s̄.e.ad hec. vñ ꝯ istaꝫ p̄sumptionē nō ē admittēda ꝓbatio.Ar.ꝯ.ff.đ offi ꝑsi.illicitas.§.vitas.Lau.nōuit q̄ instr̄a vel pꝛiuilegia ꝓpter falsū latinū nō vitianꝰ:ar.de cō.di.iiij.si nō sanctificat.⁊.c.de tulerunt.⁊.ff.de manumis.testa.q habebat.đ instr̄is tabellio nū satꝭ credere illud:đ pꝛiuilegijs romane curie nō ē verū.b.

examē oꝛdinarij iudicis non regrāt:sed ad iudicē vnū vel p̄les delegatos sibi ꝓpitios ⁊ pti a duerse suspectos[a] sup ex aminānda q̄stione decurrāt:⁊ ifra.Nos igiꝰ huic moꝛbo ce leri[b] volentes obuiare reme dio:mādamꝰ q̄tenꝰ si lr̄as ta les in pꝛouīcia tua inueneris eas carere viribus nostra au ctoꝛitate decernas. Idem

D audientiā nr̄am te si gnificante ꝑuenit:q̄.b. đ scō stephano sup absolutōe sua lr̄as tibi:vt pꝛima facie vi debaꝰ:ap̄licas p̄sentauit:qui bus:q̄m manifestū[c] ꝯtinet in ꝯstructione pcm̄:fidē te noli mꝰ adhibere. Clemens.iij.

Ex pte .s.ꝑsone ecclie de tarento nob īnotuit: q̄ cū capella de empetoñ.ad ꝑ dictā ecclīam ad iure ꝑtineat o.diaconus q iā dictā capellā detinet:capellanū ipsiꝰ eccle sie noie ipsiꝰ .s.in ea ministrā tē post[d] ap.a se factā amouit quā cū eēt.s.ꝓsecutꝰ[f]:⁊ ad iu dices lr̄as[g] impetrasset:ipe.o. ap.suā ꝓseq nō curauit.Cū q̄ꝫ aucte iudicū i ius eēt voca tus:dixit se lr̄as pꝛioꝛes hr̄e: de qbus nulla[h] mentio in po sterioꝛibꝰ habebaꝰ quas vsq̄ꝫ ad tertiā citationē suppꝛessit eisq̄ꝫ dolo vel negligentia[i] vti postposuit:qđ ex diuturnita te tp̄is videbaꝰ:i qbus nulla mentio de ap:ab ipō facta fie bat cū biēnium[k] a tpe ap.iaꝫ fuisset elapsū.Ideoq̄ꝫ mādamꝰ q̄tenus si ita esse cōstiterit:re

d Ex pte post appellationē.nō dꝛ hic sup quo fuerit appellatū forte posset dici q̄ snia lata fuit ꝯ.o.dia conū a q̄ ipse appellauit:vel sup alio articulo:vel forte ecirca aliquam sniam sicut olim fiebat.

e A se factā .s.o.⁊ ita nō detulit sue ꝓpꝛie appellatiōi: qđ esse non debuit cuꝫ ⁊ appellationi aduersarij deferre debuisset .j.de ap. an sit.⁊.c.ꝯstitutis ⁊.j.de elec.bone. appellauerat forte ab oꝛdinario corā quo trahebat ca pellanuꝫ ⁊ sup ꝑ sonā mr̄icis ecclie. Raro inuenies a libi:vt credo q̄ a liquis nō detulit sue pꝛopꝛie appel latōi:vñ iudex po terat ꝓcedere i cā q2 videtur appel latiōi renunciasse q2 pen.ap.nihil ē innouandū.ff.nil ino.ap.pen.l.vna ⁊.j.de ap.an sit.

f Prosecutꝰ.lit teras ipetrādo sup restitutione ecclie qua fuerat spolia tus post appella tionem a spoliatoꝛe factā:vt in cā ꝓcedereꝰ:nō obstāte appellatione frustratoꝛia:qđ ex eo appꝫ:q2 dictꝰ.o.eā pꝛosequi non curauit nomine ecclesie de tarento quia erat matrix ecclesia.

g Litteras.foꝛte significauit pape:⁊ rectoꝛ mr̄icis ec clesie iniuriabaꝰ ei sup illa capella:⁊ sic obtinuit lr̄as i foꝛma cōi nulla mentione habita de appellatiōe:que etiam littere non impedirēt restitutionē.j.de resti.spo. ex conquestione cum suis similibus.

h Nulla mētio.⁊ iō non valebat.j.de ap.sepe in fi.ar. q2 q appellat dꝫ facere mentionem de sua appellatiōe ⁊ aduersarius quodāmodo appel.pꝛosequitur vt hic dicitur:⁊.j.de cōfir.vti.vel inuti.bone.

i Negligentia.sic.s̄.e.si aūt.⁊ j.e.plerūq̄ꝫ.

k Cū bienniū.q.n.nō ꝓsequiꝰ appellationeꝫ.j.ānum aut ex iuxta cā infra biēniū:rata manet snia ⁊ fingitur non appellasse.j.de ap.cū sit romana.⁊ iō iste.o.audi ri nō dbuit p̄textu sue appellatōis:ſꝫ vꝫ q̄ rectoꝛ iste.s. rōne ꝯsilij audiri nō debuit ad ꝓsecutionē appellatōis cū actoꝛ ⁊ reꝰ circa appellationē eodē iuꝛ vtāꝰ.j.đ mu tuis peti.c.vlt.⁊ hic dꝛ ꝯ riū.l.q̄ ille ꝯ quē appellatū ē audiꝰ post biēniū ⁊ nō ille q appellauit:q̄liꝰ ergo hoc intelligiꝰ:dicas q̄ iste rectoꝛ auditus fuit nō rōne sue appellatiōis:sed potius rōne spoliatiōis sup q̄ litteras impetrauit nō obstante ap.vt nō.s̄.in v̄bo ꝓsecutus:in terdicta eni ꝑpetua sunt quātū ad rei ꝑsecutionē non quantū ad penā.ff.de vi ⁊ vi.ar.l.i.in ꝑn.⁊ si.de ap.ni hil dixit:nihilominus audieꝰ petens restitutionem ec clesie:⁊ multo foꝛtius q2 post appellationē spoliauit ad uersariū qui debuit deferre sue appellationi:pꝛeterea

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

uocatis, in statū pristinū oibꝰ q̄ post ap. ipiꝰ. o. iueneritis attētata p̄scriptā capellā matrici ecclesie restituē, pcuretis p̄dictū. o. si eū appellationē suā nō fuisse p̄secutū ɔstiterit memorato. f. in expensis necessarijs ɔdēnātes. Celestinꝰ. iij. Sciscitatꝰ es a nobis petitorio destinato: ꝺ q̄ ipotentia illud intelligat: qꝺ in litteris nostris sepe consueuit apponi: vt si duo vel tres: quibus littere dirigunt: ipsis exequēdis simul interesse nequiuerint: vnus aut plures: quibus scribit: nihilominꝰ exeq̄tur. Nos vo ita sentimꝰ ꝙ tā de iure q̄ꝫ ꝺ facto illa impotētia censeatur ꝺ iure si aliquez illorum seruum vel infamē aut alio legitimo impedimēto detentum esse constiterit: de facto: si constiterit eum casu mortis occumbere: aut ineuitabilis necessitatis articulo impediri: quominus valeat interesse: dūmodo is qui p necessitate presens eē non potest: collegis suis cāonice excusationem suam curet si poterit destinare aut alij coniudices vel executores: nihilominus ad consumationez iniuncti mādati procedāt: nec enim ille qui tantūmodo nō vult interesse: hac impossibilitatis interpretatiōe valeat aliquatenꝰ excusari: nisi forte sic in rescripto hēat expssum si nō oēs int fuerint vel simul nequerint aut noluerint interesse. Innocen. iij. elieñ. epo. Pastoālis officij: ꝛ infra Preterea q̄siuisti quando de reuocatione litterarū ambigitur: vtruz iudices priores an posteriōes cognoscere debeāt: ꝛ vtrum per secundas sint p̄me littere reuocate. Ad qꝺ t. r. ꝙ nisi posteriores p̄oribꝰ vel ecōuerso duxerint

fauore appellantis dant annus aut biēnium ad p̄sequendā appellationem. ꝛ nō fauore appellati: vñ appellās statī pōt p̄seq appellationem: si terminꝰ ei p̄fixus est: sed appellatus nō statim. j. de ap. oblate.

a ¶ Que post appellationē. ꝛ ita qcquid post appellationē a se vel ab aduersario suo factā dꝫ irritari. j. de offi. del. sup qōnū in fi. ꝛ. j. ꝺ ap. bone. cū suis ɔcor. ꝛ in hoc illa corrigit istam.

b ¶ In expēsis. q appellationē suaz nō p̄sequit: altero p̄sequēte ɔdēnari dꝫ in expēsis. vt h̄. ꝛ. j. de ap. nicolao. ꝛ. c. rprehensibil. vel qui prosequit ipsam ante tempꝰ statutū. j. de ap. sepe. sed non videt ꝙ iste. o. debuerit i expensis condemnari: cū appellatꝰ appellationez non fuerit prosecutꝰ infra bienniū: cū h̄ idē ius seruandū sit appellanti ꝛ appellato: vt dicit in notula: qui enī ꝛ nō oportet ipsū p̄sequi appellatiōꝫ qꝛ ipo iur rata manet snia lata ꝯ ipꝫ o. siqua lata fuerit pōt dici ꝙ iō ɔdēnatur qꝛ pretertu appellatōis iudex nō processit. ꝛ ille. o. post ap. spoliauit appellatū: ꝛ sic iter erat rectoris: vt. o. ɔdēnaret aduersario in expensis etiā post bienniū p̄pter dolū ꝛ maliciam ipsius. o.

c ¶ Citatus. peritorio. i. nuncio legitime ordinato. vel dic petitorio. i. procuratore.

d ¶ Impotentia. aliquis dicitur aliquid posse quinqꝫ modis. vñ versus: Posse qdē rebus dant ius natura potestas. Officij meritū sertū diuina volūtas. De potētia iuris habes. xxij. q. ij. faciat hō. xxvij. q. ij. agathosa in fi. de potentia nature habetur. j. ꝺ spō. impu. puberes. ꝛ. c. a nobis. de potestate officij habes ifra ꝺ consang. ꝛ affi. c. j. in fi. ꝛ. xxj. di. §. j. arg. versus fi. vbi dicit ꝙ petrus pre omnibus claues regni celoruz accepit. ꝺ potentia officij legit. xxj. di. inferior. ꝛ. j. de ma. ꝛ obe. cū inferior. de potentia meriti legit. iij. q. vij. §. tria. vsi. idē testat ibi. cuiꝰ vita ꝛc. de potentia diuine voluntatis habet ꝺ pe. di. ij. §. charitas. ꝫ hic potētia ad duo tantum facti ꝛ iuris refertur.

e ¶ Interesse nequiuerint. ꝙ simul interesse debeant habes. j. de offi. dele. prudentiam.

f ¶ Seruum. qꝛ talis iudex esse non potest: nisi cōi opinione p libero se gerat ꝛ habeat: q̄ casu tenet eiꝰ snia et si pꝰ eā latā ꝺtegat eū tpe sentētie fuisse seruū. iij. q. vi. §. ver. ꝛ. ff. de offi. preto. barbarius. ꝛ. C. de testa. l. j.

g ¶ Infamē. si pendente iudicio efficiat infamis vł suspectꝰ posset repelli. j. de testi. co. p̄terea. ꝛ. j. de of. del. insinuante. qꝛ que de nouo emergunt indigent auxilio. ff. de interrog. ac. ꝺ etate. §. ex causa. Itē si medio tpe excōicet: ꝫ eo absoluto resumit iurisditionē. j. de offi. dele. prudentiam. §. vj. Idem credo si restituat pristine fame p principē qꝛ resumit iurisditionē: vt. ij. q. iij. §. nondū. in fi. ꝛ. C. de cura. fur. l. pe. secus si lata snia detegat: iudicē fuisse infamē. iij. q. vij. §. tria. v. veruꝫ. ꝛ. ff. de offi. preto. barbarius. ꝛ. C. de testa. l. j. secꝰ in excōicatiōe: qꝛ snia publice excōicati nulla ē. j. de re iudi. ad p̄banduꝫ. ꝛ. j. de excep. exceptionem.

h ¶ Impedimento. puta quia est excōicatus vel illitteratus. nec hꝫ ɔsuetudinē causar qꝛ peritꝰ dꝫ esse iudex: nec debet querere ab alijs qd eum loqui oporteat: vt i auc. de iudi. in p̄n. col. vj. ꝛ. j. de ɔsan. ꝛ affi. ex lris. in fi. tñ si lratus sit: ꝛ habeat ɔsuetudinē causar siue peritiā iudicandi potest ei cā cōmitti. C. de iudi. l. certi iuris. arg. C. de episco. ꝛ cleri. parabolani. ꝛ quedā impedimenta ponuntur. iij. q. vij. §. tria. Itē si impedimentū sit perpetuum nō pōt cognoscere: qꝺ pōt esse multis modis: vt infirmitas surditas ꝛ consimilia.

i ¶ Destinare. p lras vel p certū nunciū litteratorie destinatū. lxxiij. d. c. j. ij. ꝛ pe. ꝛ. j. de offi. ꝺł prudentiā. j. rñ. ff. de rebꝰ eor qui sub tute. vel cur. magis. §. illud. etiā queri potest. ꝛ hec est canonica destinatio. sed nunqd ille qui interesse non potest: valet alijs delegare vices suas. de hoc dicit. j. ꝺ offi. del. corā.

k ¶ Ad consumationem. vt. j. e. dilecta.

l ¶ Procedant. qꝺ quidē facere p̄nt: si i litteris cōmissionis sit clausula illa: ꝙ si nō oēs. als non p̄nt p̄cedere. ar. j. de offi. dele. cām mrimonij ꝛ est expressū. j. de offi. del. vno delegatorū. ꝛ. e. ti. prudentiā. ꝛ. ff. de arbi itē si vnus. §. pe. ꝛ. l. se.

m ¶ Excusari. imo potiꝰ dꝫ puniri. j. de of. dele. prudentiā. §. adijcimꝰ. ꝛ h̄ casu alij p̄nt p̄cedere q̄quis nō videat ipleta conditio: qꝺ si nō oēs ꝛc. vt i. c. p̄dicto. prudētiā. §. adijcimꝰ. ꝛ h̄ verū ē postq̄ꝫ ɔstiterit ꝙ ñ vult interesse: ꝛ i h̄ illa corrigit illaz:

n ¶ Interesse hodie. etiā si nō addat h̄ tñ si nō vult alij procedant: ꝫ sit arguendꝰ mandatū aplicuꝫ exequi contemnit.

o Pastoralis. ambigit. Sed quero qualiter possit dubitari de reuocatione litterar: aut secunde faciūt mentionem de primis: ꝛ tūc valent secūde: aut nō faciūt ꝛ tūc valēt p̄me ꝺ. e. ceter. rñ. neutra pars disiunctiꝫ p̄petua est p̄ma tollit per decre. j. de re iudi. inter. ꝛ de. do. ꝛ cō. ex lris. ꝛ de ɔfir. vti. bone. ꝛ de ap. sepe. ꝛ. c. oblate. scꝺa tollit per decre. j. c. plerunqꝫ.

in iudicijs nōdū̄ ceptis nō habet locū ista distictio. Iste enim sole valent: que primo iudici pn̄tanẽ citatione facta p ipsas. j. de foro cōpe. pposuisti. j. de ap. vt debitus. ⁊. j. c. capitulū sancte crucis. Itē qualiter pn̄t primi iudices ↄ̄ferre secundis vl' secundi primis: cū vel primi tm̄ vel secundi tm̄ sint iudices: ⁊ ita aut primi aut secūdi nullā hn̄t iurisditionem. j. de offi. del. ex lr̄is in fi. ⁊. s̄. e. ti. ceter. Itē qualiter pn̄t primi vel secundi citare partes: cū vtriqꝫ dubitent ⁊ nesciunt an sint iudices: immo rōne dubitationis neutri debent eē iudices: sicut qn̄ dubitaẽ de tutela duorū neuẽ est tutor. ff. de testa. tu. duo sunt ticij. pp̄ter h̄ glosauerunt hic quidā: q̄ de facto pōt dubitari non de iure: vt si forte secūde lr̄e nō exhibeanẽ. j. de offi. del. ex lr̄is. vl' qr dubitaẽ an sit ann⁹ elapsus ab ipetratione lr̄arum priorū. j. e. plerunqꝫ. Sed hec solutio nihil valet: quia ad questionem facti nō daret papa responsionē iuris. ff. de sta. ho. l. idem erit. Alij dicūt etiā q̄ potest esse dubitatio iuris si data sit eadē in vtrisqꝫ lr̄is. illa decre. vt debitus. hoc determinat. j. ↄ̄ fo. cō. c. pe. ⁊. vl. ⁊. j. c. capitulū sancte crucis. ꝫ certe ſm dictū illoꝝ neutre reuocāt alias: cū neutre sint priores alijs. imo ſm h̄ neutri cognoscunt de tota cā: nā ambe lr̄e dicunẽ secūde vl' p̄me. ff. de bo. pos. ſꝫ tabulas. l. j. §. siqs in duob⁹. Tertij dicunt q̄ sic: dubitari pōt de reuocatione: vt si secūde faciāt mentiōem prioꝝ ꝫ nō expressam. j. de do. ⁊ ↄ̄tu. ex lr̄is. ⁊ hoc nō est verꝫ vtpꝫ ex illa decret. ex lr̄is. j. de do. ⁊ cōtu. dici pōt hanc fuisse rōnē hui⁹ decre. cū diuerse sint lr̄e impetrate: iudices citant partes: ⁊ cū pars aduersa corā eis exhibet secundas lr̄as: ipi volūt cognoscere de reuocatione lr̄aꝝ ſꝫ h̄ qđ ↄ̄tingit. j. ↄ̄ re iudi. inter monasteriū in pte decisa ab itegra. Itē si secūdi iudices citēt partes: ⁊ cū exhibeẽ corā eis p̄me lr̄e ipsi volūt cognoscere an p̄me sint reuocate. Sꝫ qr pro eodē negocio ptes nō sunt trahende ad diuersos iudices. j. e. ex tenore. ⁊. j. eo. c. vlt. statuiẽ hic vt iudices conueniāt ad h̄ faciendū: vl' vna ps deferat alij: qr ⁊ primi de hoc cognoscere possunt: cum corā eis obijciaẽ talis exceptio etiā ⁊ secundi. ⁊ expone qn̄ de reuocatione ambigiẽ. i. qn̄ in dubiū deduciẽ de reuocatione lr̄aꝝ. Sed huic solutioni obstare videẽ. j. e. cū ↄ̄tingat. ibi enī non cōueniunt ad cognoscendū: sed executor videt vtrasqꝫ lr̄as. vn̄ pōt adhuc meli⁹ dicere q̄ bene pōt iudex dubitare de reuocatione lr̄aꝝ: lꝫ secūde expressā faciāt mentionē priorum. s. qn̄ obijciẽ secūdas lr̄as impetratas esse p falsi suggestionē vl' veri suppressionē. vt. s̄. e. c. ceterꝫ. ⁊ meli⁹. j. de offi. dele. corā. ⁊. j. de re iudi. inter monasteriū in integra. ⁊ hoc idē dicit io. j. e. sup illa decre. cū ↄ̄tingat: ⁊ certe iste est verior intellect⁹. Sed hec dubitatio de reuocatione lr̄aꝝ nō hꝫ locū in lr̄is appellationis ⁊ principalis cause qr iudices appellatiōis ↄ̄ h̄ cognoscere debēt. j. e. dilectus filius io. hec dubitatio locum hodie non habet integre. j. de ap. vt debitus. b.

deferendum[a]: simul vtriqꝫ cognosant. et si forte nequiuerint simul in vnam sententiā cōcordare: quanuis plures[b] sint ex vna parte q̄ ex altera: per arbitres comminiter electos a partib⁹ huiusmodi cōcertatio sopiatur[c]. Quoniam autem sub huiusmodi forma videlicet: causam quā talis aduers⁹ talē ⁊ quosdā alios super hoc ⁊ quibusdam alijs se habere pponit: tibi diximus cōmittendā: a vobis multotiens littere impetrantur: sollicite quesiuisti: an iudex ex delegatiōe huiusmodi psonaꝝ vel rerū expressionē sup personis vel reb⁹ exprimēdis habeat ptātē adijciēs: vtrū si anteq̄ psōe vl' res[d] expsse fuerit noiatim sup nō expssis i cōmissione pori sed generaliẽ cōprehensis speciales[e] littere: que

a ☙ Deferendū. de ↄ̄sensu partiū. j. de offi. del. sup qōnum. §. itentionis. ⁊. §. nos aūt. cū corā vtrisqꝫ posset pponi exceptio vt dictū est in prima notula: ⁊ etiā sine ↄ̄sensu partiū possent si vellent: ꝫ honestum est q̄ de consensu partium fiat.

b ☙ Plures. hic ñ staẽ iudicio maioris partis. j. de iure pat.

qn̄ simile est in cā epi. vj. q. iiij. c. j. j. ↄ̄ re iudi. nō pr. ⁊ in iudicib⁹ dele. a principe: vt videẽ. C. de ap. in offe rendis ibi ita tn̄ si dissentirent. C. q bo. ce. pos. l. vl. ⁊ iure cōi. ff. cōi di. sabinus. ⁊ in liberali cā. C. ↄ̄ cōi. ser. manu. l. j. §. j. ⁊ insti. de re. diui. §. religiosū. quia ibi fit qđ religio vel natura rei requirit: ⁊ duꝫ quis pl⁹ iuris habet i re vt. C. ↄ̄ donatio. sancimus. §. ne autem. Sed ↄ̄ lxv. di. c. j. ij. ⁊. iij. ff de re iudi. duo ex trib⁹. So. verꝫ ē ⁊ generale q̄ iudicō maioris partis stādū est: ꝫ quedam specialia hic signata sunt: vbi hec regula nō obtinet: ꝫ in casu isto nō staẽ iudicō maioris p̄ quia forte i p̄mis litteris sunt duo iudices: i secūdis tres vel plures. vn̄ cū illi tres equalē habēt iurisditiōem cū illis duob⁹: qr isti tres loco vnius sunt: ⁊ illi duo similiter vni⁹. s. dn̄i pape non preualet sententia illorum triū: quia nō censentur plures: lꝫ secus sit i creditorib⁹: quoniā si par debitū sit hincinde: statur in maiori numero creditoꝝ vt. C. qui bo. ce. pos. l. vl. Itē alia rōne: qr si isti tres iudices iudicarēt pro se: suspecti essent: qr viderētur ingerere operas suas. ff. de pcu. que oia. Si aūt iudicarent ↄ̄ se: videreẽ a se abdicare iurisditionem ⁊ velle a se remouere qđ eē nōdū. j. de offi. dele. pastoralis. ⁊ ita debet iri ad arbitros. Sꝫ. i primus ⁊ secūdis essent eq̄les iudices numero: satis posset dici q̄ stabitur iudicio maioris partis: qr maior videẽ modo iurisditio ⁊ potestas ab vna parte q̄ꝫ ab alia.

c ☙ Sopiaẽ. qđ si arbitri adiudicent iurisditionē eis q nō habent: nihilomin⁹ siia illoꝝ iudicum tenebit: qr cū arbitri sentētiauerint ↄ̄ ius scriptū: tenꝫ eoꝝ sententia nisi fuit appellatū. vt. ij. q. vj. §. diffinitiua. ⁊ hec est ratio: qr p vtrasqꝫ lr̄as data fuit iurisditio.

d ☙ Persone vel res. qui rem petit debet rem certā petere. de hac materia dicemus. j. de libel. ob. c. pe. vbi competentius ponitur.

e ☙ Speciales. impetrate ab aliquo illoꝝ: q p clausulā gn̄alem poterāt ↄ̄ueniri ↄ̄ primū ipetrātem sup eadem cā. Sed q̄liter potest ille qui possidet contra impetrantem impetrare super eadē re cum interdictum possessoꝝ intētare non possit cum ipse possideat. j. de iud. examinata. ⁊ preterea possidēti nō datur rei vendicatio insti. de ac. §. j. C. de alie. iud. mu. causa. fac. l. vnica. dic q̄ primus impetrans ipetrauit vt ageret petitorio secundus impetrās impetrauit ne inquietareẽ super possessione illius rei quam possidet: nam ⁊ al's datur actio possidēti ne inquietaretur. ff. si ser. ven. l. siquis forte. §. j. ⁊. l. sicuti. §. sed queritur de hoc no. j. de iudi. examinata in glosa si ita.

f ☙ Speciale. hic pꝫ q̄ si vnū rescriptū est generale ⁊ ſm speciale lꝫ nō fiat mentio generalis in speciali: preualet speciale. vt. s̄. e. c. j. ⁊. j. de offi. lega. studuisti. ⁊. ff. de regulis iuris in toto. Contra. s̄ codē. cū ordinem

tinet delegatus: sed antequā exprimantur persone vel res delegat⁹ nequit iurisditionē huiusmodi exercere.

Idem senoñ. archiepiscopo

Sedes apostolicā cōsueuit exhibere se petentibus liberalem: sed quidam eius gratia nequiter abutuntur: & infra. Nos igitur volentes eorum malicijs obuiare: decernimus: vt cum in cōmissionib⁹ nostris minores & vi liores psone solūmō designātur maiores & digniores sub generali clausula non intelligāt͂ icludi: sed nec liceat de priori commissione nullaz faciant mentionem ad alios iudices a se. ap. emanauerit: eundem vigorez debeant obtinere. Nos igit͂ ad hec duo t.r. q cum generali per speciale proculdubio derogetur: iurisditio per generales litteras attrita per speciales: quātum ad ea que specialiter exprimuntur: penitus eneruatur: licet de prioribus non faciant mentionem. vnde superflua & linquitur prima questio: si merito dici possit q donec iurisditio reuocteur: eam super rerum vel personarum articulis exprimēdis ob

vbi scdm speciale non derogat generali: quia nō facit mentionem illius. ratio ibi redditur: quia primū est priuilegium: scdm rescriptum fuit ius cōmune: sz ius cōmune non tollit priuilegium: nisi mentionem faciat de illo priuilegio.

g ¶ Eneruatur. facta citatione p litteras speciales anteq̄ȝ p generales.

b ¶ Superflua. hoc casu cum generale mandatuȝ reuocatuȝ est quātum ad hanc causam specialiter cōmissam: al's bona questio est: & eam statim soluit: ibi donec iurisditio & cetera.

i ¶ Jurisditionez. habȝ ergo iurisditionem: licet non habeat exercitiū & ita videtur q sic: possit eam alij demandare. est enim absurdum alij demandare iurisditionem: anteq̄ȝ eā ipse nanciscatur. ff. de offi. proconsu. obseruare. §. vl. & sic videtur similiter q non possit citare partes ante expressionem rerum. v. q. ij. c. vltimo. ideo enim citātur partes & dantur inducie: vt quis deliberet. iij. q. iij. offerat͂: sed in hec casu non possunt deliberare. Arg. contra. j. de appellationi. significantib⁹. & insti. de actio. §. curare. & j. de restitu. spoliato. cum ad sedem. vbi petit͂ hospitale cum omnibus pertinentijs suis: & potest committere licet non habeat exercitium: committet enim quod habet. Sed qualiter priores iudices priuātur iurisditione: cum papa non intendat eos priuare. Jtez nūqd eodem modo per mortem delegantis esset reuocata iurisditio quantum ad non expressas personas: argu. q non. C. de duo re. l. vlti. Est tamen animaduertenduȝ an reuocetur per mortem an viua voce. ff. de pcuratori. si defunctus. & l. sequenti. sed veruȝ est q reuocatur per mortem quantum ad ea que expressa non sūt. j. de offi. deleg gratum. & c. licet. & e. significauit

k ¶ Sedes apostolica. liberalem. vtpote que non claudit gremium redeunti. C. de sūma trinitate. l. vlt. ad fi. & C. de episcopis & clericis. siquis i hoc. & xxiij. q. iiij. duo ista. Sed in quo est liberalis siue gratiaȝ facit quia ad hoc tenetur. j. de fo. compe. licet in parte decisa. immo quasi preceptum euangelij est. sed vbi necessitas: ibi nulla liberalitas. ff. de adimen. leg. ad rem legatam. Totum dici potest gratia quicquid ipse facit quia vniuerse vie domini misericordia & verita: quia vbi iusticia seruatur: ibi misericordia adhibetur. xlv. di. disciplina.

l ¶ Et viliores. & ineleganter. nam A ioue principium muse iouis omnia plena. Virgili⁹ & ratio a capite edēda est. ff. de edendo. argentarius. §. edita actio quoniā principium potissima pars est cuiuscūq̄ȝ rei. ff. de orig iuris. l. i. & is qui maioris dignitatis est debet preponi. xvi. di. isidorus. & vbi legalis paternitas contrahitur primo interrogatur pater q̄ȝ filius. ff. de adop. l. ij.

m ¶ Maiores & digniores. sed quas personas dicemus maiores & digniores. nam inuenio q quilibet clericus dicit͂ habere dignitatem: quarta distinctione. deniq̄ȝ. & i. q. i. reperiuntur in fine. quandoq̄ȝ enim mancipia dicuntur habere dignitatem. ff. de vsufruc. sed & siquid. §. mancipiorum. quandoq̄ȝ potestates seculares dicunt͂ habere dignitatē. xxiij. q. v. administratores. quandoq̄ȝ enim decurionat⁹ dicit͂ dignitas. ff ad. l. cornelliam. de sicarijs. l. penultima. Jtem nunquid illam maioritatem considerabimus: de qua dicitur. xl. distinctiōe. multi in fine. vel de qua dicitur. xxiiij. q. i. qui contra pacez. vel de qua dr̄ distinctione. ij. lex est. vel de qua dicitur. ij. q. vij. querenduȝ est. capitulo criminationes. vel illam de qua dicitur. ff. de gradibus. l. iureconsultus. §. parentes. vel de qua dicitur. ff. de pac. maiorem. Rñ. maiores & digniores vocat hic notabiles personas: que sub clausula generali comprehendi non possunt. ff. de iniurijs. item apud labeonez §. hoc edictum. & tales debent esse: que citius mouerent animum principis vel ad dandum vel ad denegandum rescriptum: ratione enim maioritatis presumitur contra aliquem. xxxi. q. ij. lotharius. ff. quod metus causa non est verisimile. Jtem q: circa iudicia defertur dignitati & persone. j. de off. delega. sane. ij. & c. pastoralis. & ij. q. vij. quisquis. & xxiiij. q. i. qui contra pacem. & xlv. distinctio. cum beatus. videtur ergo q per generalem clausulā non possit conueniri sacerdos vel clericus cum ipse sit maior quolibet laico. vi. q. i. beatus. & xcvi. distinctio. duo sunt. & j. de maio. & obedi. solite. versi. fecit deus &c. dummodo maior clericus speciali vocabulo non sit designatus vel nominatus: & hoc etiam intuebitur iudex: q debeant dici maiores vel minores: & que negocia debeant dici maiora vel minora: nō enim certa vel certior dari possȝ doctrina: ar. xxiij. q. iiij duo ista. a's enim hoc nomen alijs bene includeret etiam maiores personas. nam nomine populi continentur etiam senatores plebis autem appellatione sine patricijs & senatoribus certi ciues significantur: vt instit. de iure nāli. § plebiscitū. nec semp h nomi a'ijs fac͂ positionē. lvi. di. cenomañ. ar. ff. de ɔstituta pecunia. l. i. § debitū. & illud sus. pensi sūt cuȝ eo duo alij latrones nequā. Jo. & est rō: q: alter pcedit͂ cōtra maiores & aliter cōtra minores. xlv. di. cū beatus & xxiiij. q i. q contra pacem. similiter de hoc notat͂. j. de iure iuran. c. cū quidam. in glo. que incipit: sic pȝ q dignitas.

a ¶ Intelligant͂. eo ipso q digniores inueniunt͂: intelligunt͂ i fraudē vsari. ff. de iure fisci. ita fidei. nā hȝ distictionē rex noia sūt distiguēda. xxi. di. cleros & clericos. & C. de codicill. si ideo.

b ¶ Sȝ nec liceat. puidet hic papa: ne diuerse psone litigatoruȝ vexationibus afficiantur: ar. C. mādati. p diuersas in pri.

casione generalitatis huius/modi multitudinem[c] effrenatam[d] in iudiciuz euocare: nec super maioribus ⁊ grauioribus negocijs audiantur: qui de minoribus ⁊ leuioribus tm̄ faciunt mentionem. Siqs vero aliquas personas expresserit non vt velit cum eis i iudicio experiri: sed vt ad pares transire valeat vel minores: quia fraus ⁊ dolus[e] ei patrocinari nō debent tāq̄ mēdax precator careat penitus impetratis. Idem .r. cantori ⁊.r. priori de monte leprosorum.

Ex tenore litterarum: q̄s nobis destinastis: intelleximus .r. sacerdotem de collo vill. ad alios iudices super questione: que inter ipsū ⁊ abbatē d̄ becco vertitur: litteras ap. ipetrasse: qui cum ptem citassent aduersā dict⁹ p̄sbyter coram eis noluit litigare: ⁊ infra. Cūqz vos in cause cognitione procedere velletis: abbas corā vobis proposuit: ꝙ nō tenebatur per directas ad vos lr̄as presbytero respōdere: cum p̄ alias ab alijs iudicibus fuisset citatus: que aucte illarum non fuerāt reuocate. Nos igitur attendentes fraudē presbyteri memorati duas cōmissiones sup̄ eodem negocio[f] ipetrātis: quarum altera non faciebat mentionem d̄ reliqua: q̄ fraus ⁊ dolus alicui patrocinari nō debent decernimus vt ipe commodo careat[g] vtriusqz. Idez mediolañ. archiepisopo.

Cum adeo scripta se. ap. moderemur[h]: ⁊ infra. scripsisti nobis: ꝙ cum .p. clericus in ecclesia modeceñ: sufficientem[i] sibi sit prebendam adeptus: mirabaris: ꝙ pro receptione ipsius in ecclesia de gronzola p̄posito ⁊ fratribus eiusdem ecclesie litteras mise

⁊.infra.e.nonnulli.intendit enim minuere lites.infra de do. ⁊ contu.finem.⁊.c.venerabilis.

c ¶ Multitudinem.ar.occasionem iuris ad iniquū compēdium nō trahi.C.de vsuca.p emp.l.vlt.ar.x.q.iiij.c.vlt.⁊.j.e.nōnulli. Sed videtur ꝙ cum generalitate nō dz aliqua commissio ipetrari: ar.s.e.co.ad hec.sed iō non valēt littere ille: q̄ certi iudices nō erant ibi dati: sed quos ipse duceret eligendos. Sed taliter intelligit illud capitulum ad hec.s.e. Sed cōcordat huic dicto lau.vt ibi dixi: ⁊ omnia negocia illius cōmittebātur. quod erat iniquum: sed generalitas cārum al's bene potest committi.ff. de iudi.cum pretor.

d ¶ Effrenatam.ff.de testi.l.iij.in prin.⁊.j.de testi cum in causa. que.et effrenatam dicimus vltra.xl.vt ibi.⁊.j.de cle.ex.nri latores.⁊.c.causaz que.hodie vestro ista generalitas siue multitudo restricta est vsqz ad iiij.in quadaz decre. In no.quarti que incipit cū in multis.j.e.ti.

e ¶ Dolus.sic.j.de do.⁊ contu.ex litteris.xxx.q.i.dictum est.j.e.c.proxi.⁊ qui fraudem allegat siue dolum probare debet ff.de proba.quotiens §.qui dolo. Sed qualiter cōstabit: ꝙ noluit cum p̄sonis exp̄ssis in iudicio experiri: ꝫ vult descēdere ad mi̇ores vel equales: hoc ipso ꝙ descēdit primo ad equales vel minores: presumitur fraus ⁊ dolus: ⁊ ille potest excipere qui conuenitur: nisi statiz vel q̄zcito possit cōueniat personam expressam vel nisi forsitan copiam illius habere non possit ⁊ hoc debet primo protestari: aliter credo illum repellendum.alij dicunt contrarium.

f ¶ Ex tenore.negocio. Nō ꝙ cū plures lr̄e ipetrāt sup̄ eodē negocio: aut ipetrant ab eodē: aut a diuersis. Si ab eodem: aut ad iudices eosdē aut ad diuersos. si v̄o aliqs impetrat duo paria lr̄arū ad diuersos iudices i fraudē cā fatigandi aduersariū suū sup̄ eodē negocio ⁊ nō ad cautelā: q̄ timebat p̄dere vnū rescriptū: vel q̄ timebat aliquos mori neutre valēt: vt hic.j.e.q̄ nōnulli.ꝫ si ad cautellam: vt dixi: valent.ꝫ postq̄z cepit agere p̄ alteras: relique nō valent: ⁊ si attentaret p̄deret vtrasqz vt dictū ē. Si v̄o ad eosdē iudices: ⁊ discordāt in data: valent prime: nisi i secundis fiat mētio de primis: q̄ nihil interest que valent. Si vero eadez est forma ⁊ data ⁊ ad eosdem iudices: eedez sunt lr̄e: q̄ nō nocet habere plures litteras ad cautelā: sicut pōt quis habere plura testamenta eiusdē tenoris.ff.de testa.vnū testm̄.⁊.ff.de his que in testa.de.l.vlt.⁊.ff.d̄ bo.pos.secundum tab.l.i.§.siquis in duobus.nec ē inconueniens plures iudices habere super eodem negocio: quia illud habes.j.de offi.leg.cum non ignoretis. Si vero sunt diuerse ⁊ aduerse neutre valēt.C.de fi.instru.scripture.⁊.j.de instru.iputari. Si aūt lr̄e impetrant a diuersis p̄sonis.s.ab actore ⁊ reo: aut ad eosdē: aut ad diuersos. Si ad eosdez ⁊ cōcordāt i data ⁊ forma eedem sūt lr̄e: vt dictum ē.si data est eadem ⁊ forma p̄ria: supsedeatur vtrisqz donec consulat superior.j.d̄ offi.de le.sane.⁊.ꝫ si vtraqz pars lr̄as suas ostendat. si actor tacet p̄ annum valent lr̄e rei.j.e.plerunqz. Si v̄o ipetrarētur ad diuersos prime valēt nisi in secundis fiat mentio de primis vt.s.e.ceteruz. Si v̄o nōn apparet q̄ sint prime vl' secūde mutuo se ipediunt: ꝫ iste quādo impetrātur ad diuersos non procedunt hodie: quia ille sole valēt: que primo iudicibus presentantur.j.de ap.vt debitus.⁊ ꝫ locum in his habet per quas non dum est processū: in alijs autem per quas processuz ē: vel p̄ūtatio facta ē semp̄ valēt prime: nisi secunde exp̄ssam fecerint mentionez de primis ⁊ de p̄cessu ⁊ de litis cōtesta.j.de re iudi.inter monasteriuz.⁊.j.de offi.deleg.corā. quādoqz tamen valent secunde ⁊ non prime: ⁊ prime sunt in p̄dēti quousqz cassetur vel firmet s̄nīa: lz i secundis nō fiat mētio de p̄mis.j.d̄ cōfir.vti.vel inuti.bone.⁊ generaliter sicut credo: vbicūqz possūt p̄me elidi p̄ exceptionem: valent secūde: lz nō faciant mētionē de primis: ēt nō prime: q̄ sunt veritate tacita impetrate.s.c.ex pte.

g ¶ Careat.immo videtur ꝙ ēt causam p̄dere debet: sicut qui petit seruum in vno iudicio: si petat eundez in alio p̄dit cāz.C.de asser.tol.l.i.§.vlt.q̄ vbi iudiciuz cepit: ibi dz accip̄e finē.ff.de iudi.vbi ⁊ primus iudicib⁹ fieret iniuria.ff.de arbi.litigatores tamen causam non perdit: sed sufficit ꝙ perdat litteras: ⁊ in expensis condēnetur infra.e.ti.quia nōnulli.sed illud de seruo fauore libertatis dictum est. b.

h ¶ Cum adeo.moderemur.⁊ vere cuz multa mōderatione debent fieri ⁊ cōcedi.xxxv.q.ix.apostolice: vt non possint reprehendi.quandoqz tamen ipsuz fallit ob liuio.xxiij.di.preterea.⁊.xxx.q.iiij.quod autez ibi.oblit⁹ fuit vrban⁹: tm̄ oiuz h̄re memoriā ⁊ in nullo peccare poti⁹ ē diuinitatī q̄z hūanitatī.C.d̄ ve.iu.enu.l.ij.§.siqd aūt.⁊ nihil ē i hūana ꝯditōe qd̄ p̄petuo stare possit.C.e.ti.l.ij.§.ꝫ q̄ diuie.⁊ testm̄ i nulla p̄te sui fal'r

dz eẽ virtuosũ.C.d edic.diui hadri.tol.l.vl.sic ⁊ p̄uilegiatz.j.d fide instru.iter dilectos.⁊.j.d p̄uile.cũ oli.i fi.

i Sufficiẽtẽ.dz.n.talis eẽ que sufficiat sibi ⁊ suis.l.di.studeat.⁊ q̄ aduenientes possit recipe ⁊ iura ep̄alia psoluere.j.de p̄bẽ.d monachis.⁊.j.d sup.neg.pla.sicut In tali sufficiẽtia dz haberi rõ nobilitatis.rl.di.dis.non cogátur.⁊ scie.j.d p̄ben.de multa.⁊ dignitatis.ff.d va.⁊ eroz.co.l.i.§.in honorarijs.⁊.ff.d vsufruc.§ ⁊ si qd §.i.

k De prebenda sed quid si eẽ modica ⁊ insufficiẽs teneṫ d illa facere mentionẽ:nõ vi:ar.a p̄rio sensu.j.de p̄ben.cuz tenea mur.vbi expeditũ est:q̄ qualecunqz sit beneficium dz inde facere mẽtionem.si.n.dicat se nullũ ecclesiasticũ bñficium assecutum:⁊ impetratrix scriptũ:nõ valet.j.e.si pponẽte.⁊ ibi diceṫ de hoc ⁊ qui hz plura bñficia:hanc exceptionez opponere nõ põt j.d excep.cuz eccleṡiastice.⁊ lz papa pcise scribat exceptiones:tñ ⁊ iustas excusatiões patiẽter admittit.s.e.si q̄s.⁊.j.de offi.dele.ex pte tua.ij.⁊.j.d p̄ben.cũ teneamur.nã qñqz scribit rebus aliter se habẽtibus:ar.ij.q.vi.§.biduum v̄sus fi.versi.rursus illud.

l Nec cleric⁹.qui dicit se clericũ cum non sit:nõ valent lr̃e.j.de transac.ex litteris.⁊ q nõ est clericus non reputatur idoneus:vt hic:nec potest in clericorum numero computari infra de insti.c.ij.

m Si dignus.cditio ista sine omni expressiõe subintelligitur.j.de elec.cãm que.sicut illa:si p̄ces v̄itate nitãtur.s.e.ex pte.i.si pz q̄ qui hz sufficiens bñficium:ad aliud bñficium reputatur indignus.j.de preben.sup ⁊.j.de cle.non resi.conquerente cum ipse beneficio secundo seruire non possit:vt ibi.

n Causam que.citata legitime id est tertio.infra de cle.non resi.ex tue.

o Recipere.per quod videbatur q̄ possent recipere testes lit.nõ cte.quod esse nõ debet:vt.j.vt lit.nõ cte.qm̃ ⁊ per totum ti.nisi in casib⁹ contentis in.c.qm̃ frequenter.⁊ in casu quem habes.j.de of.iudi.c.ij.

p Quantuz de iure.hec clausula semper debet poni in termino peremptorio post ipsum terminuz peremptorium.j.de in integ.resti.tamẽ ex litteris.⁊.j.de do.⁊ cõtu.cuz dilecti.quia tunc post perempt.edictum iudex cõminari debet se pcessurũ.ff.de iudi.in peremptorio.

rimus:cũ si lr̃arũ nr̃az seriez attendisses:nihil inuenies in eis qd debuissz tuũ aĩum offẽdisse.Cũ.n.in lr̃is nec de p̄bẽda^k ipsi⁹ mentio habereṫ nec modiceñ.canonicus:imo nec clericus^l diceretur in eis:⁊ in litteris tuis hec esset adiecta conditio:si dignus^m existeret ad ecclesiasticum beneficiuz obtinendũ:intelligere potuisses:q̃liter lr̃e ipse fuerant impetrate. Idem electo decano,⁊ n.canonico cameraceñ.

Causam q̃ iter p̄mõstraceñ.⁊ pramoñ.ecclias sup possessiõ ib⁹ de anapia v̄tit:⁊ infra. Quia in lr̃is aiad uertim⁹ fuisse insertũ:q̄ si alterutra ptium citateⁿ legitime p̄ñtiam v̄ram adire vel iudicio v̄ro parere ptẽneret:vos pfitis ptis p̄bationes recipe° ⁊ quantum^p de iure possetis i cause cognitione ac decisione procedẽ minime:tardaretis:nos volentes vt clausula illa quãtũ de iure poteretis:q̃ ãte q̄ de p̄bationũ receptõe mentio fieret fuerat ĩserẽda^q:clausulã illã de receptiõe p̄batiõnũ p̄cedat^r:mãdamus q̃ten⁹ ipsam intelligentes ibidẽ i cã iuxta tenorẽ litterarũ ipsaruz procedere nõ tardetis p̄roui̇̄sũri:vt si litteraz aucte prioz in eodẽ negocio legitime ẽ p̄cessum firmũ ⁊ stabile psẽuerer:aliõqn si occasione eĩe memorate aliqd cstiterit i alterius ptis p̄iudiciũ attentatũ:id viribus decernimus carituruz:mandantes:vt i decisiõe ipsius negocij:sicut premissũ est:tã sup principali:q̄ super incidentibus^s questionib⁹ ap.re.canonice^t procedatis. Itez archiepiscopo senoñ.

Constitutus a p̄re.se.ap.p.clericus proposuit:q̄

q Inserenda.sed erroze scribentis fuit postposita:sed erroz talis non nocet.C.de testa.erroze.⁊.l.ambiguitates.vnde dic inserenda.i.ac si inserta esse intelligenda:videbatur enim q̄ non respiceret precedentia.j.de ap.inquisitioni sed non ẽ verum:quia non est verisimile dominum papam totaz iuris obseruationem tot laboribus ac multĩs vigilijs excogitatam vnico verbo tollere velle.C.de inoffi.testa.siquãdo.⁊.j.d elec.ecclia vestra.ij.⁊.ar.j.de rest.spo.audita.⁊ q tutorem precipit confirmari secundum ius intelligitur precipere.ff.de cõfir.tuto.l.tutores.

r Precedat.⁊ ita quãdoqz clausula sequens determinat precedentia ⁊ quãdoqz precedens sequentia:put iuris ordo requirit.xxxij.q.vij.apostolus.⁊.j.de ap.ſo requiris.ff.de condi.⁊ de.l.auia.af.q: qñqz sequens clausula respicit terminum proxime positum.j.de dona.cum dilecti in fi.⁊ optime facit ad hanc materiam.ff.de lega.primo si seruus plurium in fi.§.vlt.⁊ vere precedere debet:q: per totum processum negocij de iure debet procedi.C.de ap.eos.§.i.⁊ precedẽtia qñ q̄ repetita intelliguntur ff.de condi.⁊ demon.l.auia.Item ẽst hic.ar.q̄ verba rescriptorum s̄m ius commune intelligenda sunt.j.de offi.dele.super questionum.§.si vero duo.⁊.j.e.super litteris.⁊.C.de inoffi.testa.siquando.nec ordo scripture spectatur sed potius id qd ex iure sumitur.ff.de solu.nec ordo secus in priuilegijs.j.de deci.ad audi.in.fi.⁊.j.de priuilegijs in his.

s Incidentibus.ipso iure tam in principalibus q̃z in accessorijs:vel incidentibus vel emergentibus remota est ap.infra de ap.vt debitus.

t Canõice.i.s̄m iura canonica:de quibus.s.de consti.c.i.

u Constitutus reciperent.hic duo mandantur.primuz vt recipiant illum in canonicum.secunduz vt assignent ei prebendam si vacat:vel q̃cito vacauerit.Nũquid ergo si nõ possunt assignare ei prebendam:tenentur eum recipere i canonicum saltem:ar.q̄ sic.j.de p̄ben.dilectus.⁊.j.de do.⁊ ctu.cum dilecti.Ar.p̄.j.de offi.dele.cum super abbatia.ff.q̄ cum falso tuto.l.i.§.i.⁊.l.ij.ar.q̃si a p̄rio.ij.q.vi.§.diffinitiua.X.quqz p̄res.⁊.ff.quẽad.bui.amit.si cõem.⁊.ff.de mino.ẽt.§.i.⁊.l.tutor.§.i.Ar.p ⁊ p̄ iuenies.ix.di.si ad sacrã.Finis tñ decre.vĩ dicere q̄ nõ:⁊ s̄m h ẽ vnũ mãdatũ ⁊ nõ duo:⁊ h iõ dic:q: iuratũ erat de certo nũero canonicoz:vñ rõne iuramẽti nõ poterat augere nũerũ.Duo i v̄itate mãdauit papa.s.vt eum reciperẽt i canonicũ:⁊ eo recepto p̄uidereṫ ei:⁊ cuz recipe erat p̄ numerũ sacro firmatũ:q̃re lr̃e nõ valebãt:⁊ cert⁹ numer⁹ canonicoz dz statui i ecclia s̄m facultates ecclie i auc.vt deter-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

minatus sit numerus cleri.coll'.i.j.ꝺ vi.⁊ ho.cleri.qm̄ vt ait. ⁊ idē est si certꝰ numerꝰ statutus sit i eccl'ia lꝫ nō sit iuratꝰ aut ꝑ sedē aplicā ꝯfirmatus:qꝛ nō valēt lr̄e:nisi dicaẜ nō obstāte certo nūero canonicoꝝ. Hic tm̄ vꝫ ar.ꝯ i fi.vbi dicit:si ꝯstiterit numerꝝ ⁊c̄. Sꝫ pōt dici ꝙ hic ꝺ nūero ē facta mētio:⁊ nō ꝺ iuramento nec de ꝯfirmatione pape.

debet fieri mentio alias non valet ꝓuisio.infra de deci mis ex multiplici.

h ¶ Impetrasset.hic consideratur tempus date. Item non dicit ante monitorias:⁊ sic est ar.ꝙ per monitorias ius nō acquiritur:al's dixisset ante monitorias: de hac materia satis habeẜ.j.de renūc.veniēs.her.

a ¶ Vel prio vacaturā. qꝺ solus papa pōt:vt.j.de ꝑben.per totum.

b ¶ Admittē.i.ꝑficere.

c ¶ Precipiēdo.per executorias.

d ¶ Et de h.s.iuramēto ⁊ ꝯfirmatiōe:vt.j.colligiẜ.vbi dic numerꝝ canonicoꝝ:q nunc ē i eadem ecclesia ⁊c̄.vt notatur in fi.illius no.hic duo.

e ¶ Mentionē.hec allegatio nō valꝫ:si venissēt ꝯ numerum illum aliqn̄ propria anc̄te.j.ꝺ prebē.pro illorum.s̄.de consti.cum accessissent.

f ¶ Et dictas litteras.s.executorias.

g ¶ Iuramēto.h i oī tali iuramento semꝑ intelligiẜ auc̄tas maioris excepta vt hic innuiẜ a ꝯtrario sensu.⁊.ff.ad municip.l.ipatores.⁊.j.ꝺ iure iurā.veniētes.q̄ nō facerēt ꝯ iuramētū:si ad mādatū dn̄i pape illuꝫ reciperent.Itē si talis cōditio inest iuramēto nūq̄ꝫ est necessaria dispensatio i tali iuramēto:qꝛ si displiceat pape nō est ligatꝰ tali iuramēto.io.dicebat hāc ꝯditionē i iuramento nō eē sed iō dꝛ auc̄tas supioris excepta:qꝛ n̄ ꝑiudicaẜ ei qn possit hoc facere:verꝰ vꝫ ꝙ ꝯditio talis subintelligatur i huiusmodi iuramētis:⁊ hoc iō qꝛ sup re alterius vel q̄si iuramē tum tale ꝑstatur:⁊ de re alterius ꝑcise iurari nō pōt imo esset anceps ꝑiuriū.ff.de i litē iurā.videamus.⁊.ff.rex amo.marcellus.⁊ iō auc̄tas dn̄i pape i talibus intelligiẜ excepta tacite lꝫ nō excipiaẜ expsse.si.xxij.q.ij.beatꝰ.⁊.j.de iureiurā.quēad.circa.ꝑn.q̄re si papa mādat aliquē recipi i canonicū nō obstāte tali iuramēto:tūc licite ipsum recipiūt:qꝛ sic appꝫ ꝙ papa iuramentū factū q̄si de re sua nō vult ratū hr̄e:cum administratio sola cōmissa est capitulo ⁊ nō dn̄ium collatum:⁊ h iuramentū ꝯuare teneẜ canonici quātū i se est:nisi papa ꝯriuꝫ mādet:⁊ iō nō valuerūt littere taliter ipetrate:in qbus de iuramento mētio nō fiebat.Sed qd si iurassent ante ꝑntationē ⁊ post datā:tunc nō obstaret iuramētū:qꝛ data respiciẜ:vt dicit hic:⁊.s̄.e.eam te.ꝑterea aliud vꝫ hic:ꝙ canonia sola siue ꝑbenda augeret numerū canonicoꝝ:qꝛ si nō augeret numerum:iuramētū nō obstaret quin possint ipsū recipe:⁊ si.de cōsti.cum.M.ferarieñ.item ar.ꝙ canonia pōt eē sine ꝓuentibꝰ ar.j.de ꝑben.relatū.Sed ꝯ.i.q.iij.siquis obiecerit.sed ibi appellantur res corꝑales iura ex quibus res ipse corporales ꝑcipiuntur:⁊ sicut debet fieri mentio de iuramento:vt hic dicit:sic etiaꝫ de pactis siqua in aliquo contractu interueniant

cuꝫ.c.p.n.decano.⁊.c.bituriceñ.dederit i mādatis vt ipm reciperent i canonicū ⁊ infratrem:⁊ prebēdā ei cōferrēt si qua tūc in eoꝝ vacaret eccl'ia vel proximoᵃ vacaturā:⁊ ipsi cū mandatū eius admittereᵇ nō curassent eis precipiendoᶜ mandauit:vt qꝺ mādauerat adimplerent:sibi suꝑ hoc executoribꝰ deputatis ⁊ ifra. Verum ꝑs aduersa respondit:ꝙ cuꝫ in bituriceñ. eccl'ia certus esset numerꝰ canonicoꝝ institutus firmatꝰ iureiurā.⁊ ꝑ ro. pō.cōfirmatus:⁊ de hocᵈ memoratus.s.p.nō fecisset i suis litterisᵉ mētionemᵉ.itelligēdum erat circūuenisse.p.n.⁊ dictas lr̄asᶠ veritate tacita impetrasse:⁊ infra. Di.u. mādamus q̄tenus si legitime vobis constiterit numerum canonicorum qui nunc ē in eadem eccl'ia:ꝑ decanum ⁊ capitulū eiusdem ecclesie iuramētoᵍ firmitatuꝫ antequā predictꝰ clericūs lr̄as executorias ipetrassetʰ:qcqd factum ē occasione lr̄arū ipsarū:irrituꝫⁱ decernatis:alioqn ei faciatis in eadeꝫ eccl'ia prebendamᵏ siq̄ vacat sublato cuiuslibꝫ ap.ob.assignari. I dē a.canonico pictaueñ.

Super litteris:que ab aliqbꝰ ex malicia ⁊ a non nullis ex ignorātia tacita veritate vel suggesta falsitate impetrantur a nobis:diuersosˡ intelleximus diuersa sentire:alijs asserentibus eos debere prorsus carere omni commodo litterarum:cum mēdax ꝑcator carereᵐ debeat penitus impetratis.alijs vero dicentibus ꝙ ⁊ si forma carere debeant in litteris nostris expressa nihilominus iuxta rigoremⁿ iuris sit a delegato iudice in negocio procedendum. Nos igitur inter eos:q per fraudē vel maliciam ⁊ illos qui per

i ¶ Irritū.⁊ ita ea que fiunt per litteras surrepticias nō valēt:ꝺ hoc dicemus.j.e.ad audientiam.

k ¶ Prebendam.⁊ in canonicuꝫ recipi ista sunt cōnexa.i.q.iij.siqs obiecerit.

l ¶ Super litterꝫ. diuersos.nā quot sunt capita:tot sētentie:de cō.di.iiij.sicut in sacramentis.varie enim sunt hoium voluntates.ff.ad trebel.quia poterāt.⁊ homines faciles sunt ad dissētiendum.ff.de arbit.item si vnus.§.pncipaliter.et diuersitatem corporum sepe diuersitas sequitur animorum.j.de concess.preben.qꝛ diuersitatem.

m ¶ Carere.xxv.q.ij.⁊ si legibus.

n ¶ Rigorem.xxv.q.ij.prescriptionem.

o ¶ Simplicitatem.simplicitati subuenitur de conse.di.ij.c.iij.⁊.j.de re.permu.cum vniuersorum nec ob ē quod per simplicitatem omissum est:vt.ff.de ven.inspi.l.i.§.vltimo.Item imperitie parcitur.ff.de proba.cum de indebito.§.sinautem is.ff.de edē.l.j.§.vltimo ff.qui satisda.cogan.de dic.§.minori.C.qui admit.ad bo.possel.quicunq̄ꝫ.⁊.ff.siquis in ius voca.non ie.l.ij.§.siquis.Arg.cōtra.C.de in ius vo.l.ij.C.de fal.mone.l.i dic vt in prima rubrica:quia rusticitati parendum est:contraria causalia sunt.

p ¶ Discretionem.per hanc decreta.cessate sūt omnes solutiones:que recitabantur.xxv.q.ij.prescriptionē.C.si contra ius vl' vtilitatē publicam.l.rescriptum.⁊.l.⁊ si ex legibus.

q ¶ Priori modo.s.per fraudem vel maliciam:⁊ qui hanc fraudem allegat:eam probare tenetur.ff.de ꝓba.quotiens.§.qui dolo.quia quilibet presumitur bonus donec probetur malus infra de seru.c.vno.⁊ infra de presumpti.dudum.

r ¶ Fides si.xxv.q.ij.⁊ si legibus.⁊.§.⁊ si non cognitio quia cum dubium sit poterit de hoc cognoscere iudex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

quia ratione dubietatis fit qđ al's nō fieret .ff.de libe
rali cā ordinata.ꝛ.e.ti. lite ordinata.ꝛ ita q fraudem
allegat eam probare debet vt dictum est.

f ¶ Nullatenus.opposita exceptiōe legitima suspēsa
est iurisditio iudicis circa principalem causaʒ.ꝛ si du
bia est ꝛ đ hoc pri
us cognoscat:po
stea cognoscat iu
dex đ fraude siue
malicia de qua ex
cipit.nec distigui
tur in hoc casu: q̄
falsitas sit expressa
vel veritas occul
tata:sed sufficit ꝙ
per maliciam hoc
fecerit ꝛ sic itelligi
tur lex ista.xxv.q.
ij.ꝛ si legib⁹: ꝫ q̈
liter probat mali
cia:certe ex perspi
cuis iudicijs:puta
ex qualitate perso
ne ꝛ ex forma re
scripti.b.

t ¶ Posteriori:.s.p
simplicitatē l'igno
rantiam.

u ¶ Expssa.puta
si dixerit se de pos
sessione vi eiectū:
cum non esset ni
bilominus daren
tur ei alie littere:
ex quo petit causaʒ
committi vel tacet
se decanum:ꝛ im
petrat litteras su
per vsuris vel su
per alia reppria.š
e.ad aures.

x ¶ Occultata.puta si occl'tauit ꝙ ad arbitros itū erat
nec causa per eos potuit terminari.j.de testib⁹ presen
tata.ar.C.si contra ius vel vti.l.j.

y ¶ In cōmuni.ꝫm istū moduʒ intelligunt iura illa.
xxv.q.ij.prescriptione.ꝛ.l.predicta si legibus.

z ¶ Procedat.secus si per maliciam falsitatem expres
serit vel veritatem occultauerit:ꝛ ita aliquando rece
ditur a forma in rescripto data:ꝛ reddit ad ius com
mune:vt ꝛ.š.e.causam que.

& ¶ Litteras dedissemus.ex hoc patet: ꝙ simplicitas
vl' ignoratia n̄ prodest circa huiusmodi litteras impe
trandas: immo ad hoc vt rescriptum teneat:nihil de
bet supprimi ex his que mouere possunt animū prin
cipis ad dandum rescriptum vel ad denegandum:ꝛ
primo quidem series facti est exprimenda.j.de coha.
cleri.ꝛ mu.super eo. Item processus cause.j.đ re iudi.
inter monasterium. Iteʒ non valent littere si quis ta
cet sententiam latam.ar.infra de fide instru.inter di
lectos.C.sen.rescin.nō pos.l.vl. Si tacuit nomē digni
tatis sue.š.e. ad aures. Item si tacuit aliud beneficiū
sufficiens.š.e.adeo.siue etiaʒ minus sufficiens.infra

simplicitatē vel ignorantiaʒ
l'ras a nobis impetrāt: huius
modi credim⁹ discretionē ad
hibēdā: vt hi q p̄ori mō n̄ sfal
sitatē exp̄mūt vel supprimūt
veritatē in sue puersitatis pe
nā nullū ex illis l'ris cōmodū
ꝯsequant: ita videlicʒ ꝙ dele
gat⁹ postq̄ꝫ sibi sup h̄ fcā fue
rit fides: nullaten⁹ de cā co
gnoscat. Inter alios autē qui
posteriori mō l'ras impetrāt
duximus distinguenduʒ: que
falsitas suggesta fuerit: vel q̄
veritas sit suppressa. nam si
talis expressa sit falsitas: vel
veritas occultata q̄ quāuis
fuisset tacita vl' expressa: nos
nihilominus salteʒ in forma
cōi litteras dedissem⁹ delega
tus non sequens formā in l'ris
ipsis appositā ꝫm ordineʒ iu
ris in causa procedat. Si vō
p huiusmōi falsitatis expssio
nē vl' suppssioneʒ etiā v̄itatis
l're fuerit ipetrate: q̄ tacita vl'
expssa nos nullas p̄rsus l'ras
dedissem⁹: a đlegato nō ē ali
q̄tenus pcedendū: nisi forsā
eaten⁹ vt partib⁹ ad suā p̄siti
am ꝯuocatis đ precū q̄litate
cognoscat: vt sic in vtroqꝫ ca
su eadē rō q̄ đlegantē mouēt
moueat etiā delegatū: ꝛ vbi đ
legās suas l'ras denegaret: đ
legatus etiaʒ sue cognitionis
officiū nullaten⁹ interponat.

Idem abbati ꝛ ꝯuētui ꝑmō.

Edoceri postulastis a no
bis vtrū p l'ras aduers⁹
abbates nulla mētione habi
ta de suis conuentibus impe
tratas teneant abbates ipi su
per causis que ad conuentus
pertinēt: ꝛ eosdē de ipsis que
relantib⁹ respondere: ac lʒ in
hibita sit ap. per apellationis
obiectū: possint ne responde
ant se tuēri. Sup quo duxim⁹
respondendū: ꝙ nisi alia cau
sa rōnabilis suffraget: per ap
pellationē se tuerinō possunt
quominus debeant auctori
tate litterarum huiusmodi le

c.si proponente.ꝛ ifra de preben.cum teneamur. Item si ta
cuit vicariam perpetuam.infra.e.postulasti. Iteʒ si tacuit pa
ctum precedens siue compositionem.infra de deci.ex multi
plici. Item si tacuit statutum numerum canonicoruʒ iuramē
to firmatum.š.e.c.vlt.ꝛ infra de preben.cum illorum. Iteʒ si
tacuit statutum ꝙ digni
tas non esset vlterius in
ecclesia.š.de consti. cum
accessissent. Item si tacu
it priuilegium.š.e .cum
ordinem. Item si tacuit
dispensationem.infra de
fi.pres.ex tua. Item si ta
cuit se regularem peten
do confirmationem.j.de
confir.vti.vel inuti .por
recta. Item si dixit se cle
ricum cum non esset. j.
de trāsac.ex litteris. Iteʒ
si tacuit ꝙ prebenda non
vacaret de facto.infra đ
conces.preben. cum no
stris.ꝛ.c.litteris. Item si
tacuit exceptionem. ifra
de procursto. in nostra.
Item si tacuit appellatio
nem a se factam. š. e. ex
parte vel factam ab ad
uersario.infra de cōfir.
vti.vel inuti.bone. Item
si tacuit ꝙ alius de man
dato pape fuerit recept⁹
infra.e.mandatum ꝛ du
obus .c. se. Item si dixis
ꝫ habuisse monitorias:
quod fuit fal um .ꝛ exe
cutorias impetrauit non
valent.infra.e.ex insinu
atione:ꝛ generaliter vbi
cunqꝫ talem veritatem ta
cuit vel talem falsitatem
expressit: qua tacita vel expressa papa litteras non dedisset
rescriptum inutile fit.

b ¶ Nisi forsitan.istud nō ē dubitatiuū: imo affirmatiue po
nitur: quia đ h̄ ipse cognoscere debet: si pces veritate nitant
ff.de iudi.si quis ex aliena.ꝛ infra de ap.cū parati. simile for
san habes.xxxiij.q ij.admonere.vs.ingredere monasteriuʒ.j.
de pcu.tue.vl' ideo dicit forsā: q2 si notoria esset exceptio sta
tim posset cessare.ꝛ in hoc casu vbi notoriū est ꝙ alqs nō est
iudex me⁹ nec re nec gestu: vt si citet me qui ē vltra mare: nō
teneor ire.ar.infra de accu.euidentia.ꝛ or.infra đ iure iuran.
ad nostrā.ij.C.de iurisd.om.iu.in criminali.ꝛ.iij.q.ij.si epus.
vbi ista materia notatur per io.

c ¶ Qualitate precū.i.đ veritate vel falsitate precū opposita
contra impetrantem.

d ¶ In vtroqꝫ. Primus est cū tacita veritate vel falsitate ex
presse per simplicitatem papa litteras concepit in forma com
muni: ac si esset veritas dicta vel falsitas tacita. Secund⁹ ca
sus est cum papa nullas litteras dedisset tacita. falsitate ꝛ ex
pressa veritate per simplicitatem.

a ¶ Edoceri.đbeant.discrete agit qui abbatē conuenit.nā si
ꝯuent⁹ ꝯueniret: statī platū noiaret in iudicio: ꝛ sic in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ducias obtineret.j.vt lit.nō ꝯtes.qm̄ frequēt.§.q2.si sup.ꝛ.C
vbi in rē ac.l.ij.q2 sine licentia abbatis nec agere nec rn̄dere
pōt ꝯuētus: qn retractet̄ snīa.j.de iudi.cām.xvj.q.j.monachi
ꝛ.q.iij.si sacerdotes.sicut nec fili⁹ q̄zdiu ē in potestate patris
C.de anna.excep.l.j.in fi.ꝛ.xvj.q.iij.si sacerdotes. ꝛ iō abbas
primo ꝯueniēdus est. di
co tn̄ ꝙ nullum collegiū
conuenit vl' conuenitur
sine auctoritate prelati:
ꝛ econuerso prelatus si
ne auctoritate capituli:
nec conuenit nec conue
nitur: ꝫ per iudiciū acto
rem ve ꝓcuratorem ab
ipso prelato ꝛ ꝯsensu ca
pituli ꝯstitutū: ꝛ h̄ cū ne
gociū pͥncipalit̄ tangit p̄
latū.j.de procura.c.j. ꝛ si
negociū principal'r tan
git capl'm: ab ipso capl'o
ꝯstituat̄ de auc̄te p̄lati.j.
de iudi.cām q̄.C.de epis.
ꝛ cle.oēs.§.ꝛ h̄ nihilomi
nus.ꝛ hic.ꝛ.xij.di.non li
ceat.in.prin. Et hec locū
habent quando negocia
capl'i ꝛ p̄lati sunt discre
ta: vt dicit in fi. Si v̄o sūt
cōia p̄latus de consensu
capl'i ꝯstituit sindicū. vn̄
vacante sede nihil ē ino
uandum.j.ne se.va.c.j.ij.
ꝛ.iij.nec tunc currit prescriptio ꝯ eccl'iam.infra de p̄scrip.c.j.
ꝛ.c.de quarta.ꝛ si forte capl'ū agit non sufficit subsequens
consensus prelati. sicut nec sufficit subsequens auctoritas tu
toris.ff.de auc.tu.obligari.§.vl.ꝛ insti.e.t.§.tutor: ꝫ h̄ non cre
do. sufficit eni si postea accedat ꝯsensus prelati vel econuerso
infra de dona.pastoralis. ꝛ infra de his q̄ fi.a pla. sine cōsen.
ca.cū nos.ꝛ dicit lex q̄ ꝯfirmat predicta ꝙ q nō pōt alienare
nō pōt rē in iudiciū deducere.ff.de iur̄.deli.aut ptor. Sz qd
si lis oriat̄ inter collegiū ꝛ p̄latū. adeat̄ superior: ꝛ ille dabit
collegiū curatorē ad litē ipsā: cuius officiū cessabit lite finita
insti.de auc.tu.in fi.ꝛ.ff.de tutel.l.iij.§.si pupillus in fi.

b ℭ Teneant̄.ꝛ quidē tenēt: lꝫ non fiat mentio in rescripto.
noīe eni p̄lati eccl'ia intelligit̄: ꝛ p̄lati monasterium.ff.d̄ ānu.
lega.l.anua.§.j.ꝛ.ff.de condi.ꝛ demō.filiofami. ꝛ ecclesia est
in epō ꝛ econuerso.vij.q.j.scire debes.ꝛ.ff.de re.du. ciuibus.
non tn̄ noīe prelati semp intelligit̄ eccl'a.j.de test.a.requisisti.ꝛ
xij.q.ij.illud.ꝛ.q.iij.pontifices.

c ℭ Discreta. bn̄ dicit discreta: q2 si sunt discreta oīno: nō te
net̄ rn̄dere nisi de parte sua: q2 rescripta non extendunt̄ ad
res vel ad p̄sonas in eis nō cōprehēsas: qm̄ stricte intelligē
da sūt.ar.ꝫ.e.sedes.ꝛ.j.d̄ offi.del.cū oli dilecti.ꝛ melius.c.p.
ꝛ.g.ꝛ.lꝫ sint.oīno discreta. tn̄ nec p̄lat⁹ sine ꝯsensu capl'i nec
capl'm sine ꝯsensu p̄lati h̄ facē pn̄t vt dictū ē in p̄ma notula.

d Q Uam dilecta impetratas que false erant. vt.j.de excessi.
prela.inter dilectos §.preterea.

e ℭ Utram.ꝛ cācellarij vl' alteri⁹ q debebat reqri.j.de fal.licꝫ.

f ℭ Mentio.ꝛ iō secūde littere non valuerunt.ꝫ.e.ceterum.
nec quod per eas factum est.vt infra sequitur.

g ℭ Personalit̄. Nō casū nouū: cū mandat̄ alicui: vt p̄sonal'r
negociū exeq̄t̄.pōt alij ꝯmittē vices suas si ptes ꝯsentiāt: nisi
duob⁹ casib⁹. In cā inq̄sitionis. Itē cū papa ꝓuideri mādat

ecclesie alicui de p̄latis ꝛ alijs ministris.j.de of. dele.
qm̄.apostolica.§.is autem. Et est si.quod dicit lex: si p
misisti mihi per te facturū nauem vel aliquod simile:
per aliū me non ꝯsentiente facē non potes ꝓpter indu
striam tuā quā elegi.ff.de solu.inter artifices.

gitime rn̄dere: cū ex officio
suo teneāt̄ᵇ ꝯgregationū sua
rū negocia ꝓcurare. nisi forte
abbatis ꝛ ꝯuēt⁹ negocia eēnt
oīno discretaᶜ. I dē archiepō
ꝛ magr̄o.u.canonico mag.
Q Uaꝫ dilecta i xp̄o filia. r
custos hesien.eccl'e ac p
curator.g.mōialis sup electi
onibus in eadē eccl'a celebra
tis litigauerint aliquādiu co
rā nobis ꝛ infra. Deprehēdim⁹
lr̄as ad abbatē d̄ remech. ꝛ su
os ꝯiudices ipetratasᵈ p surre
ptionē obtētas: cū in eis illius
articuli: vz d̄ subtractorū resi
gnatione fuerit p̄ter cōsciam
nr̄azᵉ cognitio ꝯmādata: q in
p̄orib⁹ lr̄is ad scholasticū bil
desen.ꝛ ꝯiudices suos obten
tis insert⁹ fuerat: de qb⁹ in se
cundis lr̄is mētioᶠ nō fiebat ꝛ
iō qd̄ ipaꝝ lr̄aꝝ occasione di
gnoscit̄ attentatū duxim⁹ irri
tādū. Dictū insup scholasti
cū ꝛ ꝯiudices suos inuenim⁹
min⁹ ꝓuide ꝓcessisse: cū enꝫ
in lr̄is nr̄is eisdeꝫ principalit
mādaret̄: vt ad p̄dictā eccl'iā
p̄sonaliterᵍ accedentes p̄sone
idonee administrationē com
mitterēt abbatie cui ad opus
ei⁹ fieret hincinde resignatō
subtractoꝝ ipi formā mādati
ap̄lici trāsponētesʰ illo capl'o
p̄termisso d̄ alijsⁱ articl'is ior
dinate plurimū cognouerant
propter quod processū ipso
rū cōtra nostri formā rescri
pti ac iuris ordinēᵏ attentatū

b ℭ Trāsponētes
nō i rescriptis or
dinē scripture ser
uandū: vt hic.ꝛ.xl
iij.di.sit rector i fi.
ꝛ.iij.q.vj.in graui
b⁹.ꝛ.ij.q.j.in p̄mis
ff.de vsufruc.quo
ties.ꝛ ordo v̄borū
ondit ordinē ꝓces
sus.de ꝯse.di.ij.in
xp̄o p̄re.ꝛ.ff.ad tre
bel.heredes in fi.
Ar.ꝯ.ꝫ.e. cām q̄ ꝛ
ar.ꝫ.e.int̄ ceteras
ar.C.d̄ ap.l.j. So.
vbi aliqd p̄ncipa
liter mandat̄: illd̄
tanq̄z principale ꝛ
primo tractandū
est: cetera v̄o secū
dario tanq̄z acces
soria subsequēter
sunt expediēda: si
cut hic: vbi v̄o plu
ra pricipaliter cō
mitunt̄ non refert
qd̄ illoꝝ primo tractet̄: nisi forsā vnū d̄ natura sui p̄ce
dat: vt in decre.ꝫ.e.cām.ꝛ ar.j.de cā pos.ꝛ ꝓprie pasto
ralis.ꝛ.C.d̄ rei vē.ordinarij.ꝛ iō cassat̄.i.cassus ꝛ irri
tus nūciat̄ hic ꝓcessus iudicū: q2 articulū principal'r
cōmissū omiserūt: ꝛ d̄ alijs iordinate p̄limū cognoscē
do: vt dr̄ in lr̄a: ꝛ infra penit⁹ hēs.j.d̄ of.del.venerabi
lis. Sz q̄re n̄ ꝯfirmauit qd̄ legitie fcm̄ fuerit.j.d̄ p̄bē.
dilect⁹.i.j.d̄ arbi.cū tp̄e.ꝛ.j.d̄ ꝓuil.cū oliꝫ.ij.rn̄. q2 non
seruauerūt formā sibi datā: ꝛ q2 cū p̄ncipale sit cassatū
accessoria etiā cassata intelligunt̄.j.d̄ fide instru.inter
dilectos.versus fi.ꝛ.ij.q.vj.§.siqs.ex pluribus.b

i ℭ De alijs articulis.s.d̄ electione ꝛ ptinētijs suis.

k ℭ Iuris ordinē. iuris ordo exigit vt primo d̄ spolia
tiōe cognoscat̄ q̄z d̄ proprietate.vt.iij.q.j.c.j.ij. ꝛ quasi
p totū.ꝛ.ij.q.ij.p totū.ꝛ.C.d̄ rei vēdi.ordinarij.ꝛ.C.de
interdic.nō ē iuris certi.ꝛ.ff d̄ iudi.si d̄ vi ꝛ possessio
ne.ꝛ.j.d̄ resti.spo.ex ꝯquestiōe: ꝛ q̄stio spoliationis pri
uilegiata ē.j.de ordi.cog.sup spoliatione.ꝛ q2 isti iudi
ces hūc ordinē nō seruauerunt irritauit papa illoꝝ p
cessū.i.irritū eē ostēdit.j.vt li.nō ꝯte.accedēs.i.ꝛ p̄ci
pue q2 illa forma mādati fuit ꝛ ita est d̄ substātia iur̄
ordinarij ordo iste: ꝛ sic in duob⁹ peccauerunt: quia ꝯ
formā sibi datā ꝛ ꝯ ordinē iudiciariū. sic infra d̄ ꝯfir.
vti.vl' inuti.examinata. Sz hic videt̄ loq d̄ alio ordiē
quē nō seruauerūt iudices i alijs articulis: vt ipa lr̄a
dicit: ꝛ q2 ꝯ mādati forma fecerūt ꝛ ordinē iuris i alijs
articulis.n̄ seruauerūt: papa ꝓcessū illoꝝ denuncia
uit irritū ꝛ innanē: ꝛ sic i duob⁹ peccauerūt nō seruā
do formā rescripti nec etiā seruādo ordinē iur̄ i alijs
articulis: forte dimittendo ꝯtestationē litis: ꝛ sic duo
bus modis pōt intelligi quod dicit iuris ordinem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

irritum[a] decernim⁹ ⁊ inanez. Jdq̧ mādamus: q̄tenus. g. ⁊ qbusdā alijs sororib⁹: eccl'ie sicut iustū fuerit restitutis[b] ⁊ forma mādati nr̄i exacta diligētia obseruata i negocio ipso rōne p̄uia procedatis. Idez.

Plerūq̧ cōtingit q̄ aliq nr̄is lr̄is ipetratis illis vti mlto tp̄e postponētes: tūc demū eas exhibēt: cū aliaruz aucte ab eis ꝯ̄ quos primitus lr̄as ipetrarant ceperint cōueniri dicentes posteriores lr̄as nō valere. vtpote nō faciētes de priorib⁹ mentionē. Cū igitur nō sit malicijs[c] hoium indulgendū: statuimus: vt sigs nr̄as lr̄as impetrans: ⁊ infra[d] annū postq̄ copiā iudicū habuerit: ex malicia, vl' negligētia[e] postposuerit vti eis: aucte posterior litterarū valeat cōueniri: licet in ipsis nulla de prioribus mentio habeatur.

Idē rothomageñ. archiepo:

Cum ꝯtigat: ⁊ ifra. Preterea cū qdā sup aliquo litigātes ad diuersos iudices litteras impetrāt: quoꝝ qdaz obtenti a p̄te altera tibi mandant: vt p̄tē aduersam denūcies excōicationis sn̄ie subiacere: alijs iudicibus postmodū tibi iniungentibus: vt eandē denuncies absolutaz queris an vtrisq̧ an neutris vl' alterutris saltē obedire debeas in hac p̄te. Sup quo tue pru. respondentes credimus distiguendum: an cum primū mādatū recepisse dignosceris: tibi forsan innotuerit īter illos ⁊ alios super iurisditione discordiā suscitatā: an super hoc nihil omnino sciuisti[f]. Et quidē si super ꝯtentōe huiusmōi nil tibi penit⁹ inotescat: cū primū mādatū recipe te ꝯtigat: illud debes humilit' executōi mādare[g]. Sz si postea contrariū tibi ab alijs demandatur:

a Irritū ⁊ inanē. ⁊ supra dixit irritandū: q: ibi ipso iure nō erat irritus p̄cessus: sed irritandus p̄pter lr̄as surrepticias. s. e. sup lr̄is. hic ipso iure p̄cessus nullus ⁊ iō dicit irritū duab⁹ d' causis: q: ꝯ̄ formā ⁊ ꝯ̄ iuris ordinē: vt. ij. q. vi. §. diffinitiua. v. itē sn̄ia citra solitū ordinē ⁊c. ⁊. j. de cōfir. vti. vel inuti. examinata.

b Restituit. Sz qualiter pōt mōacha petere restitutionē: dico q: non habebāt abbatissam ⁊ ille spoliate erant: ar. ff. d' iudi. si lōgius. §. si filiussamil. vel q: petit restitui nō tāq̄z mōacha: sz q̄si de corpore: sicut si collegiū non hēat vn̄ soluat crediteōi sol uent singuli non q̄ si singuli sed quasi de corpore: petit monachus partez vbi res mōasterij diuiditur. xviij. q. ij. in nullo. ⁊ etiam vbi recedit a collegio. xxvij. q. i. si qs rapuerit. ⁊ vbi monachus p̄cutit' j. de sen. excō. parochianos. sed ibi nō dat' actio iniuriarū monacho: sz monasterio: ⁊ intētabit eam sindic⁹ monasterij sicut dominus agit pro iniuria serui. instit. de iniur. §. si seruus.

c Plerūq̧ ꝯtigit. malitijs. s. e. sedes. j. q ma. ac. pōs significante. ⁊. ff. de rei ven. in fūdo.

d Infra annū. nō hic annalē p̄scriptionē. j. vt li. non ꝯtes. qm̄ frequēter. i. rn̄so. ⁊. j. de offi. ordi. pastoralis. j. de offi. dele. querēti. ⁊. xi. q. iij. rursus. ⁊. c. qcūq̧. ⁊. xx. q. ij. si puella. Sed q̄ritur qn̄ incipiat currere iste ānus tunc enim incipit h̄re copiam agendi: cū primo habeat copiā iudicū. ff. de diuer. ⁊ tēpo. p̄scrip. l. i. ⁊. ij. q. vi. biduū. ⁊. ff. de sui. rusti. predi. attilicinus. ⁊ si tūc negligens fuerit: iputatur ei: ex quo habuit tempus p̄sequēdi suuz ius: ⁊ huiusmodi negligētia late culpe cōpat': ar. C. si tu. nō ges. l. i. ⁊. ij. xxiij. q. i. dn̄s noster. Dicūt quidaz q̄ incipit currere a tp̄e p̄sentationis lr̄arum facte iudici. j. de ap. sup eo. ij. Alij dicunt q̄ a tēpore quo cōposuit sarcinulas suas: ⁊ potuit aduocatuz querere. ff. ex qui. cau. ma. l. ab hostibus. §. sz q̄ simplr̄. Quarti dicunt ⁊ male: q̄ a tempore date lr̄arū. s. e. ti. eam te. ⁊. c. constitutus. quod primuz dicitur verū est: vt dicit lr̄a ista. hodie vero ista locū nō habent sed potior ē conditio occupātis licet secūde lr̄e nō faciāt mētionē de primis. j. de ap. vt debitus honor. ⁊. j. e. capitulū sācte crucis. De hoc tn̄ dictū ē satis. s. e. ti. q̄liter intelligat' hoc c. ⁊ illud. s. e. si autem.

e Vel negligentia. Sed quis probabit hanc negligentiaz. R̄n̄. transcursus āni p̄bat hoc nec alia interpellatio est facienda. j. de loc. ⁊ cōduc. potuit. nisi ille vellet ostendere cōtrariū sicut dicitur de āno appellatiōis. j. de app. cum sit romana. tamen ista nō operantur aliquid hodie: quia ille obtinet qui primo lr̄as suas exhibet iudici vt dictum est: nisi primus copiam iudicis habere nō potuerit: anteq̄z secundas litteras suas presentasset: tunc excusatur: ⁊ hoc est: si hoc fuit publice protestatus: quia indicis copiam habere non potuit: ⁊ ita premissa ista protestatione secundus non eum poterit preuenire. j. de appellati. si iustus metus.

f Cum contingat. nihil omnino sciuisti. nec per famam vel alio modo. j. de senten. excom. cuz desideres. §. secunde questioni. hoc eniz dicimur scire quod ab alijs audiuimus. xx. ij. q. v. hoc videtur: sz qd si audiuit ab aliquo leuis opinionis: nunquid hoc sufficit vt non debeat parere mandato iudicis: videtur q̄ non. j. de spon. cum in tua. ⁊. xi. q. iij. in cunctis. ⁊. j. de testa. lz. sed videtur q̄ sic: quia in dubijs potius obediendum est: vt. xxiij. q. j. quid culpatur. in fi. ⁊. j. de prescrip. cum ex officij. ⁊ illa est ratio quare executio sententie deferri nō debet nisi incōtinenti probetur exceptio. j. de testi. veniens. ij. ⁊. j. de resti. spolia. lr̄as. dico q̄ non sufficit: alioquin retardaret executionem sententie: qui diceret se habere priores lr̄as que reuocate non essent: vel q posteriores lr̄as diceret se habere: que reuocarent primas ⁊ sic sequeretur q̄ nullus iudex posset excommunicare vel absoluere vel ferre sententiā: si diceret aliquis ante prolationez sententie causam illam alijs esse commissam: ⁊ sic daretur occasio figmentis: quod esse non debet. xxxij. q. i. dixit dominus. insti. de vi bo. rap. §. sed nedum talia. ⁊. C. vnde vi. si quis in tantā. ff. ad car. l. i. §. si qs nō. ff. de litig. l. i. immo probabilem cām debet habere ille qui recipit mandatum de diuersitate litterarū anteq̄z credat. xxiij. q. iiij. q̄z magnum. ⁊. j. de cler. ex. mi. illud. ff. q̄ cum falso tut. l. ij. in fi. vel dic q̄ qualiscūq̧ notificatio sufficit in secundo casu: vt iudex non debeat dici dubius. i. q. iiij. §. vlt. in fi. v'si. si quis dixerit idolatricis. ⁊c. j. de sponsalibus. preterea. ij. ff. de petitio. heredi. item veniunt. §. ex quo autem. ⁊. ff. de administratione tutorum. quidam decedens. §. a quo ⁊ hoc videtur innuere littera ista nihil omnino sciuisti

g Mandare. quod ⁊ fecit. s. quia denunciauit partem illā excommunicatam.

tunc [a] līarum ad vtrosq3 a se. ap. obtentarū copia postulata quas tibi aucte presentiū3 di stricte ꝑcipimus [b] exhibere: si ex ipsaꝝ tenore reprehēderis euidenter ita ꝙ nō sit aliqua ten⁹ hesitandū [c]: ꝙ līe que ad illos a quibus secundū man datū recepis ipetrate noscun tur expresse reuocēt līas alio rū: tu illud iterpidus exeq̄ris qd tibi secundo loco [d] manda tur. Si vo ex līarū inspectiōe manifeste tibi ꝯstet: ꝙ līe ob tente ad illos q primū debere mādatū ꝑ alias minime reuo caf secūdū mandatū, nullate nus exeq̄ris. Qd si suꝑ hoc ti bi merito fuerit dubitanduz: ad exequendū secundū man datū te procedere nō oportet donec iuxta cuiusdā nostre ꝯ cōstitutiōis [e] tenorez inter eos huiusmodi ꝯcertatio sopiaf: ꝛ [f] idipsum facere debes si pri mo mādato recepto: ꝛ nondū executioni mandato tibi for: sā innotuerit ꝙ iter se suꝑ iu risditione demādata ceperit disceptare. Ceterū i his omni bus purā ꝛ prouidā te ꝯuenit intentionē habere: ne vł ad ꝺ clinandū mandatum dubita re te dicas vbi dubitādū n on est: vel ēt ad exequendum te asseras eē certū vbi certus eē nō debes. Lz aūt ex his certa tibi def doctrina: qualiter in his te debeas habere: nulla tū tibi attribuitur ptās: vt in ter delegatos aut ꝑtes de iu risditione debeas iudicare [g].

I dē magr̄o. g. ꝛ. p. ꝺ firmisca

OLim ex līis sancti nicha sij remañ sargineñ. ꝛ val lis regie abbatuz fuit nostris auribus intimatū: ꝙ cum ad eos semel ꝛ iterū a nobi litte re ꝑcessissent suꝑ eo ꝙ. p. cle ricus sancti remigij parochiā de salice: quā. r. de cliuo per i terpositam [h] personaz sibi col latā fuisse proposuit: detine bat: ipsi partes semel secūdo ꝛ tertio citauerunt: ꝛ dictum p. quia citatus pluries compa rere noluit per se vel ꝑ respō salem aliquem coram eis ex cōicationis vinculo innodan tes fecerunt fruct⁹ ipsius pa rochie seq̄strari [i]. Cūq3 post modum idez. p. accedens ad eos se iuri promiserit paritu rum: ac obtinuerit se absolui: ipsi absolutionis litteras con cedentes diem ei assignaue runt ꝛ locum quibus corā eis qd promiserat adimpleret: [k] q diem ꝛ locum ex līis illis ra dens in locum rasure rescrip

a Tūc līarū. Sed qliter pōt illud ꝑpēdi ex sola ispectione līarū. nam licet secunde expressam faciant mentionē priorū iudicū ꝛ rex ꝯtentarū i prioribus līis: ꝑ hoc nō ꝯstat primas līas eē reuocatas: cū possint eē impetrate per falsi sugestionē: ꝛ ita nō reuocāt primas. j. de of. dele. coram. ꝛ. j. e. ex parte circa prin. ꝛ. j. de reiudi. iter monasteriuz ꝛ ar. ꝺ. e. ceterū. j. de do. ꝛ ꝯtu. ex litteris. Ad hoc ergo vt executori nullatenus sit dubitanduz: oz vt discat ꝑ assertione ꝑtiuz qr cā rum merita ꝑtium asser tione panduntᷣ. C. si per vim vel alio mō. l. vlt. j. de resti. i integ. cuz ex lit teris. ꝛ sic vr̄ ꝙ aliquam possit exercere iurisditio nē inter ꝑtes: qd falsum est: vt dicit in fi. al's autē nō poterit scire vtrum se cunde reuocēt ꝑmas: ꝛ hoc verū ē vt dicit Jo. ꝙ nunq3 ex sola inspectione poterit scire: nisi aliqd i telligat de hoc ex ꝑtium assertione: ꝫ ꝑ hoc nul lam h3 iurisditionē iter ꝑtes. sed hoc verum est si ille q h3 priores līas aliqd nō obijciat ꝯ secū das: al's iudex presume ret ꝑmas esse reuocatas ex quo in secūdis fit mē tio expressa de primis. ꝺ. e. certū. si autez aliquid obijcit: statiz executor d3 supersedere: qr ꝑ negati onem res fit dubia. C. q. ad li. procla. nō li. l. iij. ꝛ in hoc casu intelligitur qd legif. ꝺ. e. pastoralis vt ibi dr̄. s. ꝙ tunc dubi um ē de reuocacione lit terarū qñ fit mētio exp̄s sa: ꝛ iudicum ꝛ rerum: sed ab aduersario obij citur litteras impetra tas esse per falsi sugge stionez per decre. ꝑdictas. Item lz executor dubitet an debe at absoluere vel condēnare: non tamen ſm regulam arriani pnior erit ad soluendum q3 ad condēnandū. Regulam illaz habes. ff. de ac. ꝛ ob. arrianus. ꝛ. j. ꝺ ꝑba. ex litteris. hoc iō di cit qr nō ꝯstat an ille iudex habeat iurisditionē: ꝑ hoc tū non iudicat de iurisditione quorum sit iurisditio: sed tm̄ dicit se debere exequi mandatum vel non debere. j. e. ex parte.

b ℭ Precipim⁹. Sed qd si nō exhibētur secūde: nō exequef scdm mādatū: si ad terminum ꝑfixum nō exhibeanf. vt. j. de excep. pastoralis. nā līe que nō apparent: nō sunt. ff. de ꝯben. emp. i lege. ꝛ. l. rutilia polla. ꝺ conse. di. i. solēnitates. non pōt tū cogere aduersarium ad exhibendum: quia nō habet iuris ditionez inter ꝑtes: vt dicit in fi. nec ēt tenef obedire manda to: nisi videat rescriptum. j. de of. dele. cum in iure.

c ℭ Hesitandū. vr̄ ꝙ executor nō debeat petere copiā rescripti: nisi vbi recipit contraria mandata: ꝫ non est verum: vt dictum est in proxi. nō.

d ℭ Secūdo loco. Sed quare reuocaf qd legitie fcm̄ ē ꝑ primas līas ꝯ id qd legif. j. ꝺ esti. spo. audita. ꝺ. e. r cām que. ꝫ ꝑ istuz executorē nihil re uocaf: ꝫ denūciā tur illi absoluti: q ꝑmo fuerant excō municati.

e ℭ Cōstitutionis. ꝺ. e. pastoralis.

f ℭ Et idipsū. i. vt nō exequaris mā datum: ꝛ iste. § re spicit primum. §.

g ℭ Judicare. hic fallit illa regl'a. ff. de iudi. de qua re.

h OLim ex līis. vł iterpositā ꝑsonam. qd potest fieri. j. de ꝑben. ac cedens.

ℭ Sequestrari. qd ꝺ iure fieri nō debuit: nisi cā sub eēt. j. ꝺ sequest. ad h. ꝛ duobus. c. se quē. vbi de hoc in qbus duobus dr̄ qd quādo fructus dissipantur: deb3 fieri sequestratio. C. de prohibita se quest. l. vna. ꝺ hoc nota. ij. q. vi. quo tiens. ij. sed in ca su isto. s. ꝑpter con tumaciaz bene fit sequestratio: vt mi nus agatur cum reo. j. de do. ꝛ con tu. ex litteris. sed in casu isto non di citur ꝑprie seque stratio ꝑut tradif j. ꝺ sequest. ꝑ totū. qr ibi non fit sequestratio propter contumaciam.

k ℭ Ad omnia. videtur ꝙ per hāc clausulaz si ē ita: vel ꝑ hanc si premissa vera sunt: teneatur ipetrator ꝑbare omnia ꝑmissa eē vera: lz aliqd ex ꝑmissis sufficeret ad ꝑpositū ꝑbandū: sic. ꝺ. e. ex ꝑte conuentreñ. ff. de excu. tu. qui testamento. nam nisi quis plene probet suam in tentionem succumbit. C. de rei ven. l. vlti. fines. n. man dati diligenter sunt obseruandi. ꝺ. e. cum dilecta. ꝛ im putēt sibi qui plura narrauit: quorum vnuz sufficeret per se. Ar. contra ꝙ sufficit vnum probare. ff. de cōdi. ꝛ demon. falsa in fi. ꝛ. ff. ꝺ condi. insti. l. ij. §. vlti. ff. ꝺ ma numis. testa. si ita. j. de preben. cum iam dudum. dic vt dixi. ꝺ. e. ex parte. Itez ar. est hic ꝙ sequens clausula re spicit omnia premissa. j. de ap. secundo requiris. ꝛ. c. in

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

quisitioni.ar.ℨ.j.de dona.cū dilectus. vbi nō respicit oia superiora clausula illa de foresta:ʒ proximā dona tione ⁊ inferiorē.iij.q.v.ↄstituimus.⁊ ↄ con.di.ij.cuʒ de in prin.sed meli⁹ ē q ad oia referat⁊ sic facit pro alia parte.ff.de in rem verso. si pro parte.§.pe.

dientiam.⁊ dic carere si constiterit de istis exceptionibus.f. q non fecerint mentionem de causa sue remotionis et excō municationis qua tenebantur astricti. ⁊ merito de causa ex cōmunicationis tenebantur facere mentionem: quia qui pe tit absolui ab excōmunicatione tenetur exprimere causam ex commuuicationis sue: als nō valent littere im petrate super absolu tione: vel si aliam causã exprimeret qᷓ illam pro qua fuit excommunica tus infra de offi.ordi.ex parte. ⁊ infra de fide in strumentorum q super his. in illa decretali ex parte. notatur de hoc in glosa que incipit ex eo. et infra de senten. excō. cum pro causa. in glosa que incipit illud tanqᷓ. et in hᷓ casu nō valent lit tere impetrate ab excom municato tacito de cau sa excommunicationis: secus si aliquis impetrat litteras ad agendum cō tra aduersarium tacens de sua excommunicatio ne: quia tunc valent lit tere eo absoluto. infra de excep pia. vbi de hoc in glosa que incipit: sed mi rum. alia etiam de cau sa non valuerunt huius modi littere: quia non fe cerunt mentionem. q per sententiam spoliati fuis sent propter suos exces sus a qua non fuit appel latum. C. de sen. rescin. non pos. impetrata. ⁊ ita duabus de causis nō va luerunt littere istorum presbyterorum. olim con sueuit decretalis ista al legari ad probandum: q littere impetrate ab ex communicato ad agen dum non valebant: sed hoc non probatur per hanc decretalem: que non loquitur in tali ca su.b.

k Dilectus fili⁹ de eā. Nō q nō sufficit narrare se riē facti in litteris pape: nisi cā facti adijciat.ar.xxiij.q vj.occidit.j.de te sti.cū causam.⁊ cā facti poti⁹ queren da ē qᷓ ipsū factū xv.q.vj.c.j.in fi.et ff.de fur.vel.⁊.j. de accu.cū dilect⁹ C.de adop.l.iij.⁊ etiā mod⁹ facti.C. de trāsac.vt rāsuʒ

m Excōicatiōis hic habes q si ex cōicat⁹ ipetrat lit teras vel rescriptū tacens ↄ sua excō. municatione q ñ valēt lre: tū q2 ta cuit pcessū iudici j.de re iudi.inter. tū q2 tacuit vitiuʒ suū: tū iō q2 inges sit se cōloni boiuʒ ppter qd punien dus est.j.ↄ cle.ex. mi.illud.⁊.xj.q.iij placuit.vñ incoue niens esset q ex eo dē facto ↄsequere tur penaʒ ⁊ cōmo dū.ff.de neg.ge.l. fine.xvj.q.j.legi. Contra.j de exce. significauerūt.⁊.c venerabilē.vbi dᷓ q excōicati nō re pellunt a pscutio ne appellationis: sed isti presbyteri erant rei: ergo nō deberent repelli: ↄ hoc dicemus ifra de exce.venerabileʒ.c.significauerunt. Solutio: non erant isti rei: sed actores qui petierunt restitui nec ap pellauerant: in quo casu loquimur contraria. ⁊ sic est argu. q questio spoliationis non sit priuilegiata. An littere ab excommunicato impetrate valeant eo abso luto: dic super hoc prout no.j.de excep.pia.in glo.que incipit: sed mirum.

n Viribus carere.vt.ſ.e.cuʒ dilecta.⁊ sic videtur q si aliquid factū si per litteras surrepticias: illud ↄbe at reuocari. De hac materia pleni⁹ dicetur.j.e.ad au

sit q ipsi ei sequestratos fru ctus assignari mandabāt: qd corā duob⁹ eoꝝ tandem ꝑtio sui absentiam excusante per litteras est cōfessus. Nos igi tur cum tante temeritatis ex cessus falsitatis scrupulo nō careret: vobis dedim⁹ in mā datis: vt si eēt ita: ipi presum ptori super dicta parochia ꝑ petuuʒ silentiū imponētes: ꝑ fato.r.ↄ cliuo assignaretis eā dem cuʒ fructibus sequestra tis. Uex sicut vos ꝑ vestras nobis litteras intimastis: cuʒ dictus.r.rasurā prefactaʒ co ram vobis ꝑ testes idoneos ꝑ bauisset: ⁊ ob hoc postulasset sibi dictam ecclesiā assignari vos vtrū clausula illa si esset ita de oibus superioribus: an de articulo tm̄ rasure deberʒ intelligi dubitatis. Nos igit respondem⁹: q clausula illa ad oia debʒ supiora refferri ad hoc vt ipi.r.prefacta eccle sia conferat: q2 lʒ vitiū falsita tis ad imponendū ei ppetuuʒ silentiū sup ecclesia ipsa suffi ciat: q falsitateʒ huiusmodi ꝑ petrauit: nō tñ ppter hoc ea deʒ ecclesia est aduersario as signāda: nisi super alijs facta fuerit plena fides.

Idem episcopo imolesi.

Dilectus fili⁹ abbas san cti stephāi bonoñ. per suas nob lras intimauit qcū ipse cui visitationis officiū in ciuitate ac dioc. bonoñ. cōmi simus.b.⁊.a.pꝛ̄byteros ab ec clesijs suis ꝑpter eoꝝ graues ⁊ manifestos excessus duxe rit amouendos ijdē super re stitutione sua nostras ad te in cōi forma lras impetrarunt: de amotionis sui cā ⁊ excōica tionis q̄ tenent astricti nullā facietes penitus mentioneʒ. Nos igit mandam⁹.f. t.qua tenus si est ita: lras ipsas tāq ꝑ veri oppressionē subtentas viribus ⁿ carere decernas.

Idē epo vēatisameñ.

Postulasti per sedē apo stolicā edoceri: vtꝝ ali cuius ecclesie ꝑpetuo vicario de ꝑuētib⁹ vicarie bonisqꝫ pa ternis habēti vñ valeat cōmo de sustētari: tenearis per illā formā cōmunē: cū sʒ ᵒ aposto luʒ in ecclesiastico beneficio prouidere. Ad quod sic duxi mus respondendum q cuʒ ꝑ formam predictam necessita tibus pauperum clericoꝛuʒ: q nullū sūt ecclesiasticū bñfi cium ᵖ assecuti se.apo.duxerit succurrendū: ppetu⁹ vicari⁹: nisi ↄ vicaria fecēit mētioneʒ cōmodū reportare ñ dʒ ↄ hu iusmōi lris: vtpote vitate taci ta ipetratis: ñ eni carē bñficō dʒ dici cui cōpetent ᑫ ppetue

o Postulasti. cum ſm apostolum quam habes infra de prebendis. cum secundum.

p Beneficium. nomine beneficij intelligitur vicaria siue p benda siue aliud beneficium.j.q.iij.ex multis.⁊ infra de ver bo.sig.tua nos.

q Competenter. illud competenter intelligas ſm modum illius decre. infra de preben. de monachis. de hoc dictum fu it.ſ.e.cum adeo.dic vt ibi.

16

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Prouentib⁹. de duob⁹ querebat. s. de paterna hẽditate ꝛ de bñficio vicarie ꝫ de bñficio tm̃ rñdet. ꝙ lꝫ nõ faciat mentionẽ ꝺ paterna hereditate tenẽt lr̃e qꝛ vnũ negãdo alteꝝ cõfitet. j. de presũp. nõne. Sꝫ nõ videt ꝙ talis indigne petit bñficiũ ecclíasticũ. xvj. q. j. qm̃ qcqd. ꝛ. xij. q. ij. illi aũt. ꝛ iudiciuꝫ sibi mãducat ꝛ bibit. j. q. ij. clicos. ꝛ. c. se. Itẽ qꝛ ordinat⁹ est ad certũ titulũ q ad titulũ sui p̃rimonij est ordinat⁹. j. de pbẽ. tuis. Sꝫ nõ est veꝝ ꝙ ꝺ hẽditate pncipalr querere tur ꝫ de vicaria. ꝫ additoꝙ habeat bona p̃rna similr. Sꝫ qd si modicũ hꝫ bñficiũ nũqd tenetur facere mentionẽ de illo. tenet qdẽ. j. e. si ꝓponente vbi dicetur de hoc.

b ¶ Nonnulli. abutentes. i. malomodo vtẽtes. sic. j. e. q. nõnulli. ꝛ. ꝫ. e. sedes.

c ¶ Ad remotos. Nõ ꝙ dr̃ remot⁹ q est vltra duas dietas ex dioc̃. ꝛ facit ad hoc. j. de elec. cuꝫ int vniuersas. ꝛ. c. nihil est.

d ¶ Iuris obseruãtia qꝛ nõ debẽt inde nasci iniurie vnꝺ iura oriunt. j. de accu. qualit ꝛ qñ. C. vnꝺ vi meminerint. si. ꝫ. i prima ꝯstitutione gregorij.

g ¶ Mentionẽ. vt si dicat nõ obstãte tali ꝯstitutiõe. ꝛ sic pꝫ ex h loco ꝙ rescriptũ deberet facere mẽtionẽ cõstitutiõis ad hoc vt ei preiudicet. ar. j. ꝺ eta. ꝛ qua. cũ te. sic dꝫ etiã facere mẽtionẽ de ꝓuilegio. ꝫ. e. cũ ordiez nec hꝫ locũ illa regula spãle ꝺrogat generali. lꝫ nõ faciat mentionem ꝺ illo. ꝫ. e. c. j. ꝛ. c. pastoralis. ꝫ hic rescripum speciale non derogat generali constitutioni: ꝛ illa ẽ causa quia constitutio illa cõtinet ius cõmune. ꝫ ius commune non tollitur per rescriptum cum rescriptum concedi debeat ꝫm ius cõmune. ꝛ nõ. ꝫ. xxv q. ij. rescripta: ꝛ iõ necesse est vt semper rescriptum impetratuꝫ vltra duas dietas faciat mentioneꝫ de hac constitutione. et qꝛ papa ignorat locoꝝ distantiaꝫ.

h ¶ Mercimonij. s. j. e. quia nõnulli vbi aliq tradũt litteras alijs eiusdeꝫ nominis.

vicarie prouentib⁹ᵃ, est prouisum: ꝛ pro bẽnte beneficij sufficientis subsidiũ ex certa scientia sup obtinendo alio beneficio de leui nõ scribimus: qn faciam⁹ de primo i nostris litteris mentionem.

Idem in concilio generali.

Nonnulli gratia se. ap. abutẽtesᵇ lr̃as ei⁹ ad remotosᶜ iudices impetrare nitunt: vt re⁹ fatigat⁹ laborib⁹ ꝛ expẽsis liti cedẽ: vel importunitatẽ actoris redimere cõpellat. Cũ aũt p iudiciũ iniurijs aditus patere nõ debeat quas iurisᵈ obseruãtia interdicit: statuim⁹ ne quis vltra duasᵉ dietas extra suaꝫ dioce. p litteras apostolicas ad iudicium possit trahiᶠ nisi de assẽsu partiũ fuerint ipetrate vel expressam de hac ꝯstitutione fecerint mentionẽᵍ. Sunt ꝛ alij q se ad nouũ genus mercimonijʰ ꝯuertentes vt vel sopitas possint suscitareⁱ q̃relas vl nouas imittere q̃stiones: fingũt cãs super qbus a se. apo. litteras impetrãt absq dominoꝝ mãdato: quas vel reo: ne propter eas laborũ vel expẽsarũ dispẽdio molestetur aut actori: vt per ipsas aduersariũ in debita molestatione fatigent venales exponunt. Cum autem lites restringendeᵏ sint: potiusq laxande. hac generali constitutione sancimus: vt si aliquis super aliqua questione decetero sine specialiˡ mãdato domini litteras ap. impetrare presumpserit: littere ille non valeãt: ꝛ ipse tanquã

e ¶ Duas dietas. Nũqd h intelligit ꝺ vulgarib⁹ dietis que habent ꝫ ꝯsuetudinẽ regionis aut de legalibus ꝫm ꝙ viginti miliara computantur pro dieta. ff. de verbo. sig. l. iij. ꝛ. ff. si quis cauti. l. vicena. videtur ꝙ de vulgaribus quia nomina ex communi vsu intelligenda sunt. j. de spon. ex litteris. j. nõ enĩ ex opinionib⁹ singuloꝝ: ꝫ ex cõmuni vsu noĩa exaudiri ꝺbent. ff. de sup. lega. l. labeo. ꝛ ꝯsuetudo est optima legũ interpres. j. de ꝯsue. cũ dilect⁹. ꝛ. ff. de leg. si interpretatiõe. ꝛ plus statur vsui q̃ꝫ significationi vocis. ff. de leg. iij. nõ aliter: imo vsui ꝯ naturãl vocis. ff. de leg. iij. vxori. in pn. de hac materia multa argumẽta notant. xij. di. illud. Et dicas ꝙ de vulgaribus dietis istud est intelligendũ qꝛ lex dꝫ ꝯuenire ꝯsuetudini regionis. iiij. di. erit autẽ lex. Sꝫ pone ꝙ aliqs ipetraret lr̃as vltra duas dietas nõ facta ꝯstitutiõis isti⁹ mẽtione. ꝫ iudices citẽt ad locũ vltra duas dietas nõ remotũ a sua dio. ipsũ reũ nũqd ire tenet. credo ꝙ sic p h ꝙ dicit vltra duas dietas nõ trahat. ꝛ est expressum. j. ... excep. olim. ꝫ in expẽsis actoris debẽt iudices ad locũ ire al's fieret fraus ꝯstitutioni huic. ar. ad hoc. ff. de edẽ. ptor ait in fi. Sꝫ videt ꝙ nõ valẽt littere qꝛ sũt ipetrate tacita veritate tali quã si dixisset lr̃as nõ habuisset. ꝫ. e. sup litteris. ꝙ nõ debẽt valere qꝛ eadẽ eqtas q̃ mouet delegantẽ mouere dꝫ delegatũ. vt dic̃ illa decre. sup lr̃is in fi. Sꝫ eadẽ rõne videt ꝙ valeãt qꝛ si dixisset ꝙ nõ traheret ille aduersariũ vltra duas dietas lr̃as habuissꝫ ꝙ debẽt valere ꝛ bñ valẽt vt dictũ ẽ qꝛ iste purgat vitiũ ꝛ remouet exceptiõeꝫ: q̃ posset opponi q̃re nõ valẽt qꝛ lr̃e bene sunt nulle ipso iure. ꝫ per exceptionem annulantur. ar. j. de vsur. quia frustra.

f ¶ Trahi possit. non dicit ꝙ littere non valent: sed ne traharetur per eas vltra duas dietas.

i ¶ Suscitare. per rescriptũ pncipis lites sopite suscitari non debent. C. de trãs. l. causas vel lites immortales a limine iudicioꝝ debent expelli qui volunt lites sopitas suscitari. C. ꝺ sẽ. resci. ñ pos. l. vl. ꝛ. ꝫ. e. dile

k ¶ Restrigẽde. sic ꝺ pe. di. j. pene. ꝛ. ff. ꝺ lib. et postu. cũ qdã. et. ff. si cer. pe. qdã. et sic videt ꝙ i rescriptis ꝟba poti⁹ sũt restringẽda q̃ꝫ amplianda. j. ꝺ offi. dele. cũ olim abbas in fi. et. c. p. et. g. nisi idulgeãt bñficia. j. de dona. cũ dilect⁹ in fi. et. j. de ꝟbo. si. olim tibi

l ¶ Speciali mãdato. sic ꝙ generalis ꝓcurator ñ sufficit ad impetrandũ lr̃as qꝺ ẽ bñ notabile sicut requirit spãlis ꝓcurator in transactione. C. ꝺ transac. trãsactiõis placitũ. et. j. de arbi. p tuas. et. in ite. resti. petenda. ff. de mi. illud. §. fi. et. j. de rest. in ite. corã. et in delatione iuramẽti qꝛ procurator nõ debꝫ deferre iuramentũ alteri parti. ff. ꝺ iureiu. iusiurandũ. §. procurator. Sic p ꝓcuratorẽ generalẽ ñ põt fieri acceptilatio: nisi habeat speciale mandatũ. ff. de acceptil. l. iij. Sed nũne ratihabitio dñi sufficit ad hoc vt valeant lr̃e: seu valere incipiant que pri⁹ nõ valebãt qꝺ videt. ff. ꝺ iudi. l. licet. veꝝ et ratihabitio retrotrahit. ff. ꝺ pig. si fundus. §. si nesciente. et. j. ꝺ clã. despon. q̃ꝫ nobis. et infra ꝺ elec. ꝙ sicut. Itẽ lr̃e q̃ pmo ñ valẽt postea ꝯualescũt. infra ꝺ fo. cõpe. lꝫ. et. c. ex tenore. Ad h rñdeo ꝙ lꝫ ꝓcuratio q̃ nulla ẽ possit ratificari. nõ tñ valent lr̃e iste aduersario ꝯdicẽte. infra. e. ex parte ꝓpt rõeꝫ q̃ in lr̃a ipsa reddit qꝛ lites restringẽde sũt etc̃. Sꝫ nunqd lr̃e iste sunt nulle ipo iure. videt ꝙ sic qꝛ tanq̃ꝫ falsari⁹ punit. et sic iste lr̃e false sũt sic̃ s̃nia venalis nulla

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

est.ij.q.vj.§.diffinitiua.ṽ.venales.⁊.j.de vi.⁊ ho.cle. cū ab omni in fi.dico ꝙ p exceptiōem sunt ānulande in vtroq̄ casu istius capituli si reus nihil obijceret va lerent. Sȝ qs ōbet probare ꝙ sine mādato sunt impe trate an ille q excipit ꝙ ñ sunt impetrate p pcuratorē.

nō valēt lr̄e nisi sint ĩpetrate p pcuratorē:⁊ h̄ pbat in decre. greg.j.e.ti.er pte.vt ibi dicem⁹. sec⁹ credo in lr̄is sup bñficijs obtinēdis:q: ibi nō exigit mandatū: cū sup nulla litt ĩpetrāt h̄ de gr̄a tm̄ cōcedātur: h̄ re cripta ad lr̄as iā ortas ⁊ nō fu turas ĩpetrant.j.e.ti.c.j. vlti.curia romana nō cōsueuit hanc exceptiōes de mādato ad mittere.nec nos admit tere debemus:⁊ si ,ppter hoc appellaret ñ daret lr̄e sup tali appellatione.

a Dñs qui v'tit il lis videt ꝙ dñs q vtit illis litteris: ⁊ exhibet eas debe at probare māda tum: q: executor tenet obedire mā dato iudicis: nisi primo probet mā datū j.de of.dele cū in iure.š.e. cuȝ contingat. ꝗliter enim possit reus p bare ꝙ ñ esset im petrate p procura torem cū sit pura negatia ⁊ negan tis factum p rerū naturam nulla ē pbatio.j.de elec. bone.⁊.vj.q.v.§. actor: qd̄ asseuerat Preterea lȝ aliqs ostendat instra ec clesie:nō tm̄ ei cre ditur:nisi caueat de rato.j.de of.de le.corā i prin.⁊ ge neraliter traditur ꝙ quotiens ō mā dato dubitatur:vl' procurator dȝ pro bare mandatū vl' cauere de rato. C.

falsarius puniatur:nisi forte de illis psonis extiterit:a qui bus nō dȝ exigi^a ō iure māda tū. Honori.iij.cāturieñ.ar chiepiscopo ⁊ piudicib⁹ suis. Dilect⁹ filius.i. farrace nus cleric⁹ exposuit co rā nobis:ꝙ cū iordanus clē cus dumelieñ.ipm sup eccl'a sancti nicolai dumelieñ.corā nobis aucte lr̄aruȝ nr̄arū tra xisset in cām: ex parte ipsius i.fuit excipiendo ,ppositū ꝙ aucte ipaȝ litterarū nō pote rat ꝯueniri:eo ꝙ vltra duas dietas a dioc:vbi pdcā eccl'a erat cōtra statuta concilij^b ge neralis.de quo in eisdē lr̄is non fiebat mentio:distabat): ⁊ q: huiusmōi exceptiōeȝ ad mittere denegantes procede batis in cā: p eo ꝙ ideȝ.i.i ro pheñ.⁊ belieñ.diocesi bene ficia obtinet: quasi ex hoc do miciliū ĩntelligeret hr̄e ipse nr̄am audientiaȝ appellauit

⁊ infra. Cūq̄ idem.i.appella tionem interpositā ,psecutus ad eboraceñ.archiepm ⁊ ei⁹ collegas super pmissis litte ras impetrasset:vos in cā ipa nihilomin⁹ procedentes:ei^c deȝ iudicib⁹ ne in commisso sibi procedant negocio ĩhibe tis^d Quocirca mandamus:q̄ tenus si est ita:cause superse deatis eideȝ:cū nō vos:sȝ^e di cti iudices cognoscere hēant ad quos iurisditio ōbeat per tinere. dem episcopo ⁊ ar chidi.legioneñ.

Capitulū sancte crucis cameraceñ.exhibita no bis petitione mōstrauit:ꝙ ca limaco clerico super pbenda li beneficio in eoruȝ ecclesia obtinēdo litteras nostras ad eos monitorias ⁊ demum p ceptorias impetrante.b.cleri cus cōtra eos super cōsimili^f beneficio in eadem sibi eccl'a ꝯferendo ad.i.archidi.tor.⁊

a Deberet exigi. que sint il'e persone: habes. ff.de procu.h̄ he.

b Dilectus filius.con cilij.š.e.c.proxi.

c Domicilium. ex hoc videt ꝙ lȝ aliqs hēat pre bēdā vel eccliaȝ alibi. ꝙ propterea nō habeat ibi domiciliuȝ:nā sola posses sio dom⁹ que in ciuitate alia cōparatur ñ facit do miciliū.ff. ad mūcip.li bertus.§.sola.verūtamē bene pōt ꝗs hēre domici liū in plurib⁹ locis dum modo se in vtroq̄ equa liter collocasse videatur ff.ad municip.l.assūptio §.iuris prudētib⁹.⁊.j.de fo.ꝯpe ex parte.b. al's di citur ibi hr̄e domiciliuȝ vbi maiorem partem re rū suaȝ possidet: ⁊ assi due conuersatur ⁊ ibi dȝ rñdē.C. vbi sena. vl' clar l.senatores vel ēt vbi vē dit emit ꝯtrahit ⁊ festos dies celebrat .ff. ad mu.

de procu.l.j. Preterea nonne iubetur cū auctēt'co ex hiberi libellus porrectus pape.lxxxj.di.maximianus ar.vij.q.j.pātiuȝ.h̄ ad quid nisi ad h̄:vt sciat hoc.s.p quē fuerit ĩpetratū.nā forte p ercōicatū sī ĩpetrate:q̄ ñ valēt:ar.j.ō pba.p⁹cessionē.⁊.š.e.dilect⁹.ō h̄ dic vt in ōcre.pia.ō excep. Nec obstat si dicat ꝙ istī appareȝ ñ vitiatū:ꝗ stādū ē ei donec ꝯriū probet. C.de edic. diui.adri.tol.l.vl. hic eniȝ nō impugnat scriptura:qn vera sit bulla ⁊ verus sit actor:h̄ tm̄ de mādato ĩpetrā tis dubitatur. Ad h̄ dicit io.ꝙ si ita cōtineatur rescri ptor:⁊ ꝯquest⁹ ē talis pcurator ō tali tūc nō ē necesse p bare mādatū:q: p lr̄as illas satis apparet ō mādato: ex quo papa appellat eū pcuratorē:q: ꝯstet ꝙ vidit mā datū. Sȝ si cōtinet ĩ lr̄is:significauit nob talis vl' cō quest⁹ ē nob:cū ille ñ fuerit i curia:sed alius q dicit se fuisse pcuratorē legitīe cōstitutū:tūc tenet pbare mā datū:q: plerīq̄ fingunt se esse alios:⁊ sub noīe alioȝ litteras ĩpetrāt:⁊ nisi doceat ō mādato ñ dȝ audiri vt hic dicit. In cā ap.dicebat: ipse io.ꝙ ñ tenet pbare mā datū:q: nō ē credendū ꝙ aliqs negligat ius suū ĩ,pse quēdo appellatōeȝ q al's diligēs ē:ar. C.q ⁊ adue. qs l.j. Si aūt per simpliceȝ ꝗrelā sint lr̄e ĩpetrate: necesse ē sp pbāe mādatū ꝯtō ista ñ bñ pbabat: nec admit tebāt iudices talē exceptōeȝ:h̄ certe bñ dȝ admitti:q:

eius.§.si. ratione vero rei ō.qua agit pōt couenīri.j.ō fo.cō pe sane.C.vbi ĩ rē ac.l.fi.⁊ ex h̄ for sortit.j.ō fo cōp.c.vlti.vbi numerant plura.ex qb⁹ sortit qs foȝ:⁊ sic pȝ ꝙ diete iste sem per sūt cōputāde respectu dioc.vbi ē res ō q̄ qs ꝯueit.j.ō fo. cōpe.ex pte.b.licet.j.illas hēat bñficiū vel q̄nq̄ inueiat: vt h̄. d̄.§. Sȝ ĩ psoali actiōe sec⁹:q: pt ꝯueiri vbicūq̄ hȝ domiciliū

d Inhibetis ⁊ male:q: postq̄ cā appellatiōis ē cōmissa ex certa scia: iurisditio prioȝ iudicū ē suspēsa.j.de of. dle. pasto ralis.§ pterea.h̄ iudex appellatiōis pōt ĩhibere iudici a quo appellatū ē:ne ĩ eadē cā procedat.j de of.ordi. romana.ṽ.simi liter.⁊.§.a quibus.⁊.j.de ap romana.§.si autem.

e Sȝ dicti iudices.nā iudices appellatiōis ōbēt cognoscē an sit legitīe appellatū:⁊ si legitima est appellatio:ipsi cogno scāt:al's remittāt ptes ad priores iudices ĩ expēsis ꝯdēnādo appellāteȝ.j.ō ap vt debit⁹.⁊.c.cum spāli.⁊ ita q̄n iudices ad appellationē dati sī sēp debēt cognoscē de hui⁹ iurisditione nec ꝗuēre cū prorib⁹.sic q̄nq̄ vidi fieri.illō n. hȝ locū q̄n dī uēsi iudices ꝯtēdūt se hr̄e iurisditiōs pncipalr.š.e.pastoāl.b

f Capitulū ꝯsili.ꝗ ñ sup eo ē bñficio:h̄ ĩ verb: al's ñ dicēt ꝯsili: q: si ꝯsile ꝗ aliud ē ñ idē vterq̄ istoȝ ĩpetrauerat vt ei puideret ĩ bñficio pbēdali:h̄ nō sup vno:sed ita simpli: q: nihil ē idē cui sille ē:ar.ff.si mē sor fal mo.dix.l.j.§.h̄ actō.

g Mentione nō hita.p h̄ videbat ꝙ lr̄e nō valebāt.š.e. ce teȝ.⁊.j.de of.ōle.ex pte.ij.h̄ pme ibi iā fuerāt pn̄tate añ psen

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tationē secundaꝝ:ꝛ sic nō ꝯdicit sed ꝯcordat huic:ꝛ ibi nō.
ꝛ etiam non ob.c.ceterum.

a ¶ Appellationē.vn̄ vʒ ꝙ snīa postea lata nō tenuit.j ꝺ sen. ex.p tuas.Sʒ ꝯ dī.j.vbi dic̄ snīas pfatas relaxeti: ꝫ ibi dicet rō qr̄ tenuit snīa. vl'itellige ꝙ iuxta cā appellatū ē: qꝛ forte lr̄as alteri⁹ recepant vel aliā iustā cām allegauert ꝛ sic non tenuit snīa. vel dicas vt i vlti.notula.

b ¶ Supensionis.ar.ꝙ suspēsus pōt āpli⁹ suspē di: sicut excommunica ctus potest excommuni cari.iij.ques.iij.engeltru dam.ꝛ.xj.q.iij.excellen tissimus.xij.q.ij.de viro ꝛ.j.de iude.ꝛ sarace.ita quorundam in fi. vbi de hoc.

c ¶ Ad eos prius.ꝛ ita q puenit aliū: ille obtiet.j. ꝺ ap.vt debitus.ꝛ.j.e.ab bate.ꝛ ē fi.ff.ꝺ pcu.plu rib⁹.ꝛ.j.de pcu.n̄ iniuste vbi potior ē ꝯditio occu pātis.ꝛ fi.ff.ꝺ v.ob.si ti ti⁹.Sʒ vʒ ꝙ ille p q̄ fuit lata snīa prio deberʒ ob tinē: n̄ ille q primo pn̄ta uit rescriptum:sic siqs a plurib⁹ ꝯueniat ex noxa eiusdē hui:nō.n.q pmo egit:ꝫ ei q ad snīaʒ pus puenit dʒ da ri.ff.ꝺ nox.siqs a mulꝫ sic ēt i actiōe ꝺ pecul.ff.ꝺ pecu.si vo. adhuc forte idē posset dici h.ille.n.obtiuisset: q pri⁹ recept⁹ fuisset:ar.j.ꝺ pbē.dilect⁹.ij.ꝫ h neuter ad snīaʒ venit:hic pn̄t assignari ml'ta ꝯria.j.ꝺ of.ꝺle.ex pte.i.ꝛ.ꝫ.e.tit.ceteꝝ.ꝛ ml'a ꝯsilia:ꝫ iura illa hodie correcta st p id qꝺ hēs.j.ꝺ ap.vt ꝺbi tus.ꝛ p id qꝺ dic̄ h:de hac mā dicas vt dixi.ꝫ.e.c.j.ꝫ illa ꝺcr. ex pte.j.ꝺ of.dele.loqr̄ i alio casu:cū iā lr̄e st pmo pn̄tate ante pn̄tationē scdaꝝ:ꝛ ita ꝯcordat cū ista.Alij dicūt ꝛ forte bn̄:ꝙ pme lr̄e valent ꝛ nō scde:qꝛ ꝺ primis nō faciūt mētionē: si n̄ fuit negligēs in psequēdo ius suū:ꝛ h ꝯstet:lʒ prius pn̄tētur secūde:dū tn̄ n̄ recipiat scdus an̄ pn̄tationē prioꝝ:ꝛ ita cessāt ꝯria.Sed si prim⁹ nō ꝯsequat ius suū dolo vel negligētia cū psequi possit:valebūt secūde: lʒ de primis non facit mētionē sec⁹ i rescriptis ad lites obtētis: vbi p sollicitudinē pn̄tatis pdit primuʒ rescriptū lʒ secundū ꝺ pmo nō faciat mētioneʒ j.de ap.vt debitus.ibi.n.remanet ius saluū vtriqꝫ ipetranti.

d ¶ Sententias.s.excōicationis ꝛ suspensionis latas.

e ¶ Relaxetis.ex h pʒ ꝙ snīa suspēsionis post ap.lata tēuerit Sʒ vʒ ꝙ appellatio tenuit ex eo ꝙ ei tm̄ q lr̄as pmo pn̄tauit puidē ꝺbēt ꝛ n̄ illi q scdo pn̄tauit lr̄as suas ꝯ quē fuit appel latū.Dicas ꝙ iō tenuit snīa n̄ ob.ap.qꝛ nondū puiderāt ali cui prioꝝ illoꝝ:ꝛ i lr̄is ꝯtinebat si aliū ad mādatū nr̄uʒ n̄ re cepistis hec.n.clausula:nisi ꝺ mādato nr̄o eadeʒ ecclia in re ceptiōe alteri⁹ fuerit grauata:erat i vtrisqꝫ lr̄is iserta: vt pʒ i itegra:ꝫ ipsi n̄ recepant adhuc.vn̄ n̄ tenuit appellatio cū nō dū ꝯpeterʒ eis exceptio.vel dicas si vis: pdictas snīas rela xetis ad cautelā:qꝫtū ad illā snīaʒ:q̄ lata fuit post appellatōʒ q̄ legitia fuit qꝫtū ad alias latas p calimaco:vbi appellatio n̄ pcessit tʒ pprie illꝺ vbū relaxeti:ꝛ sic ppe ꝛ iprope sil illꝺ tenet si.xxvij.di.psbꝝ.ꝛ.c.poribus.lxiij.di.i synodo. Quid si pn̄tatō ne p aliquē illoꝝ fcā ipi caplo alij iudices post appellationeʒ

eius collegas de predictis lit teris nō habita mētione[g] exe cutorias a nobis litteras im petrauit:qui post appellatio nem[a] ad nos interpositam in eos supensionis[b] ꝛ excommu nicationis sententias protule runt:ac dictus.c.super execu tione mandati pro eo facti ad alias obtinuit scripta nostra qui tulerunt suspēsionis ꝛ ex communicationis sententias in eosdem. Quocirca manda mus quatenus eo recepto in canonicum ꝛ in fratrem assi gnatoqꝫ sibi beneficio prebē dali qui ad eos[c] prius manda tum apo.reportauit prefatas sententias[d] iuxta formam ec clesie relaxetis[e] alteri sup pre bendali beneficio in eadem ecclesia silentiuʒ imponētes.

I ¶ deʒ bituricen̄.archiepisco po.ap.se.leg.

D audientiaʒ nostram peruenit ꝙ quidā cleri ci obtentis a se.ap.litteris su per puisione sua in aliquib⁹ ecclesijs tibi subiectis recipiē tes ab eis annuas pēsiones[f] seu alia beneficia ab eoꝝ im petitione desistunt renunciā tes[g] beneficio litteraruʒ:ꝛ in fra.F.t.mandamus quaten⁹ eos qui post litteras taliter venditas alias ꝺ illis mentio ne non[h] habita impetrabunt de cetero vel hactenus impe

excōicauerit:vʒ ꝙ teneat appellatio:qꝛ exq̄ ali⁹ pueue rat:ius hēbat.vn̄ si capl'm appellauit ꝯ secundo psen tantē:bn̄ videt tenere appellatio:qꝛ ei debēt puidere q pmo pn̄tauit vt h dic̄:ꝛ iō absolutio ad cautelā fieri dʒ.Sʒ nō credo:qꝛ quotiens aliq absoluūt: ad cau telā illud exprimit j.de ap.ad pn̄tiā.j.ꝺ testi.veniēs.in fi.vn̄ prima rō ve rior vʒ.vel intelli git tm̄ de sentētijs illoꝝ a qbus nō ē appellatum:ꝛ sic planum est.

f ¶ D audiētiā. Apēsiones.hu iusmodi pēsiones: q̄ in fraudeʒ fiunt de puentibus ec clesiaꝝ phibite st in ꝯcilio generali. j.de pben.extirpā de.in fi.j.de collu si.audiuimus.

g ¶ Renūciantes. Sed nunqd ꝯtinʒ simoniā huiusmo di renūciatō:vʒ ꝙ sic: cum ex literis hʒ ius ad petēdū bn̄ficium spiritua le:ꝛ in talibus omnis pactio ꝛ conditio cessare ꝺbeat j.ꝺ pac.c.vlti.ꝛ.j.q.ij quampio. Posset dici ꝙ non est simonia:qꝛ ea que precipiūt a iure: licite deducūtur in pactū etiaʒ in spūalib⁹.j.ꝺ elec.significasti.ꝛ.xviij. q.ij.eleutherius.ꝛ istud de iure ꝙ renunciet literis si vult hr̄e bn̄ficiū: ꝛ si hʒ etiā bn̄ficiū posset deduci in pactū:ꝙ ei renūciaret si vellet aliquod aliud bn̄ficiū obtinere:qꝛ vtrunqꝫ hr̄e simul nō pōt.j.de pbē.cū nō ignores.ꝛ sm̄ hoc ex pone:vēditas.i.cū tali pacto re nūciatas vl pōt dici ꝙ simonia fuit:qꝺ hic n̄ negatur vel dic ꝙ n̄ fuit simonia ppter hoc ꝯmissa:qꝺ ē equs: cū nullū ius spāle habuerit per litteras illas.

h ¶ Non habita.ꝛ ideo non valent.j.e.c.proxi.ꝛ.ꝫ.e titu.ad aures ꝛ.c.cum adeo.

i ¶ In irritum.Sʒ q̄rit an generalit sit veꝝ: ꝙ qcqd fit p lr̄as tales surrepticias debeat reuocari: hoc māi feste pbatur in caplo isto:ꝛ est fi.ꝫ.e.cū dilecta.ꝛ.c.cō stitutis.ꝛ hoc iō qꝛ p lr̄as tales iurisditio nō vʒ dari j.de of.vica.sua nobis.xxxv.q.ix.veniā.ꝛ.c.sentētiaʒ. etiam altera pte absente:ꝛ.j.de re iudi.cuʒ olim.ꝛ.ff. ꝺ iudi.si ptor.§.marcell⁹. Nec ob.si dicas ꝙ post sen tentiaʒ non admittat exceptio.iij q.vj.§ exceptio.ꝛ.j. de re iudi.inter.Sed illud non hʒ locum in exceptio nibus in quibus agitur de falso.j de pcu.i nostra.ꝛ j.de pba.lʒ.cum enim per tales litteras nō receperit iurisditionem:quicqd per eas factū est:non tenet: ꝛ est fi.qꝛ replicatio omissa ante sententiam ex causa p babili post sententiam pponitur.ff.quādo ac.ꝺ pecu. annalis.§.quesitum.a's ē.§.prime.l.multo forti⁹ ex ceptio.ad idē facit.j.de re iudi.ad probandum.ar.j. de despon.impu.ad dissoluenduʒ.in fi.sed illa ꝺcre. aliter intelligitur. Econtra videtur ꝙ per tales lr̄as

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

detur iurisditio: licet possint elidi p exceptiōez: vt. ṡ. e. nōnulli. dictū ē ar. ff. de bo. pos. secundum tabulas. l. penul. §. testamēto. vnde nō pōt dici retro iudiciū nullū fuisse. vnde si aliquis sciuit sibi cōpetere exceptionē ⁊ non excepit: sibi imputet. si nesciuit preterxtu exceptiōs post reperte sniā non retractet. j. de re iudi. inter. ⁊ c. suborta. Jtē libertas per falsos codicillos data nō reuocat. ff. de manu. testa. cū ex falsis. ⁊ legata prestā tur licet testamentū sit falsum. ff. de here. insti. l. vl. circa istam materiaz dicebat io. ꝙ sentētia lata per tales litteras tenet: nisi releuetur per appellatiōez vel supplicationez: sed recitanda est per in integrum restitutionem. vel si vis dicere ꝙ per illas litteras nulla datur iurisditio: non est necessaria restitutio qꝛ ipso iure nulla est sentētia. j. de offi. vica. sua nobis tu dicas ꝙ tales littere non sunt irrite ipso iure: sed possunt annullari per exceptionē. vnde si a principio huiusmodi exceptio proponatur: si aliquid fiat contra. totū reuocatur: ⁊ sic loquitur. ṡ. e. constitutione tutus. ⁊ c. cum dilecta. Si autem per consensum partium tacitum vel expressum procedatur: detur sententia tenet quidem ⁊ valet cum sit lata a iudice suo nec cōtra ius constitutionis vt. ij. q. vi. §. diffinitiua. ⁊. j. de re iud. cū inter vos. nisi fuit appellatum vel supplicatum. xxxv. q. xi. veniam. ⁊ c. sententiam. ⁊ C. de preci. impera. of. auc. que supplicatio: ⁊ in causa ap. vel supplicationis potest opponere de surreptione: ⁊ si ostendit se ignorasse bene auditur ⁊ poterit hoc probare per iuramentuz qꝛ hoc aliter de facili probare non posset. j. de testibus presentiuz. ⁊. j. de excep. pastoralis. ⁊ hoc intelligo lꝫ si eis ignorantibus de prioribus litteris receperunt istos per litteras secundas: ar. ad hoc. j. de preben. dilecto. vel potest dici ꝙ aliud sit in beneficijs: qꝛ beneficium potest possideri: nisi canonice habeatur. j. de institu. ex frequentibus. sed isti per fraudem obtinuerunt: ⁊ iō iniuste: ⁊ si primam ecclesiam habuissent quo ad titulū secundam habere non poterant: nisi dispēsatiue. j. de elec. dudum decre. greg. ⁊ ideo necessaria fuit scientia pape in impetratione litterarum: talium. j. c. proximo. quia papa pro aliquo beneficio nō scribit ex certa sciētia quin faciat mentionem de primo beneficio ṡ. e. postulasti. in alijs bene tenent ea que fiunt per tales litteras: ex quo tacite vel expresse approbātur littere. j. de off. dele. ex parte. ij. nec eo pretextu posset appellari.

trauerint: carere decernas cō modo earundem: ⁊ ecclesias non permittas earuz occasione vexari reuocando in irritū siquid earum pretextu inueneritis esse factum.

Gre. ix mediolan. archiepiscopo.

In nostra proposuisti p̄sētia ꝙ nonnulli clerici a se. ap. plures lr̄as non tamē alias ḋ alijs mētiōez[k] facientes ipetrāt fraudulēter ꝙ i pluribus ecclesijs admittantur: sic ꝙ aliqn̄ in alijs recepti: lꝫ nōduz in eis eccl̄iasticū bn̄ficiū sint assecuti[l] alias eccl̄ias sup receptione sua nihilominus ipetūt ⁊ molestāt: ⁊ ifra. Mādamus quatēus eos clericos ecclesijs: i quibus recepti sūt faciens esse contentos: non p mittas alias ab eis occasione litterarum huiusmodi molestari: nisi de receptione forte sua exp̄ssā fecerit mentionez.

Idez epō siluaneteñ. ⁊ abbi.

Ex pte decāi ⁊ capl̄i laudun̄. fuit ꝑpositū: ꝙ cū ipsi auc̄te se. ap. indulgētie[m] i nobilē virū. i. excōicatōis sentētia protulissēt: procuratoribus partium: propter hoc ad se. ap. accedentibus ⁊ lite sup diūersis articulis[n] cōtestata[o] nos cāz vobis cōmisimus terminandam: hoc adiecto vt n̄ obstarent lr̄e p̄ter assensum[p] partium impetrate[q]. Dict⁹ āt nobilis citatus proposuit ꝙ p illas litteras procedendum nō erat: ex eo ꝙ. u. qui easdez litteras impetrauerat falsus

k In nostra. mentionem. ⁊ ideo videtur ꝙ secunde valere nō debeant. ṡ. e. prori. ⁊. ṡ. e. ceterum. ⁊ c. ex parte. ⁊. j. d offi. dele. ex parte. ij. sed in pendenti est que valeant. si ante p̄sentationem primarum secunde fuerint impetrate. tunc eīm valebunt que prius fuerint presentate: vt. ṡ. e. ii. capitulum. ⁊ j. de ap. vt debitus. post q̄ꝫ vero receptus essꝫ per primas non valerent secunde. vt. j. sequitur. preterea qꝛ papa nō intēdit ei prouidere in pluribus beneficijs: nisi in secundis litteris mentio fiat d̄ primis. j. e. c. si proponente. etiam si modicum essꝫ beneficium primum. j. d̄ preben. cum teneamur. Sed quid dices si prime littere annullate sint per exceptionem: nunquid valent secunde licet de primis non faciant mentionem. dico ꝙ valent secunde si nondum essent presentate: quia potius ad cautelam impetrate videntur vt si non posset beneficium consequi per primas vteretur secundis sicut consueuit dici in rescriptis. ṡ. e. ex tenore. ⁊ verba cum effectu intelliguntur. j. de cle. non resi. relatum. vnde cum nihil obtinuerit per primas valent secunde qꝛ hec fuit intentio pape vt ⁊ per litteras suas beneficium consequeretur. ⁊ hoc satis innuitur ex eo ꝙ dicit: eos facias esse contentos ecclesijs in quibus recepti sunt.

l ¶ Beneficium assecuti. Si enim nondum sunt ecclesiasticum beneficium assecuti: quare non valent littere iste secunde: quia qui beneficium ecclesiasticum non est consecutus potest pro beneficio litteras impetrare. ṡ. e. cum adeo. ⁊. j. si proponente. Respondeo licet beneficium non sit assecutus: tamē ius canonie per quod in breui beneficium est habiturus: ex domini pape mandato est consecutus: ⁊ pro beneficiato iam reputatur. vnde de hoc in suis litteris tenebatur facere mētionem: si iam erat receptus.

m Ex parte. indulgentie. forte concessum fuerat capitulo audumeñ. vt si quis in eorum manifestam offensam inciderit ꝙ illum possent excommunicare. similem indulgētiam habes. j. de ver. sig. ex parte ibi concessum erat canōicis carnoteñ. ꝙ nemini licitum esset absoluere excommunicatos pro ecclesia carnoteñ. nisi satisfactione premissa pro emenda.

n ¶ Articulis. qui fuerint alij articuli non habemus.

o ¶ Contestata per procuratores duos ad totam litem.

p ¶ Assensu partium hoc solo non valebant littere posterius impetrate preter consensum partium: etiam si mandatum procuratoris non fuerit reuocatum. ṡ. e. ceterum. hoc tamen nō fuit allegatum. vel intellige de alijs litteris ad alios iudices prius imperatis ⁊ ita planum est.

q ¶ Impetrate. i. impetrande vt consonet glo. b.

extiterat' pcurator': cũ ipse añ
ipetrationẽ lr̄az ipsaz pp' su
spitionẽ: quã cõ eundẽ cõcepat
mãdatũ sibi traditũ reuocas
set. Eis igit' pponẽtib' ex ad
uerso: ꝙ ad nos vel ad ipsos
huiusmodi reuocatio nõ per
uenit: vosq3 deberetis per lit
teras ipsas pcedere p quãdã
interlocutoriam protulistis.
Petente itaq3 pcuratore ipo
rũ: vt inspiceretis pdictam in
dulgentiã: procurator ipsius
nobilis ex aduerso rñdit: ꝙ ñ
erat per iam dictas litteras p
cedenduz: exhibens alias qs
dam posterius impetratas in
ter alia otinentes: vt si de par
tiũm voluntate pcederet cãz
terminaretis eande: aliogn
ipsam suffitienter instructam
remitteretis ad se. ap. examẽ
cũ indulgẽtia memorata: q̃s
lr̄as ipsi ex eo nõ valere[c] dice
bant: qr p eũdem .u. & post re
uocationez mãdati fuerant i
petrate: qr vero iuxta genera
lis statuta concilij apo. littere
quas sine[d] speciali mãdato do
mini qs impetrat valere non
debẽt: nisi sit d illis personis[e]
a qbus nõ est exigendũ d iure
mandatum: mandamus qua
tenus si[f] reuocatio mandati

a ¶ Procurator nõ ꝙ qñq3 dr̄ falsus procurator q nunq3 fuit & talis nec dñm obligat nec soluentẽ tali procuratori liberat: nisi dñs ratũ hẽat: ar. j. de of. dele cum olim. & j. e. ti. coram. ff. de iudi. l3. & ff. de odi. cau. da. si pcuratori falso. dr̄ etiam fal sus pcurator q fuit & nõ este: vt hic: & ist liberat soluentem sibi p dño ignorãte: sed dñs nõ obligat. ff. si. cer. pet. euis qui in puincia. & ff. de solu. siqs seruo. de ex ceptione aũt pcuratoria notabitur. j. de pcur. in nostra presentia.

b ¶ Propter suspitiõem. sic. j. de procura. in nr̄a pp suspitionẽ põt procu rator nõ solũ añ: s3 etiaz post litẽ ptest remoueri. ff. de. pcur. item si suspe ctus. puta in affinitate a liq̃ aduersario oiungat ff. e. aut affinitate. aut si familiaris fiat aduersa rio j. de of dele. insinuã te. & quotiens noua cau sa supuenit. ff. e. si post. & hoc post li. ptest. s3 causa cognita. ff. e. si post li. & l. que oia. & hoc verz ẽ si p cu. odicat: sec' si osentit qr tunc sine cãe cognitione remouet j. de. procu. auditis. & añ lit ptes. nulla cã iteruenĩete. ff. e. añ lit. Quare s3 nõ reuocat qcqd factũ fuit p talẽ pcuratorẽ: rõ satis est in euidenti: qr huiusmodi reuocatio ñ puenit ad aduersa riuz vel ad iudicẽ: vt ex aduerso pponebat: vt. j. sequitur: & iõ qcqd cũ ipso fctm̃ est: valet quousq3 reuocatio sit nõ aduersa rio vel iudici. j. de pcu. mãdato. nec ille pbauit ꝙ reuocatio mãdati ad aduersariũ vel iudicez puenisset: & iõ recte interlo cuti sunt iudices se debere p huiusmodi lr̄as pcedere: & ille nobilis sup h acqeuit iterlocutiõi oñdendo alias lr̄as ipetra tas p eundez pcuratorẽ: q ñ valent si reuocatio ad ipsuz pcu ratorẽ puenit: ad hoc. n. vt reuocatio teneat: necesse est vt ad aduersariũ vel ad iudicẽ pueniat. j. de pcur. mãdato. & ibi di cem' de hoc: & h in iudicio secus ex iudiciũ: vbi sufficit ꝙ re uocatio pueniat ad pcuratorẽ: & postea nõ valet qd facit in p iudiciũ dñi. s3 bñ valet qd facit anteq3 reuocatio ad eũ pueni at: vt. j. coligit. v. si reuocatio &c. ff. mandati. si mandassemi

c ¶ Nõ valere dicebãt & merito: qr ipse nobil' hãc allegatõem cõ aduersarios allegabat s3 cõ se illaz recipe tenebat. xix. disti. si romanoz. & iiij. q. iij. siqs testib'. & ix. di. neq3 quorũlibet. & iij q. iij. cui' in agendo. & j. de cen. cũ olim. Ar cõ. xxxviij. di. siqd veri. & di. x. lege. & ita ex ppria ofessione pbat secundas lr̄as ñ valere: cui ofessioni standũ vr̄: sed nõ est verz: nisi reuocatõ mandati ad pcuratorez puenerit: vt. j. seqt. & ff. mã. si mãdas sem. ar. ꝙ nõ sufficit reuocare mandatuz nisi reuocatio pueni at ad pcuratorẽ: vt p3 hic: & j. l. pdicta. si mandassez. & ita põt hre ratas lr̄as añq3 reuocatio pueniat ad pcu. l3 ofiteat se re uocasse mandatũ: ñ tñ ofitet reuocationẽ puenisse ad pcura torẽ: vñ d3 illud pbare: vt. j. dicit: & ita p3 ꝙ prime ẽt nõ debe ant valẽ. si pbet ꝙ reuocatio ad pcuratorẽ puenisset: & tñ dr̄ j. ꝙ valẽt: sed h iõ ẽ: qr reuocatio ñ pueit ad iudicẽ vel ad ad uersariuz. j. de pcu. mãdato. & dr̄ de h. s. e. in isto. c. & aliud est in iudicio & aliud ex: vt dcm̃ est. s. e. nonulli. §. sunt & alij.

d ¶ Sine spãli mandato. i. expsso sm Vin. & ita p3 hic ꝙ non valent lr̄e sine spãli mãdanto: l3 ostõ illa. s. e. nõnulli male ob seruet: vt dcm̃ fuit ibi: & sic ofirmat h tenor illius cõsti tutionis. Sed q̃liter pbabit qs lr̄as. ipetratas de man dato dñi: de hoc dcm̃ est i illa ostitu: ide nõnulli. Siqs ostituat aliquẽ pcuratorẽ suũ ad ipetrãdum: sufficit oñdere ꝙ sibi dedit mandatũ ad ipetrãduz: s3 adhuc ñ vr̄ sufficere: qr p h ñ ostat ꝙ ille ipe trauerit: nam alio potuit eas ipetrar & sic ñ sufficit ostẽ dere tale mãdatũ: qr illud ñ pbat im petrationẽ: qr ñ p bat hoc esse qd ad h otingit abesse. j. de transl. int corpo ralia. & C. vnde co gnati. l. non hoc. & sic vr̄ adhuc ꝙ ne cesse sit pbare: ꝙ il le procurator tales lr̄as ipetrauit: qd erit difficile pbar qd ergo erit: dico ꝙ necesse ẽ ꝙ ostẽ dat siue pbet man datũ: & ꝙ pbet se ab illo recepisse lit teras cui mandauit siue ab illo p ipso: & consulo ꝙ tã de mandato q3 d receptione lr̄arũ ab illo pcuratore si at publicum instr̄uz ad facienduz fidẽ in iudicio si ei obijciat: & hoc credo verz tã in cã appellationis q3 i lit teris: q ipetrant p simplicẽ q̃relam: l3 ioãnes dixerit ꝙ nõ est ita in cã appellationis: qr ita bñ põt lites finite p sniam suscitari p tales lr̄as ipetratas sine mandato: vt p alias. acqesceret. n. forte snie si lr̄as non haberet: & sic generaliter intelligo ostitutionẽ. Hec decre. & illa. s. e nonulli. de iure sic intelligunt: tñ satis credo sufficet iuramentũ impetrantis cũ vno teste ad faciendũ fidẽ sup impetratiõe lr̄az: ex quo ostat de mandato. j. de p cu. ex insinuatione. Vin. dixit ꝙ generalis pcurator suf ficit ad hoc qd est cõ istam lr̄am & cõ legem. ff. de. of. eius cui mã est iur. l. i. sed ipse exponit spãli. i. expresso: qd ñ vr̄ verz: qr in gnãli pcuratione nihil de ipetratione ex primit: & hoc dicit p legem q poti' cõdicit. ff. de pcur. p curator. tutor. sed si haberet generalẽ pcurationez ad lites & liberã administrationẽ satis credo ꝙ possit lr̄as ipetrare: vt. ff. de pcu. pcurator cui. j. de pcur. petitio. s3 si haberet mandatũ generale ad negocia tñ: nõ credo ꝙ possit litteras ipetrare ad lites: qr vt hic dr̄ spãle mã datum exigit in hoc casu: ar. l. pdicte. pcurator tutor curia tñ non seruat hoc quod hic & in concilio dicitur nec daret litteras propter hoc appellanti.

e ¶ Personis. puta liberi parentes fratres & affines & liberti. ff. de pcu. sed & he psone. qr & agere possunt pro talibus coniunctis psonis: dũ tñ contraria voluntas non appareat. ff. de procu. pom. §. vlti.

f ¶ Si reuocatio sed qs pbabit reuocationem puenisse ad pcuratorem in casu isto: caplm lau. d. d3 pbare hoc al's regulare ẽ: ꝙ actor semp d3 pbare mandatũ: vt di xi. s. e. c. nõnulli. papa tñ cõtrariũ dicit: ꝙ reus d3 pbare ꝙ nõ sint impetrate p procuratorez: qr non est presumen dum ꝙ sua pecuniã iactet: & ita propt presumptionem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ad ꝓcuratorē ꝯuenit: cū minus valere debeāt lr̃e: que impetrantur ab illo a quo mandatū dñsa reuocauit: i negocio iuxta prioꝝ cōtinētiā lr̃arū nō obstantibꝰ posterioribus ꝓcedatis. Idē decāo ⁊ magr̃o .g. canonico leodieñ.

Significāte .u. nos noueritis accepisse: ꝙ cum .r. ꝯ.u. remeñ. dio. quibusdā pānis ad iudices litteras impetrasset: idem .u. excipiendo ꝓposuit: ꝙ cū idē ñ de remeñb sꝫ de leodieñ. dio. existeret ꝑ huiusmodi lr̃as: cū de dio. leodieñ. nō facēt aliquā mentionem: ꝯueniri de iure nō poterat nec debebat: ⁊ q̄r exceptionē huiusmodi admittere denegarunt: nostrā audientiam appellauit. Ideoq; mandamus quatenꝰ si ē ita reuocato in irritum. ⁊ cetera.

Idem priori sancti laudi. et succentori roth.

Rodulphus clericus rector ecclesie sācti christophori de ciuitate sagieñ sua nobis insinuatione monstrauit ꝙ cū magr̃ .r. eū ꝑ quasdā litteras ꝯ epꝫ sagieñ. ⁊ quosdā alios sag. dioc. sup redditibus ⁊ rebꝰ aliis impetratas a nobis corā iudicibꝰ sup eadem ecclia ꝑ generalē clausulam: qdā alii conuenisset: idē rector proposuit excipiendo: ꝙ cū eēt de ciuitate sagieñ ⁊ sub eadem clausula nullus d ciuitate ipsa intelligitur iclusus: ꝯueniri nō poterat ꝑ eādem: ⁊ quia dicti iudices exceptionē huiusmodi recusarūt admittē nr̃am audiētiam appellauit. iōq; mādamus q̄tenꝰ si ē ita reuocetis i irritū ⁊c̃. Idē abbati sācti iacobi.

Significauit nobis cōitissa manuteñ. ꝙ cū mōtuo comite fratre suo. ipsa in eiꝰ successēit comitatu b. ⁊ .g. ꝑ quasdam lr̃as apostolicas ꝯ tuleñ. epm ⁊ quosdā alios

transfertur probatio in reum.

a C Dñs reuocauit. ⁊ ita ē si mādatū fuerit reuocatū ac si non habuisset mādatū. imo plus: q̄r ꝯ volūtatē dñi: q̄re lr̃e nō valēt: ⁊ ita pꝫ hic ex lr̃a sequēti: ꝙ ratihabitio in tali casu locū nō hꝫ aduersario ꝯdicēte. Itē si procu. mādauit hāc impetrationē alii: nūquid valebunt lr̃e impetrate per illū: vr̃ ꝙ ñ: q̄r ꝓcu. añ li. cōte. alium ꝓcur. dare non pōt. C. de ꝓc. neq; tutores. ⁊ .l. nulla dubitatio. Tu dicas ꝙ bene valent lr̃e ille impetrate ꝑ illū cui ꝓcu. mandauit: ⁊ ꝙ dr̃ procu. añ lit. cōt. nō pōt aliū ꝓcura. cōstituē: istō verū ē ad agēdū sed ad negocia ꝓcurator datus alii demādare pōt. ff. mā. si procuratorē §. j. ⁊ ff. neg. ge. si quis mādato. ⁊ talis ꝓcurator bene cōmittitur i curia ⁊ cōsueuit dici in procuratione: do tibi ptātē: vt aliū possis si necesse fuerit constituere ꝓcuratorem.

b Significante nō d remeñ sꝫ vr̃ ꝙ hō sibi obesse nō obuit: q̄r ⁊ si hoc dixisset: nihilominꝰ lr̃as hūisset. s̃. e. sup lr̃is. q̄r ex quo de corpore ꝯstat: extrīseca nō nocēt: licet oīa nō exprimātur. j. d cōsā. ⁊ affi. tua nos. ⁊ ff. d rei ven. si in rem in fi. ⁊ certū dr̃ siue ꝓprio noīe siue demonstratione que vicem proprii nominis obtinet designetur: aut etiā digito ostendatur. ff. si certū pe. certum est. ⁊ ff. de rei ven. si in rem in fi. Sed iste ꝑsonaliter ostenditur: ergo videtur ꝙ sit per lr̃as tales audiēdꝰ. Preterea nō debꝫ ei talis error obesse cū nō ꝯstet d errore. C. d iur. ⁊ fa. igno. error fci. Preterea falsa cā nō perimit legatum siue falsa demōstratio. C. d fal. cā adie. l. ii. ⁊ ff. de cō. ⁊ demō. falsa demōstratio. ⁊ j. de cōuer. cōiu. ex pte. ii. nec mēdaciū obligātis impedit obligationem. j. de cōuersi. ꝯiu. veniēs. Sꝫ ista nō prosunt: q̄r rō illius decre. sup lr̃is. nō hꝫ locū vbiq;. Nunqd si titius appellet se seiū in lr̃is: valebunt lr̃e: q̄r si hō dixisset pape: nihilominꝰ lr̃as hūisset: nō ꝓdest ei talis ignorantia siue error: imo nocet q̄r lr̃e ñ valebūt vt hic dicit: ⁊ q̄r non cadit in iurisditionē istius delegati: q̄r papa non intendit dare iurisditiōē: nisi in hoīem remeñ. dioc. ⁊ pterea iconueniēs videretur: si tales lr̃e hō deberēt valere huic: q̄r sic viderent icerte. q̄r ⁊ .v. aliꝰ dioc̃. remeñ. ꝑ illas lr̃as possꝫ cōueniri: ⁊ ita vna clausula que certa ⁊ determinata videretur possꝫ trahi ad plures ꝑsonas: qd esse nō debꝫ: q̄r gnālitas hꝰi lr̃is iprobatur s̃. e. ad hoc. ⁊ q̄r rescripta stricti iuris sunt. j. d of. dle. p. ⁊ .g. ⁊ restringende sūt lites potiꝰ q̄ laxāde. s̃. e. nōnulli. ⁊ rō illius decre. sup lr̃is. tūc hꝫ locū: qñ ex eo ꝙ dictū ē vl' tacitum papa citius mouetur ad dādum vel denegādū rescriptū j. e. ex insinnatione. ⁊ .c. si proponente. ⁊ s̃. e. cum adeo. sed hic non est ita.

c Rodulphꝰ. sagieñ. dioce. ꝑ hoc pꝫ expresse ꝙ aliud est dicere ⁊ alios cōphēdit clericꝰ diocesanꝰ: ⁊ alios clericꝰ ciuitateñ. j. de v. sig. cum clerici placent. ⁊ ita dicēdo qdā bonoñ. dioc. nullus ciuis poterit ꝯueniri: ⁊ iō i clausula illa: ⁊ qdā alii dꝫ pōi ⁊ dici sic: ⁊ qdā alii ciuitatis ⁊ dioce. bonoñ. ⁊ sic tā de ciuitate q̄ de dioc̃. ꝑ illā clausulā poterūt ꝯueniri: q̄r ciuitas ⁊ dioce. diuersa sūt lꝫ sub vna iurisditione siue vno epo. j. de cēsi. venerabil. ⁊ ē si. q̄r lꝫ epus sit in ecclia: ⁊ ecclia i epo vt. vii. q. j. scire. tamē qñq; noīe epi nō designatur ecclesia: lꝫ ipse sit caput ecclie. j. de testa. requisisti. Si dixisset sagieñ eps. ⁊ qdā alii tūc ꝑ clausulam illā qdā alii: vr̃ ꝙ tm̃ illi de ciuitate conueniri debeāt q̄r determiatio ꝓcedēs. s. sagieñ. intelligitur repetita. ⁊ ē sensus: qdā alii sagieñ. vt. xxxii. q. vii. apl's. ⁊ ff. de ꝯ. ob. titia. § j. imo ⁊ d dioc̃. ꝑūt ꝯueniri. j. e. significauit. q̄r cl'a illa vaga ē gnālis ꝫ nō ex dioc̃. vt. s̃. e. pastoral'. § j. Si dicas: ⁊ qdā alii sagieñ. dioce. mō cl'a illa qdā alii restrīgitur ꝑ determinatiōē sequētē ad illos d dioc̃. tm̃ alioqn ñ essꝫ dr̃ia inter ista noīa boñ. ⁊ diocesanꝰ: sꝫ ꝯstat ꝙ diuersa sūt ⁊ diuersa significāt ñ. n. sūt synonima. vñ bona fuit appellatio rectoris q erat d citate: si sic dicēt eps sagieñ. ⁊ qdā alii iurisditiōis ipiꝰ: vl' qdā alii subditi ipiꝰ: tūc ꝑ clāū illā qdā alii possēt ꝯueniri tā d citate q̄ d dioc̃. q̄r tal' cl'a gnāl' ad oēs iteriꝰ ⁊ exteriꝰ extēditur. Itē ex alia cā ñ poteāt ꝯueniri ꝑ lr̃as illas: q̄r miora negocia ibi exprimebātur: vñ gnālē clāū sup maioribꝰ ñ poterat ꝯueniri. s̃. e. sedes. Sꝫ hāc exceptōē nō posuit. b. Sꝫ pōe ꝙ ñ opposuissꝫ illam exceptiōem: nec illam de maiori negocio: ⁊ sic iudex ꝓcessisset ad sniā cōdēnationis. nūqd valuissꝫ snia: vr̃ ꝙ sic. q̄r huiꝰi exceptiōes dilatorie videntur. Sꝫ ꝯ credo: q̄r ꝑ hāc clāū ⁊ qdā alios sagieñ. dioc̃. sup maioribꝰ negociis datur iurisditio tm̃ i diocesāis ⁊ ñ i citate: ⁊ ꝑ hāc clāū rebꝰ aliis ñ datur iurisditio sup maioribꝰ negociis. s̃. e. sedes. vñ tal' snia ñ tenet deficiēte iurisditiōe: nec ēt credo posse ꝓrogari iurisditiōē i pꝯ casu vt. j. d of. dle. p. ⁊ .g. nec i alio. q̄r ꝯsensꝰ ꝑuator cū iudicē ñ facit: q nulli pest iurisditiōi. C. de iurisd. om. iu. l. priuatoꝝ.

d Significauit viueret. iste comes dū viuebat poterat ꝑ lr̃as

illas ꝯueniri:ſ3 eo mortuo ſucceſſor eiꝰ nō pōt:⁊ ſic p3 ex ꝓ ſ/
ſe p decre.iſtā ꝙ reſcripta ſaltē re integra nō extēdunt ad ſuc
ceſſores illoꝝ ꝯ̄ quos fuerant īpetrata:vel q2 ꝑ ea poterāt cō
ueniri:⁊ ita morte illius ꝯ̄ quē īpetrat finit mādatū3: ſicut ⁊
morte mādantis.j.ō of.dele.relatū.⁊.c.gratū.⁊.c.l3.⁊.j.ō of.
dele.c.vlti.⁊ ſic eodem
mō finit morte īpetrātis
ita ꝙ nō trāſit ad ſucceſ/
ſores ſaltem re integra:⁊
hoc iō ꝯtingit.q2 reſcri/
pta ꝑſonalia ſūt:nec ad
ꝑſonas vel ad res alias
q3 q ꝯtinent ibi extendū
tur.j.de of.dele.cū olim
⁊.c.p.⁊.g.⁊ hoc ꝓbatur
hic manifeſte.Ar.ꝯ̄.j.ō
iudi.q2.v.⁊.j.de aliena.
muta.iu.c.j.⁊.ij.⁊.j.de cō
ceſ.preben.ꝓpoſuit.Sed
veꝝ eſt ꝙ re integra.finiū/
tur huiuſmodi reſcripta
vt hic dr̄:⁊ eſt h ar.ꝙ da
ta lr̄aꝝ eſt ꝯſideranda.ꝯ̄.
e.cā te.⁊.c.ꝯſtitutus.Con
tra.j.de ꝑben.dilectus.
ij.vbi de hoc.⁊.in.c.eam
te.Jte3 ſignat ꝯ̄.j.de fo.
ꝯpe.dilecti filij.ibi ꝯue/
nit ſucceſſor ꝑ lr̄as impe
tratas ꝯ̄ ꝑdeceſſorem:ſed hic ꝯueniebat ſucceſſor ⁊ anteceſ
ſor ꝑ clām generalē:⁊ iō re integra finit hic tale mandatū3:
ſed ibi.ſ.in ꝯ̄rio lr̄e īpetrate ſpālit fuerunt ꝯ̄ ꝑdeceſſorē:⁊ fin
gunt vna ꝑſona anteceſſor ⁊ ſucceſſor:q2 ꝯ̄ dignitatē īpetra/
te itelligunt q nō morit.j.ō of.dele.qm̄ abbas.Sed ſi dctm̄
fuiſſet ꝯ̄ epm tulleñ.⁊ comitē namuteñ.tc comitiſſa potit con
ueniri:q2 ꝯ̄ comitatū lr̄e īpetrant:⁊ ſic poterat ꝯueniri:qcūq3
ſuccederet in comitatu illo ſicut in.c.dilecti.vel dic ꝙ in.c.di
lecti.ꝑdeceſſor fuit citatus:⁊ ſic planū eſt:⁊ nullū ꝯ̄rium.ſed
hoc non colligit ex.c.dilecti.ꝙ anteceſſor fuerat citatus.

a ¶Viueret.⁊ ſic vr̄ ꝙ ſi citatus fuiſſet frater illiꝰ comitiſſe:
ꝑpetuatū fuiſſet reſcriptū ꝯ̄ ſucceſſores illiꝰ ꝯ̄ quē īpetrat:⁊
eadē rōe ⁊ īpetrantis ſic ꝑpetuat ꝑ citationē q3tū ad morte3
delegātis:vt poſt deceſſu3 valeat delegātis:vt in ꝑdictis ō c.
de of.dele.gratū.⁊ l3.ar.j.de ap.vt debitꝰ.ꝯ̄.e.c.caplm ſancte
crucis.nā video ꝙ alia q nō tranſeūt ad ſucceſſores pꝰ cōica
tionē tranſeūt:ar.j.de dona.c.vlt.a ꝯ̄rio ſenſu.ar.⁊.C.de re
uo.dona.l.j.in fi.⁊ in querela inofficioſi teſti.C de inof.teſ.
ſi p ī.⁊.l.ſiqs filium.⁊ melius.ff.ō inof.teſta.poſthumꝰ.§.vl
⁊.C.de noua.ſi delegatio.⁊ iudicio cepto negocium trāſit ad
heredes.C.de iur.ca.auc.principales.Satis credo ꝙ ſi ille
fuiſſet ad iudicium euocatus:ꝑpetuate eſſent lr̄e:vt ſucceſſo/
res īpetrātis poſſent agere poſtea ꝑ illas ⁊ ꝯ̄ reū ⁊ ſucceſſores
ipſiꝰ vt.hic inuit ſatis expſſe cū dicit:nec ꝑ lr̄as ipſas fuit ad
iudiciū euocatꝰ.⁊ poſtea dic:ſi ita eſt.vñ illa clā reſpicit oīa
ſupradicta.ſ.ꝙ eo viuēte fuerūt īpetrate:nec fuit ad iudiciu3
euocatꝰ.⁊ ē ſi.ꝯ̄.e.olim.vbi clā iſta:ſi ē reſpic omnia ſupior.
b Ex inſinuatione de monitorijs.ſic p3 ꝙ executorie ñ va/
lent facientes mentione3 de monitorijs:vbi monitorie
nō ꝑceſſerint:q2 vitate tacita ſunt obtēte ⁊ falſitate expſſa:vt
facilius lr̄as executorias obtineret tali quāſi tacuiſſet vitate3
exprimēdo:executorias ñ habuiſſet:ſic.ꝯ̄.e.ſup lr̄is.Jte3 ſi ta
cuiſſet aliū de mandato pape fuiſſe receptū:non valuiſſ3 re/
ſcriptū.j.e.mandatū.⁊.c.abbatē.que enim ſunt exprimēda in

clericos ⁊ laicos īpetrataſ ea
cora3 iudicibꝰ ad qs obtēte
fuerāt ſup qdā ſūma pecūie
quā eide3 fr̄i ſuo ſe mutuaſſe
dicebāt ꝑ illā gnālem clauſu
la3 qdā alij:q2 i ꝑdicto comi
tatu ſucceſſerat:ꝯuenerūt ex
cipiēte itaq3 ꝓcuratōe ſuo:ꝙ
cū adhuc frat eiuſdē mlieris
viueret^a:qñ eedē lr̄e īpetrate
fuerūt nec ꝑ ipas dū viueret^a
fuerat ad iudiciu3 euocatus:
eaꝝ aucte ñ poterat cōueniri
⁊ q2 iudices exceptiōe3 non
admittebāt ipſiꝰ:nr̄a3 audiē
tiā appellauit:⁊ ifra.Jdoq3
mandamus quatenus ſi ē ita
reuocato in irritum ⁊ cetera.

Idem abbati ſancti victoris.

Ex inſinua tione epi am
biañ.accepimꝰ ꝙ.j.cle
ricus ſuper eius ꝓuiſione ad
ipu3 ꝑceptorias ⁊ poſtmodū
ad vos executorias ꝯ̄ eum lit
teras īpetrauit:⁊ infra.Quo
circa mādamus quatenus ſi
nulle mōitorie ſuper hoc pre
ceſſerint:executorijs ſuperſe
deatis eiſdē dummodo eedē
executorie de monitorijs^b fe
cerint mentionem:alioquin
in executionis negocio iux/
ta directum ad vos pro ipſo
mandatū ratione preuia pro

beneficijs īpetrandis dicet.j.e.c.ſi ꝓponente.qñq3 tm̄
executorie ꝑma vice concedunt.ꝯ̄.e.c.caplum ſancte
crucis.ſed illud de ſpeciali gratia:ſed ordo ⁊ cōſuetu
do curie eſt:ꝙ primo mōitorie:ſcdō ꝑceptorie:vltimo
executorie ꝯcedunt.ꝯ̄.e.conſtitutꝰ.⁊ eſt hic ar.ꝙ ſiqs
i aliquo inſtr̄o fa/
ciat mentionē alte
rius inſtr̄i ſi credi
tur ei,niſi exhibe
at ꝑmū C.ō eden.
auc.ſiqs.⁊.j.de fi.
inſtru.c.j.⁊.j.ō of.
dele.cum in iure.
c Mandatū.vr̄
fatua hec q
ſtio:cū diceret i lit
teris:ſi ꝓ alio non
ſcripſimꝰ g huiuſ/
modi grā3 ꝓſequa
tur:dubiū potuit
eſſe ex eo ꝙ dicit q
huiuſmodi grām
ꝓſequat:q2 ia3 re
ceperant aliu3 de
mādato pape:⁊ ſic
ñ ꝓſequebat:imo
iā ꝓſecutꝰ erat il/
lam grā:m:et quo
credebat ex verbo
illo ꝓſequat:ꝙ ñ ꝯpeteret ei exceptio:cū iam eſſet rece
ptus:multo fortius ꝯpetebat:vt hic patet:⁊ competit
hec exceptio recepto mādato:ſi poſtea ꝓ alio mandet:
l3 primus adhuc nō ſit receptus.j.e.abbatem.ꝯ̄.e.ca/
pitulum ſancte crucis.ſecus ſi eſſet repulſus.

d ¶Receptiōe.⁊ ita hēs hic:⁊.j.c.priori.⁊.j.e.abbatē
ꝙ papa nō intendit aliquos grauare ſuper receptiōe
duorum:quare ſi ſcribit ꝓ aliquo recipiendo i aliqua
eccleſia:l3 clauſula illa ſi pro alio nō ſcripſimꝰ:nō ſit
ibi:tm̄ ſubitelligit ſicut illa:ſi perſona idonea eſt.j.de
elec.cām que.⁊ ſicut illa ſi preces vitate nitantur.ꝯ̄.e.
c.ij.q2 non ē intentio pape grauare aliqs in receptiōe
plurium:vt dicit hic.Alij dicunt ꝯ̄riū:ꝙ in fauore3 ec/
cleſie ponit illa clauſula:ſi ꝓ alio non ſcripſimꝰ.quia
ſi nō apponat:nihilominꝰ tenet eū recipe:pro quo ſe
cund ꝯmandatur.Sed iſta lr̄a vt mihi videt ꝯ̄ dicit:⁊
papa ꝯſueuit illā exceptionē remouere dicendo:ñ ob
ſtāte ſi ꝓ alio vl alijs ſcripſimꝰ ſic dic ñ obſtāte certo
cāonicoꝝ nūero iuramto firmato vl qcūq3 alia firmita
te vallato:⁊ h3 illos fruſtra apponit ñ obſtāte ſi ꝓ alio

e ¶Nō fuit itentio.ar.ꝙ papa ꝑ ſuas lr̄as ñ vult (ſ.c.
alicui graue ꝑiudiciū inferre.ſi.j.de of.dele.ſuper eo.
⁊.j.ō off ordi.l3.⁊.j.ō auct.⁊ vſu pallij.ex tuarū.⁊.ix.
q.iij.nunc vo.⁊.ff.neqs in lo.pub.l.ij.§.ſiqs a ꝑncipe
⁊.§.merito ⁊.j.de ꝯſue.cū olim.in fi.Jte3 intentio mā
dantis ꝯſideranda eſt.j.de preben.cum cauſam.⁊.c.
vl.⁊.j.de procu.petitio.⁊ eadem ratio que mouet de/
legante3 mouere debet delegatum.ꝯ̄.e.ſuper litteris.

f Litteris apoſtolicis.monitorias.ar.ꝙ per monito/
rias ius acquirit qō non eſt veꝝ:nec ēt ꝑceptori
as vl ēt executorias:ſed officiciū iudicis iplorēt vt re
cipiat:de hoc no.j.de renūc.veniēs.i no.q incipit.ar.

g ¶Cum factum predeceſſoris.Nō.ar.ꝙ ſucceſſor te
netur adimplere factum predeceſſoris ſui.xij.q.v.q2

cedatis.

Idez nouiensi episcopo.

Mandatum[e] apostolicū ad te directum vt magistrum .s. faceres in canonicum recipi: ꝛ in fratrem nouiensis ecclesie: si pro alio ibidem non scripsimus: qui huiusmodi gratiam prosequatur: alioquin beneficium per litteras nostras obtinente prosequi non teneris: cum super receptione[d] duorum grauandi ecclesiam antedictam non fuit[e] intentio mandatoris.

Idem.

Litteris apostolicis ad vos directis vt gu. clericum reciperetis in canonicuz ꝛ in fratrem nisi pro alio fuisset per nos ecclesia vestra grauata: mandatum nostrū vos exequi volumus ꝛ mādamus non obstante ꝙ .t. subdiaco. per nostras litteras executori as recepistis: quia a bone memorie .h. pre. n. mōitorias[f] impetrauit: cum[g] factum pre. n. potius ꝙ nostrum fuerimus prosecuti.

Idem.

Abbatem qui mandatūz apostolicum iam recepit: vt .s. clerico in aliq̄ ecclesiarum sui monasterij prouideret per litteras[i] generales ad dioce. obtētas vt in dioce. sua vbi pro alio scriptū non esset: faceret prouideri:[k] cogi iuris ratio non permitit: nec super conferēdus ecclesijs aut beneficijs aggrauari: etiam si facultatem habeat dio.[l] per easdem litteras prouidendi.

Idem.

Ab excommunicato qui contra statuta cōcilij[m] generalis asserit se ligatum litteris ad excommunicatorem obtentis: vt si est ita sine[n]

Iohānes. ꝛ. xvi. q. vi. illud. sic ꝛ mandatum seu preceptū factum predecessori successor tenetur adimplere. xviij. q. x. dudum. sic etiam patet ex hac decre. ꝙ si aliqs sit receptus ad mādatum legati vel predecessoris: p hoc nō fit preiudicium successori: nec intelligitur ecclesia grauata in eo casu ꝛ sic clausula illa si ad mandatū papę alium non recepistis: habet tātuz locum in eo q mādat: nec habet exceptionez si ad mādatum predecessoris vel legati aliuz recepit: sed etiā in legato ipsius mandantis videtur cōtrariuz: q2 auctoritate pape qui delegauit factum est: ꝛ qui per alium facit: per seipsum facere videtur. ff. de admi. tu. ita tamen §. gessisse. ꝛ. j. d se. ex. mulieres. si h sit factuz de spāli mādato locum haberet exceptio: sed de generali non videtur.

b Abbatez. iaz recepit vide quod dicit: q. mandatum apostolicū iam recepit: nō dixit qui iam prouiderit: ꝛ sic patet ꝙ qui primo suū mandatum represētat: ille debet beneficium obtinere vt. s. e. capitulūz sāncte crucis. ꝛ. j. de ap. vt debitus. ꝛ sic tenebatur abbas iste prouidere .s. clerico: dum tamen alij de mandato eiusdem non prouiderit: nec episcopus per litteras illas generales pōt cogere abbatem: vt dicit super ecclesijs vel beneficijs conferendis. Ista tria capitula superius proxima idem videtur dicere tamen differunt

i Per litteras generales. hic habes ꝙ generale mandatum secundo impetratum non derogat speciali primo impetrato: de hac materia dictum est. s. e. c. i.

k Prouideri. per hanc formam non potest facere prouideri in aliqua prelatura. j. de prebendis. c. vltimo. nisi hoc specialiter exprimatur in litteris: vt hic dicit ī fine huius. c. per istam formaz facias prouideri. executor cui hoc mandatur potest solummodo excommunicare contradicentes sibi: sed non potest eum instituere vel in possessionez mittere. Contrarium tamen videt̄ j. de prebendis. pro illorum. sed non contradicit: ꝛ intellige prout ibi notatur. Sed per formam istam mandamus tibi ꝙ prouideas tali in aliqua ecclesiarum tuarum: potes illum ponere in possessione inuestire ac excommunicare contradictores: nisi rationabile aliquid ostēdatur: sed ꝙ dicitur hic in fi potestatem habeat prouidendi: ꝛ ita vtraqꝫ formarū istarum exprimitur in c. isto abbatem. ꝛ hoc no j. de conces. preben. cum nostris. ꝛ. j. de preben. c. vlti. b.

l Prouidendi. cum dicitur in litteris auctoritate nostra prouideas in aliqua ecclesia tue dioce. etiam si curam habeat animarum. b.

m Ab excōicato. concilij. j. de sentēn ex cō. sacro.

n Ad excōmunicatorem. Sed quare remittitur ad ipsum: cum iam inique processerit cōtra ipsum: ꝛ ideo suspectus est ei. Ad hoc. dicas ꝙ hec est forma ꝛ consuetudo ecclesie ꝙ si aliquis conqueritur se excommunicatum iniuste fuisse siue contra debitaz formam concilij generalis si periculum non est in mora: remittitur absoluendus ad suum excommunicatorem. j. de sententia excōmunicatiōis sacro. ꝛ in hoc defertur ipsi excōmunicatori: vt factum suum ipse corrigat qui veritatem ignorare in proprio facto nō debet vt hic dicit: ꝛ. j. de offici. ordi. ad reprimendam. ꝛ forte ad verecundiam suam: vt suum proprium factum corrigat ꝛ emendet: quod quidem potest. j. de accu. qualiter ꝛ quando. ꝛ. j. de electi. nosti. ꝛ. xxxv. q. ix. ꝙ quis sed potius parcitur ei: ex eo ꝙ ipsemet absoluet: maius est ei opprobrium: si alius factum suum corrigeret: nec debet etiam expectare: vt ab alijs corrigatur: in aucenti. de nupti. in fi. prime columne. collatione. iiij. ꝛ iō dicit lz in hoc deferatur eidem: ꝛ quia per simplicem querimoniam rettulit hec ad superiorem ꝛ non per appellationem remittitur ad excommunicatorem: si enim appellasset non remitteretur ad excommunicatorem. j. de sententia excommunicationis. per tuas nisi vellet superiorlei facere gratiam: vt ibi. c. per tuas. ꝛ hoc in ordinario: secus in delegato quando ab ipso appellatur: tunc non remittitur ad delegatum. Sed quid de causa principali: nunquid ipse idem potest cognoscere de hoc ita quidem exquo non appellauit: debuit enim appellare: ꝛ sic esset exemptus in totum argumentum infra de appellationibus ad hec. ꝛ capitulo proposuit ꝛ ita suspensus vel excommunicatus minori excommunicatione potest absoluere excommunicatum infra de sententia excommunicationis. sacro. ꝛ suspensus suspensum: infra de sententia excommunicationis. ex duobus vbi de hoc.
Si vero iudex iste certus est ꝙ iuste processit: non absoluet illum: quia delegatus cum de hoc constiterit remitteret illum ad suum excommunicatorem: vt eius mandato pareat. quid de principali questione: dic vt in vltima notula dicitur

a ¶ Difficultate. iuramēti: vel alicuius mandati aut cautōis

b ¶ Exequaẽ. isti non possunt absoluere illū nisi post terminū elapsum assignatum ipsi excommunicatori: alias non teneret absolutio. sic. j. de appel. vt debitus.

c ¶ De facto suo cert9 esse: ⁊ sic vꝫ ꝙ nō, licꝫ alicui fcm̄ propriū ignorare: ⁊ hoc verū ē nisi habuerit ꝓbabilē cāꝫ ignorantie. xxiij. q. ij. lectuꝫ. ar. i. q. i. siqs a simoniacis. als ignorātia proprij facti nō excusat: qꝛ ñ est vͥsimile ꝙ qs ignoret vires p̄rimonij sui. C. ꝺ rescin. ven. qsqs ⁊ hic ꝫ in facto alieno tolerabilis est error vel ignorātia. ff. ꝓ suo. l. vlti. ⁊ hoc verū est si ꝓbabilis est: ꝫ crassa ⁊ supina ignorantia in facto alieno non excusat. xvi. di. ꝙ dicitis. ⁊ xij. q. ij. q ⁊ humanis. ⁊. j. de postu. c. i. in talib9 nō reqrit ꝙ sit nimis diligens ⁊ curiosus: nec nimis negligens. ff. de iur. ⁊ fac igno. nec supina de hac materia nō. i. q. iiij. notandum. ar. est hic ꝙ in notorijs nulle sūt partes iudicis: nisi quantum ad sententiam.

d ¶ Cognitio. tñ anteq̄ꝫ cognoscāt: vtrū iuste vel iniuste sit excōicatus dꝫ absolui: si hoc petierit p̄stita cautiōe ⁊ iuramēto ꝙ parebit mādatis ecclesie. j. de of. delegato. cū ꝯtingat. ⁊ postea isti delegati cognoscant vtrū fuerit excōicatus ꝯ statuta ꝯcilij generalis: ⁊ si inuenerit ꝙ iniste fuerit excōicat9: aut seruata fuerit forma ꝯcilij remittent illū ad suū excōicatorē: vt eius mādato pareat sup cā pro qua fuerit excōicatus. j. de of. dele. prudentiā. ꝟsus finē: ⁊ hꝫ qꝺ diximus dꝫ statim absolui anteq̄ꝫ cognoscaẽ: verū ē nisi aduersarius obijciat: ꝙ non dꝫ stati absolui: qꝛ fuerit excōicatus ꝓ manifesta offēsa: vel quia nō paret rei iudi. ff. ꝺ rei vē. q restituē. ⁊. j. de of. dele. querenti. quo ꝓbato nō absolueẽ: nisi satisfaciat. j. de ꝟb. sig. ex pte. ⁊. c. se. ⁊. j. de sē. ex. solet i ꝺcre. noua. Si vͦ iuenerit ꝙ iiuste fuerit excōicat9: tē delegati isti cognoscēt ꝺ cā illa ꝓ q̄ fuit excōicat9

e ¶ Si pponēte aliquo. ꝯpetēs. Sed vꝫ ꝙ hoc obesse nō debeat: qꝛ huiusmodi modica nō nocēt. modica. n. res nō iducit simoniā. j. de si. ⁊ si q̄stiones. ⁊. i. q. i. iudices. ⁊ modicuꝫ dannū de facili toleraẽ. xij. q. ij. bōe rei. ⁊ modica pōt ep̄s alienare. xij. q. ij. terrulas. nec ꝓ modico restitutio daẽ. ff. de i inte. resti. scio. ⁊ ꝓ modico nec plus nec min9: ꝺ ꝯse. dist. ij. reuera. nec ꝓ modico daẽ actio ꝺ dolo. ff. ꝺ dolo si oleū in fi. Sꝫ ꝯriū vꝫ: qꝛ fraudulēter tacuisse vꝫ: vt citius lr̄as ipetret: ⁊ q̄ i fraudē fiunt imputanẽ. s. e. sup lr̄is. Preterea iste recipiendo modicū bn̄ficiū sibi p̄iudicauit. vñ querat sibi victuꝫ ex artificio suo: vt. xci. di. clericus victū: qꝛ ex quo semel placuit amplius displicere nō pōt. xxxij. q. vi. hoꝛrēdus. ⁊ vnusqsqꝫ i ea vocatōne maneat in q̄ vocat9 est. lxx. di. sanctoꝝ. ⁊ exēplo apli faciat dicentis: Ad oīa q̄ mihi opus erant ministrauerunt manus iste. xxi. q. i. c. i. imo nō est aliqs istituēdus. nisi tm̄ sibi assignetur: ꝙ sibi ꝓuidere ⁊ ep̄alia iura p̄soluere possẽ. j. ꝺ p̄bē. ꝺ monachis. planū est. n. ꝙ teneẽ ide facere mētionē: als nō valerent lr̄e: ⁊ sic soluiẽ hic q̄stio ista q̄ ponebaẽ. j. de p̄bē. cuꝫ teneamur. Sꝫ aduerte qꝺ dicit i principio: si aliq̄ ꝓponēte se nullum bn̄ficiuꝫ ecclesiasticū assecutū: si ita qs modicū bn̄s bn̄ficiū significet pape sine dubio mentiẽ: ⁊ iō nullū ꝯmoduꝫ dꝫ

difficultate[a] absoluat eundeꝫ ⁊ alijs deputatis iudicib9 qui eo non parente mandatū ap. exequatur:[b] non excōicatori: qui de facto[c] suo certus esse ꝺbet: lꝫ in hoc deferatur eidē: sed illis cognitio[d] demandaẽ.

Idem.

Si pponente aliquo nō dum se officiū ecclesiasticū assecutum sup ꝓuisione ipsius: lꝫ minus ꝯpetens[e] obtinentis rescriptuꝫ apo. de hoc mentionem[f] nō faciens impetretur: illud veluti fraudulēt obtentum dicim9 nō valere.

Idem episcopo parisiensi.

Quia nonnulli[g] diuersis modis lr̄is apostolicis abutunẽ statuimus. vt quicūqꝫ obtentas sub nomine suo litteras alijs eiusdem nominis[h] tradunt: qui quos volūt fatigant indebite per easdem ⁊ qui eas tali modo recipiūt: quicqꝫ illos contra quos nihil habent questionis[i] faciunt in iudiciuꝫ euocari: aut litteras

hꝫe de lr̄is. s. e. sup lr̄is. qꝛ i fraudē tacet modicū bn̄ficiū. Sed si aliqs diceret ita dño pape: supplicat sanctitati vr̄e talis paup cleric9: vt i tali ecclesia bn̄ficiū ꝯferre dignemini: nunqd valēt tales lr̄e qꝛ tacuit ꝺ modico bn̄ficio: ⁊ tñ verꝫ dixit: qꝛ paupꝫ ē i ꝯitate. Ista forma nō vꝫ ꝯdiceẽ huic decre. qꝛ nō dic̄ se hꝫe vel nō hꝫe bn̄ficiū. Dici pōt ad huc ꝙ nō valēt: qꝛ semp vꝫ tacē i fraudē bn̄ficiū: lꝫ modicū: vt citius lr̄aẽ obtineat simplr̄ se pauperē clericū appellādo: qꝛ ꝑ hꝫ itelligit papa ꝙ nullū hēat bn̄ficiū. ar. ꝯ j. de p̄ben. dilectus filius. g. ⁊ bn̄ dicūt ꝙ nō est necesse ꝙ de modico teneaẽ facere mētionem. s. e. postulasti.

f ¶ De hꝫ mētionē. Nota ergo ꝙ qui hꝫ modicuꝫ beneficiū nihilomin9 teneẽ inde facere mentionē. Et multe ꝯditiones alie subintelligunẽ: sine qbus lr̄e nō valēt: si est clericus. j. de transa. ex lr̄is. Item si nō habeat aliud bn̄ficium. s. e. cū adeo. Iteꝫ si vult residere i ecclesia. j. de cle. nō resi. relatū. Itē si ē dignus. s. e. cū adeo. ⁊. j. de elec. causam que. Item si ecclesia tot pōt sufficere. j. de insti. c. i. ⁊. c. aucte. ⁊ de vi. ⁊ ho. cleri. qm̄. ⁊. s. de ꝯsti. cum. M. ferẽ Item si de terra illa est oriundus. lxxi. di. hortamur. ⁊ C. de epi. ⁊ cle. in ecclesijs. ⁊. j. de cleri. peregri. te nobis Si hꝫ ꝑpetuā vicariā: q̄ sufficiat sibi. s. e. postulasti. Itē si ad mandatū pape ali9 sit receptus. s. e. tribus. proximis. c. vel siquā aliā iustam hēat excusationē. s. e. siqñ vñ potes notare ꝟsus: Clericus idigena dign9 pauper residēsqꝫ. Redit9 vt pateāt scriptis sunt ista notanda.

g Quia nonnulli. sub noie suo. sex vicia i hoc caplͦ rep̄hendunẽ. Primo rep̄hēdunẽ illi q lr̄as suo noie ipetrātes alijs eiusdē nois tradūt ⁊ q eas tali mō recipiūt. Item ⁊ illi q trahunẽ ad iudiciū illos: contra quos nihil hn̄t q̄stionis: ⁊ q lr̄as ad futura extēdūt negocia: que nondū erāt tp̄e impetrati rescripti exorta. Item qui super vno negocio trahunẽ reū ad diuersos iudices: vel etiam trahunt reū super pluribus p̄sonalibus actionibus coraꝫ diuersis delegatis: que sub vno iudice ꝯmodius tractarenẽ. Item ⁊ reus q eodeꝫ tempore trahit actorē ād diuersa loca vel ideterminata ad villā que hꝫ cōe nomen cū pluribus villis: oēs iste p̄sone: que maliciā istā exercēt: carere debēt ꝯmodo lr̄aꝝ ⁊ in expensis sunt puniende: ⁊ hec dicit decre.

h ¶ Nois. tali malicie obuiandū ē: ⁊ pōt ꝺ facili obuiari: vt ꝓpriū nomen cū cognomine i lr̄is apponaẽ: ⁊ huiusmodi generalitas nois remoueaẽ: ita ꝙ ꝺ p̄sona cōtenta i lr̄is ꝯstet: ar. ff. si cer. pe. certū. ⁊ tā isti q lr̄aẽ tradunt q̄ꝫ qui modo tali recipiūt eodem ratu criminis inuoluunẽ. si. j. de resti. spo. sepe ꝯtingit. ⁊. j. de aliena. iu. mu. causa fac. c. i. ⁊. ij ⁊. j. de iudi. quia. v.

i ¶ Questionis. ⁊ isti qdem recte puniunẽ: q calūniose trahunt alios ad iudiciū ꝙ debēt expelli ⁊ in expensis

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ipsas ad futuras[k] trahūt controuersias: que non dum fuerant tempore impetrationis exorte: seu quenq̄ super vno[l] negocio vel etiam maliciose super plurib[9] personalibus[m] actionibus: que sub vno iudice possent tractari commodius per varias litteras[n] coram diuersis iudicibus trahunt: vt laoribus fatigatus r sumptib[9] vel ꝯpellat cōponere vel cedere iuri suo aut re[9] actorez eodem tp̄e ad diuersa[o] loca vel īdeterminate[p] ad villaz que commune cūm pluribus eiusdem prouincie villis habet vocabulum: citari ꝓcurat: vt dum non comparuerit excommunicetur[q] quasi contumax: r sic eum a sua intentione repellat: earundem litterarum commodo careant r aduersarijs in immoderatis expensis ac damnis[q]: que propter hoc eos ꝓtulisse constiterit: condemnetur.

De consuetudine.

Gre. ex registro

Consuetudinis[r] que

ꝯdemnari. j. de pe. calumniā. r. ff. de iudi. cū quē tenet. j. de do. r ꝯtu. actor. in decre. noua. Inno. iiij.

k Ad futuras ꝯtrouersias. Sed vr̄ q̄ hoc qdē fieri possit: q2 rei que nondum est: potest constitui seruitus. ff. de seruitu. vrba pre. si seruitus. §. futuro edificio r. ff. si ser. ven. l. vlti. ff. de ser. ru. pre. la bco. Sed ꝯtrarium est q̄ nondū est: accusari nō pōt. j. de despon. impu. ad dissoluendū. r id de quo agēdum ē: primo in rerū natura dz esse. ff. de iu. codicil. qdā referūt. §. i. r collegio qd̄ nondum est nō datur priuilegiū. j. de ec. edi. ad audientiaz ij. r ꝑdio: qd̄ nōdū est rē ff. cōia. ꝑdi. l. i. nec pōt dici verū qd̄ nunq̄ fuit: de peni. di. ij. in fi. Preterea decretū ipso iure nullū ē qd̄ ē datū d̄ ea re q̄ adhuc in ꝯtrouersia nō est. ff. q̄ cuiusq3 vniuer. no. itē eor. §. si decuriōes. Ergo recte dicit: q̄ rescripta ad futura negocia nō trahūt: qd̄ verū ē ꝑ iura ꝑdicta r i ꝯri um signata. r ar. bonum. ff. de au. r ar. leg. l. si ita.

l Sup vno negocio. hoc planū est: q2 dz cōmodo carere vtriusq3 rescripti. s̄. e. ex tenore. r in expensis puniri vt hic in fi. dicit: imo vr̄ q̄ debeat cām ꝑdere: sic̄ ille qui petit seruuz in diuersis iudicijs perdit causam. C. de alter. tol. l. i. §. vlt. q2 vbi cepit iudicium: ibi dz finiri. j de fo. cōpe. c. proposuisti. r. ff. de iudi. l. vbi.

m Personalib[9]. r i hoc obuiādū est eor malicijs: q2 malicijs hoīuz nō ē indulgendū. s̄. e. sedes. ff. d̄ rei vē. i fundo. Et malicia satis apparet: si illū quē ꝑ talibus actionib[9] ꝯmodi[9] pōt trahere corā vno: si trahit illū ad diuersos iudices: q2 q̄si vnū negociū est: r ꝑinde habetur: ac si sup eodē negocio traheret illū ad diuersos iudices: imo vr̄ q̄ oēs illas ꝑsonales actiones possit ꝓponere i eodē libello. C. d̄ an. exce. l. vlt. sed ēt ꝓcessus per tales litteras hitus nō valet in decre. inno. iiij. q̄ icipit dispēdia. e. ti. secus in realibus: vt no. in. c. dispendia.

n Litteras. secus si corā ordinario: q2 si ꝑ vna ꝑsonali actione ꝯueniat coraz delegato: ꝑ alia ꝑsonali posit ꝯueniri corā ordinario vt vr̄. Alij ꝯrium dicūt: sed si corā pluribus ordinarijs qs trahat: idez credo quod in delegatis: r idem videt si corā delegato r ordiario trahatur. quia eadem causa videtur.

o Ad diuersa loca. per hoc q̄ dr̄ ad diuersa loca: videtur q̄ possit reus trahere actorez ad vnū locū certū r determinatū: qd̄ videtur hic innui. r q̄ possit: habes s̄. e. pastoralis ij. rnso. r. j. de of. dele prudētiā §. vl. Sz cōtra. C. de sen. r inter. om. iu. auc. r consequenter. vbi dicitur q̄ reus actorem ad iudicem alium trahere nō debet sed coram eodem: nisi tunc demū lite finita. Respondeo q̄ reus bene potest trahere actorē ad iudicem alium pendente priori iudicio: vt dicūt iura predicta r hoc idem innuit dum dicit ad loca diuersa: quasi ad vnuz nō ꝓhiberet: sed actor hz exceptionez ne reconueniat a reo corā alio iudice: nisi lite finita: r nisi admittatur talis exceptio tenebit appellatio: si interponat per ar. c. ꝑdicta: r ita ꝑ exceptionez suspendunt litiere rei vsq3 ad litem finitā: r si nō excipiatur bn̄ pōt ꝓcedere ꝯ illum actorem. Dic super hoc vt dicit illa decre. inno. iiij. j. e. ti. dispendia. r. j. de mu. pe. c. ij.

p Vel indeterminate qd̄ esse non debet: quia certus locus prouidendus est: al's intelligeret d̄ illo loco: vbi iudicare consueuit. ff. de iud. si locus. ff. de arbi. si cum dies. §. si arbit. ar. r. C. quō r qn̄ iu. sen. ꝓ. dz si vt ꝓponis generalitas parit obscuritatē. ff. de iure fisci. ita fidei. q2 deliberare non pōt. j. de ap. significantibus. r nimia generalitas reprobat. j. d̄ do. r ꝯtu. ex litteris. r ꝑinde est ac si nullū locū statuisset: ar. ff. de inter. ac. de etate. §. nihil. r vagari n̄ lz cum alterius dāno. ff de iniur. ꝓtor edixit. r in tali casu teneret appellatio sic ibi. j. de appel. significantib[9]. r. j. de li. ob. c. vlt. r nisi i aliq̄ loco nōis eiusdē hēret habitationē r nō in alijs: tunc dz intelligi de illo loco: vbi quandoq3 habitat.

q Damnis. r merito dz istor malicia puniri i expēsis r dānis alteri parti. si. s̄. e. c. ceter. r. j. de do. r ꝯtu. ex lr̄is. j. de ap. vt debitus. Sed qs puniet eos cum isti nō habeant iurisditionez r nō possint illos punire ordinarius nō pōt illos punire q2 in hoc nullam hz iurisditionē. qdā dicunt q̄ ordiari[9] istos punire dz. mihi videt q̄ isti ijdem iudices penā istā debēt imponere sup expēsis r dānis: r in hoc saltem habent iurisditionem. vt de ꝓcum veritate cognoscant: r penā iponat: vt h vr̄ r eodem modo intelligit. s̄. e. ceter. vbi ē ar. q̄ secūdi iudices debent hanc penā imponere. Ad hoc ē op. ar. s̄. e. sup litteris. i fi. r. j. de ap. vt debitus. r si hoc non fecerint iudices dūmodo petitum fuerit ab eis: de sua substantia illud detrimentuz restituere compelluntur. C. de iudi. sancimus r poterunt isti iudices conueniri coram ordinario vel delegato condictione ex illa. l. sancimus. Sed q̄ isti iudices: quibus huiusmōi lr̄e diriguntur nō possunt: videtur per decre. predictaz ex lr̄is. j. de do. r ꝯtu. vbi primi iudices ꝯdemnant: r nō secūdi. Sed illud ideo fuit: q2 coram primis iudicibus obijciebatur de secundis litteris ab altera parte īpetratis non facientibus expressam de prioribus mentionem. vn̄ primi iudices consuluerūt papam quid iuris esset: r ipse rn̄det: prout patet in littera s. q̄ ipsi primi iudices ꝯdemnant partem alteram i expēsis, ꝓpter dolum suum: al's secundi deberēt imponere penaz illam si corā ipsis fuisset exceptū de primis: r remitere ꝑtes ad primos: vt sic illi iudices penā istam imponāt coram qbus excipit: vel q2 in litteris secūdis ꝯtinetur: q̄ ꝑmi hoc faciāt: alias secundi debēt ꝯdemnare: q2 si diceret q̄ isti iudices: quibus littere huiusmodi diriguntur hoc facere nō possent: per hoc lites ex litibus orirent: q2 pro eisdē expēsis oporteret eos iterum litigare. vn̄ tutius est r melius q̄ hoc faciant: vt per hoc malicijs istorum per penam huiusmodi obuietur.

r C Onsuetudines. Hoc caplz̄ itel igit de onerosa ꝯsuetudine r q̄ multū ledit: r est radicit[9] extirpāda. viij. dist. mala. r. xij. q. ij. bone rei. r. xij. di. omnia. Nam

21

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

consuetudo debet esse rationabilis ⁊ non contra vtilitatem ecclesie.j.de his que fi a ma.p.ar.ca.cum in cunctis.⁊.j.de re iudi.cum causam.⁊.j.eo.ad audientiam.⁊.j.e.cum venerabi l's.quando autem consuetudo preualeat iuri ⁊ quando nō dicetur infra.e.c.vl.imo

tibus.nec istud est inconueniens:quia quandoqꝫ re uelatur minori quod maior nescit.C.de offic.rec.pro uin.l.potiores.⁊.xcv.di.esto subiectus.in fi.⁊.xxiiij.q. iij.si habes.b.

ecclesijs grauamen induce re dignoscuntur: nostra nos decet consideratione remit tere.

Jnno.iiij.archiepiscopo ⁊ ca pitulo lugdu.

Ex litteris:⁊ infra.Si ve ro aliquis possessiones aliquas claustris vel alijs re ligiosis[a] locis in bona valitu dine vel vltima voluntate ꝑ suorum vult remedio pecca torū conferre hanc conferē di formam esse proponis: ꝙ i huiusmodi donationibus mo dicum terre consueuit in ma num accipere vel in extremi tate pallij quod manu prela ti ecclesie substinetur:aut sup altare ponenduꝫ sub testimo nio videntium ⁊ audientium sub dicta forma que scotatio vulgarit appellat:⁊ ifra.D. u.mādamꝰ quatenꝰ dōatōes eorum que sub obtentu con suetudinis[b] claustris ecclesijs vel qbuslibet locis religiosis pie cōferunt: vel etiam sunt collata:faciatis irreuocabili ter obseruari: cum huiusmo di signum[c] quod scotatio dr̄ n̄ tam facte donationis ꝙ tradi tē possessionis sit euidens ar gumentum.

Jdem episcopo picta

Ad nostram audientiam noueris peruenisse: ꝙ in tua dioc.ēt i cāis ecclīasticis ꝯ suetudo minus rōabilis hēat: ꝙ cū aliqua cā tractat ibideꝫ ⁊ alegatiōibꝰ ⁊ q̄relis vtrius qꝫ partis auditis a presenti l bus litteratis ⁊ illiteratis sa pientibꝰ ⁊ insipientibus[d] qd iuris sit querit[e]: ⁊ quod illi dictauerint vel aliquis eorū presentia consilio requisito pro senteutia teneatur. Nos igitur attendentes ꝙ consue tudo que cānonicis[f] obuiat in stitutis nullius debꝫ esse mo menti: cum sententia a non suo iudice[g] lata nullam ob tineat firmitatem vt in cau sis ecclesiasticis subiectorum tuorum:postꝙ̄ tibi de meritis

a Ex litteris.religiosis. Jn his eniꝫ que re ligiosis locis relinquun tur.non requiritur solen nitas testamentorum.j. de testa.cum esses.⁊.c.se quenti.secundum cano nicam equitatē ⁊ fauorē religionis.

b Consuetudinis pre dicte.que laudabilis ē. vnde est seruanda.j.de simo.ad apostolicam.ex quo eque puniri debet transgressor laudabilis consuetudinis:sicut trāsgressor legis.xi.di.i his. huiusmodi donatio va lerꝫ:etiam si consuetudo super hoc non esset.

c Signum.sicuti an nulus signum est inue stiture.j.de his que fi.a ma.p.c.ex ore.⁊ inuesti tura est signum tradite possessionis.j.de dona. per tuas.Jtem annulus est signum matrimonij.j de presūp.illud.⁊.xxx.q. v.femie.sic etiam restitu tio instrumentorūꝫ est si gnum renunciationis.j. de renun.sāe.⁊.j.de pac. cum pridēꝫ.⁊.C.que res pigno ob.pos.l.ij.⁊.meli us.ff.de pac.labeo.secus est si restituat pignus.ff. e.t.l.postq̄ꝫ.sic etiam res nō apprehenditur:⁊ tamen possessio trāsfertur:vt p claues ff.de contra.emp.clauibus.Jtem per instrumentū fit donatio C.de donat.l.i.Uisu etiam transfertur possessio.ff.de acqui. possessione.ꝙ meo.§.venditorem.Jtem si rem meam penes te depositam tibi vendidisti:insti.de re.di.§.interdum.Jtem cum quis etiam rem suaꝫ vult possidere nomine alterius.ff. de rei ven.qu dam.Nec etiam semper in acquirenda posses sione necessarius est actus corporalis.Unde sufficit affectus aliquo actu interueniente.ff.de acqui.pos.l.i.§.penul.⁊ hic lꝫ lex dicat ꝙ possessio acquiritur corpore ⁊ animo non alte ro tantuꝫ.C.e.titu.licet.ita ꝙ rei apprehensio per se vel per al terum sit necessaria.ff.de acqui.pos.quenadmodum.⁊.l.q vniuersas.Hoc tamen scias ꝙ licet ecclesia non appreben dat possessionem rei sibi collate.dominium tamen nihilomi nus adipiscitur:quod non est in priuato.C.de rei vendica tione seruum.C.de sacro san.eccle.vt inter diuinuꝫ.vnde ver sus:Uisus siue rei mutate venditione: Clauibus ⁊ chartis mea si conduco scienter:Quanuis non aliter detur possessio transit.

d Ad nostram audientiam.insipientibus.i.minus sapien

e Queritur.non prohibetur hic quia pluribus re quiratur:q2 facili us suenitur quod a pluribus ⁊ sapiē tibus queritur.xx di.de quibus.⁊.C de fideicom.l.vlt. ad fi.quoniam illi terati quādoqꝫ ha bent causarum pe ritiam.C.de iudi. certi iuris.⁊ i auc. de iudi.§.q2 vero col.vi.Sed hoc so lum reprobatur v̄ ꝙ eorum respon sum pro sententia teneatur:cum als sententia a nō suo iudice lata sit nul la.C.si a nō cōpe. iudi.l.vlt.⁊.j.d iu di.at si clerici.

f Cānonicis.⁊ sic non valet consue tudo contra cano nica constituta.j. de offi.archi.cum satis.j.de re iudi. cum causa.⁊ que grauamen indu cit.s.e.c.i.ar.con tra.j.de causa pos. cum ecclesia sutri na.⁊.ff.de admi. tu.sine herede.§. pe.ista contrarie tas expeditur.j.e. c.penul.⁊ vlti.

g Judice.sic.ij.q.i.in primis.j.de iudi.at si clerici.j. de paro.nullus.⁊.C.si a non compe iud.l.ij.⁊.iij.⁊ hoc verum est nisi in causa reconuentionis.vt.iij.q.viij.§. cuius in agendo.vel nisi ex certa scientia aliquis con sentiat in iudicem non suum.ff.de iur.om.iudi.si per errorem.⁊.ff.de iudi.l.ij.vel nisi vocatus venire con temnat.j.de appel.si duobus.sed hoc non habet locuꝫ in clericis:qui non possunt in alium iudicem consen tire sine licentia sui prelati vel iudicis infra de foro cō petenti si diligenti.⁊ capitulo significasti.vbi de hoc dicetur.

h Quanto.reseruata.de consecra.distin.v.manus. ⁊.c.de his.lxviij.dist.quāuis corepiscopi.Ar.cō tra.xcv.distin.peruenit.vbi presbyteri chrismabant in fronte:sed illud ad tempus grego.cōcessit propter scandalū de speciali indulgentia:⁊ isti sacerdotes ni hil cōferebant:vt dicit in fine:quia hoc ex dellegatio ne pape non faciebant ei:ideo pro non dato habetur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

eorum constiterit sententiaz proferre valeas: si c ordo postulat rationis: auctoritate tibi presentium premissa cōsuetudine non obstante concedimus facultatem.

Idem .I. vicario nostro apud constantinopol. cōstituto.

Quanto de benignitate: ⁊ ifra. Peruenit ad audientiam nostram q quidaz simplices sacerdotes apud cōstantinopol. ea sacramenta p sumunt fidelibus exhibere q ab apostolorum tempore fuerunt solis pontificibus reseruata[h]: vt est sacramentum cōfirmationis: quod chrismando renatos soli debent episcopi per manus impositionem cōferre ad excusandas excusationes in peccatis solaz cōsuetudinem[k] pretendentes: ⁊ infra. Di. t. mandamus quatenus omnibus presbyteris districte prohibeas: ne talia de cetero sua temeritate presumant: que lz non sint a fidelibus contemnenda tutius tamen ē ea sine periculo ex[l] necessitate: que legem non habet omittere[m] q vt ab his quibus ea conferre non licet: ex temeritate que lege damnatur: non sine graui periculo inaniter conferantur: cuz vmbra quedā ostendatur in opere: veritas autem non subeat in effectu.

Idem decano ⁊ capitulo ce nomanen.

Cum iter vos ex vna parte ⁊ canonicos sancti petri de curia ex altera super eo q dci canonici generale interdictū[n] ab episcopo vestro vl a vobis in ciuitate cenoma. positum non seruabant. questio vertebatur: ⁊ infra. Procurator vero ipsorum proposuit q ipsa ecclesia sancti petria prima fundatione libera extitit ⁊ exempta: ⁊ de cōsuetudine[o] generali etiam interdicto licitum erat eis pulsatis campanis alta voce iterdictis ⁊ excommunicatis exclusis diuina officia celebrare. Nos igitur cognito q ex tali consuetudine: siqua fōet disrumperetur neruus ecclesiastice discipline: ipsaz de cōsensu fratrum nostrorum duximus irritandam.

Idez episcopo belicen.

quod ab alio donatur. qui de iure donare non potest j. de iu. pa. quod autem consulis in fine. ⁊ .j. q. vij. daibertum. ⁊ C. de legi. non dubium. Argu. contra infra de sacra. non ite. pastoralis. sed ibi collatuz fuit sacramentum ab eo qui potuit: sed mandatur solūmodo suppleri quod fuerat pretermissum. Sed nunquid papa posset hoc delegare sacerdotib⁹ videt q sic per illud capituluz peruenit. al's gregori. decepisset eos. Dicunt quidaz q papa potest hoc delegare etiam laico: quia ipse habz plenitudinez potestatis infra de concess. preben. proposuit Dico q papa potest hoc delegare simplici sacerdoti ⁊ non laico: sicut credo: ⁊ sic er tali delegatione ⁊ i adminiculo habiti sacramenti pōt conferre quicqd habet: immo quilibz clericus hoc facere potest que vero non habet nō posset conferre: argu. predictorum capitulorum q autem ⁊ c. daibertuz. Sz si papa prohiberet sacerdotem chrismare: post prohibitionez suam nihil cōferret si postea chrismaret. Episcopi vero lz ipsi possint chrismare: nō possunt alijs inferioribus demandare qui hoc ex officio facere nō possunt: sed alij episcopi vel archiepiscopi possunt hoc facere in diocesi alterius episcopi de ipsius licentia. episcopi enim ea que sunt iurisditiōis: vt puta iudicare: excommunicare ⁊ similia: cōmittere possunt alijs: etiā non habentib⁹ iurisditionem: ea vero que sunt ordinis ⁊ episcopalis auctoritatis non possunt demandare: aut etiam delegare alijs: qui sunt inferioris grad⁹ infra de consecra. eccle. vel al. aqua. Argumentuz huius decre. videtur q papa non possit hoc dlegare simplici sacerdoti: sed papa non subijcitur legibus. ff. de legi. princeps. ix. q. iij. cuncta. vnde potest committere simplici sacerdoti: vt in dicto c. peruenit.

i Ad excusandas. xvj. q. j. predicator.

k Consuetudinem. ⁊ male. vnde dixit. Ab. zamorien. Composito late fetenti que so cibate. Qui putes exclusum crimen per temporis vsum. ⁊ hoc verum est vbi consuetudo non est prescriptibilis. infra de simonia non satis. ⁊ infra de eo qui du. in ma. quaz pol. per adul. cum haberet. xxxij. q. vij. flagitia. ⁊ non debet esse melior conditio furis propter furti continuationem. ff. de fur. infitiando. §. in famis.

l Ex necessitate. i hoc fuit necessitas: quia cuz ciuitas constantinopolitana capta esset a venetis ⁊ alijs latinis pauci episcopi ⁊ presbyteri latini erant ibi: qui hoc facerent: ⁊ ideo isti sacerdotes hoc faciebant: ⁊ greci non chrismabant in fronte: ⁊ in multis alijs discordabant a romana ecclesia a cuius obedientia se subtraxerant infra de ma. ⁊ obedien. inter quatuor. ⁊ infra de bapti. ⁊ eius effectu. licet grecos.

m Omittere. sic enim de corpore christi fieri debet. xxiiij. q. j. ccpit. sed in baptismo quod ē ianua omnium sacramentorū secus est: melius est eniz ab heretico illud recipere qz sine illo decedere: dum tamen in forma ecclesie conferatur. xxiiij. q. j. siquem forte. ⁊ supra de summa trinitate. ⁊ fide catholica. c. j. in fine.

n Cum inter. interdictum. quod dicatur generale interdictum: habetur de verb. sig. cum in partibus.

o De consuetudine. Nota q nec prescriptio nec consuetudo prodest in hoc casu: vt hic dicit: ⁊ est si. j. de elec. cum cām ⁊ .j. e. cum venerabilis. nec contra obedientiam. ⁊ xviij. q. ij. abbatibus. et. j de prescrip. cum non liceat. nec contra procurationem: que ratione visitationis debetur. j. de prescrip. cuz ex officij. sicut nec valet transactio in hoc casu et i huiusmōi spiritualibus j. de transactiōe. preterea. nec permutatio re

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

spiritualis potest fieri cũ tẽporali.ĩ.de re.permuta.exhibita. Ar.ꝯ.ĩ.ꝺ priui.cum olim.ij.⁊.ĩ.de capel.mona.dilectus.ĩ.de censi.sopite.⁊.ĩ.de rescrip.de quarta.⁊.c.auditis. Non sunt contraria.ibi non prescribitur contra obedientiam: nisi tanto tempore subfuissent dño pape vel alteri ecclesie:⁊ tũc nõ dicuntur pscribere ꝫ potius pscribi.⁊ pterea illa de quarta.⁊ illa auditis nihil dicunt de audiẽtia ꝫ in aliјs articulis ⁊ casibus loquunt. Et sic patet ꝙ vbicũqꝫ sit aliqd ꝯtra ecclĩasticã disciplinam siue neruum ecclesie non habꝫ locum prescriptio.

a ❡ Um oliꝫ.statuere. ⁊ sic onerosam dignitatẽ põt eps remouẽ de ecclĩa sua cũ suis cãonicis: dum tñ cõfirmatio pape accedat.s.de cõsti.cum accessissent.

b ❡ Concessimus. p hoc vr ꝙ noua dignitas i ecclesia ꝯstitui nõ põt sine licentia pape.xxij.di.c.j.⁊.C.ꝺ of.pfec.pto.aphꝛ.c.l.j.circa fi.p vnã columnã.§.optamus.v.oẽs iudices ꝭm voluntatem ⁊ timorem dei ⁊ nr̃am electiõeꝫ ⁊ ordinationẽ.⁊c̃ ⁊ hoc iõ qꝛ si vna dignitas ꝯstituit.oꝫ ꝙ alia minuat.ar.xcix.di.nullus ⁊ c.sequen.sed hoc non est verꝫ:ar.ĩ.ꝺ ec.edi.ad audientiam.ij.⁊.xij.q.ij.bone rei.⁊.ff.de ope.pub.opus. Item datur priuilegium dignitati ꝫ non est contra illud.ĩ.de ec.edi.ad audientiam.ij.⁊ s.de rescrip.c.vl.sicut nec seruitus datur predio: quod non dum est.ff.cõia pred.l.j.Ar.ꝯ.ff.de serui.ru.p.l.labeo.⁊.ff.de serui.vr.pre.si seruus.§.futuro sed nõ procedunt ista:qꝛ nõ datur priuilegium dignitati:q̃ nondum est:sed dat papa auctoritatem ꝯstituendi dignitatem ecclesie londoñ. Inno.iiij. dixit in apparatu suo:ꝙ eps cum capitulo suo potest nouaꝫ dignitatem constituere. Contrarium credo.

c ❡ Preiudicium.intelligas enorme:qꝛ p modico ñ dimitteret:ar.xij.q.ij.bõe rei.⁊.ĩ.de dona.c.aplice. Sꝫ meli⁹ vt sonat lr̃a:qꝛ ille cõcordãtie itelligũt de reb⁹ epalib⁹:⁊ ipe eps modicũ dãnũ põt pati:vt aliqd cõferat dignitati: alij nõ cõpellũt daꝛ ꝺ suo:nisi iusta cã iteruẽiret ꝯstituẽdi illã dignitateꝫ

d ❡ In sessiõ b⁹.hoc iõ diĉ:qꝛ ꝭm dignitatẽ suã honorãdus est aliqs i sede.ĩ.ꝺ ma.⁊ obe statuimus.xvij.di.c.vl.⁊ in subscriptionibus.ff.de al.scri.l.j.⁊ vlti.⁊ in sñijs ferendis.ff.de decu.spurij.⁊ in aliјs suffragijs:ar.xxv.di.perlectis.

e ❡ Anglicanis.hoc cum eadem cõsuetudo in aliјs erat ecclesijs anglicanis illa seruaretur:ar.ĩ.de elec.cum ecclĩa. Si võ diuerse essent consuetudines:consuetudo metropolitane ecclesie seruanda est.xij.di.de his.vel qꝺ verius ẽ que melius seruari posset sine preiudicio aliorum: vt dicit in fi.ar.vij.di.nouit.

f ❡ Illã.ꝫ vr ꝙ mioꝛ:exquo ita idistĩcte dicit ar.ff.ꝺ leg.iij.nũmis.ĩ.de cen.ex parte imo videtur ꝙ medio cri.ff.de edi.edic.sciẽduꝫ.§.illud.⁊.l.precedẽti in fi.

g ❡ Siñ piudicio ar.ꝙlꝫ puilegia v̈ba gñaliter loquũtur:ñ tñ sũt iterp̃tãda i piudiciũ aliorũ.ĩ.de trãsac.lꝫ i fi.⁊.ĩ.de of.ordi.lꝫ.⁊.ĩ.de auc.⁊ vsu.pal.ex tuaꝝ. Item ar.ꝙ i dubio rcurritur ad consuetudineꝫ viciaꝝ ecclesiaꝝ.ĩ ꝺ cog.spi.sup ec.⁊.ĩ.ꝺ cẽ.sup eo.vbi ꝫ diꝛ exp̃sse.ff.de fũ.istru.l.cuꝫ de lanionis.§.asinã molẽdinariam.i.fi.⁊.ff.de re.iu.semp i stipulatõnib⁹.⁊.ij.di.nouit. Itẽ ar.ꝙi obscuris sẽp interp̃tatio ita dꝫ fieri:vt nulli sit captiosa.ff.ꝺ re iu di.quotiens.⁊.ĩ.e.cũ dilectus.ar.iiij.di.erit autem lex.

h ❡ Um venerabilis.migrasse.sicut abbas subiectus epo ñ debꝫ sine licentia epi renũciare.xviij.q.ij.abbas.nec etiã alij clerici:vt.ĩ.de renũcia.admõet.sic abbas subiect⁹ tãtum pape renunciare nõ põt sine ipsius licentia etiã si sit insufficiens.ĩ.de renuncia.c.vltimo grego.sed videtur ꝙ esset vtraqꝫ priuandus.vij.q.j siquis episcopus.⁊.ĩ.de transla.quanto. Utrum toleratus fuerit vel repulsus ab vtraqꝫ hic non dicit:sed forte propter illam consuetudinem fuit toleratus.si.ĩ.de elec.quod sicut.§.super eo.

i ❡ Consuetudinem que forte fuit ꝙ statim cum sint electi sine aliqua confirmatione administrant ⁊ renũciant ⁊ transeunt ad alias dignitates sine licentia pape:quod esse non debet.ĩ.de electi.qualiter.⁊.ĩ.de renũcia.c.vltimo ex generali tamen dispensatione prelati q subsunt tantum domino pape nullo mõ statim postqꝫ sunt in concordia electi administrant:qui sunt valde remoti.ĩ.de elec.nihil est.ratio q̃re hoc fiat redditur:scilicet in ecclesia interim patiatur tam in temporalibus q̃ꝫ in spiritualibus lesionem.

k ❡ Cõsuetudo.al's tñ ꝯsuetudo attẽdit i electiõib⁹: ar.xij.di.nos ꝯsuetudineꝫ.⁊.ĩ.ꝺ ele.ꝯiu.cũ oli.⁊ ꝺ cã pos.⁊ ppri.cũ ecclĩa.⁊.xxiij.q.j.pudẽda.⁊.ff.ꝺ decu.ñ tãtuꝫ.

Um olim londonensis episcop⁹ nostris aurib⁹ intimasset: ꝙ in sua ecclesia proposuerat statuere[a] precentorem: nos ei⁹ precib⁹ inclinati:ei licentiam cõcessim⁹[b] precentorem huiusmodi ordinandi: dũmmodo in conferendis sibi redditib⁹ nulli inferet preiudiciũ[c]: statuentes vt precentor taliter institut⁹ in sessionibus[d] processionib⁹ ⁊ alijs illam haberet in londonensi ecclesia dignitatem quam habent alij precentores in alijs ecclesijs anglicanis[e] ⁊ infra. Quocirca mandam⁹ q̃tenus si ꝭm diuersas consuetudines locorũ diuersas haberẽ noueris precentores in anglicanis ecclesijs dignitates iam dictũ precentorem: illam[f] habere facias i londonẽsi ecclesia dignitatẽ: eaqꝫ manere contentũ: quaꝫ rationabilibus ⁊ approbatis consuetudinibus ecclesie saluis sine piudicio[g] alieno poterit obtinere.

Itẽ conuentui corbieñ. monasterij.

Uꝫ venerabilis frater n. episcop⁹ hostieñ.⁊.l. sancte crucis presbyter cardĩ in partib⁹ alemanie legationis officio fungerentur: inuenerũt abbatem de monasterio hermoneñ. qꝺ ad romanam ecclesiam noscitur pertinere: nullo mediãte ad monasteriũ corbien. qꝺ est etiã ro.eccle.speciale: temeritate propria migrasse[h] licentia illud deserendi vel confirmationem a nobis vel ab ipsis qui vices nostras in illis partib⁹ tũc gerebant nec habita nec petita ⁊ infra. Postmodum autem nuncij ei⁹ ad defensionem ipsi⁹ generalem illius terre consuetudinem[i] allegarũt. Cum igitur hec non tam cõsuetudo[k] q̃ corruptela merito sit censenda: q̃ profecto sacris est canonib⁹ inimica: ipsam mandam⁹ de cetero nõ seruar.

Idem decano sales herbiẽ. archi.⁊ magistro.p.penetel. canonico pisano.

Cum dilect⁹ fili⁹ .gu.ᵃ andrieñ.eccl'ie monach⁹ q p clerico eiusdẽ eccl'ie se gerebat ⁊.g. pcurator monasterij caroseñ.sup iure eligendo abbatez i ãdreneñ .mõasterio: ⁊ eiusdez ᵇ electõe infra pñtia ad iuicez litigarẽt idẽ gu.electionẽ suã a fratrib⁹ andreñ. ecclesie cõcordit celebratam auc̃te apostolica petijt confirmari asserens tã ꝺ iureᶜ cõi ꝙ priuilegio spãli ꝺ eis ab alex. papa cõcesso ⁊ a nob postmodũ ꝯfirmato liberam eligendiᵈ auctoritatez ad eosdẽ fratres tm̃modo ptinere: ⁊ infra Dictus vero pcurator pposuit ex aduerso: ꝙ cum olim ad petitionez pronoruz ecclesie amorseñ. epo fuit ꝯstitutumᵉ ꝙ si pfactus loc⁹ diuio mũere adeo pullulare vt por aut abbas ꝯstitueref ibidez electioᶠ ei⁹ penes fratres eiusdẽ loci ⁊ caplm caroseñ. pẽderet: ⁊ obtentu huiusmodi statuti sic fuerit lõge retroactis tẽporib⁹ obseruatum vt mõasterio andreñ. vacãte andreñ. fratres i caroseñ. caplo aliquẽ ꝺ gremio monasterij caroseñ. sibi eligerent in abbatem. electio pdicti. gu. tã ꝯ statuti tenorez ꝙ etiã ꝯ ꝯsuetudinẽ approbatam: que optima est legũ iterpresᵍ: minus canonice attentata merito cassari debeat: ⁊ infra. Quia nobis cõstitit electionem ipsam a suspensisʰ ⁊

a Cum dilectus gulielmus. cuz ageret gu. iste super iure eligendi abbatẽ habbeat mandatũ a caplo ⁊ va. ec. sed qz̃tũ ad petẽdã ꝯfirmacionẽ electionis sue agebat ex psona sua iure suo sibi acqsito p electionẽ: sic j. de in inte. resti. c. ij. inno. ⁊ sic vi. vbi de hoc. b.

b Eiusdez. s. hñs mandatũ a monasterio: vt possz agẽ pro electione.

c De iure. xviij. q. ij. abbatez. ⁊. j. e. abbatem. ⁊. c. qz sit. ⁊. xvj. q. vlti. c. vl. j. de cau. poss. ⁊ pro prie. cum ecclesia.

d Eligendi. lex dicit ꝙ monachi ꝺ benet iurare eligẽ abbatẽ: quez sciũt fide rectũ vita castum: ⁊ q monasterio valeat vtilit p uidere: in auc. de san. epis. §. iubem⁹ igitur abbatẽ. col. ix. qꝺ hodie nõ seruat: sed fz formaz illius ꝯstitutionis j. de elec. q: pper eligere debent.

e Constitutuz. l. eps possit subijcere. vnã ecclesiã alteri: vt. j. de exces. pla. sicut vnirẽ non tñ credo ꝙ possit statuere ꝙ vna ecclesia eligat de alia clericis inuitis: q: hoc esset ꝯ ius cõe: vt. xvij. q. vlti. c. vlti. ⁊. xviij. q. ij abbatem. ⁊. j. de iurep. nobis. q: pacto priuatorum ius publicũ non tollit. j. de of. ꝯpe. si diligẽti. j. de testa. requisisti. Nec aliqs ius publicuz remittere põt aliquib⁹ cautionib⁹: nec mutare formam antiqtus ꝯstitutã. ff. de admi. tu. qdam decedens. ⁊ io papa postea interpretaf statutũ: tñ ius istud pscribi põt: vt qs teneaf eligere de certo loco: vt hic pz: ⁊. j. de verb. sig. abbate ⁊ sic pz ꝙ min⁹ iustus titulus dat cãm prescribendi. ⁊. j. de emp. ⁊ vendi. puenit. ff. pro emp. quod vulgo ff. p lega. l. pro legato. ⁊. l. vlt. ⁊ vere vz iniust⁹: q: epus non põt tollere ius vnius ecclesie ⁊ dare alteri. j. de re. ec. non alie. c. i. sed ex tali titulo potuit bona fide monasterium caroseñ pscribere: vt alij monachi eligerent de mõasterio caroseñ. ⁊ eps solũ modo ꝯcessit monasterio caroseñ qꝺ suũ erat. s. ꝯfirmationẽ electionis: ⁊ ita cessante pscriptione solã ꝯfirmationez hñt: vt pbaf p interpretationem pape: vt. j. pz. Satis tñ credo ꝙ in ipsa fundatione possit eps cuz capitulo ꝯstituere de voluntate patroni: ꝙ illa ecclesia esset alteri subiecta: ⁊ ꝙ clerici istituendi semper eligerent sibi platum de maiori ecclesia: ⁊ qꝺ dicit supra ꝙ eps non põt facere ꝙ vna eccl'ia eligat sibi platum de ecclesia alia: hoc intellige qñ ecclesie sunt iã institute ⁊ dotate ⁊ ab inuicez disticte ⁊ separate: q: illud esset ꝯ ius cõe. j. de exces. prela. ad hec.

f Electio hic sumif electio equiuoce p confirmatiõe ⁊ p electione: vt. j. patet. ⁊ hoc verũ est si consuetudo nõ probetur: sed si probetur proprie tenetur. b.

g Interpres. ff. de legi. ⁊. con. prin. s. de iterpretatiõe ⁊. j. de sepult. certificari. ⁊ tacito consensu per desuetudinẽ lex arogatur. ff. de legibus. in quibus. in fine.

h A suspensis. suspensus. n. non potest eligere nec eligi: hic ⁊. j. de ele. cũ inter. R. seniorem. ⁊. j. de eta. ⁊ qua cum bone. ⁊. j. de cle. exco. mi. postulasti. Nec postulari: qui non huauit interdictũ. j. ti. pri. c. i. in fi. nec bñficia cõferre. j. de ꝯces. pben. q: diuersitatem. Sz nõne iudicare ⁊ pbẽdas dare ẽ iurisditionis vtiqz. j. ꝺ elect. nosti. ⁊ excõicare. j. de elec. trãsmissam. Nunqd suspensus põt huiusmodi iurisditionez exerceri. dicunt quidã ꝙ eps suspẽsus põt excõicare ⁊ prebendas dare: ⁊ rñdent illi decre. quia diuersitatẽ. ꝙ ille eps erat ab officio suspensus ⁊ iurisditione. Sz dicunt ꝙ canonic⁹ suspẽsus eligere ñ põt q: cuz sit suspensus nihil officij retinet: sed sec⁹ est in plato. Sed ꝯ istos est xxiiij. q. i. audiuim⁹. alij dicũt ⁊ melius: ꝙ eps suspensus ñ põt excõicare nec iterdicere nec dare pbendas. j. de exces. prela. c. vlt. argu. qz̃uis hoc potuerit p⁹ ꝯfirmationẽ: sz adhuc ñ sit ꝯsecrat⁹. rõ illa vz: q: plus aufert ei suspensio qz cõtulerit ꝯsecratio: vt dici ꝯsueuit plus tollit negatio qz ponit affirmatio nã electus ⁊ confirmatus multa põt ex his q ptinent ad officium episcopale que pdit p suspensionem: quia consecratio non multum addit. j. de transla. inter corporalia. ⁊ est simile sicut maritus post matrimonium ꝯsummatum non potest intrare religionem: sed añ potest. j. de conuersi. coniuga. ex publico. sic eps confirmatus nõ potest aliqua: q tñ potest consecratus: sicut vides in alio simili. eps in archiepiscopum electus non põt ante receptiõem palij tanqz archieps clericos ordinare: quod tñ potest anteqz sit electus in archiepm: q: non hoc facit vt eps: sed vt archieps. j. de elec. ꝙ sicut. §. propeterea. Preterea beneficium cõcedere ⁊ etiam hre posse ꝯpetit rõe ordinis ⁊ est eius accessorium. i. q. iiij. siqs obiecerit. ⁊ cui interdicif vnum ⁊ reliquum lxxxj. di. siqs sacerdotum. ⁊. c. eos qui. Preterea ꝺ hac suspensione fuit obiectũ ⁊ pbatũ ex eo qꝺ dicit: q: nobis ꝯstitit ⁊c. ⁊ licet obiectũ a partibus nõ fuit: iudex tñ qui dz electiões ꝯfirmare: ex officio suo debet inquirere de huiusmodi. j. de elec. nihil est ⁊ hec que dicunf hic de his suspẽsis intelligũt de suspensis ab homine ⁊ ẽt a canone. si vero aliquis esset suspensus a canone: puta participando excõicatis: ille talis bene potest eligere ⁊ alia facere: que sunt iurisditionis: sed eligi scienter non põt. hoc pbaf. j. de cleri excom. misi celebrat. q: mitius agitur cum lege qz cum ministro legis: de arbitris. cel sus. satis posset dici ꝙ suspensus posset excõicare: quia potest absoluere excommunicatum: supra de rescriptis. ab excõicato j. de sen. ex. sacro. ⁊ ex duob⁹. ⁊ qui potest absoluere potest ligare ⁊ econtra: cum non sit priuatus a communione fideliũ quare non posset priuare alium: ⁊ hoc dico de eo qui non est suspensus a iurisditiõe: vt suspensus a canõe sola participatõe

23

de suspenso etiam celebratā: eam iusticia cassauim⁹ᵃ exigē te. Ceterum cum supradictuȝ statutum ita sane posset intel ligi: ꝙ per illud nec iuriᵇ cō muni nec priuilegio deroge tur: vt videlicet ad sepedictos fratres electio spectet abba tis ⁊ ad carosen̄. capitulum confirmatio: mandamus qua tenus si ex parte carosen̄. cel nobij talis fuerit consuetudo probata: que iuri communi ꝑ iudicetᶜ: in hac parte vos se cundum illam decernatis ele ctionem adren̄. abbatis de ce tero faciendam: alioqui an dren̄. monachi ius eligendi abbatem adiudicare curetis: vt sic de cetero liberaȝ habe ant facultateȝ vel de gremio ecclesie sue vel etiaȝ aliunde per electionem canonicam eligendi personam idoneam in abbatem presentendam carofonensi. capitulo: vt ab eo si fuerit canonica confir metur.

Honor. iij. parisi. capitulo.

Cum cōsuetudinisᵈ vsus ꝙ longeui non sit leuis auctoritas: ⁊ plerunqȝ discor diaȝ pareāt nouitates auc̄te vobis presentium inhibemus ne absqȝ episcopi vestri cōsen suᶜ imutetis ecclesie vestre cō

Ioānes ⁊ lau. hoc cōcedūt: ꝙ suspēsus ab officio tm̄ potest ex cōmunicare ⁊ prebendas dare: ⁊ intelligunt illā decre. quia diuersitatē. cum erat suspensus ab officio ⁊ iurisditiōe. Ego autē nō credo ꝙ suspēsus ab hoīe possit dare prebendas: vt h̄ dicit: licet Lau. ⁊ Io. cōcedāt ꝙ possit excōicare ⁊ ꝑbēdas dare. Ar. ꝯ posset induci predicte dec. si celebrat quc tn̄ intelligitur de ex cōicatione minori: mel oꝛ enim ē opinio scd̄a qꝛ sicut excōicatus aliuȝ ex cōicare non potest. xxiiij q. i. audiuimus. ita eadē rōe nec suspensus ab ho mine alium pōt suspēde re. j. de exces. prela. c. vlti mo arg. b.

a ℭ Cassauimus. i. cassā nunciauim⁹. j. vt lite. nō contes. accedens.

b ℭ Nec iure cōi. similez interpretationem habes j. de fi. instru. inter dile ctos. ℣. ceterum. vbi eīm aliquid a iure communi discrepare videt̄: redu cenduȝ est ad ius cōe si potest fieri ne pereat: qꝛ promptum est leges legi bus cōcordare. C. d̄ iof. do. l. vna. ⁊ August. concordat euangelistas de pe. di. i. pericu lose. ⁊ etiā testes debēt ad concordiam reduci: ne de periurio notent̄. j. de testi. cū tu. sic enim facienda est interpretatio vt nulli sit onerosa ꝫm ius. s̄. ti. pri. cām que. ⁊ j. de priui. ex ore. ⁊ s̄. e. cū oliȝ. Iteȝ ꝫm ꝙ minus est captiosa. ff. de reg. iur. quo tiēs i fi. ti. ⁊ hoc ita veꝝ ē ꝙ ad ius cōe reducat̄: si v̄ba illa pa tiunt̄: vt h̄ v̄si. electio eiᵘˢ penes fres eiusdē loci ⁊ capituluȝ ca rosen̄. ⁊c̄. nā a v̄bis priuilegij nō ē recedēdū: vbi certa sunt. j. de priuilegijs porro. ⁊ j. de deci. ad audientiaȝ vbi. n. v̄ba nō sunt ambigua: non est locus interpretationi. ff. de leg. iij. ille sed vbi sunt dubia necessaria est interpretatio.

c ℭ Preiudicet. prescripta videlȝ: qm̄ alia non prodest. j. de cā pos. cum ecclesia. que consuetudo iuri preiudicet: ⁊ que nō dicetur. j. e. c. vlti. ⁊ viij. di. c. frustra.

d Cum cōsuetudinis. C. que sit longa cōsuetudo. l. ij. ⁊ j. e

e c. vlti. ⁊ ibi exponitur. ⁊ xi. di. cōsuetudinis.

ℭ Consensu. bene dicit cōsensu: qꝛ sine ipsius cōsensu obten to hoc facere non possunt. Sed videtur ꝙ nō teneant̄ hēre ꝯ sensum: dummodo consilium ⁊ tractatum cum eo hēant: ar. j de arbi. cū oliȝ. Sȝ h̄ nō ē veꝝ. qꝛ illud obtinet ex forma arbi trij imo eps ⁊ cāonici vnū corpus ⁊ vnū colegium sunt. ita ꝙ ipse capud ⁊ ipsi canōici mēbra. j. de his que fi. a prel. nouit ⁊ est expressū ꝙ si aliquibus mandetur vt cū consilio aliquo rum aliquid faciant eorum consilium expectare tenent̄: nec sufficit ꝙ tantum requiratur. j. de elec. cū in veteri lege.

f ℭ Vel nouas. nouitates enim sine cā īducende nō sūt: quia lex dicit ꝙ in reb⁹ nouis cōsuetudinis euidēs debet esse vti litas. ff. de le. ⁊ ꝯsti. prin. in reb⁹. ar. s̄. de cōsti. cognoscētes. ⁊ re prehenduntur qui nouitates inducunt. xi. di. quis nesciat.

g Ex parte vestra. indigena. i. inde genitus.

h ℭ Prodigalitas. i. vitio. qd̄ se eē virtutē sepe mētitur. xl di. sepe. Prodigus est qui dat dāda vel nō dāda: auarus qui tenet tenenda ⁊ nō tenenda. largus mediū tenet inter vtrūqȝ. vñ versus Prodigus est animi vitio retinenda profun dens. Qui retiet cupide qd̄ ⁊ es deposcit auarus. Lar gus qui suaptū facit ex ratōe libēter. Sȝ nō videtur ꝙ huic sit subueniēdū: qꝛ culpa sua ⁊ vitio icidit in ege statem. ff. qd̄ me. cā. l. si mulier. lxxxvj. di non satis ē di gnū ē: vt male me riti egestate labo rēt. ff. depositi. bo na fides. taliter ei nō fuerat subuēiē dū huic ratione ꝑ missa: ⁊ cū alteri⁹ lesione: sed elemo synam dare possu mus ne pereat. lxx xvi. di. pasce fame morientem ⁊c̄.

i ℭ Incuria. i. ne gligētia: ⁊ ideo ei nō ē subueniēdū quia vigilantibus ⁊ nō negligentib⁹ iura subueniūt. j. de rerum permu. cum vniuersoꝝ. ⁊ j. de dona. int̄ dile ctos. ff. ad vell. l. ij. §. verba. qꝛ stultis nō consueuit sub ueniri: sed erranti bus. ff. de iuris ⁊ fac igno. l. penul. §. sed ius. ⁊. C. si mi. se. ma. dix. si is. ⁊ vtilius esurieti panis tollitur: qȝ si se curus d̄ cibo iusticiā negligat. v. q. v. n̄ ois. ⁊ xxiij. q. iiij nimiū sūt ingeti: ⁊ iō talis ꝯsuetudo merito reprobat̄.

k Alienat. qd̄ de iure fieri nō dȝ. ff. de fūdo fundus. ⁊. l. lex iul. nec ēt pp delictū mariti bōa mulieris sūt di strahenda. C. ne vx. ꝓ ma. l. i. ij. ⁊ iij. C. ad. l. iul. de vi. ꝑ. l. i. ⁊ j. de pig. ex lr̄is. in casu tn̄ qn̄qȝ distrahūt̄ bōa mu lieris pro viro: vt in causa primipilarij bona mulieris pro marito obnoxia sunt fisco si oīa bōa mariti exhau sta sunt. C. in qbus ca. pig. ta. ꝯ. l. satis. nec valet aliena tio fundi dotalis: etiam si mulier consentiat. C. ad vell. auc̄. siue a me. ⁊ i auc̄. vt immobilia an̄ nup. dona. §. si. proprie. coll. v. Sed si iurauerit nō ꝯuenire: tenet ven ditio. j. de iureiurā. cū cōtingat. si sine vi ⁊ dolo presti tum sit iuramentum sponte constante ēt matrimonio in tali casu cuȝ incipit vergere ad iopiā mulier potest repetere dotem. C. de iu. do. in rebus. ⁊. l. vbi.

l ℭ Bonis. ⁊ etiā dotē suā pp adulteriū ꝑdere dȝ. C. de iure do. si dotē. ⁊. C. ad. l. iul. de adul. libertatem. ⁊ j. de dona. inter vi. ⁊ vx. plerumqȝ. vbi de hoc.

m ℭ Obseruandas. iuri cōtrarias: vt dictū est per pri mā cōsuetudinē inuitabantur viri ad dispensandum bona sua per alteram mulieres proniores erant ad cō mittendum adulterium: ar. ff. de pac. dota. cōuenire. ta lis compensatio non est admittenda.

n Cum tanto diutius. j. de simo. cū in ecclesie. ⁊ j. d̄ eo qui du. in matri. quam polluit cum haberet.

o ℭ Iure naturali. quod immobile perseuerat. v. di. §. ius nāle. xxv. q. i. sunt quidā. ⁊ h̄ veꝝ ē quātū ad pre cepta vel prohibitiones que moralia sunt ⁊ nō mutā tur: vt non occides: non furtum facies: honora patreȝ ⁊ cetera. vi. distin. §. his ita. ⁊ naturalia quidem iura im

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

mutabilia sunt ciuilia vo mutabilia: insti. d iur na. §. sed naturalia. j. de consan. et affi. nō debet. et ideo nulla consuetudo preualet cōtra ius naturale etiā si oēs homines de mundo contrafacerēt. xxxij. q. vij. flagitia cuius ignorantia neminem excusat. i. q. iiij. §. notādū et ibi nihil interest in vicio decipe vl' dcipi. xvj. q. j. si cupis. et d ignorantia dī ꝙ qui ignorat ignorabit. xxxvij. dis. §. vt itaqz. et de ignorātia iuris naturalis et ciuil' tractat in summa. i. q. iiij. §. notādū et ibi recurrendum est.

C Uilis auctoritas. sed querit de qua consuetudine hic intellexit gre. si dicis d bona cōsuetudine: illā nl'la rō siue ius vincit: immo equipatur ei. xj. disti. in his. si de mala: de illa nō potest dici ꝙ nō sit vilis. Super hoc dicūt quidam ꝙ principium istius. §. dz intelligi de bona ꝯsuetudine et finis de mala: et ita diuersimode intelligit: sed hec nō fuit intentio legis: vnde. §. iste sumitur. C. que sit long. cōsue. l. ij. et ideo innepte dicunt. Alij pro maiori parte exponunt litteram istaz: nō tamē est adeo valitura: vt iuri positiuo debeat preiudicium generare: supplent generaliter nō preiudicat iuri: sed i eo loco preiudicat iuri: vbi cōsuetudo seruatur: et iste intellectus planus et facilis ē: sed de hoc nulla dubitatio ē ꝙ consuetudo vni' loci iuri positiuo generaliter preiudicet omnib' locis: et ideo sic debet intelligi lex illa quam hēs. xj. di. cōsuetudinis quāuis particularis consuetudo non ē vilis: non tamē preiudicat iuri positiuo: nisi fuerit ratiōabilis et legitime sit prescripta: et hec expositio reprobat duas primas expositiōes vl' opiniones: quas facit hic grego. in fine. et sic intellige xj. distinctione consuetudinis.

C Rationabilis. Et quam consuetudinez dices rationabilem: illam dico rationabilem quam non improbant iura. j. de causa pos. cum ecclesia. et. e. cum dilectus. et. j. de verbo. signi. abbate. vt si quādoqz admittātur aliqui ad electionem: ad quos non pertinet de iure communi et de alio collegio: ista consuetudo ñ improbatur a iure: vt dicūt iura predicta: et illa est rationabilis: ꝙ tantum capitulum eligat canonicos sibi et alios iferiores prelatos irrequisito episcopo. j. d elec. cum ecclesia vulterana. vel episcop' solus hoc faciat j. de his que fi. a prela. sin ꝯsen. ca. ea noscitur. licet de iure vnum corp' sint. j. de his que fi. a pla. si. consen. ca. nouit. et d iure communi deberz fieri ab omnibus communiter ab episcopo et cāonicis vt quādoqz fit.

stitutiones et ꝯsuetudines approbatis vl' nouas et inducatis: siqꝫ forte fecistis irritas decernētes. Idez maiori et purgeñ. de rupella.

Ex parte vestra fuit ꝓpositū: ꝙ cū i parte vestra seruate sunt hacten' due cōsuetudines abusiue: ꝙ si indigena vel extraneus prodigalitatis vicio vel incuria seu quocunqz casu alio dissipauerit vel amiserit bona sua: bōa vxoris sue tam mobilia ꝙ immobilia pro sue voluntatis libito alienat: et infra Quod si vir ducat vxorem: que fide coniugij violata committat adulteriū: nihilomin' ipa medietatem oiuz bonoꝝ q̄ fuerit vir adept' ipudent exigit et i probe apprehēdit: q̄ poti' p'riuāda esset oib' viri bonis: et infra. Tenore pñtium declaramus vos non teneri ad hui' modi ꝯsuetudines obseruandas. Gre. ix.

Cum tanto sint grauiora peccata: quāto diutius infelicē animaz detinēt alligatā: nemo sane mētis intelligit nāli iure: cuius transgressio piculū salutis inducit q̄cūqz ꝯsuetudine q̄ dicenda ē verius i hac pte corruptela posse alīq̄ten' derogari. Licz etiā lōgeue ꝯsuetudinis non sit vilis auctas: nō tñ ē vsqz adeo valitura: vt iuri positiuo debeat piudiū generare: nisi fuerit rationabilis et legitime sit prescripta.

j. de conessio. pbēn. postulastis. et illam dicerem rōnabilem: ꝙ absentes non vocentur ad electionem: vt in multis locis contingit: vt in tuscia: et in multis ecclesijs: et huiusmodi consuetudines legitime prescribuntur: vt patet p predicta exempla: illam dico generaliter rationabilem: que non obuiat canonicis institutis. irrationabilis est que improbatur a iure: qualis est illa. j. de instit. ex querimonijs. et. e. cum venerabilis. et. e. c. prori. et onerosa consuetudo. e. c. j. et. e. cum inter vos. et. j. de re iudicata. cum causa. et gnāliter vbi aliquid fit ꝯ neruuz ecclesiastice discipline siue libertatez j. de elec. cum terra. et. c. sacrosācta. et. c. malana. De hac materia habes plene. viij. distinctione frustra.

C Legitie sit. p'scripta spatio. xl. annorum. j. de causa pos. cum ecclesia. et. j. de prescrip. audiuis de hoc potestis habere multa iura. ea enim solum locū habent in reb' ecclesiasticis. xvj. q. iij. §. qua actiones. Ad hoc ergo vt consuetudo iuri communi preiudicet requiritur primo ꝙ rationabilis sit: et ꝙ sit prescripta: vt hic et c. cum ecclesia. Item ꝙ ex certa scientia et non per errorez sit inducta. ff. de legi ꝙ non ratione. et sciente illo qui potest ius concedē. ff. de legi. d quib' in fi. et quod sit tale ius quod possit pscribi. nam q̄dam sunt que non possunt pscribi saltem a laicis. j. de prescrip. causamqꝫ. et. c. cum ex officij. et. c. cum non liceat. et ꝙ non sit contra ius naturale. xxxij. q. vij. flagitia. vel saltem ꝙ sit obtenta in contradictorio iudicio. ff. de legi. cum d consuetudine. et. j. d v. signi. abbate. Item requiritur ꝙ sis vsus illa consuteudine siue vicibus illis: quibus vsus es eo animo: vt intendas siue credas te ius hēre: et vt i posteriuz id facias. ff. d iti. actuqꝫ priua. l. j. iulianus recte ait. et. l. vlt. al's non pdest vt ibi dicit: et sic sole vices non inducūt consuetudinem: q2 nō exemplis s3 legibus iudicandum. e. C. d sent. et interlo. om iud. nemo. sed sm consuetudinem talem bñ iudicatur: vt dictum est. ff. d le. nam impator. Itē requirit ꝙ maior pars populi vsa sit illa ꝯsuetudine: ad hoc vt sm illaz iudicet: q2 sicut minor pars populi nō posset inducere legem: ita nec ꝯsuetudinem. Item et illa ꝯsuetudo preiudicat iuri: cuius non extat memoria hominum. iij. q. vj. hoc quippe. et. j. d verb. sig. super quibusdam. §. j. ff. de aqua quoti. et esti. hoc iure. §. ductus aque. et. ff. de aqua plu. ar. in summa. §. idem labeo. et. ff. de pba. si arbiter. et sic videt ꝙ difficile sit pbare consuetudinem et pscriptionem. Sed quā dñiam facis inter ꝯsuetudinem et pscriptionem: illa potest assignari vt quidaz dicūt: ꝙ vbi consuetudo ptendit admitti posset pbatio in ꝯrium: et pbet idebitū fuisse qd ꝯsueuit pcipi. Ar. C. d agri. et cēsi. litib'. li xj. sed vbi pscriptio ē nō admittit pbatio i ꝯriū ad probādū indebitū fuisse. Ar. a contrario j. d pscri. si diligēti. vibi dr ꝙ bona fides iustus titulus requiruntur: ibi

24

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

dicitur qñ exigit titul⁹ ⁊ qñ nō. C. de pig. act. nec creditores.
Itē qui petit aliqd sibi deberi vl' fieri ex cōsuetudine: dʒ alle
gare cāʒ petēdi: ⁊ tunc sufficit ꝓbare solū tēpus: sʒ ñ ꝓbʒ cāʒ
⁊ tūc nō admittit ꝓbatio i ꝯ̃riū: ⁊ ꝭʒ hoc nō vr̄ differētia in/
ter cōsuetudinē ⁊ ꝓ̄scriptiōem: qꝛ i ꝓ̄scriptiōe qñqʒ ꝓbatur ti
tulus: ita dicūt qdam q̄
re solū tp̄s nō ē cā indu
cende obligatiōis sicut
nec tollende. ff. de acti.
⁊ obl. obligationū. §. pla
ct. ⁊ hec opinio magis
placet ꝭm io. b. Alij di
cunt ꝙ sola consuetudo
sufficit etiam sine cā: ar.
j. de cā pos. cū eccl'ia. vbi
de hoc: vbi vero aliqs ē
in possessione ꝑcip'ēdi
aliquid ⁊ ei q̄stio moue/
tur tuendus ē in possessio
ne quousqʒ probetur cō/
trariuʒ. s. i debitū qꝛ pos/
sidet rōne consuetudis.
xvj. q. iiij. volumus. nisi
vi precario seu clam pos
sideat: tūc q ꝯ̃dit sua au
ctoritate pōt reuocare: vt
x. q. iij. qꝛ cognouimus. j.
de isti. cū venissent. Itez
in alio pōt esse d'ria inter
cōsuetudinē ⁊ ꝓ̄scriptio
nem qꝛ cōsuetudo qñqʒ
dʒ esse obtenta ꝯ̃dictorio
iudicō ppli ꝓ̄scriptio ve
ro nō. Itē qꝛ in consuetu
dine reqrit ꝙ maior ps
populi vtatur illa: vt di
ctū est in prescriptionib⁹
non requiritur. Sic er/
go intellige consuetudis
non est vilis auctoritas tamen non vincit ius positiuuʒ illa ꝑ
ticularis consuetudo: in eo loco vbi est consuetudo nisi fue/
rit rationabilis ⁊ legitime sit prescripta: tunc bene vincit ius
⁊ ei preiudicat concurrentibus predictis in ea prescriptione
sed secundum hanc decre. satis sufficere videtur si consuetu
do solummodo sit rationabilis ⁊ prescripta b.

De postulatione prelatorum. nn. iij. dcāo ⁊ capitulo sen.

D hec in beato pe
tro: ⁊ ifra. Cūqʒ d
facili non possetis
in vnuʒ locum ⁊ ꝑ
posito ꝯuenire: sed ad nos fu
isset ab aliqb⁹ appellatuʒ[a] tā
dē ꝯuēiētes ivnū altisiodoꝛ.
epm in archiepm postulastis
postulatōeʒ vr̄aʒ ꝑ magr̄ʒ. r.
ꝓcētoreʒ vr̄ʒ ⁊ ꝑ abbateʒ sācti
petri expōentes ⁊ petētes vt
faciende trāslationi piū ꝓbe
rem⁹ assensuʒ. Uex qm̄ ante
ꝙ idem magr̄ ad se. ap. acces
sisset: nobis q̄si ꝑ certo consta
bat: ꝙ ideʒ eps iterdci sniaʒ
nō s̄uasset: qd ēt ideʒ magr̄ ñ
negauit[b] fratrū nr̄orū p̄ntia
reqsit⁹ a nobis in ipsi⁹ epi ex
cusationeʒ allegās[c] ꝙ sniam
lataʒ seruare nullaten⁹ tene
bat: q̄ ad ei⁹ noticiā nec ꝑ lit
tēas nr̄as nec ꝑ card. tc ap se.
le. q eandeʒ sniaʒ ꝓmulgarʒ
nec ꝑ deputati ad hoc execu
toris mādatū vel lr̄as ꝑuenis
set: ⁊ ifra. Quod nec sufficit:
imo nec ꝓficit ad excusatio/
neʒ ꝑdicti epi: cū card. idem
snia intdicti p̄ntib⁹ multis so
lēnit ac publice[d] ꝓmulgauit
⁊ eadeʒ intdicti snia i regno
frācoꝝ iā a multis publice
cepit obꝯuari: nec sit necessa
riū: cū ꝯstō solennit[e] edit aut
publice ꝓmulgat: ipi⁹ notiti
aʒ singloꝝ aurib⁹ ꝑ spāle mā
datū vel lr̄as iculcare: sed id
solu sufficit vt ad ei⁹ obseruā
tiā teneat q nouēit eā soléni
ter editam aut publice ꝓmul
gatā: cū ⁊ ꝯ̃ qsdā q ardiceñ ꝯ
ciliū nō seruabāt: tā ꝙ illud ñ
hūerit aut ꝑceperit canōica[f]
tradidit auctas: ꝙ eis nō fa
cile facultas credendi tribui
tur: cū idem penes illos in su
is regionib⁹ actum fuerit et
receptum: nec valet ꝙ altisio
doreñ. dioc. dictus rex propri
am terraʒ[g] dicit non habere:
cū nos terrā totā regis ipsius

a D hec. appellatuʒ. que appellatio nō tenet: nisi cā
iusta fuerit allegata. j. de elec. cum nobis in prin. ⁊
j. de appel. vt debitus.

b ¶ Nō negauit. ꝑ hoc vr̄ ꝙ ꝯfessio ꝓcuratoris do
mino preiudicet. j. de capel. mo. dilectus. ⁊ de re iudi. subor
ta sicut ⁊ cōfessio aduocati. j. de censi. cū olim. ⁊ j. de ap. cum
cām. Contra. ff. de interro. ac. si sine. al's ē lex illa. §. si defen.
sor. ⁊. ff. de con fes. certuʒ. §. penul. qñ confessio procuratoris
siue factum preiudicet ipsi dño. dicetur. j. de cā pos. cum olim
⁊. j. vt li. non contes. c. j. vbi ponitur. hec materia.

c ¶ Allegans. hec allegatio bona videbatur: qꝛ quilibet ꝓ̄su
mitur ignorās nisi ꝓbet sciēs. ff. de ꝓba. veri⁹ ⁊ decretū nō
ligat ignorātes. ff. d decr. a boꝛ. fa. l. vlt. ⁊. lxxxij. di. ꝓposuisti.
circa fi. ⁊ ar. ꝫ. d ꝯsti. cognoscētes. imo sufficit denūciare pro
curatori. ff. de pe. here. itē veniūt. §. petitā. sed nō ē ita: qꝛ cum
publice snia illa fuerit ꝓmulgata eam ignorare nō pōt neqʒ
debʒ: ⁊ presumitur eam scire. xij. q. ij. q humanis ⁊. xvj. di. ꝙ
dicitis. ar. ff. de insti. ac. sed ⁊ si pupillus. §. prescribere, ⁊ ar.
de presump. quanto. Ubi enim allegatur ignorantia
circa ea que pleri sciūt ⁊ que publice fiūt: nō credit ei
nisi hoc probetur. j. de elec. innotuit. versi. nec ꝓbare
cogim⁹ ⁊c. j. q ma. ac. pos. cū in tua ⁊. j. de sen. ex. si ve
ro. ⁊. xxxiij. q. ij. iā lectum. sed vbi circa ignota allegat
ignorantia nō co
gitur ꝓbare igno
rātiā. ff. de admi.
tu. hoc autem.

d ¶ Publice pro
mulgauit. sufficit
edicta proponi in
publico ⁊ sic ad ci
tatū non perueni
ant ar. de do. ⁊ cō
tu. causaʒ que. ar.
ff. de dam. infect.
l. iij. §. totiēs. ⁊. C.
de an. excep. vt ꝑ
fectius. ⁊. C. de iu
di. properāduʒ. §.
⁊ siquidē. nec ob.
ff. que sen. si ap. re
scin. l. j. §. itē cum
ex eo. quia ibi edi
ctum non fuit so
lēniter propositu
⁊ ideo non excusa
tur nisi probaret
contrarium vt di
xi i glo. ꝓcedēti
hec allegatio im
mo videtur suffi
cere: ꝙ per solā fa
mā ad ipsum per
uenerit. j. d sentē.
excō. cū desideres
§ secunde questio
ni. Et si dubitare
tur: quia solummodo per famam intellexit in tali du
bio debuit potius seruare sententiam interdicti q̄ʒ ec
clesiastica sacramenta postea pertractare. j. de cleri.
ex. mi. illud.

e ¶ Solēniter editur. vt expresse legitur in auctēti. vt
facte no. consti. circa prin. coll. v. vbi dicitur ꝙ post du
os menses null⁹ habet excusationem: si vellet ignorā
tiam allegare: nisi vt dixit in illa glo. hec allegatio.

f ¶ Canonica. xvj. di. ꝙ dicitis.

g ¶ Terram propriam. bona videtur fuisse allegatio
hec. ⁊ mala interpretatio cardinalis: quia cum dici
mus seruū suū vel ipsius: domino damus actionē ꝫ
cum dicimus in alterius locum: de domino intelligē
dum est. ff. de relig. ⁊ sump. fu. l. ij. §. in locum. hic tam̄
large fit interpretatio ad omnes terras: que tunc regi
adherebant prestando auxiliuʒ. ⁊ est simile. ff. de ver
borum significatione liber homo. sicut excommuni
catio extenditur ad illos qui prestant auxilium excō
municato. j. de senten. ex. nuper ⁊. c. si concubine. vel
quia terra illa erat de iurisditione ipsi⁹: licet proprie
tas regis non essʒ: ⁊ ideo regnum totum propter con
tumaciam suam fuit suppositum interdicto. j. de offi.
delega. sane. ⁊. j. de sponsa. non est nobis. ⁊ infra d iu
di. nouit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Interpretatus.n õ ꝙ legatus interpretatur man/
tum dñi pape. Ar. ꝯ.j.de senten.ex.inter alia.⁊.xj.q.j.§.
ex his oibus.⁊.C.de legi.l.vl.⁊.j.de iudi.cuʒ venisset
de hoc ibi so. Unde nõ ꝙ quedã interpretatio ẽ gene
ralis ⁊ necessaria ⁊ redigẽda i scriptis: vt pncipis: vt
dicũt h iura signa
ta i ꝯtrariũ ar. Alia
est generalis ⁊ ne
cessaria: sed nõ ẽ
in scriptis redigẽ
da: vt ꝯsuetudinis
ff.de legi.si de in/
terptatiõe.ꝯ.ti. p
ri.cũ dilectus.⁊ h
similiter. Alia nõ
est gnãlis ꝫ neces
saria ⁊ in scriptis
redigẽda: vt iudi
cis.ff.de legi.non
possunt.ar.⁊.l.nã
vt ait. Quod pos
sit iudex iterpreta
ri sniam suam: est
arg.ff.de re iudi.
paulus.vbi potest
supplere q̃ desunt
snie: sic ⁊ interpre
tari sicut ptor po/
test.ff.de preto.sti.
i pretorijs. Et alia
est que nec genera
lis nec necessaria
nec redigenda in
scriptꝭ: vt magrõꝛ
C.de profes.vr.cõ
stã.l.vna.li.xij. In
terpretatio princi
pis ius facit quo
ad omnes.ꝯ.de cõ
sti.c.si.

subijci mandauerim[a] interdi
cto: ⁊ card. nrm interpetat[a]
mandatũ illã sentẽtiã pmul
gauerit: que regi tunc tempo
ris adherebat: ⁊ infra. Sed i
de liquido constat sepedictuʒ
episcopum sufficienter excu
sari non posse ꝙ suam metro
polita.[b] ecclesiaʒ generalis in
terdicti sententiaʒ ⁊ recepisse
nouerat ⁊ seruare: ⁊ ifra. Nos
igitur qui ꝓm apostolũ prom
pti sumus inobedientiaʒ[c] om
nem vlcisci[d]: eiusdeʒ episcopi
altisiod. inobedientiaʒ atten
dentes ne nil obdientia[e] pro
desse videtur siumilibus: si cõ
temptus[f] comtumacibus non
obesset cum iuxta canonicas[g]
sanctiones quedaʒ sint culpe
in quibus culpa est relaxare
vindictam: postulationeʒ hu
iusmodi non propter postulã
tem ecclesiam sed propter po
stulatam personaʒ[h] repulim⁹
vt indignaʒ. Licʒ autem ex eo
ꝙ hominem qui vestro nõ cõ
ueniebat ꝓposito postulastis
cum vos interdicti sententiaʒ
seruaretis: ⁊ ipse eã cõtẽneret

b ¶ Metropolita
nã.xij.di de his.

c ¶ Inobedientiã
xxiij.q.vj.c.j.

d ¶ Ulcisci.immo potius deberet parcere: cui sancti/
tas ignoscendi gloriam delinquit.C.de epi.⁊ cle.siqs
in hoc genus.vnde dictum fuit de cesare. Qui vincis
semper: vt victis parcere possis. Parcere ꝓstratis scit
nobilis ira leonis.

e ¶ Obedientia.ij.q.v.quanto.

f ¶ Contẽptus.nam facilitas venie incentiuuʒ tribuit
delinquendi.xxxiij.q.iij.est iniusta.⁊.j.de vi.⁊ ho.cle.vt
clericorum.

g ¶ Canonicas.xxviij.d.q2 sicut culpe.⁊ quia malefi/
cia ipunita remanere nõ debẽt.j.de sen.excõ.vt fame
⁊.ff.ad.l.aqui.ita vulneratus.⁊.ff.de solu.stichũ.§ j.

h ¶ Personã.⁊ hoc ideo q2 viciũ fuit materie ⁊ nõ ar
tificis ff.ad l.aq.si seruus.§.si calicẽ.h Et ita hẽs hic
ꝙ q nõ seruat interdictũ ineligibilis ẽ.nec põt postu/
lari: nec põt dici ꝙ ẽ irregularis ⁊ suspensus: ⁊ iõ nec
eligi nec eligere debet nec excõicare nec bñficiũ ꝯfer/
re potest q2 claues ecclesie contẽnit.j. de exces. prela.
c.vl.vbi est hoc expressum.

i ¶ Priuare. Ergo fuit constitutũ in ꝯcilio lat.j.de elec.cũ in
cunctis.vt qui scienter indignũ elegerint: eligendi ea vice po
testate nouerint se ꝓuatos: ⁊ ad postulationẽ extendit: vt hic
⁊.j.de elec.bone memorie in fi.⁊ hideo ẽ q2 ꝑ postulationẽ ꝑ
uenit ad electionẽ ar.ꝯ.de ꝯsti.nã ꝯcupiscẽtiã.⁊.ff.de spõ.ora
tio.secus tñ est cum pos
stulat illegitimus: vt di
spenset cuʒ eo vel legiti/
metur.lvj.di.cenomanẽ
sem.⁊.j.de elec.innotuit.

obseruat: pmissa vobis facile
abusi fueritis potestare: ac iõ
vos ea nõ imerito ꝓuare pos
sem⁹: de solita tamẽ benigni
tate ꝯcedimus: vt vobis ꝑ po
stulationẽ seu electionẽ cano
nicã de ꝑsona ꝯgrua ꝓsulatis.[i]
dem hosti.epo ap.se.lega.

G Ratũ gerimus: ⁊ infra.
Accepimus ex litteris tu
is: ꝙ canonicis senoneñ. quo
rum postulatio nostra fuit au
ctoritate cassata[k]: licʒ cassatio
nis lrãs suppressissent in frau
dem: vt canonice ad electio
nem procederent mãdauisti
⁊ infra. Cũqꝫ plures eoruʒ po
stulationem cassatam[l] a nobis
inuocare vel innouare denuo
niterent[m]: quidã vo episcopũ
cameraceñ. i archiepm postu
larũt: tu itelligẽs eos: q cassa
tionẽ nrãʒ quodãmodo reuo
car volebãt eligẽdi ꝓuilegiũ
amisisse: q2 ꝯcessa sibi ex apli
ce sedis benignitate abuterẽ
tur temere ptãte: ac iõ ad ali
os lʒ pauciores[n] numero quã
tũ tamẽ ad hoc pertinet: cõsi
lio saniores eligẽdi vel postu

k G Ratum cassata.ꝯ.
c.prori.

l ¶ Cassatam.i.non ad/
missam.

m ¶ Niterentur. postu
lãdo eundẽ altisiodorẽ:
⁊ male ex quo alicuius
electio vl postulatio cas
satur vicio ꝑsone nõ est
assumendus ad eandeʒ
j.de elec.sup eo.

n ¶ Pauciores.hic patʒ
ꝙ si maior pars delingt
in electione eligẽdo vel
postulãdo indignuʒ: ele/
ctio deuoluitur ad alios:
lʒ numero pauciores.j.
de elec. bone.ij.⁊.c.cum
i cũctꝭ.⁊.c.cũ vinctoniẽ.
Sʒ qd si oẽs delinquũt
pter vnuʒ.nunquid ille
vn⁹ poterit eligere: vide
tur ꝙ sic: q2 vniuersitas
remanet in vno siue ius
vniuersitatis.ff. qd cu/
iusqꝫ vniuersi.sicut mu/
nicipij i fi.⁊.lxv.dis.si for
te: ⁊ dicit lex hominibus
coactis sic accipere de/
bemus: vt siue vnus so
lus vim fecerit siue etiã
hoibus coactis. quantũ
eni ad verba non refert
an solus vim faciat an hominibus coadunatis: quia adhuc
non deficiunt verba.ff.vi bo.rap.pretor ait.§.homines.sic si/
ue vnus solus sit siue plures ille potest eligere: Jo.dixit ꝙ vn⁹
solus non potest eligere.⁊ in eo solo non potest ius illud reti/
neri.ar.inducit ad hoc.j.de elec.c.j.⁊.x.q.iij.vnio.⁊.ff.de ver
bo.sig.neracius: quia cum duo siue tres faciant collegium: q
debent sibi eligere prelatum: non potest hoc esse in vno. cum
iam desinat esse collegium: sicut grex desinit esse: si vnum tm
aial remansit de grege.ff.de leg j.si grege.⁊ ad hoc iducit ẽt
xlv.di.si forte.q2 si vnus solus episcopus remansit in prouin
cia: debet ipse alios conuocare ad cõsecrandũ electũ.vt.j. de
elec.bone.ij.tu dicas ꝙ vnus solus põt eligere: ⁊ ius eligendi
remanet in vno solo per iura ꝓmo inducta: ⁊ iura que iducit
io.nõ ꝯdicũt. Primo illud.c.si forte nõ ꝯdicit.q2 ipe solus ñ
põt aliquẽ ꝯsecrare: imo ad min⁹ debẽt esse tres.⁊ est de sub
stantia cõsecrationis.ita ꝙ als non esset ꝯsecratus.lxvj. dis.
porro vbi forma cõsecrationis tradit: sed illa sola q̃ solus fa/
cere põt nõ vocabit alios: ⁊ illa decre. bone non ꝯtradicit q2
cũ ꝓma electio eẽt nulla ipso iure. imo ille.h.qui solus elegit
secundo eam poterat cõfirmare.j.de elec.ꝙ sicut. non debuit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

it pcedere ad secundam nisi prima cassata: q si fecisset debe/ bat postea solus eligere .vt videtur propter culpam illorum. Sed in casu illo dicit io. q nō deuoluitur potestas eligendi ad conteptos.sed tunc quando eligant indignum. Satis po/ test dici: q propter talē contemptū nō devoluitur ius eligēdi ad contemptū: q nō tm̄ peccant illi qui eligunt indignū: ⁊ sufficit q cas set electio: q nō est nul la: in quo casu tm̄ puati sūt .j.ti.p.rori.c.cū in cunctis. Sz debēt tunc priuari p sententiā sicut qn̄ pecca tur in forma.j.ti.pri. q ppter.in.c. bone. Alia iura q dicunt q desinit eē collegiū nō ꝯdicunt: q lz collegiū desinit eē collegiū oibus mortuis preter vnū: nihilominus ius collegij seu vniuersi tatis remanet in illo per l. sicut municipij.§. vlti. ⁊ hoc idem dicunt lau. vin.⁊.t.

a ¶ Prouidisti. de nr̄o speciali mādato. al's nō posset illum transferre.j de of.leg.nisi spālis.⁊.c. qd trāslationē.⁊ iō bene dixit prouidisti.nō eniz debuit dicere confirma mus: q nihil est qd con firmaret: cū p postulatio nem nullū ius acquirit̄ j.c.pe. Sed debet dicere superior postulationē admittimus: vel postulationē vestram non duximus admittendā.j.e.c.pri.⁊.ſ. e.c.prori.

landi deuolutā esse licētiā: p dictū cameracen̄.ad eorū in stantiā in pastorē auctoritate fret[9] apo. prouidisti.[a] Nos igitur a sollicitudine camera cen̄.ecclesie ipsū reddidimus absolutū: qd a te de mandato nostro factum est auctoritate ap. confirmantes.

Idez clericis rauch.ecclesie.

Bone memorie gu.archi epō vestro viaz vniuerse carnis ingresso quidā vestrū sancte praxedis presbyteruz cardi. quidā vero imolen̄.epi scopum postulauerūt: ⁊ ifra. Nos igitur auditis: que de fa cto ⁊ de iure fuerāt allegata plenius etiā pro vtralibet par tiuz curauimus allegare[b]: cō siderauimus vero q eiusdem cardi. presentia vtilior sit non solum ro. sed etiaz ecclesie ge nerali[c] tam apud apost.se. q apud ecclesiam rauen̄. vnde non immerito preferētes spe ciali vtilitati cōmunem[d] ⁊ mi nori maiorem: predictum car dinalē postulationi vestre nō duximus concedēdum. Attē dentes autem ex altera parte q predictus[r] episcopus a mi nori q tertia parte fuerit po stulatus ⁊ q ap. se. postulatio nes huiusmodi nō consueue rit in tanta[e] diuisione ac con tradictione recipere cum eti am quando aliquis ab alijs vnanimiter postulatur: ad ad mittendā postulatōem eoruz non tam ex iusticia q gratia[f] moueatur: postulationē ipsius non duximus admittendam: mandantes quatenus cum his qui[g] vocem in electione habere noscuntur per electio

e ¶ Generali. Ar: q papa ⁊ cardinales curā ⁊ sollicitu dinez gerant pro statu ecclesie generalis: ⁊ imperator vt subiecti quiete viuant noctes ducit insomnes: i au cten.vt iudi.sine quoquo suffra.in prin.coll.ij.⁊ idem dicit voluntarios labores appetimus: vt quietez alijs pparemus. in auct. vt diuie iussi.sub. ha.gl.qstio.in pn. colla.vij.j.de rest. spo.frequēs.⁊ de excep.c.olti.

d ¶ Cōmunem. Et ita publica vtili tas pfert priuate. vij.q.j.scias.⁊.ff. pro socio actione. §.labeo.⁊.C.de ca. tol.vna.§. penult. ⁊ in auc.de testi.⁊ ea que parit.§. ea eni q cōmuniter. col iiij.⁊ hoc verū est cuz in cōmuni vtilitate priuata i cludit: sicut fit in platura. al's quili bet dz ppriā vtili tatem pferre com muni. ar.xix.q.ij. due sunt inquit.⁊ xxiij.q.v.si nō licz ar.C.de serui.pre ses.⁊.ff.de arbi.lz autem.

e ¶ In tanta diui sione. ad hoc. eni vt postulatio preiudicet electioni: requirit̄ vt numerus postulantium sit duplo maior numero eligentiū.j. de elec. scriptum est. de hoc tamen dicas sz q no. ifra tie pri. scriptum in glo. que incipit hic dicit papa. Vide. tur tamen q minima pars eligentium deberet pferri multis postulantibus. q postulantes soli gr̄e nitū tur: vt hic. Sed eligentes in re communi iuuātur si militer ⁊ electus: sed hoc non est verum. naz patronus laicus in presentando soli gratie nititur.xvj.q.ij.sigs episcoporum.⁊ tamen iniuria fit presentato si nō ad mittatur.xvj.q.vij.decernimus.⁊.j.de iurepatrona. pa storalis. gratia ergo fit: postulato si admittat̄: iniuria si repellatur.ff.de aqua quoti.⁊ esti.l.j.§.penult.vn̄ nō solum postulato: sed postulātibus fit iniuria si postu latus est idoneus ⁊ repellitur.ff.qui satisda.co.l.si vo in fi. alia ratio pōt melior assignari qz huiusmodi in iuria videatur: licz eligentes nitantur iuri ⁊ postulan tes gratie non debent pferri electores: ex quo sunt mi nima pars capituli: quia nunquam tenet electio: nisi fiat a maiori pte capituli.j.de elec.ecclesia vestra.⁊.c. cumana. ita tamen q maior pars nō peccet. vt ex hoc ipso iure priuetur. quia tunc valet electio minoris par tis capituli.ſ.c.prori.

f ¶ Ex gratia: hoc ideo dixit: q per huiusmodi po stulationem siue gratiam ius non acquiritur postula to.j.e.ti.c.penulti.⁊ ideo quia gratia ē: non compelli tur prelatus concedere postulatum.lxiij.di.litteras in

b Bone memorie. curauimus allegare: sic ergo patz q iu dex pōt supplere q aduocatus omisit sicut papa hic sup plet.⁊.C.q desunt aduoca. iudex.sup.l. vna.⁊ de iure dz sup plere ⁊ non de facto: nisi tale sit factuz quod iam sit ei notum vt iudici: put dicit dn̄s azo: ⁊ alij etiā dicunt sicut pla. q etiam de facto: ⁊ inducunt ad hoc.ff.de pe.here.l.vlti. Sed primum verius est q de tali facto supplere tm̄ dz: quod est ei notū tan quā iudici.ar.C.de ap.l.vl.in fi.i.rn̄.⁊ est arg: insti.de ac.§.si minus.ff.de edil.edi bouē.§.aliquando.⁊ debet supplere: vt iudex sedendo ⁊ non stando: ne aduocati officiū sumat.C.de postula. quisquis inducendo legem vel decretum vel decre. Inuenio q quādoqz iudex supplet altera parte absente.C.de tem.ap.l.ij.§.vlti.⁊.C.de ap.l.vlti.in prin. sed vtraqz parte pre sente supplere non dz nisi i casu propter publicam vtilitatem repellendo militem a procuratione etiam tacente altera par te.ff.de procu.filiusfamilias.§.veterani.⁊.C.de procu. militez. ⁊ lex quam inducit pla.ff.de peti.here.l.vlti.non obstat. quia potius consulitur illi iudicis officio qz iure ordinario.⁊ est si mile ei qd dixi de milite. naz iudex ex officio suo si scit aliquē excōicatum publice: ipsum debet repellere ab agendo etiam si ab aduersario non excipiatur.j.de exceptione exceptionem. ⁊ sic officio iudicis consulitur aduersario sicut in lege. de pe ti.here.l.vlti.⁊ hic papa supplet ex officio suo.j.de electio.cuz nobis olim vbi de hoc dicitur: quare in hoc casu officium iu dicis locum habet.

nez postulationē seu noīationē[h] canonicā ī psonā idoneā conuenire curetis. Idem preposito z ca. strigoñ.

Bone me. gu. archiepo vr̄o viam vniuerse carnis ingresso cum ī colocen. archiepꝫ postulandō a nobis contulissetis[i] vnanimiter vota vestra suffraganei strigoñ. ecclesie quinqueecclesieñ. vꝫ vt quidā aliȷ́ postulationi vr̄e se opponere curauerunt asserentes q̄ eis contēptis[k] qui ius habebant eligendi: vobiscū postulatio eadē fuerat attentata: lꝫ vestri nūcij proponerēt ex aduerso: q̄ super preficiēdo vobis pōtifice de gr̄a multotiēs suffraganeoꝝ fuerat requisitus assensus: sed ipsi vobis cōsilium denegauerunt. Nūcijs igitur in nostra presentia cōstitutis z proponentibus aduersarijs quedā alia cōtra postulatōnis vr̄e pcessū: q2 nobis de positis nō cōstabat: ita duxim9 puidendū: vt si suffraganeis psistentibus ī cōditione sua: z vos postulatōi vr̄e velletis instare p pcuratores idoneos p se. ap. veniretis. Si āt illi a cōdictōe sua cessarēt z vos ista retis pposito vr̄o ad pn̄tiā nostrā mitteretis psonas idoneas: q̄ sup his: q̄ opportuna forēt: nos redderēt certiores[m]: Nō si cōdicētib9 epis memoratis vos cōtingeret de iure vestro diffidere[n]: aliaꝫ personā idoneam prouideretis vobis canonice in pastorem. Ceterꝫ quidam vestrum a postulatōne vestra quā nobis presentaueratis cōiter temere recedētes aliȷ́s psistentibus in eadē predictuꝫ quinqueecclesieñ. epm̄ī archiepꝫ postularet: z infra. Nos igit postulationē ipsam quaꝫ inuenim9 ī m̄lta discordia nō solū suffraganeoꝝ verꝫ ēt canonicoꝝ strig. ecclie

auc. de san. epi. §. nullus. coll. ix. si tñ iusta causa exigit debet compelli per superiorem vt illū concedat. j. de iurepa. nullus. Item indirecte quodāmō cōpellitur illū cōcedere si ē idoneus. q2 tenet ei puidere in cōsili beneficio. j. de iurepa. pastoralis. Itē idē superior istū pōt concedere vel repellere q2 non tenetur ei facere gratiā nisi velit. q2 nemo inuitus de suo cogit facere bn̄ficiū. x. q. ij. pcarie. Nō igit qcqd iudicis potestate pmittit: iuris necessitati subijcit. ff. de iudi. si qcqd ar. j. de of. dele. cōsuluit. sic ergo pꝫ q̄ in huiusmōi postulatiōib9 iplorādū est officium iudicis z non iuris actione agenduꝫ est vt. s̄. eo. ad hec versus fi. z. j. de in integꝝ resti. per totum. z insti. de of. iudi. per totū. Judicis enim officium proponitur p actione cū deficit actio. j. de of. iud. c. iudicis officiuꝫ sed non pprie imploratur iudicis officiū ī casu isto sed potius grām. dicunt iplorare a supplere. b.

g ¶ Qui vocem. hoc ideo dicit quia forte erāt aliqui eligendi potestate puati. j. de elec. cum vintonieñ. vel quia omnes sunt vocandi qui ius habent eligendi. j. de elec. q̄ sicut.

h ¶ Nominationem. nominatio canonica pōt dici qñ omnes concordant in aliquo eligibili assumēdo z vadunt ad eum a quo petendus est consensus z requirūt eius consensum vt ei in ipso dispenset. z hec potest dici nominatio canonica que non potest dici postulatio pprie. quia postulatio solenniter debet fieri. quia talis nominatio satis similis est postulationi. immo quasi idem est. vnde dicit postulationem seu nominationem. habes de hac noīatione. xvj. q. vi. que sanctorum. ij. q. vj. §. diffinitiua. v̄. noīatio.

i Bone memorie. cōtulissetis ipsum postulando.

k ¶ Contemptis. z ideo cassanda erat electio. si verum dicebant. j. de causa posses. cum ecclesia. z. lxiij. di. obeuntibus. z. j. de elec. q̄ sicut. z. c. venerabilem. z. c. bone. ij.

l ¶ De gratia. si hoc esset. q̄ de gratia vocati essent nec ius nec aliquod commodum sibi acquisitum fuisset. j. de verbo. sig. abbate. z. x. q. iij. quia cognouimus. z. C. de serui. l. j. z. ff. de aqua quotidi. z esti. c. j. Rñ. j. vnde qui dedit potest reuocare z illos vlteri9 nō admittere

vt. x. q. iij. quia cognouimus. C. agri. z censi. l. litibus. li. xj. ff. de aqua quotidi. z esti. z. l. j. §. aristo. z. §. trebatius. Nec tali dat restitutio. quia non dicitur spoliatus cum nō possederit: sicut ille qui sub conditione possidet. j. de resti. spolia. olim causam Consulo tamen alicui facienti gratiam vt hoc protestetur nec presumat sibi ius creare in posteruꝫ. vt. vij. q. j. pōtifices. z. j. de iurepatronat9. ex litteris. c. consultationibus. argu. j. titulo proximo. cumana. Preterea qui non est de collegio z dicit se debere interesse electioni: debet exprimere quo iure debeat interesse. j. de electio. cōstitutia. vnde isti satis videbāt excludendi in prioribus. infra co. postulatio.

m ¶ Certiores. De modo postulandi z de persona postulata an sit idonea dicitur. j. de electio. nihil est. vbi dicitur q̄ de idoneitate psone sit querendum.

n Diffidere. arg. q̄ si prelatus diffidat de iure suo debet dimittere rem quā tenet. j. de simo. per tuas in fine. liiij. distinctiōe. generalis. in fine. quia bonam fidem agnoscere debet. ff. mandati quintus mutius. j. responso. Sed hoc verum est si de iure proprio diffidat: quod tñ suam tangit personam. sed si diffidit de iure ecclesie: constituat alium defensorem nomine ecclesie. ar. ff. de nego. ges. atqui natura. §. cum me absente. Et nota q̄ diffidentia iuris permittit variare vbi nō est ius alteri acquisitum vt hic. z. j. c. proxi. z. j. de electio. q̄ sicut. nisi presentatio iam facta esset superiori. vt. j. eo. c. z. j. de elec. q̄ sicut. ꝫ hic poterant variare de licentia pape: alias non: cum postulatio iā esset presentata vt. j. sequitur. vel nisi iam publicatio scrutinij fuerit facta. j. de electio. publicato. Si vero ius est alteri acquisitum licet diffidant variare non possunt in eius preiudicium j. de electione. cum inter canonicos in fine. quia nemo potest mutare consilium suum in alterius preiudicium. ff. de regulis iuris. nemo.

o ¶ Temere. ideo dicit temere. quia aliȷ́ appellauerant z perseuerauerant in pposito suo. nec poterant variare etiam si aliȷ́ non appellassent: cum iam postulationem suam communiter factam presentauerant domino pape approbandam vel improbandam. z ideo faciebant: alias possent variare: vt videtur cū per huiusmodi postulationem nullum ius sit alicui acquisitū. j. c. proxi. nisi iam publicato scrutinio vellent etiam mutare suam postulationem: quia nec tunc variare possunt j. de electio. publicato vt dixi ī prima notula. nec ē contra. lxiij. di. quāto qm̄ ibi elegerant indignum. vel ibi non erant due partes capituli ad faciendum electionem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Mandati.ꝛ ideo nō valuit.s̄.de rescrip.cū dilecta.ff.mā
da.diligenter.ꝛ.j.de elec.cum in veteri lege.
Consuetudine.idē esset ac si eēnt in quasi possessiōe eligē
b di.j.de iurepa.consultationibus.ꝛ.j.ō cā pos.cū ecclesia.ꝛ.j.vt
lite pen.c.j.ij.iij.ꝛ.iiij.vel ideo dicit hoc.qꝛ ex quo nō sūt de ca
pitulo dꝫ apparere an ha
beant ius eligēdi ꝛ dice
re quo iure sūt admitten
di.j.de elec.cōstitutis.
c Alioquin.i.si nō ꝓui
derēt īfra t̄minū ꝑfixum
d Viduate si canonici
negligūt sibi eligere epꝫ
infra tres mēses seu mo
nachi abbatē trāsfertur
potestas eligendi ad ꝓri
mū superiorem.j.ō elec.
ne pro defectu.in alijs in
ferioribus ꝑlaturis sine.
beneficijs īfra sex mēses
j.de cōces.ꝑ.nulla.
e Anq̄ꝫ.si nonduꝫ rece
perāt secūdas lr̄as nō de
buit cassari qd̄ legitime
factū erat.j.de resti.spo.
audita.ꝛ.ff.man.si man
dassem.ꝛ.s̄.ō rescrip.ex
pte decani. Quare ergo
dicit in fi.ꝛ si neutra eēt
postulatio admittenda.
So.forte hoc iō dicit.qꝛ
vtraqꝫ postulatio ī discō
dia facta fuit.ꝛ postula
tiones facte in discordia
non consueuerūt admit
ti.s̄.c.pri.ista ratio nō va
let:qꝛ ꝑma facta dicitur
in con cordia.lꝫ diuersis
tꝑibus cōsentirent vt di
cit in fi.ꝛ illa lr̄a sic dꝫ ex
poni.ꝛ si neutra eoruꝫ ap
probāda eēt postulatio.a
q̄ꝫuis neutrā approbare
tenemur.quia cū gratia
innitantur postulationes
potius q̄ꝫ iure:nō teneba
tur facere gratiā nisi vel
let.vt.s̄.e.c.pri.vel dato
ꝙ neutra esset facta ī cō
cordia:neutra eēt appro
banda.
f Intelligētes.ꝛ male
quia illi nō negligebant
ius suum sed insistebāt
sue postulationi vt illam
facerent concordem iuxta primū mandatum pape.b.
g Propꝛis.q̄re variare nō poterāt.j.de elec.publicato.
h Illuderēt:qd̄ esse nō debet.j.de of.lega.lꝫ.cum hoc ludi
briū esset.vt.C.de bo.qꝫ li.l.vlti.§.vbi.ꝛ.lxj.di.nullus.ꝛ est si.
vj.q.iij.deniqꝫ suffredꝰ.C.de rela.l.j.ꝛ si dixerit se velle referre
vlterius se intromittere non debent.j.de ap.intimasti.sic ꝛ in
postulatione presentata superiori.qꝛ quantum ad se illam ap
probauerūt per presentationem.infra de elec.cum inter can

ac cō formā mādatiᵃ nr̄i temē
celebratā:non duximꝰ admit
tēdā: sed vobis dedimꝰ ī mā
datis vt ad ꝓuidendū vobis
pastorē idoneū ꝑ electiōeꝫ ca
nonicā vel postulationē cōcor
dē requisito suffraganeorum
assensu si eēt de antiqua ꝛ ap
probata cōsuetudineᵇ regren
dus ꝓcedere curaretis.alio
qnᶜ nos ipsi ꝓuideremꝰ eccle
si evidduateᵈ. Verūtñ anteq̄ᵉ
ad vos nr̄e lr̄e ꝑuenissent ini
tentes mandato priori suffra
ganeos ꝑter qnqꝫecclesien.
ad concordiā reuocastis.ꝛ in
fra. Post hec mādato nostro
recepto hi q ī colocen.conue
nerant:ab eius postulatione
recedere noluerūt sed innoua
uerunt eādē reuersus ad eos
qbusdā canonicis q ī ꝑtē alte
ram declinarant.ꝛ īfra. Cete
ri vō qui qnqꝫecclesien.epm
postularant:cōuenietes ī vnū
ceteros canonicos ad capl'm
cōuocarūt ad postulationē cō
cordē vel electionē canonicā
iuxta mandatū apostolicū ꝓ
cedere cupiētes.sꝫ illis nolē
tibꝰ cōuenire intelligētesᶠ pe
nes se tm̄ remāsisse facultatē
liberā eligēdi:qꝛ reliqui ius
suū ꝓsegnegligebāt:ꝑdictū
qnqueecclesien.denuo postu
larūt.ꝛ infra. Nec nocebit eo
rū discordia qui aliū postula
rūt cū prius in postulatiōe ar
chiepi supradicti cōuenissetis
pariter vniuersi ꝛ cōsensū ve
strū ānotatū litteris ꝛ subscri
ptionibꝰ ꝓprijsᵍ roboratū pe
tissetis a nobis ꝑ cōes nūcios
cōfirmari:nosqꝫ vr̄aꝫ recepis
semus postulationē diiudicā
dā si suffranei forsitan ī cōtra
dictiōe ꝑsisterēt vel si cōsenti
rēt aut ēt cederēt approbādā
Si.n.pꝰ q̄ postulatio subscri
ptionibꝰ postulātiū roboraṫ
ꝛ ꝑn̄taṫ ro.pon.approbanda
possent ab ea recedere postu
lātes:nobis frequēter illude
rētʰ:ꝛ iudiciū nr̄m ex eoꝝ pē
dere arbitrio videreṫ.ꝛ īfra
Intelleximus itaqꝫ ꝙ ꝛ si eēt
neutra postulatio approban
daⁱ iuxta tenorem posterioris
tñ rescripti ad nos de cetero
strigoñ.ecclesie ꝓuisio ꝑtine
ret. Qd̄ vō nō plenā de perso
nis illiꝰ regni noticiā hēamus
iōqꝫ nō poteramus salua cō
scia eidē ecclīe ī alia ꝑsōa q̄
de regno vngarie originē du
ceret cōgrue ꝓuidē nec velle
mus ei ꝑficē aliēnūᵏ q̄uis ho
nestius videretur si suffraga
neus ad metropoliꝫ suā acce
deret:q̄ archieps ad metro
polim trāsferreṫ:ꝑtē tñ eligi
mus portiōe ꝛ eūdē archiepꝫ
in quē oēs quoꝝ cōsēsus ī ele
ctione vel postulatōe pastoris
reqriṫ lꝫ diuersisᵐ tꝑibus cō
uenerant:a vinculo quo tene
batur colocen.ecclesie absol
uētes ad metropoli strigon.
trāsferimꝰ ꝛ ei licentiā tribui
mus trāseūdi palliumⁿ ei ad

nicos in fi
i Approbanda.de iuris rigore cum esset in discordia
facta.
k Alienum.lxxj.di.hortamur.C.de epis.ꝛ cle.i eccle
sijs.ꝛ.ff.de tuto.ꝛ curato.dan.ab.l.diuus.nec obstat.j
de cle pere.c.vlti.
nec obstat.j.de in
stitu.ad decorem.
quia illi erant om
nes extranei:ꝛ q̄
ratione illi veneti
instituebantur ea
dem ratione ꝛ alij
dummodo aliud
impedimentū nō
obsistat.
l Honestius.nā
de minori ad ma
ius aliquis est pro
mouenus d.xciij.
di.legimus in fi.ꝛ
ff.de mu.ꝛ ho.vt
gradatim.ꝛ sic po
tius ō pari ad pa
rē q̄ꝫ de maiori ad
minorē.j.de trans
la.c.vl.
m Diuersis.ar.
ꝙ si omnes cano
nici successiue cō
ueniāt in aliqueꝫ
ꝙ ex tali consensu
ius illi acquiriṫ.j
de elec.ꝙ sicut.ff.
de serui.rusti.pre
dio.per fundum.
Sed contra vide
tur.ij.q.vj.§.nomi
nationes.sub illo
§.est quandoque
ꝛ.j.de electio.quia
propter.in fi.ꝛ.c.l
genesi.
n Pallium.sed
quare debꝫ ei mit
tere pallium:non
ne habet ipse suū:
quod personā seq
tur:ꝛ cū ea sepelie
tur.j.de vsu pallij
ad hec.Rñ.palliū
datur ꝑsone sꝫ cōtē
platione loci.vn̄ ō
non vtitur illo ex
tra ecclesiam suaꝫ
siue ꝓuinciam.j.de vsu.pal.cum super.ꝛ.c.ex tuarum
ꝛ ꝙ pallium respiciat locum patet in archiepiscopo:q
renunciat loco archiepiscopali qui perdit vsum pallij
j.de renun.ad supplicationem. Sed nunquid succes
sor istius qui transfertur ad ecclesiam eoipso ꝙ confir
matur vtetur pallio quod ibi inueniet non sine licen
tia speciali domini pape.ꝛ iniuriam faceret ei si dene
garet priuilegium quod predecessor eius habuit.ff.de

aqua quoti.&.esti.l.j.§.pe.b.

o P Ostulationē.nullū.& iō pñt ab ea recedē postulantes.nisi iā sit presentata superiori.š.c.pr.vel nisi publicatio scrutinij iam sit facta:tūc nō possūt ab ea recedē.j.de elec.publicato.& lʒ nō possint a postulatiōe recedere:nulluʒ tam̄ ius adhuc acquisitū ē postulato:quo possit petere iure actionis confirmationeʒ:ſʒ totum depēder ab arbitrio supioris & lʒ gratiā solā debeat petere tamen iniuriam ei facere videt̄:si nō admittitur p legem.ff.d̄ aqua quoti.&.esti.l.j.§.pe.&.ñ acqritur per noīatiōem ius noīato.j.d̄ ele.quod sicut:in pn. vñ pñt ab eo recedere:vt ibi dicitur Sed nunquid patronus potest aliū presentare primo presentato:nondū admissum per episcopum non debʒ illud facere:tam̄ si secundū presentauerit & admittat̄ secundus obtinebit cum distinctione decretaliū quas habes.j.de iurepa.cuʒ aūt.&.c.qd̄ aūt.&.c.pastoralis.

p ℭ Idoneos qui sciant & possint reddere rationem. xvij.di multis.&.j.de procu.c.j.

q ℭ Presente.quia causarum merita partium assertione panduntur.C.si per vim vel alio modo.l.ij.&.j.de restitu.in inte.tum ex literis.

r E Tsi vnanimiter.permissione.j.de renun.nisi cū pridem in fi.&.j.de trans.inter corporalia.vl.sic aūt.& iō sine licentia pape transire nō debet:q2 ē alteri matrimonialiter alligat9:vt hic dicit:& in illa decre. inter corporalia.& tale vinculū dissolui non pōt:nisi auctoritate diuina.i.auctoritate illi9 quē ꝯstat esse vicariū iesu xpi:vt ibi inter corporalia.& ita pʒ q̄ cū nō possit ꝯsentire:ñ pōt eligi ſʒ tm̄ d̄bet postulari a papa š.e.bone memorie.in prin.& qd̄ hic dicit idē ē dicēdū de quolibet qui est i minorib9 ordinib9 ꝯstitut9:& q nō sint etatis legitie.j de elect.dudū j.&.j.de eta.& qli. preterea.q2 huiu9modi psone ihabiles sunt ad eligendū q2 cū nō habeant ea ꝓpt̄ que eligunt̄ merito eligi nō possunt.simile.j.de cle ex.mi.si clebrat.& iō postulari d̄bēt ab eo q potestatē hʒ dispēsandi cū illis. Idē est dicendū d̄ his q al's ñ sūt idonei:vt illi q nō sūt legitime nati.j.d̄ elec.innotuit.in fi.Sʒ idē videt̄ d̄ quocūqʒ clico q ꝓmoueri dʒ ad aliam ecclesiaʒ:& pcipue de illo episcopatu q2 ex toto ꝯsentire nō pōt nec ecclīā dimittē sine lnīa sui episcopi:vt.vij q.j eos.&.c.siquis

nomē & vsum eiusdem ecclēsie transmissuri. I dem capitulo strigoñ.

P Ostulationem quaʒ celebrastis:& ifra. Licʒ ergo p postulationē huiusmodi nullū9 ius sit alicui acqsitum: ideoqʒ sine p̄iudicio alicuius postulationeʒ potuissemus repellere memoratam:vt tamē vobis de speciali gratia consulamus:ita duximus prouidenduʒ q̄ per procuratores idoneos[p] ad omnia sufficienter instructos nostro vos conspectui presentetis quaten9 vtraqʒ parte presente[q] qd̄ iustū fuerit d̄cernam9. H onorius.iiij.capitulo calaritano.

E Tsi vnanimiter vota vestra concurrerint ad sutrieñ.episcopuʒ in ecclesie vestre archiepm̄ eligendū cum sue alligatus ecclīe libeꝝ nō habeat sine nr̄a ꝑmissiōe[r] vo latū electionē de ipso factam tanq̄ ꝯ canones minus licite attentatā de fratrū nr̄oꝝ cōsilio duximus irritandā. cum eligi nullo iure potuēit:ſʒ potius postulari.

De electiōe & electi potestate

L ucius papa.

Nullus in ecclesia vbi duo vel tres fuerint in congregatione[t] nisi eoꝝ electione[u] cāonica presbyter eligatur:& ifra. Si ꝗo aliter[x] quis ecclesiam adeptus fuerit eo q̄ per cupiditatem illā acquisierit: atqʒ contra canonice regule disciplinam egerit expellatur. E x concilio sardiceñ.

O Sius episcop9 dixit. Si qs ita temerarius extiterit vt talē excusationē afferēs asseueret:q̄ lr̄as ppli[y] accepit cū sit manifestuʒ potuisse plu

presbyter.&.j.de renunc.admonet.& sic omnes postulādi sūt & pauci eligēdi. Dico q̄ illi q idonei & legitimi sunt ad eligēdum debent eligi & possunt ad quancūqʒ ecclesiā siue in sua siue in aliena.j.de elec.cū inter canonicos.ibi electus fuit de aliena ecclesia. Et idē credo seruādū in postulatione:& si postulatio facta sit in ꝯcordia vel a duab9 ptibus. Idē credo & si a lōge maiori pñtata supiori:vel ēt publicatione scrutinij facta nō pñt ab ea recedere postulantes.š.e.bone memorie.ij.&.j.de electione publicato.lʒ nullū sit ius acqsitū postulato vt ex h̄ possit agē:sed potest petere grām a superiori:& q̄ʒuis oēs clerici astricti sint possunt dimittere ecclesias sine consesu episcoporum nihilominus eligi possunt:quia non ē tanta coniunctio inter eos & eoꝝ ecclias:sicut i ter epm̄ & eccliam cui est matrimonialr̄ alligatus j.de testa.reqsisti:ſʒ illud vinculū nō est in alijs inferiorib9 prelatis:& ideʒ videt̄ de abbatib9:q tm̄ subsunt dño pape:quod de epis.s.q̄ sine licentia pape vel ipsius legati recedere nō pñt.š.de consue.cū venerabilis.& laicus eodē mō est postulādus.de hac materia dī lxj.di.§.sed aliud est Et nō q̄ sicut postulandus nō dʒ eligi:ita & eligēdus nō dʒ postulari q2 nō ꝯsentiunt postulantes in illū vt in sponsū.p postulationē vel satis pōt dici q̄ valeat tal' postulatio:q2 forte dubitat̄ vtrū sit eligēdus vl' postulād9:& ita ꝯsentiūt in illū ac si eligēnt & si dicūt eligim9 & postulam9 ꝓm q̄ d̄ iure meli9 pōt:bñ valʒ qd̄ ag̃r siue sit eligendus siue postulandus:al's nō valʒ si eligēd9 simplr̄ postulet̄:q2 q̄ʒuis eligibil' sit non eligit̄ ſʒ postulat̄.pōt dici qd̄ potuit noluit:& qd̄ voluit non potuit adiplere:q2 vox illud nō significat.ff.d̄ re.du.in ābiguo:nullū ius ē acqsitum postulato & supior pōt illum admittere vel repellere.

s Nll9.duo.Nō q̄ duo faciūt ꝯgregationē:vt h̃ tres collegiū.vt.ff.d̄ v.sig.neraci9.retiet̄ tñ i vno ius collegij.ff.qd̄ cuiusqʒ vni.sic.§.vl.&.x.hoies faciūt pplm.x.q.iij. vnio.& plesqʒ.x.aut.xv.turbā.ff.vi bo.ra.ptō ait.§.j.&.iiij.l'qnqʒ pōci.l.x.oues faciūt gregē.ff.d̄ abigeis oues.& q̄ dic duo faciūt ꝯgregatiōeʒ:h̄ itelligo vbi mōtuo plato plēs rmanēt i cōgregatiōe ad min9 duo:vt h̄ dʒ duo vl' tres p id qd̄ seqt̄ i lr̄a.

t ℭ In ꝯgregatione.tūc eni ꝯuētus ē electio.j.de iurepa.nobis.&.xvj.q.vl.ꝯgregatio.sec9 si essent ibi plēs,non tanquam collegiū.tūc eni solius proni est electio.j.de iurepa.postulasti

u ℭ Nisi eoꝝ electione.q̄ ñ vni9:& ita pʒ q̄ vbi tm̄ ē sacerdos & clericus:ibi nō dicitur ꝯgregatio vel collegium.b.

x ℭ Aliter.q̄ʒ per canonicam electionem.

y O Sius. populi. Nota q̄ ad clamorem populi nullus est eligendus:q2 sepe aut gratia hoc faciūt:aut preciū ide

27

recipiũt. vt. viij. q. j. si g. q2 popul9 sequend9 nõ est: ꝫ docẽd9 lxij. di. docẽdus. ꝛ. lxj. di. miramur. ꝛ vane voces ppli nõ sũt au diẽde. C. de penis decurionũ filij. ꝛ ar. ad h. ff. de ap. si ꝯstat.

a ℂ Synceram. charitate informatam.

b ℂ Corrũpi. nota hic dubia in deteriorẽ partẽ interpretari. j. de cle. nõ resi. c. j. Arg. ꝯ j. de reg. iu. estote. hoc iõ fit: quia frequentius laici hoc faciunt: ꝛ iura ad ea que frequentius eueniũt adaptantur. xxviij. d. ꝯ syracusane. ꝛ. lxiij. d. nosse. ꝛ. ff. ꝯ lega. ꝛ sena. cõsul. l. nam ad ea.

c ℂ Retinuerit. quia venia non datur nisi cõtrito ꝛ correcto. xxiij. q. ij. legantur. ꝛ quomodo gaudebis te fuisse correctum nisi doleas te fuisse peruersum. xxiij. q. vij. quemadmodum. ꝛ. l. di. penitentes.

d ℂ Postꝗꝫ. impleantur. xv. di. de psona. ꝛ j. de elec. cum inf vniuersis. ꝛ. c. nihil est. §. vlt.

e ℂ Conuersatus. nõ ꝙ ibi facienda est inquisitio vbi quis ꝯuersat: q2 notus est ibi si. xxiij. dis. illud. ar. j. de presũp. q̃sdam. ꝛ. xxiij. q. j. prudenda. ꝛ. xlvij. di. de petro. ꝛ j. e. scriptum est. ꝛ qui aliquẽ purgant: debeat non tam habere ipsius conuersationem. j. de pur. ca. cum. p. manconella. ꝛ. c. cum dilectus. al's nõ posset ꝯ ipsius vita conare.

f ℂ Significasti apochrysarijs. apochrysarij dicuntur nuncij domini

res eoꝝ que syncerã a fidẽ nõ habẽt: pmio ꝛ mercede corrũpi b vt clamarent in ecclesia ꝛ ipsũ petẽ viderentur omnino fraudes has dãnandas eẽ arbitror: ita vt nec laicaꝫ in fine cõionem nisi de hoc penitue rit c: talis accipiat. Si vo oib9 placꝫ: statuite. Synod9 respõdit placet. Grego. iij.

Postꝗꝫ: ꝛ infra. Cõfirmatione petentiũ ꝯsideria si nihil est qꝺ electũ impediãt impleant d: cuius vita vl' act9 quia melius possunt vbi ẽ cõuersatus e agnosci inquirãtur ibidem. Pascalis panormitano archiepiscopo.

Significasti reges ꝛ regni maiores admiratione permotos: ꝙ palliũ tibi ab apochrysarijs f nr̃is tali ꝯditione g oblatum h fuerit: si sacramentũ quod a nobis scriptũ detulerãt exhiberes: ꝛ infra. Miretur in hac cã dñm nr̃m iesũ xp̃m: q cũ oviũ suaꝝ curã petro cõmitteret: conditionẽ posuit dicens si diligis me pasce i oues meas. Si cõscientia rum factor ꝛ cognitor secretorum conditione hac vsus est: nec semel tantũ sed secundo ꝛ vsqꝫ ad contristationẽ: qua nos sollicitudine oportet tantaꝫ ecclie plationẽ imponere fratrib9: quoꝝ ꝯsciẽtias nõ videmus. Aiũt oẽ iusiurandũ a dño in euãgelio eẽ prohibitũ nec ab apostolis post dominũ nec in concilijs inueniri posse statutũ k. Quid est g ꝙ dñs sb sequẽter ait: qꝺ ampli9 l est a malo est. hoc enim m ampli9 vt exigam9 malũ n nos illo o per mittẽte compellit p. Nõne malũ q ẽ ab ecclesie vnitate ꝛ a sede apo. obediẽtia resilire: ꝛ ꝯtra canonũ statuta ꝓrũpere qꝺ multi etiã post sacramentũ p stitũ presũpserũt: ꝛ ifra. Hoc nimiꝝ malo r ac necessitate cõpellimur iuramentũ ꝓ fide s pro obedientia t ꝓ vnitate u requirere. Aiunt in cõcilijs statutũ non x inueniri: quasi ro. ec. legeꝫ concilia vlla prefixerint: cuꝫ omnia cõcilia ꝑ ro. ꝛ eccle. auctẽ ꝛ facta sint ꝛ robur acceperint ꝛ in coꝛũ sta

catuꝫ. Et preterea cõditiões que ipso iure insunt: vbi apponũtur ꝛ exprimunt sine aliquo vicio: ꝯ quibus traditur. j. de iureiu. queadmodũ. ꝛ. s. de rescrip. c. ij.

h ℂ Oblatũ. sic. j. ꝯ simo. ꝛ si questiões. Sed q̃re papa offert ei palliũ. cum pallium non sit dandũ nisi fortiter postulãti: vt. c. dis. prisca. sicuti ꝛ l litteraꝫ dimissorijs episcopi. lxxij. di. episcop9. sicut nec apli dari debẽt: nisi petantur instanter. ij. q. vj. post appellationem. ꝛ. j. ꝯ ap. cordi. ꝛ qui ꝑ est parcissime debet cõmeatũ dare ff. de re mili. l. officium. sed hic ꝛ in illa ꝛ si questiões. dicẽdum est ꝙ nũcij ipsius prius instanter petierant. vt pꝫ i fi. c. ꝛ papa eis per nũcios suos pallium destiauit: vel voluit eis grãm facere sine aliqua postulatione: sicut videt. s. ꝯ postul. bone. ij. in fi.

i ℂ Pasce oues meas. per hec verba elegit eum de9 in prelatum: ꝛ p h facit ad titulum: ꝛ pertinet ad secundam parteꝫ rubrice: q2 per pallium traditur pontificalis officij plenitudo. j. e. ꝙ sicut.

pape quasi secretarij: man chrysis quandoqꝫ dicitur secretum quandoqꝫ aurum quandoqꝫ iudiciũ. versus. Aurum secretum dat iudiciũ tibi chrysis.

g ℂ Conditione signatur cõtra. j. q. ij. quampio. So. conditio ista non est reprobanda: nec simoniã inducit. j. ꝯ pac. pactiones: sed ostendit pallium nõ aliter esse tradendum sicut hec adiectio si satisdederis: cuꝫ preses prouincie tutorẽ facit nõ habet conditionẽ: sed cõmonet tutellã nõ aliter cõmittẽdaꝫ ff. de tute. muto. §. j. q2 tutor sub cõditione dari nõ põt: quia act9 legitimi cõditionẽ non recipiũt. ff. de reg. iu. actus. ꝛ. j. e. de electionib9. lꝫ posset cõstitui sub conditione a testatore: in sti. qui. mo. tu. fi §. sed ꝛ si. ꝛ tacite cõditiones nõ faciũt legatũ cõditionale. ff. de ꝯdi. ꝛ demõ. ꝯditiões. vel refert a quo apponat ꝯditio: q2 si a superiore nõ est simonia: vel põt dici ꝛ meli9 ꝙ ius cõe ẽ qꝺ hic exigitur. xviij. q. ij. eleutheri9. ꝛ h onus annexũ ẽ dignitati. j. de preben. significatũ. ꝛ. xxviij. di. diaconi. Et nota ꝙ superior põt apponere ꝯditionẽ añ subditi ꝯfirmationeꝫ. xxiij. di. quãqꝫ. ꝛ. xxviij. di. de syracusane. Sꝫ inferior non potest nisi post electionem. viij. q. ij. artaldus. ꝛ vbi onus rei exprimitur: non est simoniacũ. j. de prebẽ. signifi

k ℂ Statutum. supple contrarium.

l ℂ Amplius. i. iuramentum.

m ℂ Enim. i. q2. ꝛ venit expositiue. s. de cõsti. translato.

n ℂ Malum. i. credulitas siue malicia: vt postea sequitur. sic etiam exponitur malum pro incredulitate. xxij. q. j. c. ij.

o ℂ Illo permittente. i. christo.

p ℂ Compellit nos. i. exigamus.

q ℂ Malo. xxij. q. j. ita ergo. in fi. ij. q. v. si quis presbyter. ꝛ. j. de iureiu. ꝛ si christus.

r ℂ Fide. retinẽda. quã suscepit si suspectus ẽ in fide de con. di. ij. ego berẽgarius ꝛ. j. de here. ad abolẽdã. ꝛ. c. excõicamus. ꝛ. j. q. vij. quotiens.

s ℂ Obedientia. exhibenda. xxiij. di. quanqꝫ. ꝛ. j. ꝯ iureiuran. nullus.

t ℂ Pro vnitate. s. seruanda: vt scismatici: qui scidũt se ab vnitate ecclesie: al's pro veritate. s. habenda. seu inquirenda. xxiij. q. ij. quãqꝫ. Pro pace. xxij. q. j. omne quod. j. de iudi. nouit. p fama. ij. q. v. presbyter. si a plebe. ꝛ. c. si mala. ꝛ. j. de purga. ca. per totuꝫ titulum. ꝛ. j.

de cohabita.de.ꝛ mulie.tua.in fi.ꝑ damno dato iurat ij.q.i.i primis.ꝛ.C.vnde vi.si quādo.In istis sex casibꝰ licite iuratur.vnde v̄sus: Pax ꝛ fama fides reuerētia cautio dāni. Defectꝰ veri sibi poscūt magna caueri.b.

t ¶ Aiunt in cōcilijs.secunda opinio.

u ¶ Non inueniri.vt iuretur.

x ¶ Auctoritatez. xvij.di.per totuz.

y ¶ Excipiatur auctoritas.ij.q.vij. dudū.ꝛ in.c.peregrina.ꝛ i iuramento auctoritas pape semper itelligitur excepta.s̄.d̄ rescrip.cōstitutus.ꝛ j.de iureiurā.venientes.ꝛ.ff.ad municip.impatores.

z ¶ Corpore assumuntur.Sed q̄lit assumitur de corpōe beati petri.sic intelligit ꝙ de corpore beati petri ꝛ cetera palliū benedicitur ꝛ cōsecrat a papa sup altare bti petri:ꝛ ibi ponit ꝛ ille qui debz vti pallio recipit ꝑsum de altari si est pñs: vel alius pro ipso si ē absens: ꝛ sic assumit de corpore beati petri.

a ¶ Iustum ē.Ar. ꝙ frustra petit debitum q qd̄ dz nō ipēdit.j.d̄ mu.pe. c.i.ꝛ.ij.C.de sen.ꝛ inf om.iu.cū papinianus.ꝛ.iij.q.vij.cuius in agēdo. xcv.di.esto.sbiectus.ar.ꝯ.C.d̄ posi.[l].pē.ꝛ.j.d̄ depo.c.ij.

tutis ro.pon.patienter excipiatur[r] auctas.ꝛ infra. Cū igit a se.ap.vestre insignia dignitatis exigitis: q̄ a beati petri tantū corpe[s] assumunt iustuz est[t]: vt vos quoqꝫ se.ap.subiectionis debite signa soluatis: q̄ vos cū beato petro tāq̄ mēbra de mēbro habere ꝛ catholici capitis vnitatem ꝯuare d̄clarāt. Alex.iij.p.ꝑsbytero card.ap.se.legato.

Quia diligentia tua requisiuit an electionē clerici q abiurato scismate[b] ad vnitatē ecclie rediijt: d̄beas cōfirmare: duximꝰ respōdendū.ꝙ si a scismatico nullū ordinez suscepit[c] ꝛ eiꝰ electio ꝑm normā canonū fuerit celebrata: eā dūmō alia ñ ipediāt dispēsatiue ꝑmittimꝰ ꝯfirmari: mādantes: vt cū facias a catholicis epis suffraganeis aquilegieñ.eccl'ie in ep̄m ordinari: salua debita iusticia[d] ꝛ reuerentia[e] euisdē eccl'ie cū ad catholicā redierit vnitatē. Idē.

Licet d̄ vitāda discordia in electōe.ro.pō.manifesta satis a p.n.ꝯstituta[f] manauerit: q: tñ sepe pꝰ illa ꝑ ipꝛobe āmbitōis audaciā ḡuē passa ecclia ē scissurā: nos ēt ad malū euitādū[s] hoc de cōsilio fratrū nr̄oꝝ ꝛ sacri approbatiōe cōcilij aliqd decernimꝰ adiūgēduz. Statuimꝰ ḡ: vt si forte inimico[h] hoie supsemināte zizaniā[i] iter cardinales de substituēdo sūmo pōtifice nō poterit eē plena ꝯcordia: ꝛ duabꝰ ꝑtibꝰ ꝯcordātibꝰ ꝑs tertia ꝯcōdare noluerit: aut sibi aliū ꝑsūpserit noiare: ille absqꝫ vlla exceptōe[k] ab vniuersali ecclesia ro.pon habeat: q: duabꝰ ꝑtibꝰ electus fuerit ꝛ receptꝰ. Si qs autē de tertie ꝑtis noiatione ꝯfisus: q: d̄ rōne eē nō pōt sibi nomen epi vsurpauerit: tā ipse q̄ hi q eū receperint excōicationi subiaceant: ꝛ totius sacri ordinis priuatione mulctēt: ita vt viatici etiā eis nisi tm̄ in vltimis communio denegef: ꝛ si ñ resipuerit cū dathā ꝛ abirō: quos terra viuos absorbuit: accipiāt portionē. Preterea si a paucioribꝰ q̄ a duabꝰ[m] ꝑtibꝰ aliquis electꝰ fuerit ad apostolatꝰ officiū

b Quia diligētia.scismate.octauiani: q ꝯ alexādruz erat: ꝛ aliqñ.patriarcha: tūc scismaticus erat: vñ dicit facias eū ꝯsecrari a suffragāeis salua ꝛc. Scisma eni interpretat diuisio siue scissura: ꝛ ē grecum nomen vñ scissura i vnitate ecclie eē nō pōt: ꝛ q: scismatici sūt ab eo q ē vnū se diuidūt: q̄re spūz scm̄ ñ hñt xxiiij.q.i. scisma.inde ē ꝙ vestis dñi q̄ vnitatē significabat remāsit indiuisa.xvi.q.vlt.sicut dñi vestimentum.

c ¶ Susceperit.q: si ordinē suscepisset: careret effectu ꝛ repelleretur a dignitate nisi ꝓbaret se cum ordinaretur ordinatorem nesciuisse damnatum.j.de scisma.c.i. ꝛ.ix.q.i.ordinationes. Sic ꝛ q ordinatur a simoniaco. i.q.i.siquis a simoniacis.ꝛ cū talibus qñqꝫ dispensatur vt hic.ꝛ.j.de scisma.c.ij.ꝛ.c.siquis a simoniacis.ꝫ si scinisset nō dispensaret: vt ibi dr̄ in.c.siqs.ꝛ sic scismatici nō promouentur sine dispensatione: vt hic dicit: al's esset contra.xij.di.nos consuetudinem.

d ¶ Iusticia.quia per talem consecrationem non fit preiudicium aquilegieñ.ecclesie in posterum.

e ¶ Reuerentia.q: eps cōsecratus nihilominus debebit facere obedientiam patriarche cū redierit ad catholicā vnitatē. Et est ar.ꝙ ꝓtestatio necessaria ē in huiusmodi: sic.vij.q.i.pōtifices.ꝛ.xxiiij.di.ꝑsbri.ꝛ.ix.q.iij.saluo.ꝛ huiusmodi ꝓtestatio semp necessaria est: vt.j.de iurepa ex lr̄is. Item est arg. ꝙ excōicati vel suspensi omnia iura recuꝑant pꝰ absolutionem.xv.q.vi.nos sanctorum.ꝛ.c.iuratos.ꝛ.iij.q.iiij.beatus ꝛ.iiij.q.i.c.i.ꝛ.xxxij.q.v.preceptum in fi.ꝛ.vi.q.i.illi qui. Arg contra.ij.q.iij.§.hic colligitur.ꝛ.iij q.iiij.consanguineorum in fi. So.prima pars vera est ꝛ etiam fama restituitur: si ifamia canonica tantum sit irrogata: ar.vi.q.i.illi qui.

f ¶ Licet de vitanda. cōstituta.lxxix.dist. si quis papa.ꝛ.xxiij.di.in nomine domini.

g ¶ Euitandum. Arg. ad cautelam futurorum aliquid faciendum.xxiij.dist.in nomine domini ꝛ.i.q.vij.conuenientibus.ꝛ.j.de ser.non ordina.c.i ꝛ.ff.si ser.ven hārum.ꝛ.l.egi. Arg.contra ff.de vsu.l.i.

h ¶ Inimico homine.i. diabolo.ꝛ diabolus dictus est homo ab euentu: quia deuicit hominem sicut imperator dictus est aphricanus ab euentu: quia deuicit aphricam.

i ¶ Zizaniā.syllaba añ penul.lōga.vñ v̄sus. Neue supueniēs zizaniam seminet hostis. Frontibus ipmit vntio sacra dei.

k ¶ Exceptione.ꝛ sic nulla exceptio potest opponi sibi: nisi de heresi.xl.di.si papa.al's enim quantuncūqꝫ ꝑcisse etiaz ipse papa scribat: legitima exceptio est admittenda.j.de offi.delc.ex parte.ij.ꝛ.s̄.de rescriptis.siquando.ꝛ arg.c.cum adeo.c.ti.ꝛ.j.de preben.cum teneamur.ꝛ est speciale in papa: vt nulla exceptio admittatur.

l ¶ Quos.vij q.i.deniqꝫ.

m ¶ A duabus partibus. Nunquid ille qui eligitur: computabitur inter duas partes.videtur ꝙ sic.j.e.ti.cum in iure.ꝛ ff.quod cuiusqꝫ vniuersi.planc. Dic ꝙ non: vt nō.j.e.cum in iure.ꝛ.j.de sortileg.c.iij.j.e.cum nana.tamen quod dicitur in hac decre.de duabus partibus: hodie aliquando nō seruāt cardinales aliquando obseruant. Et ꝙ possint facere contra hoc: cum necessitas est in causa: que legem non habet: habes s̄.de consue.quanto.

28

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nisi maior cōcordia ītercesserit: nullatenus[a] assumat̃: ⁊ predicte pene subiaceat si humiliter noluerit abstinere: ex hoc tamen nullum canonicis constitutionibus ⁊ alijs ecclesijs preiudiciū generetur: in qb⁹ maioris[b] ⁊ sanioris ptis debz sn̄ia preualere: q: quod in eis in dubium venerit: superiori poterit iudicio diffiniri. In ro. vero ec. speciale[c] aliqd cōstituitur: q: non poterit ad superiorem recursus[d] haberi.

Idem in concilio lateranē.

Cum in cunctis sacris ordinibus ⁊ ecclesiasticis ministerijs sint etatis[e] maturitas grauitas[f] morum ⁊ litterarum[g] scientia inquirenda: multo[h] fortius ī episcopo hoc oportet inquiri: qui ad curaz alioꝝ potius in seipso debet ostendere qualiter alios ī domo dei oporteat cōuersari: ea propter ne quod de quibusdā ꝓ necessitate tēporis factū ē: trahatur a posteris in exemplum: presenti decreto statuimus: vt nullus in episcopum eligatur nisi qui iam .xxx. annum etatis exegerit ⁊ de legitimo matrimonio[k] sit natus: qui etiam vita ⁊ scientia commēdabilis demōstret̃. Cū vero electus fuerit: ↄfirmationem[l] electionis acceperit: ⁊ ecclesiasticoꝝ bonoꝝ administrationē[m] habuerit: decurso tēpore[n] de cōsecrandis[o] episcopis a canonibus diffinito is ad quem spectant[p] beneficia que habebat: ꝺ illis disponendi liberam habeat facultatem. Inferiora etiam ministeria: vtputa decanatum archidiaconatuz[q] ⁊ alia que curā aīarū habēt annexam: nul

a ¶ Nullatenus. qd ergo fiet si nullo mō due ptes consentiāt tunc brachium seculare se interponere debet: argu. xviij. dist. nec licuit. ⁊ xxiij. q. v. de liguribus. ita vt cardinales includātur in aliquo loco de quo exire non valeant: donec consenserint: ita dr̄ factum fuisse in electione honorij. iij. apd̄ perusiuz ⁊ idē fuit factū post morteʒ greg. noni: ⁊ ī electione celestini: ⁊ ino. iiij. temporibus nostris: tn̄ de iure id faciendū non ē.

b ¶ Maioris. In alijs. n. electionibus valet quod fit a maiori parte capituli: dū tamē seruetur vna de formis illis. j. e. quia propter.

c ¶ Speciale. sed non videtur spāle: q: ī alijs obtinet qd̄ hic dicitur de duabus ptibus. q: non obtinet qd̄ fit ab ordine decurionū: nisi due partes ↄsentiāt. ff. de dec. ab or. fa. l. iij. ⁊ ff. qd̄ cuiuſ. qz vniuer. plane. Nō cōtradicūt illa iura: q: nō dicitur ꝙ due ptes debeant ↄsentire: ʒ ꝙ debeāt eē pn̄tes: ⁊ ita ē spāle vel est spāle habito respectu ad alias electiōes inferiorū ꝑlatorū: ⁊ hoc innuit littera sequens.

d ¶ Recursus. ⁊ iō dum eligitur confirmat̃: ⁊ statim hz plenaʒ ⁊ liberam administrationem. xxiij. di. in nomine dn̄i.

e ¶ Cum ī cūctis. etaṫ. Hec tria. s. etas grauitas moꝝ ⁊ lr̄arū scia in ꝑsona electi debēt inq̄ri. j. e. cū nobis olim: ar. lxxviij. di. ꝑsbr. ⁊ xxxviij. di. que ipsis. ⁊ alia etiā. s. ꝙ sit de ligitimo matrimonio natus. j. e. c. ⁊ ꝙ sit in sacris ordinibus. j. eo. dudum. ⁊ j. de eta. ⁊ quali. preterea.

f ¶ Grauitas moꝝ. q: incompositio corꝑis inequalitatē iudicat mentis. xli. di. in fi. di. vbi de cathelina dicitur.

g ¶ Litterarū scia. ꝓpter defectum eni scie repellit̃ qs ab episcopatu etiaʒ iā ꝓmotus. j. de eta. ⁊ quali. c. vlti. vbi legitur de quodā epo: qui nūq̄ʒ audiuit grāmaticam. j. e. congregato. ⁊ xxxviij. di. oēs. ⁊ j. de renū. c. nisi cū ꝓridē. §. ꝓ defectu.

h ¶ Multo fortius. q: vilissimus cōputādus est q ꝓcellit dignitate: nisi ꝓcellat alios scia ⁊ sanctitate. i. q. i. vilissim⁹. ⁊ i. q. vij. conuenientibus ⁊ ī auc̃. de sanc. epis. §. damus. coll. ix. Itē ar. est a minori. Et sumit̃ ſm hanc regulam affirmando: si id de quo minus videtur inesse inest ⁊ id de quo magis. xxxvij. di. si in laicis. ⁊ ij. q. iij. de iudicijs. ⁊ lix. di. si officia. ⁊ xxxiij. q. ij. cum ꝑ bellicam. ⁊ xiij. q. ij. non estimemus. Item ar. a maiori sumitur hic negando ſm hanc regulaʒ: si id de quo magis videtur inesse nō inest: id de quo minus: sic paulus videtur̃ fortior eustochio: sed nō est: ergo nec ipsa. xxxij. q. v. si paulus viij. q. i. si ergo. ⁊ vi. q. i. imitare. ⁊ xl. di. quelibet.

i ¶ Exegerit. sed vr̄ ꝙ sufficiat si iaʒ inchoauerit. ff. de mu. ⁊ ho. ad rem publicā. sed aliud in secularibus dignitatibus: vt ibi: ⁊ aliud ī spūalib⁹. ⁊ pōt dicit ꝙ est spāle ī epo. vn̄ in alijs inferioribus dignitatibus sufficit attingere annum legitimuʒ: vt dicit ib: nisi q iam. xxv. annū attigerit. Sed ille q eligitur in epm: dz eē. xxx. annoꝝ: in auc̃. ꝺ sanc. epis. §. clericos. coll. ix. ⁊ lxxvij. di. quicunqz. Uel distingue quādoqz fauor tm̄ vertit̃ ī cā: vt in vsucapi. ⁊ tunc sufficit incipere dicit. ff. de diuer. ⁊ tēpo. ꝑscrip. in vsucapiōe. qn̄qz tm̄ odiū: vt in ꝑscrip. xxx. anno. et tunc oportet iplere. ff. de acti. ⁊ obli. in ōibus. quandoqz vtrūqz: ⁊ tūc tēpus de momēto in momentum cōputatur. ff. de mi. l. iij. §. minorem. ⁊ lxxvij. di. subdiaconus.

k ¶ Matrimonio ⁊ illud est quartū qd̄ requirit̃ in episcopo ⁊ ī quolibet alio q promouet̃ ad honorē. j. de fi. pres. c. i. ⁊ ij. ⁊ c. vt filij. vel ad regimē aīarū. j. de fili. ꝑs. c. pe. ⁊ vlti.

l ¶ Cōfirmationeʒ hn̄ dicit confirmationē: q: ante confirmationeʒ nihil debet attingere in administratione: alioquin repelleret̃. j. e. q̄liter. ⁊ c. nihil est. j. de prebē. cum iam dudum.

m ¶ Administrationē. nā aliquando cōtingit: ꝙ statiʒ nō nanciscitur possessionem. xcij. di. si qui episcopi. ⁊ c. prece. ⁊ tunc non debet conferri.

n ¶ Tempore. qd̄ vr̄ esse sex mēsium: q: infra tres mēses a die vocatiōis dz eligi. l. di. postq̄ʒ. ⁊ j. e. c. ne ꝓ defectu. ⁊ infra alios tres mēses dz cōsecrari. c. di. qm̄ quidem. sed verius ē ꝙ illud tēpus est tm̄ triū mensiū p⁹ ↄfirmationē: vt ex eodem capitulo colligit̃: qd̄ etiā ē expressum. lxxv. di. §. ij. ⁊ c. ij. in fi. nisi necessitas eū impedierit petere cōsecrationē: q: tunc nō curreret ei temp⁹ vt in dicꝫ. c. qm̄ quidē. ⁊ lxxv. di. c. i. al's obtinet qd̄ hic dicitur: vt. xvi. q. i. ne ꝓ cuiuslibet. q: cū sit in mora petēdi ↄsecrationē: mora sibi dz imputari: ⁊ dz ēt ab illa dignitate repelli: vt in dicto. c. quoniam quidem.

o ¶ De consecrandis. Ar. ꝯ. j. de conces. prebē. post electionem in fi. vbi soluitur.

p ¶ Spectāt. añ enim cōsecrationē nō dicit̃ pleno iure hr̄e ecclesiam cū adhuc tēpore cōsecratiōis possit excipi ꝯ ipsum. j. de accu. sup his. merito dz expectari vsqz ad tēpus cōsecratiōis: postea vero possunt ↄferri bn̄ficia que habuerat: ⁊ hoc cū fuerit negligēs ⁊ ī mora: vt dictum est: ⁊ sic ante ↄsecrationē nō dr̄ ecclesiā habere q: habere ē cū effectu hr̄e. ff. de ꝟ. sig. nomē filiarū. §. hr̄e. tn̄ dr̄ maritus ecclesie: vt sine licentia pape eaʒ dimittere nō possit. j. de trāsla. inter corꝑalia. sed si āte tēpus predictum cōsecrationem receperit: statiʒ possunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

cōferri bñficia priora: q2 plene dicit trāslatus. xxi. q. ij. si qs iam trāslatus. ⁊. xvi. q. i. ne ꝑ cuiuslibet. nec pōt repelli a cōsecratione: nisi ꝑ accusationem directā: vt. j. de accusa. sup his. ⁊. c. qualiter ⁊ qñ. in alijs dignitatibus in feriorib⁹ sec⁹ est: q2 qui hʒ curā animarū si eligatur ad cōsimilem habita cōfirmatione ⁊ administratione ipso iure vacat prima: vt. j. e. duduʒ. ij. ⁊. j. de pben. de multa. si pmuʒ bñficium nō hēat curam aiaꝝ ʒ scōm tunc primū ipo iure vacat: sed nō ꝺ facto: si semꝑ retineat pmū. j. de cōcel. preben. litteras ⁊. c. cum nostris.

q ¶ Archidiaconum. Sic videtur ꝙ archidiaconus hēat curā aiarum sed nō pncipaliter ar. xvi. q. vij. c. nullus. i. ar. j. de offi. archi. cū satis vbi de hoc. Et est veꝝ ꝙ archidiaconus qui hʒ iquirere ⁊ visitare parochiā suā curā hʒ aimarum. vnde si recipiat aliā plationē curā animarū habentē: ipso iure vacat archidiaconatus: vt ē expssū. j. e. c. duduʒ. ⁊. j. de pben. de multa. ⁊ pōt excōicare ⁊ suspendere. j. de eo qui fur. or. re. c. i. ⁊ ēt alij plati. vt ibi dicit. Sʒ videt. ꝯ. xvi. q. ij. visis. xxiiij. q. iij. corripiant. vbi dicit ꝙ anathema ē mucro epi. archidiacōi vel alij plati nō pñt excōicare cū solēnitate illa de q̄ tradit. xi. q. iij. debēt. ⁊. c. cū aliqs vt capitula illa itelligant ⁊ loquāt de illa solennitate.

lus oio suscipiat: sʒ nec parochialis ecclie regimē nisi q iā xxv. ānū etatis attigerit[r] ⁊ scia ⁊ morib⁹ commēdat⁹ existat. Cū aūt assūpt⁹ fuerit: si archidiaconus i diaconū ⁊ decan⁹ in presbyterū ⁊ reliq admoniti non fuerint pfixo a canoni[s]bus[t] tpe i presbyteros ordinati ⁊ ab isto remoueantur[t] officio ⁊ alijs cōferātur: qui ⁊ velint ⁊ possint[v] illud cōuenienter iplere nec ꝓsit eis appellationis refugiū: si forte in cōstitutionis istius trāsgressioneʒ ꝑ ap. voluerit se tueri. Hoc sane nō solū de ꝓmouendis[x] sʒ etiam de his q iā ꝓmoti[y] sūt: si[z] canones nō obsistant: pcipimus obseruari. Clerici sane si cōtra formā istā qncūqʒ elegerint: ⁊ eligendi tūc ptāte[a] priuatos[b] ⁊ ab ecclesiasticis beneficijs tiriēnio nouerit se suspensos. dignum est eniʒ: vt quos dei timor a malo nō reuocat: ecclesiastice saltem coerceat[d] seueritas discipline. ¶ Episcopus autem si contra hec fecerit[e] aut cōsenserit fieri: in cōferendis[f] predictis officijs ⁊ beneficijs ptāteʒ amittat: ⁊ ꝑ capitulum aut per metropolitanum: si capitulū concordare nequiuerit: ordinentur. ¶ Idem rauennati archiepiscopo.

Causam que inter moniales sancte margarite ⁊ ifra. Si sorores i epm electioneʒ contulerint[h]: promittētes[i] ꝙ illaʒ quaʒ eis prouideret[k] reciperēt: ipsā quaʒ ꝓuiderit facias ab eis: si[l] tamē existat

u ¶ Possint. alias sola voluntas nō sufficit vbi est op⁹ facto. de eo qui mittitur in possessionem: constitutis.

x ¶ Promouendis. habes hic ꝙ cōstitutio trahit ad preterita: de hoc dictum ē. ꝯ. de consti. c. vlti. Et hec ē ratio quare trahitur ad pterita: q2 sine aliqua cōstitutione ad hoc tenētur ꝑ alia iura antiqua.

y ¶ Promoti. i. electi ⁊ cōfirmati: sed non sunt ordinati.

z ¶ Si canones. ꝯ. j. de eta. ⁊ qua. vt abbates sic solue: hoc intelligitur de tali q sine culpa sua factus est talis ꝙ ordinem recipe non pōt ꝺm canones vñ ꝓpter hoc nō debet remoueri: lʒ ordineʒ non poss t recipe q2 non est addenda afflictis afflictio. j. de cle. egr. ex ꝑte. ⁊. vij. q. i. cum pcussio ⁊ illud intelligitur de tali: qui culpa sua factus est irregularis: ⁊ ideo remouetur.

a ¶ Potestate. i. illa vicē tñ. j. e. cum vintoñ.

b ¶ Priuatos. ipso iure j. e. innotuit.

c ¶ Beneficijs. non officijs. quis enim officiaret tunc ecclesiam.

d ¶ Coerceat. si. lxij. dis. docendus. ⁊. lxxxij. dist. plures. in fi. ⁊. C. de emenda. ꝓpinquoꝝ. l. vna ⁊ belli pestis interminat: quos delinquentes ad rectitudinis viam dei precepta non reuocant. xxix. q. iiij. si quos in fi.

e ¶ Fecerit. cum ad eum pertinet collatio beneficiorum.

f ¶ Conferendis. ea vice cum ad epm ptinet collatio beneficij vel confirmando primum successorem: ⁊ hoc cum ad alios ptinet collatio: ⁊ insuper a perceptione proprij beneficij suspendatur. j. e. ti. c. nihil est.

g ¶ Capitulum. ⁊ ita habes ꝙ minor supplet negligentiā maioris ⁊ econuerso. j. de conces. preben. nulla. ⁊. c. quia diuersitatem. ⁊. ix. q. iij. cum simus. lxv. distin. c. vlti. lxxxix. dist. c. ij. ⁊ maior negligētia minoris: ʒ illꝺ ē ordinariū: vt in. c. cū sim⁹.

h Causam que. contulerint. illud quidem recte pōt fieri ⁊ est vna de formis concilij generalis. j. e. quia propter. ⁊ si. ff. quod cuiusqʒ vniuersi. item eorum. §. si decuriones. ⁊ etiā extra collegium potest compromitti: quia episcopus nō est de collegio: lʒ sit caput. j. de testa. requisisti. ar. vbi non est tanta cōio inter epm ⁊ monasteria.

i ¶ Promittentes. si. j. de renun. post translationem.

k ¶ Prouideret. quid dices: nunquid pñt reuocare taleʒ collationem factam episcopo anteq̄ʒ ipse prouiderit. non videt j. e. in causis. vbi dicetur de hoc.

l ¶ Si tamen idonea. Ar. est hic. ꝙ cū aliqd generaliter committit arbitrio alicui⁹: nō valet: nisi legitime factū sit. j. de iureiura. quintaualis. ⁊. c. veniēs. ff. de ritu nup. quāq̄ʒ. ff. pro socio. vñ si nerue. ⁊ in auc. de here. ⁊ fal. §. his igitur. coll. i. ⁊. ff. neqd. in loco publico. l. ij. §. si quis a pncipe. ⁊. ff. de operi. li. si libertus. C. de inoffi. testa. si qñ. j. de offi. dele. ex parte. ⁊. xvi. q. i. ⁊ temporis. ⁊. c. postq̄ʒ. Argu. contra. xxxij. q. vlti. c. vlt. ⁊. ij.

r ¶ Attigerit. dispensatiue tamē pōt: lʒ sit in minori etate. j. de eta. ⁊ qua. pterea. vt quidā dicunt: de hoc dicit j. e. cum dilecti. Sed ꝯ. lxxviij. di. si triginta. ⁊. c. presbyter. vbi dicitur ꝙ ante. xxx. annum. pſbr ordiari nō debet: ⁊ hic dicit ꝙ statim deberet post. xxv. annum. q2 tales prelati debent esse presbri. xxi. q. ij. sicut. ar. j. de eta. ⁊ qua. preterea. satis pōt dici: hodie statur huic. c. hʒ ꝙ notatur in. c. illo. si triginta vel expone presbr. i. episcopus: ⁊ sic concor. huic. c.

s ¶ Canonibus. hic fit mentio de illis canonib⁹. lxxv. di. q̄si ꝑ totū. ⁊. j. de tē. or. c. i. ij. ⁊. iij. ⁊ q2 post confirmationē debent ordinari i ꝓrimis quattuor tpib⁹ vel saltem vsqʒ ad sex mēses: nec credo ꝙ loquat de illis cānonib⁹. lxxvij. di. quicūqʒ. ibi post diaconatū statur ꝑ quinqueñiū ad sacerdotiū recipiendū: q2 nō credo tantū expectandum: immo de illo. lxxvij. di. c. vlti.

t ¶ Remoueant. signatur ꝯ hoc. lxxiiij. di. ꝯsuluit. So. cum iste susceperit alteꝝ cōnexoꝝ: tenetur ad reliquuʒ secus in alijs clericis qui ꝑ subtractionem bñficioruʒ sunt compellendi ad ordines quando necessitas vel vtilitas subest. j. de eta. ⁊ qua. queris.

29

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

q.vi.§.arbitrari.⁊.j.de iureiurā.si ꝯo.⁊.ff.de reg.iur.qſqs.⁊ ff.de dam.infec.qui bona.§.cū iter.⁊.xxiij.q.iiij.displicet tibi in pn.So.si arbiter est cōꝓmissarius:eius arbitrio standū ē siue equum siue iniquū.ff.de arb.diē.§.stari nisi ꝯ ius scriptum vel ꝯ formam compromissi sit latū:q₂ tunc non' tenet ij.q.vi.§.diffinitiua.⁊.j. de cōfirmatione vti.vel inuti.examinata.⁊.ff.de arb.si cum dies.§.compromissio.⁊.C.que sen. sit.ap.re.l.i.Si vero tanq̄ vir bonus arbitrari debet:tunc nō valet dictum suū:nisi sit equum vt in dic.c.veniēs.⁊ gn tavalis.⁊.ff pro socio.si societatem.⁊.l.se.

m Recipi.Sed qd si elegerit malam:nunqd aliam episcopus poterit eligere:vel etiam si electa noluerit consentire: ar.ꝙ sic.j.e.cum terra.⁊ q optauit acetū:pōt iterum optare vinū.ff.de op.le.l.ij.⁊ reproba electio nulla est.vij.q.i.factus est.⁊.ff.de pig.acti.eleganter.§.q reprobas ff.ad vell.q̄uis.§.si cum venerit.Item qui iurauit aliter q̄ ei delatū est: iterum iurare d₃.ff.de iureiurā.q per salutem. In casu isto non poterit amplius eligere:q₂ functus est officio suo.j.de off.deleg.in litteris.et ff.de iudi.paulus.q₂ semel functus est officio suo siue bn̄ siue male:vt ibi.s.e.c.proximo.⁊.j.e.innotuit.⁊.c.cum in causis ⁊ j.de offi.delega.in litteris.

a Nosti quomodo.concedendi.quod si faceret deberet repelli.j.e.qualiter.⁊.j.de preben.cum iā₃ dudū.in fi. nisi in casu.j.e.nihil est.§.vltimo.⁊ illud dispensatiue fit ne interim ecclesia patiatur detrimentum in temporalibus vel in spiritualibus vt ibi dicitur.Sed hic papa voluit ꝑcere huic electo:quia poterat ipsum repellere ⁊ facere sibi gratiam.

b Confirmata.per confirmationem acquirit plenam administrationem:⁊ vinculum coniugale contractum est.j.de trāſ. inter corporalia.

c Facultatem.immo priuari deberet.j.e.qualiter.

d De predictis.Ista decre.continet gratiam in eo ꝙ non fuit punitus:continet ius in eo ꝙ dicit ꝙ non habet facultatē disponendi ante confirmationem.

e Reuocare.Sed qd est quod dicit ꝙ studeat reuocare:q₂ talis traditio nulla est:q₂ ꝓ non dato habetur qd ab illo donatur:q de iure donare non pōt.j.de iurepa.qd autē.in fi.ꝫ talis reuocatio poti⁹ erat de facto q̄₃ de iure:sicut donatio de facto tm̄ fuit:ne ex tali facto crearet ius hēre:⁊ ne credat hoc sibi licere.Item ar.ꝙ aliquis pōt cōtra factum suum venire. xij.q.i.certe.lv.di.penitentes.xxxv.q.ix.quod quis commisit C.de euic.si tibi liberam.Arg.ꝯ.xvij.q.iiij.sunt qui opes.xviij q.ij.eleutherius.ff.de ser.ru.predi.per fundum infra de cle.

idonea in suam recipi^m abbatissam. Idem vig.epo.

Nosti quomodo lingu o nen.electus concedendi^a honores vel prebēdas aut alias disponēdi de rebus ecclesie cū sua nō sit electio cōfirmata^b: nō habeat facultatem^c:⁊ infra.Mādamus igif quatenus ei auctoritate nr̄a precipias:vt concessionem si quā fecit de predictis^d: studeat reuocare^e. Idem.

Considerauimus ꝙ electio ioannis frontini p⁹ ap.^f ⁊ contra tenorem priuilegiorum^g ecclesie vestre fuerit celebrata.perpendimus etiā₃ ꝙ electio.b.post illam qualē₃ cūq₃ electionem non cassatā₃ necnon ⁊ post ap.^h per quam ad suum statum omnia debēt reduci facta fuit:⁊ ifra.Quia propter vtriusq₃ electionē oio cassamus:⁊ vobis in aliam ꝑsonam idoneam ⁊ honestam conueniendi liberam tribuimus facultatem:ita ꝙ vtriusq₃ predictorū fama sua non minus integre conseruetur ⁊ ꝙ in aliis ecclesiis possint si de⁹ gratiam dederit promoueri: vobis autem liceat preter istā ecclesie vestre ordinationem^k in eorum alterum cōuenire. Idem.

Suffraganeis alicuius metropolitani ad mandatum ipsius post confirmationem electionis sue:etiam si pallium^l non receperit: licitum est electum qui ad eius iurisditionē₃ ꝑtinet ꝯsecrare. Clemens.iij.

Super eo vero quod q̄rere voluisti: si alicuius electione cassata idem ad alterius ecclesie regimen electus fuerit: an eius electio debeat confirmari. Hoc tu

comu.diuersis.Sol.in sententiis interlocutoriis iudex potest mutare vel reuocare suam interlocutoriā₃.ff.de re iudi.qd iussit.j.de ap.cū cessante.Circa negocia distingue:si ex mutatione nulli fit preiudiciū:licitum est mutare:vbi ex mutatione alteri fit ꝑiudiciū abhuc re integra licitū est mutare.ff.de iurisdit.om.iu.si cōuenerit.re non integra non pōt.ff.de reg.iu.nemo.nisi fauor aliud indicat.C.de li.cā iter rogata.⁊ est si.i reuocatione sententie spūalis vel corporalis matrimonij vbi decipit ecclesia.xxxv.q.ix.sententiam et melius §.his ita rn̄detur. ⁊.j.ꝺ re iudi.lator. ⁊.c.ꝯsanguinei.⁊ iō pōt ꝯuenire:q₂ administratio est ei interdicta:⁊ sic replicaret de administratione si ei obijciatur:ꝙ ꝯ factum suum venire nō possit.ff.de iureiurā.l.iusiurā dū.i.Rn̄.⁊.l.se.b.

f Considerauimus.post ap. Appellare ne fiat electio non valet sed ne fiat nisi canonica:tunc bene valet.j.e.cum nobis.⁊ intellige ꝙ allegata fuit aliqua probabilis cā:quia siue appelletur in iudicio vel extra appellationis causa exprimenda est: vt in decre.inno.iij.cordi nobis.ti.de ap.

g Priuilegiorum.que essent ista priuilegia:non habemus hic.

h Appellationem.j.e.bone.i.⁊.j.de ap.cōstitutis.Cōtra in illis tenuit electio secūdo loco facta:⁊ post alterius partis appellationē in illa constitutis tenuit electio secūda:quia prima ipso iure nulla fuit:hic vero prima non fuit nulla:sed annullanda in decre.illa bone:prima non tenuit tribus de causis:vt ibi dicitur.de hac materia dicitur.j.e.auditis.

i Fama.Ar.infamiam non comitari depositū₃.ff.de re mi.qui cū viro.§.non omnis.⁊.§.exauctorat⁹.Ar. ꝯ.ff.de his qui no.infa l.ij.§.ignominie.So.est.j.e.sup eo.q₂ia non fuit cassata vicio persone.

k Ordinationem.Dicunt quidam ꝑter istam q̄ nūc cassata est ꝙ iterum possunt alterum eligere si volūt.j.e.super eo.Sed hoc non credo:q₂ ꝓpter scandalū noluit papa ꝙ in illa vacatione aliquis eorum promoueretur.hodie tamen illa debet esse forma in electionib⁹ faciendis j.e.quia propter.

l Suffraganeis.palliū₃.Sed contra videtur:quia propter pallium nondum receptum consecratio

am volumus discretionē tenere ꝙ si prior electio non vicio persone[m] sed modo electionis cassatur: promotionē eius fieri in eadem etiaȝ ecclesia: nisi forte simoniace[n] prauitatis aliqd intercessisse constiterit nō debeat impedire.

Celestinus.iij.

Cum monasteriū ꝺ pellicia in tuo situm episcopatu ad eam dissolutioneȝ deuenerit: sicut tuarum litterarum īsinuatio patefecit: ꝙ fratres eiusdem domus obseruātiam religionis ⁊ ordineȝ abiecerunt[o]: ⁊ infra. In quēdaȝ qui cum fratribus suis in heremo[p] est laudabiliter cōuersatus: boni testimonij virum vnanimiter consenserunt eū in abbateȝ totis ꝺsiderijs postulantes[q]. Tu vero postulationi eorum prebuisti assensum: ⁊ postulasti eandem ordinationem a sede apostolica cōfirmari. Nos autem ipsam sicut facta ē canonice confirmamus[r].

Idem.

Cum terra[s]: que funiculus[t] hereditatis domini censebatur: ⁊ infra. Sicut ex quarundā litterarū tenore accepimus quidā ī electionibꝰ praue consuetudinis[u] morbꝰ irrepsit: vt cuȝ alicuius prelati electio debet celebrari: conuentus ad quem pertinere dignoscitur: duas ꝑsonas nominet attēte auribꝰ patriarche vel principis exprimenda: vt sic alterius eligende vel totius electionis penitus irritande idem patriarcha vel princeps plenariam habet facultatem. Quia igitur hoc redūdat in grauē pernicieȝ ecclesiastice libertatis prescriptaȝ cōsuetudinis ꝑuitate sācimꝰ penitꝰ abolendam: statuētes vt forma electiōis canonice ī oibus ꝯuētualibꝰ[x] ecclijs obser

episcoporū differtur.c.di.quoniā.vbi ꝺ hoc: quia añ pallium receptum non potest cōsecrare virgines ordines celebrare vel episcopos consecrare.j.e.quod sic. ad idem facit.j.e.trāsmissam. propter hoc dicunt quidam ꝙ hec non est decre. sed fuit quedam ꝓuisio: tamen potest tolerari: ⁊ videtur subeē quedam equitas vt cum nondū sit ī mora petēdi pallium: vt hoc habeat locū quod non videtur: q2 in traditione pallij plēitudo cōfertur pōtificalis officij.j.ꝺ vsu palij nisi specialis: vnde ⁊ cuȝ ꝑ se hoc facere non possit: neq3 auctoritatem alijs faciēdi prestari potest: ⁊ est optimuȝ arg. j.de conse.ecclesie vel alta.aqua.⁊ argu.ff.ad se.cō.macedo.filiū habeo. dic ergo hic vt dixi.j.de transla.cuȝ ex illo.b.

m Super eo.ꝑ ſoe. puta ꝓpter aliquam irregularitatem: quia erat illegitimꝰ vel propter crimen ei fuit obiectum et probatuȝ: quod si esset probatuȝ nō potest eligi: nec in illa nec in alia ecclesia cuȝ sit ineligibilis. Et potest hic colligi argumentum ꝙ crimē in modum exceptionis probatum preiudicet ei in electione alia: sed hoc esset penam imponere ordinariam: quod fieri non debet.j.de ordi.co.cum dilectus.in fi. ⁊.j.de excep.deniq3.ff.de his qui no.infa.lucius. Dicas ꝙ si per hoc grauata fuit.⁊ est ipsius opinio: pōt ⁊ debet repelli.j.de testi.testimonium.c.grego.est: vbi casus iste ponitur ⁊ ar.ij.q.v.presbyter.⁊.c.si mala fama.⁊.lxxxj di.tantis.⁊.j.de accusa.omnipotens.vel repellitur in alia electione cum crimen obiectum probatum in modum exceptionis electioneȝ de qua agitur: contingebat.j.de excep.deniq3.⁊.⁊.j.de confes.c.ij. sed si modo electionis: tunc nō impeditur in alia electione: vt hic dicit.ꝭ.eodem considerauimus.

n Simoniace.j.q.j.c.j.Ar.ꝭ.j.de simo.ꝺ regularibꝰ ⁊.j.q.v.c.j.quod hic dicitur ius est commune: quod ibi dicitur dispensatio.

o Cum monasterium.abiecerunt: vñ deberent expelli.j.ne cleri vel mo.relatū.b.

p In heremo.⁊ ita videtur ꝙ erat monachus: lȝ dicatur ī heremo: al's nō possȝ eligi s ꝺ postulari.j.e.cū causam.⁊.c.cū magistrū.⁊.c.officij.⁊ eiusdem religionis vel maioris debet esse: quia non licitum ē descendere ſȝ ascendere.j.de translatio.licet.⁊.xciij.di.legimus.in fi.iuxta illud. Et ambulabant de virtute in virtutem ⁊c. de pe.di.j.§.dum sanctam ecclesiam. Sed si intelligas ꝙ iste fuit heremita: tunc abbas esse non potest: quia heremita proprium habȝ ar.xix.q.iij.§.ecōtra paulus. sed monachus proprium habere nō potest. infra de statu mona.cum ad monasterium.in fi. Credo ꝙ iste fuit ꝺ heremo quod sic appellatur: ⁊ est in thuscia ⁊ sunt albi monachi cui subsunt camandulienses: ⁊ illi ꝺ sācto damiano iuxta pōtem ferreum.

q Postulantes. Sed q̄re dicit postulantes nonne poterat eligi? Dicas ꝙ primum monasteriuȝ de pellicia erat alterius ordinis: vel ille mōachus erat in minoribus ordinibus: ⁊ ideo debuit postulari: vt dictū est supra de postulatio. prelato.c. vltimo. vnde dicit in fine sicut canonice facta est: vnde videtur ꝙ competentius poneretur in titulo precedenti. Sed lȝ dicatur postulantes non tamē credo ꝙ fuerit simpler postulatio ſȝ electio ⁊ hoc satis innuitur ex eo quod dicit eandem ordinationem postulasti a sede apostolica confirmari: ⁊ ex eo ꝙ papa dicit nos eam confirmamus: si enim fuisset simpler postulatio: papa nō dixissȝ confirmamus: sed dixisset ipsam admittimus: vel non approbamus. supra titulo proximo. bone.j.⁊.capitulo bone.ij.⁊ sic bene ponitur hic.

r Confirmamus. Sed nunquid sufficit in hac dispensatione consensus solius episcopi: ita: sed ad cautelaȝ confirmatur ille enim dubitabat an posset hoc facere: ⁊ ideo papa respondendo confirmat factum ipsius: al's ipse papa dixisset: ⁊ nos postulationem admittimus: sed ipse solum confirmat factum episcopi: vel ideo quia forsitā suberat domino pape nullo medio: argumen.ad hoc.lviij.di.c.j.⁊.ij. Sed ista littera videtur contradicere ibi tu vo postulationi ⁊c. dic vt.ꝭ.dictum est.

s Cum terra. scilicet. hierosolymitana.

t Funiculus.i.portio.

u Consuetudinis. Nota consuetudinem contra libertatem ecclesie non valere: de hoc dicitur supra de consuetu.c.primo.⁊.c.vltimo.

x Conuentualibus. ideo dicit conuentualibus: quia vbi est vnicus sacerdos patronus debet eligere.j.de iurepa.nobis.⁊.xvj.q.vl.decernimus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

b ¶ In quo.s.in ecclesia cui preesse debet in capitulo bm con
suetudinem loci illius si commode fieri potest. al's vbi meli⁹
obtulerit se facultas.xxiij.disti.in nomine domini.xij.q.ij.pre
ceptum.z.j.e.c.q sicut.
c ¶ Diligentiam. hic sumitur ar. q eligentes possunt alium
eligere prima electione
non probata per superio
rem. Sed ꝯ. s.e.cum in
cunctis.z.j e.innotuit.z.
s.e.consideravimus.j.e.
de concess.preben. c.post
electionez.Quod hic di/
citur: sic potest intelligi
diligentiam inquisitiõis
apponant zc.non alium
eligendo statim: s₃ querẽ
do aliquem idoneum
quẽ eligãt alio reproba/
to.z h itelligitur post re/
probationẽ alterius vel
cũ sub ea ꝯditiõe eligũt
si pm⁹ nõ obtinuerit.ar.
lxxxv.disti.archi.florenti
nũ. z secunda electio ex/
pirabit pma obtinente: si
cut fit in substitutione.C
de ipu.z alijs sub.p⁹ adi
tã.ar.ad h.lxj.disti.studij.
z loquit̃ de ignorãtibus
viciũ electi z diligẽtiam
adhibẽtib⁹: al's puaren/
tur ipo iure ptãte eligẽdi
s.eo.cũ in cũctĩ.z.j.e.ino
tuit: z ita scripsit h lau.
Hodie vo nõ val₃ electõ
p vota ꝯditionalia: vt in
ꝯcr.inno.iiij.j.e.que inci/
pit in electionib⁹: s₃ vide
tur ex ipsa lr̃a q alius sit
intellect⁹: z lr̃a sic expo/
nit̃ qsi i psona.s.eligẽda
de q̃ int̃ electores mẽtio
fit ad eligẽdũ noiato añ
electionẽ factã vl' i electõ
nis modo: quia forte nõ
intersunt oẽs qui debent interesse: vel nõ seruatur forma bm
antiqua vel bm noua iura in ecclesijs cathedralibus z abba
tijs: quam habes j.c. quia propter. tandiu in electione facta
seu facienda siue in tractatu electionis: z sic tandiu delibe
rent z inquirant de persona idonea quousq₃ ipsam inueni/
ant: z demũ ipsum eligant: z sic satis plane sonat etiã littera.
Hodie vo videretur seruanda forma etiam in cõuentualib⁹
ecclesijs omnibus que traditur.j.e.quia propter.licet videa/
tur loqui ꝯ cathedralibus ex verbis illis ecclesie viduate q₂
ille sole dicuntur viduate: q₂ ibi ẽ vinculũ ꝯiugale ꝯtractũ
in alijs inferiorib⁹ nõ ita: s₃ tñ hodie extẽdit̃ ad oẽs: l₃ impro
prie dicant̃ viduate: tñ quo ad multa viduate dicunt̃: ex quo
prelatum non habent'q possit negocia illorum pcurare lr̃a
exponenda sit: p₃ ex eo q dicit personam nominet: quia per
nominationem non fit electio.
d ¶ Ransmissã.mercimonia.qꝺ nõ l₃ añ clericatũ bene lice
bat.lxxxviij.di.fornicarij.z.xxj.di.lex continentie.
e ¶ Postposito.vnde ipso facto priuilegium clericale pdere

uetur.v₃ vt cũ d₃ ecclesie ꝯsu
li pastoris regimie destitute
electores in vnum locum in
quo[b] fuerit electio celebrãda
ꝯueniant etiã: z inuocata spi
ritus sancti gratia personam
nominent: q si in persona fu
erit vel in electionis mõ pec
catum: tandiu in electione di
ligentia[c] inquisitionis appo/
nant donec vacãti ecclesie de
persona idonea valeãt proui
dere: quo facto non prohibe
mus qn regis seu patriarche
qui pro tempore fuerit requi
ratur assensus: sed propter h
ipsam electionẽ nolumus im
pediri. Idem.

Ransmissam: z.j. Que
siuisti quid faciẽdum sit
tibi sup eo q clẽici tue dioce.
cũ pro suis excessib⁹ suspẽsio
nis vl' int̃dicti vel excõicatio
nis sñia pcellent paruipẽdẽ
tes eã dimittũt ecclias z trãs
ferunt se ad mercimonia[d] lai
cor: nõnulli quoq₃ ipor bitu
clericali postposito[e] vestes in
duũt laicales: z sicut laici mẽ
catores se turpib⁹ q̃stibus in
plicãtes cõsimilium sibi laico
rũ.man⁹ associant z correctio
nem ecclesiasticã p contẽptũ
eludunt dicentes q potestat
tem non habeas in eos nisi ti
bi spãlit̃ ap.se.indulserit cor
rigẽdi: z ĩfra. Rñdemus igit̃
q ex quo electionis tue cõfir
mationez accepisti: ꝺ talib⁹[f]
z consimilibus pter ea q̃ ma
ioris inquisitionis discussiõez
exigũt z ministerium ꝯsecra
tiõis desiderant: qꝺ iustũ ẽ et
ecclesiastice ꝯuenit vtilitati:
statuendi habeas liberam fa
cultatem. Inno.iij.de cella
scti petri z mitineñ.abbatib⁹

Um inter.r.seniorẽ z.r.
iuniorez super abbatia
scaphũsen.q̃stio vteret ur z
infra. Bo.me.ce.p.pdictum
r.seniorem sñiam cũ instãtia
postulãtẽ ad cõponẽdu₃ coe/
git[g] iuitũ: z sic abbatie renũci
ans ꝺ mãu ei⁹ custodiã z põa
tũ recepit ab eo dũ viuẽt[h] pos
sidendos. Cui ordination lic₃
consentiret inuitus domũ ta
mẽ reuersus aduersarijs com
positionem ipsam nolentib⁹
obseruare nõ potuit que con
cessa sunt obtinere[k]: z infra.

ꝺbẽt: nec ab ecclia debẽt defẽdi.j.de vi. z ho.cle.c.vl.
q₂ indignũ est illis ab ecclia subueniri: p quos cõstat
scandalũ in ecclia generari.j.ne cleri.vel mo.c.sacer/
dotibus.z hoc est verum post admõitionez.j. de vita
z hone.cle.c.vlti.z.j.de sen.excõ.i audiẽtia.z in parte
decisa premittit̃ ꝺ
admonitione.
f ¶ De talib⁹.s.p
tinẽtib⁹ ad iurisdi
tionem: puta sicut
est iudicare excõi
care corrigẽ iura
menta accipere a
vasallis ꝯfirmare
iuestire bñficia cõ
ferre: z ꝯsimilia q̃
cõsistũt in iurisdi
tione.s.eo.nosti.j.
de transla.c.j. hec
oĩa i ꝯfirmatione
ꝯsequit̃ elect⁹. Ea
vo q̃ sunt ordinis
sicut z clicos ordi
nare chrisma ꝯfi
cẽ depositio clicor
bñdicere virgines
z ecclias z altaria
ꝯsecrare: z similia
ꝯferũt i ꝯsectione
epali.j.eo.q sic.vt
§. pterea.z. lxviij.
di.quãuis correpi
z ar.j.de trãsla.int̃
corporalia. q₂ añ
ꝯsecrationẽ q̃si vi
dua ẽ ecclia ppt̃
huiusmodi: vt ibi
ẽ: z sic iur̃ cõi po
terat illos clericos
corrigẽ ac punir̃.b
g ¶ Um inter.r.
coegit q₂ ius
eiusdẽ forsitan ma
gis vacillabat q₃
alteri⁹ partis: nec
poterat sine magnis sumptib⁹ finez imponere liti: im
mo certe ipse idẽ si dubitaret vel diffideret ꝺ: iure suo
debebat renũciare liti.s.de postu.bone.z.j.ꝺ simo.p
tuas.nec dolũ facit qui rem deserit vt litẽ effugiat.ff.
ꝺ ali.iudi.mu.cã fac. itẽ si.§.j. vl' coegit propter bonũ
pacis.j.de spon.ex litteris. Et credo q nõ fuit absolu
ta coactio sed conditionalis.
h ¶ Dũ viueret. l₃ enĩ priorat⁹ nõ sint mõachis ꝯfir
mandi.j.de ꝯfir.vti.vel inuti.porrecta si tñ electi cão
nice fuerint nõ sunt remouẽdi sine cã.j.ꝺ sta.mo.mo
nachi.de hoc no.in illa decre.porrecta.
i ¶ Inuict⁹.z sic fact⁹ ẽ volẽs: q₂ coacta volũtas ẽ vo
luntas.xv.q.j.merito.z.xxiij.q.iiij.displicet.
k ¶ Obtinẽ.imo put i itegra ꝯtiet̃ ipsũ.r.seniorẽ vbe
rauert̃ ppt̃ qꝺ fuert̃ int̃dicti a q̃dã cardiali: vt i lr̃a
ꝯtiet̃.ipe vo.r.nihilomin⁹.applãuit ne eligerẽt z tñ el
legert̃ aduẽsariũ suũ.s.r.iuniorẽ q fuit ab epo loci bñ
dict⁹: iõ appllatio ei⁹ ñ tenuit q₂ renũciauerat iuri suo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Nos attēdētes q̄ ex cōsensu[a] cōpositiōis recepte ius siqd̄ si bi ꝯpetierat .r. senioꝛ amisisse ac ꝑ hoc ne monachi ad ele ctionē procederēt: de iure mi nime appellare potuisset: cū nisi quoꝝ iterest audiri nō so leant appellantes: ap. illā dici mus legitimā nō fuisse: vn̄ ꝑ eā electio non potuit ipediri. Sane q̄uis ꝑpositus[b] ⁊ capl̄m constantien̄. de interdicto: qd̄ cardinalis posuerat i suis lit teris iseruerint: q꞉ tn̄ ꝑ id qd̄ r. iunioꝛ diocesanus eps̄[c] mu nus bn̄dictōis impēdit[d]: ei vr̄ qd̄ premisimus obuiare: vn̄ vel scriptura facto vel factū scripture preiudicat[f]: nec pro batum fuit: lʒ obiectū: q̄ ab i t̄dictis electio fuerit celebra ta: ipsam nō potuimus irrita re: ⁊ ifra. Jdcoq̄ cām ipsam vo bis duxim⁹ ꝯmittēdā: vt si cō stiterit q̄ electio fuerit facta a suspensis[g] ea oīmodo cassa ta[h] ipsi monasterio post satisfa ctionem cōdignam suspensio nis ⁊ interdicti snīa relaxata de persona idonea consulat[i].

Jdem. c. pennen̄.

Qualit p⁹ obitū: ⁊ infra. Uerū qm̄ elect⁹ a vobis an̄ cōfirmationē administra tioni[k] epat⁹ se irreuerēter im miscuit recipendo tā a clericis q̄ a laicis iuramenta: n̄ atten dens q̄ s̄m apostolū nemo dʒ sibi honorē assumere: sʒ q vo cat a deo tāq̄ aaron: ꝑcipue: q꞉ nec donū scie pōtifici cōue niens[l] fuerat assecut⁹: postq̄ nobis p̄ntastis eundē: sufficiē ti examinatōe premissa electi onem de ipso factā duximus irritandam: quicquid[m] ex ea ⁊ ob eam factum est denūciā tes penitus non tenere.

a ❡ Qd̄ ex ꝯsensu. Sed nōne eo ipso q̄ alij nō suabāt cōpositionē poterat redire iste ad ius suū p̄stinū. ita vi detur. j. de pac. cū ꝑdē. ⁊ j. de renū. sane. ⁊ j. d̄ iureiur. c. iij. ⁊ ff. de cō. cā da. cā nō se. siq̄s accepto tulerit. ⁊ si fi lius ipugnat testm̄ p̄ris in quo mr̄ ē instituta heres: re stituit̄ mr̄i actio d̄ dote q̄ cōfusa erat ꝑ aditionē heredi tatis. C. de inoffic. testa. si maritus. ⁊ si mulier iuuet̄ vel leiano: restituitur actio creditori in antiquū debitorē ff. ad velleianum si mulier. Preterea simplici pacto nō tollitur actio pri ma. C. de trāsac. siue nec debet ei fides seruari q꞉ ꝯtra pa cta versat̄ nisi cū actio ē odiosa. C. d̄ transac. cū mo ta. ⁊ nisi in crimi nibus. C. ad turp. q̄uis. sic ḡ videt̄ q̄ sua inferat ap pellare. vt. ij. q. vi. si solēt. vel si actio sublata fuit saltē dāda fuit actio de dolo C. de dolo. cū ꝑponas potest di ci q̄ actum fuit in ter partes vt si al tera ps resiliret a pacto: soluta pena ei staret. ff. de transac. ei qui fidē. s̄ hoc nō credo nec hic colligit̄ur. vnde dicas q̄ vbi cō positio intercedit ⁊ pure renūciat aliquis iuri suo: po stea non auditur. vt hic. ⁊ j. de renū. in p̄sentia. ⁊ vij. q j. q̄ʒ periculosum. ⁊ remittentibus actiones suas nō ē dādus regressus ad eas. ff. de edili. edi. queritur. §. si venditoꝛ. Et nō q̄ qui renunciauit sp̄ūali siue benefi cio pure ⁊ sine aliquo pacto dʒ renūciare. al's simonia cū eēt. q꞉ nō hʒ ibi locū renūciatio sub modo vel sub ꝯditiōe. ⁊ ide ē q̄ nō pōt redire ad p̄mū ius. sed i trās ac. vel in pacto secus ē cum ibi admittatur talis cōtra ctus: do vt des: facio vt facias. vel facio vt des: qd̄ lo cū nō hʒ in sp̄ūali bn̄ficio. j. de trāsac. sup eo. Si dicas quare nō fuit iste. r. audit⁹ sup p̄oꝛi beneficio sicut ibi j. de pac. cum p̄rdeʒ. ⁊ j. de renū. sane. Respondeo qm̄ iste non habebat actionem ad agendum. ⁊ nemo sine actione experitur. ff. de nego. ge. si pupilli. §. videamus. tum quia pure renūciauit vt dictū ē. tum quia recipi endo custodiam ⁊ p̄oꝛatum etiam iuri suo in totū re nūciauit. ⁊ quia ipse iudicis officiū nō iploꝛauit sicut in illis cū ꝑdem. ⁊ c. sane. ꝑpter quod auditi fuerūt ⁊ restituti ad agēdum.

b ❡ Prepositus ⁊ capl̄m: q̄bus forte negociū cōmissū fuerat quoꝝ litteris bn̄ creditur. xix. q. iij. statuimus. ⁊ lxiij. di. in noīe patris ⁊ fi. in fi.

c ❡ Eps̄. hic ꝯcurrūt due p̄sūptiones. s. factū epi ⁊ scri ptura ꝑpositi ⁊ capituli ⁊ factum legati. Facto epi creditur. s. de re iudi. sicut. ⁊ j. de renū. in p̄ntia. ⁊ ij. q. vj. hoc etiā placuit. Uerū nō ē v̄isimile q̄ ⁊ suspensum ⁊ suspensis electū bn̄diceret vel ꝯfirmaret. Jn ꝯtrariū p̄sumit̄ ex l'ris ꝑpositi ⁊ capl'i q̄bus etiam credit̄ ꝑ iura ꝑdicta. ⁊ ita circa idem factū q̄nq̄ h̄ntur varie p̄sumptiones. lvj. distin. siquis in egritudi ne. ⁊ ff. de in integrū re stitu. diuus. ⁊ ar. j. de pre sump. l'ras. ibi tamē vna ꝑponderat alteri hic neu tra: ⁊ ideo papa mandat inquiri d̄ illo interdicto.

d ❡ Jmpedit. quare p̄su mitur q̄ electio illius fu it canonica.

e ❡ Premisimus. de sus pensiōe ⁊ interdicto a car dinali posito.

f ❡ Preiudicat. s̄ quia nescimus vtrum istorum alteri preiudicet. ideo ab soluimus reum: quia i re bus dubijs promptiores debemus esse ad soluen dum q̄ʒ ad condemnan j. de proba. ex litteris. ⁊ j. de fide instru. inter dile ctos in fi. hic secus factū fuit.

g ❡ A suspensis. ꝯ. d̄ con sue. cum dilectus. vbi de h̄ satis dictum est.

h ❡ Cassata i. cassa nūci ata: quia suspensi eligere non possunt.

❡ Consulatur. intellige q̄ per capitulum fiat electio: ex quo non dicit per quos. si enī papa voluisset monasterio per alios ꝑuideri: illud mādisset sicut fieri consueuit. vnde mandat illos primo absolui a sen tentijs suspensionis vt postea eligere possint. ⁊ sic sunt restitu ti ad eligendum. al's esset secus. ⁊ r. senioꝛi restituti fuerūt cu stodia prioꝛatus vt continetur i integra.

k ❡ Qualiter. administrationi. sic. j. de p̄ben. cū iā dudū. ⁊ j. e. bone memorie. Sed ꝯ. j. e. q̄ sicut. ⁊ c. nihil est. §. vlti. hoc iure cōe illud dispensatio vt ibi pʒ. ita tn̄ q̄ de rebus t̄palibus nihil penitus alienent. ⁊ iō illud introductū fuit. q꞉ si ni mia subtilitate circa hoc vteremur: subtilitas in p̄niciē eccle sie v̄teretur. C. ad trebel. l. vl. Et dixit hic lau. q̄ si elect⁹ ante ꝯfirmationem aliquid disposuit d̄ rebus ecclesie vt salue eēnt q꞉ erant pitture. ⁊ hoc nō fecit tanq̄ p̄latus s̄ tanq̄ simplex ca nonicus: nō videt̄ ob hoc administrasse ⁊ ei nō dʒ nocere. ff. de acq. here. ꝑ herede. ⁊ C. de tu. q nō satis. tutoꝛ. ⁊ l. in dubijs cautius tn̄ faciet si abstineat: si ē aliq̄s ali⁹ q hoc facere possit. q꞉ etiā qui minimā p̄ticulam de hereditate attigerit: admini strasse vr̄. ff. de acq. here. si seruū. §. siq̄s seru⁹ ꝑpter hoc cassa ta ē hic electio. ⁊ q꞉ nō erat cōuenientis scie.

l ❡ Cōueniēs. bn̄ dicit ꝯueniens q꞉ sufficit q̄ sit conuenientis scie lʒ nō sit eminētis. j. e. cū nobis olim.

m ❡ Quicq̄d ex ea. C. de legi. nō dubiū. xij. q. ij. alienationes xix. di. c. vl. ar. ꝯ. iij. q. vij. §. tria. ⁊ §. verū. ⁊ j. de iurepa. cōsulta tionibus. hoc intelligitur cum credebatur ius habere patro natus: secus ibi.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Cum inter vniuer[sa]s ad decanũ. Nota ꝙ absente deca‐no pōt electio fieri: licet sit honorabilior pars capituli. j. de conces. preben. post electionem in parte decisa.
b ¶ Nominare. ⁊ male mãdauerunt: vt sequitur: q2 eos expectare non: tenentur: vt. j. dicit quia periculosa est mora.

Idem. c. capuanen.

Cum iter vniuersas metropol: ⁊ ĩfra. Intellexi mus: aũt p. i. ⁊. f. canonicos vestros ⁊ ꝑ lr̃as q̃s ad se. ap. detulerũt: ꝙ ad decanũ[a] ⁊ alios concanonicos vr̃os panormi manẽtes: cũ ex eoꝝ ꝑte fuisset vobis ꝑ lr̃as ĩtimatũ vt sic tractaretis sup electiõe substituẽdi pastorẽ ꝙ nullũ deberetis in eoꝝ abñtia noĩare[b] quẽdaꝫ sociũ vr̃uꝫ cũ lr̃is destinastis xij dierũ[c] terminũ assignãtes infra quẽ post receptionẽ lr̃arum vestraruꝫ iter aripent recedundi: ꝙuis ecclesiastica consuetudo non exigat: vt ad electionem pastoris canonici taꝫ remoti[d] vocenẽ: ⁊ illi ꝑcipue q longe añꝙ vos metropolitani vestri obituꝫ presenti aliter cognouerunt[e]: quoꝛuꝫ aliqui post eius decessum ad capuanaꝫ ecclesiã sunt reuersi[f] Quia vero mora longioꝛ ẽ in electionibus valde suspecta ĩmo sepe dãnosa: mãdam[9] q̃tenus iuocata spũs sancti grã ꝑsonã idoneã ꝑ electionẽ canonicã ꝯcorditer assumatis[g] ad regimẽ capuane eccl̃ie. consequẽter ad audientiã nr̃aꝫ nũcios idoneos trãsmissuri: per quos a nobis vice regia[h] postuletis assensũ ⁊ ap. cõfirmationis grãm regratis. Idem archi. ⁊ ca. capuano.

Cum nobis olim de obitu: ⁊ infra. Cum autem constaret iterpositã fuisse ap. ne fieret electio nisi canonica videri poterat: ꝙ post eaꝫ medio tẽpore nihil debuit innouari[i]: vnde talis electio iudicanda erat irrita ⁊ inanis: vt pote post ap. canonice interpositam attentata. Sed contra cum appellatuꝫ fuisset nõ vt nulla electio fieret: sed vt fieret canõica: si factum electionis canonice fuerit subse

c ¶ Dierũ. xx. miliarib[9] ꝑ dieta computatis. ff. de vb. sig. l. iij ⁊. ff. si qs cautio. l. j. ⁊. s̃. de rescri. nonnulli. vbi d̃ h̃ sat̃. dictũ ẽ
d ¶ Remoti. a q̃ remoto loco absentes vocandi sint colligiẽ ex tribus: q2 vocanẽ a tã remoto loco quantũ ẽ a a mediolano vsq3 ad genuaꝫ. lxiij. dis. q̃zto. sed nõ debent vocari a tã remoto loco: quantũ ẽ a capua vsq3 ad palermuꝫ vt hic dicit: ⁊ q a vocandi sunt vbi sine periculo vocari pñt. j. e. quod sicut. §. si aũt. Sed vr̃ ꝙ oẽs q sunt ĩ eadeꝫ ꝓuincia sint vocãdi cũ illi' presentes dicantur. C. de prescrip. lon. tẽ. l. vlt. j. eo. corã al's non valet qd̃ faciunt pñtes. j. e. ꝙ sicut. et c. bone me. ij. ꝙ oẽs d̃ ꝓuincia sint vocãdi h̃. j. eo. in genesi. In huiusmodi vocationibus ꝑ electionibus faciendis credo ꝙ standũ sit potius consuetudini: vt dicitur in illa decre. in genesi. que dicit ꝙ d̃ toto regno frãcie vocantur ad electiones de cõsuetudine genẽali. In alijs negocijs eccl̃ie sufficit qd̃ facit maioꝛ ꝑs ꝑ̃sentiuꝫ. x. q. ij. hoc ius. dũmõ maioꝛ ꝑs siue due siue tres sint pñtes. ff. qd̃ cuiusq3 vni. plane. ⁊. l. nulli. nec vocanẽ absentes in talibus: vt ibi hoc ius. b.
e ¶ Cognouerũt. vñ vocari nõ debuerunt: q2 si sciuit certioꝛari nõ debuit. ff. de act. emp. ⁊ ven. l. j. in fi. vñ statiꝫ debebãt venire ad tractandũ de cõi vtilitate. C. de decu. curiales. ij. li. x. Item nec ille expectãdus est q ꝓcurat ne ad eũ citatio veniat q2 latitat: ar. ff. de euic. si dictũ. §. si pñtem. ⁊. j. vt lite nõ ꝯtes. qm̃ frequenter. §. j. Credo tñ ꝙ vocandi sunt dũmõ sint in tali loco: vnde sint vocandi: licet sciant eccl̃iam vacare.
f ¶ Reuersi. sicut qdã sũt reuersi: sic alij poterũt redire. xxiij. q. iiij. displicet. circa princi. Argu. contra. ff. de arbi. si cum dies. §. penultimo.
g ¶ Assumatis. alijs abñtib[9] ⁊ tñ miserãt ꝓ illis: vt ad faciẽdã electionẽ cũ eis venirẽt: ꝫ pone ꝙ nõ habuissẽt isti mãdatũ a papa ad eligẽdũ: nũqd poterãt isti eligẽ añ terminũ ꝑ̃fixũ illis abñtibus: quos vocauerãt: vr̃ ꝙ sic. arg. huius capli: q2 nõ tenebãtur vocare illos. vñ possunt mutare volũtateꝫ sine alioꝝ ꝑiudicio. ff. de re. iuris nemo a cõtrario sensu. cuꝫ eorum nõ intersit. ff. d̃ cõdi. ob cãm da. si pecuniã. ⁊. ff. loc. l. pe. ⁊. j. de deposito. c. ij. §. j. ⁊. ff. depo. l. j. §. penul. ⁊. j. de ꝑca. c. fi. ⁊ j. de insti. cũ venissent. Preterea hoc faciebant de grã: ergo pñt illam reuocare quandocunq3 volunt. s̃. de postulatione bone memorie. q2 ius non videtur acquisitũ. j. de v. si abbate. ⁊. x. q. iij. q2 cognouimus. Sed cõtra videtur q2 ex quo admiserũt illos vocando ad electionem iam non possunt reuocare. j. e. cum vintoniensis. ⁊. j. de his que fi. a pre. c. vl. vbi de hoc. ⁊. ff. de serui. rusti. pre. per fundũ. ex eo ꝙ nolunt procedere ad electionem sine illis: confitentur se hoc nõ posse facere eis exclusis. j. d̃ offi. dele. cum sup ⁊ res de facili ad suam naturam reuertitur. ff. d̃ pac. si vnus. § qd̃ si nõ totum. Preterea gratia concessa emel intempestiue reuocari non pōt j. de cõmo. c. vno ⁊. ff. cõmo. in commodato. § sicut. cũ non decipi sed adiuuari beneficijs nos oporteat vt in proximis iuribus. In isto casu dixit io. ꝙ hñ possũt eligere cum eos vocare nõ tenentur mihi videẽ ꝙ ex quo illos vocauerũt tenentur illos expectare vsq3 ad terminũ statutum ⁊ hoc dico dummodo ex tali expectatione preiudicium ecclesie non contingat: vel damnũ aut periculũ si vero moꝛa periculum induceret non obstante tũc illa vocatione pñt eligere. ⁊ hoc videtur sonare lr̃a illi[9] c. ibi q2 vo moꝛa. ⁊c̃. ⁊ ꝙ isti ꝓcesserunt in capitulo ꝑ̃senti hoc fuit. q2 papa eis mandauit: ⁊ q2 ꝑiculũ timebatur vel iminebat ex moꝛa.
h ¶ Regia. fi. j. de fo. cõpe. lꝫ. Sed ex tali assensu administrare nõ posset: quia nõ consentit in eũ tanq̃ꝫ papa sed tanq̃ꝫ rex. sic. j. e. ꝙ sicut. §. ꝑterea. ⁊ xxiij. q. iiij. si ecclesia. in fi. ⁊. ff. de adoptio. si pater. §. q duos. ⁊ sic duplex consensus exigitur. supꝛa eodem cum terra. ⁊. j. e. sacrosancta
i Cum nobis. innouari. hic allegando dicit q2 non extẽditur appellatio nisi ad ea que illegitime fiũt ⁊ illa sola cassat. ar. j. de resti. spo. audita. ⁊. s̃. d̃ rescrip. causam. secus est in denũciatione noui operis. j. d̃ no. ope. nũcia. c. j. ⁊. ij.
i ¶ Nulla: talis enĩ appellatio non valet: ne id fiat qd̃ edicto ꝑpetuo cauetur. ar. xxv. q. j. que ad ꝑpetuã. ff. de appel. reci. vel non. l. vl. quoniam publice vtilitatis interest vt fiat electio. ff de no. ope. nuncia de pupillo. § si qs riuos. ⁊. j. de his fi. a ma. par. ca. ex oꝛe. in fi. ⁊. s̃. e. cum inter. r:
k ¶ Emissam. ab archidiacano ⁊ complicibus suis: q

cutū:non vtiq3 cōtra formam ap.huiusmodi :sed magis se/cūdū eā videbatur eē ꝓcessū ꝛ iō licet post ap. nō tñ ꝯ eandē fuit electio celebrata :propter qđ non erat aliq̄ten⁹ irritāda:ꝛ infra. Itez cū post.ap. emissaz archid.cū suis fautorib⁹ chorū exijsset:ꝛ vos illos vt intereēnt electōi faciende vobiscū curassetis sollitite reuocare: qm̄ ad electiōez faciendā accedere noluerūt: alienos se fecisse vidētur:ꝓpter qđ electioni a vobis iuxta formā mādati ap.ꝯcorditer celebrate ꝺ iure nō posse ꝯdicere videbātur:ꝛ infra. His igit ꝛ alijs allegatis q̄nq3 ꝯ ꝑsonaz illi⁹ quē eligistis nihil dictuz fuerit vel obiectū:q2 tñ iuxta verbūm apostoli dicentis:nemini cito manū iponas : ꝺbem⁹ attēdere diligenter ad ea que circa personam inquirēda fuerant:duxim⁹ ex officio nostro sicut,decuit procedendū:ꝛ infra. Illius quoq3 litterature lz nō eminentes tñ cōuenientis electus existit:vt ꝑ defectu sciētie: sicut pleni⁹ intelleximus ab his qui eū meli⁹ cognouerūt ab electione non deberet excludi de legitima tñ etate scire plene non potuimus veritatē:qđ cuz a multis cuius etatis existeret curauimus indagare:a nemine vnq̄ audiuim⁹.ꝙ annū etatis.xxx. attigisset : ꝛ infra . Nos ecclesie parit ꝛ ꝑsone ꝓuidere volētes:ꝛ tam rōnes ꝙ canones obseruare: q2 ꝓpositū vestrū ꝓuidū intellexim⁹ : ꝛ iō ꝓpt vrgentē necessitatē ꝛ euidentem vtilitatez ecclie capuane quā in hac parte poti⁹ approbam⁹:volum⁹ ipsū firmit perdurare,prefatū subꝺ.nrm vobis in procuratorē ꝯcedim⁹ liberā administrationē ei tā in tēporalib⁹ q3 i spiritualib⁹ cōmittentes.

I/dē cantuari.archiepiscopo.

appellant eo ꝙ quidam nolebant extra grēmiuz ecclesie eligere dicebat eni archi.ꝙ quādiu inueniebatur idone⁹ in ecclesia nō debebāt eligere ꝺ aliena.ꝛ ideo appellauit:ne fieret nisi canonica.

l ¶ Reuocare. Nunquid eo ipso ꝙ admoniti nolūt redire qui presentes sunt possunt eligere:videtur ꝙ sic: ar.hic.ꝛ.j.e.ꝙ sic §.si autem.ꝛ.ar.s. de postu.bone memorie.ꝛ.j.de testi.i noie dñi.lxv.di. si forte.j.de offi.ꝺle.cum super.maxime cuz mora in talib⁹ sit suspecta s.c.proxi.ꝛ.ar.ff. de admi.tu.tutor. q.§.i.ꝛ ibi vn⁹ tutor aliū non expectat.ꝛ.j.vt lite nō contes.quoniā frequenter.§.i.ar.C. de diuid.tu.l.i.in fi. Ecōtra videtur ꝙ teneantur expectare vsq3 ad finē triū mensiū .arg. ij.q.vi.appellatione.j.de offi. dele. cōsuluit.ꝛ .xvi.q. iij.placuit. Sepe vocandi eniz sūt ad electionē.lxiij. di.plebes.ꝛ re⁹ absens deb3 expectari vsq3 ad finē triēnij.C. de iudi.ꝓperanduz.§.huiusmodi autē sententia.ꝛ argu.ff.de excu.tu.nō tantum.ꝛ de verb.ob. insulam.ꝛ ita expectabūt vsq3 ad finē quousq3 eligere possunt. Dicit io.ꝙ presentes ꝓcedere possūt circa ad finem trium mensium non precipiti festinatiōe s3 moratoria cunctatione.ar.ff.de admi.tu tutor q.§.i.ꝛ.j.ꝺ offi.del.consuluit. Hoc non credo immo dico ꝙ si maior ꝛ sanior pars vult procedere ad electionem: potest vt prouideant ecclesie viduate.vt.c.proxi.si vocauerit alios presentes vel absentes statuto eis termino cōpetenti.j. quem conuenienter possint venire:ꝛ si non venirent nec assignauerint iustam causam quare nō veniant.alij possunt postéa ad electionem procedere:q2 vel debet venire vel iusta de causa impeditus cōstituere aliquē de collegio procuratorē cui vices suas committat.j.e.q2 ꝓpter .ꝛ est ratio:q2 mora in talib⁹ est periculosa valde.s.e.c.pri.ꝛ.j.vt lite non conte. quoniā §.i. Et preterea ꝙ a maiori parte capituli fit debet valē nisi minor aliquid ostenderit rationabile.j.de his que fi.a ma par.ca.cū in cunctis.ꝛ sic etiam obseruatur et hoc idem dicitur hic.

m ¶ Alienos.ex quo nolunt venire vocati.potest ꝓcedi sine illis:vt dictum est.argu.j.de offi. dele.prudentiam.§.adijcimus.

n ¶ Manū.lxxviij.di.quid est cito.ꝛ.xxiiij.di.§.i.

o ¶ Ex officio. Nota hic ar.ꝙ iudex potest supplere etiam de facto:q2 papa supplet hic de facto.quando in causis iudex ꝺbeat supplere ꝛ qualiter:dictū est.s.de postula. bone memorie.i. Sed in casu isto illud teneas:q2 ꝛ si nihil obijciatur electo:ille qui confirmat electionem ꝺbet inquirire de mō electionis an sit canonice facta: de persona etiam electi an sit idonea:infra e.venerabilem.al's si cōfirmaret indignum.ipse puniretur: et promotus debet repelli:infra .e. ti. nihil est.et de omnibus talibus,debet ex officio suo inquirere cuz sua intersit ne puniatur. Item ꝛ si in alio casu ex officio suo iudex supplet etiam de facto.isra ꝺ exceptio. exceptionem in fi.ꝛ.c.pia ꝛ quos prohibet pretor in totum prohibet etiaz si non apponatur:ff.de postu.quos prohibet et in alio casu .ff.ꝺ peti. here.l.vlti.ꝭm opinionem pla.

p ¶ Litterature. in prelato requiritur non solum litteratura:sed etiaz ꝙ sit sollicitus ꝛ prudēs in temporalibus.xxxix. distinctione petrus. que scientia exigatur in episcopo:habetur .xxiij. distinctione.qui episcop⁹. ꝛ.xxxvij.distinctione. que ipsis.ꝛ capitulo omnes psallentes tamen conueniens sententia toleratur in illo: vt hic dicit.et arg.ad hoc.ff.de edil.edic.sciendum.§.illud.ꝛ.l.siquis venditor.§.venditor.

q ¶ Procuratorem. Nunquid per talia verba confirmat electionē:credo ꝙ sic:suspendit tamen consecrationem vsq3 ad legitimam etatem . Innocen.papa.iiij dicit ꝙ non :ꝛ cum fuerit in etate legitima debet eligi in archiepiscopum:ꝛ papa dispensat cum ipso:q2 cū non eēt etatis legitime:papa ipsum concessit in procuratorem ecclesie capuane,:ac si esset simpliciter postulatus :al's electionem ipsius denunciasset irritam ꝛ inanem:ꝛ canonici essent eligendi potestate ea vice priuati supra eodem titulo cum in cunctis.ꝛ.j.e.c.proxi.si scienter,euz elegissent.

r ¶ Liberam.per illud verbum non datur ei potestas male administrandi.xxi.q.i.relatio. argumen .C. de inoffici. testa. si quando:ꝛ.j e.ecclesia vestra.ad finem.ꝛ licet prelatus procurator dicatur.xij.q.i.§.vlti.ꝛ.c.vlti.j.de dona.fraternitatem tamen donare potest si consuetudo est.j.de dona.certum.ꝛ.ff. de dona. filiusfamilias .ꝯsiderata ꝯsuetudie loci ꝛ quātitate dona.vt in.c.ꝑdicto cetex.ꝛ.ff qđ vi aut clā.l.ꝓhibē.§.non tm̄

Innotuit nobis ꝙ vigorñ. ecclesia destituta pastore prior et conuentus eiusdem magistrum.m.archidia. eborac. in episcopuz elegerūt cuius confirmationem vsqȝ i aduentum ipsius: qui absens eligebatur ⁊ insci⁹: distulisti[a] qui tandē spontanea tibi ⁊ secreta confessione mōstrauit: ꝙ conscientia eius aliquantisper ex natalibus esset lesa ⁊ infra. Cuius electionē capitulū petijt per sedē apo. confirmari presentato nobis electionis decreto[b] subscriptionibus eligentium roborato: quidā aūt suffraganeorum tuoꝝ asseruerunt eum fuisse filium cuiusdam militis ⁊ ab eo ex quadā ingenua[c] ⁊ nō ꝯiugata[d] susceptum. Idem quoqȝ magister adiecit: ꝙ nunqȝ pater ei⁹ habuerat vxorem sed matris ei⁹ virginitatis florem preripuit quasi furtiz: ⁊ infra. Quāuis autem canon lateraneñ. concilij ab alex. pre. nostro edict⁹ non legitime genitos adeo ꝑsequatur: ꝙ electionem taliū innuit nullam[f] esse nobis tamen per euz adempta nō fuit dispensandi facultas cū ea nō fuerit ꝓhibēt's intētio: q successorib⁹ suis nulluz potuit in hac ꝑte ꝑiudiciū generare pari post eū imo eadē potestate functuris: cū nō habeat iperium par in parē[e]: ⁊ ifra. Multa eni i hoc casu dispēsationē inducere videbant l'rarū sciētia: moꝝ honestas vite virt⁹ ⁊ fama persone: multipliciter a quibusdā etiā ex fratribus nostris q eū in scholis[h] cognouerant approbāte. faciebāt etiā hec ad id ñ modicū ꝯcorꝯ capituli vigor electio petitio populi assensus ꝑncipis votū tuum suffraganeoꝝ suffragia ⁊ humil' deuotio ꝯfitētis: q sponte ac humilit' suū maluit cōfiteri reatum[i] ꝙ lesa ꝯsciā thronū ꝯscēdere pastoralē. Habito ḡ sup hoc diligēti tractatu intelligētes vigore. capl'm eū dē magr'm nō humilit' postulasse: sz iprouide potius elegisse: cū ad obtinendū dispēsationis bñficiū procedendū fuisset nō ꝑ electionē inhibitā: sz ꝑ postulationē ꝑmissam[k] electionem ipsam predicti canonis auctoritate cassatam denunciamus irritaz ⁊ inanem parcentes nō modicū vigorē. capitulo ꝙ eis nec penā infligim⁹ expressā i canone supradicto: nec probare cogimus ignorantiam[l] quam allegant ⁊ q̄uis post cassationē huiusmōi nobis fuerit supplicatū vt

a Innotuit. distulisti. ⁊ merito: q2 nec electionē ꝯfirmare poterat: nisi primo ipse ꝯsentiret electioni sue. j. e. c. prox. ⁊ j. de transla. licet.

b Decreto. decretū debet continere totam seriē ⁊ formā electionis noīa eligentiū ⁊ eoꝝ ꝯsensum ⁊ subscriptōes. cuiuslibet in hunc modū. Ego talis canonicus talis ecclesie huic electioni interfui ⁊ ꝯsensi: ⁊ propria manu scripsi si scit scribere: alioquin alius pro ipso ⁊ noīe illius ⁊ d' ipsius mādato subscribere debet. j. de sen. ⁊ re iudi. cum inter vos ⁊ nomen electi. debet ꝯtinere ⁊ ad quā dignitatē est electus ⁊ ꝙ scriptura illa sit facta per publicā manum vt per duos idoneos viros. j. d' pba. quoniam contra falsam ⁊ sigillū capituli apponat'. Et hodie etiaz debet ꝯtinere inquisitionem ⁊ voluntates singulorum ⁊ publicationes ⁊ collationē ⁊ electionem ita ꝙ ꝑ tale dcretū appareat formā suatā fuisse: ⁊ illud decretū bm quosdā non est de substantia electionis: hodie vo ita est de substantia: ꝙ si nō fiat publicatio voluntatum ⁊ inquisitio ⁊ collatio ⁊ electio subsequens icontinēti cassat' electio j. e. cumana ecclesia. ⁊ c. cum post petitam.

c Ingenua. ingenuus is est qui statim vt nascitur liber est insti. de ingenu. in pinci.

d Coniugata. si enim fuisset coniugata filius esset spurius: nec posset legitimari ꝑ matrimonium sequēs. j. qui fi. sint le. tanta. Quid si ꝯtraxisset postea cum ea nunquid iste posset eligi tanqȝ de legitimo matrimonio natus: non videtur: quia non fuit de legitimo matrimonio natus. s. eo. cum in cunctis. nec ꝓdest ꝙ res deueniat ad eum casum ⁊c. tempus enim natiuitatis videtur considerari debere sicut tempus electionis. infra. e. dudu3. ⁊ argu. xxx. q. v. qualis. vt ibi i virginitate desponsata ⁊ hic ita potest dici. Dico ꝙ bene potest eligi: quia matrimonium sequens omnia precedentia purgat: ⁊ ille tanquam legitimus est habendus. j. qui fi. sint legi. tanta. idem dicitur i capitulo qualis: q2 verba sunt intelligenda cuz effectu. j. de cle. non resi. relatum.

e Lateraneñ. conciliū. s. eo. cum in cunctis.

f Nullā esse. Sic patet ex eo ꝙ dicit: innuit nullā esse: ⁊ ex eo ꝙ dicit inferius electionem ipsaz predicti canonis auctoritate cassatam ꝙ canon ille. s. eo. cū in cunctis est canon late sentētie. ⁊ j. e. cuz vintoniensis. Dixit. t. ꝙ talis electio est nulla: ⁊ in hoc est canon late sententie: sed quantum ad aliam penam que imponitur eligētibus non eē late sententie sed ferende. ⁊ ad h' inducit. j. e. quisquis. ⁊ c. q2 propter. Sed hoc non dico: imo quo ad omnia canon est late sententie. Sz huic cōtra dicit quod dicit i ferius: nec penam infligim⁹ ⁊c. i. nolumus esse inflictam: quia parcimus eis: ⁊ hoc est quod ꝑmisit parcētes nō modicuz ⁊c. ⁊ illa duo capitula: q2 propter. ⁊ c. quisquis. in alio casu loquūtur. vt ibi dicemus. b.

g In partez. sic xxj. di. iferior. ⁊ ff. de arbi. nam magistratus. ⁊ ff. ad trebell'. ille a quo. §. tēpestiuum. nisi se sbijciat ei. vt. ff. de iur. om. iud. est receptū. ⁊ ij. q. vij. nos si incōpetens nisi ratiōe legationis. xcvij. di. ꝑcipim⁹ v'l degatōis. j. de of. dele. sane.

h In schol'. multū eniz operat' noticia scholastica sicut ⁊ militari. ff. de castrē. pecu. miles eni. ⁊ l. si forte in fi.

i Reatum. i. defectum siue impedimentuz. q2 ⁊ si non sit nota delicti: est nota tamen defectus ipediētis promouēdū. j. de pur. canonica recedens.

k Permissaz. ⁊ sic pz ꝙ illegitimus potest postulari de hoc dictum est. s. de postu. c. vlti. sed non al's indignus: puta suspensus: vel qui suspensionē non seruauit. s. de postu. c. j.

l Ignorantiā. ignorātia crassa ⁊ supina nō excusat j. de eo q renūc. epa. c. j. vnde ꝓbare debebāt isti ignorātiā quā allegabāt: vt hic d'r. lxxxij. di. ꝓposuisti. Crassa fuit istoꝝ ignorātia: q2 improuide ipm elegerunt ñ requirētes de ei⁹ ꝑsona ab his ꝑ quos certificari potuerūt. xxxvij. di. c. vlti. ⁊ j. de reg. iur. c. pe. ⁊ ff. de iur.

dignaremur cuꝫ eo misericoditer diſpēſare: supplicatōeꝫ huiuſmodi ꝗ nomine capituli non fiebat: cum non ad poſtulandam diſpenſationē ſed petendam[m] confirmationem ipſius fuerint nuncij deſtinati: ad preſens non duxim⁹ admittendam: decernentes irritum ⁊ inane quicquid ſuper ordinatione ipſius epiſcopatus ante ſuſceptionem[n] litterarum noſtraruꝫ fuerit attentatum: ꝙ ſi vigornienſe capitulum eundem magiſtrum propter prerogatiuam meritoꝝ ipſius duxerit poſtulandum. poſtulationem apud ſe. ap. ꝓſentare[o] procuret.

Idē genueñ. archiepō ⁊ placentino ⁊ bobieñ. epiſcopis. Cuꝫ iter canōicos ſaoñ. ſuper electione pontificis queſtio verteretur ad ſe. apoſ. s. ſubdi. ſaoñ. ⁊. j. procurator capituli[p] acceſſerūt ⁊ infra. Propoſuit autem procurator predictus: ꝙ ſinguli requiſiti communi aſſenſu ī haſten. prepoſitum excepto predicto ſubdia. ꝯuenerunt: quo in ſua duricia ꝑmanente aliorum conſenſus redactus fuit in ſcriptum publicum conſequēter. Ceteꝝ ꝓ parte altera fuit propoſituꝫ ex aduerſo: ꝙ cuꝫ ſepteꝫ eſſent canonici ſaonen. ī capitulo ſe receperūt de futura electione pōtificis tractaturi: ſꝫ archi. archipreſbytero ⁊ prepoſito dictū haſten. prepoſitū nominantib⁹ fuit a prefacto. s. obuiatuꝫ. aſſerente ipſum morbo epilentico[q] laborare: pro quo alia vice tanquam inhabilis fuerat recuſatus[r] nec ad aliam[s] eccleſiam debere fieri tranſitum. donec reperiretur idoneus ī eccleſia ſaonen. ⁊ ifra. Poſt hec archipreſbyter pro parte altera de rato vt dicebat litteris premunitus. ipſe vero. s. pro parte ſua ī mediolanen. archiepiſcopum compromittere curauerunt: qui magi-

⁊ fac. igno. l. regula. ⁊ iō debebant ꝓbare diligentiā adhibitā: ⁊ ſic ꝓbarent ignorantiā. Hāc ignorātiam poterant ꝓbare per iuramentū. j. de teſti. pñtiuꝫ. ⁊. j. de excep. paſtoralis. ar. bo. j. de ſeru. c. vnico.

m ¶ Sed petēdā al's ſi fuiſſent miſſ ad eligēdū ſimplicit: bñ potuiſſēt poſtulaſſe. j. ec. in cauſis.

n ¶ Suſceptionē. ꝑ hoc vꝫ ſolui queſtio dñicalꝭ: qua ꝗrit ſi epō depoſito canonici eligunt aliū añq̄ʒ recipiāt lr̄as pape qb⁹ reſtituit depoſitus: ar. eſt hic ꝓ reſtituto vij. q. vlti. c. vlt. C. đ man. prin. l. vna j. đ prebē. inter cetera. Ar. ꝫ. vij. q. i. eos q. ff. đ decu. l. ij. j. de renūcia. ex tranſmiſſa. ⁊. C. de nup. neq̄ʒ.

o ¶ Pūtare. Sic patet ꝙ metropolitan⁹ nō pōt cum illegitimo diſpenſare: ex quo illū ſibi ꝓcepit preſentari. Ar. ꝫ. j. de cor. vi. ci. cū de tua. b.

p ¶ Cum iter. capituli. Nota ꝙ lꝫ diſſentio ſit iter canonicos: ⁊ q̄daꝫ agant contra alios: ibi dicit eſſe capitulū vbi ē maior pars: ⁊ poſſūt ꝯſtituere ꝓcuratoreꝫ: ⁊ ille dicet capituli ꝓcurator ⁊ ī ꝯſtituendo talem ꝓcuratorē nō req̄runt ſinguli đ capitulo: ſed tm̄ illi q ſunt maior pars: al's cōmitteretur falſum ſi ſinguloꝝ noīa ibi ponerent alijs ignorātib⁹. j. de his que fi. a ꝑla. ſine ꝯſen. ca. quanto. ⁊ iſte ꝓcurator habebit expenſas đ capitulo: imo de bonis epiſcopatus in negocio electionis: vt. j. e. vt preterite. ⁊ de ꝓcura. cum pro cauſa.

q ¶ Epilentico. de quibus habes. xxxiij. di. maritū. ⁊ c. clerici. ⁊. c. communiter diffinimus.

r ¶ Recuſatus. per hoc videt ꝙ crimē ī modū exceptionis ꝓbatuꝫ in vno iudicio ꝑiudicet in alio: ar. ꝫ. e. ſuper eo. ⁊. ij. q. j. ꝓhibent. lꝫ eniꝫ crimen in modū exceptionis ꝓbatum non infamet. j. de or. cogni. cuꝫ dilectus. in fi. tñ grauat ei⁹ opinionē. vnde inboneſtum ē admittere talem. ff. de decur. eos. ⁊. C. đ adul. ⁊ ſi libidine. In cauſa vero criminali bñ repelletur teſtis a teſtimonio: ſi in alio iudicio eſſet repulſus. Probato enī crimine in modū exceptionis: de quo grauata e eius opinio. j. de teſti. teſtimonium. ſed adhuc probādum eſt ipſum morbo epilētico laborare: q2 ñ ꝯſtabat illuꝫ ſic fuiſſe repulſuꝫ ꝑ illam allegationem: ſed ſi de hoc conſtaret nō deberet amplius eligi: arg. ꝫ. de poſtu. gratum vbi caſſat electio illi⁹ ſeu poſtulatio ſecundo facta: ꝗ primo caſſata fuit propter vicium perſone. ⁊. ꝫ. e. ſuper eo.

s ¶ Aliam. Hic ſumit. ar. ꝙ nō ē electio faciēda đ aliena eccleſia: q̄ʒdiu reperit idoneus in eadē. Sꝫ pone ꝙ maior pars capituli ſanior eligat de alia ecclia: ⁊ minor de eccleſia ſua: ꝗ illaꝝ ꝑualet. In hac q̄ſtione dixit lauren. ꝙ ſi due partes capituli eligunt de aliena eccleſia: tenet electio: q2 due partes vicē toti⁹ capituli obtinent. ꝫ. e. lꝫ de euitāda. ⁊. j. e. ſcriptuꝫ eſt in apoca. vbi poſtulatio facta a duabus partibus prefertur electioni facte a minori parte: q2 ſi due partes capituli non ꝯſunt in eccleſia: non vꝫ capitulum eſſe. ff. de decret. ab ordi. fa. l. iij. ⁊. ff. quod cuiuſq̄ʒ vniuer. plane ꝫ ſi ñ eſſent due ꝑtes. lꝫ eſſet maior ꝑs ⁊ eligāt de aliena eccleſia: non valet electio: ſi minor pars eligat de ſua eccleſia: ⁊ ſic intelligit illa iura. lxj. di. obitū. ⁊. c. nullus inuitis. ⁊. lxxxv. di. florentinū. Vincen. ⁊ io. dixerūt ꝙ ſemꝑ ꝑeualet electio de ꝓpria eccleſia a miori parte facta etiaꝫ a duobus: arg. predictorum decretoꝝ. ⁊ lxiij. di. lr̄as. ⁊. C. de epiſco. ⁊ cleri. in eccleſijs. ⁊. j. de cleri. peregri. c. vlti. ⁊. vij. q. j. deniq̄ʒ. ⁊ quod dicitur hic eſt allegatio: ſed ideo hic obtinuit electio de aliena eccleſia: q2 minor pars nullū elegit. Sed obſtat. j. e. ī cauſis. ⁊ illud dicūt ꝓpter formā mādati. vt ꝑualeret poſtulatio de aliena eccleſia electioni de ꝓpria. Tan. dixit ⁊ melius: vt mihi videtur ꝙ electio facta a maiori ⁊ saniori ꝑte capituli ꝑualet vndecūq̄ʒ ſiue de ſua eccleſia eligāt ſiue đ aliēa dummodo aliud canonicū nō obſtat: ⁊ hoc ſatis bñ colligit ī hac decre. q2 ꝑꝑ. rōeꝫ illā quā hic allegabat. s. ſubdiacon⁹ friuolā reputauit: ⁊ īheret illi ſoli de morbo epilentico: vt. j. dicit nō obſtante ap ſiq̄ ex alijs ſuperius memoratis cauſis cū eas friuolas ⁊c. ⁊. ꝫ. e. lꝫ in fi. ⁊ optime facit. j. e. quia ꝓpter vbi dicit: is eligat in quē maior ⁊ ſanior pars ⁊c. nō diſtinguendo de quacūq̄ʒ eccleſia. ⁊. c. in geneſi. ⁊. c. eccleſia veſtra. vbi dicit ꝙ electio debet fieri a maiori parte capituli. Quid reſpondebis illis capitulis. lxj. di. nullus ⁊. c. obitum. ⁊ illi. c. florentinū. Dicas ꝙ veꝝ eſt ꝙ ita deberet fieri: ⁊ boneſtū eſſet ⁊ de iure eſt: ſi tamen maior pars aliter facit valet: q2 in hoc renūciauit iuri ſuo quod in fauorem ipſoꝝ fuerat introductum. nā ⁊ optim⁹ eligend⁹ ē ⁊ melior. lxiij. di. metropolitāo. ⁊. xxv. di. §. nūc autem. ⁊. viij. q. j. lꝫ ergo. ⁊ tñ toleratꝭ dummodo ſit ſufficiens. ꝫ. e. c. cuꝫ nobis olim. ⁊. j. e. c. cum dilecti. vbi multi meliores erāt in eccleſia. ⁊ ſufficit ne malus exiſtat. xvj. q. vlt.

monasterium.

a ¶ Confirmauit. Sed nonne eoipso q elegit confirmasse videt: vt. lxiij. distin. in synodo. 7 ff. de auct. tu. l. j. § non est vero j. de fide instru. inter dilectos. ver. ceteru. 7 s. e. cu inter vniuersas. in fi. qm tanq3 arbiter elegit: 7 tanq3 archiepiscopus confirmauit: ar. ff. quando. ap. sit. l. j. §. solet. sic. j. e. q sicut. §. preterea. 7 j. de conces. preben. postulasti. Sed nunquid potest irritare propriam electionem: si tempore consecrationis vel cofirmationis probetur ei crime in modum exceptionis: argu. q non. quia cum ipsam electionem teneatur defendere: eam non debet impugnare: argu. j. de na. ex li. ven. c. vno. 7. j. de cle. coniug. diuersis fallacijs: argu. ff. de condi. inde frater a fratre. 7. ff. si serui ven. alti9. sed non est ita: quia tanq3 alius confirmat: 7 tanq3 alius eligit: arg. iij. q. vij. §. tria. ver. item si contra patrem pupilli. 7 de hoc dixi plura: arg. s. e. cum inter vniuersas.

b ¶ Et subscriptam. Ar. colligitur hic a cotrario q ante subscriptionem possent recedere electores ab electione: ar. j. de cen. olim. 7 j. q. vij. saluberrimum. 7 lxiij. di. quanto. sed non est verum: q2 postq3 electus est aliqs: no possunt electores mutare propositum suu du modo ipse electus velit consentire: vt. j. dicitur. immo etiam ante electionem facta3 facta publicatione scrutinij variare nequeunt electores. j. eo. publicato. arg. j. e. in causis. 7. ff. de ser. ru. pre. per fundum. 7. ff. de reg. iur. nemo. immo si nollent illum eligere in quem maior 7 sanior pars consensit: deberent per superiorem compelli. j. e. publicato. quia illum tenetur eligere ex quo iam sic processum. j. e. quia propter.

c ¶ Coniugale. Sed in veritate ctum non est vinculu3 coniugale p osensum eligentium 7 electi ante ofirmationem. j. ti. pri. inter corporalia ver. vnde cum no sit 7c. 7. j. vt lit. no ote st. a. quoniam. §. si vero. in prin. Et ideo dicit quasi: q2 posset renunciare sine licentia ante ofirmationem pape: ar. predicte decre. inter corporalia. vt ibi notatur. ver. sicut autem 3 hoc ideo dicit: quia no possunt ab ea recedere: 7 quia vinculum illud initiatum est: 7 io quasi contractum. j. ti. pri. c. vlti.

d ¶ Ex alijs. s. q2 erat d alia ecclesia 7 in eadem erant idonei.

e ¶ Resilire. Contra. s. de postu. bone. sed aliud est i postulatione 7 aliud in electione per quam ius acquiritur. viij q. ij dilectissimi. Et p postulatione3 ius acquiritur. s. de postulatione. c. penul. immo potest dici q idem est vt si postulatio sit publice facta l scrutinio vel superiori pntata no possut ab ea recedere. s. de postu. bone. vt dixi. s. de postu. c. vltimo. 7 penultimo.

strum. g: modiceri. canonicu eis dedit in episcopum 7 confirmauit[a]: 7 infra. Di. u. mandamus: quatenus cum constet electionem de preposito memorato a maiori 7 saniori parte capituli celebratam fuisse publicatam etiam 7 subscriptam[b]: si dict9 prepositus eidem electioni consenserit: vt per mutuum consensu3 eligentium 7 electi quasi coniugale[c] vinculum spiritualiter sit contractum: nisi sufficienter sit ostensum eundem morbo epilentico laborar: super quo contra ipsum dicitur appellatum: vos non obstante ap. obiectu siqua ex alijs[d] causis superius memoratis proponitur interposita: cum eas friuolas reputemus: electionem confirmetis ipsius: non obstate q post talem electione3 a prefato archiepiscopo proponitur esse factum: etia3 si a partibus in eum fuerit copromissum: cum electores a tali electione sic resilire[e] nequiuerit. Quod si electores illius no compromiserint[f] in archiepiscopum memoratu3 etiam si dictus preposit9 nondum electioni de se facte cosenserit: eo tamen consentir volente[g] dummodo a morbo sit immunis obiecto: vos electionem ipsius nihilominus confirmetis.

Idem prenestino episcopo. apo. se. lega.

Udum ad audientia3 nostra3 questione perlata peruenit: q vacante prepositura coloniensis ecclesie in duo se vota eligentiu diuisissent: causam iudicibus duximus omittedá: 7 ifra. Ipsi vo partes ad sua presentiam ouocarunt: receperunt testes: examinauerunt eligentiu conscientias: audiuerut allegationes vtrinq3. Et quoniam prepositus sancti georgij eorum sententie se asseruit nolle stare: pcessum ad se. apos.

f ¶ Compromiserint. maxime supple quia ide3 est ac si promisissent: vt dicitur. s. q2 siue copromiserit siue non possunt mutare osensum suum: vt dictum est.

g ¶ Uolete. vt voluntas impleatur necesse est: q2 vbi e opus facto voluntas non sufficit. j. d eo qui mit i pos. causa rei ser. costitutis. 7. j. de biga. nuper.

h ¶ Udum. coscientias. Nota consciétias eligentium examinadas: sicut cosciencia accusatoris. ij. q. vij. siqui sunt.

i ¶ Destinarunt. quoniam ita mandauit papa: q si altera partium nollet q ipsi iudices ca3 fininarent ca3 instructa3 remitterent ad ipsum: alias no fuisset eis licitum recusare.

k ¶ Numerus. ex eo qd hic dicit i fine colligitur q numerus preferr auctoritati. j. d ap. costitutis. non enim preferéda e dignitas: nisi cum numerus est par vl'i modicum excedit. ff. de pac. maiore. 7 j. e. ecclesia vra. vbi numerus non pfuit. j. de testi. in nostra. Et dhoc dicemus in illa decre. ecclesia vestra.

l ¶ Dignitate. Ecce in quibus consistit auctoritas. xxiij. distinctione. c. j.

m ¶ Et tempore. q2 ante ordinati fuerunt vel istituti in ecclesia. j. de ma. 7 obe. c. j.

n ¶ Presentate. 7 sic no remiserunt cám sufficiéter instructam: 7 ideo male fecerunt: q2 causam instructam remittere debuerunt: vt. C. de ap. ne causas. j. de ap. costitutus. C. de rela. l. j. 7 ij.

o ¶ Scire. sic. s. e. significasti.

p ¶ Procedendu. proceditur tamen contra cotumacem in causa ap. j. de ap. sepe. 7. C. de temp. ap. l. vl. §. illud. sed hec non fuit causa appellationis.

q ¶ Electionis tempore. Ista tria precipue requirut in episcopo. s. e. cum in cunctis. Et nota q i huiusmodi electionibus temp9 electionis spectatur an sint tuc idonei. j. de eta. 7 qua. cum bone. 7 j. de cle excommu. mi. postulasti. ar. j. e. auditis. Ar. contra supra de postu

bone.j.e. ꝙ sicut.§.si autẽ. So tempus electiõis d3 spe ctari:⁊ si tunc nõ tenuit electio ipso iure:nõ potest tra ctu tẽporis conualescere:vt si in primis concor. ⁊.xvi. q.iij.§.potest.ver. que ab initio ⁊c̃.si vero ab initio nõ erat nulla ipso iure:sed per exceptionez poterat cassari tunc tractu tempo ris potest rata ha beri:⁊ sic loquun tur contraria. Itẽ ar.ẽ hic initiũ spe ctandum.i.q.i.pn cipatus.⁊.vi.q.iij si sacerdotes.⁊.lv. di precepta:⁊.j.de proba. post cessio nẽ.⁊.ff.d orig.iur. quod ab initio.l.i. ff.de reg.iuris. ff. de mino. deniq3.§ i.ff.de publi.iudi. is qui.ff.d iurisd. om iudi.cũ q̃dam ⁊.j.de foro cõpe. proposuisti.⁊.s̃.de rescrip.eam te. ff. mã.si procuratorj responso.ff.ad ma cedo.si tamẽ.⁊. ff. de penis.l.i.⁊.C.d testa.l.i.⁊ ff.de va ca.mu.l.ij.§.mũe ra.⁊.ff.de pecu.li cet.§.si filius.in fi. Ar.contra.l.finez spectanduz.j.d te sti.cogen.c.prete rea.j.de despon.i pu.accessit.⁊.c.lit teras.ff.de ritu nup.siquis.ff.de iure fisci non intel ligitur.§.siqs pa lam.ff.de iudi.cũ furiosus.ff.de sta tu ho.liber homo insti.de inge.§.suf ficit.⁊ pro vtraq3 parte.ff.cõmunia pre.receptum est. So.verum est ini tium fore spectan dum in contracti bus vel quasi:⁊ in delicto vel quasi in omni enim ne gocio ex quo actio oriri potest ⁊ i decretis ⁊ constitutio nibus.nisi propter fauorem aliud contingat:sicut in matrimonio vel libertate vt patet per concor proxime positas:illud quod dicitur finem spectanduz habet lo cum cum queritur:an id dedit vel non dedit:seu quã do dedisse videtur:vel quando possidet vel restituit:si ne cum capere potuit:in auc̃.de nupti.§.quia vero ha

destinarunt[t]:⁊ infra. Cumq3 nuncij prepositi sanctorũ apo stolorum statuto termino ad presentiam nostram accessis sent:prepositus sancti geor gij nec vẽit nec ꝑ se misit ido neum responsalem:⁊ infra. Gestis igitur iudicuz diligẽ ter inspectis inuenimus:ꝙ ꝑ preposito sanctorum apsto lorum auctoritas pro prepo sito vero sancti georgij nume rus[k] eligentium faciebat cuz primus a.xiiij.tum personis tum canonicis:qui alios di gnitate [l] etate ⁊ tempore [m] precedebãt secundus vero a.xxiiij.fuisset electus:⁊ infra Cuz autem allegationes pro eodem preposito sancti geor gij coram iudicibus ipsis pro posite nobis non fuerint pre sentate[n]:propter quod nõ po tuimus scire[o] per nos quid ob iecerint vel quid responderit ad obiecta:sicq3 causa remis sa non fuit sufficienter instru cta ad diffinitiuam sententiã non duximus procedendũ3[p] sed decisionem cause ipsi[q] iu dicibus commisim[9] sub hac forma:vt vel si notorium ess3 vel per ea que iam dicta erãt constaret:ꝙ prepositus sãcti georgij electionis[r] tempor pa teretur vel in[s] ordinibus vel ĩ scientia vel in etate defectuz: qui eum iuxta canonum san ctiones impediret ad huius modi officium promoueri:ei non obstante ipsius absentia corporali[t] silentium imponẽ tes preposito sanctorum apo stolorum proposituram adiu dicarent eandem:alioqui cũ in eum non solum plures sed due pene partes conuenerint ⁊ inpedimentis [t] cessantibus appareat:ꝙ cum bozelo ele gerit prepositi sanctorũ apo stolorũ electione cassata ele ctionem confirmarent ipsius ⁊ ei facerent tanꝙ preposito responderi.

Idem canon̄.magunti.

Bone memorie magũt. archiepiscopo viã vni uerse carnis ingresso ⁊ qui busdam petentibus varmati cn̄.episcopum quibusdam vero archiepiscopum vestrũ tunc prepositum sancti petri magunt.sibi eligentibus in pastorem:prenestinensi epis copo a se.apost.le.dedimus in mandamus:vt si eundem episcopum quo ad tempora lia vel ad spiritualia recepis se constaret[v] ecclesiam ma gunt.vel ministrasse intem poralibus aut spiritualibus in eandem postulationem fa tam de ipso nunciaret[x] irri taz:⁊ infra. Deinde inquire ret de electione ipsius archi episcopi veritatez ⁊ si ei d vi[y] quam ipse ⁊ sui metuebant[3]

cterius.collatione.iiij.⁊.ff.de alimen.⁊ ciba.le.l.mela inspici tur enim tempus quo capax est.ff.de iure fisci.non intelligi tur.§.siquis palam. Et si ago contra te ⁊ non competit mihi ius si tempore sententie competit sequitur condemnatio.ff. de peculio quesitum.ff.de rei venditi.si in autem.§.i.ff.depo siti.l.i.§.non tantum.

r ¶ In ordinibus. talis electio nulla est:⁊ deuol uitur potestas eligendi ad alios licet pauciores vt hic patet expresse:⁊ h intellige:quando ex cer ta scientia eligit.als non essent priuati:si proba rent ignorantiam:⁊ ita ista tria ⁊ quodlibet illo rum reddunt electionez nullam.

s ¶ Corporali.sic.j.de re iudic.cum olim.⁊ bene potest procedi contra ab sentem in isto casu etiaz li.non contest.j.vt.lite nõ contestata.quoniam fre quenter.§.porro. Argu. contra.j.de do.⁊ contu. cum oliz.vbi expectatur per annum.sed illud in eo qui appellauit illud quod dixi ꝙ potest ꝓce di contra absentem legi time eo citato intelligas j.de ap.per tuas.

t ¶ Impedimentis pro positis contra ipsum in etate in ordinibus in sci entia in litteratura.

u Bone memorie.con staret. Nam si hoc esset de iure cõmuni de buit perdere primam ⁊ secundam.xvij.q.i. epi scopus qui.⁊.c.siqs eps. ⁊ infra de transla.quan to.

x ¶ Nũciaret.si. supra.c. qualiter.⁊.j.de preben. cum iam dudum.

y ¶ De.vi.i.violenta.im pressione inferenda:sic j.c.cuz vintonien̄.vt no tatur in casu:sed ibi fuit illata.

3 ¶ Metuebant.si citati non poterãt venire ad ecclesiam cathe dralẽ:debebãt cõstituẽ ꝓcuratores q vice sũ gerent illor.j.e. q2 pp.⁊ sic vr ꝙ n̄ valuiss3 eor appellatõ:quom n[o] alij ꝓcedẽ potuissent. Nõ credo ꝙ hodie valer3 talis appellatõ q2 ex quo maior ps citat minorẽ:si iusta cã ĩpedit ⁊ vẽire n̄ pñt ↄstituẽ d bẽt ꝓcuratorez.j.e.ti.q2 propter.als credo ꝙ electio maioris partis presens valeret per eandem constitutionem:q2 propt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

cunstaret[a]: eo non obstante ꝙ post app. ad nos interpositã fuerat in ipsius electione processum: cũ alij q ap. ad nos interposite: ne sine ipso a socijs ei9 haberent in electione processum non duxerint deferendũ vti contra ipsum hac exceptione[b] nõ possent: quoniam frustra legis auxilium inuocat: q cõmittit in legem: vnde nec ab eis posse obijci videbat: ꝙ idem esset a paucioribus secundum eorum assertionem electus: cum ipsi ap. ad nos legitime interpositam contemnentes ꝛ preter licentiam[c] nostram recipientes episcopum memoratum reddiderunt se indignos electionez archiepiscopi confirmare[d] ꝛ infra. Lz autem esset notoria que contradictum varmat epũz ꝛ ei9 fautores fuerant obiecta: predictus tamen legatus ad maiorẽ cautelã multos testes recepit[e] ex ipsi9 archiepiscopi parte productos: vnde ipse iuxta mandati nostri tenorem procedẽs postulationem factaz a varmat: cassauit[f] ꝛ electionem eiusdẽ archiepiscopi memorati: quanuis a paucissimis[g] celebratam curauit auctoritate ap. confirmare ipsũ qꝫ ordinauit in presbyterum ꝛ tandem in archiepiscopum consecrauit: ꝛ infra. Cõtra legati vero processum hoc facere videbatur: ꝙ ñ citatis varmat. episcopo ꝛ eius fautoribus processisset. Porro excessus notorius[h] examinatõe nõ indiget: ꝛ pro his que a iudice sũt acta presumit[i]: ꝙ oĩa rite fuerint celebrata: quãuis[k] ꝛ ꝙ citati non fuerunt non posset de facili comprobari: quia negantis factum[l] per rerum naturam[m] nulla est directa probatio: cum ꝛ si quilibet de se posset asserere: ꝙ ad eum citatio minime peruenisset: singuli tamen vestruz essent in suo testimonio singulares. Ad ipsum quoque

Si autem maior pars canonicorũ iusta de causa esset absẽs: nec posset venire ad eccl'iaz i qua dꝫ electio celebrari: vt sint i loco in quo debẽt ad electiõez vocari: satis credo ꝙ minor ps dꝫ ire ad maiorẽ si põt ꝛ ecõuerso: al's ad locũ cõmunẽ cõueniant oẽs vel cõstituant pcuratores si ire nõ possũt. j. e. q. xxiiij di. in noie dñi versus fi. vbi dr ꝙ si electio pape in vrbe romana fieri nõ põt exeant ad locum idoneum. Sed in casu huius decre. aliud erat impedimẽtũ: i quo absẽtes nõ dẽbebãt ire nec dare pcuratores. timebãt enim vim sibi fieri in electione i. violẽtam impressionez ꝛ sic non habuissent liberam potestatem eligẽdi: nec eorum procuratores. ꝛ iõ tenuit eoꝝ appl'latio propter iustum metum impressionis: ꝛ ita solus talis timor sufficit lꝫ impressio secuta nõ sit vnde de hoc mandauit papa inquiritar. op. ff. locati habitatores. §. vlti. ꝛ. l. item queritur. §. exercitus. al's autem non debẽbãt ire vel si aliud iustũ ipedimentum habebant constituere procuratores: al's procedere dẽbent ad electiõez: ex quo vocati erant per illaz cõstitutionẽ: quia propter. In spũali vero sicut i carnali matrimõio liber dꝫ esse consẽsus al's nullus esset cõsensus. j. de spon. cum locuz. Maguntini fauebant philippo: per cuius potentiam varmatieñ. eps fuit postulatus ꝛ intrusus prepositus iste fauebat othoni: qui electi erant in discordia. vnde timebãt ipe ꝛ sui: ꝙ nõ possent liberum hẽre cõsensum in electiõe. vñ appellauerunt ex illa cã: q iusta fuit: vñ in locuz securũ vtriqꝫ parti ꝯuenire debebãt. b.

a ❡ Constaret al's non valuisset appellatio. vel posset suppleri maxime si vocati non fuissent.

b ❡ Exceptione. j. de ap. an sit deferendum. ꝛ. c. constitutis. ꝛ j. de vsur. quia frustra. ff. de mino. auxilium. ꝛ. xvij. q. iiij. frater noster. ꝛ. xij. q. de virc.

c ❡ Licentiam. vnde priuandi sunt potestate eligendi illa vice. j. de transla. quãto que põt assignari contra id qꝛ hic ipso iure fuerunt priuati potestate eligẽdi. vnde tenuit electio postea facta: sed ibi dicit papa suspendimus: ibi soluitur.

d ❡ Confirmare. ꝙ si eccl'ia magũt. tali mõ ñ recepisset tunc legatus de vtraqꝫ ingreret: ꝛ cãm istructã ad se. ap. remitteret.

e ❡ Recepit. ꝛ ita qñqꝫ pbat ꝛ examiatur. qꝺ notoriũ ẽ: argu. xxiij. q. i. pudenda i fi. ꝛ. xi. q. iij. coꝝ qui accusantur. qm̃ licet aliquid manifestum sit: eius tñ interpretatio non est negligẽda. ff. ꝺ vẽ ispi. l. i. quãuis. nihil tã indubitatũ est: quin recipiat quãdam sollicitam dubitationem: in auc. de tabellio. circa mediũ cõstitutiõis colla. vi. ꝛ ita potius recipiũtur h testes ad cautelã qꝫ de iuris necessitate: vel qꝛ ẽx supabũdãti aliquid probat. ff. de manu. cãm. i pn. qꝛ si transiuit non potuit esse non notorium. j. de transla. quanto vel forsan. quia sibi non erat notorium.

f ❡ Cassauit. i. reprobauit vel irritam nunciauit: vt pꝫ s. qꝛ ꝯstitit ei ꝙ administrauit ꝛ cepit ecclesiaz preter auctoritatem ap. se.

g ❡ A paucissimis sic. s. de postulati. gratum.

h ❡ Notorius. vt ij. q. i. de manifesta. ꝛ. j. ꝺ accu. euidentia.

i ❡ Presumitur. sic. j. de renunc. in pñtia. ꝛ. j. ꝺ re iu. sicut. j. de pba. p9 cessionem. ꝛ. ij q. v hoc etiã placuit. ff de publi. qcunqꝫ. sed hodie non presumitur pro iudicis processu preiudicium alterius: nisi quatenus constiterit legitimis documentis. j. de pba. quoniam contra.

k ❡ Quanuis. i. qꝛ sic ponitur j. de iureiu. queadmodũ versi. quãuis iterdum ꝛc.

l ❡ Factuz sic. j. de renũ. super hoc. ꝛ j. de pb. qm̃ s. vi. q vl. actor.

m ❡ Naturam. i. ꝫm cursum causaruz. C. de re. credi. i bone. vel ꝫm rerũ naturam. id est ꝫm naturalem probationem. i. p cãz rerum: quoniam ea que non sunt: non probantur per aliquã cãm. eius. n. qꝺ nõ est nulla est cã. non enim ratio priu'qꝫ psona qrenda est. ff. de iure codi. quidam retulerunt. §. i. sed ea que sunt probãtur. De hac negatiua nõ ꝙ tribus modis dicitur. est enim negatiua facti iuris ꝛ qualitatis. Negatiua facti duplex est: pura ꝛ simplex: que non habet determinationem loci vel temporis vel alteri9 rei. Et hec negatiua pura ꝛ simplex pbari ñ põt directe vl' idirecte: vt si aliqs dicat se nũqꝫ fuisse citatum: vel si quis dicat se non contraxisse cum berta: ꝛ de tali negatiua loquitur hic. ꝛ. vi. q. vlti. §. actor ꝙ asseuerat. vnde onus probandi trãsfertur ad aduersarium: ꝛ hoc ideo: quia negationum non sunt cause: vt dixi. Si autem adijciatur tempus vel locus vel aliquod ꝯsimile: tunc põt probari idirecte: vt. j. de test. ex tenore. ꝛ. c. series. v. C. de contrahenda ꝛ cõ. sti. optimã vl si exhibeatur instrumentum in quo stipulatio contineatur facta tali die ꝛ loco: vt in predictis iuribus. nõ ob. quod dicitur. j. de probatio. tertio. ꝛ. j. de testi. tam litteris in fine. quia ibi nõ probatur directe vl' idirecte

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

sed p̄sumptiue. Itē negatiua facti ꝓbat cū hēat in se
īplicitā affirmatiuā: vt si dicat ego nō spōte renūcia
ui. q. d. coact⁹ renūciaui: ⁊ hoc dʒ ꝓbari ab eo q hoc
negat. j. de renū. sup hoc. Itē negatiua iuris bñ ꝓbat
vt si negas emancipationē recte factā: hoc ipm ꝓbare
d̄bes. ff. d̄ ꝓba. ab
ea parte. §. j. q: q
negat aliqd iuste
factū dicit illd̄ in
iuste fctm̄. vñ illd̄
ꝓbare dʒ negati
ua q̄litatis d̄r illa
iste nō ē idoneus
hic negat q̄litas ⁊
hic nō ē legitim⁹
iste. nō ē diligēs.
nō ē soluēdo: hoc
pōt ⁊ dʒ ꝓbari a b
eo q hoc dicit: q: quilibet presumit idoneus nisi pro
betur ꝯtrium. j. de proba. dudū. ⁊. j. de seru. in or. faci.
c. vno. ⁊. ff. de le. ij. cū quidam. ⁊. l. cum pater. §. rogo ⁊
C. de inoffi. testa. omnimodo. ar. contra. C. de proba.
ex persona.

a Singulares. ⁊ sic esset insufficiēs testimoniū illo
rū. j. e. cū dilecti. ⁊. j. de accusatio. cum dilectus i fi. Si
aūt vnus iuraret de facto alteri⁹: subiret anceps ꝑiu
riū qd̄ e ē nō dʒ. ff. d̄ in li. iurā. videam⁹. ff. rex amo.
marcellus. nisi forte sic iuraret. Ego iuro q̄ ille n̄ fuit
citatus q̄ ego sciam. fi. j. de pur. ca. quotiens in fi. sic
viij. q. ij. artaldus i auc. de here. ⁊ fal. §. si vo adsunt.
col. j. al's est sub. §. sancim⁹. vbi d̄r q̄ testes iurēt q̄ nō
sint ꝯscij alicui⁹ malignitatis facte ab herede: hoc est
dicere q̄ ipsi sciāt. Sic pʒ q̄ nullus pōt ꝓbare se non
fuisse citatū: sed illi incūbit ꝓbatio q dic aliquē fuis
se citatū nō ei⁹ q negat. Legat⁹ eni eos citauit: qd̄ ap
paret ex eo q̄ ad legatū nūciū destinanerūt: ab eo. qd̄
dicit oia p̄sumūt legitime acta: al's ei icūbit ꝓbatio q
dic aduersariū fuisse citatū: nō ei q negat. Sʒ nōne ca
pitulū erat excusatū: si qlibet d̄ capitulo iuret se nō fu
isse citatum: v̄r q̄ sic. negatiua enim ꝓbat ꝑ iuramen
tum ipsi⁹ negātis. ff. de iureiurā. l. iij. §. qcūqʒ. ⁊. j. d̄ te
sta. p̄ñtiū. ⁊ lʒ sit ꝓbatū de capitulo nō tñ singuli ꝓ
bāt d̄ se: sʒ talis ꝓbatio nō releuaret capitulū. Sʒ q̄lit
ꝓbabit capitulū citatū. Dico q̄ ꝑ hoc q̄ lr̄e citati ōis
dirigunt p̄lato ⁊ aliquib⁹ maiorib⁹ de capitulo: ar. s̄.
de postu. ad hoc. xliij. di. comessationes in fi. ⁊. j. d̄ si
mo. veniēs. insti. de iure na. §. senatus. ⁊. ff. d̄ ꝯdi. ⁊ de
mō. municipib⁹. ar. j. de ꝓcu. c. vlt. vel si non hēt illoꝝ
copia: suffic legi lr̄as publice i capitulo siue i claustro
p̄sentibus q inueniūt. j. de do. ⁊ ꝯtu. cāʒ q̄. ⁊. c. vlti. ⁊. j.
de cle. nō resi. ex tue. ⁊ interrogandi sūt vicini siue pa
rochiani si volūt defendere. C. ex q. ca. ma. l. ergo. ⁊. ff.
de lib. agno. l. j. ⁊. ff. de dam. infec. l. iiij. § pretor. Sʒ si
lr̄e p̄ñtent p̄lato ⁊ aliquib⁹ de maiorib⁹ vel soli p̄lato
⁊ ipse occultauerit lr̄as nec p̄ñtauerit eas capitulo: ⁊
nō vadat vel mittat ad iudicē: ⁊ iudex reputans ca
pitulū ꝯtumax. totū capitulū suspendat vel excōicet
nunqd illi q nihil sciuerūt sunt excōicati: v̄r q̄ nō: nā
ꝑꝑ ꝯtumaciā ꝓcuratoris dn̄s n̄ punit. ff. siquis ius
di. nō ob. l. j. §. si ꝓcu. ⁊. j. vt lite nō ꝯtest. c. j. i fi. vbi in
nuitur a ꝯrio sensu: ꝓ ꝓpter ꝯtumaciam ꝓcuratoris
dn̄s excōicari nō pōt si dn̄s ignorauerit: sʒ hoc tuti⁹
videt q̄ capitulū petat absolutionem: q: p̄sumptio
non modica est ꝯ ipsum capitulū: nisi capitulū doceret se ne
sciuisse: sed nō de facili posset hoc ꝓbare: ar. q̄ posset. j. de pro
ba. tertio. ⁊. c. vlt. ar. q̄ capitulum sit excommunicatū: ar. j. d̄ e
senten. excom. romana. §. vltimo. b.

legatū si voluissent secure^b po
tuissent ꝓcuratorē idoneū d̄
stinare: sicut nunciū^c destina
rant: ⁊ ifra. Nos igit ⁊ si ꝑpt
auc̄tatē iudiciariam preassu
mamus ꝓ his q̄ acta. st a lega
to: illi tñ plus innitimur rōni
q̄ aduersarij archiepi ex tri
b⁹ causis^d p̄dictis se vsqʒ adeo
reddiderūt idignos q̄ ꝯ eum
nō debebant audiri vñ qd̄ de
ipso factum fuerat non pote
rat impediri per eos quin etiā
si electores eiusdem pariter d̄
liquissent. vt se reddidisseut
indignos: ad^e nos deuolua

b Secure. aliogn si nō potuisset ire secur⁹: poterat legitime
appellare ab eo: nisi secu
rū locū eidē prouidissʒ
j. d̄ ap. ex pte. ⁊. j. vt lit. n̄
ꝯtest. accedēs sed h̄ fuit
falsū: vt h̄ dicit: ⁊ si h̄ es
set tñ potuit mittē ꝓcura
torē sic misit nunciū. j.
d̄ ap. ꝯstitutis. ⁊ h̄ ꝗ nun
qd tenet qs mittē ꝓcura
torē qñ ipse ire nō pōt:
puta q: sibi loc⁹ ē suspe
ct⁹: vl' al's ipeditus: non
credo: q: nemo cōpellit
mittē ꝓcuratorē p̄cipue in magnis causis: vt erat ista: vt. j. de
ꝓcu. q̄relā vbi de hoc: sed mittē dʒ qui proponat exceptionē:
al's teneret excōicatio ꝓ ꝯtumacia. j. de ap. si duobus.

c Nuncium. nō simplicē nunciū nō audiri: ar. de procu. alia
qdē. ⁊. ⁊. j. de do. ⁊ ꝯtu. cū dilecti. ar. ꝯ isti. ꝑ q̄s p̄sc. no. acq. §. i.
⁊. ff. depositi. l. j. §. si te rogauero: ⁊. j. de offi. dele. prudentiā.

d Causis. s. q: non detulerunt appellationi: ⁊ q: indignum
sine licētia pape receperūt: ⁊ q: citati nō venerūt: ⁊ ēt q: idē
eps sine licētia pape trāsiuit. Cōtra. s̄. e. ꝯsiderauim⁹. ꝯ. j. e. au
ditis. vbi vtraqʒ cassat: q: facte fuerūt electiōes post appella
tionē: ⁊ prima non cassata fcā fuit secunda: idē debuit h̄ fieri:
q: vtraqʒ post appellatione fcā fuit. Preterea ⁊ econtra oppo
nit eo ipso q̄ primi postulauerūt post appellationē sine alijs:
nō fuerūt ipsi priuati potestare eligē di: q: alij potuerant ꝯsen
tire ⁊ renūciare appellationi. s̄. de postu. bone. ij. ⁊ in p̄dictis
decre. ꝯsideram⁹. ⁊. c. auditis. ergo secunda electio debuit h̄
etiā cassari: cū p̄ma postulatio nō fuerit nulla ipso iure. So.
ꝑ talem postulationē factā post appellationē nullū ius fuit
acqsitum vel gr̄a quā petere posset: ⁊ postulantes poterāt resi
lire a tali postulatione cū nōdū esset p̄ñtata superiori. s̄. de po
stu. bone. ⁊ sic habebāt adhuc potestatē eligendi ⁊ poterāt cū
alijs eligere si voluissēt: sʒ postea cum recepūt eū sine licentia
pap: in ꝯtēptū ipsi⁹ cū nō possent: tūc primo amiserunt pote
statē eligēndi ⁊ magis delinquerūt q̄ʒ si indignū scient elige
rēt ⁊ plus ē ipso facto delinq̄re q̄ʒ v̄bo: ⁊ plus ē ꝯtēnere legē
viuā q̄ʒ mortuā: vt pʒ in itegra. ⁊ sic penes illos remāsit ius
eligēdi q̄ʒuis essent numero paucissimi. s̄. de postu. gratū. ⁊
appellationi nō p̄ñt opponē cū ipsi ꝯ appellationē delinquerit
⁊ cōtumaces fuerūt: ⁊ ita ex trib⁹ causis p̄dictis se fecerunt
indignos: sed ex vna p̄cipue amiserūt ptātem eligēdi recipiē
do illū sine licētia pape: al's si nō recepissēt illū nō amisissent
ptātem eligēdi: vt pʒ in integra. Quidā dicē voluerūt q̄ hec
decre. ꝯtinet gr̄aʒ: sed forsan h̄ dicūt q intelligūt hanc decre.
q̄ hec electio fcā fuisset añq̄ʒ magūtini rcepissent varmatieñ
vel administrasset: ⁊ si hoc fuisset qd̄ nō ē veꝝ gr̄am ꝯtinerʒ
Vel dic ex trib⁹: p̄sumptione. s. q: viꝝ pastorali dignitate p̄di
tū ꝯ formā canonicā n̄ solū eligē sed ēt recipe p̄sūpserūt. Cōtē
ptu: q: postq̄ʒ ꝓcurator eoꝝ nr̄as lr̄as reportauit qb⁹ manda
bat q̄ si varmatieñ. eps i tpalib⁹ ⁊ spūalib⁹ ministrasset ipsi⁹
cassaret electio: ipsi postmodū q̄si electo suo: sic ex eoꝝ lr̄is ap
paret qb⁹ eū electū suū noiant temē paruerūt. Et blasphemia
q: legatū nr̄m q̄ʒtū i eis fuit ifamātes eū fuisse corruptū pecu
nia st mētiti. hec lr̄a ē i registro: ⁊ sic ex istis trib⁹ cāis reddide
rūt se idignos: vñ n̄ dn̄t audiri. s̄. e. ꝯsiderauim⁹: vt seqt i gl.

e Ad nos. Dixit lau. q̄ cum simul oēs delinquūt eligendo

35

indignum tunc tantū transfertur potestas eligendi ad su periorem. Si vero secundi post electionem prioꝝ filiꝛ eligant indignum: reuertitur ptās eligendi ad priores: ⁊ facit pro eo quod dicit in littera pariter. ⁊ .j. eo. cum vin. io. Sed. T. dicit nō esse verum: immo simul siue separatim deliquerunt transfertur potestas eligendi ad superiorem: sicut hic dicit: ⁊ istud aduerbiuꝫ pariter nō notat idētitatem temporis ad peccandum: quod exigatur vt simul delinquant: sꝫ vicēi similitudinem: ⁊ illa decre. cum vinto. nō facit pro eo: quia ibi tantum vna pars peccauerat eligendo indignum hominem illegitime natum: ꝓpter quod ius eligendi ad alios fuit deuolutum: ⁊ illi licet quodā modo deliquerunt elugendo per impressionez nō amiserunt ius eligendi. ⁊ tunc primi ⁊ secundi simul postea debēt eligere: vt ibi dicitur: Sed vbi vtraqꝫ pars peccat eligendo indignum in electione episcoporum ⁊ eorum superiorum siue eodem tempore siue diuersis peccēt semp transferē eligēdi ptās ad dn̄ꝫ papā vt hec lr̄a dic. sic. j. de ꝯces. ꝑben. qꝛ diuersitatem. ⁊ nō reuertiē ad ꝑmos: sicut dixit lau. ⁊ eodem modo intellige. s. eo. ti. c. cum in cunctis. §. clerici. quod debꝫ intelligi ꝓm istam: vt ad papam eligendi potestas transferatur: secus est cum clerici sunt negligentes in eligendo: quia tunc deuoluitur eligendi potestas ad proximum superiorem. j. e. ne pro defectu. In electionibus vero inferiorum prelatorum cū eligitur vel confirmatur indignus: seruari debet qđ dicit. s. e. cum in cunctis. §. vlti. ⁊ .j. e. nihil. sed in casu negligētie ꝓuatur qđ dicitur. j. de ꝯces. preben. nulla. exceptis abbatijs vbi dantur tres menses tm̄ vt dicit decreta. illa ne pro defectu. Et ꝙ. c. cum in cunctis. debeat sic intelligi: ex eo patet ꝙ papa in c. cum in cunctis. §. clerici. non dicit ad quem deuoluatur eligendi potestas. vnde debet intelligere: ꝙ ad ipsum dꝫ deuolui cū inferioribus dignitatibꝰ dixit: ad quos deuoluatur potestas eligendi cum eligiē vel confirmaē indignus: vt. e. c. §. vlti. vt qđ de minoribus concessit de maioribus prohibuisse videatur. Alij dicunt ꝙ ad proximum superiorem deuoluiē potestas eligendi: ⁊ hic n̄ erat superior nisi papa: ⁊ idē dicūt in casu negligentie: vt dicit. c. ne pro defectu.

fuisset hac[a] vice ordinatio ecclesie maguntī. quare dictum archiepiscopum nūc sine iuris iniuria potuissemus eidez ecclesie preficere in pastorem. Super his vero habito diligenti tractatu cassationez postulationis facte d̄ varma. episcopo ratam habuimus electionem erchiepiscopi confirmantes.

I dez clericis sancte agathe.

Querelam quam. g. tit. sancti vitalis presbyter card. per economum ecclesie vestre: cuius idem cardinalis est gubernator: contra. p. presbyterū ecclesie sancti saluatoris super ecclesia ipsa ꝓposuit. C. papa. p. n. nobis in minori offcio constitutis audientiam commisit[b]. Petebat igiē economus ꝑfactaꝫ. p. ab ecclesia saluatoris: quā in ꝑiudicium vestre ecclesie, ac iniuriam card. ꝑdicti occupare presumpserat: remoueri: cuꝫ ipsa ecclesia ꝑtineat ad sācte agathes ecclesiaꝫ pleno iure petens[c] pēsitionē. xvi. den̄. papiens. debitam ecclesie sancte agathes ⁊ ꝓ eadez ecclesia d̄ termiē sibi restitui d̄ nouo subtractam. Predictus vero. p. respondebat: ꝙ ipse nullam iniuriam irrogauerat card. nec in preiudiciuꝫ ecclesie vestre receperat dictam ecclesiam: cum hec ad illam nullo iure pertineat: nec aliquam sibi reddere pensionem. debebat sed ipse per electionez populi ad quem de antiqua consuetudine[d] pertinet electio

ff. de iu. om. iudi. pretor.

c Petens. ⁊ ita pꝫ ꝙ due actiones simul ꝓponi possunt in eodem libello. j. capel. mo. dilectus. ⁊ .j. de causa pos. cum ecclesia. ⁊ . c. se. ⁊ . ff. fa. hercis. heredes. §. de pluribus ff. de actio. empt. ⁊ ven. nō est nouum. ⁊ . l. se. Sed videē ꝙ iste economus n̄ fuisset audiendus: qꝛ videbaē ꝯtrarius in sua petitiōe. petebat enim illum petrum remoueri ab ecclesia ab eodem petens pēsionē sibi restitui. ista duo contraria videntur: ꝙ, remoueatur ⁊ pensionē soluat. si enim ꝯdemnaretur vt remoueretur d̄ ecclesia qualiter condemnaretur ad pensionem prestandam. Sic enim condēnaretur: qui nō ē prelatus: vnde sētentia illa nō preiudicat ecclesie: sꝫ ꝯtria petens nō audiē. j. de appellationi. sollicitudinē ⁊ . xxiij. q. vij. ꝙ aūt lxxiij. distin. gesta C. de mune. pa. pro fessio tua. li. x. j. de iudi. examinata. Dico ꝙ illa non obstant. lꝫ eniꝫ petatur remoueri. interim tamen tanꝙꝫ legitimus administrator est habendus. viij. q. iiij. nonne. ⁊ accusato reo potest solui quod debetur ei. ff. de solu. reo. ⁊ econuerso a reo accusato potest peti quod debet. ff. eo. sed nec illud. ⁊ si tibi legatus sit vsufructus tributa ꝑstare debes. ff. de vsufruc. vsufructu relicto. ⁊ . l. si pēdētes. §. vlti. ⁊ qꝛ iste sic agebat ⁊c. ff. ad macedo. l. iij. ⁊ . j. de of. delega. coram. ⁊ si remoueretur nihilominus cōdemnaretur ad solutionem pēsionis nomine ecclesie ⁊ teneret talis condemnatio. nam sicut cōdemnatur suo nomine: ita posset condemnari noīe ecclesie. arg. xvj. q. iiij. volunius. ⁊ . j. vt lite pen. quasi per totum.

a Hac vice. hoc ideo dicit. qꝛ qui male eligunt non puniuntur nisi semel tm̄. j. eo. titu. auditis.

b Querelam. ꝯmisit. Ar. ad questionem dominicalem ꝙ si ille a quo appellatur efficitur eiusdem iurisditionis cuius est ille ad quem appellaē: ꝙ nihilominus potest de causa cognoscere. ff. de iudi. si is qui rome. Ar. contra. ff. de iudi. iudicium. ⁊ . l. multum. ⁊ . l. iulianus. tamen honestius ē ꝙ causam delegēt. immo videē ꝙ teneatur causam illam delegare

d Consuetudine. que prouenit ex iurepatronatus que dat ius eligendi. j. de causa pos. cū ecclesia. ⁊ . j. de his que fiunt a prela. si. con. ca. ea noscitur.

e Economi vestri. videtur ergo ꝙ concipienda sunt verba sententie i persona procuratoris vel sindici nō principalis persone. j. de cen. olim. ⁊ . j. de capel. mo. dilectus. C. de sen. ⁊ interlocu. l. j. ff. de neg. gest. liberto. §. vlti. Si enim dominus deberet condemnari: quare ergo ꝓcurator caueret de iudicato soluēdo. Argumē. contra. j. de ꝓba. lꝫ. sed ibi condemnatur commune fauentie in personam procuratoris: quia in eo datur actio iudicati. ff. de re iudi. si se n̄ obtulerit. ⁊ iō necessario dominus. s. cōmune fauētie condemnatur. vel dicas in spiritualibus causis in ꝑsona domini debeē

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a cardi. sancte susanne cui ea dē ecclesia tanq̄ capella suo titulo in spiritualibus est sub iecta: canonice fuerat institu tus. ⁊ infra. Nos igitur ratio nibus vtriusq̄ partis auditis dictum. p. ab impetitione eco nomi[e] vestri super electione ac institutione de se facta in ecclesia sancti saluatoris ab soluimus: ⁊ super his prefato economo silentium duximus imponendum: cum nobis cō stiterit: ꝙ populus in quasi possessione presentandi cleri cum existebat quando ipsum presbyterum ad illam elegit ⁊ ecclesia eadem spectat ad titu. sancte susanne in spiritu alibus pleno iure salua que stione super[f] iurepatronatus inter ecclesiam vestram ⁊ po pulum sepedicte ecclesie san cti saluatoris. Quia vero fu it liquide comprobatum: ꝙ pensio. xvi. deñ. papieñ. mone te fuerit clericis ecclesie ve stre pro ecclesia sancti salua toris de termis annuatim p multa tempora[g] persoluta. sȝ denuo subtracta vos in eun dem statum[h] percipiendi hu iusmodi de ecclesia sancti sal uatoris de termis ecclesiam vestram decernimus reducē dam: ⁊ ad solutionem pensio nis subtracte cōdemnamus presbyterum antedictum sal ua questione proprietatis inter ecclesias memoratas.

Idem

Cum vintoñ. ecclesia pa store vacaret: archi. cū suis fautoribus salubrieñ. de canum. prior vero ⁊ compli ces eius precentorem lincoñ. in episcopum elegerūt. ⁊ ifra

fieri condemnatio in causis matrimonialibus ⁊ crimi nal. j. de procu. tue fraternitatis. ar. C. de iureiur. l. vl. Sed dominus. m. dixit ꝙ tunc procurator est cōdem nandus: quando dominus nunq̄ȝ comparuit in iudi cio quia dominus litis factus est. alioquin domin[us] cō demnabitur ⁊ nō procurator. C. de sen ⁊ inter. om. iudi. l. j. q2 tunc nō fuit p curator dñs litis quando post litē contesta. datur p curator. ⁊ arg. ad hoc. ff. de his qui no. infa. furti. §. si qs. dñs io. b. ⁊. l. di cunt ꝙ siue ab ini tio siue ex postfa cto procurator inter uenit in personam procuratoris for manda ē sentētia C. de procurato. ni hil arbitramur. ⁊ ff. neg ge. liberto. §. vlti. ⁊. ff. de pro cur. qui proprio i prin. ⁊ licet in po pularib[us]. in fi. Ut autem nō incidas in aliquod pericu lum vl' dubiū for mare debes sentē tiam in personam vtriusq̄. s. dñi ⁊ p curatoris sui sic talē procuratorē ta lis ⁊ ipsum dñȝ cō dēno vel absoluo. ⁊ ita saluabis vtrāq̄ opinionē. ⁊ ita seruatur. ar. j. de fide instru. inter dilectos. in fi.

f Super iure. Sed nōne petitorium ⁊ possessoriuȝ deducta sūt in iudiciū. quare ergo nō fit ꝯdēnatio su per iurepatronatus. ita videt' in vbis illis vbi respon sum fuit cum hec capella ad illā nullo iure ptineat ⁊c. si. j. de cā pos. cū eccl'ia. ⁊. c. se. ⁊. c. cū dilectus. Sed hoc hodie iō est. q2 populus non fuit in iudicio. ⁊ ea q̄ sūt inter p̄sbyteȝ facta ⁊ cardinalem sancti vitalis ñ piu dicauit pplo. q2 res inter alios ⁊c. j. de fi. instru. int' di lectos. ff. de re iudi. sepe. ⁊. j. de re iudi. c. cū sup cōtro uersia. ⁊. c. pe. ⁊ ē notabile qđ hic dicitur: vt si electus i pugnetur ꝙ sit electus a nō dño sufficit rei probare ꝙ eligēs erat in q̄si possessiōe eligendi: lȝ alter obtineat postmodū in petitorio. j. de iurepa. ꝯsultatiōibus. ⁊. c. cū pp discordias. vñ institut[us] ad repsentationē ppli ñ pdet ecclesiā. sed si altera ecclesia euincat postea iuspa tronatus dȝ ab ea iteȝ p̄sentari vt p hoc sit quasi i pos sessione iuris sui. s. patronatus. j. de iurepatrona. si vo ⁊. c. cum propter discordias.

g Tempora. j. de cen. peruenit. contra. sed illud i pe titorio. hoc in possessorio.

h Statū. ⁊ de iure. q2 cōductor pendente lite dȝ sol uere pensionē. xvj. q. iii. volumus. ⁊. j. vt li. pen. quasi p totū. ⁊. C. locati. si qs cōductōis. ar. contra. C. de agri. ⁊ cen. litibus. li. xj. vbi dicitur ꝙ cum lite pendente colonus de negat domino pensionem nisi diutius eam soluisset. Sed ibi dñs agebat petitorio ⁊ non possessorio. vel ibi nolebat colon[us] restituere pensionem q2 dicebat ꝙ ille nō erat dñs qui ab ini tio dederat ei rem. ⁊ tūc sequestratio fit nisi longo tempore sol uisset: vt ibi dicitur. ⁊ est speciale.

i Cum vintoñ. Casus vacante ecclesia vi toñ. archidiacon[us] cuȝ su is sequacibus elegit salu brieñ. decanū illegitime natum scienter prior ⁊ cō plices sui elegerunt pre centorē lincoñ. Pro istis duabus electionib[us] par tes iuerunt ad curiam. Papa auditis probatio nibus vtriusq̄ electiōis inuenit vtranq̄ electionē contra formaȝ canonicā attentataȝ. prima electio archidiaconi de salubri ensi decano per inordia tam presumptionē facta fuit de homine. s. illegiti me nato. secunda de pre centore lincoñ. per violē tam impressionem. vnde papa habito fratrum cō silio vtranque cassauit postea vero aliquot die bus elapsis pars illa que precentorem elegerat ad dominum papam acce dens quoddam exhibu it instrumentum signatū cum sigillo conuentus: in quo continebatur ꝙ vintonieñ. conuentus vices suas com miserat priori ⁊ quibusdam fratribus super electione faci enda in presentia domini pape: vnde petebat prior ⁊ sui licen tiam eligendi. papa illud instrumentum fecit exhiberi alteri parti quod ab omnibus extitit approbatum. papa quesiuit ab illo priore. ⁊ socijs vtrum vellent admittere alios ad electio nem celebrandam. ⁊ ipsi responderunt ꝙ saluis exceptioni bus quas contra illos habebant admittere volebant. ⁊ sic protestatione premissa omnes simul in communi fuerūt ad tractandum de electione. sed non potuerunt concordare d' alia persona eligenda communiter. ⁊ sic infecto negocio ha buerunt recursum ad papam. ⁊ illi qui precentorem elege runt dicebant illos qui salubrieñ. decanum elegerant iure eligendi ipso iure priuatos: quia hominem illegitime natum scienter elegerant. vnde s'm concilium lateranense eligendi potestatem perdiderant: ⁊ beneficijs ecclesiasticis per trien niū carere debebāt petentes a papa vt super hoc interloq di gnaretur. Alij vero responderunt ꝙ ille decanus salubrieñ. per apostolicam se. legitimari promeruit. dominus papa su p hoc ꝯsiderans ꝙ prior ⁊ sui post primam electionem suam admiserant illos ad celebrandam secundam: ⁊ lateraneñ. conciliū vna vice tantum punit huiusmodi p̄sumptores: int' loquendo pronunciauit illos eē admittendos. quia electio quā modo facere volebant: non iam secunda erat: sed potius ter tia concurrebat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Licet igitur oēs in cōi de facienda electione tractauerit[a]: qꝛ tamen nequiuerunt eē cōcordes[b] īfecto negocio ad nos habuere recursum. ⁊ hi quidem qui precentorem elegerant asserebant: ꝙ illi qui decanū elegerāt: eligendi erāt potestate priuati: pro illa maxime cā ꝙ hoīem non legitīe natum scienter[c] eligere p̄sumpserunt. vnde ꝫm lateraneñ. concilium: ⁊ eligendi hac vice perdiderant potestatem ⁊ per trienniū ecclesiasticis beneficijs carere debebant. illi vero taliter respōdebāt ꝙ licet is quem elegerant fuisset minus legitime natus: ꝑ gratiam tamen ap. se. legitiari ꝓmeruit[d]: ⁊ hoc asserebāt legitime probaturos. nos igitur attendentes ꝙ[e] isti p⁹ primā electionē admiserāt[f] illos[g] ad celebrandā secūdam ⁊ ꝙ decretum concilij memorati decreuit huiusmodi p̄sūptores vna vice dūtaxat eligēndi potestate priuatos: quoniaz electio quā coraz nobis celebrare[h] volebant: non iam secunda sed tertia concurrebat[i] ad eligendum illos censuimus admittendos[k].

dem abbati cister. r. ⁊ p. monachis montis frigidi.

Per inquisitionem quaz de mandato nostro fecistis sup statu epatus[l] ⁊ episcopi tolosañ. perspicaciter intelleximus: ꝙ mascaron cācellarius iuratus asseruit se sciuisse ꝓcerto. r. olim tolosañ. epm ⁊ amicos[m] ipsius ante suam electionem habuisse colloquium[n] cum quibusdaz canonicis noīati expressis eosq̄ sollicitasse[o] precibus vt ipsuz eligerēt in epz seq̄ vidisse pariter ⁊ audiuisse qñ predict⁹ eps recognouit[p] in quorūdaz canonicorū p̄sentia se canoīcis illis qui aduersati fuerāt sue prime electiōi iurasse credens ꝓ certo ꝙ iuramentum illud illicitū fuerit ⁊ prestitū vt idem. r. eligeret ex pacto: ꝙ ipsemet post electionē ipsi

a Tractauerunt. post illas duas cassatas.

b ❡ Concordes. de persona sumenda: concordes tamen erāt de electione facienda: vt postea sequitur.

c ❡ Scienter. quoniam si ignoranter tunc non essent priuati vt. s̄. e. innotuit. b.

d ❡ Promeruit hec fuisset bona allegatio si eā ꝓbassent.

e ❡ Quod isti. s. prior ⁊ complices eius qui non peccauerunt eligendo ꝓcentorem.

f ❡ Admiserant. Nō. ꝙ semel approbatum est reprobare nō possunt. ff. de neg. ge. pomponius. ff. ꝺ adulterijs si vxor. ⁊. viij. q. ij. dilectissimi. s̄. e. cum inter canonicos. xxij. q. v horrendus. ⁊ sic illos admittendo sibi preiudicauerūt ⁊ ius suū amiserūt quo poterāt illos repellē ea vice. ⁊ sic protestatio sua non profuit contrarium faciendo. sic. s̄. de consti. cuz inferre. Preterea quare eos admiserunt cum essent suspensi ipso facto auctoritate cōcilij lata. s̄. e. ti. cum in cūctis. cuz si elegissent. eorꝫ electio debuit cassari. s̄. de consti. cū dilectus. ⁊. j. de cleri ex. mi. postulasti. Dicas ꝙ illi qui eligūt idignū ꝓuati sunt quātū ad alios qui non peccauerunt. sed quantum ad se non est potestas eligendi ligata quin bene possint eligere. si ab alijs admittantur: sicut potestas celebrandi in clerico peregrino non est ligata quātū ad se sed quātū ad alios. qꝛ celebraret si ꝑmitteret. j. de cle. ꝑegri. tue. sic in monacho q̄ publice celebrare nō pōt: tñ non ē suspēsus. qꝛ si iuitaref a pplo ⁊ ꝑmitteretur ab ep̄o posset celebrare. xvj. q. j. §. ecce in hoc. ⁊ lꝫ isti sint suspensi bñficio nō ipediunf eligere. qꝛ talis suspensio nō repellit eos ab electiōe nec etiā a diuinis officijs. vñ oīa negocia tā spūalia q̄ꝫ tpalia pñt exercere. ⁊ tpe talis suspensiōis deberēt etiā officiare. qꝛ in penā talis suspēsio introducta ē. tñ modicā sustentationē debent tūc habere ne ex toto egeant.

g ❡ Illos. s. qui elegerant decanū nō legitime natū.

h ❡ Celebrare. cū hērent mandatū a caplo: vt dixi in casu ꝫm ꝙ. pꝫ in integra. alr̄ nō possent eligere. s̄. e. ti. inotuit.

i ❡ Cōcurrebat. Sꝫ quo respectu dr̄ tertia. Pōt dici ꝙ prima electio fuit illa decani nō legitime nati. Secūda fuit precentoris que si ipediebaf ꝑ ꝑmā. cū illi q elegerāt decanū essent eligendi ptāte ꝓuati ita ꝙ nō poterant obijcere aliqd ꝯ secundā in quo tantū puniūf. qꝛ in ꝑma que facienda occurrit post illam in qua delinquūt ꝓuati sūt tm̄ ptāte eligēdi ⁊ non in tertia: sed secunda fuit hic cassata. ⁊ ita ius eligēdi deuolutū fuit ad oēs. vnde mō t̄tia cōcurrebat faciēda: a qua illi non repellebantur imo admittebātur auctoritate p̄dicti canōis ⁊ iste videtur bonus intellectus. ⁊ sic ex duab⁹ causis isti q peccauerūt debebāt admitti ex eo ꝙ ista tertia, cōcurrebat vt dictū est. ⁊ ex eo ꝙ alij admiserāt illos ad tractandū de electiōe. ex eo eni solo admitterentur ad secūdā in q̄ deberēt admitti. quia postq̄ꝫ res nō iam nō est integra nō pñt illos repellere j. e. in causis. ⁊ res de facili ad suam naturā reuertitur ff. de pac. si vnus. §. ꝙ si non totū. ⁊ ff. de iusti. ⁊ iure. l pe. ⁊ etiā si non admisissent illos: debebant nihilominus admitti. ⁊ sic vtroq̄ꝫ casu debēt admitti. ⁊ hoc satis colligif ex lr̄a. Sed obuiat huic intellectui littera illa: isti post primā admiserant illos ad celebrandum secundaz. sed hoc exponitur in fine. Alij volunt dicere prima dr̄ electio ꝓcentoris q̄ fuit cassata: secunda electio appellatur tractatus i quo fuerunt admissi. ⁊ ꝓ vna electiōe reputatur qꝛ si non admisissent illos poterant soli ꝓcedere ad electionem. ⁊ ꝓ istis facit optime qꝺ dr̄ in lr̄a: isti post primam admiserant illos ad celebrandū secūdā ⁊ ecōtra. ⁊ ita itellexit. t. ⁊ bñ cōcordāt lr̄e. Et dicebat. t. ꝙ electio decani ⁊ electio ꝓcētoris reputabātur ꝓ vna electiōe qꝛ simul facta fuerūt vt dicebāt. sed hoc ē falsū imo i diuersis tpibus facte fuerūt vt pꝫ in integra ꝫm ꝙ dr̄ in casu. ⁊ electio decani appellaf ꝑma: ⁊ electio ꝓcentoris fuit secūda. ⁊ hec que mō iminet facienda dr̄ tertia respectu illaꝝ. ⁊ qꝺ dr̄ isti post ꝑmā idest post secudā q̄ dicif ꝑma respectu istius q̄ iminet facienda. ⁊ qꝛ alia nulla fuit. ⁊ qꝺ nullū ē nec ꝑmū nec secūdū dici pōt: etiā verū est ꝙ post ꝑmā ꝺ decano que in v̄itate ꝑma fuit admiserūt illos. sed nō ad secūdā factā ꝺ ꝓcētore. ⁊ ꝙ dicit ad celebrādā secūdā. s. respectu sue que cassata fuit. ⁊ ꝙ dicit tertia ꝯcurrebat. ⁊ h̄c tertia respectu duarū q̄ cassate fuerūt. ⁊ sic ꝓor intellectus potior videtur. b.

k ❡ Admittēdos. ar. ꝯtra. j. de offi. dele. cum sup abbatia vbi iudex qui ꝓuat⁹ erat iurisdi. nō potuit postea associari ad iudicandum. Alia rō est in iudicib⁹ vbi eni nō pōt vnus ꝓcedere cū alio q iurisditionē nō hꝫ nec pōt is q hꝫ iurisditionē ei dare iurisditionē vł cū

sibi associare. q2 iam ex toto desijt eẽ iudex. ⁊ si hoc fa
ceret a nõ suo iudice diceretur factũ. ⁊ iõ qcqd simul
faciũt non tenet cõsitendo p ↄsequẽs se non posse ꝓce
dere solũ. ⁊ ita ille qui tenebat iurisditionem pdit illaꝫ
vt dicit illa decre. cũ sup. in eligẽtibus sec⁹ ẽ. q2 lꝫ illi
q pñt eligere ad-
mittant illosq pri
uati erant p culpã
suã. nõ perdũt ipi
us eligendi. quia
possunt renuncia
re iuri suo. nec illi
sunt priuati perpe
tuo: sed vna vice
tantũ vñ possunt
parcere illis si vo
lunt. sed in iudici
bus nõ est ita.

p Ex inquisiti
onem epat⁹:
cũ agitur de statu
ecclesie recipiunt
testes tam ꝯ prela
tũ qꝫ cõtra oẽs de
ecclesia. j. de accu.
qualiter ⁊ qñ: etiã
lite nõ ↄte. si p cõ
tumaciã se absen
tant. j. vt lite non
conte. qm̃ frequẽ
ter. §. sunt ⁊ alij. ꝫ
conspiratores con
tra illum ꝯ quem
conspirauerãt ad
mittendi nõ sunt:
sed super statu ec
clesie admittũtur
j. ꝺ re iudicata cũ
i. ⁊. a.

m Amicos. sec⁹
si inimici fuissent
j. de simo. sicut.

n Colloqũ. hoc sufficeret ad ipsi⁹ remotionẽ. xl. di.
multi. ⁊ ꝺsiderãtib⁹ epat⁹ ẽ auferẽd⁹ viij. q. j. i scripturis

o Solicitasse. ⁊ hoc idẽ nocere debuit. j. q. vj. sicut is
q. ⁊. C. de epis. ⁊ cle. si quẽqꝫ. ⁊ hoc ipo suspect⁹ ẽ ꝙ se i
gerit. ff. de ꝓcu. que oia. ⁊ ꝓces huiusmodi ipoꝛtune i
ducere videẽ simoniã. j. q. j. sũt nõnulli. ⁊. c. oꝛdiatões

p Recognouit. talis recognitio siue ↄfessio lꝫ fieret
extra ius ꝓiudicat ↄfitẽti maxime si publice fiat. ar. de
exces. pla. qꝫ sit graue. ⁊ ar. xxij. q. v. hoc videtur. ⁊ reco
gnitio debiti ꝓscriptionẽ interrũpit. C. de ꝓscrip. xxx.
an. cũ notissimi. §. sed ⁊ siquis debitoꝛi. ⁊ in alio casu.
iij. q. ix. §. sed si debitũ scriptũ sit.

q Detiebat. ⁊ male. dilapidabat. n. ar. ꝙ sicẽ ñ suo ita
nec aliẽo noie hoc facere debuit. xlvj. di. sicut nõ suo.

r Talẽ. s. simoniacũ ⁊ ambitiosũ vt pꝫ ex ipsa lr̃a.

s Sciẽter. q2 audiuit de ipso ⁊ sciuit de solicitatiõe
ꝓcũ vt dictũ ẽ. ⁊ illud dꝫ scire qꝺ ab alijs audiuim⁹ vt
dicit. xxij. q. v. hoc videtur vt dictũ ẽ.

t Se indignũ. ad min⁹ p trienniũ. ꝯ. e. cũ in cũctis. ꝯ
c. pri. imo ꝑpetuo ꝓteritis bñficijs ꝓuari dꝫ vt dixit in
no. iiij. si criminaliter ꝯ eũ ageretur. ⁊ inducit ad hoc
j. de cõfessis cũ super. ꝫ ille pl⁹ peccauit qꝫ iste. vñ ñ ꝓbat cuꝫ
dicit de isto: ⁊ iõ pp h⁹i suspẽsionez ꝑmoueri ñ debuit ad ho
noꝛes. ꝯ. de cõsue. cũ dilectus. ⁊. j. de eta. ⁊ qua. cũ hõe. q2 vi
lib⁹ ꝑsonis no sunt cõcedẽdi honoꝛes. j. ꝺ exces. p2ela. int di
lectos. ⁊. C. de dignitatib⁹ neqꝫ famosis. li. xij. ⁊. C. ꝺ ifa. l. vna
li. x. ⁊. lxxxj. di. tantis da
niel. j. de accu. oipotens
j. de testib⁹ testimonium
C. ꝺ procur. reũ. ff. ꝺ mu.
⁊ ho. reus. §. eũ ↄtra quẽ
⁊ iõ iste mascarõ. tãqꝫ in
dignus debꝫ remoueri:
qui fuit cõscius simonie
⁊ simoniacũ scienter ele
git: ⁊ iõ bñficijs eccliasti
cis se reddidit indignuꝫ
vt hic dicit. Sꝫ q̃re puni
tus fuit iste mas. nã testis
fuit: ⁊ ideo ꝯ. j. de oꝛdi. co
gni. cuꝫ dilectus. in fi. ⁊. j.
de exceptio. deniqꝫ. ff. q
po. in pig. hac clau ditus
⁊. j. de fide istru. inter di
lectos. j. de re iudi. cum
sup ↄtrouersia. ⁊. C. res i
ter alios ac. p totuꝫ Sol.
res ista ñ fuit acta inter
alios immo inquisitio fa
cta fuit tam in capite qꝫ
in mẽbris: vt dixi ⁊ ꝯ euꝫ
⁊ alios: vnde si cõfessus
fuit ꝯ se in iure ei preiudi
care debuit: ⁊ confessus
i iur. ꝓ iudicato hẽtur. j.
de confes. cum super. Si
aliquis inducatur testis
in causa alterius: ⁊ in mo
dũ exceptiõis ꝓbetur cri
men testis non punitur:
nisi q2 a testimonio repel
litur: nec infamiam icur
rit: ⁊ sic loquuntur ꝯria
proxime signata. Et no. per hanc decre. ꝙ suspensus a benefi
cio eligi nõ põt ad bñficiũ vel dignitatem: dum manet in sus
pensione sicut nec suspensus ab officio. ꝯ. de cõsu. cũ dilectus
⁊ q ñ seruauit intdictũ. ꝯ. ꝺ postu. ad hoc. ⁊ ꝺ exces. pla. c. vlti.

u Um cãm. p multa ⁊ lõga. Cõsuetudo in hoc non iuuat
ꝯ. ꝺ cõsue. ad nostrã. ⁊. c. cũ inter vos. q2 qꝺ nõ sit factũ.
sed faciendi considerandum est. ff. de offi. presi. ꝫ licet. ⁊. ff. ꝺ
iusti. ⁊ iure. l. pe. ⁊. xciij. di. legitimus. ⁊ negligentia epi hoc ac
cidit. j. de testa. q2 indigentibus. ⁊ dispar ꝓfessio i ecclia esse
non debet. xvj. q. j. presbyteros. ⁊. q. vj. in noua.

x Dubitatis. simile. s. de rescrip. cum contingat.

y Asino. i. hoies diuerse professionis in vno officio nõ so
ciabis: sic exponitur. xvj. q. vij. in noua actione.

z Irritetis. ⁊ merito: q2 contra ius commune facta est. xviij
q. vij. abbatem. ⁊. c. qꝫ sit. Et cõtra istud ius cõe ñ ꝓscribit vl
lo tẽpoꝛe: vt hic dicit: quãuis p multa ⁊ lõga tpa ⁊c. ⁊ similez
casum habes. j. e. ti. cum in magistrum.

Q Uod sicut iuris. Ex tali simplici noĩatiõe nullum ius
acquiritur nominato: vt. ij. q. vj. ver. nominatione. sed
ex illa nominatione que fit in scrutinio: ipso publicato ius ac
quiritur nominato in scrutinio. j. eo. publicato.

---

us cassataꝫ domũ epalem ei⁹
noie ꝯtinebat⁹: recipiẽs quos
dam redditus ⁊ prouẽtus qs
de ipsius cõsciẽtia ⁊ ↄsensu in
eiusdeꝫ negocijs expẽdebat
Cũ igit talẽ sciẽter in epꝫ eli
gendo: sicut ipse suo iuramẽ
to firmauit: ecclesiasticis be
neficijs reddiderit se idignũ
graue gerimus ⁊ molestum:
ꝙ tolosañ. ꝓposito in epm cõ
uennarum electo idẽ masca
rõ i ꝓpositum dꝫ substitutus.
Quocirca mãdam⁹: quaten⁹
eũdẽ ab officio ꝓpositure ꝑẽi
tus amouẽtes faciatis viꝝ ido
neũ ad officiuꝫ illud assumi.

I dem priori sancti fridiani.
g. ⁊. g. canoni. lucañ.

Q Um cãm q̃ int bonum
ꝑsbꝛm ⁊ brunũ canoni
cũ sancti petri lucasi. ꝓtitur
super eo ꝙ dict⁹ presbyter bo
nus a maioꝛi parte cãonicoꝝ
eiusdẽ ecclie ꝑdicto. b. ⁊ quo
dã alio ↄdicentibus in prioꝛẽ
sicut dꝫ est electus: olim vob
duximus cõmittendã: ⁊ ifra.
Quãuis autem multi prioꝛes
ↄtiue vn⁹ post aliũ in ipsa ec
clia p multa ⁊ longa tẽpoꝛa
fuerint ñ ꝓfessi q2 tñ prefat⁹
ꝑsbyter. b. nõ est ꝓfessus ob
seruãtiã regularẽ dubitatis ⁊
merito nobis ꝓcedere incon
sultis. Quia igitur non debe
mus attendẽ solũmodo qd fa
ctũ sit: sed potius qd sit faciẽ
dũ: cũ. u. t. r. ꝙ ꝯm legẽ diuiaꝫ
nõ sit iboue arãdũ ⁊ asino:
nec qsq̃ ꝺbeat vestẽ induere
de lana linoqꝫ cõtextam: irri
tetis electõeꝫ ꝑdictã: ⁊ cõpel
latis ꝑfatum ꝑsbyteꝝ aliosqꝫ
clericos nõ ꝓfessos: vt vel be
ati aug. regulã in eadẽ ecclia
ↄstitutaꝫ ꝓfiteant ⁊ ꝓuẽt: aut
ipam eccliam oio dimittant.

I dẽ. j. ti. sancti stephãi i celio
mõte ꝑsbytero card. se. ap. le.

Q Uod sicut ex lr̃is tuis:
⁊ ifra Uex cuꝫ ex ꝑma
electione: q̃ facta ẽ de tribus
dicenda videt potius noiatio
nihil iuris acquisitum fuerit
nomiatis: licite procedi potu
it ad electionẽ regulariter ce
lebrandã: ꝑsertim in ecclesia

37

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

armachana: cum iuxta constitutiones[a] canonicas si fieri potest in cathedrali ecclesia electio debeat celebrari: nec appellatio interposita electionem illam potuit impedire[b] cum in ea nihil attentatū fuerit in preiudiciuз regie dignitatis: quia non simplex nominatio sed solēnis electio debз principi presentari: vt postulatiōi prestet assensum. ⁊ si secus aliquando per vsucapionem aliqui faciant abusiue. Si autem miridiñ. episcopus ⁊ abbas mellifontis qui interesse debuerant: non contempti fuerunt sed ad electionez vocati: si tamen sine periculo[c] potuerint conuocari siue nequiuerint[d] siue noluerint[e] ad electionem celebrandam accedere: ipsorum absentia ñ potuit electionem impedire ⁊ infra. Quod si eos vocatos non fuisse constiterit sed contemptos infirmanda erit electio penitus taliter celebrata nisi propter bonum pacis curauerint consentire[g]. Super eo autem ꝙ in die consecrationis sue antequam missarum solennia finirētur acolithum ordinauit pro tali excessu eū corripias ⁊ castiges cum sol⁹ ro. pō. qui ante hymnum angelicum consecratur ⁊ postmodum ipse missarum

a ¶ Constitutiones. xxiij. di. in noīe dñi. j. de appellationibus qua fronte. ⁊ etiam cause spirituales in ecclesia sunt tractande. ij. q. ij. preceptum. ⁊ xxiij. q. viij. conuenior. vsi. sed etiam in concistorio ⁊c.

b ¶ Impedire. ⁊ merito: quia laici non debēt interesse electioni. s̃. e. cum terra. imo ius eligendi non cadit in laicum in collegiata ecclesia etiam si esset patron⁹ j. eo. sacrosancta. non obstante aliqua consuetudine. j̃. e. messana. sз electio facta presentari debet patrono vt suū prestet assē sum. s̃. eo. cum terra. ⁊ c cum inter vniuersas. ⁊. j̃ eo. ti. sacrosancta.

c ¶ Sine periculo. ⁊ sic patet ꝙ si periculum est etiam in vocando siue in mora: alij ad electionem procedere debent eis nō vocatis. s̃. eo. cum inter vniuersas. ar. j̃. de sentē. excō. sacro.

d ¶ Nequiuerunt. ar cō tra. s̃ e. bone. vsi. si cōstaret de vi. ⁊c̃.

e ¶ Noluerit. si noluerit alienos se fecisse vident̃ s̃. e. cum nobis olim. ⁊. j̃. e. ecclesia vestra.

f ¶ Vocatos. presumitur quis non vocatus nisi hoc probetur vt hic pз. ⁊. iiij q. v. quisquis. lxxxij. di. ꝓposuisti. ar. contra. s̃. e bone versus fi. quia nuncio creditur an aliquis sit vocatus. ff re. eo. qui sub tu. vl' cura. magis. §. illud. j̃. de appel. cum parati. Dico ꝙ siquis negat se fuisse vocatum aduersario incumbit probatio: vt hic innuitur. j̃. de proba. quoniam contra. de hoc dictum est. s̃. e. bone.

g ¶ Consentire. sic patet ꝙ electio que non valet per ratihabitionem potest confirmari. xvj. q. j. quoniam quicqd. ⁊. j̃. de his que fi. a pla. sine con. ca. cum vos. ⁊ c. cū in apostolica. j̃. de dona. pastoralis. ⁊. j̃. de iurepa. cura. ⁊. j. de transac. contingit. Sз contra. j. e. auditis. ⁊. j. de iurepa. illud. ⁊. xvj. q. iij. §. potest. v̄. quod ab initio. ff. de re iudi. quod ab initio. sed nonne absentes cogi debent ratam habere electionem cuз in hoc negociū ecclesie vtiliter gestum sit. ff. de nego. ge. pomponius. cū absentes. id facere tenerentur. ff. de ritu nup. si filius. Sed dic ꝙ iniuria facta est absentibus ⁊ illam non tenentur remittere sine satisfactione. xxiij. q. iiij. si illic. xc. di. siquis contristatus. Item si cogerentur consentire presentibus iam non haberēt liberum arbitrium ⁊ sic inuitis daretur episcopus: quod esse nō debet. lxj. di. nullus. Item patet hic. quia circa spiritualia possum habere ratum quod meo nomine non est gestum. ix. q. iij. lugduñ. ⁊. j. de iurepa. cura. ⁊. ij. q. j. in primis. ⁊. iij. q. vj. hoc quippe. Sed nunquid in hoc casu possent primi electores resilire cum absentes nolunt consentire: quod videtur cum diffidant de iure suo. ff. de postu. bone. lxiij. di. quanto. Sed ꝯtra videtur. s̃. eo. cum inter canonicos. in fi. ⁊. viij. q. ij. dilectissimi. ff. de ser. rusti. predio. per fundū. ff. de op. lega. l. si tibi. §. vni⁹ ⁊. ff. de neg. ge. si ego. Item potest dici vt io. dixit ꝙ si presentes eligunt ⁊ spem sue electionis ponunt in absentibus sperātes ipsos ratum habituros. quia tunc demū p ratihabitionem potest confirmari factum presentiū. sed si statim ꝑsentes p suā electionē intēdatur ius dare electo: tūc nō pōt ratificari poꝛ electio. vt ix. q. iij. lugduñ. ff. d̃ solu. siquis offerēti. quod nō credo: imo qualitercūqз eligant possūt absentes ratā habēre electionē: dū tamen ñ sit nulla ipso iure. j. c. primo. Itē pone ꝙ illi q contempti sūt mortui sint: nūquid subditorum cōsēsus erigitur Vinc. dixit ꝙ nō nisi eēnt prēlati q alijs succedūt in onere ac honore. j. de offi. delegati quoniaз abbas. ⁊. j. de offi. ordi. pastoralis. i canonico sec⁹. ar. j. de testa. requisisti. in fi.

h ¶ Diuidat. sed qualiter diuidat exemplum habes xxiij. di. quorundam ita episcop⁹ qui consecrat' cōcelebrat. i. simul celebrat suo consecratori qui principaliter celebrat. ⁊ ideo tunc non debet dimittere officium illud quod ipse inceperit cum consecratore suo ⁊ alios ordinare. quia sic diuideretur mysteriū illius misse in qua consecratur quod fieri non debet. ⁊ toti misse debet interesse. ⁊ ita videtur esse de substantia cōsecrationis ipsa missa hac ratione: quia consecratiōes episcoporum ⁊ ecclesiarum ⁊ confectio chrismatis debet fieri cum missa. j. de celebratiōe mis. te referente. ⁊ de consecratiōe distinc. j. omnes basilice. ⁊ vno contextu sine aliquo interuallo. ⁊ ille qui consecrat debet missam celebrare ⁊ ita officium illud totum continuum debet fieri sine interpositione vel mutatione aliqua personarum: nisi magna necessitas casualiter superueniret. vij. q. j. nihil. ⁊. c. illud. quia sic ordinauit ecclesia romana ⁊ obseruat. ⁊ idem fit ⁊ obseruatur in collatione sacrorum ordinum. Et hac consideratione videtur ꝙ missa sit de substantia consecrationis. Contrarium tamen consueuit dici ⁊ verum est ꝙ missa nō est de substantia consecratiōis quia diuersa sūt consecratio ⁊ missa. sed propter virtutem ⁊ reuerentiam sacramentorum ⁊ ordinum statuit ecclesia ꝙ quādo talia celebrantur semper cum missa celebrantur. cōtra ē nota. lxxviij. distin. in veteri. tñ si huiusmodi solēnitates non seruarent': nihilominus valerēt consecratiōes ⁊ ordinū collationes clericorum. sed qui cōtra facerēt punirentur ordinantes ⁊ ordinati. quia contra ordinationem ecclesie ⁊ contra illud quod ecclesia seruat fecerunt. Sed ꝙ illi qui faciunt contra ordinationē ecclesie puniātur. habetis de temp. ordi. sane. ⁊. c. litteris ⁊. c. vel non est compos. ⁊ duobus. c. ibidem sequenti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

bus. omnes enim tenentur seruare quod ecclesia romana obseruat. ifra de sac. vnc. c. vnico in fine. ⁊ que omissa sunt in premissis debent suppleri: vt dicitur in principio. c. de sac. vnc. ⁊ in ti. sequen. c. j. ⁊ c. presbyteri. Hug. dixit ꝙ si vnus consecrat ⁊ alter missam dicat ꝯsecratus erit sed fieri non debꝫ. De hac materia notatur .lxxv. distinctione ordinationes episcoporum. de hoc quod dixit. Hug. quesitum fuit a me bernardo parmeñ. canonico bonoñ. capellano domini pape in consecratione bonoñ. episcopi vtrum archiepiscopus posset consecrare: ⁊ alius missam cantare. responsum fuit ꝙ illud fieri non debebat: cum illud esset contra ordinationem ecclesie vt supra dicitur: ⁊ nunquam audiui nec legi ꝙ hoc aliquando factum fuerit ⁊ hac de causa pōitur hic hec additio. b. Sed finita illa missa: si aliam postea celebraret: bene posset ordines celebrare si necessitas esset: vnde dicit tunc. q. d. finita illa missa posset prius pallio recepto: quia mysterium diuidi non debet. xxiij. distinctione. quorundam. Argumē. contra. vij. q. j. nihil. ⁊ c. illud ex necessitate que legeꝫ non habet: supra de consue. quanto. de con. distin. i. solennitates.

solennia incipit ⁊ perficit consecratus in die consecrationis sue valeat ordines celebrare. Ceteri vero qui inter epistolam ⁊ euangelium consecrantur: quia consecrati cō celebrant principaliter celebranti: ne diuidatur[h] mysterium vnitatis: nec debent tunc ordines celebrare. Preterea cum non liceat archiepiscopo sine pallio[i] conuocare concilium: conficere chrisma dedicare basilicas: ordinare clericos ⁊ episcopos cōsecrare: multū profecto presumit qui antequam impetret pallium: clericos ordinare festinat. cum id non tanquaꝫ simplex episcopus: sed tanquā[k] archiepiscopus facere videatur. Quod autem tabulam argenteam dicitur vendidisse dummodo ecclesiam armachanā reddat indemnem: equanimiter poteris preterire[l]: cuꝫ id de cleri ⁊ populi processerit voluntate.

Idez tole. episcopo ⁊ sagoñ. ⁊ de ardabeñ. abbatibus.

Auditis ⁊ itellectis meritis cause de duabus electionibꝰ celebratis i ecclesia baioceñ. vnam de gu. archiepiscopo: ⁊ alteram de. r. subdiacono inuenimus vtrāꝗ contra formam canonicaꝫ attentatam. Cum eniꝫ inquisitis voluntatibus singuloꝝ decanus cum paucioribus in ipm[m] r. ⁊ cantor cū pluribus in dictū gu. archidiaconum[n]

i Sine pallio. quia in pallio plenitudo pontificalis officij confertur. j. de vsu pal. nisi. ⁊ ideo ante pallium talia facere non potest. alij tamen dicunt ꝙ potest alij demandare. s. eo. suffraganeis. quia consecrare ē ordinis episcopalis: sed episcopalia ante pallium acceptum exercere nō potest. vnde alijs inferioris ordinis hoc demandare non valet. argu. op. j. de con. eccle. vel alta. aqua. ⁊ argu. s. eo. transmissam. sed suffraganei sui ad mandatum ipsius possunt alium suum suffraganeum consecrare. s. eo. c. suffraganeis.

k Tanquam. ⁊ ita quedam facit quis tanquā alius vt. xxij. q. iiij. si ecclesie. in fine. ⁊. ff. de adoptionibus. si pater. §. qui duos. ⁊. l. si consul. ⁊. j. qui filij sint legitimi per venerabilem. vbi de hoc: qꝛ nullus ecclesie erat episcopus: tanquam archiepiscopus nō poterat qꝛ nondum recepit pallium.

l Preterire. ⁊ ita hic purgatur pena criminis per restitutionem. infra de rebus eccle. non alienandis. siquis presbyterorum ⁊ trigesimaquinta. q. nona. quod quis commisit. ⁊ duodecima questione secunda. siquis qualibet. simile infra de loca. ⁊ conduc. propter. ⁊ capitulo potuit. sicut si aliquis ante accusationem recedit ab incestuosa coniunctione sine pena est. ff. de adulterijs. si adulteriuꝫ §. idem imperatores. ⁊ ff. quod metus causa. l. si cum exceptione. §. satis. ⁊. C. de his quibꝰ vt indignis. l. alia. ff. de in offi. testa. papinianus. §. meminisse. ff. de alienā. mu. iudic. causa fac. ex hoc edicto. §. penultimo Argumentum contra. vi bono. rapto. non ꝓdest. vbi non prodest raptori rem restituere ad euitandam penam. ff. de furtis qui ea mente. ⁊. ff. depositi. lege prima. §. si rem depositam. Sed obijcitur iste est suspectus ⁊ satisdatio non mutat maliuolum animum tutoris. institu. de suspec. tuto. in fine. Sed iste non erat suspectus al's: ⁊ excusatur propter mandatum cleri ⁊ populi. duodecima questione secunda. de rebus. Joan. Sed ibi maior prestitit auctoritatem. hic fuit iste maior qui deliquit: immo ipse facere non debuit. quod alios facere ipsum prohibere oportuit: decimasexta questione prima nemo. ⁊ capitulo in canonibus. ⁊. ff. si serui. vendi. altius. ff. de condictioni indebi. frater a fratre. Dicūt quidam ꝙ hic pōt in casu isto ⁊ consimili pena purgari: ita ꝙ non remoueatur ab ecclesia nec deponitur. Contrarium dico ꝙ licet reddat ecclesiam indemnem: propterea non euadit penam depositionis: sed euadit soluendo penam excommunicationis: vt duodecima questione secunda monemus. ⁊ capitulo diaconi. ⁊ capitulo statuimus. Et hoc etiam dico per iura proxime dicta. hoc probatur per decre. greg. infra de solu. si quorundam. vbi dicitur: qui obligat ecclesiam suspensus est ab administratione spiritualium ⁊ temporalium ipso iure: ⁊ ita intelligitur capitulum illud. siquis presbyterorum. quia per restitutionem solummodo euadit penam excommunicationis: ⁊ quod hic dicit: dispensatio fuit ⁊ gratia: ⁊ hoc innuunt illa verba equanimiter poteris preterire: ⁊ ita fuit solummodo quedam tolerantia. Huic adminiculum prestitit ꝙ dicit cleri ⁊ populi assensu. c. illud quod quis commisit. loquitur similiter de misericordia de eo qui toleratur in officio suo: vt ex littera ipsius capituli patet. ad hoc prestat bonum argumentum. ff. depositi. l. j. §. si in rem.

m Auditis. ipm. r. non erat in antiqua.

n Archidiaconū. olim verbū istud dictum non erat hic b.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Conuenissent. nominando non eligendo.
b ¶ Appellatum. a cantore ⁊ suis in electioe.
c ¶ Prorupit. eligendo. gu. archidiaconū ⁊ recedendo a nominatione. r. subdiaconi.
d ¶ Electioni. facte a decano.

non cassata. s. eo. consideravim⁹. Sed hic videt̃ contra: ex eo ꝙ dicit supra cū tñ ex postfacto ⁊c. ꝙ electio que nulla est ipso iure impediat secundā. Prima enī a paucioribus ⁊ post appel. facta fuit vnde dicebatur nulla. Et sic perditur dominium per id quod nullū ē j. de renū. quod in dubijs. Sic vides ꝙ ab accusatione q̄ nulla est: nō pōt quis discedere nisi iudicis auctoritate. ff. ad turpil. l. i. §. accusationem. Sic secunduz testm̄ factum sub cōditiōe que nunq̄ȝ erit dū tamen esse potuit rūpit primū. ff. de iniusto rup. testa. cū in secundo in fi. ⁊ primū matrimonium qđ nulluȝ ē impedit secunduȝ j. de spon. ad audientiaȝ. Sic manumissio que nulla ē prestat impedimētum vsucapiendi. ff. de vsucapio. pro donato. l. qui pro donato sic accusatio que nulla est impedit sequens matrimoniuȝ. j. de despon. impu. ad dissoluendum in fi. In stipulatione aliud est: quia si prima stipulatio nū valet que potest elidi per exceptionem teneat secunda. ff. de v̄bo. obli. si dari stipuler. Quidam tamen distinguunt ꝙ electio quandoq̄ȝ nulla est iure actionis ⁊ non iure exceptionis: quoniaȝ ex eo non potest peti confirmatio: vbi h̄ s. e. consideravimus vbi p̄ma non tenet ⁊ tñ impedit secundam: ⁊ hic quandoq̄ȝ est nulla iure exceptionis ⁊ actionis: vt illa que facta est ab excommunicatis siue de persona indigna: quia ex ea non potest excipi vt alia impediatur. j. de app. constitutis. ⁊ fi. s. e. bone. sicut aliquis quandoq̄ȝ cōsequitur sumptus per retentionem quos non posset consequi per actionem. ff. de condi. indebiti si in area in fine. insti. de re di. §. certe: ar. ff. de ꝯpen. etiā. Sed que est ratio quare i casu hui⁹ decre. electio que est ipso iure irrita impedit secūdam. ita ꝙ non valet secunda: ⁊ in contrarijs. ⁊. j. e. scriptuȝ ⁊. j. e. c. ꝯgregato. ⁊. s. e. cum in cunctis. ⁊. c. bone. c. cum vintoñ. ⁊. j. de ap. constitutis electio que est ipso iure irrita non prestat impedimentum secūde. Ratio est hec. Lȝ. n. i casu hui⁹ decr. p̄ma electio sit nulla eligētes tñ n̄ sunt ipso iure eligēdi ptāte p̄uati: nec electio ꝓpter h̄ deuoluitur ad alios: ⁊ iō cātor ⁊ sui non debebant eligere sine decano ⁊ suis socijs: ⁊ q̄ elegerunt decano ⁊ suis socijs n̄ vocat̃ p⁹ appellationē p̄ma n̄ cassata: ⁊ ex īteruallo cassat̃ vtraq̄ȝ electio: ⁊ vtraq̄ȝ pars peccauit in forma siue in modo eligēdi. Sed in ꝯtrarijs electio est ipso iure nulla: ⁊ eligētes sunt ipso iure eligēdi ptāte p̄uati. ⁊ ius eligēdi deuoluit̃ ad alios ēt paucio res. s. đ postu. gratū. ⁊. s. e. bone. ⁊ iō tenet electio cū sit fcā ab illis penes quos ius đuoluit̃ eligēdi: ⁊ ista duo ꝯcurrē debēt ad h̄ vt teneat secūda electio. plus. n. peccant eligēdo idignū q̄ȝ peccādo i forma: ⁊ iō plus puniūtur

e ¶ Postfacto. Hic vz ꝙ electio q̄ nulla est ipso iure impediat secūdā ⁊ q̄ dicit̃ electio q̄ fuit irrita ipso iure ⁊c. q̄ vtraq̄ȝ h̄ cassat̃. vñ ꝯdicit. s. eo. bone. ⁊. j. de ap. constitutis. ⁊ j. eo. ꝯgregato i quibus secūda tenet: q̄ prima fuit nulla ipso iure. Sȝ dicas ꝙ electio illa non erat nulla ipso iure imo poterat rata haberi nec erat euidens ipsam nō tenere: ⁊ v̄ba ista. s. irrita ipso iure non tenent̃ ꝓprie. vñ expone irrita ipso iure. i. irritanda de iure: ⁊ hec expositio probat̃ ꝑ fi. c. vbi dicit̃ vtraq̄ȝ electionē duximus irritandā: ⁊ sic nulla cōtrarietas: ⁊ loqt̃ in eodē casu hec decre. cū illa. s. e. ꝯsideravimus. ⁊ nō inuit̃ h̄ ꝙ ratihabitio non possit habere locū in electionib⁹: q̄ bene hȝ locum vt. s. eo. quod sicut. ⁊. c. lȝ. lxiij. di. quanto. j. de iurepa. cura. ⁊ s. de postu. bone. sed hic nō pōt habere locum ratihabitio q̄ȝ diu appellatio pendet: ⁊ ei nō renunciat̃ in totū: q̄ cōtraria sunt ꝯsentire ⁊ nolle recedere ab appellatione fi. j. de ap. sollicitudinem. vnde dicit maxime ap. pē. q. d. si voluit renūciare appellationi ⁊ ꝯsentire: pōt ꝯualescere: ⁊ maxime ꝓ tanto ponitur ⁊ qđ dicit̃ ex postfacto ⁊c. allegatio fuit ꝑtis aduerse: nec ponūt ius illa v̄ba ex postfacto: ⁊ hoc vz per fi. vbi dicebat̃. Nos igitur his ⁊ alijs auditis que coraȝ nobis allegata fuerūt vel dic ꝓut dicitur in vlti. notu. in fi.
f ¶ Maxime. proprie ponit̃: q̄ idem esset circa app. ⁊ in antiqua non erat hoc aduerbium.
g ¶ Cassatā. de facto intellige cū nulla fuerit. q̄ qđ nō ē cassari nō pōt: sic. j. de re. ec. alienā. vel nō si quis presbyterorum Item qđ dicit in fi. irritādā ꝯdicit lr̃e supiori: vbi dicit ꝙ electio que fuerat irrita ipso iure: ḡ nō poterat irritari si nulla ē Dic ꝙ v̄bū istud irritandam: quantuȝ ad primam electionē ponit̃ improprie. i. irritam q̄ȝtum ad secundā ponitur ꝓprie. fi. xxviij. di. p̄sbr̄. q̄ secūda nō erat nulla: sed ꝑ exceptionem fuit cassata. ⁊ si decanus ⁊ sui ꝯsensissent electioni secūde cōfirmata fuisset: vt dicitur in fine vlti. notule.
h ¶ Irritandā. Nota ꝙ vbi plures electiones ꝯcurrunt que sunt incontinenti: neutra īpedit aliaȝ vel p̄ualet alij q̄ prior fit sed p̄ualet illa q̄ maiorib⁹ iuuat̃ meritis ⁊ plurimoꝝ approbatur assensu. lxiij. di. c. vlti. j. e. ecclesia. s. e. dudum. Si vero ex interuallo fiat secūda: tunc hȝ locum distinctio: aut prima est aliqualȝ posset elidi ꝑ exceptionē: aut nulla ipso iure. Si enī euidens est primam nō tenere ipso iure: puta cū eligit̃ qui ē ineligibilis. s. e. cū vinto. ⁊. j. de ap. ꝯstitutis. ⁊. j. e. venerabilem. ⁊. j. e. ti. ꝯgregato. vbi tenet secūda a paucioribus facta: tūc prima nō p̄stat ipedimentū secūde. Sed si dubiū est an teneat prima: q̄ aliqua cā allegat̃ quare posset tenere tunc prima prestat impedimentū secunde. nec debet fieri secunda p̄ma

conuenissēt:[a] solo cātore postmodum quedam aiunt videlicet magistrum. r. de algedis nomināte ad. n. fuit audi. appellatum[b] ne decanus qui primam in electione vocē habebat ad electioneȝ procederet sine consensu totius capituli vel maioris ⁊ sanioris partis ipsius. Ipse vero decanus non habito consensu maioris partis capituli: sed longe minoris subito in electioneȝ prorupit[c] appellans: ne quis contra ipsam aliquid attentaret quamuis asseueret ꝙ electioni[d] facte plures alij consense runt: cuȝ tñ ex postfacto[e] nequerit ꝯualescere: qđ ab initio nō valebat: q̄m electio q̄ fuerat irrita ipso iure per subsequentem cōsensuȝ maxime[f] appellatione pendente non poterat esse rata. Eis ergo ad propria redeuntibus vel recedentibus cantor: ⁊ alij qui remanserant in capitulo post illam electionem nōduȝ cassatam[g] ⁊ ap. ad nos interpositam a nominatione dicti archidia. recedentes đ nouo prefatum subdia. eligere presūpserūt. Nos igit̃ electōeȝ vtranq̄ȝ duxim⁹ irritandam[h]

Idem grandissilue et belle p tice abbatibus.

In causis: et infra. Cum caplm tolosan. eccle ad tractandū d electōe epi cōue nissent: duos elegerūt. vt. v. d eodē caplo eligerēt electores qui pstito[a] iuramēto desubsti tuendi pontificis electōe tra ctarēt et singulis de caplo sta tutū ē et cōcessū: vt ille quem illi concorditer vel tres ex illis eligerēt: ab eis si persona essz idonea[b] pro epo sine ꝯdictione aliqua hēret: et infra postmo dum vero cuz a predictis du obus. v. electores ellecti fuis sent: et ad tractanduz d electi one secessissent in partē: et nō possēt omnes in vnaz pariter concordare personaz tres ex eis conuenerunt in epz cōue narum: et deinde electionez[c]: quam de postulādo epo fece rant capitulo publicauerunt ac reliqui duo sbsequent ter tia die cum paucis d capitulo reliquis abntibus elegerunt archi. agenen et infra. Nun cij vero pdicti archidiaconi econtrario rñderunt: q cuz p dicti. v. electores seorsum de electione tractantes inter se dissiderēt: ita q cōtentiose vo ces eoꝝ a fratribus: qui remā serant in capitulo audite fuis sēt: capitulum ipsos propt hu iusmodi contētōes suspectos habentes ad eos duos d cano nicis dstinarunt: p quos inhi buerunt eis ex parte nra: ne vlterius in facto procederēt: et ita potestatem[d] eligēdi: quā eis cōmiserant: reuocauerūt: mandantes eis: vt redirēt ad caplm: et parit cum alijs frib9 d electione tractarēt. et huius modi reuocationi duo ex ipsis electoribus adhibentes con sensum reliquis tribus non ꝯ tradicētibus ad ipsuz capitu lum sunt reuersi: sed alij tres vsqz ad fores capituli subsecu ti ab eis postmodum discesse runt. Capitulum vero cuz to ta die illa ipsorum presentiaz expectassēt subsequēti die cā panam[e] pulsari fecerunt: sicu ti moris est ad capituluz con gregandum: et pdictis tribus cum paucis complicibus fuis se se contumatiter absentanti bus prior cum maiori et sanio ri parte capituli elegit in epi scopum archi. supradictuz: et ifra. Quia vero postulatio[f] d episcopo conuenarū que pre cesserat: facta erat per eos: in quos totum capitulum eligē di transtulerat potestatem: p pter quod vnanimiter de con sensu totius capituli intelligi tur esse facta: qm̄ cum res nō esset integra[g]: q: in tractatu iam processerāt electores: ca pitulum minime potuit reuo care: lectionem ipsius archi. decernimus irritādam. Quo circa mandamus: quatenus si personam ipsi9 episcopi vti lem et necessariā inueniretis ad regimen ecclesie tolesane et idoneam tam scientie litte rarum q sue conuersationis

Et ē sile: q: q peccat hodie cōtra formā illā. j. e. q: pro pter. non sunt priuati eligēdi ptāte sed puandi: s qui peccāt eligendo indignum: sunt ipso iure puati. Si ve ro vtraqz pars peccat in forma vtraqz cassat: vt. s. e. cō sideramus. et hic: et in consimilibus. Sed si vtraqz pars peccat in materia transfertur eligen di potestas ad su periorē. s. e. bone. e. in fine hodie vero seruari debet for ma illius decre. j. e. q: propter. Sed si cantor et sui vo cassent decanuz et suos ad electionē et illi etiam noluis sent venire: tunc nunqd eoꝝ valuis set electio. videtur q sic. s. c. cū nobis olim. et. c. q sicut § si āt. Ar. ꝯ. s. e. c on sideramus. Credo q si decanus et sui q ꝯtempti fuerūt in secunda electio ne a cantore et suis consensu ēt electi oni cantoris: valu isset secunda. s. e. quod sicut. cū nul lum ius acquisitū fuisset electo p pri mā electionē: que nulla erat ipso iu re. vt dz. s. vn̄ ab eo poterat recedi siue iniuria alicu ius hodie vero dz seruari forma illa que traditur. j. e. q: propter.

a In causis p stito. sm q lex dicit in auc. de sanc. epis. §. iube mus igitur abba tem. col. ix.

b Idonea. Hec clausula semp sub intelligitur: et si nō appōatur. s. e. cāz q. et. s. de rescript. cum adeo.

c Eelectionē. Nō mirabilē significa tionem huius termini electio: hoc fuit dicere suam po stulationez. c. publicauerūt. ar. j. de renū p9trāslationē

d Potestatē. hic cōfessus fuit de intentione aduersa rij: et sic fundauit intentionem aduersarij.

e Cāpanam. j. de offi. custo. c. i. et. ij. di. i. ius militare.

f Postulatio. Hic habes: q qui dati erant ad eligen duz: possūt postulare: et d alia ecclia: sic. j. dē renū. cū post trās lationem. Exquo. n. caplm nihil excipit in illa potestate: oia itelligunt cōcessa: per que puenit ad illud: et qcqd ipi possēt facere: ar. s. de cōsti. ex lris. et. j. de puil. q: circa. ff. de pcu. ad legatū. et. l. ad rē mobilē. et ar. ad hoc. ff. iudic. sol. iam tn̄. §. in hac. et. ff. man. l. vlti. i fi. ar. contra. s. e. innotuit. in fi. ff. de procur. in mā dato. et. C. de transac trā sactionis. in fi. et. ff. d mi no. illud. §. si talis. et. ff. d iureiu. iusiurandum. §. procurator. So. pma ru brica vera: q: talia ppa ratoria etiam cōniuncta sūt principali negocio: q: per postulationē veni mus ad electionem vel ad eius effectum. ff. de spon. oratio. contraria causalia sunt.

g Integra. ergo si res esset integra possent re uocare: vt hic arguitur ad instar mādati: qd re integra reuocari pōt in sti. mā. §. recte. cū nihil i tersit mādatarij. ff. d ꝯd. ob cāz da. si pcium. et. l. si pecuniam. et. l. dedi. i pn. et in societate. ff. p socio verum. §. vlti. et in depo sito. ff. deposi. l. i. §. pe. et. j de deposito bona fides. In contrarium videtur: q re integra possit reuo cari talis ptās nisi place ret vtriqz parti: sic fit i vē ditione. C. de actionibus et obl. sicut in initio. cuz grat'a vtriusqz talis con tractus factus sit: vt ibi. nam exquo semel consē serunt et cōtulerunt ius in ipsos: et illi receperūt et etiam iurauerunt mu tare non possunt nec vo care. vt. j. de offi. dele. su per qstionum. §. porro. et qd semel placuit āplius displicere nō pōt. xxxij. q v. horrendus et. viij. q. ij. dilectissimi. et. s. e. cuz in ter canōicos vsus si. pte rea hic fuit quedam cō cessio siue donatio iuris sed perfecta donatio non reuocatur. C. de donationibus sine C. de trāsac. qzuis. et. C. de reuo. dona. si dōatōez. et. C. de dona. q sb mō pfecta. et dixit dñs n auferā a te qd tibi ddl. xxij. q. ij. n eiz et remittētib9 actōes suas n ē āpli9 regress9 ad eas. ff. d edi. edic. l. queritur. §. si venditor. et cōmodatū ante vsuz cōpletū nō reuocatur. j. de cōmo. c. vno. et. ff. e. ti. i cōmodato. §. sicut.

39

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Et sic non videtur per iura ista q̄ reuocatio posset fieri eis in uit's .cū gratia vtrorūqз hoc sit factum vt intersit istoꝝ nō re uocarentus illud ab eis cum modo possent eligere quem vo lunt:postea vero non. In contrariū videtur q̄ etiam re non integra possint reuocar̄ vsqз ad litē cōtestatā:qꝛ vsqз ad li.ↄt possūt reuocare manda tum pcuratoriū.ff.ꝺ .p cura.añ litem.ꝛ ēt post: si suspectus fit.ff.e.ti.p⁹ litē ꝛ.l.itē si suspectus. ꝛ l.q̄ oīa. Sed isti iam sus pecti videbant̄ cū essent in clamoribus ꝛ discor dia:vt.j.de procura.ex i sinuatione.ꝛ.c.in nostra ꝛ.c.mandatorꝛ iudiciuз soluitur vetante eo qui iudicare iussit.ff. de iu di.iudiciū.ff.de arb.sed si seruuз.i fi.Contra pro bo q̄ re nō integra non possint reuocare.j.de iu di.c.i.ꝛ.ff.de iu oni. iu. si conuenerit.ꝛ hic in fi. Quid ergo dicemus. sa ne pbabiliter posset di ci q̄ talis ptās data reuo cari nō possit siue res sit itegra siue nō ꝛ h̄ supple marie:qꝛ nō ē h̄ puꝝ mā datū:imo cessio iuris si ue dōatio:vt dictū ē. Et io.huic opiniōi ↄsentire videt̄.ꝛ ad hoc optime facit.s̄.e.cām.q̄.Alij di cūt q̄ re itegra pñt reuo care:vt h̄ innuit a ↄtrio sēsu.Et ar.op.qꝛ n̄ dꝫ du rare talis ptās nisi cui p missa durat.ff qꝺ cuius qз vniuer.i ꝛ eoꝝ.§.i. i fi.

ex emplo ad hereticoruз per fidiaз[a] de tolosana dioc.extir pandam:que ibi per negligē tiam presulum mirabiliter ꝛ damnabiliter hactenus pullu lauit transeundi ad ecclesiaз tolosanaз propter vrgētē ne cessitatem ꝛ eorundem vtili tatem ei licentiā tribuatis[b].

Idem epo florentino.

Cum ecclesia vulterana debito canonicorum ob sequio longo[c] fuisset tpe desti tuta vulterāus eps volēs mi nistroꝝ defectum in eadeз ec clesia restaurare canonicos quosdā elegit ꝛ instituit i ea dē:quos canonici recipe no luerūt asserentes q̄ talis ele ctio fuerat i eorum preiudici uз attētata:ꝛ ifra. Mādam⁹ quaten⁹ super primo articu lo petitōis epi in quo postula uit[d] a te vt canonicos ab iniu ria quā ei super electōe cāoni corum vulterañ. ecclesie ife runt:prohiberes ab impetiti one ipsius dictos caōicos ab soluere nō postpōas: qꝛ non videt̄ iniuriā[e] facē q̄ vtitur iu re suo:cum p testē lōge meli us[f] sit probatuз q̄ cāonici su pradicti hoc iure vsi fuerint anteq̄ eps memoratus. In se cūdo quoqз articulo[g] q̄ idem petebat eps vt dicti cāonici epз ipsuз iure electōis vti libe re peterent absoluē studeas canōicos sepedictos:maxime si sit notoriū[h] q̄ in tuscia gene ralis cōsuetudo seruetur:vt i cathedralibus ecclesijs soluз capitulum irrequisito episco po eligendi canōicos habeat facultatem.

Idez abbati sancti victoris ꝛ decano parisieñ. ꝛ magistro r.ꝺ.cortoñ. canoni.moriñ.

Cum dilecti filij archi. moriñ.ꝛ ifra. Eccl'a mo riñ.epi solatio ꝺstituta cāoici eiusꝺ pastoris substitutōe tra ctātes i tres cāonicos moriñ. ptātē eligēdi epз vnanimiter contulerūt pmittētes vt illuз reciperent in pastoreз queз ꝺ

§.i.qꝛ moyses.ex precepto dñi aaron in summū pontifi ceз ꝛ filios eius in minores sacerdotes elegit:vt ibi dꝫ ꝛ videt̄ expressum in auc.vt mēsu.ordi.cleri.col.ij.ar. ↄ.j.de his que fi.a prela.si consen.ca.in.vi.c.primis. qꝛ huiusmōi eccliastica debēt facere ꝺ ↄsensu capituli: vt ibi dicitur.ꝛ cū qb⁹ ē in ministerio cuз his disponat. xciij.di.diaconi. p terea ex eo q̄ dicit in fi.si cōsuetudo est q̄ canonici eli gant irreqsito epo patet q̄ de iure cō muni simul debe ant eligere:sicut ꝛ alia negocia sil' fa cere ꝺbent cū eps sit caput capituli ꝛ canonici mēbra j.de his q̄ fi.a pla. si.cōsen.ca.nouit ꝛ.c.q̄зto.ꝛ q̄ simi' eligere debeāt:ha bes.j.de cōce. pb. postulastis. Dico q̄ de iure cōi simi' ad epm ꝛ capitulū ptinet collatio bñ ficioꝝ p iura prie dicta.j.de surep.a. nobis.ꝛ hic in fi. satis pз ita esse. s̄ cōsuetudo in plu rib⁹ ecclesijs ꝺro gat huic iuri vt h̄ in fi.huius ꝺcre.ꝛ j.de cā pos.cuз ec clesia.ꝛ.j.de v̄. si. abbate.ꝛ.s̄.de cō sue.cum dilectus ꝛ.xxiij.q.i. pudenda .ꝛ.j.de his que fi.a pre .si.cō.ca: ea noscitur ꝛ consuetudo reddit aliqueз inhibileз ad eligendum.j.de cle.coniu.cū olim.ꝛ.xij.di .nos consue tudinē ꝛ.ff.de decu.nō tm̄.ar.ↄ.s̄.e.ti.cū.terra.ꝛ.c.cuз cāз.ꝛ.s̄.ꝺ cōsue.cū venerabilis.ꝛ.c.cū inter.sз illa con suetudo nō est rōabilis:imo ē ↄ decus eccle:ꝛ iō nō est pscriptibilis s̄.de consue.c.vlt.

a Perfidiam.hoc iō qꝛ si esset remissus ꝛ negligens ad he reticos extirpandos debet remoueri.j.ꝺ here excōicam⁹ i fi.

b Tribuatio .Ex hac decre.bene colligitur q̄ ius acqretur postulato post publicationeз postulationis in hoc .s.acqritur q̄ postulātes ab ea recedere nō pñt.sicut nec ab electione p⁹ publicationeз scrutinij.j.e.publicato.Et idem credo publica ta postulatione:vt dixi.s̄.de postu.c.vlt.ꝛ pe.Sed contrariuз potest assignari.s̄.de postu.bone.vbi videtur q̄ postulantes possunt recedere a postulatione anteq̄з sit pñtata superiori:sз hic non poterant recedere:qꝛ promisserant illum habere pro epo quem illi eligerent in epm ꝛ ita non poterant venire con tra promissionem suam.

e Cum ecclesia vulterana.lōgo.p hoc videbat̄ q̄ eps pos set supplere negligentiā cāonicoꝝ:ēt si als eligē n̄ possз.j. de cōces.pbē.nulla.ꝛ.s̄.e.cū in cūctis.in fi.Sed hic nō pote rat aliter supplere:qꝛ nō erāt distincte pbende .j.de cōces.pre bē.ex pte.ꝛ si distincte essent adhuc nō posset cū ipse similiter negligens fuisset.vñ ptās trāssata erat ad superiorē:nec mo raз poterant purgare.j.de sup.neg.prela.lз.ꝛ duobus.c.seq. ꝛ.hoc ex eo dicit longo tempore.

d Postulauit.Et vr̄ q̄ bñ postulauerint:qꝛ.solus epus debз dare pbēdas:ar.xxi.di i.nouo.ꝛ.xvi.vij.nullus.argu.xxi.di.

c Iniuriam.si.ff.de iniur.iniuriarum.§.i.ꝛ.ꝺ peti.he. illꝺ.i.Rñ.i fi.ꝛ.j.ꝺ ap.hōe.ꝛ.xiiij.q.i.qꝺ debet̄.ꝛ.q.v.n̄ sāe.qꝛ ꝛ si noceat alij ita vt auferat ei ↄsueta ↄmoda dū tm̄ n̄ faciat aīo nocēdi:n̄ dr̄ facē iiuriā.ff.ꝺ aq.plu.ar.si meo.ꝛ.ff.ꝺ dā.ife.pcul⁹.ꝛ.xv.q.i.illꝺ.ff.ꝺ s̄. vr.p.cū eo ꝛ.xxiij.q.ij.c.vlt.sec⁹ si faceret aīo nocendi.ff.de re iu. domū.ff.de dam.infec.q vas.ff.si ser.vē sicut.§.aristo.

f Melius .ꝛ iō pualere dз .j.ꝺ pba.lз. sз si eq̄liter p batum sit cōiter cōferat cū de iure cōi hoc sit faciendū vt dictum est in notula:ꝛ videtur qꝛ res ad suum statū sic reuertitur .ar.s̄.de consue.cum dilectus.ꝛ.ff.ꝺ pac. si vnus.§.q̄ si non totum als esset sentētiādum p pos sessore.j.de pba.ex lrīs.j. de fi.instru.iter dilectos.i fi. ꝛ insti.de interdic.§.cōmodum nisi in tribus casibus.j. de pba.ex litteris

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

g ¶ Articulo. Eadem videtur petitio cū prima: sed dic ꝙ prima erat ne repellerent cāonicos ab episcopo in stitutos. secunda erat ne in posterum nō ipediret eum eligere: ⁊ lꝫ obtineret in primo: nō obtineret propter hoc i secūdo: ar. ṡ. e. q̄relaꝫ. Sꝫ in secūdo articulo agebat̄ petitorio: vt pꝫ ex ipsa littera.

b ¶ Notorium. i. manifestū rei eui dētia: vl' alijs duo busmodis de qui b⁹ trib⁹ modis ha bes. j. de coha. cle. ⁊ mu. c. vlt. ⁊. ff. ꝺ lega. si de interpre tatione.

i Dum dilecti. de gremio. sꝫ si hoc i illa trāsla tione p̄tātis ñ fuis set expressum pote rant eligere vnde cūqꝫ vellent. ṡ. e. i causis. Quid iurꝫ sit super hoc dictū est. ṡ. eo. cum inter canonicos.

k ¶ Examinatis. Ad hoc ñ tenebāt̄ sꝫ hāc formā. nec fuerūt ista vota re dacta in scriptis.

l ¶ In etate. pōt enim minor iudex examinare de eta te an sit dign⁹ ve nia etatis: ⁊ doce re poterit sup hoc principeꝫ. C. ꝺ his q ve. eta. impe. l. ij. si tñ in etate dispē sare potest. C. e. ti. l. ij. sed bene potuit iudicare ipsuꝫ nō pati defectuꝫ ⁊ si minor fuisset ꝺbuit cassare electionem. ṡ. e. dudum. sed dispensare nō potuit nisi solus papa. Sed nūqd episcopi possūt dispensare: vt minor promoueatur ad honores: videtur ꝙ nō per id qꝺ habes. ṡ. e. cū in cū ctis. §. inferiora. ⁊. j. de eta. ⁊ qua. eā te. ibi p̄cipit papa ꝙ nulllus p̄moueat̄ nisi sit etatis legitime. j. e. nihil ē: vbi punit̄ grauiter qui hoc facit: ⁊ sic huiusmodi di spensatio illis p̄hibetur. Dicunt qdam ꝙ episcopi pos sunt dispensare in etate: ar. ad hoc. j. ꝺ eta. ⁊. qua. pre terea. ⁊. c. idecorum. Credo ꝙ non pñt dispēsare in hoc ꝯtra concilium licꝫ de facto hoc faciāt qñqꝫ. ⁊ ē simi le q: cum illegitimo dispensare non pñt: vt p̄moueat̄ ad honores. j. ꝺ fi. presby. c. vl. ⁊ penul. vbi dicitur ꝙ cum illegitime natis solus papa dispensat ꝙ illi probi beantur ab honoribus. dicitur in cōcilio picta. j. ꝺ fi. presby. c. j. Qua eniꝫ ratione episcopi non possunt cō tra illud ꝯcilium dispensare: eadeꝫ rōe dico ꝙ nō pos sunt dispensare ꝯ ꝯciliuꝫ lateranñ. ⁊ ꝯ concilium gene rale. j. e. nihil. v. puniuntur qui hoc faciunt: quod est magis celebre conciliuꝫ in quo prohibetur ne mino res ad dignitates p̄moueantur. ṡ. e. cum in cūctis. in prin. ⁊. inferiora. ⁊ iō stabimus illis concilijs ⁊ legibus predictis: ex quo nō inuenio cōcessum p canones ꝙ minores iudices pñt dare veniaꝫ etatis. j. de no. ope. nun. itellerim⁹. vbi. n. iura ca nonica ñ ꝯdicunt legibus: immo ꝯcordant illis stabo.

gremio ipsi⁹ ecclesie duceret eligendum: qui examinatis[k] volūtatib⁹ singulorū archid. eiusdē ecclesie in ep̄m elege runt: metropolitan⁹ quoqꝫ tā electionem ⁊ electi personaꝫ examinans q̄ etiaꝫ sup ipius etate de cuius defectu fuerat ab aliquibus dubitatū inqui rēs sollicite veritatē per sen tentiam declarando electum ipꝫ minime sustinere i etate defectū: electioneꝫ factam de ipso solēniter confirmauit: ⁊ infra. Uerum. b. q contra ele ctum venerat memoratum p posuit ex aduerso: ꝙ cum su pradictis tribus sub hac for ma fuerit eligendi ꝯcessa po testas: vt capituluꝫ eum reci pere teneretur: quem illi tres ab oibus vel maiori ⁊ saniōi parte de gremio ipsius eccle sie nomiatiꝫ eligerēt in pasto reꝫ: electores ipsi terminos[m] potestatis sibi tradite nō ser uantes p̄dictū archi. eligere p̄sumpserunt: quem pauci de capitulo nomiarant: vnde ca nonici morū. postmoduꝫ ad mirantes qualiter archid. ele ctus fuerat memoratus cum plures essent i eadeꝫ ecclesia digniores[n] ceperunt fere oēs publice p̄fiteri: ꝙ nullatenus archidi. noiarant ⁊ reputan tes se i hac parte delusos: ꝙ sup hoc factuꝫ fuerat nr̄o cu rauerūt apostolatui referar°: ⁊ infra. Nos vero attenden tes q: res pernitiosa esset exē plo: si per surreptiōis[p] astuti am quis ascēderet ad apiceꝫ dignitatis: ita duxim⁹ proui dendū: vt p̄stito a ꝯdictorib⁹ iuramēto[q] ꝙ ipsi maliciose ꝯ p̄fatum electū nō mouerant q̄stionē huiusmodi: predicti tres electores iuramenti vin culo astringant̄ dicē v̄itateꝫ quot ex canonicis examina tionis tp̄e in p̄fatuꝫ archidi. conuenerunt: ⁊ si tres[r] simul aut duo salteꝫ ex ipsis iurati dixerint maiorū canonicorū partē in ipsuꝫ archi. cōuenis servos ꝯtraditoribus silenti um imponatis: cum ꝯtra hoc

m ¶ Terminos. Si hoc verum fuisset nihil valu isset eorum electio. ṡ. de rescrip. cum dilecta. ⁊. ff. mandati diligenter.

n ¶ Digniores. quibus dignior loc⁹ debetur: vi ij. q. j. illud. ⁊. lxiij. di. me tropolitano. ⁊. lxj. distin. miramur. ad fi. ⁊ is gra dus ceteros antecedit: quem labor prolixior vl stipendia meliora fece rint anteire. C. de of. ma. of. l. nemo.

o ¶ Resecare. s. denūciā do per se vel per alios.

p ¶ Surreptionis. sic. j. de re iudi. cum olim.

q ¶ Juramento. Sic er go in causa spirituali pre stat excipiens iuramen tum calūnie: siue ꝙ ma liciose hoc non p̄ponit: sic. j. de testi. consti. utis ⁊. c. presentium. ⁊. j. de re sti. spol. litteras. j. de ex cep. pastoralis. lꝫ directe agens non prestet huius modi iuramentum: vt. j. de iura. calum. litteras. ⁊ hoc fuit ratione presum ptionis. Presumitur. n. ꝙ maliciose excipiant ex quo tot presumptiones sunt pro electo: q: ⁊ s̄m leges prestatur iuramen tum quandoqꝫ in exceptionibus: lꝫ a principio prestetur su per tota lite: in auc. de testi. §. si vero. coll. vij. j. de testi. c. vltra tertiam. vel dic ꝙ lꝫ causa sit super re spirituali ꝙ etiam dire recte agens prestabit iuramentum calumnie: vt si agatur ad restitutionem rei spiritualis. j. de restitu. spolia. litteras: quia sic non agitur spiritualiter. Item si agatur spiritualiter iura mentum de veritate dicenda prestatur. j. e. dudum. ⁊ infra ꝺ iureiuran. ex litteris simile vbi in causa ecclesiastica iuratur de veritate dicenda.

r ¶ Et si tres. Istis enim creditur quasi duobus testib⁹. Sꝫ nunquid fuerunt isti testes in propria causa vel q̄si: non: sed super eo quod factum est coram ipsis de facto alieno: argu. C. de fideicom. l. vl. ⁊ insti. de testa. ordi. §. legatarijs. nam iu dici creditur de his que coram ipso aguntur. xviij. distinc. de concilijs. ar. multo fortius istis qui toti negocio interfuerunt ar. C. de adul. l. in adulterij. C. ad. l. cor. de sica. l. fi. Sed non est veꝝ ꝙ iudicib⁹ credatur: nisi q̄tenus ⁊c. j. de proba. cū ꝯ vñ melius vꝛ ꝙ lꝫ isti suspecti essēt: ⁊ ꝺ facto suo queddāmo do dicant: admittitur eorum testimonium in defectum pba tionis: ar. C. de here. l. vl. in fi. ⁊. iiij. q. iij. §. iteꝫ in crīali v. ueꝫ hui. ij. Rñ. ⁊ ad hoc facit qꝺ dic. ṡ. ita dixim⁹ p̄uidenduꝫ ⁊c.

40

a ¶ Probatio. sed videtur quod isti canonici debuerunt audiri ad hoc probandum: quia talis negatiua: nos non consensimus pot probari. j. de proba. tertio. et negatiua indirecte probari potest. j. de testi. ex tenore. de hac materia dictum est. s. e. bone. Sed hi ideo non sunt admissi ad probandum: quia examinatio illa facta fuit secrete et sigillatim: vnde quilibet eorum esset singularis: quia non posset dicere nisi de se: sic. j. de accu. cum dilecti. in fi. quia singularis testis non probat: sed si publice facta fuisset illa examinatio siue nominatio: tunc probari posset saltem indirecte: vt. j. de proba. tertio.

b ¶ Tunc audiatis. Quid vtraque pars proposuerit ad probandum formam secundum quam eligendi potestas tribus dicitur commissa fuisse siue concessa. et sic etc. hec littera est in antiqua decretali. b.

c ¶ Ostensam. qualiter compellunt canonici probare formam traditam illis electoribus et non archidiaconis: hoc potest esse duabus de causis. Quarum prima est presumptio que multum faciebat pro eo: videlicet quod iam erat electus et confirmatus. Secunda est: quia ad hoc se obligauit ille: sicut patet in fine decre. vbi dicit quod ad hanc penam se obligauit.

d ¶ Cassetis. i. nullam pronuncietis.

e ¶ Obligauit. Alioquin si se non obligasset: pena esset in arbitrio iudicis cum certa pena non statuta non sit. ff. de iure deli. l. j. j. de

eorum esset probatio[a] insufficiens. eo quod singuli essent in suis testimonijs singulares. Si vero per eorum depositiones constiterit sepedictum archi. extitisse a paucioribus nominatum tunc[b] si fuerit sufficienter ostensum[c] quod illum de gremio ecclesie secundum formam sibi traditam debebant eligere in quem omnes vel maior et sanior pars capituli conuenirent; vos electionem ipsius archi. omnino cassetis[d] alioquin quod de ipso factum est ratum habentes contradictores ab eius impetitione per cen. eccle. compescatis prefatum. b. prebenda morin. ecclesie spoliantes. qui se ad hanc penam si forsan in probatione deficeret obligauit[e]. non obstante quod super etatis defectu obiectum est contra illum. cum idem canonicus huic obiectioni non multum institerit. et super hoc a metropoli. fuerit iudicatum[f] cuius sententia in rem transit iudicatam: cum infra decendium[g] non fuerit prouocatione legitima suspensa.

accu. sup his. et. j. de of. dele. de causis. Sic habes hic quod aliquis obligat se sub pena beneficij sui. j. de falsa. c. vlti. Item et obligatur aliquis sub pena ordinis vel anathematis. j. q. vij. quotiens cordis. et de con. di. ij. ego berengarius. Item et sub alia pena pecuniaria. xxiij. di. quamquam. et. xxv. q. ij. quecunque. et. j. de arb. dilecti. Arg. contra quod sub pena beneficij non possit aliquis obligari. C. que res pig. ob. pos. spe eorum premiorum. Hodie vero certa pena statuta est contra illos qui se opponunt contra electos: siue impugnant electionem. j. e. c. j. in concilio lugdun. inno. iiij.

f ¶ Judicatum. Sed nunquid obstabit alijs hec sententia volentibus agere contra electum: sicut videmus circa crimina et populares actiones. j. de accu. de his. et. xxiij. q. iiij. si illic. et. ff. de procura. non cogendum. §. qui ita. ff. de popu. acti. l. iij. nec enim de delicto vnius hominis sepe est querendum. ff. nau. cau. sta. l. ij. videtur tamen quod illis solis qui presentes fuerunt debeat preiudicari. ij. q. v. habet hoc. et. c. mennam. j. de accu. veniens. sicut est in similibus actionibus. j. de fide instru. inter dilectos. ibi res inter alios acta etc. Ad hoc dicas quod absolutio in popularibus actionibus preiudicat omnibus etiam absentibus: nisi in duobus casibus. Unus est siquis suam iniuriam prosequitur: et probet se ignorasse accusationem ab alio institutam. ff. de accusa. sicuti. §. j. Secundus cum vult docere de collusione prioris accusatoris. ff. de preua. l. iij. ff. de iureiurando. l. eum qui. §. in popularibus.

g ¶ De cedendium. per hoc patet quod interlocutoria sententia transit in rem iudicatam sicut et diffinitiua. j. de testi. significauerunt. non tamen quo ad hoc transit in rem etiam iudicatam: quin iudex etiam post decem dies possit reuocare. infra de appel. cum cessante. ff. de re iud. quod iussit. De hoc dicetur sup illa constitutione cum cessante. j. de ap.

Idem episcopo baioc.

Cum in iure peritus existas. et infra. Primus tue consulta. articulus continebat quod cuiusdam decano ecclesie defuncto eiusdem loci capitulum sub hac forma in septem ex ipsis canonicis compromisit. vt illum quem ex[h] se vel alijs de gremio ipsius ecclesie omnes pariter vel maior eorum pars nominaret. idem capitulum reciperet in decanum. Unde cum vnus ex illis septem a tribus ipsorum et alius qui non erat de numero eorundem a tribus alijs in decanum fuerint nominati requisisti vter eorum assumi debeat in decanum. Super quo taliter respondemus quod is qui de numero. vij. a tribus eorum dignoscitur nominatus: iuxta compromissi tenorem[i]. debet in decanum assumi. dummodo electioni de se facte consentiat[k]: et aliquod canonicum non obsistat.

Idem duci caringie

h ¶ Quem in iure. ex se vel ex alijs. Dicunt quidam quod licet hoc non fuisset expressum de iure tamen vnum de se eligere poterant vt argu. viij. q. j. in scripturis. §. Ecce mitte me etc. ff. de tuto. et curato. da ab his. l. vbi absunt. Sed hoc non credo: quia a seipso videtur electus: et hic tenuit electio propter formam compromissi: vt dicit in fi. Juxta compromissi et cetera.

i ¶ Tenorem. sic. j. de sortileg. c. vltio vbi de hoc: et hoc quod dico optime probat lex. ff. de contrahen. empt. et vendi. l. ij. et. l. si. in emptione. in fine: sed si vni tantum collata est potestas non posset se eligere infra de iurepa. per nostras. et infra de insti. cum ad nostram. et. ff. de tuto. et curato. da. l. pretor. et. xxiiij. q. j. dicimus. et quia nemo debet oriri a seipso. viij. q. j. in scripturis. dicunt quidam quod si iurasset eligere meliorem et ipse esset melior tunc posset eligere se. Sed tamen inconueniens esse et inhonestum quod se eligeret: sic ambitiosus videretur: et ideo repellendus per illud. c. in scripturis: potius debet renunciari tali potestati: et fatuus esset qui sic iuraret: si credit se meliorem vt se eligat. vel dic quod tunc ipse intelligitur exceptus: quia in generali sermone persona loquens non comprehenditur. C. de solu. inquisitio. ff. de condi. et demon. l. qui heredi. §. vltimo. de hoc dicitur. j. de iurepa. petitio.

k ¶ Consentiat. quia si vult consentire: tunc persona sua computatur inter eligentes: arg. ff. quod cuiusque vniuer. l. plane. argu. ff. de adop. l. si consul. et sic quattuor intelliguntur

rita maior pars capituli. Quid si cōsensit in alium. Respondeo si consensus talis facit cum alijs maiorē partem in se nō pōt postea consentire: nec mutare cōsiliū i alterius preiudiciū. ff. de reg. iu. l. nemo. Si vo cōsensit i talē in quē minor pars cōsensit: tūc pōt mutare qz talis cōsensus illi nō pdest Hodie nō cōnumeratur pars a electa inter eligētes. j.e. cumana. et c. qz propter. nec dicerē valere talē electionē si mō fieret: qz nō est electus a minore parte capituli.

Sic ergo regnū mūdi translatū est ad thetonicos. nā ipsi habent regnum romane ecclesie. de conse. d. v. in die. et sic pz q imperiū nō est apud grecos. licz largo noīe appellet imperator. j. de ma. et obe. solite. sicut et rex scachorum dr. qm extra ecclesiā non est imperiū. xxiiij.q.j. §. hz illud. Est aūt imperator ille sup oēs reges. vij.q.j. i apibus et oēs natiōes sunt sub eo. xj.q.j. §. sed siqs. vsi. volum⁹. ipse eni ē pnceps mūdi et dñs. ff. ad. l. rho. de iac. depcatio. et etiam iudei sub eo sunt. C. de iudeis. l. iudei. et oēs puincie lxiij. di. hadrianus. et oia sūt i potestate imperatoris. viij. di. quo iure et xxiij.q.viij. quemor. C. de quadrien. pscrip. bone a zenone.

Venerabilem[a]: et infra. Inter cetera vo quidā principes hac precipue obiectiōe sunt vsi: dicētes q apostolice sedis legatus aut electoris gessit aut cognitoris personam. Si electoris: in[b] messem alienā miserat falcem suam. et electioni se ingerens principū derogauerat dignitati. Si cognitoris: absente altera[c] partium videtur perperam processisse: cum citata non fuerit: et ideo nō debuit contumax iudicari et infra. Verum illis principibus ius et potestatem eligendi regem in imperatorem post modum promouendū recognoscimus: vt debemus: ad quos de iure ac antiqua consuetudine noscitur pertinere: presertim cum ad eos ius et potestas huiusmodi ab apostolica sede peruenerit: que romanum imperium in personā magnifici caroli[d] a grecis trāstulit[e] in germanos[f]. Sed et principes recognoscere debent: et vtiqz recognoscūt sicut idē in nostra recognouere presentia: q ius et auctoritas examinandi personam electam in regem et promouendam ad imperium: ad nos spectat qui eum iungimus, consecramus et coronamus. Est enim regulariter et generaliter obseruatum: vt ad eum examinatio[g] persone pertineat: ad quem impositio manus spectat. Nunquid enim si principes non solum in discordia: sed etiam in concordia sacrilegum[h] quemcunqz vel excommunicatum in regem tyrannum vel fatuum hereticum eligerent: aut paganum nos inungere consecrare ac coronare hominem huiusmodi deberemus: absit omnino. Obiectioni ergo principum respondentes asserimus q legatus noster approbando regem: reprobando ducem nec electoris gessit personam vtpote qui nec fecit aliquem eligi: nec eligit: nec cognitoris cum neutrius electionem: quo ad factum eligentium[i] confirmādā duxerit aut etiā infirmādam. Exercuit autem denunciatoris officium: quia personam ducis in eiusdem indignā et personam regis denunciauit idoneam: quo ad imperium obtinendum: non tam propter studia eligentium: q propter merita electorum: quamuis[k] pluris ex illis qui eligendi regem in imperatorem promouendum de iure ac de consuetudine obtinet potestatē: consensisse perhibeantur in ipsum regem: et ex eo q fautores ducis absentibus alijs: et contemptis ipsum eligere presumpserunt: pateat eos perperam processisse: cum electioni plus contemptus vnius q̄z contradictio[l] multorum obsistat: et infra. Nos vtiqz nō ducem sed reliquum reputamus et nominamus regem iusticia exigente: et infra. Quod autem in electione vota principum diuiduntur: post admonitionem et expectationem alteri partium fauere[m] possumus maxime postq a nobis vnctio consecratio et coronatio postulentur: iure patet pariter et exemplo. Nunquid enim si principes admoniti et expectati

a Venerabilē. cognitoris i reprobando philippū et approbando othonē.

b Messem. vj.q. iij.c.j. et j. de parochi. nullus. b.

c Altera. qd nō debuit fieri. j. de testa. i nomine domini et iij.q.ix. q̄si per totum.

d Caroli. cui et ius patriciatus et ne dignitas collata ē. lxiij. di. hadria.

e Trāstulit. Legitur i cronicis q cum ecclesia romana opprimeretur ab astulpho rege lōgobardorum: petijt auxiliū a cōstantino et leone filio ei⁹ imperatoribus cōstātinopol. et cū nollent patrocinari ecclesie romane: stephanus papa secundus natiōe romanus trāstulit imperiū ad carolū magnū: q fuit fili⁹ pipini quē zacharias predecessor eius substituerat lodouico regi frācorum quē deposuerat vt q legi. xv.q.vj. alius. Et trāslatio illa facta ē āno dni septingentesimo. lxxvj. qn carolus coronat⁹ ē a leone papa. iij. elapsis post hoc gndecim annis.

f In germanos

g Examinatio. lxxviij. di. quid est.

h Sacrilegiū. Nota q sacrilegiū impedit pmouendū: nā et familia sacrilegi repellit a sacris ecclie. xvij.q.iiij. miror. et ab alijs legitimis actib⁹ iij.q.iiij. nulli. et sacrilegium inf magna cria cōnumerat. xvj.q.ij. qd aūt.

i Eligentiū. qz de meritis siue studijs eligentiū si cognouit: hz de q̄litate electorum pnūciauit.

k Quāuis. i. qz vel pprie tenet. et q dicit. s. nō tā pp̄ter studia eligētiū etc. nō pp̄ter studium eligentiū: sed pp̄ter merita electorum psonā ducis denunciauit indignā. et personā regis idoneā sic s. de postu. c. j. versus fi. vū bene sequit: quāuis plures etc. et sic nō gessit cognitoris psonā qz retulit se tm ad merita electorum nō ad studia eligētiū: q̄uis potuerūt se referre vt j. sequit. vel possunt verba tener i pp̄rie et quāuis ponit p qz: vt pdiri. Sed supior lra. s. cū neutri electiō etc. videtur contraria.

l Cōtradictio. j.e. bone.

m Fauere. Si fauet erga nō dz esse iudex. xj.q. iij quattuor. et c. sequen. Sed dic qn dubio pōt fauere cui vult. ff. de le. i. si qs suū §. si iter duos ff. de bo. auc. iudi. pos. in

f

venditione.§.vlti.ff.ad sill.siquis in graui.§.si cum omnes.
vel potest cogere partes ad concordiam:insti.de satisda.tu.sin
autem.⁊.j.de offi.dele.c.suspitionis.§.ab ipso.⁊.s.e.cum iter
r.tunc demū debet fauere cum merita electorum ⁊ eligentiū
paria sunt.arg.j.de iurepat.quoniam in quibusdam.⁊.lxviij.
di.si forte.vel cum pote/
stas eligendi deuoluta
est ad ipsum.s.eo.bone
circa fi.

vel non potuerunt vel nolue
runt in vnum prepositum cō
uenire:se.aposto.aduocato ⁊
defensore carebit[a]:eorumq̧
culpa ipsi redundabit in pe/
nam.Sciunt autem principes
q̄ cum lothari[9b] ⁊ corad[9] in
discordia fuissent electi ro.po.
lotharium coronauit:⁊ impe
rium obtinuit:coronatus eo
dem corado tunc demum ad
eius gratiam redeunte.Eos
igitur duximus commonen/
dos[c]:vt a p̄fato duce iusto q
dem a nobis iudicio reproba
to recedant:⁊ prefato regi nō
abnuant adherere:nisi tunc
demum contra personam vel
factum legitimū quid ab eis
obiectum fuerit ⁊ ostensum:⁊
infra.Sunt enim notoria im/
pedimenta ducis:scilicet ex/
cōmunicatio publica[d]:periu
riū[e] mãifestū ⁊ p̄secutio diuul
gata quã p̄genitores[f] eius ⁊
ipe p̄sumpserūt i apo.sedem
⁊ alias ecclias exercere.fuit
quoq̧ a pre.n.excōmunicati
onis vinculo innodatus q̄
postmodum recognouit:dum
per nuncium suum absolutio
nis beneficium postulauit[h].
vnde p3 q̄ ipe fuit excommu
nicatus electus[i]:⁊ infra.Idē
etiam contra proprium iura/
mentum[k]:super quo nec con
cilium a se.aposto.requisiuit
ambitionis vicium regimen
sibi vsurpare presumpsit:cum
super illo iuramēto prius ro
mane ecclesie consuli debuis
set.Nec valet ad plenam ex/
cusationem ipsius:si iuramen
tum illud datur illlicitum[l] cū
nihilominus super eo nos pri
us consulere debuisset:q̄ con
tra ipsum propria temeritate
venire[m]:presertim illo exem
plo q̄ cum gabaonite[n] a filijs
israel per fraudem surripue/
rint iuramento:ipsi tamen co
gnita fraude contra illud ve
nire temere noluerunt.Utrū
vero dictum iuramentum sit li
citum vel illicitum.⁊ ideo ser
uandum an non seruandum
extiterit:nemo sane mentis
ignorat ad nr̄m iudicium per
tinere:⁊ infra.Insuper si p̄di
dict[9] dux iperiū obtineret:li
bertas p̄ncipū in electiōe pe/
riret:⁊ imperiū obtinendi de

a ℭ Carebit.aduocatus
ecclesie non potest eē pa
tronus ecclesie:sed com
paratur tutori qui dat
pupillo vt eum defendat
a vexationibus aliorum
⁊ appellatur honorari[9]
vel noticie gratia datus
vt alios ꝯtutores instru
at.de so.q̄ si forte.nec
computatur talis tutela
in numero trium tutela
rum sed est causa hono/
ris tm̄.ff.d rits nup.sigs
tutor.

b ℭ Lotharius.hoc est
exemplum de quo p̄mi/
sit.s iure p3 pariter ⁊ exē
plo.⁊ ita ab exemplo p̄n/
cipium est argumentan
dum.insti.de iure natu.
§.sed quod principi.ar.
contra.C.de sen.⁊ inter
lo.om.iud.nemo.⁊.s.eo.
cum in cunctis.

c ℭ Cōmouen dos.s.per
nuncios suos.

d ℭ Publica.nota q̄ ex
communicatio debet eē
publica ad hoc vt aligs
repellatur a prosecutio/
ne iuris sui.j.de except.
exceptionem.⁊.c.pia cum
suis concor.vnde quic/
quid interim facit quo/
usq̧ ad ipsum perueniat
excommunicatio tenet ⁊ valet.⁊.j.de cle.excom.mi.apostolice
⁊.j.de re iudi.ad probandum.

e ℭ Periuriū.qñq̧ piuriū ñ repellit.j.de iureiu.sicut nostris
Sed intellige ibi periuriū.i.temerariū iuramentū.piuri enim
repelli.j.de iureiuran.querelam.infames enim sunt vt ibi
nō solū ñ debēt p̄moueri ad honores.imo si p̄moti sūt:debēt
nota j.de fideiusso peruenit in fi.

f ℭ Progenitores.In filijs enim patrē criminis exempla me
tuunt.vj.q.j.§.vex.⁊ in l.illa siquis cū militibus.vnde illud
Sepe solet similis filius esse patri.

g ℭ Innodatus p̄pter inuasionem ⁊ deuastationem matrimo
nij beati petri dū i thuscia moreretur.

h ℭ Postulauit.nō hic eo ipso q̄ quis petit absolui:p ꝯsequēs
se ꝯfitet excōicatum nisi ad cautelā fit:q2 bonarum mentium.v.
di.ad eius vero concubitum.

i ℭ Electus.vñ ipso iure nulla fuit electio.j.de ap.ꝯstitutis.⁊
s.eo.cū inter.r.⁊.⁊.s.de consue.cum dilectus.

k ℭ Iuramētum.quod fecerat federico regi sicilie nepoti suo

ta: q̧ imperatori futuro.dum adhuc henricus impe
rator frater eius dicti pueri puer viueret.

l ℭ Illicitum.quoniã fuit de successione viuētis.C.de
pac.l.pactum.tamen hic voluntas accessit viuētis vnde
videtur tenere.C.e.l.vlti.sed illa loquitur in hereditā
ria successiōe que
in imperio locum
habere non potest
nec etiam in bene
ficijs ecclesiasticis
locum habet.j.de
concel.p̄ebē.nul
la.j.de deci.ad h
⁊.j.de iurepa.con
suluit.b.

m ℭ Venire.tali
modo sicut fecit.s.
vsurpando regnū
nam als cum fue/
rit illicitum:p̄pria
auctoritate potuit
venire contra nōn
obediendo illi tā
quam regi aut im
peratori.xxij.q.iiij.
§.ecce.h.nec expe/
ctari debuit supe/
rioris auctoritas
ff.de condi.insti.
l.que sub conditi/
one.§ vlti.q2 q̄
necessario destruē
dum est:non ē ne/
cessaria supioris
auctoritas destru
ctione illius.ff.de
leg.ij.in.fideicom/
missa.§.siquis illi
cite.Sed si eēt du
biū an valeret tūc
adiri d3 superior:
als autem semper
seruandum est iu
ramentū dummo
do sine interitu sa
lutis eterne seruari possit.j.de iureiur.si vero.si spōte sit
p̄stitū ⁊ sine dolo.j.de iureiu.cū contingat.b.

n ℭ Gabaonite.hāc historiã hab es.xxij.q.iiij.§.sed cū
his.⁊.c.innocens.

o ℭ Ex successione Tres successiones ꝯtinue videnī
ius successionis inducere imo due.quia binus actus
inducit consuetudinē.arg.xxv.q.ij ita nos.⁊.C.de ep̄i
scopali audientia nemo.

p ℭ De domo.immo de alia tribu eligi debet.viij q.j
moyses.

q ℭ Obseruari.etiã si ei iam ordinato iurasset post re
probationē legitimã ei non teneret in aliquo rōne
iuramēti.xv.q.vj.alius.⁊.j.de transla.q̄sito circa fi.Itē
ar.q̄ destructo principali ⁊ accessoriū.s.e.qualit C.
de vsur.l.eos.⁊.C.depositi.si deposita pecunia.⁊.ff.d
rei ven.l.ex diuerso.

r ℭ Oram.in prouincia.Hic videt expressum q̄ cēs
illi ⁊ soli qui sūt in p̄uincia vocãdi sūt ad electio

cetero ceteris fiducia tollere
tur. nam si prout olim frater
dicti ducis patri eorũ: sic dux
ipse fratri suo succederet: vi
deretur imperium non ex ele
ctione sed ex successione de
beri: ⁊ in preiudicium princi
pum redũdaret: si non nisi de
domo ducis predicti videre
tur aliquis ad imperium assu
mendus. ⁊ infra. Nobilitatẽ
ergo tuam mo. per ap. scrip.
man. quatenus a prefato du
ce recedas omnino: nõ obstã
te iuramento: si quod ei ratio
ne regni fecisti cũ eo quantũ
ad obtinẽdũ iperiũ reproba
to iuramẽtũ huiusmõi nõ de
beat obseruari. Idem.

Q Orũ dilec. fi. ti. sancte
prudẽtiane presbytero
cardinali. ⁊ infra. Si vo vtri
usq; partis fuerit cassata ele
ctio: vos fratribus omnib⁹ q
fuerint in prouincia cõuoca
tis: que maiori ⁊ saniori parti
eorum super predictis videri
tis cõplacere p censu. ec. facia
tis firmiter obseruari. Idẽ
parmeñ. epo ⁊ ei⁹ cõiudicib⁹

B One mẽorie. s. cremoñ.
epo in extremis agente
cũ de cõualescentia despera
retur ipsi⁹ cremoñ. caplm. h.
canonicũ regij disciplinis sco
lasticis insistentẽ ad certũ ter
minũ in vigilia pentecostes p
futuri electione pontificis ci
tari fecerunt: ⁊ infra. Consti
tuto autẽ dicto. h. pro sua ele
ctione ⁊ dilecto. f. n. p electio
ne archipresbyteri coram no
bis electione ab ipso. h. post
electionem archipresbyteri
non cassatã: licet de viro mul
te lrãture honeste vite ⁊ clare
fame non tñ sine multa teme
ritate presumptam cũ de prio
ri nostro deberet expectare iu
diciũ anteq̃ procederet ad se
cũdam duximus irritandam
in penam interdicentes eidẽ
ꝯdictionis vocẽ in primo con
sensu capitulo pmanẽte. Ele
ctionem aũt archipresbyteri
quãuis laudabile testimoniũ
perhibeatur de ipso: iusticia
exigente cassauim⁹: tamẽ q̃
corpore dicti epi nondũ tra
dito sepulture habuerunt de
ipsa electione tractatum con
tra canonicas sanctiones: tñ
quia inuentus est. h. fuisse cõ
temptus lz vnus solus extite
rit: cum plus in talibus cõsue
uerit contẽptus vni⁹ obeẽ q̃

nem. ⁊ per hoc videtur sic intelligendũ si sũt in puin
cia. j. e. q̃ ppter de hac materia nõ. vij q. j. factus ẽ. ⁊ ꝙ
dicit in puincia. sic ẽ intelligendũ si sũt in puincia ita
ppinqui ꝙ cõmode sint vocandi. q̃ si puincia eẽt ml'
tum lata ⁊ longa non debent vocari. q̃ piculũ ẽ in mo
ra. s. e. cũ interuni
uersas. ⁊ eodẽ mõ
si eẽt extra puĩciã
⁊ ppinquus tunc
vocãdus eẽt. j. eo.
c. pri. vbi fuit vo
catus q extra puĩ
ciã erat. regiũ eniz
⁊ cremona diuer
sar sũt puinciarũ
Et ita nec dico vo
cãdos oẽs de puĩ
cia: nisi q cõmode
pñt vocari nisi cõ
suetudo sit ꝙ oẽs
vocenť. j. eo. in ge
nesi. nec dico ꝙ tm̃
de puincia sunt vo
candi p capitulũ
sequẽs. In talib⁹
eni vocationibus
potius stat cõsue
tudini: vt abñtes
vocenť iuxta con
suetudinẽ vniuscu
iusq; ecclesie. ⁊
hic ꝯsuetudo erat
ꝙ oẽs de puincia
vocarenť. vt est j.
c. in genesi. h.

Bone memo
rie. expectaŕ
Sed nõne electio
que fit ꝯtẽptis ill'
q debent interesse
ipso iure est irrita
vt. s. c. ꝙ sicut. ⁊. c
venerabilẽ. ⁊. j. de
arbi. cũ olim. ⁊. lr.
di. obeũtibus. q ea
nõ obstãte põt at
tẽtari scd̃a electio
de ap. constitutis
cum enim a iure sit reprobata talis electio: non est ne
cesse iudicem adire pro ea cassanda. ff. de condi. insti.
l. que sub conditione. §. vltimo. Preterea cũ vniuersi
tas delinquit in eligendo: electio debet deuolui ad eũ
qui non deliquit. s. e. bone. ⁊. s. de post. bone. Dico ꝙ
electio archipresbyteri non fuit nulla ipso iure sed po
tius annullanda. ⁊ ideo debuit expectari cassatio supe
rioris anteq̃ processus fieret ad secundam. vnde ⁊ si
vnus habuisset ius eligendi: deliquit in hoc ꝙ voluit
simul esse actor ⁊ iudex premisse electionis. j. de cõces.
preben. post electionem in parte decisa. ⁊ licet illi deli
querunt in eligendo: non tamen illud ius deuoluitur
ad vnum. Et hoc fm ioan. qui dicit ꝙ vnus non con
stituit vniuersitatem: ⁊ inducit in arg. hoc. c. ⁊. lxv. di.
si forte. ⁊. ff. d le. j. si grege. lz ius vniuersitatis dicatur
stare in vno. ff. quod cuiusq; vniuer. sicut insup. quaz. l. nos di
cimus contra. ⁊ si iste non elegisset poterat post cassationem
eligere si hoc postulasset. ⁊ hoc innuit littera ista cum dicit ibi
nostrum debuit expectare iudicium anteq̃ procederetur ad
secundam. ⁊ si electio prima nulla fuisset ipso iure q̃ electus
esset indignus: tunc ipse
solus potuisset. s. e. bone
⁊. s. de postul. gratum. ⁊
j. eo. scriptum est. sed hic
non fuit nulla: immo ipe
poterat eam confirmare
si cõsensisset. s. e. ꝙ sicut
ioan. dixit ꝙ non deuol
uitur ius eligendi ad ali
os nisi quando eligitur
persona ineligibilis. s.
eo. scriptũ in fine. ⁊. s.
de postu. gratum. ⁊. s. eo.
bone memorie. Sed dic
quando electio non est
nulla ipso iure: videlicet
vbi aliquis est contem
ptus: tunc non ipso iure:
sed per sententiam ius eli
gendi debet deuolui ad
alios. vel si non seruatur
forma illius constitutio
nis. j. eo. quia ppter. tũc
similiter sunt priuandi p
sententiam. vt. j. eo. quia
propter. ⁊. c. cumana. An
ius vniuersitatis rema
neat in vno dictum fuit
s. de postula. gratum. ⁊
ibi recurrendum est. qñ
doq; tamen electio est ir
rita ipso iure ⁊ tamen im
pedit secundam. s. eo. au
ditis. nec tunc eligendi
ius deuoluitur ad alios
vnde secunda electio ibi
nõ tenuit: vt ibi notatur
in fine vltime notule. q̃
eligentes non sunt ipso
iure priuati. Et quod di
xi ꝙ vbi aliquis est con
temptus non ipso iure lz
per sententiam ius eligendi debet ad contemptum deuolui ⁊
intelligo per sententiam pape tm̃ argu. istius littere cum de
priori nostrum deberet expectari iudicium anteq̃ procedaŕ
ad secundam. vbi enim certa pena statuta est: alia non est ipo
nenda nisi per eum qui habet potestatis plenitudinem: q̃d
satis innuit hec littera. sufficit enim vt cassetur electio vbi qs
psequitur contemptum suum. h.

Tractatum. Nota ꝙ cassatur electio: de qua est habit⁹ tra
ctatus ante sepulturam mortui. lxxix. distinctio. nullus ij. sed
propter hoc solum non fuisset cassata. Sed assumit hic papa
quasi non causam vt causam. sed contemptus fuit causa cas
satiõis. nam mortuo viro soluta est vxor a lege matrimonij vt
j. de secun. nup. c. vltimo ⁊ penultimo. ⁊. vij. q. j. sicut alterius
vxor. h.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

multorum[a] contradictio in p̃senti: nec[b] predicta debet dici citatio valuisse: quia cum epi scopi mortem peruenerint: temeraria nimis extitit: ꝛ ideo non potuit arcere citatum

Idem.

Cum. n. ad noticiam ꝑuenisset[c] ꝙ. b. qui se pro abbate lexouieñ. gerebat: nõ fuit ante monachus ꝙ̃ elect⁹ nos attendentes ꝙ contra regulares traditiones illud fuerat attentatum cum nullam spem[d] vel ꝓmissionem babẽs vt abbas fiat debeat monachari: electionẽ de ipso factã curauimus irritare[e].

Idez magistro ca. presbytero cardina. ap. se. le.

Officij tui. ꝛ infra. Sane nobis tuis litteris intimasti ꝙ cũ monasteriũ quod dam positum in medio nationis puerse pastore caret: monachi ꝺ electiõe abbatis tractãtes cum non possent sui ordinis idoneam inuenire personam in quendam viruz nobilem oculos direxerunt: per quem poterant melius defensari: ꝛ patrem adierunt ipsi⁹ humiliter postulantes ꝙ filium suum induceret vt habitum susciperet monachalem nullam patri ꝺ ipsius promotione fiduciam tribuentes: ꝛ pater ad hoc induxit filium ꝓuidum ꝛ discretum: qui effectus fuit monachus in abbatem electus: cuius electio extitit per rectorez messañ. ap. se. le. qui omnibus predictis interfuit confirmata. Cũz autem idem sit paratus purgare se ꝙ nulla fuit ad hoc ambitiõe inductus: postulas edoceri. vtrũ dictus legatus electionem cõfirmare vel dispensare potuit vel quod factum est stare possit. ꝛ vtrum electione cassata iterum valeat eligi in abbatem. Nos aut cõsul. t. t. r. ꝙ cum ex his que incontinenti subsecuta sunt ostendatur ꝙ talis aliter nõ possit eligi in abbatem; maxime pro eo ꝙ anteꝙ̃ eẽt discipul⁹ voluit esse magister electionem illaz irritam esse decernimus ꝛ inanem. Uerum postquaz fuerit in regula cõpetenter[g] instructus: si vrgens necessitas ꝛ euidens vtilitas ipsius monasterij postulauerit: purgatione recepta poterit in abbatem assumi ne monasterium opprimatur incursibus malignorum.

Idem.

a Multoꝝ. s. e. ꝙ sicut. ꝛ c. venerabilem.

b Nec p̃dicta. responsio tacite questiõis. Diceret aliqs dño pape. ille. b. fuit citatus ꝛ ille nõ rñdit citatio non fuit legitima. ꝛ sic ẽ arg. ꝙ si aliquis citetur nõ legitime si aliqd fiat contra absentẽ nõ valet. generale enĩ est ꝙ ad citationẽ que reprobatur aiure non tenet̃ venire citatus etiã vt alleget priuilegiũ. de hoc nota ꝑ io. iij. q. ij. si eps. ꝛ. j. ꝺ dolo ꝛ contu. cum dilectus vbi de hoc.

c Cum ad nostrã. monachus. hic habes expresse ꝙ clericus secularis non potest eligi ĩ abbatẽ. ad idez facit. s. e. cũ causam. ꝛ. j. e. cum in magistrum. ar. contra. xvj. q. j. presbyteros. Sed nõ ẽ contra. quia illi presbyteri erãt monachi ꝛ ita poterant eligere ĩ abbates ꝛ ibi soluitur contrariũ: ꝛ sunt monachi melioris conditionis q̃z clerici. qꝛ clericos eligũt ad sua officia. viij. dis. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. xv. ij. q. j. c. j. vbi est hoc exp̃ssum. sed ipsi non eligunt clericos ad suas dignitates. Argu. contra. xxviij. q. j. omnes. ꝛ. ij. q. vij. sicut sacerdotes. ꝛ ideo qꝛ quilibet monachus clericus est: sed non conuertitur. propterea quilibet monach⁹ in clericali officio videtur instructus. sꝫ clericus secularis non ĩ monachali.

d Spem. principalem viij. q. j. sunt in ecclesia. ꝫ secũdario licitum est alicui sꝑare honores ecclesiasticos. lxj. dis. quid proderit. ꝛ. lix. dist. si officia. lxxiiij. dis. consuluit. ꝛ verba ista habes. xvj. q. vij. ꝑ laicos.

e Irritare. i. irritã nunciare. j. e. c. primo.

f Officij tui. incontinenti. presumitur aliquid ex eo qꝺ sibi continenti est subsecutum. xxxj. q. j. si quis. ꝛ. l di. si qua femina. que enim incontinenti fiunt inesse videntur. ff. si cer. pe. lecta est. quia ex hoc presumitur ꝙ turpiter ꝛ ex conuentione sit electus quod esse non debet. j. q. ij. quãpio. Sed si hec ratio est quare clericus non posset eligi in abbatem. quia non est instructus in regula monachali. sic eadem ratione monachus non debet eligi in episcopum vel ꝓlatum alicuius ecclesie secularis cum ipse nõ nouerit regulas clericorum vt possit prefici ecclesijs. xvj. q. j. sic viue. ꝛ. ca. si clericatus. quod esset verꝫ si oĩno ignorarent. sed bene eligũtur monachi ꝛ regulares ad seculares ꝓlationes ꝓpter officium p̃dicandi: qꝺ priuilegiatum est. j. de sta. re. ꝙ dei timorem. j. de vo. ꝛ vo. redemp. ꝑ tuas. ꝛ. xviij. q. j. statutum. ꝛ. lviij. di. c. j. ꝛ. ij. Sꝫ quid si peritus esset secularis clericus in regula monachorum posset ne tunc eligi in abbatem. videtur ꝙ sic: quia ratio constitutionis in eo cessat. lxj. dis. §. his omnib⁹ sicut monachus perit⁹ in regl'a clericali potest eligi in episcopum per predicta capitula. Sed nõ est ita. quia ꝛ si sciat regulam: nõ tamen est expertus in ea. nam graue est inexpertos diuin's obseqis applicare. xxix. q. iij. monasterij. Sed quare non potuit iste postulari ĩ abbatem cum laicus nesciens regulas clericales possit etiam in episcopum postulari. lxj. distin. oñus. postea per tres menses discere possũt regulas clericales. in autentica de sanctis episcopis. damus collatione. xx. Itez heremita postulatur in abbatem. s. eo. cum monasterium. Hic ꝙ non fuit heremita sed de monasterio qꝺ erat in heremo. ꝛ eadem est ratio qꝛ si laicus est peritus. non est necesaria in eo probatio habitus clericalis. sed omnia ista non prosunt. quia quantuncũ qꝫ sit laicus peritus in regula monachali ꝛ expert⁹ ꝛ ꝓbatus in ea. nunquam potest eligi vel postulari in abbatem ꝓpter rationem que hic redditur. ꝛ qꝛ eiusdem ꝓfessionis debent esse qui eligunt ꝛ qui eliguntur ne quasi in boue ꝛ asino videretur arari. quia quasi simul ꝛ semel esset laicus ꝛ abbas. ꝛ quia presumptio ambitionis maxima est. quia aliꝰ non fieret forsan monachus. ꝛ ambitio bene repellit quemlibet a dignitatibus. viij. q. j. in scripturis. quia non ambitiõe sed labore ad augmentũ honoris vnũqueꝙ̃ conuenit ꝑuenire. C. de re. mi. contra publicã vtilitatem. li. xij. ꝛ ambitus notari solent. lx. di. miramur. in fi.

g Competenter. per tres menses. ar. j. de eta. ꝛ quali.

Illa quotidiana ꝯstātia ꝛ infra. Quia ꝑ cēto dicim⁹ electionem canonicā[a] extitisse: ipsā auctōitate apo. duxim⁹ ꝯfirmādā supplētes[b] de plenitudine potestatꝫ sigs in ea ex eo fuisset defect⁹ ꝙ q dā interfuerūt electioni eius dē: q ex sola participatiōe in simplicis[c] excōicatiōis laquꝫ inciderunt. Idem magistro maximo notario nostro.

Scriptū[d] ē in apocalypsi ioannis: ꝙ ī medio ꝛ in circuitu sedis erant quatuor aīalia: ꝛ infra. Sane ad hanc ecclīam. s. cōstātinopol. duo aīalia sunt vocata vtinaꝫ plena oculis ꝛ alas habentia senas: videlꝫ eradieñ. archiepš ꝛ pleban⁹ scī pauli ď venetijs sicut ꝑ ꝓcuratores tā postulātiū archiepꝫ. ꝙ eligentiū plebanū fuit ꝓpositū corā nobis ꝛ infra. Verū qr de his q̄ per assertionē partiū in iudicium deducta fuerāt: nobis non potuit fieri plena fides: ꝙuis super his q̄ de numero dicta sūt postulantiū ꝑ quoddā instrumentū publicū necnō ꝯfessionē ꝓcuratoris aduerse partis in iudicio factā: sed postea reuocata pars altera[e] assereret suā intentionē esse fundatam causā discretioni tue duxim⁹ cōmittēdā. Per. p. scrip. mādamus: quatenus super his ꝛ alijs inquiras diligētissime veritatem de meritis electi[f] ꝛ postulati apō venetias vbi[g] nati fuerunt ꝛ diuti⁹ conuersati. De studijs aūt eligentiū ꝛ postulantiū ꝛ oīb⁹ generaliter q̄ causā possunt instruere apud ꝯstantinopolꝫ: vbi huiusmodi postlatio ꝛ electō celebrate fuerint: ꝛ si partes cōsenserint[h] ꝓcedas hoc mō: vt si cōstiterit de mutuo[i] ꝯuenisse cōsensu ꝙ ad electionē patriarche. vij. admitterent ꝓpositi: siue ꝑ seipsos siue ꝑ alios[k]: ꝛ duo[l] alij ex parte vniuēsitatis pro ceteris cōuentualiū ecclesiaꝝ prelatis: totqꝫ tunc tēporis[m] ꝯuentuales ecclesias habuisse prelatos. ꝙ cum. vij. ꝓpositis: ꝛ. ix. cāonicis q̄s gdē canonicos ꝯstat in postulatione ꝓfati archiepi ꝯuenisse duplo maiorē facerent numerū: ꝙ. xvj. electores plebani tu vice nostra postulationē admittas: nisi ꝓbatū fuerit postulato aliquid obuiare de canonicis institutis[n]: quod promotōnem ipsius debeat impedire ac plebani electione cassata ipsum archiepiscopum absoluas a viculo quo eradieñ. ecclesie tenetur cōcedēdo ipsū constantinopolitane ecclesie in pastorē. Quod si ad faciēdum duplo maiorem[o] numerū simul omnes ꝓdicti minime

preterea. ꝛ in auc. de sanc. epis. § damus col. ix. vel als competenter. i. per annum ƀm quosd am: ꝛ inducunt pro se. lxxviij. d. monachus nouitius.

a ¶ Illa quotidiana. canonicā. Nō ꝙ lꝫ aliq sint excōicati minori excōicatiōe tñ eligere possunt: ꝛ talis electio dr̄ canonica: vt hic hēs ꝫ talis scient eligi nō pōt ꝑ eo ꝙ eligit ad ea: a qb⁹ est ipse remot⁹. j. ď excep. a nobis. ꝛ hoc ē hodie expressū: j. de cle. excō. mi. si celebrat. nec incurrit irregularitatē si celebrat: peccāt tñ tales celebrādo vt ibi dicit. ꝫ crso si a ꝓsecutiōe iuris sui nō repellūtur: nisi sint excōicati maiori excōicatione: ꝛ ita isti possūt vti iure suo in eligēdo ꝛ in alijs negocijs ecclesie temporalibus ꝛ spūalibus. Ar. ꝯ. s. e. cūl ter. r. ꝛ. s. de ꝯsue. cū dilectus. vbi dr̄ ꝙ suspēsi nec eligē nec eligi possunt. So. hic ꝛ i. c. si celebrat itelligit de suspensione canonis cōtraria de suspēsione iudicis. ꝛ miti⁹ agit cū lege ꝙꝫ cū mīstro legis ff. de arbi. celsus.

b ¶ Supplētes. h supple tio ex superabūdāti nō ex necessitate: hic fit ex eo ꝙ obiectū fuit de tali excōicatiōe que repellit ab electione. ꝑ decr. ꝓd. si celebrat.

c ¶ Simplicis excomuuicationis. Hic pōt sumi arg. ꝙ vtile non viciatur per inutile. j. e. c. proxi. in fi. vsi. nisi forsan. ꝛc.

d Scriptuꝫ. reuocata. sine aliquo interuallo. sicut testis q potest corrigere dictū suum incōtinēti. j. de testi. cogen. preterea. An factū procuratoris piu dicet dño dr̄. j. vt lit. nō cōtes. c. j. ꝛ. c. accedens. ꝛ. j. de causa possessi. cū olim. ꝛ. j. de censi. olim.

e ¶ Altera. s. postulantium archiepiscopum.

f ¶ Electi ꝛ postulati. sic. s. e. venerabilē. Sꝫ ibi ad studia eligentium nō rettulit se legatus ꝙuis potuerit.

g ¶ Vbi nati. quia ibi melius potest inquiri. s. e. post ꝙ. ꝛ. j. de presump. quosdam. ꝛ. xxiij. di. illud.

h ¶ Cōsenserint. s. ꝙ notari⁹ iste diffiniat ƀm ꝙ iferius cōtinetur: ꝛ in isto consensu necessari⁹ est consensus electi ꝛ postulati: als nō possunt partes recedere a iure. s. e. cū inter canonicos.

i ¶ De mutuo. hoc iō dicit quia pars eligentium hoc negabat: ideo papa mandat inquiri: cuꝫ ď iure cōmuni interesse non debuerit. j. de cā pos. cuꝫ ecclesia. b.

k ¶ Per alios: qualiter qs ꝑ hoc facere possit habes. j. e. quia propter. §. illud. ꝫ ibi de iure cōi ꝫ de mutuo consensu.

l ¶ Duo. Isti duo habebant vocē pro. xij. prelatꝫ singulariter ꝑ quolibet.

m ¶ Tēporis. hoc iō dicit: quia si tūc aliqua cōuentualis ecclesia vacasset ꝑ ea nullus potuisset admitti sede vacante: qr tunc non est qui iura illius tueatur vel eis possit vti. j. ne se. va. c. j. ꝛ. ij. ꝛ. j. de prescrip. de quarta. tunc enim domitius ecclesie. ita ꝙ non currit prescriptio. j. de prescri. auditis. ꝛ. c. ꝛ. c. j. de q̄rta nec ad capitulū ius illud deuoluitur. j. ne se. vacā. c. ij. ar. ꝯ. j. de maio. ꝛ ob. his. ꝛ. c. cū olim. quibus forte staretur in casu isto quia diuersi sunt isti casus a precedentibus. sed hec littera infert contrarium.

n ¶ Institutis. que habes j. e. ti. nihil est.

o ¶ Maiorē. Hic habes ꝙ electio semꝑ preualet postulationi ƀm illos q dicūt: ꝙ hec est iuris diffinitio: nisi due ꝑtes sint in postulatione. De hac materia dictū est. s. de postu. bōe memorie. ꝛ ideo statur hic iudicio duaꝝ partiū: quia quod due partes faciūt totum capitulū facere videt. ꝛ. ff. qō cuiusqꝫ vniuersi. plane. ꝛ ƀm hāc decre. intelligit qō dicit decre. s. de postu. bone. ꝙ postulatio in discordia non consueuit admitti: hoc intellige prout dicitur in notula sequenti. Item nota hic ꝙ cuꝫ in electione longe maior numerus est ex vna parte q̄ꝫ ex alia: nō habetur respectus ad meritum persone: dumtamē sit conueniēs ille qui est electus a maiori parte: nec ad çelum eligentium: ar. s. e. dudum. ꝛ. j de appella. constitutus: sed si numerus in modicum excedat: tunc recurritur ad merita ꝛ ad çelum: et

p̄ferunt̄ numero.ar.j.de testi.in nostra.⁊ est expressum.j.
c.ecclesia vestra.vbi de hoc.
a ¶ Confirmes.Hic dicit papa electionem a minori parte ca/
pituli factā ꝯfirmari:⁊ tñ pars alia nō ē eligēdi potestate pri
uata:q2 nō postulauerat indgnā ꝑsonā:⁊ de iure licite pote/
rant postulare sicut ⁊ eli
gere:⁊ ita postulādo non
peccāt:ḡ ius eligendi nō
fuit deuolutū ad paucio
res:qd̄ tunc demū locū
hȝ cū maior pars scient
postulat vel eligit indi
gnū.vt in fi.decret.dī.⁊
io.ꝰ.j.e.cūana.⁊ in.c.ecle
sia.⁊ c.in genesi i quibꝰ
dicitur ꝙ electio nō valȝ
nisi sit facta a maiori pte
capituli: ⁊ hic confirma
tur facta cū longe mino
ri parte. Propter hec et
alia que hic dicunt̄.'di
cunt quidā ꝙ hec decre.
ius cōe nō cōtinet: ȝ fuit
ꝓuisio de ꝯsensu partiū
⁊ hoc videt̄ ꝑ v̄ba illa su
periꝰ si partes ꝯsenserint
h mō ꝓcedas: ⁊ ex eo ꝙ
papa admittit hic postulationē in discordia factā:cū per eaȝ
nullū ius acquirit̄ postulato.s̄.de postu.c.pe.⁊ q2 nō ꝯsueuit
admittere tales postulationes in tāta discordia.s̄.de postu.bo
ne.⁊ ita in his duobꝰ ꝯtinet grāȝ:qd̄ satꝭ pōt ꝯcedi.⁊ ita v̄ꝫ ꝙ
vtraqꝫ pars renūciet iuri suo: ⁊ ꝙ dicit de consensu partiū ta
liter ꝓcedat̄.vt.s̄.dī in v̄bis ꝑmissis si partes ꝯsenserint ⁊c̄.
al's si ꝯdicerent nō taliter processissent:ȝ facta inqsitione sup
his de qbꝰ ꝑmittit:cāȝ instructā remisissent ad papā:h ꝓbat̄
s̄.e.bone in parte decisa.Sȝ vbi due partes postulāt aliquē:
lȝ ius nō acqrat̄ postulato vt agere possit.tñ pōt petere grām:
⁊ iniuria fit ei si nō fiat illa grā.ar.ff. de aqua quo.⁊ esti.l.j §.
ꝑmittit̄.de h nō.s̄.de postu.gratū.⁊.c.pe.⁊ vl.⁊ idē crederem
si maior pars postulat:ꝙ grām deberet habere. ⁊ qd̄ dicit de
duabꝰ partibꝰ.nō credo necessariū:ȝ quedā ꝓuisio fuit hic.
vt dictū est q2 maior pars ⁊ sanior: siue due partes siue oēs:
totū depēdet a superiore:ȝ quod in fine dicitur ius est.
b ¶ Maior.⁊ ita videt̄ a contrario:ꝙ si minor pars capli sci
uisset illū esse indignū:alij nō punirent̄ ꝓpter h.⁊ ita est hic
ar.ꝙ vtile viciatur ꝑ inutile.sic.s̄.c.ꝓx.⁊ est notabile illud:ꝙ
culpa ⁊ dolus minoris partis nō nocet:nec ea q̄ fiūt a minor
parte irritant̄ propter hoc:⁊ isti soli priuati essent ipso iure eli
gendi in ꝓima electione si alij nō elegissent.vt.s̄.e.cū in cunc
tis.⁊ hic ⁊ alij admitterent̄:dū tñ ꝓbarent ignorātiaȝ.s̄.e.in
notuit.⁊ si maior pars ignorasset illū indignū:vtraqꝫ pars dȝ
reprobari a ꝯrio:vt dī.s̄.⁊ qd̄ dī hic ꝙ electio facta a minori
parte ꝯfirmet̄:qñ pars maior postulantiū scienter eligit indi
gnū:intelligit̄ qñ vno ꝯtextu fiunt postulatio ⁊ electio seu ele
ctiones:vt hic ꝯtingit:secꝰ si ex iteruallo tunc eñi soli q scien
ter postulāt vel eligūt idignū: sunt eligēdi seu postulādi pote
state priuati: ⁊ illi q ignoranter postulauerunt seu elegerunt
indignum debēt ab alijs ad electionē admitti: al's dꝫberet ele
ctio cassari propter cōtēptū: vt dī.s̄.in eadem notula.
c ¶ Postulata.ignoranter.
d ¶ Presumptione.i.ex certa scietia.s̄.e.innotuit.Sed qlīter
potuit esse dignus iste postulatꝰ archiepiscopatu ⁊ indignꝰ
patriarchatu:⁊ q iudicatus fuit dignꝰ a papa vel a suo patri

sufficerent:siue dignꝰ siue in
dignus fuerit postulatus: tu
postulatione repulsa electio
nem plebani auctoritate nr̄a
confirmes[a] dūmodo nihil ob
sistat eidē:quod ipsū tāto pre
sulatu reddat indignū. Si vo
numerus postulātiū inuētus
fuerit duplo maiorb:quenad
modū predictū est:⁊ persona
postulata[c] reperta fuerit indi
gna:tu tam postulationem ꝙ
electionē non differas repro
bare:nisi forsā omnes aut ma
ior pars postulantiuȝ presum
ptione [d] dānabili postularint
sciēter indignum:vt hac vice
merito debeant eligendi seu
postulādi potestate priuari[e]:
⁊ hoc quoqꝫ casu electionem
confirmes[f] si eam de persona
idonea constiterit celebratā.

Idem in concilio generali.

Ne pro defectu pastoris
gregē dominicuȝ lupꝰ
rapax inuadat:aut in faculta
tibꝰ suis ecclesia viduata gra
ue dispendium patiat̄:volen
tes in hoc etiam occurrere pe
riculis aīaꝝ ecclesiaꝝ indem
nitatibus prouidere: statui/
mꝰ vt vltra tres mēses cathe

archa qñ ꝯfirmauit eū:quare dnuo sqūri iubȝ dꝫ mo
ribus suis.ꝯ illud.xvij.q.iiij.§.q aūt.⁊.C.d cri.fal.l.ij.
⁊.j.de eta.⁊ qual.accepimꝰ. Dico ꝙ licet quis repu/
tetur dignus ad vnā dignitatē:ꝓpterea nō est dignꝰ
ad maiorē.lȝ eñi dispenset̄ cū aliquo in minori digni
tate non tñ dispen
satur ad maiorem
xij. di.nos consue
tudinem.
e ¶ Priuari.istud
referas ad factuȝ
cum sint ipso iure
priuati.s̄.e.cuȝ in
cunctis.illi. s. qui
sciēter hoc fecerūt
vel dic.i nunciari
priuati.
f ¶ Confirmes.cū
sit facta a maiori
parte illoꝝ q habe
bant ius eligēdi.
g ¶ Ne pro defe
ctu cathe
dralis. quātuȝ ad
h nihil addit̄ q2
idē erat sȝ ātiqua
iura.l.d.postquaȝ.
c.lxiij.di.obeuntibus.⁊ alij tres dantur ad consecra
tionem petendam.c.di.quoniam quidem.
h ¶ Regularis.Et pȝ ex hac ꝯstitutione: ꝙ canon la
teraneñ.ꝯcilij.j.de ꝯces.prebē nulla.hodie ñ extendit̄
ad regulares ꝓlaturas:q2 hic eqꝑant̄ epatus ⁊ prela
ture regulares.si.xvj.q.vl.siquis deinceps.
i ¶ Impedimento.⁊ ita nō currit prescriptio cōtra ca
nonicos:si iusta causa interueniente nō eligant.xxviij
di.de syracusane ⁊.lxj.di.bene nouit.⁊.j.d cōces.ꝓbē.
q2 diuersitatē.C.d inoffi.test.l.ꝯ maiores.ff.q.ex ca.ma.
l.ꝙ quidā.⁊.l.se.⁊.l.ait ptor.Sȝ si papa iterdiceret ele
ctionē:nō minꝰ currit eis tēpus:nisi petant licentiam
eligendi infra tēpus statutuȝ.j.e.c.vl.Sȝ nūqd ē hic
necessaria ꝓtestatio:ꝙ nō possint eligere ifra tres mē
ses:qd̄ videt̄.j.de of.ordi.pastoralis in fi.⁊.j.d ap.si iu
stus metus nō credo ꝙ necessaria sit i casu isto ꝓtesta
tio:quia debent petere licentiam: ⁊ si non petant sūt
in mora:vt ibi dicit.
k ¶ Ea vice.i.in ꝑma electione: q̄ si cassaretur: vel si
nollet venire vel si eligeret̄ indignus: statim recupe
rarent ius suum.s̄.e.cum vintonieñ.
l ¶ Deuoluat̄.olim nō deuoluebat̄ ad ꝓrimū superio
rem.j.d cōces.prebē.dilectꝰ:ȝ ad papā i epatibꝰ.⁊ sic
reducit̄ ad ius cōe aliaꝝ dignitatū: vt sic ibi post sex
mēses:ita hic vt post tres duoluat̄ ad ꝓrimū superio
rem.j.de conces.preben.c.nulla.
m ¶ Consilio. Sed nūquid tenet̄ semp habere cōsili
um capituli sui:vt al's non valet electio:nisi habito cō
silio capituli ⁊ assensu. videturqꝫ sine illis eligere nō
possit:sicut nec alia negocia debet facere sine illis.j.d
his que fi.a prela.sine ꝯsen.ca.nouit.⁊.c.quāto.⁊ qu
si ꝑ totū.ar.j.c.cū i veteri.vbi cassat̄ electio: quia nō
fuit expectatū respōsū eoꝝ:de quoꝝ cōsilio dꝫbuit fieri
electio.⁊.lxiij.di.obeuntibus.⁊.xv.q.vij.epus nullus
Sed contra:sufficit eñi petere consiliuȝ.j.de arbi.cū
oliȝ.⁊ ex consilio nemo obligatur.xiiij.q.j.qd̄ precipit̄

Credo q̄ hoc facere debuit consētiente capitulo vł maiori parte: alś nō credo q̄ solus hoc facere possit p iura p dicta. vel dic q̄ sufficit tm̄ regrere ꝯsiliū capituli ī isto casu: ⁊ de honestate cū ad ipsū soluꝫ deuoluat̄ electio: ⁊ nō ad capiꝫ. Ꝯsiliū vero alioꝝ nō inducit necessitatē sed de honestate requiritur. marītus bernardus.

p ¶ Qui debent. hoc ideo dicit: quia omnes qui habent ius in electione sunt vocandi: supra eodem quod sicut: ⁊ q̄ sunt in quieta possessione eligendi simul sunt vocandi. š. e. q̄ si, cut. c. coram. ⁊ ca. bone. ⁊ de consue. siqua est. infra de causa possess. cum ecclesia.

n ¶ Ipsius. s. vacātis. hic precipitur vt de eadem ecclesia eligat. Sed nō ne ad metropolitanuꝫ deuoluitur ideꝫ ius: quod habuit capitulum. ꝗ capitulum potuit eligere vndecunq̄ vellet. š. e. cum nobis. ⁊. c. in causis. ergo ⁊ metropolitanus. Dico q̄ primo debet inquirere personas ecclesie vacantis: ⁊ eligē de gremio ipsius ecclesie: ⁊ illud debuit fieri p illa iura. lri. dis. c. obitum. ⁊. c. null⁹ ⁊. xviij. q. ij. q̄ꝫ fit. sed si hoc nō fecerit: nihilominꝰ valebit electio. nam multa fieri nō debent: facta tamen manent. xxvij. q. i. nuptiarū. ⁊. xxvij. di. si vir. ⁊ nusq̄ꝫ inuenies: q̄ ,ppter hoc cassetur electio. de hac materia tractatur. š. c. cū inter canōicos. sed quare dicitur hic: q̄ metropolitanus eligat de eadem ecclesia: cum ipsi pdiderint ius eligendi. Respondeo ipsi perdiderunt ius eligendi actiue. i. q: ipsi non possunt eligere: sed nō passiue: q: bene possunt eligi: ⁊ satis puniūtur in hoc: ⁊ nō debent propter hoc dupliciter puniri: q: pene restrīgēde sunt: de pe. di. i. pene. Hic habes q̄ qui eligere non possunt eligi possunt. Sed contra aliqui possunt eligere: sed non eligi. j. de cle. ex. mi. si celebrat. hic priuat negligentia eos potestate eligendi: ibi: non: ⁊ ibi ideo nō possunt eligi: q: nō habent id propter quod eligūtur: hic bene habent executionem sacramentorum.

drālis ᵃ ecclesia vł regularis ᵇ prelato non vacet: infra quos iusto impedimento ᶜ cessante: si. electio celebrata non fuerit qui eligere debuerāt: eligendi potestate careant ea ᵈ vice: ac ipsa eligēdi potestas ad eū qui proximo p̄esse dignoscitur deuoluatur ᵉ ¶ Is vero ad quem fuerit deuoluta potestas: deū p̄e oculis habēs: non differat vltra tres mēses cum ꝯsilio ᵐ capituli sui ⁊ aliorum virorum prudentium viduatam ecclesiaꝫ de persona idonea ipsius ⁿ quidem ecclesie vel alterius: si digna nō reperiatur illa: canonice ordinare: si canonicaꝫ voluerit effugere vltionē. ¶ dē ī eodeꝫ.

Quia propter diuersas electionuꝫ formas quas quidam inuenire conantur et multa impedimenta proueniunt ⁊ magna pericula imminēt ecclesijs viduatis ᵒ: statuimus: vt cum electio fuerit celebranda: presentibus omnibus quiᵖ debent ⁊ volunt ᑫ et possunt commode ʳ interesse: assumantur tres de collegio ˢ fide digni: qui secrete ᵗ ⁊ sigillatī vota cūctoꝝ diligēter exquirāt ⁊ ī scriptis redacta ᵛ mox ˣ

q ¶ Qui volunt. bene dicit qui volunt: quia si quis non vult interesse electioni: alij procedere possūt sine illo postq̄ꝫ cōstiterit. š. e. q̄ sicut. ⁊. c. cum nobis. ⁊ argu. j. c. ecclesia vestra. vbi de h dicitur. ⁊ sic omnes vocandi sunt qui commode possunt vocari. qui sunt vocandi dictum ē š. e. coram. ⁊. j eo. in genesi.

r ¶ Commode. hoc ideo dicit: quia si commode ⁊ sine periculo vocari nō possunt: non sunt vocandi. š. e. q̄ sicut. § i.

s ¶ De collegio. per hoc videtur dari occasio dissordie: quia facilꝰ possent ipsi concordare in vnam personam: quam assumant in prelatū: q̄ꝫ in istos tres ⁊ si discordant canonici in eligendo istos tres: eque inquiretur de meritis ⁊ zelo eligentium: sicut in electione episcopi. Dico q̄ in istis inquisitoribus non requiritur illa examinatio: quia ipsi non eligunt: sed inquirunt vota fratrum: ⁊ hoc potest fieri per quoslibet de capitulo dum tamen sint viri diligni: ⁊ causa inquisitionis secrete fiat: quia quidam forte timore vel fauore timent aliquem nominare in publico: quem nominant in secreto: ⁊ libere nominat queꝫ volūt. libera enī debet esse voluntas in eligendo. vij q ij. dilectissimi. ⁊. š. ca. bone. ⁊. j. cproxi. sicut in matrimonio carnali. j. de spon. cuꝫ locum. ⁊ preterea. per hoc obuiatur malicijs quorundam: qui statim eligebant ⁊ appellabant: ne alij eligerent. š. e. considerauimus. per istam constitutionem malicijs ⁊ cauillationibꝰ talium obuiatur.

t ¶ Secrete. Sicut testes in secreto deponere debēt: vt liberius dicant veritatem: alś non valet dictum testis. j. de testi. venerabili. ⁊. C. de testi. nullum. ⁊. j. de accusa. inquisitionis. §. iij alś non valet: nisi fiat secrete.

o ¶ Quia propter. viduatis. per hoc videtur: q̄ loquitur tm̄ de electionibus prelatorum. i. episcoporū nō canonicoruꝫ. Sed nunquid extendimus istam cōstitutionem ad omnes dignitates etiam ad non cathedrales ⁊ ad plebanatus ⁊ ad alias dignitates que p latos habent in ecclesijs collegiatis. non videtur: cuꝫ ecclesie propter illas dignitates nō dicantur viduate cum habeant episcopuꝫ: satis potest dici: q̄ nō extenditur ad alias dignitates: sed tantum ad episcopatus ⁊ regulares prelaturas: vt. š. e. ne pro defectu. tamen de facto bene extenditur ad alias dignitates. ⁊ de iure ēt bene potest intelligi constitutio ista de illis prelatis qui habent iurisditionem generalem in ecclesijs collegiatis: quia tales prelati sponsi quodammodo appellant̄ xxi. q. ij. sicut in vnaquaq̄ꝫ sed nō debet intelligi de dignitatibus seu personatibus in ecclesijs cathedralibꝰ: quia in vacatione illarum dignitatum non dicitur ecclesia viduata: cum habeat episcopuꝫ qui solus est ibi

v ¶ Redacta. per ipsos scrutatores vel per tabellionem: ⁊ q̄ dicit secreto capitulum tantum excluditur. ⁊ non persone necessarie.

x ¶ Mor. i. incontinenti nullo actu contrario intermedio pꝰ vota quesita ⁊ vno contextu: sicut testamentuꝫ. ff. de testa. heredes palam. in fi. optime ponit sensum istius mor. j. e. cuꝫ pꝰ petitam. vbi cassatur electio: q: statim post collationem celebrata non fuit: arg. j. de testi. cogen. preterea. quandoq̄ mor aliter accipitur. i. statim cum quodam temperamento. x. dierum. ff. de cōsti. pecu. promissor. ⁊ mor quandoq̄ dicitur ad annuꝫ. xx. q. ij. si in qualibet. ⁊. c. puella. ⁊ cum quodam temperamento siue spatio. ff. de solu. quod dicimus. ff. ad. l. fal. l. i. §. si ita. Item quandoq̄ cum primum potuit. ff. ad tertul. l. ij. in §. item confestim: ⁊ illico. i. vsq̄ ad triduum. C. de iud. cum spālis. ⁊. C. de errore aduo. l. vlti.

44

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

publicent[a] in communi nullo prorsus ap. obstaculo interiecto: vt is collatiōe[b] habito eligat: in quē oēs vel maior ꝛ sanior[c] ps capituli cōsentit: vel saltē eligēdi potestas aliqb⁹ viris[d] idoneis cōmittat: q vice[e] oium ecclesie viduate prouideant de pastore: aliter electio facta nō valeat: nisi forte cōiter eēt ab omnibus quasi per inspiratōnē absqz vicio celebrata. Qui vero ꝯ prescriptas formas eligere attentauerint: eligendi ea vice ptāte priuentur[f]. Illud autez penitus interdicim⁹ neqs i electionis negocio ꝓcuratorē constituat: nisi sit absens i eo[g] loco ꝺ quo debeat aduocari iustoqz ipedimēto detētus venire[h] nō possit sup quo si opus fuerit fidē faciat iuramēto: ꝛ tūc si voluerit vni cōmittat de ipso collegio vicē suā. ¶ Electiones quoqz clādestinas[i] reprobam⁹: statuētes vt q̄ꝯcito electio fuēit celebrata: solēnit publicetur. Idem in eodem.

QUisquis . lectioni de se

a ¶ Publicent. postq̄z publicationē variare nequeūt electores. j. e. publicato. ꝛ io locum nō habet appellatio. imo cōpellendi sunt ad electionem: vt. j. e publicato.

b ¶ Collatione. s. numeri ad numerū: vt sciat i quē maior ps cōsentit: ꝛ zeli ad zelum ꝛ meriti ad meritū ꝛ numeri ad numerum dz fieri collatio hec eni ē forma electōis qñ duo electi sunt: als qñ v n⁹: ꝛ sic non ē necesse: ꝛ sic tria ꝯferunt numer⁹ ad numerū meritū ad meritū ꝛ zelus ad zelū. j. e. i genesi. ꝛ. e. ecclesia vr̄a. ꝛ ibi de hoc tractat. ꝛ. s̄. e. venerabilem.

c ¶ Sanior. dic vt. j. eo. ecclia vr̄a. Circa formaz istā q̄dā ita sūt exacta diligentia obseruāda: vt si ꝯtrafactū fuerit electio aliqñ ē irrita. j. e. ecclesia vr̄a. ꝛ. c. in genesi. aliqñ ē irritanda. j. e. cū p⁹ petitam. ꝛ. c. cumana. in vtroqz tñ casu non valet: vt hic dicitur in v̄si. aliter ꝛc. Ista qdē sūt de sb̄a electiōis siue forma: vt secreto ꝛ sigillatim inqsitio fiat ꝛ publicatio i cōi collatio ꝛ cōis electio incontinēti nullo actu ꝯrio itermisso vnum post aliud faciendo: vt hec ꝓbant. j. e. cū post petitā. ꝛ. c. cumana in fi. ꝛ. c. in genesi. ꝛ vota in scriptis redacta: vt appeat p scripturā de consensu cuiuslibet: vt si vellet mutare ei scriptū obuiet. i. q. vij. saluberrimū. ꝛ. xxvij. q. i. oēs femine. ꝛ. xx. q. i. vidua. Et ꝙ qlibet sit vocādus q cōmode vocari possit: nō credo eē de sb̄a electionis vt ꝓpterea casset electio dūmō cōtēpt⁹ postea ꝯsentiat electioni facte. s̄. e. ꝙ sicut. ꝙ tres tm̄ debeāt eē inqsitores: nō credo eē de sb̄a dūmodo tot sint inqsitores ꝙ fraus fieri non possit: ar. s̄. e. cum dilecti. qꝛ q plus facit non v̄r facere. Contra. ff. de ser. vr. predi. si arborē. ꝛ supflua nō viciant: necessaria vo pretermissa diminuunt ꝯriū. C. de testa. l. testm̄. ꝛ. ff. de sup. lega. l. legata in p̄n. ꝛ. l. labeo. Nec credo eē de sb̄a ꝙ sint de eodez collegio: quia in electionibus consilium religiosoꝝ viroꝝ inqri debet. lxiij. di. obeuntibus. ꝛ. s̄. c. proxi. dūmodo non sint laici. j. c. messana. ꝛ. c. sacrosancta.

d ¶ Uiris. ꝛ isti pñt eē alij a capitulo dūmō viri religiosi: nec ipsi exprimūt de capitulo: qꝛ bñ pñt ptātem suā dare alijs. s̄. e. cām que. ꝛ licet dicatur aliqbus vni tñ cōmitti pōt: vt i ꝓdi. decre. cām q̄ qꝛ nō est istud de forma: imo meli⁹ pōt expediri p vnum q̄z p plures. s. duos qꝛ tunc res fere sine exitu ē. ff. de arbi. item si vn⁹. §. vlt. arg. ꝯ. j. de offi. de le. prudentiam.

e ¶ Uice oium. Sed nunqd maior ps posset seq istam formā alijs ꝯdicentibus. v̄r ꝙ sic: qꝛ qꝺ maior ps facit totuz capitulum facere v̄r: ꝛ firmitatē debet sortiri nisi rōnabilis cā a potioribus ostendat. j. de his que fi. a ma. par. ca. cū in cūctis. satis v̄r equū. ꝛ sic vitat discordia: ꝛ facilius ꝯsulit eccl̄ie isto mō q̄z p scrutiniū. Sz lr̄a ista ꝯdicit: vbi dicit vice oium ꝛ ꝙ dicit aliter electio facta nō valet. Et alia pōt rō eē: qꝛ cum qlibet habeat vocē i electione: nō dz priuari iure suo nec aliquis dz cōpelli ius suum dare alij. C. de cōtra emp. inuitum. ꝛ. l. in vēdendis. sic ꝛ emptio voluntaria est. ff. fami. herc. si pignori. §. vlt. Alij dicunt ꝙ maior ps bñ pōt ptātem eligendi committere minori pte ꝯdicente: qꝺ mihi nō v̄r qꝛ non seruatur forma secunda cum ꝛ illa dz seruari sicut ꝛ alie due.

f ¶ Priuentur. p sniaz non ipso iure. j. e. cumana in fi. vnde signat cōtra. s̄. e. cū in cūctis. vbi ipso iure priuati sunt. de hoc dic vt dixi. j. e. cumana. in fi.

g ¶ In eo loco. de hoc dixi. s̄. e. corani.

h ¶ Uenire. si venire nō pōt quare citat nō v̄r citand⁹ vñ alij eligere pñt. Sz h̄ nō ē verū: qꝛ citādi sūt sp absñtes ex quo pñt ꝯmoꝺ citari: siue venire pñt siue nō: ꝛ qꝛ h̄ ipsum dubiuz posset eē pñtib⁹. s̄. e. ꝙ sicut. Et itelligo illū vēire ñ posse q ꝓpter timorē nō pōt venire ad locū. s̄. e. bone memorie. h̄ i casu illius capl̄i bone nō tenet ꝯmittere vices suas: vt nō ibi i gl. q̄ icipit sciscitati. vel ꝓpt infirmitatē. v. q. iij. si egrotās. vel si vocetur ad mai⁹ tribunal. ff. ꝺ re iudi ꝯ pupillū. ꝛ iō cū iusta cā sit ipedit⁹: iure suo priuari sine culpa sua nō dz: vt. j. vtli. nō ꝯ. e. qm̄ frequēter. §. ij. vñ. qꝺ p se nō pōt p aliū exequat. ff. ꝺ ꝓcu. l. i. sic. i iudice. j. ꝺ offi. dele. si p debilitate. ꝛ. c. pastoralis i fi. Et ē ar. op. ꝯ illos q dicūt ꝙ si plures iudices sunt cū illa clā: ꝙ si nō oēs ꝛc. ꝙ ille qui nō pōt interesse: lz cōmittere possit vices suas: socij non tenent ipsū admittere: qꝛ extat cōditio: qꝺ falsuz est: hic nō pōt iteresse ꝛ tñ alij tenēt ꝓcuratorē illi⁹ admittere de illa materia d̄r. j. de offi. dele. corā. ꝛ iste ꝓcurator cū sit de capitulo habebit duplicē vocem. j. e. cōgregato. ꝛ ar. j. de iudi. cū oli. ar. s̄. e. scriptuz. Nec credo ꝙ multū expediat ꝙ iste q dat ꝓcuratorē debeat iuramentuz p̄stare: sed iō dicit si opus est fidē faciat iuramento ꝙ si pñtes nollent ei credere sup impedimēto quo detinet nec aliter admittere velint ꝓcuratorē: qui nō haberet verisimilē ꝓsumptionē: tūc dz iurare ꝙ impeditus venire nō possit: tūc tenēt illū admittere. Sed qd si nullus vellet de capitulo recipe vicē suā: nunqd posset alij ꝯmittere q nō eēt de collegio. v̄r ꝙ sic: qꝛ p hāc lr̄az cōstat ꝙ ipse debet interesse p se vel p alium: ꝛ ita si null⁹ vult recipere vicē suaz pōt alicui viro religioso clerico ꝯmittere vicē suā: als nō valet electio si eligerent ꝛ hoc nō credo esse ꝯ sb̄am si aliuz admittant q nō sit de collegio: qꝛ ꝛ viri religiosi vocandi sunt ad electionē: ꝛ de eoꝝ ꝯsilio est faciēda: ita ꝙ nō valet als electio. lxiij. di. obeūtibus tñ nō credo ꝙ hodie canonici adhoc teneātur: nisi velint ꝛ illud. c. obeūtib⁹. nō tenet nisi quo ad honestatē. canonici tñ tenent recipe illum cui cōmiserit vices suas auctoritate hui⁹ canōis: arg. ꝯ ꝺ rescrip. cū ꝯtingat. ꝛ. j. de ap. cū spāli. vel si nolint recipe: potest exprimere suā volūtatē p lr̄as suas: ꝛ voluntas illa cū alijs publicet: ꝛ sic eā capitulum nō cōmittat.

i ¶ Clādestinas. Illa electio dicit cādestina que fit singulariter ꝛ occulte p occulta ꝯuēticula. lxxix. di. c. ij. ꝛ q̄zdiu publicatio facta nō ē: d̄r clandestina: vt hic in fi. ꝛ q̄zcito facta est dz publicari: als non valet: vt dictum

est.z.j.vt ec.bene.vt nostrum.
k ¶ Quisq̃s.abusum.vt laicus princeps vel ptãs īter sit electionib⁹:z talis nō ē vsus sed abusus:vt.s̃ e.cũ terra.z.c.q̄ sicut.z ꝯ ecclesiasticaꝫ libertatē vt ibi dicitur:z hoc intellige cũ clerici spōte laicos admittũt secus si p vim vel impressionē eligerent:q2 tunc non puniuntur.s̃.e.cũ vintoniensis.b.

l ¶ Libertateꝫ.q2 si admitterent laici siue huiusmodi ptãtes assumerent sibi ius ī posteruꝫ z sic periret libertas ecclesie:ꝰga in electionibus liberuꝫ dꝫ eē arbitriũ cuiuslibet.viij.q.ij.dilectissimi.sicut ī matrimonio carnali.j.de spon.cũ locuꝫ z iō talis electio nulla est:q̄ fit ꝯ libertatē ecclesie.j.e.sacrosancta z.c.messana.z.s̃.e.cũ terra.z ita laici oīno excludēdi sunt in collegiatis ecclesijs.

m ¶ Fiat.p hoc q̄ dicit fiat q̄ futuri tēporis ē:vꝫ q̄ nō ipso iure:sed p sniaꝫ debeat suspēdi:z facit ad hoc.j.d iurepa.ꝑterea.vꝫ tñ q̄ ipso iure p id qđ sequit̃ nō absq̃ dispensatione zc̃.z ē verũ q̄ ipso iure fit ineligibilis:z ad hoc facit.xvi.q.vij.siq̄s deinceps.z.s̃.e.ne p defectu v̄.careãt ea vice.ꝫ ibi suspensio durat quousq̃ dignitatē taliter adeptã dimiserit:z q sic suspēsus ē sicut p suũ factũ suspendit̃:ita p actũ ꝯrium restituit̃.xv.q.vi.nos sanctorum.z.lxxxi.dis.siquis presbr.z.c.siquis.ãmodo Sed nunquid episcopus potest dispensare cuꝫ talib⁹ credo q̄ sic:ex eo enim q̄ conditor canonis hic non reseruauit sibi dispensationem:alijs ꝯcessisse vꝫ.j.de sē.ex.nuper.z.j.de preben.de multa in fi.z.c.graue in fi.z hoc minus est adulterio in quo potest eps dispensare j.de iudi.at si clerici.

n ¶ Irritam.sic.s̃.e.cum in cunctis.vbi electio ipso iure irrita est:que fit de persona indigna.

o ¶ Suspendãtur.p sniam:sic.j.e.cumana ī fi.sic ītelligitur.s̃.eo.quia propter.contra.s̃.eo.cum in cunctis.vbi ipso iure beneficijs ecclesiasticis sunt priuati.quidam dicunt q̄ standum est huic z non illi:z in alio ēt corrigitur ille canon:ibi eligēdi potestate priuatos per c.priori.quia propter.diuersitas istius verbi quantuꝫ ad electionē habetur.j.e.cumana in fi.sed q̄ dicit ab officijs z beneficijs priuentur:hoc est verum q̄ per sēntentiam priuandi sunt:z illud.c.cuꝫ in cunctis.nō corrigitur:vnde ipso iure priuati sũt beneficijs per triēniuꝫ.z ratio diuersitatis hec est:hic priuantur officijs:z beneficijs:z sic in duobus puniunt̃:quia plus peccãt z ibi priuati sunt in bñficijs tm̃:q2 minus peccant ibi q̃ꝫ hic vꝫ sic quedam compensatio sit hincinde.Uel verius diuersi sunt isti casus z in diuerso casu loquũt̃:z iō diuerse pene.hic maior pena imponitur q̃ꝫ ibi:q2 plus offendit:q contra ecclesiasticã libertatem aliquid facit:sed ibi eligitur persona indigna.

---

facte per secularis potestatis abusum[k] consentire presũpsit contra canonicam libertateꝫ z electionis cōmodo careat z ieligibilis fiat[m]:nec absq̃ dispensatione ad aliquã valeat eligi dignitateꝫ. ¶ Qui vero electionem huiusmodi:quaꝫ ipso iure irritaꝫ[n] esse censem⁹ presumpserint celebrare z ab officijs z bñficijs penitus suspendantur[o] per triennium eligendi tunc[p] potestate priuati[q]. Idem in eodem.

Nihil est quod ecclesie dei magis officiat:q̄ q̄ indigni assumãtur prelati ad regimen animarum. Uolentes igitur huic morbo adhibere necessariam medelam irrefragabili constitutione sancimus:quatenus cum quisquã ad regimen animarum fuerit electus:is ad quem pertinet ipsius confirmatio diligenter examinet[r]:z electionis processum z psona electi:vt cũ oīa rite cōcurrerit:munus ei cōfirmationis impēdat:q2 si secus fuerit incaute presumptũ:nō solũ deijciendus ē indigne[s] p motus verũ etiã indigne promouēs puniendus. Ipsũ quoq̃ decernimus hac aiaduersione puniri:vt cum de ipsi⁹ cōstiterit negligentia:maxime si hominem insufficientis scientie[t] vel inhoneste vite vel etatis[u] illegitime approbauerit:non solum cõfirmandi primum sucessorem illius careat ptãte[x] verũ et tã ne aliquo casu penã effugiat:a pceptione pprij bñficij suspendatur[y]

---

p ¶ Tũc.s.ea vice:sic.s̃.e.cum in cunctis.sed.si in illo triēnio in quo suspensi sunt iterum vacaret:videt̃ p illam expositionem q̄ canonici possent eligere:z ita suspensi eligent:sed hoc eē non potest.s̃.eo.cum inter.r.z ideo istud tunc respicit totum triennium:z hoc intellige q̄n omnes delinquunt:sed si aliqui non deliquissent ipsi eligerent.s̃.e.scriptum est in fi.z.c.cum in cunctis.b.

q ¶ Priuati.s̃.e.c.pri.contra.vbi priuantur p sententiam idem est:q2 plus peccant isti q̃ꝫ illi:vt dictum est:z ideo hic ipso iure ibi non:z in diuerso casu loquũtur.

r Nihil est.examinet ad illum enim pertinet examinatio ad quē pertinet confirmatio:et ex officio suo dꝫ examinare personam electi z formam electionis:etiam si nō obijciatur aliquid electo.s̃.e.cum nobis olim.z.c.venerabilem.R̃.est enim generaliter zc̃.z.lxxvij.di.quid est cito.z.j.de here.cuꝫ ex iniuncto.quia eius interest ne puniatur:si promoueret indignum:vt.j.e.sequitur.

s ¶ Indigne.sic.lxxi.di.tantis.

t ¶ Scientie que impedit promouendum.j.e.congregato:z deijcit iam promotum.j.de eta.z.quali.c.vlt.

u ¶ Etatis.s̃.e.cũ ī cũctis.z ita expsse pꝫ hic:q̄ epi ī etate dispēsare nō pñt:de hoc dixi.s̃.e.cũ dilecti.ī glo.ꝫ nũquid cũ puniãtur si hoc fecerint:al's nō deberent puniri:q2 qđ legitime factum ē penã nō meret̃.C.ad.l.iul.de adul.gracchus.

x ¶ Potestate.ipso iure.fi.s̃.e.ti.ne pro defectu.z.c.cum in cũctis.in fi.l.

y ¶ Suspendatur.varie pene statuunt̃ a canonibus circa illos q illicite pmouēt idignos:z illos q illicite pmouēt̃:q̃nq̃ priuãt̃ ptãte ꝯferēdi illũ ordinē quē illicite ꝯtulerũt.vt.i.q.i.siq̄ epi.z.j.d temp.or lr̃as.xxxvi.di.is q ecclesiasticis.z ordinatus remouet̃ a clero l.di.ex penitētib⁹.q̃nq̃ suspenditur a celebratione misse p annũ.lv.di.nullus.q̃nq̃ deponit̃.lxiij.di.c.vlt.vbi eps ordinat⁹ ꝑter sciam archiepi deponit̃.li.di.c.i z hic statuit̃ pena circa illos q pmouēt indignos:q debent suspendi:vt hic dicit p sniam a suo supiore:cũ hoc ad ipsũ ptinuerit.huic assignat̃ ꝯ.j.de pbē.graue.ibi eni nō punit̃ qui p mouet indignos:nisi post primã z secũdã correctionem:z hic statim sine aliqua admonitione.Item hic ordinati siue pmoti remouēt̃:ibi nō.Dicas q̄ ī alio casu hic z ī alio ibi.hic loq̄tur de his q pmouēt̃ ad dignitates z ad regimen aiarum:vt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

quousqꝫ si equum fuerit indul-
gentiaꝫ valeat promereri. Si
vero conuictus fuerit in hoc
per maliciam excessisse graui
ori[a] subiaceat vltioni. Episco-
pi quoqꝫ tales ad sacros ordi-
nes ⁊ ecclesiasticas dignita-
tes promouere procurent: qui
commissuꝫ sibi officiuꝫ digne
valeāt adiplere: si ⁊ ipsi cano-
nicā[b] cupiūt effugerē vltionē.
Ceterum q ad romanū [c] perti-
nēt imediate pontificē ad pci-
piēdā sui ꝯfirmationē officij
eius se cōspectui si commode
fieri pōt psonaliter repsentēt
aut psonas trāsmittant idone-
as p quas diligens in gsito su-
per electionibus ⁊ electis pos-
sit haberi: vt sic demum per
ipsius circunspectionem con-
silij sui plenitudineꝫ officij as-
sequantur: cum eis nihil obsti-
terit de canonicis institutis:
ita ꝙ interim valde remoti:
videlicet vltra[d] italiam consti-
tuti: si electi fuerint in concor-
dia dispensatiue ꝓpter neces-
sitates ecclesiarum ⁊ vtilita-
tes in spiritualibus ⁊ tempo-
ralibus administrent[e]: sic ta-
men vt de rebus ecclesiasticis
nihil penitus alienent. mun⁹
vero benedictionis seu conse-
crationis recipiant: sicut hac-
tenus recipere consueuerunt.
Hono. iij. in capitulo constā-
tinopolitano.
Et preterite: ⁊ infra.
Presentium auctori-

dicit in principio: ⁊ qꝛ plus peccant plus puniuntur sine ali-
qua admonitione: qꝛ porte dignitatis psonis vilibus patere
non debent. j. de exces. prela. iter dilectos. ⁊ j. de iureiuran. q
relā. ⁊ C. de infa. l. vna. li. x. ⁊ C. de digni. neqꝫ famosis. li. xij.
ibi loquimur de bñficijs simplicibus: vbi nō reqritur tāta ma-
turitas: ⁊ iō hꝫ ibi locum
correctio: qꝛ in ꝓmotiōe
illoꝝ non est tale pericu-
lum: vnde illi non remo-
uent: sed isti sic: ⁊ ita con-
tra non est: quia diuersi-
tas ꝯdictionem impedit
sicut dicitur diuersuꝫ tē-
pus impedit contradi-
ctionem.

a Grauiori. ad arbi-
trium iudicis: cum hoc
non determinetur. j. de
offi. dele. de causis. j. de
accusa. super his. ⁊ ma-
gis punienda est malicia
qꝫ negligētia. j. de fal. ad
falsariorum in fi.

b Canonicam. s. e. cū
in cunctis in fi.

c Ad romanum. siue
sint abbates. s. de con-
sue. cum venerabilis. si-
ue episcopi.

d Vltra italiam. Lꝫ fi-
nes italie non vbiqꝫ di-
stent a roma: equaliter
tamen omnes dicuntur remoti q vltra duas dietas ex dioce.
suā distāt. s. de rescrip. nōnulli. Sed istud verū ē quo ad iu-
dicia: sed quātū ad hūc casū q distāt per duas ⁊ dimidiaꝫ vel
tres aut parū plus: nō credo ꝙ debeant habere illud bñficiū:
qꝛ modica distātia est: tñ cōsuetudini stetur: ⁊ ita aliqd statui-
tur propter distantiam quod al's nō fieret: sic. lxiiij. di. cum lō-
ge. ⁊ j. de do. ⁊ contu. cum olim.

e Administrent. In duobus casib⁹ ex sola electiōe habetur
ius administrandi i his videlꝫ q subsūt nullo medio romāo
pōtifici: vt hic ⁊ i ro. pon. xxiij. di. i noīe dñi. sed qd si suffraga-
neus ē valde remot⁹ a suo metropolitano: nūqd eodē mō pōt
ministrare. vi ꝙ sic cū eadē cā sbsit: ergo vi ꝙ idē ius. s. de cō-
sti. trāslato. ⁊ c. nā cōcupiscētiā. ⁊ j. de trāsla. inter corpalia. ⁊ j. de
cōfirma. vti. vel inuti. cū dilecta. ⁊ si nimia subtilitate vtamur
res ecclīarū depereūt. C. de. v. sig. cū qdā. circa fi. ⁊ C. ad treb.
l. pe. Sed contra videtur: qꝛ cū illud etiā dispēsatiue sit dictū
talis dispensatio ad similia non protēdit. j. de re iudi. i causis.
⁊ vi. di. cenomaū. nec hic excusat rex piculū. j. de ma. ⁊ ob. il-
lud. Sꝫ pone ꝙ talis platus tpe ꝯfirmatiōis sue repit minus
idoneus: ⁊ sic repellit: nūqd ea q medio tpe fecit sunt cassan-
da. vi ꝙ sic. j. de here. fraternitatis. ⁊ xij. q. ij. alienationes. ⁊
xxiiij. di. c. vlti. ⁊ si principale cassatur ⁊ oīa q facta sunt ex eo
vel ob id. C. de le. nō dubium. ⁊ j. de fide instru. inter dilectos.
Sed cōtrarium verū ē in hoc casu: qꝛ fuit in quieta admini-
stratione ⁊ in quasi possessione plationis de licētia pape ⁊ p
plato habitus ē. vñ oīa que fecit medio tpe rata sunt q pote-
rat facere: ar. j. de iurepa. ex lris. ⁊ c. ꝯsultationib⁹. ⁊ s. e. que
relā. iij. q. vij. §. verū. ⁊ ff. de ꝓcu. si ꝓcuratorē. in fi. ⁊ C. de testa.
l. i. que facere poterat ideo dixi: qꝛ de rebus ecclesie alienare
nō posset: qꝛ illud ei prohibet: vt hic dicit: sꝫ circa spūalia va-
let quicqd fecit: ⁊ ēt i tpalibus bñ administrando emēdo re-

cipiendo ad vtilitatem ecclesie nō dādo: areg. ff. si cer.
pe. ei⁹ q in ꝓuincia. ⁊ i. q. i. siqs a simoniacis. ⁊ hoc cō-
firmat lra hic i fi. Sꝫ siqs itrusus acqrat ecclie: nūqd
⁊ illud cassabit cū ipso. vi ꝙ sic p iura prius dicta ⁊ qꝛ
cōmodū cū incōmodo dꝫ cōpensari. ff. de neg. gel. si ne-
gocium. Credo ꝙ
nō cassabunt nisi
ea q ꝑperam facta
sunt in ꝑiudiciuꝫ
ecclesie: sed vtilia
remanebūt penes
ecclīam: qꝛ cū i fa-
uorem ecclīe talia
cassent i lesionem
eius nō debent re-
torqueri. ff. de leg.
ꝙ fauore ⁊. ff. de
mino. si iudex.

f Et preterite
necessarie.
sic pꝫ ꝙ si caplꝫ fa-
cit expen. vacante
ecclesia p negocio
electiōis ꝓmouen-
de: aut ēt p electō-
ne epi ꝯfirmanda
vel al's totū pñt re-
petere ab epo. idē
itelligo p electiōe
alteri⁹ plati: quia
hincinde eadē rō
⁊ idē ius. C. ad. l.
fal. l. vl. C. de inoffi. do. ꝑcibus. C. de li. prete. l. i. ⁊ iste ex-
pense necessarie debēt eē ⁊ moderate quas fecerūt oc-
casione isti⁹ electionis: vt hic dicit. ⁊ j. de do. ⁊ cōtu. cū
dilecti. j. de eo q mit. in pos. cū venissent in fi. nec debēt
excedere ꝓbabilē modū. ff. de dā. infec. inter quas. §. vl.
cū. l. se. nec delicate: qꝛ nec delicatus debitor nec onero-
sus creditor est audiendus. ff. de pig. ac. si seruos. ⁊ di-
cunt expēse necessarie sine qbus negociū expediri non
pōt: vel sine qbus res efficiat deterior. ff. de impeñ. i re-
bus do. fac. l. i. ij. iij. ⁊ iiij. ⁊ ff. de. v. sig. impēse. ⁊ sufficit
si credat expedire lꝫ non expediat. ff. de bo. auc. iudi.
pos. pretor §. ij. ⁊ cum ipsi canonici vtilitatē patriarche
ꝓcurauerint: dignū est vt suuꝫ stipēdiū cōsequātur. xij.
q. iiij. quicūqꝫ. qꝛ illud de suo facere non tenebatur: qꝛ
nemo cogit inuitus de suo facere beneficiū. x. q. ij. pre-
carie. ⁊ vtiliter negociuꝫ suum gestum est. ff. de nego.
ge. pomponi⁹ in fi. cū. l. se. sed an vltro. Sed qd si duo i
discordia electi eēnt. Dicūt qdā ꝙ tūc nō repetēt expē-
sas. Idē credo dicēdū qd de vno dūmō maior ps capi-
tuli certet p electo ⁊ obtineat: qꝛ idē est ac si totuꝫ capi-
tulū. quare eodē mō nō solueret ille confirmatus expē-
sas non video: eadem ratio est hic.

g Pro electionis negocio. Illas autem tm̄ solueret:
quas propter hoc fecerunt. j. de eo qui mit. in pos. cum
venissent in fi. ⁊ j. de procu. cuꝫ pro cā. ⁊ ꝓpter hoc ne-
gociū interuenit: al's si p suis negocijs iuissent vel misis-
sent lꝫ tractassent ꝑdictum negociū nō haberēt expen-
sas. j. de ꝓcu. cum p cā. nisi quatenus plus expendissēt
propter longiorem moram. ff. famili. her. ex parte. in
prin. ff. de neg. ge. si cōes.

h Occupent. tunc. n. g ius sibi dicunt in rebus occu-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tate statuimus: vt[e] expense necessarie[f] quas capitulum constantinopol. vel ei[9] nuncij vacante sede pro[g] electionis negocio fecerint de bonis patriarchatus fiant totalit[er] vel reddantur: dũmodo ipius bona decedentis patriarche nõ occupent[h] vel vsurpent.

Idem electo lugdoñ.

Cum post petitam instã ter[i] et demum obtentaz quondaz lugdoneñ. archiepiscopi cessionem vota canonicorum lugdoñ. in te tunc ipsorum prepositum concorditer conuenissent: quia tandez examinato sicut decuit processu electionis tue inuenimus eã post publicationem consensuum et collationis tractatum aliquãdiu fuisse protractam[k]

assensumque tuum priusquam electus fueris requisitũ[l]: electionem tandem ex ipsius dũtaxat inordinato[m] processu iusticia cassauimus exigente.

Idem eboraceñ. priori et magistro guido. de canopol.

Constitutis i presentia nostra procuratoribus sancti taurini eboraceñ. et sancti leofredi de cruce abbatuz et infra. Cum autem procuratores ipsorum abbatum iussi essent exp̃mere: quo iure[n] ipi abbates deberẽt electioni abbatis fiscañ. monasterij interesse: responderunt q[uod] olim cũ assumerẽtur in suorũ mõasteriorum abbates: fuit specialiter indultũ eis ab abbate et cõuẽtu monasterij fiscañ: vt habe rent vocẽ[o] i capitulo eorũdẽ.

patis debẽt cadere a iure suo. ff. q[uod] me. cau. extat edictum. et ff. ad l. iul. de vi priua. creditores. et. xvj. q. vj. placuit. imo. tenent bona decedẽtis cõseruare futuro successori. xij. q. ij. hec huius placiti. et. c. cum non liceat. j. de offi. ordi. cũ vos. sed si occupent bona: tunc sufficit q[uod] habent.

i Cum post petitam. instanter. peti debent instanter ante quam admittatur. sicut et pallium. c. di. prisca. sicut et libelli dimissorij. ij. q. vj. post appellationẽ. j. de appell. cordi. et. ff. de libel. dimis. l. vna. Itez et sponsa nõ debet statim tradi: vt charior sit dilata. xvij. q. ij institutum. itez remissio peccatorũ: de peni. di. j. impõtuna. et ea obtenta necesse habz cedere. j. de renũc. quidam.

k Protractam. Sed videtur q[uod] p[er] talem prorogationem non debz cassari: quia non omne quod differendi causa fit adnumerandum est more. ff. de vsuris sciẽdum. et quod differtur nõ aufertur. xxxiij. q. ij. ancillã. immo maturiori consilio perficitur. de pe. disti. vij. c. j. ideo non debent differri: quia amplius deliberare ñ possunt: cum etiam mutare nequeant vota sua. j. eo. publicato. Et ideo incontinenti electio fieri deberet antequaz ad alia diuertant. vno enim contextu fieri debet. s. e. quia propter. et. ff. de testamen. heredis palam. in fi. de hoc dicitur. s. c. auditis.

l Requisitum. Sed nunquid sola requisitio sufficeret ad cassationem. non videtur: quia in fraudez posset ab aliquo emulo prouocari. simile. j. de simo. sicut. et ideo non videtur impediri sola requisitio: sed si cõsentiat: tunc sufficit ad cassandum propter ambitionem et simile. s. eo offici. et. c. cum ad nostraz. et. j. q. vj sicut his. et. C. de episco. et clericis. si quendam et non ambitione sed labore ad dignitatem conuenit peruenire. C. de re mili. contra publicam. li. xij. et ita vtrunqz istorum reddit formam inutilem. hic requisitus consentit: et ista fuit causa quare cassata fuit electio. si vero dissentiat non est eligendus.

m Inordinato. quia ex his que inordinate fuerunt facta nõ potest aliquid ordinabiliter agi. j. de accusa. qualiter et quando. sic. s. de rescrip. cum dilecta. et qualiter forma seruari debeat. dictum est supra eodem quia propter. j

n Constitutis. quo iure. Isti abbates petebant electionẽ fiscani abbatis cassari. in quo dicebant se fuisse contẽptos: et sic cum diceret se fuisse in quasi possessione. eligendi videtur q[uod] inique sit actum cum illis: quia possessor nõ tenetur dicere titulum sue possessionis. C. de peti. here. cogi. et. ij. q. v. §. j. non est ita: quia isti tẽpore petitionis sue expulsi erant de possessione iuris: quod se habere credebant quia quandoqz forte habuerũt vocem in capitulo fiscani. Et ideo quia eis contemptis erat facta electio petebant illam cassari. sic. j. de causa possess. cum ecclesia. cum enim peterent illam cassari: et ad eos de iure cõmuni non pertineret electio: merito debebãt exprimere quo iure hoc petebant: quia sine actione vel causa nemo experitur. C. de edi. diui hadriani tol. l. fi. ff. de nego. ges. si pupilli. §. vl. et. ff. de admini. tu. quotiẽs. §. itez. si tpale. quia ineptam actionem siue causam exposuerunt: imponitur eis silentium. j. de iud. examinata: quia in diuersis monasterijs non potest quis esse monachus: ergo nec vocem habere. j. de relig. domi. c. vl. in fi. sed si allegassent solummodo consuetudinez nomine eccclesiarum suarum: et probauissent se in quasi possessione fuisse: tunc cassata fuisset electio. j. de causa posses. cum ecclesia. sed nomine suo non poterant allegare consuetudinem. Et sic nota q[uod] qui non est de collegio si electionem non petat cassari debet assignare causam sue petionis et idoneam. alias repellitur vt hic habes. Item idem est si ante electionem dicat se debere interesse: et ab illis de collegio hoc negatur protestatione premissa: vt si docuerit de iure suo: valet vox eius: possunt procedere omnes ad electionem: et in hoc casu necesse est docere de iure suo: et sola possessio in hoc casu non prodest. j. eo. cumana. hic enim agitur confessoria et negatoria de hoc dicitur. j. de causa pos. cum ecclesia

o Vocẽ in capitulo. Isti abbates erant monachi monasterij fiscañ. qñ assũpti fuerũt i abbates: et tunc conuentus reseruauit illis cõfraternitatẽ: et q[uod] haberẽt vocẽ in capitulo fiscañ. Et ita hoc pretextu se credebant debere vocari ad electionez abbatis: sic cõsueuerunt facere multi monachi: vt quasi sint de collegio vtriusqz monasterij: vt sic possint eligi si cõueniant vt de collegio eodẽ fiat electio. Istud hodie reprobat[ur]. null[us] enim potest esse monach[us] in plurib[us] monasterijs. nec abbas põt p[er] esse diuersis monasterijs. j. de reli. do. ne nimia. §. fi. et ideo cã allegata ab istis abbatibus nulla fuit: si aptã cãm etiã postq[uam] cã illa repulsa fuit allegassẽt: bñ debuissẽt audiri p[er] p̃dictã decre. exa iata. et. j. de don. inter dilectos. et. ff. de excep. rei iud. et an eadẽ. et. j. de causa pos. cũ ecclesia. et. j. de iudi. examinate.

46

a Ecclesia vestra. dirigebant. ꝯsentiendo in ipsuz ⁊ nolando ipsū. Sʒ videt̄ ꝙ sufficiebat: ex quo thomas hēbat maiorē partē. q̄ʒ aliq̄s alioꝝ. ar. ff. de verbo. sig. maiorē. vbi dz q̄s possedisse maiorē partē anni. ⁊ tñ nō possedit nisi duobꝰ mensibus: illud veꝝ est ꝙ maiorē partē totius capituli debet habere electus ad hoc: vt sua electio confirmet̄ etiam per antiqua iura. j. de his que fi. a maiori parte ca. cum in cunctis. ⁊. lvj. di. apostolica. ⁊. s̄. e. c. quia propter.

b ¶ Processus. Et ideo non valuit: etiam si maior pars capituli ꝯsensisset in illum. j. e. in genesi. Et ita quod precipuum est hic deficit. s. electio. ⁊ talis deportatio non obtinet vicē electōis: ⁊ ita per alium actū fieri non potest electio: lʒ possessio tradita videatur: q̄ʒuis possessio non apprehendatur. ar. s̄. de consuet. ex litteris. ⁊. ff. de acq̄rē. pos. ꝙ meo. §. si per venditorē. sicut appellat q̄s ipso facto. j. de ap. dilecti. ⁊. c. vt nostrum. Ista eniʒ principalia ⁊ ꝑcipua necessaria sunt: sine quibus electio non valet. collatio publicatio: inq̄sitio: ⁊ incontinēti electio ⁊ scriptura. s̄. e. q: propter. et j. e. cum ana. ⁊. c. i genesi.

c ¶ Appellationem. que locū ñ hʒ publicato scrutinio cū mutare nequeāt voluntatē. j. e. publicato. ⁊. s̄. e. quia propter.

d ¶ Cassauiꝰ. i. cassū ⁊ irritū oñdimꝰ sic. j. e. i genesi.

e ¶ Non admissa: ex eadem causa quia non fuit electus: ⁊ q̄a minorem partem q̄ʒ thomas.

f Cum in magistrum. discipuli. ⁊ merito quia primo debʒ quis esse discipulus q̄ʒ magister. lix. di. ordinatos. ⁊. lxj. di. miserū. ⁊. xvj. di. si clericatus.

g ¶ Preficiendus. si. j. de eta. ⁊ qua. iudeoꝝ. q̄ eniʒ sub tutela dʒ esse sub se aliū habere nō dʒ. C. de le. tutela. l. vl. ⁊ qui sub alio est: aliū sub se habere non dʒ. ff. de adul. sic eueniet. ⁊. ff. ad mace. filium habeo. ⁊. j. q. j. estote.

h ¶ Professionē. ꝓfessio eni sola monachū facit: ⁊ nō habitꝰ. j. de regu. porrectū. ⁊. c. ad aplicā. ⁊ huiusmodi ꝓfessionez in scripꝰ̄ facē debēt. vt. xx. q. j. vidua. ⁊. xxvij. q. j. oēs femiē. vt si reclamare voluerint: obuiet eis propria professio per scripturā facta. j. q. viji. saluberimum. ar. C. de non nu. pec. generaliter. ⁊. ij. q. j. legum. ⁊. j. de proba. per tuas.

i Ad monitionez. q: in vno ⁊ eodēq̄ officō dispar nō dʒ cē ꝓfessio. xvj. q. vij. noua. ⁊ ꝯsuetudo nō ꝓdest i h̄. s̄. e. cū cāʒ q̄. in q̄ idē dz. ⁊. j. de testa. q: ingredietibꝰ. ⁊ in h̄ casu idē iudiciū ē habēdū de monachis ⁊ canonicis regularibꝰ: q: nō differūt

¶ Nos aūt rōnē huiusmodi friuolā reputantes: sup hoc ꝑpetuū silentiū iponimꝰ abbati. sup̄dictis. Idē rotho. capi.

Ecclesia vestra destituta pastore ⁊ votis vestris: cū de futura ꝑlati hēt̄is successione tractatū: i diuersa diuisis: q̄dā in thomā: q̄dā i cācellariū: ⁊ q̄dā singulares in singulares ꝑsonas eiusdē ecclie ꝯsensistis. veꝝ cū sup his i. nr̄a ⁊ nostroꝝ fratrū ꝑn̄tia multa fuissēt hincinde ꝓposita: inuenimꝰ ꝙ illi q̄ sua i thomā ꝯsideria dirigebātᵃ: lʒ maiorē partē facerēt partiū comparatōe minoꝝ: nō tñ ad maiorē partē capl'i ꝑuenerūt: ꝯsiderauimus nihilominꝰ ꝙ post publicationē consensuū ⁊ collationis tractatū ad electiōez nullus habitus est ꝓcessusᵇ quāuis deportationis solēnitas etiā post ap.ᶜ legitimā fuerit subsecuta: quā ꝑ electiōe deceret nec etiā expediret haberi. vnde quod factū est d. t. predicto cassauimꝰᵈ petitione consentientium in cancellarium nō admissaᵉ. Grego. ix.

Cum in magistruz assumi non debeat: qui formam discipuliᶠ nō assūpsit neq̄ sit preficiēdꝰᵍ q̄ subesse nō nouit: nos intellecta parte: q̄d i quibusdā regularibꝰ domibꝰ iure tibi diocesano subiectis sunt q̄dā i abbates nō ꝓfessi ordinē regularez assūpti: mādamus quatenus cum abbates tales nō esse debeant: qui per confessionēʰ mōachi ⁊ regulares canonici non fuerit admonitionezⁱ eoꝝ: quos tales inueneris sub ap. impedimento procedas.

Idem cumañ. capitulo.

Humana ecclia pastoris ꝯsolatio destituta: ⁊ ꝯgregatis d ad celebrandā electōnez ꝑfixa: q̄ ꝑn̄tesᵏ erāt d cumanis canonicis ac tribꝰ abbatibꝰˡ q̄ vocē in electiōe hēre noscunt̄: capellam ⁊ clici ciuitatis elec. se debē īteesse dicētes sb̄ huiusmōi ꝓtestatōeᵐ admissi fuerūt: ꝙ vox eoꝝ: q̄ nō deberēt interesse de iure vel cōsuetudineⁿ: nō valēt. Eādē ꝑmissio iuxta formā ꝯcil. gnālis scrutinio. vij. cāonicꝫ vnū

nisi q: ꝯseruiūt regule laxi. j. d sta. regu. ꝙ dei timorē.

k Humana ecclia. ꝑn̄tes. Per h̄ videt̄ ꝙ absentes nō debeāt vocari ad electionē. ar. vij. q. j. factꝰ. ⁊. x. q. ij. hoc ius porrectum. super hac vacatione statur consuetudini: vt dixi. s̄. e. coram.

l ¶ Abbatibꝰ. d q̄bꝰ ꝯstabat ꝑ spāle ꝓuilegiū vl' ꝑ consuetudinē. s̄. d cōsue. cū dilectꝰ. ⁊. s̄. e. ꝙ sicut. h̄ de clīcis ⁊ capellanis i dubiū reuocabat̄: ⁊ iō sub ꝓtestatiōe admissi fuerūt ⁊ iō q̄ d caplo nō sunt: ⁊ dicūt se interesse debere in electiōe debēt dicere q̄ iur̄ h̄ dicāt. s̄. e. ꝯstitutꝰ. hic allegabatur consuetudo.

m ¶ Protestatiōe cui ꝯsenserūt clici ⁊ capellani. al's ñ ꝓindicaret eis ꝓtestatio. sic ḡ ꝓtestatio valet. sic. j. q̄d me. cā platū. ⁊. xxxj. q. ij. lothariꝰ. ⁊. ff. qui. mo. pig. vl' hyp. po. sol. ff. si debito. §. j. ⁊. vij. q. j. pōtifices. ⁊. xxiiij. di. presbyteri. d. xxviij. diaconi. ⁊. j. de offi. or. pastoralis. ⁊. j. d ap. c. vl. ⁊. xvj. q. ij. ꝯ. pōt. ⁊. ff. d neg. ges. nēsennius. In contrariū videt̄ ꝙ protestatio ista nō dbeat ꝓdesse. s̄. d cōsti. cum. m. fert. ⁊. j. de ap. sollicitudinē. ⁊. j. de cen. olim causam. ⁊. ff. d condi. inde. ꝙ quis sciens. sed valuit hic ꝓtestatio: vt pʒ in fi. al's si protestatio nō precessisset: q̄ñ habuissēt vocē in electione: cū essēt in q̄si possessione. j. de cā pos. cū ecclesia. ⁊. c. cū olim. ⁊. j. de iure pa. ꝯsultationibꝰ. et. s̄. e. querelā. ⁊ etiā si nō essent i q̄si possessione: valuissʒ eoꝝ vox: ex q̄ spōte admiserūt illos. s̄. e. scriptuʒ. Et iō q: hic negabat̄ ab initio illos debē iteresse nec admittebāt illos sine ꝓtestatione: ⁊ totū ius eoꝝ in iudiciū deductū fuit: vox illoꝝ nō valuit nec ꝓfuit: ꝙ iterfuerūt duabꝰ electionibꝰ: q: prescriptiōez legitimā ñ ꝓbauerūt. ē si. j. d cā pos. cū ecclia. vbi totū ius capellanoꝝ deductū fuit i iudiciū: culpa tñ illoꝝ ⁊ post factā electionē: h̄ isti iuiti hoc fecerūt cōpulsi ab aduersarijs: q̄ negabāt illos ius habere: ⁊ est multum notabile hoc.

n ¶ Cōsuetudie. Clici ⁊ capellāi ⁊ ēt abbates d iur̄ cōi in electiōe cē nō dbēt: cū ad caplm tm̄ spectet electio. xvj. q. vl. ꝯgregatio. ⁊. xviij. q. ij. abbatē. ⁊. s̄. e. c. j. ⁊. j. de iure pa. a nob. h̄ d ꝯsuetudie ꝑn̄t. j. d cau. pos. cū e. eccl'ia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

abbatū.xi.capellani ⁊.ix.clerici in eiusdem ecclesie archipresbyterꝝ cōuenerūt.ix.canōicis vno de abbatibus vno capellano.⁊.xi.clericis ī ipsi⁹ ecclesie archidi. dirigētibus vota sua.⁊ īfra. Cū.xviij.fuerūt canonici.tres abbates.xx.clerici ⁊.xiiij.capellani neutrā electionē cōperimus ad maiorem partem totius.c. peruenisse:nec probatum fuerat ꝙ clerici admitti debuerāt:nec ꝙ capellani admissi fuerint ꝺ cōsuetudine vel de iure. nam ⁊si capellani de duabus electionibus episcoporum interfuerint ⁊ scrutatores dederit voluntatum:non[b] tamen inquisita vota sua fuisse vel eos aliquos elegisse probatur.sed ⁊ si inquisita fuissent vota vel ipsi aliquos elegissēt:per hoc tamen non constitit id eis de iure[c] competere vel ex cōsuetudine iam[a] prescripta.vnde nos electiones ipsas presumptas etiam contra[e] formā cōge.cum collatio in communi omissa fuerit que post publicationem scrutinij fieri debuisset de.f.n.cō.sententialiter duximus irritandas:electores hac vice eligendi potestate priuātes[f].

Idē abbati cluuiacen.

Sacrosancta[g] ro.ec.⁊ infra.Sane ꝑposuisti in nostra ꝑsentia ꝙ super ordiatione prioris monasterij sancti pācracij ad cluuiacen. ecclesiam pertinentis cum comite de valerya patrono ipsius quidam prede.tuus de cōsensu capituli sui compositionem quandā iniuit iuri contrariam:⁊ ecclesie ipsi damnosam:videlicet vt in optiōe sit ipius comitis assumere adꝑoratum dicti monasterij cluuiacen.⁊ de charitate ꝑorib⁹ dūtaxat exceptis vnū de duob⁹ melioribus toti⁹ cluuiacen. ordinis quos abbas duxerit

a Ad maiorē ptē.sic.s.e.ecclesia vestra.⁊.j.e.in genesi.q: cū clerici ⁊ capellani nihil ꝓbauerunt:vox eorū nulla fuit.⁊ sic remāserūt.vij.canōici ex vna pte ⁊ vn⁹ abbas.⁊ ita octo:ex alia pte nouē canonici ⁊ vnus abbas ⁊ ita decē.q: totū capitulū cū abbatibus q ius habebāt vigintiun⁹ erant.q: canonici erāt.xviij.⁊ sic nulla electio peruenit ad maiorē ptem illoꝝ qui vocē habebāt:⁊ sic cassat̄ vtraq̄ electio.vel si vis intelligē maiorē ptē respectu capituli tm̄ adhuc idē est.sic p3 ꝙ cōsensus electi non cōputat̄ inter eligentes.q: si sic cōputaretur vna ps fuisset maior etiā quo ad totum capitulū.s.ps archidiaconi que hūit nouē:⁊ ipse fuit decimus.⁊ sic extat maior ps capituli ⁊ tamen nō valuit electio sua ꝙ persona electi non auget numerū eligēnum euidēter probatur p cōstitutionē illā.s.e.q: propter.q: anteq̄ ꝗs eligat̄ o3 ꝙ i scrutinio maior ps capituli cōsentiat in aliquē vt ibi dicit̄ ⁊.s.e.ecclesia vestra.vt hic.⁊.j.e.in genesi.⁊ ita cū nōdum sit electus:nec etiam sciant in quem consenserit maior pars nō pōt augere numꝝ.Sic ergo p3 ex illa ꝯstōne quia ꝑpter.⁊.c.ecclesia.ꝙ persona electi nō debet cōputari inter eligentes.⁊ qꝺ dr̄.s.e.cum in iure obtinet ex forma cōpromissi:vt ibi dixit ⁊ hoc dicitur in lr̄a.nec hoc credo ꝙ talis electio valeret hodie.⁊ ita est ex forma electionis ꝙ maior ⁊ sanior pars totius capituli ꝯsentiat in aliquem in ipso scrutinio.

b Non tamen inquisita.Et ita non sufficit dare inquisitores nisi vota eoꝝ inquirantur.sed alteꝝ per se sufficeret s.inquisitio votorū.s.e.quia propter.opus ē hic facto.⁊ ideo non sufficit alterum.j.de eo qui mit.in pos.constitutis.

c De iure cōpetere.qꝺ dicit de iure vel ex ꝯsuetudīe vel ponitur ꝑ.i.quia de consuetudine ꝑscripta debēt interesse sed nō de iure cōi.vel ꝑprie pōt istud teneri vel.i.ex priuilegio sibi concesso a papa.si.j.de his que fi.a pla.ea noscitur.

a Iā ꝑscripta.Sic p3 ꝙ sola possessio non dat nec creatius nisi sit ꝑscripta.j.ꝺ cā pos.cū ecclesia.⁊ sic cōsuetudo nō valet nisi sit ꝑscripta ⁊ rōnabilis.s.de cōsue.cū dilectus.⁊.c.vl.sic ⁊ possessio sola non facit aliquem decurionem.ff.de decu.berennius.⁊ sic possessio nō facit aliquem clericum sine canonica institutione.j.de ꝑben.dilecto.⁊.j.de insti.ex frequentibus.ar.C.de libe.ca.nō iccirco ⁊.ff.de decu.berennius.

e Contra formā.Et sic patet ꝙ forma que traditur.s.eo.q: ꝑpter sit de substantia electiōis quo ad quedā que ibi ponuntur vt ibi diximus.⁊ est veru3 ſm ꝙ hic dicit.Ex quo enim forma ista attentatur diligenter seruāda ē ita ꝙ q contrafacit punit̄ vt hic dicit inqsitio:publicatio collatio sunt de substātia vt si omittantur cassatur electio.⁊ incontinenti debet fieri electio.alr̄s si protrahatur non valet.s.eo.cum post petitā.⁊ sic electiones cassate fuerunt duplici de causa q: neutra facta fuit a maiori pte capituli.⁊ quia forma seruata nō fuit.

f Priuantes:⁊ ita qui facit ꝯtra formā illam.s.eo.q: ꝑpter priuari d3 p sn̄iam ⁊ non ipso iure vt dicit illa cōstitutio.ꝙ qui ꝙo ꝯtra ⁊c.Unde signatur contra.s.e.cū in cunctis.⁊.c.inotuit.v.qui ꝯ istam formā ⁊c.vbi sunt ipso iure ꝑuati.vnde quidam dicunt ꝙ illa cōstitutio q: propter.corrigit illum canonem cū in cūctis.in hoc ꝙ illi hodie n̄ sunt priuati ipso iure sed ꝑuandi per sn̄iam ꝑut hic factum fuit.⁊ dr̄ in illa constitutione q: ꝑpter.Istud non credo:imo vtraq̄ cōstitutio locū suū obtinet.⁊ in suo casu loquitur illa decre.cum in cunctis:loquitur cum quis ex certa scientia elegit indignam personam.vnde ipso iure sūt priuati potestate eligendi.s.c.scriptum est.ī fi.⁊ beneficijs ecclesiasticis per trienniū.vnde dico ꝙ si forma istius constitutionis q: ꝑpter.per omnia seruaretur ⁊ venirēt contra illam constitutionem cum in cunctis:nihilomin⁹ eēnt ꝑuati ſm tenorem illius canonis.j.e.congregato.aliud ē peccare contra formam illius capituli cum in cunctis.⁊ aliud cōtra illam constitutionem q: ꝑpter:q̄a plus peccant eligendo indignas personas q̄3 faciendo contra formam illius constitutionis quia propter.ibi enim non peccant in personam aliquam ⁊ ideo maior pena in vno q̄3 in alio:⁊ ipso iure in vno ⁊ per sententiam in alio.⁊ sic vtraq̄ constitutio remanet ī suo statu.quia diuerse forme sunt.

g Sacrosancta.iuri contrariam.⁊ ideo non tenuit.si.s.e.cū terra.vbi nominabantur due ꝑsone auribus principis vel patriarche.sic.j.de transac.de cetero cū sit facta de re spirituali cum laico quam ipse obtinere non potest.sic.j.de ꝑscrip.causam que.⁊.xvj.q.vij.c.j.sicut pactio pro spiritualibus adipiscendis valet.j.de pactis.pactiones.⁊.c.cum clerici.ad hoc facit.j.de collusio.audiuimus.⁊ spiritualia iudicio laicorum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nominādos.ꝛ infra. Attēdentes itaq; ꝙ ius eligēdi ī collegiata ecclesia ñ cadit ī laicū[a] ꝛ iō id eēt ꝑniciosū exēplo ꝛ redūdaret in dispēdiū ecclīastice libertatis[b]: volumus vt dictū ꝑoratū libē possis ñ obstāte cōpositiōe ipsa sicut alios ꝑorat⁹ tibi subditos ordinare: denūciādo ordinationē factā ꝑono vt suum si voluerit honestū īpartiaᷣ assensū. ꝯ decano ꝛ capitulo scī ioānis ꝛ scī stephani bissuntineñ.

Cum in veteri lege. ꝛ infra. Porro iam dudū vobis dedim⁹ in mādatis. vt infra .xl. dies post susceptionez līraꝝ nostraꝝ cū ꝯsilio scī benigni ꝛ morismundi abbatum ꝛ fratris. f. de ordine ꝑdicatoꝝ eligeretis ꝑsonam idoneā canonice in pastorez alioquin dicti consiliarij vobis de archiepiscopo ꝓuiderēt. Uerum die ad eligendum prefixa in .vi. ex vobis potestatem eligendi dedistis vsq; ad consumptionē cuiusdā cādele: q ibidē accēsa extitit duraturā Tandē cuz electores h⁹mōi cōuenissent in ꝑdictū abbatē sancti benigni ꝛ super hoc sociorum[c] eius ꝯsilium requisisent: ꝑponente vno ex illis ꝙ deliberato consilio responderent: ꝛ differētib⁹ eis festināter dare responsum: prefati electores cum candela ipsa deficeret non expectato ipsorum[d] consilio dictum abbatē in bissunt. archiepz elegerūt ꝛ īfra. Relato ergo ad ap. se. negocio archiepo vienneñ. ꝛ abbati de firmitate iniūxim⁹ vt si constaret ab eisdē electoribus de electione tractatuz fuisse habitū: ꝛ ī tractatu[e] electionis ꝑdictoꝝ cōsiliū requisitū, electionē ipsius abbatis: si persona esset idonea confirmarent. Quod si in tractatu electionis non fuisset illorum consilium requisituz: licet postea requisituz[f] fuerit nō cōpetenti tempore: nec etiaz expectatum[g] responsum ipsorū aut non esset idoneus idē abbas quod de ipso factuz erat tanꝙ inualidum irritarēt ꝛ īfra. Cū autem compertū non fuerit cōpetenti tēpore requisitum consiliū de persona predicti abbatis: ꝛ quando extitit requisitum non fuit expectatū responsum nisi modico tpe: nec debeat alijs[h] imputari. ꝙ in tātū illi⁹ sibi tps arta

disponi nō debent. j. de iudi. decernimus. nec laicus in spūalibus arbiter eē nō pōt. j. de arbi. ꝯtingit. iōq; huiusmōdi cōpositio fuit iuri ꝯtria. Itē dānosa fuit ipsi monasterio. ꝛ iō īprobāda. j. de in ite. resti. reqsiuit. ꝛ iō si ꝯ iure fuit ex quo dānosa fuit: dz reuocari saltē ꝑ in ite. resti. dicit ꝑdicta decre. requisiuit.

a ¶ In laicum. Sic pz ex hac decre. ꝛ ex illa. j. eo. messanā. ꝙ ius eligendi nō cadit in laicos ēi plonos in ecclīa collegiata: ita hic tollit consuetudo bonoñ. q eligunt capellanos in capella q ēt ñ sūt ꝑsoni ſʒ porbiani ꝛ q patroni sūt eligūt cū clericis ꝑlatū in collegiata ecclesia. arg. ꝯ. j. de iurepa. nobis. vbi inuiᷣ ꝙ patron⁹ hʒ vocē eligēdi in ecclīa collegiata. sic. n. corrigiᷣ illa decre. ꝛ oīa alia iura q idē dicere videntur. ꝛ sic ꝯstab mus huic vt. t. dicebat. ſʒ electio facta dʒ ꝑutari ꝑsono vt hic dicit vt suū ꝑstet assensū. sic. ꝯ. e. cū terra. ꝛ. c. ꝙ sicut. vl ītelligas illā decre. nobis cū ecclesiastica persona obtinet ius ꝑsonat⁹ ꝛ sic nō ꝯdicit: lʒ generaliter loquiᷣ nō distinguendo inter laicū patronū ꝛ clericū: ꝯ dic vt ibi nō.

b ¶ Libertatis. Que eni in ꝑiudiciū libertatis ecclesiastice tentanᷣ firmitatē sortiri nō debēt. ꝯ. ꝯ consti. que in ecclesiarū. ꝛ. ꝯ. e. cum terra. ꝛ. xcvj. di. benegdem. ꝛ. ꝯ. e. quisq̄s. vbi laici ꝓhibenᷣ ab huiusmōi electionibus.

c ¶ Cum in veteri. socioꝝ. ꝛ sic reqsiuerūt ꝯsiliū duoꝝ tm̄. vnde nō videnᷣ fuare mandatuz qd qdē exacta diligentia est obseruandū. ꝯ. de rescrip. cū dilecta. j. de offi. dele. venerabilis. sed lʒ nō reqrerent ꝯsiliū tertij quē eligere volebant nō dicūtur fecisse ꝯtra formā mādati nec ꝑter formā. qꝛ ipsū eligendo illo ꝯsentiente ꝯsiliū ipsius reqrūt ꝛ obtinēt. ar. ꝯ. eo. c. cū in iure. ꝛ. ff. qd cuiusq; vniuer. plane.

d ¶ Ipsoꝝ .i. duoꝝ ꝛ nō illi⁹ q elect⁹ fuit. qꝛ ille nō debuit reqri cū ſʒ ipso cassareᷣ. vt. ꝯ. e. cū post petitā de ſʒ dz. ꝯ. e. cumana.

e ¶ In tractatu. hic pz ꝙ tractat⁹ dʒ haberi ante electionem ꝛ collationem adinuicē. alˀs quō eligerēt: nisi ꝑmo de aliquo eligendo tractarent. ꝯ. e. cum terra. ꝛ. ꝯ. e. qꝛ ꝓpter. j. de arbi. cū olim. sicut in carnali matrimonio tractatus ꝓcedere dʒ ꝛ ideo si isti non fuerūt requisiti in tractatu electiōis cassaᷣ electio. Sed qd si ꝯsiliarij discordarēt ab istis electorib⁹ nunqd valebit electio ipso iure. certe ex ipsa līa satis inuiᷣ ꝙ si reqratur ipsoꝝ ꝯsiliū in ipso tractatu cōpetēti tpe anteq̄ cōueniant ī aliquē. ꝛ ꝯferant adinuicē de ꝑsona eligenda siue concordēt siue discordēt ꝙ valeat eoꝝ electio. qꝛ per hanc formā no īponiᷣ necessitas vt ꝯsiliū eoꝝ seq̄ teneātur, vel non viderentur habere potestatem eligēdi cū talis potestas pēdeat ab illoꝝ arbitrio. ad hoc facit op ar. j. de arbi. cū olim ꝛ ex cōsilio nemo ad id obligatur. xiiij. q. j. quisq̄s. ar. iiij. di. deniq; in fi. ar. Sʒ circa fi. vbi dīᷣ ꝙ nec expectatuz fuit coꝝ responsū. videᷣ ꝯtradicere. huic dicto. ſʒ dic ꝙ nō ꝯtradicit qꝛ responsū eoꝝ semper est expectādū alˀs delusorium videretur tale consilium petere.

f ¶ Requisitum. ꝛ iō ꝓ nō requisitis habentur. sec⁹ se. ro appellat q tempore cōpetenti nō ꝓuocat. ij. q. vj. biduū. ꝯ. siquidē. ꝛ est simile qd dicit lex. si ꝓmisisti facere insulam infra certum tēpus ꝛ tantū tēpus trāsierit ꝙ amō īfra tempus statutum fieri non pōt lʒ totum tempus non trāsierit possū agere cōtra te. qꝛ perinde est ac si totū tempus transierit ff. de vbo. oblig. si ita stipulat⁹ eēm. ꝛ. l. cū stipulatus. ꝛ. l. hoc iure. ar. ꝯ. ff. e. insulam. ꝛ illd dicitur tempus cōpetens quo deliberare congrue poterant. j. de offi. dele. cōsuluit. ꝛ tarde fuerunt requisiti: sicut econuerso tempestiua citatio ſʒ tenet. ꝯ. e. bone memorie. ar.

g ¶ Expectatum. ꝛ sic videtur ꝙ non sufficit consiliū tm̄ petere. Sed expectandū est consiliarioꝝ responsuz ꝛ sine ipsorum consilio ꝛ responso non valet electio. ſʒ contra. j. de arbi. cum olim. vbi consilium tantum requiritur: sed assensus non exigitur. Et illud generale est. ꝛ obtinet ratione arbitrij ꝛ sufficit licentiam petere: lʒ non obtineatur. j. de regula. ꝛ transᷣ ad religi. lʒ. Itē tutor ꝯsiliū matris potest omittere: lʒ testator hoc mandauerit. ff. de admi. tu. quidam. §. papinianus. ꝛ pretor nonnūq̄ a voluntate patris recedit. ff. vbi pup. edu. de. l. j. ꝛ ita videtur ꝙ sufficiat requirere consilium tātum ꝛ non responsum attendere. Hic nō valet

q facit: nisi eorum consiliū habitū sit in tractatu electōis
vt. lxiij. di. obeuntib9. 7 xv. q. vij. episcopus nullius. 7
xij. q. ij. sine exceptione. s. eo. ne pro dfectu. vbi de hoc
Sed si mandatum fuisset: q cum eorum consilio 7 assen
su obtento: tunc n ōva eret electio nisi sequerent vo
luntatem consilia
riorum: 7 talis po
testas non est libe
ra q2 non possunt
eligere quē volūt
7 tūc nō astringū
tur ad aliq3 formā
hoib9 presentib9
requirunt electo
res siue canonici
9siliū 9siliariorum: 7
sm eorum consilium
7 rnsum eligant
oēs: vel vnus vice
oīum de ipsorum mā
dato: sic fuit factū
in electōne pmasii.
nepotis dni pape:
vbi talis forma da
ta fuit caplo: si ca
pitulū bisfūtū. vo
luisset in casu isto
eligere per formā
scrutinij: tunc āte
scrutiniū cōmuni
ter oibus pñtibus
tractare, debebāt
de electiōe cū 9si
liarijs: 7 regrere
eos 7 audire 9sili
um eorū: 7 postea
pcedere ad scruti
niū 7 eligere que3
vellēt: 7 etia3 post
scrutiniū regrāt 9
siliu3 illorum 7 post
mō3 eligāt suata
forma scrutinij. b.
b C Alijs iputari.
putent sibi: q2 tā
tū se artauerūt. Et
ar. est: q negligen
tia vnius alij obes
se non d3. Iniquū
est enim aliquem
alterius odio pregrauari. C. de ioffi. testa. si quis. 7 pe
na suos dbet tenē auctores. j. de his que fi. a ma. par.
ca. quesiuit. C. de pe. sancimus.
i C Artarant. Sic iudex cuius iurisditio expirat i ter
mino nō d3 ita se artare: sz ea hora pcedat qua possit
pficere qd incūbit ante noctis tenebras 7c. j. de offi.
dele. consuluit. 7 ff. de fe. pridie. 7 l. more romano.
k C Ongregato pcuratore. s. e. q2 ppter. 7 c. scriptū
7 ff. de admi. tu. ita aūt. §. gessisse.
l C Electus. seruata forma scrutinij in vtraq3 electōe.
m C Postmodū. anteq3 diuerterēt ad aliū actū ne fit
9 s. e. cum post petitam.
n C Later. Concilij. s. e. cū in cunctis.

rant: electionē abbatis ipsius
nō psone sz electiōis vicio du
xim9 irritandā. I dē episcopo
siluaneteñ.

Congregato niuersi. ca
pitulo ad electionē futu
ri pastoris. xiij. in decanū 7. x
viij. cōputato pcuratore[k] cu
iusdā absētis: in cantore ipsi9
ecclie 9uenerūt q cū plures i
eū 7 pauciores i aliū sua desi
deria direxissent: a parte sua ele
ctus[l] extitit i pastorē ecclie ni
uerneñ. Postmodū[m] credēte
parte decani: q alij plurimu3
deliquissent eligendo psona3
sciētie lrālis expertē ppter qd
illis sm statuta lat. conci.[n] ipo
iure eligēdi ptāte priuatis: po
testas eligendi ad eos extitit
deuoluta decanum ipsum qui
in eū sua vota direxerant: i su
um epm elegerunt ad se. apo.
appellantes: 7 infra. Religs
petentibus: vt irritare decani
electionem attentatā a pauci
oribus: 7 post aliam non cassa
tam: ac confirmare reliquam
veluti canonice celebratam a
plurib9 de persona idonea di
gnaremur. Nos igitur māda
mus: quatenus si dictus can
tor defectus in lratura[o] nō pa
titur: 7 als est idone9 ad regi
men pastorale: ipsius electio
nē pcures aucte nrī infirma
ta reliq 9firmare. Alioqn ipsi
us cātoris electione irrita[p] nū
ciata pnoiatū decanū: si nihil
ei de canonicis obstiterit statu
tis eadē aucte pficias ecclesie
memorate. I dez siluanetē.
epo 7 ioāni de mōte mirabili
archi. 7 succētori parisieñ.

Vadū ecclia rothomag.
pastoris solatio dstituta
9 electionē q in eadē ecclia fu
erat celebrata[q]. archi. 7 qdaz
alij eiusdē ecclie canonici ad
se. ap. accesserūt. Dicto vo ar
chi. p se. ac pte sua 7. g. arch.
pcuratore illorum[r] q electione3
celebrauerāt i. nra pñtia 9sti
tutis int alia q 9 electu3[s] obie
cta fuerāt: archid. pposuit me
morat9: q idē elect9 p9 gnāle
9ciliū archidiaconatū ābiasi.
adept9 ipsū cū plib9 parochi
alibus eccl'ijs: quas idē 9ciliū
obtinuerat: retinere psumpsit
eoq3 dimisso retinuit ecclesias
memoratas. vñ cū i eodē 9ci
lio sit statutū: vt quicūq3 rece
perit aliqd beneficiū curā aia
ru3 habēs annexā: si pri9 tale
bñficiū obtinebat eo sit ipo iu
re priuat9: 7 si forte illud reti
nere 9tēderit: etiā alio spolie
tur: pdict9 elect9 9 huiusmōi
veniēs statuta trāsgressionis

o C In litteratura. 7 ita defectus scientie facit aliquē inelegi
bilem. s. e. cum in cunctis. 7 non solum impedit promouen
dum: sed deijcit iam promotum. j. de eta. 7 quali. c. vlt. 7 defe
ctus scientie inducit renunciationem. j. de renun. nisi cu3 pri
dem. §. pro defectu. 7 quia si non sit eminentis scientie saltem
sit sufficientis. s. eo. cum
nobis olim. 7 non solum
debet habere scientiam
sacrarum litterarum: sz
etiam secularium nego
ciorum. xxxvj. d. § j. 7 c.
qui ecclesiasticis. vt sit pa
ratus omni poscēti red
dere rationem. e. distin.
§. ecce ad fi. q2 cum ipse
debeat alios docere: nō
debet tunc discere: in au
ten. de sanctis. epi. §. da
mus. colla. ix. 7 nos qui
episcopi sumus aliorum
doctrina non indigem9
j. q. vij. 9uenientibus.
p Irrita. ipso iure. s. e.
cum in cunctis. cum in
dignam personam elege
rint: vnde eligendi pote
stas remansit peres alij
os: quauis numero pau
ciores: cum primi eligē
do talem reddiderint se
idignos s. de postu. c. ij.
vnde confirmat hic ele
ctio a minori parte cele
brata non obstante prio
ri electione: 7 ita electio
que nulla est nō pstat im
pedimentu3 secunde si
s. eo. scriptum est. in fi. 7
hoc dictu3 est. s. e. audi
tis. Et per hanc decre.
expresse reprobatur di
ctum illorum qui dicūt
q canon ille cum in cun
ctis nō e hodie latē sen
tentie: sed ferende: vt di
xi. s. e. cum in cunctis. in fi.
q Vadum celebrata.
de decano eiusde3
ecclesie. q pmo fuerat ar
chidiacon9 ambientis
r C Illorum. Nota q eligentes pñt petere 9firmatione3 si e sele
ctionis: sed hoc intelligo de consensu electi esse faciendum:
als non. s. eo. innotuit.
s C Contra electū. Nota q qui opponit in formam electionis.
7 ñ pbauerit qd opponit: 9dēnari d3 alteri parti in expensis
Qui vo deficit a pbatione eius qd obijcit in psonam a bñfi
cijs ecclasticis p trieniu3 nouerit se suspensu3 ad que si. s. id
tps se ingesserit: pso iure illis ppetuo ē pnatus nullam spem
de misericordia habiturus: nisi pbauerit euidēter: q 7 habi
lis 7 sufficiēs cā ipz a calūnia excusauerit: 7 hec statuuntur in
decre. Inno. iij. e. ti. c. j. que incipit statuimus.
t C In eodem concilio. j. de preben. de multa. cuius verba hic
inferius ponuntur.

h8

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

notā necnō cupiditatis[a] viciū qd in alijs reprobare[b] debuerat: ex pluralitate bñficiorum incurrit: ꝛ retinēdo beneficia que nō spectabāt ad ipsū: cuz post receptionē alteri⁹ priora bñficia vacauerūt ipso iure[c]: rē contrectauit per ꝯsequens alienā[d]: ꝛ sic furtū[e] cōmisit q̄dāmodo vel rapinam. in sue quoq̄ȝ salutis ꝛ multaruz animarum dispendiuz predictas parochiales ecclesias retinebat: cum earum cura qua iaz priuatus fuerat ipso iure: ad eum nullatenus pertinet ꝛ sic per ipsum eedem anime damnabiliter sunt decepte[f]. Uez ꝓcuratores eoruz qui elegerāt ipsum: ꝛ si pluralitatem beneficiorum huiusmodi coraz nobis profiteretur in iure ꝑ cō cessionē[f] tñ rothomageñ. archiepiscopi nobis exhibitam eundem clericuz nisus ē multiplicit excusare. ❡ Nos igit dictaȝ excusationē: vt pote friuolā nullatenus admittentes vobis dedimus in mandatis

vt si constaret ꝙ idē post receptū archidiaconatū ꝑdictuz curā animaꝝ habentē prefatas parochiales ecclesias electionis[g] tēpore retineret nec ostenderet secum per sedeȝ[h] apo. super hoc dispēsatū: electionē illius auctoritate apo. cassaretis: ꝛ infra. Partibus propter hoc in vestra ꝑsentia constitutis prestito quoq̄ȝ iuramento de veritate dicenda ꝛ factis positionibus ꝛ rñsionibus hincinde tandem eodem decano pretextu quorundam grauaminum ad.n. audi.appellante: vos electionez huiusmodi irritantes eidē ecclesie de cenomañ. epo ꝓuidistis: ꝛ infra. Licȝ aūt positōes ꝛ responsiones sup pluribus articulis facte fuerint coram vobis: q: tamen ante contestationē litis non inuenimus eē factā: cū[k] nō ꝑ positiones ꝛ responsiones ad eas factas: sȝ ꝑ petitionē in iure ꝓpositā ꝛ responsionē factā conte. li. fiat eundem processum de fratrū

a ❡ Cupiditatis vitiū. j. de cleri. nō resi. q: nonnulli. j. de preben. cū iam dudū. ꝛ. c. q: in tantū. vñ ꝯ lateran. conciliū ꝛ concilium generale beneficia huiusmodi retinebat.

b ❡ Reprobare. Sic pȝ ꝙ nō debes facere id a quo alios debueras ꝓhibere. j. de na. ex lib. ven. c. vno. ꝛ. ff. de condi. inde. frater a fratre. ꝛ. ff. si ser. ven. altius: ꝛ quod quis dȝ exigere ab alijs multo fortius a seipso. ff. d̄ nego. ges. si pupilli. §. videamus. ꝛ. ff. de fideius. tutor datus. nec potest esse hortator viduitatis: qui coniugia frequētauerit xxvj. di. vna tantum. nec potest de medio ecclesie malum auferre: qui in simile delictum occurrerit. xxv. di. primum. ꝛ qd aduersus alium prestare dbuit tutor pupillo suo id aduersus se prestare debuit. ff. de admi. tu d̄ ties. §. ij. ꝛ. xlij. dis. §. j. in princi.

c ❡ Iure. j. de preben. de multa.

d ❡ Alienam sic. ff. d̄ ꝓcura. pomponi⁹. ꝛ. C. vñ vi. l. vlti.

e ❡ Furtū si. vij. q. j. non furem. furtuȝ cōmittit q reȝ alienā inuito dño cōtractat. instit. de ob. que ex delic. nas. §. furtū aūt ꝛ. dr̄ furtū ꝯtrectatio rei aliene fraudulosa. vt in sti. e. ti. in prin. vt iste qui rem alienam scienter tenebat: ꝛ ideo nō excusatur. Si enim qs rē ꝯtrectauerit alienā credēs eē suam non cōmittit rapinam vel furtum isti. vi bo. rapt. §. quia tamen. Item nec excusatur hic etiaȝ si credat dominū permissuruȝ: cū nec exigat expressa dispēsatio ap. se. vt. j. sequitur. ꝛ. j. de preben. de multa. Sed in furto excusatur: si credat dñm ꝑmissurum. insti. d̄ ob. q̄ ex q̄si delic. nas. §. placuit. Sȝ ꝙ dicit furtū vel rapinā. h nō est veꝝ q: furtū nō cōmittit in re īmobili. insti. de vsucap. §. q aūt. nec d̄ re corporali q̄lis erat. h. ff. de acqre. re. do. seruus. §. incorporales. Sȝ hic ista v̄ba īproprie dicunt: ꝛ iste poti⁹ dr̄ inuasor. sic exponit. vij. q. j. nō furē ꝛ latronē. i. inuasorē. ꝛ hoc etiā exponit: cum dicit quodāmodo.

f ❡ Decepte: q: cū desierit esse prelatus ipsoꝝ: nihil ptātis habebat in eis. vñ nō poterat illas aias soluere vel ligare. j. d̄ pe. ꝛ re. ōis vtriusq̄ȝ. ꝛ de pe. di. vj. placuit. Sed nunqd valebat illis absolutio illius talis ꝑlati: siue pnīa ꝑ illū īposita. nō videt q: nullā potestatē hȝ ligandi vel soluēdi: sicut non valet sentētia a nō suo iudice lata. j. de iudi. at si clici: ꝛ si sic piebāt In casu isto nō credo ꝙ perirent. nā q: ille hoc posset: sȝ ꝓpter fidē quā habebāt de sacro cū crederēt illū adhuc eē suū prelatū: ꝛ ita in sola fide saluatur. j. de bap. ꝛ eius effec. debitum ꝛ. j. de pres. nō bap. aplicami: ꝛ de conse. di. iiij. baptismi vicē

f ❡ Per concessionē. añ conciliū generale. j. de ꝓben. de multa. poterāt epi cū talib⁹ dispēsare ꝑ illud decr. lxx. di. sanctoꝝ sed postea nō. ꝛ iō nō ꝓfuit hec ꝯcessio facta post illud concilium. b.

g ❡ Electionis tpe. Nō tēpus electionis spectandū. s̄. e. dudū. vbi de h ꝛ ita si tūc nō habuisset: ꝛ nō imputaretur ei: cū iā purgatus esset per restitutionez. Sic ꝛ qui in crimine detinetur repellitur a testimonio: sed si iam emendat⁹ est admittitur. j. de testi. testimoniuȝ. cū distinctione illius c. ꝛ ita repellitur vt indignus: quia nō erat capax tūc ff. de iure fis. nō intelligit. §. siqs palam. Sic etiam cōsideratur tēpus cōtractus an ecclia decepta fuerit vel lesa vltra dimidiā iusti ꝑcij. j. d̄ emp. ꝛ ven. cū dilecti. et ff. d̄ euic. ex mille §. j. C d̄ rescin. vē. si voluntate. Sed si medio tēpore dimitteret illas parochiales ecclias. nūquid ꝓdessȝ ei: vt sic reputaretur dignus videt ꝙ sic q: si tpe lit. ꝯte. nō cōpetit mihi ius cōtra te. q: tunc non possedis ꝛ tēpore snīe nō possideas: sequitur ꝯdēnatio. ff. de rei vē: si āt §. j. ff. de pe. here. siquo tpe. ff. de pecu. quesitū. rñso. i. ꝛ ff. depositi. l. j. §. nō tñ. ꝛ merito cū res pueniat ad euȝ casū a quo potuit efficax habere ꝑncipiū. j. de ꝯuer. cōiu. placet. Sȝ cōtra ipso sui ꝑncipio inhabilis erat: q: intus ortus occidit. j. q. j. quibusdaȝ. ꝛ talis cōtractus non sumpsit initium ab origine equitatis. xvj. q. iij. si sacerdotes. Uez est. ꝙ nō prodest dimittere huiusmodi beneficia. vt per hoc cōfirmaretur electio sua: d̄ hac materia quando considerandum est ꝓncipiū vel finis nō. s̄. e. dudum.

h ❡ Per se. apo. dispensatū. j. de ꝓben. de multa. Et sic euacuat opinio ioan. q notauit ibi ꝙ epi adhuc pñt in talibus dispensare.

i ❡ Eodem decano. s. electio: q decanus erat eiusdem ecclie post dimissum archidiaconū ambiañ.

k ❡ Responsionem. Sed pone ꝙ reus cōfiteatur qd petitur ab actore. nunqd per ꝯfessionē fit litis ꝯtestatio vī ꝙ nō: q: dicit lex per narrationē ꝓpositā ꝛ ꝯtradictionē obiectā fit litis contestatio. C. de iudi. rē nō

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

n.consi. Irritum[a] duximus nunciandum. ¶ Tandem archidiaco. electionem expremissa cã petijt irritari[b] electo[c], respondente predicto q̃ non erat eius electio irritanda. Lite vero coram nobis legitime contestata prestitoq̃ʒ d̃ veritate[d] dicenda a partibus iuramento idem electus et si cõfiteretur[e] se dicta beneficia electionis tempore tenuisse: tamen excusare se super hoc nihilominus nitebatur: quia videlicet dictum archidiaco. non credebat curam animarum habere. Sed cuʒ in iure confessus fuerit q̃ archidia. ambian. de consuetudine suspendit[f] excommunicat et absoluit presbyteros et priores et parochiales ecclesias interdicit: necnon archidia. visitat et inquirit que viderit inquirenda: et procurationes rõne visitationis recipit: euidenter apparet: q̃ curam habet animarum annexam: quam si etiam non haberet negare non potest quin personat[9] existat cũ idem[g] de personatibus habẽtibus curam animaruʒ quod et de beneficijs curam habẽtibus iudicium sit habendum[h]

nouã. §. pro oni. et alibi d̃r. lis ꝯt. d̃r cũ iudex p narratõeʒ eãm audire cepit. C. de li. ꝯt. l. vna. et ita q̃ dixit simpliciter p narrationẽ determinat̃ p illã. l. reʒ nõ nouam. q̃ est posterior: et ita vĩ q̃ fiat ꝯtestatio litis tñ p ꝯdictõeʒ et nõ p ꝯfessionẽ. Dicas q̃ si libell[9] datus ẽ aduersario et pposita narratione actoris aduersario: et ipe ꝯfiteat̃ aio ꝯtestandi litẽ. tũc lis ẽ ꝯtestata: et ex tali ꝯfessiõe dãnat̃. ff. d̃ ꝯfes. iulianus. et ita snĩa diffinitiua fert̃ ꝯ reũ sed si nõ fit datus libellus et reus ꝯfitet̃ i iudicio: tũc nõ d̃r fieri lit. ꝯte. nec fertur snĩa diffinitiua ʒ iudex p̃cipit reo: vt soluat ad certũ tps. ff. de iud. si d̃bitori et tale p̃ceptũ non appellat̃ snĩa, sed simpliciter d̃r p̃ceptũ et ita seruatur. Est ergo vex q̃ oblato libello aduersario: postea pposita petitione actoris in iudicio: siue reus negat siue ꝯfiteat̃ litẽ ꝯtestãdo: litis ꝯte. ẽ facta. et hoc satis habet̃ p hoc qd̃ dicit q̃ p narrationẽ et rñsioneʒ ꝯtestatio litis fiat: nõ distinguendo cõfitendo vel negãdo: et etiã ipsa significatio vbi hoc pbat satis: ꝯtestari. i. simul testari: et ita reus qui ꝯfitetur cum actore simul contestatur super re petita. b.

a ¶ Irritũ duxim[9]. Sic pʒ manifeste q̃ litis ꝯtestatio ẽ de substantia ordinis iudiciarij: et nihil valet snĩa vel testis receptio illa omissa. j. vt li. nõ ꝯte. c. accedens. et c. ad hoc. et hic et ita p positiões et rñsiones ad eas nõ fit lit. ꝯte. j. de li. ꝯte. c. vno. et C. d̃ iudi. rẽ non nouam

b ¶ Irritari. Hic agebat̃ ꝯ electuʒ vt eius electio cassaret̃ ex cã pdicta. si. j. de iudi exhibita. et ex eadẽ cã posset ipsi idẽ excipe ꝯ electuʒ: si peteret electionem suã ꝯfirmari. j. de excep. dilecti. et sic ex eadem cã competit actio et exceptio: diuerso tñ iudicio: qd̃ si ꝯtingit i alijs iudicijs: cũ exceptio sit actionis exclusio. ff. de excep. l. ij. et idẽ est effectus quocunq̃ʒ modo pcedatur. b.

c ¶ Electo rñdente. Hic ergo pʒ q̃liter lit ꝯtestatio fiat q: p petitionẽ i libello petitã et rñsionẽ directe factam ad ipm: vt hic pʒ: sicut etiã tradit̃. C. de li. contẽ. l. vna et. j. de li. ꝯte. c. vno. C. de iudi. rẽ nõ nouã. §. patroni.

d ¶ Veritate. Notat ergo ius nouũ: lʒ rõ eẽt antiqua et sic ẽt obseruat̃ q̃ i causis spũalib[9] iuramẽtũ d̃ veritate dicẽda tñ pstat̃ et nõ de calũnia. j. de iura. calũ. lr̃as Sed nunqd huiusmodi iuramentũ dʒ exigi a plato qui litigat̃ p sindicũ noie collegij in causis spũalibus nõ videt̃: q: illud iuramentũ dʒ pstare sindicus: q vĩ dñs litis factus p ꝯtesta. sicut pstat iuramẽtũ d̃ calũ. j. de iura. calũ. in ptractãdis. et c. se. cũ in cã. et idẽ dicoin hoc iuramẽto: qd̃ in iuramẽto de calũ. vt qui illud pstare nõ vult: actor cadat ab actõe instituta: et reus p ꝯfesso hẽat̃: d̃ iura. ca. cũ i cã. et. C. e. t. l. vl. §. q̃ si actor iuramẽtũ illud d̃ vitate dicẽda qdã exigunt a plato

lʒ pstituʒ sit a sindico: et in spũalib[9] et in ciuilib[9] causis vt platus dicat inde veritatẽ de cã illa. Sʒ quo iure hoc faciat: non vidi ius sup hoc: sʒ ex q̃dam eq̃tate hoc dicunt q̃ posset ꝯtinere q̃nq̃ʒ iniquitatẽ: q: posset corrũpi platus. Sed nũqd crederet̃ ꝯfessioni plati vt p talem ꝯfessionem ꝯdẽnaret̃ ecclesia et si iam ꝯfundasset ecclia intentionem suaʒ nũqd pualeret ꝯfessio plati ꝯ ecclia facta: Certe non. argu. op. xxv. q. ij. postea po q̃ʒ. q: factũ plati non dʒ ecclesie imputari. xvj q. v. si epm. et. j. de excep. cũ venerabilis. Qui tale iuramentum exigũt dicũt q̃ ꝯfessio plati sola non piudicaret ecclesie sed cũ alijs adminiculis piudicaret: vt si alia psemiplene pbasset: ita q̃ nõ sufficeret ad ꝯdẽnandũ: tũc ꝯfessio plati cõplet pbationẽ. Sed non credo q̃ d̃beret talis exigi ꝯfessio: nisi forsan cuʒ platus deberet rñdere d̃ eo qd̃ ipe fecit: sicut seruus q̃nq̃ʒ interrogat̃ de facto suo. iiij. q. iij. §. item serui neq̃ʒ. et. C. de q̃stionib[9] interrogari. nec tunc dicerẽ q̃ ꝯfessio illa piudicaret ecclesie: q: delictũ psone et c. nisi id fecisset d̃ mãdato capituli vel ratũ postmodũ habuisset: et hoc pbat decre. illa. j. de testi. pũtiuʒ. q̃ hic iseri[9] allegat lʒ ꝯsuetudo se hẽat ꝯ̃triuʒ Hodie vo hẽm[9] quandaʒ decretalem sup hoc: q̃ dicit q̃ platus nomine suor in animã capituli vel maioris ptis pstat hoc iuramentum de veritate dicenda et sic debet rñdere veritatem quam ipse scit. et intelligit p eos in quor animas iurauit: et incipit: Presentium tibi aucte. et mittit̃ eidem archiepo: et ita ꝯfessio solius prelati non piudicat eccle sie: et ita non debet exigi. b.

e ¶ Cõfiteret̃. et iõ p ꝯuicto dʒ haberi: cũ sua excusatio si valeret: q: pfessos in iure p iudicatis haberi placet. C. d̃ pfessis l. vna. et. j. d̃ ꝯfes. cũ sup. et c. ex pte. Tñ siq̃s pbat se errasse non nocet ꝯfessio. j. d̃ ꝯfes. c. vlti. et C. d̃ iur. et fac. igno. error facti. d̃ hac mã tractat̃ plene. j. d̃ ꝯfes. c. vl. et. j. d̃ iudi. at si clerici.

f ¶ Suspẽdit. Innuit q̃ sec[9] sit d̃ iure cõi. q. d. archidiacon[9] ea q̃ sequũt̃ facẽ nõ debuerat de iure cõi: ʒ de ꝯsuetudine. j. d̃ of. archi. ad hõ. j. de exces. pla. ad hoc. Itẽ q̃ non de iure cõi hõ faciãt: ẽ ar. xvj. q. vij. nullus oio. imo vĩ d̃ iure cõi q̃ ꝯsuetudo nõ psit. j. de of. archidi. cuʒ satis. imo ꝯ̃trium vĩ q̃ de iure cõi hec spectẽt ad archidiaconũ. xxv. di. plectis. lxiij. di. si in plebibus. j. de of. archi. c. ad hec. et c. vt nr̃m. Quid ẽ ergo tenendũ de iure cõi. vĩ q̃ hec ptineãt ad archidiaconũ per iura prima. Sed ꝯsuetudo puat̃ in talib[9]. d̃ hac mã dicet̃. j. de of. archidi ad hec. et eo ipso q̃ archidiacon[9] vel ali[9] plat[9] h' exercet: intelligere potes q̃ curam hʒ animarum annexam.

g ¶ Idẽ de psonatib[9] j. de pbẽ. de multa. §. vl. et ẽ ar. q̃ de similibus idem dʒ esse iudiciũ. j. de trãsac. iter corporalia. et. ꝯ. de rescrip. iter ceteras i fi. Silis eniʒ equitatis rõ silia iura suadere videt̃. C. ad. l. fal. l. vlti ff. ad. l. aql. illd̃. et. C. de ꝯsti. pecu. l. vlti. et. j. de confir. vti. vel inuti. cũ dilecta. et. ꝯ. de ꝯsti. nam ꝯcupiscentiam. et quotiens ex vna radice vicium nascitur: cõsequẽs ẽ vt eadẽ lege tollatur. C. de nup. si libertam.

h ¶ Habendum. Potest hic dici put dicitur. xvij. q. iiij. vxor

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Insup indulgentiaz: quā
super hoc asserit se habere: in
ualidam reputauimus cū in
ea falsitatē suggesserit: ⁊ sup
presserit veritatem qua taci/
ta vel expressa[a] ipsam nulla/
ten[9] habuisset. Suggessit eni
q predictas parochiales ec/
clesias anteq̄ fuisset in archi
diaconuz assumptus: canoni
ce fuerat assecutus: cum nul
lus poterit plures parochia
les ecclias obtinere: nisi vna
penderet[b] ex altera: vel vnaz
intitulatam[c] ⁊ alterā cōmen
datam haberet. vnde cū idez
vtranqꝫ illarum ītitulatā ha
beret ipsas nequiuit canoni
ce habuisse. Item sugge/
rens q redditu[9] personatus[d]
sui erant tenues ⁊ exiles: sup
pressit q alios redditus i plu
ribus. ecclesijs noscitur ob/
tinere. Suppressit etiā: q plu
res parochiales ecclesias cū
plurib[9] alijs bñficijs i diuer
sis ecclesijs obtineret: cum in
tentionis nostre non fuerit se
cum in tot bñficijs presertim
habentibus curā aiaꝝ dispē
sare nec intentionis nostre fu
erit aliqd ei de nouo cōcedere
sed vt p indulgētiā posset ha
bita licite retiere[e] ⁊ infra. Tā
dem cū nō restaret nisi profe
rēda snia idem tam iuri siqd[f]
ei competere videbatur q̄ li
ti cessit spontanea voluntate
cuius cessionem duximus ad
mittendam.

I dem.

In genesi legitur: ⁊ ifra
Cū in cōcilio[g] lateraneñ
caueatur: vt is collatione[h] ha
bita eligatur: in quem oēs: vl
maior ⁊ sanior pars capli con
sentit: ⁊ in gu. maior pars to/
tius capli non cōsenserit: q̄ q̄
maiorē partē habuit partium
comparatione[i] minorum: nec
plene numeri ad numerum:
qr vtrum. g. ⁊. h. de quibus ad
uersarijs referūt questionem
in electione vocem habuerit

felicis. ꝟ. sic est ad singula ⁊c.
a Expressa. ē. de rescrip. sup lrīs. multa exēpla potes hr̄e. ē.
de rescrip. cū adeo. ⁊. c. cōstitutus. ⁊. j. de of. dele. corā. j. ō re iu/
di. inter monasterium. ⁊ sic idem iuris ē in indulgētijs siue cō
firmationib[9]: sicut in rescriptis: vt hic pz: ⁊ in priuilegijs. j. de
deci. ex multiplici vt nō
valeant veritate tacita
impetrata ad hoc vt cō
firmatio valeat necesse
est q papa ex certa scien
tia cōfirmet t oīa bñficia
als non valet: vt hic pz.
⁊. j. de cōsā. ⁊ affi. c. qr cir
ca. j. de cōces. pben. qr di/
uersitatem.
b Pēderet. de hoc no
ta. j. de eta. ⁊ qua. eā te.
c Intitulatam. Nota
ergo q nullus pōt hr̄e
duas ecclesias intitula/
tas. Ut hoc melius intel
ligas: videas pmo quid
sit titulus. Titulus. qñqꝫ
dicitur signum, vt. xvj.
q. vj. cōsuetudo. Et dr̄ ti
tulus oīs cā acquirendi
dñij: vt titulus p empto
re p donato. p herede p
suo: p dote p delegato:
p derelicto vñ dr̄ q i pre
scriptionib[9] ecclesiasti
cis bona fides: ⁊ iustus
titulus eriguntur. j. de
prescrip. si diligenti. ⁊ q
aliquem talē hz titulum
hz cām pscribendi. Itez
dr̄ titulus ipsa ecclia: vt
titulus sancti petri. vn/
de singuli tm̄ clerici per
singulos tm̄ titulos sunt ponēdi. i. ecclias. lxx. di. eps̄. vñ i or
dinationib[9] qñ vocant clerici dr̄: talis ad titulū talis plebis
Itē titulus dr̄ clericatus vel canonicatus i aliqua ecclesia vñ
dr̄ intitulari. i. iclericari vel incanonicari. Et dr̄ titulus quili/
bet ordo ecclesiasticus: ⁊ quelibet dignitas vel prelatio. Vñ
dr̄ qs intitulari in aliqua ecclia. i. ordinari vel prefici. lxx. di.
scōꝝ. Est ergo regulariter veꝝ q nulli clico de iure cōi lz hr̄e
duas ecclias: vel quo ad titulū clicat[9], vel quo ad titulū cano
nicat[9] vel ordinatōis vl platōis vel dignitaꝫ: vt. lxx. di. scōꝝ
⁊ h vt dicit q nullus pot hr̄e plures pochiales ecclias vel di
gnitates cū idē iudiciū ō h[9]i sit hñdum: vt h dicit. ⁊. j. de pre
bē. ō multa. ⁊. xxij. q. j. c. j. ⁊. lxxx. di. epi. ⁊. vij. q. j. i apib[9]. ⁊. xxj.
q. j. clicus ab instāti. Nā hr̄e plures ecclias ē gen[9] negociatio
nis: vt i pdicto. c. clericus ab instanti. qr eis suire nō pōt. j. de
pben. qr in tm̄. ⁊. j. de cleri. nō resi. qr nōnulli. ⁊ q ad vtrunqꝫ
festinat neutrū tū pegit. xvj. q. j. presbyteros. Item sicut vxo/
re viuēte nullus aliam pōt habere: sic nec clericus secundaz
ecclesiam pōt hr̄e. vij. q. j. sicut alterius. ⁊ sic accipitur. titulus
in decre. predicta ⁊ in decretis predictis. Ista quidam sunt re
gulariter vera tñ in casibus pōt quis habere plures ecclias
Primo vbi vna pēdet ab altera: vt hic. ⁊. j. de eta. ⁊ q̄. eaz te ⁊
j. de de pben. extirpāde. §. j. Itē si habet vnā intitulatā ⁊ aliaz
cōmendatā: vt hic. ⁊. xxj. q. j. qui plures. Item propter pau per
tatē ecclesiaꝝ. x. q. iij. vnio. ⁊. j. de eta. ⁊ qua. eam te. Item olim
propter iniuriam clericorum. xxj. q. j. c. j. in fi. Itez per
dispensationem domini pape. j. de preben. de multa
⁊ hodie in talib[9] epi dispensare non possunt: ⁊ etiaz
dicit illa decre. de multa. sed in illa quam quis habz
commendatam: non dicitur prelatus esse. Hec vera
sunt i prelaturis ⁊
dignit. tib[9]. Quid
dicemus de alijs
clericis: nunquid
possunt esse cleri/
ci in pluribus ec/
clesijs ⁊ ibi habe/
re prebendas de
iure communi po
test dici q in pluri
bus ecclesijs inti/
tulari non possunt
nisi essent tenues
in substantia: vt
dictuz est de pre
laturis: sed per di
spensationem epi
scoporum bene
possunt: quia epi/
scopi dispensatio
cum talibus cleri
cis non est prohi/
bita: immo tacite
videtur concessa
per contrariaz cō
suetudinem: quaz
scit papa ⁊ tolerat
sic ⁊ ipso facto de
rogatū est illi de
creto. lxx. distinct/
sanctorum. Sed.
in diuersis episco
patibus necessa/
ria est vtriusqꝫ epi
scopi dispensatio. Sed hic videtur permitti q cleri/
ci possunt habere titulum in pluribus ecclesijs: quia
non prohibet hic nisi de parochialibus: ⁊ sic per con
trarium sensum permittit clericis habere plures ca
nonias: sed credo q si primum beneficium sit suf
ficiens q secundum non possit habere nisi dispen
satiue.
d Personatus i. decanatus: super quo impetrauit
indulgentiam: vt ipsum cum predictis parochialib[9]
ecclesijs retineret vel forte loquitur de archidiaco/
natu: vt illas retineret cum archidiaconatu. j. de con
san. ⁊ affi. quia circa.
e Retinere. Nota q qui habet plura beneficia: quo
rum alterum per se sufficeret: non potest sine mortali
peccato retinere aliud. sed dispensatio reddit licitum
quod erat illicitum: sicut vides simile. consuetudo fa
cit q in absentia licite possit beneficium percipi. ē. de
constitu. cum omnes.
f Siquid. quia non videbatur competere: ideo ces
sit spontanea voluntate. sic. j. de sin. c. per tuas. quasi
male conscius sibi cessit.
g In genesi. concilio. ē. co. ti. quia propter.
h Collatione. que si non fiat non tenet electio. ē. co

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

tractatũ nõ extitit nec discus sum: nec zeli ad zelũ[k]: nec me riti ad meritũ collatio fa cta fuerit: nec etiã electio cõ muniter celebrata: quoniã lz in eundem qu. singulariter sin guli consensissent. non tamen d̃buit subsequi singularis ele ctio sed communis: ne vel idẽ repeti[m] videretur vel ex hoc sequeretur absurditas vt tot essent electiones quot ẽẽnt nu mero eligẽtes. Nec ex singu laribus[n] vel particularibus consensib⁹ appareret vniuer salis electio vel communis lz quilibet singularis veritatez exprimat sue partis: quenad modum ex singularibus pro positionibus: lz veris vniuer salis propositio non apparet: nisi per signum vniuersale for sitan exprimatur. Nec[o] pre missi duo canonici poterãt sic excludi: cum primus existeret in canonicatus possessiõe[p] vel quasi: habendo stallum i cho ro: locum in capitulo legen do ⁊ cantando vt canonicus: ⁊ ad tractatus ac electiones dignitatum ⁊ personatuum: que occurrerũt pro tempore faciende tanquam canonic⁹ sit vocatus: quanquam hac vi ce fuerit cũ potestate admis sus. Secundus vero esset in tali loco de quo fuerat ad ele ctionem vocandus cum de to to regno francie vocentur ab sentes de consuetudine[q] eccle sie gallicane. Nos his pleni us intellectis de con. f. no. pre missam electionem: vtpote contra formam[r] concilij atten tatam decernimus irritam[s] ⁊ inanem.

Idem capitulo messano.

Messana[t] ecclesia pasto re vacante. ⁊ ĩfra. Edi cto ppetuo ꝓhibem⁹ ne p laicos cum canonicis pontificis electio presumatur q̃ si forte presumpta fuerit nullam obti neat firmitatem: nõ obstante

cumana. i fi. fine.

i ¶ Pariuũ cõparatione. sic. s̃ e. eccl̃ia vr̃a. ⁊. c. cumana

k ¶ Ad zelũ. sic pz ꝙ in electionib⁹ hodie ꝯsideratur zelus ⁊ merita electoꝝ ꝯsideranť ⁊ dignitas eligentiũ vt ex oibus istis maior ⁊ sanior ps cẽseatur. j. e. eccl̃ia vr̃a. ⁊ ita nõ semp standũ ẽ numero vt. j. e. ecclesia i fi ne. ⁊. j. de testi. i no stra. illa. n. maior ps ⁊ sanior censeť que ẽ iustior ⁊ ma iori rõne nititur ⁊ eqtate. xl. di. multi. i fi. ⁊. ff. de pac. ma iorem.

¶ Cõiter. in com muni. n. ⁊ publice dz electio celebra ri ⁊ nõ singularis vel clãdestine. s̃. e. q: pp. i fi. ⁊ hic est expssum qualiter fieri debebat.

m ¶ Repeti. sic vi deretur idẽ repeti q: in scrutinio pu blicato qlibet p se ꝯsensit singularis ⁊ solus. ⁊ si postea publicato scruti nio qlibet p se eli geret. vel si qlibet p se sepatim elege rit idẽ repeti vide retur: qd̃ eẽ nõ dz vt seqtur: vel tot essent electiones.

n ¶ Nec ex singu laribus. cõsensus eligentiuz oẽs sil' adinuicem cõuenire debent ⁊ simul exprimi p vnũ vel p plures vel simul oẽs. s̃. e. q: ppter. ⁊. s̃. e. bone memo rie. vbi n̄ creditur testibus q sũt in suis testimonijs sin gulares. ⁊. c. cum dilecti. nec voces eoꝝ tanquam plu riũ admittũtur quos diuersis tempoꝝ simul inter. fuisse ꝓhibuit. iij. q. ix. nihilominus. simul enim testes in vnum concordare debent. sicut etiam electores in vnum cum ius eligendi cõe sit omnibus p singulos di uidi non debet. sicut vna actio cõis ẽ oibus ⁊ plurib⁹ non debet diuidi p singulos. sed simul tota in iudiciũ venit vel venire debet. ff. de iurisdi. om. iudi. si idem. § si vna actio. ⁊ ar. ad hoc. ff. de ser. ru. p̃di. si vnus ex so cijs. ar. ꝯ. ff. de ser. rust. p. per fundũ. vt i ius cõe eũdi p fundũ cõem pluribus pot mihi separatim concedi. ⁊ cũ oẽs cesserint ius habeo eũdi. ⁊. ff. cõ. p̃di. receptum ⁊. l. si quis duas. § itẽ si duo. ⁊. ff. de aqua plu. ar. si aũt ⁊ diuersis tpibus pñt aliqui ꝯsentire electioni. s̃. d̃ po stu. bone. in fi. ⁊. s̃. e. ꝙ sicut.

o ¶ Nec pmissi duo. De qbus nihil dissensum fuit. ⁊ ita nec papa debuit aliqd dicere eis cum de qua re co gnouerit iudex de ea tm̃ debeat iudicare. j. de cã pos. cũ super. ⁊. ff. de iudi. de qua re. sed ipse hoc supplet ex officio suo. Quando iudex supplere debeat dictũ est. s̃. d̃ po stu. bone. ⁊ hoc pcipue debet inquirere an forma sit seruata. ⁊ an persona sit digna. etiam si nihil dicatur. ⁊ hoc dixi. s̃. e. cuz nobis. ⁊. c. venerabilem.

p ¶ Possessione. vel q̃si. vñ ab electiõe excludi nõ debuit: sed vocari. j. de cã poss. cũ ec clesia. ⁊ põt eligere. ⁊ va let talis electio ẽt si ius in veritate nõ hẽret dũmo do possideat qete. vl' q: credat habere ius vt. s̃. e querelã. ⁊. j. de cã pos. cũ olim. ⁊. j. de iurepa. ꝯsul tationibus si tñ ab initio anteq̃z fiat electio. nega tũ fuerit illos habere ius in electione ⁊ admittať sub ꝓtestatiõe vt vox eo rum si de iure debeat va lere nõ valebit vox eoꝝ ni si ꝯstiterit eos ius habeř vnde talis possessio non ꝓdest. s̃. eo. cumana: vnd̃ ꝯtradicit ei qd̃ hic dicit nõ est ꝯtra. q: nõ fuit hic discussum an debeat iter esse vel nõ. ⁊ ita remãsit adhuc in sua possessione ⁊ ita protestatio hic nõ fuit necessaria rõne p̃missa. Preterea. aliud ẽ hic. q: iste ius cõe p se hẽbat quia canonicus erat: ille vero non.

q ¶ De ꝯsuetudine. Sic videtur ꝙ in talibus po ti⁹ standũ sit ꝯsuetudinĩ q̃z alicui iuri. Quidã dñt ꝙ oẽs de ꝓuincia vocãdi sint. ⁊ soli ad electionẽ. ar illius decre. s̃. e. coram. q: cõis debet eẽ electio. vt ibi notatur de hoc. verius credo vt cõ suetudini stetur, vt ibi dixi.

r ¶ Formam. ar. ꝙ forma mandati exacta diligentia ẽ obsuã da. s̃. de rescrip. cũ dilecta. j. de of. dele. venerabilis. ⁊ q cõtra facit nihil fecisse puteť. vt ibi. ⁊. s̃. e. q: pp. ⁊. c. cumana. p hoc. ⁊ per illud qd̃ dr̃ in c. illo cumana. ⁊. c. cũ in veteri. ⁊. j. de offi. d̃ le. venerabilis pz qualiter illa ꝯstõ q: pp. sit intelligenda. ⁊ p hoc qd̃ habebis. j. e. ecclesia.

s ¶ Irritam. sic intellige. s̃. e. ecclesia vestra. b.

t Messana p laicos. q: ius eligẽdi in collegiata ecclesia nõ cadit in laicũ. j. e. sacrosan. h⁹ i eni mere spũalia a laicis possideri nõ pñt. xvj. q. vij. c. j ⁊. j. de pscrip. cãm q̃. cũ de eccle siasticis dignitatib⁹ nulla sit eis attributa disponẽdi facultas xvj. q. vij. laicis quos obsequẽdi manet necessitas nõ auctori tas ipandi. vt. e. c. ⁊. e. q. c. nõ placuit. ⁊ xcvj di. bñ qdẽ. qd̃ si at tentare voluerit tãq̃z sacrileg⁹ iudiceť. vt. e. c. ⁊. e. q. sigs pnci pũ. ⁊ p laicos null⁹ eccl̃i. lz teneat vt. e. q. p laicos ⁊ tal' electio nlla ẽ. s̃. e. q̃sqs imo sũt excõicãdi vt. e. q. siqs deinceps. ⁊ due l⁹ ca. se. itẽ b hẽs ꝙ vtile vitiaꝛ p inutile. sic. j. d̃ of. dele. cũ sup ab batia. ff. d̃ ar. pedi⁹. ⁊. ix. di. si ad sacras. ⁊. iij. q. ix. pura ⁊ sim plex. vij. q. j sciendũ. ar. ꝯ. s̃. e. illa. ⁊. j. d̃ cle. ex. mi. si celebrat. ⁊. j de pbẽ. dilecti⁹. ⁊. xij. q. ij. siquos. ⁊. xxij. q iiij inter cetera.

cõtraria cõsuetudi͞e[a]: que dici debet potius corruptela.

Idem capitulo cathaleñ.

Ecclesia vestra destituta pastore cõuenientes in vnũ. absente gu. qui tũc noluit interesse[b] ad celebrãdã electionẽ terminũ statuistis. Veniẽte vero termĩo ⁊ gu. dicto cũ absens existeret nõ vocato ꝑmisso iuxta formã ↄcilij ge. scrutinio. xiiij. magi͞r. g. ꝓ so; tex cardinalẽ cõcanonicũ vestrũ. ⁊. xvij. r. remeneñ. canõicũ elegerũt ꝑfato gu. postmodũ electiõi eiusdẽ. r. suũ ꝓbẽte ↄsensũ. tandem ꝓcuratoribus vtriusqꝫ ptis in. n. ꝑ. constitutis allegabatur ꝓ electiõe dicti. r. ꝙ cũ in. iiij. excederet aliã cõputato hu. predcõ: maiorẽ capl͞i. ptẽ hẽbat. ⁊ ꝑ hoc debebat ps sua sanior reputari: cũ ibi maior numer⁹ ẽ zel⁹ melior presumatur. pars vero altera electionẽ eãdẽ multipliciter ĩpugnabat ꝓponẽs prenoĩatũ. r. in[d] etate pati defectũ nec esse sufficientis[e] sciẽ ad ecclesiã supradictã cũ etatis mature ⁊ eminentis sciẽtie prefat⁹ cardi. existat: ⁊ cũ electores cardi. alios meritis ⁊ auẽte precellerent habito presertim respectu ad ꝑsonã electã meliorẽ zelum eos habuisse ↄstabat. Dicebatur[f] pterea ꝙ ↄsensus dicti gu. quem ps eiusdẽ. r. ↄfitebatur fuisse cõtẽptũ asserẽte ꝑte reliqua capitulũ poti⁹ contẽptũ ab ipso fuisse cũ nõ fuerit cõsensus prestit⁹ ĩ scrutinio. sꝫ post electionẽ accesserit adijcere[g] nil valebat[h]. ⁊ infra. Deniqꝫ[i] statutum ge. conci. quod electionem decernit inualidam cũ cõtra eiusdẽ cõcilij formã in electiõe peccatur: nõ dꝫ ad contemptũ: ⁊ alia que nõ sunt de forma referri. vnde qd̓ ibi dicitur ꝙ aliter electio celebra/

a Cõsuetudine. cũ tal's ↄsuetudo sit cõtra ecclesiasticam libertatẽ. ꝫ. e. sacrosancta. ⁊. c. cũ terra. ⁊. ꝫ. eo. q sqs. ⁊. j. de re iudi. cũ cã. ⁊ nulla tpis longinqtate defendit. ꝫ. de ↄsue. cum inter. ⁊. c. cũ venerabilis. ⁊. c. ad audientiã. ⁊. ꝫ. e. cãm que. ⁊. j q. iij. siquis ꝓbẽdas. ⁊ qꝛ nõ est rõnabilis nõ põt ꝑscribi. ꝫ. de consue. c. vl.

b Eccl'ia v͞ra. interesse si noluit interesse vr̃ iuri suo renunciasse. vñ siue ipso alij ꝓcedere potuerũt. ꝫ. e. qd̓ sicut. ⁊ j. de offi. dele. prudentiã §. adijcimus. ꝫ. e. qꝛ propter. ⁊. ꝫ. e. cũ nobis. nec ipsius absentia electionẽ debuit retardare. C. d̓ decu. nominationũ. Vl' dic noluit interesse ad terminũ statuendũ in quo debebat electio fieri: non renũciauit ꝓpter hoc quominus vellet itẽresse electioni. ⁊ intellige ex iusta cã absens erat.

c Vocato. Sed nũqd debuit iterũ vocari. non credo. qꝛ dicendo se nolle interesse. ꝑ cõsequens dixit ꝙ vlterius non vocaretur. si. j. de offi. del. cũ sup. ⁊ aliquo negato oĩa negantur que sequũtur ex illo. ꝫ. de consti. nã cõcupiscentiam. ⁊ qui scit certiorari non debuit. ff. de actio. emp. ⁊ vendi. l. j. in fi. ꝫ. e. cum inter. ⁊ scienti ꝑto: nõ subuenit ꝫ ignorãti. ff. qd̓ cũ fal. tu. l. q. in fi. ipse. n. se decepit. Sciẽti eni ⁊ volẽti nõ fit iniuria siue dolus. C. de transac. cũ donationis. Vel dic ꝙ debebat vocari vt ad terminũ statutũ veniret ad electionem celebrandã. ⁊ qꝛ nõ fuit vocatus cõtemptus videtur. vnde debebãt cassari electiones nisi postea ↄsensisset si ꝓsecutus fuisset contemptũ. ꝫ. e. ꝙ sicut. qꝛ lꝫ tũc noluerit interesse: nõ tñ renũciauit ꝓpter hoc quomin⁹ vellet interesse vt dr̃ in fi ꝑme notule. b.

d In etate si hoc eẽt verũ electio nulla fuisset. ꝫ. e. cũ ĩ cũctis sed hoc nõ fuit verũ. vt pꝫ. j. in fi. c. in v̓. nõ persone.

e Sufficientis. ⁊ ex hoc electio reddit nulla: vnde electio alterius ptis etiam longe minoris valet. vt. ꝫ. e. congregato. ⁊. c. cũ in cũctis. al's si eẽt sufficientis scie: lꝫ nõ eminentis toleratur ꝫ. e. cũ nobis. de hoc dicitur. ꝫ. e. cõgregato.

f Dicebatur. a parte electorũ cardi.

g Adijcere. iste dixit se nolle interesse vt dictum est in principio. nũquid cõsensus istius post electionẽ ꝓstitus cõputãd⁹ est dato ꝙ pars sua esset equalis alteri dignitati. ⁊ electus sit idoneus. videtur ꝙ non qꝛ semel renũciauit iuri suo. ergo vlterius ad id redire non pot. Esau enim primatus suos postmodum recipere non potuit. qꝛ semel cessit. vt. vij. q. j. q͞ꝛ picu losum. ⁊ remittẽtibus actiones suas nõ est amplius dandus regressus ad eas. ff de edili. edic. queritur. §. si vẽditor. ⁊. xxiij q. iiij. si illic. ⁊ dicit lex qui semel noluit petere bonorum possessionem perdit ius eius. vbi enim noluit cepit ius eius ꝑtinere ad alios. ff. de succes. edic. l. j. §. tutor. ⁊ qñ semel potuit noluit: ⁊ qñ voluit adimplere nõ potuit. j. de offi. dele. cum super. ⁊ ꝑcipue cũ res iam nõ esset integra. ꝫ. e. in causis. ⁊ sic ad ius suũ ampli⁹ redire nõ põt. ⁊ ex quo remisit ius suũ alijs: nõ põt vlterius se intromittere. sicut iudex q refert cãm ad superiorẽ j. de offi. dele. lꝫ. ⁊ si tñ dicat se velle referre nõ potest se vlteri⁹ itromittere. j. de appel. intimasti. Sed contra videtur ꝙ adhuc valeat eius cõsensus. qꝛ licitum est eis penitere. ar. ij. q. vj. §. si quis libellos. ne iuste penitudinis humanitas auferatur ⁊ iudex põt mutare suã interlocutoriã nõ ob. ap. j. de ap. cũ cessante. ⁊. ff. ꝫ re. iudi. qd̓ iussit. ⁊ magne sapientie est hominẽ ꝫ reuocare qd̓ male locut⁹ est. xvij. q. iiij. magne. Nõ credo ꝙ vox sua sit computãda cũ nõ fuerit in scrutinio ex quo dixit se nolle iteresse. ⁊ se absentauit quousqꝫ electio fuit celebrata lꝫ vocari debuerit vt dr̃ in fine secũde notule. ⁊ qꝛ ↄsensit electioni. r. non põt ꝓsequi contemptũ. Si v̓o ante electionem factam ⁊ scrutiniũ reuersus fuisset: bene admitteretur qꝛ res integra ẽ. si. ff. de mino. ꝙ si minor. §. sceuola. Si vero facto scrutinio ⁊ ante electionẽ reuertatur: iterũ debet fieri scrutiniũ si vellet contradicere ⁊ ꝓsequi contẽptũ si erat in loco vnde vocari debebat al's non. Item qd̓ si aliquis erat absens in loco de quo nõ debebat vocari. ⁊ tandem post factam electionem siue scrutiniũ q͞ꝛ casu superuenit nunquid si consentiat alteri electioni valebit consensus talis vt per talem consensum preualeat electio. Non credo ꝙ talis consensus debeat computari quia nec electionem posset impugnare eo ꝙ nõ fuit vocatus tempore electionis faciende. Publicato scrutinio dico spectandum quis habuerit maiorẽ partem sicut consideratur an fuerit tunc electus idoneus ꝫ. e. dudum. al's posset contingere: vt qui tempore electiõis haberet ius: postea perderet illud per alios superuenientes qui vocandi non erant. ⁊ hoc per constitutionem quia ꝓpter.

b Valebat. Et si. r. contemptus fuisset electionẽ ipugnare non posset tanq̃ꝫ contemptus ex quo consensit electioni ⁊ numerũ eligentiũ nõ auget.

i Deniqꝫ. allegatio ꝓ magistro.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Sicut est istud. Nõ credo ꝙ istud sit de forma electionis: vt si aliq nõ vocent qui vocandi sunt: nec ꝓpter hoc cassabit electio: dũmodo ipsi postea ꝯsentiant. s. e. qd sicut. ⁊ s. de postu. bone in fi. Que sit illa q̃ sũt de substãtia dic. s. e. q2 ꝓpter. q̃ nõ sũt de substãtia col lige ex. c. s. e. cumana i fi. ⁊ c. i genesi.

b Vigilijs. quia noctes ducit insõnes: vt subiecti gẽte viuant: i auc. vt iudi. sine quo. suf fra. in ꝓn. col. vj. ⁊ dicit imperator volũtarios labores appetimus vt getẽ alijs preparemus in auc. vt diuine iuß. subscri. ha. glo rio. q̃sto. in ꝓn col. viij. ⁊ j. d resti. spo. frequens.

c Verbo. C. d in of. testa. siquando ar. s. de reser. cãm que inter. p.

d Ex lateraneñ. j. de his q̃ fi. a ma. pte. ca. cũ i cunctis.

e Non cõsense rit. ex hac decr. pꝫ ꝙ nõ semp stãdũ est numero in electionibus. Et iõ nõ ꝙ plura ꝯsiderãda sũt in electõe auctoritas zelus ⁊ numerus. Auctoritas consideratur in dignitatibus ⁊ meritis vite: zelus cõsistit in aĩo vt sine carnali amore eligant: sed s̃m meritum vite persone sunt eligẽde. viij. q. j. si ergo. ⁊ j. vt ec. bene. vt nostrum. De numero patet. Dicas ꝙ s̃m ista tria debet fieri collatio: zeli ad zelum: meriti ad meritum: numeri ad numerum: habito respectu ad dignitatem: vt h̃ ⁊ s. eo. in genesi. Si. n. ex vna parte sit dignitas ⁊ zelus melior tã respectu eligentiũ q̃ꝫ electi: ⁊ ex alia pte maior numerus ꝓualebit dignitas cũ zelo ipsi nũero vt hic hẽs ar. j. de testi. i ꝓñtia: q2 hic erat maior nũerus ab vna parte: nec tñ stat numero ⁊ hoc itelligo dũmodo numerus nõ excedat multum al's staret numero: dum tñ electus esset sufficiens s. e. dudum ꝓmo. ⁊ j. de ap ꝯstitutis. sed hic maior ⁊ sanior ps cẽset: lꝫ numerus sit maior ex alia pte. Nam illa pars dr̃ maior ⁊ sanior q̃ meliori zelo ⁊ maiori pietate mouetur. xl. di. mlti i fine. ⁊ ix. di. sane qppe. ⁊ ar. viij. q. j. si ergo. ⁊ ff. d p. ac. maiorẽ. Si vero ex vtraqꝫ pte par meritũ sit: stãdum est numero: lꝫ ex alia parte sit auctoritas: arg. C. q bonis ce. pos. l. vlt. §. ij. ⁊ sic zelus ⁊ numerus preferunt auctoritati in hoc casu. Sed quid eẽt si par ẽ zelus i meritis eligentiũ numerus ⁊ auctas hincinde. recurrẽduꝫ est tunc ad merituꝫ electi. lxiij. di. si forte. ⁊ c. vlti. vbi de hoc. Sed si oĩa sint hincide equalia: neutra electio valebit de iure: q2 neutra facta ẽ a maiori parte capituli. s. eo. cumana. ⁊ c. ecclesia vr̃a. ⁊ c. i genesi. ⁊ sic vtraqꝫ ẽ cassanda. In casu isto nõ crederem illos priuandos. quia non videntur facere contra formam ita directe. vnde iterum eligãt: argu. lxxix. dis. si duo. Si iterum taliter eligant tunc priuẽtur iure eligendi: superior tamẽ potest facere gratiã cui vult. ar. j. de poeb. c. j. ⁊ ff. ad syll. siquis in graui. §. si cum omnes. ⁊ ff. de reli. ⁊ sump. fu. l. vlti. i ꝓn. ⁊ s. e. venerabilem.

ta nõ valeat: ea respicit tm̃ q̃ attentantur ꝯ formam cõcilij memorati: non aũt alia q̃ ponunt ibideꝫ: sicut[a] est istud ꝙ presentibus oĩbus q debent volunt ⁊ pñt commode interesse: haberi debeat in electõe processus: ne cetera q̃ sup hoc alibi statuta noscantur: vno verbo videant euerti. neqꝫ. n. credendũ est ro. ponti. q iura tuetur: quod al's excogitatũ est multis vigilijs[b] ⁊ inuentũ vno verbo[c] subuertere voluisse. Nos ergo que hincide fuere ꝓposita plenius intellectis cum ex late.[d] concilio in ordinationibus ecclesiarum maior ⁊ sanior pars capituli exigatur: ⁊ statutum generalis conci. contineat inter cetera vt is eligatur: in queꝫ omnes vel maior ⁊ sanior pars consentit electionem dicti. r. non persone sed potius electionis vicio: cum maior ⁊ sanior ps non consenserit[e] in eundem: de fratrum nostrorum consilio duximus sententialiter irritendam. dem.

Publicato scrutinio[f] variare[g] nequeunt electores: cũ sit facienda collatio ⁊ electio celebranda: ad quod ꝑ supiorem si oportuerit compellantur[h]. Idem.

Si alicui[9] electionẽ ꝓpt simoniam eo ignorante ac ratum nõ habente ꝯmissaꝫ ꝯtigerit reprobari: cuꝫ eo sup

f Publicato scrutinio Quid sit scrutiniũ habes. s. eo. q2 ꝓpter.

g Variare. Sec quare nõ possũt variare cum tñ nõdum sit electus immo necessaria est subsequenter electio: al's non valeret electio. s. e. in genesi. ⁊ c. ecclesia vestra. ⁊ ita videtur ꝙ possint variare cum ñ videatur adhuc ius acquisituꝫ: ideo nõ possũt variare: quia iaꝫ res nõ ẽ itegra. s. e. i causis. ⁊ c. eccl̃ia vestra ⁊ nemo põt mutare consilium i alterius ꝑiudicium. ff. de regu. iur. nemo ⁊ talis mutatio posset ẽẽ dannosa ecclesie: q2 sic ꝓtraheret electio ⁊ mora est periculosa. s. e. cuꝫ inter vniuersas. ⁊ j. vt lite nõ ꝯte. qm̃ frequẽter §. porro. ⁊ sic per huius modi publicationeꝫ electio iam initiata quodãmodo videtur: sicut per citationem negocium est q̃si ceptum j. de offi. dele. gratum. ⁊ j. de fo. ꝯpe ꝓposuisti. Et est simile siquis cesserit mihi seruiteꝫ: ipse quidaꝫ postea mutare nõ potest. lꝫ ex toto mihi ius non sit acquisituꝫ nisi cum oẽs cesserint. ff. de serui. rusti. predi. per fundum. ⁊ ita hic: licet per talem consensum ⁊ publicationem nõ sit ius acquisitum plenũ variare non possunt: immo per superiorem eligere compelluntur: vt hic dicit. Sed contra. j. de translat. lꝫ. ibi dicitur ꝙ in electione initiat speciale matrimonium: ⁊ per hoc videtur ꝙ antea possit mutari voluntas: sed ibi vere initiatur in electione: sed hic pro tanto videtur initiari: quia variare nequeunt electores ratione predicta.

h Cõpellantur. q2 ex quo quasi ceptum negociuꝫ est per cõsensum ꝑstitum in scrutinio: necesse est ꝯsumare. ⁊ ẽ simile q enim mandatum suscepit: necesse est ꝯsumare. ff. commo. l. in commodato. §. sicut. ⁊ ff. man. siquis alicui. §. qui mandatũ adiuuari enim bñficijs nõ decipi nos oportet: vt in dicta. l. in commodato. §. sicut in fi. ⁊ j. de commo. c. vno. ⁊ quod semel placuit amplius displicere nõ põt. xxxij. q. v. horrendus. j. de despon. impu. de illis. ff. de neg. gest. pomponius. ⁊ que simpliciter ꝓmittuntur sine ꝯditione soluãtur. xxxij. q. vlt. ⁊ que nõ cepit deliberet: que ingressa est perseueret. xxvij. q j. nuptiaꝝ ideoqꝫ merito sunt compellendi ꝑficere quod ceperunt. Idẽ credo in postulatione: vt postq̃ꝫ fuerit publicatum scrutiniuꝫ ab ea recedere nõ possunt: immo tenent illã porrigere supiori: lꝫ ꝑ postulationẽ ius nõ sit postulato acq̃situ rõe ꝓdicta: ⁊ de hoc dictũ est. s. de postu. c. vlti. ⁊ penul. ⁊ in hoc casu valet electio: lꝫ nõ fiat incõtinẽti: q2 fraus ⁊ dolus eoꝝ nõ dꝫ ei esse noiato. ⁊ ita nõ ꝯdicũt. s. e. q2 ꝑp. ⁊ c. cũ post petitam

i Si alicuius. ratũ nõ habente. al's si postea ꝯsentiret. ideꝫ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

prelatione ad quã taliter fuerat electus illa[a] vice non potest episcopus dispẽsare: quã uis circa eum qui ignorãter recipit: simplex beneficiuȝ per simoniacam prauitatem post liberam resignationẽ epi dispensatio tolleret. Idem.

Eis quibus[b] iterdicitur vt absq; superioris licẽtia eligere non presumant: tẽpus statutum a canone currit[c]: ex quo in mora fuerunt licentiã huiusmodi postulãdi

De translatione episcopi.

Inno. iij. antiocheno patriarche.

Tam ex illo generali priuilegio[d]; qđ beato petro et per eũ eccle. ro. dominus noster indulsit: canonica postmodum manauerint instituta[e] continentia maioris ecclesie causas ad apo. se. perferẽdas: ac per translationes[f] episcoporum ac sediuȝ mutationes[g] ad summuȝ ap. se. antistitem de iure pertineant[h]: nec super his quicq̃ preter ei⁹ assensum debeat immutari: miramur quod .l. apanieñ electum in tripolitanam ecclesiaȝ trãstulisti: et nouo quodaȝ mutatiõis genere paruifecisti maioreȝ: et magnũ quodãmodo minorasti: epare archiepm: immo potius de archiepare presumens. lȝ. n. dictus. l. nõdũ fuisset in archiepiscopum cõsecratus: cõfirmationis tamẽ munus receperat: et archiepiscopalia q̃tum ei licuit ministrarat: sicut nobis ipsius reuelatione innotuit: qui se valineñ. epm asseruit cõfirmasse[i]. Ne igit perpetrandi similia ceteris audacia tribuat te ab epoȝ cõfirmatione duximus suspendendum. Idem decano et capitulo andeg.

Inter corporalia et spiri

esset ac si ab initio procurasset. j. de simo. sicut. Sic eniȝ ratihabitio in maleficijs retrotrahitur: et mãdato cõparat. ff. de vi et vi ar. l. j. §. quotiens. et. j. de resti. spo. cũ ad sedẽ in fi. et. ij. q. j. notũ i fi. nec refert vtrũ añ vel post dederit vel pmiserit. j. q. j. eos i fi. accipe. n. est qũcunq; accipe. vt ibi. et. j. q. iij. siquis obiecerit i fi. et. c. siqs. et sic qđ meo nomine gestũ nõ ẽ ratũ hře possuȝ. ff. de neg. ge. si pupilli. §. item q̃ritur. et. ix. q. ij. lugdunense. et ita hẽs: quod ignorãtia excusat ipsum: vt possit cũ eo postea dispensari. j. q. v. presentium. j. de renũ. post trãsla. et ita hẽs. j. de simo. ex insinuatiõe. vbi capitulũ dispensat.

a Illa vice. vt sic per factũ illoȝ puniat illa vice sicut ille q delinqt in electionis forma punit electus: qr nõ valet electio: vl in psona electi puniũt electores i electiõe illa vice tm. s. e. cũ in cũctis. et. c. quia propter. et. c. cumana et sic aliqs punit sine culpa: causa tñ subest propter proximitatẽ vicij: qđ purgabit per intermediã psonã si. j. de fi. psby. ex trãsmissa. et qr ex his q̃ incõtinẽti fiũt psũptio nascit. s. e. officij et q̃ incõtinẽti fiunt inesse videt. ff. si certũ peta. lecta ẽ. et ex vicinitate cõsortiũ trahit: de pe. di. j. ß et continuo: et ẽt cõmodum: insti. de re. di. §. insula. Sȝ huic qđ dicit illa vice nõ põt eps dispẽsare: manifeste cõdicit. c. j. q. v. pñtium. qđ loquit in eodẽ casu i platione s. et tñ dicit quod eps post renũciatõeȝ põt iterũ ad curã regiminis illũ assumẽ. Põt dici: quod ibi miti⁹ et benigni⁹ agit: qr vltrone⁹ supplicauit vt deponeret: et cũ talib⁹ mitius agit q̃ȝ cũ conuictis. l. di. psbȝ. sed iste sniaȝ expectauit. vñ notoriũ ẽ quod tali mõ fuit elect⁹. j. de coha. cle. et mu. c. vl. ß i. c. pñtiũ ñ fuit notoriũ. et iõ statĩ ibi dispẽsat et nõ hic: et iõ hic plus punit. vel forsan stãdum est hodie huic propter rõnes superius dictas. vel dic quod diuersi sit casus: et iõ nõ cõdicit. Illđ. c. pñtiũ. loqt de ipo: q inuitus ordinẽ suscepit per simoniã ab alio cõmissaȝ eo ignorãte et nõ de dignitate. c. istud loqt de eo q eligit ad dignitatẽ per simoniam eo ignorãte: cuius electio per sniaȝ fuit reprobata. vñ eps ñ põt statiȝ cũ eo dispẽsare ad eandẽ dignitatẽ: ß in. c. pñtium. põt dispẽsare eps: vt eligat ad curã regiminis. ad quã nõ fuerat elect⁹: et sic ẽ diuersitas ñ cõrietas. Ar. cõ. j. de simo. nobis. vbi cũ tali nõ põt eps dispẽsare. So. vt ibi. Sȝ quare secus in bñficio simplici: in quo statiȝ põt eps dispẽsare p⁹ liberã resignationẽ q̃ȝ i platõe: vt dicit i fine: qr circa maiora cautius ẽ agẽdũ. qr ibi cũ das sed accipis. xlij. di. quiescam⁹. et de tãta resignius nõ ẽ agẽdũ. vij. q. ij. c. vl. et itegritas psidentũ salus ẽ subditoȝ. lxj. di. miramur circa pn. et dic lex: vbi maius piculũ intendit magis erit cõsulendũ. ff. de car. edic. l. j. §. ij. vñ pmũ locũ i empta ecclesia hře nõ dȝ. s. administrationẽ: sȝ simplex bñficiũ põt. j. q. v. qcũq; i fi. et facili⁹ dispẽsat i bñficio q̃ȝ i administratõe vel i ordine. Alia rõ est: hic sponte renũciauit: ibi per sniã reprobat electio. Forte idẽ dici posset quod eps posset cũ isto electo dispẽsare: si statiȝ añ motaȝ q̃õnem renũciaret spõte: audito quod taliter esset electus et i hoc nõ phibet hic: put dr: vt. j. de renũ. post trãslationẽ i glo. q̃ incipit qr ergo ad fi. Iteȝ ar. cõ. j. de simo. nobis fuit. so. vt ibi.

b Eis qbus. statutũ. a canone. Duob⁹ modis itelligitur hoc. s. qr i ecclesijs cathedralib⁹ et regularibus dant tres mẽses. s. e. ne per defectu in minoribus dignitatib⁹ siue beneficijs dãtur sex mẽses. j. de cõces. preben. nulla.

c Currit. sed mirũ vr dicẽ l'ra ista quod tps currit illis: q agere nõ pñt. vñ cõria plura signãt. j. de cõce. pbẽ. quia diuersit. nẽ. et. j. ne se. va. per totũ. et. j. de pscri. placuit. et. c. de quarta. Itẽ tpe scismatis nõ currit. j. de pscrip. cũ nobis oliȝ. Iteȝ filio famil. non currit tempus: sed isti loco filijfamil. habent: qr sunt i ptãte supioris: vñ nõ debet eis currere pscriptio. C. de an. excep. l. j. §. vl. C. de bo. m. a. l. j. in fi. rõ põt esse qr lȝ interdicta sit eis electio: nõ debẽt ipsi propterea ius suum negligere et puisionẽ ecclesie: sed diligentes debẽt eẽ et petẽ lniaȝ. j. tps: qr negligẽtib⁹ iura nõ sbueniũt. ff. ex q. cau. ma. nõ. n. et negligẽtie ignosci nõ debet. ff. de eden. l. veluti in pn. nec stultis solet succurri. sȝ errantibus. ff. de iu. et fac. igno. l. regula. §. siqs ius in fi. et ei ẽt q valitudie ipedit: tps currit si nõ mãdauerit per aliuȝ actionẽ mouẽdã. ff. de diuer. et temp. pscrip. l. j. et ei q appellare nõ põt iusta de cã: currit tps appellatiois nisi hoc corã publicis psonis fuerit ptestat⁹. alit negligentia obesset ei nõ obstãte illa cã. j. de ap. si iust⁹ metus. et si. i. de c. s. ordi. pastoralis. et ita i mora sunt q̃ dȝ eis obesse. nã mora nocet. ff. de vsuris mora. et nõ põt purgari in casu isto. j. de sup. neg. pla. lȝ. et. c. se. Contra mora pt purgari: qr si pmitto tibi stichũ: et offero illũ tibi post moram purgat mora. ff. de v. ob. interdũ. §. vlt. ff. siqs cau. et post tres. Itẽ si ego fui in mora agẽdi tecũ: et iterim mortua sunt aĩalia mihi subtracta: mihi mora nõ nocet. ff. de vi et vi ar. l. pe. Sed verũ est quod in hoc casu nocet mora: nec potest purgari cum ius non habeant eligendi qr translatũ ẽ ad superiorẽ. vñ si eli

gerẽt:nulla ẽ talis electio :sicut nulla ẽ s̃nia illi⁹ q ami sit iurisditionẽ .j.ď offi.ďle.cũ sup.Logr c.istud cũ ď cõ suetudiẽ alicui⁹ loci eligere nõ p̃nt nisi p̃mo licẽtia ipe trata a sup̃io:.ar.š.e.cũ iter vniuersas.et itellige cũ su perio qui h₃ ptãtẽ iterdicit:ne sine ipsius speciali mã dato ad electionẽ p̃cedãt: sicut sepe facit papa vel ei⁹ legatus.

d Tam ex il lo .priui legio.quo videlicet p̃tulit eam cũctis ecclesijs.xxj.di.in nouo.⁊.c.q̃zuis. ⁊ i hoc differt a pa patu imperiu₃: q: imperator h₃ suã iurisditiõe₃ a po pulo:insti. de iure na.§.sed q principi pi. ⁊ . C .de ve. iu. enu.l.j.§.cum in auc.quo oporteat ep̃os vbi dr̃ q ab eodẽ principio sit sed romana ecclia voce dñi im̃ plata est:vt h ⁊.xxj di.q̃z uis.

e Instituta cõti nentia: q: qd reli giõis ⁊ fidei ad pe

mora petẽdi palliũ.Alij dicũt q dec.illa suffraganeis ñ tenz ⁊ tu dicas:⁊ credo v̄ius q decr.illa suffraganeis teneat:⁊ q elect⁹ i archiep̃₃ ɔfirmat⁹ põt ɔfirmare suffraganeos suos.vt h inuit ⁊ põt mãdar suffraganeis suis:vt electũ ďbeãt ɔsecrar l₃ ipe h facẽ ñ possit.video.n. q ipe ñ põt cleicũ ordinare: ⁊ tñ põt mãdar alicui ep̃o vt ordiet. Hoc idẽ faciunt abbates exempti ď cleri cis suis: q: faciunt illos ordinari p ep̃os:quos ip si ñ ordinãt sine licentia eorũ platoꝝ. multo forti us elect⁹ talis põt mãda re h suffragãeis.⁊ h ẽ rõ q: p hãc ďmãdatiõe₃ ni hil cõmittit cũ p̃si epi ex ordie ⁊ ɔsecratiõe quam hñt facẽ p̃nt.nec deest il lis:nisi q ɔsecrãd⁹ ñ ẽ de sua iurisditiõe.nec seq̃r h facẽ ñ põt: q̃ ñ põt aliis mãdar. instã iam hẽs in abbatib⁹ exẽptis ⁊ in ele ctis cõfirmat.j.ar. vij.q.j. pontifices.

k Ceteris audacia. sic j.e.quãto.ar. q pena vni us ẽ met⁹ aliꝰ vs.ij.q.vij. q̃pp ⁊.j.de sta. reg.ea q. ɔtẽpnit qs i eo i q̃ ďligt j.ď tẽ.or. iras.⁊.j. c. q̃zo

l Nã cõporali facili us.h ẽ gnãle. ra₃ ⁊ peculiũ facilius reuocar

tualia eã cognouim⁹ differen tiã q corporalia facilius destru unt q̃ ɔstruãtur.spũalia vo facili⁹ ɔstruãtur q̃ destruant vñ iuxta canonicas sanctiões ep̃s solus honorẽ dare põt:so lus auferre nõ põt:epi quoq₃ a metropolitanis suis mun⁹ ɔsecratiõis adiũctis sibi alijs tribus ep̃is accipiũt q tñ non p̃nt nisi p ro. pon: cõdẽnari. Cum ergo fortius sit spiritua le vinculũ q̃ carnale:dubita ri nõ debet qn oĩpotens deus spũale coniugiũ:quod est iter ep̃m ⁊ ecclesiã suo tm̃ iudicio referuauerit dissoluendum: q dissolutionem etiam carnalis coniugij:quod est inter viru₃ ⁊ feminam:suo tantu₃ iudicio referuauit precipiens vt quos deus coniunxit homo non se

paret.non enim humana sed potius diuina potestate con iugium spirituale dissoluitur cũ per trãslationẽ depositionẽ aut cessionem auctoritate ro mani pontificis quem constat esse vicarium iesu christi:epi scopus ab ecclesia remouetur ⁊ ideo tria hec qu p̃misimus non tam constitutione cano nica q̃ institutione diuina soli sunt roma.pontifi.referuata. Sicut enim episcopus conse cratus sine licentia roma.pon tificis suam non debet ecclesi am derelinquere:sic ⁊ electus confirmatus:cum non debe at in dubium reuocari: quin post electionem ⁊ cõfirmatio nem canonicam inter perso nas eligentium ⁊ electi coniu gium sit spirituale contractũ

trũ tm̃ refereda ẽ.xij. di .precept's. ⁊ .xxiiij.q.j. quo tiens ⁊.xvj.q.j.frater noster.⁊.xxiij.q.vl.conuenior.

f Trãslatiões.⁊ ďpositiões.iij.q.vj.q̃zuis.⁊.c. dudu₃ ⁊.j.c.proxi.⁊.vij q.j.mutationes.

g Mutationes vij.q.j.temporis qualitas.

h Pertieãt q̃ sint illa q̃ ad solũ papã ptineãt his v̄sib⁹ cõprehẽde. Restituit papa solꝰ: ďpoit ⁊ ipe. Diui dit ac vnit eximit atq₃ pbat. Articulos soluit: synodũ q₃ fac gnãlẽ:trãsfert ⁊ mutat:appellat null⁹ ab illo. De singlis istis hẽbis cõcordãti as.j.ď exces.prela. sic v̄ei re ⁊.j.de offi.dele.q tranflationẽ i glo.hec sunt.

i Cõfirmasse. Scď₃ q̃sdã factũ narrat: q: añ palliũ receptũ ñ pt ɔfirmar:q: i pallio pleĩtudo põtifici.offi. ɔferr.j.ď vsu pal.nisi specialis.ar.š.ď elec.q sic circa fi.Ar.ɔ.š.ď elec. suffraganeis. Dicũt qdã q illa non te₃.Alij dicũt q ɔfirmar põt:⁊ oĩa alia facẽ q̃ sũt iuris ditiõis:vt h ⁊.š.ď elec.trãsmissã.⁊.c.nosti.q: i ɔfirma tiõe ɔseqtur oĩa q̃ sũt iurisditiõis: ⁊ ɔfirmare iurisdi tiõis ẽ:q: eo ɔfirmato pt ɔfer r bñficia.š.ď elec.nosti. q̃ eadẽ rõ ɔfirmare:q: capl'₃ vacãte sede ɔfirmat.j.de ma.⁊ ob.cũ oli.⁊.c.his q̃ ar.vl ɔprouinciales epi .lxiiij. di.q: p ãbitiões.ar.j.ď here.ad abolẽdã.§.⁊.qm̃.et ar. j.ď ɔces.pbẽ.nulla.multo forti⁹ elect⁹ ɔfirmat⁹: s₃ vr̃ q tẽ ad papã spectet ɔfirmatio.c.di.qm̃.et.j.ď ɔces.pbẽ. q: diuersitatẽ.Illď ẽ veru₃ q elect⁹ in archiep̃₃ ɔfir mat⁹ oĩa põt:q̃ sũt iurisditiõis:et ñ q̃ sũt ordis.vñ l₃ pos sit ɔfirmar electos illos:tñ ɔsecrare ñ põt añ palliũ ac ceptũ.š.ď elec.q sic.j.ď ɔ ec.vl al.aq.et illã ďcr.suffra gãeis.qdã volũt itelligẽ qñ ẽ moã:et illã q sic.qñ ẽ in

q̃z constituatur.ff.de pec.non statim. ⁊ possessio facilius amit titur:q: solo aĩo: q̃₃ acqratur: q: ibi necessarius est actus cor poralis.ff.ď acq.pos.possideri.§ in amittenda.

m Spũalia. tñ spũalia nisi legalit ɔseruẽr ď facili ďstruũr. xl.di.sic.s₃ illď itelligat:q̃ ad ďstructiõe₃ v̄tutũ qď fit p pc̃₃ v̄ũ videtur qui peccat in vno factus est oĩum reus. j .de reg. iu. deficat:⁊ quod dicit h referas ad sacramenta huiusmodi.s. ordinationes conse.⁊ deposi.⁊ consimilia ⁊c̃.

n Destruãr. vñ lex dic̃ q difficilior ẽ dissolutõ m̃rimonij q̃z

o Solus.xv.q.vij.c.vl. (ɔiũctõ C.ď repu ɔsensu.i pn

p A metropolitanis.lxiiij.di.c.j.ij.⁊.iij.

q Ro põ.vt.iij.q.vj.c.q̃zuis dudũ.⁊.š.c.proxi.

r Forti⁹.i.digni⁹ q̃₃ carnale:⁊ i v̄itate forti⁹ ẽ ⁊ q: dissolui ñ põt ẽt si iťueĩat ɔsens⁹ pape ⁊ ipoꝝ ɔiugũ:imo manẽt ɔiuges sepati.s.pp fornicatiõe₃.xxxij q.vij.c.j.⁊.ij.⁊.j.ď iureiurã. tua nos ⁊ durat vsq₃ ad mortẽ.x ij q.j sic alr̃i⁹.j.ď sepl. vxore. ni si i casu añ carnalẽ copulã.j.ď ɔuer.ɔ ex pub. Spũale vo cõ iugiũ in m'lt' dissoluir casib⁹ trãslatõe renũ.⁊ ďposi.auc̃.e pa pe:vt.š.c.proxi.⁊ ideo minus est forte:sed dignius.

s Nõ nõ sepet.xxxiij.q.ij.an qď i subditis ⁊.c.quos deus.

t Nõ.n. responsio tacite questionis. Diceret aliqs:quotidie dissoluuntur ⁊ ipse respondet:non enim ⁊c̃.

u Diuia.Et sic qď fit aucte pape:dr̃ fieri aucte ďi.⁊ ẽ v̄u₃ si i istã cã h faciat.xxiij.q.j qďcũq₃.⁊.q.iij.siqs nõ recto iudicio.

x Vicariũ.⁊ tñ successorẽ piscatoris. xxiiij . q.j.qm̃ vetus.⁊ ep̃s dr̃ ẽt vicarius xpi.xxxiij.q.v.mulierẽ. ⁊ successores sũt ep scopi aliorum apostolorum.lxviij.di.quorum vices.

y Cõfirmat⁹.q̃ añ ɔfirmatiõem põt:qď v̄u₃ ẽ: adhuc tñ h₃ tenue ius cũ poss₃ repelli per exceptione₃.j.ď.accu. super his

52

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

cui[a] pfecto epalis dignitas nihil[b] addit: cũ gs epali p̃ditus dignitate nulli[c] tñ ecclie possit esse eps: quenadmodũ de illo contingit qui oneri põtifi cali renũciat nõ honori[d] vnde cũ non sit mai[e] vinculũ epi ad ecclesiam q̃ electi maxime cũ fuerit ɔfirmat[9] imo idẽ penitus ⁊ non aliud: idẽ iuris obtinet in vtroqȝ[e]. Sicut ergo epo rũ trãslatio depositio ⁊ cessio sic ⁊ electoꝝ[f] post[g] confirmationem spiritualis coniugij ratione soli est ro. põ. reseruata lȝ vsqȝ ad tempora ista q̃ cautum fuerat de episcopis expssum non fuerit de electis: propter expressam tamen similitudinem[h] vel idẽtitatem potius nemini poterat videri dubiũ subtiliter intuenti: cum de similibus idẽ iudiciũ sit hñdũ Sed neqȝ istud qd̃ in canone legitur de electo vt si vltra sex[k] menses p suaȝ negligentiam retinuerit ecclesiam viduatã nec ibi nec alibi donũ consecrationis accipiat: imo metropolitani sui cedat iudicio: ⁊ aliter itelligẽtib[9] poterat suffragari cũ nõ intelligatur ecclesia viduata q̃si spõsum nõ hẽat sed qꝛ spõsus eius nõdũ sit consecratus adhuc quoad quedaȝ[l] quasi viri maneat so

latio ɔ̃stituta sicut iuxta cõeȝ modũ loquẽdi illa dr̃ ecclesia viduata: q̃ lȝ epm hẽat: inutilẽ[m] tñ phibet hr̃e. Nec qd̃ de cessiõe subsegt: ⁊ statutũ fuit ad penã: trahi dȝ ad[n] gratiã vt sicut metropolitão iudicio electus deijcit: ita ẽt ad aliã ecclesiã possit trãsferri: pserti cũ auctoritate[o] ro. põ. fiat cessio vel defectio mẽorata q vt hec possent ex illo canõe metropo. indulsit. Vñ si circa trãslationẽ idẽ fieri voluisset qd̃ ɔ̃ cessiõe dixerat ɔ̃ trãslatõe poterat exp̃ssisse. ⁊ qd̃ ñ ẽ scõꝝ patrũ decreto sãciũ supstitõsis[p] ñ ẽ ad iuentiõib[9] p̃sumẽdũ: p̃sertim cũ ñnũq̃ itelligat phibitũ qd̃ ñ iuenit[q] cõcessũ. Sane quẽ turosi. archieps electũ abricen. p metropolitanũ suũ ɔfirmatũ in ecclesiã vr̃aȝ p̃ter aucteȝ se. ap. trãsferre p̃sũpsit ⁊ i epȝ ɔsecrare: quẽ rothoma. archieps circa mãdatũ nr̃m absoluit ⁊ ei licentiã tribuit trãseũdi p̃dictos archiepos a consecratiõe ⁊ cõfirmatiõe põtificũ Epm ṗo ab executiõe põtifi calis officij bituricẽsis archieps iuxta mãdati nostri tenorem suspendit. Et q̃uis ijdeȝ archiepi tanq̃[r] maiores plus excesserint in p̃missis p̃fatus ṗo episcopus minus: vtpote

a Cui. scilicet cõiugio spũali.

b Nihil addit. consumat tñ in consecratione illud matrimonium. j. e. licet.

c Nullus tñ. ergo nõ pbat hoc eẽ qd̃ ab hoc contingit abesse. C. ɔ̃ pba. neqȝ naturales. ⁊ C. vnde cognati nõ hoc. ⁊. j. ɔ̃ resti. spo. cũ ad sedem. i fi. ar. j. de. testi. cuȝ tu. ⁊ xxxviij. di. que in ipsis.

d Honori. j. de ordi. ab epo q renũ. epi. c. j.

e In vtroqȝ. qꝛ de similibus sil'e debet eẽ iudiciũ ɔ̃. de electi. dudũ. silis eqtatis rõ silia iura suadere debet. C. ad. l. fal. l. vlt. j. de confir. vti. vel inuti. cum dilecta.

f Sic ⁊ electoꝝ. quod dictũ erat de episcopis prorogatur ad electos cõfirmatos: sicut quod dicit de vxore, prorogat ad spõsam. ff. de iure do. si sponsa. ff. de fun. dota. lex iulia. C. de bo. qȝ libe. nõ fine. in fine. j. de iureiurando. quenadmodum. ar. C. qui poti. in pig. habe. l. vl. in fi.

g Post ergo ante cõfirmationẽ põt.

h Similitudinem. ar. q̃ de silibus sil'e debet eẽ iudicium. arg. ɔ̃. xxviij. q. j. sic enim. v̄. perinde. ⁊. xxvij. q. j. nuptiarũ circa medium.

i Neqȝ illud. hic rñdet tacite questioni que posset fieri per. c. e. dis. qm̃ qdem. quia ibi dicitur q̃ ecclesia que habet electũ confirmatuȝ appellatur vidua: ⁊ ille cedit iudicio metropolitani. ⁊ hoc dicit q̃ nõ põt sine licentia pape. Papa respõdet huic obiectioni. quia nõ videtur vidua nisi quoad quedam. Itẽ nec ob. illud quod de cessiõe sbsequitur quia illud statutum fuit ad penam.

k Sex menses. melius diceret si vltra qnqȝ. qꝛ de qnqȝ mẽsibus dr̃ in canone illo cuius snia hic ponitur.

l Ad quedam. illa. s. que ministeriũ ɔsecrationis desiderãt. ɔ̃. de elec. transmissam.

m Inutileȝ. in alijs etiã mortuis reputatur: pbat ẽt de pe. di. j. hoc idẽ pbat. v̄. scindite. ⁊ qui inhabilis ẽ ad agendum nullius dicitur. ff qd̃ cuiusqȝ vni. l. j. §. pe. ⁊. ff. qui satisda. co l. iiij. ⁊ vl. ff. ad vell. q̃uis. § si cõuenerit.

n Ad gratiam. ar. ff. de excep. rei iu. euident. pena enĩ nõ dȝ alicui tribuere immunitatẽ. ff. de interdic. ⁊ rela. l. relegatorum §. vt. ⁊. l. se. nec ecõuerso gratia dȝ trahi ad penã. C. de legibus

quod fauore. ⁊ qd̃ puisum est ad ɔcordiam: trahi nõ debet ad noxam. xiv. di. licet.

o Auctoritate. ro. pon. s. generali.

p Supstitiosis. ij. q. v. ɔsuluisti. ⁊ q̃ aplus nõ diffiniuit: nec nos diffinire debemus. xxx. q. j. q̃ si dormierit

q Non inuenit ar. q̃ nõ est cõcessum intelligitur phibitũ. ff. de col. illi l. j. i pn. ff. ɔ̃ dona. filii. ⁊. xviij. q. iij. hoc tamẽ. ⁊. ix. q. iij. conq̃st[9]. xxxij di. ɔ̃ illo clerico. ⁊ lv. di. si euãgelica: ff. qd̃ cuiusqȝ vni. nulli. ff. de postu. l. j. §. ait pretor. regula ista locũ habet in iudicijs stricti iuris. qꝛ qcqd astringende obligationis cã dictũ est: nisi id verbis exprimatur omissum intelligitur. ff de ver. ob. qcqd ⁊ in arbitrijs id locũ habet. j. de arb. cũ dilectus. ff. de arbi. si cũ dies. §. plenũ. ⁊. l. quid tñ. in fi. ⁊ in puile. j. de deci. ad audiẽtiã ⁊. j. e. lȝ. ⁊. j. ɔ̃ pui. si de terra. sec[9] est in iudicijs bone fidei. Hic sumit ɔ̃ riũ ar oĩa ɔcessa itelligunt que nõ sunt expsse prohibita. ⁊ hȝ locũ in iudicijs bõe fidei put sequitur quia ibi oĩa intelligunt venire in iudicio: nisi expresse phibeãtur. j. ɔ̃ cau. pos. cũ eccl'ia. ff. ɔ̃ iudi. solem[9]. ff. de positi. lucius. sec[9] in beneficijs que latissime sunt interpretanda. j. de v̄. sig. olim. ⁊. j. de. dona. cũ dilectus. in fi. ⁊ secus in absolutionib[9]. j. de sen. ex. nup. ar. ɔ̃. q̃ illa. s. intelligũt concessa que expresse non inueniuntur prohibita. xxx. q. iij. illud. ⁊. q. iiij. qui spiritualem. ⁊. xvj. q. j. sunt nõnulli ⁊. ff. de pcura. mutus. §. j. ⁊. v. di. ad eius. ⁊. ff. de testi. l. j ⁊. xxviij. q. j. iam nunc. in verbo illo. ⁊ hoc nõ vetat dñs

Super hoc consueuit dici vbi constitutio promulgata fuit affirmatiue: intelligitur concessum nisi reperiatur phibitũ pater exẽplũ. xxxj. q. j. deus masculũ ⁊. c. se. q̃ si dormierit. Si ṗo negatiua fuerit expsse pmulgata: semp intelligit phibitũ maxime vbi fuerit codeȝ

ratio: nisi inueniatur ꝯcessum. exemplũ p3. xxviij. q. v si nõ licet Nã cuncta licerent nisi iura vetarent.

r ¶ Tanq̃ʒ maiores. xlx. di. hõ xpianus. ꝛ. ff. de re mili. omne. § g manus: iuxta illud. Omne animi viciũ tãto ꝯspectiꝰ in se crimen h3 quãto maior q̃ peccat hẽtur

homo. 3. de sum. tri. ꝛ fide catho. c. j.

b ¶ Vicẽ dei. vñ dr̃ habere celeste arbitriũ. C. de sum. tri. l. j. in fi. ꝛ ideo etiã naturã rex imutat substantialia vnius rei appli cando alij. ar. C. cõia de le. l. ij. ꝛ de nullo põt aliq̃d facere. C. d̃ rei vxo. ac. l. vna. in p̃. ꝛ de conse. di. ij. reuera ꝛ sententiaʒ q̃ nulla est: facit aliquã. iij. q. vj. hec quippe. quia in his que vult ei ẽ p ratiõe volũtas. insti. de iur̃ na. § sed qd̃ p̃ncipi. nec ẽ q ei dicat cur ita facis. d̃ pe. di. iij. § ex persona. al's ẽ c. q̃zuis ipse. n. põt supra ius dispensare. j. de ꝯces. p̃ben. proposuit. id ẽ de i iusticia põt facere iustici am corrigẽdo iura ꝛ mu tando. j. de ap. vt debitꝰ ꝛ. j. de ꝯsan. ꝛ affi. nõ de bet. plenitudinem obtinet potestatis. ij. q. vij. vt d̃ce tero.

illoꝝ tanq̃ maioꝝ errorẽ secu tus: nos intellecta eoꝝ confes sione spontanea ꝛ supplicatio ne deuota veniaʒ errori dedi mus. q2 nõ ex malignitate sed ex simplicitate peccarunt. Et qm̃ p̃fatus ep̃s qui minꝰ pec cauerat: seuerius fuerat casti gatus reatũ suũ recognoscẽs hũiliter ꝛ deuote: ac miaʒ po stulans ꝛ iudiciũ nõ requirẽs nos itueñtes: q2 l3 sibi munꝰ cõ secratiõis ipensũ nec p̃oris ec clesie ip̃m põtificẽ fecerit nec scd̃e cũ ad p̃mã non fuerit cõ secratus ꝛ ad scd̃am p̃ori vicu lo p̃durante nõ potuit canoni ce cõsecrari: adhuc coniugali ter alteri alligatꝰ ei tã vĩculo p̃oris ecclesie q̃ a pena suspẽ sionis penitus absoluto de be nignitate se. app. duximꝰ ꝯce dẽdũ: vtpote p̃ori ꝯsensu ha cten ꝰ p̃durãte andegaueñ. ec clesiã studeat gubernare. Id̃ ep̃o ꝛ pe. schola. maguntino.

Quãto p̃sonã thildesei epi. ꝛ infra. Ipse vo relic ta hilde. ecc'lia ad herpibol. ecclesiã aucte p̃p̃a se trãstulit nõ attẽdẽs qd̃ v̓itas in euãge lio p̃testaꝛ: quos deus cõiũxit hõ nõ sep̃et. ptãtẽ trãsferendi põtifices ita sibi retinuit dñs ꝛ magr̃ q̃ soli btõ petro vica rio suo ꝛ ip̃m successoribus su is sp̃ali p̃uilegio tribuit ꝛ con cessit: sicut testaꝛ antiq̃tas cui decreta patꝝ sanxerũt reuerẽ tiã exhibẽdã: ꝛ euidẽter asse rũt sacroꝝ canonũ sanctiões. nõ. n. hõ s3 deꝰ sep̃at: quos ro. pon. qui non puri hõis s3 ve ri dei vicẽ gerit in terris eccle siaꝝ necitate vel vtilitate pen sata nõ hũana s3 dĩna potius aucte dissoluit. ꝛ ĩfra. Ne aũt facti p̃uersitas trãseat p̃sũpto ribꝰ ĩ exẽplũ qd̃ quidẽ si veꝝ ẽ nõ põt nõ eẽ notoriũ sibi p̃ cipimꝰ vt admĩstrationẽ her bipo. ecclesie penitꝰ derelinq̃t ꝛ ĩfra. Ceteꝝ qm̃ herpibo. ec clesie canonici vota sua in ip̃3 p̃sus illicite ꝯtulerũt: volen tes sicut dignũ ẽ vt in eo puni antur ĩ quo peccauerũt eligẽ di eos hac vice suspẽdimus ptãte. ꝛ ĩfra. Quia vo hilde. ec clesiã cui fuerat alligatꝰ. vñ d̃ s̃m apostolũ solutioneʒ q̃rere nõ debebat nimis ip̃robe de reliquit ne ad ip̃am redeat vl terius districtius p̃hibemus: cũ s̃m traditiões canonicas: qui ad maiorẽ se plebẽ trãstu lerit a cathedra repelli debe at aliẽa ꝛ carere p̃p̃a vt nec illis p̃sideat: quos p̃ sup̃biaʒ sp̃reuit: nec illis quos p̃ aua ritiã ꝯcupiuit. Idẽ bamber ep̃o ꝛ schol. magun.

Licet in tantũ. ꝛ ĩfra. Si cut legitimi matrimonij

s ¶ Ex simplicita te. simplicitati eni parcendũ ẽ. lxxvj. di. tanta nequitia ꝛ. j. d̃ rex p̃mu. cũ vniuersorum: vbi plures ꝯcordãtie sunt de hoc.

t ¶ Nõ potuit. Et ita qd̃ voluit si po tuit: ꝛ qd̃ potuit noluit. j. de offi. de le. cum super. ꝛ. C si quis alte. vel sibi multũ. ꝛ. C. de iure do. si genero. ꝛ. ff. de here. insti. quo tiens. ar. 3. C. d̃ in sti. sub con. fa. si te stamentũ.

v ¶ Perdurante i. si adhuc durant in suo consensu. si. lxiij. di. quanto. ꝛ 3. de ele. bone me morie cremo. ꝛ qd̃ hic dicit d̃ gratia solummodo dicit q2 ille debuit vtra q̃ priuari. s3 q2 ex simplicitate ẽ con tingit: pepercit illi fi. j. d̃ rex p̃mutã. cum vniuersorũ. ꝛ capitulũ quod ipsum recepit pri uari debuit ea vi ce eligẽdi potesta te: si papa cum re pulisset vel cuʒ eo ñ dispensasset. j. e. c. primo.

x Quanto. per sonam. hoc c. ꝛ. c. sequens ꝛ il lud. c. j. de maio. ꝛ obe. humilis. ꝛ de cle. ex'm. illud de eadem materia loquũtur.

y ¶ Cõiunxit. xxxiij. q. ij quos deus. ꝛ. c. an qd̃. ꝛ. xxx. q. j. ad limina.

ʒ Antiquitas. si c. xxv. q. j. ꝯtra statuta. ꝛ. ix. q. iij. con questus. ꝛ antiq̃tas veneranda ẽ. ij. q. vj. anterioꝝ. §. illud. ꝛ. ff. de iure ĩmu l. semp. mos eni retinẽdus ẽ fide lissime vetustatis. C. de test. ꝛ. testamenta.

ꝛ ¶ Reuerentiã. tanq̃ʒ iuri scripto. xj. di. ecclesiasticaꝝ ꝛ. c. catholica: ꝛ. j. de cã pos. cũ ecclesia.

a ¶ Puri hominis. veri tamen hõis qui etiaʒ aliquid ẽ s̃m q̃ hõ. j. debere. cũ xp̃s. ꝛ est verus deus ꝛ verus

c ¶ Exemplũ. q2 facilitas venie p̃bet incẽtiuũ ꝛc. xxiij. q. iiij. ẽ iniusta. ꝛ si ea que male vsurpantur omittimꝰ excessꝰ viã alijs apimus. xxxv. q. ix. loci. ꝛ xciij. di. puenit. ꝛ. C. de iu di. vj. l. ij. in fi. p̃pagatur eni vitiũ nisi p̃ coertionẽ discipline subsequaꝛ cor rectio. xx. q. ij. placuit ĩ fi.

d ¶ Notoriũ. notoriũ est quod transiuit. s3 qd̃ sine licentia transiuit: nõ est notoriũ. fi. j. de cle. excõ. mi. illud.

e ¶ Illicite. ipsum recipi endo sine licẽtia pape. sic 3. ti. prori. bone non po stulando.

f ¶ In quo peccauerũt. sic. 3. c. proxi. j. de tempo. or. litteras. ꝛ. j. de offi. de le. cum olim.

g ¶ Suspendimus. per sententiam. ꝛ sic nõ ipso iure. sic. 3. de electi. cum a na. in fi. Sic ar. contra. 3 titu. prox. bone. vbi vide tur q̃ ipso iure sunt pri uati. ꝛ ideo expone suspendimus idest suspensos denunci amus.

h ¶ Debebat suã auctoritate. immo in ea vocatione in qua vocatus erat: debuit s̃m apostolum permanere: vt. xxj. q. pri ma clericus.

i ¶ Canonicas. vij. q. j. si quis episcopus.

k ¶ Maiorem. maxime. quia idem si. ad parem vel mino rem. h.

l Licet in tantum. initiatum. s̃m q̃ verba ista sonare viden tur colligitur q̃ quis non possit habere principiuʒ matri monij sine medio ꝛ sine fine. Sed contra dicit Ambrosius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

vinculum quod est inter virũ ⁊ vxorem homo dissoluere nequit: dño dicente in euãgelio: quos deus coniũxit homo nõ separet. sic ⁊ spirituale fedus coniugij quod est inter epm ⁊ ecclesiã quod in electione initiatum: ratum in confirmatione ⁊ consecratiõe intelligitur consumatum sine illius auctoritate solui nõ põt: qui successor est petri ⁊ vicarius iesu christi. Hoc autem .c. quondã bildem: episcopus non attendẽs ad berbi. ecclesiã ppria temeritate trãsiuit. ⁊ ifra. Nec illa pre. eniz indulgentia presumptionem excusat ipsius. Sed ambitionem accusat: cum in ea sit expressum q si ad maiorem[m] vocaretur forsitã digni tatem eam sibi liceret assumere: dum tamen nihil ei de statutis canonicis obuiaret vnde licet forsitan aliquibus videatur[n] vt indulgentie occasione ipsius ad dignitatem possit transire maiorem ad parẽ[o] tamen ipsi transire non licuit cum in maiori dignitate propter maiorem vtilitatem facilius soleat dispẽsari. Preter ea cum postulatio sicut ⁊ electio examinari soleat diligenter: ⁊ tenor illius indulgentie non solum videatur postulationis examinationem sed persone etiam reseruare: subiungens dummodo nihil cõ canonicis obuiet institutis anteq per eum postulatio[p] examinata fuisset: cui fuerat facienda nulla ratiõe debuerat trãsisse

De auctẽ ⁊ vsu pallij.

Clemens tertius

Cum super aliqua re ⁊ infra. Quesiuisti quomodo intelligatur quod in forma traditionis pallij continetur: videlicet tradim[9] tibi pallium[q] vt eo infra ecclesiã tuaz vtaris: quod ita intelligitur. videlicet infra quanlibet[r] ecclesiam prouincie tibi cõmisse Si vero te sacris indutum vestibus ecclesiam processionaliter vti vel alio modo exire contigerit: tunc tuo pallio[s] minime vti debes[o]

Celestinus tertius.

Ex hoc: quia quesitum est a nobis ex parte tua vtrum liceat tibi pallium tuum metropolitano alij com|

dicens q sacramentum matrimonij aut plenũ est. aut nullum est q matrimonium res est indiuidua ⁊ simplex: sicut ⁊ carnale matrimoniũ: qd est cõiunctio maris ⁊ femine indiuiduam vite retinens consuetudinẽ. j. de psump. c. illud. ⁊ .xxvij. q. ij. §. j. ⁊ insti. de patria potestate. §. ij. Rñ. ista verba possunt referri ad solẽnitatem potius q ad substãtiã matrimonij. Uel dicas q pro tanto dicitur initiatũ. q post electionẽ ab ea nõ possunt recedere electores. s. de elec. cũ inter canonicos: imo hodie etiã ante electionem publicato tñ scrutinio variare nõ possunt. s. de ele. publicato. ⁊ postea p cõsensum electi perficitur. ⁊ in confirmatione fit ratum: ita q amplius per se renũciare non põt. s. e. iter corporalia. ⁊ in consecratione cõsumatũ intelligitur. ⁊ hoc tm quo ad illa que ministeriũ consecrationis desiderant. ar. s. de elec. transmissam. s quo ad vinculum coniugale ɔsecratio nihil operatur. s. e. iter corporalia sic ⁊ in carnali matrimonio ista pñt cõsiderari p sponsalia que sũt futurarum nuptiarũ promissio xxx. q. v. nostrates. quodã modo videtur initiari q per illa ad matrimoniũ peruenitur. ff. de spõ. oratio per consensũ animorũ ɔtrabit ⁊ efficitur ratuz ita q nunq separantur nisi ante carnalẽ copulã causa religionis. j. de cõuer. cõiuga. ex publico per cõiunctionẽ corporũ consumat. j. de diuor. quanto.

m Maiorẽ. q gradatim conferuntur honores. ff de mune. ⁊ ho. vt gradatim. ⁊ qui promouent de minori ad maius promoueri debent. xciij. di. legimus. in fi.

n Uideatur. s alicui videri possit sed nulli potest videri. ergo nec huic. sic. vij. q. v. moyses. ⁊ ar. xxv. q. v. ad sedẽ. Vñ. hic ergo euigilent ⁊ aciem mentis si pñt intendant. quasi dicat: non possũt ⁊ .xxiij. q. iij. si habes. v. si inuenirentur idonei ⁊c. s augu. dicit se nescire. ⁊ lz forsitan hic videatur aliquibus q possit transire nõ tñ est verum cum persona prius sit examinãda sicut postulatio prout sequitur.

o Ad parẽ. s nõne cõcesso qd maius est: videt cõcedi quod minus ẽ. j. d deci. ex pte. xv. q. ij. visis. j. de dona. pastoralis. Sz dic q minus ẽ trãsire ad maiorẽ q ad parẽ vel minorẽ q minus est cõtra ius cõe: vñ magis ẽ dispẽsabile transire ad maiorẽ q ad parẽ vel minorẽ pp maiorẽ vtilitatẽ: vt hic dicit.

p Postulatio. Sed qre hec verba priuilegij siue idulgẽtie nõ iterpretatur papa largissime: vt. j. d v. sig. oli. Rñ. q forma

Vbo hoc nõ patitur. sic. j. de priuile. si de terra. ⁊ s de ɔsue. cũ dilectus. Itẽ q p talẽ indulgentiã noluit subuertere ɔsuetã examinationẽ postulationis. ar. C. de inoffi. testa. si qñ. ⁊ s. de elec. ecclia vra. Sz qro quã vtilitatez ɔsecutus fuit iste p illã idulgẽtiã siue p istã interptationẽ quã h fac papa cũ potius interptatio fieri debeat vt res valeat q pereat j. de v. sig. abbate §. si vnus eligitur. ⁊ ff. d re. du. qtiẽs ⁊ j. de priui. si his. ar. op. ⁊ qd hic d sine priuilegio tali hoc fieri nõ potuisset ⁊ priuilegium aliqd adijcere debet iuri cõi. ff. ad munipa. l. j. ff. de le. si qñ. potius eni adiuuari bñficio nos oz q decipi. j de cõmo. c. vnico ⁊ ff. cõmo. l. cõmodato. §. sicut in fi. Rñ. iõ attenuat vires huius priuilegij q p ambitionem obtentũ fuit vt. j. q j. principatus. ⁊ C. d sena. ɔsul. l. vna ex eo eni q aliqd ɔ ius obtinetur p sumitur ambitiose obtentuz. ff. ad muni. l. iij. in prin. Uel dic q sup examinatiõe nõ dabatur ei aliqua indulgentia. prout pz ex vbis istius indulgentie. v. dũ tñ ei nihil obstaret. ⁊c. ⁊. j. vbi dicit. ⁊ tenor illius ⁊c. s i hoc valebat ei indulgentia: vt si vocaret ad maiorẽ dignitatez poterat consentire: ⁊ per mutuũ cõsensum ⁊ postulantium initiatũ esset spũale cõiugiũ: qd nõ esset si indulgẽtiã nõ haberet: q consentire nõ posset. s. e. iter corporalia ad si. si n. seruasset indulgentiam ⁊ vocatus fuissz ad maiorẽ dignitatẽ: tũc ad illã potuisset trãsire nulla alia licẽtia petita. q. n. ñ suat priuilegiũ pdit illud. s. de consti. cũ accessisset cuz suis cõcor. ⁊ priuilegium siue idulgentia ita est suanda scdm q in ea continetur. j. de priui. porro. s iste voluit ampliare idulgẽtiã trãscẽdo ad parez ⁊ sine examiatõe: ⁊ iõ nõ profuit ei: nec ẽt ad maiorẽ sine examiatione: vt pz ex tenore idulgentie. b.

q Cum super ecclesiam. verba ista habes. c. di. pallium.

r Qualibz. Signat ɔ. j. d v. sig cũ clerici. So. ibi placẽtia ecclesia stricte accipit pro cathedrali

iuri: hic large pro quolibet ecclesia sue prouincie. non potest quia per hanc interpretationem nulli fit preiudicium. Sed per illam possent preiudicari vasallis ecclesie et cito possent incurrere periurium.

s. Pallio. per quod significatur plenitudo pontificalis officij. i. e. cum sis. et. i. e. nisi. et eo vtendum est tantum intra missarum solennia. c. di. sed morem et certis diebus. i. e. ad honorem. quod continetur in priuilegio suo. i. eo. ti. c. fi.

t. Ad hoc commodes. et ita quia pallium personale est: alijs commodari non potest: immo nec in alia prouincia potest vti eo sine licentia illius cuius est parochia etiam si priuilegium habeat. i. e. ex tuarum ea. n. quod inheret personis cum personis extinguuntur. arg. i. de of. deleg. quoniam ab bas. et. c. p. et. g. ff. de reg. iur. priuil. in sti. de iu. na. §. sed quod princi. et. vij. q. i. petisti.

u. Sepeliri. de con. di. i. nemo clericus. Contra hoc speciale est de vestimentis sacerdotalibus spiritualibus. et de pallio: et sic non ob. ff. de re. et sump. fune. et sigs. §. funeris. vbi ornamenta et annuli prohibentur cum cadaueribus sponi vel sepeliri: et forte propterea esso diaf. et. c. nemo loquitur de laico qui non debet inuolui vestibus sacris: secus de clericis.

x. Nisi specialis nominis. et ita consecratus sit in episcopum non est appellandus archiepiscopus ante pallij receptionem.

Ad honorem. Sub hac forma verborum traditur pallium ad honorem dei omnipotentis et beate marie virginis et beatorum petri et pauli apostolorum et domini pape greg. et ecclesie romane et ecclesie talis tibi commisse tradimus tibi pallium de corpore beati petri sumptum in plenitudinem pontificalis dignitatis: vt vtaris eo intra ecclesiam tuam certis diebus qui exprimuntur in priuilegijs ecclesie tue concessis a ro. ec. i. e. c. vlt. et sunt hi: natiuitas domini: festiuitas sancti ioannis et sancti stephani: in circuncisione in epiphania: in ramis palmarum: in cena domini: in sabbato sancto: tribus diebus resurrectionis pentecoste: festiuitate sancti ioannis baptiste: et omnium apostolorum: et in tribus festiuitatibus beate marie in commemoratione omnium sanctorum: in dedicatione ecclesiarum: in principalibus festiuitatibus ecclesie tue in ordinationibus clericorum. et in consecrationibus episcoporum in die anniuersarij sue consecrationis: et arg. ad hoc. i. de fer. c. vlti. et de conse. distinct. iij. pronunciandum.

modare: et infra. Inquit. t. t. rum. non videtur esse conueniens vt pallium tuum alicui commodes[t]: cum pallium personam non transeat: sed quisque cum eo debeat sicut tua nouit discretio sepeliri[u].

Inno. iij. c. presbytero card. apo. se. lega.

Nisi specialis dilectio illa: et infra. Sane si postulatum troian. episcopi ad panormitanam ecclesiam fuisset per nos etiam approbata: non tamen deberet se archiepiscopum appellare priusquam a nobis pallium suscepisset: in quo pontificalis officij plenitudo cum archiepiscopalis nominis[x] appellatione confertur tu ergo quod factum est sic studeas palliare[y] vt id in confusionem tuam et ad se. apo. opprobrium non redundet: quoniam si oporteat vt nos vel tu ex hoc negocio confundamur: eligemus[z] potius te confundi quam ledamus se. ap. dignitatem.

Idem.

Ad honorem[s] dei: et infra. Sane solus ro. pon. in missarum solennijs pallio semper vtitur et vbique: quoniam assumptus est in plenitudinem ecclesiastice potestatis que per pallium significatur. Alij autem eo nec semper nec vbique: sed in ecclesia sua in qua iurisditionem ecclesiasticam acceperunt: certis debent vti diebus: quoniam vocati sunt in partem sollicitudinis[b] non in plenitudinem potestatis.

Idem compostelano archiepiscopo.

Ex tuarum tenore litterarum accepimus quod cum fuerit in concessione pallij tibi dictum: vt ipso infra ecclesiam[c] tuam vteris: et tibi pro ecclesie tue negocijs frequenter extra tuam prouinciam commoranti verecundum sit absque pallio[d] ministrare cum consuetudo[e] sit in hispania generalis quod archiepiscopi extra suas prouincias pallio indifferenter vtuntur: vt extra tuam prouinciam vti pallio valeas indulgeri tibi a se. aposto. postulasti. Licet autem talis consuetudo illa dicenda sit potius corruptela[f]: nos tamen de speciali gratia indulgemus[a] tibi vt si necessitate aliqua preditus ad ecclesiam tibi subiectam accedere forte nequeris: per

a. In ecclesia sua. i. intra quamlibet ecclesiam tue prouincie. s. e. ti. c. i. sed extra ecclesiam in processione vti non debet. s. eo. ti. c. i. et sic miles post finitam militiam cum cingulo non ibit. C. de pro. sac. scri. l. vl. li. xij. proconsul non vtitur insignijs suis priusquam intret prouinciam. ff. de of. proconsul. l. i. fi. est de vsufructuario qui serica veste non potest vti nisi in cena ff. de vsufru. sed et sicut. §. ij. argu. contra. i. vt li. pen. a memoria.

b. Sollicitudinis. ij. q. vj. qui se.

y. Palliare. palliare debet quis quod male fecit et reuocare congruenter si potest ne vilescat eius auctoritas. i. de accu. qualiter et quando. et. i. de ap. cum cessante. ff. de re iudi. quod iussit.

z. Eligemus potius. tenemur nos magis diligere quam alium nam quisque regulam diligendi primum a semetipso accipit. xxiij. q. v. si non licet. et agris tuis sitientibus alij irrigandi non sunt. C. de ser. prefe. s. lxiij. di. quia per ambitiones. et. C. vt nemo priuatus. l. ij. et quilibet sibi primo faciat elemosynam deinde proximo: de pe. di. iij. sane cauendum. vnde etiam mihi possum consulere cum damno alterius. ff. ad l. aquil. si quis fumo in fine. Argumentum contra xxij. q. ij. primum. et. xj. q. iij. si quis vero.

c. Ex tuarum ecclesiam. i. infra quamlibet ecclesiam prouincie tue supra eodem. c. i.

d. Pallio. ratione alia tamen cappa potest vti vbique xxxvj. di. §. ecce. similiter videtur quod infula possit vti vbique xxj. distinctione cleros et clericos. et videtur quod vbique. i. e. cum sis.

e. Consuetudo. et mala: et est ratio quia sicut pallium fortiter postulanti datur: vt. c. dist. prisca. ita datum fortiter custoditur: et si transferat se ad aliam sedem: non tamen cum eo pallium transfertur. s. de postu. bone ij. in fi. vnde pro parte est beneficium personale: quia cum persona sepelitur. s. eo. ad hoc et pro parte locale: quia non transfertur cum persona ad alium archiepiscopatum: sed remanet ibi: s. de postu. bone. ij. in fi.

f. Corruptela. sed videtur quod non sit corrup. et quod sit tolerandum. ff. de of. procosul. l. i. vbi proconsul vtitur suis insignijs vbique postquam egreditur vrbem

a. Indulgemus. hoc ideo dicit quia non est licitum alicui celebrar

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

consecrandis suffraganeis tu is vel clericis ordinandis: et ad ecclesiam alienam propter [b] hoc te contigerit declinare: dummodo is ad quem eccle sia pertinet id permittat [c]: vtē di pallio [d] in iam dictis casib[e] liberam habeas facultatem.

Idem.

Cum sis: et infra. Vbicū q; [f] fueris in missarum ce lebrationibus constitutus die bus solēnibus vsum pallij p quod plenitudo pontificij de signatur poteris liberius ex ercere.

Honorius .iij. archiepiscopo.

Quia nos: et infra. Inqui. t.t. rn̄demus q tā i tua q in aliena [g] diocesi potes sine pallio et sandalijs celebrare: qui vtiq; in tua dioc. nō semp debes celebrare cum pallio sz diebus illis dūtaxat qui in ec clesie tue priuilegijs [h] sunt ex pressi: sicq; soluta est quarta [i] questio: q̄ quesiuisti an tibi sit licitum pro defunctis cum pal lio celebrare.

De renunciatione.

Alex. tertius lond. epo.

Litteras tuas: et in fra. Si tuam aut se nectutem [k] aut insuf ficientiam [l] forte cō siderans te anteq immeritum postulas relaxari scito nos cre dere q tuti[us] sit hoc tpe si com missa tibi ecclesia sub vmbra tui nominis gubernet: q si al teri noue [m] incognitq; psone gubernāda in tāto discrimine cōmittatur: maxime qr in te vi gor deuotionis et fidei et cor pore senescente nō deficit: sz vergente deorsum cōditiōe cor porea feruor spiritus in subli miora cōscendit: et infra. Mone mus te igitur vt sup hoc die b[us] istis nulla te facias importu nitate molestum: qr indecēs oio pbatur prius soluere mili tie [n] cingulum q cedat victo ri aduersitas preliorum.

Idem abbati dolen. et priori de artig.

Cum inter. p. gaufridi et quosdam alios canoni cos sancti. i. sup spirituali be neficio scilicet stallo in choro et loco in capitulo questio [o] fuis set diutius agitata: et infra. Ideoq; mandamus quaten[us] si prefatum. p. inueneritis de consensu maioris partis capi tuli fuisse de predicto benefi cio auc. apo. inuestitum: eum faciatis bn̄ficium ipsum paci fice possidere. non enim vide tur nobis impedimentū affer re iuramentum [o] qd de eodem non petendo vlteri[us] pponit pstitisse: si cōsensus maioris [p] et sanioris partis canonicorū ecclesie itercessit [q].

Idem episcopo verulano.

vel predicare in alia prouincia: nisi ad hoc fuerit inuitatus. vij. q. j. episcopi vel presbyteri. et ix. q. ij. nullus primas. et vij. q. iij. scriptum.

b Propter hoc. s. p ecclesijs cōsecrādis et clicis ordinādis.

c Permittat. Nō q papa lz alicui det priuilegiū non vult tū q vtat eo in piudiciū alicui[us]: sic. ff. de offi. or. lz. et s. de translat. lz.

d Pallio tuo. s. et non illius ad cuius puinciā declinas cuz sit persona le. s. e. ad hoc.

e Casib[us]. duobus pre missis nō alijs. quod. n. in qbusdam [l] pmittitur i alijs phibetur. arg. ff. de iudi. cum pretor.

f Cum sis. vbicunq;. hic videt ex eo q dicit vbicunq;: q etiam ex puinciam archiepus pallio possit vti: sicut p consul. ff. de offi. pcōsul. l. j. sz s. s. e. c. j. et c. ex tua rum. sed q dicit vbicun q; restringe. i. intra quā libet ecclesiam tue puin cie. s. c. j. vel vbicunq; si habeat priuilegium ad h et ille ad cuius puinci am vel dioc. transit id p mittat. s. e. ex tuarum. et sic planum est.

g Quia nos. in aliena de licētia diocesa ni epi: alr nō: qr nō debz ponere manū in messem alienam: vt. vj. q. iij. scri ptum est. et ix. q. ij. nullus primas: priuatim tn̄ pos set sine [p]lnia. j. de cle. pere. tue. diocesan[us] dz illum inuitare. vij. q. j. epi vel presbyteri.

h Priuilegijs. q preci se sint dies illi nescimus nisi sint illi q enumera ti sūt. s. eo. ad honorē. et j. de se. cōquestus.

i Quarta. satis soluta est p hāc rn̄sionem: qr re spicere dz priuilegium suū: et si ibi cōtinet q pos sit celebrare cum pallio p defunctis: ita obseruet sm q ibi cō tinet sile. j. de puilegijs si de terra et melius in. c. porro.

k Litteras tuas senectutem. nō. n. qlibz senect[us] fac vt qs possit petē cessionē. sz ea sola q hoiem reddit pr sus ineptū. j. e. nisi. §. debilitas. pp qs cās possit qs renūciare: tradit. j. e. nisi. et j. e. post trāslationem.

l Insufficientiā. hec ē iusta cā ad renūciandū: qr defectus scie n solū ipedit pmouēdū s. de elec. cōgregato. imo deijcit iam pmotū. j. de eta. et qua. c. vlt. et de hoc hēbis. j. eo. nisi.

m Noue. sic. n. iudex poti[us] dz cām differre qz eā nouo iudici delegare. ff. de varijs et ex. cog. ptor. §. vi. ar. xix. q. iij. mona

n Militie. si. vij. q. j. sciscitaris. si. n. solui de (stetijs. bēt milites nisi cōpletis stipēdijs. C. d his q nō exple. sti pu. l. ij. li. x. et nil credit ee actum etc. C. de his q. vt idi. l. pe. i fi. et frustra velociter currit q priusq; ad metas pue niat deficit. de pe di. iij. i cassū. ar. vij q. j. nihil. et magis deligt q itercepta; cām dimittit: q; q nūq; ad cām venit in auc. de litig. §. oēm coll. viij. et qui ponit principium totum supplere dz vsq; ad fi. de cō. di. j. nullus eps. b.

o Cum inter. p iuramentum. Iste. p. abiurauit bn̄ficiū suum q de cetero ipz n̄ repe teret sz nō iurauit q n̄ recipet si iter eligeret. j. qd me. cā ad audientiam iuramentū n̄ extē dit ad ea d qb[us] nō fuit cogitatū in iu rameto: et q̄ tūc nō extāt. j. de iureiur. cleric[us]. sicut nec re scripta extendunt ad lites: q̄ nō exta bāt tpe ipetrati re scripti. s. de rescri. c. vlti. et transactio nō extendit ad ea de qbus nō fuit di ctum vel cogitatū C. de trās. si de cer ta. et C. de iudi. lz. vn̄ n̄ ob. in alijs. et sic isti. p. nō obstat iuramentū cū non agat ex prima sua receptiōe sz ex no uo iure p[ost] iuramē ū pstitum acqsito tō cōsēsu maioris et sanioris ptis capli qr alia ē mō cā pe tēdi. ff. de exce. re. iudi. et an eadē. ff. d isti. ac. l. hēbat. et j. de cā pos. c. vlti.

p Maioris et sanioris. et sic standū est maiori parti. lxv. distin. fame. et xix. distin. in canonis. et ff. ad muni. quod maior. Quid iuris sit seruād um. de hoc nota. s. de elec. c. ecclesia vestra in fi.

q Intercessit supple post suam renunciationem. Iste p. post suam renunciationē obtinuit lras a papa vt re ciperet i ecclesia illa: et sic iste inuestitus fuit de benefi cio illo auctē pape et de cōsensu maioris: et sic pars mi nor non pote st obijcere iuramentum. b.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Ex trāsmissa relatiōe abbatis[a] sanc. n. ð cepano nostris est auribus intimatū ꝙ p. rubeus clericus dum infirmitate laboraret apud monasteriū sci saluatoris sibi petijt habitū monasticum indulgeri: q recuperata postmodum sanitate ad monasterium illð grā cōplendi votum[b] accessit ⁊ ibidē morā aliquātulū faciens ea q̄ predicte ecclesie. sci n. cōtulerat: sibi fecit restitui nūc vō mutato aīo laborat vt restituat in ecclesia supradicta. Uerū qm̄ iam dicta ecclesia absoluta dignoscitur: ex quo ea que sibi cōtulerat ad petitionem suam resignauit[c] eidē: mandamus quatenus si res ita se hʒ predictū abbatē ⁊ socios eius ad receptionem p. nulla ratione cōpellas inuitos: nec a populo cepano cōpelli pmittas: hortari tamen eos poteris vt illū tanꝙ vnū de ecclesia: sʒ quasi de nouo recipiant in sociū ⁊ in fratrē.

Idem episcopo tornac.

Admonet. ⁊ infra: Uniuersis psonis tui epat[9] sub districtiōe ꝓhibeas ne ecclesias tue dio. ad ordinatōez tuā pertinētes absqz assensu tuo intrare[d] audeant aut detinere aut te dimittere incōsulto[e]. Qð si quis cōtra ꝓhibitionem tuā venire psumpserit in eum canonicā exerceas vltionem.

Clemens. iij.

Super hoc[f] qð sciscitaris vtrū ecclesiastica beneficia reposcētibus[g] obiecta spōtanee abiuratiōis exceptio sine[h] cāe cognitiōe sit admittēda: ⁊ an actoris ꝙ spōte n̄ renūciauit: an rei de spontanea renūciatiōe debeāt ꝓbatiōes admitti: sic tue expientie rn̄demus ꝙ nulla ratio hoc verisimile[i] reddit: vt quisꝙ beneficiū multis forte expensis ⁊ laboribus acquisito quo sustentari debet: facile sine magna causa tua spōte resignet. ideo qz supuacuum esse non credimus cām resignationis[k] diligenter inqri: quā si forte ꝓba

a ¶ Ex transmissa. abbatis. i. plati: quia ecclesia secularis est ⁊ nō regularis. ⁊ ē nomen dignitatis. ⁊ iste. p. rubeus erat ibi canonicus.

b ¶ Uotū. nō ꝙ emisisset votū. sed ꝙ emittere ꝓponebat. j. de reg. ꝯsulti. ar. ꝯ. j. de reg. sup eo. nō ē ꝯ. ibi habitus fuit ad ꝓfessionē: hic ad ꝓbationem tm̄. vel hic nullū habitū suscepit: ⁊ si suscepisset non obstat. nā habitus solus sine ꝓfessione nō facit monachum. j. de reg. porrectū ⁊. j. qui cle. vel vouen. consuluit.

c ¶ Resignauit. sʒ qualiter bona illa sibi restituta fuerīt ex quo eniʒ semel fuerunt acquisita ecclesie: nō debēt ei amplius restitui xij. q. ij. nulli. xvij. q. iiij. sunt qui opes. Rn̄d. iure poli nō iure fori. xvj q. iij. quicūqz. ar. j. de dona. inter vi. ⁊ vxo. mulieres. ⁊ in auc. de mona. § si vero. col. j vel ð facto fuit hoc potius qʒ ð iure si trāsierunt in ꝓprietatem ecclesie. vl' forsan sub conditione contulerat illa bona sibi ꝑpetuo remanere ꝯberē ð hac materia notatur. j. de cle. coniu. c. ꝙ ad te.

d ¶ Admonet. intrare. xvj. q. vij. nullus oino. ⁊. j. ð iurepa. cura pastoralis. al's nisi talia bn̄ficia dimiserint sūt excōicandi vsqz ad debitam satisfactionem j. de insti. ex frequentibus.

e ¶ Incōsulto dimittere. vt. vij. q. j. eps de loco. j. ð puilegijs cū ⁊ plātare. §. in ecclesijs. idē in clericis aliorū platorū: vt abbatū ⁊ ꝯsimiliū sine quorū consensu ecclesias nō debēt dimitterē. lxiij. di. c. j. ⁊. ij. ⁊. liiij. di. c. j. qð si fecerint: pn̄t reuocari. ⁊ nisi admoniti redierint sūt excōicandi. vij. q. j. si quis vō. ⁊. c. se. ⁊ hec est canonica vltio vt dicit hic in fi. ⁊ si platus suus transitū ratum habere noluerit: poterit ecclesia illa ordinari per illū ad quē spectat. j. e. qð in dubijs. ⁊ hic in fi. ad religionē tm̄ transire pn̄t. xix. q. ij. due sunt. ⁊ etiam regulares petita licentia quāuis nō obtenta. j. de regu. lʒ. item ar. est ex hac lr̄a ꝙ vnus platus nō possit ad aliā platurā eligi in alia ecclesia vel etiā canonicus sʒ tm̄ postulari. quoniam platus ille vel clericus nō habet facultatē recedendi ab ecclīa sua sine licentia epi sui. vnde eius cōsensus illegitimus est: qð ꝯcedebat vincē. ⁊ si eps. maliciose eū non vult concedere: cogēdus est ꝑ supiorem. arg. j. de iurepa. nullus. ⁊ hui eū habet locum electio tm̄ in clericis eiusdē ecclesie: nos hoc non dicimus: imo clericus alteri[9] ecclesie bene pōt eligi ad aliā ecclesiā dūmodo al's sit idoneus ⁊ in eodē epatu ⁊ in alio. ⁊ tenet electio. s. de elec. cum inter canonicos vbi de hoc iplo randa est tn̄ licentia sui epi. ⁊ si denegaret eaʒ cōpelleret ꝑ supiorē si maliciose hoc faceret per decre. nullus. j. de iurepa.

f ¶ Super hoc casus. Quidā petebat beneficiū suū ð quo fuerat canonice institutus. obijciebatur in modum exceptionis ꝙ non poterat repetere ipsū qʒuis ad ipm pertinuerit. quia dū quiete possidebat illud spōte abiurauerat. replicabat actor ꝙ non sponte renunciauerat. ⁊ hʒ vterqʒ probare volebat. Primo queritur an exceptio spontanee abiurationis obiecta nulla causa resignationis assignata sit admittenda exceptio. Et dato ꝙ sit admittenda: queritur an testes actoris qui dicit ꝙ non sponte renunciauit prius sint admittendi an testes rei qui dicit ꝙ non sponte renunciauit. Rn̄. papa ꝙ non est verisimile ꝙ aliquis renunciet beneficio suo sponte. forte multis laboribus acqisito sine magna causa tamē testes super spōtanea renunciatione sunt recipiendi. nec est superuacuum si iudex inquirat causam renunciationis si voluerit. al's non tenetur. ⁊ si inuenerit illam ꝓbabilem. i. nō vi vel metu ⁊c. admittit eam. ⁊ iponetur silentiū actor: nisi ipse replicando ꝓbauerit ꝙ sponte n̄ renūciauit. in fi. rn̄det quasi tacite questiōi. ⁊ qūo pōt hoc eē cum illa sit negatiua. s. ꝙ sponte nō renūciauit. ⁊ ipse respondit ꝙ videat negatiua tn̄ tal's negatiua hʒ in se implicitā affirmatiuā. s. ꝙ coactus renūciauit. ⁊ ipse sup illa assertione implicita ꝓbationes actoris sunt admittende. ⁊ sententia pferēda ꝓ eo qui melius ꝓbauerit

g ¶ Reposcentibus. i. petentibus.

h ¶ Sine cā. i. sine adiectiōe iuste cause renūciatiōis.

i ¶ Uerisimile. contra istam psumptionem bene admittitur ꝓbatio in contrarium: vt. j. dicitur in responsione. j. de presūp. quia verisimile.

k ¶ Resignatiōis. lʒ non sit allegata ab ipso reo. forte ideo renūciauit quia habebat plura beneficia. j. de ꝓben. c. referente vel qz simoniace fuerat adeptus illud. j. de presump. non ē verisimile. maxime dico quia idem esset si nullam causam allegasset. ⁊ hic nō dicit ꝙ reus cām allegauit sed iudex hoc quesiuit. qz sufficit allegare spōtaneā renūciationē sine aliqua cā

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

bilem idest non vi[a] nec metu[b] nec oppressione[c] nec interuentu pecunie[d] nec promissione[e] extortam iudex inuenerit maxime si non interuenerit iuramentum quod vix fieri de voluntate ꝓpria creditur quod fere semper a malo[f] est nisi replicatio cãonica[g] fuerit opposita[h]: admittere[i] nõ postpõas.

Porro licet negantis[k] factum per rerum naturã nulla sit probatio. eius tamẽ qui spontaneam renunciationem negat[l] cum implicite quodãmodo replicando inficietur[m] super assertione sua habito ad dignitatem[n] ⁊ opinionem rei spectu probationes credimus admittendas.

Idem.

In p̃sentia[o] nostra: ⁊ infra. Licet igitur iudex nõ semp ad vnã[x] spẽm ꝓbatiõis applicet mentẽ suã: sed ex confessionib⁹ depositionib⁹ allegationibus ⁊ alijs que in eius p̃sentia ꝓponunt: formet ani

n̄ c tenet etiã allegare cãm nec iudex tenet ingrere cãm. ⁊ h̄ nõ. cũ dicit. j. iõ: lupũ acutũ eẽ ⁊c. q.d. si vult põt ingrere. alš nõ tenet. q: sufficit ꝙ spõte renũciauit j. c. pr. Quidã siguãt ꝯ. j. de resti spo. sollicite. ibi nõ recipiũtur testes illius q allegabat spõtaneã abiuratione an̄ restõnẽ ⁊ h̄ recipiunt an̄ ⁊ post restõnẽ. ita soluebãt qdã h̄ nõ allegabat ꝙ spoliatus renunciauerit. si hoc fecisses nõ admitterẽtur ꝓbatiões ꝯ eũ vt ibi. sed vt cessit non spoliat⁹ lʒ ꝓsumat ꝓ eo ꝙ iuit⁹ hoc fecerit. audit tñ aduersari⁹ volẽs ꝓbare spõtaneã abiurationem. q ꝓbata si iterũ actor vult replicare ꝙ nõ spõte bñ audit. ad h̄ vt nullũ sit ꝯriũ ita dicat ꝙ hec ⁊ illa sollicite i diuersis casibus loquũtur nec se tangunt. q. n ꝑ metũ vel ꝑ vim renũciat beneficio vel iuri suo tenet renũciatio. q: hoc voluit lʒ coactus. ⁊ sic ꝑditur dñium ex toto: q: coacta volũtas: volũtas ẽ. xv. q. j. merito. ⁊. ff. qd me. cã. si mulier. §. si metum. ⁊ l. metũ aũt. §. ꝫ ꝙ ptor. ⁊ sic hʒ locũ in hoc casu actio qd me. cã. q appellat actio ptoria. ff. e. ti. ⁊ si mulier. §. ꝫ metu. ⁊ in h̄ casu loquit hec decre. nec talis ꝓpe di spoliat⁹. vñ non põt petere restõnẽ cũ non fuerit spoliatus imo tradidit dñium lʒ ꝑ metũ vt dictũ est ꝫ datur illi actio ptoria qd metus cã. ⁊ hic agebat actione in rẽ simpliciter petẽdo ecclesiã suam. ꝫ opponebatur sibi spontanea abiuratio. qñ res petita tradita ẽ ꝑ metum: agit actione in rẽ ⁊ in ꝑsonam. ⁊ si ꝓmissio tñ ꝑ metũ facta ẽ ⁊ agitur vt res tradat: hʒ exceptionẽ qd metus cã. ff. qd metus cã metũ. §. ꝫ qd ptor. ꝫ spoliatus remanet dñs vel quasi ⁊ ꝑdit solã possessionẽ. ⁊ in hoc casu hʒ locũ actio vñ vi siue interdictũ possessoriũ. ⁊ in hoc casu loquit illa decre. sollicite ⁊ ibi renũciauit spoliat⁹. ⁊ ꝫm hoc nulla exceptio põt oppõi: q tãgat dñium ei⁹ q petit restitui. q: qd spoliatiõis ꝓuilegiata ẽ j. de ordi. cognitiõ. sup spoliatione. nec põt referri spoliato qd ꝓpetatis ꝙ non habebat ius: vel ꝙ nõ sit canonice institutus. j. de resti. spo. item cũ qs. ⁊. c. ex conquestione. ⁊ iõ in cã. c. sollicite nõ audit qui refert ei qõnẽ q spõte renũciauit siue abiurauit: q: illa duo sil' stare nõ pñt ꝙ vn⁹ petat restitui. ⁊ aduersarius agat de ꝓpetate. hoc eẽt ꝯ ordinẽ iuris. C. de rei ven. ordinarij. ꝫ hic petebat ecclesiã agẽdo reali actiõe simpliciter. vñ aduersari⁹ põt obijcere exceptionem peremptoriam ⁊ docere de iure suo ⁊ actor põt replicare. ⁊ sic vterqʒ dʒ docere de sua intentione ꝫm ꝙ hic fit vt dicit in fi. ⁊ in fine apparebit quis meli⁹ ꝓbauerit. ⁊ ita plana ẽ que ꝯsueuit difficilis reputari.

a Non vi. sed sponte.

b Metu. ⁊ tñ met⁹ ꝯtinet in se vim ⁊ ita supflue ꝙ dicit nõ vi. ff. qd me. cã. l. ij.

c Oppssione. C. qd me. causa per impssionem.

d Pecunie q ꝓ expensis ẽt in talib⁹ nõ dʒ dari. j. de pac. cũ ꝑdẽ. j. de re. ꝑmu. ad qõnes. ex eo ꝙ dicit: nõ interuẽtu pecũie vĩ a ꝯrio sensu. q: si interuẽtu pecunie renũciasset ꝙ talis renũciatio nõ tenuisset ⁊ sic restituet ei ecclesia. ꝫ hoc falsũ ẽ. quia lʒ renũciatio non teneat: tñ ꝓuari dʒ iste. quia simoniã cõmisit pecuniã recipiẽdo ꝓ re spũali. ⁊ ideo põt suppleri. maxime si restitueret in casu isto de gr̃a sola hoc fieret.

e Promissione. in casu isto bene restitueretur ꝑꝑ dolum aduersarij. ff. e. sane.

f Malo. l. nõ credẽtis. xxij. q. j. ita ergo. ⁊. j. de iureiuran. ⁊ si christus.

g Canonica. s. vt actor neget se sponte renũciasse.

h Opposita. ⁊ ꝓbata supple vt seqtur in. §. porro.

i Admittere. cũ effectu maxime si ꝓbabit reus iustã cãʒ recusatiõis obtinebit nisi actõ ꝑ replicationẽ repellat exceptionem ⁊ hoc ẽ qd sequitur nisi replicatio ⁊c.

k Negãtis. d hac negatiua ẽ dcm̃ š d el' hõe. dicvt ibi

l Negat. est eñi q̃dã scm̃ ꝑgnãs qd includit i se affirmatiuã. q: hec ꝓpõ nõ sponte renũciaui icludit i se hãc affirmatiuã coact⁹ renũciaui. ⁊ hanc ꝓbat actor in sua replicatiõe si. C. de codicil. nec codicillos. ⁊. j. de suc. ab inte. cũ dilectus. ⁊ iij q. ix. iudicas.

m Inficietur. i. neget spontaneã renũciationẽ.

n Ad dignitatẽ. s. testiũ: ⁊ sic non semp stat numero testiũ: imo ꝯsiderari dʒ dignitas testiũ ⁊ alia de qbus habes. iiij q. iij. si testes. cũ duobus. c. se. ⁊. j. de testi. in nostra. sic ⁊ in electiõib⁹. š. de elec. ecclesia vĩa: vbi de hoc. ⁊ sic obtinebit q meli⁹ ꝓbabit de sua intẽtiõe. Sʒ qliter ꝓnũciabit hic iudex: nũqd dʒ ꝓnũciare ꝙ sponte renũciauit vel ꝙ nõ sponte renũciauit. videt ꝙ sic. q: sup his inducũtur testes. ꝫ hoc nõ videtur: imo vĩ ꝙ iudex ꝓnũciare debebat sup ꝓncipali qõne que ẽ de renũciatione ecclesie. De hac materia an debeat iudex ꝓnũciare sup incidenti vel non dicetur. j. de ordi. cogni: intelleximus. Alij intelligũt hanc lr̃am habito respectu ad dignitatẽ. s. ꝑtiũ. q: si ille qui dicit ꝙ metu renũciauit: eẽt hõ ꝑclare dignitatis ⁊ opiniõis. ꝓsũptio eẽt ꝯ illũ qui dicit ꝙ nõ sponte renũciauit. š qd me. cã nõ est. ⁊ iõ magis apte ꝓbationes requiruntur ab ipso vt in. l. illa di. ⁊ nihilominus hñdus ẽ respect⁹ ad dignitatem ⁊ opinionẽ testiũ vt dictũ ẽ. Si eñi ille qui obijcit ꝙ sponte renũciauit: hẽat meliores testes. ei. stabitur nõ obstante dignitate alterius. ar. illius decre q: verisimile. j. de ꝓsump. ⁊ hic ꝟ. nulla rõ ⁊c. ⁊ tñ recipiũt ꝓbationes ꝙ sponte renũciauit. in casu isto posset dici iure nouo ꝙ exceptio hec abiurationis sponte facte ꝑ iuramentũ lite contestata ipediat sup ꝓncipali qstiõe cũ negociũ per iuramentũ sit finitũ. j. de li. ꝯte. c. vno. j. de cele. mis. cũ marthe. vel hic reus de plano cõfitebatur ꝙ bñficiũ illud nõ petebat actor ad ipsũ actorẽ ꝑtinuit. sed spõte illud renũciauerat. ⁊ sic non fuit lit' contestatio necessaria hic. b.

In p̃sentia. casus. Duo electi fuerũt ad quandã abbatiam. r. ⁊ quidã alius. causa commissa fuit iudicibus. vel per ordinarium tractabatur causa fuit lata sententia contra ipsum. r. ⁊ alteri fuit adiudicata abbatia. ipse. r. appellauit. causa appellatiõis cõmissa fuit episcopo dulmensi ⁊ eius ꝯiudici: coram quibus

dicebat.r.sententiam non valere q2 in sententia non exprimebatur quare contra ipsu3 lata fuisset: propter ea pars aduersa probare debebat sententiam iustas fuisse. In contrarium respondebatur: ꝙ ista non sunt necessaria: presumendum era pro sententia iudicis. Demu3 causa ista delata est ad dominum papam. Papa vero audis hic inde propositis dicit ꝙ iudex ĩ semper debet animu3 suu3 applicare ad vnam speciem probationis. sed oĩa debet considerare que fiunt in eius presentia: ⁊ ex his informare debet motum animi sui ⁊ formare sententiam: ⁊ pro sententia semper presumitur donec in cõtrarium aliquid ostendatur ꝓpter iudicis auctoritatem. sed si nibil ꝓbatum fuisset coram episcopo dulmensi ⁊ suo coniudice standum est sententie. nisi iste r. eam ostenderet irritandam: tamen quia constitit domino per litteras quorundam episcoporum per confessionem ipsius r. de ipsius renunciatione spontanea imponit ei silentium super dicta abbatia. ⁊ itelligẽ ꝙ renunciatio facta fuit ante electionem aduersarij ipsius. r. ad hoc vt renunciatio aliquid operetur. simile supra de elec. cu3 inter. r. j. de his que fi. a ma. p. r. c. i. ex ore argu. j. de arbi. ex parte ⁊ hoc ẜm vnum casum secus ẜm alium. puta ipse se opposuit nulla alia electione facta.

p Ad vnam speciem. sic. ff. de test. l. ob carmen. §. vlti. ⁊. iiij. q. iij. si testes. §. in criminali. ⁊. j. de re iudica. causam.

q Presumi. sic. j. de re iudi. sicut. ⁊. c. cum inter vos ⁊. ff. de reg. iur. res iudicata.

r Standum. hic est ar. contra io. qui dicebat ꝙ in causa appella victor necesse habebat probare sententiam recte latam fuisse. ⁊ hoc per auc. C. de his qui ingrediuntur ad appellandum. §. illud vbi dicitur ꝙ victores non aliter potientur sententijs: ꝗ3 si eas recte latas monstrauerint. Sed dicendum est ꝙ semper statur sententie: nisi probetur ꝙ iniusta sit. C. de app. qui ad ciuilia. ⁊. C. vt cause pubertatis adsit tutor. l. vna arg. detegere enim debet iniquitatem sententie. ff. si pẽdente appel. l. j. §. j. ⁊ docere debet se iuste appellasse j. de appel. cum in ecclesia. Quid ergo rñdebis auc. dicas ꝙ hoc ipso ꝙ non reprobatur: probat eam iustã C. q mili. non pos. super seruis. li. xij. Si vero qs dicer3 sußam iniustam rõne processus; quia diceret litem nõ fuisse contestatam vel ordo iudiciarius non fuit seruatus in alijs tunc necesse habet docere sentẽtiã iustam per ipsum processum. j. de proba. quoniam ꝯ. di.

mi motũ: ⁊ tanta sit iudicialis auctoritas vt semper pro ipso presumi[q] ꝯ ipsum donec aliquid legitime cõprobetur: q̈re si tu quorũ dulmeñ. episcopo ⁊ eius coniudicibus nibil penitus probauisses: standũ[r] tamẽ sententie fuerat: nisi aduersarius eam ostenderet irritandam: quia preter ista constitit de ipsius renunciatione spontanea per quasdam episcoporum litteras[s] ⁊ confessionem[t] ipsius nos ei super eadem abbatia silentium duximus imponendum.

Celestinus tertius.

Sanẽ dilecto filio .m. j. pꝫsbytero card. tũc ap. sede. nos meminimus iniunxisse vt .b. subdiaconum canonicum in pictauieñ. ecclesia instituere procuraret qui mandatis nostris obtemperãs ibidẽ instituit[u] in canonicu3 subdia. memoratũ: ⁊ infra. Postmodum idem .b. quorunda3 vestrum ductus consilio litteras suas vobis reddens[v], vestre misericordie se subiecit ⁊ infra. Quia vero vnde misericordiam debuit impetrare: inde cogitur dispendium sustinere[x]: mandamus quatenus hoc non obstante ipsum recipere compellantur.

vt ibi notatur in fi. vlti. no.

s Litteras. quibus standum est quando q3. j. de probatio. post cessionem. ⁊. xij. q. iij. cure.

t Confessionem. ⁊ hoc solum sufficit. quia confessos ĩ iure ꝓ conuictis haberi placet. C. de confessis. l. vna ⁊. j. de confessis cum sup. ⁊. c. vlti.

u Sane. instituit. ⁊ canonicos suspendit vt pꝫ in integra.

v Ductus consilio. dato forte in fraudem ⁊ sui lucri causa: vñ erant in dolo. ff. d dolo. si cum scires. ⁊ ex consilio fraudulento obligabantur. ff. d reg. iu. consilij non fraudulẽti. Unde habuit ꝯ illos actionem de dolo tamẽ apud se debuit explorare: an ei expediret tale consilium. ff. man. l. ij. in fi. q2 non tenebat se qui tale consilium. xxij. q. j quod precipitur. vñ v3 ꝙ nõ teneatur: ẜ tenẽtur si hoc ꝯstaret: ⁊ si vellet allegare hoc illud deberet probare. ff. de proba. quotiens. §. qui dolo ẜ hic p̃sumit dolus: vñ

p Reddens. ⁊ sic tradendo litteras renunciauit iuri suo: sic. j. de pac. cu3 pridem. ⁊ donatis ⁊ traditis instrumẽtis mãcipiorum: mancipia ipsa donata intelliguntur. C. de donatio. l. j. ⁊ qui chirographum legauit: ⁊ actiones q̃ continent ibi legauit. ff. de lega. ia. qui chirographum. ⁊ qui obligauit instrumenta agrorum suor de agris ipsis cogitasse intelligitur. C. que res pig. ob. pos. l. ij. ⁊ si restitui tibi cautionem pignoris: ius pignoris remisisse videor. C. de remis. pig. creditricem. ⁊ ff. de pac. l. ij. secus ẽ si restituo tibi pignus: q2 nibilominꝰ possum petere debitum. ff. de pac. l. iij. rõ diuersitatis ẽ: quia ĩ altero vtilitas in altero non. Ar. ꝯ. j. eo. veniens. solu. ibi.

x Sustinere. j. de fideius. peruenit ⁊ sic reddebant mali pro bonis: ⁊ hec quidem malorum sunt: vnde eis nocet. xxiij. q. iij. ser sunt differentie. ⁊ exhibitio sue reuerentie siue honor impensus nõ debet ei esse damnosus. ff. de fur. seruus cõmunis. §. ꝙ non. ⁊. ff. quenadmodum testa. aperi. sed siquis ⁊ iõ q2 fuit deceptus promissiõibus ei subuenitur. s. e. super hoc nam deceptis ⁊ non decipientibus iura subueniũt. ff. ad velleianum. l. ij. §. j. ⁊. j. de re. permu. cum vniuersorum. ⁊. j. de dona inter dilectos. ⁊. C. si mi. se ma. dixe. l. ij. Sed qualiter iste auditur: cum nullum ius habeat: ⁊ nemo sine actione experitur. ff. de neg. ge. si pupilli. §. vlt. verum est ꝙ nullum ius habet sed quia iste implorauit officium iudicis: admittitur contra eos: qui eum taliter deceperunt: q2 cum deficit actio officium iudicis est implorandũ. j. de offi. iudi. c. iudicis officiũ ⁊. ff. de mino. in cause. si babes. j. de pac. cum pridem ⁊ ibi officium iudicis implorauit: alĩs non audiretur. ar. s. de elec. cu3 inter. r. seniorem. Sed põt dici: ꝙ per restitutionem huiusmodi litterarum non renunciauit institutioni. quam habuit a legato auctoritate sedis apostolice: q2 non renunciauit facto legati per talem restitutionem subijciendo se eorum misericordie: ita de iure fuit audi. ue. ber.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ipsum in fratrē ꝛ canonicum admittatis[a]. Inno .iiij. nidrosieñ. archiepiscopo.

Quod i dubijs ꝛ ifra. Ni ꝑterea q bñficium ecclesiasticū sibi collatuz sponte in manū laicaz[b] resignātes illud denuo a laico susceperunt eo dē sunt bñficio spoliādi licet resignatio talium facta laico nullam obtineat firmitatem.

Idem ebor. archiepiscopo.

Ad supplicationem ragusieñ. archiepi eū a cura q̄ tenebat ecclesia ragusieñ. duxim⁹ absoluendū: eo ꝙ ibi nō poterat secure morari[c]: ꝛ si accessuz haberet ad illā mortis sibi periculuz imminebat: ꝛ infra. Ne vero idem in vituperiuz monasterij nostri defectum[d] in rebus temporalibus patiat: mandamus: quaten⁹ beneficiuz qd̄ de liberalitate regia ac ꝯcessione tua: quod i epatu carleoli ꝛ ecclesia d̄ malebron ē illi collatū: ad sustentationem[e] ꝯseru...s ipsius: cui concessimus: vt in ipso episcopatu absq; vsu[f] pallij officiuz episcopale valeat exercere: tibi tanquaz metropolitano reuerentiam ꝛ obedientam impensurus.

Idem episcopo arelateñ.

Nisi cū pridē: ꝛ ifra. Si i huiusmodi cessione frugē tibi melioris vite ꝑmittis[g] scire te d̄bes nō esse sanctificato[h] in vtero sanctiorē: ꝛ iō nō oz te ꝑdicationis iaz suscepte d̄serere ministeriū[i]: cū[k] ille cuius[l] fieri baiulus recusabat: tādem ꝑdicandum recepit verbū dei. Nō si forsam[m] humilitatis cā de culmine ōris pontificali descēdere: eoipso humilitatis videris erigere male verticem: ꝙ te nimis in resignandi ꝑposito exhibes pertinacem: qꝛ tunc in te verā humilitatē custodies: ꝛ ꝑ eaz locum sublimez fugies: ꝛ ꝑ obedientiā nō dimittes. Intueri te itaq; volumus: ꝙ hec sunt illa: ꝑ q̄ cedendi eps licentiaz potest postulare: conscientia criminis debilitas corporis d̄fectus sciētie: malicia plebis graue scandalum: irregularitasq; ꝑsone. Sed in his omnibus est obseruanda cautela. propter conscientiam enī criminis cedendi potest licentia postulari: ꝛ forsan non cuiuslibet: sed duntaxat[n] illius: propter quod ipsius officij executio post peractam penitentiaz impeditur: cū si omnes quos arguit conscientia cuiuslibet

a Admittatis. datis executorib⁹ sup hoc: vt pz in integra.

b Quod in dubijs. laicā. Non v̄r ꝙ talis renūciatio teneat nisi fiat in man⁹ eius a quo beneficium recepit. vj. q. iij. deniq;. xviij. q. ij. abbas. ꝛ in auc. de defen. ciuit. §. ꝙ interiz colla. iij. ꝛ ff. de orig. iur. l. ij. §. cum placuisset. argu. ꝛ xvij. q. ij. gōsaldus. ꝛ op. arg. de defen. ciuit. l. vlti. ꝛ s̄. eo. admonet. ꝛ hi fine. So. verum est ꝙ quantum ad ecclesias vel q̄ztū ad superiorez talis renunciatio nō tenet: qm̄ ecclesia vel supior pōt illam repetere si vult: vt. vij. q. j. nō oportet. ꝛ etiam superior. xxxiij. q. v. mulier. Sz ipse nō pōt eā repetē ꝛ ita quo ad se tenet pactuz qꝛ ꝛ si inutilis sit talis renunciatio: nō hz i se tacituz pactū: ne repetat: sicut acceptilatio inutilis. ff. de pac. si vnus. §. penul. ꝛ ff. de accepti. si acceptilatum. ꝛ xvij. q. j. eos. Ar. ꝯtra. ff. de acce. an inutilis. in pn. ꝛ qꝛ postea re...epit de manu laici: suspēsus est xvj. q. vl. siquis deinceps. ꝛ c. seq. immo plus dicit ꝯciliū generale: q ꝯsentit electioni de se facte ꝑ secularis potestaꝫ abusuz: ineligibilis efficit. s̄. de elec. qsquis. Arg ꝯ de iurepa. ꝑterea. Sed expone verbū illud cōione priuet. s. fideliū: cum iam sit priuatus cōione sacramentorꝫ recipiendo ecclesiaz de manu laici. Jo. hic dicebat: ꝙ clericus qui sic recipit bñficium de manu laici: suspensus erat ipso iure per. c. siquis deinceps qd̄ satꝫ posset dici lz decre. ꝑdicta preterea. cōtradicit: vt dictū est. ꝛ c. quisquis. conciliū generale alia penā iponit qꝛ efficit ineligibilis: ꝛ ideo melius v̄r dicendū ꝙ illa iura. xvj. q. vij. siquis deinceps. ꝛ c. sequens. q̄ dicunt ꝙ clerici q faciūt h̄ sunt suspensi: ꝛ laici sunt excōicati q clericos instituunt nō tenēt in hoc: vt ipso iure penā iponāt: sed hodie laici sunt excōicādi ꝛ clerici qui recipiūt bñficia suspendendi: ꝛ ineligibiles fiunt per iura illa. j. d̄ iurepa. ꝑterea. ꝛ s̄. de ele. quisquis.

c Ad supplicationē. morari. forsitan propter intemperiem aeris. lxxiiij. distin. quorundam. vel quia habebat capitales inimicos: supra de elec. bone.

d Defectum. si. xciij. di. diaconi. v̄. mendicat infelix ꝛc̄.

e Ad sustentationē. huic ꝑuidendū est in bñficio: quē non crimen: sed cā necessitatis abducit. vij. q. j. q̄uis triste: ꝫ male meritus publica egestate laborare dz. ff. depoñ. bona fides ꝛ merito huic ꝑuidēduz est qꝛ depositio subuenit in necessarijs. l. di. studeat. erit aūt iste tanq̄ plebanus ecclesie huiusmodi.

f Usu pallij. Ar. ꝯ. C. quēadmodū ciuilia munera i ducunt. l. iij. l. x. qm̄ maioribus honoribus functos nō licet descēdere ad minores vt dic lex ꝑdicta: ꝛ argu. ad idē. xiij. di. legim⁹ in fine. ꝛ s̄. de trāsla. licet.

g Nisi cū ꝑdez ꝑmittis. q̄si credens: ꝙ cedendo placeas deo.

h Sanctificato. s. hieremia.

i Ministeriuz. qd̄ ꝑuilegiatū est j. de stat. monac. ꝙ dei timorem.

k Cuz ille. s. hieremias q ꝑdicationis recusabat officium: ꝛ tamē postea recepit. viij. q. j. in scripturis.

l Cuius. scilicet verbi dei.

m Forsan. Istō forsan nō videtur poni dubitatiue: sed affirmatiue si xxxiij. q. ij. admonerē. ꝛ j. de peni. ꝛ de pe. distin. j. q̄z obrem. ꝛ ff. de rei ven. itē si. §. j. ꝛ verba sequētia hoc innuunt: ꝛ s̄. de rescrip. sup l̄ris. ver. nisi forsitan.

n Sed dūtaxat. Ex isto loco colligit: ꝙ ꝑ nullo crimine potest epus renūciare sine licentia pape q̄ztumcunq; graui. Super hoc dicunt quidam ꝙ nullus criminosus nullus irregularis pōt renunciare sine licentia pape. ar. c. preci. §. vnde quidam. ꝛ vj. q. iij. deniq;. ꝛ ff. de admini. tut. l. tutores. §. q se ēt si talis sit: qui titulū nō habeat: vt simoniacus ꝛ intrusus: in morte tamen ꝑpter necessitatem possent renunciare: ar. illius. c. xvij. q. iiij. siquis suadente. Tan. ꝛ io. dicūt ꝙ simoniacus ꝛ itrusus nō hñt titulū. sed fures ꝛ inuasores sunt. j. q. j. ordinationes. ꝛ ix. q. j. ordinationes. ꝛ iō q̄to plus rē tenēt tāto plus peccāt: ꝛ fur semꝑ ē in mora. ff. de ꝯdi. fur. si ꝑ furē. §. pe. ar. qꝛ non remittit peccatū. ꝛc̄. xiiij. q. vj. si res aliena. Unde dicūt ꝙ renunciare possunt sine licētia pape: qꝛ ipsi ad hoc tenent canonis auctē. j. q. j. siquis neq;. In alijs q titulūz hñt secus est: ibi necessaria est

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

licentia pape: vt hic dicitur. ar. j. c. proximo. §. rursus et seque. Sed littera ista cōtradicit. s. nō cuiuslibz: sed illius dūtarat: cuius executio post peractaz penitentiam impeditur. sed hec duo crimina talia sunt: et sic videtur q hic sit petenda licentia: qr lz titulum nō habeant: simonia cu sta men videtur habere titulum: cum per electionem habuerit ecclesiam quo ad cōmunem opinionem habet titulum cuz occulta fuerit simonia. vnde saltem propter hoc tenetur licentiam petere: et causa potest subesse: qr si bene admi nistrauerit: papa de facili dispensabit cū eo: ar. j. eo. c. §. persōe vero. Satis posset h dici q intrusus omnino debet recedere: qr nec quantum ad opinionem necq̃z tum ad veritatem titulū habet. Que ergo sunt crimina que post peractaz penitentiam impediunt executionē ordinis. Dic q simonia est vnum d illis: vt. j. q. j. erga simoniacos et. j. de simo. tanta. Itē homicidiū. j. de tem or. c. vl. et. l. distin. miror. et de his duobus criminibus habemus expresse. j. de accu. inquisitionis in prin. Itē fm io. omne peccatum quod ipso iure irrogat infamiam. iij. q. vij. infames. §. porro. qr lz culpa per pniam tollat: infamia tn̄ nō aboletur. ij. q. iij. §. hinc colligit. et hoc notatur. j. d temp. ordi. et qua. ordi. ex tenore. In istis enim criminibus post pniaz impediunt executionez ordinis: aut beneficij retētionem dz epus petere licentiā cedēdi. qr penitere nō pōt nisi renūciet In aliijs vo crib° d qb° pt pēitere remanēdo

culpe[a] cederēt: pauci[b] vel nulli in illo ministerio remanerent: et infra. Alia vero causa est debilitas corporis que vel ex infirmitate vel ex senectute pcedit: nec tn̄ ois sz illa solummodo: per quam impotens[c] redditur ad exequēduz officium pastorale: naz si pro qualibet corporali debilitate suscepte seruitutis officiū posset deleri: frustra fateretur se apostolus in suis infirmitatibus gloriari: cum interdum non plus hortetur senilis debilitas aliquez cedere: q̃ moralis maturitas: que in senibus esse solet: ipsuz in suo suadet officio permanere pro talibus enim de se dicit apostolus cuz infirmor tunc fortior sum: quia nonnunq̃ corporis infirmitas[d] fortitudinem cordis augmentat. Pro defectu quoque scientie plerunq̃z[e] potest quis petere cessionez: qr cum ipsa circa spiritualium[f] administrationem sit potissimum necessaria: et circa curam temporalium[g] opportuna: presul qui commissaz sibi debet ecclesiam regere: i vtrisq̃z salubrit ei renunciat: si scientiam[h] in quam ipsam regat ignorat. Tu enim inquit dominus: scientiam repulisti. et ego te repellā ne sacerdotio fungaris mihi: quāq̃ et si desideranda sit eminens scientia in pastore: in eo tamen sit cō petens toleranda[i]: quia fm apostoluz scientia inflat charitas autem edificat: et ideo imperfectum scientie potest supplere perfectio charitatis.

Propter autem maliciaz plebis[k] cogitur interduz prelatus ab ipsius regimine declinare: quando plebs adeo dure ceruicis existit: vt proficere nequeat apud ipsum: sz propter eius duriciā quo magis satagit[m] eo magis iusto iudicio deficere permittatur dicente dn̄o per prophetaz: linguam tuam adherere faciā[n] palato tuo: qr domus exaspe rans[o] est: et apostoli leguntur dixisse iudeis. Ecce conuertimur ad gentes: quia verbi di vos indignos fecistis. non tamen pro qualibet culpa[p] pastor debet gregem deserere: ne mercenario comparetur: qui videt lupum venientem et dimittit oues et[q] fugit: sz d superioris licētia tunc demuz potest non taz timide fugere q̃ prouide declinare: cū oues conuertuntur in lupos: et qui debuerant humiliter obedir: iam irreuocabiliter contradicunt: cuz et si tales sint grauiter pro crimine puniendi: sūt tamen pro tempore vtiliter[r] tolerandi: quia sanguinē elicit[s] q nimis emūgit. ¶ Pro graui quoq̃z scandalo euitando cum aliter sedari non potest: licet episcopo petere cessionez: ne plus temporalē honorem q̃ eternam videatur affectare salutem: memor illius quod dicit apostolus: si esca[t] scandalizauerit fratrem meum: non manducabo carnem in eternum. Sed inter scandalum et scandalum est subtiliter distinguendum[u] sicut dominus ipse distinxit: cui

in officio suo non tenetur petere cessionem: ar. illius decre. j. de tem. ordi. c. vltimo.
a ¶ Culpe. h ē ɔ illos q dicūt oē crimē iducē irregularitatez.
b ¶ Pauci. qr res pene ɔ nām ē q qs sit sine peccato. xxv. di. §. nūc aūt. et. lxxxj. di. apostolus i fi. si. j. d pbē. c. penultimo.
c ¶ Impotens. talis enim morb° dicit sonticus: qr cuiusq̃z rei agēde ipedimēto ē. ff. d verbo. si. mō/ b°. ff. d re. iudi. quesitū.
d ¶ Infirmitas. qr feruor spiritus ad sublimiora conscendit. s. e. lras.
e ¶ Plerūq̃z nisi esset talis sciētia: quā cito addiscere pōt: ad quod semper tenetur eps. xxxviij. di. c. vl. vn̄ dicit iurj consultus si vnū pedē tenerē i sepulchro ad huc addiscē vellē. ff. de fideicō. liber. apud iulianū. xxij. q. iij. si hēs. nam ab anniculo puero dicit se velle addiscē: vt. e. c. habetur
f ¶ Spiritualiū. xxxviij. di. per totum.
g ¶ Tēporalium. lxxxvj. di. frem nostruz. et. xxxix. di. petrus. et. xxxvj. di. §. et merito necessaria est scia spūaliū et tēporaliū: qr in his alios docere debet eps: et iō aliorum doctrina indigē nō dz. j. q. vij. cōuenientib°. et auē. d sā. epis. §. dam°. col. ix.
h ¶ Sciētiaz repulisti. xxxviij. di. oēs psallētes i fi.
i ¶ Toleranda. s. d elec. cū nobis olim. et. j. de preben. venerabilis.
k ¶ Plebis. si. vij. q. j. §. hoc nūc seruādū. et. c. vl.
l ¶ Quo. i. quantum.
m ¶ Eo. i. in tantum.
n ¶ Faciam. i. tacere.
o ¶ Exasperans. popul° scilicet israeliticus.
p ¶ Culpa. subditoruz. s.
q ¶ Fugit. xxiij. q. iiij. tres personas.
r ¶ Utiliter quādoq̃z enī dormire dz seueritas discipline. xxiij. q. iiij. ne admisso. et. c. nō pōt. et. xj. q. iij. quandoq̃z.
s ¶ Elicit. vt. iiij. di. deniq̃z et alibi: noli esse nimis iust°: qr iust° qn̄qz in iusticia sua perit. ij. q. vij. d his. et d pe. di. j. serpens.
t ¶ Esca. j. de no. op. nū. cum ex iniuncto.
u ¶ Distinguendum. prout grego. distinguit super ezechielez

bomelia.vij. vtruz scāda
lū sine peccato vitār pos
sum⁹ an nō.naz in quan
tū possum⁹ sine pctō scā
dala vitār debemus alio
qn vtili⁹ scādalū nasci p
mittit: qz ꝟitas reliquār
j.de re iu. q scādaliçaue
rit. ꝟitas.n. bone vite vel
iusticie nūqz deserēda ē:
ꝟitas disciplie qnqz tunc
autez dz deseri vitas disci
plie: qn mltitudo pcātiū
ē i cā n tn volūt defēdere
maluz qd faciūt ar.xliiij.
di.cōmessatōies vbi de h
ꝛ.l.di.vt constituerer.ꝛ.j.
de cle ex.mi. latores.Si
ꝟo ōfendē volūt malum
qd faciūt:ꝛ excusār illud
qsi ex aucte tē mltitudini
parcēdū n ē pp scādalū:
ꝫ pe. di.vj.c.j.i fi. ar.lxxx
ij.di.plurimos.ꝛ.vij.q.j.§.
cū āt.ꝟ.ferrū qppe ōsbdi
j.ōtē.ou.sāe i ftia notula.
a ¶ Hoc ꝟbo.i. nō oē qd
in os itrat:ꝫ qd ex ore ꝑ
cedit coinqnat boiez: tē
dixerunt apli:scis qꝛ pha
risei quoꝝ religio est in ci
bis discernēdis: audito
boc verbo ꝛc. vsqz ibi:vt
xj.q.iij.inter verba.
b ¶ Sinite. quasi n ē cu
randū de scādalo eorum
c ¶ Regularit.als cuz ir
regularis sit regulariter
ministrare nō pōt.ex bis
n.q iordiate sut acta non
pt aliquid ordiabiliter
fieri.j.d accu. qsr ꝛ qn ꝫ
dic rlarit.i.laudabiliter
ꝛ vtiliter.
d ¶ Nō potuit.i.n debuit
d iur tpe sue exaiatiōis:ꝛ
sic ē ar.ꝙ illud dicitur pos
se qd d iur possumus.xxij
q.ij.faciat.ꝛ arg.s. de re
scrip.sciscitatus.ꝫ debuit
cōfiteri saltē in secreto.s.
de elec.innotuit.
e ¶ Culpa. in culpa fuit
qꝛ n māifestauit ipedimē
tū tpe sue pmotiōis.vn i
pōi dz sibi pnia cū dispē
sār cū eo: vt sequens lra
dic:tn n culpa talis ꝛ cā
s. ipsa irreglaritas occul
ta ē dispēsār cuz ipso pro
pter vtilitatem ecclesie.
f ¶ Latet. Ar.ꝑ opinio.il
loruz q dicūt ꝙ pctā late

cum dixissent apostoli: scis qꝛ
pharisei audito hoc[a] verbo
scandalizantur: respondit: si
nite[b] illos: ceci sūt ꝛ duces ce
corum. Alibi vero dixit: qui
scandalizauerit vnum de pu
sillis istis qui in me credunt:
expedit ei vt suspendatur mo
la asinaria in colo eius: ꝛ de
mergatur in profundum ma
ris. Persone vero irregulari
tas: vt si forte sit bigamus vl
vidue maritus est cā propter
quam petere pōt licentiaz ali
quis resignādi: attestāte apo
stolo qui dicit: oz episcopum
esse vnius vxoris viꝝ: Nō ta
men propter quālibet irregu
laritatem persone debet ei q
regulariter[c] ministrauit cedē
di licentia indulgeri: vtpote
si d legitimo matrimonio nō
sit natus: quia lz irregularita
tem huiusmodi non[d] potuit
subticere: si tamen ꝛ culpa[e] la
tet[f] ꝛ causa cūm eo qui lauda
biliter suum impleuit officiū
iniuncta sibi penitentia com
petenti potest non minus vti
liter ꝙ misericorditer dispen
sari. Ego sum inquit deus ze
lotes[g] vindicans peccata pa
trum in filios ꝛ vsqz in tertiā
ꝛ quartam generationem in
his qui oderunt me. i. in illis
qui contra me paternum odi
uz imitantur: vnde patet[h] ꝙ il
lis qui paterna vicia non se
quuntur proprie possunt i ta
libus suffragari virtutes illo
discretiōis adhibito modera
mine vt inter nothos ꝛ manze
res[i] naturales ꝛ spurios disti
gnatur: ꝛ infra. Veruz si pro
pter alias causas cessionez af
fectes nō est in hoc tibi postu
lanti fauendum: cū huiusmo
di postulatio videatur non es
se discreta: qm vt id tāꝙ notis
simū omittam⁹[k] ꝙ ociositas[l]
ꝛ voluptas arma sunt hostis
antiqui ad miseras animas
captiuandas: propter laboris
angustias aut persecutionis

incursus non debes deserere
sponsam tuam[m]: cui desigen
do[n] manum apud extraneuz
te fide media copulasti: sciēs
ꝙ beati sunt illi q persecutio
nem patiuntur propter iusti
ciam: quoniam cum probati
fuerint accipient coronam vi
te: quam repromisit deus dili
gentibus se. Sed dices spiri
tus vbi vlt spirat ꝛ nescis vn
veniat: aut quo vadat: ꝛ ideo
non est qui possit vias[o] illius
spirit⁹ perscrutari: qui vero
spiritu dei aguntur non sunt
sub lege[p] quoniam vbi spirit⁹
dei ibi libertas: quare si cedē
di tibi licentia data ab homi
ne nō fuerit. nihilominus tn
cedes: quia data est tibi liber
tas cedendi a deo. Certe deci
pis si sic sapis: nā qūo spū dei
agit q ꝯ spm dei agit. si enim
ꝟa sunt que premisimus: im
mo qꝛ indubitanter[q] sunt ꝟa
pculdubio ꝯ spm dei agit: q
aliquid ꝯ veritatem attentat:
qm ipse ē spūs veritatis. Pō
ro si dicas ꝙ forsan alia ē cau
sa latens propter quam cedē
di voluntas tibi celitus inspi
ratur: ꝛ nos siquidem rndē
mus: tu qūo scis ꝙ talis inspi
ratio sit celestis: nonne reco
lis quid ille gloriosus ponti
fex[r] dixit cū cepisset virib⁹ cor
poris repēte destitui: domine
si adhuc pplo tuo suz necessa
rius nō recuso laborem: fiat
voluntas tua: illius[s] exemplū
secutus: qui dixit cupio dissol
ui ꝛ esse cū xpo. manere autē
in carne necessarium est pro
pter vos: ꝛ infra. Quippe si
quantocunqz virtutum flore[t]
refulgeas: ꝛ in te non habeas
charitatez: nihil[v] cōprobaris
habere. nulla siqdem maior
poterit eē charitas ꝙ vt aiaz
suā ponat quis pro amicis su
is cū aūt pp hāc te doceat ani
mam tuam ꝑ subditis tuis po
nē nlla occasiōe dūmō ꝑficē
illis possis: ꝛ si n oib⁹ tn mltū

tia faciūt hoīes ir
regulares.l. disti.
sacerdos.ꝛ.c.sacer
dotes a ꝯrio sēsu.ꝛ
c.d his ꝟo.ar.xxiij.
di.hūisse.ꝛ ar.ꝯ.x.
xxij.q. v. christia
na so.i foro secula
ri n hnt vīdictā: ꝫ
in foro anime sic.
g ¶ çelotes.i.çelās
ꝛ vlciscēs pctā vel
exactor castitatꝫ.i.
q.iij.saluator.§.e.
ꝯ.ꝛ.xxxiiij.q.ij.§.j
h ¶ Pz a ꝯrio sēsu
i ¶ Māçares.sic le
gr i historia ꝛ i ru
brica: qb⁹ n ē fas
ecclā di itroir. mā
çer ꝑpe dr d scōto
nat⁹: spuri⁹ d ꝯcu
bia: noth⁹ d adul
tio nat⁹. sic dr nō
febris q affligit sic
qrtana: ꝛ tn n ē ꝟa
qrtana: sic noth⁹:
q vꝛ ꝟo⁹ fili⁹: ꝫ n ē
ꝛ oēs tales illegiti
ab honōib⁹ rpllūt
s.d elec.cū i cūctꝫ ꝛ
s.d elc.inotuit.ꝛ.j.
d fi.pbro.c.j.ꝛ. vl.
nāl dr nat⁹ d ꝯcu
bia q tenet i domo
qsi loco vxorꝫ vni
ca: ꝛ tal i bōis pris
ab itestato succe
dit i duas: vnicus
pre sbstātie: si alij
filij n extēt: nec cō
iūx legitia. C.d na.
li. auc.lz pri.ꝛ i bo
nis mrīs succedūt
cū ltis filijs. C.d se
na.ꝯs.orfi.siā.§.vl.
k ¶ Omittam⁹ tn
statū sbiūgit d illo
ꝛc.ꝛ ē color rheto
ric⁹ q dr poccupa
tō.fi. v ij.q.j. moy
ses in fi.
l ¶ Ociositas.iuxta
illd. ocia si tollas p
ijt cupid⁹ arc⁹ ꝛ ali
bi. qrit egist⁹ qr sit
fcs adult. In pm
ptu cā ē: desidios⁹
erat. ꝛ dicit hiero.
ad monachū: Sē
p facito aliqd bōi
opis vt te diabol⁹
ueniat occupatū
d con.di.v. nunqz

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ab eoꝝ regimīe te ꝯuēit excu
ſare :qm̄ ſi laboris cāz ṗtēdis
exēplum te apl̄i ſubleuabit:q
ſuadet tibi laborez h⁹i ñ refu
gē:dum ſe aſſerit ꝓ cōi ſalute
plus[r] ceteris laboraſſe:qꝛ lꝫ ñ
ſeq̄r laborē effect⁹[a]:nihilomi
n⁹ tñ labor ē meritori⁹ apud
deū:iuxta qd̄ legit:reddet de⁹
mercedē laboꝝ ſuoꝝ ſanctoꝝ
ꝛ infra. Nec putes ꝙ iō mar
tha malā ṗtē elegerit q̄ circa
plurima ſatagebat: qꝛ maria
optimā ṗtē elegit q̄ ñ auferet
ab ea :qm̄ lꝫ illa[b] ſit magis ſe
cura[c] iſta[d] tñ ē magis fructiſe
ra: ꝛ lꝫ illa ſit magis ſuauis:
hec tñ magis vtil' cū in fecun
ditate ſobolis lippitudo lie[e]
racheli ſ pulchritudini ſit ṗla
t a:q̄uis ſit in vnū ꝛ cōtēplati
uus eē valeas ꝛ actiuus:legiſ
latoris[f] exēplo q nūc aſcende
bat ī montē vt ibi gloriaꝫ dñi
cuꝫ maiori cerneret libertate
nūc ṽo deſcēdebat in caſtra
vt cū vtilitate maiori neceſſi
talib⁹ ppl'i ꝓuideret:q̄ꝓpt[g]
faciliuſ indulget:vt aſcendat
monach⁹ ad p̄ſulatuꝫ[h] ꝙ p̄ſul
ad monachatū deſcēdat:ꝛ in
fra. Monem⁹ itaqꝫ vt laborē
paſtoralis regimis ñ recuſes
ne fortaſſis ad pedes ſuos cū
maria ſp̄neret te recipe:q ſibi
apud ſe diuertenti[i] ſpreuiſſet
cū martha ſollicita miſtare:
ꝛ ifra. Qui ṽo i poſtulādo ce
dēdi lniaꝫ īſtitiſti tibi te duxi
m⁹ relinq̄ndū:vt diſtictis cau
ſis :ꝑꝑ q̄s cedē oportat ſi ꝑꝑ
aliquā cām vtilē ꝛ boneſtā in

h⁹i ꝓpoſito pſeuerēs de lnia[k]
nr̄a cedas :aliogn cedēdi licē
tiā auc̄te ap. tibi ſcias eē peni
tuſ int'dictā qm̄ ſi penas hēas
qb⁹ ſatagaſ i ſolitudinē aduo
lare ita tñ ſtricte ſt nexib⁹ ṗce
ptoꝝ vt liberuꝫ ñ hēas abſqꝫ
nr̄a ꝑmiſſiōe volatū. I. dem.
ep̄o fauē. i aꝛep̄ꝫ rauē. electo

Poſt tranſlationē tuā ad
eccleſiā rauēnateñ. cū ṗ
poſit⁹ ꝛ canōici fauētiñ.[a] in. j.
coꝝ ꝯcanonicū liberā eligen
di auc̄tez vnanimit' ꝯtuliſſēt:
ipſe. j. ſci fridiani lucañ. cano
nicū oliꝫ ep̄s ſarnateñ. i fauē
tineñ. ep̄ꝫ poſtulādū[b] elegit.
Porro a ſci fridiani p̄ore[c] ſu
ꝑ hoc req̄ſito ꝛ obtento ꝯſēſu
p̄poſit⁹ ꝛ alij poſtulationē eā
deꝫ approbari a nobis hūilit'
petierūt. Ueꝝ poſtulatōi h⁹i
videbat' ꝯcilij ꝯſtantinopol'.[d]
capitulū obuiare in q̄ ſtatutū
eſt: vt q̄cūqꝫ de pontificali di
gnitate ad monachoꝝ vitā ꝛ
pnīe locū deſcenderat:neq̄ꝙ
vlteri⁹ ad pōtificatū reſurgat
vñ ꝯ̄ dictū ꝯciliū cū ſit vnum
ex quattuor[e] p̄ncipalib⁹ :que
ſicut q̄ttuor euāgelia eccleſia
catholica venerat' :nullaten⁹
videbat' eorum poſtulatio ad
mittēda. Ceteꝝ ſpāles q̄dam
caſus inueniunt' : in q̄bus pre
dicto cōcilio non obſtāte is q
vitā monachalem elegit: rur
ſum licite pōt ad ep̄atum aſ ꝫ
ſum. ſi enim q̄ſ ꝙ pſecutionis
rabie ſeuiente vel prepedien
te inualitudine corporis cum
ꝓficere nequeat in regimine

m Sponſaꝫ. ꝛ. de trāſla. inter corporalia. ꝛ. ff. ſo. ma. ſi cū dotē. §. ſi marit⁹. ꝛ expōe ſpōſaꝫ. i. eccliaꝫ mil tātē.

n Defigēdo manū ṽba ſt ſalomonis i parabolis lo/q̄ntis ꝺ fideiuſſore q obligauit ſe apꝺ ex̄neū. i. apꝺ cre/ditorē q ē ex̄ne⁹. i. alius a fideiuſſore ꝛ reo principali: ſic ep̄s defigendo manū. i. ꝑ manua/lē obedientiā obli gauit ſe ꝑ oīb⁹ ſuiſ apꝺ ex̄neū. i. credi torē. i. apud deū q̄ ſibi credidit gregē ſuū mediante ſuo metropol'. cui obe diētiā fecī manua lē ep̄s. n. tenet' red dē rōnez deoꝑ aīa b⁹ ſibi cōmiſſis ſi male cuſtodiēit o/ues ſuas. j. ꝺ re. iu. c. poſt. ꝛ expōe apꝺ ex̄aneū. i. apꝺ aliū qꝛ de⁹ ē ali⁹ ab bo mine i eo ꝙ de⁹ qꝛ de⁹ ē creator ꝛ hō ē creat'a. vl' dic ꝙ de⁹ ex̄ne⁹ ē a quo cūqꝫ xp̄iāo: ꝛ tñ q libꝫ xp̄ian⁹ eſt ei⁹ fili⁹. fili⁹. n. dr̄ eē i ṗtāte p̄riſ quouſqꝫ ē emancipatus: eo emancipato dr̄ ex̄ ne⁹: ſicut q̄libꝫ ali us: ꝛ tñ ē ei⁹ filius ita de⁹ emancipa uit hoīez cū dedit ei liberꝝ arbitrium faciēdi q̄dlibꝫ bo/nū vel malū: ꝛ ita dict⁹ eſt ex̄neus.

o Uias. qꝛ ñ ſt i hoīe vie ei⁹. xlvij. diſ. §. neceſſe ē i ſi.

p Sub lege. xix. q. ij due ſunt. ꝛ. j. ꝺ regu. lꝫ.

q Indubitāter. qꝛ nefas ē dicē ꝙ ſcriptura mentiat' xxiij. q. v. q̄d ergo.

r Pōtifex beat⁹ martinus.

s Illius. ſ. beati pauli apoſtoli.

t Flore. i. opibus ṽtutuꝫ qꝛ ṽtutem null⁹ pōt hr̄e ſine charitate qm̄ q hꝫ vnā ṽtutē in actu hꝫ oēs: ꝛ q caret vna caret oīb⁹. xxiiij. q. i. vbi ſana. xx ij q. i. cū r̄nūciat'. ꝺ pe. di. ij. ſi en īgt. j. ꝺ re. iu. ꝺfleat pct ōr.

u Nihil. iuxta illꝺ apl'i: ſi tradidero corp⁹ meū ita vt ardeā: charitatē autē non habeaꝫ nihil mihi ꝑdeſt. de cō. di. iiij. ſolet de pe. di. ij. ſiquis autem ad ſi. di.

x Multis. vt. vij. q. i. ibi.

y Plus. xxiij. q. iij. quis nos.

a Effect⁹. iux̄ illud: Nō ē i medico ſp releuet' vt egē. ꝛ q̄ꝫ viciū ē auc̄te ñ artificꝫ. j. ꝺ lo. ꝛ ꝯdi. ꝑꝑ ff. ad. l. aq̄l. ſi ſuus. §. ſi calicē. ꝛ. xliij. di. epheſijs. nec euent⁹ mortalitatꝫ medico q dili gens fuit iputari dꝫ. ff. ꝺ of. p̄ſi. illicitas. §. ſicuti. ꝛ ſufficit dili gentiā adhibē quā pōt xlvij. di. c. vlt. ꝛ ſi negoci uꝫ ñ hēat effectū ſuffi cit ſi ſit vtil'r ceptū. ff. de ne. ge. ꝫ an vltro. §. i. lꝫ ſec⁹ ſit i negocijs pupilli. ff. e. ti. ſi pupilli i prin. ꝛ. l. ſit.

b Illa. ſ. vita ꝯtēplatia

c Secura. ergo potius āplectēda. nā tenē certū ꝛ dimittē icertuꝫ ꝺbem⁹ de pe. di. vij. c. vlti. ff. de ri. nupt. adoptiuus. §. i. ſed vtraqꝫ eſt certa.

d Iſta. ſ. actiua vita.

e Lie. lia lippa erat ocul'q̄ q̄ttuor filios gēu it ex i. iacob: ꝫ rachel du/os tm̄. ſ. ioſeph ꝛ beniami

f Legiſlatoris. ſ. moyſi xxxvi. di. ſiquis vult.

g Quapropter. i. ꝓpīa quam cauſam.

h Ad p̄ſulatū. xviij. q. i. c. vno. ꝛ. viij. q. iiij. c. ij.

i Diuertēit. i. accedēti.

k De lnia. q petit lniaꝫ ꝛ obtīnet ꝯpelli debꝫ vt cedat. j. e. quidam.

a Poſt trāſlationē. li/berā. ꝛ iō potuit eli gē vnūcūqꝫ. ꝛ nō ꝙ q pōt eligē ṗt poſtulat'. ꝫ. ꝺ cle. i cāis. ꝫ ñ e p̄rior. ar. ff. de ri. nup. gnāli. ꝫ expſſe hꝫ ꝙ vni pōt ꝯmitti ṗtāſ eli gēdi. ſi. ꝫ. ꝺ elec. cāꝫ que.

b Poſtulandum. ſim/plicit' eligi ñ potuerat qꝛ erat ꝺ alia ecclia. lxiij. di. lr̄as. ꝛ. lxxi. di. fr̄nitatē ꝫ i poſtulanꝺ eligi poteſt lxiij. di. valētinianus. qꝛ ep̄s fuerat: ꝛ iō non eligi ꝫ poſtulari dꝫ: ꝛ hec fu/it cauſa quare fuit po/ſtulatus ꝛ non illa :quia ꝺ alia ecclia: et dixit io. de hoc dr̄. ꝫ. de elec. cum inter canonicos.

c A priore ꝛ a cano. qꝛ ſol⁹ por ñ poſſꝫ pſonam alienare. ar. xij. q. ij. ſine exceptione. ꝛ. xix. q. iij. ſtatuim⁹ cū ma ior ſit alienatio pſone q̄ꝫ reꝝ. xij. q. i. ṗcipim⁹. ſi āt nollet dari ipꝫ ꝯpelli dꝫ ꝑ ſupiorē. j. ꝺ iurepa. nullius niſi iuſtā hēat cām dādi: tūc ꝯpelli nō debēt. lxiij. di. lr̄as. ꝛ. lxxi. di. c. i. ꝛ. ij.

d Conſtantinopol'. vij. q. i. hoc nequaqꝫ.

e Ex quattuor. ſ. nicenum conſtantino. epheſinum primum ꝛ chal. lxv. diſt. ſicut.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

pastorali de superioris auctoritate ad monasticam vitam descendat: persecutionis vel egritudinis impedimento [f] cessante ad episcopalem poterit resurgere dignitatem. Item siquis propter litterature dfectū: ne tanq̄ cecus ceco [g] ducatum prebeat locum regiminis aucte ap. deferēdo [h] ad ocium se contulerit monachale: ac ꝑ exercitum lectionis scientie reperit margaritam: procul dubio poterit denuo vocatus a domino cathedram reascēdere pastoralem. ¶ Rursus siquis cupiditate parentum [i] eo tamen penitus ignorante fuerit episcopatum adept⁹. & hoc comperto episcopatum de licentia superioris dimittens [k] obseruantiam elegerit regularem: & si ad episcopatum eundem redire postmodum nequeat [l] iuxta canonicas sanctiones: ad alium tamen poterit licite reassumi: quāq̄ autem in is & consimilibus casibus his qui epatu dimisso monasticā vitaz elegit: resurgere valeat ad officium pastorale: nihil tñ in his ɔtra ꝑscriptum intelligit conciliū attentari: quod in eo loqtur [m] casu: cū ꝑpter aliquod crimē epatum qs deserens ad vitaz monasticaz penitētie casu descendit vñ qdam in eo casu loqui dixerūt capl'z supradictū cum qs ꝑ crimine de quo conuictus fuerat vel confessus ab episcopali dignitate dpositus in monasterio existat ad penitentiam agendam inclusus: vel cum aliq ꝑpter graue crimen: ꝑ quo episcopatum retinens penitentiam digne agē nō valebat [n]: cedendi obtenta licētia vitā monachalē elegit alijs asserentib⁹ sic intelligendum esse capl'z antedictuz: vt ꝑ se resurgere neq̄at. i. repetere quasi debitū quod tali modo dimisit [o]: quanquam eligi possit: ꝑsertim si locum tantū [p] & non ordinem [q] resignauit. Cū ergo nobis ɔstare nequerit: ob quaz cām predictus .j. episcopatui olim cesserit: mādamus: quatenus si tibi constiterit q͡ propter aliquam ex premissis causis seu consimilibus idem .j. episcopatui cesserit memorato: tu auctoritate nostra: dūmodo necessitas vel vtilitas id exposcat licentiam ei tribuas ascēdendi ad regimen ecclesie fauentineñ.

f ¶ Cessante. Ar. est hic q͡ cessante causa cessat effectus: vt .j. q. vij. q͡ pro remedio. i. q. i. q͡ pro necessitate. & lv. distin. priscis. & lxi. distin. §. his omnibus. & c. neophitus. j. de ap. cum cessante. Argu. contra. xxxij. q. i. dixit domin⁹. & xix. q. ij. due sunt. So. si per causam fiat dispensatio vel aliquod cōsimile: cessante causa cessat qd factum est ex causa: vt in primis. c. Si vero ius cōmune statuitur ex causa licet causa cesset: etiam remanet ius quod statutū fuit ex iusta causa. ff. de postul. l. i. §. serum. vt in contrarijs. Uel sic licz causa impulsiua cesset remanet ius: quod ex ea statutum est. Contra. xxxij. q. i. dixit dominus. Si finalis est cā: q̄zdiu causa durat: durat quod ex ea causa statutum est vel quod ex illa cā fit: ea vero cessante cessat constitutum ex illa causa. Contra. xxxij. q. vij. c. si. vel cessat quod ex ea cā constitutum est: qñ in cōstitutiōe dictuz est: q͡ cā cessante cessat ɔstitutio: vt in primis concor.

g ¶ Ceco. vnde versus: Si cecus cecuz conatur ducere secum. In foueam ductor primus cadit inde secutor.

h ¶ Deferendo. s. c. pr. § pro defectu.

i ¶ Parentum. data petita pecunia vel ꝑmissa i. q. v. quicunq̄z & c. presentium.

k ¶ Dimittens. Statim cum illud sciuit primo petita & obtenta licentia a dño papa: vt hic dicit & sic nō potest renunciare sine licentia pape: q̄z vis simoniacus: al's ratihabitio retro sibi ꝑiudicat. j. d simo. sicut vel itra breue tps. i. q. i. ɔstat. & j. de regula. c. ij. qd in maleficijs. verum est. ff. de vi & vi arma. l. i. §. quotiens. & xxxiiij. q. ij. si virgo. C. de trāsac. q̄uis. & C. quomodo & quando iudex ab eo.

l ¶ Nequeat: q2 erga simōiacos nulla miserio2dia est adhibēda. i. q. i. erga simoniacos. & vij. q. i. presentiū. & d. elec. super eo & i. q. i. q͡ quidaz. & j. de simo. nobis fuit. Sed contra videtur q͡ possit cum simoniacis dispensari: vt. i. q. v. quicunq̄z & c. presentium. & j. de simo. de simoniace. & s. de elec. si alicui⁹. So. vin. dicit q͡ talis de iure non pōt eligi siue postulari: sed dispensatiue dz postulari. Alij dicunt: q͡ si commissa fuit simonia in ordine: nullus pōt cū eo dispēsare: vt. i. q. i. erga. & c. qd qdā. nec ēt dñs papa: vt dicunt: q2 characterem hz vitiosum: cui renūciare ñ pōt: & iō nō purgat viciū istud: vt. xiiij. q. vi. si res aliena. Sz hoc nō credo: imo pōt papa bñ dispēsare cū simoniacis: & q characterē hñt viciosū: q scient simonia ɔmiserunt. j. d simo. c. pe. ſʒ inferiores prelati nō pñt dispēsare cū sciēte: ſʒ papa: & hoc iō q2 bñ purgat vicium furti re furtiua apud furē remanēte de voluntate dñi. ff. de vsuca. si fur. in prin. & i. q. i. qd qdā. v. si forte maliciē characterē &c. idē i violēto detentore. ff. de ꝑca. certe. §. iulian⁹: ſʒ cuz simonia ɔmissa est ignorante illo: cui acqsitū est bñficiū vl'q ordinē vel dignitatē adept⁹ est ignorāter: pñt epi dispēsare post liberā resignationez. Sz in h distingue si bñficium ēt sim plex eo mō ē adeptus: stati p⁹ r̄signatō nē pt r̄sumi ad illd dispēsatiue: vt. s. d elec. si alicui⁹ i fi. & capl'm ēt tūc dispēsat: & j. de simo. ex insinuatione. In illo q dignitatē sic ē adept⁹ distigue si spōte resignet petēs hūilit resignationē admitti: stati pōt eps dispensare cuz illo: & ad eādē platurā: arg. i. q. v pñtiuz: vbi dispensat i dignitate assumēda cum eo: q sponte renūciauit ordini ignoranter recepto: & ar. illius c. qcūq̄z circa pri. tñ illud logt de dispensatiōe pape: & ar. illius dcretalis si alicui⁹ a ɔrio sensu. si vero de h ɔtēdit i iudicio & electio sua reprobata fuerit: q2 simoniace fuit facta licz eo ignorāte: tūc eps illa vice & i sua vacatione cū eo nō poterit dispensare ſʒ postea: sic. s. de elec. si alicui⁹ i prin. & ita teneas circa huiusmodi dispēsationē simoniacoꝝ.

m ¶ Loqtur. hec interpretatio tenēda est sup. c. illo. vij. q. i. hoc nequaq̄z. exclusis opinionibus ibi notatis.

n ¶ Non valebat. i. q. i. siquis. neq̄z. Ex hoc colligo q͡ simoniacus sine licentia domini pape non potest renūciare. de hoc nota. s. c. proximo. §. i.

o ¶ Dimisit. vij. q. i. q̄z periculosum.

p ¶ Locum tm̄. j. de ordi. ab epo q' resigna. epi. c. vno.

q ¶ Ordinem. id est ordinis executionem: quia characteri nemo posset renunciare.

r ¶ Premissis: q̄ttuor cāis d qbus dictū est s. in littera ꝑꝑ populi ꝑsecutionē vel corꝑis īfirmitatē defectū sci

maxime si veritatē subnititur q dictus. j. loco tantummodo cesserit memorato et nō ordini[a] vel etiam dignitati: tūc enim esset vehementissime p̄sumendum q nō propter crimen aliquod ab ipso commissum: sz causa penitentie ad vitam migraret regularem: preferti3 cū apostolica sedes p⁹ cessionem multo minus q̄ antea permisisset eidem tali crimine irretito in pōtificali ordine ministrare: alioquin[b] cū durum[c] nimis extiterit cōtra tam solēne concilium huiusmodi postulationem admittere: preposito et canonicis memoratis iniungas: vt alia3 p̄sonam sibi idoneam eligāt in pastorem.

Idem in concilio generali.

Quidam cedendi licentiam cum instantia[d] postulantes ea obtenta cedere p̄termittunt. Sed cū i postulatione huiusmodi aut ecclarū cōmoda qb⁹ p̄sunt aut salutem videant propriā attēdisse: quorū neutru3 suasionib⁹ aliquorum querētiū q̄ sua sunt: seu etiā leuitate qualibet nolum⁹ impedire: eos ad cedendum decernim⁹ cōpellēdos[e].

Hono. iij. maioris ecclesie d̄ cano et magistro. r. can. sancti dioñ. leodieñ.

Veniēs ad ap. se. j. sbd. apposuit q cū hōe me. i. papa pre. n. abbati de emenco et maioris ecclie ac sancti pauli cantoribus treue. suis d̄derit literis in mandatis: vt si nihil canonicum obuiaret: prebendā in ecclesia sācti florini in confluentia: quam iacobus decanus ipsius ecclesie resignauit: sb ap. obstaculo assignarēt: et infra. Cūq3 iudices apl̄icum vellent adimplere mandatum quidam se opposuerunt canonici ecclesie memorate: dicentes subdiaconum antedictum renunciasse iuri: quod sibi ex ipis lr̄is competebat. dico igitur subdiac. hoc negante ia3 dicti canonici ad hoc probandum testes aliquos p̄duxerunt per quos cum videretur probatū ipsum se gr̄e capl̄i cōmisisse[g] duo iudices[h] predictorum sē̄tentialiter decreuerunt ipsu3 eundē nō posse vti litteris supradictis: pro eo q eidem aduersarij se gr̄e cōmisisset: per qd̄ visus est renunciasse[i] iuri sibi ex ipsis lr̄is competenti: a qua sententia idem appellans in vigiliam epiphanie terminum sue appellationi

entie pp simoniam ab alijs eo ignorante cōmissa3: cu3 qs renunciat pp aliquā cā3 talē: nō prohibet iterum postulari ad dignitatem episcopalem: vt hic dicit.

a Ordini. i. ordinis execucioni. Sz quid si renūciasset ordini: adhuc pōt reassumi de lnia pape: nū qd recōsecrabitur. nō: q2 characterem retinuit. j. q. j. q gdā §. si forte militie. x. xxij. q. vij. licite. et iō sola execucio sibi deest: quā reassumit de licentia pape.

b Alioqn. i. si ñ renunciauit ex aliqua de predictis causis q̄ fiunt sine peccato: sz ex alia p̄pter peccatum.

c Durū. nō tam īpossibile: q2 bene dispensat dñs papa p̄ quattuor cōcilia et p̄ apostolu3 dū tñ nihil statuat p̄ fidē. xxv. q. j. sūt qdā. ar. xxxiij. di. lector. lxxxij. disti. p̄sbyter. qd̄ aute3 legit. xxv. di. sicut de articulis fidei intelligitur.

d Quidā cedēdi cū instantia. Ex eo q cum instantia p̄seuerādo petunt p̄sumitur p̄ eos magis: d̄ pe. di. j. diuortium. C. ad vel. si mulier i fi. sic etia3 pallium cū istantia peti d3 c. di. prisca. et ff. de questionibus. l. j. §. diuus. i.

e Compellēdos. Nō q aliqs cogit renunciare obtenta licentia renunciandi: tamen s3 leges re integra recuperabunt bona quibus cessit. ff. de cessi. bo. his q sed hoc ideo ē ne illudat papa. sicut si postulatio presentatur pape: non potest postea recedē ab ea. s. d̄ postu. bone ratio quare compellantur redditur in litera. In huiusmodi compulsione considerat papa commodum ecclesie vel propriam salute3 petentis: quorum neutrum vult impediri: et ideo compellitur.

f Veniens. negāte. Et sic p negationē fcā fuit res dubia. C. qui ad li. p̄cla. ñ l3. l. iij. et sic p narratōnem et responsionem litis contes. facta fuit. j. d̄ lit. contes. c. vno. et s. de elec. dudum.

g Cōmisisse. et sic cōmisit se gr̄e capituli. tñ s3 i vitate nō erat p̄batū q p lr̄as renunciasset: quare ipsorum snia retractatur: q2 et si verū ess3 q se eorum gr̄e cōmisisset nō videtur renunciasse litteris nisi expresse. et lr̄as ipsas restituisset. s. e. sane. et. j. de pac cum pridem. et si cōmisit se illorum gr̄e: et ipsi nullam gr̄am faciebant: poterat vti iure suo. Et ē simile licet eamus ad arbitros in cā appellationis: propterea non renūcio appellationi: immo postea possum prosequi appellationem: nec currit mihi tēpus interim. C. de tem. ac. auc. si tamē. nec inde d3 damnum sustinē: vnde meruit gr̄am reportare. s. e. sane. et. j. de fideius. p̄uenit. et. j. d̄ pac. cū pridē. Sed p̄ videtur q tacite videtur renunciasse lr̄is suis. j. de off. dele. gratū. et. j. de testi. cum venisset. j. de his que fi. a ma. par. c. ex ore. et. j. de prebē. p̄ illorū. et. C. d̄ iure do. l. ij. ff. de lege commis. post diem. et nihil refert in an alterum ex eqpollentibus qs faciat. ff. de re iudi in summa. et. ff. de arbitris. qd tñ. §. j. et. j. de ver. sig. in his. Hic q per hoc non renunciauit per p̄ma iura: et quia cassata fuit illa snia. simile videtur. s. e. sane. Sed ibi plus fecit tradendo litteras aduersarijs: quare iuri suo renūciauit: hic nō tradit lr̄as l3 commiseit se gr̄e aduersarij. vnd̄ ibi auditus fuit potius iudicis officio q̄3 iure actionis hic vero ipso iure. vel ibi auditus fuit de iure: vt dicitur ibi in fi. vltime notule.

h Duo iudices. Et p̄pter hoc solum etiam debuit cassari snia cu3 ñ appareat q tertius se excusasset vel cōmisiss3 eis vices suas. j. d̄ of. dele. cām matrimōij. et. ff. d̄ re iud. duo ex tribus. s3 si se excusauit bñ poterūt p̄cedē. j. d̄ of. d̄le. prudētiā qd̄ itellige si clausula illa q si nō oēs etc̄. erat i lr̄is: s3 ex alia cā fuit cassata snia: et mandat iudicibus istis vt prebēdā illā faciant p̄ferri: vt d̄ i integra i fi.

i Renunciasse iuri ar. q per litteras executorias acquiratus alicui impetranti: al's non posset renunciari iuri ex ipsis litteris competēti: si nō acquiretur ius: quia ei quod non est etiam renunciare non potest. Dicas q per lr̄as monitorias preceptorias siue executorias nullum ius acqritur p qd̄ ecclesia siue clerici cōtra quos impetrātur lr̄e obligati sint ipetrāti nec aliqd̄ ius h3 i ecclia añ receptiōe3: s3 offm̄ executorū iplorare pt. vt mādatū apostolicū exequant: et ipsi mādatum tenent adimplere: et huic officio bene poss3 renūciar r̄stituē do lr̄as et renūciādo lr̄is ipetratis et etiam impetrandis: q̄

59

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

prefixit[a]: ad quā cū venisset p. de colle medio capellanū nostrum super hoc sibi cōcessimus auditorem. Sed cum eius aduersarius nō accessērit per duos menses et amplius expectatus: nec vllus compareret pro eo sufficiēs respōsalis: tandē q̄dā lr̄as hn̄s ad cōdicēdū et impetrādū corā eodē cōparuit: qui cū ad tractādū cām min⁹ sufficiēs[b] crederet: idē auditor sētētiā p̄dictorū iudicū snialiter iusticia exigēte cassauit. Nos igit̄ ratā et firmā hēmus cappellāi sententiam. memorati.

Idē archiepo treuerē.

Lecte corā nobis. f. t. litere cōtinebāt: ꝙ abbas sancti petri tulleñ. tibi humiliter est confessus: ꝙ cū adeo graui egritudine laboraret: ꝙ de vita desparetur[c] ipsius: ad cuiusdam emuli sui consilium[d] de quo ipse cum nō crederet eum emulum confidebat: monachos suos ab obedietia in qua sibi tenebantur absoluit: vocato dioc. epō: vt abbatiam in ei⁹ manib⁹ resignaret qd̄ tamē vs⁹ cōsilio saniori nō fecit[e]: et idem abbati postmodū restituto sanitati vniuersi et singuli de cōuentu obedietiam et reuerentiā reqsiti ab eo in caplo p̄miserūt[f] et infra. Nos autem ex tali facto eūdē abbatē suo resignasse regimini non videmus.

Greg. ix. agatheñ. et vticeñ. episcopis.

Dilecti filij conuēt⁹ monasterij sancti gu. immediatē ad ro. pertinentis ecclā intimarūt: ꝙ abbas eorū sentiens se insufficientem[g] oneri regiminis abbatie: cessit i manibus[h] eorundē: ipsi quoq̄ g. monachum sācti victoris elegerunt canonice in abbatem et infra. Cum igitur dict⁹ abbas cedere[i] sine licentia nostra nequiuerit: nos tā electō nē[k] ꝙ cessionē predictas decreuimus irritas et inanes. Mā

---

facto executores vlterius nō procedēt: et sic nec officiū iudicis nec aliud p lr̄as illas iplorare poterāt. Huic officio ñ fuit renūciatū. s. e. sāe. cū tñ executor fuerit psecut⁹ offm̄ suū: s lr̄as tm̄ restituit: quarū aucte fuerat restitut⁹: et ide ñ offuit renūciatio: lr̄arum: et io d iure fuit audit⁹: vt nō. i si. vltime notule. b.

a Prefixit. qd̄ quidem bñ potuit: et iudex idem facere pōt et dz. j. d ap. oblate. et c. sepe ɔtigit et terminū p̄fixit: vt tūc esset i curia: vt seqtur. ꝙ quandoq̄ statuit ad iter: arripiendū: et tūc sufficit arripe iter i termīo. j. d ap. pueñit. Et in istis casibus lr̄e añ terminos, ipetrate nō valent: vt dicit illa decre. oblate. et c. sepe. terminus vero datus a lege est annus vel ex iusta causa bienniū. j. de ap. cū sit romana. et talis terminus bene pōt preueniri: vt in c. oblate.

b Min⁹ sufficiēs. Sz nō videt̄ ꝙ iste fuerit cōtumax ex q̄ misit nunciū ad ipetrādū et ɔdicēdū: cū ipse nō appellauerit. s ille io. ɔ quem lata snia fuit: et io non debuit snia ɔ ipsum ferri: lz forsitan posset in expensis condēnari. Arḡ ɔ. j. d ap. nicolao. vbi cōdemnat̄ appellans in expēsis: q nō fuerit psecutus: nisi quo ad impetrandū: et ibi ñ fuit processum sup pricipali. Potest dici ꝙ i illa nicolao. hoc nō fuit petitum Ille nicolao tm̄ petijt alterā ptē i expēsis cōdēnari: qr ñ miserat sufficiētē procuratorē. Hic v̄o petijt vt pcedēt ad sniam i firmādā. Uel meli⁹ h fuit lis ɔtestata et snia diffinitia lata: et iō cū statut⁹ essz t̄mius ad psequēdā ap. et alt̄a ps ñ fuēit sufficiēter psecuta ad sniā dfēdēdā. ɔtumax dz reputari: siue sit ps appellata siue appellās qr iudex appellatōis alt̄a pte absente dz pcedē ad cassādā vl ɔfirmādā sniā. C. d te. ap vlti. §. illd. ij. q. vj. §. appellatore. et j. d ap. p tuas. vbi h ē expssū: qr ñ misit nūciū sufficiētē sibi iputet. Nec pōt dici ꝙ citata ñ fuerit qr t̄min⁹ ɔstitut⁹ ad appellatiōem psequēdā ab appellāte vel iudice vicē obtiet pēptorij: vt eo elapso pinde pcedat̄ ac si pemptorie sit citat⁹. j. d ap. sepe ɔtigit. Et nō h ꝙ appellatus tenet̄ mittere nūciū sufficiētē ad appellationem psequendā si t̄min⁹ sit p̄fix⁹ a iudice vl ab appellāte et appellās eodē mō al's finiet̄ cā alt̄o psequēte legitie: et h ē cū lis est cōtestata et appellat̄ a diffinitiua snia siue post li. cōtest. vt hic hēs al's i expēsis punit̄: vt dicit illa dcre. nicolao. qr ibi nō fuit lis cōtestata: et appellatū fuit a grauamine. vñ non poterat pcedi ad sniam alt̄a pte absēte: vn punit̄ tm̄ in expensis: qr nō vēit sufficienter instruct⁹. Si v̄o appellatio añ litē ɔtestatā a iudice recepta nō fuit: nec ab aduersario approbata: tunc sufficit appellanti mittē pcuratorē ad impetrandum et ɔdicēdū. j. d app. iterposita. §. j. saluo eo: qd̄ dicitur. j. d ap. c. cord. cū appellat̄ a sniā diffinitiua ñ refert: vtrū appellatio approbetur ab aduersario vl iudice saluo eo qd̄ dicit̄ extra de ap. cordi. s cōsiderat̄ vtrū termius sit p̄fix⁹ a iudice vel ab appellante: et tūc vtraq̄ ps tenet̄ mitter sufficiētem procuratorē ad totā cāz vt h pz al's procederetur ɔ absentē tanq̄ cōtumacem vt hic pz et. j. d ap. iterposita vbi d h.

c Lecte corā. de spēaretur. sic j. de regu. et transe. sicut tenor.

d Consiliū. De quo tenebatur ille emulus actione d dolo si fraus intercessit. ff. de re. iur. ɔsilij. Et ɔ illū pōt agi de dolo quāti ei⁹ interfuit id fcz nō esse. ff. de dolo arbitrio. §. dolo et hoc verū est si fuisset soluendo. Sed hoc nō esset: si v̄a renunciatio fuisset vñ, i eo casu dz restitui ad pristinū ius. ff. d dolo. et eleganter. §. penul. et ff. de eo p quē factū erit. l. vltima hic ista cessant: qr non fuit hic renūciatio cū effectu.

e Fecit. et iō volūtas talis nō offuit: qr nō processit ad factū. simile: voluntas nō sufficit vbi ē opus facto. j. de eo q mit. i pos. cā rei. ser. c. j. et ar j. d re. iudi. cū aliqb⁹. Sz ɔtrarium videt̄ ꝙ tacite videt̄ iuri suo renūciasse. j. d his q̄ fi. a ma. par. ca. ex ore. vbi ipo fcō vī renūciasse: sic ipo fcō deū negam⁹. xj. q. iij. estimāt. ipo fcō mētimur. xxij. q. v. cauete et ipo fcō appellamus. j. de ap. dilecti. vt nrm. et eoipso ꝙ qs salutat prelatum: consentit in illū quē nō pōt reprobare lxiij. di. cū hadriāus. nec ē op⁹ scripto: qui obedietiā suā ipo volūtarij aduent⁹ pbat offō. j. de ma. et obe. legebat̄ ɔtrarium tñ verū ē ꝙ propter hoc nō renunciauit.

f Promiserūt Et sic videt̄ reasumpsisse obedietiā a qua illos absoluerat: tali mō nō poterat cū esset prelatus eorū sine licentia epi sui. xviij. q. ij. abbas. et c. proxi. s. e. admonet. cū sit d substātia regule ipa obedientia. j. de ma. et obe. in ecclesijs. Item ar. ꝙ re integra licitum est penitere. s. de elec. in causis. et ff. de iurisdictio. om. iudicū si conuenerit.

g Dilecti filij insufficientem. pp insufficientiā debet remoueri. xviij. q. ij. siqs abbas. Item propt̄ negligētiā platus repellit̄. j. q. j. §. ecce cū et iudex sill̄ C. d offi. prefec. orientis. l. iij. et sic bñ dz admitti. renūci

atio si fiat debito mō ꝓpter isufficientiā.ṡ.e.tit.nisi.§. ꝓ defectu i fi.& c.pꝰ trāslationē.§.itē.& h papa admittit illā ꝓꝑ negligentiā.ĩ.de of.custo.c.i.& magr ꝓꝑ isufficientiā dꝫ remoueri a docēdo.C.de ꝓfes.& me.l.ij li.x. ĩ.de preben nulla ratio.

p ¶ Concessionis.concessio epi sine cōsensu capituli vel maioris partis nō sufficit vt possit tansferre ecclesiam vel fructus ipsius ad regulares.ĩ.de dona.pastoralis.& ĩ.de his q̄ fi.a prela.sine consensu capituli cum nos.

b ¶ In manibꝰ.qꝛ ad quem ꝑtinet cōfirmatio ad ipm ꝑtinere dꝫ resignatio.xviij.q.ij.abbas & iō talis renūciatio nō tenuit:ar.ṡ.e.ꝙ in dubijs.sed q̄ztū ad se bn̄ tenuit:qꝛ nō posset ſpēter.& hoc dcm̄ fuit ṡ.e.ꝙ in dubijs.tn̄ compellitur postea cedere:sed hoc cōtingit ꝓpter insufficientiam.

l ¶ Cedere.nec ad aliā abbatiā se trāsferre.ṡ.de cōsuet.cum venerabilis.

k ¶ Electionē.si ñ tenuit renūciatio: nō tenuit electio: sic si aliqs nō est legitie destitutꝰ:aliꝰ i locū illiꝰ nō fuit legitime istitutus.iij.q.vi.hoc qppe.& ĩ.de accu.ad petitionē.si.lxxxi.di.tantis daniel.& vij q.i.pn̄tiuꝫ.Itē ar.ꝙ si p̄ncipale nō tenet:nec qd ex eo secutū est.ĩ.de fide istru.iter dilectos.& C.de legibꝰ non dubium.

damꝰ:quatenus abbatē ipm loco suo restitui faciatis: quo integre restituto vice nostra recipiatis cessionē ipsius.

De supplenda negligentia p̄latorum.

Alex.iij.cister.

Tatuimus p̄terea vt si ep̄s tertio cuꝫ humilitate ac deuotione sicut cōuenit reqsitus substitutos [l]abbates vr̄os bn̄dicere forte renuerit eisdē abbatibꝰ liceat ꝓprios monachos bn̄dicere[m]:& alia[n] que ad offm̄ hꝰi pertinent exercere:donec ipsi ep̄i suaꝫ duritiam recogitent:& abbates benedicere non recusent.

Clemens.iij.

Sicut nobis tua fraternitas intimauit:monachi quidam & canonici regulares ecclesias q̄ ad p̄sentationem eorum ꝑtinent:in tuo ep̄atu hn̄tes ꝓprijs vsibꝰ deputare nituntur[o]: nec volunt ad eas cum vocauerint vocare personas:qn potius [p]occasione concessionis[p] quorundā ep̄orum vicarios in eis ꝓ sua instituunt & destituunt[q] voluntate: admissos ita p̄esionibus [r]onerantes ꝙ nec [s]ecclesijs compe tenter possunt in paupertate[t] nimia deseruire:nec episcopo in episcopalibꝰ[t] rn̄dere:neqꝫ hospitalitateꝫ[v]: sicut cōuenit trāseuntibus ipēriri. Volentes aūt vt status eccl̄ie [x]debitus & antiquus p insolertiam alicuius subuertat: mādamꝰ:quatenus nisi a iurisdicione tua[r] exēpte sint eccl̄ie supradicte predictos[y] excessus studeas rōnabiliter emendare:& [z]nisi p̄dicte persone infra tempus later.ꝯci.[3] ꝯstitutum ad vocātes ecclesias tibi personas idoneas pn̄tauerint: extunc tibi liceat appellatione remota in eisdem ordinare rectores: q eis p̄esse nouerint & ꝓdesse: ita tamen ꝙ ex hoc nullū patronis p̄iudicium [a]in posterū generetur. Inno.iij.

q ¶ Destituunt.in ecclesijs que ad eos pleno iure nō spectant instituere vel destituere nō possūt p̄sbyteros:sed illos debent ep̄is presentare:vt ipsi ep̄o de cura plebis rn̄deant:& monachis de rebus tp̄alibus exhibeant rōnē.ĩ.de prebē.in lateraneñ.ꝯci.& ĩ.de priuile.cū & plātare.§.in ecclesijs.& c.sane.& c.statuendum.sed si pleno iure ad eos ꝑtineāt.tunc.possūt instituere & destituē.xvi.q.ij.c.i.& ĩ.de p̄scri.cū oliꝫ.& ĩ.d̄ priuile.quoniam per confessionem.

r ¶ Pensionibꝰ.nouis quod non lꝫ.ĩ.de censi.prohibemus.

s ¶ In paupertate.magna ꝙ nō possunt honeste deo seruire:qꝛ cum ad vtrūqꝫ festināt neutrum bene peragunt.xvi.q.i.presbyteros.& C.de assesso.l.nemo.

t ¶ In episcopalibus.s.in procurationibus.x.q.iij.cauendum relatum.& c.in cathedratico.vt.e.causa.q.iij.illud si episcopus donet ecclesiam monachis cathedraticum ibi dꝫ hr̄e.ĩ.de dona.pastoral.& tātū debēt sacerdotes monachoꝝ hr̄e.vn̄ iura ep̄alia soluere valeant & hospitalitatē seruare:& vitā suā honeste hr̄e:vt h dicit.& ĩ.de p̄bē.de monachis.

l f Tatuimꝰ substitutos & confirmatos:qꝛ ante nihil facere vel disponere pn̄t.ṡ.de elect.nosti.

m ¶ Bn̄dicere.ar.ꝙ aliqs pōt dare qd n̄ hꝫ.C.de testa.manumis.cū ꝯstitutō.v̄.fi.ar.C.d̄ iure ēphi.l.vlt.ar.ad hoc.ṡ.d̄ ele.suffraganeis.& ff.de acqui.re.do.nō est nouū.& ff.d̄ vsufr.qd nr̄uꝫ nō est.arg.ꝯ.ĩ.de iurepa.qd aūt i fi.& ĩ.de dona.iter vi.& vxo.nup.& ff.de re.iu.nemo.& ff.de acq.re.do.traditio.& i.q.vij.daibertum.& ff.de offi.proconsul.obseruare in fine.

n ¶ Alia.l.vt ꝯferāt lectoratū in ꝓprio mōasterio.ĩ.de eta.& quali cum ꝯtingat.& ar.lxix.di.c.i.si tn̄ p̄sbyteri sint vt ibi:cum & illa ipositio manus nō sit nisi quedā bn̄dictio:vt.i.q i.manus.Sed qualiter pn̄t hoc facere ante suam benedictionem.Dico ꝙ in odiū ep̄oꝝ dn̄s papa hoc ꝯcedit ꝑ ipsam ꝯstitutioneꝫ:ne propterea in spiritualibus vel alijs patiantur monasteria detrimentum ꝓpter negligentiam ep̄oꝝ.similem indulgentiaꝫ habes.ṡ.de elec.nihil est.§.vltimo.

o Sicut nobis.nituntur.qd facere nō pn̄t:nam ad ꝑpuatū ꝯmodū trahi nō debēt q̄ ad cōēꝫ vtilitateꝫ p̄sira sunt.xxv.q.i.q̄ ad ꝑpetuam.& ĩ.de of.archipresbyteri.vt singule.ar.& ff.ꝓ socio actione.§.labeo.&

u ¶ Hospitalitatem.Tenentur enim clerici ad illaꝫ hospitalitatem que continet officium pietatis.xlij.distinctione.§.i.nō ad illam que fit ex debito seruitutis.C.de epis.& cleri.l.i.ĩ.de immuni.eccle.c.i.

x ¶ Tua.ĩ.de priuile.cum & plantare.§.in ecclesijs.& ĩ.de prescrip.cum oliꝫ.& ĩ.de priuile.quoniam.

y ¶ Predictos excessus.ergo si exempti sūt episcopus illoꝝ excessus punire nō poterit:arg.xvi.q.i.frater noster.aliter inutile esset illorum priuilegium:quia priuilegia ita sunt seruāda s̄m ꝙ continetur in illis.ĩ.de priuile.porro.quid iuris sit de hac materia tracratur.ĩ.de priuile.tuarum.& c.cū & plantare.& vi.q.iij.placuit.

z ¶ Concilio.infra de conces.preben.nulla.

a ¶ In posterum.per istam enim ordinationem non fit eis preiudicium in alia proxima presentatione:nisi hac vice tm̄ argumen.ṡ.de elect.cū in cunctis.& nulla admonitio est hic necessaria:qꝛ tempus ipsos admonet:ifra de loca.& cōduc.c.vltimo.& C.de iure emphi.l.vltima.& C.de contrahend.& commit.stipu.magnam.

60

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Licz magister.h.ꝛ.r.procurator.r.de sancto cas dimundo sup archidiaconatu richemundie diutius litiga uerint corā nobis:ꝛ ifra. Ne igitᵘ ius nr̄z negligere videa murᵇ:qui alios in sua iusticia ꝯfouemus:mādamus quatenus si vobis ꝯstiterit archidiaconatum richemundie vacasse p annuz tpe semestri:q̄ vel ad archiepm̄ vel ad capitulū donatio ptinebat non a vacatione sed a noticiaᶜ computato:cum p eo ꝙ eborac.archieps alium supiorem nō hꝫ:ex tunc fuerat ad nos donatio deuoluta: vtriqꝫ super eo silentium imponatisᵈ.

Idem magistro .p.de castro nouo ꝛ.r.monacho fontis frigidi apo.se.legato.

Litteras vr̄e discretiōis accepim⁹: ꝙ cū in qbusdā ecclesijs legatōi nr̄e subiectis q̄dam bn̄ficia ꝛ dignitates tanto tpe vacauissent: ꝙ tam plati q̄ capl'a sm̄ tenorez lat ꝯcilij essēt iure instituēdi priuati:postq̄ aduēt⁹ vester i notuit:in bn̄ficijs illis psonas min⁹ idoneas instituer psum pserūt:ꝛ infra. Discretiōi vr̄e mādamus: q̄tenus si bn̄ficia ꝛ dignitates noueritis personis idoneis assignatas:eas d patiētiaᵉ pmittatis ab ipsis pacifice possideri: aliogn psōas amotētes prsus ab ipsis eas de psonis idoneis aucte nr̄a suffulti n̄ differatis q̄totius ordinare.

Idem epo samorē.

Dilecto filio.p.tt.sancti marcelli psbyro cardi. ꝛ.ꝛ.r.procuratoribus .p.ꝛ.g. apud se .ap.ꝯstitutis auditoꝝ cōcesso: ꝛ infra. Quia nobis ꝯstitit a salamantino decano ꝛ ei⁹ sequacib⁹ post elapsum sex mēsiū spaciū:ꝛ ifra ꝙ epi ꝛ caplm̄ put cōiterᶠ spectabat ad eos: pcedē ad electionem cātoris neglexerāt: electionē supradicti .p. minus canōice celebratā eandē decernimus irritāᵍ ꝛ ianē: ꝛ appellationē a decano ꝛ suis fautoribus interpositā factum archiepi:ad quē iaz erat eligēdi auctas deuoluta: nequisse aliq̄ten⁹ impedire:ꝛ ifra. Mādam⁹:q̄tenus nisi dicto.g.aliquod canonicum obuiet: electionem de ipso factam sublato apo.

a Licet magister.de archidiacono isto habes.j.de testi.cō stitutus.j.de conce.preben.post electionem.

b Videamur.qꝛ ordinata charitas a seipsa ic pit de pe.di. iij.sane.ar.xxiij.q.v.si nō licet ꝛ.ē.de vsupal.nisi vbi de hoc

c A noticia.sic ergo pꝫ ꝙ tps istō currit a tpe scie tm̄.j.d cō cess.pbē.qꝛ diuersitatē.i fi.ar.tn̄ est:currit ab eo tpe:quo scire potuit.vt ff.qs ordo i be.pos.ser.l. vl.Ar.ꝯ.ff.d peti.he.itē veniūt.§.petitā.qd pri⁹ dictum est valet.

d Imponatis.Hic euacuatur opinio illoꝝ qui dn̄t:ꝙ mora i electiōib⁹ possit purgari:q̄ ꝯsueuit nōri.j.de ꝯces.pben.nulla nā hic fuit nulla electio:qꝛ fuit fctā post sex menses.j.e.dilecto.ꝛ.c. seq̄ns n̄ ob.qꝛ illd fuit tolerātia.ꝛ sic planū ē qd dī p totū titulum istum.

e Litteras.patientia. Ita de iure talis ordinatio nō valebat.ē.c. pr.ꝛ.j.c.pr.nā multa p patietiā tolerant:q̄ si in iudiciū venirēt cessarēt j.de pbē.cū'iā dudūz.ꝛ sic nota ꝙ sola patientia dat h ius talib⁹ istitutis n̄ ex illa istitutiōe ex tūc: ꝫ ex nūc ex tali patientia. sic.ff.d of.pcō.obseruare in fi.si.ij.q.i.i primis.b.

f Dilecto filio.cōiter. de iure cōi electio spectat sil'ad caplz ꝛ epz vt pōt h colligi.ꝛ.j.de cō cess.pbē.postulastis.ꝛ.j. d his q̄ fi.a.pla.sine cōsē. ca.ea noscit.ꝛ iō cuz oēs sil'st negligētes:trāsfert eligēdi ptās ad supiorē vt h.ꝛ.c.postulastis.ꝛ sic alia tractare debēt cōit.j.d his q̄ fi. a pla.sine ꝯsen.ca.p totū.ita ꝛ electō dꝫ fieri cōit nisi ꝯsuetudo repugnet.ē.d elec.cū eccl'ia vulterana i fi.vbi de h.ꝛ ita si caplm̄ p se ꝯfert bn̄ficia:vel q̄nqꝫ eps p se:illud tm̄ fit d ꝯsuetudie singulari:vt.c.ea noscit.sic vides ꝙ i qbusdā locis eligit caplz:ꝛ i qbusdā locz eligit eps.vn̄ soli ꝯsuetudi ascribēdū ē:ꝛ tal'ꝯsuetudo rōnabl'ē:ꝛ iō pōt pscribi.d tali potes itelligere ꝛ d ꝯsilib⁹.ē.d ꝯsue.c.vl.i fi.huic qd dixi ꝯdicere vr̄.xvi. q.vij.nulli⁹oio:ꝫ illud itelligas sm̄ ea q̄ dicta st.ꝛ hāc ꝯsuetudinē approbat ꝯciliū lateraneñ.j.d ꝯces.pbē.nulla.vbi hēs: ꝙ q̄nqꝫ ad capl'm spectat collatio pbēde dignitatū ꝛ cura aiarū q̄nqꝫ ad epz:ꝛ tūc vn⁹ supplet ad negligētiā alteri⁹:vt ibi dī:ꝛ illud nō pōt itelligi nisi de cōsuetudie:de iure cōi nor.

g Irritā Et sic pꝫ ꝙ mora i talib⁹ purgari nō pōt:qꝛ tal'electio nulla e st:vt hic dicit.de h dictū est.ē.e.ti.lꝫ.ꝛ in pr.c.

h f Subdiaconos.romano.ꝛ ita pꝫ ꝙ ab alijs attētari n̄ pn̄t.q̄ sibi tm̄ ro.ec.reseruauit.si.ē.d trāsla.int corpalia.ꝛ.c.i.ꝛ.ē.de elec.ꝙ sicut.§.sup eo.ꝛ ē ar.ꝙ ꝯsuetudo ro.ec.ad cōseq̄ntiā trahi nō dꝫ ab alijs.Ar.ꝯ.xij. di.c.i.ꝛ.ij.ꝛ de cō.di.i.basilicas.C.de pu.edi.cū dubitat.ꝛ qd rome fit spectādū ē.ff.de offi.psid.ꝫ lꝫ.ꝛ hꝫ ꝙ papa facit ꝛ nos facē debem⁹.j.de re iudi.i cāis.ꝛ eadē rō q̄ mouet ipꝫ:mouē dꝫ alios iudices.ē.d rescrip. sup l'ris.ar.op.isti. d satisda.tu.§.vl.i fi.So.q̄ ro.ec.seruat ꝛ docꝫ alios obseruare:ad illa seruāda tenēt subditi ei⁹.q̄ xo i signū puilegij sibi tm̄ seruauit:nulli⁹ alius sine sua spāli lnia attentare dꝫ.q̄ sint illa:dī.j.de of.leg. ꝙ traslationem.

i Virgines.xx.q i.duotis.ꝯ:vbi dī ꝙ nō:nisi i die epiphanie:ꝛ in alb pascalib⁹ ꝛ natalib⁹ aploꝝ vgīes st velande.adde ibi ꝛ hoc qd dī h:ꝛ hic qd ibi:ꝛ ita alterū p alteꝝ suppletur.

k Sane sup eo. quattuō sup ple ꝛ ex sabbatum scm̄ ꝛ i sabbato mediane hebdomad q̄dragesime.j.c.pxi.qꝛ tunc lꝫ.

l Ad sacros.ad mīores pōt dieb⁹ dn̄icis ꝛ alijs dieaus solēnib⁹.j.c. pri.tn̄ si sec⁹ fiat: characterez recipiunt.j de ꝯsultatiōi

m Multitudo. arg.ꝙ mullitudo dispēsationē indu cit.l.di.vt ꝯstitueret.ꝛ.i.q.vij.quotiēs.ij.ꝛ.xiiij.di.comessationes.ꝛ.xxiij.q.iiij.non pōt vsus.Ob populum multū crimē ptrāsit inultū.i multitudie tn̄ illis nōspar cit q̄s magis cā delicti esse ꝯstiterit.j.de cle.ex.mi.latores.Et ita pp scādaluz aliqd omittit ipunitū:cū alś nō essꝫ omittendū:qd fieri pōt si vitas n̄ offēdit:q̄ triplex ē.s.iusticie.j.de re.iu.q scādalizauerit.vitas doctrine siue disciplie xi.q.iij.qn̄ ergo.vitas hōe vite.xxij.q.ij.pnū in pn.ꝛ.xxxij.q.v.ita ne.hec nūq̄ꝫ dimittenda ē pp scandaluz.xi.q.iij.inter vba.sed vitas iusticie ꝛ veritas doctrine siue disciplīe q̄nqꝫ omittit pp scādalū:puta qn̄ multitudo ē in cā:vt hic dī de hoc dī.ē.de renun c.nisi cum pdem.§.p graui quoqꝫ.vitas insticie:quo. ad iudicem doctrine siue disciplīe quo ad prelatuz bone vite:ad quēlibet pertinet.

n Antiqua.Argumentum ꝙ consuetudo excusat in delictis:ar.xxxij.q.iiij.obijciuntur.ꝛ.iiij.distinc.deniqꝫ Ar.contra ꝛ infra de simo.nō satis.ꝛ.j.de eo qui duxit

i.ma. quá pol.p adulteriú cú bēret.s̄.de ɔsue.c.vlti.i.
rñso.So.ɔsuetudo siue multitudo excusat a pena itpali
q̄ pp scādalū ipom̄ ñ pōt:s3 a pena etna ñ excusat: imo
ampli⁹ accusat:vt dicūt ɔ̄tia:ꝛ nō min⁹ ardebūt q cū3
mult̄ ardebūt.ij.q.i multi i fi.vl' dic:ꝙ ɔsuetudo excu-
crimis:vtrū sit occultū vel manifestū. Tertiū est modus pu-
blicationis:an sit v3 publicū p opis euidentiá:vel p iudicis
sniam vl' p spōtaneá ɔfessioné i iudicio. Istis trib⁹ modis no
toriū fit crimē.j.ɔ coha.cle.ꝛ mu.c.vl. Quartū est satisfactio
penitētis:v3 an egerit verá pniá3 vel simulatá. Si crimē est

sat i his q̄ sīt ɔ̄ ius
positiuu3:dūtñ sit
rōnabilis ꝛ pscri-
pta:vt.s̄.ɔ ɔsue.c.
vl.i fi.i his v̄o q̄ sīt
ɔ̄ i⁹ nāle nullomō
nec illa ɔsuetudo
excusat:vt ibide3
i.responso.

o Deponerēt ab
executiōe ꝛ suspen
si bērent cu3 tñ re
cepissent characte
rē:vt.j.e.c.pe.

p De eo autem
aut duos.nū
quid plures.vtiq3
dūmō ñ videat ge
neral' ordinatio.

q Ad minores.
Et sic vr̄ ꝙ oēs mi
nores ordies possit
aliqs sil' recipe ex
eo ꝙ dic:pōt ꝓmo
uere vnū ad mino
res:q2 idetermiate
dixit ad minores de
oib⁹ pt itelligi.xix
di.si romanoꝝ i fi.
j.ɔ puile.q2 circa.
qd sat̄ pōt ɔcedi:ꝛ
ɔ facto obtiet:vt h
ꝛ.j.de eo q fur.or.
re.cu3.b.nisi ɔsue
tudo repugnet:q̄
scādalū generaret
ɔsuetudo.n.ea q̄ li
cita sīt reddit illici-
ta.j.ɔ cle.ɔiug.cū
oli3.ꝛ.j.ɔ cog.spi.
super eo.

r In sabbato.vt
lxxv.di.ordi.ij.nō
g̅ die dñica.j.e.lr̄as.ēt ɔtinuato ieiūio:vt qdá dicebát.

obstaculo confirmetis

De tēporibus ordinationū3. ꝛ qualitate ordinandorum

Alex.iij.batoñ.episcopo.

Subdiaconos autē nulli nisi ro⁹.pont. liceat dieb⁹ dñicis ordiare: quis cōse crandi deo dicatas v̄gines ꝛ minores ordines his diebus bēant lniá3 celebrandi. Sab bato qdē pētocostes non lice at alicui sacros ordines cele brare:cū in sequenti septima na recepta spūs sancti grā ce lebrent. Idem epo herford.

Sane sup eo:qd moris es se dixisti i ecclesijs qbus da scotie ꝛ vallie i dedicatio nibus ecclesiaꝝ vel altarium ex̄ iciunia q̄ttuor tēpoꝝ cleri cos ad sacros ordies ꝓmouē significamus ꝙ ɔsuetudo illa vtpote istitutiōi ecclesiastice inimica ē iprobāda: ꝛ nisi mł titudo ꝛ antiq̄ ɔsuetudo fre ess3:tal' ordiati ñ deberent p mitti: i susceptis ordib⁹ mini strare.nā apud nos sic ordina ti deponerent: ꝛ ordinantes priuarentur auctoritate ordi nandi. Idē3 eidem.

De eo át qd q̄siuisti: an li ceat ex̄ ieiunia q̄ttuor tēpoꝝ aliq̄s in ostiarios lecto res exorcistas vel acolythos aut etiá subdiaconos ꝓmoue ri.t.r.ꝙ licitum est epis dñicis ꝛ alijs festiuis diebus vnum aut duos ad miores ordies ꝓmouē: s3 ad subdiaconatu3 nisi i q̄ttuor tpib⁹ aut sabbo sctō vel sabbato añ dñicam ɔ passione: nulli epoꝝ: p̄t̄ ꝙ ro. pō. l3 aliquos ordiare. Idē3.

Ex tenore tuarū lr̄arum acepimu⁹ ꝙ.n.cleric⁹ a deo deliqt:ꝙ si pctm̄ ei⁹ esset publicū degraderet ab ordi ne quē suscepit: ꝛ ápli⁹ ñ pos set ad supiores ordines ꝓmo ueri. Uerꝝ qm̄ pctm̄ ipm fore occultū dixisti: mādamus q̄te n⁹ pniam ei ɔdigná iponas ꝛ suadeas: vt pte pnie pacta or die suscepto vtat: q̄ ɔtēt⁹ exi stēs ad supiores ápli⁹ nō ascē dat. verꝝ tñ q2 pcm̄ occultū ē: si ꝓmoñeri voluerit eū nō de bes aliq̄ rōe ꝓhibē. Luci⁹ iij. archiepiscopo turoñ.

Ad aures nr̄as puēit: ꝙ religiosi qdam ad supio res ɔsiderāt ordies ꝓmoueri s3 plati eoꝝ ɔsiderijs ɔ̄dicūt. Tue igit̄ ɔ̄ñi.t.r.ꝙ hōesti⁹ ꝛ tuti⁹ est subiectis ɔbitá ꝓposi tis obediēdia3 ipendēdo i in

enorme ꝛ manifestu3:vt
sil' ɔcurrāt q̄ztitas ꝛ q̄li
tas cris:depōit nec vnq̄3
restituit:p⁹ q̄ztācūq3 pei
tentiá.l.di.minoꝝ.Si v̄o
enorme ꝛ occultu3:in eo
casu monēd⁹ ē:vt abstie
at ꝛ ñ cogēd⁹:q2 solū de
u3 h3 vltorē: q2 latentia
pcā vidictā ñ hñt.xxxij.
q.v.xpiana.ꝛ acta pnia
poterit offō suo vti:ꝛ ad
maiores ordies ascende
re:vt h ꝛ.j.ɔ simo.ex tue
pter reos homicidij.j.e.
q̄sitū ē.vbi exēplificant
cria talia.Si v̄o medio
cre fuerit ꝛ occultū acta
pnia vel pte ei⁹ pofit re-
máere i officio suo ꝛ ad
maiores ordies ꝓmoue-
ri forti⁹ q̄3 in alio casu.l.
di.de his v̄o.Si medio
cre ꝛ manifestū:si conui-
ct⁹ est in iudicio vel timo
re ꝓbationū ɔfessus: i eo
casu depōit.lxxxi.distin.
siqs cleric⁹.Si v̄o publi
cū ē p opis euidētia3 vel
spōtaneá ɔfessioné:tunc
acta pnia pofit cū eo mi
sericordit agi:h3 ꝙ visū
fuerit epo q̄ñq3 plus vel
min⁹.xv.q.vlt.siqs p̄sb̄r
l.di.p̄sbꝝ.Et hoc totum
itelligas cū vera3 pniá3
egerit ꝛ ñ simulatá:q2 si
simulatá ñ restitueret.l.
di.vt constitueretur.

u Occultū.Et sic ꝓba
tiōe cessante vidicte rō
congescit.xxxij.q.v.xpia
na.ꝛ secretoꝝ de⁹ iudex
ꝛ cognitor est.xxxij.di.erubescant.ꝛ.ij.q.v.consuluisti ꝛ solu3
deum habent vltorē.C.de iureiuran.iurisiurandi.

s Ex tenore.adeo.puta periurium vel adulterium
cōmisit:vt.j.eo.titu.c.vlti.

t Utat.Nō g̅ qd dicit h:ꝙ criosus acta pnia pōt pro
moueri:ꝛ i suspectis ordib⁹ mistrare:ar.ad hoc.xxxiiij.
di.fr̄nitatis.l.di.q2 tua.ꝛ.c.dño.ꝛ.c.pōderet.ꝛ i plurib⁹
alijs.ar.ɔ̄.xxv.di.ꝓmū.ꝛ.i.q.vij.siqs oēm.ꝛ.xlviij.dist.
qm̄.So.qdá dixerūt:ꝙ si ꝓmot⁹ ñ ē nllomō d3 ꝓmoue
ri p capl'a prime dicta. Hec fuit nimis rigida opio: q2
res pene ɔ̄ nām ē:vt aliqs sit siue pctō.xxv.dis.§.nunc
át vñ vr̄ idē dicēdū circa ꝓmotos ꝛ ꝓmouēdos.facili⁹
tñ ipedit ꝓmouēdus q̄3 deijciat iá ꝓmot⁹.xv.q.i.§.vl.
Circa ꝓmotos aūt.h.ꝛ.t.distinguūt ꝙ q̄ttuor ɔsideran
da sunt. Primū.s.q̄ztitas cris:vtrū v3 sit enorme vl' me
diocre:ꝛ in h ɔsiderat q̄ztitas cris:scdm est q̄ ē q̄litas

x Prohibē.ēt si in crie teneant ꝓhibēdi ñ sīt:sed ɔmonēdi
j.e.c.vl.ar.ɔ̄.j.c.pr.So.h logt ɔ secl'ari:ibi ɔ regulari:q ppá
volūtaté ñ hūt.xij.q.i.ñ dicat̄.ꝛ.c.nolo vel illō pp scādalū pre
latoꝝ:h nullū scādalū.vl' meli⁹ istō ē:cū qs petēs ordies h3 i⁹
petēdi rōe titli quē h3 vl' dignitat̄:istō cū i⁹ petēdi ñ h3:ꝛ iō
plat⁹ su⁹ q̄ nouit secreta sua pt eū repellē.ar.j.ɔ spō.pterea.ij.

y Ad aures.prelati.i.abbates vel priores regulares large
sumpto vocabulo.j.de ver.signi.q̄zuis.

z Obedientiá.ꝛ ita p3 ꝙ minores suis prelatis obedientiá
suare debēt:ar.c.di.ɔ̄ morē.ꝛ.xix.di.in memoriá.ꝛ.viij.q.i.
sciendū.ff.de re mi.l.ij.§.in bello.xi.q.iij.absit.Ar.contra q2
nō semp est obediendu3.xij.di.nō liceat.xv.q.vi.iuratos.xi.q.
iij.non semper.C.de decu.oēs.li.x.in fi.ꝛ ifra.e.dilectus.So.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

si platꝰ excōicet: siue iusta sit snīa siue iniusta obediēdū ē snīe xi.q.iij. snīa pastoris. ꝛ c. si eps forte. nisi i duobꝰ casibꝰ. j. ð sē. ex p tuas. Itē pcepto plati: si nō ptinet ad offm suum: qð pcepit nō ē obediēdū. ff. de reg. iu. fcm̄a iudice. ar. vij. q. i. q2 frat. Si vo ptinet ad offm suū. obedidēdū ē: vt hic ꝛ silibꝰ: qñ ñ ð cipit i pcepto. Si vero recipiat qð oio ē malum: nō faciat ꝯ ꝯsciam: lꝫ iustū videat plato. j. de resti. spo. lr̄as. puato qð dr̄ j. de sen. excōi. inqsitioni. Si vo pcipiat qð maluꝫ ē: nō obediendū ē ei. xi. q.iij. q resistit. ꝛ c. si dn̄s. ꝛ c. iulianꝰ. ꝛ c. ñ semp. Si vo dubiū sit pceptuꝫ ppter bonuꝫ obedientie excusat a peccato: lꝫ i vitate sit malum. xxiij. q. i. quid culpatur.

a ¶ Scādalo. Arg. nihil cū scādalo faciendū esse. ar. liiij. di. gnālis i fi. ꝛ li. di. c. i. xij. di. illa. xxviij. q. i. vxor. ꝛ c. iā nūc. Arg. ꝯ j. de re. iu. q scādalizauerit. xi. q. iij. iter verba. ꝛ ð de renun. nisi cū pdē. §. p graui quoqꝫ. So. p vitādo scādalo sepe cessat rigor ecclesiastice snīe: ꝫ malū ppetrari nō dꝫ: ar. xi. q. iij. qd ergo. de h dictū est. ꝫ. e. sane. ꝛ. i. c. nisi cū pridē. pro graui.

b ¶ Esse pot. Nō aliqd eē faciēdū vel omitēdū ad cautelā eoꝝ q̄ fieri nō pñt. xxxij. q. i. dixit dn̄s. ff. ð ne. ge. diuortio. i. rn̄so. l fi. ff. ð eie. ꝛ effu. si vo. § ptor. ff. de dā. ifec. q bōa §. siquis stipulaturus.

c ¶ Regnū dei. q2 apud deū nō gradus elegātior: ꝫ vite melioris actio ꝯprobat. xxiij. q. iiij sic excellentiā. ꝛ ille maior dr̄ regno dei: qest iustior. xl. di. nō loca. ꝛ c. multi in fi.

d ¶ Si Archieps. ordinādus. i. ꝯsecrandus: nisi forte hērent ius i electiōe. xciij. di. miratus sum. ꝛ tunc dic ordinandus. i. eligendus: q2 de consuetudine vocandi sunt.

e ¶ Metropolitanā. lxiij. di. metropolitano. ꝛ. li. di. c. vlti.

f ¶ Ab oibus. Nō qð oēs tāgit ab oibus cōprobari dꝫ: quia in ꝯcedendo haustum aque oēs debent venire: ad quos ius aque spectat. ff. ð aqua plu. arcen. in ꝯcedendo. ꝛ C. de auc. p stan. l. vlt. ꝛ C. de cōi agro. deser. qcūqꝫ. ij. in fi. li. xi. ꝛ. viij. q. i. lꝫ ergo. ꝛ ff. de adop. nā diuus. Dicas ꝙ in tali casu oēs vocandi sunt: ꝛ debent adesse si fieri pōt: ꝛ tunc sufficit ꝙ maior ps cōsentiat. ff. añ muni. ꝙ maior. ꝛ oēs suffraganei debebant ipsum ordinare legitur. lxiij. di. q2 per ambitiones. Et hoc qð dixi ꝙ maior pars sufficit: locum habet in collegijs. secus in priuatis: vt dictum est. ꝫ. de comiti. vt omnes.

g ¶ Melius. ꝛ sic vr̄ ꝙ lꝫ possit aliqd fieri p aliū ꝛ pinde habeatur ac si per se. ff. quod cuiusqꝫ vniuer. item eorum. §. i. ff. de admi. tu. ita tn̄. §. gessisse. melius tamē res expeditur per se ꝙꝫ per alium. argu. ij. q. vij. accusatio.

feriori misterio deseruire: ꝙ cū ppositoꝝ scandaloᵃ gradum appetere dignitatem: nec est i hac pte subiectoꝝ desideriū ꝯfouendū qm̄ eēᵇ pōt: ꝙ plati eoꝝ cōmissa secreta nouerint: ex qbꝰ ꝯstat eis: ꝙ salua ꝯscia neqūt sublimari: q2 ñ in sublimitate graduum: sꝫ in āplitudine charitatis acgrēt regnum deiᶜ. Idem.

Si archieps obierit: ꝛ alter fuerit ordinādꝰᵈ: oēs epi eiusdē puicie ad sedē metropolitanā ꝯueniāt: vt ab oibꝰᶠ ordinet. Reliq vo ꝯprouinciales epi si necesse fuerit: cetis ꝯsentiētibꝰ a tribꝰ iussu archiepi poterit ordinari: sꝫ meliꝰᵍ ē si ipse cū oibꝰ eū q dignꝰ ē elegerit: ꝛ cūcti pit pōtificē consecrauerint. Ex ꝯci. aret.

Nec epi sine metropolitani pmissuʰ: nec metropolitanꝰ sine duobꝰ vel tribꝰ epis cōprouincialibꝰ psumat epꝫ ordiareᵏ: ita vt alij epi cōprouinciales admoneant epistolis: vt se suo rn̄so significēt ꝯsensisseˡ. Qð si int ptes aliq̄ dubitatio fuerit: maioriᵐ numero metropolitanꝰ ꝯsentiat.

Urbanus. iij. arepo pisano.

Cum qdā: ꝛ infra. Epꝫ q die q̄ nō debuit ordines celebrauit: canonicaⁿ disciplina corrigere ꝛ ordinatos a suscepstis ordinibꝰ tādiu reddē debes exptes dōec apð nosᵒ restitutiōis grāꝫ ꝯsequantur.

Cele. iij. hydroñ. archiepo

Cum sm regulas ecclīasticas. ꝛ. j.: Qð vo sic dr̄: in ptibꝰ calabrie latini a grecis ꝛ greci a latinis pꝫ altutrius istitutiōis obseruantiāᵖ ordinant nolumꝰ decetero ꝯmixtiōes ꝛ ꝯsuetudines rituū i ordinibus obseruari. Inno. iij. abbati ꝛ conuentui cariloci.

Ex pte vr̄a nr̄o fuit apostolatui reseratū: ꝙ qdaꝫ monachꝰ vr̄ se ad nigrosᑫ mōachos trāsferens ꝛ habitum eorum assumens ad sacerdotij ordinē in ipso hitu ē pmotꝰ. vnde q2 dubitasti: vtrū in assumpto taliter ordine ministrare debeat mādamꝰ. q̄tenus nisi canonicū aliud obuiet: ipꝫ mōachū

h ¶ Nec epi pmissu. ita ꝙ ipse sit pn̄s vel alius cui cōmiserit vices suas. j. de offi. or. ꝙ sedē. sic iudex iusta de cā pōt cōmittere alij vices suas. j. de offi. dele. pastoralis. i. rn̄so. sic ꝛ pdicationis officium pōt ordinariꝰ alij committere cū id p seipsuꝫ cōplere nō possit. j. ð offi. ordi. iter cetera si. ff. de pcura. l. i.

i ¶ Sine tribꝰ. icꝫ siue. ꝛ sic nō ē ꝯtra lxiij. di. ꝯprouinciales. Quidā intelligebant olim lr̄am sicut sonat ꝛ male q2 sic videret ꝙ archieps minorē auctoritatē ꝙꝫ eps haberet: cū hoc possit fieri a tribꝰ epis sine suo archiepi: vt. ꝫ. c. pr. ꝛ iō additū fuit i lr̄a: vl duobꝰ qð ñ erat in antiq ꝯpilatiōe. ꝛ ꝙ dic tribꝰ est de substātia cōsecrationis: alr̄ ñ esset ꝯsecratꝰ si essent paucioresi lxvi. di. porro. vbi tradit forma cōsecrationis ab aplis.

k ¶ Ordiare. i. cōsecrare.

l ¶ Cōsensisse. lxiiij. di. c. i. ij. iij. ꝛ. iiij.

m ¶ Maiori. qñ maiori numero sit stādū vl nō: nō. ꝫ. ð elec. eccl'a vr̄a. ij.

n ¶ Cum quidaꝫ canonica. vt priuet ptāte ꝯferēdi ordies: quos illicite cōtulit. ꝫ. e. sane. ꝛ. j. e. lr̄as. al's si pena statuta nō esset: pro arbitrio superioris puniretur. j. de offi. delega de causis.

o ¶ Apud nos. ꝛ sic talis dispēsatio soli pape reseruat. e. lr̄as. q2 ex eo ꝙ dicit apud nos: alijs abstulit ptāteꝫ. ar. j. de pbē. de multa i fi. vbi dicit p se. ap. ꝛ ita nō per alios: ar. j. de sen. ex. nup. ꝛ. j. ð pb. que i fi. ꝛ. j. e. dilectꝰ in fi. Et sic hēs vnū casuꝫ: in quo epi vel archiepiscopi dispensare non possunt. in dic. vt. j. e. consultationi.

p ¶ Cum sm. obseruantiā. Clerici latini i partibꝰ calabrie ordinabant a grecis epis sm institutioneꝫ grecoꝝ. ex q̄ttuor tpa ordies ꝯferendo. ꝛ ecōuerso greci a latinis: ꝛ ita pmixtiꝫ se ordinabāt adiuicē. Et h p hibet ꝙ latini decetero ritū illoꝝ nō suent: ꝫ i q̄ttuor tpibꝰ ordies ꝯferāt: nō obstante ꝯsuetudine antiqtꝰ obtēta: cū sit potiꝰ ꝯ ecclesiasticā istitutionē. ꝫ. e. sane. ar. ꝯ. j. e. qð trāslatiōi vbi tolerat mos. ꝫ hodie tal' mos reprobat: vt decetero talis ꝯmixtio esse ñ debeat: ꝫ vnus sit eps: q oibus psit. j. de of. or. qm̄ in plerisqꝫ.

q ¶ Ex pte. ad nigros. Sꝫ q̄ fuit dubitatio hꝰi qōnis

offm̄ sacerdotis libe' exeq p
mittitatis.

I dem. c. pb̄ro card. ap. se. le.

Q Uod trāslatōi pōtificis ꝛ isra Cō. t. t. r. ꝙ cū cl'icus grecus ep̄o latio subiect⁹ a greco pōtifice ordiaꝛ: nisi ꝺ mādato vel lnia sui epi fiat iterdicēda ē ei ordis executio sic suscepti tāq̄ ab alieō pōtifice siñ mādato l' lnia sui epi ordiato. Si v̄o ꝺ mādato vel lnia sui ꝑsul' a greco pōtifice s̄m morē grecoꝝ fuerit ordiat⁹: lz culpād⁹ sit ep̄s latin⁹ q clicos suos a greco facāt istitute ordinari q̄diu tn̄ tal' mos ab eccl'a toleraꝛ: ipediri ñ dz ab executōe ordiuz tal'r susceptorū.

I dem mutineñ. ep̄o.

Q Uam l distribuēdis: ꝛ infra Memim⁹ a nob fuisse suppliciter postulatū ꝛ clemēter idultū: vt q: ꝑfatus. a. eccl'e ro. subꝺ. erat: mandaremus ipsum p boñ. ep̄m ꝑmoueri.

I dem eidem ꝛ magistro. b. subdia. nostro.

L Itteras vestras recepim⁹ sup iordiata ordiatōne imolñ. electi: quē boñ. ep̄s ꝑcedēti sabbo in diac. ꝛ sequēti die dñico ꝯtiuato ieiūio in pb̄rz ordiauit: in q̄ q̄tuz vtq3 dliq̄rit euidēt itelligit q prudent attēdit. Si. n. vtrūq3 ordinē eodē die cōferre illi non licuit: pari ñ licuit rōne vnuz ordinē vno' die ꝛ aliū alt'o ieiunio cōtinuato ꝯferri: cū pp ꝯtinuatōez ieiunij fictiōe canōica: siū māe diei dñice trahatur ad sabbz siū vespa sabbati ad diē dñicā referaꝛ: profecto māe cū vespa seu vespa cuz māe ad eūdē diem ptinē dicetur. na si quantuz ad hūc necessitatis articulū pertinet māe ad vnū diē ꝛ vespa referatur ad aliū: cur esset cōtiuatio ieiunij nec'ia: cum ꝛ sabbato añ cenā ꝛ dñica āte prādiū intelligant ēē ieiūij. Prefatū itaq3 boñ. ep̄z vt puniāt i quo deliq̄t a collatōe ordinū diacōij. s. pb̄rij: alteruz v̄o ab executōe officij sacerdotal' tādiu volum⁹ manere suspēsos: dōec de ill' aliter disponam⁹.

H o. iij. episcopo. ꝛ ar'd. le.

iō dubitauit: q: mōach⁹ iste fuit apostata. vñ nō ꝺbuit admitti ad ltios act⁹: vt. iij. q. iiij. beat⁹. ꝛ ita v̄z ꝙ abbas ñ possit dispēsare cū eo: q: tpe quo recipit ordies: suspēsus erat: ar. j. eta. ꝛ qua. cū b ōe. ꝛ. j. ꝺ cle. ex. mi. postulastis. Ar. ꝯ. s. ꝺ elec. cū inter. r. Uel dic ꝙ ñ apostatat nisi q ad seculuz redit. j. de apost. c. j. ꝛ. l. di. c. vl qñq3 dicunt apostate retro abeūtes xxvj. q. vl. nō obs. ueus. Itē ꝛ apostata dr̄ qui recedit a fide. ij. q. vij. ñ pōt.

r Libe. Si mōasteriū ad qꝺ trāsiuit fuit maioris religionis: tūc ñ peccauit. j. ꝺ re. licz ꝛ tūc ꝺ iure cōi pt i ordie suscepto libe mīstrare ꝛ h itav̄z fuisse. si v̄o mioris tūc peccauit mortaliter: ꝛ tūc cūc eo ē dispēsandū: ꝛ al'r nō dz ministrare.

s Q Uod trāslationi ordiaꝛ ex q̄ttuō tpa: sic est i antiqua cōpilatione: ꝛ sic bñ facit ad titulum.

t De licētia. ix. q. iij. lugduñ. lxxj. di. c. j. ij. ꝛ. iij.

u Toleraꝛ. hec fuit cōparatiua pmissio: vt h inuiꝛ: ar. j. de preben. cū iam dudū. forte ppt scandalū ꝛ multitudinē toleratur ar. s. e. sāe. ꝛ. xxij. q. iiij. ñ pt. mos iste hodie nō toleraꝛ. j. ꝺ offi. ordi. qm̄ i plerisq3. ꝛ. s. e. cum s̄m.

x Q Uam in distribuēdis. idultū. Sz nōne ep̄s talez iudicat. j. ꝺ ma. ꝛ obe. p tuas. Preterea v̄z ꝙ poti⁹ sit onus q̄z honor. Dic ꝙ licet sit onus in hoc i multis tamen est honor: q: nō pōt nisi pluribus testib⁹ cōuinci. ij. q. iiij. presul. c. nullā. Itē ñ pōt cogi ab ep̄o recipē ordines: ar. de cō. di. ij. c. vl. Itē q: maior honor ei ꝺbetur q̄z alijs. j. ꝺ ma. ꝛ obe. p tuas. ꝛ. ff. ꝺ al. scri. l. vl. Sed iste pōt iudicari ab ep̄o suo: vt dicit illa ꝺcre. p tuas. vñ ꝯ. ix. q. ij. nullus primas. vbi dr̄. q nō pōt ordiare ñ pt iudicare ꝛ ecōuerso. Illud ordinariū ē ꝛ regulare: hoc speciale est propter excellentiam superioris: qui manū imposuit: ar. c. illius de con. di. ij. c. vl.

y L Itteras v̄ras vno die. Hic ergo solū reprehēdiꝛ h ꝙ ordinē vnū vno die ꝛ alteꝝ altero die ꝯtulit eidē ep̄s. Unñ collige: ꝙ si die sabbati ñ potuit ꝑficē ordinatiōem seqenti die dñico cōtinuato ieiunio pōt eā quam icepit perficere: ꝛ vno die intelligunꝛ ordies collati fictiōe iuris: ꝛ sic loquiꝛ. c. lxxv. di. ꝙ a patrib⁹.

z Cōtiuatiōez. Cōtiuatiō ꝺ duob⁹ facꝛ vnū ꝛ ꝯiūgit illa: ar. xvj. q. iij. §. pt. h̄ hic ꝺ ꝑscriptōib⁹. ꝛ. vij. q. j. illꝺ. ꝛ. c. nihil si cū bisext⁹ occurrit: duo dies p vno cōputantur. j. ꝺ v̄. si. q̄siuit. ꝛ. ff. ꝺ mio. ꝺniq3. v̄. miorē. Sz ar. ꝯ. ff. ꝺ sta. li. cū h̄ēs. §. stich⁹

a Fictōe. imo ꝛ siñ fictōe aliq̄ bñ vespa ꝛ māe ad vnā diē valē referūꝛ: iux̄ illꝺ: ꝛ fcm ē vespe ꝛ māe dies vn⁹.

b Pertinē. teneas icōtāꝛ: ꝙ oēs ordies die sabbati ꝯferri ꝺbēt. s e c. j. ij ꝛ. iij. ꝛ. lxxv. di. c. vl. preter ep̄alē dignitatē q̄ die dominico tm̄ ꝯferꝛ. lxxv. distī. c. j. ꝛ ꝑter miores ordies q pn̄t cōferri dieb⁹ dñicis ꝛ alijs solēnib⁹. s. e. c. ij. ꝛ. iij. ꝛ subdiacōatus ordo pt cōferri die dñico a solo papa: vt. s. e. ꝺ eo. Licz q̄ die dñica continuato ieiūio ꝯferāꝛ: sabbo tn̄ conferri itelligunꝛ. ꝛ iō cōtinuatio ieiūij nec'ia ē. H. v̄o dic oēs ordies die dñica ꝯferēdos ꝛ ñ die sabbi ꝛ idem dicit de baptismo ꝺ cō. di. iiij. venerabil'. ꝛ c. se. ar. lxxv. di. ꝙ a patrib⁹ v̄. si. s̄z p⁹ diē sabbi ei⁹ q3 noctis: q̄ successit i pria sabbati exordia ꝯsecrādi eligāꝛ: i qb⁹bis q ꝯsecrādi st ieiūijs ꝛ ꝯieiunantib⁹ sacra benedictio ꝯferaꝛ qꝺ eiusdē obs̄uantie erit: si mane ipso die dñico ꝯtiuato sabbati ieiūio ordiatō celebreꝛ aliquo tpe ꝑcedentis noctis initia ñ recedūt ꝛ h̄z opinionez ei⁹ ñ v̄z q̄re sit cōtiuatio ieiūij necessaria: vt vna dies fingaꝛ sabbatū ꝛ dñica. Nā sic ordo ep̄alis pōt ꝯferri die dñica sequēti ꝛ ñ exigiꝛ cōtinuatio ieiunij nec fingaꝛ dies sabbi trahi ad dñicaz. ita si qs ordietur māe die dñica posset hoc facere sine ꝯtiuatiōe ieiunij. Nota tn̄ ꝙ in sabbato magno paschali non celebraꝛ ordo. q: nec missa cātaꝛ: ꝺ cō. ꝺ. iij. sabbato. Dicūt qdā ꝙ illi ordines q celebranꝛ die dñica trahūtur ad sabbatuz: ꝛ ideo fit ordiatio die sabbi: qm̄ sabbz sigt reqē: ꝛ q ordiaꝛ trāsit ad reqē clicalē: reqescit. n. a laborib⁹ sclarib⁹ Uic. dicebat spāle de sabbato paschali: vt missa trahaꝛ ad dñicā sequētē. ꝛ ordies ad sabbatū: sz hodie non fit hoc in illo sabbato. s. e. ꝺ eo. vbi dicitur ꝙ in sabbato sancto ordines cōferuntur. imo ita celebratur tunc missa sicut in alijs sabbatis ordinationum: ꝛ ita seruatur de facto et bene celebrantur ordines. s. e. c. iij.

c Nā si quantum. rñsio tacite q̄nis. Diceret aliquis: duo dies sunt et ita non vno die duos ordines cōtulit: ꝛ respōdet.

d Deliquit. imo in pluribus puniuit eum q̄z deliquit: q: ñ peccauit diaconatū cōferendo. et tamē fuit punitus i eo. et iō plus punitur ordinator q̄z ordinat⁹: q: debuit esse prudentior: et ꝙ maior: ar. s. de transla. inter corporalia. vt et alij a similibus arceantur. et est simile. j. c. proximo.

62

Uel nõ est ꝯpos sui eps ꝯuentreñ. vel nimis videtur a se sciaz repulisse[a]: qui m. puerũ latorem pñtium ad huc. xiij. annorũ contra sacrorum canonũ instituta[b] inordinate in diaconuz dicitur ordinasse in ludibriuz ordinis clericalis: ⁊ infra. di. u. mãdam⁹ quaten⁹ si rez inueneritis ita esse: predictũ epm a collatione ordinũ suspendentes[c] ipm vt eidez. m. quẽ ab executiõe officij diaco. vsq; ad etatẽ[d] legitimã in iniuriam[e] suspendimus ordinantis: prouideat ĩ ecclesiastico beneficio cõpetenti[f] per cen. ec. cõpellatis.

Idem leoñ. ⁊ sal. abba.

Ilect⁹ fi. gu. imiliceñ. canonicus nr̃o duduz ap. resauit ꝙ imilic. ecclesia suo viduata pastõe: canonici ipsum vnanimiter elegerũt[g]: qui cũ esset citra sacros ordines cõstitutus: a⁊eps cassalẽ. metropo. eoꝝ epo treceñ. mãdauit: vt eũ ⁊ vno eodem die ad tres[h] sacros ordines promoueret: qđ ille nõ ausu proprio sꝫ ipsi⁹ a⁊epi mãdato perficit. Cũ ergo nobis ꝯstiterit supradictũ epm in pluribus deliquisse: tuz q⁊ sine mandato a⁊epi: vt ipse cõfessus extitit ad huiusmodi ordinatões inordinate pcessit: tũ q⁊ si de mãdato archiepi ꝯstaret: cuz illi huiusmodi dispẽsatio a canone minime sit ꝑmissa[i]: ipsi obtẽperare[k] nõ debuit in hac pte: tũ ẽt q⁊ reatũ periurij[l] sepius variauit[m]: iurando pri⁹ ꝙ archiepiscopus id preceperat: ⁊ postea ꝙ illđ nõ mãdauerat in iudicio ꝯfitendo ipz tandiu ab ordinandi suspendim⁹ potestate: donec nr̃am[n] meruerit grãm obtinere.

Gregorius nonus archiepiscopo baranensi.

Onsul. t. r. ꝙ eos qui extra tpa statuta sacros ordines receperũt: characterẽ[o] non est dubiũ recepisse: quos pro transgressione huiusmodi primo eis pnia ĩposita ꝯpetẽti[p] sustiñẽ potis[q] ĩ susceptis:

a Uel nõ est cõpos. repulisse. vñ posset ei dici: ⁊ ego repellam te ne sacerdotio fũgaris mihi. xxxviij. di. oẽs psallentes in fi. ⁊ .s̃. de renun. nisi cũ pridem. §. pro defectu.

b Instituta q̃ dicũt ꝙ ante. xx. annum nullus debet in subdiaconũ promoueri. xxviij. di. in his. lxxviij. di. ĩ singulis. ⁊. c. generaliter. ⁊. c. subdiaconus ergo multo minus in diaconũ qs ante. xxv. annuz ordinari non đbꝫ. lxxvij. di. placuit. ⁊. c. in singulis ⁊. c. quicunq;.

c Suspẽdentes. vt puniat in quo peccauit. xij. q. ij. q. ⁊ humanis. ⁊. c. de viro. ⁊. xvj. q. j. reuertimini. ⁊. s̃. c. pro. lr̃as. ⁊ punit hic in collatiõe ordinum: quia in hoc tamen deliquit.

d Etatẽ. Et lꝫ nõ sit in etate legitima: nihilominus recipit ordines: sꝫ executio suspenditur vsq; ad legitimã etatẽ. fi. j. de eta. ⁊ qua. ex rõe: vbi suspenditur administratio talib⁹ cõcessa vsq; ad legitimã etatem. sic ⁊ ips non impedit ordinis collatõem. j. e. cõsultationi. ⁊. s̃. e. sãe. ⁊. c. cũ quidam.

e Iniuriam. si. lxxj. di. c. j. ⁊. xvj. q. vij. ꝺcernim⁹ sꝫ pp factũ prelati iste nõ đbuit in executiõe puniri. Iniquũ ẽ eniz aliquez alteri⁹ odio pregrauari C. de inoffi. testa. siquis In suo ⁊ peccata suos debent tenere auctores j. đ his q̃ fi. a ma. par. ca. q̃siuit. ⁊. C. de penis. l. sancimus. ⁊ nõ dꝫ alteri ꝑ alteꝝ iniqua cõditio afferri. ff. đ reg. iu. nõ dꝫ. ⁊. ff. qđ vi aut clam. ne in ptãte. sꝫ hoc fuit q⁊ etas repugnat. Sꝫ nunquid teneretur ad continentiam iste qui infra annum discretionis suscepit ordines sacros. de hoc nota. j. de cle. per sal. promo. c. vno.

f Cõpetẽti. s. ꝑsone qualitate. ĩspecta: ar. xlj. di. ñ cogãtur. ff. de iure do. cũ post diuortiũ. §. gener. ⁊. l. quero. ff. đ admi. tu. cum plures. §. cum tutor. ⁊. ff. de vsufruc. sꝫ ⁊ siquid. §. j. ⁊ scientia consideratur. j. de preben. de multa. ad hoc enim tenet si titulum non hꝫ. j. de preben. cum s̃m apostolum.

g Electus. elegerũt. i. postulandum. s. q⁊ si simpliciter elect⁹ fuissꝫ nõ valuissꝫ electio. fi. s̃. đ renũ. p⁹ translationem

h Tres sacros. qđ nullo modo dꝫ fieri: sꝫ vnus ordo vno die debet conferri. s̃. e. lr̃as. ⁊ ideo punitur: vt in fi.

i Permissa: ar. op. ꝙ epi dispensare nõ possũt: nisi ĩ casib⁹ sibi cõcessis a iure: quod quidã cõcedunt ⁊ facit ꝓ eis. j. de fi. p̃sbyter. c. vl. ⁊ pe. Ar. ꝯ. j. de sen. ex. nup. ĩ qua opinione sunt lau. io. vi. ⁊. t. de hoc traditur j. đ iudi. at si clerici de hac materia nota. l di. miror. ⁊. j. q. vij. §. nisi permissa immo prohibita. s̃. e. littera. j. đ eo qui fur. ordi. rece. c. vlt. ⁊ ita colligitur ar. ꝓdictũ Uel dic ꝙ nõ licet episcopo dispẽsare in his q̃ ꝑtinẽ ad generale statum ecclesie: vt hic. ⁊. s̃. e. sane. ⁊. s̃. e. litteras ĩ cribus dispẽsare pñt: nisi sit expresse ꝓhibituz.

k Obtẽperare. h habes ꝙ auctoritas supioris nõ excusat. xij. q. ij. quicũq;. ⁊. c. đ reb⁹. ⁊. xj. q. iij. si dñs. ⁊. xvj. q. j. in canonib us. ⁊. q. vij. decimas. ar. ꝯ. lxiij. di. salonitane. xiij. q. v. dicit dominus: ⁊. xxviij. di. diaconi. Item ẽ ar. ꝙ preceptũ iniustuz prelati nõ ẽ adimplendũ. xj. q. iij. iulianus. si certum sit ꝙ est iniustũ secus si dubitaretur. xxiij. q. j. qđ culpatur in fi. ⁊. ff. de re iu. naꝫ ad ca

l Periurij. vñ đ posset priuari ecclesia ⁊ deponi. j. đ iureiurã. querelã. ⁊. j. e. ti. c. vlt. cum in iudicio sit cõfessus: ⁊ cõfessus pro conuicto habetur j. đ cõfes. cũ super ⁊. C. e. ti. l. vna. sed ei pepercit.

m Uariauit. vnde non erat ei credendũ. j. vt ec. bñ. vt nostrũ. ⁊. j. đ ꝑsump lr̃as. ⁊. iiij. q. iij. §. item in criminali. ⁊. qui falsa. vel varie. sic. j. de penis. super his.

n Nostraz. ⁊ sic solus papa super hoc dispensat. de hoc dixi. s̃. e. cum quidam. ⁊ melius. j. c. proxi.

o Onsultationi characterem ⁊ ita quocunq; tempore ordines conferunt: ⁊ character imprimit: quia tempus non est de substãtia ordinis: sic nec etas impedit characterem. s̃. eo. vel non est compos. tamen quia transgressor est canonis qui recipit ordines extra tempus debitũ punitur: vt hic: q⁊ ei interdicit executio ordinis sic suscepti. s̃. e. qdaꝫ ⁊ qui conferũt puniuntur: quia priuantur potestate ordinãdi. s̃. e. sane. Sic ⁊ baptismus a quocunq; conferatur ĩ forma ecclesie tenet: licet a iudeo vel pagano: quamuis ab eo recipi non debeat. s̃. de summa trinitate. c. j. in. fine. ⁊. de consecra. di. iiij. a quodam. ⁊. c. romanus.

p Competenti. Primo eis suspensis ab executiõe ordinũ. s̃. e. cum quidã. ⁊. c. vl. vel non est ad arbitrium iudicis: ex quo non est determinatum. j. de offi. deleg. de causis. ⁊. ff. de iure delibe. l. j. §. ait pretor.

q Poteris. ⁊ videtur ꝙ episcopi possunt cũ talib⁹ dispẽsare: ex eo ꝙ dicit poteris sustinere. Unde signatur contra. s̃. e. cum qdã. ⁊. c. lr̃as. vbi dicit: donec apđ nos. ⁊. s̃. c. pr. ĩ fi. Dicas ꝙ pñt aucte isti⁹ c. sibi ꝯcessa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

als nõ videtur iure ordinario p iura predicta.z.c.litte ras.sed videtur q iure suo hoc facere possunt:qz hic papa respondet ad ↄsultationem.sed qz consultatio in hoc solo fuit vtrum tales reciperent characterẽ:quod seqtur addit papa pter ↄsultationem.Uel dic q bene põt episcopus cuz talibus dispensare cum hic responde at de iure:ar.ĩ.e.cum qdam i prin.z ar.ĩ.de elec.qđ sicut.§.sup eo.z ↄ̃ria intelligunt cũ papa ex certa sciẽ tia sibi reseruat di spẽsationẽ illorũ:vt magis alij terre ant z ipsi puniũt.

a Q Uesitũ ẽ.cõ probata.per testes vel p ↄfessio nez i iure factam.

b C Notoria.noto rium trib' modis dr crimẽ:p sniam p ↄfessionẽ in iure factam:z p rei eui dentiã.j.de coha.cle.z mu.c.vlti.

c C Homicidij.sic pz q homicida q̃z tũcũqz occultus ẽt post p actaz pniaz mistrare non põt.sic.j.de accu.iqui sitiõis.i.responso.vnde dominus di xit dauid pphete post pniam.Non edificabis mihi tẽ plũ:qz vir sanguis es.i.q.vij.siqs oẽz z de con.di.i.c.i.đ hoc dcm̃ est.ĩ.c.ex tenore.Isti võ ãte actam pniaz mini strare nõ debent:vt sic videtur a contrario sensu:imo pñt parte penitentie peracta.ĩ.e.ex tenore.

d C Non penituerint.i.si nõ nonduz pniam egerint:z iõ vr q non sint pmittẽdi in suis ordinib' ministrare.

e C Monendi.sed non compellendi cuz sint occulta peccata ipsoruz.ĩ.e.ex tenore.sed permittendi sunt ar bitrio suo.si.infra de iureiur.mulieri.

f C Damnationis.si.j.de simo.Mattheus in fi.z nõe damnationis.nisi cum eis suus episcopus post pactã penitentiam duxerit dispensandum.quod qdez põt.j.de iudi.at si clerici.z valde est necessaria dispẽsatio i occultis:non pper dispensationez vitandam:qz pper occulta peccata nõ punitur quis:que vindictam non habent.xxxij.q.v.christiana sed vt licite suum officiuz exequatur:quod aliter non possunt.xxxij.di.habuisse qz de eo super quo dispensatum est postea accusari nõ põt.j.đ fi.presby.ex tua.z.j.de scisma.fraternitati.alio quin posset etiam post peractam penitentiam accusari.xxxij. q.ij.admonere.xv.q.v.presbyter.Ar.ↄtra de pe.di.iiij.diuina clementia.z.xxiij.q.iiij.si illic.z.i.q.iiij.iam itaqz.sed verum est:q accusari etiam posset.ala.

g C Non ministrent.si non penituerint.Ergo si penituerint possunt ministrare sine periculo damnationis:z sic videtur contra ala num qui dicit licite non ministrent:etiaz post pe nitentiam sine dispensa tione:vt dixit in prima notula:saltem valet dis pensatio q̃ztum ad accu sationez:alias sufficit pe nitentia in occultis:vt h patet.B.

ordinibus ministrare. **Idem**

Q Uesitũ ẽ đ sacerdotib'. vł alijs clericis:q p rea tũ adulterij piurij homicidij:vł falsi testimonij bonũ ↄscie recte pdiderũt:z ifra.R.q si pposita cria ordie iudiciario ↄprobata[a] vel als notoria[b] nõ fuerint:ñ debent hi pter reos homicidij[c] post penitentiaz in iã susceptis vel suscipiendis or dibus ipediri:q si nõ penitue rint[d] monendi[e] sunt:z sub iter minatione diuini iudicij obte standi:vt in testimoniũ sue dã nationis[f] in susceptis ẽt ordi nib' non ministrent[g].

De scrutinio i ordie faciẽdo.

Inno.tertius.

Ex pte tua fuit ppo situm:z infra.F.t.t r.q cũ aliquem in diaconuz vel psby terum pmouemus:prior dia conor q nob assistit dic.Po stulat sancta mater eccl'a hũc diconũ vel subdiaconum ad onus psbyteratus vel diacõa tus assumi:z nobis interrogã tib' si eũ cognouerit eẽ dignũ idem rñdit:q q̃tuz humana fragilitas nosse finit z scit[h] z testificat illum ad huiusmõi onus officij esse dignũ vnde i tali rñsione aliquem peccare nõ credim':dummodo ↄ̃ cõ scientiã[i] nõ loquat:qz nõ sim pliciter illuz asserit eẽ dignũ:sed inquantuz humana fragi litas nosse finit cũ illum quez indignũ esse nõ nouit:dignuz debeat estimare[k].Huiusmõi ergo rñsione secure vti potis nisi forte de idignitate tibi cõ stiterit ↄsecrandi.Si autem il lum dignum esse cognoscis:metropolitano priusq̃ ad h'i scrutiniuz veniat:secreto stu deas nũciare vel intimare:q̃ uis nos interrogationem h'i non in ↄsecratione põtificis sed in ordinatione diacõi.vel presbyteri faciamus

De ordinatis ab epo:q renũ ciauit episcopatui.

Alex.iij.toletano archiepo.

Equisiuit a nobis.t.f.vtrũ clerici:qui post renũciationez factaz a pdecessore tuo ordies recepunt:in ipsis debeãt remanere:z infra.R.igit distinguendo:vtrũ renũ ciauit loco tm̃:an loco simul z dignitati:naz in primo casu ordines:sicut antea rogatus

h b Ex parte tua.scit.mirabilis ẽ responsio ista potius.n.dice re deberet se nullã habe re scientiam de eius di gnitate:vel indignitate Rñ.ex eo q videt illum electum a bonis quan dam videtur habere no ticiam de dignitate ipsi us:z de tali respondet:qz audiuit ab alijs.xxij.q.v.hoc videtur.

i C Conscientiam.quia tunc edificaret ad gehẽ naz:infra de restitutio.spoliato.litteras.infra de prescrip.quoniaz omne xxviij.q.i.§.ex his.

k C Estimare.Nõ quẽ libet presumi dignum:nisi probetur indignus z de quolibet presumen dum est bonum:nisi pro betur contrarium:infra de presump.dudum.ff.de manumis.test.seruos.z.ff.de lega.ij.cuz pater.§.rogo.Sed contra videtur:quia presumitur non idoneus:nisi prebetur idoneus.C.de his qui ve.eta.impe.l.ij.z.C.de proba.ex persona.ff.de magistrati.conue.l.i.§.si magistratus.z in dubio presumitur quis excommunicatus:infra de sentẽ.excommunica.cum desideres.§.secunde questioni.z presu mitur potius fornicatio q̃z matrimonium.xxx.q.v.aliter.So lu.hoc generale est:vt ibi periculum anime vertitur presumi tur in deteriorem partem infra de sponsa.iuuenis.z.lxviij.di stinct.presbyter.sed licet videatur deterior tamen melior z tu tior est.si.de con.distinct.iiij.paruulos alias circa iudicia po tius presumitur iustum vel bonum q̃z conuerso.lxxxvi.dist.si quid.xi.q.iij.in cunctis.xxij.q.iiij.innocens.ff.de proba.ab ea parte.

l r Equisiuit.vsqz exclusiue:vt probant sequentia.sic ponitur.ff.de his qui no.infa.ait pretor.quandoqz ponitur inclusiue.xciij.distinctio.a subdiacono.ff.de sena.l.vlti.§.senatores.

63

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

m C A nõ episcopis.i.abbatibus.lxix.di.qm̃ videmus.⁊ in fra titulo proximo. cum contingat.
n C Executionez.ergo suspensus ē q: a suspẽso recepit ordĩes i.q.i.statuim⁹.⁊ resignatio ñ abstulit illi ordinẽ ꝫ executionẽ.
o C Crassa.tunc dr̃ crassa ⁊ supina ignorantia qñ aliquid publice fit vel coram populo.⁊ hec ñ excusat: vt.ff. de v̄.sig.lata culpa.
p C Ignorantia.si.j. de cle.ex.mi.c.pe.⁊ ita si probabilis fuerit ignorãtia cũ eo poterit per epm dispẽsari.j.c.pri.Sed ꝯ probabilis facti ignorantia quẽlibz ignorantẽ excusat ex toto.ff.de iu.⁊ fac. igno.error.⁊.l.regula.ꝫ ꝫm hoc nulla dispẽsatio est necessaria.Rñ.in culpa fuit recipiendo ordines ab epo nõ suo.ix.q.ij.lugdunẽsis.⁊ iõ necessaria est dispensatio. vel meli⁹ dicas ꝙ lz ꝓbabil fit ignorantia necessaria tñ est dispẽsatio.quia cũ talis ordinator nõ haberet executionẽ sui officij eã alij ꝯferre nõ potuit: vt.i.q.i.statuimus.quia qd̃ nõ hz dare nõ põt.i. q.vij.daibertñ.⁊ p ñ dato hr̄ qd̃ ab illo dat̃:q ꝺ iure dare ñ põt.j.de iure pa.qd̃ ãt i fi.ꝫ necessaria ẽ dispensatio:ad hoc vt hẽat executionẽ ordis.
q C Uz clicis. excõicato.Sic pz:ꝙ excõicat⁹ ꝯfert ordinem:lz ex̃ ecclesiã:⁊ heretici etiam ꝯferunt ordinem.ix.q.i. ab excõicatis.⁊.c.ordiationes.Sz ꝯ eadẽ cã.q.i.c.i.vbi dr̃.ꝙ nullo mõ dr̃ cõsecratio: q̃ ab excõicatis ẽ celebrata.Dic ꝙ ibi ñ fuit seruata forma ecclesie.Uel dicas nõ dicitur ꝯsecratio.Uex ẽ q̃ꝫtum ad executionez:q: quod nõ habent dare nõ pñt:vt.i.q.i.q pfectorum ⁊.c.ventũ est.⁊.c.i.⁊ de ꝯse.di.iiij.quõ.Sed nunqd põt talis alios excõicare:vr̃ ꝙ sic:q: ꝯfert ordines:qd̃ plus ẽ:vt videt̃ ergo põt aliã excõicare:sed nõ est ita.cum.n.sit ex̃ ecclesiam: aliuz eijcere ex̃ ecclesiam nõ põt.xxiij.q.i.audiuimus. secus in ordine:q: lz sit ex̃ ecclesiam characterem tñ retinet:⁊ illuz potest conferre si ecclesie forma seruetur.
r C Epos.⁊.sic epi dispẽsant hic:sic.ix.q.i ab excõicatis.⁊.c. ordinatiões:q: ignorãtia eos excusat.si vo sciẽter ordĩes recepissẽt:nõ dispẽsaret̃ cũ eis:vt.c.ordinationes.sic.ꝫ.e.c.pr.i fi.
a u Et abbates.supple statuimus.
b C Prepositi.dignitas est p se q̃ꝫuis si nomen generale ad oẽs q hñt plationẽ.j.de.v̄.signi.q̃ꝫuis.
C Fiat.sic.ꝫ.de ele.cum in cunctis.
d C Amittãt.ꝫ.de elec.cũ i cũctis §.hoc sane.Cõtra.j.de cle. egrõ.c.i.ꝯ.ff.de sta.ho.qui furere.ꝯ.ff.de post.l.i.§.casuz.Cõtra hoc intellige qñ per culpam suam ad talem statuz ꝑuenit ꝙ ꝓmoueri nõ põt.Cõtraria vo qñ sine culpa:⁊ tũc nõ dz addi afflictis afflictio.j.de cleri egro.c.i.⁊.c.penult.
e, C Ex rõne.pueris.puer dr̃ a septennio vsqz ad.xiiij. annũ.j.de regula.ad nostrã.⁊.xx.q.i.c.i.⁊.xxij.q v.pueri.⁊.i.q.i.pueri.⁊.c.estote.ꝫ.de temp.ordi.vl' no est ꝯpos.⁊ puer dr̃ q̃ꝫtũ ad bñficiũ obtinendum:qui seruire non põt.j.de preben.super.
f C In archidiaconatu.ar.ꝙ instituere nõ pertinet ad archidiaconatuz xvi.q.vij.null⁹ oio Contra.j.de pben. referente. Super h̃ stat̃ ꝯsuetudini.
g C Ecclesias.i.ꝑlaturas ecclesiarũ qd̃ fieri ñ dz.j.e.c. i.⁊.ij.q: pueri ad hoc nõ reputãtur idonei.j.de pben. super inordinata. bñficia.n.simplicia in tali etate cõstitutis licite conferunt̃.lxxij.di.i sin gulis.⁊ ratione ordinis debẽt hr̄e titulum.lxx.di.c.i.⁊ ita rõne ordinis ⁊ tituli bñficiuz põt hr̄e:de hoc tamen dicas,put dr̃ in.c. sup iordiata.Ala.
h C Predicti pueri.impuberib⁹ dignitas dari nõ dz ff.de iure imu.l.ij. §.ipuberes.⁊.i.q. i pueri.⁊.c.estote.
i C Ad ꝯgrus.idẽ dicit lex in eo:qui se obligat pro filio suo decurione:q: tenet̃ quousqz ꝑueniat ad etatem ꝯgruam.ff.ad municipa.lutius.§.imperatores. Sed pone ꝙ eps aliquẽ minorẽ facit archidiaconuz:hẽbit ne iste vocem in capitulo:sicuti si esset legitime etatis: arg ꝙ non:quia minores.xxv.annis decuriões facti: lz decurionum sportulas recipiant:non tamen interiz suffragium ferre possunt.ff.de decurio.spurij.§.minores. sicut nec minor factus miles debet sapientuz iura tractare:vt.C.de testa.mi.l.vltima.
k C Etatẽ.dispẽsatiue tollerant̃ isti pueri:al's nõ deberent.ꝫ.de elec.cũ in cunctis.⁊.j.e.eam te.Sed nunqd talis rector põt oĩa facere tanq̃ꝫ maior.vr̃ ꝙ sic.ff.ꝺ re iudi.qdaz ꝯsulebãt:qd̃ tñ non ẽ ver.j.c.pri.⁊.C.de testa.mili.l.vlti.sed nõne iste ex quo toleratur p dispensationẽ:vr̃ veniã etatis ipetrasse:vt.C.de his q ve.eta. ipe.l.eos.sed nõ ẽ ita:q: lz qs veniã etatis ipetret:non tñ põt aliẽare sine decreto:nec hz liberã admĩstratiõez vsqz ad etatem.xxv.an.vt in.l predicta eos.
a L Indecor.q seipsos.Qui.n.in platũ eligit̃:⁊ si mi

ab epo aliquo poterit ꝺ ratione couferre.In secũdo vero casu distinguendũ putamus vtrũ sacros cõtulerit aut minores.Si.n.a tali ordines vsqz ad subꝺ.aliqs acceperit: q: ⁊ h⁹i ordines a non epis^m qñqz ꝯferunt ⁊ i illis deseruire poterit:⁊ ad maiores si idoneus fuerit promoueri.Sane si ab eodẽ sacros ordines scienter qs recepit q: indignũ se fecit executionez^n officij nõ hẽbit: vib autez nõ scient potit: nisi crassa^o ⁊ supina fuerit ignorãtia^p discretus pontifex dispensare. Grego.

Cum clericis qui ab ex^q cõicato^r epo,ignoranter ordines receperunt per suos poterit episcopos dipensari:

De etate ⁊ qualitate ⁊ ordine preficiendorum.

Ex concilio pict.

Et abbates^a decani ⁊ ꝑpositi^b: qui ꝑsbyteri nõ sunt presbyteri fiant^c q archidiconatus tenent diaconi. Qui vo archipsbyterat⁹ pbr̃i aut amittant^d honorez.Qd̃ si aliq̃ iusta cã ꝓhibente ꝑsbyteri aut diaconi eẽ non potuerint prelationes amittant.

Alex.iij.cãt.archiepiscopo.

Ex rõne:⁊ infra.Accepimus ꝙ ꝯuentreñ.epus pueris^e q st infra decẽniuz cõstituti in archidiaconatu^f.r. archidi.cister.ecclesias^g ꝑles ꝯcessit:q̃ non p clericos:sed p laicos disponunt̃:vñ qm̃ non dz hoc aliq̃tenus tolerari:mã dam⁹ q̃ten⁹ ꝑdictũ epm sup his corripias:⁊ clericis idoneis admĩstratiões ⁊ custodiam ꝑscriptaꝶ ecclesiarum donec predicti^h pueri ad cõgruam^i veniant etatẽ^k laicis amotis committas eidẽ episcopo ꝓhibens ne de ceto ecclesias nisi ꝑsonis q̃ etatem ⁊ sciam hẽant regendas ꝯcedat: ꝙ si secus egerit:ei debitã penam infligens institutionem ⁊ concessionem ipsius oi o viribus carere decernas. Idez. cant.achiepo ⁊ eius suffrag.

Indecorum ẽ:vt hi ꝺbeãt ecclesias regẽ:qui ñ

nouerūt gubernarꝭ seipos[a] cū ad eccliarꝝ regimen tales ꝑsone sint admittēde: q̄ discretione p̄emineāt: ⁊ morū fulgeāt honestate. Volentes itaqꝫ sustinere: vt paruulis. eccle regimē cōmittatur: mandamus q̄tenus nemini infra[b] annū. xiiij cōstituto personatū cuiuslibꝫ eccle cōcedē p̄sumatis. Scituri pro certo ꝙ si cōtra presūpseritis: qđ inde feceritis: irritabimus ⁊ inobediētiā vr̄am grauiter puniemus. Idē.

Etiam te decet: ⁊ infra. Artius inhibemus ne personas que in ecclesijs tui episcopatus ad curam animarū fuerint ordinande: in ipsis instituas: nec aliqua occasiōe vel ēt lr̄arum[c] nostrarꝝ obtētu isti tui patiaris: q̄ scīa moribus ⁊ etate cōcilij[d] nō cōgruant institutis. Sed ēt hn̄tes plures ecclias: q̄ ex vna nō pēdeāt[e] tibi liceat ap. po. cogere ad vnam ipsarꝝ quā maluerit dimittendā[f] nisi ita fuerint tenues[g] in substantia: ꝙ proprios sacerdotes non possint conuenienter habere. Idem

Preterea licet ad regimen ꝑochialis eccle si q̄ debeat aliqs nisi subdiaconus[a] sit ad minus admitti: dispēsatiue tn̄ in minoribus ordinibus constituti cōsueuerūt assumi: dū tamē tales sint ꝙ infra breue[b] tēpus possint in presbyteros ordinari. Idem.

Queris a nobis qđ agēdū sit de clericis tue iurisditōis cōmissis: q cū bn̄ficijs ecclesiasticis mltū abūdet: a te cōmoniti nollēt ad sacros maiores ordies ꝓmoueri. sed tale qđ secreto cōmisisse dicētes: ꝙ eos salua cōscia ordiari nō sinit. Cū igitur sup hoc casu videantur sacri canones discordare: cū qdā dicāt eos minime compellendos[d] alij vero cōtrariū asseuerēt ois cōtrarietatis vinculū p̄nti pagina enodamus[e]. Statuētes: vt si predicti clerici pceptiōe maiorū ordinum pp occulta sua peccata se idignos esse fatentur[f] i inferiores eccta q̄rꝝ sit vita pbabilis p̄ferantur eisdē: ⁊ nisi forte te illi q ordiari ꝓ iaz dicta causa recusant: in alijs ecclesie seruitijs valde vtiles fuerit: auferantur eis bn̄ficia: ⁊ alijs cāonice conferantur. Quod si ꝓ sola volūtate renuerit ordinari

nor sit nō debꝫ esse sub patris potestate: ar. ff. ad treb. nā qđ ad ius. ⁊ ff. de adul. si eueniet. ⁊ C. de legi. tu. l. vl. insti. de excu tu. §. minores. ⁊ ff. ad mace. filiuꝫ habeo. Ar. ꝯ. ff. de adop. p adoptionē. ⁊ ff. de his qui sui vel alie. iu. filiusfa. ⁊ ff. de mune. ⁊ ho. l. ij. ⁊ ff. ꝺ iudi. cuꝫ pretor in fi. vbi dr̄ nihil interest an iudices i potestate an sui iuris sint. ⁊ presbyter dr̄ in ptāte patris eē C. ꝺ epis. ⁊ cle. auc. p̄bros. instit. qui. mo. ius pa. po. sol. uit. §. filiusfa. vbi dr̄ ꝙ filiusfam. liaslꝫ adipiscatur honores remanet tn̄ in ptāte p̄ris. Per ista iura vr̄ ꝙ sacer ordo non liberet a patria potestate. Lau. ⁊ alij dicunt ꝙ quilibꝫ sacer ordo liberat a p̄ria ptāte: qm̄ liberat a dn̄ica: q̄ maior ē. de episcopali ordine hēs. liiij. di. si seruus sciente ꝺ sacerdotio. e. di. ex antiquis. ⁊. c. frequens. de diacono dr̄: ꝙ prestando vicariū liberatur. e. c. ex antiqs. subdiaconus eodeꝫ iure vtitur cū diacono. j. de ser. nō ord. miramur ⁊ nulla dignitas secularis silis est sacēdotio: ar. xcvj di. duo sunt. j. de ma. ⁊ ob. solite ⁊ dignitas patriciat[us] soluit ius p̄rie ptātis: ergo multo fortius sacerdotium: ⁊ quilibet sacer ordo: ar. j. de se. ex. cū voluntate. §. vl. hoc verius credo.

b Infra. xiiij. annum. exeo ꝙ prohibꝫ j. xiiij. annum vr̄ cōcedē ꝙ post xiiij. annuꝫ statim cōcedat: q qđ de vno phibetur ꝺ altero cōcedit: ar. xxv. di. q̄lis. Sꝫ nō ē ita: q lꝫ prohibeatur. j. xiiij. annū: nō tn̄ cōcedit i. xv vel. xvj. imo. j. xxv. annum prohibetur. ꝫ. de elec. cum in cunctis. ⁊. j. c. proxi. §. inferiora.

e Etiam te. lr̄aruꝫ. p etatis taciturnitatē impetratarꝝ si eni ex certa scīa scriberet papa ꝓ minori ei[us] mādato essꝫ obediēdū: q sacrilegij instar obtiet dubitare: aut is sit dign[us] quē p̄iceps elegit. xvij. q. iiij. §. qn ār. C ꝺ cri. sacri. l. ij. p̄sca ꝯ ius ⁊ ꝯ publicā vtilitatē ē tlē rscriptū: ⁊. iō ñ valꝫ. C. ꝺ p. ipe. offe. rescripta. ar. ꝫ. ꝺ rescri. ex p. e. ⁊. j. ꝺ testi. causā q. Itē ē hic ar. ꝙ nō ē obediendū semper mandato dn̄i pape: ar. ꝫ. ꝺ rescrip. si qn̄. ⁊. c.

cum adeo. ⁊. j. de here. ad abolendam. in fi. Sꝫ nō dicitur mādatum: quando ignoranter mandat.

d Concilij lat. ꝫ. ꝺ ele. cū in cūctis. §. inferiora:

e Pendeant. Qualr̄ dr̄ vna ecclia pēdē ex alia pōt dici tm̄ ꝙ legit. j. ꝺ reli. do. q monasteriū: ar. ff. arbo. fur. ce. si gemma ⁊ si aliq̄ parochialr ecclia subsit alij. lꝫ prelatus maioris eccle. duas ecclias hr̄e dicatur: tn̄ ali[us] presbyter erit i subiecta. Itēꝫ si ecclia parochialis i fundo suo aliā constituat: nihil ipedit vicariū in ea istitui: ⁊ prelatum maioris eccle. platū eē vtriusqꝫ: ñ tn̄ per se seruiat vtriqꝫ. nā ⁊ dispēsatione epi vn[us] platus diuersis preest ecclijs hn̄do vnā commēdatā ⁊ aliā intitulatam lxx. di. scōꝝ lau. Hoc tn̄ intellige ꝺm determiatiōem illarꝝ decre. ꝫ. ꝺ elec. dudū ⁊. j. ꝺ prebē. ꝺ multa. Itē in casu quē hēs. j. ꝺ p̄bē. extirpande. p̄ōtqs habere ples ecclias. §. q vero.

f Dimittēdam. j. ꝺ prebēn. referēte. ⁊ h̄ hꝫ illam decre. ꝺ multa itelligi dꝫ

g Tenues. in casu isto pmittit papa pp paupertatē hr̄e ples ecclias. x. q. iij. vnio itē pp raritatē clericorꝝ. xxj. q. j. c. j. in fi. Item intitulatam vnā ⁊ aliam cōmēdatā. xxj. q. j. q ples ꝫ. ꝺ elec. dudum. vbi ꝺ h.

a Preterea. sbdiaconus. q hodie pōt eligi i epm. j. e. mlt̄j. ⁊. e. priuilegio gaudet q̄ diaconus. j. ꝺ h. nō or. miramur

b Breue. qnqꝫ breue tps dr̄ q̄ttuor mēsiū. C. ꝺ vsur. rei. iudi. eos. ff. de iudi. si debitori. qnqꝫ decem dierū. ff. ꝺ cōsti. pecu. ꝓmissor. §. j. qnqꝫ duorū mensium C. de se. nup. l. ij. qnqꝫ triginta dierū. ff. ꝺ iu. actuqꝫ pri. l. j. §. j. Sꝫ h appellatur breue tempus annus. In anno. n. ⁊ dimidio pōt aliquis promoueri ad sacerdotium. lxxvij. di. monachus nouitius. ⁊ h dimittimus dimidiū ānū pp minores ordies. vinc. Itē ar. ꝙ parꝝ ē vtrū aliqd fiat i p̄nti an i breui tpe. ff. si ce. pe. lecta ē. ff. ꝺ in inte. resti. diuus. ff. vt i pos. leg. is a quo. sic ergo patet ꝙ epi p̄nt dispēsare cū eo q ē i minorib[us] ordinib[us]. Nunquid cū eo q ē in minori etate. Dicūt qdā ꝙ. c. ar. h[uius] i. sic. de h no. ꝫ. de elec. cū dilecti. ar. ꝙ postis. ꝫ. e. indecorum.

c Queris a nobis. nō sinit. si. ꝺ tēp or. c. vl. ⁊. j. c. pri. ⁊. j. de simo. ex tue ⁊. c. mattheus ⁊. j. q. j. sacerdotes.

d Cōpellēdos. lxxiiij. di. honoratus. ⁊. c. cōsuluit. ⁊. c. j. ⁊. ij

e Contrarium. lxxiiij. di. siqui clerici. ⁊. c. placuit. xxiiij. q. iij. displicet: ⁊. j. q. vj. sicut. ar. viij. q. j. in scripturis.

f Fatētur. aut ipsi cōmiserūt ista pctā occlta añ suam pmo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tionem aut post. si ante remouendi sunt. q2 tempore sue examinationis hoc non fuerunt confessi. xxiiij. di. c. vl. ⁊ l. di. ex penitentibus ⁊. lxxxj. di. siquis sine. ⁊ c. se. Sed si postea cōmiserunt illa peccata se fecerunt indignos: vnde sunt expellēdi: ex quo sua culpa se fecerunt indignos. s. e. c. j. si tamē vtilitas ecclesie fuerit q̄ nō remoueantur: q2 in alijs negotijs ecclesie sunt valde necessarij ⁊ vtiles tolerātur in ea: ⁊ ita h3 hoc dispensatur cum eis propter vtilitatem: maxime cum peccata sunt occulta. Sed contra videtur de tem. ordi. ex tenore. ⁊ c. vl. vbi criminosi tolerantur: q2 peccata sunt occulta: ⁊ hic priuantur Sed illi volunt ⁊ petunt pmoueri acta penitentia ⁊ isti se fatētur indignos ⁊ nolūt pmoueri. Si vellent pmoueri acta penitentia admitterentur preter reos homicidij: vt dicit in contrario.

a Utilitas. ergo propter vtilitatem ecclesie compellitur quis recipere ordines ⁊ propter necessitatem: alꝰ est etiam puniendus p subtractionem beneficiorum vt sequitur. s. s. de elec. cum in cunctis. §. inferiora. ⁊ lxxiiij. di. cōsuluit vbi eodem mō compellitur vt sic indirecte de nolentibus fiant volentes.

b Ad aures. cum diligentia. ⁊ ideo non videtur imputādu3 si adhibuit diligentia3 quam potuit. l. di. hi qui arborem. ⁊ c. sepe. ⁊ ideo si preter culpā suā casus fortuitus contingit ei non imputatur. j. de cōmo. c. vno ⁊. j. de homi. c. vl. ⁊. ff. commodati in rebus. ⁊. ff de offi. presi. illicitas. Casus enim fortuiti preuideri nō possunt: vt in predictis proximi s concordantijs: ⁊ absit vt nobis imputetur qd preter voluntatem nostam contingit. xxiij. q. v. de occidēdis versus: Non est in medico semper releuetur vt eger. vt in predicta lege illicitas. §. sicuti.

c Conscientia. xxxiij. di. habuisse. qui enim facit contra conscientiā edificat ad gehennam. j. de resti. spo. lr̄as. ⁊. j. de prescrip. quoniā omne. xxviij. q. j. §. ex his. j. d sen. ex. iquisitionis.

d Remordeat. vt si forte imperite medicinā dedisset infirmis alꝰ euentus mortalitatis non ē imputandus ei: vt. ff. de offi. p. illicitas. §. sicuti. ⁊. ff. ad. l. aqui qua actiōe. §. vl. ff. d vari. ⁊ extraordi. cogni. medicꝰ. vel si negligēs fuerit: q2 dissoluta negligētia prope dolū ē. ff. mā. si fideiussor. j. responso.

e Consilio. hoc est consiliu3 reuerentie cui obediēdum est vi. di. testamētum. ⁊. xiiij. q. j. quisquis. ⁊. j. de simo. mattheus in fi. secus in consilio pfectionis. xiiij. q. j. quisquis. quale est illud: si vis perfectus esse vade ⁊ vende oīa que habes: ⁊ da pauperibus. ⁊ de tali consilio potest intelligi qd dicit i. c. quisquis i verbo illo si consilio vti volueris.

f Cum bene. leserant miles qui preposito manus intulit: capite puniatur: ⁊ omnis contumacia aduersus presidem vel ducē capite punitur. ff. d re mili. omne delictū. §. j. ⁊. ij. qui resistit castigari volenti. ff. eo. ti. milites. §. irruens. ⁊ iuxta diuinum oraculum contumacia parētis morte luit. lxxvj. di. nō satis. §. ceterum in fi.

g Suspensi. suspensi eligere non possunt: nec etia3 eligi. ix. q j. nos in hominem. ⁊. s. de consue. cum dilectus. s. de elec. cu3 inter. r. ⁊. c. per inquisitionem. ⁊. j. d ap. constitutis nec beneficia eis tempore suspensionis conferri possunt: vel lr̄as p beneficio obtinendo impetrare: vt hic: ⁊ interim beneficia ecclesiastica sunt deneganda. j. de ap. pastoralis.

h Postmodu3. sunt adepti. talia beneficia tenere non possunt: etia3 si postea fuerint absoluti: q2 tunc tēpore obtenti beneficij inhabiles erāt ⁊ indigni: q2 in talibus principiū considerandu3 est. s. de elec. dudum ⁊. c. ad audientiam ⁊. j. q. j. principatus. xvj. q. iij. si sacerdotes. ⁊ est argumen. q̄ tempus impetrati rescripti considerandum est puniendi ergo sunt: qui suspensi spiritualia presumunt tractare tantum q̄ episcopus cum talibus dispensare non potest. xj. q. iij. siquis episcopus. ⁊. j. d senten. excommunica. cum illorum.

i Pro tanta. ex quo per annum ⁊ vltra quis stat in excommunicatione: priuari debet beneficio suo. xj. q. iij. rursus. ⁊ excommunicatus qui tractat spiritualia deponi debet. j. de dolo ⁊ contuma. veritatis. idem videtur in suspenso: vt hic.

k Multis. nullus ponit tenorem illius decreti. lx distinctione nullus in episcopum vsq3 ibi in quibus verbis.

l Solus. supple sacros: q2 subdiaconatꝰ bene fuit in primitiua ecclesia: sed nō reputabatur sacer. xxj. di. in fi. §. j. ⁊. xxv. di. c. j. ⁊. xv. di. c. vltimo.

⁊ suaserit vtilitas[a] ecclesie: aut necessitas ipsos dūmodo idonei sint ad maiores ordines recipiendos per amissionem locorum ⁊ beneficiorum subtractionem ap. ces. cōpellas.

Clemens. iij. r. coloñ. cano.

Ad aures nr̄as te significante peruenit: q̄ cum in arte physica eruditus pluribus iuxta ipsius artis traditiōe3 exhibuisti cū diligētia[b] medicina3: l3 pluries in contrariu3 successerit: ⁊ quibus putabas adhibere medela3 medicinis pceptis mortis piculu3 icurrerūt. Uerum q2 ad sacros ordines desideras pmoueri: super eo nos consulere voluisti Tibi breuiter rñ. q̄ si super pmissis cōsciētia[c] tua te remordeat[d]: ad maiores ordines de nostro consilio[e] nō ascendas.

Celestinus tertius.

Cum bo. me. clemēs papa p̄. n. j. buccaru3 ⁊ quosdam alios barañ. clericos vocauisset: vt ad presentiam ipsius accederēt. b. archidia. suo quē grauiter leserant[f] responsuri: q2 venire iuxta mādatū apostolicū contempserūt: i eos fecit sniā3 suspensionis pmulgari: i quadriēnio pmanētes qdā ex ipsis suspēsi[g] aliud bñficiū ecclīasticū sunt adepti ⁊ q2 vtrū beneficia sic recepta possint rōnabilit retinē: nos consulere voluisti: respōdemus q̄ nō licet eis illa q̄ habuerūt beneficia: vel q postmodu3[h] sunt adepti aliquatenus retinere. Unde bararen. archiepo dedimus in mandatis: vt eos pro[i] tanta pertinacia ⁊ cōtemptu apostolico beneficijs que habent non differat spoliare

Innocentius quartus.

Multis multotiēs an subdiaconus i epz eligi valeat hesitat. Siqdē verbāiis papa pmꝰ dcreuit vt nullꝰ[k] i epm nisi in sacris ordinibus religiose viuens inuētꝰ fuerit eligat: sacros inqt ordies diaconatum dicimus ⁊ presbyteratū. Hos siquide3 solos[l] p̄mitiua ecclesia legitur habuisse. Subdiaconus vero: quia etiā ipsi ministrant altaribus

opportunitate exigente concedimus in episcopos eligi: ſi tamen preclare ſcientie ac religionis exiſtant: quod ipſum non ſine ro. pon. vel metrop.[a] licentia fieri permittimus: in quibus[b] verbis innuitur ꝙ vrbanus ad ſtatū primitiue eccleſie ſe referens: in quo ſubdiaconatus ordo ſacer minime videbatur inſtituit: vt de ſubdiacono: niſi vtilitatis cauſa: ⁊ tunc etiam de permiſſione metropolitani vel ro. pon. nō poſſet electio celebrari. Uerum hodie[c] ſubdiaconatus inter ſacros ordines computetur ſicut vrbanus papa ſecundus ſub his verbis expreſſit: erubeſcant[d] impij ⁊ intelligant iudicio ſpiritus ſancti: eos qui in ſacris ordinibus preſbyteratu diaconatu ſubdia. ſūt poſiti ſi caſte non vixerint excludendo ab omni eorundē graduum dignitate. Et iterū: nemo[e] ad ſacrum ordinem pmittatur accedere: niſi aut virgo aut probate caſtitatis exiſtat: ⁊ qui vſq; ad ſubdiaconatum vnicā ⁊ virginē habuit vxorem ⁊ ad ſimilitudinem diaconi ⁊ pſbyteri ſubdiaconus debeat continentiam obſeruare[f]. ſicut eſt in. vi. ſynodo[g] conſtitutum: vt ſiquis eorum qui ad clerum aſcendunt nuptiali iure mulieri voluerit copulari. hoc ante ſubdiaconatus ordinem faciat: ⁊ beatus gregorius ſtatuiſſe legitur vt nullum[h] facere ſubdiaco. preſumant epiſcopi niſi qui ſe caſte victurū promiſerit. Nos volētes ſuper hoc articulo diſceptationis materiam amputare ſtatuimus: vt ſubdiaco. in epiſcopum valeat libere[i] eligi ſicut diaco. vl ſacerdos. Idē tituło ſancte crucis preſbyterocardinali.

Tuam in domino diligētiam cōmendantes quā ſuper monaſterio ſancti quirici dinoſceris adhibere mandamus quatenus ſi non poteſ eidē monaſterio de perſona idonea melius prouidere tu monachum illum quem litteris tuis de honeſtate ac induſtria cōmendaſti: per quē ſtatus eiuſdem loci creditur reformandus: nullum prorſus[k] habens reſpectum ad petitionem illicitam: quam quidā laici faciebant: ſed ex tue duntaxat prouiſionis officio inſtituas in abbatē: ita videlicet ꝙ ad ſacros ordines non aſcēdat[l]: cum inſtante neceſſitatis articulo poſſit in abbatem aſſumi etiam in minoribus ordinibus conſtitutus: ⁊ laici memorati non ſint conſanguinitate vel affinitate ꝯiuncti monacho memorato: vt ex ipſorum petitione debeat contra eū aliqua ſiniſtra ſuſpicio ſuboriri. Idem rothomag. archiepiſcopo.

Cum contingat interdū ꝙ laici ad mōaſteria cōuolantes a ſuis abbatibus tōſorentur: requiſiſti: an clericatus ordo in tonſura huiuſmodi conferatur. Super quo tibi. t. rñ. ꝙ cum in. vij. ſynodo[m] ſit ſtatutum: vt electores per manus impoſitionē licētia ſit vnicuiq; abbati[n] in proprio monaſterio ſolummodo faciendi: dummodo ipſis ab

a Metropolitani. ſic olim diſpenſat metropolitanꝰ cū ineligibili circa epatū. ſed cū illegitimo diſpēſare nō pōt. ſ. de elec. innotuit. nec in etate. C. de his q veni. eta. impe. l. ij. ⁊. iij. Sʒ cū his qui patiunt defectū in ordine ſatis videt: ꝙ pōt adhuc archieps diſpenſare in archiepatu: ſic oli poterat. arg. lx. di. nullus in epm. ⁊ i alijs dignitatibuſ inferioribꝰ. bñ pt ſ. e. pterea.

b In quibꝰ. verba iſta ſunt inno. interpretantis capitulū vrbani q locutus fuit ſm antiqua tempora.

c Uerū. cū hodie. nūc incipit allegare: ꝙ ſubdiaconꝰ eligi poſſit.

d Erubeſcāt. xxxij. di. erubeſcant.

e Nemo. xxxij. di. nemo.

f Obſeruare. ex quo onerantur: dignū ē vt honoret xvj. q. vj. de lapſis

g Sexta ſynodo xxxij. di. ſiqs eorū.

h Nu ū. xxxviij di. nu lus. ⁊. xxxij. di. trienniū.

i Libē. ⁊ ita qd fuit pus diſpenſatio hodie ē ius cōmune. ſic. j. d offi. lega. ꝙ tranſlatione. ⁊ ad ſubdiaconatū extendit: qd de ſupioribus dictū erat. ſi. de trāſla. iter corporalia ⁊. ſ. de ꝯſue. cū venerabilis. ⁊ eodē priuilegio gaudet ſubdiaconus quo ⁊ diaconꝰ. j. de ſer. nō ord. miramur.

k Tuā. pſus. Nōenim preces carnales debʒ reſpicere qui ē ordinator: ſed tantū merita ⁊ puidentiā ordinandi. j. q. j. qbuſdā. ⁊. viij. q. j. moyſes. ⁊. c. ſi ergo: ⁊ ideo nota: ꝙ cū quis eligit vl ordinat: aut ſuis pcibꝰ interuenientibus aut alienis. Si ſuis: dicunt quidā ⁊ hugo cū eis ꝙ quātumcūq; ſit idoneus: ſimonia cōmittitur. ar. viij. q. j. ſcriptur ⁊. j. q. vij. ſi cū is. ⁊. q. j. ordinationes. ⁊. j. de iurepa. per nras Iſtud credo: ſi eſt indignus ſʒ ꝙ dicit Tan. ſʒ ſi dignꝰ eſt. pōt etiā preces porrigere ſupiori cū indiget: qz tūc nō pſumit ambitioſus: ſed potiꝰ pꝑter neceſſitatē: alś pōt dici ꝙ ſimonia eſſet. ar. j. q. j. ſ. nō ita quorūdā. ⁊. j. de ſimo. tua. Si preces qs p ſe porrigat: vt i prelatum eligat: ambitioſe ſunt ⁊ illicite. j. q. j. nullꝰ itaq;. Si vo precibꝰ alienis pmouet: aut preces ſunt ſpūales aut carnales. Si ſunt carnales: ⁊ fiūt p indigno: ſimonia cōmittit. j. q. j. de ordinationibus: qz ſuccedunt tales pces loco pcij. j. q. j. ſūt nonulli. Si p digno. dūmodo ſuperior nō habeat ſuſpectū ad pces: ſʒ ad meritū licite pñt admitti vt hic ⁊. j. q. j. qbuſdā. ſi vo ſūt ſpūales admitti pñt: nec inducūt ſimoniā. j. q. j. latorem.

l Non aſcendat. forte erat irregularis: ⁊ ſic pt qs eſſe abbas in minoribus ordinibꝰ pꝑter neceſſitatē alś nō valeret. nā ⁊ diaconus pōt eē abbas. l. di accedēs. ar. immo ⁊ infamis curā monaſterij gerere pōt vt ibi Infamis eni a ciuilibus mūeribꝰ nō excludit. C. d his q nō iple. ſtipē. ſa. ſo. ſūt. l. j. li. x. nomē. n. abbatis potiꝰ ē ſollicitudinis qʒ ordinis vel honoris xviij. q. ij. h tm. ar. ꝯ. ſ. e. c. j. ⁊ laicꝰ pōt eſſe abbaſ cā neceſſitatis. xciij. d. a ſb diacono. ⁊. xvj. q. j. gnāliter. arg. in h qd dicit hic diſpenſatiue itelligit: qz abbas dʒ eſſe ſacerdos alś remouet. ſ. e. c. j.

m Cum ꝯtigat. ſynodo. lxix. di. qm vidimus.

n Abbati. Hoc idem pōt electus in abbatem ⁊ ꝯfirmatus: ſi eps cum differat bñdicere: vt. ſ. de ſup. neg. prela. ſtatuimus: talis ordo appellatur pſalmi ſtatus. tamē vbi agit de ſingulis ſo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

dinib⁹ nihil agit. de h. xciij. di. a subdiacono. et lxxvij. di. illos.
vñ quidã dixerũt nõ eẽ ordinẽ: h eoꝝ opinio corrigit hic in fi.
vbi dicit q p pmam tonsurã clicalis ordo ꝯfert et etiam pre
a Lsbytero h licet. xxiij. di. psalmista. vbi de hoc in sũma. h.
Intellexim⁹. in canone. xix. q. iij. mandamus.

b Curã. Hic videt q
si aliquis transit ad stri
ctiorẽ religionẽ sine li
cẽtia poris vel abbatis q
reuocãd⁹ sit ad porẽ ec
cliaz. Sz vr obstare. j. d
reg. lz põt intelligi qd h
dr: qñ ex leuitatẽ cã put
intelligi ꝯsueuit ille ca
nõ. xix. q. iij. mãdamus.
Uel dicat q iste fuerat
tm in habitu pbationis
vel iste loc⁹ quẽ intraue
rat: fuerat laxioris religi
onis q̃z por. Uel dic q si
aliqs petita lnia lz ñ ob
tẽta trãsit ad strictiorem
rlam q tũc ñ põt remit
ti ad porẽ locũ: et sic logt
illa dec. lz. h ñ nullo mõ
petijt lniaz: tũc redire co
get: put hic fecit.

c Accepim⁹. exceptio
nẽ. Nõ q q ordina
uit aliquẽ postea nõ põt
irregularitatẽ aliquam
vl crimẽ aliqd obijcẽ ni
si ex cã supueniẽte: sic nec
electo ꝯ electũ. viij. q. ij.
dilectissimi. et ẽ si. iiij. di.
in istis. et iiij. q. iij. siqs te
stib⁹. et. j. de conces. pbẽ.
cũ sup qõe. i si. sic. xxviij.
di. diaconi. et. j. d cle. con
iuga. diuersis fallacijs.

d Reputare. Nõ q q
reputat dign⁹ vna digni
tate si postea eligit ad al
terã: ẽt tũc dign⁹ dz re
putari. sic. lxxiiij. d. gesta
Ar. ꝯ. xij. di. nos ꝯsuetu
dinẽ. et. s. de elec. scriptũ
est. Ecõtra vo: qui reputatus est indign⁹ in vno officio debz
indignus haberi in alio. ff. de suspec. tuto. l. iij. §. queri potest
vbi dicitur q si aliquis male se habuit in tutela: deinde def
curator tanq̃z suspectus remoři debet. C. de suscep. et archa si
aliquid. li. x. Item quid dices si aliquis irregularis vel crimi
nosus toleratus est in officio sacerdotali: nũqd si talis eligit
ad dignitatẽ põt excipi ꝯ eũ ab illis: q eũ tolerauerunt in offi
cio sacerdotali. vr q nõ: q2 qui eũ reputauerũt dignũ ad or
dinẽ et ad bñficiũ reputabũt eũ dignũ: ar. j. de accu nulli. j. d
sen. excõ. in pñtia. et. ff. de libe. causa. q sciẽs. sicut nec vir accu
sare põt mores vxoris: quos pus pbauit. ff. de adul. si vxor in
si. Hoc ꝯcedebat io. sed iudex ex officio suo põt inquirẽ de ta
libus. ij. q. vij. querẽduz. ff. de postu. quos phibet. et. ff. de pe.
here. l. vlt. et. ff. de adulte. l. j. §. si publico. et. j. de excep. exceptio
ne: et q superior debeat de his inquirere: habes expresse. s. de
elect. nihil est. et in. c. venerabilem. Tamen quod dicit io. q
isti q tolerauerũt in sacerdotio ipsum: nõ pñt ei postea
obijcere: nõ credo: q2 lz tolerassent eũ in tali officio p
pterea nõ debẽt tolerare eũ in maiori. Nũqd si eligat
i epz vel in maiorẽ platũ nõ pñt ei obijcere aliqd imo
pñt: q2 lz sit dign⁹ in minori: nõ tñ in maiori dz idone
us reputari. xij. d.
nos ꝯsuetudinẽ. et
arg. s. de elec. scri
ptũ ẽ accusare ipz
nõ pñt p. c. pdictũ
nulli. lz si pmoue
at ad dignitatem:
credo q pñt ꝯ illũ
excipere.

e Examiari. In
telligo tñ: q in eo
casu pmittat epo
examiatio siue ex
ceptio: qñ nõ p se
examinauit eps h
p archid. j. d of. ar
chi. ad h. c. sic patz
q aliqs sepi⁹ exa
minat. j. d pbẽ. cũ
sm apl'm. et. ij. q. v.
mennã. et. q. j. votũ.
Ar. ꝯ. j. de of. leg.
licz: et. ff. nau. cau.
sta. l. lz. Sz videt q
tantũmodo debe
at examiari d his
q̃ postea ꝯtigerũt
ar. s. e. c. j. imo bñ
debẽt examinari:
ne indigni pmoue
ant: et negligentia
poris examiatoris
ñ dz ipedire: quo
min⁹ querat: an
dign⁹ sit: ad h te
net superior. s. de
elec. nihil est. et. c.
venerabilem.

f In forma cõi. j.
de pbẽ. cũ sm apo
stolum.

g Ecclia: vl alij.
Nota q p formã cõem q̃ mandat alicui: vt pvideat
alicui i aliq̃ eccliaꝝ ciuitatis vel dioc. põt pvideri in
ecclia cathedrali. vt bñ pz h. et j. de pbẽ. p illoꝝ. et. c. cũ
sm apostolum. sed per formam illam non posset pro
uidere in aliqua prelatura. j. de prebẽ. c. vl. q2 ad pla
turas nõ extẽditur intentio mandatoris. Sed quid si
dicat tantũ pvideas tali in aliq̃ ecclesia dioc. bonoñ.
nunqd põt prouidere in aliqua ecclia ciuitatis. vel si
dicatur i aliqua ecclia ciuitatis bonoñ. nũqd in ecclia
dioc. Dicas q nõ q2 p clausulã illã in aliq̃ ecclia dio.
bonoñ. nõ ꝯprehendunt ecclie ciuitatis vel ecõuerso.
s. de rescrip. rodolphus.

h Exceptões. quãtũcunq3 papa precise scribat exce
ptões legitie admittẽde sũt. j. de of. del. ex pte. j. nisi di
cat q nulle debeãt admitti qd nũq̃z d facili dic vt ibi
dẽ: lz si enumerent nõ obstãte tali et talib⁹ excep. oib⁹

epo sm morem pficiendorum
abbatũ man⁹ ipositio facta no
scat et ꝯstet eũ extitisse sacer
dotẽ p primã tõsurã iuxta for
mã ecclie d ataz a talib⁹ clica
lis ordo conferetur. Idem.

Intellexim⁹ q cũ in mo
nasterio tuo fueris lau
dabilit ꝯuersat⁹: ad mõsteriũ
sci ino. talis ordinis accessisti
vbi cũ aliquãdiu in ipso ordi
ne pmãsisses: demũ ad cor re
uersus de metropol. et aliorũ
cõsilio ad primã domũ redire
curasti i q̃ tãdẽ sub regularis
obseruãtie disciplia talit deo
et hoibus placuisti: q p tuorũ
exigentiã meritoꝝ frẽs tui p
fecerũt te vnanimit in abbatẽ
Ne igit occasione more: quaz
in pscripto monasterio ꝯtraxisti
q̃ si ꝯscia tua te remordeat: in
suscepte administrationis cu
ra tepescas: attẽdens q sicut ũ
ẽ in canone: neqs canonicus
regularis: nisi forte publice la
psus sit: qd absit: efficiat mõa
ch⁹: et si fact⁹ fuerit ad cano
nicat⁹ ordinẽ reuertat vltim⁹
in choro manẽdo cucullaz ad
memoriã delatur⁹. Dis. t mã
dam⁹: q̃ten⁹ circa curam tibi
cõmissã sollicitudinẽ exercere
studeas indefessã: et tali seq̃
tia bona ꝯtinuat poribus: q di
gnũ a deo possis meritũ expe
ctare. Idem

Accepim⁹ te auribus nris
intimante: qd qdaz clici: q ad
sacros ordines sine titulo sũt
pmoti te ad eccliaz braccarẽ.
sup bñficijs obtinẽdis ifestãt
et infra. Licz igit in ordinatiõi
b⁹ clicoꝝ illam tu ac pdecesso
res tui dilligentiaz debueritis
adhibẽ: vt min⁹ idonei nõ or
dinarent a vob ac iõ post pro
motionẽ eoꝝ exceptionẽ non
poteris pretẽdere ꝯ illos: nisi
forte postq̃ pmoti fuerit red
diderint se indignos: ex supa
bundãti tñ qñ scribẽ ptalib⁹
nos oz: facim⁹ in lris nris ap
poni: vt si ordiat pro q̃ scribi
m⁹ idone⁹ habeat: et ecclesia
stico bñficio nõ indign⁹ ei ab
ordinatore vel successore ipsi
us competẽs bñficiũ tribuat:
cũ et si tecuz de iure agere vel
lem⁹: te possem⁹ merito ad p
uisionẽ illoꝝ cõpellere: quos
a te vel pdecessorib⁹ tuis ordi
natos fuisse ꝯstaret: eo prefer
tim q̃ ad obtinendũ ecclesiasti
cũ bñficiũ eos debes idoneos
reputare: quos ad ordines

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tūc ille nō sūt admittēde. ar. sigs cau. iij. ti. §. quesitū.

i Cum sit ars artiū. bn̄ dicit ꝙ aīe sūt p̄ciosiores oībus alijs rebꝰ ⁊ corpibus. xij. q. j. p̄cipimꝰ. ⁊ xxij. q. iij. si hēs. ⁊ j. de pe. ⁊ re. cū infirmitas. in fi.

k ¶ Per alios ꝑ clericos suos de latere missos. xxiiij. di. quando.

l ¶ Deprehendi. Nō. ꝙ eo ipso qđ ordinatꝰ apparet i dignus ⁊ ordināſ similiter. vt. lxxxj. distin. tantis dani el. in fine. nec eni potest ignorare p̄latus vitium sub. diti. j. de regu. iu. q̄zuis. ar. ē. de ele ctio innotuit. C. đ rescin. vendi. quis quis. ⁊ ff. loca. sed addes. §. j. ⁊ ff. de edi. edic. l. j. §. cau sa. sed hoc est verū cum eos examiat per se. secus si per alios. xxiiij. distin quando. ⁊ j. de of. fic. archidiaco. ad hoc.

m ¶ Malos. si. xx iij. di. tales. ⁊ dicit ler. melius est pau ca idonee effunde re q̄z multis inuti libus homines p̄grauari. C. de ve. iu. enu. tanta §. cō trarium. ⁊ melius ē pauca agere cau te q̄z multa pericu lose iteresse. i auc. de tab. circa med. consti. col. iij. Et ē ar. contra illos q multa inutilia al legant. de ꝯse. di. v. non mediocri t ⁊ xxiij. q. j. odi. ⁊ p ieci. q̄z multitudo onerosa nihil h̄z hōesti: in auc. de re fereda. ad fi. col. ij

suscepisti. vn̄ grauiter sustinere nō debes: sed nobis potius deuote inclinare teneris: si illos examiari ꝑ alios facimꝰ: quos sine examiatōe nō credimꝰ ordinatos: añq̄ ad ꝓuisionē eoꝝ te cōpellere velimus. Mādamꝰ igit quatenꝰ eis ꝑ qbꝰ te ꝯtigerit recipe nr̄a mādata in forma cōi i maiori ecclesia vel alijs dio. braccar. ꝓuidere non tardes. Exceptiones aūt siquas ꝯtra tales ꝓposueris p̄cipimus audiendas.

Idem in concilio generali

Cum sit ars artiū regimē aiaꝝ districte p̄cipimus vt epi ꝓmouēdos in sacerdotes diligenter instruant ⁊ iformēt: ⁊ per seipsos vel per alios idoneos viros sup diuinis officijs ecclesiasticis sacramētis qualiter ea rite valeāt celebrare. qm̄ si decetero rudes ⁊ ignaros ordinare presumpserint: qđ qdē facile poterit dep̄hendi ⁊ ordinatores ⁊ ordinatos vltioni graui decernimus subiacere. Sanctiꝰ. n. est maxime in ordinatione sacerdotū paucos bonos q̄ multos malos habere ministros. q̄z si cecus cecū ducit ābo in foueā di

n Quanuis. confessus. ⁊ ideo pro conuicto debet haberi. j. de confes. cum super. ⁊ c. vltimo. ⁊ C. de confes. l. vna.

o ¶ Donatum. Et ideo grammaticam populo expone re non valebat. vnde in hoc reprehendi nō potuit. sic ille. lxxxvj. di. cū multa. vbi rep̄hendītur qui grāmaticam populo exponebat.

p ¶ Defectum. Tria enim precipue requiruntur i episcopo: lr̄aꝝ scia: etatis maturitas: ⁊ grauitas morum: adde ⁊ quartum ꝙ sit de legitimo matrimonio natus ē. de elec. cum in cunctis. ⁊ ē. e. eam te. defectus sciētie sufficit ad cedendum. ē. de renun. nisi cum pridem. § ꝓ defectu. competens tamen scientia in epo tolleratur

ē. de elec. cum nobis olim. ⁊ c. p̄dicto nisi cum pridem. §. ꝓ defectu. ignominiosuꝫ est episcopo cum ipse deberet alios docere si tunc querat ab alijs edoceri. in auc. de san. epi. §. damus. col. ix. ⁊ j. q. vij. conuenientibꝰ. ⁊ q. j. vtilissimus: ⁊ qui doctior ē sanctior est eligendus. viij. q. j. lꝫ ergo: ⁊ talis debet eligi cuiꝰ comparatione ceteri grex dicantur. xv. distin. §. nomine vo criminis.

labūtur. Hon. iij. ca. brem.

Quanuis multa ꝓposita fuerit ꝯtra epm̄ calinē. q̄z tn̄ ꝯfessus ē coraꝫ nobis se nūq̄ đ grammatica didicisse nec ēt legisse donatū ⁊ ꝑ euidētiā facti vsq̄ adeo de illr̄atura ⁊ isufficiētia sua cōstat ꝙ ꝯtra deū eēt ⁊ canonicas sanctiones tantū in epm̄ tolerare defectū ipsum a pōtificalis officij executione ⁊ ab administratione calineñ: eccl̄ie penitus duximus amouendū.

De sacra vnctiōe. Inno. iij.

Cum venisset ad ap. se. braccareñ. epus qui in ꝯsecratione sua sanctā nō acceperat vnctionem: quoniā apđ nos non consueuere pōtifices cum consecrātur inungi. nos quod illi defuerat: mandauimus in ipso suppleri: faciētes caput eius ⁊ manus per albaneñ. epm̄ assistentibus ei duobus epis ſm morem ecclesiasticū sacro chrismate deliniri ⁊ infra. Scire te volumus duas eē species vnctiōis exteriorē que materialis ē ⁊ visibilis ⁊ interiorē que spūalis ē ⁊ inuisibilis. exteriore visibiliter

q Cum venisset. Casus. qdam episcopus grecus ad apostolicam sedem accedēs cōfessus fuit domino pape: ꝙ in consecratiōe sua sacram non acceperat vnctionē. vnde papa quod illi defuerat i eo fecit suppleri. Scribit ergo papa super hoc constantinopolitano patriarche ostēdens ꝙ due sunt species vnctionis: exterior ⁊ interior. Exteriore inungit corpus: interiore cor: ⁊ vngitur quis oleo ⁊ chrismate: ostendens quare de vno ⁊ quare de alio: et quare episcopus inungitur in capite ⁊ princeps in humero: ⁊ quilibet fidelis inungitur in scapulis ⁊ pectore oleo scō āte baptismum. ⁊ post baptismū inungit chrismate i vertice ⁊ fronte. ⁊ ostēdit quid significāt ista ⁊ a qbus debent conferri. Dicit etiam ꝙ cōsecrat altare. ⁊ calix exemplo beati siluestri. ⁊ aucte domini q precepit moysi: vt faceret oleum vnctionis: de quo vngeretur tabernaculum. Dicit etiam ꝙ sacramentum vnctionis aliud figurat in nouo testamento: q̄z in veteri: vnde non iudaizat ecclesia: cum vnctionis celebrat sacramentū sicut quidam mentiuntur qui diuinas non intelligunt scripturas. in fine dicit ꝙ romanus pontifex non vtitur baculo spirituali: vn propter historiam: tum propter mysticam rationem. iste tamen patriarcha poterit vti baculo ad similitudinem aliorum pontificum.

r ¶ Apud nos. idest apud grecos. scribit enim patriarche constantinopol.

s Suppleri. vt. j. q. j. ecce quando. ab hereticis ergo caute supplendum est quod incaute pretermissum fuerat. j. ti. pxi. c. j. ⁊ vl. vnde non dicitur actum cum aliquid superest ad agenduꝫ C. ad sylle. cū sylleniaun̄. in fi. ⁊ ij. q. j. nihil.

¶ Assistentibus duobus. quia in confirmatione episcoporum ad minus ad tres episcopi debent esse. lxvj. di. porro. ⁊ ē. de tē po. ordi. si archiepiscopus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

¶ Inungitur cor.immo
anima.sed hoc ideo dicit
quia anima sedem habz
in corde principaliter.vl'
potius.quia non fructifi
cat vnctio i anima nisi ex
corde ⁊ voluntate proce
dat.vincen.

b ¶ Infirmatur.xcv.di.
§.sed istud.

c ¶ Vos vnctionem.id
est vnctio.figura est anti
thosis:cum casus ponit
p casu si.xxv.dis.c.vlti.⁊
lxv.di.c.j.v̄.ois sanctifi
catio.i.oēm sanctificatio
nem.⁊.j.ḋ iudi.c.j.v̄.quē
idest qui.

d ¶ Sacramentum.si.de
con.di.iiij.c.j.⁊.j.de cele
bra.mis.cum marthe.§.
ex eo.in fi.

e ¶ Agit.salutem.

f ¶ Auget.iuxta illḋ.Su
p egros manus iponent
⁊ bene habebunt.⁊ vere
auget sicut ꝯfirmatio.j.e
c.v̄.quia per eā spiritus
sanctus ad augmentum
datur ⁊ robur.⁊c̄.

g ¶ Mystica rōne.pro
ut statim sequitur.

h ¶ Legitur.in euange
lio sancti mathei.

i ¶ Dicitur.in libro sapi
entie.

k ¶ Quo ad proximum.
ista duo necessaria sunt.
xij.q.j.nolo.⁊.xj.q.iij.non
sunt audiendi.

l ¶ Ab intus.procedunt
supple vnctio.

m ¶ Bonus odor.i.exē
plū ⁊ imitatio apostoloꝝ
qm̄ apostoli per predica
tionem ⁊ famam inuita
bant homines ad salutē
verba ista habes.xxiij.q.
iiij.nabuchodonosor.Et
dicitur bonus odor pre
dicatio bonorum: quam
quidam ex charitate su
scipiunt ⁊ inde isti in ani
ma viuunt.vnde dicitur
alijs sumus odor vite in
vitam scilicet eternam.
Alij vilipendunt ⁊ ꝯtem
nunt predicationem bo
norum.⁊ isti de tali ꝯtem
ptu mortē incurrūt ani
me.vnde dicitur.alijs su
mus odor mortis i mor

inungitur[a] corpus: interiori
inuisibiliter inungitur cor.De
prima iacobus apostolus ait.
Infirmatur[b] quis in vobis:in
ducat presbyteros ecclesie:⁊
oret super eum vngentes eū
oleo in nomine domini ⁊ ora
tio fidei saluabit infirmuz.
De secunda ioannes apposto
lus ait.Vos vnctionem[c] quā
accepistis ab eo:maneat i vo
bis:⁊ non necesse habetis: vt
aliquis doceat vos: sed sicut
vnctio vos docet de omnibus
ita faciatis.Vnctio visibilis ⁊
exterior signum ē interioris ⁊
inuisibilis vnctōis.Vnctio v̄o
inuisibilis ⁊ interior nō solū ē
signum:sed ēt sacramētū[d]: qr
si digne sumit:vl' agit[e] vel au
get[f] absq3 dubio qḋ designat.
Ad exhibendū aūt exteriorez
⁊ visibilē vnctionem bñdicit
oleū:qḋ dr̄ cathecuminoꝝ vl'
infirmoꝝ ⁊ ꝯficit chrisma:qḋ
ex oleo fit ⁊ balsamo mysti
ca[g] rōe.Per oleū.n.nitor con
scientie designat:iuxta qḋ le
git[h]:prudentes virgines acce
perūt oleū i vasis suis cū lam
padibus.per balsamum odor
fame exp̄mit:ppter qḋ dicit:
sic balsamū aromatizans odo
rem dei.Hoc ergo chrismate
vngi debet eps̄:nō tam in cor
pore ꝙ i corde:vt ⁊ interi⁹ ni
torē cōscientie quātū ad deū:
⁊ exteri⁹ habeat odorez fame
quo[k] ad ꝓximū.de nitore con
sciente dicit apostolus: Gl'ia
nostra hec ē testimoniū cōsciē
tie nostre.nā omnis gloria fi
lie regis ab[l] intus.de odore fa
me idem apl's ait.Christi bo
nus[m] odor sumus i omni loco:
⁊ alijs sumus odor vite[n] in vi
tam alijs odor mortis[o] in mor
tem.debet eniz episcopus bo
num habere testimoniū ⁊ ab
his qui sunt intus:⁊ ab his q
sūt foris[p]:vt cortina cortinaz[q]
trahat:⁊ qui audit dicat veni
Hoc vnguento caput.⁊ man⁹

episcopi consecrantur.per ca
put enim mens intelligitur iu
xta illud[r]:vnge caput tuum:
⁊ faciem tuam laua per ma
nus opera intelligūtur: iuxta
illud:man⁹ mee distillauerūt
myrrhā.Manus igit vngit
oleo pietatis:vt episcop⁹ ope
retur bonum ad omnes:maxi
me autē ad domesticos fidei.
Caput enim vngitur balsamo
charitatis:vt eps̄ diligat deū
ex toto corde ⁊ ex tota anima
⁊ ex tota mente sua: ⁊ proxi
mum suum sicut se ipsum[s]: ca
put inungitur propter aucto
ritatem ⁊ dignitatez:⁊ manus
propter ministeriuz ⁊ officiū.
Caput enim vngitur:vt osten
datur illius[t] representare per
sonam:de quo dicitur per pro
phetam: sicut vnguentum in
capite ⁊c̄.caput[v] eniz viri xp̄s
caput xp̄i deus:qui de se dicit
spiritus domini super me: eo
ꝙ vnxit me:euāgelizare pau
peribus misit me.Man⁹ epi
scopi inūgūtur: vt ostēdatur
accipere potestatez benedicē
di ⁊ cōsecrādi:vñ cuz eas con
secrator inungit:consecrare[x]
inquit ⁊ sanctificare digneris
domine manus istas per istaz
vnctionē ⁊ p bñdictionē nr̄az
vt quecunq3 cōsecrauerint cō
secrentur:⁊ quecunq3 benedi
xerint benedicantur in nomi
ne domini.Vnde in veteri te
stamento non solum vngeba
tur sacerdos:sed etiam rex ⁊
propheta:sicut in libro reguz
dominus precepit helie vade
⁊ reuertere in domum tuam
per desertum in damascum:
cunq3 perueneris illuc: vnge
azabel in regem super syriaz:
⁊ iesu filium nausi vnges re
gem super israel:eliseum autē
filium saphat:qui est de abel:
vnges prophetā p te.Sz vbi[y]
iesus nazarenus quem vnxit[z]
deus spiritu sancto:sicut ha
betur in actibus ap.vnctus ē

tem.s.eternā.⁊ ita
ex eodē bono odo
re alij saluantur ⁊
alij pereunt.

n ¶ Vite.i.dilecti
onis ⁊ bone opini
onis ducētis eos i
vitā.s.eternam.

o ¶ Mortis.i.iui
die ⁊ male opionis
ducētis eos i mor
tem.s.eternam.

p ¶ Foris.si.viij.q
j.lz ergo.⁊.lxiij.di
stin.plebs.diotrē
sis.⁊.c.nosse.⁊.c.
vota ciuiū.⁊.c.vl.
⁊ de conse.dis.Liu
bemus.

q ¶ Cortinā.i.vt fi
delis trahat infi
delem.xviij.q.j.iā
nūc.

r ¶ Iuxta illḋ.euā
gelij.vel dic iuxta
illud in canticis cā
ticoꝝ.

s ¶ Sicut se.i.ad
id ad quod seipm
hoc aduerbium si
cut nō est sicutissi
mum.qr ordinata
charitas prius de
bet incipere a seip
so.xxiij.q.v.si non
lz.vnḋ p̄mo debet
qs facere elemosy
nā sibi.deinde p
ximo.de pe.di.iij.
sane cauendū.⁊.C
de ser.p̄ses.

t ¶ Illius.s.xp̄i.

v ¶ Caput viri.xx
xiij.q.v.cū caput.

x ¶ Cōsecrare igr.
hec benedictio dr̄
ab ep̄o dū ꝯsecrat
man⁹ p̄sbyteroꝝ.
⁊ sic communis ē
hec bñdictio epi
scoporum ⁊ p̄sby
terorum.xvj.q.j.§
ecce.

y ¶ Vbi.i.postq̄3

z ¶ Vnxit.mysti
ca fuit ⁊ inuisibil
vnctio christi ij.q
vij.his que.qr nec
in regem nec in sa
cerdotē fuit vnct⁹
vt.j q.vij.§.in his
ita respondetur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Extũc.i.ex tẽ-
pore christi.
b ¶ Personã capi
tis.i.xp̃i q̃ ẽ caput
ecclesie.
c ¶ Differẽtia.qđ
ostendit.xcvj.dis.
duo sũt.⁊.j.de ma
io.⁊ obe.solite.
d ¶ In fronte de
conse.di.v.de his
⁊.c.nouissime.⁊.c.
manus i quibus
habet significatio
istaꝝ vnctionum:
e ¶ In pectore.de
ↄſe.di.iiij. deinde
⁊.c.presbyteri.
f ¶ Reddere ratio
nem.vt.xxxvj.d.§.
ecce.ad fi.
g ¶ Simplex sacer
dos.de ↄſe. di.iiij.
presbyteri.
h ¶ Hãc.s.ↄfirma
tionẽ i fronte soli
epi ↄferũt.ſ.đ cõ
sue.quanto.vbi đ
hoc.ar.ↄ.xcv.di.ꝑ
uenit vbi p̃sbyteri
chrismabãt in frõ
te.So.illud ↄcessit
greg.dispensatiue
ad tẽp⁹s pp scan-
dalũ:vt ibi exp̃sse
p₃:al's sacerdos ni
hil cõferret: vt in
c.quanto.
i ¶ Sacerdos.i.
ep̃s.ij.q.vij. accu-
satio.
k ¶ Vicarij.lxviij.
di.quoꝝ vices.
l ¶ In q̃ simplex
relatio est hic sicut
ibi mulier salua-
uit q̃ dãnauit: qm̃
alia fuit colũba q̃
detulit ramũ oliue
i archa noe:⁊ alia
q̃ descẽdit sup xp̃z
dũ baptizaret.
m ¶ Aliud quidẽ
⁊ sic colligit hic ꝙ
aliũ ordinẽ habu-
it in substãtia oli₃
leuita ⁊ aliũ hodie
al's videret etiam
eccl'ia iudaizare in
idẽtitate.
n ¶ Pastorali. de
ↄſe.di.null⁹ eps. ⁊
xlv.di. disciplina.

oleo pietatis pre consortibus
suis:qui ſm apostolum est ca
put ecclesie :que est corp⁹ ipsi
us p̃cipis:vnctio a capite ad
brachium est trãslata:vt prin
ceps extunc [a] non vngatur in
capite:sed in brachio siue hu
mero vel in armo:inquib⁹ p̃n
cipatus congrue designatur:
iuxta illud quod legitur fact⁹
est principatus super humerũ
eius ⁊c̃. Ad quod etiã signifi
candum samuel fecit poni ar
mũ ãte saul cui deberat locũ
in capite ante eos qui fuerant
inuitati. In capite ꝟo pontifi
cis sacramẽtalis est delinitio
conseruata: quia personã [b] ca
pitis in pontificali officio rep̃
sentat. ¶ Refert autem inter
pontificis ⁊ principis vnctio-
nem:q₂ caput pontificis chris
mate cõsecratur : brachium
ꝟo principis oleo delinitur:vt
ostendatur quanta sit differẽ
tiam [c] inter auctoritatem pon.
⁊ p̃ncipis potestatem. ¶ Quia
ꝟo christ⁹ fecit nos in sangui
ne suo deo nostro regnu₃ ⁊ sa
cerdotes propter quod apo
stolus petrus ait. vos estis ge
nus electũ regale sacerdotiũ
iccirco in nouo testamẽto nõ
solum reges ⁊ sacerdotes vn
guntur :sed omnes christiani
bis ante baptismũ:s₃ oleo bñ
dicto primũ in pectore:deide
inter scapulas:⁊ bis post bap
tismũ s₃ chrismate sãcto p̃mũ
in vertice : demu₃ in fronte [d].
In pectore [e] nanq₃ baptizãd⁹
inungit:vt per sancti spiritus
donũ abijciat errorem ⁊ igno
rantiam:⁊ suscipiat fidẽ rectã
quia iustus ex fide viuit:inter
scapulas vt ꝑ sp̃ũs sancti grãz
excutiat negligentiã ⁊ torpo
rem ⁊ bonam operatione₃ ex
erceat quia fides sine operib⁹
mortua ẽ vt per fidei sacramẽ
tu₃ sit mundicia cogitationũ.
in pectore:vt ꝑ op̃is exercitiũ

sit [f] fortitudo laborũ: in scapu
lis:quia fides per dilectione₃
ſm apostolum operetur. i ver
tice ꝟo baptizatus inungitur
vt sit paratus omnipotenti de
fide reddere rationem [f]: quia
per caput intelligitur mens :
iuxta quod legitur oculi sap i
entis in capite eius cuius supe
rior pars est ratio ⁊ in ferior ẽ
sensualitas. vnde bene ꝑ ver
tice₃:que est superior pars ca
pitis:intelligit rõ:q' est supior
pars mẽtis. In frõte vngitur
baptizatus vt libere ↄfiteatur
qđ credit: q₂ corde credit ad
iusticiã:ore ꝟo fit confessio ad
salutẽ:memor eius quod dñs
ait:qui me confessus fuerit co
ram hoibus ⁊c̃. Ante baptis-
mu₃ ergo vngitur oleo bene
dicto:⁊ post baptismum chri s
mate sancto quia chrisma soli
cõpetit xp̃iano. Christus eni₃
a chrismate dicitur:vel potius
a xp̃o dicit chrisma:nõ ſm no
minis formã:s₃ ſm fidei ratio
nem. A xp̃o ꝟo xp̃iani dicunt
tanq̃ vncti deriuentur ab vn
cto:vt omnes ↄcurrãt in odo
rem illius vnguenti: cui⁹ no
mẽ oleũ est effusum. Per frõ
tis chrismationẽ man⁹ imposi
tio designat:que alio nomine
dicit confirmatio:quia per eã
sp̃ũs sanct⁹ ad augmentũ dat
⁊ robur. vnde cũ ceteras vn
ctiones simplex sacerdos [g] vel
p̃sbr̃ valeat exhibere: hãc [h] nõ
nisi sũmus sacerdos [i].i. ep̃s d₃
cõferre:quia de solis ap̃lis le
gitur quoꝝ vicarij [k] sunt ep̃i ꝙ
per manus impositionẽ spiri
tũ sanctũ dabant quemadmo
dũ actuũ apostoloꝝ lectio ma
nifestat . Cum audissent inq̃t
apostoli qui erant hierosoly-
mis.quia recepisset samaria
verbum dei miserunt ad eos
petrum ⁊ ioannem:qui cũ ve
nissent orauerunt pro ipsis:vt
acciperẽt spiritũ sanctũ : non

o ¶ Propter historiam.
marcialis vnus de disci
pulis petri:quem posuit
dñs inter discipulos:cũ
dixit nisi efficiamini sic
paruulus iste non intra-
bitis in regnũ celoꝝ ⁊c̃.
quẽ postea petrus cum
alio ad predicandũ mi-
sit in germaniã:qui cu₃
iret mortuus est:⁊ redijt
collega ad petrũ:⁊ petr⁹
ait. Accipe baculũ ⁊ tan
gens eum: dic, vt in noie
domini surgat ⁊ predi-
cet:⁊ iuit ⁊ in.xl.die a tẽ-
pore mortis tetigit eum:
⁊ resurrexit ⁊ predicauit
⁊ ita petrus remouit a se
baculum ⁊ dedit subdi-
tis. Designant aũt ꝑ ba
culũ: que his versibus
ↄprehendunt. In baculi
forma presul dat hec ti-
bi norma. Attrahe ꝑ.pri
mũ medio rege.ponge ꝑ
imũ Attrahe peccantes
rege iustos:punge vagã
tes. Attrahe sustenta sti-
mula vaga morbida lẽ
ta. vinc.
p ¶ Mystica. q₂ bacu-
lus habet in sumitate re
curuationem:q̃si ad tra
hendum qđ nõ ẽ neces
sariũ in romano põtifice
q₂ nullus ab illo diuer
tere potest finaliter quia
ecclesia nõ potest eẽ nul
la.xxiij.q.j.pudenda.in
fi. vel quia per baculum
designat coertio siue ca-
stigatio:⁊ iõ alij põtifices
recipiũt a suis superiori
b⁹ baculos:quia ab ho
mine potestatẽ recipiunt
romanus pontifex non
vtitur baculo quia pote
statem a solo deo recipit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

De sacramentis non iterandis

Astoralis.pximi. Ad hoc nō videt rūdere. Sz dic ꝙ anteq̄ȝ suppleant ista ministrare nō dȝ.lij.d. sollicitudo: ⁊ satis vī respondere ex eo ꝙ dicit lr̄a suppleri: q2 nō dī actū cū aliqd supest agēdū.vij. q.j.istud.⁊.c.nihil.⁊.C.ad sil'l.pe.in fi.

b ¶ Impositione: quā solus eps facere pōt diaconib⁹.xxiij.d.diacon⁹ Sz ꝯ.xxiij.di.sbdiacon⁹ vbi dī ꝙ subdiaconus nō recipit man⁹ ipositionē: Sz ib ꝺ capl'ȝ loqr ꝺ ipositiōe man⁹ ꝯsecratoria q̄ nō dat subdiacono: sed hec ipositio man⁹ ē q̄dā bn̄dictio sic accipit.lxix. d.qm̄.⁊.j.q.j.manus.

c ¶ Iterādū.⁊ sacr̄m nō dȝ iterari: ne sacro fiat iniuria.ꝺ ꝯse.di.iiij.oñdit ⁊.j.q.j.qꝺ quidam.

d ¶ Supplendū.s.i.ꝰ.c. pri.circa pn.⁊.j.q.j.§.ecce.⁊.j.e.pr̄byter.

e ¶ Nobis.exhumandos.pp hoc corpa exhumari nō debent: q2 illis nō nocet talis sepultura.dūmō al's boni fuerint j. de sepul. sacris.⁊ xiij.q.ij.aie defunctoꝝ.

f ¶ Benedici. Indumēta ꝓpterea iteꝝ benedici nō debēt: ex q̄ semel ꝯsecrata sūt.⁊ h fuit dubitatio q2 vestimēta ecclie aliȷ q̄ sācti hoies vti n̄ debēt ꝺ ꝯse.di.j.vestimēta.ꝯ vestimenta propterea non polluuntur.

g ¶ Altaria.iteꝝ pp hoc recōsecrari nō debēt de ꝯse di.j.si motū.⁊.c. eccl'is.q2 pp hoc nō st execrata sicē nec ecclia: lȝ polluatur sanguine.ꝺ ꝯse.d.j. ecclesijs.

h ¶ Presbyt. ordinant man⁹ pr̄bri ⁊ diaconi chrismat liquore p ungi nō debēt. vt.xxiij. d.preterea.

i ¶ Impositōez. sacerdotib⁹ ⁊ diaconib⁹ man⁹ iponit.xxiij.d.quorūdaȝ ⁊ eoꝝ ꝯsectio similr̄ ē.xvj. q.j.§.ecce euidēt.sȝ differētia ē q2 eps ⁊ oēs pr̄sbyti: q2 ibi sūt sup caput ipi⁹ pr̄bri ordinādi man⁹ iponūt.xxiij.d.pr̄bꝛ cū ordinat diacono solo sol⁹ eps man⁹ sup caput illi

dux enim in quenq̄ illoꝝ venerat: sed baptizati tm̄ erant in nomine domini iesu: tunc imponebant manus super illos ⁊ accipiebant spiritum sanctuȝ cuius aduentus per vnctiōis ministerium designatur: quia columba in qua spiritus sanctus super christum in baptismo descendit ad vesperum in catacismo reuert ē ramū ret tulit virentis oliue: cui⁹ vtiq̄ȝ sacramentum dauid prophe ta prenoscens exhilarandam faciem in oleo predicauit. ¶ Ungitur preterea s'z ecclesiasticum morem: cum consecratur altare cum dedicatur templum cum benedicitur calix: non solum ex mandato legis diuine: verum etiam exēplo beati siluestri: qui cum cōsecrabat altare: illud chrisma te perungebat. precepit enim dominus moysi vt faceret oleum vnctiōis: de quo vngeret testimonij tabernaculum ⁊ archam testamenti mēsamq̄ȝ cū vasis. ¶ Uerum vnctionis sacramentuȝ aliud[m] quidem efficit ⁊ figurat tam in nouo q̄ in veteri testamento. vnde nō iudaizat ecclesia: cum vnctionis celebrat sacramentū sicut antiqui mentiuntur: qui neq̄ȝ scripturas: neq̄ȝ dei nouer virtutem. ¶ Monemus igit vt illum in ordinandis presbyteris ⁊ consecrandis episcopis morem serues: ⁊ facias obseruari: quē apo.se.obseruat ⁊ infra. Licȝ romanus pōtifex nō vtatur baculo pastorali[n]: tum propter historiam[o]: tum propter mysticam[p] rationē: tu tn̄ ad silitudinē alioꝝ pontificuȝ poteris eo vti.

De sacramentis nō iterandis.

us ponit.vt di.e.c.diaconus.

k ¶ Ab aplis.apli.n.cū ꝺ pcepto sci spūs paulū ⁊ barnabā mitterēt ad euāgeliū pdicādū gētib⁹: man⁹ eis imposuert.⁊ iō ritu itroducto ab aplis: pr̄bris ⁊ diaconib⁹ man⁹ iponit.vt dī.lxxv.di ꝙ dic dñico.silr ordinario epoꝝ siue ꝯsectio ab aplis.s.petro iacobo ⁊ ioāne itroducta ē datib⁹ formā successoribus lxvi.di.porro.

l ¶ Supplendum ꝺ.e.pastoralis.

m ¶ Suspēsio.q̄si eps icipit oronē ad bn̄dicēdū sacēdotē: tc pr̄bri oēs q pmo tāgebāt caput dēbēt eleuar man⁹ ita ꝙ nō tāgāt caput ordinādi: qꝺ ex ipo fcō meli⁹ pȝ q̄lit ꝺbeat fieri: q̄ȝ aliq̄ iure expmi sic j.ꝺ dōa.aplice.⁊ q̄dā sūt q̄ meli⁹ pñt itellectu pcipi q̄ȝ locutōe expmi.ff.de solu.ratū.ff.rē ra.ha.q̄.n.§.iulianus

n ¶ Filij supplestatuim⁹.

o ¶ Ex fornicatōe.s.i.ꝰ.ꝺ ele.cū i ꝯcij.j.ꝺ fi.n̄ ordi. cōsuluit.⁊.xxv.q.iij.de incestis.

p ¶ Prelatōȝ.sic.j e.c vl.sine dispēsatiōe se.apos.vt ibi.

q ¶ Neq̄ȝ hui.j.ꝺ ser.nō or.ꝯsuluit.

r ¶ Ad pniaȝ. tacito.ēt ibi nō valuērt lr̄e.ꝰ.ꝺ rescrip.sup lris.⁊.xxv.q.ij.⁊ si legibus

s ¶ Ministrauit. nullo medio: q2 si media psōa iteruenissȝ sec⁹ eēt.j.e.ex trāsmissa.⁊.c.ad extirpādas.⁊ c.n.filius issȝ legitim⁹: licite possȝ ibi mistrar ⁊ alibi al's n̄.j.e.c.fi.

t ¶ Nō obstātib⁹ q2 ipetrate sūt tacita veritate.s.i.ꝰ.de eta.⁊ ql.eā te.secus si ex certa scia illū recipi mādasset: ⁊ sic ē ar.ꝙ nō sēp ē

Inno.tertius.

Astoralis: ⁊ infra. Preterea nos consulet voluisti: an p mitti[a] debeat ministrare: qui sine impositione[b] manuum fuerit ad ordinem subdiaconatus assumptus et si confirmationis sacramentū in eo ꝺbeat iterari: qui per errorem fuit non chrismate: sed oleo delinitus. Ad quod breuiter duximus respondendū ꝙ in talibus nō est aliquid iterandum[c] sed caute supplendum[d]: quod incaute fuerat pretermissum. Honorius tertius archiepō londoñ.⁊ eius suffraganeis.

Nobis humiliter quesiuistis: quid: fieri debeat de mortuorum corporibus qui tpe scismatici ⁊ reprobi vualdemarij a scismaticis sūt sepulti.⁊ ꝺ indumentis sacerdotalibus quibus cuȝ necnō de altaribus in quibus degradati presbyteri celebrarunt. ¶ Nos autez iquisitioni vr̄e breuiter respō.ꝙ nō credim⁹ ob hoc dumtaxat sepultos huiusmodi exhumādos[e]: aut debere indumenta talia iteruȝ benedici vel reconsecrari altaria[g] supradicta. Grego. nonus archiepiscopo londoñ.

Presbyter ⁊ diacon⁹: cū ordinantur[h] manus impositionē[i] tactu corporali ritū ab aplis[k] introducto recipiūt qꝺ si omissum fuerit nō est aliquaten⁹ iterandum: sed statuto tempore ad huiusmodi ordines ꝯferēdos caute supplēdū qꝺ per errorem extitit pretermissum. suspensio[m] aūt manuū dȝ fieri: cun oratio super

obediendum litteris siue mandato pape.arg.ḡ.de re
scrip.si quando.⁊.c.ꝑdicto.eam te.
v Presentiū.in paternis.idem iuris ē de alijs.j.e.c.
vl.vnde supple maxime.
x Patiaris.nisi habeāt illas ꝑ dispensationē aplice
se.j.e.c.ex tua.⁊.e.
pe.⁊ vl.⁊ idē est si
fuit ꝑpetu⁹ vicari
us.j.e.ↄstitut⁹.al's
expellantur ⁊ alijs
idoneis ↄferātur
j.e.c.vl ḡ hac mā
dicetur.j.e.c.vlt.
y Conquerēte
m.clerico q
ꝑstatus erat a pro
no eccl'ie.⁊ iste.r.
molestabat eū sup
illa eccl'ia qua pri
eius nullo medio
ministrauerat.
z Notoriū.qua
lit dicat aliqd no
toriū et hēs.j.de
coha.cle.⁊ mu.ca.
vl.q2 si ibi mistra
uit nō pōt eē non
notoriū.ḡ.de tras
la.pla.quanto.
a Amouere.cū
nō ostdat dispen
satione ap.se.vt di
ctū est.ḡ.c prio.⁊
idem hic dicas
b Veniens.mi
strauit ma
xime.j.e.c.vlti.ex
quo nō ē legitim⁹
c Innotuerit.ḡ
qualit potuit ei i
notescē.Rū.si ipse
fuit ei ↄfessus.qū
ipm exami.uit.xx
ij.q.v.hoc vl'.vl'di
cas inotuit quo q̄
mō.ff.de admi.tu
to.qdā decedēs.§
vl.⁊ si eps hec sci
ebat n̄ tenebat ei
dicē.q2 q sētit cer
tiorari n̄ debuit.ff
de ac.emp.⁊ vē.l.
j.in fi.ḡ quis ꝓba
bit inotuisse epo.
ille q dicit ⁊ alle
gat scientiā dz ꝓbare.ff.de proba.veri⁹.⁊.lxxxij.dis.ꝓ
posu isti.Sed ꝓsūpno ē ↄtra epm q ipse sciuerit q eum
examiauit vel fecit examinari.xxiiij.di qū eps.⁊ ꝓsūit
q nihil omiserit di ↄtingētib⁹.vj.q.iij.absit.⁊.ḡ d eta.
⁊ q̄li.accepim⁹.vnde vr̄ q ipse debeat probare se igno
rasse si inotuit puuis.ḡ.de rescrip.cū ↄtingat.
d Restituas.quia quod benigne cōtulit fraudis cō
silio nō debuit reuocare.ff.de edi.edic.ad res dōatas

caput effundit ordinandi.

De filiis ꝑsbyterorū ordinandis vel nō.

Ex ↄcilio picta.
Et filij presbyterorū
⁊ ceteri ex fornica
tiōe⁰ nati ad sacros
ordines nō ꝓmoue
ant: nisi aut monachi fiant vl'
in cōgregatione canonica re
gulariter viuētes ꝑlationē^p pro
nullaten⁹ hēant:sed neq3 sui
nisi a dn̄is suis libertati donē
tur. Alex.iij.lincon̄.electo.
Ad ꝑsentiā nostram acce
dēs.r.ꝑsbyt:tacitoq eēt
filius sacerdotis impetrauit a
nobis vt in ecclesia in qua pa
ter eius ministrauit existeret
capellanus. Ideoq3 mādam⁹
quatenus si tibi constiterit: q
memoratus.r.fit i sacerdotio
genitus:⁊ q pater in eadē ec
clesia ministrauit:nō obstanti
bus ꝑdictis lr̄is nostris ipsū
amoueas ab eadē. Idem.
Presentiū aucte iubem⁹
vt filios sacerdotū in ec
clesijs paternis ministrare vl'
eas qualibet occasione obtine
re nullatenus patiaris:sed ip
sos ab ecclesijs in quibus pa
tres eorū ministrasse noscūtur
studeas penitus amouere.
Idem vigornen̄.epo.
Conquerente nobis.m.
clerico^y:⁊ ifra.F.t.man
damus:quatenus si publicū ē
⁊ notorium^z patrē.r.clerici ha
buisse i ꝑdicta ecclesia ꝑsona
tū filiū eius ibidē ministrare
aut eiusdem ecclesie ꝑsonatū
hēe nullaten⁹ patiaris:⁊ si iā
institutus est ibi:eum inde nō
differas amouere^a.
Idem london̄.epo.
Veniens ad presentiam
nostrā.n.clericus nobis
ꝓposuit q cum illū ad capel
lam sancti.L.quā ei ↄcessisti i
ꝑsbyterū ordinasses:ipz ea po
stea spoliasti eo q pater eius i
ꝑscripta ecclesia ministrauit^b
ideoq3.f.t.manda mus quate
nus si tibi innotuerit^c:quādo
eam sibi dedisti q pater eius
ꝑsbyter in dicta ecclesia mini
strasset:ipsam ei restituas^d ⁊ i
pace dimittas amoto alio: si
quem istituisti forsitan in ea
dem. Verum si hoc ignorans
fecisti^e:ex quo ad ecclesiam.ip
sam eum in ꝑsbyterū ordina
sti^c.eam sibi restituas donec i
alia ecclesia sibi ꝓuideas: vn̄
honeste valeat sustentari.
Idem exon̄.epo.
Proposuit nobis.r.lator
ꝑsētiū q cū ad ecclesiā
de saleb.a domino fundi sue
rit ꝑsētatus:tu curam anima
rum noluisti sibi committere:
pro eo q esset filius sacerdo
tis. Ceterum quia indignum
est vt ipse postq̄ est in subdia
conum ordinatus omnino de
beat ecclesiastici beneficij ꝓ
uisione carere^f: mandamus:
quatenus aliquem honestū ꝑ
sbyterū cū assensu^g eiusdē clici
iuenire studeas q eccl'ie ꝑuiat

vi.⁊ de pe.dis.j.quantūlibet.⁊.xxij.q.ij.nō enī.⁊.xvj.q.ij.visis
Sed nōne pōt eps ↄtra factū suū venire si est illicitū ita videt
xxxv.q.r.q quis cōmisit.⁊.ḡ.de elec.nosti.⁊.j.de re.ec.n̄ all.
siquis ꝑsbyterorū.⁊.C.de euicti.sibi liberā.sed hoc ꝑcipit in
odiū episcopi: qui talem scienter elegit.fi.j.de cle cō.u.diuersis
fallacijs ⁊ i hoc facit pa
pa gratiā huic sacerdo
ti vt ille epus decetero ta
les non ꝓmoueat.⁊ cum
ignorauerit ipm fuisse ta
lem:toleratur in eadē ec
clesia de gratia.s.quous
q3 prouideatur ei in alia
ecclesia.⁊ sic in ꝑmo casu
propter culpam episcopi
dispensat cum eo papa. i
alio casu toleratur ad tē
pus.
e Ordinasti.ar.contra
l.di.ex penitentibus.⁊.lx
xxj.di.siquis siue. Cōtra
hoc fit ex dispensatiōe vt
dixi. Nunquid interim ē
ꝑlatus ita ⁊ hēbit oia.ff.
de bo.pos.l.ij. Sed cōtra
vr̄ q non sit ꝑlatus.pre
latura enim ad tempus da
ri non potest.lv.di.prece
pta sicut nec hereditas tē
poralis.ff.de adop.si tibi
⁊.ff.de here.insti.heredi
tas.ff.de reg.iur.actus le
gitimi.sicut nec libertas.
ff.de manu.testa.libertas
ff.de pecu.quesitum.§.ij
sed hoc intelligitur fieri
de mandato domini pa
pe:al's non esset ꝑlatus.
f Proposuit nobis.ca
rere.⁊ ita est hic ar
gu.q qui habet ordinē
debeat habere benefici
um.lxx.di.c.j.⁊.ij.⁊.j.ḡ ꝑ
ben.eps.⁊.j q.iij.ligs ob
iecerit.
g Cum assensu eiusdē
sed quare requirit assen
sus illius ⁊ non patroni.
contra illud.lxxiij.di.ꝑn
cipali.⁊.c.sequenti.p.di
rit q patronus eligit so
lum prelatum: ⁊ iste sub
diaconus erit prelatus.⁊
ideo consensus eius exi
gebatur.j.de iurepatro.postulasti:vel supple ⁊ patroni consen
sus principaliter.vel dicas melius q sacerdos erit prelatus vt
dicebant lau.⁊ vincen.⁊ subdiaconus toleratur ex dispensati
one.⁊ ideo consensus patroni debet requiri principaliter: et
patronus presentabat presbyterum de assensu clerici:⁊ isti sic q̄
liter habebunt bona ecclesie.⁊ hoc quod dicitur de isto.r.po
tius credo dictum ex dispensatione q̄ de iure.quia ex eo q di
cit indignum est vt ipse.⁊c.quis sacerdos debet habere d iure

68

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

supradicte: ita ꝙ p̄fatus .r. me
dietatē oium b̄n̄ficio𝔷 p̄dicte
eccl'ie eidē i suo ordine seruiē
do pacifice debeat obtinere
nō eni sol[a][b] p̄sbyt̄ missa𝔷 solē
nia vel alia diuina officia pōt
sine ministri suffragio celebra
re. Idem archiep̄o can.

Ex trāsmissa[c] cōquestiōe
gu. clerici p̄cepimus ꝙ
ad abbatis de castris p̄ntatio
nē i quodā b̄n̄ficio ecclesie de
h. eū i p̄nti recipe distulisti eo
ꝙ pr̄ eiꝰ in p̄fata ecclesia mini
strauit: quo defūcto media in
tercessit p̄sona cui p̄dictū b̄n̄
ficiū ē collatū. iōq3 mādamus
quatenus si ē ita p̄noiatū gu.
ad p̄fatū b̄n̄ficiū admitterē n̄
postponas: nō lō minus obser
uato[d] apostolici rescripti decre
to qd̄ successionē[e] in ecclesia
dei hereditariam detestatur.

Idem vigor. ep̄o.

Constitutꝰ in p̄.n.g. cleri
cus supplici insinuatiōe
mōstrauit ꝙ cum capellā de
stortoñ. canōice fuiss3 adeptꝰ[f]:
ꝛ eā pluribꝰ ānis pacifice pos
sedisset, r. miles ipsum ea sine
iudicio spoliauit[f]. Cumq3 me
moratꝰ clericus exinde apud
te deposuiss3 querelā: obiectū
fuit ei ꝙ pr̄ suꝰ i capella mini
strauit eadē. ꝛ infra. Fraterni
tati tue mādamꝰ quatenꝰ si cō
stiterit ꝙ idē clericꝰ a capella
fuerit p̄dicta p potētiā laica
lē eiectꝰ[g] ꝛ ꝙ pr̄ eius p̄fate ca
pelle p̄sona seu ꝑpetuus[h] vica
rius nō fuerit: l3 in eadē noie[i]
eiusdē. g. q̄nq3 ministrauit ip
sam sibi cū redditibꝰ p̄ceptis[k]
restituere non omittas. Idem
ebor. archiep̄o.

Ex tua nobis pte ē ꝑposi
tū ꝙ cū olim ad tuā ↄsul
tationē[l] sup filijs sacerdotum
tales a nobis lr̄as recepisses:
vt eos posses in ecclesijs quas
patres eo𝔷 nullo mediāte pos
sederāt sustinere: quos p̄bate
vite ꝛ sane cōuersationis co
gnosceres: vel quos lōgo tpe
illas tenuisse ↄstaret: qdā ad
iudices lr̄as ipetrauerūt: vt si
ↄstaret eos[m] eē filios sacerdo
tū vel clerico𝔷 q in ꝑmo añ
cos ecclesias tenuerūt supbis
iponatur ei ap. ces. silentium ꝛ
ecclesias istas ipsis[n] assignent:
ↄ̄uis i eis se ondere nequeāt[o]
p ep̄os istitutos. Sup quo. t. r
rñ. ꝙ si p priores lr̄as cū aliq
bus clericis dispēsasti: dispen
sationē tuā posterio𝔷 lr̄a𝔷 in
tuitu nolumus irritari[p]. alios
ꝓ clericos laice donationis[q]

administrationē. ꝛ ꝑm hoc sat's videt̄ ꝙ clericꝰ sit p̄latꝰ ex dis
pensatiōe pape: vt dixit. p. sacerdos erit seruitor eccl'ie: qd̄ inuit
illa lr̄a: q ecclesie fuit ꝛc. qd̄ sat's videt̄. s3 ex lr̄a ꝑpoiꝰ colligit̄
ꝙ p̄sbyter sit p̄latus q̄3 clericꝰ ex eo ꝙ dicit solꝰ p̄sbyter. ꝛ ex
eo ꝙ dicit sine ministri suffragio. ꝛ est ar. ꝙ clerici pn̄t babe
re prebendas distinctas
ꝛ diuisas.

b Solus. ar. ꝙ ecclesia
dedicari non debet nisi
tantum assignetur, fidē3
ꝙ duobus sufficiat. arg.
xvj. q. j. illud. ꝛ. lxxj. dis.
in omnibus. de conse. di.
j. hoc quoq3 statutum. ꝛ
c. nemo. ꝛ. j. q. ij. placuit.

c Ex trāsmissa. media
nō. ꝙ nomen he
redis primū significat s̄
vlteriorē. s3 nō semp s3 in
quibusdā sp̄ebꝰ. ff. de v.
sig. sciendū ꝟo. C. de pe. l
bonor. ar. ↄ̄. C. de here. in
sti. l. vl. vbi d̄r ꝙ heres he
redis testatoris ē heres.
ꝛ. C. de legi. in annalibꝰ.
ff. de ꝟ. sig heredis. ff. de
libe. ꝛ posthu. l. j. Sol. re
gulare est p multas suc
cessiones accipiat̄ nomē
heredis. vt i p̄dicta. l. sci
endū. ꝛ ↄ̄ria sp̄alia sunt ꝛ
si iste g u. fuit legitimꝰ nul
la dispensatio est necessa
ria: ex quo media itercessit
sit persona vt dicit hic i̇n
fi. ꝛ hic nō d̄r ꝙ nō fuerit
legitimus. b.

d Obseruato. i. nō pro
pter hoc minꝰ obseruat̄
decretū illud quo prohi
bent̄ filij succedere in pr̄
nis eccl'ijs. vt. s̄. e. p̄ntiū ꝛ
in eccl'ia successio eē non
d3. viij. q. j. apostolica.

e Successionē. nota ꝙ
hereditaria successio i fi
lijs ꝛ ēt in hoībꝰ eiusdem
loci ↄsiderat̄. j. d̄ iurepa.
ↄsuluit. ꝛ. j. de insti. ad decorē. ꝛ. j. d̄ deci. ad hec.

f Constitutus. spoliauit. qd̄ d̄ iure fieri nō potuit. xvj. q. j. lai
ci. ꝛ. c. ↄ̄ sancto𝔷. nec etiā iu hoībus clerico𝔷 laici habēt
p̄tātem. xxiij q. viij. scire. ꝛ. xij. q. ij. ecclesia𝔷.

g Eiectus. sed cū iste fuerit spoliatꝰ debuit restitui simplici
ter añq3 cognoscat̄ de iure suo. j. de resti. spo. in lr̄is. ꝛ. c. itē cū
qs. ꝛ. c. ex conq̄stione. s3 hoc iō fit ꝙ mādat papa ingri q2 non
agebat ipse possessorio sed petitorio ꝛ possessorio: qd̄ p3 ex ipa
littera in p̄ncipio. q2 dixit se cāonice institutū ꝛ fuisse postmo
dū spoliatū. ꝛ ideo de vtroq3 mandat inquiri. sic. j. de resti. spo
lia. accepta: al's si simpliciter petijsset restitutionē: restitutꝰ fu
isset sine cause p̄ncipalis cognitione.

h Perpetuus. nō ꝙ l3 pater tp̄alis vicarius fuerit ibi nō vi
detur impedimentū p̄stare filio. q2 cū pater nullum habuit ti
tulum vel ius in re: cessat ius successionis. Item si pater fuerit
p̄latus si ius pōt ibi esse canonicus de legitimo matri
monio natus. j. e. ad hec. Contrariū videtur dicere. j.
e. ad abolendā. ꝛ ibi de hoc dicetur.

i Nomine. si pr̄ ministrauit ibi noie filij. p3 q2 filius
erat p̄latus: q2 is ēt possidet cuiꝰ noie possidetur. ff. d̄
acq. pos. qd̄ meo. i
sti. de infdi. §. pos
sidere. j. de re. spo.
cum venisset. j. de
p̄scrip. si diligenti

k Perceptis. vl'
ēt q p̄cipi poterūt
j. de resti. spo. gra
uis. vbi de hoc.

l Ex tua. cōsul
tationē. im
prope ponit̄. q2 cū
respondet̄ ↄsulta
tioni ius cōe ostē
ditur p responsio
nē. ar. j. de voto ꝛ
vo. re. ex multa. ꝛ
iō expone cōsulta
tionē. i. supplicati
onē q2 indulgētiā
cōtinet hec decre.
ꝛ hoc p3 ex eo ꝙ
dicit. j dispensasti
ꝛ dispensationem
ꝛ probatur hoc. j.
e. c. penul. ꝛ vl. na3
papa tm̄. cum tali
bus dispensat: vt
ibi dicitur.

m Eos. s. cū qbꝰ
fuerat dispensatū

n Ipsis. ipetran
tibus

o Nequeāt. hoc
iō dicit. q2 de gr̄a
ipsi obtinuerunt
litteras p istis ec
clesijs obtinēdis.
ꝛ ex h̄ p3 ꝙ ecclesi
as licite retinet̄ ñ
poterant p solam
cōcessionē ep̄o𝔷
ex quo papa man
dat eos remoueri. ꝛ est vex j e. c. vl.

p Irritari. ergo dispensatio semel facta non ē reuocā
da amplius: sicut nec iniurie remissio. xxiij. q. iiij. si illic
immo beneficium decens est esse mansa𝔷. in auc. d̄ cō
sti. que digni. li. a pa. §. illud quoq3 colla. vj. deus eni3
dona sua multiplicat. de pe. di. j. quantūlibet. ꝛ. j. d̄ scis
ma. fraternitati.

q Donationis. j. q. vij. siquis omnē. in fi. imo suspen
di debent clerici ꝛ communione priuari qui ecclesias
recipiunt de manibus laico𝔷: ꝛ laici sunt excommu
nicandi. j. de iurepa. preterea. cum ipsi tale ius posside
re non possint. s̄. de elec. sacrosancta. ꝛ. c. massana. nisi
in capella. vbi patronus habet tm̄ ius p̄sentādi. j. de iu
repa. a nobis. c. ꝙ autem. ꝛ. c. cū aūt. ꝛ. c. pastoralis. ꝛ si
ius conferendi. j. e. c. vl.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ĩtuitu ĩ ecclesijs sine auc̃te põt sui institui aut ĩstitutos remanere auc̃te ap. ꝓhibem⁹. Idẽ cant. archie. ꝛ eius suffra.

Quoniã ẽ sacris canonibus ꝓhibitũ: ꝛ. ĩfra. p̃cipim⁹ quaten⁹ si manifestum ꝛ publicũ fuit p̃res in ecclesijs ꝑsonat⁹ gessisse: filios ab eisdẽ si ꝛ eas adepti sunt penitus excludatis nec ad eaꝝ gubernationẽ vlterius assumant. Nolumus eni vt cã in iudiciũ deducatur vel testes ẽt admittãtur si hoc manifestũ existat.

Idem cant. archiepo.

Ad extirpãdas successiones. ꝛ infra. F. t. mandam⁹ quaten⁹ siq filij p̃sbytoꝝ ꝓuincie tue tenẽt ecclesias in qb⁹ p̃res coꝝ tãq̃ ꝑsone vel vicarij nulla ꝑsona media ministrarũt eos siue geniti sint i sacerdotio siue nõ ab eisdẽ ecclesijs nõ differas amouere.

Clemens cassel. archiepo.

Ad hec ex pte tua nostris ẽ auribus relatũ. ꝛ infra. Nõ a nobis tua. f. r. an a pontificibus generati valeãt ad sacros ordines ꝓmoueri si scia fuerint ꝛ moꝝ hõestate ꝓbabiles: sciat. f. t. q̃ si ex legitimo sint mr̃imonio ꝓcreati: nec aliud canonicũ obuiat: licite ꝓmũt ad sacros ordines ascendere ꝛ in eisdẽ ecclesijs in qb⁹ presunt vel p̃fuerũt genitores eoꝝ bñficiũ obtinere. Idem.

Michael p̃sbyt̃ de scõ germano transmissa nobis cõquestiõe monstrauit q̃ cũ ecclesiam sci. i. de toroñ. tue dio. canonice sit adept⁹. m fili⁹ antonij q ꝓxio añ ipsi⁹ ecclesie habuit ꝑsonatũ: ad se vicariam ipsi⁹ asserit ꝑtinere. ꝛ infra. f. t. mandam⁹ quatenus si ꝯstiterit tibi ipm. m. fuisse filiũ antonij q eiusdem ecclesie hũit proxio ꝑsonatũ: ei sup ea dẽ vicaria ꝑpetuũ silentiũ iponere nõ postponas. Idem

Litteras. ꝛ infra. Intelleximus q̃. h. i sacerdotio genitus de vxore legitima natus ꝛ ꝯcept⁹ affectauit a puericia ministrare dño in officio clericali. Verꝫ licet a filijs paterna incontinentia modis oĩbus propellenda noscatur: si tamen aliter dignus inuẽtus fuerit: ꝑmittimus ipsum ordinari i clicũ ꝛ ad ecclesiasticũ bñficiũ vñ cõmode sustentari valeat promoueri. Inno. iij.

Cum decorem domus dei. ꝛ infra. Filijs cano

r Quoniã. excludat's. s. e. p̃sentiũ. ꝛ. j. e. c. vlt.
s Vlterius. ꝛ ita loquit de illegitimis. ꝛ sic in preteritis nec i aliq̃s institui debet. vt. j. e. c. vl.
t Manifestũ. ꝛ ita habes q̃ in manifestis ꝛ notorijs. ordo iudiciarius nõ ẽ obseruandus. ij. q. j. manifesta. ꝛ. c. q̃ lothari⁹. j. de ap. cũ sit romana in fi. ꝛ. C. de accu. ea qdẽ. ar. s. ij. q. j. deus oipotẽs. ꝛ j. de diuoꝛ. porro. ꝛ s. de elec. bone.

v Ad extirpandas. filij presbyteroꝝ vel ẽt nepotes vel interioꝝ q̃libet quoꝝ ẽ ius succedẽdi. ar. istis. de here. q. ꝛ dif. §. sui. i. collateralib⁹ nõ ꝓhibet. ar. j. de offi. dele. ex pre. ꝛ q̃libet repellit q q̃ si iure successionis ecclesiam sibi vendicare intẽdit. q̃ ibi nõ hꝫ locũ successio. s. e. ex transmissa. in fi. ꝛ. viij. q j. apostolica.
x Vicarij perpetui. s. ẽ. e. cõstitut⁹.
y Media. s. eo. ex transmissa.
a Amouere. etiã si sint de legitimo mr̃imonio nati videat v̄re locũ successio. viij. q. j. apli ca. sec⁹ si media ꝑsona intercessisset: q̃ de iure cõi ibi ꝛ alibi possẽt ꝑfici cũ sint legitie nati
b Ad hec. legitimo. j. e. ad vbolendã. ar. s. hꝫ vnq̃ lec turã q̃ illã maxime quod est ibi tenetur comparatiue. al's ille giti mus filius simul cum patre in eadem ecclesia esse nõ
c debet. j. e. cum decorem.
Obtinere. ꝛ ita põt filius legitim⁹ in paterna ecclesia simul cũ patre beneficiũ obtinere. ar. j. eo. cũ decorem. a contrario sensu in v̄bo illegitimus sed in patrono beneficio sine dignitate succedere nõ debet. viij. q. aplica. ꝛ. s. e. constitutus. ꝛ. s. eo. c. pri.
d j Michael. cõstiterit. sed quomodo poterit hoc cõstare. si ipse negauerit se filium fuisse illi⁹. Rñ si natus fuit ex illa quam tenebat secum publice in domo ꝓ concubina. ꝑsumitur eum filius illius. sicut aliquis ꝑsumitur filius. q̃ natus ẽ in matrimonio. quia pater is ẽ quem nuptie demonstrant. ff. de in ius vo. quia mater. ꝛ ita ꝑsumptiue talem dicimus filiũ quem talis cohabitatio filium demonstrat. q̃ fuit in possessiõe filiationis. C. de suis ꝛ legi. li. l. iiij. sed si non fuit natus de tali qualiter probabit. Rñ. ex eo q̃ ille vocabat illum filiũ ꝛ ille appellabat eum patrem. ꝛ cõmuniter habebant ꝛ nominabatur filius. j. de ꝓbatio. per tuas. ꝛ ex dilectione sola discernitur quis cuius filius approbetur. j. de ꝑsumpti. afferte. sed videtur q̃ talis denominatio non probet illum filium quia contrariaꝫ admittit ꝓbationem. C. de ꝓbatio. non nudis C. de testa. neqꝫ ꝓfessio. ff. de inoffi. testa. si instituta. §. j. bene statur nominationi ꝑ illam decre. per tuas. i fi. nisi expresse contrarium ꝓbaretur vt dicunt illa vltima iura.
e Proximo. s. e. ad extirpandas.
f Litteras. legitima ducta ante sacros ordines susceptos qua postea vti non licuit. xxxij. di. ante triennium. ꝛ. xxxij. di. placuit. quia ꝓmissa continentia sine castitate postea fuit promotus: vnde postea vti vxore ñ licuit. lxxij. dist. episcopus benedictionem. ꝛ. xxxiij. di. seriatim. j. de cleri. coniuga. sane. ꝛ. j. de conuer. coniuga. coniugatus. ꝛ ideo de iure non potuit ꝓmoueri.
g A filijs. hic vult dicere: lꝫ a filijs ꝛc. i. lꝫ filij sint repellendi ꝓpter paternã incontientiam: tamen si al's boni ꝛc.
h Ordinari. sed nũqd per hoc dispẽsatur tm̃ cũ eo in minoribus ordinibus. ar. q̃ sic: q̃ ꝓmissio in genere mediocritatem respicit. ff. de au. ꝛ argen. le. l. q lancem. ꝛ. ff. de lega. j. legato. ꝛ. C. communia de lega. l. vlti. §. sed ꝛ siquis. ꝛ. ff. de le. j. apud iulianum. §. scio. ꝛ. C. de donatio. siqs argentum. §. simili quoqꝫ a simil dispensatio in genere respicere debet tm̃ minoritatem. argu. ff. de leg. iij. nummis. arg. s. s. de translatio. capitulo vltimo. ꝛ. ff. de constitu. prin. beneficium. ꝛ. j. de verboꝝ signi. olim. j. de donatio. cum dilectus. in fine. ꝛ oppo. argu. j. de fimo. c. vltimo. sed tutius est tm̃ intelligere de minoribus. quia sic papa sensisse videtur. ꝛ nos ita sẽtire debemus. argu. s. de rescrip. super litteris. in fine. et. j. de preben. c. vlti.
i Cum decorem. illegitimus. sed illegitimi bene possunt eẽ in ecclesijs in quibus presunt patres eoꝝ. s. e. ad hec. Sꝫ ꝯtra. j. e. c. pri. vbi legitimi ꝓhiberi videntur ſm vnam lecturam illius aduerbij maxime. et ei standum est.

69

nicorum prebendas in eisdēz ecclesijs conferri non sinatis: quarum sunt canonici patres eoꝝ: cum indecorum sit vt i altaris officio illegitimus filius impudico patri ministret: in quo vnigenitus dei filius eterno patri ꝓ salute humani generis victimaturᵃ.

Idem in concilio generali

Ad abolendāᵇ pessimam que in pluribus inoleuit ecclesijs corruptelā: firmiter i hibemꝰ ne canonicoꝝ filij maxime spurijᶜ canonici fiāt in secularibusᵈ ecclesijs in quibus instituti sunt patres eorum. ꝛ si fuerit contra presumptum decernimus non valereᵉ q vo tales vt dictū ē canonicare ꝑsūpserint a suis bñficijs suspēdātur. Honorius.iij.

Dilectus filius.g. ꝑpositus sancte.m. trāsmissa nobis petitione monstrauit ꝙ cum virgilius presbyter quādam ecclesiam curā aiaꝝ habentē quam nullo medioᶠ habuit prꝛ eius: obtinuit: ipm monuit vt resignaret eandem. sꝫ idē asserēs ꝙ gu. remē. archieps tūc apo.se.le. dispensauit cū eo id efficere ꝯdicit. Quocirca mandamꝰ quatenꝰ non obstanteᵍ dispensatiōe aliqua que a se.ap.nō manauerit: qd canonicumʰ fuerit appellatione postposita statuatis. Grego.ix.turon.archiepo.

a ℂ Victimatur.ꝫ.de sum.tri.c.j.§.vna vo.

ℂ Ad abolendam.filij.illegitimi.

b ℂ Maxime spurij. Si istud aduerbium maxime ponit ꝓ tm̄: tūc legitimi pñt institui: vt.ꝫ.e.ad hoc. si intelligas ꝓ pre tūc nec legitimi sūt instituēdi in ecclesijs in qbus sūt instituti patres eoꝝ: multo minus ꝛ spurij qd satis vꝫ: ꝛ ita corrigiť.ꝫ.e.ad hec. ꝺ spurijs nulla dubitatio erat. cū illi eēnt ꝓhibiti p multa alia iura. vt.ꝫ.e.c.j.ꝛ.j.de ser.nō ordi. ꝯsuluit.ꝛ.ff.de pe. sanctio legum. sed dic vt in seq. notula dicitur.b.

c ℂ In secularibus. hoc ꝺ dicit. qꝛ in regularibꝰ bñ possunt simul esse monachi vel regulares canonici pater ꝛ filiꝰ qꝛ tales psone irregulares nō ꝓhibenť intrare religionē ꝫ.eo.c.j.ꝛ.lvj.di.vt filij.ꝛ ita in secularibꝰ ꝓhibentur tm̄ ex hoc v̄bo. Sꝫ ex eo ꝙ dicit inferiꝰ. qui vo tales vt dictum est: canonicare ꝑsumpserint a suis beneficijs suspendanť videtur ꝙ loquať tm̄ in spurijs. qꝛ cum illis episcopi dispensare nō pñt. vt.j.e.c.vl. ꝓ legitimis nō ita punienť.ꝛ ita loquitur tm̄ ꝺ spurijs. ꝛ sm̄ hoc hec dictio maxime poniť ꝓ tm̄.i. illegitimi tm̄ ꝓhibentur ꝛ nō legitimi: lꝫ glo. ꝑcedens ꝯtriū videatur dicere. ꝫ verius credo ꝙ de omnibus filijs intelligatur. als nihil adderet ista constitutio: nisi hoc solum ꝙ tm̄ pena ipo͂nit hic ordinatoribus. Sed contrariū ē veꝝ. quia ponitur ꝓ tm̄. sed a ꝓpria verbi significatione non est recedendum si res aliter salua eē pōt. ff. de le.iij. non aliter.ꝛ.j.de deci. ad audientiam.ꝛ.ꝫ.ꝺ trās. la. inter corporalia. ꝛ in re dubia melius est v̄bis edicti fui e ff. de exer. l.j.§. si qs. ꝛ iō istud maxime teneť ꝓ pe. ꝛ pōt intelligi respectu eoꝝ q nō sunt spurij ꝫ alios illegitimi vt sūt naturales. ꝛ sic idē dicit qd .ꝫ.e.cū decorē. ꝛ addit. qꝛ pena hic statuitur ꝯ ordinatores. ꝛ sic nō tollitur.ꝫ e. ad hec.

d ℂ Nō valere. ar. ꝙ epi non pñt dispensare cuꝫ illegitimis in simplici beneficio ex eo ꝙ hic dꝛ decernimus nō valere. ꝛ ꝙ pena iponiť ordinatoribus taliū ꝑsonaꝝ est ar. j. e.c.vl. vt i remouentur illegitime ꝓmoti sine dispensatione pape: hic ius commune statuitur. ꝫ dispensatio non ꝓhibetur in alijs ecclesijs i quibus patres nō sūt instituti. ꝛ ita bene pñt epi dispensare cū illegitimis in simplici beneficio in alijs ecclesijs non paternis. sed in paternis non possunt. eo enim ipso ꝙ ꝓhibet concil. ꝺ paternis tm̄: datur intelligi ꝙ de alijs concedat. arg. j. eo.c. si. ꝛ.ꝫ.e. ad hec. ꝛ.c. cum decorem. de hoc dic vt.j.e.c. vltimo. i notula sic ergo.b.

e ℂ Dilectus filiꝰ. nullo medio. quare merito debet expelli.ꝫ.e. michael. ꝛ.c. ad extirpandas. ꝛ.c.e ex tua. c. pñtium. ꝛ eo. cōquerente. etiam si legitimus fuisset.

f ℂ Nō obstāte. sic pꝫ expsse ꝙ legatus dñi pape nō pōt cū taalibus dispensare lꝫ habeat generalē legationē. Sed videtur contra. j. de offi. lega. ꝙ translationem. vbi legatus exercet ea: eque tm̄ sunt sedi apostolice reseruata. s. excōicatos ꝓpter violentas manus in clericos absoluere. sed illud iam introductum est ex consuetudine ex certa sciētia pape. ꝛ ita perinde est ac si papa spāliter cōmitteret. ꝛ ita ꝑ generalem legationem nō transferūtur ea que spāliter tribuuntur. ff. de of. eius cui man. ē iurisdi. l.j. ꝛ.j. de of. leg. ꝙ translationem. ꝛ.ff. de pig. l. obligatione: vel forsitan iste legatꝰ erat tm̄ legatus in prouincia sua. ꝛ isti legati qui nō mittūtur ꝺ latere domini pape. vt.j. de of. le. cum non ignores. nō habent tā largam legationē sicut illi qui mittūtur a latere domini pape. j. de offi. le. excōicatis. vnꝺ satis potest dici ꝙ cardinales legati qui quasi pars corporis domini pape intelliguntur: vt. vj. q. j. §. si quis ex militibus. possunt eum talibus dispensare. ꝫ alij non possunt vltra id quod spāliter i eoꝝ ꝑuilegio continetur. Et ꝙ illi habeant maioreꝫ auctoritatem ꝛ potestatem patet. quia presentibus legatis missis de latere domini pape isti non debent tunc sue legationis officium exercere. j. de offi. lega. volentes. ꝛ optime facit ad hoc. xciij. di. c. vl. ꝛ. xciiij. di. c. j. imo nec illi possunt dispensare: sicut nec possunt dispensare cōtra concil. latera. j. de preben. dilectus. ꝛ hic ꝛ.c. pri. ꝛ c. ad extirpandas.

g ℂ Canonicum. Sed quid erit canonicuꝫ. Rñ. vt ab ecclesia expellatur. vt. j. c. pri. filius enim patri i ecclesia succedere non debet.ꝫ e. pñtium. ꝛ.c. conquerente ꝛ.c. ad extirpandas. ꝛ in pluribus. c. seq. post illud. c. ꝑsentium. ꝛ. viij. q. j. apostolica.

h ℂ Nimis. sedis apostolice. sic ergo claret apte per decre. istam. quid iuris sit de filijs ꝑsbyterorum ꝛ alijs illegitime natis. qꝛ non possunt ad dignitates vel beneficia curam aiaꝝ habentia ꝓmoueri nisi ꝑ dispensationem sedis aplice. sic.ꝫ.e. ex tua ꝛ.c. pri. arg.ꝫ e. ad abolendā. ꝛ si ꝓmoti sunt debēt expelli. Sed nūquid epi possint dispensare cum talibus illegitime natis in simplici beneficio. ꝛ vt ꝓmoueātur ad sacros ordines sine aliqua prelatione: videtur ꝙ sic. eo. n. ipso ꝙ ꝓhibet tm̄ illos a dignitatibus ꝛ cura animarum intelligitur ꝑmittere de alijs inferioribus beneficijs. qꝛ qd de vno prohibetur: de alio permittitur. xxv. di. qualis. ꝛ. j. de his que fi. a prela. si ꝯsen. ca. cū apostolica. in si. preterea non inuenitur eis ꝓhibitum. ergo itelligitꝛ permissum eis. j. de re. permu. ad questiōes. ꝛ. xxx. q. ij. qui spiritualem. sed videtur prohibituꝫ.ꝫ e.c.j. ꝛ.c. ad abolendam. ꝛ. j. de ser. non ordi. consuluit. Sed potest dici ꝙ ibi ius commune statuitur. sed dispēsatio nō ꝓ

Et suis nō ord ꝯ eoꝝ ~~manum~~ ꝯpositoe manumisso[illegible]

hibētur. Sed contra hoc videtur expressū. ṡ. eo. lr̄as vbi dispensat papa cum tali ad clericatum ibi papa dispēsauit. per h̄ tm̄ alijs non ꝓhibetur quia hoc ab ipso fuit petitum ⁊ sic pꝫ ꝙ illegitime nati de iure cōi promoueri non possunt ad aliquem ordinem. Sꝫ si i monasterijs vel regularibus ecclesijs itrauerint: nūquid postea possunt ꝓmoueri ad ordīes vel ad dignitates de iure cōmuni vl' per dispensationē videtur ꝙ de iure cōmuni. ṡ. e. c. j. ⁊ lvj. di. c. j. quia ingressus religionis oēm tollit irregularitatē. in auc. de mona. in prin. col. j. Sed ꝯtra videt̄ ꝙ non tollatur irregularitas per ingressum religionis j. ꝺ apostatꝫ ex literarum. ⁊. j. ꝺ penis in quibusdam Potest dici ꝙ pꝰ q̄ꝫ intrauerit religionem: possunt promoueri ad ordinez sine aliqua dispensatione: ad honores ꝓmoueri non debent sine dispensatione: prout hic dicitur: ⁊ argu. ṡ. e. c. j. v̄. prelationez v̄o ⁊c. ⁊ ita habes hic casum in quo epis aufertur dispēsādi ptās

Nam is in tua ꝓuincia ecclesie deformat̄ honestas ex eo ꝙ filij sacerdotum ⁊ alij non legitime nati ad dignitates ⁊ personatus: ⁊ alia beneficia curam animaꝝ habentia sine dispensatione se. aposto. promouentur. Quocirca mandamus quatenus p̄dictis personis a personatibꝰ ⁊ dignitatibꝰ ⁊ huiusmōi beneficijs prorsus amotis ea ꝑsonis idoneis conferri facias per illos: ad quos collationē ipsorum de iure noueris ptinere: ⁊ ne id de cetero presumatur. districtius inhibemꝰ.

De seruis non ordinandis et eorum manumissione

Ex concilio tolerano.

Instruendi: ⁊ ifra Aliquis dicit clericus forte fieri nō ꝑmittitur nisi añ clericatum ingenuitatis[k] dignitate patiatur. reuera verum dicit: ⁊ ideo quod in firmari vel vituperari potest preuaricari[l] debꝫ. Ex eodem.

De seruorum ordinatione ⁊ infra. Statutum ē vt nullus episcoporum deinceps ad sacros[m] ordines eos promouere presumat. nisi prius a dominis libertatem fuerint cōsecuti. ⁊ si quilibet seruus fugiens[n] dominum suū qualibet calliditate aut fraude ad gradus peruenerit ecclesiasticos: decretum est: vt deponat̄[o]: ⁊ eiꝰ dn̄s eū recipiat.

Ex eodem.

De famulis ecclesie constituere presbyteros: ⁊ diaconos per parochias liceat: ita tamen vt antea manumissi statum recipiat libertatis. quicquid autem talibꝰ extiterit debitum: aut quolibet modo collatum eis in personas extraneas trāsmittere nō licebit[p]: sed omnia ad ius ecclesie: a q̄ manumissi sunt pꝰ eorum obitum debeant pertinere: qbꝰ sicut ceteris ecckie libertis accusādi vel testificādi

k Instruendi. ingenuitatis. Improprie tenetur illud verbum quia ingenuus est: qui statim cuꝫ nascitur liber est. insti. de inge. in prin. vnde dic ingenuitatis. i. libertatis plene: quia q ad clicatū ꝓmouet̄: ꝑus plenā libertatē ꝯseq ꝺbēt nullo mō a dn̄o retento obsequio tp̄ali: alioquin ꝓmoueri ad clericatū nō debet. liiij. di. quicunqꝫ.

l Precaueri. no. ꝙ futura sunt precauēda. xxiij. di. i noie dn̄i. ⁊ lxiij. di. cū hadrianus. ⁊. j. q. vij. ꝯueniētibꝰ circa p̄n. ⁊ exēpla p̄ritia nos cauere ꝓmouēt i futuruꝫ lxxxij. di. plurimos in fi. ⁊ maior tristicia ē de talibus: cū reuocant̄ q̄ꝫ nascat̄ gr̄a de accitꝫ. i. vocatꝫ. li. di. ꝑterea: ⁊. c. designata. ⁊ eccl'ia ꝓ talibꝰ infamat̄. j. n. ꝓx. c. vno ⁊ sic ad cautelā futuroꝝ aliqd fit. xxviij. d. ꝺ syracusane. ⁊ ꝓuidere quis dꝫ quod ꝯtingere pōt. ff. loca. sigs domū. §. j. ar. ꝯ. ꝙ non iputat̄ alicui si nō diuinauit. ff. ad. l. acql. si putator in fi ⁊. ff. mā. si fideiussor. §. si cū debitor. ⁊. j. vt ecclesia. bene. vt nostrum.

m De seruorum ad sacros. idem intelligas ꝺ iferioribus. liiij. di. c. j. ⁊. c. quicūqꝫ. ⁊. c. siquis obligatus. ⁊. ṡ. c. priori.

n Fugiens. iste fugiēs si de statu suo certare voluerit ad priorem iudicem a quo fugit remitti debet: vt ibi causa statꝰ agatur. C. vbi causa sta. agi dꝫ. l. j. §. si v̄o est in possessione libertatis: sub iudice vbi est: conuenietur. C. e. l. iij. Hoc autem an sit fugitiuus vel non: tractabitur ⁊ finietur anteq̄ꝫ inchoetur causa status. ff. de libe. causa liberis. §. sunt ⁊ alie. ⁊. l. igitur §. potest. Si vero non est fugitiuus: ⁊ vult proclamare in libertatem: sequitur forū dn̄e. C. vbi cā sta. agi debeat liiij.

o Deponatur. Quid iuris sit de huis ordinatis: Nota ꝙ si ordinat̄ seruus domino sciente ⁊ contradicente: seruus remanet: ⁊ restituit̄ dn̄o ēt si sacerdos sit factus vt quidam dicunt. vt. liiij. distin. ex antiquis. Alij contradicunt vt. io. ⁊ tā. Si vero sciente ⁊ nō cōtradicente domino tunc statim liber est. vt. liiij. di. si seruus sciente. Si autem domino ignorante ordinatur: sed episcopo sciente vel rep̄sentatore ꝙ sit seruꝰ: tūc ille efficitur liber. ⁊ episcopus vel representator tenetur dare domino duos seruos eque bonos. liiij. distin. si seruus absente non habeat vnde soluat restituetur domino: vt statim distinguitur. si v̄o domino ignorante ⁊ episcopo: ⁊ presentatore fuit ordinatus. si constitutus est in minoribus ordinibus: deponitur ⁊ remanet huus liiij. di. nulli ex antiquis. ⁊. c. frequēs. diaconus v̄o det vicarium pro se: aut si non habet ipse reddatur. liiij. di. ex antiqs. eodē ꝓuilegio diaconus gaudet. j. c. miramur. argu. ad idē. ṡ. de etate ⁊ q̄li. a multis. Si v̄o est sacerdos: statim liber est sed amissione peculij sui mulctatur. vt in. c. illo ex antiqs. vel si n̄ hꝫ peculiū seruiat dn̄o in diuinis officijs. liiij. di. frequens si v̄o qs monacus factus ē vsqꝫ ad trieniū nō pōt eū repetere vltra v̄o remanet monachus ⁊ liber. liiij. di. si seruus sciēte. ⁊.

p De famulis. nō licebit. xij. q. iij. c. j. ⁊. ij. contra hic loquit̄ de libertis ecclesie hac conditione manumissis. illud intelligitur de his qui igenui sūt. Itē ꝯ insti. de successiōe libertoꝝ. §. h̄ nr̄a. hic de rebus acquisitis occasione ecclesie: ibi de alijs. vel hoc de manumissis ab ecclesia: vt qcquid acquirat̄ ecckesijs itelligant̄ acqrere. illud a ꝓuatis. vel isti nō habebāt ꝯsanguineos illi sic. xij. q. ij. eps qui filios. ⁊ rō est. xij. q. iij. pontifices. ⁊. j. de testa. cum in officijs. h̄ est de his q̄ intuitu ecclesie data sunt: ⁊ ꝓ remedio aiaꝝ defunctorum. vt ibi dicitur ⁊ in. c. pōtifices. Illud verius credo ꝙ hac ꝯditione isti manumissi fuerunt. Si v̄o simpliciter libertati sunt donati. tunc liberum est eis facere ꝙ voluit. j. e. eo libentius.

70

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Ecclesiam.i.prelatū:q2 e i pcipue tenenꝛ cū sit caput.j.de verbo.sig.cū clerici.secus est de alijs singularib⁹ ꝑsonis.xij. q.ij.q manumittiꝛ.7.c.octaua discussio.7.c.eps.q mancipium sꝫ ꝯ ecclīam testificari nō pōt cū sit patrona:nisi ipsius edicti venia ipetrata.C.de in ius vo.l.ij.7.c.ꝑdi.q manumittiꝛ.al's i seruitutē rediguntꝛ vt di cit h.7.c.q manumittiꝛ.

b ¶ Meruerūt.i.accepe rūt:vel intellige:q2 ipsi libertatē meritis suis ac cepeꝛt.xij.q.ij.siquos d seruis.

c ¶ Nullus.canonicas. Ar.q̄ dn̄s possꝫ re tinere opas spūales i eo quē manumittit ad cle/ catū.ar.ꝯ.liiij.di.q cunqꝫ. illud intelligiꝛ de obse/ qo tpali:qd retieꝛ i eo:q manumittiꝛ nō ad ordi/ nes ꝫ vt laic⁹ remaneat 7 istud d obseqo spūali: qd nō ꝓhibeꝛ imo licitū est.liiij.d.freqūes in fi.

d ¶ Accusatus.Sꝫ q̄liꝛ ꝯ istum agiꝛ ciuilirer an criminaliter.7 si crimina liter 7 dn̄s nō ꝓbet q̄liꝛ punieꝛ dn̄s.pōt dici:q̄ accusatus nō poniꝛ pro prie:q2 dn̄s nō accusat: ꝫ poti⁹ agit:vt i seruitu tem redigaꝛ.argu.C.de eden.qui accusare.vel si vis vt ꝓprie teneatur ac cusator punietur ꝑ mo tu iudicis si defecerit in probando 7 obligabit se ad extraordinariā penā j.de accu.sup his.

e ¶ Degradetur.liiij.d. ex antiquis.7.c.frequens.ꝯtra ibi:vbi dicitur q̄ sacerdos fa ctus remanet liber.Super hoc varij varia dixerunt.Quidaꝫ dicunt q̄ istud corrigiꝛ per illa.Uel dic q̄ illa continēt ius cō mune:hec spālia sunt in odiū illoꝝ q ꝓmoti sunt vt seruiant in diuinis officijs.ar.j.c.eo libentius.Melēdus dixit:q̄ hic dn̄s dixit in pacto:vt redigereꝛ i seruitutē nisi ministraret do minis suis diuina.B.dicit q̄ intelligiꝛ de seruo prelati.Uel posset dici:vt.quidam dicūt q̄ libertas ē res spūalis:7 iō pōt venire in cōmutatione cuꝫ alio spūali.j.de re.ꝑmu.ad q̄ōnes Hu.dicit q̄ hoc.c.nō tenet.Uerior videꝛ opinio melendi qui dicit q̄ eo pacto vel ꝯditione liber factus fuit 7 ordinatus vt seruiret dn̄is suis i diuinis:al's in seruitutē redigatur.7 facit ꝑ hoc.j.c.eo libentius.Et est ar.q̄ si dn̄o ignorāte seruus sa cerdos factus fuerit dꝫ reddi dn̄o vt ꝯuiat ei in diuinis.liiij. di.freqūes.ergo multo fortius dꝫ seruire ei:vbi eo pacto pro mot⁹ ē:vt dixi q2 maior ꝯtumacia ꝑsumiꝛ illi⁹.7 sic ꝓpter cō tumaciā:7 q2 fidē ꝓmissā non seruat deponiꝛ 7 reddiꝛ dn̄o.7 nullo ꝓuilegio clicali gaudebit alteri⁹ quo ad dn̄m.

f ¶ Consuluit spurios.Spurius est cui⁹ pater est vulg⁹.7 sic nō pōt ostēdere prem:vel si ostēdit verecūdū ostēdit queꝫ habere nō licet.ff.de sta.ho.vulgo.7 isti illegitime nati ꝓmo ueri non debēt.s.de fi.presbẏ.c.j.7 vlti.

aduersus ecclesiā[a] adit⁹ ꝑclu daꝛ:ad qd si aspirauerint: nō solū libertatis bn̄ficio careāt sꝫ etiā honoris gradu quē nō dignitate nature:sꝫ necessita te tēporis meruerunt[b].

Ex concil.ap.archi.

Nullus.7 infra.Sig's d seruis suis quēq̄ dona uerit libertati:7 ipꝫ in ꝑsbr̄m fecerit ordinari:ille āt postea in supbiā elat⁹ dn̄o suo canōi cas[c] horas psallere noluerit accusatus[d] apd epꝫ q ordina uit eū degradetur[e].

Alex.iij.archiepo turon̄.

Consuluit:7 infra.Con. t.t.rn̄.q̄ neqꝫ spurios[f]: neqꝫ seruos[g] ordinare debes 7 si memor es:in ꝯsecratōe ti bi dictū fuit vide ne quēlibet seruilis ꝯditionis ad ordines promouere presumas.

Inno.iij.varin̄ epo.

Eo libenti⁹ 7 infra.Ad iecisti aliā q̄ōnem an il loꝝ filij:q eccl'ie ꝯuili ꝯditiōe tenenꝛ:traditi a parētibus militie clicali cū suoꝝ ꝯniuen tia dn̄oꝝ[h] vt in eadē eccl'ia de beāt deseruire:assequētes ꝓ pterea libertatē post tēpus ea relicta possint ad aliā se trans ferre.In quo credim⁹ distin guēdū:vtrū eo tenore[i] fuerit manumissi 7 oblati ordini cli cali:q manumittēti eccl'ie dū vixerint dberēt impēdere[k] fa mulatū in obseq̄ijs diuinoꝝ 7 tūc transferēdi se ad aliā est eis licētia denegāda:vel ma numissi extiterint absolute sic q̄ libertateꝫ habeāt ad aliaꝫ transeundi[l].

Idem.

Miramur non modicū cū certū sit i' ꝯstōnib⁹ antiquoꝝ[m]:q̄n seru: i grad⁹ ecclesiasticos ordinati dbeāt in seruitutē:vel non debeant reuocari:7 infra.De subdia conali ordine:q2 de eo nō fit mētio[n] in patꝝ statutis:expres se vī nobis:q̄ 7 is cum diaco nali gradu ꝓuilegio gaudet eodē nā lꝫ sacer ordo nō repu tareꝛ in eccl'ia ꝓmitiua:tam a

g ¶ Seruos.liiij.di.c.j.7.s.e.ti.totum.

h ¶ Eo libentius.dn̄orum.liiij.di.c.j.ij.7.iij.

i ¶ Eo tenore.ar.ꝯ.j.q.ij.q̄ꝫpio.7.s.e.instruendi 7.j.de pac.c.vl.i.eo.intuitu vel mō.nō.n.fuit ꝯditio.sꝫ modus ad quē seruādū teneꝛ.s.e.istruēdi.7.j.d pac. c.fi.arg.q̄ nō fuit ꝯditio.ff.de tutel. mutu.§.sub ꝯditi one.7.j.de ꝓbē.si gnificatū.ff.d ma. test.libertaꝛ.vl' alr sicut spōsalia pos/ ū t ꝯbi sub ꝯditio ne:vt q's fidē xpia nā recipiat.xviij.q j.nō op ortet.vl' vt corrigat vitā.j.de spon.inter opa ita pōt aliquē manu/ mittere:vt ordinē recipiat.vt hic.7. de condi.ap.c.ij.li bertas.n.res spūa lis ē:7 iō pōt veni re i ꝯmutationem cū alio spūali:vt h 7.s.e.null⁹ 7.j.de re.ꝑmu.ad q̄ōneꝫ.

k ¶ Impēdere.im mo si non impen dunt rediguntꝛ in seruituteꝫ.xij.q.ij. diacōi.7.c.octaua discussio.7 illd' ex audias s'm hoc 7 s'm distinctionem istius intelligas.s. c.nullus.vt ibi d ctum est.

l ¶ Ad aliam trā seundi.d In ia dn̄i epi:al's nō eēt q̄stio:q2 ex quo intitulati sunt in aliqua ecclesia:debent in ea perpetuo permanere.lxx.di.sa ctorum.7.xxj.q.j.c.j.7.s.de renū.admonet.

m ¶ Miramur.antiquoꝝ.liiij.d.ex antiq's.c.freqūes 7.c.quis autem.

n ¶ Mentio.vt patet in predictis canonibus.liiij.di. ex antiquis:vbi nulla fit mētio de subdiacono expres se:sed de ꝑsbytero 7 diacono fit mētio expresse:d sub diacono 7 inferioribus officijs fit mētio nō expresse: sed generaliter fit de subdiacono mētio i capitulo ex antiqui.ꝟ.reliqua vō officia.In clausula respicit om nes post diaconum:quia s'm antiqua iura subdiaco nalis ordo nō erit sacer.7 iō cōmuni iure censebaꝛ cū inferioribus ordinibus in ꝓmitiua ecclesia.lx.di.nul lus in epm.7.c.precedentibus:in quibus ad honores ꝓuehi prohibenꝛ omnes inferiores post diaconum:7 ideo olim subdiacon⁹ si ꝓmotus fuerat dn̄o suo igno rante reuocabatur in seruitutem:hodie ꝟo cum dia cono eodem priuilegio gaudet.vt siquis ignorāte do mino subdiaconus fiat vicarium pro se prestat:aut si nō habet ipse.reddatur.hic cauetur d diacono:7 id iuris est de subdiacono per hanc decre.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Constitutione. constitutione greg. habes. xxxi. dis. ante trienniu. et xxviij. di. nullum.
b ¶ Urbani. secudi. s. vt. xxxij. di. erubescat. et illa iura lx. di. hodie correcta sut. qz bn pot subdiaconus hodie eligi in epm. s. de eta. et qua. a multis.

f ¶ Curatores. melius dixisset tutores. p hoc seqt pupillor tu tor dat pupillo. i. xiiij. anu: curator post. xiiij. vsqz ad. xxv.
g ¶ Rocinia. rocinijs obligatus alicuius secularis psone nisi fu erit miserabilis cui obligatus e. et si i officio suo voluerit rema nere pmouere n dz. ar. xxj. q. j. et ij. j. ne cle. vel mo. c. j. et ij. et c.

constitutioe[a] greg. atqz vrbani[b] sz moderna tpa sacer gradus esse minime dubitat. G rego. ix. archiepo neapolitano.

D ilect[c] fili. g. diaconus pposuit q. i. miles ea oc casione q prez ipsius hoiez suu esse pponit lz mr sua[c] cuius dz imitari conditionez libera ee no scat: ne pmoueat i psbrm ipe dire psumit. ¶ Quo circa ma damus: qten si tibi constiterit de pmissis: eunde milite ab h i pedimeto cessare compescas

De obligatis ad rocinia ordi nandis vel non.

E x concilio cartha.

Agnus eps aug. dic pcuratores[d] acto res executores[e] seu curatores[f] pupillo ru n dnt ordinari. Gratus eps dixit. Si p deposita onera et reddita rocinia[g] actus vite ipso ru fuerint coprobati i oibus de bent cu laude dei si postulati fuerit honore munerari. si. n. an libertate negocior vl offi cior fuerit ordiati ecclesia in famatur[h]. Uniuersi dixerunt: Recte statuit scitas vra: idqz iusta e nra snia.

De corpore viciatis ordinandis vel non.

A lexan. iij.

E psbro capanie: q duellu sponte obtu lit et oblatum susce pit[k]: et i eo pte digi ti amisit: rndemus q cu ipe no pdiderit tm de digito qn sine scadalo possit solenit celebra re satis pot p pacta pniaz cu co misicordit age et pmitte ip su i suo ordie ministrare[l] lz eius excessus grauis admodu exti tisset. I de cistercien. electo.

C um de tua electioe qo mota fuisset: et infra. Ti bi q i oculo macula hee et fili us canonici[m] fueris e obiectu vn cant. archiepo dedimus i madatis: vt pro eo q canonici filius diceris i promotioe tua ex multa dispensatione proce dat. de macula vo archiepo predicto madauimus: vt cuz

c D ilectus. mr sua. si iste natus e de legitio mrimonio. cdicit illud decre. xxxij. q. iiij. liberi dci sut vbi dr q natus d legitimo mrimo nio deteriore ptez sequit semp. et hic dr ptus seqt mrem Si aut dicis q no fuit natus d legitio mrimoio. tuc seq tur conditione etiaz mris vt ibi et h vr ide. Sz sm h non pot stare qd h dic qz si iste no e natus de legitimo matri monio: pmoueri no pot ad sacros ordines. s. de fi. p sbyte c. j. et hoc di cit q in psbruz or dinet. dic ergo q iste erat natus d le gitimo mrimoio: et tn seqt cditione libere mris. C. de rei ve. ptu. et ff. de libe. ca placuit. et etia acille si ibi n est mrimoniu. vt ff. d st. h. ho. lex na ture. et c. illud libe ri. intelligit sm lombarda csuetudine que adhuc ob seruat in multis regionibus vt partus sequat deteriore cditione natus de mrimonio legitimo. sz lex romana il lud tenet vt ptus sequat cditione mris natus de legiti mo mrimonio vt dicut. ll. pdicte. vel. c. illud liberi. pot reduci ad. ll. pdcas: vt dicas ibi deteriore pte seqtur. i debiliore. s. feminea. na serus femineus debilis e. et ido iste cu sit natus de libera mre pot pmoueri no obsta te cditione militis: pterea cu iste ia eet diaconus poterat in libertate remanere dato vicario. et sic dns ipm ipe dire no poterat. liiij. di. ex antiquis.
d Agnus eps. pcuratores. Procurator dr q madato dni aliena negocia i iudicio admi nistrat. ff. de pcu. l. j. alius vr pcurator ad ne gocia datus. ff. mna. si remuneradi. §. j. et spalis n. e ille ad negocia. qz iste ad cas: ille ad negocia. Ac tor cstituit a corpe vel vniuersitate. ff. qd cuiusqz vni. l. j. et dz constitui etia cu decreto et ad lites pntes no fu turas. ff. item eor. §. sed si ita.
e ¶ Executores. q madata iudicu exequut sic sut h i officiales: du tn seua pcepta n exercuerit. qz illi pmo ueri n pnt. lj. di. aliqntos. ita q irregularitate n cxerut

sed nec pcurationes. Si vo ecclesiastice psone vel miserabili fuerit obliga tus etia in officio suo pse ueras poterit pmoueri si aliud no obsistat. ar. lxxx vj. di. pueniit. ar. xvj. q. vij noua. lxxxix. di. iudicatu. Si vo administrationez deposuerut cuiuscuqz ne gocia gessit: si ex ea obli gatione remanet obliga tus si publica sint ratioci nia pmoueri no dz ante reddita rone. C. de epis. et cle. officiales. Si vo pri uata aut i ipsa pmotione mouet sibi qo: aut no. si mouet: aut pus mota est: distinguit: aut couenit d dolo vel de culpa tm. si d dolo vel pfidia no dz ate fine litis pmoueri. ar. lxx xj. di. tantis daniel. et xxiij. di. illud. et C. de pcu. reu. Et i h casu pot intelligi h caplm. et tn dz taxari intra qd tepus decidatur causa ar. j. de cla. despo. cu inhi bitio. et j. q n. sut legi. lato. et j. q. j. quida. C. de inge. nu. manu. diffamari. ff. d accu. cu titia. si de culpa tm cuenit pmoueri pot no obstate reclamatione creditoris cu lis suo ma te currere possit vt pus. et etia sub eodem iudice. ff. de iurisdi. om. iudi. cu qda. et j. de fo. cpe. pposuisti. Si vo nec lis sibi mo uet: nec no e: non obstate obligatione pmouet: nisi manifestu fit ipsum de dolo teneri. tuc. n. eps ipm ex officio suo repellere pot sicut quelibet criminosum. vj. q. j. infames. ala.
h ¶ Infamat. Quid si phibete creditore fuerit pmotus ad cle ricatu. Rn. no deponet pp hoc. sz bona sna cedet ei i solutu: q si no sufficiat: eps ei tenet qz abstulit ei occasione negociadi. lxxxviij. di. fornicari. et expone ifamat. i. inde puniat. vel dicas q no teneat vltra id qd facere pot eps. j. de so. odoardus.
i ¶ Nra. no oia nostra facimus qbus auctoritate ipartimur. C. de ve. iu. enu. l. j. §. sed neqz. ar. j. de sen. exco. mulieres.
k E psbytero. suscepit. li. di. sicqs post acceptu c. So. q duellu suscepit lz ipune possit occidere: no tn habe affectu vel ppositu occidedi sz ius suu offendendi no repellit ab officio suo. vel qd h dr dispesatio p il lud vbu misericordit: ita tn q homicidiu vel mebror truncal tio no fuerit subsecuta qz dispesare no posset. j. de cle. pug. in du. c. j. sz de rigore iuris tales deponedi sut vt ibi.
l ¶ Ministrare. j. de cle. egro. psbrm. c. hic non fuit debilitas vel deformitas: ibi fuit: sic. j. e. c. vl.
m C um de tuacanonici de concubinatu et io c ius coe. d

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

de elec.cū in cūctis.vnde sequitur ex multa dispēsatione.

a ¶ Cū ꝯsilio.Ergo isti suffraganei delegati censenť.ar.l. dis. studeat.sine quoꝝ ꝯsilio sup macula illa nihil disponere dȝ. alś nō valeret.s̄.de elec.cū i veteri

b ¶ Uisū fuerit ita ꝙ idoneū sit ꝛ iustū qđ eis videbitur.s̄.đ elec.cām q̄.ꝛ.ff.loca.si in lege.ꝛ.ff.de ope.li.si liber tus.Itē pōe ꝙ ꝑdeat vnū oculū maiorē alio.nun qd remouebiť ꝑꝑ hoc vr̄ ꝙ nō.ff.de edi.edic.qui clauū.§.j.ꝛ hic nō deter minat qd facere debeāt. vñ arbitrio istoꝝ relinqť. j.de of.iudi.dele.đ cāis.ꝛ ff.de iure deli.l.j.§.j.

c Ex pte.niceni cōcilij lv.di.siqs ꝑ egritu dinē.ꝛ.c.siqs a medicis.

d ¶ Abscinderint.ex idi gnatōe.s.nulla cā supue niēte.xxxiij.di.maritū.q2 ex cā supueniēte hoc fec: puta timore lepre nō ipu tať.j e.ex pte.ꝛ iō isti or dinari ꝓhibentur qui sa ni se abscindunt q2 qua si homicide sui ipsius iu dicanť ꝛ dei ꝯditioni ini mici.lv.di siqs abscide rit.ꝛ q2 ꝓsumiť ꝙ oē tur pe malū faceret q hoc in seipo ausus ē attētare.ff de edi.edic.cū aūt.§.erci piť.ꝫ qre aliquis inijcit sibi manus cū mēbroꝝ suoꝝ nemo sit dñs.ff.ad l.aql.liber hō.religione enī ꝛ non ferro querēda

consilio[a] suffraganeoꝝ suoꝝ qđ exinde visū[b] fuerit exeqtur in quo tibi ex maxima dispen satione curauimus ꝓuidere.

Clemēs iij. varieñ. epo.

Ex pte.b.monachi petito riū fuit nr̄o ap.ꝑntatuȝ ꝙ cū ipse i cunabulis sectꝰ fu erit postmodum sub regula ꝛ abbate deuote deo militans i diaconatus ordinē ē ꝓmotus ꝛ infra.Sane cum ſm statuta niceni[c] concilij illi ad clerica tus ordinem ꝓhibentur acce dere:ꝛ si ēt in clero fuerint de beant cessare:qui seipos sani absciderit[d] vel affectauerit: vt ab alijs abscindantur:non cre dimus ei impedimētū afferre quo minus possit proucbi q i cunabulis sectꝰ fuit: q2 nō vr̄ hoc eo tpe affectasse quo iudi ciū[e] animi iūc nō hēbat: ꝓser tim cū in canonibꝰ aploꝝ[f] sit manifeste sancitū ꝙ eunuchꝰ si ꝑ insidias hoīum factus vel ita natus sit:aut etiā in ꝑsecu tione sint ei amputata virilia: ꝛ dignꝰ ē:possit in epm ꝓmo ueri. Idē rauēna. archiepo:

Significauit nobis.r. ar chipsbyter scī stephāi:ꝙ b.ꝑsbyter credēs se obsequū[g] ꝑstare deo fecit sibi virilia[h] am putari.ꝛ infra.Quo circa mā damus quatenꝰ si iā dictū ꝑs byter:alś deo dignū inuene rit ei sacerdotale officiū[i] absqꝫ altaris ministerio auctoritate nr̄a[k] fretus ꝛ tua ꝑut videris expedire concedas. Inno.iii

Ex pte.m.ꝑsbyteri fuit ꝑ positū ꝙ cū sibi sentiret lepre ꝑiculū iminere de ꝯsilio medici virilia fecit sibi abscin di vt posset a tā graui infirmi tatis[m] vitio liberari.ꝛ infra. Qm̄ igitur canones scōꝝ pa trum hunc[n] a sacri altaris ad ministratione nō ꝓhibent mā damus quatenꝰ si est ita ꝛ me moratus.m.est:alś idoneus: vt sui ministerij officium exe quatur liberā ei tribuas facul

ꝑter damnū nihil de ꝑiculo serui de ducit.vin.

n ¶ Hunc.s.qui a dñis vel a medici vel a barbaris sec tꝰ fuerit.lv.di. si qs a barbaris.

o ¶ Exequatur.ꝛ ad supiores ꝓmo ueať ordines.lvj. di.siqs a medicis ꝛ de iure cōi sine aliq̄ dispensatiōe ꝑ iura ꝑdicta.

p Exposuisti. manu.ideȝ eēt si amisisset di gitos.ꝓpter quos ipediret ad fran gēdū eucharistiā j.de cle.egro.pres byterū.ꝛ.ff.đ edi. edic.si hois.secus si nō ipediretur ꝑ amissioneȝ digiti. s̄.e.c.j sed propter carentiam dentis nō impediret nec dicitur morbosus ff.de edil.edic.cui deus.

q ¶ Enormi.secꝰ si ꝑ minori.s̄.e.c. j.ꝛ.ij.

est castitas.xxxiij.q.v.tūc saluabitur ad fi.ar.j.c.ꝓri.ꝛ ꝙ dicit affectauerint vt ab alijs ꝛ intelligas cum effectu.q2 cogitati onis penā nemo mereť.de pe.di.j.cogitationis.

e ¶ Judiciū.q2 etas illa nescit quid videat.C.de fal.mo.l.j.ꝛ.ij

f ¶ Apostoloꝝ.lv.di.eunuchus. (q.vij.§.tria

g Significauit.obsequiū.sed in hoc displicuit:q2 nō ferro: sed religione querenda ē castitas.xxxiij.q.v.tunc salua bitur.in fi.ꝛ.c.ꝓri.

h ¶ Uirilia.talē appellat lex morbosū.ff.de edi.edic.fin auteȝ. ar.lv.di.siqs absciderit.ꝛ ēt homicida reputat.

i ¶ Officiū.sicut baptizare:pniam dare.ꝛ alia officia ꝑter offi ciū misse:ꝛ alia similia que solis sacerdotibus sūt cōcessa.xvj. q.j.adijcimus.de ꝯse.dis.iiij.constat.

k ¶ Nostra ꝛ tua.ꝛ ita dispensatio ē q2 deponi dȝ qui iniusto errore supatꝰ seipsuȝ absciderit.lv.di.siquis absciderit.ꝛ.c.q partem.xxxiij.di.maritū.nō enī licet alicui seuire in corpꝰ suū cū nō sit dñs mēbroꝝ suoꝝ.ff.de aqui.liber hō.j.rñso.ꝛ sic in hoc casu pōt dispensare eps cū dicat auctē sua:quod credo ēt sine auctē dñi pape in alijs amissa.

l Ex pte.m.lepre.que expellit hoiem a cohabitatione alioꝝ xxxiij.q.ij.hoc ipsū.ꝛ.j.de eccle.edi.cum dicat apls.ꝛ.j.đ cle.egro.tua.nos.

m ¶ Infirmitas.secus si ex indignatione.lv.di. siqs abscide rit.c.qui partem.ꝛ.c.hi qui se.vel obtētu religionis.s̄.c.ꝓri.ꝛ

r ¶ Defectu.i.irregularitate.

s ¶ Promoueri:quia abbas debet esse sacerdos.s̄.de eta.ꝛ qua.c.j.

t ¶ Tacuerint.ordinādus.n.impedimentū suū teneť ꝓdere.l.di.ex penitentibꝰ.ꝛ.lvj.di.q2 simplr.ꝛ.liiij.di. si seruus.Sed qre iste remoueť ab abbatia.si dicis ꝑ pter irregularitatē ꝯdicit.s̄.đ eta.ꝛ q̄.tuā.ꝛ.xvj.q.j.le gi.ꝛ.l.di.accedēs.ar.Dixit io.ꝙ potius remoueret ꝑꝑ scandalū q̄ȝ ꝓpter irregularitatē:qđ nō credo imo ir regularitas sufficit ad remotionē.ꝛ q2 hoc tacuit frau dulenter:ꝛ abbates de iure debent ad ordines ꝓmo ueri.alś si culpa sua ipediūtur:repelluť.s̄.de eta.ꝛ q̄li c.j.ꝛ.c.illud accedēs.nō dicit ꝙ ille sit abbas sed solli citudinē in monasterio dȝ hr̄e:puta sindicꝰ vel cellari us potius ad laborē q̄ȝ ad honorē.decre.illa tuā.que vr̄ ꝯtria loquiť de dispensatiōe ꝑꝑ necessitatē ꝙ abbas talis debeat eē sacerdos.est ar.s̄.de elec.ne ꝑ defectu. ibi equipatur regularis ꝛ cathedralis ecclesia.vnđ vr̄ ꝙ sit nomē honoris.ꝛ nihilominꝰ oneris ꝛ laboris.vñ dicit greg.Oē enī qđ hic ē plus afficitur meroribus q̄ȝ honoribus gaudet.xiij.di.nerui.

v Thomas.deformitatē.modica enī deformitas ñ ipedit q̄lis hec fuit.s̄.e.c.j.si.n.esset magna defor mitas vt totū digitū vel pollicem perdidisset:nō pro

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

mouerē.j.de cler.egro presbyter.De huiusmōi dfor mitatib9 nō ad intelligētiā huiusmodi tituli:q quidā sit corpe viciati spōte:qdā casu.Si spōte:distīguo aut nulla iusta cā interueniente:z tūc ordinandus repelli tur z iā ordinat9 deijcit.lv.di.q parte.z.c.siquis a me dicis.z.xxxiij.di.

maritum aut iusta cā iteruenięte tē.n phibet ab ordine puta timore lepre vel aliqua ⁊simili cā.s.e.ex parte.ij. nisi generet dformitatē:q2 tūc in oī cāu repellit.ar.lv. d.lator.z.c.si euan gelica.z.s.c.pri.si casu i magnis mē bris siue corpulē tia siue dignitate repellit:z deijcit si dformitatē generz lv.di.si euāgelicā In puis vo mēbrz nō ipedit:si defor mitas modica sit z sine culpa sua vt h si vo culpa sua i ta lē modicā dformi tatē incidit de mi sericordia ēt tole rat.s.e.c.j.

a Et bigami. supple statu imus.propter istō vbū bigami z re pudiatar mariti solū fac ad titulū.

y Penitētes.so lēniter.l.di.ex penitentib9.lxj.di.nō pmoueant.

z Nō ascēdant.ppter defectū sacramēti.j.e.c.debi tum vbi de hoc sacramento traditur.

tatē. T dē milicēsi.epo.

Exposuisti nobis:q pde cessor tu9.h.in abbatez pmouit nesciēs q ipe manu essét altera mutilat9:z infra. Nos igit.f.t.t.rn.q cū p tam enormi defectu ad sacros n possit ordines pmoueri z i p motōe sua id tacuit fraudu lenter:ab abbatie officio ē nō immerito amouendus.

Hono.iij.epo eugolisin.

Thomas monachus pro posuit: q cū i ānis pue rilib9 eēt ⁊stitut9 quedā bar ra ferrea sup dextre sue polli cē fortuito casu cadēs vngu lam auulsit ab eo. Quocirca mandam9 quaten9 si ad fran gendū eucharistiā sit in polli ce ipso potēs:z aliud canoni cū nō obsistat pp deformitatē h9i nō dimittas:qn eū ad or dinem pmoueas sacerdotis.

De bigamis nō ordinandis.

Ex concil.aurelianensi.

Et bigami penitē tes vl repudiatar mariti ad sacerdo tiū nō ascendant.

Luci9.iij.spal.archi epo.

Sup eo qd tua fratnitas d bigamis reqsiuit:rn dem9:q ordiatores eor ptāte z officio ordinādi z ordinati si ad sacros ordines fuerint p moti:iō eis st puādi:q2 in bi gamis ⁊ aplz dispēsare nō lz:vt debeāt ad sacros ordi nes pmoueri:vel in eis si pmo ti fuerint remanē.in ordinato re aūt pōt dispensatio adhi beri:vt ordinādi ptāte z offō nō puetur. Celesti.iij.

De bigamis psbris z vi duar maritis idē sanci mus oīo:vt nec viuētib9 vxo ribus:nec defūctis ad diuino rū debeāt celebrationem ad mitti:maxime cū a doctrina sit apli z instōnib9 ecclie alie nū. Inno.iij.rastam.epo.

erat adhuc sacer ordo.R.dixit q marcellus papa rttulit se ad statū pmitiue ecclie:i q sbdiaconat9 nō erat sacer ordo.lx.di. nullus.Quidā dicebāt q epi olim poterāt dispēsare cū biga mis in ordinib9 maiorib9 hac rōne:q2 episcopi dispensant cū criosis.j.d iudi.at si clici.z tn aplś phibuit criosuz ordinari xxv.di.§.nūc aūt:nec tn dicunt facē ⁊ aplz:z sic eadē rōne cū bigamo:q rum opinio reprobat.j. e.nup.z.c.a nobis.H.di xit q epi dispēsare n po terāt cū bigamo vel vi duar marito.ar.l.di.nō ⁊fidat cui9 opinio ⁊fir mat p illa.c.nup.z a no bis.Io.voluit dicē q pa pa nō posset.Ad dicit.r. z.h.verissimū vz quia lz dispēset cū criosis:nō tn seqt q cū bigamo.Et il la ē rō.q2 criosus p9 pa ctā pniam restitut9 vz in pstinū statū:z incipit eē qd n fuit.l.di.ferrū.z.c. pōderet.z.c.dño sancto. z iō cū talib9 dispēsat:h bigam9 nō phibet pmo ueri ppter crimē:sed pp sacri defectū.j.e.debitū z.xxvj.di.acuti9:q2 car nē suā diuisit i plures ab vnitate recedēdo:h illō sacrm ampli9 restitui nō pōt p aliqz satisfactionez cū nō sit crimē:z h ⁊si derauit aplś cū dixit:nō bigamū:z aliud ⁊sidera uit cū dixit nō criosū:q2 i crioso ⁊si derauit indi gnitatē psone ppter crimē ēt quo purgato nō phibuit dispē sationē sacri:sed ille defectus nō pōt purgari:nec baptismus tollit illā irregularitatē.xxvj.di acuti9.pp qd vz q papa n pos sit dispensare cū bigamo pp eandē rōnem:q2 pp dispensatio nē pape nō restituit sacrm vnitatis:cū nec posset.nā cū de9 ce tera possit vginē tn post ruinā suscitare n pōt.xxxij.q.v.si pau lus z idē dic ipator.C.d rap.vgi.l.vna circa pn.Itē dispēsa re nō pōt cū mōacho vt ppūz hēat vel ⁊tinētiā abijciat.j.de statu mo.cū ad monasteriū.multo min9 vz dispēsare posse cuz bigāo vn opio r.bōa ē:z lz ipe.h.dubitet:vz tn ⁊tētire ne vi deat dminui potētia pape:q2 possit dispēsare cū bigāo tn h dic q bigam9 i qcūqz ordie ordiet:recipit ordinē.ar.l.d.qcū qz penitēs p qd.c.vr q cū bigāo dispēsari possit.lz illd tn itel

a Super eo.bigamis.s.ordinatis.

b Officio.i.puādi sūt ptāte z officio ⁊ferendi sibes ordines.sic.s.de tē.ordi.lras.z.c.dilectus.

c In bigamis vc vl interptatiue.vn dr bigam9 q ca stitatē pmissā violat.xxvij.q.j.quotquot.Itē q ⁊xit cū vidua vel corrupta.xxxiij.di.maritū.z.j.e.debitū.z.c. nobis.Itē q2 vnā de facto z alterā de iure habuit di uersis tpib9.j.e.nup.Itē q sciēt cognouit vxorē adul terā.xxxiiij.di.si cui9.z.c.si laici.Isti oēs bigami repu tant iterptatiue qztū ad.l pmotionis.Quidā vo pp defectū sacri:vt mariti viduar z corruptar:z q sciens cognouit vxorē adulterā.Alij vo nō pp defectū sacri h pp affectū intētiōis cū ope subsecuto:vt.c.nup z.c. a nobis.Itē ille vo dr bigam9:q diuersis tpib9 succes siue hūit vxores duas.xxvj.di.deinde.z.c.acuti9.z isti n pmouent pp sacri dfectū:de quo dicet.j.e.debitum

d Dispēsare.Sz ⁊.xxiij.di.lector.ibi dispēsat vt bi gam9 sbdiacon9 fiat.lz ibi ondit m.q liceat pape aut aliis epis.s.dispēsare cū bigāo vsqz ad sbdiaconatum z nō.s.qd n ē ⁊ aplz p h c.phibitio apli ē de diacono psbytero z epo:z nō est de aliis:q2 subdiaconat9 no

e Sacros.diaconatū z psbytera(ligit d minorib9 ordinib9. tū q duo tn sacri fuerūt hz antiq tpa.lx.di.nullus.hodie idē ē d subdiaconatu.s.de eta.z qli.a mulij.z.s.d ser.nō or.mi ramur vbi dr q eodē puilegio gaudet cū diacono.

f In ordiatore.cū quo pt dispēsari:p h pz q n cū bigāo or dinato vt remaneat i ordie:vl vt pmoueat q2 qd d vno ⁊ce dit de altero denegat.xxv.d.qlis.z.j.d psump.nōne.

b De bigamis.defūcti.z ita illd ipedimētū nō pot purgari p mortē vxoris q2 nō mrimonij vinculū:lz irregularitas ⁊cta ex carnis diuisiōe ē ipedimētū:z illa nō tollit p mortē vel p peni tentiā.xxvj.d.vna.z.c.acuti9.nec p baptismū.vt in.c.pdicto

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Nup a nobis.terti⁹.Alij duo soluūť.j.de sen.exco͂.nuper
b Co͂trahendis.illicitis ⁊ ꝓhibitis.
c Effectus.vt.C.de adult.est qui.vbi sunt hec verba.si eniꝫ aliqs co͂trahat nuptias cū ea:cū qua no͂ pōt de iure ꝯhere in famis est:lꝫ nuptie no͂ habeāt effectū.ff.de his q no.infa.qd ergo.§.iij.qūꝫ magis co͂ siderať effectus q̄ꝫ affe/ ctus vel q̄ꝫ factū ipm:de pe.d.j.§.hec aūt verba q: ꝟba ipsa sť cū effectu accipiēda.j.de cler.non resi.relatū.ff.de condi.⁊ demo͂.hec ꝯditio.⁊.j.de spō.c.vl.qn̄qꝫ magis ꝯsi derať factū q̄ꝫius.j.ꝺ co͂ ces.p̄bē.lr̄as.⁊.c.cū nr̄is qn̄qꝫ ꝯsiderať plus iuris effectus.ff.de ꝯdi.insti. mulier.§.j.j.de spō.iuue nis.
d Duas.C.de adult. eum qui.
e Ad factū:q̄si diceret de facto ꝯxit cū secunda q: de iure no͂ potuit.du as eni vxores simul hr̄e no͂ licuit:nisi cui ex reue latione diuina ꝯcessū fu it.j.de diuor.gaudemus
f Legalibus.xxviij.di. presbyterum.
g Tales clerici.s.de q bus primo quesitū est.
h In ipsis.in malefi cijs eni volūtas no͂ exit⁹ spectať.ar.xlviij.di.c.vl. ⁊.ff.ad.l.cor.ꝺ sic.diuus C.de ser.cor.siqs seruo.
i Tanq̄ꝫ. Hic collige ꝙ opinio p̄ferť veritati si.j.de spon.iuuenis.⁊ q iij.q.vij.§.tria vex si ser uus.C.de testa.l.j.⁊.xxij. q.ij.hoies.ff ad mace.l. iij.j.de offi.del.corā.⁊.j.de iurepa.ꝯsultationib⁹.⁊.s̄.de elec querelā.Sꝫ ꝯ.viij.di.veritate.lxxxj.di.qcūqꝫ.⁊.j.q fi.sūt le.p tuas.C.plus va.qꝺ agi.l.j.ij.⁊ iij.So.vex ē ꝙ v̄itas p̄ferť opi nioni.alia cālia sūt.vt.s.opinioni poti⁹ stet q̄ꝫ v̄itati:vel i fauo re ꝯhentiuꝫ ⁊ odiū desipient'ū.ff.ad maced.l.iij.vl'in fauorē ꝓlis.j.q fi.sūt le.cū iter ioannē vel fauorē testamētoꝝ.C.de te sta.l.j.vel sm̄ a.iij q.vij.§.tria.ꝟ.si seruus.
k Cū bigamis.Nota ar.ꝓpter silitudinē facti aliquē nume rari inter eos de quoꝝ numero ipe no͂ est.xxvij.q.j.quotquot ⁊.l.di.si ille.ff.man.l.vl.in fi.
l Dispēsari Arg.ꝯ.j.de cleri.ꝯiu.sane.Illa loquiť de eo qui nunq̄ꝫ habuit vxorē.sed i sacro ordine ꝯtraxit:⁊ io͂ cū tali di spensare pōt Hic loqui videť de eo qui p̄mo i laicali habitu contraxit:⁊ postea factus sacerdos iteꝝ ꝯtraxit.vn̄ bigamus reputať quātū ad effectū:lꝫ in veritate no͂ sit:⁊ sic puniť pro pter affectū tm̄ cū ope subsecuto ⁊ no͂ ꝓpter defectū sacramē ti.defectus eni sacramenti vnitatis non est in isto:q: in veri tate carnē suā no͂ diuisit in plures.
m Defectū.de quo.j.e.debitum.

Nuper a nobis: ⁊ infra. Ter ⁹ᵃ articulus vide bať hr̄e n̄ modicū q̄onis: qm̄ cū i mr̄imonijs ꝯhēdis[b] non iuris effect⁹[c]:sꝫ animi ꝺstina tio attendať: vn̄ illū comitať infamia:qui duas[d] simul vxo res hꝫ:qꝺ partim ad factum[e] co͂uenit retorqueri:sicut in ca none legiť de p̄sbytero q no͂ legalib⁹[f] nuptijs detineť:ea dē censura tales[g] videť inter bigamos reputandi:lꝫ obuiet ex aduerso:ꝙ opinioni sit ve ritas preferenda: ꝙ iuxta p̄/ missa ꝙ nullam vxorē habuit foret bigamus reputandus: qꝺ contingeret siqs de facto contraheret cū diuersis:qui[i] bus ꝺ iure no͂ posset matrimo nialiter copulari. Nos auteꝫ in hac q̄one.t.rn̄.ꝙ cū huius cemodi clicus:q quantum in ipsis[h] fuit secūdas mulieres si bi mr̄imonialiť ꝯiūxerunt tan quā[i] cū bigamis[k] liceat dispē sari:lꝫ[l] i veritate bigami non existāt:no͂ ꝓpter sacramēti de fectū[m]:sꝫ ꝓpter affectū inten tionis cum opere subsecuto.

Idem meth. episcopo.

Debitū pastoralis offi cij[n] ⁊ infra. §.t. duxim⁹ rn̄ dendū:ꝙ cū duo sint in co͂iu gio[o]:videlꝫ assēsus aioꝝ ⁊ co͂ mixtio corpoꝝ:quoꝝ alteruꝫ[o] significat charitatē[p]: q̄ ꝯsistit in spū inter deū ⁊ iustā animā ad qꝺ ꝑtinet illꝺ qꝺ dicit apo stol⁹:q adheret deo vn⁹ spūs est cū eo.reliquū[q] ꝟo ꝺsignat ꝯformitatē[r]:q̄ ꝯsistit in carne inter xp̄m ⁊ eccl'iam ad qꝺ ꝑ tinet illud qꝺ euāgelista testa tur:verbū caro factū est ⁊ ha bitauit in nobis.ꝑfecto ꝯ iugi um illud qꝺ no͂ est ꝯmixtione corpoꝝ ꝯsumatū no͂ ꝑtinet ad illud ꝯiugiū designādū qꝺ in ter xp̄m ⁊ eccl'iaꝫ ꝑ incarna/ tionis mysteriū est ꝯtractū iu xta qꝺ paul⁹ exponēs illꝺ qꝺ dixerat ꝓtoplastus[s] hoc nūc os ex ossib⁹ meis:⁊ caro[t] ꝺ car ne mea:⁊ ꝓpter hoc relinquet homo patrem ⁊ matreꝫ ⁊ ad herebit vxori sue ⁊ erūť duo in carne vna[v] statim subiunǵ git hoc autem dico magnum sacr̄m[x] in xp̄o ⁊ ecclesia.Cum

n Debitū.in ꝯiugio.s.carnali copula ꝯsumato.
o Alteꝝ.s.consensus animorum.
p Charitatē.i.dilectionē ⁊ coniunctionem.
q Reliquū.s.co͂mixtio corporum.
r Co͂formitatē.coniunctioneꝫ.⁊ equalitatem.
s Protoplastus adā p̄mo psalmatus.
t Caro.xxx v.q. ix.fraternitatj.⁊.j. ꝺ diuor.gaudem⁹
u In carne vna i.i carnali opatio/ ne ad vnā carneꝫ procreandam.
x Sacramenti. triplex sacr̄m desi gnať i mr̄imonio carnali copula co͂ sumato. Primū ē vnio fidelis aīe ad deū ꝑ dilectioneꝫ ⁊ charitatē.⁊ h de signať ꝑ ꝯiunctio nē aioꝝ in ipa pri ma desponsatione dū alter ꝑ mutuū ꝯsensū ꝯsentit i al teꝝ:⁊ ꝺ hoc sacro fit mētio ibi. Alte rū significat chari tatē que consistit i spiritu iter deuꝫ ⁊ iustam animam Secūda est vnio hūane nature ad deū que facta ē in vtero virginali ꝑ incarnationē ꝟbi dei ⁊ h designať ꝑ carnalē ꝯmixtōeꝫ viri ⁊ vxoris ⁊ de hoc ibi fit mentio reliquum vero.de/ signat ꝯformitatē q̄ ꝯsistit i carne inter xp̄m ⁊ sanctā ecclesiā. Primū est vnio volūtatis. Secūdū ē nature conformitas.vt.xxvj.di.acutius.de co͂se.d.ij.i xp̄o pa ter.vbi habes de co͂formitate nature diuine ⁊ huma ne. Et no͂ itelligas.ꝙ ipse actus corporalis designet h sacramentum:sed propter actum co͂sumatum i.sacr̄m designať.Tertiū sacramentū ē vnitas ecclesie ex oib⁹ gentibus collecta ⁊ vni viro xp̄o subiecta.Hoc sacr̄m designať ꝑ illū ꝯiugatū:qui vnicū tm̄ matrimonium seruauit.h vbi p̄m matrimoniū ꝯtrahiť:h tertiū sacrꝫ no͂ hꝫ locū:q: recedit ab illa vnitate q̄ p̄mo signabať ꝑ vnicū matrimoniū:q: in secundo matrimonio diui dit carnē suā in plures.vn̄ vnitatē amodo significare no͂ pōt.xp̄s eni significat vnitatē ex oibus gētib⁹ xp̄o subiectā.vt.c.acutius.sed ex quo ecclesia xp̄o se ꝯiūxit ab eo nunq̄ꝫ discessit:nec ipse ab ea:ergo bigam⁹ talē vnitatē significare no͂ pōt.⁊ ideo ꝓmoueri no͂ potest ꝓpter defectū tertij sacramēti.duo prima sacramēta hic exprimunť:vt dictū ē:h ho: tertiū non expressit i

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

littera nisi loquendo de ipso nõ imponendo aliq̃ ṽba p̃
que illud significet:nisi forsitan p̃ illa verba:nec illa est
vnici:nec ille vn⁹ vni⁹.p̃ h̃ tñ notaṫ recessus ab vnita
te:⁊ meli⁹ infra vbi dı̄ nec illa nec ipse diuisit carnē su
am in plures:⁊ sic in vnitate mansit vterq̃ȝ.⁊ ibi vbi de
ficit iter huiusmõi
coniuges cõmixtio
carnalis non deest
signaculum huius/
mõi sacri.s.vnitaṫ
vl' p̃ illa ṽba:h̃ autē
dico magnũ sacr̃m
inter xp̃m ⁊ ecclesi/
am.Sȝ de isto ter/
tio sacr̃o legiṫ.xxvi
di.acutius.Sed in
quo cõsistit signifi/
catio illius tertij sa
cramenti.Quidam
dicũt q̄ in ipso ꝯiu
gio:ȝ hoc est falsũȝ
quia mortua vxo/
re ꝯiugiuȝ desinit:
⁊ sic nulla esset si/
gnificatio.Itēȝ ma
trimoniũ non cõsu
matũ nõ significat
h̃ sacr̃m:vt hic in
fi.Est ḡ dicenduȝ:
q̄ in eo q̄ m̃rimoni
um vnicũ seruauit
facto cl'co ⁊ ordine
suscepto est signifi/
catio istius tertij sa
cramẽti.Sȝ est ne/
cesse q̄ talis cl'icus
sit vel fuerit ꝯiuga
tus:q̄r auctoritas
apl̃i.Oportet ordi/
nãdũ cē vni⁹ vxo/
ris vir intelligiṫ p̃
negationeȝ sic:vni
us vxoris virum i.
non pluriuȝ:imo
qui nunq̄ȝ habuit
vxorem liberius promouetur:q̄r ab vnitate non reces/
sit sed in vnitate permansit.

b Vidue.i.corrupte:q̄r lȝ fuisset vidua dũmodo nõ
corrupta non prohibetur:vt hic dicit.

c Cognitã.sic pȝ q̄ vxor ordinãdi ad hoc vt ille possȝ
promoueri virgo debuit esse.j.c.c.vl.Sed quare erigiṫ
maior castitas in vxore q̃ȝ in viro.R.q̄r maritus corru
pte si cũ ea vna caro efficiaṫ p̃moueri nõ pōt.xxxiij d.
precipim⁹ curandũ sicuius siquis.⁊.c.si laici.ȝ ille q̄
habuit ꝯcubinã p⁹ vxorē vel an̄ p̃moueri pōt.vt.xxxiij
di fraternitaṫ.H.dicit q̄ vir significat ecc̄liam q̃ in pte
recessit a xp̃o adulterãdo recedẽdo a fide:⁊ si in p̃te vir
go fuit:⁊ iõ nõ deest significatio sacramẽti i viro:q̃uis
nõ sit virgo.vxor ṽo significat xp̃m q̄ nunq̄ȝ ecc̄liam di
misit:q̄m ip̄e ē est fons viuus cui nõ cõicat alienus.j.de
regu.lȝ in fi.⁊ de pe.di.i.§.itē vt xp̃s ait alij dicũt et vi
deṫ meli⁹ q̄ vir significat xp̃m q̄ p̃mo copulauit sibi sy
nagogã:⁊ postea copulauit sibi ecc̄liam de gentibus.f.

ergo propter sacramenti[a] defe
ctum inhibitum sit ne bigam⁹
aut maritus vidue[b] presumat
ad sacros ordines promoueri
quoniam nec illa est vnica vni
ci:nec iste vnus vnius:profe/
cto vbi deficit inter huiusmo/
di coniuges cõmixtio corporũ
non deest huiusmodi signacu
lum sacramenti.vñ is qui mu
lierem ab alio viro ductam sȝ
minime cognitam[c] duxit vxo/
rem:quia nec illa nec ipse car
nem suam diuisit[d] in plures p̃
pter hoc impediri non debet:
q̄n possit ad sacerdotiuȝ p̃mo
ueri. Idē lug.archiep̃o apo.
se.lega.

Quia circa[e] minima ⁊ in
fra Sane postulasti per
se.ap.edoceri:si presbyteri plu
res concubinas habentes bi/
gami cẽseantur. Ad quod du
ximus respondendũ:q̄ cum ir
regularitatē nõ incurrerint bi
gamie:cum eis tanq̄ simplici
fornicatione notatis:q̃ ad exe
cutionē sacerdotalis officij po
teris dispensare. Ideȝ.
Nobis fuit:⁊ infra.Ille
autem qui i subdiaconatu or
dine constitutus de facto tan/
tum:quia de iure non potuit:
duxit viduam[f] in vxorem:pro
fecto bigamus non existit:sed
nec vidue potest in veritate di
ci maritus:cum inter ipsum et
illam non fuerit vinculum ma
ritale contractum:cum eo ta/
men contra doctrinam aposto
li tanq̄ marito vidue dispen/
sare non licet:non propter sa/
cramenti deffectum sed affe/
tum intentionis cum opere[g]
subsecuto.

De clericis peregrinis.

Alex.iij.ceñ episcopo.

Ua nos duxit.f.cõ
sulendos q̄d si agen
dum de clericis qui
in remotis regioni/
bus ordinati lr̃as eoꝝ ostẽdũt
a quibus sibi proponunt ma/
nus impositas:⁊ vtrũ ep̃orum
sigilla sint que representant i
certũ existit.T.igitur.cõsul.r.
tutius esse:vt in his statuta pa
trũ veteꝝ obseruenṫ:q̄ nouum
aliquid statuaṫ:statutũ[h] autēȝ
est de transmarinis:vt ad mi/
nus quinq̃ȝ[i] episcoporum sup

militantē in qua sunt boni ⁊ mali:⁊ iõ nõ nocet si vir nõ fue/
rit virgo:vxor ṽo significat ecclesiã triumphãtē.in q̃ nõ ē ma
cula neq̃ȝ ruga:q̃ semp̃ virgo p̃mãsit saltē mente.vñ apl̃s:De
spondi enim vos vni viro ⁊c.xxvij.q.i.nuptiaꝝ.⁊ iõ erigiṫ q̄
vxor carnē suã nõ diuiserit in plẽs:q̄ð si fecerit:deest in con/
iuge significatio tertij sa
cramẽti vnitaṫ:⁊ ita illõ
tertiũ sacr̃m exigiṫ tã ex
p̃te viri q̄ ex p̃te vxoris.
vñ ep̃s vni⁹ vxoris signi
ficat vnitatē ex oĩb⁹ gē/
tib⁹ vni viro i.xp̃o subie
ctã.xxvi.di acutius.

d Diuisit sic.xxxiij.d.
valẽtiniano p̃ q̄ð solue/
baṫ hec q̃stio sic ergo ꝯsi
deramus potius rõnem
⁊ cãm quare hec fiãt q̃
factũ ipsũ:⁊ ita is q̄ du/
xit vxorē a se p̃mo corru
ptã pōt p̃moueri:quia rõ
⁊ cã nõ inueniṫ in eo q̄/
re nõ diuisit carnē suam
in plures.Dicũt quidaȝ
q̄ talis p̃moueri nõ dȝ:
q̄r veꝝ est q̄ est maritus
corrupte arg.op.pro eis
xxx.q.v.q̃lis.⁊ hu.i hac
opinione fuit:sufficit q̄
ita scriptũ est.ff.q̄ ⁊ a q.
li matri.nõ fi.p̃sperit.et
vi.q.vij.scriptũ est in le/
ge:q̄ð nõ credo eadē rõ
ne.⁊ iste de quo q̃situ̇ fu
it nõ posset p̃moueri:q̄r
veꝝ est q̄ fuit maritus⁹ vi
due ⁊ corrupte:quare i
telligo q̄ð dicit.c.qualis
qui ab alio corrupta est:
⁊.c.que ad idē possent i
duci.lxxvij.di.quicunq̃ȝ
⁊ xxxiij.di.curãdũ.⁊.c.
precipimus.

e Quia circa.bigami
ꝯ.e.nup.arg.ꝯ sed
ibi loquiṫ q̄ñ vtraq̃ȝ fuit solẽniter ducta tãq̃ȝ vxor:hic ṽo nõ:
⁊ ibi p̃ma fuit vxor:secunda ṽo esse nõ potuit.Nõ mirabile:
q̄ plus hȝ hic luxuria q̃ȝ castitas ar.xxxiij di.fraternitaṫ.Sȝ
ꝯdicit in auc.de testi.⁊ ea q̃ parit in fi.col.iiij.⁊ stulti nõ debēt
eē melioris ꝯditionis q̃ȝ periti.xvi.q.i.legi ep̃lam.⁊.ff.q̄ð vi
aut clã fu⁹.ff ꝯ fur.itaq̃ȝ fullo.§.i.rõ huiusmõi r̃ddiṫ.ꝯ.c.px.

f Nobis.viduã.q̄r cũ eēt in sacro ordĩe ꝯstitut⁹ cũ ea m̃ri
moniũ ꝯhē nõ potuit.xxviij di.p̃sbyteꝝ.⁊.ꝯ.e.nup.tñ lȝ
nõ fuerit m̃rimoniũ:q̄r tñ quantũ in ipso fuit cuȝ vidua ꝯrit:
cũ eo dispẽsari nõ pōt ꝯ doctrinã apl̃i.ꝯ.c.sup eo.nõ p̃pṫ sacri
defectũ:ȝ p̃pṫ voluntatē quã habuit ꝯhendi cũ vidua nõ cõ
tenta suis terminis cũ p̃cessit ad actũ:lȝ nõ habuisset effectũ.
sic ꝯ.e.nup.⁊ est hic ⁊ ibi ar.exp̃ssũ q̄ volũtas nõ ꝯtenta suis
terminis puniṫ:⁊ ea q̃ ibi etiã dicta sũt hic possent reperi cum
similis casus sit:Quare hoc fiat:cã dicta est ꝯ.e.debitum.

g Cũ opere.s.carnali.ar.ꝯ.e.debitũ.⁊.xxxiij.di.valentino.

h Ua nos.statutũ.xcviij.di.per totum.

i Quinq̃ȝ iõ eñi quinq̃ȝ exiguṅṫ:q̄r dubitari ꝯsueuit

k

de sigillo vniꝰ epi si eni de illo ꝯstaret ad solū sufficeret.j.de ꝑ ba.post cessionem.vel per testes.j.e.tue.

a ℂ Incogniti.exq̄.eni incogniti sūt explorandū ē cuiꝰ fidei ⁊ inocētie sint.xlij.d.gescamꝰ.⁊.ff.nau.ca.sta.l.vl.§.seruorum.

b ℂ In suspēsione.qd̄ h dr̄ itellige d his q in ecclijs recipi postulāt tanq̄ clici.ceterꝫ si tāq̄ viatores volūt celebrarī secreto:pmittēdi sr̄ j.e.tue.⁊ ar.d cō.d.ij.nō ꝓhibeat.⁊.vij q i.epi.

c ℂ Actibꝰ.nā p actꝰ sequētes p̄sumit d pteritꝫ ⁊ ecōuerso.xxxiiij.q ij.cuꝫ p bellicaꝫ.⁊.vi.q.i.q criminē.ff.d re mil nō oēs.§.a barbaris ⁊.ij.q.i.in p mis.l.di.siqs diaconus.⁊.lxxvij di.quicunq̄ꝫ.

d ℂ Dispensari.i.ex benignitate recipi.

e ℂ Pq̄ituor.lr̄is q̄s hr̄e dꝫ sēp lxxi.d.pmatus.⁊.s.c.proxi.

f ℂ Per argumēta si dic̄ p testes vl'instr̄a:ꝫ p argumēta eē ꝓbāduꝫ:q: p argumēta siue p indicia ꝓbar̄ eq̄ sic̄ p testes.ij q.vi.§.diffinitiua.v̄.nullꝰ homicidiariū.⁊.xxxij q.i dixit dn̄s.xxvij.q.i.nec aliq̄.⁊.C.d rei vē.iudicia.⁊.j.d p̄sūp lr̄is vl'idōea argumenta vocat sigilla epoꝝ xcviij.di trāsmarinos.vt.s.c.px.vl' sigillū epi suffic̄ si notū sit.lxxi.d.ex̄neo.⁊.C.d epi.⁊ cleri.siq̄ p calūniā i fi.Sꝫ si pdiderit instr̄m ꝓbet amissionē ⁊ tenorē ipsiꝰ ⁊ ꝙ sine vicio fuit.j.d pui.cū oli in fi.vel p testes .j.c.proxi.

g ℂ Suscipe.nisi vt hospites.vij q.i.epi vl' p̄sbi ⁊ d ꝯse.di.ij.nō ꝓhibeat ⁊.lxij.di.gescamꝰ.

h T. Ue fraternitali.cōmēdacijs.vl' etiā dimisorijs.lxxi.di.c.pe.⁊ vlti.⁊.xix.q.ij.due sunt.

i ℂ Testes.vel p alia legitima argumēta.s.c.pri.ar.j.d p̄sūp.lr̄as ⁊ de cōuersatione ipsius primo dꝫ constare.s.c.pri.

k ℂ Canonica.i.s̄m ordinē eccl'ie facta.s.d'sūt.tri.c.firmir̄ i fi.

l ℂ Secreto.q: tūc nullū periculū sit alicui nisi sibi.ꝫ si publice celebraret populo:tūc periculū eēt:vt si nō eēt sacerdos populū deciperet xlij di.quiescamꝰ.⁊.j.de cele.mis.de homine.

m T E nobis.institutiōibꝰ.lxxi.di.c i.⁊.ij.⁊ p totā di.⁊.lxxij di.p totū.⁊.C.d epi.⁊ cle in eccl'ijs sic d aliena eccl'ia ū.umēdꝰ ꝓlatꝰ dū reperit idoneꝰ in eadē.lxi.di.nullus.

n ℂ E x dispēsatione.Nō ar.q: nullꝰ pōt eligi de anel la diocesi ꝫ tm̄ dꝫ postulari:q: istituti absq̄ scia epi remouenr̄:nisi cū eis voluerit dispēsare:⁊ sic p solā dispēsationeꝫ de alijs epatibꝰ istituunr̄.Et ē h bonū ar.p opiniōe illoꝝ q dicūt ꝙ semp p̄ualet electio d gremio eccl'ie alij electiōi facte de alia etiā si sit facta a minori pte d h di.xi s.d elec.cū inter canonicos.

ordinatiōe sua testimonio muniant:qd̄ in alijs si filr sunt icogniti credimꝰ obseruandū ita tn̄ vt in suspēsiōe aliquāto tpe habeanr̄:in q̄ plenius d actibꝰ instruar̄ ipoꝝ:sꝫ ⁊ d iferioribꝰ ordibꝰ ingri oꝫ:q: possꝫ ꝯtigē vtaliqbꝰ ptermissis saltum fecisset.His āt pactis si digni inuēti fuerit circa eos poterit dispēsari. nno.iij.ꝯstātinopo.

T patriar.
Nter.iiij.⁊ infra.Utrum clicos ad te sine suoruꝫ ordinatoꝝ lr̄is venientes ⁊ offerentes iuramētū ꝙ sint in q̄uis ecclesiasticoꝝ ordinū ꝯstituti:dēs ad supiores ordies ꝓmouer̄.Ingt t.rn̄.ꝙ nisi de ipoꝝ ordinatiōe canonica p idonea tibi ꝯstitit argumēta eos nec in illis suscipere:nec ad maiores dēs ordines ꝓmouē:pferti añq̄ conuersatio eorum fuerit approbata. T dem p̄triarche hiero.

T Ue.f.⁊ infra.Utꝝ clicos q ad ptes hierosolymi.sine cōmēdaticijs lr̄is veniūt pmittē dēas celebrare diuia:⁊.j.Rn̄demus ꝙ nisi legitie tibi ꝯstiterit siue p lr̄as siue p testes d illoꝝ ordinatione canonica:q penitꝰ sūt ignoti:nō dēs ipsos pmittere in tuis plebibꝰ celebrare:sꝫ si forsitā eoꝝ aliq secreto ex deuotione celebrare voluerint poteris sustinere.

H ono.iij.epo.regin̄.
T E nobis ꝓmouente didicimꝰ ꝙ qdaꝫ ꝓlati eccl'ia rū tue iurisditōis in eccl'ijs sibi cōmissis sine cōscia tua clicos d alienis epatibꝰ instituere nō verenr̄.Attēdētes igr̄ i eis nulla rōe licere cum sit honestati ꝯriū:⁊ a scōꝝ patꝝ institutionibꝰ alienū:⁊.j.Ing.t.t.r.ꝙ tibi lꝫ eos exide remouere:nisi aliq̄s ex dispēsatiōe in eisdeꝫ eccl'ijs duxeris dimittendos.

De officio archidiaconi.

E x li.ro.ordinis.
T E archidiaconꝰ pꝰ epꝫ sciat se vicariū eē eiꝰ in oibꝰ:⁊ oēm curā i clero tā in vrbe ꝑpositoꝝ q̄ coꝝ q p parochias habitare noscunr̄ ad se ptinere siue d eoꝝ ꝯuersatione siue honore ⁊ restauratione eccl'iaꝝ siue doctrina eccl'iasticorū ⁊ ceteraꝝ reꝝ studio sustinere:⁊ delinquentiū rōneꝫ coraꝫ deo redditurꝰ ē:⁊ vt de tertio i tertiū annū:si eps nō pōt parochiā vniuersā circūeat:⁊ cūcta q̄ emēdatione idigēt ad vicē sui epi corrigat ⁊ ement.

E x ꝯci.tole.
O Fficiū vo archidiaconi ē euāgeliū qn̄ voluerit legē vl' alicui de diaconis p̄cipē:⁊ qn̄ eps missā canit ad iussionē illius iduāt se leuite vestimētis sacris q̄lit cū pōtifice ad missā ꝓcedāt:⁊.j.Oē eccl'iasticuꝫ officiū ꝓuidēdo lectiones aut rn̄soria i mr̄ice eccl'ia dare dꝫ ⁊ auscultare intantū:vt nullꝰ euangeliū aut ep̄lam responsoria vl'

o ℂ Et archidiaconꝰ vicariū ⁊ ita hꝫ cognitionē ⁊ iurisdictionē:exq̄ vicarius ē.C.d of.vica.l.ij.⁊.j.de of.vica.c.pe ⁊.xxv.di.plectis ar.i auc̄.d defen.ciuita.circa pn̄.col.iij.

p ℂ In vrbe.ar.s.xxv di.plectꝫ.Sol.lꝫ q̄dā ptineant ad officiū archidiaconi primicerij ⁊ thesaurarij:vt ibi dr̄:tn̄ p ordinator est i cūctꝫ ⁊ loco epi ⁊ tā q̄ꝫ vicarius eius

q ℂ De tertio.eps vero singulis ānis debet visitare parochiā suā x.q i.epm decernimꝰ placuit nisi dimittat hoc:ne propter eiꝰ accessū grauenr̄ ecclesie ⁊ tūc mittat archidiaconū:vel quia eps ire non pōt:vt h dr̄.Itē s.j.e.mandamꝰ.vbi dr̄ ꝙ archidiaconus dꝫ visitare singul' ānis:aut etiaꝫ plies si expedit ibi loqr̄ de visitatione sue ꝓprie parochie.h qn̄ visitat vniuersam parochiam ad mādatum episcopi.

r ℂ Corrigat.sic g̃ archidiaconus habet coertionē ex quo habet iurisditioneꝫ:q: iurisditio sine coertione nulla esset.vt.j.de of.dele.ex litteris.⁊.ff.de offi.eius cui man est iu.l.vlti.quid de iure cōmuni pertineat ad archidiaconum habes.j e ad hec.⁊.c.vt nostrum.⁊.c.pxi.secus de consuetudine j co.c.vlti.vbi de hoc.

s O Fficiū vo.auscultet.videt lꝫ potiꝰ spectare ad officiū magistri scholariū:ꝫ potius ex consuetudie si

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

hoc sic et multa alia q̄ ꝯsiderāt̄ et attendūt̄ i huiusmōi of-
ficijs poti⁹ q̄ȝ ius cōe.j.d. ercesꝰ.p.ad hec.et.j.e.c.vlt.

t E Aq̄.De isto archidiacono hr̄ lxxiiij.dis. gesta.et.c.
honoratus.et.c.vbi ista didicisti.

u C Ciminilia.p hoc itellige oīa vasa eccl'ie arg.xij.q.ij.
apl'icos.et custodia
hoꝝ potius ptinet
ad custodiam siue
thesaurariū:ȝ vt
dixi i.pr.c.ꝯsuetu
do attēdit̄:vbi nō
ē thesaurari⁹.hoc
forte ptinet ad ar-
chidiaconū:vt h.

x C Neglīgentia.p
lat⁹.n.non solū te
net̄ d dolo clpa la
ta et leui ad instar
tutoris C.d pi.tu.
vl' cu.si res pupil-
li.et.C.arbi.tu.qc-
qd.ȝ ēt d negligē
tia:vt hic pȝ cū ēt
pp oegligētiam re
moueat̄.j.d of.cu-
sto.c.i.et.i.q.i.§ ec-
ce cū honoris.et.lx
xxi.di.dictū.et.ar.
xviij.q.ij.siqs ab-
bas.sic ēt iudex p
pt̄ negligentiam re
mouet̄.C.d of.pf.
ori.si quos.et.ff.d
custo.et exhi.reo.
carceri.et.l.ñ.ē.q
pt itelligi cū negli
gētia crassa ē:ar.
i.q.i.qcqd.et.ff.d
v.si magna.et ar.
s.de or.ab epi.qui
re epi.c.i.i fi.

y C Reatu.arg.q
negligentia plati
mortale pcm̄ ē.lxx
xi.di.dcm̄.j.de.re.
iu.c.penul.

a C Custodie ad
ipȝ ēt ptinet cura
et sollicitudo toti⁹

quālibȝ in eccl'ia lectōeȝ legat
vl' cātet:donec auscultet̄ ab
ipō.acolythos quoq̄ȝ ipse ordi
net:qs eoꝝ cādelabra:qs thu
ribulū dferre:qsue minoꝝ in
eccl'ia aliq̄ officia agē debea

G reg.iij.archidi.g.alomit

E Aq̄ ꝯ:et.j.Scire Vote
volum⁹ qd a te districte
q̄situri sum⁹:qr vl' ppe eccl'ie
vl' ea q̄ de diuersis eccl'ijs cimi
nilia sūt collecta ñ sub oī sol
licitudie et fide Vuant̄:q siqd
ex eis vel negligentia vel cu
iusq̄ȝ fraude deperijt:tu h rea
tu astringeris:q p archidia-
conatus ordinē custodie eius
dē ecclesie artius deputaris.

A lex.iij.elieñ.achidia.

Cum satis sit absurdū:et
j.Cū igit̄ obtētu alicu
ius ꝯsuetudis ñ debes ꝯ scōꝝ
patꝝ istitutiōes:et qd ad tuū
ñ spectat offm̄ vēdicar̄:māda
m⁹ vt nemini siñ licia et māda
to epi curā psumas cōmittere
aiaꝝ.

I dez vigor.epo.

Archidiaconis nō vr̄ d
eccl'astica istitutōe licē
nisi auctas epoꝝ accesserit ia
liq̄s sniaȝ pmlgare.

I dē epo
ꝯuentrē.et abbati cestreñ.

M Andam⁹:q̄tenus phi
beatis cestreñ.archi-
dia.ne ad eccl'as sui archidia

conatus visitādas:nisi semel
in āno accedat:nisi forte talis
cā emerserit:propter quā ipȝ
oporteat pfatas eccl'ias sepi⁹
visitare.

I nno.iij.

O hec nos dñs:et.j.Sa
:ne ꝯsuluit nos tue.f.de
uotio qd ad officiū archidi.d
beat ptinere:et i qb⁹ p ipm cu
ra epal' sollicitudis debeat re
leuari:et nos put possimus rñ
dem⁹ archidia.fm statuta be-
ati isidori iperat.subdiaconi
bus et leuitis parochiarū solli
citudo:et earum ordinatio ad
ipȝ ptinet:et audir̄ dȝ iurgia
singuloꝝ:arp̄sbyt'i q a plibus
decani nūcupāt̄ ei⁹ iurisditōi
se nouerint subiacē.Scdȝ vo
romani ordinis ꝯstitutionem
maior post epm̄:et ipsius epi
scopi vicarius repitur oēȝ sol
licitudinē et curā taȝ i clericis
q̄ȝ in eccl'ijs eoꝝ prout melius
fm deum poterit inpēdendo:
cū sup his sit redditurus rōnē
in districti iudicio examinis.
Idē i epl'a bti clemētis pape
pre.n.oculus epi archi.appel-
latur:vt loco epi per episcopa
tū prospiciens que corrigēda
viderit corrigat et emendet ni
si adeo fuerit ardua negocia
q absq̄ȝ maioris sui presentia
nequeāt terminari in q̄dā vo

tudie q̄ȝ de iure cōi:qr visitāt et corrigūt d ꝯsuetudie.j.e.c.vl.et
s.de ele.dudū et sic d ꝯsuetudie oīa alia iura ꝯsilia itelligūt jt
d ercesꝰ.p.ad hec et qd dic hic obtentu ꝯsuetudis:itell'e ñ pscri
pte.j.c.pr.q ardi.ñ pt excōicare:itell'e q ñ excōicabat d ꝯsue
tudie:et sic rtulit se ad ius cōe.sic g iura q̄ loquūt̄ diuersimo
de d iurisditōe ardiacōi
itelligēda st̄ hȝ diuersās
ꝯsuetudies diuersoꝝ l
coꝝ:sic s.d ꝯsue.cū oliȝ.

c C Institutiōes.xvij.q.
vij.null⁹ oio.et.q.i.cūcq̄ȝ
fidelibus.et sic d iure cōi
ad offm̄ ardi.non ptinet
cōmittere curaȝ aiaꝝ.h
iā pȝ p notulā pcedenteȝ

d A Rchidiaconis pro-
mulgare.h verū est
d eccl'astica istitutōe:vt
hic dic.xvi.q.ij.visis.et.q.
vij.nullus.et.xxiij.q.iij.
corripiāt̄.sec⁹ d ꝯsuetu-
die.vt.s.d ele.dudū eniȝ
ij.put.dcȝ ē i.pr.c.dicunt
tñ qdā q eo ipo q eligit̄
ab vniuersitate hȝ iuris
ditionē i sbditos et pt ex
cōicare:ar.xc.ij.di.legi-
m⁹.et d of.iudi or.cū ab
eccl'ia:et qd h dr̄ isi.ñ vi
l'cē veꝝ est q̄ ad vba ca
nonis ex antiq̄ istitutōe
eccl'iastica:ar.xvi.q.i.cū.
c.q̄ȝ fidelib⁹.ȝ q̄ ad iu-
ra dcretalia sec⁹ ȝ credo
veri⁹ qd dr̄.s.eo c.pri.

e M Andamus visitan
das h.n.ptinet ad
curā aiaꝝ.s.d ele.dudū
ij.et sic ē ar.q ardiacon⁹
hȝ curā aiaꝝ et q possit
alij ꝯmittere:ȝ intellige
hic loq̄ de ꝯsuetudie:vt
dixi.s.e.cū satis.

f C Sepi⁹ visitare.et ita
suffic̄ sel'tm̄ i āno visita
re ex eo q phibȝ pluries
visitare:nisi noua cā e-
merserit.ȝ ꝯ.j.d cēsi.cuȝ
venerabil' vbi vr̄ q pñt

b O eccl'ie.xxv.di.plecq̄ȝ.et.j.e.ad hec.
Cȝ satis ꝯsuetudis.vtꝝ archidiacō⁹ hēat curā aia
rū vl' ñ.iura videt̄ diuerso mō loq:d iure cōi ñ hȝ curaȝ
aiaꝝ.xvi.q.vij.null⁹ oio.et hic ñ pt ēt d iure cōi excōica
re.j.c.pr.ar.ꝯ.j.d eo q fur.or.rece.c.i.cū snis ꝯcor.et.s.
e.c.i.Hu.dixit q arch.d iure cōi ñ hȝ curā aiaꝝ:nisi si
bi spālit̄ ab epo dmādet̄:nec alij pt ꝯmittē p.c.pdcȝ nul
l⁹.et p h capl'ȝ et oīa illa iura q̄ videt̄ ꝯriū innuē intelligit̄
ex dleg tōe epi:sic et illd.c.lxiij.di.si i plebib⁹.Alij dicūt
ꝯriū s q hȝ curā aiaꝝ et iurisditōȝ:et ex eo q eps cū isti
tuit.siue qr p collegiuȝ eligit̄ et p epȝ ꝯfirmat̄ gnālē ad-
ministratōȝ cū iurisditōe adpiscit̄.et fac ad h.j.d pb.refe
rēte.et.j.d eo q fur.or.rece.c.i.cū suis ꝯ.et.j.c.mādan⁹.
q̄ āt et illa q̄ de iure cōi ptinēt ae ardiaconū:collige p.c.
j.e.ad h.et.c.vt nostꝝ alia vo poti⁹ hūt ardiacom d ꝯsue

pter aliq̄ȝ necessitatē bis i āno visitar̄ et pcuratoreȝ hre:itell'e
illd cū defmi.atōe isti⁹:put ibi dr̄ si ē op⁹:qr nō solū bis i āno
ȝ ēt pluries i anno si cā sbsit pōt plat⁹ visitar̄ xviij.q.ij.visitā-
di.et.c.ñ sel' si vo alia d cā p suis necessitatib⁹ accedat ad ec-
clesias pps sūptib⁹ pcuret̄.C.d sta.et ima.l.vl.d h dic vt.j.d
(cēsi.cū venerabil'.

g A D hec.bti isidori.vt.xxv.di.plecq̄ȝ.

h Iurgia.Et sic ē ar.q ardiacon⁹ hēat iurisditōem p.c.
plecq̄ȝ.et.ar.lxiij.di.si i plebib⁹.et.j.d pe.lȝ dixit io.q hȝ ordia
riā iurisdictionē de iure cōi.et veꝝ est in oīb⁹ q̄ cōtinet̄ in h.c.
et.j.c.vt nostrū.et ita p ꝯñs coertionē lȝ nō possit cognoscer̄ ni
si d modicis causis p hoc q dic iurgia:qr tal's iurisditio sine
coertōe nulla eēt:vt dixi.s.e.c.i.i alijs aūt q̄ hic nō numerāt̄
stabim⁹ consuetudini pscripte:vt dictū ē.s.e.cum satis.

i C Romani.ordinis.s.e.c.i.

k C Bti clemēt.xciij.di.diacōi.i.et i epl'a euaristi.e.di diacō.ij

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

c ꝟra ↄstitutõe. Credo ꝙ sit illa. j. e. vt nr̃m. q̃ dbuit precede re istã i ordine ħʒ ordinationeʒ illarũ decretaliũ. vñ p ħ vr̃ ꝙ loq̃r de alia ↄstitutõe: ꝫ forsitã nõ ſuaᷓt ille ordo: nisi si ordina tione decretaliũ diuersoꝝ auctoꝝ ẜm ꝙ pʒ etiaʒ in alijs locis.

d c Examinẽt̃ archidiacono. j. e. vt nostrũ ꝫ alibi dr̃: ꝙ istd ẽ offiñ sacerdotũ. xxiij. dl. qñ hoc veꝝ ẽ de iure ꝫ illd vbi eps eligit spã liter sacerdotes ad ħ: vl̃ si nõ ẽ ibi ar̃diacon⁹ vt i multis ecclijs. Videt̃ ꝫ ꝙ eps nõ sit punied⁹: si ꝓmouet indignũ: ꝫ po tius ar̃diacon⁹: qui exa minat ⁊ repñtat epo ar. liij. di. si seru⁹: sed non ẽ ita: q₂ eps tenetur d scõ illius q examinat: cũ de mandato illi⁹ illd fiat: si cut exercitor nauis d fa cto magr̃i tenet̃ ff. de ex ercito. l. i. §. magistrũ. ni si forte examinator talis fuisset: vt nõ sit verisimi le ipsum mẽtiri: ar. j. de pig. significante. ħʒ hoc si talis ordinat̃ sine titu lo epo ignorãte: examia tor q pñtauit eũ: tenebit̃ ei ꝓuidere. sed si ille nõ sit soluendo: habebit re gressũ ↄ epʒ. ⁊ hoc iõ q₂ adhuc reseruatuʒ ẽ epo ius examinandi illum: ar. š. de eta. ⁊ qli. accepi mus. ⁊ in subsidiũ ne il le ordinat⁹ i opprobriũ clericoꝝ mendicet. š. de renũ ad supplicationẽ. ⁊. xciij. di. diaconi.

e c Tangit. C. d auc. pre stan. l. vlt. ⁊. ff. de aq̃ plu. ar. in cõcedendo. ⁊. ff. d adop. nam diu⁹. ⁊. š. de tẽp. ord. si archieps. vbi de hoc.

d c Cõmuniter. ẜm con suetudinem loci.

e S Ignificasti. auc̃te. h iõ dic̃. q₂ sine au ctoritate ⁊ ↄscia sui epi null⁹ dʒ ꝓmoueri ad õdi nes: ⁊ ali⁹ eps talẽ ordi nare nõ dʒ. qd si factuʒ fuerit: talis ordiatio ra ta ñ ẽ q̃ ad suũ epʒ q eis iterdic̃. executõeʒ ix. q. ij c. i. ⁊. c. sequẽ. ⁊. j. d paro. null⁹. ⁊ interdicẽda ẽ tali. b⁹ executio ordis sic sus cepti. š. de tẽp. or. ꝙ trã slat onẽ eps tñ põt cuʒ talib⁹ dispẽsare ⁊ recipe eos in illis ordinibus. lx. q. ij. in lugdunensem.

f c Lr̃as. et ita pʒ ꝙ ar̃idiacon⁹ nõ põt dare lr̃as ↄmeda ticias ad ordies suscipiendos: ꝫ sol⁹ eps. lxxi. di. ex neo et de cõ. di. v nõ oʒ. et lxviij. di. q̃uls. Ar. tñ ↄ. ꝙ ħ possit. š. c. pri. v. i q̃dã. ad h. Nõ ↄdic̃: q₂ licʒ illos examiet ⁊ pñ te illos suo epo: ñ tñ potest illos alio epo pñtare: ħ itelli ge cũ eps ẽ pñs. si vo eps abñs. esset ex pocbiã suã: ⁊ ne cessitas vl̃ vtilitas ordinãdoꝝ imine ret: tũc possʒ illos pñtare alijs epis p quos ordinẽt̃: q₂ abñte epo supplet vices illi⁹ ar. š. e. c. i. ⁊ c. ad hec. sic ⁊ ar̃pũr j. e. c. i. vl̃ vacãte ecclia. j. de ma. ⁊ obe. cũ oli. ⁊ ħ itelligo si ar̃dia con⁹ hʒ h d ↄsuetu dine: al's non: nisi hr̃et spãle manda tũ ab epo.

g A T nostrum Hec est ps illius. j. vt ec bñ. vt nr̃m. ⁊. j. de appel vt nostrum.

De iure cõi. Ex eo qd hic dr̃ ⁊ š. e. ad hec collige q̃ ptineãt ad ar̃di. d iure cõi. de ħ di ctũ ẽ. š. c. cũ satis. ⁊. c. sequentibus.

i Examinare vt š eo. ad ħ i fi. ar. ↄ. xxiiij. di. qñ. ꝫ so lutũ ẽ in c. ad hec

k D Ilecto. sir̃ si tuʒ p ħ forte credebat ar̃diaco nus itentionẽ suã fũdatã eẽ q̃si d iu re cõi. xvi. qd. vij. oẽs basilice. ⁊. xvi ij. q. ij. monasteria ꝫ hoc ẽ ius epoꝝ.

l c Ad ei⁹ mãdata Ista ptinẽt ad cor rectioʒ: ħ ea q̃ pce dũt ad iurisdictõʒ

m c Que ar̃dia cono solẽt. ⁊ ita vi debat̃ in hoc res picere ↄsuetudinẽ j. de exces. pla. ad hec. ⁊. š. de cõsue. cũ olim. q̃ tribuit.

nostra[a] constitutione iam alia vice nos meminimus expres sisse ꝙ istitutio corporalis tam super beneficijs q̃ et dignita tibus ad ipsum debeat perti nere. examinatio autem cleri corum. si fuerint ad sacros or dines ꝓmouẽdi: ⁊ hoc idem i collationibus beneficioꝝ cre dimus obseruandũ: vt qui be neficijs ecclesiasticis preficiẽ di fuerint: a suo prius exami nẽtur[b] archi. ⁊ per ipsum post modum epo presententur.

C. Subsequenter postea que siuisti: vtrum decani rurales qui pro tẽpore statuuntur ad mandatum suum soluʒ vel ar chidi. vel etiam vtriusqʒ insti tui debeant vel destitui: si fue rint amouendi. Ad hoc. bre. r. ꝙ cum ab omnibus quod om nes tangit[c] approbari debe at ⁊ commune eorum decan⁹ officium exerceat: communi ter[d] est eligendus vel etiam a mouendus. I dem.

S Ignificasti: et infra. In terdicas archidia. tuo ne sine conscientia[e] tua et au ctoritate litteras[f] suas ꝓmo uendis concedat et eis etiam dstiricte probibeas: ne ad or dines audeant cõuolare: q si contra probibitionem tuã ve nire presumpserint executio nem eis ordinum susceptorum taliter interdicas. I dem.

V T[g] nostruʒ: ⁊ ifra[h] Nec fuit sufficienter proba tũ ꝙ cãcellarius ex officio suo exerceat spũalia memorata: cum ea potius de[b] iure cõi ad archidiaconi spectãt officiuʒ[i]: repñtare videlʒ ordinandos epo illos examinare[i]: ponere abbates ⁊ abbatissas in sede.

H ono. iij. abati arimineñ. treceñ. dioc. et ar̃di. ⁊ decano sancti stephani trecen.

D Ilecto. f. ⁊. infra. Ad pe titionem archid. senoñ. cõquerentis: ꝙ abbas et cõuẽ tus monasterij sancti petri se noñ. procurationem annuã et quedaʒ alia ratione sui archi diaconatus ad ipsum spectan tia exhiberi sibi ↄ iusticiam de negabant: abbati sancti crispi ni ⁊ collegis eius dedimus in mandatis vt audirent causam ⁊ fine debito terminarent: co ram quibus petijt predictus archid. vt cum monasterium infra metas sui archidiacona tus sit[k] situm: abbas et mona chi sibi obedirent in bis que pertinent[l] ad iurisditionem cor rectionem ⁊ visitationem ad ius: vt dicebat archidiacona le spectãtes: videlicet vt corã se conquerentibus responde rent: citati etiã vt venirent ad eius presentiam et eius[l] man data honesta ⁊ sancta ħʒ deuʒ de correctione excessuum ⁊ ali is que[m] archid. posunt ⁊ solẽt rationabiliter iniũgere audi turi: et salua[n] sua. regula et ab batis sui debita obedientia ꝓ uaturi. Petijt insuper ne de cetero facerent aliquos de se noñ. balliuia eo ꝑtermisso co ram officiali senoñ. archiepi scopi conueniri asserens illos pri⁹ debere cõueniri sub ipso q̃[o] coram officiali ꝑdicto spã libus ipsius archiepi et hoiuʒ ac familie sue causis dũtaxat exceptis[p] et infra. Ideoqʒ dis. v. mandamus: quatenus per maiores ecclesie senoñ. cano nicos qui habere debẽt de cõ suetudine notitiam plenioꝛẽ: super bis sollicite veritatem i quiratis: ⁊ nisi vobis ↄstiterit

iuriſditionē ar. j. de of. or. duo ſimul. ⁊ C. de emanci. l. vlt. que in his precipue conſiderantur. ſ. e. cū ſatis.

n C Salua ſua regula. correctio eni monachoꝝ primo loco ptinet ad abbatē. j. de of. or. quanto. ⁊ j. de ſta. mo. in ſingulis.

o C Quā corā p h multū p̄iudicabaf archiepo ſi h eſſet verū: ſꝫ forſitā ↄſuetudo eſt illi⁹ archidiaconi.

p C Exceptis. Lite vo ↄteſtata ſup premiſſis ꝺ ↄſēſu vtriuſqꝫ partiū cāꝫ remiſerāt iudices ad aplicā ſedē: q̄ꝛ papa neſciebat conſuetudinē q̄ vtif archid. ſenon. in abbatijs ſenonē. dioc. p̄fati mōaſterij ſniam ꝓferre nō potuit. vn̄ cāꝫ ↄmittit hꝫ q̄ ſe gſ h ē i ātiq̄ decre.

q C Senon. canonicos. Nō. g̊ qꝺ teſtes illi regrēdi ſūt ad teſtimoniū. ꝺ q. b⁹ magis ē veriſile q̄ veritatē ſciāt: et illi ſūt poti⁹ p̄ferendi ſic. xxxv. q. vi. cō ſāguineos. ⁊ . j. qui ma. ac. po. vi. ⁊ ab antiqoribus: vt ibi dr̄: ad quoꝝ dcā recurrendū ē in antiqs factis. ff. ꝺ. le. iiij. ſic chor⁹. §. i. ⁊ . xx. di. de qbus. ab illis eni regrēda ē veritas: qb⁹ lux vitaꝗ pati⁹ aſſiſtūt. iiij. q. iij. ſi teſtes. ſic g̊ canonici p̄ferenf hic q̄ꝛ meli⁹ vitatez ſcire debēt q forte cū ipſo archidiacono p̄dictꝗ qn̄qꝫ interfuerunt ſic ⁊ illa que in capitulo fiunt per canonicos melius probanf. j. de teſti. veniēs. ⁊ que domi geruntur facilius probātur per domeſticos q̄ꝫ per alios. C. de repudi. ↄſenſu. §. ſeruis. ⁊ . C. de queſtionib⁹ interrogari.

r C Pacifica. Nota q̄ conſuetudo ſiue poſſeſſio debet eſſe pacifica ſiue violēta ad hoc vt reſcriptio locum habeat ⁊ ſine interruptione. j. de preſcrip. ſanctorum. ⁊ . c. illud. ⁊ . xvi. q. iiij. volum⁹. ⁊ . C. ꝺ preſcrip. xxx. vel. xl. an. ſiquis. ⁊ . l. vlti. ⁊ ita pꝫ q̄ iuriſditio ſiue officium archidiaconorum potius colligitur ex conſuetudine q̄ꝫ ex iure cōmuni: q̄ꝛ huiuſmodi viſitatio ⁊ correctio potius ex conſuetudine habentur. ⁊ ar. ſ. de elec. dudum. ij. dic g̊ ſuper hoc vt dixi. ſ. cum ſatis.

prefatū archi. vł p̄decef. ipſius de pacifica[s] ſic obtēta cōſuetudine iuriſditionez aliq̄ꝫ in ipſo mōaſterio vł i huiuſmōi abbatijs[t] hactenus hūiſſe. p̄fatū monaſteriū ab ei⁹ ipetitione penitus abſoluatis ꝑpetuum ſup h ipſi archi. ſilētiū iponētes. Si vo ꝺ p̄miſſis ↄſtiterit ꝑ eoſdez eādē iuriſditionē dn̄taxat adiudicātes eidez in monaſterio p̄dicto quē ipſuz vel p̄deceſſores ſuos i mōaſterio ipſo vł in eiſdē abbatijs habuiſſe ↄſtiterit: ſup alijs ꝑpetuū ei ſilentiuz imponatis.

De officio archipſbyteri.

Ex conci. tol.

Ut archipſbyt[t] ſciat ſe ſbeſſe[u] archid. et ei⁹ p̄ceptis: ſicut ſui epi obedif: ⁊ q̄ ſpāliter ad ei⁹ ptinet miniſteriū ſuper oēs p̄ſbros in ordine poſitos curā agere ⁊ aſſidue in ecclia ſtare: ⁊ i epi ſui abſētia ad vicē ei⁹ ⁊ miſſaꝝ ſolennia celebret ⁊ collectam[x] dicat aut cui ipē iniūxerit[y].

Leo papa.

Miniſteriuz archipſbri i eo conſtitui f: vt diligēti cura ꝓuideat miniſteriuz ſacerdotū cardinaliū[z] qui ſolēne debēt agē officiū in cōicatione corporis ⁊ ſāguinis dn̄i nr̄i ieſu xp̄i a ſacroſcō die dn̄ico[a] incipiēdo ꝑ oēs horas canōicas indeclinabiliter[b] ꝑſeuerent: vt op⁹ dei digne ⁊ ſcē p̄ficiaf ab eo cui committif: ⁊ infra. Prouideat etiā archipſbr̄ vitam ſacerdotū cardinaliū p̄ceptis ſui obtēperando epi: ne aliqn̄ cedāt[c] aut ſcurilitate[d] torpeant: ⁊ infra. Si eps defuerit exceptis his q̄ ꝓhibita[e] ſūt: archipſbyt ꝓuideat cūcta q̄ in ſacerdotuz miſterio pfici debeāt fōtes bn̄dicē: ifirmū oleo ꝑungef: penitētē infirmū ↄſulto[f] epo reconciliare: pniaꝫ cūctis[g] alijs ſacerdotib⁹ iniūgē: in p̄cipuis feſtiuitatib⁹: aut ipſe celebrationē miſſe ſolēnit ipleat: aut ad ſui iuſſionē cui cōmittif peragat venerāter.

Idem.

Officiuz archipſbyteri de vrbe ↄſtat qn̄ ibi preſul ꝺ fuerit: vice ei⁹ officiuz inchoare: bn̄dictiōes[h] p̄ſbyterales in ecclia dare: miſſaꝫ qn̄ voluerit cātare: vel cui de ſacerdotibus iuſſerit. qn̄ vo eps miſſaz canit dꝫ p̄cipere ſacerdotibus: vt induant ſe veſtimentis ſacris: ⁊ qualiter ad miſſam procedant dꝫ eni p̄cipere cuſtodi eccleſie vt in ſacrario[i] euchariſtia xp̄i propter infirmos[i] non deſit. debet infirmis[l] precipere ⁊ prouidendo ſacerdotibus: ne forte ſine[k] confeſſione vel confirmatione corporis ⁊ ſanguinis

s C Abbatijs. ar. q̄ ad ↄſuetudinē aliaꝝ eccliaꝝ ſiue iuriſditionē recurrendū ē ſi dubitef qd aliq̄ ecclia facere debeat. j. de cen. ecclijs. ⁊ . c. ſopite. ⁊ . c. ſup eo. ⁊ . c. di. ꝯ morē. niſi diuerſa eſſet vniuſcuiuſqꝫ eccle. ar. ſ. de ↄſue. cū olim. ⁊ ita ſi archidiacon⁹ ꝓbaret ↄſuetudinē huiuſmodi: in alijs mōaſterijs ſui archidiaconat⁹ obtieret in iſto q̄ꝛ nō debēt diuerſo iure cēſeri. xij. q. ij. cognui m⁹. ⁊ . j. ꝺ deci. cū in tua.

t u T archipſbr̄. ſupple ſtatuimus.

u C Subeſſe. Sic vr̄ q̄ q maior ē i ordie ſubſit miori. vn̄ ꝯ. j. ꝺ ma. ⁊ obe ſtatuim⁹. ⁊ . c. i ſ̈dicas q̄ archidiacon⁹ p̄eſt archipſbro q̄ ad dignitatē: nō q̄ ad ordinē. ij. q vij. puto. ⁊ . c. q̄rif. C. de of. vica. l. i. ⁊ ſic non ꝯ dicūt. xxxiij q. vieſt ordonālis. ſic ⁊ in angel ⁊ in ptāte ⁊ i ordie differt alf ab altero. lxxxix. di. ad h

x C Collectā. i miſſā. ii. lxix. di. qm̄ videmus.

y C Iniūxerit. ſic xxv. ꝺ. plectꝗ ad ſi. vn̄ ſūptū fuit h. c. de verbo ad verbū.

z C Miniſteriū. cardinaliū. i. p̄ncipaliū ſi. vij q. i. paſtoralis. ⁊ dicūtur cardinales a cardie q̄ꝛ ſic i cardie regif oſtiū ita p iſtos dꝫ in ecclia regi offi ciū. ide et dicti ſūt cardiales: q̄ꝛ p eos regif vlis ecclia. ſic xxiij. di. p̄ſbri. ⁊ lxxi. ꝺ. fraternitaꝗ. ibi exponif cardinal i. ꝓpri⁹. ⁊ . xxi. q. i. relatio.

a C Dn̄ico. i. a veſpe ſabbati: qm̄ tc̄ icipit dies ſꝫ canōicā ↄputatiōez: ſiue q̄ ad officiū. j. ꝺ feri. qm̄ ⁊ . lxv. di. q̄ a prībus.

b C Indeclinabilif. i. horis ſtatutꝗ ⁊ iuſto impedimēto ceſſante. j. de cele. miſ. p̄ſbr̄. ⁊ verēs illā ſniaꝫ: maledict⁹ q negligenf fac̄ opa dei.

c C Cedant. qn̄ officium ſuum facere debent.

d C Scurilitate. i. diſcurrant ſicut ſcurra facit.

e C Probibita. de qb⁹ hēs. lxviij d. q̄uis. ſꝫ ad ea faciēda debēt vicinos epos iuitare cū cautele ſtudio. vij. q. i. pōtifices.

f C Conſulto epo reconciliare. g̊ eo incōſulto nō debet: niſi eo abſente maxima neceſſitas cogat xxvi. q. vi. c. vlt ⁊ loquif de ſolēni penitēte q publicū crimē cōmiſſit: qꝺ vniuerſaꝫ cōmouet vrbē. vt ibi dr̄: in quo etiā caſu quilibet ſacerdos poſſꝫ eū reōciliare. ar. xvij. q. iiij ſi qs ſuadente. ⁊ etiam laicus. de con. di. iiij. ſanctum eſt baptiſma.

g C Cunctis. archipreſbyter iſte poſt epiſcopum curam debet habere animarum in eccleſia cathedrali.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

de off. P(ri)micerij. Sacryste & Custodis

Dñi nrí iesu xpi moriant confessi
ones peccatoꝝ eoꝝ qui a foris
veniūt[a] recipe cū oib[us] sacerdo
tib[us]: exinde p puisionē pōtifi
cis magnā dz illis adhibē curā
ad xpianos q̄q3 faciēdos ⁊ ba
ptizādos infātes: ⁊ ad succur-
rendū oia a sacerdotibus p ius
sionē illi[us] fiāt. Idē ex synodo
(rauēne hita.
Ut singu-
le[b] plebes archipsbr̄m
hēant pp assiduam erga pp̄lm
dei curā: q non solū ipiti vulgi
sollicitudinē gerāt: veꝝ etiam
pbroꝝ q miores titulos[c] habi-
tāt vitā iugi circūspectione cu
stodiāt: ⁊ q̄ vnusqsq3 industria
diuinū opus exerceat epo suo
renūciet[d]. Nec obtēdat eps nō
egere plebē archipsbybero: q̄
si ipse eaz gubernare valeat[e]:
q2 ⁊ si valde idoneus sit: decet
tñ vt sua[f] onera partiat ⁊ sicut
ipse matrici ecclie p̄est: ita[g] ar-
chipresbyteri presint plebibus
vt nullo titubet eccliastica sol
licitudo cuncta tñ referant[h] ad
epm: nec aliqd p̄ ei[us] decretuz
ordinare presumant.

De officio primicerij.

Idem ex li. ro. ordinis.

Ut pmicerius sciat se
eē sub archid. sic̄ ⁊
archipsbr ⁊ ad eius
curā spālr ptinere vt
p̄sit i docēdo diaconis[k] vel reli
qs gdib[us] eccliasticis in ordine
positis: vt ipse disciplie ⁊ custo
die isistat: sicut p aīabus eorū
purā do rōnē ē redditur[us] ⁊ vt
ipe diacōib[us] donet[m] lectiones
ad nocturna officia clicoꝝ pti-
nētes ⁊ d singul studiū hēat vt
i q̄cūq3 re capacē sensū hūerit
absq3 vlla vacet negligentia:
aut a q̄ ipse iusserit instruatur.

De offo sacriste. Ex ɔci. tol.

Ut sciat[a] se sacrista
sbiectū archid. ⁊ ad
ei[us] curā ptinē custo
diaz sacroꝝ vasorū[b]
vestimētoꝝ eccliasticoꝝ seu to
ti[us] thesauri eccliastici: necnon
q̄ ad lumiaria[c] ptinēt siue in ce
ra[d].

De officio custodis.

Ex libro ro. ordi.

Custos ecclie: cui ea
q̄ ecclie ɔpetūt: cu-
stodiēda cōmittun-
tur oz vt sui archid.
iussioni in cunctis obediat ca-
nonicis horis signa tintinabu
loꝝ[e] pulsāda ipso archidiaco-
no iubente ab eo pulsēt: pallia
vel lintheamia altaris seu cun
cta vtēsilia ecclie[f] indefinenter
custodiat lāpades ⁊ lāternas
in accedēdo seu in extinguēdo
puigil existat: ne vt supra mo-
dū lucēdo oleū ɔspat: au min[us]
lucēdo obscurior sit ecclesia:
sed omina cum[h] discretione a

g ¶ Iusionē. sic. s. c. pri. ⁊ xxv. di. perlectis.
h ¶ Officiū bndictiones in matutinis qñ debēt legi lectiōes
i ¶ Infirmos. de cō. di. ij. trib[us] p̄. Ibi subaudienduz est nisi ad opus infirmoꝝ. vt hic ⁊ de con. di. ij presbyter eucharistiam.
k ¶ Sine ɔfessiōe: si culpa vl negligētia psbi moriatur ifirm[us] sine ɔfessione re[us] erit aīe illi[us]. xxvi. q. vi. si presby-ter cognouimus.
a ¶ A foris veniunt. i. ex ciuitatē. ⁊ ē ar. q glibz d epatu pōt sacra recipere in maiori ecclesia quod verum ē ar. l. di. in capi-te. ar. p̄. de pe di. vi. placuit. ⁊ j. de paro. nullus. non contradicūt: eps nō dz recipere parochianū alterius epi h nullū pa-rochianuz alteri[us] recepit q2 oēs pñt recurrere ad archipsbyteꝝ maioris ec-clesie vt hic dicit. b.
b ¶ Ut singule h caplz logt d archipsbro rurali: pcedēs d arpbro ciuitatensi ala.
c ¶ Titulos. titul[us] appel-laf ecclia. lxx. di. c. ij. ⁊ lxx. di. episcopi. ⁊ h etiam dr titulus canon. di. siqs diaconus. Item dicitur titulus tractatus. ff. de postu. l. i. ar. xxvi. q. v. nec mirꝝ versus si. v̄. bis du-ob[us] titulꝫ. item dr actio ti-tul[us]. C. famil. herc. nō est ambiguū. item dr titul[us] dignitas. vñ ouidi[us]: Gra-tulor ecaliā titul accedē n̄ris. de h dictum est. s̄. de elec. dudum. ij.
d ¶ Renunciet. ar. q so-lus episcopus sit iudex ordinarius in sua dio. xi. q. i. de persona. lxxx. di. non debere. arg. p̄. xi. q. iij. c. i. ⁊ c. nullus. ⁊ ij. q. i. nemo. i. r̄ñso.
e ¶ Ualeat: q2 ipse suffi-cere oib[us] non pōt: ⁊ iō p alios hoc facere dz. j. de offi. or. inter cetera. nec ipsemet eam sibi assumē dz: q2 ⁊ p̄tor se tutorē dare nō pōt. ff. de tu. ⁊ cur. p̄tor sic plat[us] a se ipso platurā accipe nō pōt. j. de insti. c. vlti. ⁊ j. de iurepa. p tuas. ⁊ j. de bap. ⁊ ei[us] effe. debitū: q2 differentia dz esse inter dantē ⁊ accipientem vt ibi dicitur.
f ¶ Sua onera dz eni sua onera ptiri cū alijs. j. d p̄sup. māda-(ta: vbi de hoc.
g ¶ Ita archipresbyteri. istud ita non no-tat omnimodā silitudinē: q2 aliter p̄est eps q̄3 archipsbyteri.
h ¶ Referant p̄ter minora q̄ ipsi archipresbyteri determinare possunt cū habeant ordinariā iurisditionē. j. de of. or. cum ab ecclesiaꝝ. ⁊ j. de ɔsang. ⁊ affi. ex litteris.
i u Ut primicerius supple statuimus.
k ¶ Diaconus. s. d offi. archidia. officiū contra. c. ista loquuntur b̄m diuersas consuetudines diuersaruz eccliarum vel pmiceri[us] h fac ad mādatū archidiaconi vel tāq3 vicari[us] ei[us]: ⁊ ita platus q subest epo pōt alij de mādare vices suas ⁊ merito: q2 ordinarij iudices sūt. l.
l ¶ Ut ipse. s. archidi. vel ipse. s. primicerius qd ē meli[us].
m ¶ Donet lectiōes seā h videtur per-tinere ad of. archi-di. s. de of. archidi. officiuz. diuersa cō-suetudo diuersarū ecclesiarum impe-dit contradictionē que circa huiusmo-di officia cōsiderat potius.
a u Ut sciat sub-ple statuimus
b ¶ Uasorum. scdo post archidiaconū ⁊ sic non est cōtra. s. de of. archidi. ea que.
c ¶ Luminaria. lā-paduz: vt differat ab eo qd sequitur.
d ¶ Siue incerta. q2 in his illumina-tur ecclesia: ⁊ b̄m hoc etiam videtur pertinere ad offici uz custodis j. ti. px. c. px. s3 h referas ad diuersā cōsuetudi nē vt sepi[us] dictum est. io.
e ¶ Custos. ti-tinabulorū. s. de e-lec. in causis. ⁊ j. c. proxi. ⁊ i. di. ius mi-litare.
f ¶ Utēsilia. s. de of. ar̄di. ea que ɔtra sol. supple sub ar-chid. ⁊ sacrista di-uersa est consuetu-do.
g ¶ Modū. sic. xxiij. q. i. māet. Ar. q ita excedit modus in eo q ē āplius. sicut in eo qd ē min[us] li. di q i aliq. xlv. di. disciplia. xli. d. qsqs. ff. de pe. respiciendū. C. d custo. ⁊ exhi. re. siqs in fi. ⁊ j. de vita ⁊ honesta clericorum: ⁊ sic media vita tenenda est vnde versus: Cum media semper gaudebam ludere forma. Maior enim medijs gratia rebus inest. et illud: inter vtrunq3 vola: medio tutissimus ibis.
h ¶ Cum discretione. Discretio enim mater est omnium virtutum. i. q. v. presentium.
i ¶ Minus idoneus sic ergo remouetur ab officio suo min[us] idoneus. sic magister minus idoneus remouet q primū moribus: demū scia ⁊ facūdia alios pcelere debz C. de pfesso. ⁊ medi. l. ij. li. x. iudex ⁊ platus remouentur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

gāt q̄ noſcit oīuȝ virtutum eſſe mr̄. Si vero is min⁹ idoneus ad hoc pagendū extiterit: ab archi. coerceat vt ſe emēdet. Si aūt idomit⁹ pmanſerit. ar chi. epō nūciādo puideat vt i cedēte eiecto apt⁹ domui dī ꝯ ſtituat miſter. vt oīa i laudē dī fiant. Ex ꝯcilio to.

Cuſtos ſollicit⁹ dȝ eē ꝺ oī ornamēto eccl'ie ⁊ lumi narijs ſiue icēſo: necnō paneȝ ⁊ vinū oī tp̄e prepatū ad miſ ſam hr̄e dȝ: ⁊ p ſingulas horas canonicas ſignū ex ꝯſenſu ar chi. ſonare: ⁊ oēs oblationes ſeu elemoſynas ſeu decias cū einſdeȝ tn̄ ꝯſenſu abn̄te epo iter fratres diuidat. In his trib⁹ eccl'ie colūnis: vt ſca ſan xit ſynod⁹: conſiſtere dȝ alma mr̄ eccl'ia. vt adhoc tales ordi nent. q̄les meliores ⁊ ſanctio res eē viderit: vt nulla negli gētia i ſancta dei eccl'ia videa tur: hi tres arꝺ. arpſbr̄ cuſtos ſil'iūcti vno aīo puide pagant ⁊ pfecte: ⁊ non ſit iuidia neqȝ zelus malus inter illos.

De officio vicarij.

Alex. iij. nor. ⁊. g. arꝺ.

Ad audiētiā noſtrā puenit: ꝙ. n. pſbyt monachos ꝺ rame ſia petēdo vicariaȝ eccl'ie ꝺ burnel'a q̄. xx. annis ſtroceſſis i diuerſis poſtēa ec cleſijs pſonatuȝ adept⁹ fatiga re pſumit. Qr̄ igit nō ē canōi cū vt q curā aīarū in diuerſis hȝ eccl'ijs: vicari⁹ in alienis exi ſtat: mādam⁹ q̄ten⁹ ſi ē ita pre dictū pſbr̄m a petitiōe ſupdcē vicarie ꝺſiſtere compellatis. Idem elien. epiſcopo.

Prouideas attētiue: ne i epa tu tuo patiaris ali quem plures vicārias habere qr̄ cū vicarij teneāt pſonis et eccl'ijs ꝺſeruire: alienū eſt ab ordie iuris: vt vicariam qs hē at pter vnā. Idē vintō. epō.

Ad hec ſi pſona alicuius eccl'ie vicario quē in ea dē eccl'ia īſtituit de aſſenſu et auc̄te dioc. epi certaȝ aſſigna uerit portōem is qui pſona il la defūcta i pſonatū illiuſ ſub ſtituit: nō pōt eūdem ab eccle ſia remouere: vl' aſſignatā ſi bi minuere portōem niſi ali quid ꝯmittat pter qꝺ p iudi cem vicaria ſit vel bn̄ficio ꝯdē nand⁹. Idē noruic. epō.

Clericos i pſbr̄atu vel in alijs īferiorib⁹ ordibus ꝯſtitutos in vicarijs eccl'iaruȝ q̄s adepti ſunt: alios ſibi ſub ſtituere nō pmittas: cū id ſatis ſit abſonū ⁊ abſurdum. Inno. iij. abbati ſci eug. et plebano ſancti petri.

pter negligentiam. ꝺ. de of. ar̄di. ea que.

k Emēdet. ar. ꝙ p denūciatōem pria offenſa veniam meret. xxxv. di. epi. C. ꝺ epi audi. nemo. ⁊ ſic quodlibȝ peccatuȝ nō iducit depoſitōeȝ. v. q. iiij. in loco.

l Nūciādo ar. ꝙ p denūciatōem aliqs remouēd⁹. ſit ar. i. q. vij. q̄ propt. j. de iureiu. q̄relaȝ j. ꝺ fideiuſ. puenit ȝ nō loquūt in de nūciatōe: ⁊ ar. ad h. xxiiij. q. iiij. ecce vn̄cunqȝ.

m Cuſtoſ. abn̄te epo: arg qꝺ res canoicorū per epm diſpenſari de bēt. xij. q. ij. vult e rāe. ⁊ p epȝ dȝ ꝯſti tui iconom⁹. C. de epiſ. ⁊ cle. oēs. §. h nihilomin⁹. ⁊. ix. q. iiij. cū ſimuſ.

n His trib⁹ que enumerant iferi⁹ archidiacon⁹ ar chipreſbyter ⁊ cu ſtos.

o Sanctiores ⁊ ita vr̄ ꝙ ſemp me lior ⁊ iuſtior ſit eli gend⁹. viij. q i. lȝ. ⁊. c. ſi ergo lxiij. di. metropolitano. et xxv. di. §. nūc āt. i. q. i. viliſſimus. in auc̄. ꝺ monachis. §. ordinatiōe. coll'. i. Ar. ꝯ. xvi. q. vij. monaſteriū. ⁊. ꝺ. ꝺ ele. cū nobis olim ꝺ. eo. de renū. niſi cū pdē. §. p defcū. ⁊. j. de pben. c. pe. lxi. di. cathinēſis. ⁊. lxxxv. di. florēti nū. ar. ff. ꝺ le. ij. cū pr̄. §. rogo. So. me lior iuſtior ⁊ ſani or dȝ eligi tn̄ ſi ali us eligat: lȝ nō ſit mel'or: ſuffic ꝙ ſit ſufficiēſ: qr̄ ꝯueniēs ſcia ſufficit in p lato. ꝺ. de renū. niſi cum pdem. §. p defectu. ⁊. ꝺ. de elec cum nobis olim.

p Neqȝ zelus. i. odiū: qr̄ eſt ⁊ bonus zelus ⁊ malus ze lus de malo hic itelligit ſicut ē bon⁹ dolus ⁊ malus do lus. C. de dolo. l. i. § non fuit.

q a Ad audiētiā. i diuerſis. qꝺ eſſe nō. debuit cū plurib⁹ ſuire nō poſſit: qr̄ dum ad vtrūqȝ fe ſtinat: neutrū bn̄ pagit. xvi. q i. pſbros. ⁊. C. ꝺ aſſeſ. nemo. ⁊ eo ipo ꝙ pmiſit ſe ititulari in ſe cundā: vel poſtq̄ȝ trāſlat⁹ ē ad eā pdidit ius qꝺ hūit i vi cariā. j. de ꝯceſ. pben lr̄as. xxi. q. ij. ſiqs iā trāſlatus. ⁊ q bn̄ficiat⁹ ē i vna eccl'ia nō ē idoneus ad aliā. j. ꝺ. pben. ſup iordinata imo ſi ſolū vicariā petere nō poterat: ȝ vtrūqȝ bn̄ficiū pdē dȝ ſi vtrūqȝ retinere ꝯtēdit ȝ moderna iura. j. de pbē. de multa. q. n. hȝ vicariā ppetuā: bn̄ficiat⁹ itelligit. ꝺ. de reſcrip. poſtulaſti. ⁊ qui curā hȝ aīaȝ vel platōem ⁊ ꝯſill'eȝ ſci pit: pma ipo iure vacat. j. de pben. ꝺ multa. ⁊. idē ē ſiqs hȝ ppe tuā vicariā: ſicut ſi hr̄et eccl'iaȝ ititulatā. j. e. c. vl ti. ⁊. ꝺ. ꝺ ſi. pſ. ꝯſtitutus.

r Prouideas. plures ex eo ꝙ dicit plēs vr̄ ꝙ poſſit hr̄e vnā vi cariam: ſed hoc videtur falſum: quia quilibet in propria perſona ⁊ non p vicarium debet in eccle ſia deſeruire infra. de cle. non reſi. quia nōnul li ⁊ capitulo ſe. ⁊ ſupra de elect. cum in cunctis melius in iure nouo. j. ꝺ pben. extirpāde. §. qui vero. Et h ē vex niſi in caſib⁹ q ponūt i dicta ꝺ cre. extirpāde. §. q vero ſ. cū parochial' eccl'a ſit ānexa dignitati vel pbē de maioris eccl'ie: vt ibi al's hodie vicarij ꝯſtituſ n̄ pn̄t ⁊ tal' vicari⁹ dȝ eē ſacerdos: cū hēat curaȝ aīaȝ. j. e. c. vl. ⁊. dȝ eē per petu⁹: vt i pdicto. §. q ve ro ⁊ canōice iſtitut⁹ cū certa portōe p epm. j. c proximo.

s Ad hec. epi quidaȝ ſupplent ⁊ patrōi ſi n̄ ſit collegiata eccl'ia: qm̄ patroni ꝯſenſus ꝺſi derat vbicūqȝ iuſ ppetu um pcipiēdi aliqd ꝯfert alicui: ar. xvi q. vij. decer nim⁹. ⁊. q. v. ſiqſ epoꝝ. ⁊ C. de auc. pſtā. l. vl. ⁊. lx iij. di. pncipali h n̄ credo ꝙ ꝯſenſus patroni ſit re qrend⁹ cū patronus tm̄ mō dēat pūtare vacāte eccl'ia vt dicūt iura pre dicta. ȝ eccl'ia nō itelli git vacare in iſtitutōe vicarij: ⁊ hoc videtur hic innui.

t Remouere. ergo habet ius in re. veruȝ eſt ꝙ habet ius vi carie: ſed non dicitur habere eccleſiam quo ad titulum ſol⁹ enim prelatus habet eam intitulatam: tamen expelli non po teſt ac ſi haberet eam intitulatam ſine iuſta cauſa: ⁊ tunc per iudicē ⁊ nō p platuȝ ipſius eccleſie: vt hic i fi. dicit.

u Nec minuere. cum ſit perpetuo conſtituta: ar. j. de cenſi. prohibemus.

x Clericos ſic pone caſum prelati eccleſiarum in quibus habent curam animarum vel aliam dignitatem in pro pria perſona deſeruire debent eccleſie ⁊ non ſubſtituere ſibi vicarios: qr̄ hoc eſt contra rationem ⁊ iſte caſus probatur. j. de preben extirpande. § qui vero. ⁊ ſic ordinabis litteram.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Non pmittas clericos.i.prelatos in pbrati vel alios i iferio/
rib⁹ordib⁹ꝯstitutos sbstituere alios i vicarijs eccliaꝝ: qs.s.ec
clias adepti sūt tāq̄ꝫ plati.⁊ꝙ ita accipiat̄ h̄ nomen cl'cos:p/
bat̄:appellatione.n.cl'coꝝ oēs sriores ꝯtinēt̄ i auc.ꝺ scis epis
§.pbroꝝ coll.ix.xi.q.i.de psona.ƀm aliū casuꝫ ꝗ poni ꝯsueuit
expōe clicos.i.vicarios
sbstitutos.alios.s.vicari
os in vicarijs qs adepti
sūt q̄si dicat vicari⁹ n̄ pt
aliū vicariū sibi ꝯstitu/
ere.ꝫ iste casus n̄ ē bon⁹
q꞉ p h̄ innuit̄.ꝙ licitū sit
ꝯstituere vicariū:qꝺ nō
ē veꝝ:vt dcm̄ est ƀm ius
nouū:nisi tu vel restrin
gere hāc ꝺcre.ad casuꝫ
illi⁹.§.q vo ꝫ i nullo ca
su licet vicario aliū sibi
vicarium substinere.

a Ua nobis.vicarij
vicarius oīa pōt:q̄
ptinēt ad iurisditionem
illi⁹cuius vices gerit.C
ꝺ of.ei⁹q.ge.vi.al.l.i.ar
xciij.di.c.vlt.⁊.xciiij.di.
c.i.q̄dā tn̄ sūt q̄ sine spe
ciali mādat cattentare n̄
debet.j.de offi.lega.qꝺ
tra nslationē.

SUa nob:⁊ ifra. Nos igr̄
vicarij^a lr̄as estiantes,per
surreptionē obtētas:qm̄ iur is
ditio vicarij:quā ro.pon.in vr
bem reliqt:n̄ extēdit̄^c extra il
laꝫ:nisi ei spālit̄ sit ꝯcessū. pre
serti cum ipe moraẗ i sua ꝓuin
cia spāli:videlicꝫ iter capuaꝛ
nā ꝓuiciā ⁊ pisanā:mandam⁹
q̄ten⁹ qcq̄d occasiōe lr̄aꝝ illa
rū actū ē i irritū reuocetis.

Hono.iij.vigorieñ.epo.

EXparte tua fuit ꝓposi/
tum coram nobis:⁊ infra
Mādam⁹ q̄ten⁹ ꝓpetuos^d vi
carios:vt in ecclijs in qb⁹vica
rias obtinent resideant: et se i
pbros vt eorum cura exigit:fa
ciāt ꝓmouēi:p subtractionē^f
ꝓuētuū vl' ipaꝝ vicariaꝝ con

b Extendit̄.nisi forte
ītra.cētesimum milliare
ad instar pfecti vrbis.ff.de off.pfec.vr.l.i.§.in init.o.⁊.ff.de
offi.proconsu.si in aliam.§.vltimo.

c Irritū. Nota ꝙ factū ē p surreptionē nō valꝫ tāq̄ꝫ a n̄ suo
iudice.xi.q.i.c.pe.⁊.C.si nō a ꝯpe.iud.l.vlt.⁊ retractari pōt al
tera pte abūte.j.de re.iud.cuꝫ oliꝫ.⁊ pcipue decre.ista hic.n.
lr̄e nullā cōferebāt iurisditōeꝫ:q꞉ iurisditio vicarij nō exten/
ditur ex vrbeꝫ:vt hic dicit. ergo si concedat litteras extra: est
nulla iurisditio.ff.de iuris.om.iud l vlt.C.q pro sua iuris.l.vna
⁊ quicq̄d factū ē hic p lr̄as vicarij:ipso iure nō tenuit:de hac
materie dictū ē supra de rescrip.ad audientia.ij.

d Ex pte tua.ꝓpetuos.ꝓpetu⁹ dr̄ q canonice a psona eccle
sie de auc̄te epi ē institutus.⁊ certā dꝫ pcipere portioneꝫ
ꝰ e ti.ad hec.⁊.j.de pben.extirpāde.§ q vero:nec pōt qs ha/
bere plures vicarias:cū hēat curā aiaꝝ tanq̄ꝫ vicarius:⁊ debꝫ
residere i loco:vt hic dicit:sicut nec qs pōt hēre plures eccle
sias.j.de cle.nō resi.q꞉ nōnulli.⁊.c.se.⁊.j.de preben.de multa.
In qb⁹ casib⁹possit qs ꝯstituere vicariū dicit̄ i pdicta decre.
extirpāde.§.q vero beneficia.n.ecclesiaꝝ pp officia diuia con
stituta fuerūt.xij.q.ij.cōcesso.xvi.q.i.generalit̄.⁊.i.q.ij.c.vlt.
ar.C.de mi.tes.l.pe.⁊.xxi.q.iij.c.cyprianus.

e Per subtractionē.⁊ sic ēt cōpellūtur alij clerici:qn̄ neces/
sitas vel vtilitas vt ordinent̄ exposcit.ꝰ.de eta.⁊ quali.qr s.
nec hꝫ locū ꝺ stinctio:q̄ cōsueuit notari.lxxxiij.di.in pn.maxi/
me vbi qs recipit bn̄ficiū aiaꝝ curā hn̄s annexā.ibi indistin/
cte debꝫ ꝓmoueri vel priuari illo officio.ꝰ.de elect.cū i cūctꝫ.
⁊ ꝰ.de eta.⁊ qua.c.i.⁊.lx.di.per totum.

f Uia quesitū.cōpellūt.vn̄ iactura cause affici debent q
prociniū potētoꝝ aduocāt.C.ne liceat poten.l.i.⁊.j.de
ali.mu.iudi.c.ij.⁊ iudex propter exhibitionē illoꝝ non dimit
tat suaꝫ iusticiam exercere.j.de iudi.decernimus in fi.ar.xi.
q.iij.quattuor c.iniustum.⁊.C.qꝺ metus causa.l.vlt

g Pari pena.sic patet ꝙ facientes ⁊ cōsentientes pari pena
constringunt̄:sic.ij.q.i.notuꝫ.lxxxvi.di.facientis.Ar.ꝫ
ꝙ magis puniunt̄ ꝯsentiētes q̄ꝫ agētes.xxiij.q.iij.q ali
orū.⁊.xi.q.iij.q cōsentit.Ab hoc nō.ꝙ q̄druplex ē con sē
sus.s.negligētie cōsilij cooꝑationis.⁊ auc̄ts seu defensiōis
In pmo casu.s.negligētie min⁹peccat cōsentiēs q̄ꝫ faci
ens:nisi forte ne/
gligentia nimis
crassa fuerit vt in
plato.vt.i.q.i.qc
qd iuisibilis.⁊.l.
xxxiij.di.ꝯsentire.
⁊ c.nihil.In scꝺo
casu.s.cōsilij min⁹
punit̄ pl⁹tāq̄ꝫ ne
gligēs.ar.lxxxv.
di.tanta.In tertio
casu cooꝑationis
eq̄liter peccāt faci/
entes ⁊ cōsētiētes
⁊ ƀm h̄ intelligunt̄
oēs auc̄tes q̄ dicūt
ꝙ eq̄lit̄ puniunt̄.
In quarto casu au
ctoritatis siue de/
fēsiōis magis pec/
cat cōsētiēs defen/
dēdo ⁊ auc̄teꝫ pre
stando q̄ꝫ faciēs:⁊
magis puniēd⁹ ē
xxiij.q.iij.q aliorū
⁊.xi.q.iij.q ꝯsētit.

pellas. ^g

**De officio et potesta/
te iudicis delegati.**

Alex.iij.lundoñ.epo.

Uia q̄sitū ē qd fa
ciēdū sit ptātibus
q cū pcipim⁹alicui
iusticiā exhibēi mi
nis aut trorib⁹ ꝯq̄rētes silet̄
ꝯpellūt^f ⁊ sic mādatū nr̄m elu
dit̄. Sic tibi rn̄dem⁹:ꝙ sicut
agētes ⁊ ꝯsētiētes pari^s scrip
ture testionio pūiūt̄:sic tā eos
q trahūt̄ i cāꝫ ꝙ pncipales eo
rū fautores:si eos māifeste co
gnouēis iusticiā ipdir̄^h dristri
ctiōe ecclīastica poteris coer
cere. **I**dem boñ.epo.

SAne si a nobis sup aliq̄
cā lr̄e ipetrāt̄:et alie po
stea nō facta mētiōe priorum

h Impedire.vide qualit̄ iurisditio extēdit ad illos ꝺ
qbus in rescripto mētio nō habet̄.si excōmūicatio extē
dit̄ ad illos in qs lata non fuit.j.de sen.excō.nup.⁊.e.si
cōcubine.⁊ hoc cōtingit q꞉ ipedit ipam iurisditioneꝫ:
⁊ iudex oīa pōt q̄ ad ipsam iurisditionē ptinent:⁊ sine
quibus causa expediri nō potest.j.e.preterea.⁊.c.signi
ficasti.⁊.c.prudētiaꝫ in fi.⁊.c suspitiōis.i.Rn̄.⁊.j.de te/
sti.tam litteris.

l Sane litteraꝝ.Cōtra ꝰ de rescrip.certū vbi valent
prime littere si secūde non faciant mentionem de
primis sed illud intellige quando ad diuersos iudices
prime ⁊ secunde littere impetrant̄.hic quādo ad eosdē
iudices prime ⁊ secunde littere impetrāt̄.⁊ forma di/
uersa est.vnde videt̄ dicere ꝙ supsedere debent:donec
consulant superiorē:qualiter debent se habere in causa
ipsa:ƀm quas litteras procedāt:ne p tali varietate ne
gociū ex toto impediat̄ si vellēt seq vtrāq̄ꝫ formā:sed ƀꝫ
hoc videtur negociū impediri:nō impedit̄ finalit̄:sed
ad tempus vel quousq̄ꝫ papa rescribat super illo:ꝫ ho/
die nō videtur hēre locū quod hic dicit:q꞉ ꝓcedere de
bent p formam sibi primo datam ex quo secūde littere
nō faciūt mentionē de primis.j.de ap.vt debitus.⁊.ꝰ.ꝺ
rescrip.c.capitulū.sancte crucis:⁊ quia tacita veritate
impetrate sunt:cum non fecerint mētionem de prima
forma:alij volunt itelligere hoc c.vt concordet cuꝫ il
lo ceteꝝ:⁊ dicunt ꝙ ꝓcedēdū ē p primas:⁊ supsedere de
bent executiōi secundaꝝ donec cōsulant papam sup pe
na imponēda illi simpetranti tacita veritate:sed hec lit/
tera vtrarūq̄ꝫ ꝯdicit eis:⁊ ē pri⁹ dcm̄ veri⁹ per decre.vt
debit⁹.sed sup expēsis pōt puniri.ꝰ.de rescrip.ceteꝝ in
fi.ꝺ hac materia dixi.ꝰ.ꝺ rescrip.c.i.

k Innouerit.s.ꝙ non reuocent primas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

l Si pro debilitate.libeꝝ.etiaꝫ ꝑtib⁹ inuitis cũ pote ſtas ſit talis a lege ɔceſſa.C.de iudi.a iudice.ꝛ.j.e.qm̃ apl'ica.niſi in caſu eiuſdẽ decre.§ is aũt.ꝛ.j.e.paſto ralis i prin.ꝛ ɔpellere ẽt põt renuẽtẽ:niſi malicioſe exonerare ſe vellet:vt ibi dicit:ꝛ ſic ſemꝑ iuſta cã dꝫ ſubeẽ: qñ cãꝫ ɔmittit:vt hic habes.

m Discretis.j.ð ɔſan.ꝛ affi.ex l'ris ꝛ.j.de preben.ſuꝑ in ordinata.

n Conſuleꝛ tãq̃ꝫ viꝝ diſcretũ ꝛ nõ tãq̃ꝫ iudiceꝫ:ſi vices ſuas i.totũ cõmiſit.j.e.ſuꝑ qõnnꝫ.§.porro al's ſi cũ eo poſtea vellet iudicare nõ valeret.j.e.cũ ſuper.

o Cauſe.puta inquiſitio exceſſuũ.ꝓuiſio eccl'ie ar.j.e.qm̃ apl'ica.§.ij.ꝫm formã illi⁹.§.alioquin bñ poſſꝫ ɔmittẽ magiſ ꝑito

p Graues.ſic ẽt grauia negocia dꝫ quis ꝑ ſe tractare ꝛ nõ ꝑ ꝓcuratorẽ.C.de ꝓcur.l.vlt.ſic tũc põt cogi cõſtituere ꝓcuratoreꝫ j.de ꝓcur.q̃relam

q De cauſis: certũ tẽpuſ id currit poſtq̃ꝫ litere iudicib⁹ ꝓñtãꝛ.j.de ap.ſuꝑ eo.ij.gd ſi infra.xx.dies cã ɔmittaꝛ terminãda:nñ gd inducie.xx.dieꝝ dãde ſũt iij.q.iij offeraꝛ.videꝛ ꝙ ſic:ga bñficiũ.n.iuris nemini eſt auferẽdũ.xxxij.di.ð his i fi.ff.ð re iudi.l.iiij.§.ſi gs ex teſtamẽto.ꝛ reſtitutio que infra quadriẽnium determinari ðbet reo dilationẽ petente ꝓrogatur vltra quadrieniũ:ꝛ tunc ꝓdeſt tã reo q̃ꝫ actori.C.ð tẽ.in integ.reſti.petende.Sed cõtra dicit in fi.qꝛ tempus ꝓrogari nõ poteſt:niſi ð ꝑtiuꝫ ɔſenſu.So.ꝑꝑ tẽporis anguſtiaꝫ puta artandas inducias ꝛ non ampliãdas:intẽdũ.n.licꝫ iudici artare tꝑs a lege ſtatutũ.ff.ð re iudi.l.ij.ꝛ.j.ð re iudi.qð ad ɔſultatonẽ:nam ꝛ cã crial'.j.bienniũ t̃minãda ẽ.C.de iu.ꝓpãdũ i pri.ꝛ.C.vt.j.cer.tẽ.cri.qõ.fi.l.vl qñq̃ꝫ tñ.j.gãgita dieſ.C.vt oẽſ tã ciui.q̃ꝫ mi.iudi.l i.lau.

r Partiũ.Ar.ꝙ de conſenſu partium ſolẽnitates iuris poſſunt remitti.ar.j.de reſti.ſpolia.lꝫ.ꝛ.ff.de fer.l.i.Ar.ɔ̃.j.ð fer.c.vlti.ꝛ.iij.q.v.accuſatorib⁹ xxiij.di.quorundam C.de libe.cauſa.nec ſi volens.C.de ar.auc̃.de ceruimus.C.ð iuramento calũ.l.vl.§.ſed quia.So.ille ſolẽnitates iuris que ſunt introducte in fauorẽ partium poſſunt omitti de conſenſu partium.vt.ff.de ferꝛ l.i.ꝛ.j.de teſt.b⁹ tuis.ꝛ infra de reſtitutio.ſpolia.licet.ſꝫ illis ſolẽnitatibus que ſunt introducte ꝓpter reuerentiam dierum:partes renunciare non poſſunt.j.de fer.c.vlti.ꝛ illis que pro communi vtilitate ſiue publica vt in prealle.§.ſed quia ꝛ ceteris que ſunt de ſubſtantia iudiciorum:vt eſt libelli oblatio ꝛ litis conteſtato:ꝛ ꝙ ſententia feraptur in ſcriptis.

Li̅raꝝ l'ꝛe opponũꝛ ſi iudicib⁹ i notueẽit[k] dõec ro.ponti.ɔſulãt.ꝛ ſuã exĩde cognoſcãt pleni⁹ volũtatẽ:executiõi ſuꝑſedeãt vtrarunq̃ꝫ:ne ꝑ[ſ]varietate l'raꝝ cãꝝ fines valeãt ĩpediri.

Idem ep̃o lundoñ.

Si ꝑ ðbilitate vl' ꝑ q̃libꝫ alia graui cã vel ñcitate tractãdis cãis:q̃ tibi a ſe apo.ɔmittũꝛ itereẽ ñ poteĩſ:liberuꝫ tibi[l] ſit ꝑſonis diſcretis[m] ꝛ idõeis vices tuas cõmittẽ:ita ꝙ ſi res tãti ẽ:ɔſulẽ[n] ðbeãt:niſi forte cãe[o] ita graues[p] ſint ꝙ ſine pñtia tua ñ poſſint ɔmode terminari.

Idẽ.u.carnoteñ.elcõ

De cãis q̃ ĩfra certũ t̃mi nũ decidẽde ɔmittũꝛ ꝫ tuã volum⁹ cognitionẽ teneꝛ ꝙ niſi dies ꝑfix⁹ ð cõi ɔſenſu ꝑtiũ[r] ꝓrogeꝛ[ſ]:eo trãſacto mãdatũ expirat ilꝛ ẽt q ꝑ cãis tibi ɔmiſſis ad citationẽ tuã venire[t] aut tuo l'r his pareꝛ iudicio neglexerit:ſi tale fuerit negociũ:qð certa[v] exĩde pẽa canonib⁹ exꝑmaꝛ.eãdẽ[x] ĩfligas aliogn ipos ꝑ delicti qualitate ꝛ cãe ꝫ tuũ arbiriũ[y] puniꝛ ꝓcures:

Idẽ arẽp̃o ſenoñ.

Preterea ſuꝑ eo:qð nos ɔſulẽ voluiſti:vtꝝ liceat iudici ðlega.ñ ordiario cogẽ ɔtũacẽ vt vẽiat:aut dãnaꝛ ſi ñ vẽniat hoc tibi auc̃te preſẽtium innoteſcat:ꝙ poſt ꝙ ei cã licꝫ ſimpliciter delegatur:ſatis poteſt nr̃a auc̃te partes cõpellere:et ẽt cõtumaces ſeueritate eccl'iaſtca coercerẽ[a] ẽt ſi littere commiſſionis id non contineant:aut partes mandatum[b] noſtrum non habeant:vt accedant:quia ex eo[c] ꝙ cauſa ſibi committitur:ſuper omnibus que ad cauſam ipſam ſpectare noſcuntur:plenariam recipit poteſtatem.

Idem vintoñ ep̃o.

s Prorogetur.ꝑt ꝛ ita pꝫ ꝙ iuriſditio que certo tꝑe finiꝛ ꝓrogari ad m.ii⁹ tꝑs:de ꝓrogatione iuriſditionis diceꝛ.j.e.p.ꝛ.ꝛ ſi ɔpromiſſũ fiat ad certũ tꝑs:finiꝛ ɔpromiſſuꝫ niſi de ɔſenſu ꝑtiuꝫ ꝓrogeꝛ.ff ð arbi.diem proferre.

t Uenire dũtamẽ citatio teneat:al's ñ teneꝛ de elec.bone memorie ꝛ.j.de fer.c.vlt.ber.

u Certa.ſic ẽ i vſurarijſ.j.de vſur.qꝛ in oib⁹ ꝛ ſi illi ꝑſeuerauerit excõicenꝛ.j.de vſur.preterea:ꝫ certa pena ſtatuta ẽ:qꝛ ſi ẽ ɔtumax:ſi talis eſt res dꝫ mitti ĩ poſſeſſioneꝫ cã rei ſeruande:ſi ñ ẽ talis excõiceꝛ.j.vt lit.ñ ɔte.tue.ꝛ.c.qm̃.Quid ſi diuerſe ſunt pene:minor ĩponaꝛ.de pe.di.i.pene.l.di.ſigſ volũtate.ꝛ c.ſiqua feĩa.vl' locus erit gratificatiõi.j.ð iu.repro.cũ aũt aduocat⁹ vl' illã q̃ magis timeꝛ.vt in.c.qm̃ frequenꝛ in fi.

x Eã ĩfligas.cũ ſiſ delegat⁹:quo caſu diſpenſare nõ potes:ꝫ iure ꝓcedere cũ fines mãdati exacta diligẽtia ſunt ſeruãdi.ſ̃.de reſcrip.cũ dilecta:ſecus in ordinario q diſpẽſare põt.j.de iud.at ſi clerici

y Arbitriũ.Ar.ff.de iure delibe.l.i.§.qualitate delicti ꝛ cauſe ꝛ ꝑſone inſpecta.j.de homi.ſicut dignum.

z Preterea ſimpliciꝛ.ſine aliqua forma expreſſa:qꝛ ſi certa forma eẽt data illa eẽt ſeruãda.ſ̃.ð reſcrip.cum dilecta:ſed cũ ſimpliciꝛ mãdat:qð iuſtũ fuerit exequaris.ſ̃.ð.fi.ꝑſb̃y.c.pe.tũc hꝫ locũ quod hic dicit:ꝙ oĩa põt ſine gb⁹ cauſa experiri nõ põt.j e.prudentiã i fi.ꝛ c.ſuſpitionis.Et ſic eſt ar ꝙ verbuꝫ ſimpliciꝛ poſitũ generaliter itelligiꝛ xix.di.ſi rõanoꝝ.ꝛ.j.de priuil.qꝛ circa.

a Coercere.ꝫm tenoreꝫ illi⁹ decr.j.vt lit.nõ ɔte.tue ſi lis eſt ɔte.ꝫm tenoreꝫ illi⁹ decre.j.de dolo ꝛ ɔtu.put.

b Mãdatũ ꝫm ꝙ habeꝛ.j.de reſti.ſpo.ɔquerente.

c Ex eo ꝙ cã.Ar.ꝙ cõceſſo principali.cõcediꝛ acceſſorium viij.di.quo iure.ꝛ.xvi.q.i.ſi monach⁹.ꝛ.ff.de iuriſdi.om.iu.l ij.ff.de re iudi.quidam.C.vbi ꝛ apud quos.l.vlti.ꝛ.j.ð re.ſpo.cauſa.ar.ɔ̃.xx.q.iij.conſtituit.ff.depoſiti.l.i.§.que depoſitis ꝛ.j.de teſta.ad hoc.ff.de vſufruc.item ſi fundi.§.ſed ſi inſula.ij q.vi.quiſquis.C.de epiſ.audi.auc̃ ſi liberi.C.de l'.pre l'elxbe auc̃.ex cauſa.ꝛ.C de le.ſeruis.So prima pars vera eſt.ꝛ.c.conſtituit non eſt ɔ̃:quia intentio principalis fuit circa res:alia non tangũt ɔ̃rium.Iteꝫ eſt ar.ꝙ aliq̃ ꝓhibito ꝓhibeꝛ oẽ id ꝑ qð ꝑueniꝛ ad illud.ff.de ſpon.oratio.j.de ꝓcur tue:verũtñ lꝫ al'q̃ ſint annexa ꝛ alicui ɔceſſa lꝫ vnum adimaꝛ:ñ tñ aliud:imo nec illud.ff.ð lib.ꝛ poſth.ſi ita.§.regꝛ

ꝫ illud eꝰ ſpāle fauoꝛe libertatꝭ· Jtē ar. ꝙ idē iuris ē i vtroqꝫ ꝯnexoꝝ. ſ. de ꝯſti. trāſla. ⁊. i. q. iij. ſiqs obiecerit. ⁊. viij. di. q̄ iure. ⁊. j. de ap. vna. ff. de ap. ſiq. §. ſiqs. ⁊. §. ſeqn. Ar. ꝯ. j. de eo qui dux. i ma. quā pol. p adul. ꝓpoſitū. C. ꝺ fi. iſtru. l. ij. ⁊. j. ꝺ deſpō. ipu. ꝺ ill'. ⁊. ij. q. v. iterrogatū. So. idē iuris ē i vtroqꝫ ꝯnexoꝝ vbi alteꝝ ſiñ alt'o eē ñ ꝯtigit: vt hic. ⁊ vbi eadeꝫ rō ē i vtroqꝫ cāu: vt. ſ. ꝺ ꝯſti. trāſlato: ſecꝰ vbi diuerſa ērō: vt pꝫ p ꝯ̄ria.

verba. ⁊. ff. qꝺ qſqꝫ iuriſ. l. i. §. hec aūt verba. ⁊. j. ꝺ ſpō. e. vl. ꝫ pōt facere vſqꝫ ad ānū a die late ſnie. j. e. ti. ꝯrenti.

l ¶ Fūctꝰ. ſic. ff. ꝺ re. iudi. iudex. ⁊. j. e. c. venerabil' ⁊ ita expirat ꝺlegati iuriſditio ſnia lata ⁊ excutōi mandata vt hic. Jtē finiꝭ. moꝛtuo iudice: cui ꝓpo noīe ſcribiꝭ. j. e. qm̄ abbas. a ꝯ̄rio ſenſu. Jtē p moꝛtē illiꝰꝫ quē lr̄e ipetrāꝭ re itegra. ſ. ꝺ reſcrip. ſignificauit. Jtem ꝛuocato mādato. ff. ꝺ iud. iudiciū ſoluiꝭ. ⁊ p cōaſ lr̄as q̄ expſſaꝫ faciūt mētiōeꝫ ꝺ p̄mis. ſ. ꝺ ꝛſcrip. ceteꝝ. Jteꝫ ſi iudex ꝛmittit cāꝫ ſupioꝛi. j. ꝺ of. le. lꝫ. trane. Jtē elapſo. ꝉmio ꝯmiſſionis. ſ. e. de cāis. Jtē ſi re integra moꝛiaꝭ ꝺlegāſ. j. e. ḡtū. ⁊. c. lꝫ. Jtē p legitimā recuſatōeꝫ. j. ꝺ. fo. ꝯpe. lꝫ. ⁊. j. ꝺ ap. ſcꝺo. regris. Jtē p appellōnē legitīaꝫ. j. ꝺ ap. vt debitꝰ. Jtē p ꝺlatōꝫ appellatōiſ ar. j. de app. ſepe. ⁊. c. iterpoſita.

a Q Uāuis. duobus. hic fuit dubitatio qꝛ cā ꝯmiſſa fuit tribus ſꝫ hac foꝛma: mādamꝰ vt ꝓcedatꝭ i cā: qꝺ iuſtū fuerit facietes: nllā clauſula adiecta: ꝙ ſi' ābo ñ poterit ⁊c̄. credebaꝭ ꝙ ſi vnꝰ ñ poſſꝫ itereſſe: ꝙ ñ poſſet ꝯmittere: iō q̄ſiuit eps vitoñ an poſſꝫ ꝯmittere vices ſuas: ⁊ diꝭ ꝙ bñ pōt: qꝛ clauſula illa nihil faꝭ q̄ꝫtū ad ptā tē ꝯmittēdi: cū hēat illā a lege. j. e. paſtoꝛa. i. ꝛn ſo. ⁊. c. qm̄: ⁊. C. de iudi. a iudice:

q S Jgnificaſti. oꝛdīarīꝰ. dubitatō fuit qꝛ iſte credebat ꝙ ꝺ legatꝰ iudex ñ poſſꝫ ſuā ſnīā mādare executiōi. ar. ij. q. vi. qſqs. ij. ⁊ ff. ꝺ re iudi. a diuo pio. ſed poteſt vt hic patet.

e ¶ Non vult. ſi nō vult poteſt compelli a delegato q maioꝛ eſt illo ēt epo q̄ꝫtū ad cāꝫ illā. j. e. ſane ⁊ j. e. paſtoāl'. i. ꝛñſo. ēt ſi ſciat eā iiuſtā. j. e. paſtoral'. § qꝛ vero dū tñ faciat ei fidem ꝺ iuriſditiōe ſua. j. e. cū i iuꝭ ⁊ C. de man. p̄n. l. vna.

Q Uāuis ſi vnꝰ: ⁊ ifra. Si vero duobꝰᵃ cā ꝯmittiꝭ ēt ſi nō apponaꝭ vt vnꝰ ſiñ altero ꝓcedat i ea: nihilominus vnꝰ ex ipſis ſiue ſuo ꝯiudici ſi ue alij vices ſuas pōt ꝯmitteꝛ i hac parte. Idē noruic. epo.

S Jgnificaſti nobis: ⁊ ifra Cō. t. t. rñ. ꝙ ſi iudex oꝛdinariꝰᵇ ad mādatū iudicis ꝺlegati a nobis nōᶜ vult aut nō pōt alijs reſiſtētibꝰᵈ ſniam ab eo latā effectui mācipare ꝺlegatus iudex cāꝫ aucte noſtra ſibi ꝯm'ſſā pōt executōi mandare: ⁊ ſiq ſibi reſtiteritᵉ eos ſetētia eccl'aſtica coercere.

Idem.

S Jq̄ñ clerici coꝛā iudice ꝺlegato prelatos eccl'iarū ſup eccl'ias q̄s tenēt in cām traxerit: ⁊ coꝛā eodem iudice trāſactōeᶠ vel alio mō eccl'ias obtinuerit: qbus certū ſit eos iſtitutōemᵍ canonicā nullatenus hūiſſe: nec poſſeſſionē etiam coꝛpoꝛalē oꝛdinariꝰ iudex non dꝫ iudicis delegati manᵈatoʰ reſiſtere violēter: ſꝫ apꝺ ipſum iſtare vt differat eos in poſſeſſioneꝫ mittere: donec a vobis rei veritas inoteſcat.

Ideꝫ brixieñ. epiſcopo.

I N lr̄is: ⁊ ifra. Cōſultatōni. t. r. qꝺ ex quo iudex delegatꝰ p ſe vel p aliuꝫ ſniam executōi mādauit vel mandari precepitᵏ: eius auctoꝛitas ⁊ iuriſditio ceſſat: qꝛ ſemel eſt officio ſuo functꝰ.

Idem abbati ſancti albani.

C Onſultationibꝰ: ⁊ infra Queſitū ē: vtrū ſi aliqs eccl'ia vl' poſſeſſiōe q̄lꝫ ſe aſſeuerās abſqꝫ iudicio ⁊ cā rōnabili ſpoliatum: ⁊ a nobis ad iudices lr̄as obtinuerit: vt infra certū tempus reſtituatur ſibi poſſeſſio: ſi ꝯſtiterit iudici euꝫ eſſe taꝉr ſpoliatū poſſeſſio debeat ei reſtitui: ſcū is qui tenet eccleſiam vel poſſeſſionē quā ipſe requirit anteq̄ꝫᵐ de lite p ris ipſis aliqua mentio fieret ſtudioꝛum pegrinationis vel alia huiuſmodi cā ſe abſentauerit: nec infra tēpus prefixū iudici poſſit ſuam p̄ſitiā exhi

C Onſultationibus añq̄ꝫ al's ſi frauduleꝭ receſſiſſet. ſecꝰ eēt. j. de ap. ſuggeſtū l' pꝰcitatōꝫ. j. ꝺ eo q mit. i poſ. cā rei ſ. c. vl. ſꝫ ibi ſuppleꝭ maxīe ⁊ hic codē mō

d ¶ Reſiſtētibꝰ. quos pōt excōicare cū hēat coertōem: al's talis executio deluſoꝛia videreꝭ. j. eo. ex lr̄is. ⁊. ar. ff. de offi. eius cui mā. ē iuriſ. l. vlt. i fi. ⁊. ſ. e. c. r.

e ¶ Reſtiterit. ⁊ ſic vꝫ fieri de ſua iuriſditōe p̄ſtādo ipedimētū: vñ illos pōt excōicare ſ. e. qꝛ q̄ſitū. ⁊ j. ꝺ teſtitā litteris.

f S J qñ trāſactōe. trāſactio i ſpūalibꝰ iteruenire nō pōt ꝓpe ſūpto vocabulo. j. ꝺ trāſac. ſup eo. amicabiꝭ aūt copoſito poſſꝫ. j. ꝺ trāſac. ſtatuimꝰ. argu. ad ꝯ. j. ꝺ p̄ben. niſi. ⁊. j. ꝺ re. p mu. c. fi. vñ expone trāſactōe. i. amicabili ꝯpoſitione.

g ¶ Jnſtitutionē. vñ titulū nō hꝫ l' cām poſſidēdi. titulꝰ. n. nō acqriꝭ p trāſactōem i ſpūalibꝰ: ſed canonica iſtitutōe. j. de inſti. ex frequentibꝰ. ⁊. ff. ꝺ decur. herēnius modeſtinꝰ. vbi dꝭ ꝙ ſola pceptio ſalarij nō facit decurionem.

h ¶ Mādato. de mittendo i poſſeſſioneꝫ illuꝫ trāſigentē.

i ¶ Reſiſtē. ſꝫ p̄cibꝰ iſtet: al's appellet ſi ñ admittat p̄ces: ⁊ tenebit appellatio. j. e. ſup eo ar. j. ꝺ re iudi. cū ſup controuerſia.

k I N lr̄is p̄cepit cū effectu. ſ. nā ſi mādauit ⁊ ñ ē paritum ipſemet poſtea exequaꝭ: vt. ſ. e. ſignificaſti. verba. n. cuꝫ effectu ſūt accipienda. j. ꝺ cle. ñ reſi. relatū. ⁊ ꝺ pe. di. i. hec aūt

n ¶ Reſtitutōē. ſic vꝫ ꝙ ſiqs ſit abñs iuſta ꝺ cā. ⁊ nō aio fraudādi: ñ dꝫ fieri miſſio i poſ. bono. ipſiꝰ. ff. q ex ca. in po. ea. fulciniꝰ. §. qd ſit latitare. ar. ff. ꝺ iu. l. ñ vꝫ. ff. ꝺ pe. eo tpe. rñ i. ar. ꝯ. ff. ꝺ reſti. mi. īgrare. ⁊. ff. ꝺ pui. cre. l. vlt. ⁊. ff. q. ex cau. i poſ. ea. fulciniꝰ. §. ſi fūdū. qꝛ i iſtꝫ ꝯdiciꝭ: ꝙ ēt iuſta ꝺ cā abñs ſi ñ ꝺfēdiꝭ ſit miſſio i poſ. So. aliud ē bona alicuiꝰ poſſideri: ⁊ aliud i poſſeſ. mitti: ⁊ aliꝺ reſtituē poſſeſſionē: qꝛ ſi aliqs vocatꝰ latitat cā fraudādi creditoꝛes: ſi ñ ꝺfendaꝭ boni viri arbitratu bōa eiꝰ poſſideri iubēꝭ ⁊ ēt vendūꝭ. ff. ex q. ca in poſ. ea. fulciniꝰ. circa p̄n. ⁊. §. qd ſit latitare ⁊. C. ꝺ bo. auc. iu. po cū ꝓpōas. ſꝫ ꝙ dꝭ i auc. ibi poſita. ⁊ q iurat. Si āt vocatꝰ non latitat: ⁊ fraudet creditōes: ſꝫ abñs ē ex q̄cūqꝫ cā ꝓbabili l' ñ ꝓbabili: neceſſaria vel ñ neceſſaria ſi ñ ꝺfendaꝭ mittūꝭ creditoꝛes i bo. poſ. cā cuſtodie: nec eā vendere pñt nec poſſident. ff. q. ex. ca. ma. i ite. reſti. itē ait. §. hic āt. ⁊. ff. ꝺ acq. poſ. poſſideri. §. vl. ⁊. j. vt lit ñ ꝯte. qm̄ i fi. ⁊ ꝫ in pſōali actōe. Sꝫ ſiqs abñs ſit ꝯ quē agaꝭ actōe reali: citari ꝺbet ad domū: ⁊ infrogādi ſūt amici: an ipꝫ defenderꝭ velint. ff. ex q. cau. maioꝛes ergo. ⁊ ſi nō ſit q eum defendat ſit miſſio i poſſeſſionē petitā cā rei ſuāde. j. vt lit ñ ꝯteſ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

qm̄.§.in alijs.⁊ sic intelligit̄ ꝯriū illō.§.si fundū.aliud
ē in possessionē restituē vt h dic:q꜠ tūc ē possessor q̄uisq꜠
euincat̄ ꝓpetas ⁊ h꜠ cōmodū possessionis:⁊ h̄ denegat̄
in casu pn̄ti si daret̄ restitutio:q̄si diffinitiue ꝓcederet̄ ꝯ
abn̄tē li.nō ꝯte.qō cē nō d꜠.j.vt.li.nō ꝯte.ꝑ totū.⁊ idē ē
ꝓuandū i hac cā:si
cut eēt si tractaret̄
cā ꝓprietat̄.j.vt li.
nō ꝯte.c.ij.qd ꝙ fa
ciet iste spoliatꝰ.fi
at denunciatio ad
domū legitima:⁊ si
nō sit q eū defēdet
mittat̄ in possessio
nē cā rei ꝓuādē reo
pꝰ ea veniēte iusta
ꝓbata cā abn̄tie re
stituit̄ in integrum
vel ad appellandū
⁊ hec missio non ꝓ
hibet̄ hic ꝫ restitu
tio tm̄.De restituti
one abn̄tis d꜠.ij.q.
vi.§.biduū.⁊.§.si
aduersus abn̄tem
⁊ ēt sine iusta cā re
stituit̄ ei possessio
q̄ncūq꜠ īfra annū
ꝓut d꜠ in decreta
qm̄.§.in alijs.

o ¶ Possessionē ⁊
deiectionē. Nō ꝙ
hec duo tenet̄ ꝓba
re q petit̄ restituti s.
possedisse ⁊ spolia
tū fuisse.j.ō restit.
spo.olim cām.⁊.j.q
si sunt le cām q̄.et
idē est si aliqs spo
liauit vel mādauit
vel ratā habuit spoliatōnē.j.de resti.spo.cū ad sedē in
fi.⁊.ff.de vi ⁊ vi ar.l.i §.deiecisse.

p ¶ Nisi his per hāc l̄ram vi꜠ ꝙ si iste cōtumaciter fuis
set abn̄s ꝙ etiā restitutio faciēda:qō nō est verū nisi post
lit.cōtes.q꜠ tūc si eēt ꝯtumax reciperent̄ testes:⁊ restitue
ret̄ si ꝓbasset suā possessionē ⁊ spoliationē:⁊ sic intelli
ge ꝟsiculū vltimū:al's testes an̄ lit.cōt.ꝑꝑ cōtumaciam
nō sunt recipiendi cā restitutiōis.j.vt lit.nō cōte.c.ij.⁊
sic mutat casū:similis mutatio ē de cā pos.c.pe.q꜠.s.di
xit de eo qui erit absēs probabili cā:⁊ an̄q꜠ sciret l̄ras ꝯ
se impetratas:⁊ hic loquitur cū lit.cōte ꝯtumax inueni
tur ⁊ in eo casu:si liquet de cā restituitur possessio.j.de
do.⁊ cōtu.ꝓut.vel mittetur tm̄ in possessionem cā rei ser
uāde ꝓpter cōtumaciā lit.nō ꝯt.j.vt.li.non cōt.qm̄.§.in
alijs.vel pōt intelligi ꝫ opinionē illoꝝ q dicebant ꝙ lit.
nō ꝯte possint recipi testes ꝯ cōtumacē ⁊ sn̄ia ferri.hec
fuit opi.hug.⁊ sic tenetur ꝓ̄ istud nisi.b.

q SAne vices.Nō ꝙ delegatꝰ vicē gerit delegantis.
xciij.di.c.vlt.⁊.xciij.di.c.i.⁊.ff.de of.eius cui mā.
est iur.⁊ si pretor.

r ¶ Terminandā.Ar.xxi.di.c.inferior.⁊.c.deniq꜠.item
maior est ordinario quantū ad causā illā.j.de offi.ord.
pastoralis.Itē ar.ꝙ papa pōt ligari ab illo cui peccata
sua confitetur.ij.q.v.mandastis.

bere. Sup q̄ r̄ndemꝰ q꜠ nec p̄t
nec d꜠ restitutionē[n] habere: q̄uis
ꝓbatꝰ sit coram iudice delegato
testibꝰ idoneis possessionē[o] et
deiectionē suā ꝓbare nisi[p] is q
possidet se ꝑ ꝯtumaciā absētas
set.

Idem carbot. epo.

SAne q꜠ ⁊.j. Tue qōni du
ximꝰ r̄ndēdū ꝙ iudex a
nob delegatus vices[q] nr̄as ge
rit.vn̄ in cā illa superior est ⁊ ma
ior illis q̄ꝝ cām suscepit termi
nandā[r]. Ideoq꜠ si eps[s] vel alia ꝑ
sona[t] q̄ nō sit de iurisditiōe[u] il
liꝰ:i cā quā ei delegamꝰ rebel
lis aut ꝯtumax fuerit:ꝑm q̄lita
tem facti pōt vel interdicti vel
suspēsionis sn̄ia a iudice dele
gato cōpelli:ita ꝙ iudex ꝫ ne
gocij q̄litatem tꝑate ꝓcedens
epo vl' ingressū ecclie vel sacer
dotale officiū[x] interdicat aut ēt
terrā illiꝰ:q̄ ad iurisditionē su
am ꝑtinet spāliter[y] interdicto
supponat.

Idē eboracen. archiepo ⁊ epo ꝯuentren.

Ex pte.n.nobis īnotuit ꝙ
cū ad te frat ꝯuētren.nr̄as lit
teras īpetrauerit vt ei archid.
quē i ecclia tua p̄mo vacat̄ cō
tingeret assignares.r. aduersa
riꝰ eiꝰ al's ad te frat̄ eboracen.
l̄ras īpetrauit nulla de p̄oribꝰ
hita mentiōe:vt si auūculꝰ suꝰ
archidiacōatū quē habebat i
ecclia eadē vel līs oio[a] dimittē[b]
ip̄m ei faceres assignari. Qm̄
igit̄ si memores fuissemus nos
ꝑ p̄dicto.n.l̄ras direxisse:pro
aduersario nullatenꝰ scripsis
semꝰ:mandamꝰ q̄tenus p̄fato
n.archidiaconatū ipsiꝰ eccle
sie:si vacat nō obstātibus[c] po
sterioribꝰ l̄ris assigne[i]is.

Idem eboracen.archiepo.

Ex parte tua:⁊ infra. Nō
ni.t.t.r.ꝙ siq̄n iudici de
legato expediat formā sibi sta
tutam seruare:debet tamē rō
nabiles exceptiōes admittere
⁊ in causa iuxta iuris equita
tē procedere:nisi exprimat̄ in
litteris nr̄is ꝙ nulle[d] debeant
exceptiōes admitti: quod nec

s ¶ Si episcopus.cuius cā cōmissa est delegato:⁊ ita est de iu
risditione delegati quantum ad causam illam.
t ¶ Persona.cuiꝰ cā nō est delegato cōmissa:tn̄ si iurisditionē
delegati īpediat:delegatus pōt illū punire vt hic d꜠ ⁊ § e.c.i.
u ¶ De iurisditione.q꜠ ex tali delegatiōe fit ō sua iurisditione
cuiꝰ cā ē delegato ꝯmissa

x ¶ Tēperate.cū hēat iu
risditionē i illū:al's nl'a
eēt ōlegatō tal'.j.e.ex l̄ris
⁊.ff.ō of eiꝰ cuiꝰ mā.ē iu
risdi.l.vlt.i fi.⁊ ē nōbile
q꜠ defert̄ maioribꝰ p̄eis
īferēdis ꝑꝑ dignitatē.ꝯ
hēs.j.ō sta.re ca q̄.i.r̄n.

y ¶ Offīn.q̄n sic spālia
interdicūt̄:alia n̄ spālia p̄t
exercē.s.de cor.vici.c.si
gnificauit.secꝰ si eēt sim
plr ab officō suspēsus.b.

z ¶ Spālit̄ h̄ fit cū epus
suo noīe ꝯuen f:⁊ ē ar.
ꝙ aliꝰ ꝓ delicto alteriꝰ
punit̄.item arg.ꝓ delicto
vniꝰ totā terrā suppōi i
terdicto.s.ō postu.ad h.⁊
j.de spō.nō est vobis.

a Ex pte.oio.i.sine ali
q̄ pactiōe ꝯditiōe
vel modo.

b ¶ Dimittē.vi꜠ ꝙ tal' re
nūciatio simonia fuerit:
q꜠ q remittit dat.viij.q.
iij.talia.⁊.j.ō testi veniēs
⁊.ff.ō calū.qn ēt ⁊.ff.q̄
i frau.cre.i fraudē ar.ꝯ
s.q̄ i frau.cre.si pignus.
Rn̄ hec dictō oio soluit
ꝯ.i.sine aliq̄ ꝯditiōe.itē
pone q꜠ simplr renūciet:
ꝫ in aio h꜠ vt ei det̄ al's
si renūciaturꝰ:vi꜠ ꝙ simōia ꝯmittat̄:sola.n.volūtate ꝯmittit̄.sic
vsura q̄ sola volūtate ꝯmittit̄.j.ō vsur.ꝯsuluit.⁊.i.q.i.q studet
ꝫ secꝰ i simōiacā q꜠ ꝓhibita:secꝰ i ꝓhibitā q꜠ i simōiaca ꝓhibi
ta q꜠ simōiaca st̄ illa q̄ i vet'testō nouoq꜠ simōiaca erāt in sui
nā:vt vēdē sacr̄a:vt p̄dicto.c.studet.⁊.c.sic eunuchꝰ.Simoni
aca:q꜠ ꝓhibita sūt illa q̄ ꝑ ꝯstōnem ecclie fcā sunt simōiaca:q̄
le ē h:⁊ pastū dare post receptionē in canonicū:⁊ in istis non
sufficit sola volūtas:⁊ i alijs:dū tn̄ fit ꝯtēta suis t'minis qō de
vsuris d꜠:non ꝓmouet:q꜠ vsure i vtroq꜠ testō ꝓhibite sunt.vi.

c ¶ Nō obstātibꝰ.Ar.ꝯ.s.ō rescrip.c.i.ibi spāle derogat gnāli
ꝫ hic p̄n e videt̄ gnāles ⁊ scōe spāles:q̄ ō vno spāli bn̄ficio fa
ciūt mētionē ⁊ tn̄ n̄ valēt h scōe:ꝫ hic ꝟitate īspecta spāles sūt
tā p̄me q꜠ scōe:q꜠ p̄me tm̄ ad vnū bn̄ficiū restrigunt̄:ꝫ hodie
i l̄ris ꝓ bn̄ficijs obtinēdis ille sole p̄ualēt q̄ p̄mo p̄sentāt.s.de
rescri.c.capl'm scē cruc.⁊ ꝑm h ꝯcordat cū illa q꜠ p̄me p̄mo fu
erūt p̄n̄tate:⁊ epo loci h̄ mandabat̄.j.de ap vt debitus.de hac
mā dictū fuit.s.de rescrip.c.i.dic vt ibi.

d Ex pte tua.rōnabiles.ar.ꝙ magꝭ ē ꝓcedendū ꝫ iuris or
dinem q꜠ formā rescrip.sic.s.de rescrip.cām q̄ inf.ꝫ ꝯ.s.ō re
scrip.cū dilecta.so.semꝑ sequēda ē forma rescripti:si n̄ ꝯdicat
iuri.si ꝟo ꝯdicat secꝰ ē.s.ō eta.⁊ q̄.eā te.⁊ h ver̄ ē nisi papa ex
certa scia ꝯriū mādet.tūc.n.ē obediēdū:⁊ si dux sit mandatū
c.di.ꝯ morem.⁊.xix.di.in memoriam.⁊ ille qui recipit legiti
mas exceptiones ꝑm ius facere intelligitur:ad qō etiā tenet̄.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

§.de eta.⁊ quali.accipimus in fi. Jtē ar. q̄ si cōpromisisti l ali quē vt stares mandato suo: intelligendū est de honest. j. de iureiu. veniens. ⁊. c quintaualis.

a ℂ Nulle supple. ⁊ cōstet intentionē pape talē fuisse ⁊ volūta tē: alīs nō obstāte tali q̄litate: rōnabiles exceptiones recipi debēt ar. j. de resti. spol. audita arg. ff. de pigno. obligatiōe C. q̄ res pig. ob. pos. l. i. ⁊. ff. de pecu. l. q peculij. ħ cū spāliter enumeranf. ⁊ dictū ob stāte tali q̄litate vel ta li exceptiōe illas nō reci piet iudex. arg. ff. si quis cau. ħ ⁊ si. §. quesitū.

b ℂ Credim⁹. vnq̄. arg. ꝯ ij q. vij. lator. ⁊. xxi. q. ij. placuit ꝯ. xxvij. q. i. si bō esses. So. in p̄rijs notū erat pape factū ipsi⁹. ⁊ q̄ illa talia sunt vbi locū nō h̄z exceptio vel excu satio. Jtē argu. ꝯ. C. ꝺ de cur. exemplo. li. x.

c ℂ Uoniam abbas. Ca. cā fuit cōmissa duob⁹ abbatibus. s. ab bati cicestrie ⁊ abbati vi cestrie non expressis pro prijs nominibus ⁊ am bo citauerūt ptes abba te vincestrie tandē mor tuo ⁊ altero substituto: abbas leicestrie, pcessit postea cū abba te vicestrie substituto: ⁊ tulerūt sniam ⁊ dñs papa cōfirmauit illā: vł pōt poni casus q̄ abbas leicestrie citauit mōtuo ꝯiudi ce suo: q̄ sub illa forma: q̄ si ambo nō poteritis ⁊c. ⁊ postea al tero substituto cū eo pcessit: ⁊ qd bn̄ potuit: ⁊ h̄ potius concor dat littere: vt patet in principio.

d ℂ Prefixit. ⁊ ēt sol⁹ potuit pfigē alīo mortuo si ꝯtinebaf in lrīs: q̄ ab̄o ñ pofint ⁊ ⁊c. q̄ tūc extitit ꝯditio: nec, ppſea expi rauit mādatū q̄ztū ad illū ꝺ sūctū. ħ stati alīo substituto ⁊ ꝯfir mato ab̄o pcedē ꝺbēt: q̄ tpale fuit ipedimētū. C. ꝺ cur. f. l. per.

e ℂ Substitutū. Ecce q̄ successor pōt cognoscere. vñ potuit co gnoscē pdecessor. ēt delegat⁹. ⁊ h̄ vex ē qñ ppriū nomē in lrīs nō sit expssū: q̄ p vna psona itelligūf: q̄ dignitas nō morif. ħ si ppriū nomē i lrīs fuerit expssū: q̄ tūc cōmissio fcā fuit p sone: successor nō cog̃scet: ⁊ hec ē rō: q̄ vt dixi dignitas nūq̄ perit: idiuidua ꝺ q̄tidie peūt ff. ꝺ le. i. l. iij. si qs in fūdi. ħ v̄ q̄ idē fit. ⁊ si nō expmaf ppriū nomē: q̄ h̄ nomē abbas talis loci loco pprij nois ē. ff. ꝺ lib. ⁊ post. noīati. ar. ħ nō ē ppriū nomē ħ singulare: vt fenix: ⁊ appellatiuum. sili' ⁊ elect⁹ sit llo co pmortui idē ē. q̄ idē ꝺz cog̃scē vt pdecessor. ff. ꝺ iudi. mor tuo iudice. ⁊ in auc. vt nulli iudi. §. ⁊ h̄ iubem⁹. col. ix. Sz v̄ q̄ ēt si expssū nō fit nomē dignitat̄ q̄ successor adhuc cogno scē possit. ar. ff. ꝺ ꝯdi. ⁊ demō. l. filia. §. ticia. ⁊. ff. ꝺ libe. ⁊ post. l. placeat. ⁊. l. se. ⁊ ar. ff. de an. le. l. annua. §. i. ħ illō testator vo luit. Sz pone q̄ plures archidiaconi sūt i aliq̄ ecclia parisieñ. ⁊ papa mādat archid. parisieñ. sine additiōe pprij nois vel co gnomis: ita q̄ nō apparet ꝺ q̄ sēserit cū plēs sint ar̄diacōi: q̄s ħ erit iudex: v̄ q̄ null⁹: q̄ si duo dati sūt tutores eiusdē nomis nec apparet ꝺ q̄ sēserit testator neuf erit tutor. ff. ꝺ test. tu. duo sūt ticij. ⁊ si testatō dicat exhēdo filiū meū: cū plēs hēat noie p po nō expsso null⁹ est exheredat⁹. ff. ꝺ li. ⁊ po. l. noīati. ⁊ si nō

apparet qs horū istitut⁹ sit: istitutio nō valet. ff. de he. isti. l. in tēp⁹. §. q̄ties ⁊. ff. ꝺ re. du. si fuerit. s. itē si plibus ⁊. ff. ꝺ manu. tes. cū ex plib⁹. ħ v̄ q̄ ille sit iudex quem impator elegerit: sic si inf duos dubitef ꝺ eodē legato: cui poti⁹ dari dēat: hēs eligē ꝺz cui soluat. ff. ꝺ le. ij. si qs seruū. §. si inf duos ⁊ si qs intētiōe ābi gua. v̄s⁹ ē q̄ ei vti li⁹ ē ꝺz accipē. ff. ꝺ iudi. si qs intētiōe. ⁊. ff. ꝺ iudi. solem⁹ ⁊ C. ꝺ ꝯdi. ide. si qs bui. ħ vide ꝺ fcō. Hic satī patz q̄ ille quē elegerit actor erit iudex: qd ꝺ il losēsit cū ipetrauit lrās ff. ꝺ vb. ob. in ter stipulantē. Sz si ꝯsensu ptiū ptes ꝯcordasset ⁊ ꝯsēsis sēt nō distiguendo ꝺ q̄gd erit: cū mō dicat actor de vno ⁊ re⁹ de altero nec pōt ꝯstare de q̄ itel lexerūt: q̄ nō ꝯcor dāt. h̄ dicere possū q̄ ille sit iudex: cui pmo sūt lrē pñtate s. ꝺ rescrip. c. sacte cruc. ⁊. j. ꝺ app. vt

nos nec successores nr̄os credi mus⁹ vnq̄ expssisse. Jdem ab bati ⁊ ꝯuētui maioris mōsterij

Uoniā abbas leicestrie q̄ suscepto mandato nr̄o ptib⁹ diē ad agedū pfixit ab batē vincestrie de nouo substi tutū iudici pmortuo illi man dato nr̄o porrecto: q̄ sub expſ sis noīb⁹ locoꝝ ⁊ non psonarū cōmissio emanauit: sibi socium in cause cognitione adiunxit: nos sniam illorū. sicut ē iusta ratā ⁊ firmā habemus. Jdē.

Up eo ꝺo qd subiungere voluisti: si de pñtatione pbyteri inter aliqs qōne sub orta cām ꝯtigerit delegari ali cui sub hac forma: vt si cōstite rit ius de quo agif ad partē al terutrā ptinē: ⁊ ad pñtationez eiusdē de psona idonea ordi net eccliaꝫ ap. re. an liceat de legato iudici inscio dioce. epo archidi. vel archipsbytero re clamāte pñtatū sibi clicū i pos sessionez ecclie mittere. ⁊ an si archipsbyt vel archidia. vel eps ad quē istitutio ptinet ap pellauerit: eoꝝ sit appellationi bus deferendū: hoc tuā volu mus discretionē tenere q̄ licz questionē: q̄ de pñtatiōe vtitur ap. re. cōmittamus alicui ter minandā nō tamē ē nostre in tentionis dioc. epo vel archi psbro vel archidiacono piudi ciū generare: iōq̄ pñtand⁹ est illi⁹: q istituend⁹ fuerit: ⁊ tene bit eorū appel. si iudices iuri

debit⁹. ħ si eēt sil' pñtatio fcā: tunc q dignior: ħ si eēnt eq̄lr digni forte dirimaf. ff. ꝺ iud. ħ cū ab̄o. ⁊. xxxvi q. ij.

f ℂ Sic ē iusta. hec vba cū ponūf i ꝯfirmatio (fors ñ ē. nib⁹ ꝯditōalr intelligūf. j. ꝺ ꝯfir. vti. vł inuti. ex ialata. ⁊ j. ꝺ ꝯces. pbē. q̄ diuersitatē. sec⁹ si ponaf i pũilegio q̄ p uilegiū ē lex pũata. iij. d. pũilegia: ⁊ pũilegiū sēper ꝺz ali qd ponē. j. ꝺ vbo. si. abbate. ⁊. j. ꝺ pũi. in his. ⁊ sic ponūf in sentētijs qs papa ex certa scientia ꝯfirmat vt hic.

g ℂ Up eo. inter aliquos q se dicūt patronos.

h ℂ Jus presentationem. vt s. dixi.

i ℂ Ordinet hec vba ābiguitatē ꝯtinē videf: vñ iudex credebat q̄ ipe institue possz clicū z pñtādū: qd ñ ē vex vñ expone ordinet. i. pnūciet ordinādā eccliaꝫ ad pñta tionē illi⁹ q obtinet iuspatronat⁹ ad se ptinere: tñ si eps archidi. vł archipsbr consentiret delegato valeret ei⁹ in (stitutio.

k ℂ Licet prima questio.

l ℂ An si archip: vel psbyter. secunda questio.

m ℂ Archidiacon⁹. ar. q̄ archid. vel etiā psbyter potest cōmittere currā aiaꝝ: sed h̄ est qñ ab epo est eis spālif cō cessū. s. de offi. archidi. cū satis vel cū alīs hoc obtine ret ꝺ cōsuetudine. ar. s. de elec. dudū. ⁊. s. de of. archid. dilecto. ⁊. j. de exces. prela. ad hec.

n ℂ Intētionis ar. pũilegia rescripti ⁊ alia ꝯsilia ad ea tm̄ extēdi de qb⁹ cogitatū ē. ff. de pac. tres frēs. ff. ꝺ trāſ ac. cū aqliana. ⁊ ita intētio mādāt̄ ꝯsiderāda ē. j. ꝺ rest. spo. audita. ⁊. j. ꝺ pbē. cū cāꝫ. ⁊. c. vlt. Jtē ar. q̄ iuri nulli⁹ intēdit papa derogare. xxij q ij primum. j. de of. or. lz. ⁊. j de deci. ex multiplici. ⁊. s. de rescrip. ad aures.

o ℂ Jllis. s. epo archidi. vel presby.

p ℂ Tenebit. ⁊ ita ꝺz differri executio snīe: si p cā alicuī preiudiciū generatur. j. de re iudi. cum sup ꝯtrouersia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

et verū ē: nisi p̄sumptio sit ī ɔ̄riū: q̄ maliciose appelleť: sicut contingit in restitutione. j. de i inte. resti. suspicata.

a Sȝ ptib⁹ inter q̄s. et ita lȝ appellatio sit remota ī lr̄is nihilomin⁹ p̄nt appellare oēs quoꝝ īterest. ij. q. vi. nō solēt. Itē nō q̄ oēs p̄nt se opponere: quos negociū tāgit: lȝ d̄ illis nō fiat mētio: ⁊ sunt admittēdi: al's nō teneret appellatio īterposita p eos. Itē ar. q̄ iurisditio ext ēdiť ad eos d̄ qb⁹ nō ē cogitatū. de h̄ dixi s̄ e. q: quesituȝ. Itē ar. q̄ r es iter alios acta non nocet alijs. j. de re. iudi. quāuis. vbi de hoc tractať: ⁊ ɔpetēti⁹ ibi pōiť q̄ȝ h̄.

b Causam mr̄imonij. iuita. ⁊ iō tal' ɔfessio p̄iudicare nō dȝ. xxxi. q. ij. lothari⁹. et xv. q. vi c. i. ⁊ si ēt spōte id ɔfiteret p pter vni⁹ cōfessionē vel ēt āboꝝ mr̄imoniū separi non dȝ: q: sepe adiuicē colluderēt. j. d̄ co. q co. ɔsang. vx. sue sup eo. ⁊ xxxv. q. vi. §. vl. ȝ si ābo cōfiteāť ⁊ fama publica ɔsentit: tunc p̄nt separi. xxxv q. vi. si duo q̄dā tñ aliter intelligunt illum canonem.

c Solūmo. Ar. q̄ vbi aliquoꝝ p̄ntia desiderať: qd̄ i eoꝝ abñtia agiť nō tȝ. ⁊ lxiiij. di. obeū tib⁹. ⁊ s̄. d̄ elec cū i veteri. ⁊ C. d̄ testa. ñ vnus. ⁊ lxvi. di. porro ⁊ lxviij. dis. corepi. ⁊ ff d̄ trāsacti cū hi. §. si ptor. ⁊ ff. de re. iud. duo ex tribus ⁊ C. de aduo fisci. l. vlt. ⁊ ff. d̄ iu. fis. si. fisc⁹. Ar. ɔ̄. lxiiij. di. c. i. ⁊ ij. ⁊ C. de postulā. velamento. ⁊ xv q. vij. felix. So duob⁹ modis desiderať p̄ntia alicuius q̄ȝtuȝ ad necessitatē: ⁊ sic vera est p̄ma rubrica: vt hic. ⁊ s̄. de elect. q̄ sicut. ⁊ c. venerabilem. Item q̄ȝtum ad honestatem vel vtilitatem: ⁊ talis absentia nō viciat. quod fcm̄ est vt in ɔ̄rijs q. xxrij. q. ij. honorantur.

d Uni⁹. Quid iuris sit qñ iudices ordinarij vl' d̄legati vel arbitri ferunt diuersas sētentias: diceť. j. d̄ re iud. c. vlt. ⁊ ibi diceť de hoc. Si vō sint duo iudices ⁊ alť sine altero pcedat: nō tȝ s̄nia vt hic: siue etiaȝ plures ⁊ aliq̄ absente p̄nunciant ff. de re iudi. duo ex tribus.

e Recipiat. sic j. d̄ resti. spol. ex cōqōne. Ar. ɔ̄. j. de or. cog. intellexim⁹ hic ⁊ in illa ex cōquestione. possessorio

suo detrahi duxerint appellā dum: q: nō illis: sȝ ᵃ patribus i ter q̄s cā cōmissa est ap. remedium est sublatum. Idem.

Causam mr̄imonij q̄ iter j. mulierē ⁊ blāchatium agitāi dinosciť: forouliē. ⁊ vapiceñ. epis nos meminim⁹ cōmisisse: qb⁹ eā viro r̄stitui mādātib⁹: vir mlierē cruciatibus ⁊ flagellť adō affecit: q̄ iuitaᵇ ⁊ coacta int se ⁊ virū suū ɔfessa ē parentelā: sicq̄ȝ factū est: q̄ ad iudiciū vni⁹ eoꝝ dimisit eā dē: ⁊ ifra. Dis. v. mādamus: q̄ ten⁹ si inueneritis q̄ p̄fat⁹. b. dictā. j. ad iudiciū solūmōᶜ alteri⁹ p̄dictoꝝ a se sepasset: q: cū cā duob⁹ ɔmittiť: s̄niaᵈ vnius nō tȝ: ipsū vt eādē mulierē sicut vxorē suā benigne recipiatᵉ: ⁊ maritali affectione ptractet: monitōe p̄missa cogatis Siq̄ tñ appuerint q post q̄ ab eo recepta fuerit: mr̄imoniuȝ ipoꝝ velint ⁊ legitime possint ipetere: cāȝ audiatis: ⁊ fine canonico terminetis. Idē exoneñ. et vinioñ. epis et abbati herfod̄.

Causam q̄ iter. f. ⁊. h. de natiuitate agathe vertitur vob̄ frēs epi ⁊ lōdoñ. ep̄o ɔmisim⁹ terminādā: vex q̄m idē. f. p̄fatū lōdoñ. ep̄m hēbat suspectū p eo q̄ dn̄s ē p̄dicti b. ipsum amouendm: ⁊ te fili abbas loco ipsius duxim⁹ sub rogandum. Idem.

Cum te ɔsulente: ⁊ infra. Si sup cā: que tibi ex nostra delegatione cōmittiť a p sonisᶠ ecctiasticis vni vel pluribus: quibus vt pcas laboribus ptium ⁊ expēsis cognitionē ipsius cause ⁊ testium examinationem s̄nia tibi reseruata cōmittis: appellatio fuerit interposita: huiusmodi ap. intuitu cām ipsam indiffinitā relinquere non teneris. Luci⁹ tertius cant. archiepiscopo et eius suffraga.

Relatū: ⁊ infra. Nos ita q̄ȝ ɔsul. vr̄e. r. q̄ si lis fuit ante. p. n. obitū contestataᵍ mādatum in morte mādatoris nullatenus expirauit. Si vero ante litis contestationē decessit: non est a iudicibus quos deleganerat ex delegatione huiusmodi procedendum.

Urbanus tertius.

Gratū gerim⁹: ⁊. j. Sane ɔsuluit nos deuotio tua an ante obitum delegantis

agiť et ideo cum cā spoliationis sit priuilegiata: illa sp p̄mo ē tractāda: et cōuentus sup spoliatione recōuenire spoliatū nō pōt: nisi de alia spoliatione. j. de or. cog sup spoliatione. facta vero restitutōe: postea cognoscať de ppr̄ietate. s. de cā mr̄imonij. illa intellexim⁹. loquiť in petitorio: sed si in continenti iste vellet pbare cōsāguinitatē marie i gradu indispēsabili restitutō differtur s̄m tenorē illius decre. j. de rest. spo. lr̄as. al's sp facienda ē restitutio. incontinenti.

f Causam q̄ dn̄s. Ar. ē hic euidēs: q̄ rōnabilis ē cā suspitōis si iudex ē dn̄s aduersarij: ar. iij. q. v. accusatores. ⁊ xi. q iij q̄ttuor. ⁊. j. e. insinuāte. ⁊ idē eēt si iudex eēt vasallus ipetrantis: ar. xxij. q. v. d̄ fōma. Itē si sit suffragane⁹ ipetrātis. j. vt lit. non ɔte. accedēs. Itē si eēt cōsanguineus vel aduocat⁹ extitit i eadē cā p ipso. j. de app. postremo. ȝdē vr̄ si hȝ cōsimilē cāȝ. j. d̄ iud. cām q̄ inť. ar. op. ad hoc j. de testib⁹ psonas. d̄ cā suspitionis tractabiť. j. e suspitionis. ⁊ j. de ap. cū spāli.

g Cum te ɔsulēte. p sonis ecclesiasticis. i. ab audiētia psonarū q̄b⁹ cā ɔmissa ē. Et ē ar. q̄ delegat⁹ cāȝ ɔmissam sibi s̄bdelegaŕ dȝ psonis ecctiasticȝ ⁊ nō laicis: cū laici de talib⁹ cāis iudicare ñ debeāť. j. d̄ iud. d̄ cernim⁹. ⁊ decre istā hēbis j. e. sup qōnū. circa p̄ncipiū: ⁊ ibi exponiť.

h Relatum. ɔtestata. qd̄ dicit hic s̄m leges locū hȝ q̄ si ante li. ɔte moriať mādator expirat mādatū vt hic vr̄: q: lis nō d̄r cepta nisi p litē cōtestationē: in auc. d̄ litig. §. oēm colla. viij. ff. rē. ra. ha. amplius. s̄m canones nō consideraŕ tm̄ litis cōtestatio: sed sufficit sola citatio ante mortē mādatoris ad ppetuandū rescriptū. vñ citatione p̄missa non finiť mādatū p mortē mandātis. j. c. pri. ⁊ c. licet. sed si citatio nō p̄cedat mortem: statim expirat mandatū. j. de of. leg. c. vlt. §. i. ⁊ ff. de iu. om. iu. ⁊ q: qualiter fiat cōtestatio litis: habeť. j. de li. cōtest. c. vno. Itē sicut p libelli oblationē ppetuaŕ actio. C. qñ li. p̄n. da. li. ɔte facit. l. i. ⁊ ij. q. vi. anterioꝝ ⁊ sicut res litigiosa efficiť p libelli oblationē: vt in auc. d̄ litig. in p̄n. ⁊ C. de litig. auc. litigiosa. eodē mō ppetuatur iurisditio delegati p solā citationē vt dicunt iura p̄dicta.

i Gratum ceptū iō dicit q̄si ceptū: q: q̄ȝtū ad perpetuādū iurisdictionem ceptū est negociū: sed quātū ad li. ɔtes nō est ceptū: vñ legitimas exceptiones potest opponere. vnde

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

p̄posito citatõis edicto lite vo
p⁹ mortẽ ꝯte. nihilomin⁹ d̃eat
ĩ cã p̄cedẽ delegat⁹: ⁊ vtrũ is
ĩtelligat̃ ap. renũciasse: q ea in
terposita ad p̄ducẽdos testes
ĩducias postulauit: ⁊ demũ p̄
ductioni ⁊ allegatõi renũciãs
attestatiões petijt solẽnit̃ pu-
blicari. Nos ãt inq̄. t. t. r. q̄ cũ
ĩ casu priori citatiõe fcã nego
ciũ sit q̄si ceptũ: et maxime[a] si
delegat⁹ nõ sit cert⁹ de obitu
delegãtis: põt ⁊ dz in cã p̄ce
di: tenebitq̧ qd̃ iusticia fuerit
p̄uia diffinituz. i scd̃o ṽo casu
vĩ ab ap. recessum[b]: si p̄m ea q̃
p̄missa sunt: eũ q appellauerit
cõstiterit p̄cessisse.

Celesti. iij.

Prudentiam. t. ⁊. j. Quito
loco supplicas in forma

ri: vtrũ cũ tribus cã cõmittit̃:
ita q̄ si oẽs ĩteresse nequerint:
duo eã nihilomin⁹ exequant̃:
si re⁹ a duob⁹ tm̃ fuerit ꝯuoca
ius: venire nec̃io teneat̃: ⁊ si
citat⁹ a plurib⁹ corã duob⁹ cõ
paruerit: tertio nec veniẽte p̄
se vel p̄ lr̃as vt solet fieri excu
sante: an duo p̄ñtes ĩ causa pos
sint procedere: ⁊ eã s̄nie calcu
lo terminare. In hoc casu ta
liter respõdemus: q̄ cũ aliq̄s
delegatorũ iudicũ p[b] certũ nũ
ciũ vl' excusatorez lr̃atorie de
stinatũ non[c] oñderit se interẽẽ
nõ poss̄e vl' al's de eodẽ. cano
nice[f] cõstare ñ poterit: residui
p̄cedere ad cause cognitionẽ
non debent: q̄ si p̄cesserint ni-
hil[s] reputabuntur egisse.

Illa[b] quippe fuit antiq̃ se

successor ĩpetrant̃ poterit ꝯuenire reũ mortuo ĩpetrãte ar. s̃. ď
rescrip significauit. vbi ď h̄: ⁊. ar. ff. ď iof. test. posthum⁹. § vlt.
C ď noua. si ďlegatio. ff. ď iur om. iu. ⁊ q̄r ibi expone agi cepit
p̄ citationẽ ad h̄ vt faciat ad p̄positũ: ⁊. j. e. lz. ⁊. j. ď of. leg. c. vl.

a Maxime h̄ bñ dicit q̄r idẽ eẽt si eẽt cert⁹ p̄missa citatõe:
q̄r põt p̄cedere eẽt si eẽt
cert⁹ ď morte delegant̃:
⁊ negociũ nõ eẽt q̄si ce-
ptũ nõ p̄cederet: ⁊ ideo
põt p̄cedere cũ nõdum
sit cert⁹ ⁊ negociũ sit q̄si
ceptũ. Ar. ꝯ insti. manda
ti. § recte. ibi innuit̃ q̄
si ignorãs post mortẽ ci-
tauit lz postea sciat de
morte p̄cedere põt. ff. ď
acq pos. fundi. § i. ⁊. ff. si
cer. pe. l. eius qui in pro
uincia. ⁊ in eadẽ. l. ꝯriũ
dicitur.

b Recessuz Nõ p̄sum
ptionẽ iuris q̄ iur ĩ suo
renũciare p̄sumit̃ q iu
ri suo ꝯriũ fac. j. ď testi.
cũ venisset. q̃ loq̄t̃ ď hoc
eodẽ negocio: ⁊ ẽ eiusdẽ
vrbani: ⁊. j. de ap. sollici
tudinẽ. ⁊. j. de his q̃ fi. a
ma. par. ca ex ore. vbi ď
hoc multa ar. inuenies.
⁊. j. de vi. ⁊ ho cle. c. vlt.
⁊. C. de iure do. ipe l ij.
⁊ ff. de mino si filius. ff.
ď iof. test. si exheredat⁹. ⁊. l. si p̄ponas. §. i. ⁊. lxiiij. di cũ hadri.

c Prudentiã teneat̃ ad hãc questionẽ nõ vĩ papa rñdere
sz videt̃ q̄ nõ teneat̃ venire. s̃. e. cã. mr̃imonij. ⁊. j. ď eo q
nat ĩ pos. cã rei ser. cũ sicut. ⁊. ij q. vi. §. diffinitiua. ṽ. itẽ si plu
res. ⁊. ff. de re iudi. duo ex trib⁹. ff. de arbi. si ĩ tres. ⁊. l. se. p̄te-
rea si veniret illi duo nõ possent p̄cedere: ⁊ iõ nõ eẽt ꝯtumax
si nõ veniret: vt. ff. de iudi. non vĩ. ⁊. ff. de pecul. eo ip̄e. ⁊. ff. de
arbi. si cũ dies § si arbit̃ p̄terea nõ vĩ esse ĩ mora q se põt tue-
ri p̄ exceptionẽ. ff. si cer. pe. lecta ẽ. ff. de vsur. sciendũ. ⁊. j. vt lite
nõ ꝯte. qm̃ frequenter. § si ṽo aliter ad fi. ⁊. ff. iudi. sol. vir. bo-
nus. Ecõtra videt̃ q̄ teneat̃ venire: qm̃ q̄libet illoꝝ ẽ iudex ĩ
solidũ: cũ sit res indiuisibilis. xxiiij q. i. loquit̃. j. ď iurepa. c. i.
⁊. ff. de bo. lib. si libertus ĩ si. ⁊. ff. de ser. vie ⁊. de reli. si sepul
chrũ. ⁊. ff. de reli. vel qd̃. ⁊. ff. ad l. fal. l. i. §. si vsufructus. Item
vn⁹ solus cõsul p̄cedere põt altero absente. ff. ď of. ꝯsul. l. i. vna
ar. C ď auc. p̄s l. vl. sancim⁹. ⁊. ff. de exercito l. i. § si plu res tñ
ille. § p̄ vtraq̧ p̄te facit: ⁊ est ar. bo. ff. de fide cõ. liber. si lega
tario § i. ⁊ q̄libet tenet̃ saltẽ venire alegatur⁹ p̄uilegiũ suũ. j.
de ap. cũ parati. ff. de iudi. siq̄s ex aliena. ⁊. ff. siq̄s in ius vo.
nõ ierit l. ij. i. rñso ad hoc distinxit io. ⁊ bñ vtrũ iudices sint or
dinarij vel delegati si iudices sunt ordinarij vno abñte reliq
possunt p̄cedere p̄ iura q̃ ad hoc sunt inducta: cũ q̄libet p̄ se ĩ
solidũ h̃eat iurisditionẽ: ĩ delegatis vel arbitris secus est: q̄r
vno abñte reliq nihil p̄ñt facere: nec tz qd̃ fit ab eis. s̃. e. causã
mr̃imonij. ⁊. j. c. vno delegatoꝝ. ⁊. j. e. c. p̄xi. ⁊. ff. ď re iudi. duo
ex trib⁹. lz enim q̄libet eoꝝ h̃eat iurisditionẽ in solidũ: eã p̄ se
nõ põt exercere: q̄r loco vnius intelligunt̃: sicut si plures furã
tur vnã trabẽ: ita q̄ nullus eã furat̃: ⁊ tñ q̄libet tenet̃. ff. ad l.
aq. ita vulneratus ĩ fi. s̃. de rescrip. pastoralis in fi. Et sic pz
q̄ iste de quo q̄rit̃ ad talẽ citationẽ nõ tenet̃ venire. ⁊ si dicit̃

q̄ papa nõ respõdet ad q̄stionẽ: imo bñ rñdet: q̄r rñdet et
ad secũdã q̃ ẽ vtr̄ duo p̄ñtes abñte tertio ⁊ se nullo mõ-
excusãte p̄cedere possint: q̄ nõ d̃nt p̄cedere: ⁊ si p̄cesse
rint q̄ nil putabũt̃ egisse: bñ rñdet ad p̄ma q̄õnẽ: q̄r se
cũda soluta ĩtelligit̃ p̄ma soluta q̄r si nihil facere p̄ñt se
q̄t̃ q̄ non tenet̃ ve
nire: ⁊ sic q̄si super
flua relinq̄t̃ qd̃ pri
ma. s̃. ď rescrip. pa
storalis. sic. j. ď iu-
repa. postulasti vbi
p̄ solutionẽ vltie q̃
stionis soluũt̃ p̄ce-
dẽtes sepe sic inue
nies. Et sic dico q̄
qñ duo citãt tm̃: ⁊
h̄ cõstat: citat⁹ non
tenet̃ venire: ĩ quo
cãu loq̄t̃ hec ďcre.
q̄r hic ponit̃ p̄ q̄õe
q̄ tm̃ duo citant. ⁊
est qd̃ iuris. ⁊ ego
rñdeo q̄ nõ tenet̃
Sz si tu ponas q̄
tres sunt dati iudi
ces ꝯte: ⁊ duo ci-
tantte p̄ lr̃as suas
vel nũciũ: ⁊ nulla
fit mẽtio ď tertio:
hic nõ es cert⁹ de
facto: immo potes
dubitare an terti⁹
se excusauerit vel
cõmiserit vices suas illis: ⁊ iõ lz minus caute faciãt: q̄r
nõ faciũt mẽtionẽ ď tertio ĩ lr̃is suis: tutius ẽ ire ⁊ vidẽ
an h̃eant auctẽ a ꝯsocio ⁊ si hñt bñ p̄ñt p̄cedere: si ṽo ñ
h̃eant delegatiõnẽ vel excusationẽ a suo ꝯsocio nõ p̄ñt
p̄cedere. vt. j. c. p̄xi. ⁊ potes agere ꝯ illos ad ĩteresse eo q̄
te calũniose citauerũt: nec ĩ hoc p̄ñt p̄tendere errorẽ: cũ
in hoc sint certi: q̄ teneãt ad interesse: pz de sen. ex. sa
cro. Sz pone q̄ duo p̄cedãt ꝯ istũ abñte citatũ: ⁊ terti⁹
postmodũ h̃eat ratũ qd̃ illi fecerint: nũq̄d valet s̄nia: si
cut valet ĩ electione. s̃. de ele. q̄ sicut. Dico q̄ non valet
s̄nia talis p̄ ratihabitionẽ tertij cum ab initio nulla fue
rit. vñ postea ratificari nõ põt. ff. de reg. iu. qd̃ ab initio
in fi. Itẽ q̄d si p̄tes cõsẽtiãt vt duo p̄cedant: nũq̄d vale
ret talis p̄cessus tertio nõ veniente nec se excusante nec
credo q̄ p̄tes possint illis dare illam iurisditionem. C. ď
iurisditi. om. iu. l. priuatoꝝ cõsensus. ⁊. j. e. p. ⁊. g.

d Per certum nuncium qui sit certe ⁊ approbate fi-
dei. cxvij. di. nobilissimus. Sz cui debet fieri fides q̄ sit
certus nuncius. dico q̄ iudicibus cõsocijs. ar. ff. rẽ. ra.
ha. ne satisdatio. ⁊ fides facienda est iudici: cum p̄m ea
que coram eo p̄bantur debeat iudicare. s̃. de renun. in
p̄sentia. ⁊. iij. q. vij. iudicet ⁊ partibus etiam de hac dele
gatione vel excusatione debet fieri fides: q̄r p̄ hoc ꝯstat
an habeant iurisditionem de qua facere fidem debẽt. j.
c. cũ in iure. Sed nunq̄d isti nũcio vel excusatori credi
tur sine lr̃is nõ credo quãtũcũq̧ hõestus sit vel fidelis
j. de p̄ba. qm̃ ꝯ falsam. ⁊ vni testi nõ credit̃ q̃tũcũq̧ ho
nestus sit iiij. q. iij. ṽ. vnius testimonio. ⁊ ideo seq̄tur lr̃a
torie destinatum: ⁊ ita poti⁹ credit̃ lr̃is q̃z nũcio hec eni
est idonea p̄batio que fit p̄ lr̃as. ff. de pig. contrahitur

xviij. di. placuit. ꝛ qđ dicit litteratorie destinatũ. respicit vtrũq3 diuisim: ꝛ vel est expositũ. ß nũcio iurato credit. j. de ap. cum parati. vbi de hoc.

e ¶ Nõ ostẽderit. videt ꝙ nõ debeãt eos certificare: q: ipsi certi sũt si nõ interest. hoc contingit vel q: nõ potest vel q: nõ vult: sed in vtroq3 casu ꝑcedere debẽt vt ß d: § adijcim9 ꝗ cũ certi sint certificari ñ debẽt: vt. ff. de ac. emp ꝛ vẽ. l. i. in fi. rñ. l3 sciãt ß eis denunciandũ ẽ semper enĩ d3 ꝯstare ð ß anteq̃3 ꝑcedant q: poss3 eẽ ꝙ bene vult interesse nec ꝑ eũ stat: ß ꝑ ꝑtes q̃ ipsum ducere debẽt suis expẽsis q: cũ suis expẽsis venire nõ tenent: vt bñ colligit. j. ð vi. ꝛ hone. cle. cum ab oĩ spẽ. ð ß ibi notatur ꝛ est si si mulier sciat libellu3 accusatiõis esse porrectũ. recte tñ nubet dũ ei nõ ẽ denũciatũ. ff. ð adul. denũciasse. circa princ. ar. ff. qñ dies leg. cedat huiusmodi legatum.

ꝛ q: oĩbus iurisditio demandatur: ab omnibus d3 citari.

m ¶ Cũ possit. ꝛ ß absq3 periculo rei familiaris: qui tunc non tenetur negligere sua. ff. de iudi. si longius. i. rñso.

n ¶ Noluerit. Hoc ẽ qđ addit ei: qđ supradixit si oẽs interesse nequerint: ꝛ ibi potes hoc verbũ supplere interesse nequiuerint aut noluerint ꝛc.

ap. ꝓuisio: vt huiusmodi cãru3 recognitiões duob9 q̃ vni trib9 q̃ duob9 diligẽti9 delegaret: cũ sic canones attestant: integrũ sit iudiciũ: qđ ꝑlimorũ[k] sentẽtijs ꝯfirmat: mandati siq̃dẽ excedere fines ꝓbaret siqs citra formã[l] rescripti accepti ꝑsumeret iudicaẽ. ¶ Adijcim9 etiã ꝙ vbi fuerit in cõmissione appositũ: vt si oẽs interesse nequerit duo ea nihilominus exequant: si aliqs ex ipsis cũ[m] possit noluerit[n] interesse duo nihilomin9 in cã ꝑcedãt: l3 ille terti9 grauissime sit arguẽd9[o][p] pro eo ꝙ mandatu3 ap. exequi subterfugiat aut ꝯtẽnat. ¶ Idem q̃3 ꝑ oĩa dicimus obseruandũ in cã q̃ cõmittit duobus eo apposito: vt si ãbo interesse nequiuerint alt nihilominus exequatur. ¶ Sexta nobis proposita ex parte tua questio ꝯtinebat ꝙ cũ aliquib9 iudicib9 cã committit: ꝛ qñq3 contingit ꝙ reus actori obijcit ꝙ stare non põt in iudicio: vtpote vinculo excõmunicationis astrictus: si reus nõ velit statim eũ ꝓbare excõicatũ siue nõ possit an actor nihilomin9 audiri debeat: dor nec9 sup eo qđ obijcit rei veritas fuit patefacta. Hanc dubitationẽ talit amouem9: ꝙ si ille qui tale quid obijcit: statim vel infra terminum[r] competentẽ nõ ꝓbauerit legitime quod intendit: actor permitti debet vt sine offendiculo quolibet audiat. Ceterũ si vel ex confessione[s] actoris vel alio quolib3

o ¶ Procedãt. postq̃3 cõstiterit ꝙ iteresse nõ vult vt. ŝ. dixi in alio casu qñ interesse nõ pñt. ŝ. de rescri. sciscitatus.

p ¶ Arguendus. imo et puniẽdus: ꝑ eo ꝙ mandatu3 apostolicũ nõ vult vt. ŝ. de rescri. sciscitat9. S3 qs arguet eũ aut puniet coiudices nõ: quia par in parẽ nõ hab3 imperiũ. ŝ. de ele. inotuit. ꝛ ff. ad trebel. ille a quo. §. tempestiuũ. ordinarius non: quia delegatus maior est eo quantũ ad illã causã. ar. ŝ e. sane ij. ꝛ. j. de off. ordi. pastoralis. §. i. superior ergo eu3 puniat: cuius mandatum exequi non curat. C. de temp. ap. l. vlti. §. illud. ꝛ coniudices debent superiori denunciare negligentiam ipsius ar. j. de preben. graue ad fi. ij. q. vij. ea ꝑpter. sufficit sola redargutio cum per hoc non preiudicetur partibus: q: alij procedere possunt.

f ¶ Canonice puta ꝑ testes. vt ꝓbet absens lõge vt hñi non possit vel infirmus ar. ŝ. de cle. pere. tue.

g ¶ Nihil egisse. per hoc noueris eẽ solutã ꝑmo locõ ꝑpositã questionẽ. hec solutio includit in se illi9 solutionẽ vt dictũ est in ꝑma notula sic. j. de fri. ꝛ male. ꝛ ipo. cõ. fraternitatis. ꝛ. ŝ. e. super eo.

h ¶ Illa qppe. interposito est ob hoc: q: fecerat mentionez de pluri b9 iudicib9: q: nihil facit ad qõnem. ꝛ ille ṽsiculus: Mãdati siqdẽ ꝛc. ꝯtinuat ꝑcedenti solutioni ꝛ illa clausula: Illa qppe ꝛc. cõpetẽti9 poneret post illã causulã. Mãdati siqdẽ: ꝛ sic eẽt tota ꝯtinua ꝛ planior. vel satis põt legi tota continua.

i ¶ Duob9 q̃3 vni. sec9 in arbitris: q: ꝑpter nãlem hominũ facilitatẽ ad dissentiendũ melius ꝯpromittitur in vnũ q̃3 in duos: q: res fere sine exitu est. ff. de arbi. item si vni9. §. ꝑncipalit. ꝛ. j. de arbi. inotuit. tñ si cõpromittitur in duob9 tenet ꝯpromissũ. ꝛ ꝑtor corrigere d3 illos vt si dissentiãt tertiã eligãt ꝑsonã cui9 aucti stet. vt dicit ŝ. principaliter. ꝛ. j e. suspitionis. §. i.

k ¶ Plurimorũ: qđ eni a plurib9 q̃rit sapiẽtib9: facilius inuenit. xx. di. de qbus. ꝛ ꝑ ampliores hoĩes ꝑfectissima veritas reuelat. C. de fideicõ. l. vlt. ad fi. ꝛ. lxiiij. di. extra conscientiam.

l ¶ Cõtra formã ṽsiculus iste ꝓbat ꝙ duo tñ ꝑcedere nõ debẽt ꝛ citatio ẽ ð ꝑcessu. j. e pastoralis. §. i. ꝛ. j. de ꝓba. qñ ꝯ falsã. ꝛ si ꝑcedãt nihil egisse reputabuntur: ß si citãt nihil faciũt: q: de toto ad partẽ negãdo val3 argumentũ. ꝛ sic ꝑ hoc ꝓbant q̃ dicta sũt in ꝑma notula: ꝛ sic forma rescripti seruãda est. ŝ. de rescrip. cũ dilecta

q ¶ Donec hic fuit dubitatio vtrũ esset procedendum super principali nõ obstante exceptione opposita: donec de ipsa excõmunicatione constaret: vt simul super principali ꝛ exceptione procederetur: quod non debet esse: immo supersedendum est super principali questione donec termino competenti ꝓbetur excep. j. de iudi. exhibita.

r ¶ Infra terminum competentem. hodie terminus iste non est ad arbitriu3 iudicis: sed infra octo dies exceptio excõmunicationis probari debet die in quo proponitur nõ computato: ꝙ si probata non fuerit: iudex in casu procedat: reum in expensis actori quas propter hoc fecisse docuerit condemnando taxatione premissa: ꝛ vltra duas vices hec exceptio nõ ꝓponatur: seruato tenore decre. ꝛ qui excõmunicationẽ opponit specĩẽ ipsius ꝛ nomen excõmunicatoris exprimere d3: vt j decre. inno. iiij. in qua oĩa hec statuunt: ꝛ incipit: Pia ꝯsideratione j. de excep.

s ¶ Ex ꝯfessione. ex loco isto satis colligitur ꝙ sup exceptione debet lis contestari inter partes ꝛ iurari etiã de calũnia in ciuilib9 ß non in spiritualib9: sed de veritate dicenda: quia exceptiones debent dari in scriptis. j. de proba. quonia3 contra: sicut etiam debetur libellus j. de libel. obla. ignarus episcopus: ꝛ ad exceptionẽ debet ille cõtra quem proponitur respõdere: vt hic dicit: ꝛ sic lis contestatur si negauerit actor exceptionẽ: tũc iurabit de calũnia. j. de fideius. ꝯstitut9. ꝛ ẽ op. ar. C. de iura. calũ. l. i. ꝛ si postea per confessionẽ non cõstiterit de exceptione: probabit illam per testes vel alio modo quo poterit: vt per instrumenta: als processus non valeret. l. i. nõ ꝯte. j. vt li. nõ ꝯte. ꝑ totũ. ar. ꝯ. j. de iudi. c. ij. ꝛ super hac exceptione

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

vel alia consimili vbi crimina opponunt: testes cōpelli nō de bent. j. de testi. cogen. dilectoꝝ. quidā tñ nō obseruant hoc in exceptionib⁹: ⁊ male sicut credo quia ordo iuris vbiqꝫ est ser uandus cū ꝓcedit iure ordinario. ⁊ hoc ꝓbat. j. de ap. inter posita. §. vlt. tamē illa iura que dicūt ꝙ lite nō cōte. nō tenet ꝓcessus: loquunt in negocijs ꝑncipalib⁹. vnde satis pōt dici: ꝙ nihilominus valet ꝓcessus in his exceptionib⁹ dilatorijs ⁊ emergētib⁹: lꝫ lis nō fuerit in his ↄtestata ⁊ nullo iure cauet ꝙ in his ꝓcessus non teneat ↄtestatione omissa iuxta illā regulā: multa fieri ñ debent ⁊c. j. de regu. ad apostolicam b.

a Excōmunicationis. maioris. s. q: minor non repellit ab agendo nec a ↄsortio fideliū. j. de exce. a nobis. nec ab electiōe. j. de cle. exc. mi. si celebrat

b Formā que duplex est. j. de vbo sig. ex parte.

c Aliā iustam. secus esset si ꝓpter eandē causā que nūc delegat: qm̄ nō eneret iurisdictio si se excōmunicatū suppressit: vel si expressit a delegatꝭ istis absolueret: nec remitteret ad ꝑmos: imo tacita veritate de alia cōmissione non valerent lr̄e: vel de ꝓcessu ordinarij ar. j. de ap. vt debit⁹. lau. Hoc qđ dr̄ in ista notula olim obseruabat: hodie vō lr̄e impetrate ab excōicato bñ valēt. ⁊ eo absoluto ꝓcedit ꝑ eas. j. de excep. pia.

d Ad excōmunicatorē. q: isti allegati al's nō habēt potestatem illū absoluendi nisi ꝑmo illū excōmunicatorē requirant: quod si non fecerit primus ordinarius vel delegatus: tūc illum absoluere possunt prestito iuramento prius ꝙ stabit mādatis ecclesie super eo ꝓ quo prius fuit excōicatus: al's si stati illū absoluerent non credo ipsum esse absolutū. xi. q. i. c. pe. et C. si nō a cōpe. iudi. l. vl. ⁊ ff. de reg. iu. in factū a iudice quia sub ↄditione hoc mandat: ⁊ ita ante conditionem existentē etiam absoluere ipsum non possunt.

e Exequantur. ⁊ in cā postmodū ꝓcedant: sic videt ꝙ si excōmunicatus impetret rescriptū tacito de sua excōicatione ꝙ valeat postqꝫ fuerit absolutus ar. C. de preci. impe. offe. vniuersis. Itē ar. ꝙ ꝑ absolutionē quis in pristinū statū reducat. ar. iiij. q. i. c. i. ⁊ ij. ⁊ q: cū sit pena non deberet extendi sed potius restringi. j. de his q̄ fi. a ma. par. ca. quesiuit. ⁊ de pe. di. i. §. pene. Sed contra. s̄. de eta. ⁊ qual. cū bone. ⁊ s̄ de rescrip. dilectus. ⁊. j. de ap. pastoralis. ↄsucuit dicere ꝙ littere ab excōicato impetrate hoc tacito nō valēt ad agendū vel ad beneficiū obtinendū: vt dicūt ↄtria ꝫ ud sui defensionē obtēte: puta quia appellauit tūc bene valent lr̄e lꝫ nō faciāt mentionē de excōicatione. j. de excep. cū inter. si c. dilecte. ⁊. c. significauerunt. ⁊. vlt. ⁊ qđ hic dicit. s. absoluunt eū. ⁊ postmodū locum habet qñ ꝑ ost lr̄as impetratas fuit excōicatus ab homine vel a iure: ⁊ ideo eo absoluto valent littere quod pꝫ ex eo qđ dicit non potest stare in iudicio: nec dr̄ ꝙ littere non valent: sed dic super hoc ꝙ nō. j. de excep. pia. in glo. que incipit sed mirum versus fi.

modo legitime constiterit esse actorem vinculo excōmunicationis[a] astrictū a iudicibus delegatis ꝫm formaꝫ[b] ecclesie valet absolui: ita vt si propter aliquā iustā[c] aliam causam ⁊ euidentē ab ordinario iudice vel delegato excōmunicatus fuerit: ad excōmunicatorem[d] debꝫ absoluēdus remitti: q si maliciam adhibuerit delegati iudices id de ritu ecclesiastico libere exequant[e]: dūmodo non sit tale genus excōmunicationis illius: cuius absolutio se. apo. reseruet[f]. explorati[g] qdeꝫ iuris existit: vt delegatis iudicibus qb⁹ ꝑncipale cōmittit ⁊ accessoriū cōmittat. Si vo ab his[h] fuerit ꝑstito iuramēto ꝙ stabit mādato ecclesie absolutus: rursuꝫ interrogas an corā eisdē delegatis vel ordinario a quo excōmunicatus extitit: tenet sup eadē cā ꝓ qua excōmunicatus fuerat rñdere ⁊ i quoꝝ debeat iudicio vel mandato stat. In quo casu taliter respōdemus: ꝙ coraꝫ ipsis excōmunicatorib⁹ sup illa cā ꝓ q̄ fuerat excōicatus stare dꝫ: ⁊ eoꝝ seruare mandatū: nisi spāliter fuerit illud alijs iudicib⁹ a se. apo. delegatuꝫ. ꝙ si excōicatores maliciose distulerint[k]: tūc delegati eandeꝫ iurisditionē quam in pricipali[l] ⁊ accessorio[m] exercebunt. Inno. iij.

f Reseruatur. xviij. q. iiij. siquis suadente. j. de sen. ex cō. tua nos.

g Explorati. q. d. hoc nō videt eis cōmissū: ⁊ papa respondet ꝙ cōmissū intelligit tanqꝫ accessoriū: ⁊ est responsio tacite questionis. ⁊ sic absolutio est accessorium quia sine illa causa principalis procedere nō pōt q: non audit nisi absoluatur actor. s̄. e. preterea. ⁊. ff. de iurisdi. om. iu. l. ij.

h Ab his. s. delegatis.

i Excōmunicatoribus nisi ab ipsis fuisset legitime appellatum vel nisi aliam legitimam exceptionē oppo nere posset ↄ illos. j. e. insinuante.

k Distulerint. s. procedere in causa illa pro qua ille fuit excōicatus. Et sic videt ꝙ actor ⁊ reus eodeꝫ tempore possunt litigare coram diuersis iudicibus. Et sic est ↄ C. de se. ⁊ interlo. om. iu. auc. ⁊ consequent. de h dixi. s̄. de rescrip. c. vlt. hodie standū est decre. inno. iij. de rescrip. que incipit dispendia litiū.

l In ꝑncipali. sic ecōuerso idē iuris in accessorio ⁊ in ꝑncipali. ff. de accep. ꝑ iusiurandū. §. ⁊ si fideiussori.

m Accessorio. Accessoriū vocat cām illā: pro qua fuit excōicatus actor huiusmodi cause. ⁊ sic respondebit re⁹ in hac causa sub iudicibus delegatis: quos ipse impetrauit si reus voluerit ipsū reconuenire. j. de mu. peti. c. i. ⁊ ij. Et si pro causa alterius tertij ab isto reo fuit excōicatus quid erit nihilominus absoluent cuꝫ prestito iuramento ꝙ stabit mandatis ecclesie: ⁊ ꝓcedent in negocio sibi cōmisso ꝑncipali: sed in alio ꝓcedere nō possent etiam si ille reus ⁊ ille actor consentirent: q: iurisditio istoꝝ prorogari ad istū tertiū non posset. cum de illo in litteris mentio non fiat: cū talis iurisditio sit delegata. j. c. p. ⁊. g. in fi. ⁊ nō ꝙ isti excōicatores ꝑ negligentiā perdunt suam iurisditionem tam circa absolutioneꝫ qꝫ super principali negocio: sic. j. de fo. cōpe. lꝫ. ⁊. c. seq. ⁊ ita delegatus supplet negligentiaꝫ alterius delegati vel ordinarij sicut ordinarius supplet desidiam delegati. j. de offi. ordi. significauit.

n Qum causa ab illis duobus tm̄. vnde non tenebatur coram eis respondere: nec etiam venire tenebatur si certum erat ꝙ a duobus tm̄ fuerat vocatus de hoc dictum est s̄. e. c. proxi. nisi velit quis venire suum priuilegium allegaturus: ne de facto saltem veretur ꝫ ꝙ hic contingit: quia non obstante tali exceptione isti duo ꝓcesserunt de facto solūmodo: quia de iure nō potuerunt. Sed contra videtur. j. de ap. si duobus. vbi tenet sententia excōmunicationis ab eo lata: quia iudex non erat ꝓpter contumaciā illius qui appellauerat ad

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

papaꝫ:q꜡ citatus corā metropolitano non cōparuit. Sed hoc iō est:q꜡ ille qui excōicauit:credebat se iudicē ꝑꝑ appellationē ad ipm factā:ignorās ꝙ alter ad sedē apostolicā appellasset. vñ tenuit sñīa:q꜡ ille debuit ei significare. ꝙ appellauerat ad papā:⁊ per illā ꝓbo ꝙ iste citatus tm̄ a duobus ire non tenet cū illi sciant se sine tertio ꝓcedere nō posse: ⁊ si ꝓcedūt nihil valet. sic in decreta. si duobus. si ille sciuisset ꝙ ad papaꝫ appellasset:⁊ eo nō obstante ipsum excōicasse nō valuisset: vt ibi colligitur euidenter. Sꝫ ponamus ꝙ tres sunt iudices sub illa forma:ꝙ si non oēs ⁊c. tertius maliciose non venit nec se excusat vel non cōmittit:⁊ sic alij non pñt procedere:quid fiet de cā illa. ar. ꝙ possūt duo ꝓcedere. lxv. di. si forte ad istar electionis: vt. s̄. de ele. ꝙ sicut. In cōtrarium videtur ꝙ nō pñt q꜡ primo constare debet eis de īpotētia vel volūtate tertij. s̄. e. c. ꝓx. ⁊. s̄. de rescrip. sciscitatus vel potest esse ꝙ hꝫ iustā cām absentie. Quid enim si postea probaret se nō potuisse venire iusta de causa. cassabitur ꝙ factū ē ad istar rei absētis. j. de re iudi. cum bertoldus. itē qualr̄ pñt duo citare tertiū: dum sit par illis:⁊ par in parē nō hꝫ imperium. s̄. de elec. innotuit. ⁊. ff. ad trebel ille a quo. §. tempestiuum si. n. teneretur ad eorum citationē venire:ergo si nō veniret posset eū excōicare:qd̄ nō ē verꝫ ad hꝫ dicas ꝙ citare ñ pñt eū vt veīat:ſꝫ admonē pñt vt veīat ⁊ rogare:⁊ si ñ venerit vsqꝫ ad tertiā monitionē vel rogationē:nec aliud rescripserit:vel si dixerit se velle īteresse ⁊ nō venerit:tūc pñt alij ꝓcedere:q꜡ presumit nolle venire vel nō posse īteresse:⁊ talis ꝑsumptio hēbitur ꝓ responsiōe illius s. ꝙ nō velit vel nō possit venire. ar. iij. q. ix. decernimus. ⁊. ff. de re iudi. ꝯtumacia ⁊ op. arg. lxv. di. si forte. ⁊ sic statiꝫ remanet iurisditio apud alios. s̄. eo. c. ꝓxi. ⁊. j. c. ꝓxi. nec obstat si dicat se tunc nō potuisse veīre:q꜡ potuit alij ꝯmittē vices suas vel se excusarē. j. e. pastoral. §. vlt. nec ē icōueīēs: ꝙ vnus delegatus suppleat negligētiā alterius delegati: vt. s̄. c. ꝓxi. §. sexta. sic etiā ordinarius supplet desidiam delegati. j. de offi. ordi. significauit. Itē talis iudex q negligit iusticiā facē fac litē suā. xxiij. q. dn̄s:⁊ ꝓpter negligentiam iudex remouet. C. de of. ꝑfec. or. si quos. sic ⁊ plat9. j. q. j. §. ecce cum honoris merito ergo cū ꝯstet d̄ negligētia tertij duo procedere possunt.

regino archiepo ⁊ episcopo cephaluden̄.

Q Uum cā que vertit inter mōtis regalis ⁊ rossan̄. archiepos sup ꝗbusdaꝫ decimis panormitano ⁊ capuano archiepis ⁊ tibi frī regiñ. cōmissa fuisset a nobis fine debito terminānda: predictus archiepus montis regalis: sicut accepimus: ad primam panormitani ⁊ capuani archiepoꝝ citatōeꝫ accessit:in quorum pñtia excipiendo ꝓposuit: ꝙ ꝓ duabus cāis eoꝝ nō debēt istare iudicio:tum q꜡ ipsa cā tribus fuerat iudicibus delegata:⁊ idē ab illis[a] duobus tm̄ te fratre reginen̄. incōsulto nec vices tuas super hoc cōmittere ad iudiciū fuerat euocatus:tum q꜡ ante ipsorum citatōeꝫ ⁊ noticiā līrarū ꝑ eadē cā nūciuꝫ[b] suū ad ap. se. transmiserat: i q̄ decre. alex. pape ꝑ. n. sibi affirmabat apertius suffragari. At ijdē archiepi exceptōes ipius nolentes admittere ꝯ̄ eum vt rñderet interlocutoriā sñiam ꝓtulerūt[c]: propt qd̄ ad se. ap. appellauit:⁊ infra. Fraternitati. u. mandamus: quatenus si vobis constiterit[d] predictos archiepos exceptōes ꝑdictas nullatenus admisisse[e]: nō obstante eo qd̄ ꝑ ipsos scm̄ ē decias ipsas ꝗbus ꝑdictus montis regalis archieps se post ꝙ nuncius suus ꝓpter hoc ad se. ap. accesserat: asserit spoliatū: ꝑcipue cū easdē tā sibi ꝙ ecclē sue a se. ap. asserit confirmatas: siue per laicalem potentiam siue per eosdē iudices scm̄ sit: cū[g] fructibus inde ꝑceptis restitui faciatis: audiētes postmodum ꝙtum de iure poteritis ꝗcquid fuerit questionis.

I dem conuentui de conchis

Q Uaꝫ[b] super abbatia monasterij vestri inter vos ⁊. s. quōdam abbatē vestruꝫ fuisset questio agitata: demū super ea ad lesson̄. epm ⁊ abbatē de becco nostre fuerant līe destinate:⁊ infra. Quāuis

b Nuncium. j. de ap. meminimus. ⁊. c. ad hoc sicut. Ar. contra. ij. q. vj. §. eius vero: hodie hec allegatio locū nō habꝫ. j. de ap. vt debitus ī fi.

c Protulerit. ⁊ male ex certa scia:q꜡ appellauit vnde nō valuit ꝙ postea fecerunt.

d Cōstiterit ⁊ in absentia ꝑtis aduerse cōtumacis pōt cōstare li. nō cōtes. j. de ap. interposita. § vlt. ⁊ hic est casus ī quo pōt procedi li. nō ꝯtes. vt pꝫ per decre. ꝑdictam.

e Admisisse. Et ita vꝫ ꝙ in cā appellatiōis sufficit ostēdere se appellasse ex cā probabili: nec est necesse ꝙ probet cāꝫ ap. veram fuisse. si. j. de ap. dilecto. vñ d̄ signatur cōtrariū. j. d̄ ap. interposita vbi appellans dꝫ probare cām appellationis fuisse veram. ⁊. j. d̄ testi. ex parte ade. d̄ hoc dicitur j. de appel. interposita. Quādo dēat ꝓbari veraꝫ fuisse: vel sufficiat ondē se appellasse ex cā ꝓbabili dic vt in. c. ex parte ade.

f Spoliatum. ab illis duobus iudicibus: q mandauerāt eum spoliari.

g Cū fructibus. vel qui ꝑcipi poterunt. j. de rest. spo. grauis. ⁊. xij. q. ij. nō liceat.

b. Q Uam sup abbatia. Casus ita colligitur ex integra. Causa vertebatur iter cōuētū de conchis ⁊. s. quōdam abbatē ipsoꝝ super ipsa abbatia: qua dicebat se fuisse spoliatū iniuste. post multas ⁊ varias cōmissiones obtinuit iste. s. cām cōmitti epo lesson̄. ⁊ abbati de becco siue vall̄ richerie sub hac forma: vt alter solus altero nolente interesse: aut etiā nō valente mādatū aplīcū adimpleret ꝑtibus ī pñtia iudicū cōstitutis pars. r. qui dicebatur intrusus in ꝑiudiciū istius. s. ꝑdictuꝫ epm recusauit tribus d̄ causis: tū q꜡ idē eps cām hēbat cū monasterio suo sup quodā ecclīa sua: tū etiā q꜡ ipsum. r. redeūtē a romana curia nō admisit ad osculū pacis:⁊ q꜡ dicto. r. dixerat ꝙ si posset noceret ei in cā illa:⁊ hoc ꝓbare volebat corā dicto abbate coniudice vel corā arbitris electis a partibus dicto epo admittere hꝫ nolēte ante igressum cāe. fuit ab ipo epo postmodū appellatū: ſꝫ ipsi duo nihilominus iterloquētes appellationē nō tenuisse dcm̄ s. d̄creuerūt restituēdū ꝑdicto r. sup abbatia ꝑpetuū silētiū iponētes prius appellatiōe iterposita ab ipso abbate ne cū eo procederet: vnde cā demū peruenit ad papā dicit hꝫ ꝙ talis sñia nl̄la fuit: q꜡ lꝫ abbas anq̄ꝫ appellaret ab eo solus procedere potuisset: q꜡ cām interlocutus ē cū epo q iā legitie recusatus ē: appellatiōeꝫ ꝑꝑ hoc iterpositam nō tenuisse: ꝑ cōsequentiam cōfessus ē se nō posse ī causa

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

solus abbas anteq̄ꝫ appella/
ref ab eo eo: iuxta[a] formaꝫ lit
teraꝝ nr̄aꝝ ꝓcedere potuissꝫ
qꝛ tn̄ pro eo. ꝙ cū ipso ep̄o in
terlocut⁹ est: appellationem[b]
prius ab eodē ep̄o interpositā
non tenuisse de iure sine ipso
cum posset ⁊ nollet: negocio
interesse: per consequentiam
confessus[c] est se nō posse man
datum ap. adimplē nec sue i
tentionis extitit vt sine coniu
dice suo aliqd diffiniret: ⁊ cū
eo qui iā iudex esse desierat[d]
aliqd sup predicto negocio ri
te disponē nō valebat: volūta
te ac potestate sibi mutua ad
uersantibus[e] cum noluerit qd̄
potuerit ⁊ qd̄ voluerit adim
plere nequiuerit qd̄ a duob⁹
factum fuerat effectum nō po
tuit de iure obtinere.

Idem archiep̄o tol.

Consuluit nos. t. f. vtruꝫ
cum ad recipiendos te/
stes depositiones[f] publican/
das eorum vel sn̄iam proferē
dam peremptorie citatas par
tes ⁊ earum altera se absentat
contumaciter die data: an cir
ca vltimā ptē saltē diei sit i ne
gocio ꝓcedēdum: vel in dieꝫ
expectandū potius subsequē
tem: ⁊ si expectauerit vtrum
contumax iterum sit citand⁹[g]
cū no fuerit die partibus assi
gnata processum. Nos auteꝫ
credimus distinguendū vtrū
iurisditio duret post terminū
peremptorium an expirat in
illo. Si durat in diem alteraꝫ
equitate[h] suadēte poteris ex
pectare: nec erit ps cōtumax
pemptorio elapso citāda: nisi
grām[i] fecerit ei benignitas iu
dicantis. Si aūt expirat: nisi
ptes maxime cum id nouerit
se tibi pn̄tauerit ea hora: qua
congrue possis procedere ad
exequenduꝫ id propter quod
eis legitime terminum[k] pem
ptorium assignasti: extūc[l] exe
qui poteris qd̄ itendis: ne fru
stra iudicialis istātia[m] euane
scat. Ne vero iudicium eccle
siasticum exerceatur in tene
bris: qꝛ iuxta testimonium ve
ritatis qui male agit odit,[n] lu
cem: lꝫ etiam ſm cōsuetudinē
⁊ cōstitutiones legitimas mo
re romane dies a medietate
noctis incipiat[o]: ⁊ in medio

procedere: nec erat sue intētionis vt solus aliqd diffiniret: ⁊ iō cū eo q iā iudex eē desierat disponere aliquid non valebat potestate ac voluntate mutuo sibi aduersantibus. qd̄ a duobus factum est de iure non valet.

a ¶ Iuxta formā q̄ fuit vt alter solus i cā ꝓcederet altero n̄ valen te aut nolente interesse: vt dictū ē in casu.

b ¶ Appellationē iterpositā: qꝛ non admisit recusatiōes ꝓpositas ꝯ ipm ⁊ pōt dici ꝙ ipso facto interlocutus fuit restituēdo cum ip̄o ep̄o: vt dictū ē. ⁊ iponendo silentium aduersario p⁹ illam appellatōeꝫ: qꝛ in itegra n̄ inuenit: ꝙ ambo sup h̄ interlocuti fuissent.

c ¶ Consensus est. ipso. n. facto negamus xp̄m. xj. q. iij. estimant. ⁊ ipso fcō mentimur. xxij. q. v. cauete. ipso facto appellamus j. ꝺ ap. vt nostrū. ⁊. c. dilecti ipso facto hēmus ratū. ff. de iof testa. si ꝓponas. ⁊. l. vl. ff. rem ra. ha. l. iij. § falsus. ⁊ ipso facto reuūciat qs iuri suo: vt ꝯ. e. ti. gratum. ⁊. j. ꝺ his que fi. a maio. par. ca. ex. ore. vbi plura argu. iuenies de hoc. Item argu. ꝙ qui vnum dicit vel facit: plura fac̄ vel dicit. ff. de arbit. celsus. §. j. ⁊. xj. q. iij. estimant. ⁊. c. se. ar. j. de do. ⁊ con. cū dilecti ⁊. ff. qd̄ me. ca. l. j.

d ¶ Desierat. ꝓpter recusationes p̄dictas ⁊ appellatōes.

e ¶ Aduersātibus. Nō ꝙ posse ⁊ velle cōtraria sunt: vt hic nec valet qd̄ valere pōt: qꝛ illud nō vult. nec valet illud quod vult qꝛ illd̄ non potest valere. C. siquis alte. vel sibi multum interest. C. de iure do. si genero. sic. ꝯ. de transla. inter corporalia ꝟsus fi. ff. de mili. testa. l. si miles. ff. de re. dub. in ambiguo. ff. de here. institu. quotiens. Ar. ꝯ. j. de preben. inter cetera. ⁊. c. dilectus. ij. ⁊ potius interpretāda est res vt valeat q̄ꝫ vt pereat j de ver. sig. abbate. ⁊. j. de priuile. in his. Item ar. ꝯ. xij. q. ij. siquos. ff. de contrahen. emp. qui tabernas. ff. de libe. cā. l. j. ⁊. l non solū §. j. ⁊ facit ad hoc insti. de adop. §. vlti. Ar ꝯ. ꝯ. de lec. cum vinton̄. sed ibi soluitur. Itē ar. ꝯ. ff. ꝙ cū fal. tu. l. j. §. j. vbi dr̄ ꝙ lꝫ verus tutor aucte prestet, cū falso tutore: tn̄ tenet ꝙ factum est Sed illud ideo est: qꝛ lꝫ plures sint tutores tn̄ solus pōt administrare. C. de auct. prestan. l. vl. vel cum verus tutor scit se solum esse tutorem. simile huic est. ff. de arbi. praui in fi. ⁊. j. de sen. ⁊ re iudi. ad probandum. io. Itē ar. ꝙ vtile viciatur p inutile. j. eo. super questionum. §. si vero vbi de hoc.

f ¶ Consuluit. depositiones. i. dicta istorum testium.

g ¶ Citādus. videbatur ꝙ pemptoriū fuisset circūductū vt iterū esset citandus. ff. de iudi. ⁊ post pemptorium

h ¶ Equitate. ⁊ quidem equū ē ⁊ honestū in diem aterū expectare: nec statim debet dici ꝯtumax. potuit q̄dem habere iustam cām absentie: ⁊ sic reuocabit̄ sn̄ia j. de re. iudi. cum bertoldus. nec p̄tor festinare debꝫ ad decernendū vt iubeat possidē. ff. de dam. ifec. si finita. §. si forte nō tn̄ est necessariū: nisi velit in diem alterū expectare.

i ¶ Gratiam. ecce quāta ptās datur iudici circa iudicia: vt possit parcere cōtumaci in preiudiciū alteri⁹. C. quō ⁊ quando iudex. l. j. ff. de arbi. si cū dies. §. siquis ex litigatorib⁹. nō eni quicqd iudicis ptāti pmittitur iuris necessitati subijcitur. ff. de iudi. non quicquid. Et est cōtra id. iij. q. ix. c. vl. Item lꝫ iudex possit parcere in ferēdo sn̄iaꝫ termino cōstituto: nō tn̄ pōt ei parcere in expensis ⁊ sūptibus alioqn ipse de suo restituet expensas. C. ꝺ iudi. sancim⁹. Sed hic vı̄ ꝙ de iure mero teneatur expectare vsqꝫ in dieꝫ sequēteꝫ. ff. de verbo. ob. q hoc ano vel ꝙ saltē i suprema hora diei possit iudicare. ij. q. vj. biduuꝫ: ⁊ hoc ideo: qꝛ iudex matutino vespere ⁊ mane ⁊ meridie iudicare pōt in auc. ꝺ iudi. §. sedebunt col. vj. Sed ꝯ videtur. ff. de ori iu. l. ij. §. ⁊ qꝛ. vbi dicit ꝙ incōgruū est ꝙ iudices vespere sedeant: statur potius auctētico. Vel dicas ꝙ nō est contra qꝛ ibi dicit̄ ꝙ incōgruum erat magistratib⁹ hora vespertina in publico esse: ⁊ ideo inuēti fuerunt qnqꝫ viri q eoꝝ vice illa hora fungerent̄: ⁊ sic poti⁹ concordat: ⁊ sic vsqꝫ ad supremā horā ante noctis tenebras iudex ꝓcedere pōt. vt hic in fi. dicit. honestū tn̄ esset iterum ipsum citare ad superandam maliciam ei⁹. ꝯ. j. de do. ⁊ cō. prout. ar. ff. de iudi. ⁊ post edictum.

k ¶ Terminū perēptorium: nisi terminus pemptori⁹ cōstitut⁹ ad sn̄iaꝫ audiēdā non valet sn̄ia i absentia partis alterius. ff. que sn̄ie sine ap. rescin. l. j. § item cū ex edicto. ar. ꝯ. C. quō ⁊ qn̄ iudex. l ij. ꝫ lex ista cōtra loquitur. cū iudex ptes in presentia sua monuit vt certo termio ꝯparerēt ad sn̄iam audiendā: ⁊ tūc siq̄ ps

nõ veniat reuera cõtumax ẽ ⁊ sñia tenet: lʒ ꝑempto/rie ꝑ edictũ nõ fuerit monita: alia lex loquitur cũ absens citatur per edictum in absentia.

k ℂ Extũc ereq. imo videť ꝙ in vltima die q̃ futurꝰ ꝓuatus vel ꝓuandus ẽ: iudicare nõ possit. ff. de fer. ꝑ die. ⁊ ff. de iurisd. om. iu. eũ q. arg. ꝯ ff. de pe l. vl. ꝫ hic vltia die sue iurisditionis teneť iudicare vt hic pʒ.

stremo. ꝫ nõ testẽ. qꝛ frater testať ꝑ fratre. j. de ꝓsũp. lr̃as. ⁊ ꝑ ea nõ iueniť ꝓhibitũ. qꝛ edictũ de testibꝰ ꝓhibitoriũ ẽ. ff. de testi. l. j. ⁊ h̃ iõ qꝛ facilꝰ iueniũť plures iudices q̃ʒ vnꝰ testis.

v ℂ Sine quo. qꝛ mandabať: ꝙ si nõ oẽs: tu frater epe cũ altero ipsoꝝ in cã ꝓced. ꝫ tũc. n. aliꝭ non pñt ꝓcedere sine ipo vel suo subdelegato j. eo. quoniam. §. j.

m ℂ Instantia: id ẽ potestas.

n ℂ Odit lucẽ. sic xviij. q. ij. pernitiosam. vñ ꝓsumitur ꝯ illum q occulte cõfert bñficia. j. vt ec. bene. vt nostrã. xix. di. anastasius. ⁊. lxxxj. di. clericꝰ. ff. de ri. nup. palã. ⁊ melius. l. vl. ff. ꝺ admi tu. nõ existimo. ⁊ tñbre apte sunt ad fabricãdũ falsum. ff. de ven. inspi. l. j. §. si mulier. tñ transactio potest fieri de nocte. C. ꝺ trãsac. nõ minorẽ ⁊ testm̃. ff. ꝺ testa. ad testamentum. §. vl.

o ℂ Incipiat ꝗ̃stũ ad ꝯctus qui pñt fieri q̃libet hora.

p ℂ Legalis. ff. de fer. more romano.

q ℂ Tenebras. qd si iudex processit i tenebris ad luceʒ candele vel ad cõtestationẽ litis vel

noctis definat subsequentis: vnde qꝺ in duabꝰ dimidiatis noctibꝰ agiť: ꝓinde sanxit habendum legalisᵖ auctas acsi qualibet parte lucis agatur. nos tñ eam ꝓcedendi horam congruamq intelligimus: ex q̃ possis ante noctis tenebrasᵠ ꝑficere quod incũbit: Porro discretus iudex in assignatione peremptoꝛij non debet iurisditionem suam nisi necessitas exigit adeo coartare

I dẽ abbati de boꝛdell. ⁊ ꝓori sancti sepulchri.

I Nsinuãte. r. sancti saldati rectoꝛe ad audientiam nostrã ꝑuenit ꝙ cum cãʒ que sup iure parochiali inter ipsũ ⁊. t. vertebatur vingoř. epo et cõiudicibus suis a nobis obtinuerit delegari: postmodum lʒ fuerit in eadẽ questiõe processum: tractu temporis ante difficultatẽ sñie clãculũ idem eṗs dictum. r. in familiarem admisit: sine quo aliꝭ iudices ꝑm ꝙ in nostris litteris mandabatur i causa procedere ñ valebant: ⁊ alter ipsorum conjudicum officialis ẽ epi supra

dicti: ꝑꝑ qꝺ aduerse parti poterat suspectus haberi. vñ cuʒ tam eṗs q̃ officialis predictꝰ vtpote quos ideʒ. r. in iudices postulauit: ⁊ ipse familiaris eoꝛum postmoduʒ est effectꝰ ab aduersa parte possent merito recusari: decisionem ipsius vestre petiit discretioni cõmitti. Quo circa mandamus quatenus si est ita nisi postq̃ familiaris eius est effectus litigare consenseritᵇ: coꝛam illo in causa ꝓm prioꝛum continentiam litterarum ratione preuia procedatis. aliognᶜ partes ad prioꝛum iudicum reuertantᵈ examen

I dẽ ꝓori sancti fridiani

Q Uerenti qd ꝑ een. ec. ⁊ infraᶜ. Si vero delegatus a nobis excommunicet illuʒ qui rei iudicate parere cõtemnit: licet aliquibus videatur ꝙ suo sit functusᶠ officio: vt vlterius non habeat ex delegata sibi iurisditione processum: aliꝭ autem dicant ꝙ iurisditio eius duret donec sententie pareaturᵍ vt interim absoluere possit parere volẽtẽ. nos

r ℂ Officialis. ⁊ ita timeri põt ne trahatur in ꝑtẽ epi ⁊ sic in ꝑtẽ. R. ar. j. de eo qui mit. in pos. cau. rei ser. cũ sicut. ⁊. j. vt li. non conte. accedens. ij.

y ℂ Postmodũ. effectus sic pʒ ꝙ exceptio dilatoria põt ꝓponi post li. cõte. si de nouo incipiat cõpetere. sic. ff. de arbi. ñ distinguemꝰ. §. cũ quidã ⁊. ff. de intero. act. de etate §. ex causa. ⁊. j. de in integ. resti. c. vl.

a ℂ Merito hec cã mouit istũ. R. vt cãʒ faceret aliꝭs cõmitti ne ꝑs aduersa ꝑpter huiusmõi suspitioneʒ recusaret illos iudices ⁊ ipetraret causaʒ aliꝭs cõmitti coꝛã quibus opoꝛtuisset ipʒ R. ꝑꝰmodũ litigare. ⁊ ita ẽ arg ꝙ qs dʒ ꝓuidere ea q̃ pñt facere ꝯ ipm sicut ꝑ ipso ar. xj. q. j. de ꝑsona. vsi. ne obijciatur ⁊c. ff. locati. si quis domum. §. j. ⁊. j. ꝺ ꝓcura. c. j.

b ℂ Consenserit. s. ꝑs aduersa. naʒ ipse. R. cogitur litigare coram eis cuʒ in eos semel cõsenserit ⁊ ipsos impetrauit. j. eo. super questionũ. ⁊. iij. q. iij. offeratur. ⁊. iiij. q. iij. §. venturis. vñ tñ ꝙ ipse. R. eos possit recusare ꝑꝑ nouã cãm sicut eius aduersarius. absurdũ eni eẽt iudiciũ in vnã ꝑtẽ declinare ⁊ ñ in alterã. ff. de arbi. si cũ dies. §. si arbiter. in fi. ar. ff. qꝺ quisqʒ iuris. l. j. ⁊ merito poterant recusari ꝑꝑ familiaritatem. ff. de auc. tuto. quod dicimus in fi. ⁊. C. de his qui ad ec. ꝯfu. l. vl. §. sicubi. ⁊. iij. q. v. constitutus.

sententiã ꝓtulit. nũquid valet qꝺ agitur. credo ꝙ valeat ꝓcessus lʒ ꝓcedi nõ debuerit: dũmodo aliud nõ impediat. ⁊ ꝓcipue si iudex honestus sit cũ hic non dicatur ꝙ si ꝓcessum fuerit nõ valeat. qꝛ multa fieri ñ debent: facta tñ valent. aliꝭ forte ꝯtra. vt iugulent hoĩes surgũt de nocte latrones.

r ℂ Peremptoꝛij. ff. de iudi. nonnunq̃ʒ. j. de in integ resti. tum ex litteris.

s ℂ Coartare. j. de ap. reꝑhensibilis. ⁊. ij. q. vj. appellatoꝛe. ff. ex cu. tu. non tantũ.

t I. Nsinuãte familiarẽ. familiaris repellit iudicẽ sicut ⁊ testem. j. de testi. in lr̃is. nã familiaritas affectio vitatẽ ipedire solet iij. q. v. accusatoꝛes. imo tota familia recusať ꝑꝑ dñm. C si quacũqʒ ꝓdi. po. l. vna ꝫ modica familiaritas nõ nocet. ff. de vbo. sig. late. §. amicos. ⁊ ẽ si. j. de ap ex insinuatione. ⁊. j. vt li. nõ cõte. accedens. ⁊. ꝯ. de rescrip. ad hec. ⁊. ff. de ꝓcur. aut affinitate. hoc tñ aduertas ꝙ minoꝛ cã repellit iudiceʒ q̃ʒ testẽ. qꝛ q̃libet ꝯsanguinitas repellit iudicẽ. j. de ap. po

c ℂ Aliogn. i. si ꝯsenserit litigare coꝛã illo postq̃ʒ sciuit illũ effectũ fuisse familiarẽ. ꝯ. e. gratũ. ⁊. j. de testi. cũ venisset. ⁊. ꝯ. ꝺ elec. cum inter canonicos. ⁊. ff. de iurisdi. om. iudi. est receptũ. ⁊ si non ꝯsenserit dũmodo consentire vellet. non valẽt iste littere. vt. ꝯ. eo. cum inter. b.

d ℂ Reuertanť. hoc iustũ ẽ vt reuertať ad eũ quẽ iniuste dimisit. j. de ap. cũ in ecclesia. ⁊ in expẽsis aduersario ꝯdẽnabiť insup. j. de ap. vt debitus. ⁊. ꝯ. de rescrip. cetex.

e Q Uerenti. ⁊. j. per hoc. j. ꝯtinetur pars istius. j. in ti. de v. sig. c. querenti. ⁊ ibi dicitur quid contineatur ꝑ cẽsuraʒ ecclesiasticam.

f ℂ Offõ. ꝯ. e. in lr̃is. ff. de re iudi. iudex. j. ꝺ iudi. at si clerici i fi.

g ℂ Pareať. cũ effec. ꝯ. e. in lr̃is. ⁊. j. de cle. non resi. relatũ.

82

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Per equitatis placet ergo media via dño pape. ar. ff. de acq. re. do. adeo §. cū ge. vsiv. ius. Cum media semp̄ gaudebā ludere forma. Maior. n. medijs grā rebus inest. ⁊ illud. Me dium tenuere beati.

b ¶ Quadrimestre. in p̄sonali actiōe danī quattuor mēses reo ad soluendū. C. de vsufr. rei iud. l. ij. ⁊ iij. ⁊ si minus tp̄s daret̄ supplet̄ a lege ff. de re iudi. l. iiij. §. si qs ar. ꝯ. j. de re iud. q̄ ad cō sultationē. ⁊ ff. de re iu. l. ij. vbi dr̄ q̄ tp̄s illud pōt artari ⁊ elōgari a iudice. ꝫ illud intelligit̄ fieri cū cāe cognitione ⁊ iusta de cā: alr̄ nō dꝫ artari ⁊ i illa q̄ ad ꝯsultationē. sponte recipit terminū breuiorē in reali ꝟo actione statī si dixerit reus se velle pa rere snīe. alr̄ post decē di es si non fuerit appella tum dꝫ snīa mandari ex ecutioni. ar. insti. de of. iu di. §. j. ⁊ in criminali stati mandanda est executiōi. ar. de pe. di. j. defleāt: alr̄ in c ipit adam. C. de pe. l cum reis. sed hoc est ver generaliter: nisi in casib⁹ q notant̄. xj. q. iij. cū apō. ⁊ tp̄s illō quadrimestre datur a die late snīe si no est appellatū. vel si ē appellatū a die confirmationis snīe. C. de vsur. rei iud. l. ij. ⁊ confessus habet hic ep̄s a die ꝯfessionis. ff. de confes. certū. §. vl. ꝫ si confessus fuerit de crimine nō statim mandabit̄ snīa executiōi: donec p̄nūcietur crimen ꝯ ip̄m: sed in vinculis teneri dꝫ. ff. de custo. ⁊ exhi. re. si ꝯfessus. ⁊ ij. q. j. nos in quēq̄.

tamen per[a] equitatis semitam incedentes presentium auctoritate statuimus vt delegat⁹[a] a nobis non solum vsq̄ ad quadrimestre[b] tēpus quod ad soluendum debitū a lege reo cōceditur sed vsq̄ ad integrum[c] annum iurisditionem sibi cōmissam ad exequendū sententiam valeat exercere sicut obseruatur in illo q ante litis cōte.[d] contumax inuenitur.

Idem cant. archiepiscopo:

Super q̄stionū articulis:[e] de qb⁹ nos ꝯsulere voluisti. t. r. q̄ p̄ ꝯstōnem nostram[f] ꝯsultatiōi[f] alex. pape nullatenus derogat̄[g] sꝫ illa p̄ istam exponit̄ imo in ista verius que i illa fuerant p̄termissa supplētur. ipse nāq̄ r̄ndit q̄ si super cā q̄ alicui ex apostolica delegatiōe cōmittit̄ a p̄sonis ecclesiasticis vna vel pluribus qbus delegatus vt parcat laborib⁹ partiū ⁊ expēsis cause cognitione ipsi⁹ ⁊ testiū examinatiōes snīa sibi reseruata cōmittit[h] ap. fuerit interposita:[i] hui⁹modi ap. intuitu cām indiffinitam relinquere non tenetur. Nos autem statuimus q̄ licꝫ is cui causa cōmittitur: remota ap. non[k] possit eam alijs sine prouocationis[l] obstaculo delegare. Si tamen delegatus a nobis vel iudex quicunque[m] nō tam cognitorem q̄[n] execu

c ¶ Ad integrū annū: sed quare nō pōt exeq̄ snīam suā post annū cū iudex semp̄ teneat̄ snīam suā tueri. ff. ne vis fi. ei q i pos. mitti. nā iudex q̄tū ad futurū tp̄s prospicit p̄tib⁹. ff. si ꝟ. vē. egi. ⁊. l. bar. ꝫ lex illa loq̄t̄ de ordinarijs ne vis fiat ei ⁊c. alie due ll. loquūt̄ in ꝟuitutib⁹ q̄ debent̄ in futurū. ꝫ hic loquit̄ de delegato cui⁹ iurisditio nō ē p̄petua. ꝫ infra certas metas tp̄is fi nit̄ ꝟm q̄ hic dicit. ꝫ pone q̄ post snīam victus inq̄etat actorē. nūgd poꝫ delegatus dꝫ adhuc recognoscere. vr̄ p̄ hāc decre. q̄ sic: cū iurisditio duret vsq̄ ad annū. q̄ nō vr̄ possessionem adeptus q eā statim amisit. ff. de acq. pos. nō vr̄. ar. ff. de here. vel ac. vē. l. ij. §. p̄uenisse. ⁊ §. illud. q̄ cū effectu p̄uenisse dr̄ vt ibi. ꝫ ꝯ vr̄. q̄ fūctus est officio suo. ꝯ. e. in l̄ris. ⁊. ff. de re iu. iu dex: ⁊ q̄ istud ad ordinariū spectat. j. de ap. cū teneamur. Itē q̄ hic noua iniuria ē: ⁊ iō noua interpellatiōe op⁹ ē. ff. de ex cep. rei iudi. l. si mr̄. § j. Pōt dici q̄ lꝫ sit noua iniuria: tn̄ seq̄la est p̄cedētis facti vn̄ ad ip̄m spectat. ar. ff. de institutoria cuicūq̄. §. pe. alit̄ delusoria videnī edicta iudicū. ff. ne qd in lo. pu. l. vl. ⁊. j. de ma. ꝯct. ꝯ infd. ec. c.) ⁊ satis vr̄ q̄ saltē vsq̄ ad annū possit cōpescere ꝯdictores. ⁊ q nō patiūt̄ illū q̄te possidere excōicando illos etiā gn̄aliter. ꝫ nō assumēdo aliquam cognitionē vlteri⁹. ad iudicē. n. delegatū spectat q̄ accidūt añ snīam, ꝫ post snīam nullā cognitionē assumere dꝫ cū iam non hēat nisi merā executionē. vn̄ nō valet si cognoscere vellet vt iudex. C. de execu. rei iudi. si vt p̄ponis. ea ꝟo q̄ accidūt post snīam: spectāt ad ordinariū q̄ ñ agit̄ ex p̄ma cā ꝫ ex noua.

d ¶ Ante litis ꝯtestationē. vr̄ q̄ si iudex delegat⁹ ante litis ꝯtestationē excōicet aliquē p̄ ꝯtumacia q̄ post annū ip̄m absoluere nō possit. ꝫ ꝯ. j. de of. ordi. pastoral. successor in honore ⁊ onere absoluit. itē iudex cepit exercē iurisditionē suā vn̄ p̄petuat. a. ē. j. e. lꝫ. ⁊ ꝯ. c. gratū. ⁊ ita post ānū pōt absoluere. ⁊ q̄ñcū q̄. q̄ eccl̄ia nulli claudit gremium suū. C. ꝯ sū. tri. l. vl ar. ꝯ q̄ post annū absoluere ñ possit ix. q. iij. rursus. ⁊. c. qcūq̄. So. dico q̄ post annū pōt il ñ absoluere ⁊ q̄ñcū q̄: ⁊ p̄cedere i cā q̄ñcunq̄ ille fuit absolut⁹. ⁊ qꝺ dic̄ h q̄ p⁹ ānū ñ pōt illū absoluere: itelligit̄ ꝺ illo q excōicat⁹ fuit post diffinitiuā snīam cui ñ parcebat. vn̄ fuit excōicat⁹ iste. ⁊ talis post ānū absolui ñ pōt ab eodē. q̄ iurisditio expirauit i totū ⁊ q̄ ad executionē oīo. ꝫ vbi quis excōicat̄ añ litis ꝯtestationē vel post li. ꝯte. añ snīam diffinitiuā semp̄ pōt absolui. q̄ iurisditio durat vsq̄ ad snīam latam ⁊ executiōi mandatā ⁊ infra ānū post snīam ⁊ ista l̄ra sic itelligit̄. Si aliqs ꝯtumax ē q ꝯuenit̄ actiōe reali: actor dꝫ mitti in possessionē rei petite cā rei seruāde si ꝯtumax venerit ifra ānū a tp̄e iterlocutorie late: ⁊ si recup̄at possessionē post ānū nō recup̄at possessionem: ꝫ auditur de p̄p̄etate. eodē modo delegat⁹ vsq̄ ad annū suam snīam executioni mādare pōt: postea ꝟo ñ potest. ⁊ in hoc attenditur ista similitudo.

e ¶ Sup̄ questionū. nostrā. que infra sequit̄. ⁊ incipit ꝫ is cui ⁊c. ⁊ p̄tendit̄ vsq̄ ad. §. intentionis.

f ¶ Consultationi. que ē. ꝯ. e. cū te ꝯsulēte. ⁊ ista ponit̄ statim. sibi si sup̄ cā ⁊c. vsq̄ ibi nos statuimus.

g ¶ Derogatur. imo corrigit qui interp̄tatur. ff. ad ter tul. l. j. §. qui operas.

h ¶ Committit. lite ꝯte. vt p̄batur. j. §. porro. ꝟ. vnde ñ forsitan. ad fi.

i ¶ Interposita. ad papam. s.

k ¶ Nō possit. ar. ꝯ. e. ti. pr. in fi. So. vt ibi. j. e. cū. M.

l ¶ Prouocatiōis. hoc iō dicit: q̄m null⁹ pōt cōmittere cām appellatiōe remota nisi p̄nceps. q̄ p̄uilegiū ē p̄ncipis. ff. a qbus ap. nō lꝫ. l. j. in fi.

m ¶ Quicunq̄. q̄ si ordinarius delegat aliquē articulū esse alicui ab eo appellari nō pōt nisi modū excedat p̄ ut seq̄t̄ in l̄ra. nec ēt recusari pōt p̄ eo q̄ sit suspect⁹ qꝺ verū ē si de ꝯsensu p̄tiū dat⁹ sit. ff. de ap. ex consensu.

n ¶ Quā executorē. executor dr̄ p̄p̄rie q rē iudicatam ducit ad effectū. C. ꝺ execu. rei iudi. executorē. ⁊ talis executor p̄tes iudicis sibi vēdicare ñ dꝫ. q̄ ñ hꝫ aliquam cognitionē. C. e. ti. si vt p̄ponis. h aūt ip̄rope dr̄ execu

toꝛ qui aliquē certū articulū exaīat:⁊ de eo cognoſcit ⁊ iō ꝑmiſit ñ tā cognitoꝛez q̄z executoꝛē:puta ꝺ aliqua exceptōe vtrū teſtis ſit audiendus:ꝺ aliquo cōſimili ita ꝙ nullā iuriſditionē hēat:ſ3 tm̄ exeq̄t mādatū:⁊ faciat qꝺ iniūctū ē:⁊ ſi qd dubij fuerit ꝺ3 rferre ꝺlegatoꝛ:⁊ a tali nō appellat̄ niſi modū excedat vt hic dicit̄ ⁊ poſſet foꝛſitan dici ꝙ talis adiutoꝛ h3 iuriſditionē ⁊ coertionez:ar.j.e.ex lr̄is ⁊ tn̄ nō pōt ab eo appellari niſi modū excedat:hodie vero null⁹ pōt appellare ipſo iure niſi ipſe grauetur q̄liſcunq3 ſit iudex ⁊ in quocūq3 articulo pōt appellari ab eo cui cōmiſſa eſt iuriſditio cum cognitiōe:ſi aliq̄3 partē grauauerit j.de ap.vt debitus ⁊ ideo nihil operatur qꝺ dicit appellatione remota.

toꝛē ad aliquē certū articulū quēpiam deputauerit: ab eo niſi modum[a] excedat ñ liceat appellari:dūmō[b] de partiū ꝺputetur vel recipiat̄[c] aſſenſu. Quod ſi delegat⁹ a nobis vl̄ litis[d] exoꝛdiū vl̄ cāe[e] finē:nec dum totū negociūm ei duxerit committendū:ab illo tāq̄ a iudice licite prouocetur[f]:cū etiā lis ante iudicem debeat conteſtari:⁊ cā p. iudicem diffiniri. Intentionis igitur noſtre fuit:ſicut ex tenoꝛe conſtitutiōis ꝑmiſſe poteſt liquide depꝛehendi: quia vt iudicia lis auctoꝛitas liberius valeat exerceri:ꝺlegatus a nobis licite poſſit ⁊ principium ⁊ finem ⁊ medium cauſe ſibi cōmiſſe non ſolū cōiuncti ſ3 etiā diuiſim[h] alij[i] delegar̄. Nō ob. qꝺ dicitur qꝺ iudex ꝺ3 cognoſcere p ſeipm̄ i pꝛincipio[k] i medio ⁊ in fine. cū anteq̄ ferat ſniam vniuerſa q̄ acta ſunt in iudicio:iueſtigare debeat diligenter. Verū cū totaz cām ꝯmittit alicui vl̄ ṗncipiū aut finez ipſius:ab[m] eo tanq̄ a iudice pōt licite pꝛouocari. Cū aūt alicui mediū tantū ꝯmittit ab ipſo tanq̄ ab auditoꝛe ꝓuocari nō poteſt: niſi mandati fines excedat: vel[n] merito ſit ſuſpectus: vnde ne valeat recuſari pꝛouide ſtatuimus[o] vt de partium detur vel recipiatur aſſenſu[p]. Poꝛro[q] cū delegatus a nobis iuriſditionem ſuam in alium trāſſert[r] totam:ſi fuerit appellandum

a Modu3 excedāt qꝺ ſi fecerit appellat̄ ad delegatū non ad delegantem.j.eo.poꝛro.
b Dūmodo.ſupple nec pōt recuſari dūmodo ⁊c.qꝺ patet in.§.verum.vbi papa oñdit qualiter conſtitutio ſua ſit intelligenda.
c Recipiat̄. aſſenſu.h̄ videbat̄ obuiare decre.alex. a contrario ſenſu.
d Litis exoꝛdiū.exoꝛdiū litis pōt appellari.quo ad perpetuandū reſcriptū citatio.ꝺ.eo.gratū.⁊.j.e.l3.⁊.j. ꝺ of.dele.c.vl.⁊.j.ꝺ fo.ꝯpe.ꝓpoſuiſti.⁊.C.ꝺ pſcri.xxx. vel.xl.an.ſicuti in rem.vel quo ad faciendā rē litigioſam oblatio libelli reo inſinuata.C.ꝺ litig.auc̄.litigioſa.ꝓpꝛie vo exoꝛdiū litis eſt litis conteſtatio:tūc enim pꝛeſtatur ſacramentum ꝺ calūnia.j.de iura.calum.cū cām.quod debet fieri i exoꝛdio litis.C.ꝺ iura.calū.l.cū iudices.⁊ ex tūc.i.poſt lit.ꝯteſ.tenet̄ de fructib⁹ ēt bone fidei poſſeſſoꝛ.C.de rei ven.certum.
e Cauſe finē i.cognitionē cū calculo ſnīe que ſimponit finem.cāe.ff.de arbi.diem aūt.ff.de re iudi.l.i.
f
g Pꝛouocetur.ſi grauatur.al's hodie añ ſniam ñ appellatur.j.de ap.vt debitus ⁊.c.interpoſita.
h Per iudicē.ex hoc pꝛobat̄:ꝙ is cui cōmittit̄ litis cōteſtatio ⁊ cāe deciſio iudex ē:⁊ ab eo pōt appellari.
i Diuiſim.i.vnam partem vni ⁊ aliam alij.
k Alij delgare.niſi cā ſit crīalis q̄ nō ꝺlegat̄:ar.ix.q. iij.ſaluo.vbi ꝺ̄ in cōſpectu oīum ⁊c.l3 a ṗncipe poſſit delegari.xxiij.q.iiij.illud.⁊.ff.de teſti.l.iij.§.item diuus.vel niſi ſit iudex appellationis:q ḃm leges nihil pōt delegare.C.de iudi.auc̄.ad hoc. ḃm canones ſec⁹ de quo auc̄.hic ſit mentio cui delegatur p hanc decretalem ſaltē ꝙ delegatus quicūq3 ſit:vel cāe ṗncipalis ſine appellatōe pōt cōmittē vices ſuas ḃ3 teōꝛē hu1⁹ decreta.

k In ṗncipio.i.q̄d obtiet ḃm leges vt iudex coꝛā eo i ṗncipio faciat litē cōteſtari:⁊ p ſe ferat ſniam:media vo cōmittat ꝯſiliarijs ſuis ſed ſemel etiā audiat negociū in medio i auc̄.vt defuncti ſeu funera defunctoꝛū.§.illud ⁊.§.ſe.col.v.auc̄.de exhibē.re.§.ſi vo col.v. ⁊.C.de iudi.auc̄.ad hec ḃm canones aliter: vt h̄ dicit̄. Itē ḃm leges tm̄ ſuis ꝯſiliaris cōmittit iudex exaīatione: vt i ꝺcā auc̄.ad hec. ⁊ in auc̄. de iudi.§.ſiquis aūt col.vj. ḃm canones ꝯmittit cuicunq3 vult.j.e.paſtoꝛal̄.
l Inueſtigare. hoc nō h3 locū qn̄ ꝯmittit finez.
m Ab eo. cui ṗncipiū vel finē cōmittit ḃm qꝺ determinat̄.j.§.pri.qn̄3 ad papā qn̄q3 ad ipſum delegatū pōt apppellari.
n Vel merito. ſupple vl̄ rcuſari niſi merito ⁊c.
o Statuimus. nō ſtatuit.ſi conſulendo dixit: dūmō ꝺ partiū ꝺputet̄ aſſenſu:ne poſſit rcuſari.b.
p Aſſenſu.⁊ iō poſtea recuſari nō pōt.ſemel ei3 iudex electus recuſari ñ pōt.ꝺ.e.iſinuante.⁊.iij.q. iij.offeratur.⁊.xxxij.q.v.hoꝛrendus.appellare tn̄ poſſu3 ab eo non tn̄ eum recuſare.ff.de ap.ex cōſenſu.ff qui ſatiſda.cog.arbitro l3 ſit contrarium.ar.j.de re iudi.cām que.nō eſt ꝯ̄rium: q2 ibi fuit appellatum:⁊ qꝺ dicit ibi in ꝯfirmatione ſnīe:ꝙ de cōmuni ꝯſenſu fuit cā cōmiſſa:illa nō fuit,cā q2 ſnīa fuit cōfirmata.ſed q2 appellans non pꝛobauit ꝙ ſnīa fuiſſet iniqua. Item contra.ij.q.vj.a iudicibus.ſed illꝺ loquitur ꝺ arbitris compꝛomiſſarijs a quibus non appellatur.C.de arbi.l.j. Ite3 ar.ꝙ aſſeſſoꝛ q participat exaīationi cāe ⁊ ſilib⁹.ff.de offi.aſſeſ.l.j de cōſenſu partium eſt eligendus:ar.hic ⁊.ij.q.vj.placuit.⁊.xj.q.j.c.iij. Sed ſi partes non conueniant:eligat iudex non ſuſpectū.ar.j.de ap.cum ſpāli.⁊.j.c.pꝛoxi.in fi.⁊ illu3 recipient partes etiam inuite:q2 iudicium inuitum redditur.ff. de vbo.ob.inter ſtipulantem.§.j.v.non foꝛſan.⁊ pꝛecedentibus verbis.§ ſi vero.⁊.§ quando vo.t.
q Poꝛro §.iſte reſpicit.§.nos.⁊ pri.§.verum.
r Tranſfert totā nō tamē iudicis ꝺādi licentiam ꝯmittē pōt: l3 illud ſit de iuriſditione.ff.de iuriſd.om iu.l.iij.in fi.nec pōt cōmittere remota appellatōe.⁊ h̄ iō:q2 illā nō h3 ex commiſſione ſed a lege.C.de iud.a iudice.⁊.j eo.paſtoꝛalis.j.Rñ.⁊.c. qm̄.vñ in aliū eā trāſferre nequit:⁊ ſic hic ſalte3 nō tranſfert i aliū:q2 ſi hoc poſſet ſubdelegatus poſſet aliū ꝺlegare qꝺ ēē nō pōt.j.de ap.cū cām.ꝓterea q̄lit̄ pōt abdicare a ſe iuriſditionē ſaltē ſine licētia ei⁹ a quo h3 eā.vt.ff.de offi.ꝓconſu.l.ſolent.ij.Rñ.cū teneat̄ exequi mādatū ipſius ēt ſi ſit,perq̄3 ꝺ ꝺuorum.xix.di.in memoꝛiā.⁊.c.di.ꝯ moꝛē.L3.n.iudex committat totā cām alicui.nihilominus retinet iuriſditionem.l3 ali⁹ habeat exercitiū illi⁹ cāe.ff.de of.ei⁹ cui mā.ē iuriſ.l.j.§.vlti.⁊.ff.ꝺ iuriſ.om.iu.moꝛe.⁊ l.⁊.q2.⁊ reuocare poteſt qn̄ vult.ff.ꝺ iudi iudiciū ſoluitur. Dicas ꝙ leges ille oēs q̄ dicūt ꝙ non pōt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nō[a] ad eū sed ad nos appella
ri debebit. Cū aūt sibi aliquid
de iurisditōe reseruat si cā[b] sit
ei ap.re. cōmissa: nō ad nos sꝫ
ad eū de iure poterit appella
ri. Vñ si forsan appelletur[c] ab
eo: cui media cāe cōmittit: si
ue cognitor aut executor dicaꝝ: vel quod melius est audi
tor[d] ꝓ eoꝝ vel mandati fines
excedat vel merito[e] sit suspe
ctus nihilominus tñ delega-
tus a nobis, iuxta cōsultatōēꝫ[f]
ꝑmissam cām poterit diffinirꝭ:
vt parcaꝝ laboribus partiuꝫ ⁊
expēsis. Quē[g] vero delegatus
a nobis deputauerit audito-
rē: neutra partium poterit re
cusare: nisi coram[h] eo iustam
recusationis causaꝫ ostendat.

Si vero duo sunt a princi
pe delegati: ⁊ vnꝰ cōmittit vi
ces[i] suas alteri: ille nec[k] potest
nec debet ap.re. ꝓcedere: nec
cām alij ðlegare[l]: cū is i con
missione facta duobꝰ cōtieaꝝ
expssuꝫ: vt ap.re. alit possit ꝓ
cedē sine reliq̄: si nō[m] pñt ābo
pariter interesse: qꝛ ꝙ pōt ex
sola iurisditōe sibi a ꝑncipe ð
legata: nō pōt cū iurisditōe si
bi a ꝯdelegato cōmissa. vñ si
ab eo fuerit appellatū: lꝫ ali
quibꝰ[n] visuꝫ fuerit: ꝙ ad dele
gatū valeat appellari: nob tñ
vꝫ: ꝙ ad[o] ꝑmū dūtaxat appel
lādū ē ðlegātē ꝑ[p] rōnem su
pius[p] assignatam. Eius[q] er
go appellatio: ð quo tua fra.
nobis scripsit: si nostre ꝯstituti

al dicare a se iurisditōem: ⁊ ꝓrie ad hoc iducte itelligūt de
iudicibꝰ ordinarijs nisi renūciēt i totū: ⁊ illi pñt qñcūqꝫ suo
carēt si totā cām ꝯmittāt sꝫ in delegato secꝰ ē: cū ꝓpriū nil
hēat: sꝫ eius q mādauit. ff. ðof. eius cui mā. ē iurisd. l. gcūqꝫ
§. q mādatū. ⁊ iō nil reseruat si totā iurisditōeꝫ ꝯmittit. Sꝫ
nūqd ðlegatus pōt cō
mittē totā cāꝫ retenta si
bi executōe sñie. satis vi
deꝝ ꝙ possit: qꝛ illud est
de iurisditōe sua: sꝫ tūc
ad eū appellari ñ posset
qꝛ nihil hꝫ iurisditōnis
quantū ad cognitōnem
cāe. sꝫ solā executōeꝫ. vñ
vlterius partes iudicis
assumere nō posset. C. de
excu. rei iudi. si vt ꝓpo-
nis. T. dixit ꝙ ñ pōt: qꝛ
sñiando ðsinit eē iudex
sꝫ illa nō videꝝ rō: qꝛ ille
nō semētiat: ⁊ quātū ad
executōꝫ durat iurisditō
j. e. pastoralis. ⁊ hꝫ dcm̄
t. delegatus nō possꝫ exe
qui sñiam suā: qð falsuꝫ
ē. s. e. significasti. b.
a Nō ad eū lex idistin
cte dicit ꝙ si delegatus
ꝯmitrit alij cām: ad euꝫ
est appellandū. C. qui ꝓ
suaꝫ iurisdi. l. vna. ⁊ illa i
telligitur ꝫm istā: qñ nō
cōmittit totū: vel aliꝝ ꝫm leges. Itē aliud ꝯriū vꝫ: ff. quis ⁊ a
quo appel. l. i. in fi. vbi dꝫ ꝙ si iudex ðlegatus delegat alij cām
si ab illo vltio appelleꝝ: nō appellabiꝝ ad ipꝫ q eū dedit: sꝫ ad
iudicē illius q dedit illū a quo appellaꝝ: ⁊ ita ꝯdicit huic ꝙ
dicit nō ad eū sꝫ ad nos. ⁊ intelligas illa ꝫm istā: vt dcm̄ est de
alia: qꝛ ibi totū ꝯmisit: ⁊ ita ꝯcordat huic qñ totū cōmisit. C. q
pro sua iurisdi. l. vna. vel aliter ꝫm leges. ⁊ aliter ꝑ cāones.
b Si cā sit ei. ap. re. maxie. qꝛ idē ē si nō sit remota. qꝛ vtro
qꝫ casu appellaꝝ ad eū ⁊ nō ad papā ⁊ qꝛ ipso iure hodie re
mota ē añ sñiam. j. de ap. vt debitꝰ. Alij cōtradicūt ꝙ si ñ ē re
mota appellatio i lr̄is: appellatur ad papā omisso delegato ip
sius: sic pōt appellari ad papā ab alijs iudicibꝰ quolibet me
dio omisso. ꝙ ꝑus dixi: verius credo. ar. s. e. c. in pn. vꝫ. ꝙ si sup
c Appelletur. ad papam. (⁊ c. cuꝫ te ꝯsulente. ⁊c̄.
d Auditor. taꝝ potiꝰ dꝫ hr̄e notionē qꝫ iurisditōꝫ. ff. ð re iu.
ꝑtor ait i pn. ⁊ dic notōeꝫ. i. cognitōꝫ et iurisdi. ff. ð vꝫ. si. notōꝫ
e Merito supple: vt recusetur pro eo ꝙ merito etc̄.
f Consultatōem ꝑmissā. s. alexandri q̄ ponitur i pn. vꝫ. ꝙ si su
per cā. et hic iterpretaꝝ in quo casu illa intelligatur.
g Quem vero. supple vel recusari nisi merito etc̄.
h Corā eo. i. corā ðlegato a papa: et iō i isto cāu cā suspitōnis
nō probaꝝ corā arbitris: cū alꝭ gnāle sit ꝙ cā suspitōis proba
ri debeat corā arbitris. j. ð ap. secūdo requiris. et. c. cuꝫ spāli.
idem credo si ordinarius delegat cām.
i Vices suas simplr̄ ꝯmittēs vices suas: totū cōmisisse vꝫ.
j. ð inrepa. ex lr̄is. et. j. de dona. pastoral. et ar. op. ff. ð tutel. l. iij
i fi. et. C. ð excu. tu. l. ij. et op. ar. j. e. venerabil. vbi ē hꝫ expssū. qꝛ
functꝰ ē offō suo vices suas cōmittendo: vt ibi dicit.
k Nec pōt ap. re. procedē. hodie nō hꝫ locū hoc qð dicit nō
potest appellatione remota procedere: qꝛ ipso iure appellatō

remota est. j. de appel. vt debitus. ⁊ ita propter hoc ñ
viciatur iurisditio istius qui recipit cōmissionē a cō
socio: qꝛ ⁊ si vulneratur sua iurisditio per alteriꝰ cō
missionem: releuatur ipso iure vt ab illo nō appelleꝝ
nisi grauetur per illam decre. vt debitus.
l Delegare. hoc
ē im ñ pōt cū sit ð
legatꝰ ab alio q̄ꝫ
a ꝑncipe. j. de ap.
cū cāꝫ q. ff. ð of. ꝓ
cō. legatus. ⁊ C. ð
iudi. a iudice. nisi
vbi ðlegatus ē ad
vniuersitatē cārū
ff. de iudi. cū ꝑtor
§. i. ff. quis ⁊ a q̄
ap. l. i. §. i. ar. ꝯ. j. ð
re iudi. cū bertol
dus. sꝫ illa non te
net i hoc ꝑ decre.
ꝑdic. j. ð appel. cū
cāꝫ q. Itē hic hēs
ꝙ minus dignuꝫ
trahit ad se magis
dignū: ar. s. ð tē.
ordi. lr̄as. ⁊ s. e. cū
sup. Ar. ꝯtra. j. de
ꝯse. ec. vel alta. ꝙ
in dubijs. ⁊ j. ð ce
le. mis. cū marthe
vꝫ. ꝑterea pōt dici.
⁊ C. de pe. hē. her
ditas. ⁊ xiij. q. ij. nō estimemꝰ. ⁊ ff. ð solu. si aliei. ⁊ C.
ð ap. ꝑcipimꝰ. §. vlt. Itā hēs ꝙ cū res trāsit ð vna ꝑso
na ad aliā. nō trāsit cū suo ꝑuilegio vel sua cā vel ho
nore vel onere. sic. xij. q. ij. q māumittiꝝ. ar. ꝯ. xvi. q. i.
sigs laicꝰ. ⁊ j. de pig. ex lr̄is. sic qñqꝫ aliquod ius ieffi
cax ē apud vnū ⁊ si ille mādet illud ius alij: efficax ē
apud illū. s. ð elec. suffraganeis. ff. ð noua. doli mali.
m Si nō possunt ambo. hic patet ex isto. §. ꝙ qñ dꝫ
in cōmissione: ꝙ si ambo in causa procedere non po-
testis alter nihilominus procedat: ꝙ ille q nō pōt iter
esse pōt ꝯmittē vices suas. siue ergo apponaꝝ clausu
la illa: ꝙ si ambo: vel ꝙ si nō oēs ⁊c̄. siue nō apponaꝝ
iudex pōt semꝑ ꝯmittē vices suas cū hēat illð a lege
j. c. pri. ⁊ j. de ap. cū cām que. ⁊ C. ð iudi a iudice. Hic
ꝯsueuit illud queri: vtꝝ cōiudices teneanꝝ admitteꝝ
subdelegatum a cōiudice suo qui interesse ñ pōt. ⁊ vꝫ
ꝙ nō qꝛ iam extat ꝯditio. j. e. corā. ⁊ ibi istā qōnē ex
plicabimus. Sed illud q̄ritur an inuitis partibus iu
dex possit alij cāꝫ subdelegare. vtiqꝫ cuꝫ hoc habeat
lege vt dicunt iura predicta. ⁊ j. e q̄m i. Rñ. ⁊ ita nul
li facit iniuriā q vtiꝝ iure suo. s. ð elec. cū eccl̄a vulte
rana. Sꝫ q̄riꝝ vtꝝ delegatꝰ postq̄ꝫ ꝯmisit vices suas i
totū an possit postea reuocare. videꝝ ꝙ sic. nā iudiciū
soluitur vetāte eo q iudicare iussit. ff. de iudi. iudiciū
Dicas ꝙ si ille cui ꝯmisit suscepit subdelegatōeꝫ ⁊ ea
vti cepit postea eā reuocaꝝ ñ pōt. j. c. venerabil. Si vo
nō vult suscipe. tūc posset nihilominꝰ postea ꝓcedeꝝ
aliogn poterit eā bene re integra reuocare. qꝛ ver-
ba intelligenda sunt cum effectu. j. de cle. non resi. re-
latum. ff. quod quisqꝫ iur. l. i. §. hec auteꝫ verba. ⁊ ita

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

notauerunt in hac decre. ino. iiij. ⁊ gof. s. e. §. porro. in verbo illo totam. ⁊ idē dicit inno. papa. j. e. venerabili qđ sola commissio nō sufficit etiā si subdelegatus eā recepit: nisi sequat̄ citatio quo minus eā reuocare possit: ⁊ ita sententiauit inno. vt nō. in decre. venerabili. qđ pꝫ ex eo qꝫ mortuo delegato re integra subdelegat⁹ postea pcedere nō pōt. j. e. li. ⁊ eadē rōe mortuo sbdelegato re integra: delegat⁹ resumit iurisditionē hac rōne: q2 iurisditio delegati re integra existēte apd subdelegatū nō ē plene trāslata: nec delegat⁹ plene dī functus offō suo: nisi citatōe secuta p subdelegatū: vt pꝫ i decre. venerabili. T. dixit qꝫ si subdelegat⁹ recepit subdelegatōez postea reuocari nō pōt ⁊ idē dixit .b. sed postea mutauit: vt supra dicitur. Ordinarius quādocūqꝫ potest reuocare iurisditionem in quo casu intelligitur illa lex iudicium. ⁊ ff. de offic. proconsu. solēt §. i. sed si partem iurisditionis delegatus sibi retinuit: potest reuocar̄. s. e. § porro. ⁊ per legeꝫ predictaꝫ iudiciuꝫ soluit̄. Sed pōe qꝫ vn⁹ delegatoꝝ cōmitit consocio partē iurisditiōis: si ille grauauerit partē: ad quē appellabit̄. ad cōdelegatū nō: q2 par est illi: ⁊ a pari ad parē nō apellat̄. ff. de appell. l. i. ⁊ ij. q. vj. āterioꝝ. § allo videlicet. j. de appella. dilecti. ij. nec cōsoci⁹ a q̄ appellatū est posset cognoscere: imo si hoc vellet: hoc ipso pderet iurisditionem. s. codeꝫ cum super. Argumen. contra. ff. quando appella. sit. l. i. §. sed ⁊ si preses. ⁊ §. precedenti ibi appellatur ab ordine ⁊ preside ad ipsum presidē tātum: argumentum decimaseptima distinctione multis. ibi enim appellatur a metropolitano ad conciliuꝫ in quo ipse habet interesse: ⁊ ita in hoc casu appellabitur ab isto ad eum ⁊ condelegatum. Quidam dicunt qꝫ bene valet appellatio ad ipsum ⁊ condelegatū ⁊ idē est si vnus committit alij a suo iudice: quia si tunc appellatur ab illis: appellari debet ad ipsum ⁊ condelegatum: argumen. huiusmodi. §. per contrarium sensū. Credo qꝫ in nullo istorum casuū taliter sit appellandū si enim vnus vellet confirmare illud quod fecit: ⁊ alter cassaret: nihil esset. Dico ergo qꝫ ad superiorem in talibus est appellandum. s. e. §. porro. ⁊ quod dicit. s. non ad nos: sed ad eum est appellandum: intelligendū est quando vnus solus est iudex: vel si plures essēt ⁊ omnes committunt alijs vel vni soli retenta sibi parte iurisditionis vices suas: al's qualitercunqꝫ permisceat̄ sēper est appellandum ad papam: quicquid alij dicant. ⁊ hoc idem dicit laur. propter rationes premissas. ⁊ idem sequeretur qꝫ vnus solus posset procedere quod nō est veruꝫ: precipue quando causa cōmittitur

onis occasione ad nostraꝫ audientiaꝫ appellauit: p eo qꝫ delegat⁹ a nob̄ reseruata sibi diffinitiua snīa audientiā cause cōmisit[z] qbusdam: qui de partium assensu nec dati sunt nec recepti[s] nisi ɔtra eos iustaꝫ recusatōis causaꝫ ostenderit: vt vel paratus fuerit ostenderit coram iudice delegato: non debuit īpedire: quo min⁹ pcederent auditores: q etiā si tanqꝫ suspecti fuissent: merito recusari deberent: delegatus tñ a nobis nihilominus, potuisset sublato ap. diffugio cām iudicialiter expedire. Qđ si iustaꝫ recusationis cām noluit admittere delegat⁹: sꝫ coram suspectis eum litigare cogebat: a[t] tali grauamine licite potuit ad nostram audientiam appellare: quicqd post app. h⁹i est presumptum: iudicari debet irritum[t] ⁊ inane.

Idem episcopo belieñ.

Pastoralis[u] officij: ⁊ infra. Consul. t. duximus respondenduꝫ: quod cum delegato a pncipe iurisditio dādi iudicē sit a lege concessa[x]: dūmō ipse exonerare[y] seipm maliciose non querat: potest

simpliciter sine clausula illa: qꝫ si ambo ⁊c̄. sed dicunt si esset in litteris illa clausula: qꝫ si ambo: vel qꝫ si nō oēs ⁊c̄. tunc pōt pcedere delegatus: quia reseruauit sibi aliquid de iurisditione: q2 tunc ertat conditio: quia ille a quo fuit appellatuꝫ: non debet cognoscere de appellatione: sed hoc non credo: quia non intendit papa delegare istis causam principalē ⁊ appellationem. b.

n ¶ Aliquibus. s. alexandri in antiqua compilatione: de ap. nos in eminenti.

o ¶ Ad primum: quia in totum commissit. ergo a contrario: si reseruauit sibi iurisditionem ad ipꝫ delegatum debuit appellari: ⁊ hoc potest respicere quod sequitur: eius ergo ⁊ cetera.

p ¶ Superius. s. e. c. §. porro.

q ¶ Eius ergo. concludit ex premissis trib⁹. §. porro. §. quem vero. ⁊ §. si vero. ⁊ est ar. a toto in quantitate: sic. j. c. proximo. §. i. ⁊. ix. q. iij. cum simus. ⁊ hic respondet secundo aticulo questionuꝫ.

r ¶ Commisit. lite coram se prius contestata: ⁊ idem est ante litis contestationeꝫ.

s ¶ Recepit. nec poterat recusari nisi ⁊c̄.

t ¶ A tali grauamine. ⁊ reuera a grauamine: quia periculosum est sub iudice litigare suspecto. iij. q. v. quia suspecti. ⁊. j. de appel. cum speciali. vnde quicquid fit post appellationem legitimam debet in irritum reuocari. supra eodem cum causam. ⁊ hic in fine.

u ¶ Pastoralis. delegatus a papa causam sibi commissaꝫ alij committere voluit ille noluit eam recipere. querit̄ vtruꝫ delegatus possit eum compellere.

x ¶ Concessa. C. de iudi. a iudice. ⁊. j. de appel. cum cām. que ⁊ j. e. quoniam.

y ¶ Exonerare. non videtur qꝫ iudex possit committere causam: nisi cum iusta causa impeditus interesse non potest. s. eodem: si pro debilitare. ⁊. s. de rescrip. sciscitatus. C. de pedaneis iu. l. ij. ff. de iudi. l. vltima. argumen. j. de testi. in nomine domini. quod non est verum: immo cum de iuris beneficio hoc habeat potest committere vices suas. ff. de offi. eius cui manda. est iurisdit. l. i. ⁊. s. eodem. c. proximo. ⁊. j. eodem quoniam. sed nunquid statim credendum est iudici cum scribit se non posse interesse. non videtur: nisi de hoc constet: vt. s. eodem prudentiam. primo respon. Si enim crederetur passim cuilibet iudici: quilibet se posset maliciose exonerare cum vellet: argumen. ff. de vaca. mu. l. i. ⁊. l. pretor argumentum contra. j. de re. iudi. cum super in parte decisa. Solutio non est presumendum qꝫ iudex maliciose causam committat. dubia enim in meliorem partem debemus intepretrari. infra de regulis iuris. estote. ⁊. ff. de regulis iuris semper in dubijs. ⁊ de quolibet presumendum est bonum: nisi contrarium appareat. s. de scruti. c. vno. ⁊. j. de presumpt. dudum. ⁊ siquis dicat hoc factum in fraudem: illud debet pbare. ff. de proba. quotiens. §. qui dolum.

84

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

cōpellere renitētē[a] eo ꝙ iuri ſ
ditio illa n ullius videreṫ eſſe
momēti: ſi coertionē[b] aliquaꝫ
nō hēret. Delegat⁹ dꝫ tñ ſolli
cite prouidē vt ſi pſonis ſupio
ribus exigente neceſſitate ne
gociū duxerit delegandū: i co
actionibus inferendis digni
tati deferat ⁊ pſone. ¶ Item
cū totū negociuꝫ aliȷ̇ poſſit cō
mittere delegatus ſicut ſupi⁹
eſt expſſum: citationis[d] officiū
pōt cuilibꝫ diſcretiōe[e] puia de
mandare: ac punire[f] merito
contēptoreꝫ. Preterea poſtu
laſti: ſi cum a ſnia lata auc̄te
litteraꝝ noſtraꝝ in qbus ē ibi
bita fuerit appellatū. ⁊ lr̄e p⁹
ap. ad iudices alios emanaue
rint: an ad mandatum poſteri
orum iudicum executio ſnie a
prioribus delegata debeat re
tardari: vt priores iudices ip
ſam neqꝫ per ſe neqꝫ per alioſ
exequanṫ. Nos aūt inig. t. t. r.
ꝙ cum ap. cām ex[g] certa ſcien
tia iudicibus aliȷ̇s cōmittim⁹
cognoſcendam: ap. videmur
recipere: ac iuriſditionē prio
rum iudicū reuocare: vt inte
rim executio ſententie ſuſpen
datur: donec ap. merita pleni
us ſint diſcuſſa[h]. ⁊ ifra. Quia
vero ſepe contingit ꝙ execu
tio ſententie ordinario demā
datur: queſiuiſti an ſi ipſam i
iuſtam eſſe cognouerit: debe
at eam executioni mandare:
an ſit ei potius ſubſiſtendū at
tendētes itaqꝫ ꝙ nō cognitio
ſed executio tm̄ demādaṫ: ei
dē rn̄demus ꝙ cū ordinari⁹
teneaṫ obſequi delegato: ⁊ ſi
ſciat ſniam illā iniuſtā: exequi
nihilomin⁹ tenetur[k] eādē niſi
apđ eū efficē poſſit vt ab hoc

¶ Remittentē. ſic pꝫ ꝙ aliqs cōpellendus ē inuitus ſuſcipe
iudiciū etiā hō alterius fori. C. q p ſua iuriſditione. l. vna. cir
ca fi. ff. de mune. ⁊ hono. muneꝝ §. iudicādi neceſſitas: niſi ad
uocatus q nō pōt cogi alibi ꝗꝫ in ſuo foro ſuſcipe iudicium. C.
de aduo. diuer. iudi. ſancim⁹. in fi. ⁊ hoc in delegato a pncipe
ꝫ ordinarius nō pōt co
gere hoīem alteri⁹ fori. ff
đ iu. om. iu. l. vl. ff. đ tu ⁊
cura. da. ab his. l. j. ⁊. iiȷ̇. ⁊
j. de offi. ordi. paſtoralis
ſed nemo poteſt cogi vt
arbitrium ſuſcipiat. ff. de
arbi. l. iiȷ̇. §. j. ſed poſtq̄ꝫ ſu
ſcepit dꝫ cōpelli. vti. d. §.

b ¶ Si coertionē iuriſdi
tio ſine coertione nulla ē
ff. de offi. eius cui mā. eſt
iuriſdi. l. vl. ⁊. j. c. pr. veꝝ
tñ verbū coercendi maio
rem continet aiaduerſio
nem. ff. de offi. pcon. me
miniſſe. in fi. immo q de
legat pcipit. C. qui p ſua
iuriſdi. l. vna in pn. ⁊ pre
ceptū neceſſitateꝫ habet
xuiȷ̇. q. j. qđ debetur. ⁊ iui
tus quis delegatur. ar. ff
de mu. ⁊ bo. munerum §
iudicandi. C. de aduo. di
uer. iudi. ſancimus. in fi.

c Supioribus. puta in
dignitate cōſtitutus. ſ̄. e.
ſane. l. di. cōtumaces. ⁊ lo
di. cū btūs. ⁊. j. de maio. ⁊
ob. p tuas. ⁊. iȷ̇. q. viiȷ̇. qſqſ

d ¶ Citationis officiū. ar. a toto inquātitate. ar. ſ̄. e. c. pri. §. ei⁹
ergo. ⁊. xj. q. iiȷ̇. cū ſimus in pn.

e ¶ Diſcretiōe. q̄ ē mr̄ oiuꝫ ꝟtutū. ſ̄. đ of. cu. c. j. ⁊. j q. v. pn̄tiū.

f ¶ Punire. ſ̄. §. pri. ⁊. ſ̄. e. ſane.

g ¶ Ex certa ſcia. certā ſciam intell'go ſi in lr̄ts appellatōis
fit mētio de pceſſu cāe: ⁊ de appellatiōe interpoſita: ⁊ de exce
ptiōe ppoſita. ⁊ hoc ē veꝝ qñ appellaṫ a grauamie añ ſniam. j
de ap. vt debit⁹. ꝫ ſi appellaṫ a diffinitiua ſnia: ibi nō ē neceſ
ſe dicere niſi: appello ab iniqua ſnia a tali iudice lata. ⁊ de tali
appellatione hic fit mētio. ff. de ap. ⁊ ſi apud.

h ¶ Diſcuſſa. ſub ꝯfirmatiōe vel caſſatiōe. ꝫ pone ꝙ iudices
appellatiōis pnūciauerūt male appellatū. ⁊ ſic ꝯfirmauerunt
ſniam latā. q̄ro qs mādabit ſniam executiōi. viꝫ pmi iudices
vel ſcđi. qdā dicūt ꝙ pmi ar. ſumētes ex illa lr̄a interim execu
tio ſnie ſuſpendaṫ. ꝫ vr̄ ꝙ eoꝝ iuriſditio ſit reuocata ex eo qđ
dicit iuriſditionē poꝝ iudicū videmur reuocare. ar. C. de epi.
audi. in auc̄. ſiqs litigantiū. ⁊ iō meli⁹ vr̄ ꝙ ſecūdi iudices de
beāt eā mādare executiōi vt dicit. t. ⁊ ꝙ ſcđi hoc facere debeāt
vr̄ ꝙ ſi iudices appellatiōis ꝯfirmarēt ſniam vltia die anni a
tpe pꝫ ꝙ pmi iudices nō pñt eā mandare executiōi cū iuriſdi
tio ſua quo ad oia expirauerit. ſ̄. e. querēti. ꝫ illud ē verū vbi
ñ ē appellatū ſicut videmus ꝙ iudices appellationis añ diffi
nitiuam ſniam: ſi pnūciant appellationē legitimā pcedūt po
ſtea i pncipali. j. de ap. vt debit⁹. ⁊. c. cū in eccliа. ⁊ etiaꝫ idē eſt
in diffinitiua qñqꝫ. C. de re. cre. gnāliter. §. ⁊ ſi iudex. ſic dicen
dū ē ꝙ illi q ꝯfirmāt diffinitiuā ſniam debēt facere qđ ſupeſt
ad faciendū. ꝫ ſiue pmi ſiue ſcđi hoc faciāt ñ refert q̄ꝫtū ad eṫ

fectū ſnie ſi pm⁹ iudex fuit ordinari⁹: ſatis pōt dici. ꝙ
exequeṫ ipſe ſuā ſniam cū ſua iuriſditio ſit ppetua ꝫ
vr̄ ꝙ ſcđus iudex debeat poti⁹ eā exeq. qꝛ ex ſcđa ſnia
agiṫ p actionē i factū ⁊ ñ ex pma vt no. j. e. corā. ⁊. ff. đ
his q nō. iſa. l. furti. ⁊ iō iudex ap. eā dꝫ exeq nō pm⁹.

i ¶ Et ſi ſciat. Ad
itelligentiā ei⁹ qđ
hic dr̄ no. ꝙ ē exe
cutio mera ⁊ ē exe
cutio mixta. mera
executio dr̄ qñ pti
b⁹ pn̄tib⁹ cognitū
ē đ cā ab aliquo: ⁊
⁊ ille mādat alicui
ꝙ ſuā ſniaꝫ exeqṫ
C. de execu. rei iu.
executorē talis. ex
ecutor nō dꝫ audi
re exceptiōes ⁊ de
tali executiōe hic
loquiṫ. ⁊. C. đ exe.
rei iudi. ſi vt ppo
nis. ⁊. j. de re iu. đ
cetero. ⁊. ff. đ iud.
ſi ptor. j. rn̄ſo. vbi
ſententiatum fuit
ꝯ abſenteꝫ. ⁊ expo
ne ſi ſciat illā ſen
tentiā latā iniuſtā
id eſt ꝯ ius litigato
ris lataꝫ. qꝛ ſuper
hoc nullam hꝫ co
gnitionē ⁊ iō dicit
⁊ ſi ñ cognitio ſed
executio ⁊c̄. vñ illā
dꝫ tm̄ ſimplr̄ mādaṫ executōi. ſec⁹ ſi ſciat illā nl'lā vt ſi
eēt lata auc̄te falaꝝ lr̄aꝝ. j. đ falſa. ſup eo. vñ iudex dele
gatus nō habuit iuriſditionē vel per falſa inſtr̄a vel
per dolū aduerſariȷ̇ ⁊ ſi iſta obiȷ̇ciāṫ corā executore iſto
ſupſedere dꝫ executioni: dūmodo malicioſe vel calū
nioſe huiuſmodi nō pponanṫ. ⁊ tūc refert negocium
ſupiori. j. de re iudi. de cetero. ⁊. ſ̄. e. ſiqñ. ⁊. C. ſi ex fal. in
ſtru. iudicati. ⁊. ff. de iudi. ſi ptor. §. marcell⁹. ſi executō
talis eēt ordinari⁹ ⁊ deputat⁹ executiōib⁹ ſniaꝝ dꝫ ad
mittere talē exceptionē. vt dixit lex ſi ptor. §. marcellus
calūnioſe iō dixi. qꝛ ſi hoc eēt ñ deberet differri execu
tio. C. ad. l. cor. de fal. l. iȷ̇. vbi crimē falſi obiȷ̇ciebaṫ cā
morāde ſolutiōis ⁊ iō executio nō differṫ cū ſalua ſit
ei poſtea qō falſi vt ibi. Mixta dr̄ executio q̄ hꝫ cogni
tionē ānexā vt cū papa mādat alicui reſtitui rē ſuam:
vel mādat alicui dari bñficiū coram tali executore ad
mittunṫ legitīe exceptiōes q̄ꝫtūcūqꝫ abſolute ſcribat. ſ̄
e. ex pte. iȷ̇. ⁊. xxv. q iȷ̇. ⁊ ſi nō cognitio. ⁊. ſ̄. đ reſcrip ſiqñ
⁊. c. cum adeo. ⁊. ſ̄. de eta: ⁊ quali. accepimus. Et nota
ꝙ a mero executore nō appellaṫ niſi excedat modū ap
pellationis. C. quoꝝ ap. nō reci. ab executore. ⁊. j. de re
iudi. ꝙ ad ꝯſultationē i fi. ⁊. iȷ̇. q. vj. ſub illo. §. ſūt quoꝝ
ꝟ. ab executore. ⁊. ſ̄. c. pr. §. veꝝ. ⁊. §. ſe. ꝫ ille nō dr̄ ppe
executor. ꝫ auditor vt ibi dr̄. ꝫ a mixto executore bene
appellaṫ ſi admittat legitimā exceptionē. vel alſ ptes
grauauerit. j. đ ap. dilcō. ⁊. c. vt debit⁹. ſ̄. đ eta. ⁊ q̄. c. ac
cepim⁹. itē no. ꝙ nō ſemp obediēdū ē iudici ſi euident

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

iniquū ē mādatū ipsius siue ꝯtra ius.xxiij q.j.qd cul
pat.⁊ xj.q.iij.nō sēp.⁊ duob⁹.c.se.⁊.l.di.sigs ꝑpostea
sec⁹ si al's fuerit iiustū.xxiij.q.v.lex eťna.⁊.c.cū minister
lʒ ñ sit obediēdū iniq̄ ꝑcepto iudicis: vt dicūt iura h
pr.signata.h ꝑceptū iā nō dr iniquū imo iustū ē.i.ꝺ ri
goꝛe iuris iductū
⁊ iō ē exequendū
nā ex quo snia la
ta ē lʒ iniusta ⁊ cō
tra ius litigatoris
a q̄ ñ ē appellatuʒ
elapso decēdio de
iuris rigoꝛ mādā
da ē executiōi.ar.
C.vt li.pē.l vlt spō
tanea.n.app.omis
sio turpitudinem
purgat q̄ snie ine
rat.ar.ff.ꝺ ꝯdi.ob
tur.cām.l.si turpē
vel si appellauit se
cūdo ⁊ succubuit.
⁊ hoc ēt de rigore
iuris introductuʒ
ē nec litē dʒ refri
cārī snia lata vt ali
qs sit litiū finis.j.
ꝺ do.⁊ ꝯtu.finē.⁊
c.venerabilis.si p
iniuriā iudicis sit
dānat⁹ ꝯq̄ra ē de
ipo.j.ꝺ ēp.⁊ vē.si vēditoꝛi.C.ꝺ euic.emptoꝛ fūdi.ff.de
euic.si p ipꝛudētiā.⁊ insti.ꝺ ob.que ex q̄.deli.in pn.

k ¶ Tenet eādē.ar.ꝯ.hu.⁊ ei⁹ seq̄ces q dicūt ꝙ iudex
nō dʒ ferre sniam ſm allegata si hēat ꝯsciam lesam in
ꝯtrariū ꝫ dʒ cām alij delegare.ꝫ si nō posset alij delega
re cū sit subdelegat⁹ a delegato: qd fiet.ſm eū trepida
uerūt timoꝛe vbi nō erat timoꝛ.ꝑnūciet ergo in noīe
dñi ſm allegata ⁊ deponat ꝯsciam lesam.iij.q.vij.iudi
cet.⁊ iudex q ꝯ ꝯsciam aliqd facit in grauamē ptis pu
nitur.vt in decre.inno.iij.j.de sen.⁊ re iudi.cū eterni.b

l ¶ A rege.si.xviij di.si eps.p hoc pʒ ꝙ hec clausula si
nō oēs ⁊c.nō spectat ad tpales ipotentias.qꝛ ſm h iu
dex qui nūq̄ nō posset interesse: nō posset alij cōmitte
re vices suas.Sed videtur ꝙ iudex iste potius teneať
obedire mandato pape q̄ʒ archiepō vel regi: vt.xj.q.ij
qui resistit.ff.de re iudi.ꝯtra pupillū.ꝫ cum vtriq̄ʒ pos
sit obedire diuersis tempoꝛibus vel etiam vtriq̄ʒ obedi
re teneť ff.de operi.liber.quoꝛum libertus: immo pro
pter pꝛopꝛia commoda potest deferere iudiciuʒ.ff.de
iudi.si lōg⁹.

m ¶ Puniat.forte ad interesse.vel pōt ei iponere mul
tam.i.penā pecuniariā.C.de spoꝛ.l.ij.vel ad arbitriuʒ
iudicis ex quo pena statuta certa sup hoc nō est.ꝫ.e.ꝺ
causis.vel excōmunicet illum quia impedit iurisditio
nem iudicis.vt.ꝫ.c.j.⁊.c.pterea.

n ¶ Neutri parti suspecte.hoc semper est faciendum.
.de ap.cum speciali.

o ¶ Appellatiōe remota.ꝯ.ꝫ.c.pr.si do.⁊.§.nos autē.
⁊.ff a qbus ap.nō lʒ.l.j.in fi.dic ꝙ spāle ē hic: vt iudex
delegatus possit cōmittere cām remota appellatione
n odium illius q ꝑcurauit absentiam iudicis.ꝫ hodie

locum hic nō habet.quia appellatio ipso iure remota est: vnde
nullus pōt appellare ab aliquo iudice nisi grauetur.j.ꝺ app.
vt debitus.Uel dic ꝙ nō cōmittit ap.re.ꝫ auctoꝛitate hui⁹ de
cre.subdelegatus ꝑcedit ap.re.⁊ statutū fuit hic i isto casu ꝙ
subdelegatus ꝑcedit ap.re.in odiū illius qui ꝑcurauit absen
tiam delegati.⁊ ita nō est
ꝯ.qꝺ satis pʒ p hāc decre.
⁊ eodē modo itelligitur
j.e.cum.R.vbi dr ꝙ dele
gat⁹ cām cōmittit ap.re.ꝫ
illud fit ex ꝑcepto pape ñ
p cōmissionē delegati qꝛ
delegatus nihil cōmittit
ibi iudex electus ꝑcedit
ap.re.auctate illi⁹ dec.cū
R.hʒ tenoꝛē pmaꝝ lraꝝ.

onere ipsum absoluat.⁊ ifra
¶ Cū aūt sepe cōtingit ꝙ ad
diē quē iudex delegatus a no
bis ptib⁹ assignauit eaꝝ alte
ro ꝑcurante vt negociuʒ pro
rogetur iudiciū ipʒ a rege vel
archiepō euocari.nos peruer
soꝝ volentes malignitatibus
obuiare: decernimus vt si de
legato cōstiterit hoc fuisse ali
cuius partis malicia procura
tū ipsam puniat[m] aiaduersiōe
cōdigna: ⁊ ne aliqꝺ lucruʒ ex
h⁹i fraude repoꝛtet: persone
neutri[n] pti suspecte q̄tum ad
diē illū cōmittat illud negoci
um audiendū q̄ in ipso ap.re.
ꝑcedat: nisi forte partes ꝯsen
serint negociū ꝑrogari.
Idē abbati sci hilarij ⁊ ma
gistro.g.ca.teruisiñ.

Ex litteris [p] pꝛiarche gra
deñ.⁊ ifra.Mādamus
quaten⁹: nisi vobis ꝯstiterit.ꝙ
lre q̄ scꝺo loco ad archipsby
teꝝ paduanū impetrate dicū
tur de ꝑoꝛibus lris ad pmice
riū grādeñ.⁊ plebanū sancte
sophie obtētis expssam [q] fece
rint mētionē vt p secūdas pri
me appareant reuocate cum
ꝑmos iudices auc̄te litterarū
nostraꝝ iurisditionem nō sit
dubium habuisse: quaʒ potue
runt postmodū pꝛiarche quo
ad executionem snie deman
dare: ex qua coertionē ēt idē
pꝛiarcha receperat cū h⁹i de
mandata iurisditio delusoꝛia
videretur si subdelegat⁹ h⁹i

p ¶ Ex litteris.Casus in
ter.a.psbyteꝝ ⁊ ca
nonicos sancte iustine cō
trouersia vertebatur sup
canōicatu sancte iustine.
ꝑmo fuit cā cōmissa ad
petitionem canonicoꝛuʒ
sancte iustine pꝛimicerio
grandeñ.⁊ plebano san
cte sophie super eo ꝙ idē
psbyter se clericum ipsi⁹
ecclesie asserebat secūdo
ad petitionem.a.pꝛesby
teri impetrate fuerūt.alie
littere archipsbꝛo padua
no: in quibus de ꝑoꝛibus vt dicebatur: mentio nō fiebat: tan
dem archipsbꝛ paduanus.quia clerici sancte iustine nō re
cipiebant illum psbꝛum in socium ⁊ in fratrem illos excōmu
nicatos fecit publice denūciari: postea pmicerius ⁊ plebanus
mandauerunt patriarche grandeñ.vt dictos clericos denūci
aret non esse excōmunicatos cum in secundis litteris de ꝑoꝛi
bus mentio non fiebat.sed cum patriarcha exequi vellet man
datum sibi iniunctum: archidiaconus castellanus ipsum im
pediuit.vnde patriarcha archidiaconum illum supposuit ec
clesiastico interdicto.ꝑpter hoc fuit oꝛta inter ipsos cōtrouer
sia: ⁊ sic qꝺ delata est ad papam.Sed quia nō potuit pape de
facto ipso plene constare: mādat quibusdam iudicibus vt sup
litteris ipsis veritatem inquirant.⁊ si constiterit euidenter ꝙ
secunde littere non reuocent pmas sententiam latam in archi
diaconum castellanum vsq̄ʒ ad debitam satisfactioneʒ faciā
obseruari.si autem constiterit euidenter ꝙ secūde littere exp
se reuocent pꝛimas: sententiam patriarche denūciet irritaʒ ⁊
inanem: cum nullam receperit a pmis iudicibus qui iam re
uocati fuerant iurisditionem.

q ¶ Expssam fecit mentionē.puta qꝛ nō ꝯtinēt seriem rei siue
facti.j.de coha.cle.⁊ mulie.sup co.⁊.ff.de ap.si expssisset.⁊.j.ꝺ
re iudi.inter monasteriū.vel quia simplr fecit mentionem ꝺ ec
clesia illa: tacito de alijs litteris.j.de do.⁊ ꝯtu.c.ij.

r ¶ Si subdelegatus.s.patriarcha.hic euidenter appet ꝙ iu
dex subdelegatus ⁊ etiam merus executoꝛ qualis erat patri
archa hʒ coertionem.j.de re iudi.cum bertoldus.ver.aliogn
⁊.ꝫ.c.pr.j.rñ.⁊ etiaʒ delatus ab epo.xj.q.j.ꝑuenit: imo ⁊ sbde
legatus ſm leges habet iurisditionem.s.modicam coertionē.
C.de spoꝛtu.l.ij.⁊.ff.ꝺ offi.eius cui manda.est iurisdi.l.vltima
⁊.C.de defensi.ciuita.debitoꝛes.⁊.ff.siquis ius dicenti nō ob
tempera.l.j.immo ⁊ arbiter habet coertionem.ff.de arbitris

coertionem aliquā nō h̄ēret interdicti s̄niā ab eodē pa triarcha i castellis archidia. p̄mulgatam: p eo q̄ eiusdē p̄triarche executionē impedi ens eius lr̄as q̄bus mandatū p̄oꝝ iudicū nūciabat legi in publicū non p̄misit: tādiu fa ciatis inuiolabilit̄ obseruari do nec eidē p̄triarche de iniuriis irrogatis sufficient̄ fuerit[a] sa tisfactū. Si ꝟo p̄stiterit p̄mas lr̄as p secūdas legitie r̄uoca tas: cū appeat p̄mos iudices iurisditōē nullā p̄eit⁹ habuis se ⁊ ita cōstet p p̄sequētiā p̄tri archā ipsū nō recepisse iuris ditionē vel coertionē aliq̄ ab eisdē: p̄dicti interdicti s̄niam denuncietis[b] irritā ⁊ inanē[c].

Idē episcopo picta.

LIcet[d] vndiq̄: ⁊ infra. Cū igit̄ duxeris regrendū si causam tribus iudicib⁹ dele gamus apponi i litteris illis illā clausulam facientes: q̄ si nō oēs his exequēdis poteri tis interesse: duo vestrum ni hilominus exequantur: ⁊ vn⁹ postq̄ commiserit cuidam ex illis vices suas de medio fit sublatus: tertius vt suspectus merito recusef: an colega su perstes suo nomine ac defun cti possit negociū diffinir̄. In quit. t. t. r q̄ si iurisditiōe a suo sibi collega d̄legata eo viuēte vti[e] n̄ ceperit: q̄ mādatū h⁹i re integra[f] morte mādatoris ex pirauit nō h̄z sol⁹ officium iu dicandi. Si vero ante mortē illius iurisditione vti ceperit taliter demandata: vices suas ⁊ illius poterit adimplere.

Idem. episcopo baioceñ.

QUm i iure[g] p̄itus: ⁊ infra Preterea q̄siuisti: cum tibi ab aliquo sub hac forma mandaf̄: auct̄e qua fungor in iungo[h] vt talem denuncies ex communicationis s̄nie subia cere: ac tibi sup mandato apo stolico hesitandi ab aliq̄ non sit facta fides: an mandatum huiusmodi exequi tenearis. Sup quo tibi huiusmodi da mus r̄n̄sum: q̄ nisi de[i] manda to se. apo. cert⁹ extiteris: exeq non cogeris quod mandatur

Idē parisieñ. ⁊ treceñ. epis ⁊ abbati sancti genouefe.

QUm olim abbas ⁊ con uentus vergiliacen. sua nob p̄q̄stione mōstrassent: q̄ comes altisiodoreñ. quoddā stagnū molendinum ⁊ domū in terra eoꝝ p̄struere nitebaf̄ in ipsorum preiudicium ⁊ gra

non ex oibus. ⁊ ff. d̄ iudi. l. ij. in fi. Dicūt tñ q̄dam: q̄ d̄legatus ab ordinario nō h̄z aliq̄ coertionē. ij. q. vj. q̄sq̄s. ⁊ ff. d̄ re iudi. a diuo pio: ⁊ j. de fo. p̄pe. siq̄s p̄ clericū. nisi lis sit cōtestata co rā ipso: in auc. de litig. §. oēz. coll. viij. ⁊ sic nō pōt mittere i pos sessionē. ff. de iurisdic. om. iu. iubere. sed q̄ possit i possessionē mittere: dicit lex. ff. d̄ of. eius cui. man. est iur. co gnitio. §. vlti. sed illa iu bere. loquitur d̄ possessio ne: q̄ ius tribuit. illa co gnitio. d̄ alia possessiōe loquitur q̄ ius nō tribuit q̄ fit causa custodie

a ¶ Fuerit satisfactum. h̄ obtinet vbi q̄s excōi caf̄ p crie. siue p manife sta offensa: vt prius satis faciat q̄z absoluatur. j. d̄ ver. sig. si ex parte. si vero p p̄tumacia vel occulto delicto statiz d̄z absolui prestito iuramento: q̄ sta bit mandato eccl̄ie: vt ibi d̄r. Sed p̄dicit. j. de ap. qua fronte. §. sane. sed il la non p̄dicit imo p̄cor dat ibi excōicatus fuit p p̄tumacia vel alia cā: que nō fuit māifesta vt dic. t. Sz obstat quod ibi d̄r: vel qualibet alia causa: Lau. dicit: q̄ ideo statim recepta cautione absol uif̄: ne in excōicatione d̄ cedat. Sed dic cū. t. q̄ n̄ p̄dicit: ⁊ q̄ dicit p quali bet alia cā: que nō sit ma nifesta: q̄ si cā illa non ē manifesta: statim d̄z ab solui ante satisfactionem nec tenef̄ satisfacere nec d̄z p̄pelli: nisi p̄mo p̄stet d̄ illa iniuria: vel offensa

b ¶ Denuncietis irritam ex hoc p̄z: q̄ s̄nia q̄ nulla est: non est executioni mā danda. Immo exequēti i pune non parcif̄: ar. s̄. e. siq̄s: imo ⁊ violēter resi sti p̄t ei vt h̄. sic r̄sisti pōt officiali veniēti ad accipiendū bōa alic⁹ nisi pri⁹ ab ip̄atoꝛ forma fuerit data. C. d̄ iur. fisci p̄hibitū ē li. x. lz ita sit n̄ tñ patriarcha iste tenef̄ iniuriaꝝ: cum hoc igno raret: q̄ putabat s̄niam aliquam fuisse: ar. ff. vi. bo. rap. l. ij. §. si publicanus: ar. j. de sen. ex. sacro.

c ¶ Et inanē. vtpote latā a iudice n̄ suo: potest notari arg. q̄ patriarcha siue archieps̄ n̄ est iudex ordinari⁹ i p̄uincia: ar. i. q. xiij. p̄questus. s̄z hic nō p̄cedebat p̄triarcha ordinaria pote

d state. imo delegata tm̄: ⁊ sic nō colligitur illud: arg. hic. Licet vndiq̄z. oēs. s̄. e. prudentiam.

e ¶ Vti n̄ cepit saltem p̄citatōēz. s̄. e. gratum. j. d̄ of. l. c. vlt. ff. de iudi. siq̄uis p⁹ea. ff. d̄ polli. l. i. ff. d̄ ne. ge. nā ⁊ si fu⁹. §. si vnio.

f ¶ Re integra. ⁊ sic soluitur mandatū, re integra morte alteri us tā mandatoris q̄z mandatarij: ⁊ idē est si reuocef̄ exp̄sse re integra: insti. man. §. recte. soluitur ⁊ morte liti gatoris re integra. s̄. de rescrip. significauit. argu. ff. q̄ satisda. co. si decesserit. Arg. p̄. ff. famil. hercis. si filia §. neratius. Item ar. p̄. q̄ nō soluatur morte litigatoris j. d̄ iu. q̄. v. ⁊. ff. d̄ fideicō. lib. l. cū q̄rif̄. Q d̄ aūt dici tur morte manda toris finif̄ māda tū: illd̄ veꝝ ē nisi sit tale mandatū q̄d p⁹ mortē necesse sit adiplef̄. ff. mā si vero nō r̄mune rādi. §. vlti. Sed pōe: q̄ plures cau se cōmittāf̄ p vnū rescript. citatio fit i vna cā ⁊ n̄ i alia nunq̄d p̄petuatur iurisditio sup alijs ar. q̄ nō. ij. q. iij. §. notandum v̄. a bo litio. ⁊ ij. que. vj. § diffinitiua. ⁊ §. q̄n̄ q̄z. ar. ff. de ap. cū in vna. ⁊ ff. d̄ neg. ge. nam ⁊ seruus. §. sed si vnio. ff. d̄ minor. etiam. §. ex causa. Argu. cōtra q̄ q̄ztū ad omnes sit perpetuata iu risditio C. d̄ duo bus reis. l. vlti. ve rum est: q̄ non est perpetuata iurisdi tio: nisi in causa illa pro qua cita tō facta est: vnde mortuo mādato re expirat iurisdi tio q̄ntū ad alias Sz q̄d si moriaf̄ ante declaratōem reꝝ facta citatōe ar. q̄ non pōt pro cedere. s̄. d̄ rescri. pastoralis in fi. q̄ plures cause intelliguntur lz contra vnum tm̄: ar. j. titu. p̄ri. nouit. Item q̄d si delegatus nō morif̄: s̄z deponif̄: n̄ p̄cederet: q̄d si excōicaf̄. tūc p̄cede ret delegatus: q̄ morte naturali p̄firmatur donatio ⁊ nō ciuili. ff. de dona. inter vi. ⁊ vx. cum hic status. §. si donato. ⁊ infra de cel. mis. cū marthe. §. certum. argu. contra in decre. innoccen. iiij. de offi. vica. romana.

g ¶ Cum in iure. hec est pars decre. quā habes supra de elec. cum in iuf̄. bernar.

h ¶ Iniungo. vt. s̄. de rescrip. cum contingat. b.

i ¶ De mandato sedis. hoc valde notabile est: q̄ lz ex hibeatur s̄nia delegati: ei tamen non creditur nec p̄su mitur pro sententia: nisi ostendaf̄ commissio: nec cre

uamen. ⁊ epo ⁊ thesaurario niuernēsi cōmisimus cām ipaȝ ꝑ quoꝝ lr̄as accepimus ꝙ lite sup ꝑ petitionibꝰ eccl'e cōt. receptis vtriqȝ testibus ⁊ attestatōibus publicatis: cuȝ sup dcis testiuȝ iter partes fuisset post moduȝ disputāduȝ: tādē pars comitis ꝓposuit ꝙ de dānis i nemoribus ⁊ rebus alijs datis: sup qbus testes deponere videbanꝭ cognoscere nō debeant: cū i rescripto nr̄o nulla ꝺ dānis mētio hēreꝭ: ⁊ ifra. Judices autē inter locuti sūt: ꝙ super dānis datis a comite ad eos cognitio ꝑtinebat. q̄ audito comes ad ap. bn̄ficiuȝ cōuolauit: vn̄ ipsuȝ iudices euocatuȝ ⁊ nec ꝑ se nec ꝑ rn̄salem idoneuȝ cōparētē excōicationis vīculo astrixerunt: ⁊ ifra. Qꝛ vero sup dānis datis aūqꝫ lis fuēit ꝯtestata nequaqꝫ ad dictos iudices cognitio ꝑtinebat. cū i rescripto nulla ꝺ illis mentio hēretur: nec ad ipsos potuerit iurisditio ꝓrogari cuȝ ꝓcurator ad illa solum modo itelligaꝭ cōstitutꝰ: q̄ in cōmissionis lr̄is inueniūꝭ expressa. ⁊ post ꝙ comes publicatis attestatōibus itellexit super his fuisse depositum: ꝑtinus ꝯdixit. nos eosdē iudices ꝓnunciauimus minꝰ iuste interlocutos fuisse: ac sepedictum comitē: qui ob h̄ ad ap. bn̄ficium cōuolauit: excōicatōis sētētia non fuisse ligatuȝ.

Idem senon̄. archiepiscopo.

Cum olim magr̄. s. ⁊ b. archidiaconatuȝ ⁊ prepositurā adinuiceȝ ꝑmutassent: ⁊ infra. Verum dictus. b. delegatis nr̄is ñ deferēs: immo verius deleganti sigilla violauit illoꝝ: ⁊ scripta q̄ nobis fuerant presentāda non erubuit apire: q postmodum in nr̄a ꝑn̄tia cōstitutus aduersario ꝑsente in excusatōeȝ suā ꝓposuit ꝙ iudices ꝓperā ꝓcesserāt ꝯ ipm̄: ⁊ acta i scptꝭ minꝰ fidꝛ redegissent. vñ timēs ne lr̄as portaret vrie illorum scripta

ditur iudici: si se delegatum dicat: infra de testi. cū a nobis. ⁊ idē dicꝭ lex i arbitro: qꝛ nō staꝭ v̄bo eiꝰ: si dicit iuramētū a partibꝰ interpositū. C. de arbi. l. iiij. §. sin āt. C. ꝺ mā. ꝑn. l. vna. Caueat gcūqȝ q̄ ipetrat a ꝑncipe cāȝ ꝯmitti alicui ꝺlegari: vt si sn̄ia lata fuerit ꝓ co a delegato ita bn̄ custodiat ꝯmissionē sic ipaȝ sn̄iaȝ lapsu tꝑis. n si ꝯuenireꝭ ⁊ ondereꝭ sn̄iaȝ sine ꝯmissiōe ñ valeret ei nisi probaret de cōmissione sn̄ie vero ordinarij semꝑ staꝭ: et ꝓ ea ꝑsumitur: qꝛ ibi cōstat de iurisditione: infra de re iudi. sicut. ⁊. ij. q. vi. hoc ēt. l. iu. Si ñ publicatū fuissꝫ rescriptū in iudicio videꝭ ꝙ sufficiat si de hoc ꝯstat. lꝫ postea sit admissum. j. de priuile. cū oliȝ. C. ꝺ testa. publicati. ⁊. j. ꝺ fi. instru. c. fi. itē si sētētia redacta ē in publicā chartam videtur ꝙ sufficiat infra de testi. significauit. ⁊ i auc. vt fratrū filij. §. i. colla. ix. lꝫ sit arg. ꝯ. j. de re iudi. cū inter vos. Itē sufficit si hꝫ subscriptionē testiū. xvi. q. iij. §. pōt. Sꝫ videꝭ ꝙ hodie sufficiat solus tabellio ad iponēdū fidē sn̄ie infra ꝺ probat. qm̄ ꝯtra falsaȝ. Ut nulla sit dubitatio. ita dꝫ fieri ꝙ auctoritate iudicis r̄scriptū dn̄i pape solēniter in publicam formā redactū iseraꝭ in i pa sn̄ia iudicis aucte ⁊ alia istr̄a ꝓcuratoria qꝛ idē iuris ē ꝺ illis. vt si ondereꝭ sn̄ia lata i ꝑsonā ꝓcuratoris. vel si ndici. vl' i ꝯriū si ñ ꝯstaret ꝺ mādato ꝓcuratorio sn̄ia ñ valeret: nec staret ei si negareꝭ illū fuisse ꝓcuratorē. sꝫ postq̄ȝ i ipa sn̄ia iseruntꝭ huiusmōi istr̄a ⁊ rescriptū iudicis aucte stabiꝭ postea sn̄ie etiā si originalia rescripta nō appareāt. C. ꝺ testa. publicati. Idē caueat i sn̄ia excōicatōis: vt q absolutꝰ ē custodiat istr̄m siue lr̄as absolutōis ꝑ quas iutꝰ existat: si ei obijcereꝭ excōicatio. al's possꝫ ei ꝑiculū generari. vt. s. ꝺ elec. venerabilē. ⁊. j. ꝺ cle. ex. mi. ꝓposuit. ar. op. ꝙ ita sit faciēdū

k Cum oliȝ i rescripto. ⁊ iō ñ valuit qꝺ fc̄m ē si formā mādati trāsgressi sūt. s. ꝺ rescrip. cū dilecta.

l Cū procurator. q simpliciter ꝯstitutus fuit ad cāȝ ꝑdictis iudicibꝰ ꝺlegatā. et nō. ꝙ lꝫ ꝑ ꝑncipales ꝑsōas possꝫ fieri ꝓrogatō iurisditōis. ff. ꝺ iu. l. ij. § sꝫ et iudꝛ et l. ꝺ q̄ re. §. i ꝑ ꝓcuratorē tn̄ fieri ñ ꝑt: cū ꝺ h̄ ñ fuit cogitatū qñ ꝯstitutꝰ fuit ꝓcurator: ar. ff. ꝺ auro ⁊ argēto. le. si ita ff. ꝺ trāsac. cū aqliana. ff. ꝺ ꝯdicē. ꝑ. rutilia polla. ⁊. C. ꝺ trāsac. trāsactōis. si. ff. de iureiu. iusiurandū. §. ꝓcurator. ⁊. xxij. q. ij neqȝ arbitreꝭ. Qualiter fiet ꝓrogatō dr̄. j. e. ꝑ. ⁊. g. ꝑtextu eis vnius articuli nō debēt sup alio ꝓbatōes admitti. C. g legitimā ꝑsonā. l. vl. ⁊. ff. ꝺ iureiur. si duo patrōi. §. iulianus circa fi. ⁊ talia dicta nō valēt: cū iurēt super alio articulo. j. de testi. de testibus.

m Protinꝰ ꝯdixit. Ex hoc videꝭ ꝙ si ꝓcuratō fines mādati excedit domino sciente: ꝙ preiudicet dn̄o: nisi statim ꝯdicat. arg. liiij. distin. si seruꝰ sciēte. ar. j. ꝺ his q̄ fi. a pla. si. cō. ca. c. ij. ff. qꝺ cū eo q i alie. po. l. vl. ff. ꝺ isti. sꝫ ⁊ si i ꝑn. ff. ad macedo. si filiꝰ. ij. C. ꝺ nup. si vt ꝓponis. ⁊ si iudex sciētibꝰ ꝑtibꝰ excessit fines. ēt mādati: ⁊ ꝑiudicat. ar. C. cōmunia vtriusqȝ iudicij. l. ij. al's non preiudicat fc̄m procuratoris domino ignorāti. C. ꝺ ꝓcu. si procurator. ff. ꝺ procu. si procuratoris ignrātis. Itē no. ꝙ lꝫ procurator ñ possit ꝓrogare cāȝ ꝺ re ad rē: tn̄ vꝫ ꝙ possꝫ ꝓrogaꝭ ꝺ tꝑe ad tꝑs: qꝛ q dat procuratorē vt ꝯfestim agat itelligendū ē ꝑmittē procuratori ⁊ postea litē pagē. ff. de procura. q procuratorē. itē procurator mādatū prorogare pōt ad id qꝺ ē prope mādatū. s. ꝺ elec. i cāisꝰ. s. ꝺ renū. pꝰ trāslatōȝ. ⁊. ff. iud. sol. iā tn̄. §. vl. ⁊ ꝓrogat ad ea q̄ sūt ꝑparatoria mādato. ff. ꝺ ꝓcu. ad rē nobilē. ⁊. l. ad legatū ⁊ accessoriū ipiꝰ: sūt seqlā. ff. ꝺ isti. t. cuicūqȝ. §. si ei quē i fi. Prorogatō ꝺ re i rē iuito reo ñ valꝫ ꝺficiēte iurisditōe. qꝛ ipatō iuito reo ñ ꝑt extēdē rescriptū ad al's res q̄s i rescripto ñ exꝑssit. vt i. c. isto ꝯtigit. sꝫ ꝑ recōuētōȝ bn̄ extēdiꝭ ad res al's iuito actorē: ꝺ qbꝰ nulla mētio hita ē i rescripto: si actor ꝑsistē velit i sua petitōe. s. eo dē prudētiā i fi. ⁊ ē rō. j. ꝺ mutuis pe. c. i. b.

n Legatū. qꝛ ñ hēbāt iurisditōeȝ sup dānis. ⁊ sic supra co. ex lr̄is. vn̄ possꝫ agere ꝯ iudices ad iteresse q eū iniuste excōicanerūt. j. de sen. ex. sacro. ⁊ hic error eos excusare nō pōt.

o Cum oliȝ. h̄ ꝺcr. ⁊ illa q̄ȝ hēs. j. ꝺ re. ꝑmu. cū oli loquūꭞ ꝺ eadē materia.

p Delegāti. cuiꝰ vicē gerebāt. ꝺ. c. sanē. iniuria. n. iudicū ad. eū ꝑtinet: cuiꝰ legatōe fūguntꭞ. ij. q. vij. accusatio i fi. ⁊. iij. q. i. nulli. imo ipos tanq̄ȝ delegāteȝ honorare debent ꝑtes. xciij. di. c. vl. ⁊. xciij. di. c. i.

q Sigilla violauit. ⁊ iō ē pūiēdꝰ tāq̄ȝ falsariꝰ. ⁊ ob h̄ solū ꝑuari ꝺbuit bn̄ficio. s. de rescrip. oliȝ. ⁊. j. de falsa. ad audiētiā

r Vrie. Tangit illud qꝺ legiꭞ i libro regū cū vrias rogatꝰ a rege dauid: nollet accedē ad bersabē vxorē suā: quā dauid rex

aperuit: ꝛ quod suspicat⁹ fuerat adinuenit. Sane si quod expediret melius notauisset: vel non recepisset scripta suspecta: vel recepta nobis fideliter presentasset: ꝛ ostēdisset cām suspitionis proposite coram nobis. preterea cū nō cōqreretur de iudice: quē ei proprio[a] motu cōcessimus: sꝫ ꝺ illo potius quē ipse duxerat eligēdū: ꝛ iudices suas nobis ꝑ eū lr̄as destinassent: ꝺ ip̄o pariter cōquerētes: ꝟbis ipsius fidem nō duxim⁹ adhibēdaꝫ sed vt in eo saltē puniretur: in quo peccauerat[b]: contra acta iudicū q̄ temere violarat ipꝫ sicut nec debuimus volum⁹ exaudire: ne videretur dolus[c] suus ei patrocinium attulisse

Idem alberto capellano sācte. M. boñ.

Oram dilecto filio. m. dia. cardinali: quē tibi ꝛ b. nuncio ꝛ clerico sancte agate aduersario tuo: q cū instrumentis eiusdem ecclesie: sed absqꝫ lr̄is de ratihabitōe[d] ad ap. se. accesserat sed de rato cauerat sub fideiussoria cautione concessimus auditorem: proponere curauisti ꝙ cū quidam in parochia sancte. M. in honore beate agate ecclīā ꝯstruxisset alex. papa. p̄. n. cāꝫ super hoc abbati sācti stephani ꝛ priori sancti victoris cōmisit terminandam: qui pro eccl̄a scē. M. diffinitiuā sn̄iaꝫ ꝓtulerūt: verum capellanus scē agate sentētie pere cōtempsit. Cū super eadē cā coram ferrar̄. ep̄o ꝑ annū disceptatū fuisset: ꝑs eccl̄e scē agate hoꝝ veritate suppressa[e] magistrū l. boñ. canōicū obtinuit eidē ep̄o in cāe decisione[f] adiungi qui cū cāe interesse non possꝫ p̄dict⁹ ep̄s cui ꝑ sequētes litteras mādabat̄: vt si ambo interesse ñ possēt: mādatis apostolicis exequēdis ea ipse nihilominus adimpleret sententiam[g] predictam confirmauit: ꝛ infra Nuncius vero ecclesie sancte agate inter alia proposuit: ꝙ cum dictus magister vices suas alij delegasset. episcopus admittere[h] noluit subdelegatum. sꝫ post ap. ad nos interpositam solus

cognouerat timēs ne concepisset ex eo sic ꝛ fecerat: qꝺ cū ipse facere nollet: rex remisit vriam ad iob p̄ncipē militie cum litteris ꝯtinētib⁹ vt ponēt eū iter fortissimos hostes: vt occideret̄ ab eis qꝺ ꝛ fcm̄ ē. ꝫ iste stultus fuit: quia recipit lr̄as illas: si hēbat eas suspectas: qꝛ p̄mo ꝺbuit eas vidē diligēter: ꝛ sigd i eis eēt iniquū ꝺbuit ꝯdicē relatōi iudicū. si ꝯ ꝟitatē referebāt. iudices. n. debēt. oñdē ꝑtib⁹ relationē quā faciūt supiori ij. q. vj. biduum i fi. C. de rela. l. j. ꝛ ij. al's posset appellare: vt ibi. ꝛ quotiēs iudex se relaturum pollicet̄: illico litigatorib⁹ acta edē tenet̄. j. ꝺ ap. itimasti

a. Proprio motu. sic ergo vr̄ ꝙ iudex maxime quē p̄nceps ꝯcedit possit recusari. ar. ꝯ. j. ꝺ ap. nouit. ꝛ ff. ꝺ of. p̄fec. p̄to. l. j. credit. n. p̄nceps non aliter fore iudicatuꝝ q̄ꝫ ipse esset iudicaturus vt ibi dr̄. ar. ꝯ isti. de satisd. tu. in principio.

b. Peccauerat. sic. s. ꝺ trāsla. q̄ꝫto inter corporalia. ꝛ. j. de iurepa. pastoralis i fi. s. de tē. or. lr̄as

c. Ne videret̄ dol⁹: qꝛ fraus ꝛ dolus nemini ꝺbēt patrocinari. s. de rescrip. sedes aplica. j. ꝺ testa. c. officij.

d. Orā: absqꝫ lr̄is de ratihitōe. ꝛ iō audiri ñ debuit. j. ꝺ ꝓc. c. j. nisi cauisset ꝺ rato. ꝫ qliter admittit̄ iste. b. ad agendū ꝯ sn̄iam: cū nō hēret mādatuꝫ. Ad h dici pōt ꝙ iō admissus fuit: quia erat ꝯiūcta ꝑsōa: qꝛ cleric⁹ illi⁹ eccl̄e ꝛ cāonic⁹ plebis ꝺ pastio. cui sbest eccl̄a scē agate ꝛ ꝯiūcta ꝑsōa lꝫ admittat̄ ad agēdū. cauē tñ dꝫ ꝺ rato. ff. ꝺ ꝓcu. ꝫ ꝛ he ꝑsōe. ꝛ. l. pōponi⁹ i fi. ꝛ iō cauet ꝺ rato: qꝛ pt ꝯtigere ꝙ illi ꝺ plebe ñ hēbūt ratū vñ eis res iudicata ñ obesset. C. qb⁹ res iudi. non nocet. l. j. ꝛ iō ille. b. cauit ꝺ rato sub fideiussoria cautōe. Uel pt dici ꝙ iō cauit ꝺ rato qꝛ ꝺ mādato dubitabat̄ qꝛ tūc locū hꝫ cautio rati. vt. C. ꝺ ꝓcu. l. j. ꝫ vr̄ ꝙ cautio ista fragilis sit. qꝛ ex ea nō pōt agi ad iteresse cū res tal' sit q̄ ñ pōt extimari: vñ ñ vr̄ admittēda ꝑꝑ fragilitateꝫ ipsius. ff. ad treb. q ita. §. j. ꝛ. j. vt li. ñ ꝯt. accedēs. ij. sꝫ agi pt ad ipēsas fcās i lite. ff. rē ra. si fine. §. cū aūt ꝓcurator. ꝛ h magis expedit reo. vt dic io. ꝙ ei caueat̄ ꝺ rato: q̄ꝫ ꝓbet̄ mādatū: qꝛ ꝑ h ꝯseqt̄ sūpt⁹. vt dic. sꝫ credo ꝙ i tali casu cū res tal' sit q̄ extimari ñ possit: tuti⁹ eēt reo si ille ꝓbꝫ mādatū qꝛ dñs postea ꝯ sn̄iaꝫ venire nō pt. sꝫ forte ex ista cautōe posset agi ꝯ fideiussores ad iteresse si dñs rē ratā ñ hūerit: ꝛ extiabit̄ i q̄ꝫtū lesa sit eccl̄ia: ꝙ ñ stat̄ sn̄ie ne quotidie litiget. ar. j. ꝺ arb. ꝑ tuas. vbi agit̄ ad iteresse i cō simili cā. Itē ex h vr̄ ꝙ qñ dubitat̄ de mādato simpliciter sit cauēdū ꝺ rato: ēt si ille diceret se velle ꝓbare mādatū ꝛ h vr̄ ꝑ legē. C. ꝺ ꝓcu. l. j. ꝛ ꝙ ꝑ fideiussoriā cautionē ꝛ ñ nudā. ff. de ꝓcu. huū quoqꝫ. §. ait p̄tor. Sꝫ vr̄ ꝙ iste sine cautōe ꝺbuit audiri: ex eo ꝙ hꝫ istr̄a eccl̄e. ar. ff. ꝺ le. iij. q chirographū Rñ. ista ñ erāt talia istr̄a: sꝫ istr̄a cāe ꝑ q̄ itēdebat ꝓbare ꝺ iur̄ eccl̄e. ꝛ illa lex loqt̄ ꝺ istr̄o cautōis legato: ꝛ h cōstabat. vñ eo ip̄o ꝙ legat̄ instr̄ꝫ itelligit̄ eē legatuꝫ illud qꝺ ꝯtinetur in istr̄o. al's inutile esset legatū: al's instr̄m alterius non ꝓdest: cū verba instrūmti ꝛ ñ adiuuēt cecitatē. C. ꝺ ꝓba. ad ꝓbatō eꝫ: q̄liter sit intelligēdū qꝺ dr̄ lr̄is ꝺ rato: dr̄. j. de reli. do. cū dilectus in. i. glo.

e. Suppressa. ꝛ iō lr̄e non valuerunt cū ꝯsenserit i ferrarieñ. litem cōtestando ꝛ ꝓducendo testes coraꝫ eo. sic. j. de re iudi. in̄ monasterium.

f. Decisione. i. cognitione: sicut ē in antiqua ꝛ hñ. ꝛ h ꝓbatur ꝑ hoc qꝺ dicitur: hoꝝ veritate supp̄ssa. si de huiusmodi ꝓcessu mentionē fecisset: tunc bene diceret decisionē: ꝛ tunc nō posset ep̄s procedere sine adiuncto vel sbdelegato ipsius: vt dicitur i illa gl. magna: sic supra eo. insinuante. ꝛ infra de iudicijs. c. penultimo.

g. Sententiam latam per abbatem sancti stephani ꝛ priorem sancti victoris.

h. Admittere noluit. sed videtur ꝙ ferrarieñ. male fecerit: qꝛ illum subdegatum non admisit: qꝛ delegatus a principe potest alij causam delegare: cuꝫ id sit ei a lege concessum. C. de iudi. a iudice. ꝛ. s. e. pastoralis i p̄n. ꝛ. j. eo. quoniā apostolica. ꝛ. j. de ap. cum causam que. Sic ergo male fecit ferrarieñ. cōtra iura predicta quia debuit ipsum delegatum recipere. Sed cōtra h quod dixit facit qꝛ sententia ferrarieñ. postea ꝯfirmat̄ Dicunt quidam ꝙ ideo nolunt ipsum admittere: qꝛ sub hac forma scriptum fuerat ꝙ si ambo ꝛc. tu frater ipse solus ꝓcedas: qꝛ tunc extat conditio: vt videt̄ hic circa finē. Sꝫ hoc videtur ꝙ aliquis nō possit cōmittere vices suas: quando clausula illa apponitur: ꝙ si ñ omnes ꝛc. si ipse non possit interesse. Dicas ergo ꝙ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

in cause cognitione ꝓcessit: ⁊ infra. Sed fuit ecõtra rñsũ ꝙ ferrarieñ. episcopus solus ꝓ cedere potuit cũ in vltime cõ missionis lr̃is fuisset insertuȝ ꝙ si ambo interesse ñ possent ꝑdictus ep̃s nihilominus ex equi ꝓcuraret: qđ nõ intelligi tur[a]: vt si per se vel per alios interesse non possent. q꞉ id ra ro vel nunquã ꝯtingeret: sed si nõ posset ꝑsonalr̃ interesse Idem igitur cardinalis latã ab eodẽ ferrarieñ. ep̃o sniam cõfirmauit[b]: ⁊ aduerse parti sup hoc ꝑpetuũ silentium du xit iponenduȝ. Nos ergo qđ ab eo factum est auctoritate apo. confirmamus.

Idem ꝑposito sancti donini subdiacono nostro.

Cum[c]. R. canonicus ge nueñ. cãȝ que iter ipsuȝ ac. p. ciuẽ genueñ. vtitur: tibi obtinuerit delegari: ⁊ ideȝ ci uis ꝑ multas ⁊ graues inimi citias ciuitatis sue in tua neq̃ at presentia cõparere: manda mus quatenus supradicto. R. h[9]i optioneȝ relinquas vt ex ceptis canonicis genueñ: q̃s cum sint eius socij[d] merito hȝ pars aduersa. suspectos: in ci uitate vel diocesi genueñ. i'q̃ sũt multi viri prouidi: iudicẽ

ferrarieñ. iõ istũ subdelegatũ nõ admisit. q꞉ lr̃e ipetra te fuerũt tacita vitate nulla fcã mẽtiõe de ꝓcessu corã ferrarieñ. corã quo lis fuit ꝯtestata ⁊ testes ꝑducti. vt pȝ in integra. j. de re. iu. int monasteriũ vñ ñ valebant ⁊ ita nec subdelegatũ nec delegatũ admittẽ tenebat. ⁊ sol[9] ep̃s iurisditio nẽ hẽbat. ⁊ hec su it cã q̃re snia ip[9] ꝯfirmat. vñ nõva luit appellatio ꝑ hoc facta vt dic̃ h

a Qđ nõ itelli git. Pone ꝙ plr̃es sint iudices dati cũ ista clausula, ꝙ si ñ oẽs ⁊c̃. q̃ro an ille q nõ põt iteres se possit cõmittere vices suas ⁊ an so cij teneãt illi[9] sub delegatũ admittẽ ꝙ possit ꝯmittere planũ ẽ q꞉ hoc hȝ a lege ꝯcessũ C. đ iud. a iudice. ⁊. j. e. qm̃. ⁊ s̃. e. pastoral. ⁊. j. de ap. cuȝ cãm que. ⁊ etiam si iter esse nõ põt. s̃. e. su q̃stionũ. §. si vo ⁊. s̃. e. si ꝑ đbilitate. ⁊. c. pastoralis. §. vltimo al's ꝯmittẽ nõ dȝ nisi qñ ẽ ipeditus. s̃. c. pastoralis in pn. ⁊ in. c. si ꝑ debilitate. sic pȝ ꝑ iura ista ꝙ delegat[9] põt cõmittere vices ⁊ qñ ẽt ipediti[9] ẽ. ergo alij tenent admittere sbde legatũ ipsius. al's talis cõmissio delusoria eẽt ⁊ sic fie rent ludibrio leges qđ eẽ nõ dȝ. C. de bo. q̃ libe. l. vl. §. vbi aũt. ⁊ cũ effectu vba sũt intelligenda. j. de cle. non resi. relatũ. ⁊. ff. qđ gsq꞉ iu. l. j. hec aũt vba ꝑterea ꝯprie hoc ꝓbat. s̃. de elec. q꞉ ꝑp. § illud. vbi hẽs ꝙ ille q nõ põt alij cõmittere vices suas. ⁊ illi tenent recipe illum al's nõ valeret electio. ⁊ qđ per nos facere nõ possum[9] ꝑ alios facere debem[9]. ff. de ꝓcur. l. j. ⁊. ff. de admi. tu. ita tñ. §. gessisse. ȝ ꝯ vĩ exꝑsse ꝑ hãc allegationẽ q꞉ ꝑm eã fuit ꝯfirmata snia. Preterea nõ tenent illũ recipe ad mandatũ illius: q꞉ par est illis ⁊ par in parẽ nõ hȝ ipe riũ. s̃. de elec. innotuit. ff. ad trebel. ille a quo. §. tẽpestiuũ Nec illud videt sequi ꝙ si ille põt cõmittere ꝙ alij ipȝ admittere teneant. quia ex alieno facto nullus obligat ff. de v̄. ob. stipulatio ista. ar. Dicũt qdam ꝙ lȝ ille q nõ põt interesse: possit cõmittere vices suas alij cõiudices nõ tenent eũ admittere nisi velint. q꞉ iã extat ꝯditio. ⁊ sic remãsit iurisditio penes illos vñ ipsi ꝓcedere pñt soli si volũt. ⁊ cessante ipotentia poterit postea cũ ipis ꝓcedere. ar. C. đ cur. furio. cũ alijs vbi curator tpe furo ris administrat cessante furore cessat. sic delegat[9] iste cũ interesse nõ põt nõ cõmittit vices suas. Sȝ h ñ credo imo dico ꝙ ille q interesse nõ põt ꝑ ipotentiã facti tpa lis põt cõmittere vices suas: ⁊ ꝯsocij tenẽt admittere il lũ subdelegatũ ⁊ allegatio q̃ hic põit nõ ꝯtinet ius. Et circa huiusmõi subdelegatiões ita distingue. aliud est cũ ab initio delegantur plures iudices cũ illa clausula ꝙ si nõ oẽs ⁊c̃. ⁊ nullus postea adiũgitur ⁊ aliud cum ab initio delegat[9] est vel plures. ⁊ postea ali[9] adiũgit

cũ illa clausula ꝙ si ambo. vel si ñ oẽs ⁊c̃. in ꝑmo casu delega tus põt aliũ subdelegare ⁊ consocij tenentur illũ admittere. in secũdo casu refert an res sit integra vel nõ. si res sit integra: idẽ est ac si ab initio oẽs dati essent: ⁊ adiũct[9] põt cõmittere vices suas. ⁊ alij tenentur ipsum admittere in cause cognitione. Si vo res nõ est integra. q꞉ iam ꝓcessuȝ erat ad li. cõ te. ⁊ hoȝ veritate suppssa aliquis est adiũctus. hu iusmodi adiũctus vel sb delegatus ipsius non est admittendus tanq̃ȝ per veri suppressionem adiũ ctus siue obtentus sicut ꝯtingit in ꝑsenti negocio ⁊ hoc bene colligit ex hac decre. ⁊ hoc ꝓbat in auc. de exhi. reis. §. illud. vnđ sumptũ fuit auc. offerat. vbi idem dicitur colla. v. vbi dr̃ ꝙ post litem cõte. alius peti adiungi ñ põt nec ꝑm[9] refutari. ⁊ ideo snia ferrarieñ. ep̃i confir mata fuit ⁊ ꝙ dicit hic ꝙ non intelligitur vt si ꝑ se vel per alium ⁊c̃. non est veruȝ. quia clausula illa ꝙ si non omnes ⁊c̃. potest habere locum in multis casibus de iure ⁊ de facto: in quibus casib[9] duo vel ali[9] ꝓce dere possunt. puta de iure vt si est excõicatus. j. de re iudi. ad ꝓ bandum vel recusatus. s̃. e. cum super. et. c. lȝ. vel infamis vel seruus. vt. s̃. de rescrip. sciscitatus. de facto interesse non põt. puta si mortuus fuit. vel al's perpetuo impedimento detentus puta furiosus: vt in ꝑdicta de re. sciscitatus. ⁊ in talibus casi bus locũ habet clausula illa ꝙ si nõ oẽs ⁊c̃. sed qñ ipeditus ẽ temporali impotentia: bene põt cõmittere vices suas. ⁊ cõsocij tenentur admittere subdelegatũ. sed in casu isti[9] decre. admit ti nõ debuit rõnibus ꝑmissis. Ergo sic dȝ intelligi clausula il la ꝙ si nõ oẽs ⁊c̃. puta si nõ põt interesse de iure vel đ facto vt dixi: tũc põt cõmittere cum nullam habeat iurisditioneȝ. al's bene habet iurisditionẽ q̃ȝuis impediatur ad tempus. ⁊ ideo tũc põt cõmittere ⁊ cũ effectu. ⁊ q dicit ipeditus ad tempus non intelligas ꝙ omnino sit impeditus vt nullo modo tunc possit interesse. ȝ si vellet oĩa alia dimittere bene posset iteresẽ sed nõ vult contẽnere sua: tũc ꝓpter causam illam nec tenet. ff. de iudi. l. si longius. b.

b Confirmauit. ex hac secũda snia datur actio in factum q̃ hic confirmatur ⁊ nõ ex ꝑma. vt. ff. de his qui no. in fa. furti. ar. ff. ad trebel. siquis priorem. hac tamen confirmata cõfirmat ⁊ prima. lau.

c Cum. R. ȝ quõ cõmittit papa hic causam ꝯ laicum. intelli go ꝙ cã spectabat ad foꝝ ecclesie puta cã vsuraꝝ vel de cimaꝝ: vel ipse laicus noluit excipere: vel ẽ ꝯsuetudo ibi ꝙ lai ci cõueniantur per lr̃as pape.

d Cum sint eius socij. hic habes ꝙ canonicus nõ põt eẽ iu dex concanonici sui ꝓpter familiaritatẽ que veritatẽ aliquan do impedire solet. iij. q. v. accusatores. testis enim põt esse cano nicus ꝓ concanonico cũ etiam frater ꝓ fratre possit testifica ri. j. de ꝑsump. lr̃as. cum edictum de testibus sit prohibitorium ff. de testi. l. j. ea ratione. quia facilius habentur iudices q̃ȝ te stes. vnde facilius repellitur iudex q̃ȝ testis. iudex. n. recusatur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ꝑ modica cā vt si eēt oriūdus de terra impetrātis.j.vt li.non ꝯte.accedens.ij.ꝛ ar.j.de ap.ex insinuatione.Item si iudex est suffraganeus eius.j.vt li.nō ꝯte.accedens.ij.item consanguinitas.j.de ap.postremo.sed tamen in teste secus.iij.q.iij.§.lex iulia.quandoqꝫ tñ aliquis pōt eē iudex q non potest eē testis: vt pater i causa filij.iij.q.vij.§.tria.circa finē.ꝛ criminosi possunt esse iudices:sed non testes.iij.q.vij.§.vlti.item iudex recusatur vel alius ei adiūgitur si habet consimilē causam.j.de iudi.causam que.sic ꝛ testis repellitur qui habet consimilē causam.j.de testi.personas.sed si daretur iudex ꝯtra alium canonicum.quid dices.non poterit recusari ex hac causa.qa par affectionis causa omnē suspitionem remouet.ff.de ritu nuptiarum.non solum.

a ¶ Eligat. No.ex hac littera ꝙ quando reus ad iudicem ire non potest secure ꝙ actor potest ꝛ dꝫ eligere iudicē in loco nō suspecto ꝛ non aduersarius.contra habes.quia reus eligit iudices.xj.q.j.iudices.ꝛ.xv.q.vij.si aūt.ꝛ.iij.q.vj.peregrina.ꝛ.iiij.q.v.quisqꝫ.ꝛ.ij.q.vj.placuit.Item videtur cuꝫ ordinarius recusatur ꝙ reus eligat.j.de appel.cum speciali.contrarium dicit lex ꝙ iudex petitus dari non debet nisi ob reuerētiam petiti iudicis.ff.de iudi.obseruanduꝫ.decreta pdicta loquūtur i causa criminali.ꝛ preterea ñ statur hodie illis: quod dicit hic ꝙ iste eligat:itelligo si altera pars cuꝫ eo noluerit concordare:vel cum altera pars est absens.Uel dic ꝙ de spāli gratia dabat ei papa hanc electionem cum de consensu vtriusqꝫ esset eligendus.vt.s.e.sup questionū:item arg.ꝙ si iudex nō pōt de cā cognoscere pōt alij cōmittere vices suas.ꝫ contrariū est verū.j.de ap.secūdo requiris.§.tertio.ꝛ hic nō loquit̄ de iudice suspecto.ꝫ quia reus nō pōt ire ad iudicē vnde iudex tenetur locū ꝓuidere securū.j.de appel.ex parte.ꝛ.xxxiiij.q.ij.sine.vel cōmittere cām in loco nō suspecto vt hic vel poti⁹ ꝓcedet iudex iste auctoritate illi⁹ rescripti.Et ē hā.ꝙ iudex icertus dari possit.Contra supra de rescrip.ad hec.ꝫ de hoc gratia fuit vt dictum est.

b ¶ Cum ꝯtingat.vtriusqꝫ ptis.ꝛ si testes epi dicerent excōicationem pcessisse appellationem:testes aūt alteri⁹ dicerent appellationē pcessisse:sentētiare dꝫ iudex ꝙ ꝛ āte sniaꝫ ꝛ post fuit appellatū.j.de testi.cum tu.ꝛ ita videt̄ supfluū quia

eligat[a] coram quo questio terminetur cui auctoritate nr̄a districte precipias vt eandē causam iuxta rescripti ad te obtēti tenorem ape.re.fine debito terminare ꝓcuret.

Idē rothomageñ.archiepo.

Cum contingat interdū ꝙ laici.ꝛ infra.Insuper requisiti sumus cum quis conqueritur in se a suo episcopo post ap.ad nos legitime interpositam vel al's iniuste excommunicationis sniam promulgatam ꝛ nos iudicibus dam⁹ in mandatis si est ita iuxta formam ecclesie absolutionis beneficium illi impendant: vel eandem sententiam denuncient esse nullam:ac episcopus paratus sit probare ꝗ se in illuꝫ anteꝙ vocē ap.emitteret: vel alias iuste huiusmodi sententiam ꝓtulisse an ꝓbationibus nō admissis liceat iudicib⁹ excōicatum absoluere vel denūciare sententiam eē nullā.ad qd̄.t.r.ꝙ cū qs cōqueritur se ap.ad nos legitime interpositam excōicatione fuisse innodatū.semp vtriusqꝫ partis ꝓbationes sint admittende anteꝙ ad decernendum super hoc aliquid procedatur: per quas deniqꝫ apparebit:an absolutione indigeat conqueren̄s vel denunciandus sit poti⁹ nō ligatus.in eo vero casu cuꝫ excommunicatum quis se asserit iniuste vix[c] vel nunꝙ est ei⁹ anteꝙ absolutus fuerit:probatio admittenda nisi tunc tantum cum asserit in excommunicationis sententia intollerabilem errorem[d] fuisse patēter expressum:ad quod probādū admittitur anteꝙ absolutiōis gratiam consequatur.Uerum si propōat se simpliciter excōmunicatum iniuste ac eps ad ꝓbandū ꝙ iuste ipsum excōmunicauit:suas postulet probationes admitti non est ante absolutionem ipsius aliquatenus audiendus:cum ꝛ si ꝓ certo constaret rationabiliter in illum excōicationis sententiā ꝓmulgatam:nihilominus[e] esset ei absolutio ipendēda humiliter postulauit:ꝛ ideo i hoc casu illuꝫ credimus iuxta formam ecclesie protinus absoluendū:vt sic demū ꝓbationibus[f] vtriusqꝫ partis admissis vtrum iuste vel iniuste ligat⁹ fuerit decernatur.

Hon.iij. massañ.ꝛ regino archiepiscopis.

semp iudicat̄ ꝓ appellāte.qꝛ si testes epi dicerent ꝙ tūc post sniam appellasset:illis nō crederet̄.qꝛ ꝓbarēt negatiuā:qd̄ esse nō dꝫ.s.de electione bone memorie est.ꝛ.j.de cā pos.cum ecclesia.Dico ꝙ ꝓbatiōes epi audire deberet si vult ꝓbare se illū excōicasse anqꝫ vocem appellatiōis emitteret ꝫm ꝙ ponit̄ in qōne in pn.vel ēt si vellet ꝓbar̄ appellationē iniustā qꝛ illa nō ipediret excōicationē seqn̄tē.j.de ap.vt debitus.vbi dr̄ ꝙ q appellat rōnabilem cām dꝫ ꝓponere ꝛ si ꝓbata fuerit iniusta appellatio remitteret̄ ad epꝫ.j.de ap.vt debit⁹.ꝛ c.cū in ecclia.nec ē vex qd̄ dr̄ ꝙ sp ꝓnūciabit ꝓ appellante.qꝛ pōt eē ꝙ eps melius ꝓbet ꝛ ꝑ plures ꝛ meliores testes quibus stabit̄.j.de ꝓba.lꝫ.j.de testi.in nr̄a presentia:ꝛ pōt dici ꝙ illa decre.cū tu loquit̄ cū testes vtriusqꝫ ptis erant eq̄les vt sic fiat interptatio ꝓ vtrisque partib⁹.ne de piurij reatu notentur.

c ¶ Uix vel nūqꝫ.s.in casu seqn̄ti tm̄ sic vel d̄ sen.excō.ꝑ tuas.

d ¶ Errorē.xij.q.ij.qꝛ dinis.ix q.ij.eps.de here.sigs.

e ¶ Nihilominus No.ꝙ non dꝫ qs admitti ad ꝓbādū illud quod probatum non ꝓdest.C.de ꝓba.ad ꝓbationē.ꝛ.j.de simo.c.ꝑ tuas.in fi.v.qm ꝛ si ꝓbata ꝛc.ꝛ valet ad exceptiones opponēdas:quas qdam admittūt indifferēter.ꝛ in fine ꝓnūciāt ꝫm illas si de iure valēt:al's nō ꝓdest illa ꝓbatio.illud fieri nō dꝫ pmo cū ꝓponūtur dꝫ ꝓuidere iudex an sint admittende vel no.si sūt admittende tūc demū audiat ꝓbationes sup illis q aliter faciūt si bñ faciūt.qꝛ si qs bñ ꝓbaret exceptionē suā:ꝛ si admitteret̄ pōt eē cā appellādi.qꝛ audiēdo ꝓbatiōes sup illa iudex vr̄ eā admittere cū effcū.ꝛ iō illud nō ē faciēdū:nisi iudex sub illa ꝓtestatiōe illū ad ꝓbādū admittat vt si d̄ iure debeāt valere ꝙ valeāt.al's fi.s.d̄ el'cūana

f ¶ Probationibus.Sed cū iste iā sit absolut⁹ quare audiūtur ꝓbatōes.Sup hoc dico ꝙ duplici de cā pōt fieri qꝛ si ꝓbabit ꝙ iniuste fuit excōicat⁹:nō iniūgitur

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Venerabili. f. n. archiepiscopo cusentin. dedimus in mandatis: vt cephaluden. episcopum restitui faceret ad epatū: ⁊ ad alia qb⁹ fuerit spoliat⁹[g]. quo restituto plenarie[h] ⁊ corporalē ac pacificā possessionē adepto si eps merito esset de lapidatiōe suspectus[i]: virum prouidū ⁊ honestū puideret coadiutorē[k] eidē: sine cuius consilio[l] nihil eorum faceret: que ad administrationem ptinent tēporalē: quoadusq3 veritate cōperta duxerimus aliter prouidēdū: ⁊ iteriz omne alienatōis[m] genus eorū vtriq3 auctoritatē nostram districti⁹ interdicēs. Porro idē archieps corporis infirmitate grauatus cōmisit in huiusmodi negocio vices suas prio abbati sancti spiritus de panormo ac demū thesaurario cusentinen. quorū processus nobis exhibitos de fratrū nostrorum cōsilio cassauimus[n] iusticia exigente: q2 videlicet abbas cōtra mandati[o] nostri tenorem ad inquirendū vtrum de dilapidatōne suspectus esset episcopus eo non restituto pcessit ⁊ archieps ipse cum iam suo functus esset officio dicto abbati cōmittendo in integrum vices[p] suas huiusmodi negocium dicto thesaurario nō potuit demādare[q].

Greg. ix. s. precentori ⁊ magistro. n canonicis ambień.

Significantibus. m. muliere ⁊. i. nato ei⁹ nos noueritis accepisse q̄ cū nobilis mulier iuliana vidua mētiens se pauperem: cōtra eos sup terris ⁊ reb⁹ aliis ad iudices nr̄as lr̄as ipetrasset: iidem corā eis excipiendo proponere curauerunt: q̄ cū dicte lr̄e suggesto mēdacio impetrate fuissent: cum predicta. i. q̄ nobilis ē ⁊ diues: pauperē[r] se dixit. in eis corā ipsis nisi reqsito prius dn̄o: sub cuius iurisditione ipsi consistunt ⁊ corā quo parati erāt eidē exhibē iusticie complementū: nō debebāt de iure p tales lr̄as conueniri. vn̄ dicti iudices iterloquēdo pnunciarunt se p easdē lr̄as

ci aliqd p iuramentū: ⁊ lō pceptū differt quousq3 cōstet vtrū iuste vel iniuste sit excōicat⁹. j. d of. ordi. ad reprimēdā. si iuste fuit excōicat⁹ tūc pcipiet ei p iuramētū q̄ sup eo p q̄ fuit excōicat⁹ satisfaciat. vt i dcā dc. ad repmēdā. Itē si pbaret: q̄ admōitōe legitia nō pmissa ipm excōicasset excōicator p mēsē erit puat⁹ ingressu ecclie. j. d sē ex. sacro Itē si iiuste excōicat⁹ fuerit excōicato: tenet illi ad interesse. d. c. sacro. ⁊ in tantū ips abstineat quantū visū fuerit supiori ii. q. j. nēo. ⁊. xxiiij. q. iij. de illicita. ⁊ ecōuerso si snīa iusta pbata fuerit excōicat⁹ tenebit ad infesse excōicatori vt i dcre. sacro: nisi vtrūq3 pbabilis errō excuset: vt ibi ⁊ ita p3 qr admittantur pbatōes p⁹ absolutionem.

g ¶ Venerabili. frī nr̄o spoliatus p fredericū imperatorem.

h ¶ Plēarie h lō dic quare spoliati ad oīa iura sua tā corporalia q̄3 icorporalia debēt restitui anteq̄3 aliqd sibi obiiciatur: vel q̄3 inquisitio fiat cōtra ipsos: vt. ij. q. ij. per totū. ⁊. c. null⁹. vbi dr̄: q̄ oia iura sunt restituēdā. iij. q. i. ⁊. ij. p totū. ⁊. j. d resti. spo. i lrīs. itē cū si gs. c. ex cōquestione. ⁊. c. pisanis. vn̄ dicit plenarie.

i ¶ Suspect⁹. Sed vr̄ q̄ isti n̄ sit dād⁹ coadiutor: erḡ erat d dilapidatiōe suspect⁹: imo poti⁹ dēbē3 dstitui. iij. q. ij q ea. C. d suspec. tu. eū quē. ⁊ dolū facē videbat petēdo restitutiōē3: cū dstitui dbeat pp h. ff. d doli. excep. dolo. Dic: q̄ h oli obtiebat sm ātiqua iura: q̄ accusatus seu dnūciat⁹ suspect⁹ d dilapidatiōe remouebat pēdente lite ab admistratiōe. vt. iij. q. ij. q ea. vbi d h. ⁊. C. d suspec. tu. eū quē. hodie vo sec⁹ q2 n̄ remouet ab admistratiōe: nisi pmo pbet suspet⁹ d dilapidatōe male administrādo. ⁊ h pbato psumit: q̄ d cetero male administrabit. ff. d ad. tu. si cui. §. hisdē. ⁊. ff. d suspec. tu. tutor. §. qri pt ⁊. C. d suscep. ⁊ archa. si aliqd li. x. ⁊ ita accusatus siue denūciatus d dilapidatiōe ⁊ pbatus suspect⁹ b3 iura nostra remouet ab admistratiōe: vt h ⁊. j. d simo. l3 heli. ⁊ ēt iudex sine accusatore pōt aliquē remouere si aptiss mis argumētis liqat eū esse suspectū. ff. d suspec. tu. l. iij. §. pterea. nec admittēdus ē si vellet satisdare: q2 satisdatio n̄ imutat maliuolū animū tutoris isti. d suspec. tu. §. nouissie. ⁊. ff. d suspec. tu. q2 satisdatio. ⁊ q ec clam suā p alicis dbitis aggrauat siue obligat: i po iur suspensus ē ab administratōe tpaliū ⁊ spūaliū. j. d solu. si quorūdā. ad hác āt dnūciatiōē3 q l3 vī admittēd⁹: i auc. d n̄ alie. aut pmutā §. h nob i si. col. ij. ⁊. C. d suspe. tu. pietatis. pbabili⁹ tn̄ vī q̄ hi tn̄ admittāt quor iterest: vt. xvj. q. vij. filiis vel nepotibus. ⁊. ij. q. vij. qpp. l saltē soli clīci admittāt. xij. q. ij. nō liceat. ad denunciadū admitterē quēlibē d illa pochia: q2 eor iterest vt ecclā n̄ pueniat ad malum statū: ar. xvj. q. i. qm̄ quadam. ⁊. xij. q. ij. aurū habet.

k ¶ Coadiutorē. ⁊ ita h datur coadiutor pp suspitōē3 dilapidatōis: alibi dat pp ifirmitatē seu senectutem. vij. q. i. scripsit ⁊. c. quāuis. ar. ff. de tutel. solet ⁊. j. d cle. egro c. vlt. ⁊ penul.

l ¶ Cōsilio. h itelligo ⁊ cōsensu: als nō valeret m tū tal coadiutor: arg. ad idē. s. de elec. cum in veteri: ⁊. c. ne p defectu. ar. cōtra. j. de arbi. cum oli. s3 illud vī dictū propter formam arbitrii.

m ¶ Alienatōis. Quid cōtineat p hoc q̄ dic oē gen⁹ alienatōis: hēs. j. d reb⁹ ec. n̄ alie. c. nulli ⁊ C. d reb⁹ alie. n̄ alie. facimus largissime sumit h vbum alienatiōis: alibi stricte sumit pro eo tn̄ cōtractu: quo dn̄ium transfertur. C. de fūdo dotali. l. j

n ¶ Cassauim⁹. i. cassos ⁊ irritos denūciauim⁹. s. de rescrip. cū dilecta

o ¶ Mandati. ⁊ merito q2 fines mādati diligēter huādi sūt. ff. mā. diligēt. ⁊. C. d pcu. si pcuratō. ⁊. s. d rescri. cū dilecta. vbi q̄si idē qd h dr̄ vbi d h.

p ¶ Vices suas hic soluit qd dubitabat: an delegat⁹ simplr cōmittēs vices suas possit eas reuocare: ⁊ p3 q̄ nō postq̄3 ille vti cepit sua iurisditōe: vt h p3 vt no. s. e. sr qonū imo p3 ⁊c. q2 cōmittēdo vices suas simplr oīa q̄ cōmisit pōtat sr illo negocio sic. s. e. sup qonum. §. si vo. sic q2 cā3 simplr cōmittit: oia vī cōmittē q̄ ad cām ptinē noscunt. s. e. pterea. ⁊. j. e. suspitōis. ⁊ est ar. q̄ idefinita eq̄po lēt vniuersali. ff. d ser. vrba. p. si seruit⁹ ⁊ ff. d tutel. l. iij. §. vlt. ⁊. j. de puil. q2 circa. ⁊. j. de iurepa. ex lrīs.

q ¶ Demādare. cum abbas iā pcessisset in negocio. antea vo potuit reuocare. b.

r Significātib⁹ pauperē se dixit. ⁊ si paup eēt: adhuc d3 corā suo iudice agē ⁊ seq forū rei: q2 cā viduar n̄ spectat pncipalr ad ecclīā nisi q̄ ad ptectōē3 ⁊ defēsionē. j. d v. si. sup q busdā. lxxxvij. di. c. j. ⁊. ij. imo ad iudiciū regis siue dn̄i illi⁹ loci cā viduar pupillor ⁊ orphanor spectare vī. xxiij q. v. regū ⁊. q. i. ab ipatorib⁹. ⁊. C. qn̄ ipator iter pu. l. vna. secūdario ad ecclīā spectat. xxiij q. v. administratores vl si iudex secularis negligēs eēt. j. d fo cōpe ex tenor. ar. cōtra. j. d fo. cōpe. ex pte. b. s3 ibi possessorio: in quo casu poterit implorare iudicium eccli.

procedere[a] nō debere: ꝛ infra
Demum fuit a partibus ī q̄s
dam tanq̄ in arbitros taliter
cōpromissuz: q̄ si infra[b] termi
num iin cōpromisso expſſum
cām nō deciderēt partes ad
eorundem iudicum rediret
examen. Uerū arbitris cāz i
fra terminū negligētibus[c] ter
minare: dicti iudices iurisdi
tionē per formaz[d] cōpromissi
huiusmodi resumpserunt a q
bus iidem se sentientes gra
uari q̄ super his sup quibus
ab eis fuerant absoluti: liti
gare compellebant: eosdem
ad nostram audientiam ap
pellarunt. Ideoq̄ mādamus
quatenus si est ita: reuocet i
in irritum ꝛc. Idem.

Suspitionis[e] cā q̄ iudicē
assignata non ipse qui
forsan[f] ꝓuocatus obesset: sed
arbitri potius corā q̄bus ꝓba
tio est facienda. ꝛ ad[g] q̄s oīa
que ad hunc articulū faciunt
ptinē noscūt possunt ad hoc
terminum[h] assignare. ab ipo
q̄z iudice cui sicut iurisditio ꝛ
sic ꝛ cetera. sine quibus expli
cari non pōt. intelliguntur es
se cōmissa iidē vt conueniant[i]
si discordes fuerint in vnam
sniam vel tertium cōcorditer
aduocent. cum quo duo vel
alter eorum id faciat. sunt

a Procedere nō debē. nō vī. q̄ bene ꝓnunciarent. quantū ad scd'az exceptionē: s; supsedere debuerūt quousq̄ ꝓcedere tur corā iudice seculari: vt si ille fuisset negligēs ī iusticia exhibēda: ipsi postea ꝓcedere pñt. ī. de fo. cōpe. ex transmissa. ꝛ. c. l; e. c. ex tenore. ꝛ ita sic ꝓnunciando amiserūt iurisditionē; q: iudex siue bene siue male pronūciādo functus ē officio suo. ff. de re iu. iudex. sic ēt ipso fcō sine pronunciatione amittit quis iurisditionē alium sibi associando: qui iurisditionē nō h;. s. e. cū sup. ꝛ si referat negociū ad superiorē. ī. de of. leg. l; vel si dicat tm̄ se referre velle negociū. ī. de ap. intimasti. ꝛ. C. de rela. l. ī. ꝛ iō non potuerūt illam postmodum resumere q: siue bene siue male fūcti sunt officio suo. s. e. in lr̄is. ff. de re iudi. l. iudex. etiam de consensu partium: q: ex quo expirauit iurisditio ptes non poterant eis dare iurisditionem: q: consensus ꝑuatorum iudicē nō facit eum qui nulli p̄eest iudicio C. de iurisdi. om. iu. priuatorum. vñ vlterius nō poterāt se intromittere vñ cassat q̄cq̄d fecerūt tanq̄ a nō suo iudice scm̄ vt dicit i fi. s; i eo q̄ dixit se pauperē: cū eēt diues ꝛ nobilis i fraudē vt citius haberet lr̄as: vī q̄ bñ pronūciassent ne de fraude commodum reportaret: ar. s. de rescrip. super lr̄as. ꝛ. c. sedes. si constitit eis q̄ dolo siue fraude dicit se pauperē. bene pronunciarunt. secus si per simplicitatem: vt in decre. predicta. sup lr̄is q: tunc siue sit pauper siue diues: debet requiri ꝑus dominus secularis: vt dixi in ꝑn. notule.

b Infra t'minū. qd̄ fieri pōt. ff. de arbi. si. cū dies. ī pnc. sic ꝛ iurisditio ad t'minū ꝯmittit'. s. e. d cāis. ꝛ ēt īfra terminū poss et quis redire ad iudicē si vellet. ff. de arbit. sed si in seruum in fi. sed pena cōmitteretur.

c Negligētibus. poterāt compelli ad procedēdum ex quo erāt negligentes. ff. de arbi. l. iii. §. ī. imo ꝛ si ptes finito t'mino vellent iterum in eos compromittere: cōpellēdi sūt suscipe arbitriū ex quo fuerūt in mora. ff. de arbi. si cum dies. Rñ. ī.

d Per formā cōpromissi. si pena fuisset apposita in isto cōpromisso: nūq̄d mulier ista q̄ noluit redire ad iudices: posset ꝯueniri ad penā. Credo q̄ non: q: p huiusmodi ꝯpromissum ptes nō poterāt eis dare iurisditionē: cū priuatorum ꝯsensus eū iudicē ñ faciat: q nulli ꝑest iurisditioni: vt dictū ē i glo. nō videt': ꝛ iō cū ꝑncipale nō teneat: nec pena sup hoc adiecta vt ī de preca. c. ii. in glo. que incipit promissa. ꝛ. ī. de censi. grauis in glo. q̄ incipit hec fideiussio. Si sūt isti iudices eēnt ordinarii. al's ex certa scia ꝯpromisissent subiicere se ipsorum iurisditioni: tc̄ posset peti pena: si nollēt se sbiicē ipor iurisditōi. b.

e Suspitōis cā. q̄ d; eē rōabilis ad recusādū talis q̄ si esset ꝓbata deberet legitima reputari. ī. de ap. cum spāli. sic ꝛ in appellatione: vt in decre. cum spāli. sic ꝛ. c. vt debitus ꝛ si est dubia arbitri hoc finiant.

f Forsan. q: nō d; iudex ꝓpterea moueri: q: non fac̄ ei iniuriā cū vtat' iure suo. s. d elec. cū eccl'ia vulter ana. ff. d iniuriarum. §. ī. ꝛ hoc est ei a iure concessū: vt h̄ ꝛ. ī. d ap. secundo requiris. §. ī. ꝛ. c. cū spāli. s; refert se ad id quod contingere solet: l; non debeant moueri: tñ indignantur pro maiori parte: ꝛ iō q̄ forsan ꝓuocatus est contra illum non debet terminum ad h̄ cognoscēdum assignare ne sibi obesset in artādo ipz: ꝛ l; sit prouocatus: nō tñ propterea poterāt ipz declinare q̄si offēsum: cū hēat iurisditionē cessante ꝓbatōe suspitōis. ff. apud eum a q̄ appellatur. l. vna.

g Ad quos oīa Sicut enim iudici oīa ꝯmissa itelliguntur q̄ ad cām ipsā ptinēt. s. e. ꝓterea ꝛ hic. § se. ff. d iurisd. om. iu. cui iurisditiō. sic ꝛ his arbitris: ꝛ hñt iurisditionē ꝛ coertionē ꝛ pñt ꝯpellē teūes ꝛ impedientes punire: vt p; h̄ expresse: ꝛ pōt appellari ab eis. S; ad quem appellabitur. ad papā appellabitur. Sed quid dices si isti qui eligunt arbitri a partibus nolunt suscipere arbitriū: q̄d erit: sūt ne cōpellendi videtur q̄ nō q: nemo ꝯpellitur arbitrium suscipere. ff. d ar. l. iii. §. ī. q: hec res libera est: vt ibi d'. Dico q̄ tenētur recipere tale arbitrium: immo in virtute obedientie destricto precepto a dño papa iniuncto tenentur. ī. de ap. cum spāli. ꝛ si huic precepto non obediāt: sunt compellendi. si iudex ordinarius recusatur: ordinarius compellat illos. si delegatus de quo h̄ loquitur. eos compellat non obstante eo q̄ recusatus est. al's iudiciū nō ꝓcederet. Item hic ē aliud spāle: q: ꝯsēsus ꝑuatorum cū fac̄ iudicē q nulli ꝑest iudicio. Nec isti vi arbitri dicūt': nisi p tāto: q: eligūt' sic̄ arbitri. alii eligūt d ꝯsensu ptiū. vt h̄ p; q̄ alii arbitri nullā coertionē hñt: s; tm̄ metu pene eorum snīe stat'. C. d arbi. l. ī. vl' p emologationē vel approbationē vel taciturnitatez. x. dieruz. C. de arbi. cū antea. ꝛ isti iudices sūt l; arbitri appellēt'. sic. xi. q. ī. ꝓuenit. ꝛ. ff. qui satisda. cog. l. arbitro. ꝛ. ff. qd̄ me. ca. si cū exceptōe. §. hec aūt actio. C. d sen. ex pic'u. re. l. ī. ꝛ. ff. d ꝓba. si arbiter. ꝛ iurisditio istorū q̄si ordinaria ē p electōez: sic̄ qñ exercitus sibi eligit ꝑatorē. xciii. di. legimus. ꝛ ꝯstitutio ꝯfirmat talē iurisditōez. ī. d ap. cū spāli: sic̄ ꝛ lex mādata ꝯfirmat talem iurisditōz. ff. d iurisd. o. iu. ꝛ q: ꝛ ex eo q̄ dic̄ oīa q̄ ad hūc articulū ꝛc̄. iudex recusatus nil pōsat tacē circa articulū recusatiōis: ꝛ sic nō pōsat ꝑfigere t'minū arbitris ad finiēdā cāz recusatiōis. s; añ istā decre. iudex recusatus ꝑfigebat t'minū arbitris ad finiēdā cāz suspitōis. s; hodie iudex recusatus d; statuere t'minū arbitris. p; q̄ oliz fiebat añ istā decre. ī. d ap. ltima. ꝛ in hoc solo corrigit' hec decre. p illā. aliis nō mutatis. b

h Terminum. s. ad ꝓbationē faciendā pñt arbit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

terminū partibus assignare: ⁊ oīa alia que pertinent
ad hāc suspitionē ꝓbādam arbitri facere debēt: ⁊ nō
iudices. ⁊ ꝑ hanc decre. nō vƺ ꝓhiberi iudici: qn pos
sit ꝑfigere terminū cōpetētē arbitris: īfra quē cāƺ sus
pitionis debeāt termīare: sicut oli fiebat. Cōtra tñ dici
cōsueuit: ⁊ hodie
redactuƺ ē ad ius
cōe. vt. j. de ap. le
gitia ī ꝯcilio lugd.
a ¶ Conueniant. s.
arbitri. ff. de arbi.
l. Jtē si vnus. §. pri
cipaliter Aduocēt
s. arbitri ⁊ nō ptes
ꝫ. s. ꝺ rescrip. c. pa
storalis. ⁊. verū ē
ꝙ primi duo eligi
debēt a patribus
sed tertius ab ar
bitris vt hic.
a ¶ Cogēdi. simile
dicit lex in verƺ ar
bitris. ff. de arbi.
itē si vnus. §. prin
cipaliter. ne res si
ne exitu esset. Sed
vƺ ꝙ iste iudex su
per principali nō
possit se intromittere: cuƺ sua iurisditio interim sit sus
pensa: sic. s. e. pastoralis. §. preterea ⁊ pendente dilati
one iudicū officiū cōquiescit. C. ꝺ dila. siue pars. ⁊. j.
ꝺ ap. significante: ar. s. de rescrip. pastoralis ī fi. Sƺ h̄
permittitur iudici ī penā illorū q nolunt cōcordare: ⁊
ne culpa eorū cōtingat negocium ꝓrogari: ⁊ ita mali
cia eorū coercēda est: alˢ se iudex intromittere nō pōt
circa principale: cum sit iurisditio suspēsa. vt dixi. Sƺ
qd erit: si arbitri nō coueniant simul maliciose: vt ne
gociū ipsum ꝓrogeƭ. Jdē credo ꝙ iudex possit eos cō
pellere: et ꝓcedāt ne diutiꝰ ꝯtigat negocium differri
alˢ cōtineret iniqtatē ista cōstitutio: qꝛ ꝑ h̄ daretur cā
maliciꝭ hoīum: qbꝰ ē potiꝰ obuiādū. s. de rescrip. se
des apostolica. ⁊. ff. de rei ven. in fundo.

b ¶ Pet. g. loco ⁊ termino. h̄ iō dicit: qꝛ si ꝓmittis pe
cuniā mutuatā mihi soluere certo loco ⁊ tmīo ⁊
nō soluis eo loco: teneris mihi ī quātū mea īterreat
mihi solutā fuisse ī eo loco. ⁊ iō ꝑ officiū iudicis eōdē
naberis ad īteresse: qꝛ abstulisti mihi vtilitatē loci. Jdē
ē si ego peto ī alio loco qƺ ꝯueī: qꝛ aufero tibi vtilitatē
loci. vñ ⁊ tibi ī in hoc teneor. j. ꝺ plꝰ pe. c. vno hec eiꝰ
actō vtriusqƺ vtilitatē ꝯtiet actoris ⁊ rei. ff. ꝺ eo qꝺ cē
to loco. l. ij. ⁊. C. e. t. l. vna. ⁊ dƺ hec actō certi cōditio. h̄
appellaƭ arbitrāia ꝓpter locū: qꝛ ꝑ offm̄ iudicis petiƭ
hoc interesse. cū n. petiƭ pncipale ꝺbitū pncipali actio
ne: puta ex testamēto vl' certi conditōe: tūc dƺ iplorare
iudicis offm̄: vt hēat rōem vtilitatis actoris vel rei in
cōdēnatōe faciēda. ff. ꝺ eo qꝺ certo lo. l. ij. ⁊. C. e. l. vna
j. Rñ. ⁊. §. j. ⁊. l. si heres. ⁊. l. aut. ⁊. l. in bone. h̄ in bone fi
dei cōtractu: qꝛ si promisisti mihi soluē certo loco: iter
esse venit tunc iure actiōis: ⁊ est ī obligatiōe ad itereē

c ¶ Jurisditionem. sed delegatam: secus de ordinaria.

d ¶ Prorogare. sed non potuit. vt in fi. dicit. sed pro
rogauit de facto.

e ¶ Promulgares. Sic ergo volebat se obligare sb pe

cogēdiᵃ: ne huiusmodi occasi
one principale negociū plus
debito prorogetur.

Idem abbati sancte gēouefe

Pet. g. ꝑ lr̄as apl̄icas con
querētibꝰ corā te ꝺ epo
londoñ. ꝙ cōcessū ab eis mu
tuū ꝓmisso locoᵇ ⁊ termīo nō
persoluit: pēdēte iudicio. j. lai
cꝰ q ī ꝗtitate q̄dā eisdeƺ mer
catoribꝰ tenebaƭ: se in tuā iu
risditōemᶜ sicut asserit voluit
ꝓrogareᵈ vt si īfra terminuƺ cō
stitutū ꝑdictā ñ solueret quā
titatē: excōicatiōis ī ꝑsonā ⁊ ī
terdicti ī terrā sentētias pro
mulgaresᵉ: quas huiusmodi
occasione a te latas decerni
mus non valere: cū ⁊ si alˢ iu
risditiōi ꝑesse ᶠdicaris: qꝛ ī di
j: nullā iurisditionem hēbas:
iurisditionis prorogatioᵍ nul
la noscitƭ extitisse: cuƺ ⁊ huius
modi delegata iurisditio ad
alias personas nequeat ꝓro
gari. Idem.

Cum vicesimū ānum ꝑ
egerisʰ dāī potuisti ī eta
te huiusmodi delegatus. Ce
teꝝ cōstituto īfra etatē eādē
nisi ptes sciēt ꝯsentirēt ī eū q
ānū. xviij. trāscēdisƺ: facta ꝺ
legatio ab alio ꝙ a principe
non teneret. Idem.

na excommunicationis quod quidem potest: de cō. di. ij. ego
berengarius item sub pena bñficij sui. s. de elec. cum dilecti.
⁊. j. de falsa. c. vl. sed deficit iurisditio.

f ¶ Preesse. vñ vƺ: ꝙ potuit in eū cōsentire ⁊ illū cōstituere si
bi iudicē ff. ꝺ iudi. l. j. ⁊ ij. ff. ꝺ iurisd. om. iu. l. si ꝯuēerit. h̄ h̄ ꝑ
rogaƭ volebat ꝺlegatam
iurisditiōeƺ ī se qꝺ eē nō
pt: vt h̄ dic: ⁊ ñ ordiariā.

g ¶ Prorogatio nl'la. nō
ꝗ qñ possit fieri proroga
tō iurisditōis fit. n. proro
gatō ꝺ tpe ad tps vt si pa
pa mādat cām tmiari in
fra certū tps: illo elapso
expirat iurisditio: nisi ꝑ
tes īfra tēpus ꝺ cōi con
sēsu ꝓrogarit tps. s. e. de
causis. ⁊ hoc faciēdū ē ꝺ
ꝯsensu iudicis. ff. ꝺ iudi.
l. ij. §. si ⁊ iudex ⁊ ita tri
plex ꝯsensꝰ reqrit. sic ar
bitriū derogaƭ. ff. ꝺ arbi.
diē ꝓferre ⁊. l. arbiter ex
cōpromisso: ⁊ si arbiƭ fu
it ī mora: compelliƭ iteꝝ fi
nito tpe arbitriuƺ suscipe
ff. ꝺ arbi. si cū dies. j. Rñ.
Jtē ꝺ re ad rem: puta da
tus ē sup vna re tm̄: sup alia re si ꝯsētiāt oēs s. ptes ⁊ iudex pt
iurisditio ꝓrogari. ꝺ iudi. ꝺ q̄ re. § j. ⁊. s. e. cū oli. j. Jtem de per
sōa ad ꝑsoaƺ fit ꝓrogatio. j. ꝺ alie. mu. iudi. cā fa. c. j. ⁊ tc ꝓro
gaƭ iurisditio alta pte iuita. Jƭ ꝓrogaƭ iurisditio iudicis ad
eos q ñ sūt ꝺ sua iurisditiōe ꝺ ꝯsēsu ipoꝝ. C. ꝺ iurisd. o. iu. l. j. ⁊
hec prorogatio ī alienuƺ iudicē ex certa scia ⁊ ñ ꝑ errorē fieri dƺ
ff. ꝺ iuris. o. iu. si ꝑ errorē. ⁊. ff. ꝺ iudi. l. j. ⁊. ij. ī pncipio. ⁊ h̄ intel
lige: qñ ille ī quē ptes ꝓrogāt: iurisditiōeƺ hēat ordiariā: alˢ
ñ: qꝛ ꝯsēsus ꝑuatorū eū iudicē nō facit: q nulli ꝑest iudicō. C
ꝺ iurisd. o. iu. ꝑuatoꝝ. ordiariā iurisditiōeƺ. iō dixi: qꝛ ī ꝺlega
tū ñ pōt ꝓrogatio fieri: nec iurisditio ꝺlegati pt extēdi ad ali
as ꝑsonas q̄ ī rescripto ñ ꝯtineƭ: vbi dƺ expsse: ⁊ sic sola ordia
ria iurisditio pt ꝓrogari ad eos q sibi subiecti ñ sūt. ⁊ h̄ satis
pt itelligi ex eo ꝙ dic lex ꝑuatoꝝ ꝯsensꝰ eū iudicē ñ facit: qui
nulli ꝑest iurisditioni. i. iudicio h̄ delegatus nulli iudicio siue
iurisditiōi ꝑest: ⁊ iō ī eū nulla pt fieri ꝓrogatō. sole. n. ille ꝑsoe
q ī rescripto cōtineƭ: iurisditōeƺ ꝺlegati pñt ꝓrogare ad res
alias tm̄. Sƺ pōe ꝙ ptes ꝓrogēt iurisditiōeƺ ꝺlegati ad res ali
as qƺ ī rescripto cōtieat: cuiusmodi erit illa iurisditio. erit ne
delegata vel ordinaria. Uƺ ꝙ sit ordiaria: qꝛ hēƭ. a. l. ff. ꝺ iu.
o. iu. ⁊ qꝛ ecōuerso vƺ ꝙ sit ꝺlegata: qꝛ sortiƭ naturā ꝑoris iu
risditōis: vt sic ñ appellaƭ a pria: nec ab ista. ff. de arbi. labeo.
⁊. C de. iudi cū spālis. imo vƺ ꝙ eadē sit cū ꝑori sicut idem ē
ꝑcariū cū ꝑori qui ꝑcariū ꝓrogaƭ ff. ꝺ pca. h̄ si manēte. ar. ff. ꝺ
of. ꝓcōs. meminisse. ⁊ ē veꝝ ꝙ tal' iurisditio ꝺlegata ē pma. n.
iurisditio extēdiƭ ad res alias ꝑ cōsesū ptiū. Jtē illud scias
ꝙ clerici nō pñt ī se ꝓrogaƭ iurisditiōeƺ ī iudicē secularē quā
tūcūqƺ ꝯsentiāt: nec ēt alteriꝰ iudicis ecclastici: nisi de licētia
sui epi. j. de fo. cōpe. significasti. ⁊. c si diligenti.

h ¶ Cum vicesimum ānū ꝑegeris. ⁊ sic vƺ ꝙ ñ sufficit annus
inceptꝰ: sic. s. ꝺ elec. cū ī cūctis. ⁊. j. de regula. ad nr̄am
⁊. c. significatum ⁊. xx. q. j. c. j. ⁊. c. illud. Ar. ꝯ. ff. ꝺ mu. ⁊ ho. ad
rēpublicā. vbi annus inceptus pro cōpleto hēƭur: h̄ illud lo
quiƭ de his q rē publicā administrāt: ⁊ de de curionibus qui
fauoris causa admittuntur post inceptū. xxv. ānū. si. s. ꝺ elec

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Uno delegatoꝝ[a] vel arbitrioꝝ: sicut proponis rebus hūanis exēpto eoꝝ officiū expirauit: nisi aliud ī delegatiōe aut ꝯpromisso fuissꝫ expressum. Idem.

Qonia ap̄.se. intēdit ꝓuidere negocijs[b] ⁊ non ꝑsonis qb⁹ eadē cōmittūt: si iudex terti⁹ lꝫ ex offō nr̄o vl' ꝺ assēsu ptiū ꝓ cōi a nobis dat⁹ eiſdē alij delegauerit vices suas cū delegato a p̄ncipe id cōcedat[c] a iure: delegatio valebit ipsi⁹. Idē q̄ꝫ dicēdū ē: cuꝫ mādat epo vt cū altero suoꝝ ꝯiudicū mādatū ap̄. exeq̄tur: ⁊ tūc fine subdelegato ab ipso epo reliq duo ꝓcedē nō valebūt. Is aūt cui iniūgit vt ꝑsonalit[d] negociuꝫ exeq̄t: pōt dū mō ptes ꝯsētiāt[e] hoc alijs delegat: ꝑter q̄ꝫ ī īq̄sitiōeꝫ[f] fieri vel ecclījs de p̄latis vel alijs mistris ꝓuideri mādem⁹: cū ī his oib⁹ casib⁹ idustriā ⁊ fidē ꝑsone cui talia cōmittim⁹: eligē videamur. Ceteꝝ salua legatoꝝ se. apost. auctoritate nulli cui ꝯmissū[g] fuerit p̄dicare crucē excōicare vel absoluere aliquos: dispensare cuꝫ irregularibus[h] vel iniungere penitentias: liceat hec de cetero alijs demandare. quia non sibi iurisditio sed certum

cū icūctis. §. iferiora. ꝫ h logr̄ ꝺ iudice ꝺlegato: q dari p̄t p⁹ xx. ānū: vbi tāt⁹ fauor ñ cōsideraṫ. et q: i miori etate ē mioꝝ discretiōis eē p̄sumiṫ. vñ ān⁹ vicesimus debet esse completus

i ℭ Eādē etatē. Nota ꝫ q̄ qdā sūt q ipediunt: vt iudices esse ñ p̄nt: natura: vt surd⁹ mut⁹ et ꝑpetuo furios⁹ et ipubes: quia huiusmōi ꝑsone iudicio i. discretōe caret. iij. q. vij. §. tria. ⁊ ff. ꝺ iudi. cū p̄tō §. nō aūt. Itē lege ipeditur q a senatu remot⁹ est ꝑꝑ īfamiā. Itē moribus' vt femine: ⁊ vt hui nō q: nō hūt discretiōeꝫ ꝫ q: ciuilibus nō funguntur officijs: vt i dicto. §. non aūt. Ex eo q̄ dicit. q̄ ipubes iudex eē nō pōt: vꝫ a contrario: q̄ statī postq̄ꝫ est pubes possit esse iudex qd tñ ñ ē ꝟum idistincte. Uñ dicas: q̄ adult⁹ ordinari⁹ ⁊ ꝺlegat⁹ a principe ꝯstitui pōt: q: pńceps qui eū ꝯstituit: oia ab eo facta valere ꝺcreuit. ff. ꝺ re. iudi. qdā cōsulebant. vnde sūpta ē hec ꝺcre. si ꝟo adult⁹ maior. xx. ānis delegatus sit ab alio q̄ꝫ a p̄ncipe: tenet ꝺlegatio vt h'i p̄n. Si ꝟo sit mior. xx. ānis: ñ tenet delegatio: nisi ptib⁹ cōsētiētib⁹ i eū q sit maior. xviij. vt h i fi. ff. de arbi. cū lege. nisi essꝫ datus a p̄ncipe. Mior ꝟo. xviij ānis ab alio q̄ꝫ a p̄ncipe dari ñ p̄t iudex: ēt ꝯsētiēnb⁹ ptib⁹: vt h innuiṫ ꝫ lex illa qdā cōsulebāt. vꝫ dicē q̄ ex ꝯsensu partiū minor xviij. annis dari possit delegat⁹. Sꝫ dic ibi minor duꝫ mō nō sit mior. xviij. annis arbiṫ. n. mior. xx. ānis esse nō pōt ff. de arbi. cū lege. Preterea cōsentiētibus ptibus: vt vꝫ iurisditio daṫ in. xviij. anno. vt dicit lex qdā. arbitriū vero nō nisi i. xx. an. ff. de arbi. cū lege: ꝫ cū iurisditio maior ⁊ dignior sit q̄ꝫ arbitriū: vꝫ q̄ maior etas esset requirenda. Et infamis arbiter esse pōt. iij. q. vij. §. tria. ⁊ §. cognitor. ff. ꝺ arbi. pedius. ꝫ infamis iudex esse nō pōt: eadeꝫ cā: ⁊. q. vij. ifamis. ⁊. ꝺ. de rescri. sciscitatus. q̄ est ergo rō diuersitatis rō pōt eē duplex: q: iurisditio daṫ a principe siue magistratibus: arbitrium vero a p̄iuatis. vl' iō q: multa remedia sūt in iudicio: puta supplicatio appellatio recusatio: in arbitrio ꝟo sola pene solutio: iō etas maior req̄riṫ: ne partes in ꝓmptū icidāt ꝑiculū ꝑꝑ ignorātiā arbitrioꝝ. vñ arbitri iurare nō debent ne ꝑꝑ ignorātiaꝫ in ꝑiuriū incidāt. i auc. de iudi. §. q: ꝟo col. vj.

a Uno ꝺlegatoꝝ. Nō q̄ si plures sunt iudices delegati: ⁊ clausula illa: q̄ si ñ oēs. ⁊c. non fuit apposita: vno mortuo: alt ꝓcedē i cā ñ pōt: q: cū alt siue alt ꝓcedē ñ possit: per mortē vnius finiṫ iurisditio alteri⁹. Idē essꝫ si alter efficiaṫ infamis. ꝺ. ꝺ rescrip. sciscitat⁹. Itē si remoueaṫ vt suspect⁹. ꝺ. e. lꝫ q: neuter illoꝝ iudex erat isolidū: vt iudicare posset: q: loco vnius tñ sunt ⁊ oēs qdē iudicare iussi sunt. ff. de re iudi. duo ex trib⁹. tñ vn⁹ pōt cōmittere vices suas alt. ꝺ. e. quāuis ⁊ si eo viuēte alter cepit vti iurisditiōe sibi cōmissa: sol⁹ poterit postea procedere. ꝺ. e. lꝫ al's nō vt h dic. Idē. n. ē i arbitris vt vno mōtuo eoꝝ offm̄ expirauit: cū i eos ꝯp̄omissū ē: vt oēs iudicēt. ff. ꝺ arbi. itē si vn⁹. §. itē si plēs. ⁊. l. si i tres. ⁊. l. sicuti. ⁊ h. ⁊ h ꝟuꝫ ē: nisi i cōp̄omisso exp̄sse sit actū: vt si alter interesse nō possit: alter arbitriū possit ꝓferre. ff. de arbi. nō distin

guemus. §. cū in p̄ſes et. j. ꝺ testā. rainaldus in p̄n. sic huaṫ q̄nq̄ꝫ in delegatis iudicib⁹: vbi poniṫ clausula illa q̄ si nō oēs. etc. et h ē q̄ seq̄ṫ i fine: nisi aliud i ꝺlegatiōe aut cōp̄omisso sit exp̄ssū: et sic idē i arbitrio qd in iudicio quātū ad hoc huaṫ: et eodē modo ꝯp̄omissū finiṫ ꝑ mortē litigatoris alterutri⁹ nisi in cōp̄omisso fiat mētio heredis vtriusq̄ꝫ litigatoꝝ ff. de arbi. diē proferre. §. j. l. sed si interpellatur. §. si ab altera. ⁊. l. si compromissum. ⁊. j. de arbi. c. vl. sed sec⁹ est i iudicio: quia ibi nō finiṫ iurisditione re nō itegra de hoc dictū fuit. ꝺ. de rescri. significauit. ar. ad idem j. de iudi. q: v.

b Qoniā apostolica. negocijs: sile dicit lex. rebus. n. ⁊ nō ꝟbis legeꝫ imponimus C. cōia de l. l. ij. i fi. ⁊ h ideo dicit ne credat aliquis papā ita elegisse illuꝫ vel partes i eū taliṫ ꝯsensisse: q̄ abstulerit ei ptātē ꝺlegādi vices suas: cū ei visū fuerit expedire: nisi papa h exp̄sse vetaret: cū hēat h a lege. C. ꝺ iudi. a iudice. ⁊. ꝺ. e. pastoral'. ⁊ ita lꝫ ꝯmūiter a ptib⁹ sit elect⁹: nihilominus eis inuitis poterit cōmittere vices suas: vt h manifeste colligiṫ. ꝺ h dcm̄ fuit. ꝺ. e. s. q̄stiōum. ⁊ q̄ fuit dubitatio: al's ñ ꝓuideret papa negocijs suis ꝫ personis. b.

c ℭ Cū mādaṫ epo. Sic ꝫ soluta ē q̄stio: q̄ q̄rebaṫ olim an eps possit cōmittere vices suas: cū sic scribaṫ: tu frater epe cū coꝝ altero. ⁊c. ita pōt cōmitteṙ ⁊ alij nō p̄nt ꝓcedere sine ipso vel subdelegato ipsius. vñ si moreretur eps anteq̄ꝫ cōmittat vices suas expirat aliorū officiū: quousq̄ꝫ alter substituatur. ꝺ. e. qm̄. q: sine ipso alij nullo modo poterūt proceder e. ꝺ. c. pri.

d ℭ Ut personaliter. Sic pꝫ q̄ si iniūgitur alicui: vt ꝑsonaliter aliqd faciat: nō pōt id ꝑ aliuꝫ facere: nisi de consensu illius seu illoꝝ quoꝝ est negociū illud: q: eorū interest. pōt ēt ꝺ ipsoꝝ cōsensu cōmittē alij illd exequēdū: al's ñ pōt. ff. de solu. l. inṫ artifices. ⁊ si testator iussent aliquē suis manib⁹ domū cōstruere vel pigere per aliū id facere nō pōt: q: h i ꝑsonā illius cōclusisse vꝫ. C. de caducis tol. l. vna. §. si vero talis. Sic ecōuerso qd quis in ꝑsona sua faceṙ ꝓhibeṫ: id ꝑ subiectā ꝑsonā exercē nō dꝫ. ff. ꝺ admi. re. ad ciuitatē ptinēt. l. ij §. j. ⁊ qd noīe meo facē ñ ꝺbeo nec noīe alieō. xlvj. di. sicut nō suo. ⁊. xxiij. q. vl. his a quib⁹. ⁊ hoc iō: ne alia via cōtigat: quod fieri ꝓhibeṫ. ff. ꝺ tu. ⁊ cura. scire. §. si mater. ⁊. ff. de condi. insti. que sub cōditiōe. §. siquis. ⁊ ff. de bo. liber. queriṫ ⁊. j. de procu. tue. ⁊. C. si mācipiū ita venerit. l. vl. in casibus. n. seq̄uētib⁹ non pōt iudex committere vices suas: ēt cōsentiētib⁹ illis quoꝝ negociū cōmittiṫ in cā inq̄sitiōis. ⁊ cū debēt ordiare ecclīā de prelato vel ꝺ alijs iferiorib⁹ ministris: q: i his papa

eligit industriam illo[rum] q[ui]a in istis mai[us] p[er]iculu[m] v[er]titur: i[de]o no[n] vult papa ea p[er] alios fieri. q[uia] circa maiora cauti[us] e[st] agendum. xlij. di. ge[n]e[ra]scam[us]. [et] vij. q. ij. c. vlt. [et] ff. de car. edic. l. i. §. ij. [et] xli. di. miramur.

e Consentiant. al's non possunt.

f Inquisitores hoc intelligu[n]t q[ui]da[m] cu[m] pa pa [com]mittit inq[ui]sitio[n]e[m] vel p[ro]missione[m] de p[ro]latis aut alijs mini stris ex off[ici]o suo vbi no[n] sunt p[ar]tes: tu[n]c no[n] pot delegat[us] [com]mitte[re] vices suas si man dat vt p[er]sonalit[er] in[tro]mit[tat] sec[us] vbi s[un]t p[ar]tes: q[uia] p[ar]tes p[os]su[n]t renu[n]cia re iuri suo. Ego cre do q[uod] siue ista fiat p[er] p[ar]tes siue ex off[ici]o q[uod] n[on] possit alij de legare ille cui h[oc] ma[n] dat[ur] vt p[er]sonalit[er] in[tro]mit[tat]: q[uia] papa [con]fide rat i[n] his casib[us] pu blica[m] vtilitate[m]: ne eria remaneat ipu nita: [et] vt poti[us] p[ro]ui deat[ur] ecclesijs q[uam] p[er] sonis vt dic[itur] i[n] p[ri]n[cipio] de alijs negocijs. [et] i[de]o eligit industria[m] il lo[rum] q[ui]b[us] h[oc] ma[n]dat vt hic dicit. ber.

ministerium potius commit titur in hac parte.

De officio legati. Alex. iij. vniuersis suffrag. cat. eccle.

Um[us] no[n] ignoretis cat. archiep[iscopu]m vob no[n] solu[m] metropol. sed e[tiam] legatio[n]is iur. p[re]esse [et] infra. Sane l[icet] i[de]o archi ep[iscopu]s metropolitico iure audi[r]e no[n] debeat ca[usa]s de ep[iscop]atib[us] v[est]ris nisi p[er] ap. deferant[ur] ad eum: le gatio[n]is ta[men] obte[n]tu vniuersas q[ue] p[er] ap. vel q[ue]rimoniam p[er]ueni unt ad sua[m] audientia[m]: audire pot [et] d[e]b[et]: sicut q[ui] in p[ro]uicia sua vices nostras gerere compro batur. Idem.

Tuduisti q[ue]rere: vtrum de ca[usa] quam alicui dele gamus: ali[us] q[ui] sit generalis in p[ro]uincia legat[us] an cognitio[n]e[m] vel postea cognoscere vale at: vel [com]missionis nostre p[ro]ces sum que iudici delegato tra[n]s mittimus taliter impedire. R[esp]ndemus q[uod] cu[m] mandatum nostrum sp[eci]ale deroget gene rali: legatus [com]missionem alij factam sp[eci]aliter impedire no[n] potest. [et] si f[or]m[a]m formam man dati nostri s[enten]tia iam fuerit pro mulgata non poterit ipse de legatus: nisi super hoc ma[n]da tum speciale receperit: eam quomodolibet irritare: [et] ipsa[m] tamen si r[ati]onabiliter lata fue rit: confirmare valebit: [et] exe cutioni demandare.

Innocentius. iij. titulo s[an]cti laurentij i[n] lucina p[res]b[yte]ro car dinali sedis apo. legato.

l Uniuersas. [et] ita p[os]s[un]t audire ca[usa]s q[ue] moue[n]t[ur] [contra] ex emptos sui a[rchiepisco]patus. S[ed] [contra]. s. de sup. ne. p[re]l. sic. It[em] ar. [contra]. xxv. q. ij. s[ancti]uatis vbi dic[itur] q[uod] p[ri]uilegia ppe tua s[un]t. S[ed] h[oc] v[idetur] derogari illis p[ri]uilegijs. Dicas q[uod] isti legati p[er] sua[m] legatio[n]e[m] no[n] p[os]s[un]t punire exe[m]ptos: vel audire ca[usa]s q[ue] moue[n]t[ur] [contra] eos: nisi velit r[esp]ndere s[ib]i eis. [et] h[oc] de his q[ue] in eo[rum] p[ri] uilegijs co[n]tine[n]t[ur]: [et] tota sua p[o]t[est]a[s] [con]sidera[n]da e[st] ex forma priuilegij. Alij v[er]o legati cardi[n]ales: s[cilicet] alij q[ui] mittu[n]t[ur] de late[re] d[omi]ni pape h[abe]nt maiore[m] iurisdictione[m] ta[m] [contra] exe[m]ptos q[uam] [contra] o[mn]es al[i]os: saluis his ta[men] que sedi apo. sp[eci]alit[er] reseru[a]nt[ur]. S[ed] iste ep[iscopu]s ca[n]tuarie[n]. [et] [con]siles n[on] h[abe]nt tale[m] p[o]t[est]ate[m]: ar. i. e. c. exco[mmun]icat[us]. h[oc] intellige s[ecundu]m illa[m] decre. i. de ap. vt debit[or] v[e]l no. in glo. s[ed] nu[n]q[ui]d. [et] de fo. [com]pe. c. proposuisti.

m Tuduisti. an cognitionem. i. aute ca[usa]m cognita[m] [et] per sententiam diffinitiuam.

n Cognoscere. i. post latam sententiam.

o Mandatum. n[on]. le. s. de rescrip. c. i. [et] c. pastoralis. q[uo]d iuris sit sup istis ma[n]datis dem e[st]. s. de rescript. c. i. [et] de offi. dele. ex parte [contra] [et] illud soluitur. s. de rescrip. s. i.

p No[n] pot no[n]. n. expirat iurisdictio mi[n]oris iudicis in p[re]se[n]tia maioris. xi. q. i. p[er]ue[n]it. [et] xcv. di. ecce. C. de do. i. hac sacratissima fino sp[eci]alis delegat[us] q[u]a[n]tu[m] ad ca[usa]m illa[m] maior e[st] g[e]n[er]ali deleg. h[oc] po testate: ar. xciij. di. p[re]cipim[us]: ar. i. de of. or. p[re]st. v[e]l salte[m] par e[st] ei.

q Sp[eci]ale ma[n]datu[m]. q[uia] par i[n] pare[m] n[on] h[abe]t p[o]t[est]ate[m]: nec reuocare p[otes]t s[enten]tia[m] alteri[us]. C. si aduersus re[m] iu. aduersus s[enten]tia[m]. [et] ff. ad treb. ille a q[uo]. §. te[m]pestiuu[m]. [et] ff. de arbi. na[m] [et] magi[s]trat[us]. [et] s. de el. inotuit.

r Co[n]firmare. s[ed] q[ua]liter [con]firmabit ista[m] s[enten]tia[m]: nisi de ea cogno scat: an sit iusta vel iniusta: s[ed] illa[m] cognosce[re] no[n] pot: nisi sp[eci]aliter ei [com]mittat[ur] vt supius dic[itur]: g[ratia] illa[m] [con]firmare no[n] pot. Dicu[n]t q[ui]da[m] vt ala. [et] Gof. q[uod] de ea cognosce[t] [et] si ea[m] i[n]uenerit iusta[m] [con]firmabit ea[m]. si v[er]o iniusta[m]: remittet illa[m] ad superiore[m]. s[ecundu]m C. vbi sena. vel cla. l. vlti. veri[us] e[st] credo: q[uod] nulla[m] he[b]at sup hac s[enten]tia cognitio[n]e[m]: nec debeat sup h[oc] se intromittere. ta[men] ad mandatu[m] illi[us] q[ui] tulit s[enten]tia[m] posset illa[m] ma[n]dare executio[n]i: al[ia]s nullo mo[do] se itromittat. [et] q[uod] dic[itur] [con]firmare valebit: refert se poti[us] ad fa[m]a[m] q[uam] ad iure: q[uia] tal[is] co[n]fir matio nihil opat[ur]: vel i[n] co[n]i poss[et] [con]firmare: q[uia] par valet. sed nec sic pot. cu[m] sit q[u]a[n]tu[m] ad h[oc] i[n]ferior. S[ed] nu[n]q[ui]d legat[us] tene[tur] ei obedi re: vt ip[s]a[m] s[enten]tia[m] ma[n]det executio[n]i. no[n] v[idetur] q[uia] cu[m] sit g[e]n[er]alis legat[us] [et] ab eode[m] dat[us] maior e[st] illo: cui ca[usa] delegata e[st]: [et] ille ei sube[st]. In alijs sat[is] credere[m] q[uod] deberet illa[m] ma[n]dare executio[n]i: q[uia] q[u]a[n]tu[m] ad ista[m] ca[usa]m maior v[idetur] ipso legato. vt sup[er]i[us] dixi. [et] d[e]b[et] sup hoc suppli care no[n] ipsu[m] [com]pellere: v[e]l ip[s]a[m] s[enten]tia[m] exequat[ur]: q[uia] forsitan per aliu[m] no[n] ita be[ne] pot executio[n]i mandari ex s[enten]tia illius canonis.

g Co[m]missu[m]. ist[u]d. n. q[ui]b[us] hec q[ue] sequu[n]t[ur] expedie[n]da co[m] mittu[n]t[ur]: meri executores s[un]t ad certos articulos expedi endos: [et] nulla[m] h[abe]nt iurisditione[m]: vt dicit i[n] s[ecundu]m i[de]o q[ui] vices suas alij [com]mittere no[n] p[os]s[un]t: coertione[m] ta[men] videntur h[abe]re: vt salte[m] exco[mmun]icare possint ipedie[n]tes eos exercere suu[m] ministe riu[m] sibi iniunctu[m]: aliogn [con]lusiora [et] sine exitu ess[et] talis [com]missio. s. e. ex l[itte]ris. q[uo]d satis credo: ar. ill[ud]. us. e. ex litt[e]ris. Co[n]tradice[re] ta[men] v[idetur] l[itte]ra q[ue] dicit: no[n] sibi iurisditio. [et]c. Sed dic n[on] sibi iurisditio. vex e[st] q[u]a[n]tu[m] ad h[oc] vt [com]mittere poss[it]: vel q[uia] nulla[m] h[abe]t iurisditio[n]e[m] it[em] aliq[uo]s p[ar]tes s[ed] ta[men] offi[ciu]m.

h Cu[m] irregularib[us]. ar. q[uod] ep[iscop]i auct[oritat]e p[ro]p[r]ia cu[m] irregula rib[us] dispe[n]sare no[n] p[os]s[un]t: ex eo q[uod] h[oc] ex [com]missio[n]e p[ro]cedit. [et] vex e[st]: q[uod] ep[iscop]i cu[m] q[ui]busda[m] irregularibus dispe[n]sare no[n] p[os]s[un]t. s. de fil. presb[yterorum]. c. fi. an ep[iscop]i possint dispensare vbicunq[ue] non p[ro]hibetur: dicetur. i. de iudi. at si clerici.

i c U[ero]s no[n] ignoretis. [et]c. no[n] ad eu[m] p[er] ap. su[n]t ta[men] alij casus q[ui]bus archiep[iscopu]s pot iudicare de subdit[is] suffraganeo[rum]: q[uod] notat[ur]. i. ti. p[ri]. pastoralis.

k Legatio[n]is ta[men]. ex h[oc] loco p[ate]t qua[m] p[o]t[est]ate[m] h[abe]at legatus: q[uia] de cib[us] causis ta[m] p[er] appellatione[m] q[uam] p[er] q[ue]rimonia[m] pot cognosce[re]. s[ed] nu[n]q[ui]d poss[et] depone[re] ep[iscopu]m. Est dice[n]du[m] q[uod] no[n]: cu[m] h[oc] papa sibi sp[eci]alit[er] reseruauerit. s. de tra[n]slat. c. i. [et] ij. imo legat[us] missus de late[re] pape: puta cardi[n]al[is] h[oc] facere no[n] pos set: nisi exp[re]sse [con]tineret[ur] i[n] legatio[n]e sua. i. c. i. [et] ij. illa. n. que sp[eci]alit[er] reseruauerit papa: ma[n]data iurisditio[n]e g[e]n[er]ali n[on] tra[n]s feru[n]t[ur]. ff. de of. ei[us] cui ma[n]da. e[st] iurisdi. l. i. §. vlt. multa. n. s[un]t q[ue] in g[e]n[er]ali ma[n]dato no[n] itelligu[n]t[ur] nisi exp[ri]mant[ur]. ff. de p[ro]cu. po[m]ponius in p[ri]n. [et] l. p[re]cedenti. in fi. [et] ff. de mio. illud §. si talis. ff. de iureiu. iusiurandum. §. p[ro]curator. s[ed] p[res]b[yte]r posset depone[re] ep[iscop]is. xv. q. vij. fel[ix]. [et] c. fi. aut an possit absolue[re] illos: q[ui] in canone[m] icideru[n]t: h[abe]s. i. e. exco[mmun]ica tis. It[em] si q[ui]s appellaret ad papa[m] posset ne illu[m] [com]pellere co[r]am se litigare. no[n]: ar. i. de ap. si duob[us]. q[uia] quolibet omisso ad eu[m] p[otes]t appellari. ij. q. vi. i[de]o an indulgentia[m] posset facere. de[bet]. i. e. c. vlti.

90

Nisi spālis illa dilectio[a] quā ad psonā tuam habuim⁹ ꝛ habem⁹: iustū motū animi nr̄i temperaret: pena[b] docēte cognosceres q̄ntuꝫ excesseris, q spretis canōicis sāctionib⁹[c]: ꝛ ꝯsuetudine generali motu ꝓprio presumpsisti troian̄. epm de troiana eccl̄ia ad panormitanā d̄ facto trāsferre[c]. Idem eidem.

Quod translationeꝫ: ꝛ infra. Licet in regno sicilie generalis fit tibi cōmissa legatio: ad ea tn̄ sine speciali mādato nr̄o non debuisti manus extēdere: q̄ in signuꝫ ꝓuilegij singularis sunt tm̄ summo pontifici reseruata[e]: ꝛ si q̄dam ex his de spāli ꝯcessione sepe fuere legatis indulta: vt illoꝝ videlicet absolutio qui ꝓpter sacrilegas manuuꝫ iniectiones in clericos incidunt in canonem: ꝓmulgate sentētie videant̄ ex ipso legatiōis officio iam licere legatis: an existimas quia vices nostras tanq̄ legato tibi cōmisimus exequendas q̄ parnorm̄. ecclesiaꝫ posses subijcere messan̄. vt illā preficeres isti ꝯcessio sibi priuilegio primatie: an putas ex eadeꝫ causa tibi licere duos ep̄atus vnire vel vnum diuidere sine licentia spāli. Ideꝫ baton̄. epo ꝛ. m. capellano subdiacono nostro.

Licet tranēses canonici ab initio dissensissent: tādem vnanimit̄ ꝯsenserunt. g. fratrē cassinen̄. abbateꝫ in archiep̄m eligētes: cui⁹ electionē portuen̄. ep̄s tunc legatus examinari precepit: ꝛ infra. Nuncius prefati abbatis nobis lr̄as p̄ntauit grauem ꝯtra iam dictum legatuꝫ, querimoniam cōtinentes: q̄ postq̄ electionē examinauerat: ꝛ eam ad nr̄e deliberatiōis examen transtulerat[f] nuncijs iaꝫ directis electionē eandeꝫ malicio se nimis examinare[g] presumsit: ꝛ infra. De ꝯsilio fratrum nostroꝝ examinationeꝫ secundā tanq̄ a non suo iudice[h] factā postq̄ negociuꝫ ad nostrū fuerat trāslatū examen: cēsuimus irritam ꝛ inanem.

Ideꝫ sci. p. ꝛ. sci leonis abbatibus ꝛ. r. archidi. tulen̄.

a Nisi spālis dilectō. Nō q̄ iudex rōne amicitie pōt remittere penā. l. di. clerico. ꝛ. xxxv. q. ix. veniā. lꝫ precio non possit eam remittere. j. de simo. nemo. ꝛ. i. q. i. nullus. arg.

b Pena docente: q: qui stultus est in culpa: sapiens sit in pena. xxxviij. di. q: ea. si. xxvij. q. i. si homo esses.

c Sāctionibus. lxxix. distin. c. vlti. vij. q. i. mutationes. s̄. de tran. inter corporalia. c. i.

d Transferre. hec eniꝫ generali mandato non transferunt̄: q: sunt meri iperij: ꝛ spālit̄ se. apo. reseruata. ff. de off eius cui man. est iurisdi. l. i. ꝛ s̄. de transla. c. i. ꝛ. c. lꝫ. ꝛ c. inter corporalia. ꝛ. j. c. proximo.

e Quod translationē reseruata. Quedaꝫ sunt q̄ sedes aplica sibi spālit̄ reseruauit: vt ē qō fidei. xxiiij. q. i. quotiens. ꝛ. j. de bap. ꝛ eius effec. maiores. Item maiores ecclesie cās: trāslationes epoꝝ: sediū mutationes vij. q. i. s̄. de transla. c. i. Itē depositiones epoꝝ ꝯcessiōes eorūdē: ꝛ trāslatiōes electoꝝ. s̄. de trāsla. int̄ corporalia. Itē ꝯgregatio ꝯcilij generalis. xvij. di. c. i. depositio ꝛ restitutio epoꝝ ꝛ summa negocia ecclesiarū ij. q. vi. iō. Itē exemptio epoꝝ. xvi. q. i. frater nr̄. Item quedā vota sol⁹ papa cōmutat. j. de voto ꝛ voti redemp. ex multa. Item solus papa dispēsat i maioribus criminibus ꝛ cuꝫ filijs presbyterorum ꝛ ceteris illegitime natis: vt ꝓmoueantur ad dignitates. j. de iudi. at si clerici. ꝛ. s̄. de fi. presby. c. vlti. Item ad ipsum solum omissis medijs appellatur. ij. q. vi. c. iij. ꝛ. iiij. ar. ij. q. vij. metropolitanum. ꝛ est ar. expssuꝫ: quia appellatio omisso medio nō tenet. j. de appel. dilecti. Itē subdiaconum facere lpōt diebus ꝯficis. s̄. de tēp. or. c. i. ꝛ. c. de eo. Item primam vacantem dare nō pōt legatus. j. de p̄ben. dilectus. Iteꝫ non pōt absoluere excōmunicatos a delegato. s̄. eo. studuisti. multominus excommunicatos a papa. ista oia que sibi spāliter sedes aplica reseruauit: gnāli demandatiōe nō trāsferunt̄: nisi spāliter de his ꝯtinea[t] ibidē: vt hic dicit. Ista. n. sunt quasi meri imperij. ff. de iu. om. iu. impiuꝫ. ꝛ iō gnerali ꝯmissione nō transfe[r]untur. ff. d̄ of. eius cui mā. ē iur. l. i. ꝛ ē ū. q: licꝫ p̄familias liberā ꝯcedat filio admistratiōeꝫ n̄ pō: tn̄ alienare. ff. d̄ his que i frau. credi. si p̄. ꝛ ff. de pac. ꝯ iur. §. vlti. Item nec pōt donare ff. de dona. filiusfamilias. ꝛ in generali ꝓmissione ea veniunt q̄ spāliter gs ꝯcederet. ff. d̄ pecul g peculij. Item maiora non ꝯmittunt̄ sine spāli mādato. ff. de ꝓcur. pōponi⁹. ꝛ. l. mādato sic eodē modo p̄tor missionē i possessiōe ex scdo decreto sibi spālit̄ reseruat. ff. d̄ dā. infec. dies cautionū. §. i. ff. d̄ iur om. iu. iubere cauere. que āt sibi spālit̄ n̄ reseruat: alijs indulgere videt̄. j. de sen. ex. nup. ar. Sed nunqd legatus talis missus a latere pape pōt iudicare de exēptis: q subsunt tm̄ dn̄o pape: ar. q̄ nō. si. vij. di. huic sedi. arg. q̄ pōt. xvi. q. i. frater noster. io. dixit q̄ nō pōt: ꝛ melius facit si abstineat: ar. iducit. ff. de of. ꝓconsul. nec gcq̄ꝫ Ego credo: q̄ pōt cognoscere de causis: que ꝯtra ipsos mouent̄ nō obstātib⁹ ꝓuilegijs suis q: p priuilegia illa eximunt̄ solum a iurisditiōe epoꝝ in quoꝝ territorio ꝯmorant̄: s̄ a iurisditione ipsi⁹ pape vel legatoꝝ nō eximunt̄: ꝛ ita etiā vidim⁹ de facto s̄ua ri: ꝛ q: papa eoꝝ iudicia sibi spālit̄ tm̄ nō r̄seruauit excōicatos q i canonē icidunt: absoluere p̄nt ex officio legatiōis: vt hic. ꝛ j. de sē. ex. ad eminentiā. ꝛ. j. e. c. pe. Itē solus p̄nceps pōt cōmittere causam ap. remota. ff. a quibus ap. non licꝫ l. i. in fi. ꝛ. s̄. ti. ꝓ[a]ri. sup qōnum. § nos aūt. vn̄ versus Restituit papa solus: deponit ꝛ ipe articulos soluit: synodumq; facit generalem. Transfert ꝛ mutat: appellat nullus ab ipso. Diuidit ac vnit eximit atq; probat.

f Licet tran̄. transtulerat. in hoc enim deliquit quia trāslato negocio ad papā cognoscere gs nō posset: vt. ij. q. i. nomen p̄sbri. ꝛ. iij. q. vi. multum stupeo. nā eo ipso q̄ iudex dicit se velle referre negocium ad superioreꝫ: nō pōt amō cognoscere. C. de rela. l. i. ꝛ. C. de appel. ex illo. ꝛ illico relatiōis exempluꝫ litigatorib⁹ edere tenet̄. i. d̄ ap. itimasti. qō itelligit̄ si ptes approbauerūt relationē. sed si ꝯsētirēt vt iteꝝ cognosceret an̄ factam relationem: bn̄ posset procedere. C. de rela. l. ij ꝛ. iij.

g Examinare. videt̄ tn̄ q̄ posset examiare negociuꝫ nō vt pronunciaret: s̄ vt cāꝫ magis instructaꝫ remitteret ad papam. j. de ap. cōstitutus. ꝛ. ij. q. i. nomen. ꝛ. j. de sta. regu. ea que ver. hec eadeꝫ. quod nō credo: ex quo eni semel examinauerat ꝛ examinationē direxerat ad superiorem: iam iudex esse desierat: vt. j. sequitur. ꝛ est si. s̄ de postu. prela. bone. ꝛ q: de facto vnius sepe querendum non est ff. nan. cau. sta. lꝫ in fine.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ A non suo iudice. C. si a nõ ꝯpe. iu. l. vlt. ⁊. ŝ. ꝺ con·sue. ad audientiam. ⁊. j. de iudi. at si clerici. ŝ. de offi. delega. cum super. ⁊. xj. q. j. c. penultimo.

b D Iletus filius. inconsulto. sic. j. . de iure pa. cum dilectus. sed illud de laico intelligitur.

c ¶ Plus iuris. h' ita itellige. plus iuris. i. pleniꝰ ẽ ius i stitutiõis siue ꝯcessionis ꝑlati: q̃ʒ iur ꝑñtationis ꝑ̃roni. vñ ex sola ꝑñtatõe laici ꝑ̃roni ñ cõsequit̃ q's plenũ ius j. de iure pa. pastoralis. ⁊. c. ꝙ aũt. ⁊ c. cũ aũt. qꝛ põt patronꝰ mutare volũtatẽ suã: añq̃ʒ eps ꝯfirmet ꝑñtatuʒ ⁊ aliũ ꝑñtare: vt dñt iura ꝑdicta: ⁊ ita ñ hʒ plenũ ius. ʒ ex sola istitutiõe seu ꝯcessione ꝑlati qñ q̃ʒ plenũ ius acq̃rit̃ istituto ꝑ ꝑlatũ cessante ꝑñtatione patroni: ⁊. j. q̃ttuor mẽses tc eps põt i stituẽ: ille hʒ plenũ ius. j. ꝺ iur pa. cũ ꝑꝑ. ⁊. c. quoniã. E cõuerso nunq̃ʒ ꝑ solã ꝑñtatiõeʒ ꝑ̃roni laici ius plenũ ꝯseq̃t̃: nisi accedat ꝯfirmatio ꝑlati. Laici ꝑ̃roni iõ dixi: qꝛ si collegiũ vl' ecclastica ꝑsona aliquẽ idoneũ ꝑñtat: ius ei acq̃rũt plenũ: vt ꝑ ssit petẽ ꝯfirmatiõʒ. tãq̃ʒ esset electꝰ: qꝛ postea variare ñ ꝑñt. j. ꝺ iur pa. cuʒ aũt. ⁊. c. pastoralis. Jo. dixit ⁊ lau. ꝙ ꝑ ꝑñtationẽ ius ñ acq̃rit̃ ꝑñtato. sed est falsuʒ imo ius acq̃rit̃ ꝑñtato in tm̃: vt si ꝑñtat̃ a collegio: vl' a ꝑsona ecclesiastica: ꝙ postea variare nõ ꝑñt: vt dictũ est. ⁊ si a laico ꝑ̃rono ꝑñtet̃: ius acq̃rit̃ in tm̃: ꝙ si ñ mutet voluntatẽ: põt petẽ ꝯfirmationẽ ab ẽpo. j. ꝺ sen. ⁊ re iudi. cũ bertoldꝰ. ⁊ si eps nõ admittat: ille põt agẽ ad iteresse ꝯ̃ epʒ: si postea aliꝰ ꝑñtet̃ ⁊ admittat̃ ab epo j. de iure pa. pastoralis: ⁊ ita semꝑ ius acq̃rit̃ ꝑsentato ꝑ factum patroni: qꝛ põt petere ꝯfirmationẽ: ⁊ sic est itelligendũ qꝺ dic̃ plus iuris: vterq̃ʒ hʒ ius: sed alter plus: qꝛ plus cõfertur ꝑ p̃lelatum q̃ʒ per patronum.

¶ In ꝯcessione. Sʒ certe hec rõ ñ vĩ sufficiẽs: qꝛ ꝑʒ hoc eps posset dare ecclesiã irreq̃sito ꝑ̃rono: qꝺ esse ñ dʒ. xvj. q. vij. decernimꝰ. Ad h' dixit. io. ꝙ hec ꝺcre. cõtinet grãʒ spãlem: qꝛ legatꝰ nõ põt ꝯcedere ꝑbẽdas vl' ecclesias in ꝑiudiciũ alioꝝ. j. de ap. c. j. ⁊. j. de ꝑben. dilectus. sicut illud ꝯtinet grãʒ: qꝺ legatus facit. j. ꝺ cõcessione ꝑben. ꝯstitutꝰ. qꝛ solus ꝑnceps põt aliquẽ priuare re sua. ix. q. iij. cũcta. ⁊. c. ꝑ ꝑncipalẽ. ⁊. C. de q̃dri. ꝑscrip. bñ a c nõe. Hic ꝯsueuit distigui: vtrũ ius ꝑ̃ronatus ꝑtinet alicui iure ꝑ̃imonij sui: ⁊ tũc legatus nõ põt ꝯferre ecclesiã eo iuito: cũ ei in h' nõn subsit: qꝛ tã q̃ʒ laicus ꝑñtat. j. de iure pa. cũ dilectꝰ. ar. xvj. q. vij. decernimꝰ. Si võ ꝑtinet ꝑ̃onatꝰ ius alicui rõe ecclie: tc legatꝰ põt ꝯferre ecclã: et iuito illo ꝑlato siue ꝑ̃rono ad queʒ rõe ecclesie ꝑtinet ius ꝑ̃onatꝰ: siue iuito collegio ad qꝺ ꝑtiet illud: qꝛ subsunt legato. ⁊ ita loq̃t̃ qꝺ dicit hic: ꝙ archidiaconꝰ iste rõe archidiaconatꝰ ꝑñtabat. vñ legatus iste ꝑotat ei ꝑiudicare: ⁊ eo iconsulto ecclesiã ꝯferre: sicut põt ꝯferre bñficiũ vacans i ecclesia inuitis canonicis ⁊ irreq̃sitis: ⁊ h' intellige de legato misso a latere dñi pape. Alij vero legati: sicuti eboracẽñ. ⁊ cantuarieñ. ⁊ consimiles q hoc hñt ex ꝑuilegio: h' non ꝑñt. j. e. officij. vñ tenet appellatio: si h' facere vellent. j. de ap. c. j. Et quod dixit io. non est verum simpliciter de quolibet legato.

d ¶ Nec ꝑiudicat̃ ꝑlato ꝑ̃rono clerico. s. tenerẽ dispensationẽ. ⁊ verũ est in sequenti vacatione.

e N Ouit ille. t minos. Ex hoc vĩ: ꝙ si legatus exiuit ꝓuinciã ad quã destinatus ẽ: ꝙ am modo nec excõicare nec absoluẽ nec cãs ꝺlegare possit i illa ꝓuicia. ⁊ idẽ de alijs iudicibꝰ ordinarijs vĩ. ff. ꝺ of. ꝑsi. l. iij. ⁊. ff. ꝺ iurisdi. o. iudi. l. vlt. Videt̃ tñ ꝙ possit absoluere aliq̃s dũ est ex̃ ꝓuinciã: qꝛ ea q̃ spectãt ad voluntariã iurisditionẽ exequit̃ extra ꝓuinciã. ff. de of. ꝓconsu. l. ij. Ad hoc dicas ꝙ nullus iudex ꝑt excõicare vel absoluẽ ex̃ suam ꝓuinciam. nã excõicatio fit cũ cause cognitiõe. ij. q. j. nemo. sed ea q̃ cause cognitionẽ deside rãt: debent fieri iudice sedẽte ꝓ tribunali. ij. q. iij. §. notãduʒ ꝟ. siq̃s. iij. q. iij. §. spaciũ. ꝟ. a iudice. sed in aliena dioc. non põt sedere ꝓ tribunali: nec aliq̃d disponere. ix. q. ij. epm. Item nec absoluere põt: qꝛ si posset absoluẽ: ꝑ ꝯñs ⁊ excõicare. xxj. disti. deniq̃ʒ. ar. ff. ꝺ re iudi. l. ij. ⁊ ꝙ tm̃ i sua dioc. hẽat iurisditionẽ est ar. xj. q. j. si q̃sq̃ʒ. ⁊. xciij. di. siq̃s epus. ⁊. j. e. c. pc. ŝ. ꝺ rescript pastoral' in. fi. ar. ff. de bo. auc. iudi. possi. cũ vnus. §. penul. dicunt q̃dã ꝙ possit ex̃ suaʒ dioc. excõicare: ar. xj. q. ij. si eps forte sic̃. paulus excõicauit corinthũ absenteʒ. ix. q. iij. §. vlt. Hoc tñ ꝯcedo: ꝙ extra ꝓuinciam existẽs possit delegare cãs i prouincia. ff. de of. ꝑfec. vr. l. vl. marie si hʒ necessariã cãʒ absentie. ff. de of. ꝓcõsu. aliq̃ñ. talis. n. delegatio fit sine cause cognitione: lʒ q delegẽt iperet: ar. ŝ. ti. ꝑx. pastoral'. Si tñ ille nollet eã recipe non posset excõicare: ar. j. ti. ꝑx. pastoralis. Item ex̃ dioc. põt ꝯferre bñficia. j. de ꝯces. ꝑben. post electionẽ i parte decisa. j. ꝺ ap. q̃ fronte. io. Item põt q̃ri: si excõicauit aliquem dũ erat in ꝓuincia: vtrũ possit eũ absoluẽ postq̃ʒ egressꝰ ẽ ꝓuinciã. Dicendũ ẽ ꝙ nõ: qꝛ exeũdo ꝓuinciã ꝑuatus ẽ dignitate. ff. de of. presi. l. iij. ⁊ statim expirat iurisditio. j. e. c. vl.

f V Olentes. de latẽ nr̃o. cũ legatus de latere dñi pape sit maior eo ꝑñte nõ exerceat mior offm̃ suuʒ: sed deferet illi tãq̃ʒ maiori. xxj. di. deniq̃ʒ. ⁊. j. de ꝑui. antiquo. §. dñice. ⁊ ff. de of. ꝓcõ. l. vl. ⁊ maior ꝑtãs ad obediendũ ꝑponit̃ mlori viij. di. q̃ ꝯ̃ mores. in fi. ⁊. xj. q. iij. q resistit. ⁊ interiʒ suspẽsuʒ est offm̃ eius. eo vero recedente, resumit illud: ar. ꝯ̃. xcv. di. ecce. ⁊

D Ilectꝰ filiꝰ. r. methẽsis canonicꝰ intimauit: ꝙ cũ ꝑnestinus eps ap. se. le. ecclesiã sancti trudonis ꝯtulissʒ eidẽ metheñ. archidiaco. ad quẽ illiꝰ ecclesie ꝑñtatio pertinebat: asserens ꝙ eodẽ inconsulto cõferri non potuit a legato: canonicuʒ ipsum suꝑ eadeʒ ecclia molestare ꝑsumit. Cũ igit̃ plus iuris hẽat i concessione ꝑlatus: ꝙ̃ in ꝑñtatione patronatus: nec ꝑiudicet̃ ꝑlato vel patrono siquando ꝑ ap. se. legatum eo inconsulto ecclesia ꝯcedat̃: mãdamꝰ q̃tenꝰ dcm̃ archidi. vt ab eiꝰ suꝑ hoc molestatiõe ꝺsistat: appellatione re. cogatis.

I Item illustri regi francoꝝ.

N Ouit ille q nihil ignorat: ⁊ ifra. Ex parte tua q̃rimõniaʒ accepimꝰ: ꝙ cũ tibi legatꝰ esset certa rõe suspectus: ex̃ fines regni francoꝝ i terrã tuã iterdicti sñiaʒ ꝓmulgauit: ⁊ ifra. Tue magnificẽtie rñdemus ꝙ si fines regni francoꝝ exierat: nõdũ tñ fuerat tmĩos sue legatiõis egressus: cũ non soluʒ in regno frãcoꝝ sed in vienneñ. lugduñ. ⁊ bisunt. ꝓuincijs iniunctam sibi a nobis legatiõis sollicitudinem suscepisset.

Greg. ix. patriarche hierosol.

V Olẽtes: ⁊. j. s. t. legatõis offm̃ i ꝓuicia tua duximꝰ ꝯmittẽdũ: ita tam̃ ꝙ si legatũ ad ꝑtes illas ꝺ latere nr̃o ꝯtigerit destiari: executõnẽ ipsiꝰ officij: q̃diu legatus ipse ibi fuerit: ꝑ se. ap. reuerẽtia omnino dimittas. I dem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

xj.q.j.peruenit.ꝛ.C.de dona.in hac.

a ¶ Excōicatis.mittunē.ergo a ꝯrio sensu:si missus sit a latē dñi pape:pōt absoluere oēs siue ꝺ sua legatiōe siue non qꝺ vex est ꝛ in eundo ꝛ i redeūdo ſm q̄sdam ex offō.n.legatiōis lꝫ legatis ꝺ latere dñi pape missis excōicatos ꝑ violēta manuū iniectiōe i eccliasticas ꝑsonas absoluē.ꝫ.e.ꝙ trāslationē.ꝛ.j.ꝺ sen.ex.ad eminentiā. Tales eniꝫ legati postq̄ egredi unē vrbē:quousqꝫ in vrbem reuertanē:bñficium absolutiōis ipendunt.ꝛ ita obseruant de facto.ꝛ ꝭ introductū est in fauorē aīaꝝ: vt piculuꝫ morē vitē:ar.j.ꝺ sen.ex.sacro ꝛ sic ꝓconsul.vbiqꝫ insignia ꝓconsularia hꝫ:licꝫ ꝑtātem suam egressus vrbē non exerceat nisi in ea ꝓuincia q̄ ei decreta est.ff.de of.ꝓcōsul.l.j.ꝛ.hñt iurisditionē lꝫ non ꝯtentiosam.ff.e.l.ij.b.

b ¶ Cōmissam.per hoc qꝺ dic̄ hic: pꝫ ꝙ maior ē ꝑtās legatoꝝ q de latere dñi pape mittūē q̄ꝫ aliorum.isti.n.de qbus ꝑmittit: non pñt absoluere excōicatos pp sacrilegā manuū iniectionē in ecclesiasticas ꝑsonas vel aliūde veniētes vl' ex̄ suā ꝓuinciā existētes:qꝛ nulla ꝑtās ē eis ꝯcessa ex̄ illā ꝓuinciā:ar.ff.ꝺ iur.o.iu.l.vlti.ꝛ.ff.de of.ꝑsi l.iij.nisi eis āpliꝰ ꝯcedaē:vt dicit i fi.ꝫ illos ꝺ sua ꝓuincia absoluē pñt duꝫ sūt in ꝓuicia:ar.a ꝯrio sensu. De duplici genē legatoꝝ fit mētio. Et ꝑmo ꝺ his qbꝰ ad tꝑs ꝯmittiē offm̄ legatiōis rōe ꝑsone ꝛ non dignitatis:vt.ꝫ.e.ti.c.pr.j.ꝺ accusa.cū ꝺ lecti.ꝛ.j.de ꝑsī.mādata. Scꝺo de his: q rōe dignitatis hñt huiusmodi legatiōis offm̄ in sua ꝓuicia.ꝫ.e.c.j.ꝛ.j.ꝺ ap.c.j. Isti nō mittunē de latē pape:vñ minor ē ꝑtās eoꝝ.ꝛ isti nō pñt absoluē excōicatos ēt subditos:nisi spālit eis ꝯcedaē: vt dic̄ hic fi. Illi vo q mittunē ꝺ latere dñi pape:qꝛ ꝛ ipsi pars corꝑis eius esse intelligūē:vt.vj.q.j.in.c.siqs cū militibus. C.ad.l.iul.ma.qsqs.ex offō legatiōis oīa pñt.nisi illa q̄ spāliter sibi sedes apl'ica reseruauit.ꝫ.e.ꝙ translationē. Sꝫ quos dicemus ꝺ latere dñi pape missos:an cardinales tm̄:an alios ēt existētes i curia: vtputa capellanos arepos epos ꝓ suis negocijs i curia existētes. Sed vꝫ ꝙ ꝓprie dicanē ꝺ latere pape cardinales:qꝛ ad latus eius semꝑ assistunt. Sed idē vꝫ de capellanis ꝛ alijs curialibꝰ:qꝛ ꝛ ipsi assistunt lꝫ non in secretis ꝯsilijs. Satis posset dici:ꝙ illi dicunē missi ꝺ latē pape.q̄s inuenit existētes i curia sua.ēt si nō sunt cardinales:ꝛ illos trāsmittit spālit ad alienā ꝓuinciā ꝯcedendo eis gnālē legationē. Itē q pōt ex offō suo absoluē pōt ꝯmittere vices suas alij: cū viderit expedire.j.ti.pr.c.vlt. Prope dicunē missi de latē dñi pape cardiales tm̄:ar.j.ꝺ sen.ex.ad eminētiā.qꝛ ꝛ ipsi ꝑs corꝑis dñi pape dicunē:vt dcm̄ est.ꝫ.ꝛ iō istoꝝ ꝑtās latior q̄ꝫ alioꝝ: qꝛ ēt de sua ꝛ aliena ꝓuincia absoluē pñt in eūdo ꝛ redeundo. Alij vo absoluē nō pñt aliunde veniētes:nisi āplius illis sit ꝯcessum:vt dicit i fi. Ad hoc notaē ꝙ ecclesie romane legati q̄ꝫtūcūqꝫ plenā hēant legationē:nō pñt ex officio legationis ꝯferre bñficia:nisi spālit eis fuerit ꝯcessum vl' nisi sint legati cardiales:q āpliori debēt ꝑrogātiua gaudere: ꝭ totū staviē i ꝺcre.inno.iiij q̄ icipit officij nr̄i debitū.

c ¶ Nemini dubiū.statuta.sic pꝫ ꝙ.statuta q̄ faciūt legati in ꝓuincia sibi ꝯcessa:ꝑpetuo sunt ꝭuanda ꝛ si lata sunt sub anathemate: q ꝯ faciūt sunt excōcati.j.ꝺ loca.ꝛ conduc.ex ꝛ̄scripto.nā epi q sunt minoris auctis:statuta i sua dioce.facere pñt.j.de ma.ꝛ obe.siqs venerit. Itē de remissionibꝰ q̄s faciunt locis religiosis siue pontibus qd dices: nūqd ꝛ ille sunt ꝑpetue.vꝫ ꝙ nō: qꝛ ꝑses ꝓuicie nō pōt interdicere alicui vltra tꝑs suū vti arte sua.ff.ꝺ p.l.vl.ff.ꝺ po.puto.§ vl.ꝫ vex ē ꝙ valēt ꝑpetuo sic̄ statuta.lꝫ.n.admistratō sit tꝑalis:illud qꝺ factū est ꝑ euꝫ ꝑpetuuꝫ ē.vñ q facit ꝯ:icidit i penā siq̄ pēa apposita ē.ꝛ presectus ꝑtorio ad tꝑs ꝛ in perpetuum potest prohibere alicui ne vtatur aduocatioue.ff.de offi.prefec.vr.l.j.§.vltimo.

Excommunicatis pro iniectione manuum violenta ec.ro.legati: qui de ipsius latere non mittūtur[a] extra sibi prouinciam commissam[b] vel ibidem si huiusmodi manuum iniectores illuc contingat aliūde accedere:ꝛ qui ecclesiarum suaruꝫ pretextu legationis sibi vendicant dignitatem:etiaꝫ subditis ꝙuis in prouincia sua existentes bñficiuꝫ absolutionis ipartiri nō possunt:nisi ꝺ speciali gratia illis ꝛ istis amplius a se.apo.concedatur. Idem.

Nemini dubiū esse volumus qn legatoꝝ ap.se.statuta[c] edita in ꝓuincia sibi ꝯmissa durent tāq̄ perpetua lꝫ eādē postmodū sint egressi. Secus autem si causas duxerint delegandas aliqbus: cū iurisditio istoꝝ expiret[d] si ante illoꝝ discessum hoꝝ citatio[e] non precessit.

De officio iudicis ordinarij

Ex synodo ioannis pape.

Ernicīosam:ꝛ ifra Habeāt igitur episcopi singularum vrbium in suis diocc.liberam potestatem adulteria ꝛ scelera inquirere[f] vl cisci ꝛ iudicare[g] ſm ꝙ canones[h] censent absqꝫ impedimēto alicui⁹: ꝛ cū opꝰ fuerit publicū[i] ꝯuocēt auxilium nō ad

d ¶ Expiret.ꝛ ita pꝫ ꝙ recedēdo a ꝓuicia sua expirat iurisditio.sic̄ ꝑ mortē expirat.ꝫ.de of.ꝺle.lꝫ.ꝛ.c.gratuꝫ qꝛ ꝓ mortuo q̄ꝫtū ad ꝭ reputaē. Multis modis dicit iurisditio expirare:vt notaē.ꝫ.de of.dele.ex litteris.

e ¶ Citatō ñ ꝑcessit.ꝯ si citatio ꝑcessit: valebit ꝯmissio pꝰ recessum:ꝛ sic ꝑ citatiōeꝫ ꝑpetuaē iurisditio:sic.ꝫ.ꝺ of.ꝺle.gratū.ꝛ.c.lꝫ.ꝛ.j.de fo.ꝯpe.ꝓposuisti.sic.j.ꝺ ap.vt debitꝰ.ꝛ sic.ꝫ.ꝺ rescrip.capl'm sancte crucis.i qbus dꝫ ꝙ sola citatiōe siue ꝯuētiōe ꝑueniē iurisditō alioꝝ.

f p ¶ Ernicīosaꝫ iqrere.tc̄.s.cuꝫ freqns ꝛ clamosa fama ē ꝯ subditū:q̄ obtiet vicē accusatoris.j.ꝺ acu.q̄lit ꝛ qñ.ꝛ.j.ꝺ simo.lꝫ heli.ꝛ tc̄ pñt restes itroducē ꝯ illos.xj.q.iij.ꝑcipue.etiā lite ñ ꝯtesta.j.vt lite nō ꝯte.qm̄ frequenē.§.sunt et alij.

g ¶ Iudicare.vñcūqꝫ illi sint.ꝑses.n.ꝓuicie purgare dꝫ ꝓuinciam suā malis hoibus.nec distiguiē vñcūqꝫ sint.ff.ꝺ offi.ꝑsi.preses prouincie.ꝛ.vj.q.iij.placuit.ꝛ.C.vbi de cri.agi.opor.auc̄.qua in prouincia.

h ¶ Canones dicūt canones:ꝙ epi cās synodales ingrere debēt:ꝛ testes maturiores i ꝑochia ꝯstituere: vt cām synodalē ad epm ꝺferāt.xxxv.q.vj.eps i synodo ad epos.n.ꝑtinet ingrere ꝺ huiusmodi crimibꝰ ecclesiasticis ꝺ adulterijs de ꝯsāguinitate iter viꝝ ꝛ vxorē vt.xxxv.q.vj.eps in synodo.ꝛ.c.ab isto die.ꝛ duobꝰ.c sequētibꝰ. Itē ꝺ heresi.j.de here.excōicamus.§.adijcimꝰ. Itē crimē vsuraꝝ sacrilegij simonie ꝛ ꝯsimilia ꝓprie spectāt ad ecclesiasticū iudicē:ꝛ de his ꝑncipaliꝰ ingrere debēt epi ꝛ punire: ꝛ ēt de q̄cūqꝫ mortali peccato.j.ꝺ iudi.nouit. Itē ex eo qꝺ dicit h:iqrere vlcisci ꝛ punire.ꝓꝫ ꝙ.canōes cēsent:est ar.ꝙ iudex iudicare

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

dz ſm allegata ⁊ ſm canões ⁊ leges:⁊ nõ ſm cõſciam vt expreſſe dĩ.xi.q.iij.ſumope.⁊.iij.q.vij.iudicet.⁊.vi.q ij.ſi tñ.⁊.c.placuit.⁊.j.e.c.pri.⁊.C.d iudi.rẽ nõ nouaz ⁊ in auc.de iudi.§.q2 ꝯo.coll.vi.⁊ in auc.de defen. ci ui.§ iuſiurãdũ.col.iij.⁊.ff.d of.pſi.illicitas.§.i.ꝫ ꝙ pot iudicare ſm ꝙ pu tat.ff.quiſ ⁊ a quo ap.ſit.l.appellari. ⁊.ff.de ar.qualẽ.⁊ xi.q.iij.⁊c vera eſt. ⁊ ar.viij.di.qui cõ tẽpta vitate.In h caſu qñ iudex ali ud hz in conſcia ⁊ aliter cõſtat p.pba tões legitimam.di cũt gdã ꝙ dz alij cãm delegare.ff.d iuriſd.om.iu. ꝑto2 Alij dicũt ⁊ meli⁹ ꝙ lz iudex aliõ ha beat in cõſcia ſua ꝗ ꝯſtet per allega ta dz iudicare ſm ꝙ facta ẽ fides ſi bi i iudicio per iu ra primo dict.⁊ ſi debet ſequi con ſciam q2 nõ ſcit illa tanq̄ deus.j.c.pri.⁊.vi.q.ij.ſi tñ ⁊ c.placuit nec peccat nec dz facere contra cõſciam.⁊ ita nec in cõdẽnando nec in abſoluendo ſequaꝛ cõſciam. ⁊ ꝙ ita ſit ꝓcedendũ pz:nã dñs oĩa ſciebat:⁊ tñ nullũ voluit condẽnare:niſi probationibus cõuiceret.ij.q. i.deus oĩpotens.q enĩ ꝯ cõſciaz iudicat:punitur ſm conſtit.ino.iiij.j de re iudi.cum eterni.

k Publicũ ꝗuocẽt.ſ.iudiciũ ſeculare:ſic.xxiij.q.v.pn ceps.⁊.lxxxvi.di.cũ ad ſ/uz ventũ eſt vtraq ptes per alteram adiuuaꝛ:vt ibi dĩ.⁊.j.e.qñ.⁊ poſſz cõpelli ad hoc.j.de maledic.c.ij.

l Preiudicãdũ.q2 p h ñ acgriꝛ ius i pĩudiciũ eccłie: vt ſua aucte poſſz i poſtez attẽtari:niſi d mãdato ecclie ſmo teneꝛ auxiliũ pſtaꝛ eccłe ⁊ poſſz ꝯpelli ad h.xxiij.q v.admiſtratoreſ.⁊.j.d maledi.c.ij.⁊ ẽ ar.ꝙ ꝑteſtatõ ne ceſſaria ẽ:qñ aliq aduocãꝛ ad ea i qb⁹us ñ hñt.vij.q. i.põtifices.⁊.xxiij.di.pſbri.ar.ꝯ.d elec.cũ vi o.ibi ſo.

S i ſacerdos.p certo q2 forte vidit eũ deliquẽtẽ vł q2 ipe idẽ ei confeſſus fuit.xxij.q.v.hec videtur.

m Noiati3.ar.ẽ h:ꝙ aliqd licet i genere:qd i ſpẽ nõ licet ſi.viij.q.i.gd aũ.ff.d cõnib⁹.l.i.§.q qõnẽ.ar.ꝯ.d of.dle.qñ abbas.ff.d pe.l.moriſ.§.ſũt aũt ad ſi.ar.ꝯ.xx iij.di.qñ.ff.ſiquis caut.h ⁊ ſiquis.§.q̄ſitũ.⁊.j.de ap. in ter cetera.⁊.C.de iur.do.ipe.l.i.So.qd licitũ eſt in ge nere:licet in ſpẽ ecõuerſo:niſi deſcẽſus ad ſpãlia vel generalitas occaſionẽ mali inducat:vt pz p exẽpla i pri ma rubrica.C.q̄ reſ pig.ob.poſ.l.i.⁊.C.de pig.c h.h ſin gula exẽpla tam de prima regula q̄ ſecũda ſuũ caſum obtinent:vt pz in quacunq concordantia.

n Noiatim.i.ꝑprio noie expreſſo nõ debet eũ argue re vł excõicare.h in genere ſic dicẽdo:qcũq fecit tale fcm.ſit excõicatus:⁊ p inde hẽr ac ſi ꝑprio noie exꝑſſo eſſet excõicatus quãtũ ad deũ:h quãtũ ad eccłiaz ñ q2 ſi vitabiꝛ ab eccła.⁊ ẽ ſi.xi.q.iij.excellentiſſim⁹.⁊ iſti.d exhe.li.§.maſculos.⁊.§.noiati.⁊.ff.d li.⁊ poſth. noiati

preiudicandum^k ſed poti⁹ ad ea que dño ſunt placita proſe quendum^l Eugenius papa.

Si ſacerdos ſciat ꝑ certo aliquẽ eẽ reũ alicui⁹ crĩ vel ſi cõfeſſus fuerit ⁊ emẽda re noluerit:niſi iudiciario or dine qs ꝓbare poſſit:nõ dz eũ arguere noiatim^m ſed indeter miate:ſic dixit chriſtus: vnus veſtrũ me traditur⁹ ẽ:ſz ſi ille cui dãnũ illatũ ẽ:petierit iuſti ciã:põt excõicare actorẽ dam ni:lz ẽt ei cõfeſſ⁹ ſit:ſz tñ nomi natim põt eũ remouere° a cõ mũione:lz ſciat eũ eſſe reũ:q2 nõ vt iudex ſcit ſed vt de⁹.ſed dz eũ admonere^p ne ſe igerat: q2 nec chriſt⁹ iudaz a cõione remouit

Alex.iij.flor.epo.

Cum ab eccleſiaꝝ platis eccłaſtica ſnĩa ſi i male factores aliquos ꝓmulgatur rata dz ⁊ firma conſiſtere ⁊ vſ ꝙ ad dignã ſatiſfactõez inuio labiliť obſuari. Qua ꝑp man damus quatenus ſi plebanus ſci.p.i clericos vł laicos pochi anos ſuos iterdicti vel excõi catõis ſnĩaz rõabiliter^r tulerit: ipſaz facias inuiolabiliter ob ſeruari:⁊ eam ſine cõgrua ſa tiſfactione ⁊ abſq eiuſdẽ ple bani conſcienta non^s relaxes

n Confeſſus.lz.n.cõfeſſus ſit ſpnĩa:nũq̄ tñ excõicabit eũ ipſum exprimendo:q2 ſic proderet peccatorez:qd eſſe non dz de pe.di.vi.placuit.⁊.j.de pe.⁊ remiſ.oĩs vtriuſq.

o Remouere a cõione.ſi.vi.q.ij.ſi tñ.⁊.c.placuit.Sed qd ſi epũ dicat:excõico vnũ d illis g tale fcm fecerũt:vz ꝙ nullus ſit excõicat⁹:q2 cũ ex pli b⁹ ſuis eiuſdẽ noĩs vn⁹ lib eẽ iuſſuſ ẽ:neuť liber erit.ff.de manumiſ.teſta mẽto.cũ ex plurib⁹ de te ſta.tutel.duo ſunt ti.ij.⁊ noiatũ qs ẽ excõmuni cãdus.xxiij.q.ij.ſanc.ar. ꝯ:ꝙ vterq ſit excõicat⁹ ff.d adimen.leg l.iij.§.ſi duobus.⁊.ff.de re.du.q duos.vin.Sed verum ẽ ꝙ neuter eſt excõicatus: q2 ſnĩa icerta eſt:⁊ ideo rei iudicate auctẽ nõ cõ tinet ſicut ſnĩa q̄ certam quãtitatẽ nõ ꝯtinet:nul la eſt.C.de ſen. que ſine cer.quã.l.penult.⁊ vlti.

p Admonere.in ſecre to ne igerat ſe cõioni ſue ſi.ij.de ſent.ex. cum non ab hoĩe.i.Rñ.ſed publi ce nõ dz eũ remouere:ſic nec chriſtus iudam remouit:imo ei euchariſtiam dedit de cõ.di.ij.c.cũ oẽ.c.ſi illud.⁊ cũ alijs ad ꝑdicandum miſit.i.q.i.ſicut chriſtus.

q Cum ab eccłiarũ.eccleſiaſtica.ſic ergo ꝑlati iſti poſſũt excõicare.xxi.q.i.alia eſt.⁊ ſic ſũt iudices ordinarij:ar. j.de exceſ.p.ad hoc.⁊ hñt curã aiarũ.ꝯ.de elec.cũ in cunct §.inferiora.ſic ⁊ abbas poteſt excõicare:⁊ hz iuriſditõez.j. de ſimo.ſicut.ꝯ.de of.del.p.⁊.g.⁊.j.de fo.cõpe. ſignificaſti.⁊ hoc oẽs cõcedũt:niſi ꝯſuetudo faceret ꝯ tales h anathematizare nõ poſſunt vt dicũt gdã.xvi.q.i.viſis.⁊.xxiij.q.iij.cõꝑlian tur.Et tu dicas:ꝙ nõ poſſunt anathematizare ſiue excõicare cũ illa ẽt ſolẽnitate de qua trad ꝛ xi.q.iij.debent ⁊ de illa ex cõicatione intelliguntur ꝑdicta capitula.xvi.q.ij.viſis.⁊.xx iij.q.iij.cõꝑlianꝛ.⁊ ꝙ hoc facere poſſunt iſti inferiores ꝑre lati:habes.j.de eo qui fur.or.ac.c.i.⁊ q2 hoc nõ ẽ ordinis:h potius iuriſditionis.ꝯ.de elec.tranſmiſſam.⁊ illud generaliť traditur:ꝙ quilibet ꝑlatus collegiate eccleſie:lz ſubſit epo eſt iudex ordinarius in plebe ſua:⁊ habet iuriſditionẽ cogno ſcendi ⁊ excõmunicandi:vt hic dicit:⁊ in auc.de defen. ciui. §.ij.coll.iij.⁊.xv.q.iiij.c.i.⁊.j.de iudi.decernimus.⁊ ꝛr. C.de iuriſ.om.iu.l.vlt.⁊ illum dico ꝑlatũ hoc facere poſſe ⁊ tales iuriſditionẽ hẽre:q eſt electus a collegio ſiue vniuerſitate.ꝯ. de elec.c.i.⁊.xciij.di.legimus.⁊ idem intellige ſi ꝑficiaꝛ col legio vel vniuerſitati ab eo qui hz adminiſtrationez cũ iuriſ ditione:puta epiſcopo.

r Ratioabiliter.qd ſemp pſumiꝛ donec ꝓbetur ꝯriũ:ar.ꝯ. de renunc.in pñtia.⁊.j.de re iudi.ſicut ⁊ ſeruãda eſt a ſubdi tis:ſiue ſit iuſta ſiue non.xi.q.iij.ſnĩa paſtoris.

s Nõ relaxes Sz pone ꝙ epũ relaxet talẽ ſnĩaz plebano ir requiſito nec aliqua ſatiſfactione pmiſſa:n ũgd tenet abſolu tio:vtiq cũ ſit.n.ſupior ⁊ ordiari⁹ ſue dioc.xi.q.i.de pſona:h male facit:imo ⁊ ſi ſubditus cõqueraꝛ epo:dz illũ remittẽ ad ſuũ excõicatorẽ abſoluẽdũ j.e.ad reprimẽdã.ſm tenorẽ illi⁹ decre.niſi periculũ eſſet in mora.j.de ſẽ.ex.ſacro.⁊ tẽ recepto primo iuramẽto ſm formã eccleſie:vt traditur i decre.ſacro.

92

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Idez cant. archiep. et ei⁹ suffra.

Cum vos plerunq₃ oporteat ordinatioẽz eccliaꝝ differre: ꝓ eo ꝙ qñq₃ ꝑsoẽ vobis minus idonee pñtanṫ: aut iter vos et ꝑsentatores alia de cã radix dissensionis emerserit: et infra. ꝭ.u. mãdam⁹: q̃tenus siqñ in vacãtib⁹ ecclesijs in quibus ecclesiastica persona[a] presentationem non hab₃ vel q₂ persone minus idõee[b] presentantur vel alia de cã[c] ð iure ꝑsonas non potueritis in eis instituere: ap. re. ponatis economos[d] qui debeant fructus percipere: et eos aut in ecclesiarum vtilitatez expendere: aut futuris[e] personis fideliter reseruare.

Idẽ cant. archiep. et eius suffra.

Ex parte tua[f]: et infra. Qz nos consulere voluisti: vtrum illoꝝ absolutio teneat q occultatis excessibus ꝑ q bus excõicati fuerãt absolutionis beneficiu₃ per. se. ap. meruerũt: sue excõmunicationis causam aliam pretendẽtes. t. r. ꝙ si ita tibi constiterit ðbes eos ec. cẽ. cõpellẽ cũ litteris tuis rei veritatem cõtinẽtib⁹ ad sedez apostolicaz redire. si vero id tibi nõ cõstiterit: et eos suspectos habueris ꝙ cõfessi nõ fuerint veritatẽ: ipsos ꝯpellere debes exinde corã te ꝙ si veritatẽ cõfessi fuerit purgatõez[g] prestare.

Celestinus. iij.

Significauit nobis. t. f. ꝙ quidam de parochianis tuis cum pro illicita consanguinitatis et affinitatis copula excommunicatione notanṫ:[h] ad iudices remotiores ab ap. se. litteras impetrant: ꝑ

Causa vos. ꝑsona. hoc iõ dicit: q₂ ꝑsona ecclesiastica facili⁹ cogiṫ: puta ꝑ suspẽsionẽ vel subtractionẽ bñficij. lxxiiij. di. consuluit. vt sic fiant concordes.

b Idonee sic p₃: ꝙ p̃onus laicus l₃ pñtet indignũ nõ ẽ priuatus nec priuandus ptãte pñtandi. ꝭ in collegio seu ecclesiastica ꝑsona aliũde: q₂ si collegiũ eligat vel pñtet indignũ: ẽ ipso iure ꝑuatus. s. de elec. cum in cũctis. Idez credo de clerico p̃rono: ꝙ nõ parcitur ei si pñtet indignum imo priuat⁹ ẽ eodẽ modo vl' saltẽ puniẽd⁹ ẽ: sicut vides in alio articulo. clericus patron⁹ variare nõ põt: laic⁹ põt anteq₃ pñtatus sit cõfirmat⁹. j. de iurepa. cũ autẽ. Et hec põt esse rõ: q̃re laico patrono dantur tñ quattuor mẽses a tempore vacationis j. de iurepa. cum propter collegio vero siue clericis dantur sex menses per illam constitutionez. j. de conces. preben. nulla. q₂ laicus non priuatur potestate ꝑsentandi l₃ indignu₃ pñtet: clerici ꝟo sic. vñ hic fit quedaz compẽsatio hincinde: q₂ laici grauanṫ in tpe et releuantur in alio: q₂ non puniũtur. et q₂ clerici puniunṫ eligẽdo vel pñtando indignũ releuantur in maiori tpe. et q₂ clerici magis ðbẽt esse discreti et scire iura: iõ pũiunṫ: si peccãt i electioibus seu pñtatioibus. et clici p̃roni eodẽ iure vtũtur i pñtãdo quãtũ ad penã si ðlinquãt sic clici eligendo: ar. ꝑdi. c. cũ autẽ. Quidã tñ dicũt: ꝙ ad supiorẽ deuoluitur ꝑuisio ecclesie: cũ laic⁹ p̃ron⁹ pñtat indignũ: in auc. de sãctis. epis. ꝭ. siquis oratori domũ. col. ix. tñ iure nr̃o nõ caueṫ h̃ expresse et iõ standum est canoni et non legi. b.

c Causa. puta scãdalũ magnũ: ar. j. de iurepa. c. i. et. ij. sed ꝑ modico scãdalo nõ dimittit eps eccliam ordinare. j. de iurepa. qm̃. vl' q₂ de iurepatronatus. vtiṫ qõ iter ep₃ et pñtatores.

d Economos. h̃ cõstituiṫ economus ad nõ agẽdũ. lxxv. di. qm̃ qñq₃ etiã ad agẽdu₃ ꝯstituiṫ. C. de epis. et cle. ois. ꝭ. nihilominus et. j. de iura. calum. impatoꝝ. et. j. de capel. mõa. dilectus et. c. cõstitutus. et hoc intellige cu₃ de iurepatronat⁹ questio ẽ inter p̃onos et epm: vel qñ p̃oni non concordant de presentanda persona vel malũ pñtant: tũc debet eps statim ponere economũ: qui cõseruet bõa ecclie. Sed questio est de iurep̃onatus inter p̃onos: vsq₃ ad quattuor mẽses expectabit eps: illis elapsis ordinabit eccliaz saluo iure in posteru₃ illi qui obtiebit. j. de iurepa. quoniã i quibusdã. et. c. cũ propter discordiam. et ex hac lr̃a debes notare: ꝙ patron⁹ se itromittere nõ d₃ de reb⁹ ecclesie: nisi quo ad defensionẽ. xvi. q. vij. decernim⁹. et. c. filijs. ꝭ eps vel alius prelatus ad quẽ pertinet institutio: debet habere custodiam illius ecclesie vacantis.

e Futuris ꝑsonis. Nõ bona ecclie ꝯseruãda in tpe successori. xij. q. ij. hec cui⁹ placiti. et. c. charitatem. et. lxx. di. qm̃ quidaz et. x. q. ij. siquis episcopus. ij. nisi sint talia que seruãdo seruari nõ possunt. C. de admi. tu. l. lex q̃ tutores. in fi. ff. de ꝑti. here. diuus in fi. i. R̃ñ. et. x. q. i. siquis episcopus.

f Ex parte tua. redire. ex eo ꝙ isti cõpelluntur redire ad curiã: patet ꝙ non sunt absoluti: q₂ talis absolutio ꝑ suppressionẽ veritatis obtẽta nõ prodest. j. ð sẽ. excõ. cũ pro cã. et. c. officij in fi. et lr̃e super hoc impetrate non tenenṫ. q̃dam dicũt ꝙ si plurib⁹ criminib⁹ vna tñ sententia aliqs sit excõicatus: du₃ tamen aliquod eoꝝ expresserit in absolutione: absolutus ẽ si de alijs postea cõteraṫ: ar. de cõ. di. iiij. tũc valere. qð nõ credo: verũ nisi ð illo qð exp̃sserit. Sed illa absolutio nõ prodest cum adhuc sit ligatus ꝑ alio crimine: et etiã ex ecclesiam. j. de sen. ex. cu₃ pro causa. sed tũc demu₃ valebit absolutio: cũ ab alia excõicatione fuerit absolutus. sicut siquis de vno peccato peñitẽtiã agat et non de alio talis penitẽtia non prodest quo ad vitam eternam: nisi cu₃ alterius criminis penitentiã egerit: de pe. di. iij. ꝭ. vl. in fi. Sed si plurib⁹ sentẽtijs ligatus ẽ oportet vt a qualibet absoluatur: et vltima ꝯfirmabit oẽs precedẽtes: q₂ tunc incipiẽt valere: ar. ff. ad trebel. l. i. ꝭ. sed et quotiẽs sicut diciṫ de pe. di. iij. ꝭ. vlti. in fi. j. de pe. et re. ꝙ quidã et. ff. de ser. rus. ꝑ. per fundũ. et tot sũt necessarie absolutiones: quot fuerunt excõmunicationes: sic. ff. de no. ope. nunc. de pupillo. ꝭ. si in plurib⁹. et. ij. q. iij. ꝭ. preuaricator. v̾. si plura crimina. et talis semper est vitandus quousq₃ sit absolutus ab omnibus etiam si esset excommunicatus a pluribus. et omnes excõmunicatores cõmitterent vices suas vni: et ille absoluat ab omnibus: vna sentẽtia expressa cuiuslibet excõicatiõis causa absolutus erit. et idẽ erit ac si singulariter absolueret a q̃libet. et est simile de acceptilatione q capit plures obligationes. ff. de acceptila. plurib⁹. ꝭ immo nõ vr̃ velle soluere hanc questionẽ. j. de sen. ex. officij. Sed queritur: quare absolutus pro falsa causa non habeṫ ꝑ absoluto: sicut pro falsa cã excõicatus hẽtur ꝑ excõicato: saltem quo ad ecclesia₃: vt. xi. q. iij. c. i. et. ij. r̃ñdeo: vtrobiq₃ consulitur anime: q₂ excõicatio et si sit iniusta nõ est cõtẽnẽda ne ex ipso cõtẽptu ligeṫ. xi. q. iij. ꝭ. cu₃ ergo i fi. et excõicatio est medicina anime. j. de sẽ. ex. cũ medicinalis. si nõ cõtẽnatur. xxiiij. q. iij. notãdũ. et potius ei obest qui iniuste excõicat: q₃ excõmunicato si nõ cõtẽnit. xi. q. iij. illud. Alia rõ põt assignari: q̃re nõ prosit absolutio ex falsa cã: q₂ excõmunicatus fuit pro certa causa et

omnis res per quascunqꝫ causas nascitur: p easdē debet dissolui. j. de re iudi. omnis res. sed d illa causa nl'la ē facta mētio: ⁊ ita illa remanet: ergo ⁊ eius effectus ⁊ sic remāet excōicatio pma. Preterea durāte prioꝛ cā ex alia cā ex qua excōicat⁹ non fuit: absolui non potuit qꝛ ab illo qđ nil fuit absolui nō potuit: ⁊ sic talis absolutio nulla. ab illa vero nō intēdebat illū absoluere ⁊ ab illa nō potuit absolui: ar. s. d trāsla. inter corporalia. ⁊ s. de of. dle. cū super. ff. de here. insti. l. quotiēs ar. ꝯ ꝙ. absolutio ex falsa cā teneat. j. de consan. ⁊ affini. qꝛ circa.

g Purgatonē ⁊ ita quos eps habet suspectos. pōt cōpellere ad purgationē prestādā vt hic dicit: dūmodo publica laboret infamia. j. de pur. ca. nos inter aliosꝭ ⁊ sint ifamati apd bonosꝭ ⁊ graues. j. d pur. ca cū in iuuentute. ⁊ nō sit orta ab inimicis xi. q. iij. in cūctis.

b Significauit notātur. qꝛ noluerunt parere sentētie diuorcij late propter consanguinitatem vel affinitatem: ꝫ si excōicati impetrauerūt litteras super reuocatione sententie que non transit in rem iudicatam quā dicebat' lataꝫ p falsos testes: vt hētur. j. de iudic. latoꝛ. ⁊ c. cōsanguinei ꝫm vnum casum: sed glo. intelliguntur ad sniaꝫ cū fuit appellatū ꝫm alium casum fuerūt excōicati añ sñtiaꝫ

i Pro receptione. hoc intelligendū ē qñ testes ad iudicē venire non possunt: qꝛ sunt valitudinarij vel alio impedimento detenti: vel etiā sunt in honore constituti. j. de testi. siquis. als compellendi sunt venire. C. de testi. siquando. dummodo non per longum iter. ff. de te. sti. l. iij. §. vlti.

k Effectum. vñ postulasti quid sit faciendum.

l Desidia iudicis delegati. ⁊ ita iudex ordinari⁹ supplet desidiam delegati sicut delegatus supplet negligētiā ordinarij. s. de offi. dele. prudētiā. §. sexta. ⁊ j. d fo. cōpe. licet. ⁊ c. ex tenore. sed qđ dicit hic. s. ꝙ recidunt in iurisditionē ordinariā: ex eo cōtingit ꝙ non prosequunt appellationē suā: ⁊ ne propter hoc remaneāt in incestuosa coniunctione.

m Reuocare. post admonitionē ipsis delegatis factā vt procedant: ⁊ ipsis coniugatis: vt causaꝫ suā ꝓsequantur. ⁊ si postea maliciose versantur ne procedant: tūc re ducat illos ordinari⁹ in pstinā excōicationis sniam: ar. s. de offi. dlega. prudētiā. §. sexta. Sꝫ quātū expectabit is. certe modicū tēpus dabit. j. quod possit cōponē sarcinulas ⁊ se parare ad causam. ff. ex qui. cau. ma. in inte. resti. l. ab hostibus. §. ꝫ quod simpliciter. vel hoc intellige ad arbitriuꝫ bōi viri. i. iudicis. ff. de v̄bo. ob. continuus. §. cum ita.

quas cum ab excōmunicatione fuerit absoluti: qꝛ dicti delegati ad locū vbi testes pduci valeant: nō accedūt: nec aliquos pro eoꝛū receptōe transmittūt in prenominata nefarie cōiunctiōis copula remanent: ⁊ causa debitū nō sortit effectū[k]: ⁊ infra. Cū itaqꝫ pro malicia vel desidia[l] iudicis d legati nō debeat qs ad remamenduꝫ in culpa coniunctionis inique suffragium inuenire: tale damus. t. f. responsū: ꝙ quotiens ea que pdiximus in tua dioce. euenire cōtigerit: licite potes talit absolutos i pristinaꝫ excommunicationis sētentiam reuocare[m]: ipsosqꝫ tādiu eadem sententia tenere ligatos: donec causa in receptione[n] testium ⁊ in alijs legitimum incipiat habeř progressum. Inno. ansitano archiepiscopo.

Quanto deuotio religiosorum: ⁊ infra. Ad audientiam nostrā noueritis peruenisse: ꝙ monachi canonici ⁊ alij regulares tue prouincie: cum deberent potius in claustro[o] iuxta regularia constituta diuinis obsequijs vigilare ⁊ de obedientijs ⁊ redditibus quorum curā gesserunt pecunia ꝯgregata claustrū abhorrētes p curias principū[p] ⁊ potētū discurere nō vereř: ⁊ infra. Mādamus quatenus qs cūqꝫ tales inueneris:[q] nisi ad commonitōeꝫ tuā resipuerit: vt proprium[r] in manibus prelatorum suorum sine difficultate resignent conuertenduꝫ in vtilitatem domus: secundum abbatis[s] consilium ⁊ regularem vitam obseruent si prelati[t] eorum post tuam conmōitioneꝫ id exequi negligēter omiserint: per suspensionem officij[u] ⁊ beneficij ap. re. compellas.

Idem Rotho. archiepiscopo ⁊ eius suffraganeis.

n In receptione. p procuratorem. s. cum sint illi excōicati: ar. j. de iud. intellexim⁹. vel etiam p seipsos possunt causam icipere: quia quodāmodo rei sūt: reus bene potest stare in iudicio excōicatus. j. de excep. signifi cauerunt. ⁊ c. vlt. ⁊ prose qui appellationeꝫ suam vt ibi. ꝫ postqꝫ inceperunt habere dlegati legitimū progressum: vt hic dicit poterunt absolui. ⁊ est si. j. de verbo. sig. ex parte. vbi non absoluitur: nisi quis primo satisfaciat. ꝫ hic nō statim absoluitur propter proximaꝫ suspitionē als regulare est ꝙ qlibet pmo absoluatur. j. de sen. ex. per tuas.

o Quanto deuotio. in claustro. xvi. q. i. si cupis ⁊ sine quo viuē nō pōt. xvi. q. i. placuit.

p Principiū. ⁊ si ibi. in aliqua administratione caperentur indignum ē eis ab ecclia subueniri: p quos constat scandalum in ecclesia generari. j. ne cle. vel mo. sacerdotibus.

q Inueneris. per inquisitioneꝫ. j. de simo. de regularibus. vel euidentia rei. j. de coha. cle. ⁊ mu. c. vlti. ⁊ c. vestra.

r Propriū. qđ nisi in morte resignauerit. in signuꝫ perditionis in sterquilinio cuꝫ eo subterretur. j. de sta. regu. monachi. ⁊ c. cum ad monasterium.

s Abbatis. xviij. q. ij. abbates.

t Si prelati. hic pꝫ ꝙ coertio ⁊ correctio monachi primo loco spectat ad abbatem. j. de appel. reprehensibilis i fi. ⁊ xxiiij q. iij. corripiantur. Hu. dicit ꝙ si agatur in figura iudicij: solus eps cognoscere debet de eius cā. secus si agatur ꝯ regulā claustralem. xi. q. i. de persona. C. de pa. potes. l. iij. ⁊ C. de emenda. propin. l. vna. Sed probabilius videtur dicendum ꝙ plalatus ecclesie collegiate habet iurisditionem: vt. xvi. q. v. c. i. vt dictum est. s. e. cum ab ecclesiarū. ⁊ ꝙ abbas siue prior possit excōicare monachos suos est expressum. j. de ma. ⁊ ob. cuꝫ in ecclesijs. ⁊ j. de simo. sicut In omnibus his potissime considerāda est consuetudo cuiuscunqꝫ ecclesie que dat iurisditionem. ix. q. iij. conquestus. C. de eman. l. i ⁊ vltima. hodie reuocatio talium pertinet primo loco presidentibus capitulis abbatum ⁊ prioꝛum infra de regula. c. vlt. ⁊ ibi adijcitur pena scilicet excommunicationis.

u Officij. sic. s. de eta. ⁊ qua. queris. ⁊. lxxiiij. di. consuluit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

[A]D reprimēdā maliciaz[a] puersorū pene certe sūt i canonib[b] constitute: quas si cut latas a vobis interdum in subditos vultis iuiolabilit ob seruari: ita latas ab alijs[c] debe tis iuiolabilit obsuare. Ideo qꝫ mādam⁹: quaten⁹ sniās q̄s l exoñ. eps duxerit i subditos suos canonice pmulgādas: ꝛ vos ipi suetis ꝛ a vrīs sbditis faciatis inuiolabilit obsuari. Cu vo fr arepe cū excōicatōis sētētia p appellatōis suspēda tur[e] obiectum: siqs excōicatus ab ipso de iiusta sibi fuerit ex cōicatione cōquestus[f]: ad ip sum ei quasi coepiscopo defe rens absoluenduz bz ecclesie formam remittatur qui si no luerit ipsum absoluere: tu re cepta cautione iuratoria ab solutionis munus ei poteris exhiber ita q si legitie tibi cō stiterit eum contra iusticiā ex cōicatum fuisse: ex debito sibi iuramento pcipias vt sup eo de q fuerit excōicatōe innoda tus: eidē epo satisfaciat cōpe tēt. Qd si facer cōtēpserit: eū i excōmūicatōis sniam ap. re. reducere non omittas.

[I]dem turoñ. archiepiscopo.

[D]Uo simul: ꝛ infra. Con sul. t. t. r. q cum sit in ca nonibus[h] diffinit uz primates vel patriarchas[i] nihil iuris pre ceteris habere: nisi quantum sacri canones concedunt: vel prisca illis consuetudo[k] contu lit ab antiquo ita vt sm nicenas regulas sua priuilegia[m] ser uent ecclijs pterq si ap. se. ali quā ecclesiā[n] vel rectorem ip ius quolibet spāli[o] priuilegio decreuerit honorare: quādiu clerici tui coram te voluerit[p] stare iuri: cōpelli non debent

a [A]D repmēdā maliciā. sic di iiij. facte sūt nā pleges ne mo bnfa e cogit: bꝫ male agē phibet. xxiij. q. v. ad fidē. vt bōi int malos viuāt gete. xxiij. q. v. nō frustra ꝛ hic solum bene agit: vt vita hoium corrigat. xxiij. q. v. prodest.

b ¶ In canōib⁹. Uarie st pene i canōib⁹ ꝯstitute. quidam in ducunt degradationem ꝛ curie seculari traditio nez. j. de fal. ad falsarioꝝ gdā dgradationē ꝛ dtru sionez in mōasterio: vi. l. di. si eps. gdā dpositionē tm̄modo. l. di. siqs viduā gdā suspēsionē solūmō ij. q. v. si mala fama. ꝛ c. psbyter ꝛ. xxxiij. d. sti. nul lus. ꝛ c. preter. quidaz ex cōicatōez. xvij. q. iiij. siqs suadēte. gdā puatōez of ficij ꝛ bnficij perpetuo. lx xxi. di. siqs āmodo: gdā officij ad tēpus. lxxxij. di psbyter. si. xxi. q. ij. placu it. gdā priuationē officij tm̄ ad tps. xxviij. di. pre sbyterū. gdā puatōez be neficij tm̄. vij. q. i. siquis de ordine. ꝛ. s. d elec. cuz in cūctis. gdā puatōē tm̄ cōionis. xxxv. di. āte oīa lv. di. nullus. ꝛ xlias pe nas hēs. lxviij. di. sic. ꝛ. x viij. di. placuit.

c ¶ Ab alijs. q. vi. qui te scit.

d ¶ Uos ipsi. xi. q. iij. cur

e ¶ Suspēdatur. h iō di cit. quia snia illa secū tra hit executionē. j. de ap. pastoralis. §. i hinc ē q post. x. dies nō trāsit in rē iudicatam: qꝛ qñcunqꝫ pōt peti absolutio. vñ si ta ceat qs p. x. dies: ñ itelligit acqeuisse snie vñ cōcedo q post. x. dies vel qñcūqꝫ possit appellari a snia excōicatiōis ad metro politanū: quātū ad hoc q metropolitan⁹ pōt ipsum absoluere pstita cautiōe: q ei⁹ parebit mādato sup eo p quo fuit excōica tus corā excōicatore. Sed hoc nō vꝫ: qꝛ ex quo nō appellauit j. x. dies: postea non possit appellare. vñ p appellationem non transfert querelam ad metropolitanum: bꝫ per simplicem que relam posset conqueri etiam post. x. dies.

f ¶ Conquestus. sic pōt cōqueri de iniusta excōicatiōe. sic pt appellare g est iniuste excōicatus ꝛ psequi ap. ꝛ lrās impetra re sup hoc. j. de excep. cū iter. ꝛ c. vlt. bꝫ ppter hoc excōicatio nō suspēdit: bꝫ cā ad sup:orē transfert: si. j. x. dies appellet ꝛ si con ueniat sup alia re pōt se defendere: vt dicit decre. pdicta. Et nō q dicit cōquest⁹: qꝛ siqs appellat excōicat⁹ nō debꝫ remit ti ad excōicatorē: nisi velit ei facere grāz. j. d sen. ex. per tuas. Sꝫ cōtra vꝫ: qꝛ ipso facto videtur appellasse: eo q iuit ad me tropolitanū. j. d ap. dilecti. ꝛ c. vt nostrū. So. iter arreptū non habet pro appellatiōe post sniaz: imo viua voce ē stati appel landū: postmodum vero in scriptis. ij. q. ij. §. forma. in fi. ff. de ap. l. ij. Sed āte sniam videt appellare: qui ad curiā sup hoc pficiscitur: vt dicūt cōtraria. bꝫ illa non habēt locuz i iudicio cepto: qꝛ g appellat cām rōabilē corā iudice expmere dꝫ: ꝛ p pter illā apparere. j. de ap. dilecto. in fi. ꝛ c. dilectus. ꝛ c. vt d biius in fi. hodie gcunqꝫ appellat in iudicio vel ex ab inter locutoria vel grauamine in scriptis appellet: ꝛ cām ap pellationis exprimat. j. de ap. c. cordi.

g ¶ Fuisse. hoc ideo dicit: qꝛ semper presumitur p snia iudicis ordinarij. j. de proba. post cessionem. j. de re iu di. sicut. ꝛ. s. de renū. in presētia. Sed si obijciatur cō tra sniam rōne p cessus: oportet q p betur pcessus ad hoc vt stet senten tie. j. de proba. qm̄ contra. ꝛ ista stabi tur sententie. ꝛ pre sumitur pro ea: ni si infringatur rōe processus. hic eti am patet q non p cipitur aliquid ab solute. nisi primo constet an iuste vl iniuste fuerit excō municat⁹. j. de re sti. spo. lrās in fi. ꝛ j. d se. ex. sacro. ꝛ h cōstabit partiū as sertione: ꝛ recipiē tur pbationes ab vtraqꝫ pte. s. de of fi. dele. cū cōtigat Absolutio fieri de bꝫ bꝫ distinctionē decr. j. de v sig. ex parte. Item per ta les probatiōes cō stabit an alter alte ri teneatur ad in teresse: sm q tradi tur. j. de sen. ex. sa cro. put nō. s. de offi. dele. cuz contingat. b.

h ¶ [D]Uo simul. canonibus. ix. q. iij. conquestus. xviij. q. ij. c. i. ꝛ. vlti.

i ¶ Patriarchas. diuersitas in nomine est: dignitas eadem. xcix. di. §. i. ꝛ. c. i. ꝛ. ij.

k ¶ Consuetudo. rōabilis ꝛ pscripta: als. cōsuetudo nō prodest. s. de ꝯsue. c. vl. ꝛ est ar. tēporis diuturnitatez ꝛ solutionē ꝛ obligationē in ducere in futurū: ar. xvi. q ij statuēdū. ꝛ. j. de cen ex pte. ꝛ c. oliz cām. ꝛ. C. de agri. ꝛ cen. litib⁹. li. xi. Ar. ꝯ. j. de exces. pl. cū ad quorūdā. ꝛ. x. q. iij. qꝛ cognouimus. ꝛ. j. de cen. peruenit. Solu. qui ē in possessione alicuius rei: in ea defendi debet. j. vt lit. pen. quasi per totū ar. s. de elec. qrelā in fi. ꝛ. de cā pos. cum ecclesia. ꝛ. ff. si serui ven. l. harū. ff. d a qua quo. ꝛ esti. l. pe. ꝛ est defendendus: nisi liqueat eum vi vel clā vel precario possidere. ꝛ sic intelliguntur contraria. de hoc dixi. s. de consu. c. vlti.

l ¶ Nicenas. lxv. di. mos antiquus. ꝛ. c. sequen.

m ¶ Priuilegia puilegia ecclesiaruz perpetuo sūt fūda da. xxv. q. ij. c. i. ij. ꝛ. iij. sed psonalia puilegia cuz perso nis extinguuntur. vij. q. i. petisti. ꝛ. ff. de cen. etate. in fi. ꝛ. j. de presump. mandata. ꝛ. s. de of. lega. volentes.

n ¶ Ecclesiam. sic. ix. q. iij. conquestus.

o ¶ Speciali puilegio: ar. q dñs papa pōt detrahere vni ecclie ꝛ alij cōferre: quod qdē nullus dubitat. xv. q. i. frater noster. ix. q. iij. nunc vero. ꝛ. c. principalem.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

p Voluerint. marie: ꝛ si nollent: ɔpelli debent ab ar chiepo: nisi ipse ɔsentiret. j. de fo. ɔpe. significasti.

q Patriarche. hierosolymitani.

r Quod sedē. ɔmittere. Certū est eni: ꝙ archieps pōt mādare vices suas: ꝛ ille tenetur recipere: ꝛ pōt illū ɔpellere. j. c. pr. ꝛ iussu arepi suffraganei illum ɔsecrare debēt. s. ꝺ tēpo. or. si archi eps alʒs sine sui pre sentia eps non dꝫ ɔsecrare. lxv. dis. ꝫ dꝫ. ꝛ. c. eps nō ē. ꝛ eps sic ɔsecrat⁹ dꝫ visitare archiepm j. duos mēses. ꝛ si nō possit ipeditus iusta ꝺ cā: hoc ei si gnificꝫ. lxv. di. siqs in metropolitana Itē ꝛ ordinād⁹ te neť recipe cōsecra tionē ab eo cui mā dauerit: lꝫ i ꝭ gueť ꝙ iudr supio: ꝭ fa cit iure suo: suffra ganei ad mādatū illius: sic. s. ꝺ of. ꝺ le. sup qōnum. §. si duo. Archiepꝰ pōt ɔmittere ea q̄ sunt iurisditionis etiam illis q eam nō hūt. j. c. pri. sed ea q̄ sunt ordinis vel ɔsecratiōis ɔmittere nō pōt his: q ea ñ hñt puta illis q nō sūt epi vł archiepi vł maiores. j. de cō. ec. vel alta. aq. Nec ēt talia dicūť ɔmitti: ꝫ man dat archieps suffraganeis: vt hoc faciant sola auctas eis deest. ꝛ nihil ɔmittit eis archieps: nisi q: dat auctē ꝑpter ꝑlationē quā hꝫ sup illis. ꝛ hoc pꝫ ex eo ꝙ qñqꝫ epi inuitanť ad faciēda ab illis: q ea facere non pñt vꝫ puta capłm qñqꝫ inuitat aliū epꝫ ad ɔsecrādū eccle siā vel altare vł ad clericos ordinādos. vij. q. j. pontifi ces. Item satis pōt dici ꝭm canones: ꝙ ea q̄ sunt meri imperij pñt delegari: vt depositio. xvij. q. iiij. illud. ꝛ. ij q. vij. sic lꝫ ꝭm leges non possunt nisi cum delegatus non potest adesse. ff. de of. eius cui man. est iuris. l. j.

s Gratie. i. si non sit excōicatus vel suspēsus vel scis maticꝰ: talis nō pōt ordinare vel ordinari: vt. s. ꝺ el. q: diligētia. s. de eta. ꝛ qua. cū bōe. ꝛ. j. ꝺ scisma. ꝙ a p. decessore. ꝛ. s. de episcopo qui renū. episco. c. vlt. ꝛ he retꝰs nō sit. x. q. j. ab hereticis. ꝛ. c. j. ꝛ. ij. b⁹i. n. pꝫoe ñ conferunt excommunicationem.

t Pastoralis inuitū. Nō ꝙ pinguiꝰius hꝫ archiepi scopus in epis ꝗ in eoꝝ subditis: vt hic pꝫ: ꝛ. s. e ti. ꝗsto. ar. Sed nūqd idē iuris ē i epo circa subditos suoꝝ subditoꝝ. certe non: q: eps ꝑponereť: si voluerit ꝑ se cognoscere de causis subditoꝝ: cū sit iudex ordi narius oīum de sua dioce. xj. q. j. ꝺ psona. ꝛ ar. ad hoc ff. ꝺ iudi. iudiciū. ꝛ. xj. q. iij. q. resistit. ꝛ. viij. disti. que mores. i si. ꝛ. ij. q. j. nomē. ꝫ archieps nō ē iudex ordia rius totiꝰ pꝛuīcie: nisi epoꝝ tñ nisi i casib⁹ iferi⁹ nō. vt ꝭ dic in fi. ꝛ ita ñ est silē ꝭꝭꝫ Hu. ꝛ. t. ꝛ vin. Io. dixit ꝙ si tales ꝑlati subditi epoꝝ vł ex electōe vł ex lōga cō suetudine hñt ordinariā iurisdi: iōeꝫ: eps nō pōt cognoscē ꝺ causis subditoꝝ taliū ꝑlatoꝝ nisi ꝑ appellatiōeꝫ deferant ad eū: vt. s. ꝺ excel. pla. c. ij. j. de fo. ɔpe. cū ɔtingat. ꝛ. j. c. irrefraga bili. §. j. ar. ad hoc. xviij. q. ij. cognouim⁹. ꝛ. j. de ap. dilecti. gra datiꝫ. n. dꝫ ꝑcedere a cā. vt. ij. q. vj. §. āterioꝝ. §. illo procul du bio. ꝛ. j. de sta. regu. in sin gulis. nisi in ꝑncipe. ij. q. vj. arguta. ꝛ. c. ideo. ꝛ. j. de ap. si duob⁹. Verius cre do qꝺ dic̄ Io. ꝙ epi non pñt cognoscere de causis subditoꝝ ꝑlatoꝝ suorum eis iuitis. sic. n. possꝫ eos ꝑuare oī sua iurisditiōe: qꝺ non est vex: q: nimis esset iniquꝫ. j. de excel. pla. ad hoc. imo dꝫ ꝑuare sñias subditoꝝ suoꝝ. s. e. cū ab ecclesiaꝝ. vbi no taꝛ de iurisditiōe epoꝝ. nā si sua vnicuiqꝫ iuris ditio nō ꝑuaꝛ ecclasticꝰ ordo ɔfundiꝛ. xj. q. j. per uenit. ꝛ tñ eps nihilomi nus ē iudex ordinarius dioc. sue: quo ad multa. alia q̄ patet ꝑ se. tñ epus possꝫ bñ ɔpellē subditos subditoꝝ suoꝝ suscipe ꝺ legatiōeꝫ sibi ab ipo feāꝫ sec⁹ in archiepo: vt hic

u Excepꝫ qbusdāꝫ. est tñ iudex ordinari⁹ totius ꝑuincie: q: eius gerit solicitudineꝫ ix. q. iij. c. j. ꝛ. ij. nec ideo sequr ꝙ cuiuslibꝫ ꝺ ꝑuincia. vel pōt dici ꝙ hꝫ iurisditionē sup quēlibet ꝫ impeditā ꝛ lig itaꝫ: exꝗt nō hꝫ nisi in articulis: ar. s. de rescrip. c. pastoralis. ꝛ. §. vl. in fi. ꝛ. s. de cle. pere. tue. ꝛ hoc ꝭm lau. L. dic̄ ꝙ non est iudex or dinari⁹ nisi in casib⁹ spālibus. Primo cū deuiat in diuis of ficijs a ɔsuetudine metropolitane ecclesie. xij. di. de his Item si deligt in ei⁹ dioc. vt. vj. q. iij. placuit. in ꝭ casu efficiť aliquis ꝺ iurisditiōe cuiuslibet alteri⁹. Itē si hꝫ ꝑdiū in dioce. sua: vt j. de fo. ɔpe. c. vlt. ꝛ iste casus ꝑtinet ēt ad quēcunqꝫ aliū. Iteꝫ si cā deferaꝛ ad eū ꝑ appellationē. s. de of. lega. c. j. ꝛ. s. e. duo ꝛ. xj. q. j. ꝑuenit. Itē cū absolut⁹ ē ab archiepo nō vult parere epo. s. e. ad reprimēdā. Itē si crīalis est cā inter epm ꝛ cleri cū suū: tūc illa cā dꝫ deduci ad synoduꝫ i q̄ pēst archieps. vj. q. ij. c. j. Itē si cleric⁹ hꝫ ciuilē cām ɔ epm suū. xj. q. j. si clericuſ. ꝛ si eps ɔ clericū corā arbitris crimineť: vt in. c. cleric⁹. Item i alio casu. j. c. irrefragabili. ꝫ ibi dꝛ ꝙ tanqꝫ delegat⁹ a papa Item qñ eps negligēs ē in eo qꝺ ipse facere dꝫ. ix. q. iij. cum si mus. ꝛ. j. de sen. ex. ꝑ tuas. ꝛ. j. ꝺ ap. q fronte. Itē mortuo epo ꝛ si ecclia idoneos clericos nō hꝫ. xij. q. ij. liceat. Item cuꝫ eui dēs ē sñia epi esse iniustā. j. ꝺ ap. sollicitudinē. Item cū visi tat ꝑuinciā. j. de ꝑscri. cū ex officij. ꝛ. j. ꝺ cē. sopite. ꝛ. c. cū nup

x Nullā hꝫ ꝑtatē. si nullā hꝫ iurisditionē vel ꝑtāteꝫ i eum: ꝫ talis ꝺlegatio nō vꝫ valere: ꝛ sic sñia ei⁹ nulla. arg. C. q pro sua iu. l. vna. rñ. lꝫ i clericū illū cui ɔmittit cāꝫ: nō hēat ꝑtāteꝫ tñ in cā q̄ ad eū q̄ ꝑ ap. delata ē: hꝫ ꝑtātē: ꝛ ita casuꝫ ad suā iu risditionē ꝑtinentē ꝺlegat: ꝛ ille bñ recipit iurisdi. si vult illā recipe: ꝫ si ñ vult: illā recipe pōt ꝑtes ɔpellē: vt ɔsentiāt i aliqꝫ vel aliqs: ꝛ pōt mādare epo vt ɔpellat illū recipe. ɔmissioneꝫ qꝺ face pōt: lꝫ sit appellatū ab eo: ar. j. ꝺ fo. ɔpe. siqs ɔ clericuꝫ ꝛ. s. de of. dele. suspitionis. §. vlti. ꝛ. j. de appella. cum speciali.

judiciū patriarche⁹ subire ni si cā per ap. ad iei⁹ audientiaꝫ ꝑferaꝛ aut ei aliqd super hoc a se. ap. sit indultum.

Idē turon. archiepiscopo.

Quod se. ap. ꝛ. j. Nos si qdem ɔsuluisti: vtrum si aliq̄ infirmitate vel alia iu sta cā detēt⁹ aliquē suffraga neoꝝ tuoꝝ ɔsecrāre ñ posses: alicui coepoꝝ tuoꝝ vices stu as licitū ɔmittere tibi esset: ꝛ ifra. Consul. t. t. r. ꝙ tali arti culo ɔstituto: ꝛ tuas vices vt dcm̄ ē tibi ɔmittē lꝫ: ꝛ ɔsecrā dus mun⁹ dꝫ ab eo ɔsecratio nis accipe: cui eas duxeris cō mittēdas dūmō catholicꝰ ha beaꝛ: ꝛ impedimentum ei ex subtratiōe gratie sap. se. non obsistat. Idem epo alieñ.

Pastoralis officij: ꝛ ifra Ex parte tua fuit insup q̄situꝫ vtrū si aliqua cā fuerit ad archiepm per ap. delata: possit eandē iure ordinarie potestatis suffraganei sui sub dito ꝺlegare: vel animaduer tere in eundem: si causam re nuerit suscipere delegatam. Ad quod respondem⁹: ꝙ ar chiepiscopus ipsum ad susci piendam delegationem hui⁹ modi compellē nequiuit iui tum cum in eum exceptis q busdam articulis nullam ha beat potestatem: licet epi scopus suus eidem sit metro polita lege subiectus: ꝛ in fra. Preterea postulasti an

9h

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a ¶ Alicui.s.ordinario.
b ¶ Maior.s.de of.dele.sane.
c ¶ Sine mandato.C.si aduer.rem iudi.aduersus.ff.de mino.minor magistratus.7.xxj.distin.inferior.
d ¶ Preterq̄ȝ in mortis.q̄ casu ꝺ quolibet genere excōicationis ꝛ a q̄libet ecclesiastico pōt absolui:ar.xvij.q.iiij.siqs suadente ꝛ.j.de sen.ex.ꝙ de his.ar.ad h de ꝯse.di.iiij.sanctum est baptisma. Sed nunqd ī obsidiōe ꝑositū vel trāsfretare volentē lȝ absoluere.vin.dixit ꝯsic:quia iā imminet ꝑiculū mortꝭ Sed h videndū est: an īmineat naufragiuȝ vel ꝑiculū mortis.nō.n.intrando mar̄ semꝑ iminet naufragium.qꝺ si esset: null⁹ transfretaret. sed cū sunt ī naufragio ī periculo mortis: tūc saꝫ pt dici:ꝙ liceat. vel si intret belluȝ campestre ꝯ̄ saracenos vel al's iustum: ꝛ manifeste appareat periculū mortis:lȝ absoluere ēt laico: ar.ꝓdicti.c.scm̄ Quidam dicūt ꝯ̄riuȝ: ꝙ nūq̄ȝ lȝ laico absoluere a tali excōicatione: q2 pōt succurri post mortē:cum ꝯstet ꝑ aliquē de ꝯfessione ꝑ euidētia signa.j.de sen.ex.cū a nob. Sed h nō posset ita locū hr̄e in naufragio si oēs sūmergerent:q2 tūc cōe ē periculū oium de naue.ꝛ sic prima opinio benignior ꝛ securior est. Et sicut pōt laicus in necessitate iniungere penitentiā vel absoluē ab alijs peccatis mortalibus:cuȝ recipit ꝯfessionem illius:q̄re nō eodē mō ab excōicatione: nō vr̄ rō q̄re potius in vno q̄ȝ in alio.vel dic ꝙ laico pōt quis cōfiteri in necessitate:sed laicus non potest istum absoluere vel ligare:q2 non hȝ claues ecclesie.s.de sum.trini c.j.§.vna.

alicui^a ordiario,liceat sine^c speciali mandato apo.se.delegato:qui reum ꝓpter ꝯtumaciā manifestam excōicatiōis vinculo innodauit: vel petitoreȝ cā rei seruande in possessiōeȝ petitorum induxit:rebus humanis exempto eideȝ volenti iuri parere absolutionis beneficium imꝑtiri: ꝛ possessionem restituere infra annum sufficienti recepta ꝓmiss⁹ cautione. Ad qꝺ dicim⁹ ꝙ cum ꝺ legatus quantuȝ ad illud sit maior^b ordinario sine mandato^c summi pont. ꝛ excōicatus ab huiusmodi de legato non pōt ꝑ alium ꝓ̄terq̄ȝ^d in mortis articulo absolutionis gratiā obtinere:nisi forsan delegat⁹ talis extiterit:cui alius succedat^e in onere ꝛ honore. Nec ꝑ aliumq̄ȝ per summum pont.^f recuperare poterit possessionem amissam. verūtamen ne alius post annum verus efficiatur possessor^g coram ordiario:vel si eius copiam habere nequerit:corā publicis^h ꝛ honestis ꝑsonis:vt q̄si ꝓ̄scriptionē interrūpat ānaleȝ^i: offerre ac ꝓ̄stare^k ꝙ iuri parebit poterit cautionē: vt sic p⁹ annuȝ recupare possessionem per se dē apostolicam mereatur.

Idem archiepō senoñ.

Licet in corrigendis excessibus iuxta canōicas sanctiōes appellatōis sit diffugium interclusum^l: ꝛ ideo parisieñ. episcop⁹ a nobis receperit in mandatis:vt tam circa viros religiosos q̄ȝ etiaȝ clericos seculares^m siue iurisdictioni subiectos: qui multa ꝛ grauia crimina committeꝛ̄ ꝓponunꝛ̄: ingrat: ꝛ corrigat ap.re.que viderit corrigēda: statuēs ad reformationeȝ eorum qꝺ regulare fuerit ꝛ honestum. Quia tñ intentionis nr̄e nec fuit nec^n esse ꝺbuit iurisditioni tue ꝑ mandatū huiusmodi derogare: presentiū auctē duximus declarāduȝ: ꝙ si in inq̄sitionibus ab eodē

annos sm̄ iura canonica vl' sm̄ legēs vsq̄ȝ ad.xxx.an. q2 sola litis ꝯte.ꝑpetuat actiōes vsq̄ȝ ad.xl.ānos:vt.C de ꝓ̄scrip.xxx.an.cū notissimi.ꝛ.xvj.q.ij.§.pōt. Sȝ nūquid hȝ iura canonica posit talis ꝓ̄scribere:ex quo hȝ iam vel dȝ hr̄e ꝯsciam rei aliene.sm̄ iura ciuilia talis bñ vsucapit: lȝ sciat rē alienaȝ.ff.de nor.act.ꝛ gnālir̄. Credo tñ ꝙ si alir̄ ñ hēat ꝯsciaȝ lesā nisi ꝙ res fuit ꝺducta in iudiciuȝ: cū hēat titulū.s.auctē iudicis bñ prescribit.ex hoc enim ꝙ res fuit deducta ī iudiciū ꝑ ipsuȝ cā petēdo:ꝓ̄sumitur hr̄e bonā fidē: ꝛ ꝓ̄cipue q2 q̄ñ fuit ei tradita possessio:ꝺbuit iurare de calūnia:q2 alir̄ ñ dar̄ possessio ēt cā rei suāde: nisi negocō sūmati examinato j.vt lite nō ꝯte.qm̄ freq̄nr̄.§.ꝯsi.ꝛ ita bñ pt ꝓ̄scribere. ꝺ hac matia tractar̄ j.ꝺ ꝓ̄scrip.qm̄ oē ꝛ sic iterrūpir̄ ān al' ꝓ̄scriptio ī possessione:vt post annuȝ recupet possessiōȝ sic ꝛ in excōmunicatiōe:vt si nō pōt inuenire suū excōicatorē.j.annū post annū ñ ꝑdet cām.xj.q.iij.rursus.

e ¶ Succedat.s.ꝺ of.dele.qm̄ abbas.ꝛ.j.ꝺ imu.eccle.aduersus.q2 cum in locū ꝛ ius eius succedat:ꝑtibus eius fungi dȝ ff.de iudi.mortuo iudice.ff.de eden.q̄dam.§.nil interest.
f ¶ Pontificem.vel ꝑ eius delegatum spāliter ad illam causam destinatum.j.de eo qui mit.in pos.cum sicut.
g ¶ Possessor. Ex hoc vr̄:ꝙ qs sit verus possessor post ānum ꝛ non ante.ff.de acqui.pos.l.iij.§.vlt. Item videtur hic:ꝙ ad hoc vt aliquis dicatur verus possessor:non sit necessarium secundum decretum.j.vt lite non cōte.qm̄ frequenr̄.§.in alijs ar.ꝯ̄.j.de eo qui mit.in pos.causa re seruāde.c.j.ꝛ.ff.de aqui.possessiōe.l.iij.§.vl.in fi.ꝛ.ff.de dā.isec.si finita.§.siqs āt.ꝛ.§ se.ꝛ.§.iulian⁹.q̄ ꝯcordantie loquunr̄ ī actiōe ꝑsonali.ꝛ de hoc dicir̄ infra de do.ꝛ contu.contingit.
h ¶ Publicis.C.de an.ex.vt ꝑfectus.ꝛ.xvj.q.iij.§.pōt.ꝛ.C.ꝺ episcopali.audi.sancimus.ꝛ.j.de ap.c.vltimo.
i ¶ Annaleȝ. Sed vsq̄ȝ ad tp̄s poterit postea petere rem sibi stitui siue recipe possessionem. Dico ꝙ vsq̄ȝ ad quadragita

k ¶ Ac prestare.ecce ꝯsilium iuris ꝛ vtile.simile consilium dat tibi lex.ff.de rei ven.is qui destinauerit.sic ꝛ in stipulatione illa:q̄ȝti ea res est:ꝯmodius est certaȝ summā adijcere:q2 difficile est ꝓbare q̄ȝti ea res ē.ff.ꝺ ꝓ̄tor.sti.l.vl.sile ꝯsiliuȝ.j.de ap.c.vl. Et nota: ꝙ dicit offerre ac ꝓ̄stare:q2 oblatio sola ñ sufficit:nisi fcm̄ seq̄tur.j.ꝺ eo.q mit.in pos.cā rei ser.c.j.ꝛ h intellige:si illi nolūt recipe al's nō noceret.j.ꝺ eo.q mit.ī pos.cā re.s.c.ij sic.nō sufficit offerre pecuniā ad iterrūpēdū cursum vsurarꝫ:nisi ꝺpōar̄ in ede sacra.C.ꝺ vsur.acceptā.
l ¶ Liceȝ.interclusuȝ.j.ꝺ ap.ad nr̄am.ꝛ.c.reprehensibilis.ꝛ.c.cū spāli in fi.nec obstat.j.de pur.ca.nos inter alia.q2 nō loqr̄ de correctioneꝫ de expurgatiōe:ꝛ hec ꝯ̄a sunt:nisi corrigēs modū excedat.ij.q.vj.§.ab executore sub illo.§.sūt quoꝝ.j.ꝺ sē.ex.vniuersitatꝭ.ꝛ hoc intellige de notorijs excessibus:in quibus nō admittitur appellatio.j.de ap.cum sit romana in fi.
m ¶ Seculares clici.iō dicūr̄ seclares:q2 ad modū ēt laicoꝝ q vere seculares dicunr̄:pñt ꝓpriū hr̄e ꝛ inde facē ꝑ sua volūtate:hȝ ꝙ hēs.j.ꝺ testa.q̄si ꝑ totum.
n ¶ Nec esse ꝺbuit.ne inde nascātur iniurie: vñ iura nascunr̄.C.vnde vi meminerint.ꝛ.j.ꝺ accu.q̄liter ꝛ q̄ñ.ꝛ.s.de ꝯsue.cū olim.ꝛ.j.ꝺ ceu.cū olim. Iteȝ ꝑ hoc

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nõ intendebat alíj p̄iudicare.ſi.s̃.de vſu pallij ex tu.ꝑ. ⁊ s̃.de ma.⁊ obe.cũ iferioꝛ.⁊ ſic vı̃ ꝙ ſemꝑ ſit recurrẽ dũ ad intentionẽ ſcribẽtis:ſic.j.de p̄ben.c.vlt.⁊ ante pe.⁊.s̃.de offi.dele.ſuꝑ eo.⁊.ff.neqd in loco pub.l.ij.§. ſiqs a principe.⁊.C.de eman.libe.l.nec auus.

pitulo erit iudex canonici illiꝰ ꝯ quem ingrif. nõ:videf cum glibet eoꝝ ſit par ei:vel foꝛte minoꝛ illo.Dicas ꝙ no:ꝫ glibꝫ ẽ cõiudex:ſicut ẽ in pluribꝰ delegatis.s̃.de of.dle.vno dlegatoꝝ.ſicut ẽ in electiõibus.s̃.de elec.q: ꝓpter.Sed quõ deuoluif poteſtas iudicãdi de capitl'o ad ep̃m:cũ ep̃s ſit de ipſo capitulo tanq̃ꝫ caput.j.de his q̃ fi.a pla.ſi ꝯſen.ca. nouit.⁊.c.ſe.⁊.j.de v̄.ſi. cũ clerici.Preterea cum ep̃s ſit d̾ capl'o tanq̃ꝫ caput vt dc̃m eſt ſi oẽs negligẽtes ſũt ꝙ̃ ad ipſum ep̃m nõ deuoluif ptãs: imo ad metropolitanuꝫ. ſi uõ oẽs ſũt negligẽtes: ergo apud illos tantum remanebit illa ptãs:ſicͭ ĩ paucis remanet ius eligẽdi ꝓpter viciuꝫ alioꝝ. s̃.de elec.bone.⁊.c.congregato.Preterea ſi deuoluif poteſtas ad ep̃m ergo videtur ꝙ ille ſoluſ poſſit cognoſcere d̾ cãis crialibus alioꝝ:qd̾ eſt ꝯ illud.xv.q.vij.ep̃s nullius.⁊.lxxxvi.di.ſiqd vo.⁊ j.de accu.qualiter ⁊ qñ. cadẽ eſt q̃ſtio qualif deuoluaf electio a capitulo ad ep̃m. Jo.dicebat: ꝙ vbicũq̃ꝫ eſt ep̃s de capl'o:⁊ ipſe cũ alijs ẽ neglıgẽs:deuoluitur ius eligendi vel coꝛrigendi ad metropolitanum.qñq̃ꝫ nõ eſt de capitulo:⁊ tunc deuoluitur poteſtas de capl'o ad ep̃m.j.de ꝯceſ.p̄ben.poſtulaſtis.Ego dico ꝙ ep̃s ſemꝑ ẽ de capl'o tanq̃ꝫ caput:⁊ alij tanq̃ꝫ mẽbꝛa.Et dico ꝙ de iure cõi ius eligẽdi ſimul ꝑtinet ad caplm̃ ⁊ ep̃m.De hoc dixi.s̃.de elec.cum eccl'ia vulterana.niſi ꝯſuetudo ſit in ꝯ̃rium:videlicet ꝙ ſolus ep̃s qñq̃ꝫ ꝯfert b̄ñficia: qñq̃ꝫ caplm̃ in eccleſia ſua:⁊ ſ̄m hoc trãſferf ius eligendi de vno in alium.Si vero ius cõe ĩ eccleſia ſeruaf:tunc transferf ius illoꝝ ad archiep̃ꝫ.⁊ ſic intelligũtur oĩa iura q̃ faciunt mentionem de tali tranſlatione.Hec videf rõnem h̄re qd̾ dicit.Jo.ꝙ ep̃s ſit qñq̃ꝫ de capl'o quandoq̃ꝫ nõ qñq̃ꝫ tñ ep̃s intereſt electionibus nõ tanq̃ꝫ ep̃s ſed tãq̃ꝫ canonicus.⁊ eſt ſp̃alis cõſuetudo in quibuſdam eccleſijs.in qbus ep̃s retinet ius canõic:⁊ ꝑter redditus ſuos ꝑcipit aliqd de capl'o:⁊ tunc eſt in electionibꝰ tanq̃ꝫ canonicus.⁊ ſic intelligitur illa decreta poſtulaſtis.⁊ tũc ſiliter transferf poteſtas ad ipſum ep̃m niſi maliciã adhibeat:vt dicit ibi.Hoc eſt verum circa collationem b̄ñficioꝝ ſed cũ ep̃s eſt negligens in coꝛrectione ſubditoꝝ:nõ deuoluif ius coꝛrigẽdi vel puniendi ad caplm̃:ꝫ potiꝰ ad archiep̃m.ix.q.ij.cũ ſimus.q2 iuriſditõ talis p̄ncipaliter ſpectat ad ep̃m:lꝫ de ꝯſilio eoꝝ ⁊ ĩ coꝛã p̄ñtia debeat h̄ facere.xv.q.vij.ep̃s nulliꝰ.⁊.lxxxvi.di.ſiqd vo. Sꝫ cũ ius coꝛrigẽdi ꝑtinet ad caplm̃ in eccleſia cathedrali de cõſuetudine:vt hic dicit:cũ ipſi de capl'o ſunt negligẽtes iꝰ trãſferf ad ep̃m:vt hic h̄es expſſe:⁊ ep̃s poſtea nihilominus de ꝯſilio eozundem dꝫ coꝛrigere:q2 lꝫ ꝑdiderint ius coꝛrigẽdi: nõ ꝑdiderunt ius cõe quo debẽt cũ ep̃o in talibus intereſſe.ſi. s̃.de elec.ne ꝓ defectu.q2 lꝫ perdant per negligentiaꝫ ius eligendi actiue:non tamen perdunt paſſiue.⁊ ſi omnes ĩ cauſa coꝛrectionis ſunt:tunc non procederet epiſcopus cum eis.

i Ceſſauerint a diuinis. Videf ꝙ ſoli canonici p̄nt ſubijce

---

ep̃o nõ tãq̃ꝫ[a] delegato ſꝫ tanq̃ꝫ oꝛdinario faciendis aliqs caſus emerſerit: in quo licitum ſit ad ſedẽ motropolitanã appellare[b]:p̄dicti occaſiõe mandati[c] aucti tue:q̃ minus ad te tanq̃ꝫ ad metropolitanum appellari[d] valeat: nolumus aliquatenus derogare.

Idem in concilio generali.

Irrefragabili ꝯſtitutõe ſancimus:vt eccleſiaꝝ p̄lati ad coꝛrigendũ ſubditoꝝ exceſſus maxie clericoꝝ ⁊ reformãdos moꝛes prudenf ac diligenf intendãt:ne ſãguis[e] coꝝ de ſuis manibus regraf. Ut aũt coꝛrectõis ⁊ reformationis offm̃ libere valeant exercere:decernimꝰ vt executionẽꝫ ipſoꝝ nulla ꝯſuetudo[f] vel appellatio[g] valeat ĩpedire:niſi formaꝫ in talibꝰ exceſſerint obſeruandaꝫ. C Exceſſus tñ canonicoꝝ cathedral' eccleſie q ꝯſueuerũt coꝛrigi ꝑ[h] caplm̃ ipſum vel per ep̃m in illis eccleſijs q̃ talẽ hactenus cõſuetudinẽ habuerũt ad commonitionẽ vel iuſſionem ep̃i coꝛrigant infra terminum cõpetentẽ ab eo p̄figendũ: ⁊ alioqn extunc ep̃s deum h̄ñs pre oculis ipſos:vt aĩaꝝ cura reqrit:ꝑ cen.ec. coꝛrigere poſtponat. Ceteꝝ ſi canonici abſq̃ꝫ manifeſta ⁊ rõabili cã maxie in ꝯtemptum ep̃i ceſſauerint

---

a C Tanq̃ꝫ delegato.ſi eniꝫ tanq̃ꝫ delegatus cognoſceret vel igreret:ad dñm papaꝫ tm̃ debet appellari.s̃.d̾ of.dle.ſuꝑ queſtionum.§ poꝛro.

b C Appellare.puta q2 volebat igrere ſuꝑ q̃ nõ p̄ceſſerat infamatio.j.de accuſ.cũ opoꝛteat vel q2 admittit teſtes ꝯſpiratoꝛes.j. de re iu.cũ.i.⁊ a.⁊ j.d̾ ſimo.lꝫ heli.⁊. c.ꝑ tuas.vel ſi nõ citat illũ ꝯ quẽ ingrif.j.d̾ accuſ.q̃lif ⁊ qñ.§.dꝫ vel ĩ aliquo excederet foꝛmã inqſitionis.j.c pri.circa p̄n.j.de accu.inqſitiõis

c C Mãdati.quo nõ delegatum ꝯſtituit ſed vt oꝛdinarium inſtituxit:q2 ꝑ tale mandatum nõ poſſet ꝓcedere vt delegatus:cuꝫ ex eo no habeat delegatam iuriſditionem.j.e.titu. grave. vbi ſimile fuit mandatum.

d C Appellari valeat.⁊ ita poteſt appellari ĩ inqſitõe ſicut in coꝛrectione grauamine.ſ.cum modus exceditur j de ſent'.xcommu.vniuerſitatis.⁊.j.de ap.de prioꝛe.⁊ j.c.pꝛori.circa princi.

e Irrefragabili.ne ſanguis eoꝝ:duꝝ v̄bũ ẽ iſtõ p̄platis negligentibꝰ ſubditos coꝛrigẽ.ſi.j.d̾ reg. c.vlt.⁊.j.de ſta.regu.cũ ad monaſteriũ.§.vlti.⁊.j.de accu.q̃liter ⁊ qñ.§.penul.nec admittif paſtoꝛis excuſatõ: ſi lupus oues comedit ⁊ paſtoꝛ neſcit j.de reg.iu.q̃ꝫuis ⁊ eoipſo ꝙ p̄latus tacet:ꝯſentit.xliij.diſti ſit rectoꝛ.⁊ ex eo ꝑmittif ſecuritas delinquendi.lxxxiij.di. erroꝛ.⁊ facilitas venie incentiuũ tribuit deliquẽdi.xxiij.q.iiij. eſt iniuſta ne ꝙ̃ ſubditoꝝ ſanguis de p̄latoꝝ manibus regraf:ſequanf ẽt paulũ dicentẽ.Mũde ſunt manus mee a ſague oĩum veſtrum.xliij.di.ephesus.

f C Nulla ꝯſuetudo.q2 nõ p̄ſcribif ꝯ ep̃m in talibus.j de preſcrip.cũ ex.officij ⁊ ꝯ obedientiã ſilr nõ currit p̄ſcripto j.d̾ p̄ſcrip.cũ nõ liceat.tñ in p̄iudiciũ archidiaconi iuriſditionẽ exercere nõ dꝫ.j.d̾ exceſ.pla.c.ij.niſi ille eſſet negligens: vt hic dic̃ d̾ capitulo.tũc.n.poſſ t.

g C Uel appellatio.q2 a coꝛrectõe nõ appellaf.j.d̾ ap. rep̄henſibilis.in ſi.⁊.c.cũ ſp̃ali.in ſi.⁊.c.ad noſtrã.niſi modicuꝫ excedat: vt hic dicit.de h̄ dictum eſt.s̃.c.px

h C Per caplm̃ ipſuꝫ.vel ꝑ decanũ vel ꝑ alium p̄latum. de capl'o:ſi ꝯſuetudo eſt ar.j.de ap.dilectis.de iure cõi de cã criminali cognoſcere dꝫ ep̃s q ſolus oꝛdinariuſ ẽ xi.q.i.de.ꝑſona.⁊ hoc qd̾ dicit hic:d̾ conſuetudine eſt. vñ dicit ꝯſueuerũt.Sꝫ nunqd in illo caſu glibet de capitulo erit iudex canonici illiꝰ ꝯ quem ingrif.

a diuinis: eps si voluerit nihi lominus celebret in ecclesia cathedrali: et metropolitanus ad querelam ipsius tamquam super hoc delegatus[a] a nob talis reos p cē. ec. cognita veritate castiget: quod pene metu[b] talia de cetero non psumant. Proinde itaque diligēter ecclesiarum prelati vt hoc salutare statutum ad quēstum pecunie vel grauamen aliud non quertāt: sz istud studiose ac fideliter exequātur si canonicam velint effugere vltionem: quoniam super his apo. se. auctore dño attentissime vigilabit. ¶ Idem in eodem.

Quoniā in plerisque ptibus infra eandem ciuitatem atque dioc. pmixti sunt populi diuersarum linguarū habentes sub vna fide varios ritus et mores: districte precipimus vt pōtifices huiusmodi ciuitatū siue diocesum puideāt[c] viros idoneos: qui sm diuersitates rituum et linguarū diuina illis officia celebrent et ecclesiastica sacra ministrent instruēdo eos verbo pariter et exemplo.

Prohibemus autem oīo: ne vna eademque ciuitas siue dioc. diuersos pōtifices[d] habeat tamquam vnum corpus diuersa capita quasi mostrum. Sed si ppter pscriptas causas vrgens necessitas[e] postulauerit: pōtifex loci catholicum psulem nationibus illis conformem prouida deliberatione constituat, sibi vicariū[f] in pdictis: qui ei per oīa sit obediēs et subiectus. Unde si quis aliter se ingesserit excōicationis se nouerit mucrone[g] pcussum: et si nec sic resipuerit: ab oī ministerio ecclesiastico deponendum: adhibito si necesse fuerit: brachio[h] seculari ad tantam insolentiam repellendam. ¶ Idem in eodem.

Inter cetera que ad salutē spectāt ppli christiāi pabulum verbi dei pmaxime sibi noscitur esse necessariū: quia sicut corpus materiali sic aīa spūali cibo nutritur: eo quod nō in solo pane viuit hō: sz in oī verbo qd pcedit de ore dei. Unde cum sepe contingat: qd epi ppter suas occupationes multiplices vel

ecclesiam iterdicto: cū subest cā cū et sol⁹ decanus ħ possit. j. de ap. dilectis. et sic est ē. j. de his q fi. a ma. p. c. c. qsiuit. vbi dr quod regrit consensus epi et canonicoꝝ. Item vr quod caplm nō possit suspēdē ecclesiā: quia sic seipsos supponerēt iterdicto: qd eē nō pōt: quod quis suspēdat seipsum: quia in pprio fcō iudices esse nō pnt nec pnt sibi dicē legem: nec sibi pnt iparare. xxi. d. nūc aūt. et ff. de arbit. l. pe. qd concedit Joā. sed ō credo. si caplm ō consuetudine hoc hz bn pōt ecclesiā supponē interdicto. nec dicunt seipsos suspēdere vel interdicē: sz ecclesiā interdicunt vt diuinū offm n fiat i ecclesia ppter delictū alicui⁹ seu aliquoꝝ: et i alia ecclesia ipsi celebrēt: quia seipsos n interdicūt. nec eps eadē rōe possit iterdicē ecclesiam suā cathedralē: quia interdiceret seipm sz pōt sicut ħ sepe contingit ō fcō si pecuniam pp factum ciuium interdicit ecclesiam et eps cessat ibi a diuinis: sz in alijs ecclesijs non cessat.

a ¶ Sup hoc delegatus sic. j. de here. ad abolendā in fi. et dic delegatus dat⁹. nō. n. posset dici illa iurisditio delegata: cū nō expirat morte delegātis re integra. nec etiam expirat tpe: est ergo ordinaria vel quasi aucte hui⁹ canonis archiepo cōcessa a se. ap. si. ē. de translat. inter corpalia. xv. q vt hoc possent ex canone et c. et ē spālis casus in quo metropolitan⁹ hz iurisditionē i subditos suoꝝ suffraganeoꝝ: sz quare eps nō corrigit excessus istoꝝ in casu isto sicut in alijs: vt. ē. dr rō reddi pōt: quia cū iste excessus sit in psonam epi commissus siue in odiū suum ei facta est iniuria. et nemo iniuriā ppriā vindicare dz aucte ppria. xxiij. q. iij. iter qrelas. et q. v. de occidendis. et iudex de fcō suo esse nō dz. iij. q. iiij c. i. Jo. Assignauit aliā rōnem. s. quod eps solus nō possit punire aliquos: sed cū canonicis ecclesie. xv. q. vij eps nullius. et lxxxvi di siquid vero. et sic sequeretur quod ipsi canonici essent rei et iudices. hec nō vr rō sufficiens: quia si canonici alis excederet oēs: eps bn pōt p se corrigere et punire illos: et sibi iputēt: quia p delictum suū puati sunt illo iure tūc. si. j. de v. sig. abbate in fi. si eps solus nō posset corrigere illos cum oēs excedunt iam viderent hēre priuilegiū delinquēdi: et sic remanerēt in delicto suo qd absurdū esset Sz quare nō tractat cā ista corā arbitris: cū canon dicat quod si eps hēat cām cum clerico suo: corā arbitris dz tractari. xi. q. i si cleric⁹ aduersus. sz illud. c. loqt de ciuilib⁹ causis. Sz in casu illius. c. si clericus. nollet eligere cōiter arbitros: quis compelleret ipsum. epus non quia non est iudex in cā sua. archieps nō: quia non hz iurisditionem in eū nisi in certis casib⁹. ē. c. pastoralis. et iste non est de illis quod erit. credo quod lz cā sit epi: ipse eps pōt illū compellere vt arbitros eligat cū eo. j. de ap. scdo regris. §. i. et. c. cū spāli. et. ē. de of. dele. suspitiōis. §. i. sz in casu isti⁹ capli iō nō eligunt arbitri: quia sic placuit pape: vt dixit. Jo. Jmo rō alia melior pōt assignari. hic. n. i iniuriam et contēptū epi suspēdit ecclesia: et sic est cā criminalis: quia hic agit eps de iniuria sibi irrogata: et ō causa crimīali arbitri cognoscē nō pnt nec ō liberali vel matrimoniali. j. ō in ite. resti. cā. §. vlt. ff. de arb. nō distinguemus. §. iulianus. et §. de liberali.

b ¶ Metu pene. sic. n. ferro abscindēda sunt vulnēa q fomētoꝝ nō sētiunt disciplinam. lxxxiij. dist. plurios in fi. et. xvi. q. i. i canonib⁹. ē. de elec. cū in cūctis. §. vl. et vt alij et penā silēz ptimescāt: et terraāt. ff. de pe. capitulū. §. famosos. et. ij. q. vij. quapropter. et. j. de sta. regul. ea. q. §. i. iuxta illud. Oderūt peccare bōi virtutis amore. Oderūt peccare mali formidine pene.

c ¶ Quoniam. puideāt suis expensis. j. c. pri.

d ¶ Pontifices. nisi ex dispēsatione. vij. q. i. nō aūt monstrū. ff. de sta. ho. nō sunt liberi. si. C. de postu. here. insti. quod certatim in fi. et. ff. de v. sig. quereret aliquis. quia vnus tm dz esse impator: et singuli episcopi per suas dioce. vij. q. i. in apibus.

e ¶ Necessitas. dispēsatiue dcm est hoc pp necessitatē: vt hec lra pbat: vt. vij. q. i. nō autem. et. ē. de renunc. ad supplicationē. et iste pōtifex subiect⁹ ē diocesano rōne officij quod exercet i eius dioc. tamquam vicari⁹ vt sequēs littera dicit. secus in illa decre. ad supplicationem.

f ¶ Uicariū. et tn habebit iste vicari⁹ ordinariā iurisditionē siue ptātem. ē. de of. archidia. ad hoc. et. xxv. dist. pfectis. vbi archidiacon⁹ est vicari⁹ epi: et tn iurisditio sua ordīaria est ppetua. sic videt quod aliquis q non est archieps pōt hēre suffraganeum. sic etiam archieps quandoque est subditus epi. ē. de renū. ad supplicationē. Sed a quo consecrabit iste eps. Rn a suo epo: nō a metropolitāo: cū ci nō subsit. ē. c. pastoralis. adiūctis sibi duob⁹ vicinis epis: quia alit consecrari nō dz. lxvi. di porro. et. ē. de tēp. or. si archieps. et. c. nec epi. et illi tenent veire ad vocatōem illi⁹: quia sibi inuicē mutuū consiliū et auxiliū exhibē tenent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

inualitudinē corporales aut
hostiles īcursus seu occasiōes
alias: ne dicamꝰ defectū sciē
qd in eis reprobādū ē oio nec
deceto tollerādū: p seipos nō
sufficiūt mīstrare vbū dei po
pulo maxie p āplas dio. ⁊ dif
fusas: gnāli ↄstōne sancimus
vt epi viros idoneos ad scē p
dicatiōis[n] officiū salubrit exe
quēdū assumāt potētes ī ope
⁊ sermōe: q plebes sibi cōmis
sas vice ipoꝝ: cū p se idē neq
uerit sollicite visitādas eas vꝰ
bo edificēt ⁊ exemplo. qbus
ipsi cum indiguerint cōgrue
necessaria subministrent: ne
pro necessarioꝝ defectu cō
pellātur desistere ab incepto
Vñ precipimus tam in cathe
dralibus q̄ in aliis ↄuētuali
bus eccliis viros idoneos or
dinari. quos epi possint coad
iutores ⁊ coopatores hr̄e nō
solū ī pdicatiōis offō vūēt in
audiēdis ↄfessiōibꝰ ⁊ ī pniis
iniungēdis ac ceteris q̄ ad sa
lutē pertinēt aiaꝝ. Siquis āt
hoc adiplē neglexerit distri
cte subiaceat vltioni.

Honor. iij. epo assisinati.

Conquerente economo
monasterii fācti benedi
cti mōtis sabasii nobis inno
tuit: q tu iuribus epalibus n
contentus que ī ecclesiis seu
capellis eiusdem monasterii
debes habere a quibusdam
earuz procurationem exigis:
quas ad dandam procuratio
nem minime sufficere propo
nebat: petēs vt specificares[m]
que tibi ratione iuris epalis
competērent eisdem: quoꝝ
quibusdam specificatis lis fu
it legitime cōtestata. Nos au
tem inspectis probationibus
⁊ que ab vtraq parte fuere p
posita intellectis: decreuimꝰ
vt in ecclesiis seu capellis tue
dio: ad monasterium ipsum
spectantibus hēas canonicā[n]
obedientiā subiectionē ⁊ re
uerentiā institutionem ⁊ dsti
tutionem correctionem ⁊ re
formationem ac cen. eccle.
iurisditionem[o] quoque ordi-
nariam causarum omnium
ad forum ecclesiasticum de
iure spectantium penitenti-
as[p] ⁊ sacramentorum om-
nium que ab episcopo sunt
recipienda collationem sy-
nodum ⁊ synodatici seu ca
thedratici nomine duos soli
dos[q] quartam dnunciatiōuz[r]

j. de treu. ⁊ pa. c. j. ⁊ xj. q. iij. cure.

g ¶ Mucrone percussum. ⁊ ita est canon late snie sic ille. xvij. q. iiij. siquis suadēte. sicut ⁊ ille. s. de clec. cuz in cunctis. ⁊ c. quisquis. vbi ipso iure sūt suspensi.

h ¶ Brachio seculari. sic. s. e. c. j. ⁊ xvij. di. nec licuit. et xxiij. q. v. principes. als autē nisi clericus sit incorrigibilis: nō est implorādū brachiū seculare ⁊ etiam depositū nō pōt laicꝰ punire: nisi sit īcorrigibilis. j. de iudi. cum nō ab hoie. ⁊ lxxxj. di. dictū nisi in crie falsi. j. d fal sa. ad falsarioꝝ. ⁊ ita vbicūq deficit ecclīastica ptās recurrēdū ē ad auxiliū seculare. xvj. q. j petimus. ⁊ xxiij. q. v. de liguribus. ⁊ sic vna potestas p aliam iuuatur. xxvj. di. cū ad veruz ⁊ c. ventum est.

i ¶ Inter ceteᷓ. p seipsos sufficiunt. ⁊ iō cuz aliis onera sua p̄tiri debēt. j. d psūp. mandata. ⁊. s. de offi. archipsbyt. vt singule.

k ¶ Predicatiōis officiū. qd priuilegiatuz est. j. de sta. regul. q dei timorē. nec tñ pōt aliqs predicare. nisi mittaᷓ auctoritate episcopoꝝ vl apostolice sedis. j. d her. excōicamus. §. qr vero.

l ¶ Necessaria subministrent. sicut legatus principis cū mittitur in prouinciā de rebus fisci vel imperatoris viuere debet: in auc. vt nulli iudi. §. nulli. col. ix. ⁊ ī auc. de man. prin. §. illud tñ. coll. iij. licet secus faciant legati domini pape. j. de prescrip. accedētes. ⁊ j. de cē. cum instantia. ⁊ c. procurationes.

m Conquerente specificares. per talez specificatōnē pcluditᷓ via in posterū litigādi: ⁊ lites dimiuunᷓ: qd debet facere iudex. ff d iudi. l properandū ff. si cer. pe. quidā. j. de do. ⁊ cōtu. finē. ⁊ c. venerabilis vt sciat quid debeat pstare reꝰ ⁊ actor: ac recipe si obtineat ne post sniam alia cōtentio oriatur: ar. j. d vbo. sig. cū olim. ⁊ meliꝰ. c. cū inter vos ⁊ iudex dz materiā discordie amputare: in auc. de man. pn. §. deinuz. ⁊. §. sit tibi quoq col. iij. immo. ⁊ iudex pmo loco si pōt partes ad cōcordiā reuocabit. xx. di. studēdum. ⁊. v. q. ij. li

pmates. ⁊ xxiij. q. vlt. §. siqs mēbroꝝ. ⁊ j. de transac. c. vlt. ⁊ ff. de no. ope. nunci. l. j. §. cū pōt. Sed vr q sufficeret dixisse: peto iura epalia in capellis: qr vniuersalis petitio est illa: ⁊ in talibus non requiritur specificatio: sicut peto rōnem admistrationis. j. de resti. spo. cū ad sedē. ⁊ j. de dona. īter dilectos. ⁊ j. de reli. do. constitutus satis posset admitti talis libellus: cū proponatur p vniuersitate: nec compelliᷓtur qs specificare: nisi qs velit ad cautelā: cū certū sit q̄ sit iura episcopalia sed valet etiam actori: vt sententia magis sit certa immo per hāc decre. credo q specificanda sunt iura episcopalia: ⁊ si non specificētur in libello intelligitur de his que hic enumeranᷓ per dñm papā. ⁊ de his non poterit questio referri. cū sint expressa in iure. in aliis autē singularibus iudiciis specificatio fieri debet. j. de li. ob. c. penul. ⁊ vlti. vbi de hoc.

n ¶ Canonicaz. hic bene specificātur iura epalia. ⁊ est vtile q in snia apponatur: ne aliqua postea dubitatio oriaᷓ. ar. j. de ver. sig. cum inter.

o ¶ Jurisditōem. naz iudex ordinarius est episcopus in sua dioce. tā mōachoꝝ q̄z alioꝝ. xj. q. j. de persona.

p ¶ Penitētias publicas ⁊ alioꝝ maioꝝ crium. j. de exces. prela. accedentibus.

q ¶ Solidos. duos solidos petere pōt eps a qlibet ecclesia sue dio. nomine cathedratici preterq̄ a monasteriis. x. q. iij. inter cetera ⁊ appellatur cathedraticum: qr pro honore cathedre datur. x. q. iij. placuit. quandoq appellatur synodaticum: qr quasi in synodo datur. j. de cē. olim. ⁊ isti duo solidi dabuntur secundum estimationem illius monete: que antiqtus ⁊ ab initio solui consueuit nisi contra solutionem minoris monete q̄ modo ē in vsu sit prescriptum: vt in predicta decre. oli siue sit maior moneta in vsu siue sit minor. j de cen. cuz canonicis. ⁊ c. predicto olim.

r ¶ Decimationem Sed videtur q perceptio decimarum de iure cōmuni pertineat ad parochiales ecclesias tantum. j. de deci. cum in tua. ⁊ c. precedenti. sed contra videtur. j. de deci. dudum. vbi episcopus decimas petebat iure communi debitas sibi solui: ⁊ obtinuit. ⁊ de hac quarta habes x. q. iij. vnio. ⁊ xij. q. ij. vulterane. ⁊ c. nobis. ⁊ c. concesso. quid iuris sit de hoc dicetur. j. de deci. cum contingat. hanc quartam p cipiebat episcopus de consuetudine.

96

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Mortuariorum. quãqz tñ ẽ tertia quãqz qrta quãqz medietas. j. de sepul. certificari. c. j. 7. ij. 7 dr mortuariũ qd qs relinquit p anima sua i morte. de istis hẽs. j. d festa. officij. 7. c. requisiti. 7 hanc quartã percipiebat eps ex cõsuetudie. 7 iõ sup his du abus qrtis necessaria fuit probatio: sz nõ super iuribus epali bus q ipso iure debebãt sz ista quarta mortuario rum potius ptinet ad ius epale: vt i predicto. c. of. ficij. 7. c. requisisti.

qõne inter hoies ipsarum parochiarũ citatio pertinebat ad ipsũ: sz examiatio 7 decisio qõnis ad epm veneteñ. 7 ad ipuz cõiter ptinebãt: sz eps sup his iquietabat ab batez 7 super emendis. vnde de cõi cõsensu partium littere fuerunt impetrate ad istos iudices.

b Annuã sic semel tm̃ in ãno põt eps visitare ec clesias. x. q. j. decernimus 7. c. epm. 7. c. placuit. ali bi dr q bis in anno. j. de cen. cũ venerabilis. 7. j. d hẽr. ercõicam⁹. §. adij cim⁹. alibi ẽt dr q visita bit quotiẽs necessitas fu erit. x. q. j. regenda. xviij. q. ij. non semel.

c Visitandas. hoc ẽ or dinariũ: vt semel tm̃ i an no visitet: si tñ fuerit ne cessitas põt pluries visi tare. s. d of. archidi. man dam⁹: quia necessitas le gẽ nõ hẽt: de cõse. di. j. sic 7 sibi imputent clerici. q tales se reddũt: vt totiẽs debeant visitari.

d Facultatibus. iuxta facultates faciendi sunt sumptus. j. de cẽ. c. cũ nu per. 7. c. sopite. ne lõgi tẽ poris victũ breuis hora cõsumat. j. de cen. c. cum apls. 7 ne ad exinãitiões extreme virtutis ecclesie perducantur. x. q. iij. inf cetera. 7. c. illud.

e Ceteris. q2 cũ ipi epo codẽ cõi iure cũ alijs ca pellis sbsint: codẽ debẽt iure cẽseri. xij. q. ij. cogno uim⁹. 7. j. d deci. cũ i tua.

7 mortuariorum[a] visitatiõz quo qz ãnuã[b]: ita q cũ ad eas visi tandas[c] accesseris: nõ apli⁹ p curatiõis noie regras ab eis nisi qñtũ p̃fatis facultatib⁹[d] earũdez moderate potuerũt exhiberi: ne plus ceteris[e] ca pellis: eiusdẽ dioc. in pcuratõi b⁹ onerent. 7. j. Tu autem his iuribus in pfactis ecclijs cõ tẽtus existens non ãplius ab eis exigas preter moderatuz auxilium qd iuxta fõmã lat. cõci.[f] si manifesta 7 rõnabilis cã extiterit cũ chãitate postu landũ: sicut ab alijs ecclesijs eiusdẽ dioc. p necessitate tem poris sustinemus. Idẽ abba ti 7 conuentui sancti remigij. Et iuxta: 7 j. Attẽdẽtes

Uigitur q indecens ẽ vt remeñ. archiepo in monaste rio vestro visitatiõis officiuz exercente seculares intersint p quos possit in claustro disso lutiõis materia pducire: firmi ter inhibemus: vt nullos de cetero seculares[g] in capl̃m ni si duos vel tres de canonicis ecclie[h] sue in dẽcẽti habitu[i] ali is quot expedire viderit reli giosis adiunctis[k] secũ visitat[l]

onis tempore introducat.

Idem episcopo broceñ. 7 ar chiẽ. rothomageñ.

Dilectus filius abbas mõasterij rothoma. ex posuit q tertia pars emẽda rũ: quas hoies. v. parochiarũ p suis excessibus soluere con pellunt: ad suuz spectãt mõa steriũ ab antiquo 7 infra. Cũ qz. j. papa p̃. no. vobis dedẽit in mãdatis: vt auditis hincin de ppositis cãm remitteretis ad eum sufficienter instructã dictus eps pcessum nr̃m diu tius ipediuit occasione cuius dam snie: q super qbusdaz ec clesijs quo ad legẽ dio. pml gata extitit p eodem: vnde p̃ fatus abbas nobis humiliter supplicauit: vt cuz citatio cau sarũ examinatio 7 decisio ac emende ad legẽ iurisditionis ptinere noscant: nõ sinerem⁹ snie memorate ptextu nego cij processum vlterius impe diri. Cum igitur predicta de lege[m] iurisditionis existant[n]: mãdamus quaten⁹ huiusmo di snia nõ obstãte, pcedatis i negocio iuxta traditã vob fõ maz. Grego. ix. epo suañ.

m De lege iuris ditõis. Nota dif ferẽtiã iter legẽ iu risditiõis 7 legẽ di ocesanã: in quib⁹ legib⁹ cõsistit totũ ius 7 ptãs epõruz ad legẽ. n. iurisdi tionis pertinet ista de quib⁹ h conte debat datio cure aiarũ dlictorum coer tio: ordiato ecclia rũ siue cõsecratio altariũ 7 vginum confectio chrisma tis 7 gnãliter oiuz sacramẽtorũ 7 or dinũ collatio: q cõ sistunt i dando. 7 alia plura 7 silia q enumerant. s. e. c. iij. 7. c. cõquerẽte. 7 incipiunt ibi: ha beas canonicam obedientiaz 7c. vl qz ad verbũ syno dum: in quo vbo incipit enumerare qdam q ptinẽt ad legẽ diocesanã. ad legẽ vero diocesa nã spectat vocatõ ad synodũ 7 ad se pulturas mortuo rum. cathedraticũ tertia vel quarta mortuariorum: qrta dcimaruz. de istis duabus quartis dic vt nõ. s. e. ti. cõ

7 dignũ est vt qui similem cum alijs suscipiunt vitam: similẽ sentiant in legibus disciplinam. j. de sta. reg. c. colentes. quia nec debet alijs fieri remissio alijs autem tribulatio. xxv. q. j. §. is ita circa fi.

f Concilij lateraň. j. de cen. cum apostolus.

g Et iuxta. seculares. q2 ẽt cohabitare 7 cõiungi ñ põt: q b⁹ studia sunt diuersa. xvj. q. vij. i noua. 7 oppido laici licitũ sunt clericis. ij. q. vij. p laicos. 7 sine strepitu iudiciorum talia fieri debẽt. j. de accu. oli. ad clicos seculares tm̃ refert. 7 dicit seculares: q2 de laicis nõ ẽ dubiũ: q2 in talibus interesse non debent. vel de facto ducebat laicos.

h Ecclesie. cum quibus hoc facere debet. lxxxv. di. siquid vero. xv. q. vij. episcopus null⁹. j. de accu. qualiter 7 quando.

i Habitu. j. de vita 7 ho. cle. 7 clici. xxj. q. iiij. per totum.

k Adiunctis qui sint in huiusmodi officijs exercitati. j. de sta. regul. a. quod in singulis.

l Dilectus filius. cã. x. Dicebat abbas: q orta ecclesiastica

qrete in no. qñqz hospitiũ 7 csimilia q csistũt i recipiẽ do: qñqz tñ lex diocesana cphẽdit legẽ iurisditi. d. s. s. a. pscrip. audit. 7. s. e. cõquerẽte. Dicas ergo q oia mo nasteria ipso iure i fauorẽ rligiois exẽpta st a lege dioc. x. q. j. c. j. 7. q. iiij. inf cet. a. 7. xvj. q. j. cũ. p vtilitate. q xviij q. ij. qz sit. 7. c. vl. 7. xvj. q. j. placuit. ab huiusmodi supi us enumeratis. 7. in. c. p̃ori. ad legẽ dioc. spectãtib⁹ li bera sũt oia mõasteria nec ad talia faciẽda cogi põt. xviij. q. ij. qz sit. a lege vo iurisditiõis nõ sunt exempta. nisi spãli puilegio sint munita: sz oia mõasteria sua in dioc. cõstituta sbsunt epo quo ad legẽ iurisditiõis. xv iij. q. ij. hec tm̃ mõsteria. 7. c. cognouim⁹. xvj. q. j. ifdici m⁹ seculares vo ecclie sbsunt epo qñtũ ad vtraqz legez x. q. j. de his ãtiquos. pstãt tñ mõsteria epo huiũ ex p ma cstitutõe. xviij. q. ij. eleutheri⁹. 7 ẽt rõe visitatiõis j. d pscrip. cũ ex officij vl qd dbẽr ex cõsuetudie xviij q. ij. huiũ. 7. j. q. iij. qñtũ i h. capelle vo mõasterio rum

tu regulariū subsunt epo quātū ad vtraqꝫ legē.s.e. ꝯtrente.xvj.q.ij.sane.⁊.j.de puil.cū et plātare.§.i ec clesijs:nisi pleno iure subsint mōasterijs.j.ꝺ pui.qm ꝑ ꝯcessionē.capelle vo mōasterioꝝ exēptoꝝ sbsūt epo sic⁊ alioꝝ capelle:nisi exēpta sint mōasteria cū capel lis suis.j.ꝺ puil.ex ore i fi.vn̄ rōne ca pellaꝝ ad synodū venire tenenť:vt ibi.nā⁊ abbas ad synodū venire te nef.j.ꝺ ma.⁊ obe. ꝙ sup.⁊.xviij.q.ij. abbates.⁊ h̄.intel ligas ꝺ his q ppl'z hn̄t:⁊ sic n̄ ꝯdicit illi palea.xviij.di. eps.⁊.xviij q.ij.§. vl.Quare nō ꝯdi cūt:q: illa itelligū tur ꝺ his q ppl'z n̄ hn̄t. Sic ꝙ ex hac lr̄a pꝫ ꝙ sn̄ia lata sup hisq̄ spectant ad legē dioc.sn̄ia n̄ tāgit ea q̄ ptinent ad legē iurisdi.et sic sn̄ia lata ꝑ vno n̄ ob.i alio:cū sint penitus diuersa

a Graue geri⁹ lr̄aꝝ.ar.h̄ ha bes:ꝙ p gnāle mā datū posteri⁹ ꝯces sū poꝛi spāli.i.pui legio exēptōis nō derogaf:q: ꝺ illo in gnāli mētio n̄ habef.Itē ar.ꝙ cōe ius n̄ tollit puile giū.Ille ecclie sūt exēpte a iurisditiōe epi ⁊ lr̄e sup coꝛ rectiōe clericoꝝ hꝫ ius cōe obtente nō derogant p̄ui legio exemptionis.s.ꝺ.de rescrip.cū ordinē.Itē ar.ꝙ papa per litteras suas iuri alioꝝ piudicare nō inten dit.s.ꝺ.de of del.sup eo ⁊.ꝺ.de auc.⁊ vsu pal.ex tuaꝝ.Si habes.s.e.ti.lꝫ ꝑ has lr̄as debeat ꝓcedere tanq̄ꝫ ordi narius non tanq̄ꝫ delegatus.

b Transmisimus.s.habu'sti mandatū.s.e.licet.

c Corrigere sit paratus.maxime.qm̄ si ille nō corrige ret.illos ꝓpter negligentiā abbatis vel ꝑlati:nō trās fertur potestas corrigendi ad episcopum cum non sit ordinari⁹ illoꝝ nec i eos aliq̄ꝫ hꝫ iurisditionē.ar.s.ꝺ sup.neg.pla.sicut sed hꝫ locum istud cū abbas subest epo:q: tūc si abbas negligens esset tūc demū eps pt illos corrigere.s.e.ti.quāto.⁊.c.irrefragabili.⁊.ix.q. iij.cū sim⁹.⁊.j.ꝺ ꝯces.prela.nulla.⁊.j.de ap.c j.

d Si est.per hanc clausulam:si est ita.huic cognitio non demandatur:quia de facto suo certus esse debe bat.s.de.rescrip.ab excommunicato.

e Per te.ꝙ dꝫ aliqs emendare qđ ꝑperā gessit ⁊ pal liare qđ fecit.s.ꝺ auc.⁊ vsu pal.nisi spālis.⁊.j.ꝺ accu. q̄liter ⁊ qn̄.⁊.xxxv.q.ij.qđ qs cōmisit.⁊ idē dicipato. nō eni erubescim⁹ corrigere q̄ pri⁹ dixim⁹:nec ab alijs corrigi expectare volumus:vt in auc.de nup.i fi. pri. colū.col.iij.ar.ꝺ.j de cle.ꝯiu.diuersis fallacijs.

Graue gerim⁹:ꝙ cū i ec clesia scē marie de orbi cello ⁊ q̄sdā alias eccliās exn̄ tes i tua dio.ad mōastēiū sci anastasij d vrbe spectātes nul lā iurisditionē hēas ordiariā aut ēt delegataꝫ:occasiōe lr̄a rū⁹ nr̄aꝝ q̄s super correctiōe clericoꝝ tibi trāsmisimus^b:in eas intdicti ac clēicos eoꝛun deꝫ suspēsiōis sn̄ias ꝓmulga sti:quāq̄ abbas eiusdeꝫ mōa sterij eos corrigere^c sit parat⁹ ⁊ infra. Mādam⁹ quaten⁹ si est ita^d prudēter corrigens p^e teipm que minus ꝓuide atté tasti:ꝑdictas sētētias sine dif ficultate relaxes'. Idem.

Is qb⁹ ex offō^s in certis casib⁹^b cōpetit illos ab soluere:q.ꝑ violēta manuum iniectione incidūt in canonē sētētie promulgate:licꝫ alijs huiusmodi absolutionē com mittere:cū viderint expedire

ꝙ Relares.Et sic vꝫ ꝙ sn̄ie late tenuerūt:ꝫ ꝯdicit lr̄a supioꝛ vbi dicit:nullā habeas iurisditionē ordinariā.vel delegatā ⁊ sic vꝫ ꝙ sn̄ia nulla fuerit:⁊ sic debuit dicere denūcices n̄ tenē vt.s.ꝺ of.de.cū ꝯtingat.cū dicas ꝙ ista sn̄ia absolutionis po tius ad factū referť.s.j.de testi.dilecto.q: forte illi abstinue rūt timoꝛe tal' sn̄ie:ꝫ ꝑp obsuationē tal' sn̄ie nl̄lm ius acqrif epo.j.ꝺ testi. spo.oli inf.⁊ expōe rela res.i.laxatas esse ōndas sic.j.vt li.nō ꝯte.accedēs j.si eccle ille ei n̄ sbsunt: sn̄ia nō tenet.j.ꝺ reli.do. cū dilectus.Uel poss'ꝫ di ci:ꝙ si ecclie ille nō sunt exēpte tn̄ eps nō hꝫ ꝑmo loco correctionē ꝫ abbas cui subsunt nullo medioꝛ ad queꝫ ptinet correctio ꝑncipal'r illoꝝ clicoꝝ nec epus pōt ei auferre iuris ditionē illā:nisi cum ab bas fuerit negligens.ar. s.e. irrefragabili.⁊.c.qn to.put no.s.e.pastoral'.⁊ s̄m h̄ ponif ꝓprie h̄ vbū relares.q: n̄ debuit eps illos corrigere q̄diu ab bas illos corrigē sit para tus:⁊ iō dicit min⁹ ꝓui de attētasti:ꝫ poti⁹ sa. cto relarātur:vt dictū ē.

De officio iudicis.

Hono.iij.archiepo sācti leo nardi ⁊ abbati salernitano.

Ex lr̄is vr̄is accepi mus ꝙ cū caꝫ q̄ in ter abbatē ⁊ ꝯuen tuꝫ fosse noue ex ꝑ te vna:⁊ abbatē ⁊ cōuētū mo nasterij caneñ.ex altā sup q̄ busdā possessiōibus monaste rij sancti petri de almaphia ūtebaf:⁊ infra.Quod ps pre dicti mōasterij ꝓposuit:ꝙ ha bef nō poterat aduocatū:ve strū sup h̄ iploꝛādo^a offm̄:tu frat archiepe eidē ꝺ mgro.r. clerico tuo ad exhibēdū in cā ipa pꝛocīniū ꝓuidisti:vex fra ter.f.caneñ.mōach⁹ ꝓposuit in piudiciū eiusdē mōasterij fcm̄ esse:eo ꝙ dict⁹.r.clic⁹ do mestic⁹ tu⁹ erat:⁊ infra. Mā dam⁹ quaten⁹ hoc nō obstā te^a in negocio ipso rōne ꝑuia procedatis. Gregori⁹.ix.

a Is qbus ex offō.s. ordinarie ptātis.

b Casib⁹.ꝑmo ex offō legationis.s.de of.lega. ꝙ translationē.⁊.c.excōi catis.⁊.c.nemini.Itē si cui cōmittaf h̄ ex puilegio vt archidi acono bonoñ.qui ex priuilegio absoluit excommunicatos in studio bonoñ.cōmoꝛātes vl' delinquētes ibidē.Sꝫ ꝯ h̄ ē ma nifestū.ar.ꝙ cōmittē nō possit.s.de of.del.c.vl.cum ei non cōpetat hoc ex officio:ꝫ ex priuilegio:⁊ sic certū ministerium sibi cōmittif in hac parte:⁊ huic forte standū est:ꝙ pōt:quia nō d: illud certū ministeriū.cū illud sibi cōpetat rōne dign i tatis:cui cōcessū fuit priuileg'ū ꝑpetuū.Itē ipsi in certis casi b⁹ pñt tales absoluē.j.de sentē.excō.mulieres.⁊.c.de moniali b⁹.⁊.c.ꝙ de his.⁊.c.vl.Itē abbas absoluit tales.j.de sen.exc. cū illoꝝ.Itē in articulo moꝛtis pñt epi ⁊ sacerdotes tales ab soluere.xviij.q.iiij.siqs suadēte.⁊.j.de sepul.c.vl.Et in oibus istis casib⁹ ꝑsone superi⁹ noiate:cū viderit expedire pñt sup his iure ordiario ꝯmittē vices suas aucte huius canōis.Idē intelligo in oib⁹ alijs excōicationib⁹:ꝙ illi q ordinario iure vl' delegato a ꝑncipe pñt absoluē pñt cōmittere vices suas cū viderint expedire:dūmō delegat⁹ habeat iurisditiōeꝫ:⁊ sic n̄ contradicit.s.de of.del.c.vl.in fi.b.

i Ex litteris.monasterij.s.noue fosse.

k Imploꝛādo.⁊ sic pꝫ q ad offm̄ iudicis ptinꝫ pro uidē ptib⁹ ꝺ aduocatis si al's hēe n̄ possint.ff.ꝺ offi. pco.l.ne qcq̄ꝫ.§.aduocatos.⁊ ff.ꝺ postu.l j.§.ait ptoꝛ.dꝫ etiā attēdē iudex:vt eq distributio aduocatoꝝ fiat.C.ꝺ postu.pui dēdū.⁊.iij.q.xij.§.tria.v.si ꝑo vno h̄ oli obtinuit qn̄ salaria ꝺ publico dabanť.hodie ꝑo qlibꝫ dꝫ sibi ꝓuidē s̄m ꝙ melr⁹ pt.C.ꝺ iud.ꝓperādū.§ illo ꝓculdubio paupib⁹ tn̄ huiusm̄ ci

97

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Iudicis offm̃[b] vbicũq3 p actiõe ppõit[c]: veluti cũ restitutio in integr̃ pncipalit̃ postulat̃: litis cõtestati. expo scit: alias añ[d] z post igressũ cau se põt ad hoc sine litis ɔtesta tione haberi recursus.

De maioritate z obedientia.

Gre. augustio anglor̃ epo.

Uz certũ. z. j. Sit bonoris ista distin ctio: vt ipse prior z maior[e] hẽat q p9[f] cõitat3 ɔsilio z ɔcordi actõe[g] fuerit ordinatus.

Idem.

Sigs venerit ɔ̃ decretũ[h] epi ab eccl̃a abijciatur[i] In libro regũ legit̃ q nõ obe dierit pricipi[k] mõte[l] moriat̃: z i ɔcilio agathẽ. q anathema tizetur.

Leo papa.

Legebat̃ i lr̃is tuis q fra ter attic9 chartulã de obediẽ tie spõsione ɔscripsẽat in q̃ si gnũ pdebat̃ iiurie[m]: nõ. n. ne cessariu3 fuerat vt obligaret̃ scripto q obediẽtiã suã ipo iã volũtarij aduẽtus[n] officio cõ

psonis debilib9 g sibi puidere nõ psñt: d3 ptor de aduocat3 cõ sulere z puidere. ff. de postu. l. j. §. ait pretor.

a Obstãt. Ex hoc p3 q hec exceptio nõ est admittẽda: hẽo te suspectu3 qr aduocatus alerius est clic9 tu9 vl' cõmẽsal' vel familiaris. ar. j. d' ap. ex ĩsinuatiõe. S3 ñ ẽ ɔ̃ qr. ibi nõ dr̃ q p pter h iudex recusari põt vt suspect9 q aduocatus sit cõmẽsal' iudicis: s3 dr̃ q iudex videbat̃ fouere latẽter partẽ sui clici com mẽsal' q erat aduocatus vñ ex eo sumit̃ ar. ɔ̃triu3:

b Iudicij offm̃ iudi cis officium latissi me p3. ff. de iuris. om. iu. l. j. Quedã g sũt in qbus officiũ iudicij iplorat̃. pt eni iudex supplere d iure q̃ aduocati desũt. vt. C. vt que aduo. desunt iudex sup l. vna de h dixi. s̃. de postu. bone. Ite3 interro gare d3 quotiẽs equitas mouet iudicẽ. ff. d inter ro. ac. vbicũq3. z. xxx. q. v iudicantẽ. etiã postq3 est in cã cõclusũ. j. d h. instru. cũ ioãnes. Itẽ locũ h3 officiũ iudicis in oĩbus q̃ ɔtingũt post lit. ɔte. cir ca rẽ petitã: vt in fructibus perceptis post lit. ɔte. siue damnũ detur in causa. ea. n. que post litẽ cõtestatã accidũt: valde per tinent ad officiũ iudicis. ff. de rei ven. non solũ. z. l. item. §. j. z C. de rei vẽ. certũ. z. ff. de edil. edic. ediles. §. itẽ sciendum. oĩa talia que contingũt post litẽ cõte. petunt̃ officio iudicis: z nõ iure actionis: illa q̃ ɔtingũt añ litẽ ɔtestatã: spãliter dbẽt peti in libello z nisi fuerint petita iudex de illis nõ pnũciabit: vt i pdicto. §. itẽ sciẽdũ. Itẽ de dolo culpa z negligẽtia post lite3 conte. admissa. ff. de rei vẽ. g petitorio. §. j. z in multis alijs locũ h3 iudicij officiũ. sed hoc officiu3 cõpetit maiori z miori z multa possent poni exẽpla in his z in alijs incidẽtib9 ante litẽ cõte. z post pcedit̃ sine lit. cõte. vt. s̃. c. priori.

c Proponit̃. Hoc iõ dic̃: qr iudicis officiũ nemini dat̃ nisi tũ demũ cũ alia actio non supest: nã si cõi auxilio quis munu tus est nõ d3 ei tribui extraordinariũ. ff. de mino. in cause. in pn. z loco actionis habet̃: z qr q̃si ordinariũ ẽ iudiciũ: nõ pn cipalit̃ postulat̃ sicut in alijs iudicijs d3 lis ɔtestari. ff. d mio. papianus. §. vl. z istud officiũ iudicis nõ ppetuat̃ p lit3 ɔf. vt ibi dr̃ imo ĩfra certũ tẽpus d3 terminari: puta si eccl̃ia eẽt lesa in aliq̃ ɔ̃ctu celebrato solẽnit̃ tũc d3 petere directe restitutio nẽ ɔ̃ illũ ɔ̃ctũ. Idẽ est de minore: si directe petit restitui. Sed ɔ̃ videt̃ q possit expediri cã restitutionis lite nõ ɔte. Dicit. n. lex q cã cognita z pñtib9 aduersarijs. vl' si p cõtumaciã desũt cause in inte. restitutionis ppendẽde sunt. ff. de mino. in cause §. cã cognita. Et sic videt̃ q si altera ps sit cõtumax q possit cã expediri. Quid g fiet si est ɔtumax. Istud de facto vidi: z va rio mõ dicebãt sapiẽtes. Quidã dicebãt q dãda ẽ restitutio: alij q nõ. Sat3 videt̃ expediri p hãc decret. Dicas g q altera parte absẽte p ɔtumaciã lite ñ ɔte. nõ ẽ faciẽda restõ nec sen tẽtia sup hoc pferẽda est: s3 d3 actor in pos. mitti cã rei huãde de illa re sup q̃ petit̃ restitutio. si. s̃. de of. del. ɔsultationibus. Si vo lis eẽt ɔtestata tũc daret̃ restitutio lesione pbata. S3 p auc. videt̃ q altera parte absñte possit rstitutio indulgeri cir ca lit3 ɔte. in auc. vt spõsa. largi. §. hoc aũt. col. ix. z. C. vt heres ab here. se abstine. l. j. z in auc. ibi posita intelligitur in suo ca su spãli tm̃ s. cũ minor vult abstinẽ ab hẽditate: z tũc vocãdi

sũt creditores q̃r ĩtẽrest pñtes eẽ: cũ mĩor se abstinet: vt videãt bõa hẽditaria mobilia z ĩmobilia: vbi dbeãt custodiri ĩfra tres mẽses nõ venerit: licitu3 est minori absq3 periculo abstiere aucte iudicij corã q petit̃ illa re stitutio: z est rõ q̃re pcedat̃ in casu illo lite ñ cõtes. qr minor nõ petit re stitui ɔ̃ aliquẽ sed ɔ̃ factũ suũ vt ei li ceat abstinere ab hẽditate quã adi uit: quia alit̃ ei cõ suli nõ põt: nisi q abstieat: z si credi tores essent pñtes nõ fieret ɔtestatõ cũ eis: qr ɔ̃ eos nõ petit̃ restitutio: sed cũ petit̃ ɔ̃ aliquẽ z ipe ẽ ɔtumax lite ñ ɔte. pcedit̃ p missi onẽ i possessionẽ: vt dixi: z lex illa in cãe. §. cã. intelligit̃ lite ɔtes. cũ minor petit restitui ɔ̃ fcm̃ suũ nõ ɔ̃ aliquẽ. Et q sic intelligat̃: satis videt̃ p legẽ q̃ dicit q litis ɔtestatio in huiusmodi restitutionib9 ẽ faciẽda: p quã etiã lit3 ɔtestationẽ ñ ppetuat̃ iudicij of ficiũ. ff. de mino. papian9. §. vl. Ite3 est hic ar. q actio ɓm canones sit pponẽda. Ar. ɔ̃. j. d iudi. dilecti. vbi d h. vñ expone p actione i. loco iuris cõis: z qr ei q nullo iure cõi iuuat̃: dat̃ restõ in integ. p officiũ iudicis: z h officiũ qd loco actiõis pponit̃ cõpetit ordinario prici palit̃ z incident̃: s3 incidenter delegato vel pncipalit̃ si hoc ei pncipalit̃ cõmittat̃. ar. j. de in inte. restitu. c. p. vbi de hoc. z idẽ intelligit̃ cũ maior pricipalit̃ restitue tur qñ alia actio ñ superest vbi gr̃a: aliqs absñs fuit cã reipublice: pscriptũ est ɔ̃ ipsũ ppter ei9 absentia3: d3 restitui officio iudicis. C. ex quibus cau. ma. in inte. re sti. l. j. z. ij. ff. e. ti. per totũ. z officiũ istud dat̃ fauore rei siue psone z ñ ppter istã rẽ. vñ põt cõputari int̃ psona les actiones: z nõ inter reales: cũ implorat̃ a minore vel ecclesia. z etiam cum postulatur a maiore.

d Ante. i. si spectat̃ restitutio ñ pncipalit̃ s3 icidẽter qñq3 p9 litẽ ɔte. sup pncipali qõne: puta apitis attesta tionib9: aut ẽt postq3 sit i cã ɔclusũ: allegat pars alte ra eccl̃ia vel minor: q omisit necessariã pbationẽ: vñ petit se admitti ad pbationẽ omisso officio iudicis. j. d in ĩte. resti. auditis. z hoc fieri põt citra litis cõte. z añ ingressũ lit3: vt si omisit aliq3 exceptionẽ quã ñ pposu it ĩfra tps sibi statutũ. j. de excep. pastoralis. aut si omi sit sup exceptiõe ipsa pbanda pbationẽ necessariam. Item officio iudicis admittit̃: quia interest ei9 litib9 z sumptib9 ñ vexari. ff. d mĩo. mior. xxv. ãnis z si omi sit allegationẽ. ff. de mino. mior. xxv. ãnis. Itẽ est ar. h q sup exceptionib9 q̃ pponunt̃ añ ingressũ litis vl' ẽt lite. conte. nõ sit necessaria litis conte. ar. contra. s̃. de offi. dele. prudentiã. §. sexta. v d hoc. j. de ap. interposi ta. §. fi. in quibus pcedit̃ iure ordinario. z hoc officiũ cõtẽptu maiori ante litis conte. z post. Itẽ ar. ɔ̃ j. d ap. significante ibi soluitur.

e Uz certũ. maior. nisi posterior ordinat9 fue rit a maiore. j. e. p tuas. z. ff. de albo. scri. l. j.

⁊ vlt.⁊.xciij.di.c.vlti.

f ¶ Prius fuerit ar.q prior ē tpe:potior est iure.lxxv.di. c.vlti.vij.q.i.factus est.xxvij.q.ij.duobus.xvij.di.§.hic ēt.⁊.c.vlti.⁊.C.q potior.i pig.ha.diuersis.⁊.l.si i fūdū. Ar.ꝯ.lxxiiij.di.epoꝝ.⁊.ff.q potior.i.pig.ha.iterdū.⁊.ff. si cer.pe.Ar.ꝯ.j.d iure pa.illud.ff.de religio.⁊ sūpti fu. l.pe.viij.q.i.lʒ.ff.q ⁊ a qbus ma.libe ri nō fi.si qs hūsq ēt facit.p ꝯria pte. So.pma rñsio est vera:ꝯria sūt spāa lia ⁊ cālia:vt pʒ p singularia.

g ¶ Actōne.id est tractatu sic.xvi.q. vij.noua actione id est tractatu no uo die habito.⁊.x vi.q.ij.pma actōe vel di c ꝯcordi acti one.i.ꝯcordi con sensu:vel saltē ma ioris partis.lxv. distin.c.i.⁊.ij.⁊.iij.

Quid si rex habet multos episcopos in regno suo:corāʒ quo tractabit spūales causas suas:vel cui dabit decimas. Causas spūales tractabit coram illo epo:cuius territorio habet larē principalem.C.vbi sena.vel clarissi.l.ij.decimas prediales da bit illi episcopo in cuius territorio sita sunt predia isra de pa rochi.signatum.als decimas dabit vbi audit diuinum offm ꝓportiōa biliter diuidendo:si au dit i pluribus.ff.ad mu nicip assūptio.ar.ꝯ.⁊.j. de testa.relatum in fi.

probat. Clemens papa.iij.

Omnes pricipes[o] terre et ceteros hoies epis obedire beatus petrus pcipiebat. Innocētius.iij.c.herbipolēn.

Illud dns i beato petro: ⁊ infra. Cuʒ spūalia sint palibus digniora[p]:⁊ obediētia melior sit ꝙ victima[q]:⁊ au scultape[r] magis ꝙ adire arie tū offerre:non debuerat bilde semēsis epus ꝓ temporali ꝯmo do[s] inobediētie notā incurrere ⁊ apostolicis iussionibus ꝯ traire. Idem illustrissimo cōstanti.imperatori.

Nolite benignitatis[t] affectu:⁊ infra. Mira ta ē imperialis sublimitas:ꝙ te ni si[u] fuimus in nostris litteris increpare. Hic autem tue admirationi non cām sed occasionē ʒ prebuit:ꝙ legisti beatū petrum apostolorum princi pe ʒ sic scripsisse. Subditi[x] esto te omni humane creature ꝓ pter deum:siue regi tāꝙ pcel lenti siue ducibus tanꝙ ab eo missis ad vindictā malefacto rū laudeʒ vero bonorūʒ.⁊.j.

p Illud dns.dignio ra quo ad qd:qm tpalia sine spūalibus nō ꝓficiunt:sicut nec aia si ne corpore.i.q.ij.siquis obiecerit.

q ¶ Victima.lxxxi.dis. siqui sunt presbyteri.xx xij.di.§.verum.⁊.viij.q. i.sciendum.

r ¶ Auscultare.i.attendere ⁊ audire mādatum cum effectu.

s ¶ Cōmodo.occasione siue pretextu pietatis nō est facienda impietas:vt.i.q.i.non est putanda.xiiij.q.v.forte ar.⁊.xxx.q.i.nosse.

b Si qs decretū.instū.s.⁊ sic habes ꝙ epus pōt facere decretū siue ꝯstitutionē i sua dioc.de cō.di.iij. c.i.epi.n.possūt cōdere canones epales:qr quilibʒ po pulus ⁊ qlibet ecclesia sibi pōt ꝯstituere aliqd ius:di. i.ius ciuile.⁊.viij.di.q ꝯ.⁊.xi.di catholica.⁊.xij.di.illa. ꝫ de maioribus negocijs nō pūt aliquid statuere.

i ¶ Abijciat.xi.q.iij.si aūt nobis.⁊.c.sequenti.

k ¶ Principi.i.pape:de cō.di.i.corpora:sicut ecōuerso impator vocat pontifex.x.di.de capitulis. Sʒ nūquid laici debēt obedire pape. Pōt dici ꝙ sic:quo ad spūalia.j.e.oēs pncipes.⁊.j.de iudi.nouit. Sic ecōuerso pn cipi seculari.i.imperatori omnes subditi obediāt ⁊ cle rici qui ab eo recipiunt tēporalia.j.e.solite.

l ¶ Morte. Sed nunqd ecclia punit taliter:nō:ꝫ ostē dit qd iudex secularis facere debeat:vl morte.s.eterna qr pibit ꝓpter delictū ꝯtūacie:nisi penituerit. Vel dic q nō obedierit iusto pcepto.xi.q.iij.si dns. Si ē iiustū.⁊ hoc ē manifestū nō obediat:vt ibi ⁊.c.iulian[9]. Si dubiuʒ eēt pceptū pncipis:ꝓpter bonū obediētie:quod si bi precepit faciat.xxiij.q.i.quid culpatur in fi.

m Legebat.i.iurie fi.j.de simo.ex diligēti.⁊.j.de re. iur.idignū:sufficiebat eniʒ manualē facere obe dientiā.j.e.his que.ar.ꝯ.xxiij.di.qʒqʒ.⁊.j.de iureiu.nullus eps. Et pro ⁊ cōtra so.ꝙ dicūt ꝯria:itelligit de illis qb[9] aiaꝝ cura ꝯmittit:qd hic dicit.⁊ i similib[9] dʒ itelligi de clericis iferiorib[9] qui non sunt compellēdi ad iuramētū vel scripturā faciēdā:ꝫ soluʒ sufficit si obedientiam simpliciter epromittant suis prelatis:vt dic i.i.fi.⁊ decre.predicta nullus eps.

n ¶ Aduētus officio.si.de pe.di.i.qnē pēitet:vbi dr ꝙ mūdati sūt leprosi dū irēt corā sacerdotib[9] se ondere ⁊ ē hic ar.ꝓ supfluis resecādis.j.de exces.pla.cū ad quo rundā.x.q.iij.qr cognouim[9].⁊.ff.d aq quoti ⁊ esti.l.i. §.trebati[9].⁊.ff.vt legatoꝝ seu fideicō.hec stipulatio.

o Omnes.pncipes.ergo pnceps subsunt episcopis: quod veꝝ est:vt hic.⁊.j.e.solite.⁊.xcvi.di.duo sūt.

t Nolite benignitatis. Casus:imperator:cōstantinopolitanus faciebat patriarchā ꝯstantinopol.iuxta pedes suos i pte sinistra sedere. Papa hoc itelligens scripsit ei:ꝙ nō decebat euʒ taliter se habere erga suū pairiarchā:cū alij reges ⁊ pnci pes suis prelatis vt debent:reuēter assurgāt:⁊ eis iuxta se sedeʒ venerabilem assignent. Imperator rescripsit ei dicens: ꝙ multum mirabatur:ꝙ eū super hoc nisus fuerat icrepare: dicens ꝙ sacerdotium suberat iperio auctoritate petri dicentis. Subditi estote omni humane creature ꝓpter deum:siue regi tanqʒ pcellenti:siue ducibus tanqʒ ab eo missis ad vindictam malorum laudem vero bonoꝝ. Rescribit.n.papa sibi re spondendo auctoritati petri illam expōnēs:ꝙ si psonā loquētis ⁊ illoꝝ ad quos loquebat diligenter cōsiderasset nō expo suisset taliter itellectuʒ illius auctoritatis.scribebat.n.subditis suis:quos ad humilitatem iducebat:nec p hoc voluit subeē sacerdotiū:qr fm itellectum illius sequeret ꝙ qlibet ēt huius impium i sacerdotes accepisset ex eo ꝙ ibi dr omni humane creature.sed non negat qn iperator presit suis:⁊ illis q ab co tpalia receperunt. Tandem exposita pmissa auctoritate petri ostendit exemplo xpi:sacerdotiū peminere regibus dicentis hieremie. Ecce ꝯstitui te sup gētes ⁊ regna ⁊c.⁊ p auctoritatē genesis. Fecit deus duo magna luminaria ⁊c.dic.n.ꝙ si ista ꝯsiderasset:nō fecisset talit pairiarchā suū sedere ad pedes suos:⁊ lʒ nō icrepasset eū:poterat tn̄ rōnabiliter icrepare:cū ipse sup oēs acceperit ptātem i psonā petri:cui dictū fuit a dño: qcunqʒ ligaueris ⁊c.i fi.dicit ꝙ iperialis celsitudo discernat: vtꝝ ad bonū ⁊ vtile iuitauerit iperatoriā excellentiam:cū ipse solūmodo ad vtilitatem ecclesie ⁊ terre hierosolymitane subsidium ipm duxerit iuitandum.

u ¶ Nisi fuimus increpare.sed hoc non fecit animo increpādi:sed animo admonendi ex affectu dilectionis.v.q.v.nō omnis.⁊.c.nō osculatur.⁊.C.de sen.⁊ iter.om.iudi.ex stipulatione si.xxiij.q.v.non putes.

x ¶ Subditi.j.de cen.ois aia.⁊.xi.q.i.qʒ magnum.

98

a ¶ Uerũ si.hic papa .rñ
det auctũ petri iducte
ab iperatore.
b ¶ Si psonaz ꝯsideran
da ẽ psõa loqñtis: ⁊ cui qs
logr .xvi.di.demũ appo
nit: ⁊.j.de cõsan.⁊ affi.ꝺ
infidelib⁹ .⁊ aliquid pro
bat rõe personarũ collo
qñtiũ :ar.i.q vij. didici.
c ¶ Suscipiũt. Nũquid
ẽ appellabit ab epo ad
iperatorẽ. Uĩ ꝙ sic.j.de
fo.ꝯpe. vex tẽ .n.cogscit
qsi ciuil iudex arg.j.de
ap.si duobus. Dico.ꝙ sic
nisi consuetudo sit ꝯtria
ar.ad h.xviij.di.eps. Ui
detur tñ ꝙ illa tpalia pe
nit⁹ eẽnt a iurisditõe im
patoris sepata .x.q.i. no
uerint. Dicas ꝙ appellã
dũ ẽ ad archiepũ: nisi de
ꝯsuetudine l' puilegio vl'
alio iure ad aliũ sit ap
pellãdũ.j.ꝺ.ap. romana
§.debet.
d ¶ In spũalibus .x. di.
suscipitis .xcvi.di.cũ ad
verum.
e ¶ Prefertur.xij.q.i.pre
cipimus : ⁊.xxxiij.q.iij.si
hẽs.⁊ xxxiiij.di. sedulũ.
f ¶ Propter deum. Per
qꝺ vñesse ꝯsiliũ perfectio
nis i quo liber ẽ arbitri
um.xiij.q.i.c.volti.
g ¶ Tanquaz.qꝺ qñqz si
militudinez poti⁹ qz vita
tẽ notat : vt illꝺ euãgelij
tãqz ad latronẽ ⁊c.nihil
n.ẽ sĩle sibi.vt sit similitudi
nariũ ñ exp̃ssiuũ veritatiz
si .ff.ꝺ pecul .l.iij.§.si fili
ussa . Et ẽ hic ar.ꝙ nul
la dictio dz vacare in re
scripto aliogn frustra m
branas occupat .xix.di.
si romanorũ .ar. ad h.xx
viij.q.i.sic .n.⁊.ff.de vsu
ris .l.iiij.ar .C.ꝺ fideius.
non recte.
h ¶ Cõstitui te .hic logr
dñs hieremie prophete
dãs ei ptãtem super gen
tes ⁊ regna.
i ¶ Euellas .vitia.s.
k ¶ Plantes . virtutes.
l ¶ Maius .xcvi.di.duo.
m ¶ Inter solẽ ⁊ lunam.
Igit cũ terra sit septies
maior luna : sol aũt octi
es ẽ maior terra :restat ꝙ

Uerũ[a] si personaz[b] loquẽtis ⁊
eorũ ad quos loquebatur ac viz
locutionis diligentius atten
disses: scribentis non expres
sisses taliter intellectũ. Scri
bebat enim apostolus subdi
tis suis: ⁊ eos ad humilitatis
meritum prouocabat. Nam si
per hoc qꝺ dixit: subditi esto
te sacerdotibus: voluit impo
nere iugum subiectiõis: ⁊ eis
prelationis auctoritatem au
ferre: quibus eos subiectos es
se mõebat: sequeretur ex hoc
etiaz: ꝙ seruus quilibet in sa
cerdotes imperium accepisset
cũ dicatur omni creature hu
mane. Quod autem sequitur
regi tanꝙ precellenti: non ne
gamus: quin precellat impe
rator in temporalib⁹ illos dũ
taxat qui ab eo suscipiunt[c] tẽ
poralia: sed pontifex in spũali
bus[d] illos antecellit: que tan
to sunt temporalibus dignio
ra: quanto anima prefertur[e]
corpori: licet non simpliciter dictũ
fuerit: subditi estote: sed addi
tum fuerit propter[f] deum: nec
sit subscriptum regi precellẽ
ti: sed interpositum forsitã fu
it non sine causa tanꝙ[g]. Qꝺ
autem sequitur ad vindictaz
malefactorũ ⁊ laudem vero bo
norum: itelligendum nõ ẽ ꝙ
rex vel imperator super bonos
⁊ malos gladij acceperit po
testatem: sed i eos solũmodo
qui vtentes gladio eius sunt
iurisditioni commissi: ⁊ infra:
Potuisses aũt prerogatiuaz sa
cerdotij ex eo potius itellige
re quod dictuz est: non a quo
libet: sed a deo: non regi sz sa
cerdoti: non de regia stirpe sz
de sacerdotali prosapia descẽ
denti: de sacerdotibus: videli
cet qui erant i anatotht. Ecce
constitui[h] te super regna ⁊ gẽ
tes: vt euellas[i] ⁊ dissipes: edi
fices ⁊ plantes[k]: ⁊ ifra. Pre
terea nosse debueras ꝙ fecit
deus duo magna luminaria i
firmamẽto celi. luminar[l] ma
ius vt preesset diei ⁊ luminare
minus vt preesset nocti. vtrũ
qz magnum: sed alterum ma
ius. Ad firmamentuz igitur
celi hoc est vniuersalis eccle
sie fecit deus duo magna lu
minaria: idest duas istituit di
gnitates: que sunt pontificalis
auctoritas ⁊ regalis potestas:
Sed illa que preest diebus .i.
spiritualibus maior est. q̃ ve
ro carnalibus: minor: vt quã
ta est inter solem[m] ⁊ lunam:
tãta inter pontifices ⁊ reges
differentia cognoscatur. Nec
autem si prudenter attende
ret imperatoria celsitudo nõ
faceret aut permitteret cõstã
tinopolis patriarchã magnũ
quidem ⁊ honorabile mẽbrũ
ecclesie iuxta scabelluz pedũ
suorum in sinistra parte sede
re: cum alij reges principes
archiepiscopis ⁊ episcopis su
is sicut debent: reuerenter as
surgant[n]: ⁊ eis iuxta se vene
rabilem[o] sedem assignent: ⁊ i
fra. Nos autem ⁊ si non incre
pando scripsimus: potuissem⁹
tamen rõnabiliter increpare:
⁊ infra. Nobis autem i beato
petro sunt oues xp̃i ꝯmisse di
cente domino pasce oues me
as: non distinguens[p] inter has
oues ⁊ alias: vt alienuz a suo
demonstraret ouili qui petrũ
⁊ successores ipsius magistros
nõ recognosceret ⁊ pastores
vt illꝺ tanꝙ nouissimũ omit
tam⁹[q] qꝺ dñs dixit ad petruz
⁊ i petro dixit ad successores
ipsius: qꝺcũqz ligaueris sr ter
rã: erit ligatũ ⁊ i celis ⁊c: ni
hil excipiens q dixit: quodcũ
qz ⁊ ifra. Utrũ aũt imperato
riam excellentiam ad bonuz
et vtile p lrãs nr̃as duxim⁹ in
uitãdã: vtrũ tibi iusta suggeri
m⁹ ⁊ honesta: tua sollicitudo
discernat: cũ nõ nisi ad vtilita
tẽ ecclie ⁊ terre hierosolymi
tane subsidiũ nos te memini
mus iuitasse.

Idem epo florẽti.

vt põtificalis digni
tas q̃drages̃ies se
ptiesmaior sit rega
li dignitate . lau.
n ¶ Assurgãt ⁊ in
clinẽt eis vt.lxiij.
di.valentinianus.
o ¶ Uenerabilem.
ex sede .n. venera
bili p̃sumit : vt.ꝺ.
de ꝯsue.cum olim.
p ¶ Nõ disti guẽs
nec nos distiguere
debem⁹ .ij.q.v.cõ
suluistis. ⁊ xxxi.q.
i.ꝙ si dormierit.et
xxxiij.q.ij.q̃s ꝺs.⁊
ꝺ.de trãsla.inf.cor
poralia .ar.xxij.q.
v.h' vñ. Ar.ꝯ.ff.de
testi .q̃situz.
q ¶ Omittamus.
dic̃ se omissum qꝺ
stati iduc̃: ⁊ ẽ qdã
color rhetoricus q
dr̃ p̃occupatio .v
iij.q.i.moyses i fi.
r ¶ Qꝺcũqz.q dic̃
oĩa nihil excipit.
xix.di.si rõanorũ
ff.ꝺ.of p̃si.l.iij.
a Per tuas.sub
diacon⁹.eis
n.q i maiori ordie
sũt ꝯstituti ñ p̃ferũ
tur .ff.ꝺ albo scri.
l.i.⁊.xvi.di. isido
rus. ⁊ merito ẽ ill
ꝺferẽdũ ceteris.n.
ꝯcurrẽtib⁹ rõ p̃ui
legij habẽdã ẽ.ff.
ꝙ cum eo q i alie.
po.l.iij. Et est hic
ar.p exẽptis epis:
vt i synodo sedeãt
i meliori loco : ga
lex dic̃ ꝙ p̃mo scri
bẽda sũt noĩa eorũ
q dignitates iudi
cio p̃ncipis sũt cõse
cuti.ff.ꝺ albo scri
l.vl.⁊ si isti eligãt
ad p̃latõez: ad on⁹
itelligũt eligi p̃ui
legio suo ñ obstãte
recipiẽdo honorẽ
⁊ onus recepisse i
telligunt.j.ꝺ p̃bẽ.
significatũ.C.ꝺ te
sti.nullum.ꝺ.ꝺ.re
nũ.ad supplicatio
nẽ C.de postu . gl.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

quis. Sed nūqd pōt eps talē sbdiaconū deponē pp crimē.ar.ē hic q̄ sic.ex eo q̄ dicit obediētia etiā mini me absoluūf.sz nō credo:tn̄ cāz istructā dz remittē ad papā.ar.iij.q.vj q̄zuis.z C.vbi senat.z clari.l.iij.z.j.de sta.rgul.ea q.§.ij.op.ar.iste āt n̄ ɔuicit nisi.vij.testib⁹ ij.q.iiij.psul. Qui dā dicūt q̄ epi eos deponere debet.

b ℭ Absoluūf.si.ē C.de iuris.om.iu. l.vlt. z q̄zuis abso luti nō sūt ab obe diētia quā al's de bēt plati suis tn̄ ad supiores ēt ordies sine lnia pape pro moueri nō psnt.s.'ō tēpo.or.cū i distri buēdis z h fit ppt reuerētiā maioris q man⁹ ei⁹ iposuit ō cō.di.ij.c.vlt.

c ℭ Inter quat/tuor caperef a venetis.

d ℭ Juris nanqz prima ratio.

e ℭ Preiudicium nulli eni auferēda ē possessio āte cau se cognitionē.vt.x ij.q.v.c.j.in fi.ar.x vj.q.vj.placuit.j. q.iij.volumus.z.j. vt li.pen.p totū.C. vnde vi.siqs in tā tā.C.si per vim vl' alio modo.l.ij.

f ℭ Citati.vn̄ snia nō tz cū citatio nō puenit ad euz:nec fuit publice pposi ta.ff.q̄ sē.sine ap. resci.l.j.§.itē ex eo edicto.Et nō q̄ il le q ē in possessiōe obediētie ɔueniē dus ē z n̄ subdit⁹ q pstat obediētiaz et agit p ecclesijs z defēdit eas sibi sb iectas.j.ō reli.do. ɔstitut⁹.et.c.cū ve nerabilis.Itez nō q̄ oēs q̄s negociū tāgit vocādi sūt vt h pz:qō si nō fiat nō preiudicaf absistēti nisi forte sci/ uerit causaz suā agi et iaceat.j.ō re ind.q̄zuis vbi ō h

g ℭ Se absentēt.si.iiij.q ix c.ij.et p totū et.s.ō rfcri.ex parte.i.et.ō ɔsti.ecclia nec tenet rescriptū.qō pcipit ali qd fieri absente alfa parte:et nō p ɔtumaciam.C.vn de.vi meminerint.et.C.si p vim vel alio mō pos.l.vj.

h ℭ Ipsi.prima ratio.

Per tuas nobis lr̄as:z.j Postulasti p se.ap.ora. culū edoceri:vtp qs p ordiez sbdiaconat⁹ a ro.pō.susceptū a debita tibi reuerētia subtra haf.Ad qō breuif rn̄dem⁹ q̄ etiā si decēs sit vt illis q̄ātū ɔuenit a te inf alios tibi sbdi tos ōfēaf:qs benignitas aplī ca collatiōe ipi⁹ ordis hono rauit:p eam tn̄ ob obedientia quam al's tibi debēt minime absoluuntur[b]. Idem cōstan ti.patriarche.

Inter q̄ttuor:z.j. Peti tionez ē ecclia sq̄s tibi subijci postulabas:q̄ pusq̄ cō stātinopo.ciuitas caperef[c] cō stanti.patriarche minime rn̄ debāt duplici rōne non duxi mus admittēdā. Juris[d] nāqz rō postulat:vt in eoruz piudi ciū[e] qb⁹ eedez ecclesie sūt sub iecte:nihilomin⁹ ordinemus de ipsis:cū nec citati[f] sint nec ɔuicti:ne p ɔtumaciā se absē tent:[g] z infra. Sup obediētia vō quā vt tibi ipēdi facerem⁹ vt archiepo z epis regni cy/ pri fiēr postulasti: fere idē du xim⁹ respōdēdū:cū z ipi[h] ali tuā pmotiōez fuerint exēpti: quādo vz ɔstāti. ecclesia erit i obediēs[i] z rebellis:z in eoruz absentia[k] ē statū eop nō debu erim⁹ aliqd imutare:iusticiā tamē nō negabim⁹ tibi: cum eā duxeris postulādā. Idez. Quod sup his: z infra. Abbates z sacerdotes diocesana tibi lege subditos: q ad tuā synodū venire cōtē nunt:dūmodo in ipa synodo non ducas aliquid statuendū quod canonicis obuiet istitu tis:p ec.ad synoduz illam ve nire cōpellas debitā tibi obe dientiā[m] z reuerētiā adhibē. Idez sancti stephani z sācti proculi abbatibus bon.

Cum i ecclijs sci victoris z sci.i.i mōte:z.j. Nos igif ad reformationez earūō eccliap diligēti sollicitudie i tendentes vniuersis cāonicis dedimus in mādatis:vt pori suo in his q̄ ad eū ptinēt obe dirent.Cūqz oēs q̄ttuor dūta xat exceptis se obedire velle ɔcordit respōdissēt pdicti q̄t tuor se ē porē in supbiā erigē tes:lz de obediētia suo priori pstāda pstitissent iuramētū[n]: corporaliter tam̄ exhibiti iu ramēti immemores suo pori p omnia restiterūt: z cū p cō tumacia sua nequissent ad de bitā obediētiā reuocari:dict⁹ por in eos excōicatiōis[o] sniaz pmulgauit. Cū igr pfacti ca nonici ad se.apo.accessissēt:p scripturas auctēticas[p] ex mi/ top testimonio prelatorum ef fecti de ipsorum contumacia certiores excepto sm formaz ecclesie ab eiusdē corporalit iuramēto[q] ipsis fecimus abso lutionis beneficiū impēdi: p cipientes eis sub debito iura menti:vt ad suum claustrum de quo exierant redeūtes pri ori suo sm deū deuote ac bu

i ℭ Inobediens.Videf q̄ hoc licite potuisset petere.ar.s.de elec.qr diligentia.et.ff.de bo.lib.ctiā.§.si deportatus.

k ℭ Absentia.secunda ratio.

l Quod sup his diocesana.Sz quare vocātur abbates ad synodū ē illud quod legitur.xviij.di.eps.et.xviij.q. vl. §.si.respondeo. abbates hēntes pplz tenēf vēire ad synodū de quibus lo quitur.xviij.q.ij. abba tes.sz non habentes po pulū nō tenentur venire nisi causa rōnabilis sub sit vt dicif in illa palea. xviij.di.epus.vnde cister cienses etiam si non eēnt exēpti si nō habebeāt po puluz nō tenenf venire. exēpti enim qui populuz non habent non tenen tur venire.xviij.q.ij.q̄z sit necessarium in si.de.hoc dictum est.s.de of.ordi. dilectus.

m ℭ Obedientiaz: qr iu dex siue plat⁹ iurisditio nē suā defēdere pōt pēa li iudicio.ff.siqs ius di. nō obtē.l.j.

n Cum i eccclesijs iura mētū. Nō q̄ reglaris su spectus.de inobedientia cogi pt iurare obediētiā ar.ff.de iudi. in oib⁹ ar. ē.s.e legebatur.

o ℭ Excommunicatiōis. et ita prior propter in o be dientiam potest excōi care subditum suum sic et electus in abbatem.j ō simo.sicut.

p ℭ Auctenticas. Videf q̄ per scripturas probef crimen alicuius: et ita p chartā potest pbari per iurium alicu⁹ arg.v.iq. vlti.epiphanium. quod nō est veruz. Itez est ar. hic q̄ litteris prelatoruz creditur in preiudicium aliorum: cum viue voci non credatur.j.de proba. quoniam contra. Item habes hic q̄ littere prela torum scripture dicunf auctentice:sicut.j.de si.i stru.c.ij.cum dilectus. et j.de proba.post cessionem.

q ℭ Juramento.Nota q̄ a periurio et suspecto recipif de no uo cautio iuratoria: quod ē contra illud.xxij.q.v.paruuli.et contra illud.j de presump.litteras.et.j.de coha.clerico.et mu li.clericos: sed illud fit in maiorem confusionem ipsorum et maius opprobrium: et quia aliam cautionem prestare non possunt cum nihil habent.xij.q.j.non dicatis.

99

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

militer obedirent. Ideoq; man damus quaten[9] prefatos canonicos vt ad prioris sui obedientiā reuertant: p cen. eccl. cōpellatis: et ne de sua possint ꝯtumacia vel malicia gl'iari: cogatis eos si videritis expedire vt iuramentū qd' de parēdo mādatis prioris p absolutionis bñficio ipetrādo sup be negauerāt, humiliter p̄sta re pcurēt: alioqn eos de fratꝝ ꝯsortio penitus excludatis [a].

Honor. iij. g p̄sbro cādi. et capl'o sci laurētij in damaso.

His q̄ p ecclesia sci laurentij in damaso ex pte vna et capellis sibi sbiectis ex altera sup scrutinio aliisq; articulis diligēter auditis sentētiādo decreuim[9]: vt earundē capellaꝝ p̄sbyti et clerici cardi. qui nūc i ipsa ecclesia et q fuerint p tpa: manualē obedientiam [b] et reuerētiaz et honorificentiam omnē exhibeant: et ad ecclesiam ipsam pro scrutinio [c] baptimo et capitulo celebrandis conueniant temporibus consuetis correctionē ipius cardi. recipientes humilit' et excōicationis interdicti vel suspensionis snias quas tulerit in eos et ecclesias eorundē inuiolabiliter obseruātes. qñ autē ecclesia ipsa cardi. vacabit: capellani et clerici memorati eidem ecclesie reuerēter exhibeant omnia supradicta: excepto quod de correctione et excōicatione et suspensione ipsoꝝ p bono [d] pacis nostre p uidentie reseruamus.

Idem abbati sancti michaelis abraden. dio.

Dilecta filia in xpo abbatissa de bubrigē. trāsmissa nobis petitone mōstrauit q cū ipsa plerūq; canonicas suas et clericos sue iurisditiōi [e] subiectos propter inobedientias et culpas eorum officio beneficioq; suspēdat: ijdē cōfisi ex eo q eadē abbatissa excōicare eos ñ potest: suspensiōez huiusmodi nō obseruāt

a Excludatis. ecce pena inobedientium: et nihilominus excommunicandi sunt: ab omnib[9] euitandi vsq; ad satisfactionem. j. de regu. et transeum. c. vlti. in fi.

b His q̄ obedientiaz. Hic. n. pz q̄liter subditi obedientiaz facere debeāt suo plato sine scriptura. s. e. legebat et si ne iuramēto. s. de iureiu. nullus. sic. j. de resti. spo. olim. et q̄zdoq; p iuramētum: vt. c. nullus. nisi essent suspecti. vt. s. ti. pri.

c Pro scrutinio. sic. j. de capel. mo. dilect[9]. vbi d' hoc in glo. que incipit sic. d'.

d Pacis. Ergo videt' q de iure cōi vacante ecclesia plato transferatur potestas ad capitulum: s3 p bono pacis papa hoc sibi reseruat: cum omnia alia libere capitulo reseruauerit: et ita vacante ecclesia capitulum potest iudicare absoluere et excōicare. j. de here. ad abolendā. j. rñso. et. j. e. cuz olim. ar. lxv. di. c. vlti. et. vij. q. j. pontifices. xxiij. di. in nomine dñi. ea pro que ministeriuz consecrationis desiderāt facere non possunt imo vocabant vicinos epos cuz cautele studio. vt in dicto. c. pontifices pbeudas tñ vel dignitates vel curā aiaꝝ q̄ ptinet tñ ad platū capitulū vacante eccl'ia ꝯferre nō pōt: quia nunq̄ inuenitur q vacante sede potestas conferrendi bñficia transferat ad capitulū. j. ne se va. illa. Ar. s. illid q̄zdo dcm ē q capitulū possit absoluē xj. q. iij. siqs eps dānat. Illud vez est q si excōicatus a pdecessore non sit absolutus q successor illū absoluē potest: cum ei succedat i onere ac in honore. s. d' offi. ordi. pastoralis. S3 non negatur quin capitulum possit illuz absoluere necessitate exigente: et ita propter periculum animarum hoc permittitur. et satis potest concedi. ar. huius. c. q capitulum vacāte ecclesia cuz causa rationabilis subest: pōt excōicare subditos si fuerint contumaces et inobedientes.

e Dilecta filia. iurisditioni. Sic ergo mulier h3 iurisditionē. j. de arbi. dilecti. Sed cōtra videt' q mulier iudicare nō pōt. xxxiij. q. v. mulierē nec ciuilibus fungit' officijs. C. de pcu. alienā. ff. de regu. iu. l. ij. Dicas q abbatissa h3 iurisditionē q̄lēqualez non ita plenā sicut vir habet. Dicas g. q potest suspendere ab officio et beneficio mōachas suas et clericos sue iurisditioni subiectos: s'm q hic satis innuit': si inobedientes fuerint. habet enim administrationem tēporaliuz et spiritualiū. ar. j. de confir. cū dilecta. j. de his q̄ fi. a pla. sine con. ca. ij. Item ratione sue administrationis post suam confirmationem potest ꝯferre ecclesias et bñficia: et istituere clericos in ecclesijs sui monasterij: sicut faciunt alij ꝯfirmati. s. d' elec. nosti. et sicut abbātes. j. d' his q̄ fi. a prela. si. ꝯsen. ca. ea noscitur. Sicut enim abbas de cōsensu capituli representat vt dicit illa decret. ea noscit'. eodē mō abbatissa. Excōicare aūt non pōt vel absoluere. j. d' sentē. ex. d' monialibus. Et potest dici q nec ab officio pōt suspendere nec interdicere. quia et h' pertiet ad claues j. de exces. prel. tanta et non dicit hic papa q possit q̄a non serui fem' neo sed virili tradite sunt claues regni celorum. l3 enim beatissima virgo maria excellentior sit apostol' vniuersis: nō tamē illi s3 illis tradidit claues regni celorum j. de pe. et re. nouā nec potest velare moniales. xx. q. ij. statuimus. preterea mulier non d3 habere talez potestatem: quia non est facta ad imaginē dei: sed vir qui est imago et gloria di et mulier deb3 subeē viro et quasi famula viri: cuz vir caput sit mul' etis et non econuerso. xxxiij. q. v. hec imago. et. c. cum caput et ideo quia excōicare nō potest precepit papa q clerici et moniales qui contemnunt suspensionem ipsius: compellantur per cen. ec. ad seruandam eius suspensionem et salubria mandata eius.

f Canonicas. non dicit monachas. loquitur s'm cōsuetudinem teutonicorum vbi sunt canonice seculares que nullam faciunt professionem: nec renunciant proprijs immo quandoq; contrahunt matrimonium: de talibus potest intelligi. c. xij. q. vl. c. vlt. in fi.

g Salubria. si certum est q sint salubria vel etiam si sit dubiuz. xj. q. iij. qd ergo. et. xxiij. q. j. quid culpatur in fi. si certum est q3 essent mala: non est obediendum xj. q. iij. semper. c. si dominus. et. c. iulianus.

h Dilecti filij. appellauerunt: quia eorū intererat p tale eni iuramentum preiudicabat' ecclesie saltem de facto: quare admissa fuit appellatio. ij. q. vj. nō solent. et. s. de elec. cuz inter. R. et sic episcopus per iuramentum suum non poterat ecclesiam obligare: cuz non tenuerit quo ad illa que preter formaz canonicā continebantur in eo si. j. de reli. do. cum dilect[9]. nam delictuz persone et c. xvj. q. vj. si episcopū. nec ꝯditiōez

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

velle ĩ hoc potuit facere ꝯ̃teriorē.ĩ.de dona fraternitatē
ſ.ĩ.de inſti.cuꝫ veniſſent.vbi dĩ ꝙ iuramentũ a p̄lato
in p̄iudicium ſue dignitatis p̄ſtitũ non p̄iudicat eccle
ſie:⁊ ſuito p̄lato ⁊ ꝯ̃dicente eccleſia poſſꝫ ꝑ defenſiõe
eccleſie contradicere ⁊ repetere quod preſtituꝫ eſſet oc
caſione talis iura
mẽti.xij.q.ij.nõ li
ceat pape.⁊.ĩ.ꝺ iu
reiu.ſicut.

i ❡ Nolles.ſic.ꝺ.i
in principio.

k ❡ Canonica quã
habes.ĩ.ꝺ iureiu.
ego.N. qua forma
papa ꝯtent⁹ eſt:vt
ibi dicit.ğ mlto fõ
ti⁹:⁊ alij ꝺbẽt eſſe
illa cõtenti ſi.xxij.
q.v.ꝺ forma:ĩ qua
forma dꝫ ſpālr̃ ĩſe
ri iuramẽtũ ꝺ fide
litate ⁊ obedictia.
ĩ.de p̄ui.antiqua.

l ❡ Cõſuetudinis.
ſic pꝫ ꝙ ꝯ̃ſuetudo
nõ hꝫ locũ ĩ h̃ cãu
cũ talis ꝯ̃ſuetudo
ſit ꝯ̃ generalem ec
cleſie ꝯ̃ſuetudineꝫ
e.di.ꝯ̃ morẽ.ſuare
n.dꝫ morem alioꝝ
ẽt metropolitano
rũ:vt ibi dĩc.⁊ q̃
ꝑ vſurpationem h̃
faciebat Non pro
deſt cõſuetudo.x.
q.iij.q̃ cognoui
mus.⁊.lx.di.illud
⁊.xxiij.q.i.ſciſma.
⁊.i.q.i.nullus eps
Itẽ ẽ ar.ex.eo ꝙ di
cit nil ampli⁹ exigas:ꝙ ſua auctoritate põt ꝺnegare ꝙ
ꝯ̃ generalẽ ꝯ̃ſuetudineꝫ alioꝝ metropolitanoꝝ p̄ſtitit.x
q.iij.q̃ cognouim⁹.lꝫ illud p̄ſtiterit.C.de agri.⁊ cẽ.liti
bus li.xi.⁊.ĩ.ꝺ cen.p̄uenit ar.tp̄s.n iducĩ obligationeꝫ
ſicut nec tolliť.ff.de ac.⁊ ob.obligationuꝫ.§.placet.

m ❡ Iuramẽti.Nõ ꝙ iuramẽtũ ñ extẽdiť ad eaq̃ ꝺ iure
p̄ſtãda ñ ſũt:lꝫ ſup his iureť.Iuramẽtũ.nõ fuit iuẽtũ
vt eſſꝫ iniq̃tatis vĩculũ.ĩ.ꝺ iureiur.q̃to xxij.q.iiij.inť
cetera.v̄ ĩo ip̄o iure nõ tꝫ iuramẽtũ q̃ ad alios articlos
q̃ ĩ forma iuramẽti nõ ꝯtineť vt dĩ h̃ ⁊ ĩ ſi.⁊ iuramẽta
ꝯ̃ ſtatuta canonũ p̄ſtita nõ tenẽt.ĩ.ꝺ fo.ꝯpe.ſi diligẽti ĩ
ſi.⁊ q̃ iuramẽtũ illꝺ p̄ſtitũ fuit ĩ dãnũ ecclie.vñ ñ tenuit
ĩ.de iureiur.ſic.Itẽ hẽs hic:ꝙ iuramẽtũ tꝫ ꝑ p̄te ⁊ ꝑ p̄te ñ
tꝫ ſic.xxij.q.iiij.inť cet'a.Itẽ ar.ꝙ vtile ñ viciať ꝑ ĩutile.

n ❡ Um oli p̄uati.q̃ elegerũt idignũ.ꝯ̃.ꝺ elec.cũ ĩ cũ
ctiſ.⁊.c.cũ vi.⁊.c.ꝯgregato.⁊ ſic ꝺ gr̃a tm̃ reſtitui
tur eis electio.l' q̃ ñ elegerũt.ĩ.ip̄s.ꝯ̃.ꝺ.elec.ne ꝑ ꝺfectu

o ❡ Capl'o.Sic pꝫ h̃ maĩfeſte:ꝙ vacãte eccl'ia p̄tãs ſiue
iuriſditio epĩ ꝺuolui ad caplꝫ:ſic.ĩ.ꝺ hẽ.ad abolẽdaꝫ
ĩ p̄n.⁊.ꝯ̃.e.his.q̃ ar.ꝯ̃.multa hẽs ꝙ p̄tãs epĩ nõ ꝺuoluiť
ad caplꝫ vacãte ecclia.ĩ.ne ſo.v.aalla.⁊.xxiiij.di.p̄ſbri.
ſm.Io.vt ibi no.lxxi.di.fr̃nitatẽ.vbi dĩ ꝙ vacãte eccl'a

ꝑpter quod ip̄ſoꝝ exceſſus re
manẽt incorrecti.Quo circa
mãdam⁹ q̃tenus dictas cano
nicas[f] ⁊ clericos:vt abbatiſſe
prefate obediendiã ⁊ reueren
tiã debitã impẽdenteſ eius ſa
lubria[g] monita ⁊ mandata ob
ſernẽt:eccl'iaſtica cẽ.ꝯpellaſ

Greg.xi.p̄iar.grand.

Dilecti filij archidiac.et
capl'm caſtellañ:ſuã ad
noſ querimoniã detulerũt:ꝙ
cũ a caſtellañ.ep̄o.exigẽſ iura
mẽtũ p̄ter formaꝫ canonicaꝫ:
quã ceteri ſuffraganei metro
politanis ſuis conſueuere pre
ſtare: idẽ ꝯſpiciẽtes hoc ex ec
cleſie ſue p̄iudiciuꝫ generari:
ad ſe.ap.appellauerũt[h]: ⁊ in
fra.Cũ igiť nõ deceat aliũ te fe
ciſſe quod ab alio fiẽi tibi nol
les[i]:mãdamus q̃ten⁹ ꝯtentuſ
forma canonica[k] quã noſa co
ep̄is noſtris nobiſ immediate
ſubiectis recipim⁹:nil ampli⁹
a caſtellanẽñ.ep̄o obtentu ali
cuiuſ ꝯſuetudinis[l] exigas pre
textu preſtiti iuramẽti[m]: ſciẽs

nos eundẽ ep̄m ab huiuſmõi
iuramẽto quo ad alios articu
l os abſoluiſſe vel denũciaſſe
poti⁹ nõ tenẽt. Idẽ priori fra
truꝫ p̄dicat.⁊ archid.rhegiñ.

Cum olim cã:⁊ infra.Quo
circa mãdam⁹ q̃ten⁹ li
cꝫ p̄uẽt⁹ mõaſterij ſãcti ſalua
toris meſſañ.ſint ip̄o iure hac
vice eligendi p̄tãte p̄uati[n]:de
gr̃a tñ eligẽdi ſeu poſtulãdi ꝯ̃
tis ipſis ⁊ auctoritate noſtra li
berã facultatẽ mãdantes eiſ
dẽ vt cuꝫ ecclia maſſañ.vacet
ad p̄ſens electiõeꝫ ſuã ꝯfirmã
dam ꝑut de iure fuerit vel ẽt
ĩfirmadã preſentet capitulo[o]
meſſañ. Idem archip̄r.ſoyte
ro ſancte.m.maioris de vrbe.

Statuim⁹:vt p̄ſbyteri p̄
mũ locũ:[p] diaconi ſcõm
ſubdiaconi tertiuꝫ:⁊ ſic de re
liquis obtineant ordinatim ẽt
ſi poſterius admittantur et q̃
maior eſt ordine:etiam ſi po
ſtea ſit receptus ⁊ in portione
percipienda eſſe volum⁹ po
tiorẽ[q] ac minores facẽ ſeruitia

collatio beneficioꝝ nõ ꝺuoluiť ad caplꝫ:⁊ ꝙ caplꝫ nõ põt da
re lniaꝫ alicui trãſeũdi ad aliã eccl'iaꝫ:ſic illic eligať:⁊ h̃ dĩ ꝙ
caplꝫ põt ꝯfirmare electũ ĩ abbatẽ vacãte eccl'ia.Que ẽ rõ di
uerſitatis hĩc ide.Nõ illa p̄t ee.caplꝫ iõ ñ p̄t alicui dare lniaꝫ
trãſeundi ad aliã eccleſiã:q̃ ibi eſt q̃dã alienatio p̄ſone.ꝫ ca
pitulum ſine ꝯſenſu p̄la
ti alienare ñ p̄t ſe.vacã.
xij.q.ij.ſiq̃ ꝺ reb⁹:ꝫ ma
ior ẽ alienatio p̄ſone q̃ꝫ
reꝝ.xij.q.p̄cipim⁹.Et iõ
nõ põt dare lniam trãſe
undi:ꝫ ꝑ ꝯfirmatõeꝫ:ꝺ q̃
ſit h̃ mentio:nulla fit ali
enatio:nec p̄iudicať ep̄o
futuro:⁊ ſic loquunť.c.
p̄dcã:q̃ ſignanť ꝑ ꝯ̃rijs.
ad illaꝫ decre.illa dicas
ꝙ capitulũ ñ põt ꝯferre
bñficia q̃ p̄tinẽt ad ep̄m
vacãte eccleſia:quia oẽs
fruct⁹ ⁊ iura ep̄at⁹ debẽt
fideliť cuſtodiri ⁊ reſuã
ri ſucceſſori.xij.q.ij.hec
hui⁹ placiti.⁊.c.ñ liceat
⁊ ꝯ̃.ꝺ of.ordi.cũ vos.Sꝫ
collatio bñficioꝝ in bo
na ep̄alia ⁊ fruct⁹ ꝯputã
tur ⁊ magnũ fieret p̄iu
ditũ ep̄o ſucceſſori ꝑ ta
lẽ collatõeꝫ:⁊ iõ ñ p̄t cõ
ferre nec diſtrahere taleſ
fruct⁹ ſic nec alios:⁊ ꝺ h̃
dcm̃ eſt.ꝯ̃.eo.ti.his q̃ Et
qꝺ ibi min⁹ dĩ ſupple h̃
⁊ coraꝫ capitulo poterit
obijci electo q̃cq̃d poſſet
corã ep̄o:⁊ ita capitulum
cogñ et tãq̃ eps ꝺ his q̃
obijcienť ꝯ̃ electũ:⁊ caſ
ſabit electioneꝫ ſi caſſan
da fuerit alias non aſſu
met capitulum iuriſditionem epĩ:de hoc dixi.ꝯ̃.de offi.ordi.
irrefragabili.

p Statuimus.locum q̃ ſm̃ dignitatem cuiuſcunq̃ꝫ quili
bet ordinandus cẽt in ſede.ꝯ̃.de conſue.cum cl'.ꝫ.⁊ qui
prior eſt in eodem ordine vel dignitate ordinatus in loco ⁊ ĩ
ſubſcriptionibus emitti debet.xvij.di.c.vlti.⁊.ff.de albo ſcri.
l.i.⁊ lxxiiij.di.epiſcoporum.ſic.ꝯ̃.e.c.i.⁊.lxxv.di.c.vl.minores
enim maioribus obſequiuꝫ preſtare debent.xciij.di.a ſbdia
cono.C.de.of reo.l.i.Ar.contra.xxiij q.iiij ſicut per excellenti
am.ibi.dicitur nõ gradus excellentior vel elegãtior:ſed vi
te.⁊c̃ xl.di.non loca vel ordines.ſed ibi loquitur quo ad vir
tutes:ſiue de merito vite.xl.di.c.vlti.

q ❡ Potiorẽ.Sic.vř ꝙ ĩ p̄tẽpriõe beneficioꝝ hñda ſit rõ p̄ſo
naꝝ ſiue dignitatũ:vt plus p̄cipiãt q̃ ĩ potiorib⁹ ſũt ordinib⁹
cõſtituti ⁊ meliora ſtipẽdia cõferanť ſm̃ dignitatẽ cuiuſcũq̃ꝫ
vt.xij.q.ij.nobis.⁊.c.vulnerane.⁊.c.cõceſſio.⁊.di.i iuſ militare:⁊
i.q.ij c.vl.⁊.lxxiiij.di.ꝯſuluit.⁊.lx.di.miramur.ĩ ſi.⁊ his gra
dus ceteros añ cedat quẽ labor ꝑlixior ⁊ ſtipẽdia meliora fe
cerit ante ire.C.ꝺ.cf.nn̄ off.l.nen.o.⁊ ratio ſtipendiorum ha
benda.ff.de re mili.non omnes in p̄n.⁊ in au.c̃ ꝺ defen.ci.a.in
prin.coll.iij.vbi nobilitatis iõ habeť.⁊ ꝯ̃.pe.di.iiij.in demo ⁊
ĩ.de p̄beu.de multa.§.vlti.⁊.xli.di.ñ cogañť.ſed ꝯtra videtur

100
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

consueta[a] Idem archiepiscopo colloceñ.

Cum inferior potiorē solvere nequeat vel ligare[b] sʒ potior inferiorēʒ liget regulariter ꝛ absoluat: satis absonū videaꝛ vt filiꝰ ptātem hēat in parētē[c] miramur ꝙ cū tu monasteriū de chuer constitutū in firmieñ. archidiaconatu tue diocel. ecclīaʒ erexeris cathedralē[d] archidi. firmieñ. in tātā ꝓrupit audatiā: vt in epm ibi consecratū ꝛ ecclesiā suā iurisditionē exercere p̄sumat: ꝛ infra. Mādamꝰ quatenꝰ p̄facto archidiacono: a cuius iurisdictōe dictū epm dn̄ciamꝰ exemptum[e] id districte studeas inhibere ꝑuiso. vt si ex hoc archidiaco. firmien. iura ledunꝛ: in dioc. tua tibi expediꝛ videris absqʒ alieni iuris p̄iudicio[f] recōpēsatōeʒ illi faciaſ ꝯgruētē. Iteʒ lemonicē ar̄di. ꝛ priori sancte radegūdis picta.

Humilis[g] doctrīa magri ꝛ ifra. Mādamꝰ q̄tenꝰ p̄latoꝝ burdugalen. ꝓuintie[h] i ea p̄ñtiū[i] ꝛ cathedraliū capitulo eiusdē: necnō ꝛ bituricen. capl'i[k] sup ꝓuisiōe quā int' bituricen. ꝛ burdegalis. archiepos in cā primatie duximus faciendā regratis assēsū: quo

ꝙ oēs q in vnā ecclesia famulanꝛ: equaliꝛ ꝑcipere debēt. ꝫ. de ꝯsti. cū oēs. ꝛ. c. cū. m. nec vni dādū ē. vñ alij scrupuloso corde moueanꝛ. xvi. q. vij. c. i. d ic apl's. Non. n. volumus vt alijs sit remissio: nobis aūt tribulatio. xv q. i. §. his ita ad fi. §. ꝑ socio veꝝ. §. nō cū tres vbi dꝛ ꝙ ex eadē societate nō dʒ vnꝰ plꝰ ꝑcipere q̄ʒ alter nec nobilis preponitur ignobili. ar. j. d ap. ꝯstitui ꝫ nec refert vñcūqʒ sūt. j. de insti. ad decorem. ꝛ dum qs laudabiliꝛ suum officiū exequitur: ex abūdanti req riꝛ sue notio nationis. j. d iudicū dputati. Quid ē ḡ dicendū. Dico ꝙ ab initio ꝯsiderāda ē nobilitas siue scia: vt ēt maioribꝰ ꝛ pluribꝰ bñficijs honoreñ ab illis q eos ꝓmouēt. j. d p̄bē. d mul ta. ꝛ circa eos q simul sūt i ecclīa honestū eēt vt q maiores sunt plus ꝑcipiant ꝛ digniores: ſm ꝙ dicūt iura p̄ora. Sʒ circa h̄ plus ꝯsideraꝛ vniuscuiusqʒ ecclesie ꝯsuetudo. ꝫ. d ꝯsti. cū oēs. ꝛ. c. cū. m. Sʒ si nulla sit ꝯsuetudo puta q: ecclesia fundaꝛ de nouo: tūc vꝫ ꝙ ſm locuʒ ꝛ merituʒ cuiuscunqʒ sūt dāda stipendia. Sʒ vꝛ ꝙ recurrēduʒ sit tunc ad ꝯsuetudineʒ vicinaꝝ ecclesiaꝝ siue ꝓuincie. j. de cē. sup eo. iure cōi nō plus credo dāduʒ maioribꝰ q̄ʒ minoribꝰ nisi ꝯsuetudo ꝯ̄riū iducat ꝛ hʒ h̄ pōt exponi potiorē i. p̄orē: vt p̄mo ꝑcipiāt q i maiori ordine sūt ꝯstituti. ꝛ h̄ ꝯ̄uari pōt in ecclesijs vbi nō sunt disticte p̄bēde. vbi v̄o disticte sūt. qlibet ꝑcipiet ꝑ se suos redditꝰ. ꝛ h̄ non credo prebēdas esse distictas: sed fructibꝰ collectis quotidie forte percipiunt quilibet portionem suam.

a Consueta. Nota ꝙ minores seruitia facere debēt maioribus. h̄ itelligo circa ꝯ̄uitia exhibēda i obseqis diuinoꝝ: vt ſm ꝙ qlibet miore i ordie maiora faciat seruitia ſm suū ordinē debita: put dꝛ. xxiij. di. subdiaconꝰ. ꝛ. c. sequentibꝰ: i qbꝰ ostendiꝛ qd ꝑtineat ad offm̄ cuiuslibet: alia v̄o ꝯ̄uitia extra diuinorū celebrationē facere nō teneñ: ꝛ q̄ nō ꝑtineāt ad obseqa ecclesie reuerētiā tñ minores maioribꝰ exhibere teneñ: vt mior assurgat maiori et cedat ei p̄mū locū i sedēdo ꝛ i eūdo. xciij. di. a s̄bdiacono: nisi minori i ordine maior administratio sit ꝯcessa. vñ ar̄pbr̄ ar̄diacono dʒ reuerētiā rōne administratōis ꝛ officij sibi ꝯmissi. xxv. di. ꝑlectis. ꝛ. ꝫ. d of. ar̄di. ad hec i mādato siue iudicio nēo teneꝛ alꝛi: nisi ei q hʒ administrationē vel iurisditionē sup eū: cui obediꝛ teneꝛ i his q̄ spectāt ad officiū suū: ꝛ eiꝰ hōesta ꝛ salubria mādata obseruet. ꝫ. e. dilecta ꝛ. ꝫ. d' offi. ar̄di. ad h̄. ꝛ. ꝫ. de of. ar̄pbr̄i. c. i. ij. ꝛ. iij. ꝛ. j. c. proxi.

b Cum iferior. ligare. xxi. di. iferior sedes. Nō ex h̄ loco: ꝙ iferior supiorē nō pōt ligare vel soluere. Itē q pōt ligare pōt ꝛ absoluere: ꝛ ecōuerso: q pōt absoluere pōt ligare: sic. ff. de re iudi. l. ij. Primū recipit exceptionē cū maior subijcit se ēt minori. ij q. vij. si icōpetēter. ꝛ. ff. de iuris. om. iudi. est receptuʒ. Scdm̄ recipit exceptionē. ꝫ. de offi. dele. q̄rēti. vbi aliqs pōt ligare: ꝫ post annū nō pōt absoluere. Tertiuʒ similiꝛ hēt exceptionē: de cō. di. iiij. sanctū ē. ibi penitentes quis pōt absoluere tꝑe ꝑiculi: tamē nō pōt ligare. Itē ē hic ar. ꝙ si papa mādat alicui: vt excōicet aliquē ꝙ pōt absoluere illū: q: excōicatio ꝛ absolutio pari ꝯditiōe cēleꝛ vt cui vnū committiꝛ ꝛ reliquū d pe. di. i. verbū. Sʒ hoc nō credo si h̄ sibi tm̄ q̄si executori ꝯmittaꝛ. cū ad certū articulū datꝰ sit executor. ar. ꝫ. de offi. dele. sup q̄onuʒ. §. i. ꝛ. c. fi. §. fi.

c Parentē. imo ecōuerso filius dʒ esse in p̄ris ptāte. j de ꝯuersi. i fi. c. vl. ꝛ isti. de p̄ria ptāte §. ius aūt. Ar. ꝯ̄. ꝫ. de renun. ad supplicatōem: vbi minor p̄stat maiori: ꝛ iurisditōem hʒ in ip̄m: imo p̄r dʒ regere ꝓlē suā. xxiij q. iiij. duo ista noīa ꝛ. C. de emēda. ꝓpin. l. vna. j. de sē. excō. cū voluntate §. vl. ꝛ filiꝰ ēt dum est i ptāte p̄ris agere ꝑ rebꝰ suis non pōt. C. de ānali excep. l. i. §. in fi

d Cathedraleʒ. de licentia dn̄i pape. xvi. q. i. precipimus. ꝛ. xxij. di. c. i. ꝛ. j. d excel. p̄la. sicut venire: ꝛ. j. ne se. va. c. i. al's aucte ꝓpria non potuisset: q: huiusmodi mutationes trāslationes ꝛ ꝯsimilia dberēt fieri de auctoritate pape. vij. q. i. mutatiōes. Ar. ꝯ̄. ꝫ. de of. ordi. quoniā i plerisqʒ. §. prohibemus. ꝛ hoc factū fuit ꝓpter longā ꝛ latā ꝓuinciā vel ꝓpter diuersitatem linguaruʒ. ꝫ. de of. ordi. qm̄. ꝛ. c. inter certera. qd lʒ ex auctoritate illius canonis qm̄. ꝛ ꝫ. de transla. inter corporalia.

e Exemptuʒ. naʒ solus papa eximit episcopos. xvi. q. i. frater noster. sed ꝑ hāc exceptionē que fit ab archidiacono: nō intelligiꝛ exemptus a iurisditiōe epi: ꝛ sic vꝫ ꝙ nisi fuisset exemptus a iurisditiōe ar̄diaconi iurisdictionem haberet in eum: sed q: hoc erat inhonestū: vt maior subesset minori ꝛ contra iura. xxi. di. inferior. ꝛ xciij. di. a subdiacono. ideo exemptus fuit omnino a iurisdictione ipsius.

f Preiudicio. ꝛ sic papa nō intēdit alij ꝑ suas lr̄as ꝑiudiciū irrogare: sic. ꝫ. de consue. cum oliʒ i fi. ꝛ. ꝫ. d of. ordi. lʒ cuʒ ꝯcor. ꝛ. ꝫ. de vsu. pal. ex tuaꝝ. ff. neqd in lo. pu. l. ij. §. merito. ꝛ. §. siquis a principe. ꝛ. ꝫ. de offi. dele. super eo. ꝛ. ix. q. iij. nunc vero.

g Humilis doctrina. bene dic̄ hūiliꝛ nā magister hʒ esse humilis ꝛ benignꝰ auditoribꝰ ꝛ humiliꝛ docere: nō cū austeritate ꝛ potētia. vt. xlvi. di. hʒ hoc. Austeritatis āt nimie icrepatio nec correctionē recipit nec saluteʒ. xlv. di. cū beatꝰ. ꝛ nimia seuitia p̄ceptoris culpe ꝯparatur. ff. ad. l. aql. p̄ceptoris. modica tamen ꝛ leuis coertio ꝯceditur magistro: ita vt excōicationeʒ nō incurrat. j. de sen. excō. cū volūtate. ꝛ. c. ex tenore. ꝛ. xxiij. q. v. circūcelliones ad fi. nec seuiendi audacia debet ꝯcedi nec paterna diligentia omitti: vt ibi dꝛ. ꝛ. c. circūcelliones in fi. q: dum nimiū seruatur humilitas regēdi frāgitur auctoritas. lxxxvi. di. q̄ʒdo necessitas.

habito ꝓuidētiā nostraꝫ solē niter publicetis. Siqui v̄o cō sensum p̄stari noluerit[l] vos su persedētes publicatōi p̄dicte districte p̄cipiatis eisdē: vt p sonaliter[m] si p̄lati fuerit: vel si alij[n] ꝓcuratores idoneos no stro se ꝯspectui rep̄sentēt ꝓse cuturi corā nobis ius si quod habere ꝯtendunt: ⁊ satisfactu ri partis alteri si succubuerit[o] in expensis.

De treuga ⁊ pace.

Alex. iij. in conci. lat.

Treugas[p] a q̈rta fe ria post occasum so lis vsque ad secun dam feriā i ortu so lis ab aduentu d̄ni vsq; ad oc tauas epiphāie: ⁊ a. lxx. vsq; ad octauas pasche ab oib[9] in uiolabiliter ob̄uari p̄cipim[9] Siqs aūt treugas frāgere[q] p̄ sumpserit post tertiam admo nitionē si non satisfecerit: suus ep̄s sniam excōicatiōis dictet in euꝫ: ⁊ scriptam vicinis[r] epi scopis annunciet quoꝝ nul lus excommunicatum in com munione recipiat: immo scri ptam sententiam quisq;[s] con firmet. Siquis autem hec vi olare presumpserit ordinis sui periculo[t] subiaceat: et quoni am funiculus[v] triplex diffi cile rumpitur precipimus. vt

h ℂ Prouīcie. Sꝫ q̄rē regrit̄ ꝯsēsus istoꝝ p̄latoꝝ. Uꝫ ꝙ ꝯsensus capl̄i burdegalis sufficiat i tali ꝓuisiōe sic ex alia pte sufficit ꝯsēsus capl̄i biture. q: p̄lat[9] de ꝯsen su capl̄i sui litigare pōt. j. de ꝓcu. alia qdē pōt ēt dona re. j. de dona. pastoral' i fi. ⁊. j. de his q̄ fi. a pla. sine con sen. ca. cū nos pōt ēt ꝯpositōem facē. j. de trāsac. ꝯtingit. j. de deci. ex multi plici. Dicas ꝙ idō regrit̄ ꝯsensus p̄e latoꝝ ⁊ capitul oꝝ cathedraliū eccle siaꝝ burdeg. ꝓuin cie: q: p̄ istā ꝓuisi onē reseruabatur ius bituricen. ar̄ ep̄o i burdeg. ꝓui cia: vt possit visita re. Unī h̄ respicie bat p̄latos ⁊ capi tula q: tūc cum ꝓ curare tenētur cū accedit ad eoꝝ ec clesias. j. d̄ p̄scrip. cum ex officij. j. de cē. sopite. ⁊ ita eoꝝ intereat ꝯsētire vl̄ ꝯdicere: q: qd̄ oēs tāgit ab oib[9] ē ap probādū. s̄. de offi. ar̄di. ad hoc i fi. ⁊. s̄. d̄ tēpo. or. si ar chieps. ⁊. lxvi. di. ar̄eps. ⁊. liiij. di. c. i. ⁊ i ꝯcedēdo austū aque oēs vocādi sūt q ius habēt. ff. de aq̄ plu. ar. i ꝯce dendo ⁊ ideo regrunt̄ vt ꝯsentiāt vel dissētiāt. Ex alia parte sufficit ꝯsensus capl̄i bituricen. q: p̄ illā ꝓuisio nē ꝯsulebat̄ biture. archiepo: nec intereat aliqd p̄lato rum biture prouincie de illa prouisione.

i ℂ Presentiū. Ar. ꝙ p̄sentes tm̄ regrēdi sūt ad ꝯponē dū: ⁊ eodē mō ad litigādū sicut i alienatiōib[9] faciēdis x. q. ij. h̄ ius. v̄. si āt ar. ⁊. vij. q. i. fact[9]. Sꝫ qd eēt si modi ca ps p̄latoꝝ eēt p̄ns: ⁊ lōge maior eēt abn̄s: ⁊ eodē mō de capl̄is: nūqd sufficit ꝯsensus illoꝝ paucoꝝ ad ꝯsen tiendū huic ꝓuisioni vel ad mouēdā litē. Uꝫ ꝙ sic: ar. h[9]. c. ⁊. x. q. ij. h̄ ius. Sꝫ quos dicem[9]: p̄n̄tes an illos tm̄ q sūt in ecclesijs suis: an ēt illos q sūt in ꝓuīcia. qd̄ vi det̄. C. d̄ p̄scrip. lō. tēp. l. vl. Unde credo ꝙ regrēdi sūt dūmodo sint i ꝓuīcia: q: ꝓ p̄sēte ibi habēt̄. Idē credo si minor ps capl̄i sit p̄sens ꝙ d̄beat vocare alios q sūt i ꝓuīcia si ꝯmode vocari possūt q̄usq; saltē sit ibi maiō ps capl̄i. Si aūt sint ex̄ ꝓuinciā aut ita remoti ꝙ ꝯmo de vocari nō possūt p̄sētes disponāt de reb[9] ecclesie. q: tota p̄ās ⁊ ius vniuersitatis remāet penes illos quos cunq; sint. ff. qd̄ cuiusq; vniuersi. l. sicut.

k ℂ Capituli. ꝓ hāc decre. ꝓbat̄ ꝙ p̄lat[9] sine ꝯsēsu capl̄i nō pōt agere nec ꝯponere: sꝫ ꝙ notat̄. s̄. de rescrip. edo ceri. ⁊. j. de ꝓcur. c. i. ar. ad hoc. s̄. e. dilecti. b.

l ℂ Noluerit. Nō. ꝙ ille cui[9] interest ip̄edit ꝓuisionem pape: sicut aliqs retardat execution̄ snie. j. de testi. ve niens ⁊. j. d̄ re iudi. cū sup ꝯtrouersia. Ar. ꝙ nō intēdit papa alicui preiudicare per suas litteras.

m ℂ Personalit̄. si p̄lati cū. n. qs citat̄ vt p̄sonalit̄ veni at ad cāꝫ nō sufficit tūc mittē ꝓcuratorē. vt hic v̄. Si v̄o simplicit̄ citet̄ tūc pōt mittere ꝓcuratorē. C. de ꝓcu. l. vlti. i p̄n. vel ipse debꝫ ire. j. de do. ⁊ ꝯtu. cum dilecti. ⁊. C. de ꝓcu. l. vl. Sed cū p̄sonaliter qs citat̄: ⁊ ipse ire nō pōt: vel etiā in alio casu cū simpliciter citatur si cā sua ardua sit non com pellitur mittere ꝓcuratorem. C. de ꝓcu. l. vl. sed debet in vtro q; casu nuncium destinare ad allegandas causas: quare ve nire non possit. j. de pro cura. querelā: ⁊ ibi dicit̄ de hoc. Et illud scire de bes ꝙ delegatus a sede ap. non potest iubere al terutram p̄tem corām se p̄sonaliter ꝯparere: si de hoc nō h̄eat sp̄ale man datum. nisi cā sit crimi nalis vel ꝓ veritate dicen da vel ꝓ iuramento ca lūnie faciendo nisi iuris necessitas h̄ exigat in de cre. inocen. quarti. j. de iudi. iuris esse ambigu um sed papa hoc facere potest: q: non astringit̄ legibus vel canonibus: vt hic patet. b.

n ℂ Uel si alij vt capitu la q̄ nō nisi p̄ ꝓcuratorē venire possunt.

o ℂ In expēsis. Sic vide tur p̄ litteram istā ꝙ vi ctus victori cōdēnādus est semper in expēnsis: ar. j. de penis. calūniam: de hac mate ria tractatur plene. j. de do. ⁊ contu. finem. Sed hoc ideo q: iam quasi intentio actoris fundata erat per compositionem: ⁊ iō si succumbāt quasi calūniose videbātur hoc fecisse quia tunc demum consueuit dici ꝙ victus in prima causa victori sit ꝯdēnandus: ⁊ quasi ad terrorem hoc dixit papa: vt si du bitarent de iure suo: non litigarent. Est ar. op. ꝙ victus victo ri semper sit condēnandus in expensis.

p ℂ Treugas. Treuga est securitas prestita rebus ⁊ per sonis discordia nondum finita.

q ℂ Frangere. Nō ꝙ hec treuga canonica est ⁊ nō ꝯuētiōalis. si. n. essꝫ ꝯuentionalis semp̄ seruaretur nam fides hosti s̄uanda est. xxiij. q. i. noli estiare. Sꝫ q̄lit̄ intel ligit̄ qd̄ dr̄ de ista treuga. Si itelligit̄ de iusto bello: a tali nul lo die cessanduꝫ ē ēt dominico die. xxiij. q. vl. si nulla. j. de re gu. iu. qd̄ nō ē licitū. Si v̄o de bello iiusto hoc nullo tp̄e faciē dū ē. So. potest intelligi de iusto bello. ⁊ lꝫ nunq̄ꝫ sit cessandū a tali: min[9] tn̄ vacādū ē ei i h̄ tp̄e q̄ꝫ in alio. vn̄. c. illud si nulla i telligit̄ qn̄ ineuitabilis vrget necessitas. Uel pōt itelligi d̄ iiu stis bellis. Uel papa respexit ipsū fctm̄: vt nō semp̄ darēt opaꝫ bellis: ⁊ iō ob reuerētiā diex̄ tc̄ cessarēt: ⁊ nullo tp̄e debēt fie ri: ⁊ multo min[9] isto tp̄e. Sꝫ qd̄ dic̄ hic hodie nō tꝫ ⁊ ep̄i q nō s̄uāt hāc ꝯstitutionē. nō dicūt̄ trāsgressores: q: fuit moribus vtētiū approbata huiusmodi treuga. iiij. di. §. leges vinc.

r ℂ Uicinis. xi. q. iij. cure.

s ℂ Cōfirmet. i. obseruet. ⁊ ita ipso facto cōfirmat eā: alias nec ꝯfirmare nec infirmare pōt. cū nō h̄eat iperiū par i parē. xxi. di. inferior. ⁊. c. deniq; ⁊ melius. s̄. de elec. innotuit. ⁊. ff. de ar bi. l. nam magistratus.

t ℂ Periculo. i. excommunicationi subijciatur. xxiij. q. iij. illi qui. vbi hoc idem dicitur.

u ℂ Funiculus. Prim[9] ē excōicatio ꝓprij epi Secūdus est vi cinoꝝ epoꝝ obseruatio seu confirmatio. Tertius consilium ⁊

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

auxilium eorundem. ꝛ iō q̄nto fortior est difficilius rumpit̄. C. de succes. auc. itaqꝫ ff. deliberati. lega l. iij. in fi.

q Consiliū. Nō ꝙ plati tenen̄t sibi mutuū prestare ꝯsiliū ꝛ auxiliū. xciij di. precipimus ꝛ c. prelatum.

a Innouam⁹. q2 iā statutū erat. xxiiij. si quis romipetas ꝛ. c. paternarum.

patre ratū hn̄te. ff. ꝺ his q̄ no. īfa. qd ergo fallit ī pupillo: vbi nō valet ratihabitio tutoris: nisi p̄sēs sit ī ipo negocio: isti ꝺ auc. tu. §. tutor: ꝛ. ff. de auc. tu. l. obligari. §. pupillus. fallit in duo. ff. ꝺ acq. hereditate. l. si qs. §. iussum vbi dꝫ precedere iussus domini.

c Existentes. ergo dū vacāt agriculture tn̄ habet puilegiū: sicut militi nō currūt tpa dū ē ī militia. C. qbus nō obest lōgi tpis p̄scrip. l. vl. lꝫ aīalia semp hn̄t vsū pignori dari, nō possunt. C. q̄ res pig. ob. n̄ p̄nt pignorꝫ.

d Antigon⁹ par

e seruet̄. reformata per pacta inita inter epos q ꝯtendebāt ad inuicē de iure parochiali. Et ita ē ar. ꝙ pacta legitima custodiunt̄. xx. q. ij. puelle l. ij. ꝛ xxij. q. iiij. innocēs. xviij. q. ij. eleutherius. Pacta. n. legitima q̄ neqꝫ dolo malo neqꝫ q bus fraus alicui fiat facta sunt: duabo ait ptor. ff. de pac. l. iurisgentium §. ait ptor. Pactuꝫ vero qꝺ dolo initū ē: nō valꝫ. j. de re. pmu. cuꝫ vniuersor. C. de exce. ꝛ p̄scrip. aduersus. Item alteri sit captiosum. ff. ꝺ rescī. ven. id qꝺ q̄si in fi. Item si sit ꝯ bonos mores. C. de inutili stipul. ex eo. Itē ꝙ obseruatū vergit ad dispendiū salutis eterne nō tꝫ. j. e. pactiones. vbi ꝺ hoc. Itē habes hic ar. ꝙ ex nudo pacto oritur actio. xij. q. ij. qcunqꝫ suffragio. ꝛ. q. v. q2. Io. licet sit ꝯ s̄m leges. ff. de pac. l. iurisgētiū. §. igit̄, nulla pactio obligationeꝫ nō parit: ꝫ parit exceptioneꝫ. q2 mortalit̄ peccat recedendo a pacto. ar. xxij. q. i. p̄dicanduꝫ q2 int̄ simpliceꝫ loq̄lam ꝛ iuramentū: nō facit ds differentiam. xxij q. v. iuramenti. de hoc dic vt habes. iij. q. ij. c. quicunqꝫ suffra. io.

e Qotiēs ratihabitio. i. ꝯfirmatio. ꝛ ita si pactuꝫ ab initio nō teneat p ratihabitionē supioris fit validū. j. ti. pr. c. i. Ar. ē g̃ q ratihabitio retrotrahit̄ ꝛ mādato cōparat̄. ar. j. de clā. despō. c. ij. Sed ꝯ videt̄. ff. de his q̄ no. infa. qd g̃. Sꝫ distingue vtrꝫ tale sit qꝺ ab initio mādare vel ꝯcedere potuit q ratū hꝫ: ꝛ tūc mādato ꝯpat̄ alias non. vt potes colligere ex fi. illi⁹. l. ff. ꝺ off. pconsu. obsuare. ꝛ. ff. de ser. rusti. p̄di. p fundū ꝛ. j. de regu. significatū. ꝛ c. cuꝫ virū. Sed quasi regulare vꝫ: vt ratihabitio retrotrahatur ꝛ ꝯfirmet p̄cedentia. ff. de pig. si fundus. §. si nesciente. j. de his q̄ fi. a pla. si. ꝯsen. cā. c. cū nos. Ratihabitio tn̄ hꝫ exceptiones silia q̄ nubit tpe luci⁹ postea

epi ad solū deū ꝛ ad salutem populi hn̄tes respectū oī trepidatiōe seposita ad paceꝫ firmiter tenendā mutuū sibi consiliū ᵃ ꝛ auxiliū p̄beant neqꝫ lꝫ alicui⁹ amore vel odio pretermittāt. Quod si qs in hoc opere tepidus inuētus fuerit dānū ꝓpe dignitatis incurrat dē.

Innouamus ᵇ: vt presbyteri monachi conuersi peregrini mercatores rustici eūtes vt redeūtes ꝛ in agricultura exn̄tes ᶜ ꝛ animalia qb⁹ arāt vel semina portāt ad agrū: cōgrua securitate letent̄. **De pactis.** Idem ex conci aphri.

Antigonus eps dixit: ꝛ. j. Aut inita pacta suā obtineāt firmitatē: aut ꝯuentus si se nō cohibuerit ecclīasticā sentiat disciplinaꝫ. Dixerūt vniuersi. Pax ᵈ seruet̄ pacta custodiantur. Greg.

Qotiens in ꝯuentiōib⁹ noster expectat̄ assensus ne in dubiū veniāt q̄ gerūt̄. ratihabitio ᵉ eas dꝫ ꝓ securitate ptium ᶠ solidare. Idem.

Taliter in sardinia: ꝛ infra. Studiose agendū ē vt ea q̄ ꝓmittūt̄: ope ꝯpleāt̄: Alex. iij. exon. ꝛ vuig. epis.

Qꝫ pridē. s. cleric⁹ ꝓcurator prioris ꝛ monachorū de arca ꝛ p. clericus ꝓ cā q̄ int̄ eos ꝛ p̄dictū. p. ad fratreꝫ eius cu⁹ vicem se gerere dicebat ʰ sup ecclīa ꝛ capella de lege vertebat̄ ad nostrā p̄sentiā accessissent int̄ se nō tn̄ nobis meditātib⁹ ꝯuenerūt ꝙ eideꝫ p. pro expensis q̄s fecerat tres marche argēti soluerēt̄: ꝛ idē p. liti cederet ⁱ ꝛ a monachorū festinatiōe cessaret. Cūqꝫ ꝯpositiōeꝫ istā auctoritate ap. peterent ꝯfirmari. nos cā n̄ [illegible] mus ᵏ admittendā ꝓ eo ꝙ vidēbat̄ prauā illicite pactōis speciem ꝯtinere: ꝛ infra. Ille igit̄ nr̄is monitis acqescēs ꝛ eidē liti ꝓ se ac fratre suo renūciat̄ auctētica istrumēta q̄ sup hoc habebat ī nostris manib⁹ resignauit ᵐ: q̄ nos priori ꝛ monachis destinātes mandauim⁹ vt eideꝫ p. ꝛ fratri eius in aliquo studerent beneficio prouidere de quo maius lucrum valeant apostolica intercessione percipere: quam eis deberet ex illa pactiōe illicita pro

f Solidare. i. cōfirmare et itelligē cuꝫ cāe cognitōne. j. ꝺ ꝯfir. vti. vel inuti. c. i. ꝛ ij. vbi ꝺ hꝫ al's pax valeret cōfirmatio ī forma ꝯmuni.

g Taliter compleant̄. si. xxiij. di. psalmista et illud: q̄ p̄cedūt de labijs meis: nō faciaꝫ irrita. Et ē ar. ꝙ verba cum effectu sunt intelligenda. j. de ele. non resi. relatum. Item nec sufficit voluntas: nisi sequatur effectus. j. de eo qui mit. i pos. cau sa rei ser. c. i. si. j. de re. iu. cū aliquib⁹. Ar. ꝯ. ꝫ. ꝺ. biga. ni p. ꝛ c. a nobis.

h Qꝫ p̄deꝫ dicebat iste cū cū esset ꝯiuncta psona: ēt sine mādato audiretur agēs p fratre. ff. de pcu. ra. sed he psone. et l. pōponius §. vlt. et. C. e. ti. exigendi ꝛ. ꝫ. ꝺ rescrip. non nulli. nā cauere dꝫ de rato. al's nō obesset. C. qbus res iudi. nō nocet. l. i.

i Crederet. Hec renunciatio fratri nō noceret: lꝫ essꝫ ꝓcurator eius ꝛ generalē administrationē haberꝫ ꝛ. ff. de pcu. mandato generali. ꝛ. C. e. ti. si curator. ꝛ. C. de transac. transactionis.

k Nō duxim⁹. j. ti. pri. statuim⁹. ꝯ. So. ibi ꝯpositio super decimis facta licita ē: vt. j. de decimis ex multiplici ꝛ c. nup. Hic vo simōia expsse ꝯmittebat̄ recipiēdo pecuniaꝫ ꝓ re spūali quā renūciauit. Itē ar. ꝯ. j. ꝺ p̄bē. nisi esset. vbi nulla ꝯpositio vel pactio turpis inter ptes interuenit: sed iudices pro bono pacis ī quos ꝯpromissū fuit statuerūt: vt ad tēpus certa pecunia soluerēt̄: ꝛ iō papa illam ꝯstitutionē ex cā p̄dicta tolerauit: ꝫ hic pactio turpis inter partes interuenit.

l Illicite pactiōis q2 ius spūale ꝓ pecunia remissuꝫ fuit. Quidā dicūt ꝙ pactū valuissꝫ si auctoritas pape iteruenissꝫ ar. ff. de his q no. īfa. furti. §. q iusu. T. dixit ꝙ ꝓpt̄ auctoritatē supioris simonia nō purgat̄. ex quo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

uenire. Ceterum qz p̄or ⁊ fratres acqeſcere noluerūt: mādamus q̄tenus moneatis eoſdē: vt p̄fato. p. ⁊ fratri eius cōpetēs beneficiū cōferāt ⁊ aſſignent: alioqn ſi vobis ꝯſtiterit dictos clericos a p̄nomina ta eccleſia ⁊ capella abſqz ordine iudiciario violēt̄ eiectos ipſas eiſdez reſtitui faciatis non obſtantibus litteris nr̄e confirmationis quaſi predicti prior ⁊ monachi a nobis impetraſſe noſcuntur. Idez archiepiſcopo ebor.

[A]ccepim⁹: q̄ q̄dā eccleſiaſticis ſint tal̄r cōceſſe q̄ poſt eoꝝ obitū alij nominatim ſuccedāt. Uez qm̄ h̄ inicuū ē ⁊ ſacris canonibus inimicū: ⁊ iō nō dz aliq̄tenus tolerari: mādam⁹ q̄ten⁹ huiuſmōi ſucceſſiones tā deteſtabiles ⁊ iniq̄s ap. ceſſāte ꝓhibeas: ⁊ oino friuolas ⁊ vacuas eē decernas. Idē cāt. archiep̄o ⁊ eius ſuffra.

[Q]Uz clerici v̄re iuriſditōis ſic accepim⁹: ꝯcedētib⁹ ecclarū pſonis paciſcāt̄ ex ipis eccliis maiōes ſolito ſoluē pēſiones vt facili⁹ poſſint eaſdē ecclas adipiſci nos ad tā deteſtabile viciū extirpādū. f. u. mandam⁹ q̄ten⁹ ne id attētare pſumāt diſtricti⁹ ꝓhibētes ſi ꝯ ꝓhibitionē v̄rāz venire pſūpſerit: ap. ceſſāte eos tal̄r adeptis eccliis ſpolietis: als ꝓ tāte p̄ſūptiōis exceſſu ſeueritate eccleſiaſtica punientes eoſdem.

[I]nno. iij. in ꝯci. gnāli.

[C]lericis: ſic accepimus regl̄ares clici ⁊ ſecl̄ares it̄ dūcū vl̄ domos locāt vl feuda cōcedūt i p̄iudiciū pochialiū ecclīaꝝ pactuz adijciūt vt ꝯducto res ⁊ feudatarij ꝯcias eis ſoluāt: ⁊ apd̄ eos ꝯ eligāt ſepulturā cū aūt id ꝯ auaricie radice ꝓcedat pactū h⁹ i pēit⁹ reprobam⁹ ſtatuētes q̄cq̄d fuerit occaſione huiſmodi pacti p̄ceptuz eccleſie parochiali reddatur. Gre. xi.

[P]Actiones facte a nob vt audiuim⁹: ꝓ q̄buſdam ſpūalib⁹ obtinēdis cā i huiuſmodi ois pactio oiſqz ꝯuētio debeat oio ceſſare nullius pe nit⁹ ſūt momēti: qd̄ ēt de alijs ē dicendū q̄ obſuate vergūt in aie detrimentū: nā etiaz iuxta legitimas pactiones pa

aliqs ē ſimoniac⁹. Si v̄o cū ius habeo. ꝯ dero tibi pecuniā redimēdo vexationē meā ñ pecco. ar. j. q. iij. q̄ſitū. ⁊. j. ꝯ ſi. c. dilect⁹ iuxta illud apl̄i redimētes ipꝰ qm̄ dies mali ſūt. Ar. ē tn̄ ꝯ. j. ꝯ ſi. mattheus ſ ibi data fuit pecūla his q ius hēbant i electiōe. Sz vi q ſi ꝯpoſitō eſſet ꝯfirmata per papaz. q excuſati fuiſſet iſti frēs qz papa hz plenitudinē ptāis ⁊ pōt ſup ius diſpēſare. j. de ꝯceſ. p̄bē. ꝓpoſuit. ⁊ ꝯ eo qd̄ nō ē ius facit iuſ. iij. q. vj. h̄ ꝗppe. Itē ipē naturā rei imutare pt. C. ꝯ rei. vx. acti. l. j. i p̄n. Pōt dici q i his q̄ i ſui natura ſimoniaca ſūt i veteri teſtamento vt vēdere ſacra ⁊ huiuſmōi ſpūalia ibi nō excuſat auctas pape ⁊ hz h̄ intelli ge qd̄ dixit tan. in h. ſ v̄o q̄ p ꝯſtitutionē eccl̄ie ſimōiaz iducūt excuſaret auctas pape: qa pōt diſpēſare i. ta lib⁹. ⁊ ꝯ h̄ di. ꝯ. de of. del. ex parte. ij.

m [C] Reſignauit. ad cautelā ⁊ ex ſuꝑfluo: qm̄ facta renūciatiōe ipo iure irrita ſūt inſtr̄a. C. ꝯ ꝯdi. ex. l. diſſolute. ⁊. j. ti. pr. c. j. aduerſari⁹ pōt illa petere. C. ad exhi. l. vl.

n [C] Faciatis. arg. ꝯ vij. q. j. q̄z periculoſū. v bihēs q eſſā recipere poſtea nō potuit quod ſemel ceſſit. Pōt dici q nō tenuit renūciatio: cā eſſēt eo tp̄e ſpoliati. ar. j. de reſt. ſpo. ſollicite. Dicas meli⁹ q iſti iploraueīt bñficiū p̄ncipis ⁊ ꝯ gr̄a reſtituunt̄ ⁊ illa renūciatio tacitaz habebat ꝯditionē annexā. ſ. ſi monachi adimplerent qd̄ mādauit papa. ꝯ. de renū. ſane. de hoc dictū fuit. ꝯ. de elec. cū inter. r. Sz pone q monachi iā ꝯtuliſſent eccleſias alijs qd fieret. Ar. q ñ remoueant̄ inſtituti. vij. q. i. eos imo remouēdi ſūt: ⁊ monachi tenent̄ prouider̄ illis. vij. q. j. preſentium. j. de preben. inter cetera.

o [A]Ccepimus noiatiz. hoc etiam improbat̄ iure ciuili qz non poſſumus paciſci de hereditate alterius niſi de eius voluntate. C. de pac. l. vl.

p [C] Canonibus. q ꝓhibēt ſucceſſiones in eccleſia dei fieri. viij. q. j. aplica. ꝯ. de fi. pſ by. ad extirpādas. c. preſentiuz ⁊. c. tranſmiſſa. ⁊ quaſi. per totum.

q [Q]Uz clici. paciſcant̄. Pactū iſtud nō valet qz ē ꝯ canones. j. de cē. ꝓhibem⁹. j. ꝯ p̄bē. auaricie ⁊ pactū turpe nō valet. j. e. pactiones ⁊ iuramentum ſup hoc p̄ſtitum non tenet. j. de cen. grauis. j. de iureiu. tua nos. ar.

r [C] Penſiōes. ſz pone q facl̄tates eccl̄ie ſint augumētate. nū. qd pēſio dz augmētari. ar. ē h̄ q nō. j. ꝯ cē. ꝓhibemus. Sz ꝯ ar. j. ꝯ cen. q̄zto. ⁊ ꝯ ꝯſti. cū. m. Pōt dici q ſi diligētia clicorum bona ſunt augmētata nō dz augeri penſio: ne diligētia ſua ſit illis dānoſa. C. de aluui. l. vlti. Si v̄o aliunde bona eccl̄ie augmētata fuerit tunc pōt ⁊ dz augeri pēſio: qz iuſta cā ſubeſt vt augmētetur. Ar. j. ꝯ cen. q̄zto. De hoc dicit vt. j. ꝯ cē. ꝓhibemus.

s [C] Eccl̄iaſtica. q̄ erit depoſitio cū ſimoniaci ſint. j. q. j. reperiuntur. ⁊. c. erga ſimoniacos.

t [C]Lericis. reprobam⁹. Pactū. n. tale non nocet eccl̄ie: qn a q̄libet poſſeſſore poſſit petere ꝯ camā. ff. ꝯ pac. int̄ debitores. ff. de inſti. ſi cuz villico. ⁊ ar. ad h̄. xvj. q. j. ſiqs laic⁹. Et h̄ pz ex eo q dic̄ i fi. eccl̄e parochiali reddāt̄. Ar. ꝯ. ff. de hac epl̄a. §. pactū vbi dr̄ q tale pactū iuſtuz eſt. So. tale pactū iuſtū ē. vt creditor q poſſidet pignus tributū ſoluat vt dicit. § pactuz. quia ⁊ ſine tali pacto poſſeſſor cōueniēdus ē. Si v̄o in ꝯriū fieret pactuz q̄ztum ad ipſos paciſcentes valz pactū. ſz nō quātū ad dn̄m tributorū: qz pactū tributoꝝ formā iuris fiſcalis nō tollit vt dicit lex p̄dicta int̄ debitorez. ⁊. j. de fo. compe. ſi diligenti.

u [C] Reddet̄. ⁊ ita eccleſia poteſt agere contra regulares vel ſeculares clericos: vt ei reddant quod perceperunt occaſiōe talis pacti. poſſet etiam agere cōtra poſſeſſores ſi vellet. ar. xij. q. ij. apoſtolicos ⁊. C. ſi tu. vel cu. l. iij.

x [P]Actiones. ceſſare. i ſpūalib⁹. n. ois pactio illicita ſiue ꝗ mod⁹ ceſſare dz. vt. j. q. ij. q̄zpio. ⁊. j. de ſimo. tua. ⁊. j. t. pri. p̄terea. ⁊. c. ſup eo. vt. j. vt. ec. bñ. vt nr̄z. qz huiuſmodi pactiōes ſimoniā iducūt: vt. ꝯ. e. cū p̄dē. tacite ē vl̄ expſſe. xvj. q. vij. p laicos. Itē ſi huiuſmōi pactū ſiue ꝓmiſſio aut ēt iuramētū v̄gat in aīe detrimētū: vt h̄ dic̄: ſi ſol⁹ hoiez ſpoliare ñ poſſit: inueniat ſociū cū q paciſcat̄: vt ſimul id faciāt ⁊ diuidāt ſpolia. xxij. q. iiij. ſi ad peccatū. ⁊. c. mulier. non. n. fert opez q adiuuat ad peccādū. xxiiij. q. vj. ſi res. ꝯ iuramēto hēs multa exēpla. xxij. q. iiij. v̄o aliqd nō ē ſeruandū. ⁊ in pluribus alijs. c. ibidem.

y [C] Legitimas. ſm̄ leges turpe pactū ñ tenet. ff. ꝯ v̄bo. ob. generalit̄. turpe pactū dr̄ ſiue turpis rei: puta ſiqs ꝓmittat ſe facturū homicidiū vel ſacrilegiū. ff. de v̄bo. obl. veluti. ⁊ iſti ꝯ inuti. ſti. ad h̄. §. q turpi. Itez pactū qd̄ ꝯtinet turpem cauſam

102

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

non tenet :puta si paciscar ne furti agã. vl' iniuriaꝝ. ff. de pac.
si vnᵒ. §. pacta. sꝫ canones etiã turpes promissiones nõ tenẽt
xxij. q. iiij. vnusqsqꝫ. ⁊. c. in malis pmissis. ⁊. c. si sep pmissa ⁊
c. diffinitõ. ⁊. c. si ad peccatũ. ⁊. c. mulier. ⁊ hoc ẽ pactũ turpis
rei. Pactũ turpe dici põt qð fit de turpi re. vt. c. si. ad peccatũ
Et pactũ dr̃ turpe. quod
fit etiam de re sacra. siue
spirituali: vt hic ⁊ i oibᵒ
que in sua natura bona
⁊ licita sunt: sꝫ p pactum
fiũt illicita. Itẽ pactũ de
re cuius cõmerciũ p reꝝ
naturã haberi nõ potest
nulliᵒ est mometi. ff. de re
gu. iu. impossibiliuꝫ. ⁊. ff.
de verbo. obli. si stipuler
⁊ insti. de inuti. stipu. cir
ca pnci. Et generalr̃ pa-
ctũ qð ↄ̃ leges ⁊ ↄstões
vl' ↄ̃ bonos mores fit nul
lius ẽ mometi. C. de pac.
pacta q̃. ff. solu. mat. alia
§. j. Uel ↄ̃ sena. ↄsul. ple-
biscita decreta edicta pn
cipũ. ff. d pac. iuris getiũ
§. pretor. Sic ⁊ ipossibile
preceptum nullum est si-
ue snĩa. ff. q sententie sine
ap. rescin. paulus.

ctũ turpe vel rei turpisᵃ aut i-
possibilis d iure vel d fcõ nul
lam obligatiõem inducit.

De transactionibus.

Greg. iij. a. sub. ⁊ domi. ab.
Sicut graue: ⁊ ifra
Post salubrẽ deci
sionẽ d ↄtrouersia
vestra factã decre
uimᵒ: vt oĩa instrumẽta vl' qc
quid aliud ẽ: quod partibus
q̃q mõ aut ex tpis pscriptiõe
seu alit opeꝫ de lege aut quo
cũqꝫ puilegio fert poterat sit
vacuuꝫᵇ: ⁊ omni virtute cassa
tũ: ⁊ sola pactorum inter vos
nũc habitorumᶜ pagina vali
dũ perpetuũqꝫ robur obtine
atᵈ: cui siquid forte icuria vel
imperitia minus firmitatis i
sertũ ẽ: vires plenissime noti
onisᵉ ex hac nostra auctorita
teᶠ inscipiat.

Alex. iij.
Statuimᵍ: vt si sup deci
misᵍ int vos ⁊ aliq̃s pso
nã ecclasticãʰ d assẽsu epi vel
archiepi sui ↄpositio facta fu
erit: rata ⁊ icõcissa persistat.

Idem dulmen epo.
Contingit iterdũ q' licꝫ
abbas vel prior alicuius con
uẽtualis ecclesie cuꝫ ecclesia
stica vel seculari persona sup
bis de quibus inter eos ↄtro
uersia vertitur coram delega
to vel ordinario iudice transi
gat: capitulũ' tñ eandẽ trãsa
ctionẽ nitit reuocare. Uñ qr
nos cõsulere voluisti. t. r. q' si
abbas vl' prior a capitulo suo
d ratibitiõe lr̃as hũerit: tran
sactionẽ quam fecit: si fuerit

cassellas i fi. ⁊. xxiij. q. iiij. sic illic. ⁊. j. d reꝝ pmut. ad qð
nes. Sꝫ ↄ̃. j. q. ij. quãpio. ⁊. ↄ̃. d pac. cũ pridem. ⁊. c. pa-
ctiões. ⁊. j. e. constitutus. ⁊. j. d reꝝ pmu. ad qões. ⁊. c
vlti. ⁊. xvj. q. vij. dcimas quas. ⁊. xij. q. ij. i ecclesiastico
⁊. j. q. j. placuit. ⁊. j. e. sup eo. So. in spũalibus trãsactio
ppzio sũpto voca
bulo iteruenire si
põt: vt aliqd tpale
det p spũali: qr si-
moniacũ eẽt: ⁊ sic
intelligunt ↄ̃ria h
signata qð dicunt
due pme ↄcordan
tie d seruo ordina
to: q' ibi põt inter
uẽire trãsactio, nõ
est veꝝ qr ibi non
dat tpale p spũali
quia licꝫ det ne re
uocet i seruitutẽ:
nil dat p ord' e nec
aliqð spũale emit:
sꝫ emit libertas et
seruitium corpale
dimittitur vt liber
posst mistrare: qð
lꝫ. xxxvj. q. j. de ra-
ptoribus: sicut dr̃
emitur fra vt ibi
edificet ecclia: qð
lꝫ quia non dr̃ p-
pterea emi eccliaꝫ
vel simonia cõmit

a ℭ Rei turpis. Rei tur-
pis nulla est obligatio. ff
mat. non remunerandi.
§. rei turpis.

b Sicut graue. si vacuum. Ergo licet postea reperiant
instrumenta: nõ tamen lis restaurabitur. C. de trans.
sub ptextu. ⁊. j. de re iudi. inter monasteriuꝫ. ⁊. c. se.
Ar. ↄ̃ de iud. licet. ⁊ insti. de inuti. stip. circa prin. Su
per h ita notabis: est petitio specialis generalis ⁊ indefinita:
Specialis: ⁊ hic trãsactio specialis non obest in alijs speciali
bus. C. de age. cũ geminiano. Hic trãsactio generalr̃ restrin
gitur ad hoc de quo spãliter actũ est. ff. e. q cu. tu. §. j. ⁊. C. e. ti.
si de certa. Generalis. hic generalis transactio non restringi-
tur. C. e. sub ptextu. Hic spãlis trãsactioni in vno capitlõ ñ im
pedit pcessum alioꝝ. C. e. l. pe. Indefinita: hic generalis trãsa
ctio rigore iuris tenet sed replicatione doli rescinditur. ff. de
pac. tres fratres. ff. de admi. tu. lucius. §. tutor. Hic indefinita
vt specialis transactio in alijs non obest que in iudiciũ de
ducta nõ sunt. C. de iudi. licet. R.

c ℭ Habitoꝝ. Arg. nouissima pacta dũtaxat valere. C. d pac.
pacta. ⁊. ff. e. si vnus. §. pactus. ⁊. ↄ̃. de rescrip. certi in si.

d ℭ Obtineat nisi dolo transactio talis sit extorta. qr tũc nõ
valeret. C. e. sub pretextu. ff. de pac. emptor. §. lucius.

e ℭ Notionis. facte cum cause cognitione. vt dicitur. ti. proxi.
c. ij. ⁊. c. proximo.

f ℭ Auctoritate. Nota q' si trãsactio vel pactũ ab initio inuali
dũ sit p ↄfirmationẽ pape sumit vigorẽ. vt h. ar. ↄ̃. ti. pr. quo-
tiẽs. sic ⁊ sentẽtia q̃ nõ tenet p ↄfirmationẽ pape efficitur vali-
da. iij. q. vj. h qppe. ⁊ oĩa nr̃a facimus dicit imperator: quibᵒ
auctoritatẽ nostrã impartimur. C. de ve. iu. enu. l. j. §. sed neqꝫ
sic testm̃ oium testõrum solẽnitatem superare videtur. q' con
scientiam principis tenet. C. de testa. omnium.

g Statuimᵒ. sup dcimis. Hic est ar. q' i spũalibᵒ pt iterue
nire transactio. liiij. di. generalis. ⁊. c. ex antiqs. ⁊. x. q. ij.

ti. c. cassellas. si ob. nec dicit hoc: sed dicit q' res eccle
sie alienari nõ debẽt excepta causa captiuoꝝ vt ibi di-
citur: sed nõ dicitur transactio: sed pprie captiuoꝝ re
demptio ⁊ datur pecunia recepta d rebᵘˢ ⁊ vasis eccle
sie ⁊ redimuntur captiui: ⁊ amicabilis cõpositio põt
interuenire in spiritualibus: vt hic dixit. ⁊. j. de deci.
ex multiplici. ⁊. c. nuper. ⁊. c. dilecti. ⁊. j. e. de cetero. ⁊. c.
super eo. in fi. ⁊. j. e. veniens.

h ℭ Ecclesiastica. q. d. cũ laicis nõ possẽt talit cõponẽ
vt ex illa spũali qð ecclesijs debẽt: aliqd retinẽ possent
cũ laicis spũalia possidẽ sine piculo aiaꝝ nõ liceat. j.
d deci. phibemᵒ. ⁊. xvj. q. vij. decias. ⁊. j. de pscri. cãm
q̃. Et sic videt q' cum laicis non possit fieri ↄposit o.
vt minᵒ soluãt: nisi papa auctoritatẽ pstaret. j. de ↄfir-
vti. c. vl. tamen ppter vtilitatẽ ecclĩarũ videt licere fa
tẽ de auctoritate epi. qr sic multũ ↄsulit ecclesie. ar. j. d
his que fi. a prela. sine consensu ca. cum apostolica.

i Contigit lr̃as. Nota q' abbas simpliciter ad agẽ
dũ ↄstitutᵒ sĩn licẽtia capituli trãsigere nõ pt. C.
de transac. trãsactionis. vñ pcurator trãsigere nõ põt
etiã si haberet generale mãdatũ ad agendũ. ff. d pcu.
mãdato. Uin. dicit. q' lꝫ abbas vl' aliᵒ prelatᵒ ñ possit
trãsigẽ sĩn spãli mãdato. ad h tñ nõ pt exercẽ actioem
ff. qð cuiusqꝫ vniuer. l. vl. ar. ↄ̃ expressũ. ff. d iure deli.
nit ptor: vbi dr̃ q' ille q ñ põt alienare ñ põt rẽ i iudi
ciũ deducẽ. de h dr̃. j. d pcu. c. j. Si tñ abbas pter mã
datũ pcuratoriũ hẽat. lr̃as de rato a capitlõ ↄtinẽtes
simplr̃ q' qcqd sup tali negocio fecerit ratũ hẽbit: pt
trãsigere. vt sic notet differẽtia int lr̃as pcuratorias
⁊ lr̃as d rato. j. d reli. do. cũ dilectᵒ. vbi de h ⁊ bis idẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

vl' q dicit litteras de rato: expone vt ibi dixi .i. mādatū pcuratoriū ɔtinēs q ēt abbas trāsigere possz sup qōe de qua coraz delegato agebaf cū illa clausula: ꝛ qcqd supra his p abbatē factū fuerit: caplm ratū h̄ re pmisit alis nō valeret talis trāsactō. vt dcm̄ ē: vl' abbas habuit simplex mādatuz trāsigēdi tm̄ coraz delegato: ꝛ ita capitulū nō potat reuocare trāsactōez ex eo q nō ɔsense rat: vl dic vt in notula se.

a ¶ Annis. Hoc iō dicit: quia si transactio fiat, secūdū formā iurȝ: post q̄driēniū rescindi n̄ pōt an̄ vō pt: si ecclia pbaret se lesā .j. de i ite. resti. req siuit. ali.s n̄ pt venire ɔ̄ trāsactōem ēt stati. C. de transac. q̄ȝuis. ꝛ h̄ȝ hoc supple maxīe: qa idem eēt si nō fuisset suata: ꝛ hoc innuit littera q̄ dicit capitulū ac si n̄ cōsenserit i eā: nō potest reuocare: quasi diceret: nō poterit eā reuocare tā q̄ȝ nō ɔsenserit: qa ɔsensit cedēdo litteras de rato: vel poti9 ɔsentit eā obseruādo. Si.n. abbas nō hēbat mādatū de transigēdo: stati debebāt ɔ̄dicere monachi: ꝛ iō cū ipugnare nō pn̄t q̄si nō ɔsenserint: ꝛ q dicit aliq̄t ānis: supple maxime: qꝛ idē ē ac si semel ɔsenserit .j. de arbi. p tuas: vn̄ de iure cōi non pōt reuocari: ȝ p in integruȝ restitutionē si nō fuit aliquot ānis i. q̄ttuor suata ꝛ hec expositio pbatur. C. de tēp. i itegrū resti. l. vlt. vbi habes q ois restitutio tā maioris q̄ȝ minoris infra q̄driēniū deberet fieri: ꝛ hoc ē ɔ̄ opinionē illoꝝ q dicūt q restitutio semp ē dāda ꝛ añ q̄driēniū ꝛ p9 ꝛ q̄ncunq̄ȝ: ar. illius aduerbij semp ꝛ .j. de in inte. resti. c. i.

b ¶ Constitutus. prestita .i. iuramento quod non fuit obligatoriū: qꝛ sup re illicita ꝛ ɔ̄ leges ꝛ canones C. de leg. non dubium ꝛ .xxij. q. iiij. inter cetera. ꝛ .j. de iureiu. tua ꝛ .s̄. ti. proxi. c. vlti. ꝛ ff. de pac. iuris gentium §. ȝ ꝛ siquis ver. ꝛ gn̄aliter quotiens pactuz a iure cōi ꝛc. vel proprie intelligitur: qꝛ eque punif trāsgressor fidei vt iuramenti: ꝛ .j. de fideiuss. peruenit. ꝛ .j. qō me. cā. ad aures. Item ar. q si non tenet principale nec accessorium. fi. .j. de fo. compe. si diligenti. ꝛ .j. de fi. instru. inter dilectos. Ar. ɔ̄ q accessorium tȝ sed non principale .j. de iureiu. debitores.

c ¶ Audiatis. Sed cū sit trāslatio simoniaca: q̄re nō d̄ ponif: imo ɔ̄ iuramētū siue fidē suā audif. Dicas q d̄ grā tm̄ audif ad pstinā cāȝ: qꝛ de iure deponi debuit: cū ipe ɔfiteref peccatū suū ꝛ turpitudinē suā: imo audiri nō debuit ɔ̄ factū suū ꝛ turpitudinē suā .j. de ɔces. pbē. cuȝ sup. ꝛ .j. de dona. iter dilectos. Sȝ vl' obstare huic exceptō doli: cū vterq̄ȝ i culpa fuerit volēdo suare trāsac. ff. de do. excep. apud celsū. §. marcellus. Preterea i pari cāu turpitudinis potior ē ɔditio possidentꝭ. ff. de ɔdi. ob tur. cām. l. si ob turpeȝ. §. porro. So. vterq̄ȝ de iure cōi puniri dȝ: ȝ de iure poli audif vt quod prauum ē corrigaf .j. de re. iudi. lator. ꝛ c. cōsanguinei .j. de collusi. c. i. ꝛ cām pstitit dispēsationi: ne aliter de dolo suo dānū alt vō ɔmodū sentiret: ꝛ iō nō admitteref hec exceptio doli: qꝛ alius remāeret i dolo ꝛ i simonia: et pter hāc rōnem ɔ̄ exceptōem doli nō daf replicatio vt in. §. marcellus.

d ¶ De cetero ex ordinariū .i. delegatū sic iiij. q iij §. spacium ver. ei autem.

e ¶ Cōtraria. qꝛ si esset ɔ̄ria iuri nō toleraref .s̄. de elec. sacrosan. ꝛ .s̄. de of. dele. siqñ ar. .s̄. ti. pri. accepim9. ꝛ c. cum clerici ꝛ .j. de collu. audiuimus ꝛ .s̄. de maio. ꝛ obe. dilecti. si aūt ɔsona sit iuri: tȝ .s̄. e. statuimus. ꝛ .j. e. sī eo i fi. Et pōt itelligi qō dr̄ hic: qñ de puisiōe ipius iudicis ex officio suo sine aliq̄ pactiōe pliū statutū fuit factū ꝛ iusta cā iteruenie̅te: alias simoniaca eēt .j. de pben. nisi. ꝛ talis ɔpositio psonalis erit: nec trāsit ad successorē illi9 q soluit .j. eo veniēs. ꝛ c. pdicto: nisi cēt: qꝛ cēsualeȝ ecclesiaz ɔstituere nō potuit .j. de cē. phibem9. nisi facta fuerit de auctoritate epi: vt dicit i fi. Vel dic q hoc. c. locū hȝ cū vna ecclesia agit ɔ̄ aliā de subiectōe vel p aliquib9 iur. b9 corā delegato: ꝛ ɔpositio ide fiet coram delegato: ꝛ quod dixit infra cui preest. i. imperator.

f ¶ Ex litteris. patrocinabaf p h̄ iuri suo tacitē renūciare videbaf. qui .n. sciēter patrocinaf petēti rē suā: sibi piudicat vt hic ꝛ ff. de inoffi. testa. l. vlt. secus si ignoranter. ff. de rei ven. inter offm̄. ꝛ C. de rei ven. re tua. ꝛ C. de prescrip. lon. tēp. nec petentem.

g ¶ Testis script9 i istrumēto trāsactōis ꝛ n̄ i cā i q̄ patrocinabaf: qꝛ ꝛ testis ꝛ aduocat9 i eadē cā eē n̄ dȝ .ij. q. vi. statuēdū. Sȝ q̄rif: an ob h̄ solū q testis iscript9 fuit possit petitōe repelli. Vr̄ q nō: qꝛ nō ob h̄ iuri suo renūciare itelligif. ff. d̄ pi. ac. cai9: ȝ ibi ignorabat qd ɔtinebaf i testō qō signauit cai9 cuȝ ānulo suo: sec9 si auctē pstitit ff. d̄ pig. fideiussor. §. pr̄ seij. ꝛ h̄.

h ¶ Trāsact'o. i. amicabilis ɔpositio .s̄. c. pri. i fi. ꝛ c. statuim9 ꝛ .j. c. pri. i fi. alias trāsactio ppe de re spūali fieri nō pōt .s̄. c. constitutus: ꝛ .j. c. pri qꝛ quid simoniacum esset.

i ¶ Impetrauit. ɔtra ipm .r. ɔ̄ quē fuerāt aduocatus.

k ¶ Inficiaref. ꝛ ita ex ɔfessiōe cōuincif: qꝛ ɔfessus i iure pro ɔuicto hēf .j. de ɔfes. c. i. ꝛ vlt. ꝛ C. e. ti l. vna. Ex duob9 .n. debet iste succumbere: qꝛ pstando auctoritatem trāsactioni iuri

aliquot ānis[a] seruata: caplm ac si nō ɔsenserit in eā n̄ potit reuocare.

Idē abbati d̄ strat. ꝛ priori sancti eusebij.

Constitut9 in nostra psentia .g. clericus sua nob assertōe mōstrauit q cū inter ipm ꝛ a. clericum sup capella de stratis ɔtrouersia emersisset. tandē p trāsactōem sopita fuit: ꝛ lȝ hincide de fide prestita[b] firmata fuisset: ea tn̄ psat9 a. suare r̄cusat. Qꝛ igif huiusmodi trāsactōes spēm ɔtinēt simonie. mādamus q̄tenus reuocata trāsactōe in irritū causam audiatis[c] ꝛc.

Idē carnot. epō.

De cetero noueris: q cuȝ aliqs ad extraordinarium[d] iudicē litteris impetratis cū aduersario suo cōponit p9 modū in ecclesia de qua agif ius aliquod habiturus: si ɔpositio n̄ ē iuri ɔ̄ria[e]: non ē la loci epō reprobāda: sed cēsus absq̄ ep̄ali auctoritate cui preest ecclesie sub hoc pretextu soli tus vitam eius qui soluerit n̄ excedit.

Idē ebora. archiepō.

Ex litteris vestris accepimus q cum olim iter .r. ꝛ a. clericos sup ecclesia vulter. coram te frater episcope qui iudex fueras delegat9 auctoritate .g. qui tunc eidem .a. patrocinabatur[f] in causa: ꝛ testis[g] inscriptus fuerat: transactio[h] facta fuisset: postmoduȝ .g. se mentiens clericum cū nōdum esset in clericum tonsuratus super eadeȝ ecclesia tacito de transactione litteras nostras impetrauit.[i] Cū autē idem .g. nō ificiaref[k] se trāsactōi iterfuisse ꝛ nōdū fuisse

suo renũciauit: ꝛ qꝫ mendatiũ dixit ĩpetrãdo ꝛ veritatẽ occul
tãdo: merito ergo silentium ei imponitur.
a ¶ Tõsuratũ. sꝫ postmodũ tõsurã accipit: nõ ꝓfuisset ei: ar.
s. de rescrip. cũ adeo. principium. n. in talibus cõsideranduꝫ
est s. de elec. dudum. vbi de hoc. ꝛ. i. q. i. principatus.
b ¶ SUp eo. super re sa
cra. hic euidẽt pꝫ
ꝙ de re sacra siue spũa
li trãsactio iteruenire po
test. s. e. cõstitut⁹: ꝛ. j. e. pre
terea: ꝛ. c. ex pte. neqꝫ pa
ctio. s. de pac. pactiones.
ꝛ. c. cũ pdem ꝛ duob⁹ se
quentib⁹. c. vt dictũ est:
ꝛ. s. e. statuim⁹: vt detur
tpale ꝓ spũalibus. j. de re
rũ pmu. c. vlti. sꝫ si spũa
le detur ꝓ spũali: bene tꝫ ꝛ
valet talis pmutatio seu
trãsactio. j. de rer pmu.
ad qões. sꝫ si tm̃ detur
spũale: vel rem ittatur ꝓ
alio spũali. Sꝫ distigue:
vtrũ agat de re ẽt spũa
li que petat tanq̃ bñfici
um: an tanq̃ ꝓprietas.
si agat super bñficio: vt
aliquis recipiatur ad bñ
ficiuꝫ ecclesie vel q̃ztum
ad ꝓlationes: tunc nulla
põt iteruenire transactio
ꝓpter: ꝛ hoc notauit duꝫ
dixit ecclesiastico i litigi
uꝫ deducto: qꝫ simonia
cum esset: ꝛ qꝫ talis titu
lus non habetur ex trãs
actiõe: sed p canonicã in
stitutionẽ. j. de isti. ex fre
quentibus. ꝛ. s. de renũ.
admonet. ꝛ. xvi. q. vij. nullus ọ̃o. ar. ff. de deci. herẽnius. Si
vero res sacra siue spiritualis i litigium deducatur tanq̃ pro
prietas: tunc bñ potest iteruenire transactio: puta due ecclesie
siue duo epi litigant super aliqua ecclesia vel aliquibus: quia
alter dicit illas sibi subiectas: alter negat q possidet: ibi põt i
teruenire transactio: qꝫ ꝛ pmutatio. j. de rerum permu. ad que
stiones. vt si vnus haberet vnam ecclesiam ꝛ alter aliam per
transactioneꝫ: vel qꝫ vnus episcopus aliqua spũalia in eccle
sia pciperet: ꝛ alius alia. hoc totũ põt fieri p trãsactionẽ. sic ẽt
põt itelligi. s. e. statuim⁹. potuit fieri diuisio decimaꝝ iter ptes.
Quedam tñ sunt in quibus non admittitur transactio seu cõ
positio: vt. j. e. c. vlti. vbi de hoc.
c ¶ Dato. Transactio non procedit vel nõ fit nisi aliquo da
to vel retento vel promisso. vt hic dixit. ꝛ. C. e. ti. transactic. qui
n. transigit: quasi de re dubia ꝛ lite icerta neqꝫ finita transigit
ff. e. l. i. Et iõ dixi dubia ꝛ etiã lite incerta: qꝫ credit se hr̃e bo
nã cãm: alioquin si euidens ẽẽt calũnia: nõ tꝫ transactio. ff.
de condi. ide. in sũma. i. rñ. Neqꝫ ifinita iõ dixi: qꝫ si finita ẽẽt
cã per sniãm a qua nõ ẽẽt appellatum postea nõ tꝫ transactio
ff. de condi. inde. eleganter. §. si post rẽ iudicatam.
d ¶ Simonie s. e. constitutus. ꝛ. j. e. preterea. ꝛ. c. se.
e ¶ Amicabiliter. s. e. statuimus. ꝛ. c. decetero. ꝛ. j. e. c. proxi. ꝛ.
j. de deci. ex multiplici. ꝛ. c. nuper.
f ¶ Canonib⁹. q ꝓhibent illicitas pactiões i spũalib⁹: vt. i. q

tonsuratũ[a] cuꝫ lr̃as istas obti
nuit ei sup pdicta ecclia silen
tiũ duximus iponẽdũ. Idem.

SUper eo qd quesiuisti. vt
de ecclesiastico bñficio in
litigiũ deducto possit fieri trãs
actio: tale dam⁹ responsum: ꝙ
trãsigi sup re sacra[b] ꝛ litigiosa
nõ põt: eteniꝫ res sacre: vt pos
sideant aliquo dato[c] vel reten
to seu ꝓmisso spẽm credimus
habere simonie[d]. alsͣ si gratis
ꝛ amicabilit[e] int se litigiãtes
cõponãt sacris canonib⁹[f] ne
quaq̃ dicim⁹ obuiare.

Idẽ abbati de strapbor. ꝛ pri
ori de febi.

VEniẽs ad ap. se. clemen
tiã magister gu. de fa
uillis sua nobis isinuatõe mõ
strauit ꝙ mõachi maioris mo
nasteriũ terras in parochia sã
cte. m. de marchia excolunt: ꝛ
ab eadẽ ecclia coloni eoꝝ oia
ecclia stica tã necessaria[g] ꝙ vo
lũtaria suscipiũt sacramẽta: ꝛ
si eidẽ ecclie decimas soluer
cõdicũt: ꝛ infra arbitrãt autẽ
se posse tueri eiusdẽ trãsactio
nis ptextu inter pfatos mona
chos ꝛ quẽdã sacerdotẽ mẽo
rati gu. pdecessorẽ facte. vt de
duab⁹ carruatis tre qs i dñio
suo monachi tenẽt tertiã tãtũ
decimaꝝ ptẽ exoluãt: ꝛ. j. Mã
dam⁹ q̃ten⁹ nisi pfati mõachi
trãsactõem[h] pscriptam aucto
ritate ap. cõfirmatẽ[i] esse docue
rint: cũ alsͣ int persõas facta
poti⁹ ꝙ inter ecclias videatur
ne pacta iter alios[k] acta aliis
obesse patiamur ipsos[l] ꝛ agri
colas decimationes ex qbuli
bet reb⁹ ꝓuenientes: ꝛ ex inte
gro[m] ꝛ aliarum quas illicite de
tinuerant iustam estimationẽ
restituere eidem ecclesie com
pellatis. Luci⁹. iij. ormeñ.
episcopo.

PReterea qñ int laicos ꝛ
viros religiosos de pre
sentatõe alicuius ecclesie que

i. eos. ꝛ. q. iij. siquis prebendas cum suis concor. ꝛ. s. ti.
proxi. c. si.
g ¶ VEniens. necessaria. Quedaꝫ sacramenta sũt ne
cessaria: quedam voluntaria. hec distinctio põi
tur. i. q. i. §. notandum est. Sacramenta necessaria sũt
ista: baptism⁹ cõfir
matio penitentia
vltima vnctio cor
pus xpi. Et ideo di
cuntur sacramen
ta necessaria vel
necessitatis: quia
sine istis homo sal
uari non potest si
ex contemptu oliꝫ
mittuntur: ꝛ habe
beri possunt. Sa
cramentum vero
baptismi in neces
sitate a quocunq̃
potest recipi: dum
modo in forma ec
clesie conferatur.
s. de sum. tri. c. i. in
fi. ꝛ de con. di. iiij.
aliquodam ꝛ etiã
penitentia. Nam
confiteri possum
cuicunq̃ in neces
sitate iuxta illõ cõ
fitemini alterutruꝫ
peccata vestra. sa
cramenta vero vo
luntaria sunt illa
que omittere non
est peccatum: que
dignitatis sacramẽ
ta dicuntur: vt in
§. sed notandum
vt sunt ordines q a dignioribus conferuntur. i. episco
pis: vel quia non nisi digni ad ordines assumẽdi sũt.
Item matrimonium ꝛ sine huiusmodi sacramẽtis pos
sumus saluari. xxij. q. iij. §. vlti. ad fi.
h ¶ Transactionem. i. compositioneꝫ. j. e. statuimus ꝛ
j. de decimis ex multiplici. vbi similis est compositio:
vel proprie tenetur.
i ¶ Confirmatã. Sed nunqd cõfirmatio pape trãsactiõ
nẽ psonalẽ facit realẽ: vt sic imutet eius substantiam.
Videt ꝙ sic qꝫ auctoritas pricipis facit qñqꝫ ex nudo
pacto actionẽ dari ꝛ auctoritas legis hoc facit: ar. ff. de
pac. legitima. ꝛ qd cõfirmat dat. ff. de ver. sig. l. lege ob
uenire. ꝛ pnceps vnit duas res i vnã naturã. C. commu
nia de l. l. iij. Ar. s. xij. di. pcepitis. ꝛ. j. de cõfirma. cuꝫ dile
cta. ꝛ. c. vlt. Dic ꝙ hec trãsactio ab initio q̃ztũ ad itẽtio
nẽ trãsigẽtiũ fuit realis. sꝫ sacerdos ille hoc facere nõ
poterat sua auctoritate. nec successorẽ poterat obligar
sine auctoritate supioris. ar. s. e. decetero. ꝛ. c. ptigit. si. ha
bes. j. de cõfir. vti. c. penul. ꝛ ita cõfirmatio pape facit re
aleꝫ trãsactõeꝫ q q̃ztum ad ipas psonas psonalis erat
si ex certa scia hoc fac: qꝫ põt facere ꝙ illa q nulla ẽ fit
aliq. ar. xvi. q. i. c. vlti. ꝛ. j. de his q fi. a pla. cum aplic. ꝛ
plus est de nihilo aliqd facere. qꝫ de aliquo aliud ar.
de con. di. ij. reuera. ar. C. de rei vx. ac. l. vnica circa pn.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

b Inter alios.sic.ff.ꝺ pac.ſi vnꝰ.§.itē ſi experiar.in ſi.et ita pactū pdeceſſoris ñ obligat ſucceſſorē.ar.j.ꝺ pcar.ij.licet ꝯfeſſio in f alias pſonas ñ nocet alijs.ij.q. v.iterrogatū.j.de adul.ſignificaſti.Sꝫ nūqd ille ſacē dos poſſet reuocare talē trāſactionē.aliqꝫ ꝯfirmeꝭ a pa pa:cū ſit pſonalis. ar.ꝙ ſic.xxxv.q.ix ꝙ qs.ꝛ.c.qſqs.ꝛ.j ꝺ re.ec.nō ali.ſiqs pbꝛoꝝ.Credo ꝙ lꝫ ſit pſonalis tranſa ctio.ipſe tñ q̃ꝫdiu vixerit nō poterit reuocare:ſicut nec monaſteriū eā poſ ſet ꝛuocare.j.ꝺ de cimis ex multipli ci.niſi p in itegruꝫ reſti ſi ecclia eſſet leſa.ꝺ in ite.re.c.j.

l Ipſos.ſ.mona chos de parte ſua. j.ꝺ.deci.tua nob.ꝛ colōꝰ ꝺ ſua vt ibi.

m Integro.ſic.j de ꝺci.cū hoies.ꝛ c.tua nobis.

n Preterea.trā ſigiꝭ.ppꝛia auctoritate.

o Nullā.imo ēt aucte ſuperioꝝ ñ poſſꝫ ꝺ nouo ꝯſti tui cēſualis iſta ec clia:nec vetꝰ cēſuſ augeri.j.ꝺ cē.phi bemꝰ.ꝛ.c.ſciētes.

dicat.j.de cōfeſ.cū ſup.ꝛ.c.vl.vbi de h. Et intellige ꝙ p ſindi cū ꝯfeſſi ſūt:qꝫuis dicat hic fratrū ꝯfeſſione:nec reuocauerūt

x Iniqtatē.ſ.ſimoniacā.ꝺ.c.pr.ꝛ.c.ꝯſtitutꝰ.ꝛ.ꝯfeſſionem.

y ꝺ.de pac.cum pridem.et.c.pactiones.

Ex parte tua.Caſus Quidā greci furtiue recipiebant ſa cros ordines a non ſuis epis.qdā ēt celebrabāt in eccl'ijs interdictꝫ:nec volebāt obedire latinis. Et qdā alij greci ꝛ latini epi ꝯſecrationes celebra bāt i epatibꝰ alioꝝ ꝛ de cimas pcipiebāt ibidem in eoꝝ piudiciū ꝛ graua mē.Itē qdā laici ꝛ greci ppas vxores aucte ſua dimittebāt:ꝛ alias ill'vi uētibꝰ recipiētes.Et qui daꝫ alij abbatias ꝛ eccle ſias cū hoibꝰ eccliaꝝ de tinebāt:ꝛ in alijs plꝛibus excedebāt vt in integra. Sup his exceſſibus car dialis ꝯſuluit papā:q̃liꝭ eēt ꝯ iſtos agendū:ꝛ ipſe hic rñdet put ſequitur.

ſtiōe ſboꝛta trāſigitᵘ ita ꝙ pñ tationē laicꝰ obtieat:religioſi vo nouā vl maiorē pcipiāt in ecclia i q̃ pꝰ nullāᵒ vel mioꝛeꝫ bēe ꝯſueuerāt pōtionē an hꝰi trāſactio teneat q̃ſiuiſti.Cuꝫ igiꝭ ipa pactio ſimoniacaᵖ me rito videaꝭ reſp.ꝙ de iure nō tenet:nec ex ea religioſi vllū debent cōmodum obtinere.

Celeſtinus.iij.

PReterea q̃rto loco qꝺ ta lis acceſſit ꝙ qdā cella eximi voluit a ſubiectiōe q̃ matrici domui tenebaꭍ.ꝛ infraᑫ.Frēs illiꝰ celle ſe ꝯfitētesʳ i iure illi domui q̃ndā fuiſſe ſubiectos referebāt qōneꝫ oliꝫ ꝺ hac ſb iectiōe fuiſſe motā ꝛ trāſactō ne ſopitā:eatenꝰ vt q̃ndā ānu atim cenſumᵗ eccleſie matrici reddendo eēnt a ſubiectioneᵘ pncipalis domus exēpti:ꝛ.j. Prioꝛ cōſequenter p maiori eccleſia pponebat:ꝙ de ſpūa li ſubiectiōe trāſigere nō lice ret.Rñdemus igiꝭ ꝙ ex pdi cta fratꝝ ꝯfeſſiōe ꝯ eos ſnia p cedē debeat:pſertiꝫ cum illa tranſactio lꝫ nobis de illo qꝺ celle determinate reddere te nebaꭍ:cōſtare nequerit:iniq tatemˣ cōtinuiſſe putetur.

Inno.iij.j.tituli ſcē praxedis preſbytero cardinali.

Ex pte tua:ꝛ.j.Poteris ad ꝯponēdū inꭍ ponē ptes tu as:ꝛ iꭍdū aliqd ſeueritatiᵃ de trahē put ſtatu ipij ꝛ excedē tiū mltitudieᵇ puidē ꝺlibatō ne pēſatꝫ viderꝫ expediꭍ:exce ptꝫ nimiꝝ cāibꝰ q ꝯpōi ſſeu di ſpōis remediū ñ admittūt:vt pote ꝯiugij ſacꭍmᶜ qꝺ cū ñ ſo lū apꝺ latīos ꝛ grecos ſꝫ etiā apud fideles ꝛ infideles ᵈ exi ſtat a ſeueritate canonica cir ca illud recedere non licebit:

z Ad cōponendū.Sic enī iudex priꝰ ꝺꝫ ꝯcorda re partes:qꝫ ad iudiciuꝫ venire ſi pōt.v.q.ij.ſi pri mates.ꝛ.xc.ꝺ.ſtudendūꝫ xxiij.q.vl.ſiqs membroꝝ ꝛ.q.iiij.ſic illic.ꝛ.j.de ſi mo.querelam.

a Seueritati.q̃nqꝫ enī detrahendū eſt ſeuerita ti:vt maioꝛibus malis ſa nandis charitas ſyncera ſubueniat.l.ꝺ.vt conſtituetur.vt ibi ſaluti nil ꝺtrahebatur.humilitati poſteriores doctores ali quid addiderunt vt ibidem dicitur.

p Simoniaca.cū nō liceat trāſigere ꝺ re ſpūali inꭍ uētu pecunie vt dcitū ē.ꝺ.e.ſup eo.ꝛ.c.ſtatuimꝰ.ſi.ꝺ.ꝺ pac.cū clrici.j.e.c.pr.qꝛ iuſpꝛonatꝰ eſt ſpirituale.

q Preterea.eximi.ꝯtēdendo in iure:ꝙ nō debeat ſubeſſe non priuilegium allegando.lau.

r Confitētes.ſimilē ꝯfeſſ.oēꝫ habes.j.ꝺ excep.cū ve nerabilis.ſꝫ illa eis nō obfuit:qꝛ excipiēdo h fecerit.p hāc ꝯfeſſionē fūdata fuit intētio alteriꝰ partis.Pote rant ſic rñdere:olim fuit qō de ſubiectiōe:ſed iſta fuit tranſactione.i.amicabili cōpoſitione terminata.

s Cenſuꝫ.q.ſ.cēſus lꝫ eſſet recognitio debite ſubie ctionis.vt.j.ꝺ cēn.ois aīa.ar.xxviij.q.ij.eleutherius. non tamē debuit hic trāſigi.Inno.videtur ꝙ non po ſit eximi:ſicut nec epiſcopus pleno iure eximit etiam eccleſiam.j.ꝺ.dona paſtoralis.ſꝫ ſi gratis vellet quis eccliam ſibi ſubiectā non per tranſactionem eximere: bene poſſet remitere quicquid iuris hꝫ i ea:retinēdo etiā pēſionē annuati ſoluēdā maiori ecclie:nec eſſet ſimonia.j.de relig.do.ꝯſtitutꝰ.ita tñ ꝙ illi ꝺ cella de berēt obedientiā ꝛ reuerentiaꝫ matrici domui.j.de cē.cū venerabili.qꝛ ſine capite eſſe nō debet:qꝛ in h ñ poſſet maior ecclia illos eximē.xciij.di.nulla rōne.

t Subiectiōe.ñ poſ.at h allegari pſcriptio:qꝛ ꝯ ſbie ctionē ñ currit pſcriptio.j.ꝺ pſcri.cū nō liceat.ꝛ qꝛ ma lā fidē pſumebanꭍ bēe ppter cōfeſſioneꝫ propꝛiam.

u Cōfeſſiōe.i iure facta ꝛ corā iudice ſuo.j.ꝺ iud.at ſi clrici.ꝛ.ff.ꝺ interog.act.noluit.ꝛ ita ꝯfeſſio.ꝯ ſe piu dicat.

b Multitudie.qꝛ qꝺ peccaꭍ a pplis:trāſire ſolꝫ ſultū.j.q.vij q̃nēa pplis.ꝛ.xxiij.q.iiij.nō pōt.ꝺ.ꝺ tē.oꝛ.ſine.ꝛ cum mltitu dine peccātū magꝫ docēdo qꝫ iubēdo agēdū ē.ſeueritas aūt exercēda ē i pctā paucoꝝ.xliiij.ꝯceſſatiōeſ.j.ꝺ cle.ex.mi.latōes

c Sacꭍm.Sic pꝫ:ꝙ i mꭍimōio ñ hꝫ tranſactio ſeu ꝯpoſitio locū vt ꝯ mꭍimoniū aliqd ſtatuaꭍ cū ſit ſtatutū a dño i padi ſo qꝛ quoſ deꝰ ꝯiūxit hō ñ ſepet.vt.xvj.ꝺ.deide oppōiꭍ.ꝛ.ꝺ.ꝺ trāſa.inꭍ copalia.ꝛ.xxij.q.ij.an ꝙ.ꝛ.c.quoſ deꝰ.ꝛ cā mꭍimōia hs p arbtrū tractari ñ pōt.j.ꝺ in ite.reſt.cā in fi.ſꝫ p iudices diſcretos q ptāteꝫ hēant iudicādi.j.ꝺ ꝯſan.ꝛ affi.ex lris i fi. nec diſpēſatio locū hꝫ.vt dic h.Sꝫ ꝯ vi:qꝛ circa mꭍimoniuꝫ diſpēſat.xxxv.q.iij.qdā lex.ꝛ.c.qꝺ ſcripſi.ꝛ.q.viij.ꝺ gdibus. Dicas i mꭍimonio circa gdꝰ ꝯſtōne cāonica inꭍ dictoſ diſpē ſatio adhibeꭍ ex iuſta cā:vt ſimil' remaneāt.i quo caſu loquūꭍ ꝯria.Circa gdꝰ.l.dina.phibitos:vl mꭍimonia legitime ꝯcta ſepareꭍ:nulla diſpēſatio adhibeꭍ ab ecclia.ꝛ ꝺ tali diſpēſatio ne h intelligiꭍ.Nā vt pꝫ in integra:qdā vxores legitimas di mittebāt:ꝛ aliaſ ducebāt.cū illibꝰ ſilis diſpēſatio adhibeꭍ:vt ſic remāeat cū ſcdis:ꝺ.gdibꝰ dina lege phibitꝫ hēs.j.ꝺ re.ſpo. lraſ.Hodie xo ꝺ facili ñ diſpēſaret ecclia circa ꝯſāgnitatē cū vſqꝫ ad q̃rtū gdū reſtricta ſit copl'a ꝯiugal.j.ꝺ ꝯſā.ꝛ affi.ñ ꝺꝫ

d Et fideles.xxvj.di.deide opponiꭍ.ꝛ.xxviij q.j.p totuꝫ.ſꝫ apꝺ fideleſ ñ ē ratū qn poſſit ſepari altro veiēte ad fidē catho licā i iſidelitate reliq remanēte.j.ꝺ diuoꝛ.q̃ꝫto.ꝛ.c.gaudemꝰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

De postulan[do]

In his vo sup qbꝰ ius ñ inuenit expssū pcedas eqtate[a] seruata: sp in hūaniorē[b] ptē ꝺclinādo: fm ꝙ psonas ⁊ cās[c] loca ⁊ tpa postulare videris.

De postulando.

Ex concilio lateranensi.

Clerici i subdiaconatu ⁊ sup in ordinibꝰ quos minoribꝰ stipēdijs[d] ecclesiastici sustētent: corā seculari iudice aduocati in negocijs secularibꝰ[e] fieri nō psumāt: nisi ppaꝫ cāꝫ vel ecclie sue fuerint psecuti: aut p miserabilibꝰ forte psonis q ppias cās administrare nō possūt.

Inno. iij. ꝯpostella. archiepo.

Ex pte tua nob fuit ppositū: ꝙ qdaꝫ canonici regulares nō solū in ecclasticis verūēt in forēsibꝰ causis psumūt aduocati officiū exercē: Cūqꝫ obijcit eis ꝙ nō debēt eē forēsis vel ecclastici[f] negocij susceptores vl executores nisi forte id monasterij exposcat vtilitas abbate nihilominꝰ impāte[g] ad suā pponūt insolentiā excusandā ꝙ capl'm illō p qō pdcā phiberi videt: de monachis nō ꝺ canonicis regularibꝰ loqt maīfeste: vñ cō. t.t.r. ꝙ idē iudiciū[h] de cāonicis regularibus quod ⁊ de monachis qtuꝫ ad supradcā credimꝰ obseruandum: lꝫ de mōachis in cāone spāliter sit expressuꝫ.

Grego. ix.

Quū sacerdotis sit officiū nulli nocere[i] oībꝰ autē velle

a Equitate. quā iudex semp p oculis dꝫ habē. ff. ꝺ eo qō certo loco ꝙ si ephesi in fi. Et ita vꝫ ex eo qō dicit in qbꝰ ius nō fuerit expssū pcedas eqtate ⁊c. qō ius semp sit pferedū eqtati. Ar. ꝯ. C. de iudi. placuit. Sꝫ potes intelligē illud de eqtate scripta q dꝫ pferri rigori iuris: hic ꝺ eqtate nō scripta q tc solū seruāda ē: cū ius deficit. hō vbū sūptū fuit ꝺ lege illa. ff. de aq plu. ar. in sūma. §. idē varꝰ. i fi. Sic dꝫ de ꝯsuetudie q huat: cū deficit lex. i. di. consuetudo. et vbi ius scriptuꝫ nō ē: ꝺ silibus ad silia est pcedendū. ff. de legi. nō pñt. ⁊. §. de re iudi. in causis et. j. de sta. regu. sup q dā in fi. et c. recolentes. et ꝯ. de rescri. int ceteras. et ꝯ. de trāsla. int corpalia.

b In hūaniorē. quia semp debemus pniores eē ad asoluenduꝫ. qꝫ ad ꝯdēnandū. ff. ꝺ ac. et ob. arrianꝰ. et. ff. de pe. respiciendū. et. j. de pba. ex litteris. et. xxvj. q. vij. tēpora penitudinis. et pmptiores ad misericordiaꝫ qꝫ ad rigorē: qꝛ meliꝰ ē prestare causas p misericordia qꝫ ptēdere inclementiā. lxxxvj. di. non satis. ad fi. post me. colū. meliꝰ est pro veritate pati supliciū: qꝫ p adulatione beneficiū. xj. q. iij. nemo peritorꝫ. ⁊ sñia que misericordiā vetat fugienda est. l. di. ponderet. ⁊. xxvij. q. vlti. alligant vbi dicit ꝙ si dominus est largus: dispensator eius non debēt eē tenax. i. di. sana. et. c. q. vij. exigunt.

c Causas. in oībꝰ penis inferēdis ꝯsiderant ista qttuor pncipalr psona. pmo ꝯsiderāda ē q sit: qꝛ aliter pcedit cū maioribꝰ qꝫ cū minoribꝰ. ꝯ. de offi. del. sane. et ca. pastoralis. et. lxv di. cū beatꝰ. et. xxiiij. q. j. q ꝯ pacē. et. j. de simo. p tuas. cā ēt cōsiderāda ē. j. de vo. et vo. re. magne in fi. et. j. de accusa. cū dilectus. et. xxiij q. vl. occidit. et. ff. ꝺ fur. vex. et. xvj. q. vj. c. j. i fi. et op. ar. vj. di. testamētū. Et locꝰ ꝯsiderat in iudicijs. arg. ꝯ. de rescrip. nōnulli. qꝛ ꝯsuetudo loci attēdi dꝫ. iiij. di. erit aūt lex et. xxj di. ante trieniū. et. c. aliter. et. j. ꝺ cle. cōiu. cū oliꝫ. et tps etiā cōsiderat: qꝛ ē tēpus tacēdi et tps loqndi. xxxvj. di. §. ecce. in quo statu sit pnceps loci: vt hō dicit put statꝰ iperij etc̄. qꝛ in turbatione regni rigor iuris seruari non pōt: et ppt nouitatē gentis tēpus cōsiderat. vt. xxxv. q. iij. qō scripsi. et. j. de pꝛ. et re. deꝰ q ecclīam ppter nouitatē fidei multa ibi attēdūtur: et hoc totū hēs. xxix. di. sciendū. j. ꝺ homici sicut dignū. j. rñ. vbi ista quattuor cōsiderantur et quedam alia.

d Clerici. stipendijs. Videt q a sēsu ꝯtrario si stipēdia ñ habeāt: ꝙ possit aduocare qō vex credo ꝺ mioribꝰ i causis ciuilibus: qꝛ in criminalibus causis vel vbi de pena sanguinis agit iteresse nō debēt. j. ne cle. vel mo. sñiaꝫ. et. xxiij q. vl. his a quibꝰ. De his q sunt i maioribꝰ ordinibꝰ aliud est dicendū: qꝛ illi corā seculari iudice aduocare nō debēt: et sine titulo sunt promoti eps eis dꝫ prouidere. j. ꝺ preben. non liceat. et. c. eps si aliquem. et. c. cum fm de regularibꝰ. planuꝫ est ꝙ aduocare non dbent. j. c. proxi. quia et negocijs seclaribus se imiscere non debent. j. ne cle. vel mo. non magno. ⁊. xvj. q. j. alia est causa. c. placuit. ⁊. c. monachi de sacerdote habes. j. c. vl.

e Secularibus. imo opprobriū est clēicis si se pitos forensiū disceptionū ostēdere voluerit. C. ꝺ epi. ⁊ cle. repetita. et. C. ꝺ testa. cōsulta. p miserabilibus tñ personis pñt postulare. j. c. vlt.

f Ex parte tua. ecclesiastici. vt. xvj. q. j. monachi. c. ꝺ pñtiū. et. j. ne cle. vl' mo. si magno. opprobriū est talibus si velint videri periti forensium disceptationū. C. de testa. ꝯsulta. et. C. ꝺ epi. et cleri. repetita.

g Impetrāte. xvj q. j. monachi. ij. nō suffic vtilitas monasterij: nisi hō faciat de mandato abbatis ppter bonū obediētie. ar. ff de re. mil. l. iij. §. i bello. nec audit cop textu: ꝙ est cōiuncta psona nisi hēat spāle mandatū. leges enī de hoc loquentes intelligūtur de factis priuatorum. ff. de procu. ꝫ he psone. et. l. pōponius in fi.

b Judiciū. similis habet extētio p iterpretationē. xxviij. q. j. idolatria. sic nomē vēditionis ad alias alienatiōes extēdit. ff. qbꝰ mo. pig. vel hyp. sol. sicut. §. vēditionis. vbū alienationis ad alios ꝯtꝰ extendit: sꝫ p qs etiaꝫ dñiuꝫ nō trāsfert. j. de re. ec. nō ali. nulli liceat. sic et id qō dꝫ ꝺ simoniacis extēdit ad alios. xvj. q. vij. ad hō scripsimꝰ. ꝯ. et arbitror ꝯuēire vbuꝫ etc̄. sic et phibiti de legibus audiēdis ꝺ monachis et regularibus extendit ad prelatos seculares. j. ne cle. vl' mo. sup specula regulares canoici eqpant monachis: nisi qꝛ regule iseruiunt laxiori. j. de sta. regu. ꝙ dei timorē.

i Cum sacerdotis. nocē. ista vba sūpta fuert ex illo canone. xiiij. q. v. deniqꝫ. Ad hō autē tenet qlibet xpianus: ꝫ magis sacerdos q dꝫ velle pdesse omnibꝰ vt ibi dꝫ et hic: qꝛ qsqꝫ phibet alij iferre: qō sibi nolit fieri i. di. in prin. et. ꝯ. de ma. et obe. dilecti filij. Et ē ar. ꝙ nulli consulendum est cum alterius iniuria. xxij. q. ij. primū. ff. ꝺ cōdi. inde. nam natura. et. xj. q. iij. siquis non obediat. xxix. di. nullus. et nō debet alteri p alteruꝫ iniq ꝯditio afferri. et. ff. ꝺ re. iu. nō dꝫ et cauēduꝫ est ne pretextu nocentis innocentes puniātur. C. ꝺ his qui latro. occultauerunt. l. ij. et sancimꝰ ē nocentē ipunitū relinq: qꝫ innocentē dānare. ff. de pe. abñtē. et pena dꝫ suos actores tenere. j. de his q fi. a ma. p ca. qsiuit. et. C. ꝺ pe. sancimꝰ. Et sic pꝫ ꝙ sacerdos aduocare nō dꝫ: nec se negocijs secularibꝰ imiscere: nisi p cura miserabiliū personarum. lxxxviij. di. c. j. et per totaꝫ disti

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

prodesse: non nisi pro seipso[a] vel ecclesia sua vel necessitas immineat: pro personis con- iunctis aut miserabilibus sibi licitum est postulare[b] ⁊ infra. Clericus autem qui cõtra ecclesiam[c] a qua beneficium obtinet pro extraneis aduocatus vel procurator esse presumit: tanq̃ ingratus potest maxime si clericus sit eiusdez ecclesie: beneficio huiusmodi spoliari.

De procuratoribus.

Gre. maximo salon. epo.

Lia quidẽ: ⁊ infra Scripsisse te qbusdam comperimus ꝙ predictos viros tunc ad causam non miseris: ⁊ ideo que cum ipsis facta sũt subsistere non debere: sed et thomas sibi hoc a te dictum perhibuit: ex qua re nec presentium portatoribus[d] iudicamus esse credendum: ne de ipsis similiter diceret. Quia ergo hoc cautiores non esse premonuit[e]: instructã ꝑsonaz cuz mãdato legaliter[f] facto ⁊

a ¶ Pro seipso. Sic q̃dam sunt ꝑsone q̃ neq; ꝓ se tm̃ ⁊ ꝓ qbusdam ꝑsonis possunt postulare. iij. q. vij. §. sũt aũt vbi habes q̃ persone pñt postulare ⁊ que nõ ⁊ pro qbus: sic ⁊ sacerdos ꝓ se ⁊ ꝓ qbusdã alijs ĩ enumeãtꝰ postulare pt: ꝓ ecclesia sua ⁊ ꝓ ꝑsonis ꝯiũctis: sed nõ indistincte nisi necessitate instante: puta: q: sũt minꝰ potẽtes: vel q: nõ pñt hr̃e ita bonuz aduocatũ. ⁊ sic restringit quodam modo ad necessitatem q̃ztum ad cõiunctas personas. Que sunt ꝯiuncte persone dicitur. ff. ꝺ ꝓcur. sed ⁊ he ꝑsone. ⁊ iij. q. vij. §. sunt autẽ vers. alij enim. inter quas ꝑsonas satis credo intelligendos cõfratres suos eiusdem ecclesie: ⁊ pro coniunctis ꝑsonis posset etiaz litteras impetrare sine mandato. s. ꝺ rescrip. nonnulli ⁊ agere. ⁊ ff. de ꝓcur. pomponius in fi. dum tamen non appareat ꝯ̃ria voluntas: vt ibi dicit. ⁊ pro personis miserabilibus de quibꝰ habes. lxxxvij. disti. per totum. ⁊ lxxxviij. di. c. j. ⁊ c. episcopus gubernationem ⁊ in pluribus alijs. c. ibidem.

b ¶ Postulare. Postulare est desideriũ suum vl' amici sui in iure apud eum qui iurisditioni preest expone re vel alterius desiderio contradicere. iij. q. vij. §. sunt autem. ⁊ ff. de postula. l. j. §. postulare.

c ¶ Contra ecclesiam. Clericꝰ ḡ q ꝯ̃ ecclesiã a qua beneficium hz aduocat vel est ꝓcurator: tanq̃z ingratus beneficiũ ipsius ꝑdere dz: ar. bonũ. j. q. viij. c. j. ⁊ xcvj. di. si imꝑator. iij. q. j. nulli sicut vasallꝰ tenet dño. xxij. q v. de forma. al's ꝑdit feudum: vt in libro feudoꝝ quẽadmodum feudũ amittit. ⁊ milites rẽ publicaz ꝺ qua alunt ab omni necessitate belloꝝ defẽdãt. C. loca. milites. Sed si clericus hz bñficia in pluribus ecclesijs nũqd põt ꝑstare ꝓciniuz vni ꝯ̃ aliam. Nõ vz. i eo casu neutrã iuuet vel offendat: ar. huius. c. ⁊ xiiij. q. v. ꝺ niq;. Sed si esset ꝑlatus in vna ecclia ⁊ i alia hũisset simplex bñficium: vz ꝙ rõne prelationis posset ꝯ̃ aliã stare: ar. ff. de in ius vo. q̃situz. ⁊ iij. q. vij. §. itez si ꝯtra patrem. sic ⁊ libertus ecclesie si ꝯ̃ ipsum agat vl' testificatur tanq̃z ingratus in seruitutẽ redigat. s. ꝺ ser. nõ or. de famulis ecclesie. ⁊ xij. q. vij. octaua discussio. sic ⁊ donatio ꝓpter ingratitudinẽ reuocat. j. ꝺ dona. ꝓpt eius ingratitudinẽ. C. de reuo. dona. l. j. ⁊ vl. ⁊ i auc. ꝺ nup. §. si mater. coll. iiij. ⁊ i auc. vt liberis decetero aureo nõ egeant annulo. §. illud. coll. vj. ⁊ iustum ẽst: vt ecclia in sinu suo nõ retineat fraudatorẽ quẽ suscepit extraneũ. xij. q. iiij. sacerdotes. ⁊ ecclesia sua mat eiꝰ ẽ ij. q. vj. ad romanaz q̃ ipsuz domino sociauit. j. ꝺ pe. c. ij sic ꝓpter ingratitudinẽ pater põt filiuz exheredare in totũ. xix. q. vl. c. vlt. ⁊ in auc. vt cũ. ꝺ ap. cognoscit. §. causas. coll. viij. Sed si contra aliquẽ ꝺ ecclia in ꝓpria cã que nõ puniret. xij. q. ij. q postulauerit vel ꝓcurator fuerit nõ puniet. xij. q. ij. qui manumittitur. Sed si ecclesia esset ei ingrata. tunc ꝯ̃ ipsam aduocare posset: nec succederet ei ab intestato etiam si non haberet ꝓpinquos. C. de inof. testa. liberi. vbi mater excluditur a filij successione propter ingratitudinem commissam erga filium.

d a Lia quidem. portatoribus quia ꝯstabat istos non hr̃e mandatum: ad agendum nõ fuerũt admissi. Vñ circa procuratorẽ actoris distigue: vtrum certũ sit ꝓcuratorem hr̃e mandatũ: vt q: reus hoc cõfitet vel ipse oñdit mandatũ sufficiẽs vel si neget ꝓbat ĩ ꝓcurator ꝑ testes vel instruz ⁊ tũc hoc ꝓcurator non tenet satisdare dñm ratũ habituꝝ: sicut nec dz satisdare ꝓcurator ꝑsentis ⁊ ꝯfirmantis vl' apꝺ acta ꝓcurator factus. C. de satisdando. l. vna an certum sit eum non hr̃e mandatum: aut dubitat: vtrum habeat vel non hẽat mandatum. Si certum est euz nõ habere mandatũ repellit vt hr: ⁊ si velit satisdare ñ est audiendus: nisi sit ꝯiuncta ꝑsona que admittit cũ satisdatione: nisi appareat de ꝯ̃ria voluntate dñi. ff. de ꝓcur. pomponiꝰ. §. vlti. ⁊ l. sed he ꝑsone. in casibꝰ tñ admittitur ꝯ̃ voluntatem ꝓ libertate. ff. de libe. cã. l. j. ij. ⁊ iij. ⁊ ꝓ defensione ꝯdemnati. ff. de app. non tm̃. Ubi autez dubitat de mandato: dicebat. p. semꝑ esse i electione rei: an velit exigere ꝓbationez mandati: an satisdationem. B. dicebat distinguendo: vtrum reꝰ diceret ꝓcuratori nõ habes mãdatũ: ⁊ tunc ꝓcurator tenebat ꝓbare mãdatũ an diceret dubito: an habeas mandatum: ⁊ tũc est i optione ꝓcuratoris qꝺ facere velit. Azo dicebat ꝙ in arbitrio ꝓcuratoris est: an velit probare mãdatuz an cauere de rato: q: cum qs tenet ad alteꝝ duoꝝ. s. probare vl' cauere: qꝺ voluerit ꝑstãdo liberatur. ff. de iur. do. plerũq;. §. vl. C. ꝺ ꝯdi inde. sigs seruum. Hec satisdatio danda est qñ de mandato dubitat. C. e. l. j. ⁊ ff. vt in pos. lega. si is a quo. §. j. idẽ in actore vniuersitatꝭ ff. qꝺ cuiusq; vniuersi. item eoꝝ §. actor. Item clerici iter coniunctas personas enumerant: ar. xij. q. ij. nõ liceat. Itez nota ꝙ licz ꝓcurator actoris nõ caueat de rato: qñ ꝯstat de mãdato cauere debet de defendendo C. de satisda. l. vna. al's denegatur ei actio. ff. e. ti. mutus. ⁊ l. diuus §. pena. ⁊ de omnibus etiam que contra ipsum mouentur defendere debet. ff. de procura. omnium. ⁊ duabus. ll. sequentibus.

e ¶ Premonuit. Ar. ad cautelam futuroꝝ habendam. xxiij. di. in nomine. ⁊ exempla pñtia nos cauere premonent in futurum. lxxxij. di. plurimos. in fi. ⁊ ar. ff. loca. sigs domum. §. i. ⁊ j. q. vj. conuenientibus. Hic presumitur ex preteritis circa futura: sic. j. de presump. mandata. ⁊ c. scribam.

f ¶ Legaliter. lr̃a sequens exponit hoc ỽbum legaliter. Ex eo qꝺ hic dr: ⁊ qꝺ legit. j. de iudi. cãm que colligit euidenter ꝙ nec ꝑlatus sine ꝯsensu capituli: nec caplm sine ꝯsensu prelati põt iudiciũ exercere nec ꝯueniri: q: nec alienare põt alt sine reliquo. xij. q. ij. sine exceptione: nec ꝯmutare nec donare: vt hic dicitur: ⁊ j. de dona. postoralis. ⁊ j. de his q fi. a. ꝑ. sine ꝯsen. ca. ꝑ totũ. ⁊ eodem modo nec caplm sine cõsensu prelati

105

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

cuz oēs vnum corpus intelligant. j. de his que fi. a prela. non uir. Et pterea dicit lex. q q non pōt alienare: nō pōt rez in iudicium deducere. ff. d iur. deli. ait ptor. ⁊ p iudicium quedaz alienatio fit. in iudicio. n. ꝯhif: sic in stipulatiōe. ff. d pecu. lz. §. sed si filiꝰ in fi. Preterea si platus sine cōsensu capituli posset agere vel ꝯueniri: ⁊ p iudicaret ecclesie scm plati fraus posset fieri ecclesie ⁊ p iudicium: qr p mitterent immo ꝓcurarent qnqz plati se ꝯueniri ⁊ facerēt collusionem. Sed ꝯ vr q solus platꝰ ꝯuenire ⁊ ꝯueniri possit ff. qd cuiusqz vniuersi. l. j. vlt. vbi dicit: vtilis actio administratori ciuitatis debet. ⁊. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. municipibꝰ. ⁊. ff. ad municip. municeps. ⁊. C. de iura. ca. l. ij. §. hoc etiam in fi. ⁊. xij. q. ij. nō liceat. ⁊. j. de re. ec. nō alie. siqs psbrorū. ⁊. s. de rescript. edoceri. vbi de h. Dicūt qdaz: q prelatus pōt cōuenire ⁊ ꝯueniri sine cōsensu capituli p iura pdicta. Ego dico ꝯ: q platus sine ꝯsensu capituli: nec caplm sine ꝯsensu plati agere vel ꝯueniri nō pōt p pora iura: tn̄ ꝯcedo: q si platꝰ vel collegiū agat sine ꝯsensu alterutriꝰ: ⁊ vellet cauere de rato: dz audiri: cū sit administrator: ⁊ teneat negocia eccle ꝓcurare vt. s. de rescrip edoceri. Si vo ꝯueniat nō dz audiri sine cōsensu capituli. i. nisi caueat d iudicato soluēdo: cū qlibz alter possit se offerre defensiōi si velit cauēs de iudicato solvendo ⁊ piculo suo litē susceperit: ⁊ illa capitula siqs psbroꝝ. n liceat. i spāli casu loquunt. s. cū agit de reuocatione, rei alienate indebite ⁊ male: qr p hoc ꝯsulit ecclesie nec pōt ledi: qd ꝯtinere n posset in alijs casibus vbi nō agitur de reuocatiōe rei aliēate indebite nō obstantibꝰ legibus p ꝯrijs signatis: qr intelligi pūt. s. vt ꝯpetat actio administrāti nō qzium ad hoc vt agere possit solus: nisi caueat de rato vel nisi habeat speciale mandatū ad hoc: nec i rebus ecclesiasticis stamus legibus illis: s canonibus: ⁊ quo iure nō pōt ꝯponē seu transigere sine consensu capituli. s. de maio. ⁊ obe. c. fi. s. de transac. contingit. eodem iure non potest agere vel rn̄dere sine ꝯsensu capituli: ar. ad hoc. s. de maio. ⁊ obe. c. vltimo.

a Q Verelam. ⁊ ita non per appellationem: vt notatur in fi.

b Expensaꝝ. quas fecerat aduersariꝰ veniēdo ad terminum coram vuigorien. delegato a papa ad petitionem salubrien. episcopi super ecclesia ipsius.

c Causam. si. n. nō fuisset infirmitate detentꝰ: vel alia iusta cā rationabilis fuisset, quare ꝓcessit ꝯ eum. s. ꝯtumacia: bn̄ tenuisset statiz ꝯdēnatio expēsaꝝ. j. de dolo, cū dilecti. ⁊. C. d iu. sancimꝰ. ⁊. j. d ap. rephensibilis. Sed nūqd reus si non venerit in pma citatione ꝯdēnari dz in expēsis. Dic vr q sic: qr ꝓpter infirmitatē tm̄ excusat: nisi ꝯstiterit hoc: nō reuocabitur snia: ⁊ ita pt qs ꝯdēnari i expēsis p pma ꝯtumacia: ar. ff. siqs in ius vo. nō ierit. l. ij. §. j. ⁊ actor ꝯdēnaret, si nō veniret. ff. de iudi. eū quē temere. ⁊ i ꝯci. lug. idem dr. j. de do. ⁊ ꝯtu. actor. ⁊ actoris ⁊ rei ēe equa ꝯditio. ff. d regu. iu. nō dz. Dicunt quidā q si reus nō veniat i pma citatione vel i secunda ēt nō debz ꝯdēnari: qr nō dr adhuc ꝯtumax: nisi post pemptoriuz terminum tm̄. Dico q ēt p prima ⁊ p secunda citatiōe puniri dbz

presbyterorum seu diaconorum testiumqz subscriptiōibꝰ roborato gestisqz ex more idicto trāsmittere vt qcqd cum ea actuz fuerit iure subsistat.

Alexander tertius.

Q Verelam [a]. a. clerici ac cepimus: ⁊ ifra. Mandamus. quatenus si constiterit vobis q vuigorē. episcopꝰ prefatum. a. in restitutione expensarum [b] pro nulla alia rationabili causa [c] condemnauerit: nisi pro eo tantū q termino constituto ad eius presentiam non accessit infirmitate detentus [d] cum nō possit quis cogi nisi velit in grauibꝰ [e] causis ꝓcuratorez constituere: ⁊ ipse ad ꝓbandum infirmitatem suam psbyteꝝ ⁊ diaconē destinauerit: eum absoluere [f] ab eadez sentētia minime differatis. Ale. iij.

Ex insinuatione archidiac. sag. accepimus: q cum inter ipsum ⁊ magistruz g. super quadam prebenda lexon. ecclesie controuersia mota fuisset: ⁊ infra. Licet ab

in expensis si ad trinā citationē veniat. Si vo nō veniat ad citationē pemptoriam: tunc alr punitur: quia mittit actor in possessionez rei petite: vel excōicatur si missio fieri nō pōt. j. vt lite nō ꝯte. tue. Et si postmodū reuertit infra annū: restituit oēs expēsas factas ab eo tpe quo fuit cōtumax: ⁊ si nō venit ad aliqz citationē ad oēs expēsas cōdēnabit quas fec aduersariꝰ veniē do ad pmam citationē ⁊ ad secūdā ⁊ tertiā: ⁊ sic pūit pma ꝯtumacia: ⁊ eodē modo dico: q dz puniri pma ꝯtumacia: lz veniret ad scdaz: alr d heres dicere. q qn nullo modo vēit: non debet ꝯdemnari in expēsis nisi factis ad terminuz peremptoriū.

d Detentus. iusta fuit cā nō veniēdi. vn̄ ꝓbata cā dz reuocari qcqd fuit scm ꝯ absentē. ff. de iudi. si ptor. ⁊. j. de re iudi. cuz bertoldus. ⁊. ff. de re iudi. qsitum. §. j. qrtana tn̄ nō excusat vt ibi dic. ⁊ ar. v. q. iij. si egrotās. xviij. di. placuit ⁊. xciij. di. iuxta. Dicunt tn̄ qdam: q tenet mittere procuratorem ex quo venire nō pōt ita fuit citatus vt veniat vel rn̄salez trāsmittat. j. d do. ⁊ ꝯtu. cū dilecti. Sz h n credo: q pp citationē iudicis teneat mittere ꝓcuratorē si venire nō pōt: maxie si in grauibꝰ causis qs cogi ad hoc n possit: vt h dicit: ⁊ iudex hoc ei auferre nō potuit: qr bn̄ficiuz iuris nemini ē auferēdū. xxviij. di. de his. ⁊ in auc. de nupt. §. s hoc qdē coll. iiij. ⁊. ff. de re. iu. l. iiij. §. siqs ꝯdēnatus. Iudex delegatus non pōt iubere alterutrā partē ꝯparere corā se psonaliter: nisi i dlegatiōe h ꝯtineat: nisi i certis casibꝰ i ꝯci. lug. j. de iudi. iuris esse ambiguuz. ⁊ illa decre cuz dilecti nō ꝯdicit: qr papa hoc fecit ex plenitudine ptātis. Et alia rō ē qr ille nō alleganuit nec oñdebat nec ꝓbauit iustā executionem: vn̄ vel dbuit ire vel sufficient mittere: qr neutruz fecit. de ꝯtumacia fuit ꝯdemnatꝰ. Et illud scire debes: q q ad iudicium vocat: pōt indistincte in pecuniarijs causis ꝯstituere ꝓcuratorem: lz i citatione hoc nō dicat: nisi in duobꝰ casibꝰ: puta si dn̄s iustior est qz ꝓcurator ⁊ si causa sit vehementior administratione. C. de ꝓcu. l. vlt. ⁊ ideo nō ꝯpellit ꝯstituē ꝓcuratorez: qr nec reciperet si veniret: puta si ageret d administratione sua vel tutela vel etiaz si alr esset ardua nec ita confidit de alio. ad hoc enim ostendēdū dz mittere executorem nec ꝓcedatur ꝯ eū que snia n reuocabit. nisi causa ꝓbata ⁊ cum maiori difficultate Sed vr q quis compellat ꝯstituere: ꝓcuratorez ēt i firmitate detentus. ff. de diuer. ⁊ temp. prescrip. l. j. ⁊ ff. d mino. papinianꝰ exuli. ibi ꝯpellitur qs agē indirecte ne currat ei prescriptio: s a iudice non compellit: s ille q nō pōt agere: ad hoc vt nō currat ei pscriptio ꝯstituit ꝓcuratorē ad agendū: vt litez ꝯtestet. sed reus nō compellitur dare ꝓcuratorez: ⁊ ita nō ꝯtradicūt le

ges ille. Itē signat aliud cōtrariū. ſ. de elec. bone. ꝛ. ij. de ap. cōſtitutus. vbi dicit ſicut miſit nunciū ita potuit mittere procuratorē: ſ3 ibi nō ſuberat iuſta cauſa. q2 ſē per tenet quis ire vel mittere: niſi ſit iuſte ipeditus: ꝛ tc dz mittē excuſatorē ad allegādū ipedimētū: vt hic tigit

e In grauibus. qualis erat iſta: q2 ſup eccleſia ipſius

f Abſoluē. Ar. ꝙ nō fuerit abſoluē dus: q2 non appel lat a ſnia iudican tis: acqeuiſſe vr: ꝛ ſnia ēt interlocu toria a qua nō ap pellat: trāſit in rem iudicatā. ij. ð teſti. ſignificauerūt. ꝛ. ij de re iudi. ad con ſultationē. ſibi er go iputādū3 vide bat: q2 nō appella uit. Pōt dici ꝙ iſte fuit auditus bñfi cio reſtōis: q2 iu ſtā cām habuit abſētie: q̄ probata abſoluitur q2 ꝛ diffi nitiua ſnia reuocat iuſta cā abſētie ꝓbata. ij. de ſen. ꝛ re iudi. cū bertold⁹. Immo vr: ꝙ ſnia nō teneat. ff. ð re iu di. q̄ſitū. ꝛ iterlocutoria l3 trāſeat i rē iudicatā a q̄ nō appellat quātū ad litigātes: nō tñ quo ad iudicē: quin poſſit eā reuocare cū viderit eā iniuſtā. ff. ð re iudi. qð iuſſit. ꝓut notatur. ij. de ap. cū ceſſāte. ꝛ ideo audit iſte

g Ex inſinuatiōe inbibitū. vñ eoipſo procurator lit teras reuocauit. ij. e. c. pr. qð idiſticte potuit: cū lis nō fuerit cōteſtata ꝛ res ſit integra. ff. e. l. ante litē3. ar. ſ. de elec. in cauſis. nā ꝛ depoſitū q̄ncunq3 pōt repe ti. ff. depoſiti. l. i. § pe. ꝛ ſciēte aduerſario hoc fecit: de h dicetur. ij. e. mandato. ꝛ ita ſnia nulla fuit lata cum fal ſo procuratore. ij. c. proxi.

h Suſcipere. i. ne ad ſuſcipiendum iudiciū iut ſine litteris vteret: prout in antiqua decre continetur

i Clerici. ar. ꝙ dicto vni⁹ teſtis ſit credēdū: ar. ij. de te ſti. in omni negocio. ꝛ. viij. q. iij. talia. ꝛ. xxiij. di. de ſyra cuſane. ꝛ ar. op. ꝙ vni iurato teſti creditur. ff. de dote ꝑ le. theopompus ꝛ. ff. quēadmodum te api. l. i. §. vl. ar. ff. de iureiu. ſi duo ꝑroni. i. rñſo. ar. ꝫ. iiij. q. iij. §. item in criali. ꝟ. item vnus vero. ꝛ. ꝟ. item vbi numer⁹. ꝛ. ij. de teſti licet. ꝛ. c. veniens. Itē ar. ꝙ dc3 archidiac. iſti⁹ pro teſte vno recipiatur: ꝛ ſic erūt duo teſtes. ij. de teſti. i om ni negocio. ſed dictum illius non debet ſibi prodeſſe: quia nullus idoneus teſtis in re ſua itelligitur. iiij. q. iij. ꝟ. null⁹ in re. Poteſt dici ꝙ erat preſumptio pro archi diac. ꝛ erit reus. vnde fauorabilior: ideo delatum ei fu it iuramentum: quod fieri poteſt ꝛ debet. C. de re. cre. ꝛ iureiu. in bone fidei. ꝛ. ff. ð iureiu. admonendi. ꝛ quia per hoc modicum preiudicatur actori: cu3 ſalua ſit ei actio ſua: ꝛ in talibus non requiritur ita plena proba tio: ar. ij. de re iudi. cum bertoldus. ꝟ. l3 autē. ꝛ. ij. de in ite. reſti. ex litteris. ꝛ iniquū eſſet: vt per talem fraudem puniretur: vnde merito debuit ei deferri ſacramentū cum vno teſte: quia inſpectis circunſtātijs perſonaru3 ꝛ cauſe iudex quādoq3 debet deferre ſacramentum a ctori quandoq3 reo. ij. de iureiurā. c. vlti. i fi. ꝛ hic talis

eodē archidi. procuratori ſuo duobus clericis pñtib⁹ expreſ ſe fuiſſet inbibitum g: ne cau ſe cognitōe3 ſuſcipet h: ipſe ni bilomin⁹ in cauſa ꝓcedēs ſē tentiā ꝯtrariā reportauit. Ce terum quia alter de predictis clericis dr obijſſe: mādam⁹ q̄ tenus ſi per ipſius archidi. ꝛ ſupſtitis clerici iuramētū cō ſtiterit de premiſſis: ſnia k con tra eum lata nequaq̄ obſtan te predicte prebende poſſeſſi one3 cum fructibus inde per ceptis: ſi eius reſtitutioni ali ud canonicū l nō obſiſtat: aucto ritate nrā reſtitui faciatis ei/ dē. Reſtōe ꝟo facta ſi archidi. ipſe ſuā cāonicā iſtitutiōe3 ꝓ bat m potuerit ipam ratā ꝑma nēre. p oſtpoſita decernatis

Inno. iij. cabilloñ. ꝛ cathal lañ. epiſcopis.

In nrā pñtia tulleñ. eps ē ꝯqueſt⁹: ꝙ cū ad cām que inter ipſu3 ꝛ decanū. tul leñ. ſuper dilapidatiōe excōi catione ꝛ periurio ac qbuſdā

cauſa eſt ꝛ talis perſona. ꝛ op. facit ad hoc. ff. de legi. tu legiti mos.

k Sententia contra eum lata. cum ſit lata cu3 falſo procu ratore. ꝛ ideo nulla. C. de proca. licet. ꝛ. ij. e. c. proxi. i fi. ꝛ ſupra ð reſcrip. ex parte decani.

l Canonicū puta excom municatio vl pactū ð nō petēdo reſtitutionem p⁹ ſententiā vel res iudica ta: vel ſi ratam habuit ſē tentiam latam cum falſo procu. b.

m Probare. Sed qua re iſte cōpellit probare ti tulū ſue poſſeſſionis con tra illð. ij. q. v. §. i. actore nō probante reus d3 ab ſolui. vi. q. vlt. §. actor. ij. vt ec. bene. vt noſtrū. ꝛ. ij. de cauſa poſ. cū eccl'ia. ff. de proba. l. ij. ꝛ. C. de eodē. qui accuſare. ꝛ. C. de rei ven. res alienas. Dicunt quidam ꝙ iſte archidia conus cōfidens de iure ſuo ſibi onus probandi aſſumpſit: ſic. ij. de reſti. ſpo. l3. ꝛ. xxix. q. ij. cuius rei gratia. ꝛ ita mos probare volenti gerendus eſt. ff. de proba. contra eum. §. i. hanc non credo veram ſolutione3. Propterea dicas ꝙ ideo iſte tenetur probare canonica3 inſti tutionem: quia cum eſſet archidiaconus in illa eccleſia: de iu re cōmuni illam prebendam cum archidiaconatu habere nō poterat: niſi probaret ſecum diſpenſatum fuiſſe: ar. op. c. diſt. contra morē. ar. op. ij. de decimis dudum. ꝛ per eum qui potu it diſpēſare. ij. de ſciſma fraternitati. ꝛ. ij. de prebē. preterea ꝛ. c. cū non ignores. ꝛ. ij. de conceſ. preben. litteras ꝛ. c. cu3 noſtris ꝛ q2 in pluribus eccleſijs intitulatus eſſe non pōt. ſ. de elect. dudum. ij. lxx. di. ſanctorum. vnde propter huiuſmodi preſū ptionē debet oſtendere ſuam canōicam inſtitutionem. preſū ptio transfert onus probandi ad reum quandoq3. C. de pro batio. ſiue poſſidetis. ꝛ infra vt ec. bene. vt noſtrum. ſola enim poſſeſſio non ſufficit in beneficijs eccleſiaſticis: niſi adſit ca nonica inſtitutio infra de inſti. ex frequentibus. vnde debet habere litteras ſue inſtitutionis. ij. q. i. legum. ſicut nec ſola poſ ſeſſio facit aliquem decurionem ſed iuſta electio. ff. de decu. herennius. ꝛ preſcriptio hic non prodeſſet: cum habeat malā fidem ex quo non fuit legitime inſtitut⁹: quia bona fides exigi tur infra de preſcrip. ſi diligenti. ꝛ. c. quoniam omne. ſed hoc non prodeſſet aduerſario: niſi ius haberet ſupra de reſcrip. olim. Alij dicunt ſcilicet papa: ꝙ ex quo eſt in poſſeſſione: nō compellitur probare ſuam canonicam inſtitutionem: nemo enim cogitur probare titulum ſue poſſeſſionis. C. de peti. he re. cogi. Sed littera iſta contradicit: ſed poſſet ſuppleri maxi me ſecundum hoc. vel ſic eoipſo: ꝙ aduerſarius non probat contra archidiac. ſatis intelligitur probare ſuam canonicam inſtitutionem. C. qui mili. non poſſunt ſuper ſeruis. h. xij. litte ra tamen contradicit. quod prius dixi verius credo.

a In noſtra preſentia. per inquiſitionem quam iſte deca nus proſequebatur vel denunciationem eiuſdem de cani: vel exceptionem: al's procurator interuenire non poſſet in criminali: quinta queſtione tertia in criminali. ꝛ infra de accu. veniens

aliis cribus vertebat gu. ⁊ t. presbyteros procuratores[b] instituens ipsos ad se ap. duxerit destinandos cū de ipsorū fide postmodū titubasset[c] mādatū qđ eis dederat īfra modicum tēporis spaciū reuocauit[d] sed ipsi licet mandati litteras reuocatorias recepissēt nihilominꝰ ī negocio ꝓcesse rūt: ⁊ pro procuratoribꝰ se gerētes cū aduersario īgressi iudiciū cū eo ad parisieñ. archidiac. ⁊ collegas suos in eiusdē preiudiciū nostras lr̄as impetrarūt: ⁊ īfra. Cūq; p̄dictꝰ epūs ad probādū q̄ falsi ꝓcuratores[e] fuerant: ab ipsis iudicibus inducias postulasset: ipsi exceptionem oppositam inutilē[f] ⁊ superuacuā reputantes ad ꝓbationē ipsius dilationē cōcedē noluerūt. pp qđ ad appellatiōis bñficiū cōuolauit. Sed iidē nihilominꝰ lite nō cōtestata ⁊ iuris ordine p̄termisso testes cōtra eū recipere presumpserūt ipsū a tulleñ. eccl'a p snīa; remouēdo. Nos vero licet vix fidem[g] adhibere potuerimus: q̄ dicti iudices vtpote viri litterati prouidi ⁊ honesti taliter processissēt maxime cum in sua relatiōe quā ad nostrā presētiā trāsmitere de hꝰi exceptōe nullā fecerūt mētionē[h]: q; tñ epūs p viros religiosos[i] prouidos ⁊ honestos de quibus non est verisimile: q̄ sue salutis obliti[k] ac iuramenti religione contempta falsum testimonium tulerint nobis fecit sup his que sunt proposita plenam fidem: attendentes etiam q̄ falsi procuratoris exceptio[l] non solum ante sententiam verum etiam postea potest obijci vtpote qua probata iudicium nullum[m] ⁊ nullius momenti[n] controuersie reputantur: processum supra/

b ℭ Procuratores. simul ⁊ tunc occupātis melior est cōditio j. e. non iniuste. vbi de hoc.

c ℭ Titubasset. titubare dr̄ is q suspitionē hꝫ sup eo de quo cōtēdit: ar. C. đ acq. pos. l. nemo in fi. ⁊ C. de cō. inde. l. vlt. ⁊ pt suspectus remoueri indistincte ante litis cont. siue sit suspectus siue non: ar. s̄. e. c. ꝓxi. ff. e. ti. añ litis contes. de hoc dixi. s̄. đ rescrip. ex parte decani. nisi sit ꝓcurator cōstitutus in rē suā ⁊ nisi velit vti aliq̄ retētiōe: ⁊ hoc post lit̄ contes. q; tunc đ facili transferetur ab eo cā. ff. e. ti. q̄ omnia ad fi. ꝟ. plane.

d ℭ Reuocauit. ⁊ iō non valuit qđ cū eo factū fuit Ar. s̄. C. đ satisd. l. vna ⁊. ff. e. si procuratorē vbi dic: q̄ lꝫ ꝓcurator reuocetur. iudicium tñ qđ cū eo factum est ratum esse debet: ille leges intelligūtur cum vetitus est procurator agere ignorante aduersario vel iudice quo casu nihilominus valet. quod ideꝫ quasi ꝓcurator postea fecit. j. e. mandato. vbi de hoc ⁊ s̄. de rescrip. ex parte decāi. Si vō aduersario sciente reuocatuꝫ ē mādatū: nō valet iudicium post reuocatiōeꝫ: in quo casu intelligo qđ hic dicit: ⁊. s̄. c. proxi.

e ℭ Procuratores. fi. j. de in inte. resti. ex litteris supra de offi. dele. cum olim.

f ℭ Inutilem cū in litteris cōmissionis cōtineretur ipsos fuisse ꝓcuratores pꝫ q̄ procuratio fuit p̄ntata dño pape: ⁊ q̄ reuocatio non peruenit ad ipsum que ad ipsum vel aduersarium peruenire debet. j. eo. mandato potius q̄ꝫ littera de rato que semper iudici vel aduersario exhibenda est. ff. rem ra. ha. ne satisdatio ⁊. ff. e. si procuratorē. quare videbatur iudicibus q̄ calumniose ꝓponeret huiusmodi exceptionē: ꝫ per hāc rationem repellit q; ipse probare volebat: q̄ essent falsi procuratores: q; poterat esse. q̄ reuocatio peruenit ad aduersarium ⁊ h̄ potuit probare qđ sufficit. j. e. mādato. vñ appellatio eius tenuit. Sed videret: q̄ littere iste deberēt valere saltē quo ad hoc: vt procederēt sm̄ veritatē negocij: q; hoc fuit tale falsuꝫ qđ si fuisset dictum: nihilominus obtinuisset lr̄as decanus. s̄. de rescrip. sup lr̄is Sed isti falsi ꝓcuratores reuocato mādato iudicium sunt ingressi cū aduersario ⁊ de consecutiuis lr̄as cum aduersario impetrauerunt: ⁊ ideo nil valuit quod fecerunt: q; si non valuit ingressus iudicij nec cōmissio sup futuro processu: ⁊ q; in fraudeꝫ hoc fecerunt ⁊ vnus alteriꝰ odio nō dꝫ pregrauari. C. de inof. testa. siquis suo. si. j. đ simo. nobis. ⁊ dignus ē misericordia q alieno vitio laborauit. C. de natura lib. l. anastasiane. sic. xvi. q. i. frater noster in prin.

g ℭ Fidem. fi. s̄. de renun. in presentia. ⁊. c. super hoc ar. ⁊ īfra de preben. nisi essent. ar.

h ℭ Mentionē. hoc faciebat presumptioneꝫ ꝓ eis cū nil dixerūt. ⁊ hanc presumptionē elidet probatio in cōtrarium. ⁊ est notabile. q̄ iudices in sua relatione debēt facere mētionē de exceptiōibus ꝓpositis ⁊ alijs q̄ rationabiliter proponunt. ar. j de re iudi. inter monasterium.

i ℭ Religiosos. immo per seipsum ⁊ vnuꝫ testem possꝫ hoc probare. s̄. e. c prox. ⁊. j. de iureiurā. c. vlt. in fi. ⁊ C. đ re. credi. in bone fidei.

k ℭ Obliti. de nomine presumendū est: q̄ sit immemor sue salutis. j. q. vij. sancimus: q; quilibꝫ presumitur bonus nisi probetur malus. s̄. đ scru. c. vno ⁊. j. de presūp. dudum.

l ℭ Exceptio. quādo dicat falsus ꝓcurator: dixi. s̄. de rescri. ex parte decani. ⁊ illa est exceptio falsi procuratoris est ⁊ illa exceptio procuratoria. s. cum quis non pōt esse procurator veluti miles. ⁊ nō pt oppōi post litis cōtes. cū sit dilatoria ff. e filiusfamilias. §. veterani. ⁊. C. e ti. ita demum ⁊ hanc potest omittere fideiussor. ff. man si fideiussor. §. quedam. ⁊ est alia exceptio procuratoria non habere scilicet mandatum: de qua hic dicitur: q; plus est mandatum fuisse reuocatum: q̄ꝫ non habuisse mandatuꝫ. supra de rescrip. ex parte decani in fi. ⁊ hec exceptio post litem contestatam potest opponi. ⁊ hanc exceptionem non debet omittere fideiussor. ff. man. inter causas. § mandato. ⁊ talis exceptio non pōt opponi post sententiam: vt hic. ⁊. C. e. ti. lꝫ.

m ℭ Nullum. ex eo tamen iudicio quod nullū est: solutum non repetitur. ff. de iud. de qua re. §. ij.

n ℭ Momēti. non est hoc speciale in hoc casu: ꝫ idem est in omni exceptione per quam probatur retro nihil actum esse: vtputa a non suo iudice. xi. q. i. c. i. ⁊. c. pen. C. si a non compe. iudi. l. vlt. sic. j. de re iudi. ad probandū. j. de excep. exceptionē. ⁊ siquid donetur ab eo qui non pōt dare: non valet. j. de iurepatro. qđ autē ⁊ si donet ei qui capax non est. j. de cleri. excōi. mi. postulasti. ⁊. s̄. de eta. ⁊ qua. cū bone. si. C. de inof. tes. fratres.

a ℭ Irritandum. irritat hic papa factum iudicis altera parte absente: vt videt: q; non apparet: q̄ altera posuerit presens ⁊ lite non contes. ⁊ hoc potest facere iudex appellatiōis. j. de ap. sepe. sed ibi peremptorij loco ē terminꝰ statutꝰ ⁊ ad prosequendū appellationem. C.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

de tem. ap. l. vlt. §. illud. et illud obtinet cū iam est lata diffinitiua sentētia. et ij. q. vj. ei q appellat. et op. ar. ꝯ. de renun. veniēs. sic vbi agit de surreptione. j. ꝯ re iudi. cū oliz. Sed credo ꝙ altera pars fuerit p̄sens: qr nunq̄ ꝓcedit ꝯ abs̄tē: nisi citet tacite vel expresse: et ꝑ sumit ex hoc: ꝙ iudices retulerūt negociū ad papā: et sic pars altera fuit p̄sens i aliis que facta sunt corā papa vel contumacit absens: que forte ꝓcurauit relatiōem fieri dn̄o pape: et ꝙ dixit duximus irritādū. i. irritū eē ondim⁹. j. vt lite n̄ cōtes. accedēs. et h̄ ꝓbat littera ista: q̄ probata etc.

b ¶ Tue fraternitatis legitimaz ꝑ leges veteres pūiebatur mlier cōuicta ꝯ adulterio ad penā sanguinis. C. de adul. castitati et ēt ſm legem mosaicā lapidabatur xxxiij. q. v. hec imago. hodie vero detruditur in monasteriū. C. de adul. auc. sed hodie. et j. de cōuersi. cōiug. gaudemus. et pōt vir vxorē cōuictā de adulterio et cōdēnatam retinere si vult: et vxor virum vt dicitur in predicta auc.

c ¶ Tallionis. Olim infra. lx. dies vtiles a tēpore diuortij vir accusare poterat vxorē iure mariti sine metu calūnie. C. de adul. q̄uis adulterij. et l. iure mariti. et ff. de adul. is cuius. §. vlt. et l. mariti. §. pterea. Hodie vero cōstante matrimōio pōt eā accusare: et tenet iscribere ad penā talliōis obligādo se: in auc: vt liceat matri et auie §. cās. et §. qr vero plurimas coll. viij. et hic.

d ¶ Si forsan. hoc n̄ notat dubitatiōez: sꝫ ē expssiuū veritatis. sic. xxxiij. q. ij. admonere circa mediū. et ꝯ pe. di. j. q̄zobrem. et ff. de re iudi. atē si. §. j.

e ¶ Nomen adulteri.

f ¶ Locū. in quo cōmissum fuit adulterium.

g ¶ Temp⁹. s. ānū et mēsez admissi crimis et oīa q̄ cōprehēdunt in lege ciuili: quā hēs. ij. q. viij. libellorū. et ff. de accusa. et inscrip. l. iij. Quid cōtineri debeat in libello accusatiōis: notatur his vsib⁹: Cōsule mense die coraz pretore ꝓfessus: Te deferre reū: crimē loca pone sodalem: Et lꝫ hora dies non mensis pretereat.

h ¶ Effectuz. qꝺ esset si separet: pōt tn̄ teneri ad aliā penā: vt ꝑpetuo ei adhereat q̄ carē voluit. xxxiij. q. v. hec imago vel ad penā extraordinariam se obligabit. j. ꝯ accusa. sup his. Itē habes hic: ꝙ si qd ꝓhibetur vna via: altera via nō dꝫ admitti. C. ne mācipiū. ita vene. l. vlti. et. de tu. et cura. scire. ff. de condi. insti. que sub conditione. §. si quis. et ff. de bo. liber. l. querit. Ar. ꝯ. iiij. q. iij. §. serui neqꝫ.

i ¶ Mixta sicut solet dici de querela inof. testamēti. q̄ ē mixta inter ciuilē et criminalem. Ciuilis ē: qr qui eā ꝓponit: ꝓponit hereditatis petitionem ff. de inoffi. testa. q ꝯ iof. ficioso. et i eo accedit ad crīalem: qr si nō vēit die statuta: postea nō audit ff. de inof. testa. papinianus. §. j. ar. C. qui accu. n̄ pos. si. ca. et j. de accu. lꝫ.

dictorum iudicum sententialiter duximus irritandum[a].

Idem brixien. episcopo.

Tue f. et infra. Con. t. t. r. Quod si vir accuset vxorē ꝯ crīe adulterij coraz iudice seculari ad penā legitimam[b] infligendā: qr tūc inscriptionis vinculū dꝫ arripe: seqꝫ ad penaz tallionis[c] astringere: non ꝑ ꝓcuratorez sed ꝑ seipm p̄n̄tez oportet p̄n̄tialit accusare. Siuo vir accusare velit vxorem de adulterio corā ecclesiastico iudice: vt ab ei⁹ cohabitatiōe discedat: qr tūc et si forsan[d] oporteat eū inscribere: vt designet in scriptis nomē[e] locuz[f] et tēpus[g] et omnia que cōprehenduntur in lege ciuili: ad tallionez tamen non debꝫ se aliquatenus obligare: ne forte cum in probatione defecerit: intētionis sue consequatur effectum[h]. Sustineri pōt: si necessitas id postulauerit: vt per procuratorem accuset qm̄ huiusmodi accusatio et si de crīe fiat: nō est tn̄ criminalis: sed quasi mixta[i] inter ciuilem et criminalē: q̄ꝙ in p̄n̄tia principaliū ꝑsonaꝝ securius procedatur.

Idem.

Cuz pro causa que inter g. et f. gabion. ecclīe archidia. vertebat: et infra. Dist. v. mandam⁹: quatenus expēsas archidiacono restitui faciatis: si legitime ꝓbare potuerit se de mandato[k] capituli suscepisse predicta negocia ꝓmouenda: et propter hoc[l] ad se. ap. accessisse.

Idem scholaribus parisien.

Quia in causis que contra vos et pro vobis mouentur: vestra vniuersitas ad agendum et respondendum commode interesse nō potest postulastis a nobis vt ꝓcuratorem instituere super hoc vobis de nostra permissione liceret. Licz igitur de iure communi[m] hoc facere valeatis:

k ¶ Cum ꝑ causa. ꝯ mādato. imo et si nō interuenisset mandatum posset tn̄ ea petere q̄ vtiliter expendit in negociis ecclesie. xij. q. iiij. ꝯcunqꝫ. ff. de neg. ge. pomponius. et j. de fideiuss. ꝙ quibusdam. et j. de deposito. c. primo.

l ¶ Propter hoc. sic supra de elec. vt preterite. qr si alias fuisset iturus ad curiā: non posset petere expensas factas: nisi quatenus plus expēdisset propter longiorez morā: ff. familie her. ex parte in pricipio. et ff. ꝯ neg. ge. si cōmunes distinguitur tamen: quia si egit de mandato siue succubuit siue non: potest petere expensas: vt. C. man. l. etiaz sꝫ si egit sine mandato et succubuit: non petet expensas. ff. iudi. solui. iam tamen. §. in hac. iste autem expense non excedent probabilē modum. ff. de dam. infec. inter quos. §. vl. et l. sequē. in principio. sic. j. de eo qui mit. in pos. cum venissent in fi. et j. de sequestra. c. j. in fi.

m ¶ Quia in causis. de iure communi. Nota ꝙ vniuersitas potest constituere procuratorem non obstante quod dicitur: procurator est qui mandato domini negocia administrat. ff. e. l. j. sed vniuersitas loco domini habetur: ſm leges ꝓcurator constituit tm̄ a vero domino. ff. e. l. j. ſm canones n̄ est differentia in vocabulis: dūmodo constet ꝙ habet potestatem agendi et defendendi. j. e. petitio: et quilibet administrator procurator dicitur. j. q. iij. saluator. Sed illa fuit dubitatio qr scholares non videntur constituere vniuersitatem cum ius vniuersitatis non sint a principe consecuti. ff. qꝺ cuiusqꝫ vniuersita. l. j. ff. de colle. illi. l. j. Item qr si esset vniuersitas sindicum vel actorem deberet constituere auctoritate episcopi. C. de epis. et cle. omnes. §. nihilomin⁹. Sed papa respōdit: ꝙ de iure communi hoc licet: et est veruz: ꝙ vniuersitas constituit procuratorem: et per ipsum procuratorem iurat. j. de iura. calū. cum causam: sꝫ procurator a vero domino constitutus non iurat de calumnia sꝫ dominus. C. ꝯ iura. calum. l. ij. §. sin autem et scholares possunt habere rectores siue cōsules suos. C. de iurisdi. om. iu. l. vlt.

a ¶ Cōcedimꝰ.i.cōcessuz esse ostēdimꝰ a iure cōmūi.

b A Uditis ꝓcessus.qualiter ꝓcesserūt nō habemꝰ hic: sed pōt pōi diuersitas ꝓcessuū ꝑ illā decre.s̄.de rescrip. cū dilecta.s̄.de offi.dele.venerabili.

c ¶ Ob eos.⁊ ita cassato principali cassat̄ ⁊ accessoriū.C.ꝺ legibus.l.nō dubium.j.ꝺ fi.instru.inter dilectos.⁊ s̄.de elec.qualiter.⁊.xvj.q.vij.⁊ hec scripsimus.⁊ j.de scisma.c.j.

d ¶ Ad illum.s.procuratorē vl' aduersariū vl' iudicē.j.e.mādato.⁊ sic reuocatio ista ꝑuenit ad iudicē ⁊ cū iā esset super ꝓcessibus cōclusū: nō obstante tali reuocatiōe potuit sup his snīa ferri: cū procuratoꝛ nil poterat facere postea.vñ talis reuocatio nō impedit snīam ferri super his i quibꝰ est cōclusū: ⁊ ita quodāmodo fert̄.snīā ꝯ abnt̄e: ꝫ ꝓ pn̄te reputat̄: q2 ⁊ si pn̄s esset.nihil posset obijcer̄ ⁊ si tempestiue reuocatio fuisset facta nō oñsa iudici vel aduersario nihilominus valuisset qcquid fecisset vsqꝫ ad oñsionē reuocatiōis.j.e.mandato.⁊.C.de satisdat.l vna.⁊.ff.e.si procuratoꝛ.in fi.sic in iudice tenet qꝺ facit donec intelligatur reuocata iurisdic.j.ꝺ ap.si duobus.ar.⁊ q̄ꝫdiu seruꝰ habetur ꝓ libero valz snīa illiꝰ.iij.q.vij.§.vez.⁊.ar.ix.q.j.ordinatōes.⁊.ff.ꝺ of.ꝑsi.si forte.⁊.ff.man.si mādasse: ar.ff.si certuz pe.eiꝰ q in ꝓuincia.Si vero reuocatio tēpestiue fuisset ostensa aduersario vel iudici: qcqd fieret postea non valeret: ⁊ sic pn̄t intelligi.s̄.e.ex insinuatione.⁊.c.i nostra vt ibi dicit̄.

e ¶ Nostro cōtēptu sic.s̄.de postu.hōe.⁊.s̄.de offi.lega.licz.⁊ j.ꝺ ap.intimasti.⁊.C.ꝺ rela.l.j.q2 sic illuderet̄ superiori: ⁊ ar.ff.de succes.edic.l.j.§.decretalis.

f ¶ Peruenerit.q2 tunc quasi contumax fuit: extunc expectare incepit.fi.j.de sequestra.c.j.de do.⁊ cōtu.cū dilecti in fi.⁊ hoc in culpa illius epi.q.negociū ad curiā ꝓcurauit ꝺstinari fi.j.de ap.nicolao.⁊.c.interposita.⁊.c.reprehensibilis.⁊.s̄.de resti.spo.cum causam.§.ij.⁊.c.reprehensibilis.

g ¶ Facies ēt.⁊ sic ista snīa cōdēnatōis ꝓfert̄ anteqꝫ cōstet ꝺ futuris expēsis: vñ signat̄ ꝯ.ff.vsur.l.j.§.j.vbi dic̄: ꝙ tractatus futuri tpis nō spectat ad iudicē: hic iā ꝯstabat ꝙ facturꝰ esset expēsas. Sꝫ vr̄ ꝙ snīa quātū ad futuras expēsas n̄ teneat: q2 nō cōtinet certā quātitatē: ⁊ icerta snīa nulla ē.C.ꝺ sē.que sine certa quā.ꝓfer.l.hec snīa.sed illud hꝫ locuz vbi certa quantitas petita ē iure actionis vel species: q2 si ibi sententia incerta est: non parit actionē rei iudicate: sed iste expense petunt̄ officio iudicis pro interesse ꝓpter cōtumaciā alteriꝰ partis: ⁊ ideo pōt cōdēnari ēt ad expensas factas ⁊ faciēdas quas declarabit postea suo sacramēto: ⁊ fit hic cōdēnatio expensarū nulla taxatiōe ꝑmissa: qꝺ est cōtra id.ij.q.iij.ꝙ fieri.sic.⁊.j.e.cōstitutis.⁊.j.quod me.causa.c.fi.sed illa taxatio po/

instituendi tamē ꝓcuratoris super his auctoritate pn̄tium vobis concedimus facultatē

Honoriꝰ.iij.epo egitañ.

Uditis ⁊ intellectis q̄ sup delegatoꝝ nostroruz processibus fuere proposita: ꝓcessusᵇ ipos ⁊ quecūqꝫ secuta sunt ex eis vel ob eosᶜ noueris nos irrita iudicasse nō obstātibꝰ litteris quas de reuocatione mandati procuratori suo colubrieñ.eps ꝯstinauit: cū anqꝫ ad illūᵈ littere hꝰi peruenirent: fuisset super eisdez ꝓcessibus hiucinde cōclusum Ceterum memoratū colubrieñ.epm qui procurauerat totū negocium ad examē se.ap.aduocāi: ⁊ postmodū mandatū fcm̄ ꝓcuratori nō sine nostro contemptuᵉ et tuo dispendio reuocauit condēnandum tibi duximus i expēsis: quas fecisti a tempore quo ad procuratorem ipiꝰ reuocatorie littere peruenerintᶠ ⁊ faciesᵍ etiaz vsqꝫquo per se idem eps vl' per procuratorē idoneuz se nostro conspectui presentabit: in pricipali negocio legitime ꝓcessurus. Idē m.⁊.r.canoni.mutineñ.

P Etitio vestra nob̄ exhibita cōtinebat: cū mutineñ: eps in liuoniaz profecturus vos vicarios ⁊ ꝓcuratores suos ꝯstituit generalesʰ vobis volētibus agere ꝯ ꝺtentores bonoꝝ epi mutineñ: vl ꝯ illū agentibꝰ rñdē: frequēter oppōit̄ qꝺ facē ñ potestis: ꝓ eo ꝙ in istr̄o vicarie siue ꝓcuratiōis hꝰi nō exprimitur: ꝙ eps ipse ꝯstituerit vos sindicos vel actoresⁱ ⁊ infra. Nos igitur ex tenore ipius instrumēti liquido cognoscētes

test fieri quando iurabitur super expensis: vt dicit.§.quod fieri.

h P Etitio vestra.gnāles.lꝫ fuerint generales procuratores: non tamē poterāt trāsigere.ff.e.mandato generali.nec possūt alienare: nisi fructꝰ aut alia que de facili corrūpi possunt.ff.e.ꝓcurator totorum. Sed nunquid alter istoꝝ.possꝫ agere vel administrare sine r̄liquo. Videtur ꝙ sic: q2 i tutoribꝰ ⁊ actoribus id obseruat̄ vt alt̄ sine altero admistrare possit.ff.ꝺ neg.ge.cum alicui ⁊.ff.de admi.tu.ꝺ creto.v̄.j.⁊.l.luciꝰ §.j.⁊.l.si plures.§.quāuis.⁊.ff.man.creditor.§.duobꝰ Credo ꝙ si insolidum cōstituti sūt: vnus pōt agere sine altero: ⁊ alia facer̄ prout negocia occupauerit: al's ñ potest vnus agere sine alio: licꝫ in tutoribus aliꝺ fit benigne receptū: vt dicūt ille leges de creto.⁊ luciꝰ.⁊ lex illa credito.§.duobus.intelligitur in eo casu: cum in solidu3 vtriqꝫ mādauit.de hoc notatur.j.c.pe.in notula.sic ergo.

i ¶ Actores ſm canones nō videbatur ista dubitatio quia canon omnes administratores nomine procuratoris intelligit.j.q.iij.saluator.est enim nomen generale.⁊.s̄.e.q2 in causis.vbi vniuersitas de iure cōmuni constituit procuratores.

k ¶ Intentio fuit.Sic patet: ꝙ quando verba generalia siue dubia ponuntur huiusmodi i istrumētis ꝓcurationis: recurrendum est ad intentionem constituētis sic ēt de priuilegijs.j.de deci.ex multiplici.s̄.ꝺ of.ordi.lꝫ.⁊ in rescriptis.j.de ar.exposita.⁊.j.de resti.spo.audita.s̄.de offi.ꝺle.super eo.⁊ i beneficijs cōferēdis j.de preben.super inodinata.⁊.c.vl.⁊ illa ē causa: q2 v̄ba debent deseruire intentioni: non intentio verbis: per verba enim exprimitur intentio.xxij.q.v.humane aures.⁊.xxxviij.di.sedulo.⁊.j.q.j.marchion.⁊.j.de v̄.sig.intelligentia.⁊.c.preterea.⁊ de con.di.iiij.retulerunt.⁊ facit ad hoc.ff.de iudi.siquis intentione ambigua.Ar.contra.ff.de pactis veteribus ⁊.ff.de cōtrahen.emp.labeo.⁊.l.cum in lege.sed illa locum habent in contractibus: vbi venditor ꝺbet aperte oīa exprimere: al's fit interpretatio contra ipsuz: ⁊ ita māifestum est: ꝙ non est semper consideranda v̄boruz forma in huiusmodi constitutionibus: sed quid est eis cōmissuz ⁊ in quo officio: q2 hoc nomē procurator ē generale nomē ad quālibꝫ administrationē: ⁊ ꝑ sequētia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

que ponunt̃ in ꝯstitutiōe restringit̃ ad id de quo agit̃: vt p3 hic. Vñ si dicerem: ego do ticio ptātē agēdi ⁊ de fendendi in cā vel in causis quā vel q̃s habeo cū tali: sufficiens ē mādatū: nō obstāte subtilitate legali q̃ in hoc casu solūmodo vr̄ legem impōere v̄bis ⁊ nō reb⁹: cū sit potius ꝯriū faciendu3. C. cōia de le. l. ij. in fi.

l Accedens. vt existēs ibidē libera. qui enim agit: libertatem debet hr̄e: vt libē ꝯfiteat̃ ⁊ possit esse in iudicio: q2 ꝯfessio p metū siue timorem extorta: non p iudicat. xxxi. q. ij. lotharius. ⁊ xv. q. vi. c. i. ⁊ xxij. q. iiij. inter cetera in fi. ⁊ precipue i mr̄imonio i q̃ libertas oī modo restitueṅda est: ⁊ locus puidēd⁹ ē in q̃ nulla possit esse formido. xxxij. q. ij. siue de ꝯiugijs. ⁊ plēa d3 gaudere securitate cu ius ē animus ida gand⁹: nec p timorē dicat: sibi placē q̃d odit. j. de spon. cū locū. ⁊ q̃d quis non diligit: facile cōtēnit. xx. q. iij. p sens clericus coactiōes difficiles consueuerunt exitus hr̄e. j. de spō requisiuit. Sed qualit̃ agit p filio: cu3 mater filium in ptāte habeat. j. de ꝯuer. infi. c. vl. Hic agebat̃ de facto illi⁹ mulieris q2 ꝯtraxerat cum illo nobili spōsalia nomine filij sui cu3 arris pmissis hincinde: si staret p alter̃ quominus mr̄imoniū pficeret̃: quod l3 C. de spon. l. vlt. sed pena apponi nō potest: ⁊ si apponatur: peti non potest: vt predi. l. i. in fi. ⁊ j. de spō. gemma mulier. ⁊ de verb. obli. ticia. i. respon. o.

m ¶ Respondendum. Sic ḡ d3 ꝯstitui pcurator ad agendū datus vt possit etiā defendere ⁊ r̄ndere aduersario si eū recōueniat: al's si nō defenderet: denegabit̃ ei actio. ff. e. mutus. §. pena. ⁊ in expensis alteri parti tā q̃3 ꝯtumax ꝯdemnat̃. j. e. ꝯstitutis. ar. in qua ꝯstitutio non d3 satisdationem exponere: p qua3 ipse fideiussor sui pcuratoris existat iudicatum solui sub hypotheca rerum suarum: insti. de satisdat. §. si vero. ⁊ q2 tēpore sententie erit in iudicio: al's omnia dabit: que in ꝯdemnatione veniunt: vt ibidem dicitur: ⁊ ita plenam hab3 potestatem. Et est notabile: q2 procurator quandoq3 non posset cauere iudicatu3 solui: quia forsan non habet ibi amicos qui pro eo velint fideiubere: ⁊ ita cōtumax reputaretur: ex quo sic citatus est: vt hic dicit: sed si hoc fiat sufficiens erit procurator: ⁊ hoc habet locū in procuratore rei qui debet cauere semp iudicatu3 solui: quod est dicere soluere id in quo ꝯdēnatur: ⁊ q2 defendat reum. ⁊ q2 nō ꝯmittat dolum. ff. iudicatū sol. l. iudicatum. Et in procuratore actoris ide3 est seruandum si reconueniatur. Sed nunq̃d pn̄t isti parentes litigare de mr̄imōio filiorum: vt fieret piudiciū ei ꝯ quem sn̄iaret̃ pro matrimonio. Dico q2 sic: dūmodo filij cōsentiāt ad hoc ⁊ ratum habeant facta parentum: quia p inde habetur: ac si ipsi hoc facerent per alios: ⁊ precipue p parentes contrahitur matrimonium xxx. q. ij. honoratur. ⁊ j. de conuer. cōiug. ex parte. Si vero filij non consentirent factis parentū tunc non noceret sententia contra aliquem lata ibi enim non potest pater vel mater litigare filio inuito: cum ibi solus cōsensus illoru3 de quorum coniunctione agit̃ sit necessarius. xxvij. q. ij. sufficiat. ⁊ inuitis etiam parentibus contrahere possint: q2 quantum ad hoc non dicuntur in potestate parentum esse. j. de despon. impub. c. i.

q intentio fuit ipsius epī dari vobis eligēdi ⁊ respōdēdi p ipso epo libera3 potestate3 exceptione3 h⁹i penit⁹ reprobam⁹. Gregorius. ix. nobili viro vbaldo ciui pisano.

Accedens ad ap. se. ⁊ infra. Mādamus q̃tenus d. nobile3 muliere3 q̃ sub tua ptāte tenet̃: plene restituas libertati: faciens ipsam ad castru3 de mensa lucena dioc. secure pduci: vt existens ibidē libera pcuratorem libere ordinare valeat q suam coram nobis iusticia3 psequat̃. Tu ergo sup spōsalibus q̃ int̃ natā tua3 ⁊ filiū eiusde3 nobilis ꝯcta pponuntur: pcuratore3 idoneum ad p̄sentiam nostrā mittas: q ad agendu3 ⁊ respōdendum^m plenam habeat potestatem. Idem cantuarien. archiepiscopo.

Dilectus fili⁹ magister l. rector ecclesie ꝺ anna transmissa nobis petitiōe mōstrauit: q2 cum. r. presbyter ꝯ ipsum causa studij bononie commorantem super eadem ecclesia ad iudices nostras litteras impetrasset: earum auctoritate a iudicibus ipsis eodem rectore citato^n pcurator ipsius generalis ^o ad oia eius tractanda negocia: pro eo q2 compentem terminum infra quem rectorem ipsum consuleret: vtrum deberet contendere vel cedere^p questioni sibi concedere denegabant: p eodem nostram audientiam appellauit: quocirca mandamus: quatenus si est ita: reuocato in irritum ⁊c.

Idem episcopo lexoñ.

n ¶ Dilectus. citato. ad ecclesiam suam p suum procuratorem. ibi enim debet citari infra de do. ⁊ contu. causā que. ⁊ c. vlti. nam ipse fuit bononie: vt infra de eo qui mit. in pos. c. vlti.

o ¶ Generalis. potest ergo quis constituere generalem procuratorem ad omnia tam ad iudicia q̃3 ad negocia: vt hic dicit. ⁊ s̄. e. petitio. tamen talis procurator transigere non potest nec alienare: de hoc dixi s̄. c. petitio. immo quilibet tenetur dimittere peocuratorem al's procederetur contra absentem: si non defenderetur. ff. quibus ex cau. ma. item ait. ⁊ l. se. de hoc dixi supra de officio de legato. consultationibus.

p ¶ Cedere. ad hoc enim dantur inducie deliberatorie: vt infra illas deliberet: an cedat vel contendat. iij. q. iij. §. offerat̃. sed iste pcurator per se deliberare nō poterat: vtrum deberet cedere vel contendere super facto alterius. vnde debebat consulere dn̄m principalem: ergo inducie tales esse debebant: q2 posset illum requirere: vñ cum h̃ non faceret: iusta fuit appellatio. terminus. n. semper ꝯstituendus est s̄m distantiam locorum ⁊ negocij ⁊ psonar̃ qualitatem. j. de ap. cū sit romana. ⁊ ff. de iudi. nōnunq̃3. Et ex h̃ patet q2 h⁹l inducie deliberatorie arbitrarie sunt: q2 debent moderari s̄m locor̃ distantiam ⁊ psonar̃ ⁊ negocij qualitate3: l3 dicatur. xx. dier̃ gaudeat inducijs: imo plus vel minus s̄m q2 visu3 fuerit iudici expedire j. vt li. nō ꝯtesta. qm̄ frequenter. §. si vero. Alie v̄o inducie puta q̃ dant̃ ad appellandū: nō sunt arbitrarie: ibi iudex nil h3 officij. j. de re iudi. q2 ad ꝯsultatione3. ⁊ ij. q. vi. biduum. que sunt decē dierum: vt. e. cā. ⁊ q. e. §. anterior̃ ⁊ inducie q̃ dant̃ cōdemnatis in cā pecuniaria: nō sunt arbitrarie. ff. de re iudi. l. iiij. §. sigs. nisi cā cognita ⁊ iusta de cā. ff. e. l. ij. tamen quidam illas dant ad arbitrium s̄m consuetudinem loci.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Constitutis in pre.n.b. priore legien. ⁊.t. laico dilectum filium.o. subdiacono nostrū sup cā q̄ inter ipsos super q̄dā summa pecunie vertiſ: ꝯcessim⁹ auditorem: ⁊ ĩfra Quia prior sup ipsa pecunia: in q̄ dict⁹.t. eum sibi sue vxoris[a] nomine teneri dicebat: recepto libello illicentiatus[b] recessit quedam procuratorem dimittens solūmodo ad agēdum[c]: quem cū auditor ipse ꝑ mandatum procuratorium sibi datum ad defēdendum priorem sufficientem non viderit eum ex hoc reputāſ contumacem ipsū p̄fato.t. in vnā marcham sterlingoꝝ cōdemnauit taxatione[d] prehabita in expensis: ⁊ infra. Nos autē finē litib⁹[e] imponere cupien

a Constitutis .noīe sue vxoris. forte noīe vxoris sue recepit iste obligationē a priore mutuādo ei pecuniā vxoris nomine illis aut ꝓ alio ꝯtu. ꝓ qua ēt sine mādato agere in rebus ipsius prestita cautione de rato. C.e.ti. maritus. ꝫ si maritus habeat mandatū nō pōt agere: nisi quatenus in mandato ꝯtineſ: vt ibi dī in fi.l. palle. sic ēt nomine alterius qs recipit iſtitutionem siue inuestituram.j. de pben. accedens. ⁊ nomine alterius qs recipit vsuras: qđ esse nō dʒ. xlvi.di. sic nō suo. sic ⁊ nomine vxoris sibi potuit obligare priorē ꝑ stipulationē. sed vxori simpliciter nō potuit: dicendo ꝓmittis vxori mee soluere tantā pecuniā: q̄ alſi ꝑ alteꝝ stipulari vel pacisci nemo pōt: insti. de inuti. stipu. §. alteri. ff. đ vꝰ. ob. stipulatio ista. §. alſi. nec fcm̄ alterius pōt qs ꝓmittere: insti. đ inuti. stipu. in. §. siqs aliuꝫ. ⁊ ĩ p̄dicta.l. stipulatio ista in prin. Sʒ si vxor agere velit pro tali obligatione: nūqd ē p̄ferēda illa viro: ⁊ an vir posset agere iuita vxore. nō q̄ vtilis actio acq̄sita vxori p̄ferſ directe acquisite marito: nec pōt agere ea inuita. ff. de pcu. si pcurator. vbi dī ꝙ si pcurator meus stipulatus fuerit satisdationē iudicatum solui: vtilis actio mihi daſ: nec pōt agere pcurator me inuito.

b Illicentiatus. xi.q.iij. certum. ideo ꝯtumax reputaſ: quia nullum responsalem sufficientem dimisit.

c Ad agendum. iō nō valuit mādatū: q̄ cū p̄mo esset reus debuit dimittere pcuratorē ad defēdēdū ⁊ nō ad agēdū: nisi vellet recōuenire actorē: ⁊ iō ꝯtumax reputaſ: q̄ non dimisit idoneū. Qualiſ aūt debeat mittere qs pcuratorē ⁊ sufficiētē: dictū est. s.e. accedēs. ⁊ iste pcurator noluit eū defendere: qđ si fecisset: nō fuisset ꝯdemnat⁹ prior in expēsis sic credo.

d Taxatione. que semꝑ dʒ premitti añ cōdemnationem .iij. q.iij. §. offeraſ. ⁊ ēt iuramēto p̄misso. ij.q.i. in primis. ⁊.j. quod me. causa. c. fi. qđ debuit hic p̄mitti. Et sic nota: qđ snia super expensis ꝓ ꝯtumacia pōt fieri in absentē. ⁊ hoc est qđ dixi. s.e. querelam. de expensis. s. qui non venit vel si venit ⁊ recedit siue licentia: condemnatur in expensis.

e Litibus. j. de do. ⁊ contu. finem. ⁊ c. venerabilis.

f Mandato pcuratoris. de mandato procuratoris actoris dictum est. s.e.c.i. in mandato. n. pcuratorio dʒ ꝯtineri precipue nomen eius: q constituit pcuratorem ⁊ nomen ꝓcuratoris ⁊ in qua cā: ⁊ ꝙ ratū habebit: qđ cum eo actuʒ erit: sicut in litteris de rato: ⁊ coram qbus iudicib⁹: maxime si sūt delegati. corā ordinario non est necesse multum: ꝙ fiat de eo mentio. ff. de pcu. si pcuratorē. ⁊ iste littere mitti debent aduersario: vt certus sit qb⁹ releuaſ pcurator a satisdatione de rato: cū de mādato dubitaſ: vt ibi dī. de mandato procuratoris rei oīo ꝯstare dʒ: ⁊ si non oñdatur mandatum: repellitur nec admittiſ tāq̄ʒ pcurator ēt si dubitareſ: nisi vellet se offerre defensioni: ⁊ siue qs habeat mādatū siue nō. ⁊ quātūcunq̄ʒ sit idoneus pcurator: dʒ prestare aliquā aliaʒ cautionē. s. iudicatū solui. C. de satisda. l. vna. ⁊ ff. e. q pprio. §. q alium. ⁊ l. minor in fi. ⁊ insti. đ satisda. §. si vero. q̄ clausula. s. iudicatū solui tria ꝯtinet. s. ꝙ defendat reū in cā: ⁊ ꝙ doluʒ nō cōmittat: ⁊ ꝙ soluat iudicatū: ⁊ hoc ipsū qđ v̄bū sonat. ff. iudi. solui. l. iudicatū solui. ⁊ hec satisdatio dʒ iterponi ab ipso dn̄o: qñ p̄sens ꝯstituit pcuratorem dū ꝯueniſ. ⁊ si absens ex iudicium ꝯstituiſ: cautionē iterponat ꝓ suo pcuratore: ꝑ quam fideiussor existat sub hypotheca reꝝ suaꝝ: insti. de satisda. §. si vo. al's ipsemet pcurator exponere dʒ p̄dictam cautionē q̄ʒtūcunq̄ʒ locuplex sit ⁊ idoneus: vt dictū est. Cautionem vero de rato nō prestat procuratori rei. s. rē ratā dn̄m habiturū: cum ⁊ si ille. s. dn̄s ratū nō h̄eat: ipse soluat đ bursa sua: q̄ reuocare si pt dn̄s. Porro vbi reuocare possʒ vel retractare qđ actū est: dʒ pcurator. p̄stare cautionē reʒ ratā dn̄ʒ habiturū: vt cū q̄si đfēsor ꝯueniſ rei ven. vl' cōi diui. vel famiſ. herc. finiū regūdorū ⁊ ecclesia vl' minor ⁊ in restitutionem in integ. postu. ⁊ causa status cū seruus clamat i libertatē ꝯ pcuratorē dn̄i duplicē cautioneʒ p̄stat pcurator rei: iudicatū solui ⁊ rem ratam dn̄m habituꝝ. ff. e. pōponius. §. sed is. ⁊ l. si defunctus §. vlt. q̄ i hoc iudicio vtraq̄ʒ ꝑsona sustinet vicē duaꝝ ꝑsonaꝝ. j. de pba. ex litteris. ⁊ ff. e. nō solū. §. si statut⁹. ⁊ §. est ⁊ casus. ⁊ cū tutor postulaſ suspectus: ⁊ ipse per ꝓcuratorē defendit. ff. e. nō solū. §. vlti. ⁊ huiusmodi cautiones ante li. ꝯte. peti debēt. ff. e. pōponi⁹. §. ratihabitionis. procurator vniuersitatis siue collegij cautionē de iudicato soluēdo nō prestat: q̄ sustinet vicē vniuersitatis ⁊ iurat de calūnia in aiaʒ ꝓpriā. j. de iura. calū. ĩ ꝑtractandis. ⁊ c. se. ⁊ C. đ iura. calū. l. ij. §. sin autem. q̄ quasi dn̄s intelligiſ: sicut ⁊ tutor. ff. ꝑ empt l. q fundū. §. si tutor. ar. ff. rem ra. ha. actor' nec tutor cauet đ iudicato soluendo. C. đ admi. tu. l. vlt. §. defensionem. sicut nec verus dn̄s illū prestaret: insti. de satisda. §. si hodie ⁊ iō de necessitate ē istud offm̄. s.e. q̄. sed officiuʒ pcuratoris ē voluntariū: q̄ nemo ꝯpelliſ ꝯstituere pcuratorē. s.e. querelam al's nō esset differentia inter pcuratorem priuate ꝑsone ⁊ sindicum vniuersitatis.

g Reuocato. Circa h⁹ i reuocationem notabis. Cuʒ aliqs reuocat mādatū fcm̄ pcuratori ad agēduʒ vl' defenduʒ ꝯstituto: aut reuocatio ꝑuenit ad pcuratoreʒ tm̄: aut ēt ad aduersariū vel iudicē. Si tm̄ ad pcuratorē: nō preiudicat aduersario. q̄ iudicium qđ ideʒ quasi pcurator postmodū est exꝑtus: ratum esse debʒ: vt hic. ⁊. s. de rescrip. ex parte. ⁊ ff. e. si pcuratorē i fi. ⁊ C. de satisda. l. vna. ēt ⁊ ante iudiciū ceptū. ff. iudi. sol. si aūt. ad id facit. ff. de solu. q hoiem. §. si ticium. ⁊ l. si qs suo. ⁊ l. cū qs. §. i. ⁊ si pater iusserit filio credi: postmodū ignorante creditore mutauerit voluntatē: cessat senatusconsultum: qm̄ initiū spectandū est. ff. ad macedo. si tamē. Et si dicam: qui voluerit cum seruo meo cōtrahere ꝑiculo meo ꝯtrahat: possuʒ mutare voluntatem: si certificauero creditionē. ff. qđ iussu. l. i. rn̄so. i. ĩ fi. Si vero reuocatio ꝑueniat ad iudicē vl' ad aduersariū: qcqd fit cū eo tāq̄ʒ cū falso pcuratore nō valet: vt h a ꝯtrio sensu. s. de rescrip. ex ꝑte decāi. postea nō pcedat iudex cū illo pcuratore. s.e. auditis. ⁊ sic itelligiſ qđ dī. s.e. ex insinuatione. ⁊ c. in nr̄a. q enim vult reuocare pcuratorem: certificare dʒ aduersariū vel iudicē: vt h dic: sicut

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

lr̄e de rato mittunt iudici ⁊ aduersario.ff.e.si ꝓcurato rē.ff.rē ra.ha.ne satisdatio.sic multo fortius lr̄e reuoca torie. Sed q̄ dicit pꝰlit.ꝯte.inuit a ꝯ̄rio sensu:ꝙ ante lit.ꝯte.possꝫ reuocatio fieri ēt ignorāte iudice vl' aduer sario:⁊ ꝙ necesse n̄ sit significare iudici vel aduersario sit vt loq decretal. ꝫ.e.ex isinuatione i n̄ra.Ex lr̄a illaꝝ nūq̄ꝫ colligit ꝙ re uocatio ꝑuenerit ad iudicem vel ad aduersariū ⁊ tn̄ re uocat q̄ꝺ factū fu it ꝑ illos ꝓcurato res.Sꝫ ibi supplet ꝙ reuocatio venit ad aduersarium. Sic ḡ supple h̄ ma xime:q: idē est an̄ lit.ꝯte.⁊ post liteꝫ. sic.n.multi possēt decipi:si sola reuo catio procuratoris sufficeret si nō denunciet aduersa rio vel iudici:qñcūq̄ꝫ fiat reuocatio certificandꝰ est ad uersarius:al's iputꝫ sibi q hoc tacuit.Ar.ꝯ̄.ff.man. si mandassem illud i negocijs:vbi nō decipit vēditor:h̄ decipit aduersariꝰ:⁊ iō secus.Sꝫ si reuocatio sit missa ꝓcuratori ante lit.ꝯte ⁊ ipse occultat hoc:videretur ꝙ ꝓcuratori sit iputādū ꝙ eam non ondit:⁊ s̄nia q̄ꝫtum ad eū valeat ꝫ nō q̄ꝫtū ad dn̄ꝫ:q: se liti obtulit aliene ff.rem ra.ha.l.iij.§.falsus.⁊.ff.ꝺ iudi.de qua re.§.ij.⁊ de rei ven.is q se obtulit.⁊.l.ꝓdicta sigs seruo i fi. sed hoc forsitan posset h̄re locū:cū ꝓcurator est soluēdo:al' nō.ar.ꝓdictaꝝ decre.ex isinuatiōe.in n̄ra.Uel dic:ꝙ tenet s̄nia:⁊ sibi iputet dn̄s q h̄ nō insinuauit iudici vl' aduersario:vt ꝓbat hec lr̄a.Jtē ex hac lr̄a vꝫ ēt pꝰ litē ꝯtestatā indifferent:ꝙ reuocari possit absq̄ꝫ cāe cogni tiōe.Et iō ꝯ̄.ff.e.post litē ꝯte.nō ē ꝯ̄:q: hoc nō hꝫ locū qn̄ ꝓcurator ꝯsentit.Si vō procurator nollet:dꝫ h̄ fieri cā cognita:tn̄ nō ꝓcedet i cā pꝰ reuocationē:nisi post cāꝫ cognitā:⁊ tn̄ nō dꝫ audiri ꝓcurator q sibi assūpsit ꝓcurationē vel se asserit ꝓcuratorē:h̄ ipso suspectꝰ ē:⁊ ita semp remoueret.ff.e.q oia secus:ꝫ hoc dicit ꝓcura tor:vt sine nō suspitōis remoueat:vt.l.ꝓdicta que oia.

b Uel.ꝑ ⁊.al's seq̄ret a ꝯ̄rio:ꝙ si reuocatio ad alteꝝ ꝑuenisset:valeret q̄ꝺ cū eo fcm̄ esset:q̄ꝺ non est veruꝫ.

l Non iniuste.filiūfamil'.filiusfamilias ēt sine mā dato ꝑ p̄re admittit ad agendū ⁊ defendendū ꝓ̄stita satisdatione:imo ⁊ si esset mior:q: iustiꝰ est talē admittere:q̄ꝫ absentē indefensuꝫ ꝯdēnare.C.e.ti.exigē di.Jtē pōt ꝯstitui ꝓcurator ad agendū ⁊ defēdēdum: vt h̄ dicit.⁊.ff.e.filiusfami.§.ipse quoq̄ꝫ vnde iudex iu ste fecit q illū admisit:nisi esset minor quē nō debuit admittere:q: si decipiat:pōt restitui ipse ⁊ fideiussores eiꝰ.ff.e.mior.nisi forte ꝓ patre ad defendendū ex beni gnitate ⁊ nō de rigore.vt in.l.exigendi.in fine

k Ad futuras.ad p̄ntes ⁊ futuras lites bn̄ dat ꝓcura tor in diē ⁊ sub ꝯditione imppetuuꝫ ⁊ ad tp̄s.ff.e.l.iij ⁊.iiij.ad vnam cām ⁊ in plures ⁊ ad oēs:vt.ff.e.l.i.⁊.l. mandato.⁊.ꝫ.e.dilectus.⁊ p̄sens ⁊ absens dari potest. ff.e.l.i.in fi.nec datur inuitus.C.e.inuitus.⁊ dꝫ expsse ꝯsentire:al's inuitus vꝫ.ff.e.filiusfamilias.§.inuitus. ⁊ glibet q nō ꝓhibet:dari potest:q: ꝓhibitor iuꝫ ē hoc

tes: ⁊ quod ab auditore prefato factum esse dignoscitur approbātes: mandamus q̄tenꝰ ꝑtibus ꝯuocatis ⁊c̄. l dem.

Mandato procuratoris post litem contestataꝫ a dn̄o reuocato: si hoc ignorante iudice vel aduersario factum fuerit iudicium quod idem quasi procurator post modum expertus est: ratum esse debebit. dem.

Non iniuste iudex ꝓcessit:q filiūfamil in ꝓcuratorem admisit: q̄uis ad futuras ꝯtrouersias ꝯstitutum:q lꝫ simul cuꝫ alijs datꝰ fuerit: ꝓ̄us tn̄ ꝓcuratiōis offm̄ occupauit. q̄ꝺ fieri nequisset in ꝓcuratoribꝰ diuersis tp̄ibꝰ cō stitutis:qm̄ dato posteriori ꝓ̄ori s eēt ꝓcuratō reuocata. potuit q̄ꝫ is ⁊ debuit a s̄nia i eo ꝙ lata extitit ꝯ̄ ip̄m n̄ram au

edictū.ff.e.inuitus.§.i.⁊ certus dꝫ esse ꝓcurator.ff.e.l.ij.

l Cum alijs. Sic ergo pꝫ ꝙ p'ures ꝓcuratores simul dari possunt.ij.q.vi.§.forma in fi.⁊.j.de testi.insuper.⁊.ff.e. pluri bus.⁊.ff.de admi.tu.decreto.§.i.Sed nunq̄d ambo vel ēt si sunt plures siml' agere debent vel vnus sine altero.Ut ꝙ vnꝰ sine altero agē nō possit ar.ꝫ.de of.ꝺle.cām.⁊.ff. de re iudi.duo.Dicas si plures dati sint simul in soliduꝫ potior est ꝯditio occupantis:vt hic.vnde supple h̄ i soliduꝫ.si.ff.e. pluribꝰ.⁊.ff.ꝺ le.i.si plu ribꝰ in fi.⁊.j.de ap.vt de bitꝰ.⁊.ꝫ.de rescrip.capl'ꝫ sācte crucis.sic.ff.de ad mi.tu.ꝺcreto i fi.⁊.ff.de ꝶ.ob.si ticiꝰ:ar.ff.ꝺ duo bꝰreis ex duobus.qñq̄ꝫ ille tm̄ dꝫ occupare q pri mo ad s̄niam venit.ff.ꝺ pecul'.vō.⁊.ff.de nora. siquis.Sed si simul occurrernt ad litem contes. iudex tunc potest eligere magis idoneuꝫ:nec repugnantia inde cōtingat si vnus negaret ⁊ alter cōcederet.ff.de accu.si plures.⁊.ff. de admi.tut.decreto in fi.Si vero non sint dati insolidū sed sim pliciter:tunc neuter agere potest vel defendere sine reliquo ⁊ simul sunt admittendi:sicut iudices qui dantur sine clausu la illa:ꝙ si non omnes ⁊c̄.Sed idem videtur dicendum:siue addatur insolidū siue nō:cum ratio illius.l.si plures.§.q̄ꝫuis ⁊.l.decreto. nihilominus remaneat.⁊ iō forte nō pōitur hic in textu insolidum:q: aduersarius ab initio prouiderat sibi: vt iudex magis idoneum admitteret.b.

m Temporibus ponit tenorē illius.l.ff.de ꝓcura.sigs cum ꝓcuratore.§ fi.in quo casu non est melior occupantis ꝯditio q: dādo scꝺꝫ priorē reuocare vꝫ:vt hic dicit.⁊.l.predicta sigs cū ꝓcuratore.§.vlt.nisi dādo scꝺm exprimat:ꝙ priorem vult durare in ꝓcuratorē.ff.de.l.i.si pluribus .sicut est in iudicibꝰ q: scꝺm rescriptum derogat primo.ꝫ.de rescriptis ceterum: quandoq̄ꝫ secundus priori adiungit.ꝫ.de offi.dele.corā.Ad vnam autem litem pluririū personaꝝ ⁊ vnus ⁊ plures procu ratores dari possunt.ff.e.siquis cum.§.vnus.Quandoq̄ꝫ ta men plures ꝑsone nō p̄nt agere vel experiri:nisi per vnum de fensorem seu defendere:vt ibi plures fideiussores sunt:⁊ vo lunt defendere eum ꝓ quo fideiusserūt iudicatū solui.ff. iu di.sol.iam tn̄.§.si tn̄.Et plures heredes necesse habent dare ꝓcuratorem:ne actor incommodo afficiat:si defensio in plu res ꝑsonas diuidat:vt in.l.ꝓdicta iam tn̄.§ si tn̄.⁊.ff.de exer. ne in plures.Jdē est i redibitoria.ff.de edil.edi.q̄ꝺ si nolit.§. si plures.Jdē est:vbi ille qui agebat iudicio famil'.herc.com muni diui.fini.re.decessit pluribus heredibus relictis: quia omnes vnum procuratorem dare debent.ff.famil'.herc.si fa milie hercis.⁊.ff.de procura.lꝫ in fine.

n Contra ipsum.bene dicit contra ipsum:q: in ꝑsona procu ratoris semper formanda est s̄nia:al's non tenet.C.de sen.⁊ i terlo.o.iudi.l.i.siue ab initio siue post litem ꝯte.procurator in teruenit.C.e.nihil.de hoc dixi.ꝫ.de elec.querelam.Et nota ꝙ iste.§.ponit tenorem illius.l.C.e.inuitus.

o Appellare.ꝓcurator ergo appellare tenet: sed prosequi non cogitur.C e.inuitꝰ.quod si non fecerit:imputat ei.ff. de neg.ge.liberto.§.vlt.in fi.vel saltem denunciare tenet domi no s̄niam latam contra ipsum:vt dn̄s appellet si voluerit:quia culpa ipsius amisit causam ipse non poterat damnare: vnde

dientiā appellaꝛ: vl' si iusta cā excusabat eūdē: saltē dño cō testari: vt ad appellatōis beneficium ꝯuolarȝ: lȝ appellationem prosequi non tenetur inuitus. ¶ dez.

Consulti sumus: an ꝯstitutus ad īpetrandum a cōitate aliqua ꝓcurator ab īpetrādo dȝ excludi: pro eo ꝙ maiores ⁊ iurati[a]: ꝑ quos eadem cōitas regebaꝛ: tꝑe quo iniunctū fuit ꝓcuratōis offm̄ erant excōicationis snīa inodati. T. r. ꝙ nisi essent illi in lr̄is ꝓcuratiōis expressi[b]: vel alr̄ eoꝝ aucte ꝓcuratiōis[c] istitutio facta fuisset: aut sciens eos esse tales[d] ipsa cōitas vna cū eis constituisset eundem: nō est procurator huiusmodi repellendus.

De sindico. Gregorius papa subdiac. defensori sicilie.

Sicut studij nostri esse debet a litigijs forensibus monachos submouēre: ita necesse est nr̄a ꝓuisione quemadmodū negocia eoꝝ dispōi debeant: ordiare. pro qua re tibi precipimus: quatenus cū fausto loqui debeas: cui si voluerit constituto salario mōasterij generaliter debeas negocia commendare:[e] expedit enim ꝑ paruo incommodo[f] a strepitu causarum seruos dei esse quietos.

De his q̄ vi metusue cā fiūt. Alex. iij. exoñ. epo ⁊ priori sancte marie cesarraginñ.

imputaꝛ sibi. si. ff. man. si fideiussor. §. si cum debitor. Et hͦ est verū: cū dñs nesciuit. Si ꝟo sciuisset: certiorari nō debuit. ff. d̄ act. empt. ⁊ ven. l. i. in fi. ⁊. s̄. de rescrip. ab excōicato. vñ tunc sibi imputet dñs: ꝙ ñ appellauit. Vel pōt dici: ꝙ appellare teneꝛ ꝓcurator vel dño denunciare: qꝛ hic nō distinguit: vtrū dñs hͦ sciet vel ignoret ꝓ se iudicatū: al' mādati tenebiꝛ: nisi alteꝝ faciat: nisi iusta cā eū excuſȝ: vt dicit lr̄a sequens: puta iustus metus tūc denunciet dño. j. de ap. c. vlt. vl' iopia: sicut dr̄ de fideiussore ꝯdemnato vltra verū debitū. Qui ñ pōt ꝑp inopiam appellare: debȝ hoc denūciare ꝑncipali ꝑsone. ff. man. si ꝓcuratorem. §. si ignorantes.

a ¶ Consulti. iurati. per hoc videbaꝛ ꝙ ꝓcuratio non valebat: qꝛ maior ⁊ iurati ꝑ q̊s cōitas regebaꝛ erāt excōicati ipsi q̄si caput vniuersitatis censenꝛ: ⁊ ipsi iurāt ꝑ causis vniuersitatꝭ. C. d̄ iura. calū. l. ij. §. hͦ ēt in fi. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. municipib⁹. ff. ad mūicip. municeps. Huiusmodi maiorib⁹ cura totius rei publice ꝯmissa ē vt dicit lex illa municeps vñ vr̄: ꝙ istitut' o ꝓcuratoris nō valeat: ⁊ sic ille ꝓcurator dȝ repelli cū actores illi⁹ nō reciperenꝛ. j. de testi. lȝ. Sed qd dices. impator ē excōicatus: ipetrauit lr̄as ꝑ nō excōicatis ēt credentib⁹ illū nō esse excōicatū vel ēt credētib⁹: nūqd valēt lr̄e: vt ꝑ eas ꝓcedaꝛ. Vr̄ ꝙ sic: qꝛ nō refert ꝑ quē cūqȝ ꝑces oblate sint. C. de ꝑci. impa. offe. vniuersis. ⁊ mulier ēt admittitur ad inpetrandum que al's ad iudicium pro alio non admittiꝛ. ff. de reg. iur. l. ij. C. de ꝓcu. alienam. Super hoc dicas: ꝙ tales lr̄e bene valent ⁊ tenent: lȝ impetrator q eas impetrauit: repulsus fuisset ab ipetrando: si vicecācellari⁹ illuȝ excōicatum sciuisset. cum ēt si ꝑncipalis dñs eas impetrasset valerent eo absoluto. j. de excep. pia. De hoc teneas: hȝ ꝙ ibi notaꝛ in glo. ꝫ mixꝫ. Sed videtur: ꝙ lr̄e ipetrate ab excōicato non valeant ꝑ hoc qd̄ hic dicit: maior ⁊ iurati excommunicati essent expressi in lr̄is ꝓcurationis: ꝓcurator eorum deberet ab impetrando repelli: ⁊ ipsi ijdem repellerenꝛ. Ergo multo fortius littere impetrate ab excōicato nō valēt: qꝛ si excommunicatus repellitur ab impetrando: ⁊ littere impetrate ab ipso repellende sunt. Hoc ita intelligendum est cum vicecancellarius vel alius qui lr̄as concedit: scit illos. s. maiorē ⁊ iuratos excommunicatos: tunc dȝ ꝓcurator eorum repelli ab īpetrando: qꝛ ⁊ ipsi repellerenꝛ: ⁊ ita nō licet eis per alium: qd̄ per se nō liceret. j. de testi. lȝ. Excommunicati publice nec per se nec per alium ad agendum vel ad impetrandū vt agāt: admitti debent. j. de excep. exceptionē in fi. Si ꝟo vicecancellarius ignorat impetrantem excommunicatum: nec ꝑ ipsum excipiatur: ⁊ litteras obtinuerit: valebunt ⁊ poterit agere ꝑ eas cum fuerit absolutus. j. de except. pia.

b ¶ Expressi. Expressio ergo nocet hic: qꝛ ꝑ hoc apparȝ: ꝙ eorum mandato fuit ꝯstitutio facta tanqȝ maioꝝ. vnde non valet qꝛ si maior d̄ vniuersitate: puta administrator ꝯsules ꝑlatus excōicati sint vniuersitas agere no potest: quia quasi mortua tunc habetur. xi. q. iij. nemo epoꝝ. ⁊ ita quasi vacare intelligiꝛ: vnde agere non pōt. j. ne se. va. c. i. ij. ⁊. iij. Idem est si in ꝓcuratione non sint expssi: dū nō ꝯstet: ꝙ eorum aucte ꝯstitutio sit facta: vt hͦ dicit. ꝫ cū expssi sunt tunc ꝯstat ⁊ sic expressa nocēt nō expssa nō nocent. ff. de reg. iu. expressa. ⁊ quia eorum auctoritate factuȝ est propriū factum censetur: qꝛ omīa nostra facimus quibus auctoritatē impartimur. C. de ve. iu. e. nu. l. i. ꝫ neqȝ in fi.

c ¶ Procuratoris puta qꝛ dicebatur in ꝓcuratōe: talis cōitas facit ticiuȝ suum ꝓcuratorem ad impetranduȝ: ⁊ maior ⁊ iurati interposuerunt suaȝ auctoritatem.

d ¶ Tales. Et iō ī putatur: qꝛ nō debebant illos ad hͦ associare. si. s̄. de elec. scriptū est in fi. ⁊ est. ar. ꝙ vtile vitiatur hic per inutile: ar. ad hoc. ix. di. si ad sacras. ⁊. s̄. de of. dele. super questionum. §. si vero. ⁊. iij. q. ix. pura. ⁊. ff. de edil. edic. cum eiusdeȝ. sic ⁊ vna ouis morbida totum gregem inficit. xxiiij. q. iij resecande. ⁊. j. de statu regul. ea que. i rn̄so in fi. ⁊. s̄. de. offi. deleg cum super. Ar. contra ꝙ non noceat factum illoꝝ. s̄. de elec illa. ⁊. j de cle. ex. mi. si. celebrat ⁊. s̄. de elec. cum vintoñ. ⁊. C. de transac. si ex falsis. ⁊. j. de re iudi. cum. i. ⁊. a. Sed dato ꝙ valeat constitutio ⁊ impetratio littearum: quia non sint expressi in constitutione vel alij ignorabāt illos eē tales: sed communi voluntate omnium hoc factum est: nūquid potuerit agere vniuersitas vel collegium per sindicum aucte illarum lr̄arum ꝯstitutuȝ ab illis ⁊ ab alijs cōiter: si obijciꝛ ꝙ maior. s. administrator prelatus ⁊ aliq de maiorib⁹ sint excōicati: ⁊ parat⁹ sit hͦ ꝓbare excipiens: ⁊ videꝛ ꝙ sic potuerit agere: qꝛ sic valet ꝯstitutō ad ipetrandū ita dȝ valere ꝯstō sindici ad agendū dūmō ꝯstitutio sindici similis sit ꝯstitutōi ꝓcuratoris. Sȝ vr̄ ꝙ hͦ esse nō possit: qꝛ ī sindicatu debēt exprimi maiores persōe ⁊ alij ēt ⁊ precipue prelat⁹ administrator vt appareat an sint due partes vel maior ps vniuersitatis. ff. quod cuiusqȝ vniuersi. plane ⁊ collegiū sine ꝑlato non ꝯuenit vel ꝯueniꝛ. j. de iudi. cām sed hoc non potest cōstare: nisi exprimantur nomina in ipsa cōstitutione. Unde satis pōt' dici: ꝙ lȝ littere valeant predito modo ipetrate ꝯstitutio tn̄ sindicatus nō valeat: nisi illi absoluantur. nec est hͦ incōueniens: qꝛ vn⁹ sol⁹ vel pauci de caplo possent ipetrare lr̄as ꝓ ecclesia: vel ꝯstituē ꝓcuratorem ad hoc: cum sint ꝯiuncte ꝑsone: arg. s̄. de re

Erlatū est ad audientiam nostraȝ: q̄ cum quidam nobilis ⁊ potēs. m. vxorem suaȝ suspectam haberet milites sui eius precepto eaȝ ad quandā siluam ducentes euaginato gladio occidē voluerunt: sed tādeȝ pietate ducti sub tali conditione pepercerūt eideȝ: q̄ in monasterio de colobeis habitū suscipēt mōachalem: ⁊ infra. Episcopi vero missi a viro: vt ei velū imponerent: q2 iuuenis erat: ⁊ filium paruulum habebat: mutationem vite sue suspectā habentes seorsum conuenerunt eandem: que rem patefaciens q̄ mortis timore monasterium intrabat: proposuit ⁊ q̄ inde quandocūq3 posset exiret. sed alter epo᷑ vt viri tyrannidi satisfacere videretur: mulieri veluȝ imponere simulauit: tandeȝ viro de medio sublato: p̄dicta mulier de monasterio exiens aliū maritū accepit: quos galagoritañ. eps ad instātiā sororuȝ vinculo excōicatiōis astrixit ⁊ infra. Jdoq3 mandam⁹ quatenus predictā mulierē ⁊ viȝ recepto sacro: q̄ vestro debeant stare mandato: ab excōicationis vīculo absoluatis ⁊ inde tā mulierē q̄ priorissam ⁊ moniales prescripti monasterij ante vestram presentiam conuocātes: si legitime p̄batum fuerit nō timore mortis p̄dictā mulierē religionē

scrip. nōnulli. ⁊. xij. q. ij. non liceat. ber.

s f Jcut studij. cōmēdare. submouē. xvj. q. j. monachi. Nota q̄ hoc nomē sindicus nomē grecum est: latine defensor appellatur ⁊ ad certā causam agendam vel defendendam eligit. ff. ꝺ mu. ⁊ ho. mune. rū. §. defensores ⁊ generalit. ad oēs causas presentes ⁊ futuras: vt h. ⁊. j de iu. cal. impatorū. ⁊ constituit ab vniuersitate seu collegio vel copor. ff. qꝺ cuiusq3 vniv. l. j. ⁊. l. itē eorū. §. si decurones. ⁊ sindicus iste si dubitatur de mandato debȝ cauere ꝺ rato: si agat. ⁊ partibus procuratoris fūgit: ⁊ ex eisdem causis mutari pōt ex quibus p̄curator. vt. l. predicta itē eorū. §. penul. ⁊. vl. ꝫ nō caueat ꝺ iudicato soluēdo vt cū ꝺfēdit vt dictum est. s. ti. pri. mandato. q2 talis sindicus p̄sonam sustinet vniuersitatis siue collegij. Sic ⁊ tutor si cauet de iudicato soluēdo ꝫ iudicio sisti. C. de admi. tu. sancim⁹. §. ꝺfēsionē. Et iurat ꝺ calūnia iste sindic⁹ i aiam p̄priā. j. ꝺ iura. calum. i p̄tractādis. ⁊. c. impator. Et tutor ⁊ curator iurāt ꝺ calūnia: vt. C. ꝺ iura. calū. l. ij. Jtē posset eē laic⁹: vt vr̄ h i fi. q2 huos dei litigar ñ oȝ. ij. q. vij. sic sacēdotes. ⁊. xj. q. j. te qdē. ⁊. §. ex his oib⁹. v̄. ad secularia iudicia si habueritis ꝯtēptibiles. ⁊c̄. i auc. ꝺ sanctis. epi. §. aliū aūt. coll. ix. ⁊. j. ꝺ iura. calū. c. j. i fi. qꝺ dictū ē satis esse hōestuȝ: q2 q̄libȝ p̄sōa ecclīastica oȝ hr̄e p̄curatorē hōe fame p̄ q̄libȝ ecclīastico negocio. v. q. iij. q2 epi. tñ ꝯriū fit quotidie. clerici ⁊ mōachi p̄nt eē sindici et tractare vtilitates ecclīarū. xvj. q. j. q̄ ve. et. c. monachi et iura predicta loquunt solūmō ꝺ honestate. sic videm⁹ seruari ꝺ facto. et oȝ cōstitui q̄nq3 ab epo q̄nq3 a capitulo: prout nōt. s̄. de rescrip. edoceri

f ℂ Incōmodo. i. poti⁹ oȝ modicū icommodū siue dānū sustinere i eo qꝺ dabūt sindico et cessare a litibus et per alios litigia exercere.

g p Erlatū proposuit. Hic ergo valet p̄testatio. ⁊. xxxj. q. ij. lotharius. xxviij. di. diaconi. ⁊. vij. q. j. pōtifices. ⁊. s̄. de elec. cumana. ꝯ. s̄. ꝺ consti. cū. m. in qb⁹ ꝺ hoc. Sȝ qd si nō audet protestari nō obstet. C. de reb⁹ credi. generaliter. §. ipe ar. xxxiij. q. ij. si satis in p̄n. qꝺ itelligit si cōstet i iudicio

h ℂ Imponere: s. conuersionis: quoniam velum consecrationis quod tantum virginibus datur: iponē nō oȝ. xx. q. j. de votis ⁊. j. de regul. vidua.

i ℂ Simulauit. Nō. q̄ vtil simulatio p̄mittit. xxij. q. ij. vtilē. ff. ꝺ noua. doli exceptio i fi. ⁊. xxiij. q. ij. dñs. ff. de

do. l. j. §. non fuit. ⁊. lxiij. di. i mādatis. isti. ꝺ act. §. alle. ⁊. xxij. q. vl. vt p̄idē. Ar. ꝯ. xxvij. di. q̄ interogasti. ff. de iusti. ⁊ iure l. j. §. j. ⁊. xij. q. j. certe ego. ff. de of. presi. congruit. §. vl. C. de iure do. in reb⁹ i fi. xxij. q. v. cauete. ⁊. C. de incestis nup. l. vlti. in fi. So. dolus fraus ⁊ simulatio sunt noia reatus qui nūq3 p̄mittit a canōe: q2 q pec cat: ñ peccat legis aucte. xxiij. q. iiij. q peccat aliq̄ñ vulgari cōsuetudine denomiat act⁹ legitios ⁊ tūc p̄mittūt: vt in p̄mis: concor. xxxij. q. secunda §. his auctoritatibus. ⁊ sic simulatio boni q̄nq3 bona est: vt hic: ⁊ permittitur ⁊ q̄nq3 mala vt hypocrisis: vt. c. q̄ interrogasti. ⁊. c. certe. ⁊. c. cauete. Simulatio mali q̄nq3 bōa est: vt fuit simulatio dauid: q simulabat furorē vt. c. vtilē. ⁊. c. domin⁹ ⁊ de cō. di. ij. accesserunt vbi dicitur: ferebatur dauid manibus suis: sed manibus suis nemo portatur christus enim manibus suis ferebatur. de con. di. ij. accesserunt.

k ℂ Quod vestro. sic. j. ꝺ sen. ex. ex tenore: ꝫ cōmunis forma est: q̄ iuret q absoluit stare mandatis ecclesie. j. de ap. ad hoc. ⁊. j. de sentē. ex. cum desideres. sed nō refert quocunq3 istorum modorum iuret: quia licet iuret stare mandato iudicis per illam formam non intelligitur aliud q̄ȝ per aliam nec magis astringitur: quia mandatum suum debet esse s̄m ius: nec ad aliud extenditur: quia nec de alio intendunt.

l ℂ Mortis. Sed qualiter pōt hoc probari: cuȝ sit negatiua Respondeo ista negatiua includit in se affirmatiuam hanc s. sponte religionem itrauit. si. s̄. de renun. sup̄ hoc. de hac negatiua dictū est. s̄. de elec. bone. Et hanc negatiuam debēt p̄bare moniales: que mulierem illam repetebāt. Sed videt q̄ potius mulier illa debuit probare: q̄ timore mortis itrasset: quia moniales fuerunt in quasi possessione illi⁹ siue mōasterii: ⁊ quasi fundata erat intentio monacharuȝ p̄ taleȝ possessionē ⁊ cohabitationē ⁊ veli susceptionem: ⁊ mulier allegare videtur metum mortis: sed qui hoc allegat: illud debet probare. ff. quod metus causa non est. Respondetur: q̄ verum ē hoc: sed quia constabat de protestatione voluntatis ab initio facta adhuc p̄sumitur nolle. xxxj. q. ij. lotharius. ff. de le. iij. si quis in p̄n. ⁊ qui volūtatē immutatā allegat: hoc p̄bare debȝ vt hic. ⁊. ff. de p̄bat. eū qui. C. de testa. sancim⁹. et. C. ꝺ ap. precipim⁹ in fi. et. ff. de le. iij. fideicōmissa. §. si rem. et. ff. ꝺ le. j. s. mihi. §. interdum. Sed hoc non habetur ex hac littera q̄ cōstaret de protestatione: nisi per narrationē premissam. Jdeo aliter dicitur eo ipso: q̄ mulier hoc non probat: intelliguntur moniales probasse suaȝ intentionem presumptiue: cum de facto constaret: liceȝ non de forma facti. C. qui mi. ita non possunt super ser. li. duodecimo. vel moniales sponte onus probandi subire volebant vnde mos eis gerendus fuit ifra

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

de resti.spo.l3 in fi.ff.õ proba. circa eū. ⁊ talis metus bene ex cusat siue timor: ⁊ metus stupri ⁊ timor seruitutis ⁊ met⁹ verberum ff.e.isti quidē.⁊.C.de trāsac.interpositas.⁊.j.c.pri.⁊ que fiūt iusto timore reuocantur.C.de re.cre.l.generaliter. Uel dic ꝙ vtraqꝫ pars debet docē õ iure suo.si.s̃.de renū. super hoc.b.

intrasse: aut qõ fecit postmodū⁹ ratū hūisse: ipā3 ad mōasteriu3 redire: ⁊ habitu3 õpositum reassumere censura ecclesiastica compellatis.

Idē episcopo vuigorniēsi.

Abbas sancti cadmundi a quo.r.presē.lator pr̄imoniū suū tenē dignoscit: milites ⁊ burgēses ad domu3 eius sic accepim⁹ õstinauit: q eū a domo ⁊ vniuersa possessione expellerēt: nisi eccl'iā suā pēitus abiurassz: qõ cū idē.r tali modo coact⁹ᵇ fecisset: abbas alij concessit supradictā ecclesiam: vnde q: que metu ⁊ vi fiunt: de iure debēt in irritum reuocari: mandamus: quatenus predicto.r.cū integritate restituas vniuersa.

Clemens tertius.

a Postmodu3.q.di.si constaret dē metu ab initio: ⁊ postea sponte ratu3 habuit: votū suū tēuit si.j.õ regul'. significatum ⁊ e.cū virū vbi hēs: ꝙ istõ qõ ab initio nō tenebat per ratihabitione3 roborat: sic ēt in mr̄imonio carnali.j.de spon.ad id qõ.j. de despon. impub. de illis in fi.nota.⁊ aliud colligitur hic māifeste ꝙ aliqs vxoratus vel̃ vxor alicuius ēt iuuenis si viuente altero sciēte ⁊ consentiēte itret religionē ꝓtēdo õ timor aliq ēt iusto: vt h̄ erat ⁊ postea ratū hēat spōte: vl' iteri3 ēt mortuo marito: ꝙ i tm̄ teneat votū: ꝙ nō possit vlterius ad seculū redire: ⁊ si redierit: cōpelli debet reuerti ad mōasteriū: ⁊ tn̄ viuēte marito nō tenebat votū vsqꝫquaqꝫ quātū ad maritū quin possit eā reuocare: ar.ad idē.j.de cōuer.coniug.ex parte ꝯsuluit ꝯ̃.e.ti.placet.qdā intrauit.vbi.õ hoc. Et dic postmodū.i.post mortē viri. Et ita planū est.q: viuēte viro metus mortis durare intelligit: qõ ex eo colligitur: q: ante mortē mariti n̄ fuit ausa exire. Uel dic ꝙ mulier ista habuit viri assensum: qõ patet i antiqua decre.q: maritus durit episcopos ad monasteriū: vt illi mulieri velum imponerent: siue misit illos: vt hic dicitur.s̃.v̄.episcopi v̄o.⁊ ita consensit: ẜ castitatem nō promisit: ⁊ ita solēnicauit votum suum si sponte hoc fecit. Si v̄o timor mortis hoc fecit: ⁊ postmodū tractu temporis ratū hūit: tenuit votū ratihabitione sequenti: cū vtroqꝫ casu habuerit viri assensum. Sed stādum videtur illis iuribus.j.de cōuer. coniug.c. cum sis ⁊.c.ad apostolicā. Sed intellige illas s̄m ꝙ notat̃ i.c. vxoratus.j.de conuersi.coniug.in nota.sed pone.

b Abbas coact⁹. Nota: ꝙ siquis per metū amissionis rerū suarū aliqd faciat vel iurat se facturu3: ⁊ illud adiplet iuramentum potest repetere ꝙ tali modo fecit vl' abiurauit ar.l.di.presbros. Et intellige de talibus rebus sine qb⁹ vita corporis adimitur vel patitur grauē iacturā.xxij.q.iiij.§.vlt.v̄.qsqs ergo. Ar.ꝯ̃.xxxij.q.vij.oēs causatiões sed n̄ tāgit hoc. Nō ergo circa hāc materiā: ꝙ ea que per timorē vel metum fiūt qui posset cadere in cōstantē virū: tenet ⁊ obligat̃ qs ꝑ h̄ l3 coactus: ⁊ iuramētum sup hoc fcm̄ tenet dum tn̄ tale sit factū sup q̄ iurat̃ vel qõ ꝑmittit̃ siue ēt tradit̃: qõ seruari possit sine iteritu salutis eterne: al's nō tenet iuramētū.xxij.q.iiij si aliquid.ar.s̃.de pac.pactiones: q: ꝓ nullo metu d3 qs peccatū opēari mortale.j.e.sacris.⁊ poti⁹ quelib3 mala pati: q3 malo cōsentire.xxij.q.v.ita ne. ⁊ ita tenēt ea que ꝑ metu3 fiunt ⁊ iuramētū.j.e.ad audiētiā. Et hoc iõ q: coacta volūtas ē volūtas.xv.q.j.merito q̃rit̃. S3 ꝯ̃ hic dat̃ actio qõ met⁹ cā.⁊ probato metu restituit̃ ꝑ offm̄ iudicis ei qõ õdit vel tradidit aut absoluetur si promisit.ff.e.l.metu.§.ẜ qõ ꝓtor. Nec refert in hoc casu qs metū fecit: an is q possidet an alius.dūmodo ꝓbet se ꝑ metū rē ꝑdidisset: q: met⁹ iustā i se h3 ignorātie cām ff.e.si cū exceptioe.§.in hac ⁊ pōt agere tā ꝯ̃ possidētē: q3 contra illū q metū itulit.ff.e.ti.l.pedius.i.Rñ.sed si ab vno consequtur ius suum: contra alium agere potest: vt in predicta lege pedius.§.vltimo in fine.sic.ff. de dolo lege si plures.⁊.ff. de eo per quem fac.erit.l.j.§.si plures.C.de cōdi.furti.l.j. Ar.contra.ff.ad.l. aquil.itē mela. §.sed si plures sed illud ē pēa: hoc interesse: ⁊ pena vnius nō liberat aliū: vt in.l.itē mela.§.sed si plures. Et ē verū: ꝙ subuenitur metū passo: nisi culpa sua inciderit i metū. ff.e.si mulier.⁊.xxij.q.iiij.inter cetera: Ar.cōtra.j.õ spō.veniēs. ibi culpa sua incidit in metum: ⁊ tamē nō tenet mr̄imoniū ꝯ̃tractū ꝑ metu3. Solue hoc cōtrarium per distinctionē talem. Tenent ergo que per metū fiūt ⁊ subuenitur metum passis: nisi culpa sua incidant in metū. Ab ista doctrina siue generalitate excipiuntur casus: in quibus fallit etiā si culpa sua icidisset i metu3. Nō nocet ⁊ primo in causa matrimoniali qualiscunqꝫ metus iterueniat culpa sua vel sine culpa. Matrimonium contractum per metū non tenet: nec obligatur qui hoc facit etiam si iurat quia matrimonia libera debēt esse: quia iuite nuptie difficiles exitus consueuerunt habere.j. de spon.requisiuit.⁊.c.gemma.⁊.C.de spon.l.vl. in fi. ⁊ vbi metus vl' coactio intercedit: consensus liber dici non potest.j.de spon.cum locum.⁊ matrimoniu3 solo consensu contrahitur.xxvij.q.ij.sufficiat. Sed ꝑdictum capitulum inter cetera.videtur dicere cōtrariu3 sed nō cōtradicit: q: ibi non interuenit iustus met⁹: qui possit cadere i constantem virum: qui solus excusat.ff.e.metum. Uel dic asprout consueuit exponi: matrimonium sit firmū ⁊ stabile: ꝙ illud verbum sit non ponitur preceptiue: ẜ consultiue: ⁊ sic.c. illud inter cetera.loquitur de consilio tantum: vel metus nō fuit ꝓbatus. Item ⁊ dos promissa per metū vel soluta non tenet: quia est accessoria ad matrimonium.ff.e.si mulier.§.si dos.vbi dicitur ꝙ si dos per metū promittat̃ non nascitur obligatio. Item in rebus ecclesie est speciale ꝙ nō tenet traditio vel ꝓmissio vel iuramentu3 factum per metū de reb⁹ ecclesie.xv.q.vj.c.j.j.de iure iuran.peruenit.q: etia3 si sponte prelatus res ecclesie traderet nō tenet traditio sine solemnitate: de qua cauetur.xij. q.ij.sine exceptione multo fortius nō tenet traditio de rebus ecclesie facta per metū: nec iuramētū sup hoc factu3: q: si n̄ tenet pricipale nec accessoriū C.de leg.nō dubiū.⁊.j.de fo.cōpe.si diligēti. Itē ⁊ i voto: q: votū per metū fcm̄ nō tenet.s̃.e.ꝑlatū.q: votu3 res est voti ⁊ nō precepti: ⁊ liberū est arbitriū i vouendo: al's nō ē votum.xxij.q.j.integritas.⁊.j. de voto, l3. ⁊ voluntariū militē sibi elegit xp̄s: coactū aūt sibi auctionat̃ diabol⁹.xv.q j nō ē. Itē nō tenet iurisditio ꝑ metū extorta.ff.de iudi.l.ij.i.Rñ. Ite3 auctoritas tutoris ꝑ metū extorta nulla ē.ff. õ aucto.tuto.l.j.§.vl. In oib⁹ alijs casib⁹ tenēt q̄ ꝑ metū fiūt vt dcm̄ ē: dūtn̄ talia sint q̄ sine iteritu salutis eterne suari possint. Alij dicūt ꝯ̃: ꝙ ea que ꝑ metū fiunt: nō tenēt ipso iure: ar.l. ff.e.l.j.vbi dicit̃ qõ metu fcm̄ ē: ratū n̄ hēo dic pretor sed illud non est verum. immo potius contra inuenitur ex v̄bis illis.q: qõ nō est: ratu3 haberi nō pōt.b.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Ad aures nostras te signi ficante peruenit: q̄ ele ctus quidā ī plebanū cuiusdā̄ ecclesie ad terrorē laicorum[a] renūciauit electiōi que de ip so fuerat clericis vno excepto vnanimiter celebrata ⁊ infra Tue igitur discretioni presen tibus innotescat: q̄ rennucia tio facta ad terrorez laicoruz nisi forte iuramento[a] vel fide interposita sit confirmata: nō impedit: q̄minus is q renun ciauit ecclie ad cui⁹ regimē p⁹ us erat elect⁹: p̄ficiat̄ eidem.

Inno. iij. dcāo ⁊ subd. licoñ.

Ad audiendiā nr̄az ma gistro gu. de cheuelk. si gnificāte p̄uenit: q̄ cū eccliaz de cheuelk. cāōice fuisset ade ptus: ⁊ aliquā diu pacifice pos sedisset: grauissimo tādez me tu regis: q̄ eaz ressignaret iu rare coactus: eam in eor̄ ad quos[c] pertinebat manibus re signauit. Quia vero que vi metusue causa[d] fiunt carer̄ d̄ bent robor̄ firmitatis: manda mus: quatenus si eundez ad resignatiōez[f] constiterit vob̄ per talem metum fuisse coa ctuz q potuerit ⁊ debuerit ca dere ī virū cōstātez: nō obstā te iuramento predicto quo ñ ad repetēdū[g]: sed ad resignā dū[h] solūmodo tenebat̄: p̄fatā ecclesiam ei restitui faciatis.

Idē vidroñ. archiepiscopo.

Sacris ē canonibus: ⁊ in fra. Distinguimus autē vtrū is q cōicat excōicatis: sit inuit⁹ p coactōez[i] astrict⁹ aut p metū īductus. In primo ca su talem non credimus excōi catione teneri: cum magis pa ti q̄ agere videatur. In secū do lz met⁹ attēuet[k] cl̄pā: q̄ tñ nō eā p̄sus excludit[l]: cum p

Ad aures. laicor̄ talis renūciatio nō tenet etiā si sponte fieret: q̄ nō est facta in manu prelati: vt. s. de renū. admonet. ⁊. j. e. c. p̄xi. ⁊. c. qd̄ in dubijs. vbi de h. ar. xvij. q. i. gonsaldus. tñ si sponte renūciasset: quo ad se bene teneret: s3 quo ad supiorē nō: vt no. ī illa qd̄ ī dubijs. ⁊. ar. s. de renun. super hoc

a Iuramento. Ergo si iuramētū interuenisset vel fi des interposita fu isset. q̄ vlterius ñ repeteret: nō potest eam repetere iura mento vel fide ob stante: qd̄ pōt ser uari sine interitu salutis eterne. ⁊. j. e. cū dilectus. j. de iureiu. si vo. xxx. ij q. i ij. si aliquid. sic. j. de resti. spo. accepta: ar. s. j. de resti. spo. c. ij. s. de renun. cum inter p. ⁊. s. e. abbas. so. quidaz dicūt: q̄ h qd̄ hic d̄r ⁊ ī simi libus signatis ius cōe est: qd̄ d̄r in cō trarijs dispensatio est: sed ex l̄ra non colligit̄ dipensatio Illa decre. j. de re sti spo. c. ij. non cō tradicit: q̄ in alio casu loquitur. quia aliud est repetere quod per metuz tradidit vl̄ renunciauit: vt hic. ⁊. s. c. proxi. ⁊. j. e c. pr. Aliud est petere restitutionē eius quo fuit spoliat⁹: vt dictū ē. s. de renun. sup hoc. Et illa decre. cū iter. p. nō cōtradicit: q̄ ibi nō agit ex prima sua institutione. illa decre. abbas. nō cōtradicit: q̄ ibi iurauit nō solūmo do abrenunciare ⁊ renunciauit: s3 non iurauit q̄ non repeteret. Sed hic dicit: papa si iuramētū interuenisset in renunciatione. s. q̄ non reciperet illam prelationem tunc non posset p̄fici illi ecclie pp iuramētū: qd̄ pt ser uari sine iteritu aie: s3 nō negat̄ q̄ prefici possit p̄bato metu supioris offō iplorato p̄m q̄ fec̄ ī illa dcr. abbas. ⁊ filib⁹: ⁊ sic ñ c̄dictū c̄ria signata. excusat. n. met⁹ stupri siue stat⁹ v̄beris atq3 necis. ff. e. ego puto. ⁊. l. nec timo re. isti qdē. §. i. ⁊. ij. ⁊. iij. Itē met⁹ iube sue. s. e. c. pxi. b.

c Ad audientiam. ad quos. al's nō tenet resignatio s. de renū admonet. ⁊ c. qd̄ in dubijs. ⁊. s. c. pro xi. ar. vi. q. iij. deniq3.

d Causa. olim ita dicebatur: qd̄ vi metusue cā gestū est: ratū nō habeo. Uis. n. fiebat mentio pp necessitatē cōtrariaz spōtanee voluntati: s3 hodie detracta est vis metio id. s. q̄ qd̄ fit vi atroci: id metu quoq3 fieri v̄r: q̄ vis includit ī se metū: ⁊ ē si p̄ius ad metū. ff. e. l. i. ⁊. ij. D̄r vis impetus maioris rei: cui resisti nō pōt. ff. e. l. i. ⁊. ij. vi dico cōpulsiua q̄ īducit actōem qd̄ met⁹ cā: vt. l. p dictis. ⁊ ñ expulsiua: q̄ illa īducit interdictū vñ vi de rebus imobilib⁹ tm̄ de his q̄ imobilib⁹ coherēt: nec ablatiua ī reb⁹ mobilib⁹ q̄ īduc̄ actōez vi bonor̄ raptorū circa mobilia tm̄. ff. d̄ vi ⁊ vi ar. l. i. §. si fund⁹. ⁊. §. ij. ⁊ isti. vi bo. rap. §. s3 ne dū. nec ēt turbatiua q̄ īduc̄ iterdictū vti possidet̄ ī reb⁹ imo bilib⁹: ⁊ ī reb⁹ mobilib⁹ iterdictu vtrobi: cū duo se possidē cō tendūt. nec. ingetatiua q̄ īducit īt̄dictū qd̄ vi aut clā: vt cū qs ñ sinit aliuz vti re sua qete vel curar̄ vel alia fa cē: vl̄ qñ alter eo iuito vl̄t ī aliqd edifi care ī suo vl̄ iā forte edifi cauit. Nec distiguit̄ in h iterdicto iuste vel iniuste fecerit. ff. qd̄. vi aut. clā. l. i. ⁊ Meli⁹ āt ē istāq3 l̄ futu ri piculi mētis trepidatō ff. e. l. i. Et nota q̄ lz non sit necessariū periculuz p̄ sēs eē: tñ exigit̄ metuz eē p̄sentē saltē p futuro pi culo. ñ. n. sufficit suspica ri eā īferēdā. ff. e. metum l. Rñ. Et d̄r met⁹ q̄ men tem tenet.

e Debēt. q̄liter h ītelli gat̄ dicit̄. s. e. abbas.

f Ad resignationē. No ta q̄ lz met⁹ interuēisset ī p̄statiōe iuramēti vl̄ ali cui⁹ p̄missiōis: si postmo dū in resignatiōe vel so lutiōe nō ītercessit met⁹ q̄ sponte postea renūcia uit. vel soluit: non potest repetere: prima. n. violen tie turpitudinis cā sbla ta ēst. C. e. ti. l. ij. ff. de condi. ob tur. causā si ob turpem causaz ⁊. s. e. perlatum. in fi.

g Repetendum. Supra. e. ad aures. ar. cōtra: vbi obstat iu ramentum. Non est contra: q̄ ibi iurauit. q̄ non repeteret: vt ibi dictum est: hic iurauit tm̄ renunciare: sed non iurauit q̄ non repeteret.

h Resignandum: s3 quid si iurasset non repetere. Respon deo tunc non repeteret. C. si aduersus ven. l. i. ⁊. j. de iureiu. si vero. ⁊. s. e. abbas. papa vero ex officio suo mandabat resti tui. ad denunciationē sibi fcā3. j. de iureiu. ad nr̄az ⁊ ille idez non obstante iuramēto posset hoc denūciare pape. j. de iure iu. quemadmoduz. posset eniz impetrare absolutionē iuramē ti sicut fit in vsuris. j. de iureiu. ex administrationis. ⁊ in hoc dolum facere non videtur: qui fraudem ⁊ dolum excludit. ff de lega. ij. cum pater. §. ticio. in fine.

i Sacris per coactiōez. absolutam. xlv. di. de iudeis. ⁊. ij. di. presbyteros. i. q. i. constat. cū magis pati q̄3 agere videa tur. vi. di. testamētū: sicut nec val3 testamētū: vbi testes iuiti de tinēt̄. ff. qui te. fa. pos. qui testamento. §. vlt. ⁊ tutor si per vim detentus sit non valet quod agitur: immo dormienti compa ratur. ff. de auctoritate tu. l. i. in fi.

k Attenuet. hic metus attenuat peccatum. ij. q. i. in primis quandoq3 nullo modo excusat: de conse. di. iiij. cos. ⁊. xi. q. iij. quisquis metu.

l Excludit. minor tñ causa excludit eam: ar. xi. q. iij. quod pre decessor. ⁊ antecessor. Sed illud est indultū a iure: ⁊ eis pos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

summus participare in his que ad salutē aiarū illorū pertinēt nec incurrit quis ercōicationē:ꝫ alia incidenter proponant vt magis proficiant.j.de sen.ex.cum voluntate.ꝛ.c.rnso.

a Incurrere.si.rrrij.q.v.ita ne.

Um dilectus.ecclie.nō tñ potuerūt ecclesiā suā subijcer ordini cister.vel etiā alij inconsulto dioc.epo.j.de ercel.prela.sic vnire. Sꝫ ē verū ꝙ quātū ad epm hoc non poterūt:ꝛ nullū preiudicium fit episcopo:sed quantuꝫ ad se bene tenuit talis translatio j.de do.inter dilectos ꝛ eps habebit iura episcopalia sua sicut ꝯuenit.j.de religio.do.quia monasteriū.Sed nō vꝫ ꝙ ipsi subiecerint ecclesiam ordini cister.sed seipsos ꝑsonaliter obligauerunt seruare regulam illoruꝫ ꝛ bene potuerunt ꝑmittere nō īpedire translatiōnem ecclesie sue ad ordinē cisterciēn.faciēdaꝫ per illos ad quos pertinet:ꝫ ipsi per se hoc facere non possent ꝑ epm de consensu capituli.

c Salutis eterne.ꝛ iō bene seruari dꝫ.j.de iureiu. si vero.ꝛ.rrij.q.iiij. si aliquid.Idē si salutis corporalis.rij.q.iiij.§.vlt.v.q.quis ergo.ꝛ.j.de iureiu.verum.

Nullo motu debeat quis mortale peccatuꝫ incurrere[a]:excōicatōis labe credimus ignari. Idez marsil.ꝛ agathen.episcopis.

Um dilectus filiꝰ:ꝛ infra.Quia cōstitit nobis de voto emisso ꝛ de prestito iuramento a conuersis insularū ꝙ regulam cisterciēn.obseruarent:vel translatōem ipsiꝰ ecclesie[b] ad ordinem illorum nullatenus impedirent:cum vtrūqꝫ ꝓuatū ñ vergat ī dispēdiū salutis[c] eterne nolētes vi am piurijs apire[d] nō obstante violētia[e] que ꝓponebaꝰ illata cū neqꝫ metū mortis[f] neqꝫ cruciatū corporis cōtinēt:ꝛ ideo nō debuit cadere in cōstātes nec obstāte dolo pro quo se ꝓponebant fuisse seductos: cū talis dolus non tam ad circūuentionē ꝑdictoꝝ cister.ꝙ ad fatuitatē[g] eoꝝ ꝺbeat retorqueri:super restitutiōe petita silētium eis duximus sētētialiter imponendum.

Grego.nonus.

Uper eo: ꝙ aduersariꝰ vester se conquerebatur a vobis per violentiā spoliatum:arbitramini cōtra vos fuisse iniuste processum cum nō nisi ꝓprio iuramēto ꝓbauerit singula que amisit.Uerū postꝙ violētia ꝑ testes[h] ꝛ ꝺ amissis rebꝰ ꝑ ipsius constiterit sacramentuꝫ:potuit iudex taxatione[k] ab ipso facta ꝓ personaꝝ[l] ac negocij q̄litate vos ī estimatiōeꝫ reruꝫ amissaruꝫ iuramēto aduersarij declarata rationabiliter condēnare.

vero alicui nō dꝫ inferre metum.ff.e.l.ij.sed iniuriā facere pōt.vt ibi.ff.ad.l.acquil.queadmodū.§.magistratus.ꝛ.j.de vendi.c.vlti.vbi de hoc.Et nota ꝙ secūdū canones siue vi siue metu siue dolo aliqs renūciat rei sue:subuenit ei ꝯ oēm possessorē.iij.q.i.reintegra ꝛ.q.ij.c.ij.ꝛ.ff.de inof.testa.cū qui.i.rnso ꝛ per epm suū pōt quis implorar hāc restitutionem.

g Ad fatuitateꝫ.sic pꝫ:ꝙ lꝫ dolus interueniat in hꝰi spiritualibus:non tamen subuenit dolum passo:lꝫ dolꝰ det cām cōtractui si.rr.q.iij.constituit.Idē est in matrimonio.j.de conv.cōiuga.ex pte.ꝛ.c.veniens.in fi.ꝛ.c.dudū.qd ē contra id.ff.ꝺ dolo.ꝛ eleganter in pn.Iteꝫ hēs hic:ꝙ dolus ñ preponderat culpe:qd est cōtra id ff.ad.l.aql.item mela.in prin.Iteꝫ nota ꝙ in spūalibꝰ non habet locum ī integrum restitutio:qꝛ non videnē decepti:qui meliorem vitam elegerunt.Ar.contra infra ti.proximo.ex litteris.

d Aperire.vt.C.de iudi.vidui.l.i.in fi.C.ñ aduersus vē.l.i.ꝛ.j.de iureiu.si vero.

e Uiolētia q̄ fuerit illa violētia ignoramꝰ forte aliq̄ vba in cusserant eis timorē:q nō semꝑ sufficiunt ad iustum timoreꝫ ff.qd me.cā metū.ꝛ.j.qui cle.vel vo.insinuante.vel forte etiāꝫ minabatur eis excōicationeꝫ:ꝫ ille timor non excusat cum ex cōmunicatio fit medicinalis.ij.q.i.multi.

f Mortis nō solū ī duobꝰ istis ꝫ ēt in pluribus alijs casibꝰ excusat metus:qñqꝫ metꝰ vboꝝ:ar.vij.di.fuerunt.ꝛ.rriiij.q.viij.cōuenior.ꝛ.ff.ꝺ acq.her.q in aliēa.§.vlt.qñqꝫ metus rex.l.di.pꝰbros.ꝛ.ꝺ.e.abbas.ꝛ ꝑp metū libertatis erigē nō possū q̄ bonorā de libertatis cā stipulatus sum.ff.quaꝝ reꝝ actio non daꝰ.l.i.§.que bonorāde qñqꝫ metus iudicis.ij.q.i.i pnis.vꝰ alicuiꝰ potētis.C.e.ti.l.pe.ꝛ vlt.qñqꝫ metꝰ status vel honoris vel sui ipsius vel filioꝝ ꝛ metus stupri.ff.e.isti quidē.Iteꝫ qñ qꝫ si tñ metus:ꝫ suspitio metus excusat.ff.locati habitatoris §.vlt.ꝛ.ff.ad.l.aql.Itē si qs fumo.§.vlt.qñqꝫ metꝰ mortis aut cruciatus corporis tātuꝫ excusare vꝫ:vt hic.ꝛ.C.de transac.interpositas.Uñ vꝫ relinquēdū arbitrio iudicis:an verba vel mine vel potentia hois sit iusta cā metus:vt.ff.ex qui.ca.ma.l.ij.ꝛ ar.ff.e.nō est visimile.Itē subuenitur metū passo per ꝫ edictū:qd me.cā tunc tñ qñ metus cadit in cōstantē virū.ff.e.metus.ꝛ.j.de spon.veniens.Sed vbi qs minorē metuꝫ passus est:videlicet ꝑ impressionē siue potentiam iudicis vel dolo alterius qs vēdidit res suas:tc subuenitur ei iudicis officio ff.e.nō est verisimile.§.i.vel per ꝯstitutionē pncipū.C.e.l.pe.ꝛ.vlt.ꝛ.ff.ꝺ offi.psi.illicitas.vel per respōsa prudētiū sine interꝑtationē prudētiū.ff.de var.ꝛ extraor.cogni.medicꝰ.Iudex

h Uper eo.ꝑ testes sufficit.n.probare per testes ī iudicio violētiā sibi illatā:ꝛ sup rebꝰ amissis stabit iuramēto ipsiꝰ:sicut hoc totū hēs.C.vnde vi.si qñ totū tenorē illius.l.hic hēs.ꝛ sic itereste qd surgit ex maleficio:ꝓbaꝰ ꝑ iusiurādū:sic.ij.q.i.in primis secus ē si surgit ex contractu:qꝛ tunc ꝑ testes probādū est infi.de verbo.ob.§.nō solū.ff.de mino.si in ēptiōe.ꝛ.ff.de eden.argentarius.§.fi.Et qd hic dicꝰ:nō pertinet ꝓprie ad actiōeꝫ qd metus cā:sed ad interdictuꝫ vnde vi siue vi bonorū raptorū.vnde lex illa vnde hoc sumptū est:ponit.C.vn vi si qñ.Et ita facit ad illam partē tituli vt dicit de his que vi.precedētes decretales pertinent ad illam partem.que dicit metusue cā sufficit ꝓbare metū fuisse sibi illatum:q̄uis nō ab eo qui conuenitur metus illatus sit.ff.e.si cū exceptiōe.§.in.hac.Sꝫ ꝗ fuit cā q̄re statur in casu isto iuramēto illius q viꝫ passus est cū iuramentū non sit deferēdū:nisi adsit bona ꝑsūptio:puta qꝛ hꝫ vnū testē.ꝛc.vt.ꝫ.de procu.ex insinuatione.ꝛ.j.de iureiu.c.vlt.ꝛ.C.de re cre.in bone.ratio illa prima est propter difficultatem probandi singula vtensilia ꝛ huiusmodi minuta que de facili probari non possent.ꝛ ideo indultum est in fauorem spoliati:ꝛ in odium violenti.ꝛ hoc idem dicitur.ij.q.i in primis Et preterea ideo statur iuramēto actoris:qꝛ habet optimam presumptionem.s.violentiam illatam sibi ab illo qui conuenitur:quam debet per testes probare:vt ꝫ dicit:i predicta.l.siquādo.ꝛ sic iuramento statur in ex

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

De in integrum restitutione.

Alex. iij. alfañ. episcopo.

Eq̄siuit. t. f. q̄d agē dū sit de possessiōibus laicis sub modico cēsu[m] concessis. Moueris itaq3: ꝙ si ecclia lesa ē: ⁊ manifeste apparet ꝺ trimentū[n] ipsius cū ep̄o eius ꝯditionē3 facē deteriorē3 nō liceat[o]: ⁊ ecclesia iure[p] miorisꝰ debeat semp illesa ꝓuari: q̄ i damnū ciꝰ data ꝯstiterit[q]: ad ipsius ꝯuenit ius ⁊ ꝓprietatē redire[r]: ꝓuidēdū est tñ: ne si forte coloni possessiones illas expensis ac labore suo reddiderit meliores: sūptibꝰ q̄s bona fide fecerit: ꝺbeāt defraudari[s]. Inno. iij. scī georgij ⁊ sancti sergij abbatibus.

Cū3 venissent[t] ad ap. se. electus ⁊ monachi rothoñ. p se ac p. mōasterio suo ac magister ꝑ ep̄o venet. eis scī georgij diaco. cardi. dedimus auditorē. Coram q̄ idē magister ꝑ ep̄i ꝑte ꝓposuit: ꝙ cū monasteriū rothoñ. esset situ ī dioce. veneteñ. ⁊ ecclesie veneteñ. subiectū3[u] ꝑdictus ep̄s possessione subiectōnis[x] vsus est hactenꝰ incōcusse. sed cū occasiōe cuiusdam electiōis: q̄ ibidē facta fuit[y]: ꝑtes de cōi assensu ad nateñ. ep̄m ⁊ eius collegas ꝯmissionis l̄ras impetrassent: duo eorum[z] ad monasteriū3 accessissent: quoꝝ aduentū3 ītrusus ꝑsentiens renūciauit[3] hꝰi electioni: ⁊ se a mōasterio absentauit. sed iudices auctoritate ap. monachis iniunxerunt: vt sindicum vel procuratorem eligerent: qui in causis mona

pensio restituendis: q2 ⁊ ibi similiter difficile ess3 hoc probare. C. de iudi. sancimus.

i Amissis. tempore violentie vel damno dato: vt in predicta l. si quando. ⁊ c. in primis.

k Taxatione vltra quam. s. taxationē3 ñ iurabit: vt ꝑdicta. l. siquādo. sic. ꝫ. de ꝓcur. ꝯstitutis. ⁊. iij. q. iij. §. q̄ꝺ fieri nō ꝺbet. ⁊ illum. §. hēs. C. de dila. auc̄. q̄ꝺ fieri. ⁊ in auc̄. de exhi. ⁊ introducē. reis. §. q̄m̄ mor. ⁊ hꝫ ꝯiuratū est dꝫ cōdemnare: vt. l. siquādo ⁊ nō minꝰ: in auc̄. de iudi. §. oportet. coll. a. vj.

l Pro ꝑsonarū3 ac. Persona ergo respicienda est: an honesta fuerit: vt ꝫ sit pauper vl' diues ar. op. ff. ꝺ legi. tu. legitimos ar. ꝫ. de offi. dele. sane. ⁊. c. pastoralis. i. respō so. ⁊. ij. q. vlti. quis quis qualitas ēt negocij ꝯsiderāda est. si. j. de ap. cum sit romana. ⁊. ff. ꝺ iudi. nonnunq̄3. ⁊ j. de iureiur. c. vlti. in fi. ⁊. C. vnde vi. l. siquando.

m r Equisiuit. cēsu. i. pro modica pecunia distracta. ⁊ sic nō ꝯdicit littera sequens: vbi dicit: ad ius ⁊ ꝓprietatē ꝯuenit redire: ⁊c. ⁊ quod dicit in fine coloni. i. emptores colētes ipsas possessiones. vel pōt intelligi: ꝙ v̄ba proprie ponāt: vt de vtroq3 ꝯctu intelligat: vt si ecclesia ledat in ꝯctu locatiōis: puta q2 ad longū tp̄s locauit rē aliquā ꝑ cēta pensione: in q̄ lesa ē ecclesia siue in ꝯctu venditionis

n Detrimētū. magnū. s. nā pro modica cā nō dat re stitutio. ff. ꝺ mino. si ex cā iudicati. i. rñso. in fi. ⁊. ff. de integ. resti. scio illud. j. de re. ec. non alie. c. penulti.

o Nō liceat. j. de dona. fraternitatē. meliꝰ ē. n. iura ecclesie itacta ꝓuari: q̄3 post vulneratā cā3 remediū q̄rere. C. i q̄bus causis i iteg. resti. nō ē necessaria. l. vlt.

p Jure minoris. si. ⁊ ē. j. e. auditis. vbi ꝺ hoc. ⁊ fūgit iure reipublice. xxiij. q. iiij. q̄d ergo. ⁊ dic iure minoris facti maioris. Et ꝯparat minori i hoc: q2 sicut minor postq̄3 excessit. xxv. annos petit restitui vsq3 ad quadriennium de his in q̄bus lesus fuit. j. xxv. annos: sic ⁊ ecclesia tm̄ vsq3 ad q̄driennīū petit restitui vbicūq3 ledit a tp̄e lesiōis ꝯputandu3. Et ꝙ dicit semp dꝫ illesa seruari: istud semp ñ notat tp̄s circa eundē ꝯctu3: vel circa eandē lesionem: vt de eodem cōtractu: vel de eadē3 lesione semp in perpetuu3 possit ecclesia restitui: absurdum istud videtur: ⁊ est cōtra id q̄ꝺ legit. C. ꝺ temp. in integ. restit. l. vl. vbi dicitur: ꝙ oīs restitutio infra q̄driennīu3 dꝫ terminari. sed sic dꝫ intelligi illud semper idest quotienscunq3 leditur illa ecclesia debet petere restitutionem sup illa lesione vsq3 ad q̄driennīu3. ⁊ ita si millesies lederetur: millesies potest restitui: ⁊ ita semper ē minor q2 semp restituet ⁊ restituet q̄3diu durabit in his in q̄bꝰ ledetur. ⁊ sic reuera fungitur iure minoris: ⁊ hec est communis opinio. Alij dixerunt: vt alanus ⁊. g. naso. cum eo ꝙ i infinitū possit ecclesia restitui super eo contractu in quo lesa est: nec currit ei istud quadriennium: ar. j. eo. tum ex litteris. ⁊ inherent superficiei istius verbi semper ⁊ male. ⁊ dic semp idest i omni contractu: siue q̄ñcunq3 leditur: vt dcm̄ est.

q Constiterit i iudicio ꝑntibus partibus. j. e. ex litteris. vel per ꝯtumaciam absentibus. ff. de mino. in cause. §. cā. ⁊. l. etiā. §. vl. ⁊. j. de re. ec. nō alie. c. pe. ⁊. C. si aduersus dotē lege vna. ⁊. ff. de adop. nā3 ita. ⁊ in auc̄. vt spon. lar. §. ad hoc. coll. ix. de hoc dictum est. ꝫ. de of. iudi. c. vltimo.

r Redire. ⁊ sic patet: ꝙ contractus fuit alienationis non locationis vt dixi in prin. ⁊ alienatio tenuit. Unde auxilium restitutionis necessariu3 fuit: quia tunc demum datur cum alia actio non superest. ff. de mino. in cause; in pn. ⁊. ꝫ. de offi. iudi. c. ij. Unde nota: ꝙ si alienatio ecclesiastice facta est in casu licito sicut debet: ⁊ traditur. x. q. ij. hoc ius. ⁊. xij. q. ij. sine exceptione. bene tenet contractus. ⁊ si lesa sit in cōtractu illo: nō subuenitur ei: nisi per beneficium restitutionis: nisi esset decepta vltra dimidia3 iusti precij: q2 tunc iure communi iuuat. j. de emp. ⁊ vendi. cum dilectus. ⁊. c. cum causa. ⁊. C. de rescin. ven. l. ij. Si v̄o alienatio non sit facta ꝑdicto modo nullus est contractus ip̄o iure xij. q. ij. sine exceptione. apostolicos. alienationes. ⁊ ꝑdicta decre. cum dilecti. ⁊ agitur tunc iure communi ꝯ possessorem: ar. C. de sacrosan. ec. iubemus. ⁊. C. si aduersus dona l. ij.

s Defraudari. sicut enim ecclesia in damno morari non debet: ita nec in lucro ex vtraq3 parte debet fieri restitutio. C. de repud. l. vna. ff. de mino. ꝙ si minor. §. restitutio. ⁊. l. intra vtile in fine.

t Cum venissent. possessiones vel quasi possessiones: quia i corporalia non possident: sed quasi possidentur. ff. de vsucapion. sequitur. §. si viam.

u Subiectionis. ⁊ possessione iuris eligendi abbatem.

x Fuit per monachos: ⁊ ita spoliauerunt episcopum possessione eligendi.

y Duo eorum. tertio eis commitente. vices suas: vel excusante: al's nil fecissent. ꝫ. de offi. dele. prudentiam j. rñso. ⁊. c. cum causam. ⁊ c. causam matrimonij. in antiqua tamen contrarium allegabatur.

z Renunciauit. ante confirmationem sufficit renunciatio facta eis qui elegerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

sterij z ꝯsulte agerz z vtiliter responderet: districtius inhibentes eisdem: ne aliquez eligerent in abbatem: donec plenius agnosceretur ꝺ iure qꝺ eps se habere in abbatis electione dicebat. Monachi vero z si procuratorez[b] ad mandatum iudicuz elegissent: abbatem tamen ꝯ inhibitionē[c] eoruz eligere psumpserūt[d] cuius electionē eps petijt infirmari: z se ad possessionē restitui q̄ eū monachi spoliarant[e] deinde iudices diffinitiuam sniam ꝓtulerunt: electionem cassantes eandez: quaz sniaz dictus magister petijt confirmari. Ad hoc fuit responsum q lz per procuratorez ex parte monachoruz fuisset propositum q monasterium ipsum ad roma. ecclesi. nullo modo pertinēt: dicti tamen iudices ꝯ eos ꝓcedere nimis animose ceperunt z infra. Nos igitur inspectis puilegijs[f] pre. n. leonis pape. gre. z cle. que monasteriuz illud ad ius z proprietatem indicant se. ap. ꝑtinere intelligentes q monasterij ꝓcurator z si eadez priuilegia coram pdictis iudicib⁹ exhibere omiserit negligent: ius tn̄ nō tā suū q̄ nostrum fuerit ꝓtestatus[g] videlz q monasteriū ipsum ad ro. ec. nullo medio ꝑtineret: ne ipsi⁹ negligentia[h] in dānuz [i]taz nr̄m q̄ mōasterij redūdaret ad audiētiā restituim⁹[k] mōachos rotboñ. z infra. Electionem[l] autem a monachis sicut dr̄ cōcorditer factam pendente controuersia ex qua pendet: nec confirmandam duxim⁹: nec etiā in

b ℂ Procuratorē. z sic videt: q collegiū possit ꝯstituere ꝓcuratorem sine ꝯsensu plati ēt vacante ecclia ꝑ causis mōasterij ꝯ id qꝺ est. j. de iudi. cām q̄. z. j. ne se. vacan. ꝑ totum. Sic intellige qꝺ dicit: h̄ eligūt ꝓcuratorē vel sindicū vacante ecclia vt de facto sine electione ipa plati agat: de q̄ erat ꝯtentio int epm z ꝯuentū q̄ alit tractari n̄ potat: z ad hanc cām tm̄ ꝯstituit: n̄ ad alias q̄ tractari n̄ possent vacāte ecclia ꝑ iura pdicta.

e ℂ Inhibitionez. nō videt q ipsi potuerint inhibere: cū mōachi essent in q̄si possessione eligendi alium eligēdo q renūciauit: z sic vsqz ad sententiā tuendi erāt in possessione. xvj. q. iiij. volumus. z. xij. q. v. c. j. z. j. vt lit pē. ꝑ totum. Vn̄ papa h̄ in fi. non cassat electionem factā post inhibitionē illaz: ar. ad hoc. xj. q. j. qz res i litigio z. C. ꝺ proba. l. ij. Ar. ꝯ. ff. de peti. here. l. diuus. vbi ꝓhibetur possessori aliqd ꝺtrahere ꝺ bonis hereditatꝫ nisi pstita satisdatione ꝺ restitutione: sz h̄ soluitur in fi. in no. sed nonne.

d ℂ Presumpserunt. Ex hoc ṽbo vr̄ q nō ꝺbuerint eligē post ꝓhibitionē: sed lz non debuerint facta tn̄ electio nō cassat q̄usqz cognoscat ꝺ iu. elig. vt dic̄ i fi.

e ℂ Spoliarant. z ius eligendi abbatem ad epm decetero ꝑtineret: quia ad ipsum pertinebat ius eligendi.

f ℂ Priuilegijs. huiusmodi inspecto iure debuit suspendere confirmationem sententie late pro episcopo: ar. j. de testi. veniens z infra de re iudi. cum super.

g ℂ Protestatus. z sic ꝓtestatio ꝓdest. ꝯ. ꝺ elec. cumana. z. ꝯ. de of. ordi. pastoralis. in fi. z. ꝯ. de his q̄ vi me. cā. fi. perlatum. z. vij. q j. potifices. Arg. contra. ꝯ. de ꝯsti. cū. m. ferrarieñ. ꝺ h̄ dictum est in. c. cumana. z sine ista ꝓtestatiōe admissi fuissent monachi ꝑ bn̄ficium restitutionis. vn̄ supple maxime.

h ℂ Negligentia de qua negligentia tenet monasterio si proprium hz: ar. ff. manda. diligenter. cū omiserit excep. mōasterio competentem. ff. manda. si fideiussor. j. responso.

i ℂ In damnum. cum ad defensionem vocari debuerimus. j. de confir. vti. cum dilecta. z dn̄s semp in iudicio nominandus est. j. vt li. nō contesta. qm̄. §. penul. z. C. vbi in rem ac. l. ij.

k ℂ Restituim⁹. Hec restitutio vt qdā dicūt: dat qn̄ procurator nō est soluendo: vt tūc fiat restitutio ꝯ ecclesiā: vt. ff. man. si ꝓcuratorē. i pn̄. z. ff. ꝺ dolo. z elegant. §. si dolo. hic ꝓcurator nō est soluendo: etiā si als sit locuples: qz libertas z stat⁹ monasterij estimari non posset. ff. de re. diui. sacra. §. vlti. Ex hac eniz cā qlibet erit restituēdus: qz ex q̄cūqz cā dicit pretor in ite. resti. ff. ex qui. cau. ma l. j. als nunq̄z rescinderetur snia ꝓpter dolum vel ꝓpter negligentiam procuratoris: sed dn̄s agat ꝯ ꝓcuratorem si dolū ꝯmisit. C. de ꝓcura. si ꝓcurator. z ipe de oi dolo, z culpa tenet dn̄o. C. man. a procuratore. quia nec procurator omittere debet exceptionem competentem ex persona rei. ff. man. idemqz. z. l. si fideiussor. j. responso. Et ita hic videtur loqui non tantuz de restitutiōe minoris: sed etiam ꝺ restitutione maioris ex clausula generali siqua iusta. zc̄. vt dictum est. Et est differētia inter restitutionem que fit iure minoris: qa illa dat officio iudicis deficiente actione. ff. de mino. q si minor. §. vl. z. ꝯ. de offi. iudicis. c. ij. z illam q̄ fit iur maioris: qz tunc hz actionem suo iure. s. vtilē accedentem iudicis officio. ff. qꝺ me. cau. l. metum. § ex hoc edicto. z. §. precedēti. z ar. C. qꝺ me. cā. si vi vel metu. Sed certe. l. illa. ff. de dolo. z elegant. §. fi. z illa. ff. man. si ꝓcuratorē non restituit actionem: cum per negligentiam procuratoris succubuerit: sed cum ꝑ doluz: vnde si negligens fuit ꝓcurator: iputet sibi qui tali negocium suum cōmisit. ff. de minor. cum mandato: ar. ad hoc. ꝯ. de offi. dele. cum olim. ff. de tribu. procuratoris verūtamē si procurator esset soluendo: satis videt: q fauore ecclesie in optione habet: an velit conuenire procuratorez vel velit restitui ad rem. C. si tutor vel curator. l. etiaz.

l ℂ Electionem. Sz nonne fuit facta hec electio post inhibitionem iudicis: ergo cassanda erat. j. de ma. cōtrac. contra inter. ec. c. j. z. c. vlti. z. ff. nequid in loc. publico. l. vlti. j. de no. ope. nuncia. c. ij. z. j. de sponsa. impube. ad dissoluenduz. in fine. Sed certe ex eo q isti erant in possessione aliū eligendo lite pendente priuari non debent. viij. q. iiij. nonne. z. xvj. q. iiij. volum⁹. Sed hec solutio nō videtur posse stare. nam mota cōtrouersia patronus presentare nō debeat: ar. j. ꝺ iure pa. ex litteris. ergo eodem modo mota cōtrouersia eligere non debent. Ex hoc enim sequeret ꝯueniens qz si postea ꝓbaret illos non habuisse ius eligendi: cassāda esset electio: qz oēs fruct⁹ ꝑcepti restituēdi sūt. C. de rei ven. certum. z sic sequeret: q electio facta ab eo q credebat hr̄e ius: esset cassanda: qꝺ esse non dz. ꝯ. de elec. querelā. j. de iure pa. ꝯsultationib⁹. Ad hoc dicit io. q licite potest eligere qui ē in quieta possessiōe lz fiat ei controuersia. ff. ꝺ aqua quo. z estiua. l. vlti. z vti omni iure suo vsqz ad finez cause. viij. q. iiij. nōne. Contra tamen videtur i hoc casu: vt dicitur. j. de iure pa. ex litteris. tu tene, put ibi notatur. s. q non debz eligere: sed si eligat iudex tamen siue superior ad quem pertinet institutio: non confirmabit electionē: nec cassabit pendente cōtrouersia ex qua pendet: prout dic̄

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

firmandam. Idem belien. ꝛ foren. episcopis.

Auditis ꝛ intellectis cause meritis in qōne que vtitur inter vuigorieñ. epm ꝛ abbatē de heuescā sup ecclīijs in valle de euescaʒ: q̄s eps asseruit ad se diocesana lege spectare: abbas aūt eas ab ei⁹ iurisditiōe prsus eē exēptas cognouim⁹ euident ecclīas illas p priuilegia illa ro. pon. nō eē ab epali iurisditiōe sbtractas: nisi fōte vallis d̄ heuescā sit ille loc⁹ q fuit a duob⁹ regib⁹ roe vʒ ꝛ offa libtati donat⁹ ꝛ quē bōe mēmorie cel. papa libtati dōauit: sic̄ i ipi⁹ priuilegijs ꝯtiet. Vez tāto tpe ꝓbant p testes ab abbatib⁹ de heuescā plēo iure possesse: vt videat in eis ius epale legitie p̄scripsisse nisi forte p tātū tpis spaciū vuigorieñ ecclīa iteriʒ vacauisset vt tpe vacatiōis subducto pre scriptio minie sit ꝯpleta: ꝛ. j. Lʒ aūt vtrinq̄ sit i cā ꝯclusū qꝛ tñ vtraq̄ ps necessariaʒ vt asserit ꝓbatiōeʒ omisit nos attēdētes ꝙ vtraq̄ ecclīa fūgat iure miōris. equitate pēsata vtrāq̄ restituim⁹ ꝯ̄ reliquaʒ

dere. i fi. Sʒ Jo. dicit: ꝙ si de hoc fiat ei ꝯtrouersia: an possideat tale ius: tūc nō debet eligere. ar. s̄. de ꝯsti. cū m. in fi. ꝛ ita videt hic. Eps eni petebat rstitui ad possessionē iuris eligēdi: ꝛ sic nō possidebant mōachi gete. Et iō caute dic papa electiōeʒ nec ꝯfirmari nec infirmari ꝛc. i. dōec cognoscat ad quos ptinet ius eligēdi: ꝛ p̄cipue quantuʒ ad possessionē: vt sic p̄ma electio nō essʒ cassāda nisi p̄ ꝯstitisset: an eps possideret ius eligēdi tēpore electōnis: ita nec alia q̄ facta fuit post istaʒ sic. i. de cāu. pos. cū ecclīa. vbi agebat possessorio ꝛ petitorio ēt ꝛ hic similiter: qꝛ de iure eligēdi: vtpʒ ex lrā. s̄. ꝯ̄ suspn. ꝛ iō q̄ʒdiu pēdet qō iurī seu possessiōis electio cōfirmari vl' infirmari non debet.

a A Auditis. libertati. ar. ꝙ reges pñt dare priuilegia libertatis. lxiij. di. in synodo.

b C Continet. In priuilegijs cel' ꝯtinebat: ꝙ ipe ereme rat a iurisditiōe epi locū illū quē p̄dicti reges libtati donauerāt: ꝛ d̄ valle d̄ heuescā in priuilegio mentio nō fiebat. ꝛ ita p priuilegiū cel'. nō ꝓbat ꝙ ecclīe de heuescā sint exēpte a iurisditiōe epi. Et sic recurrēdū ē ad priuilegiū illoꝝ regū: ꝛ si ibi ꝯtineat ꝙ isti reges vallē de heuescā donauerūt libertati. tc̄ erit ꝓbata exēptō: ꝛ sic dubiꝫ ꝓbatio nō p̄dest. Reges. n. dōauerūt locū illū libtati q̄ ad tpalē iurisditionē: papa vō q̄ ad spūalē

c C Subducto. Deducēdū ē ḡ tps vacatōis i p̄scriptōe. i. d̄ p̄scrip. c. j. ꝛ c. d̄ q̄rta. ꝛ c. audit̄. ꝛ. cū nob. ꝛ illd̄ tps d̄ducēdū ē: q̄ solʒ succurri cuilibʒ q ledit p̄mū sit mediū vltimūue. C. d̄ resti. mili. qō tpe. ꝛ. C. q ñ ob. lōg. tēpo. p̄scrip. p̄scriptōe. ff. qb⁹ ex cau. ma. nec nō. §. sigs.

d C Iure minoris. ecclīa eni fungit iure miōris vt h dicit. s̄. e. c. j. Item fungit iure reipu. xxxiij. q. iiij. qd ḡ ꝛ. j. di. ius publicū. ꝛ. C. de sacrosā. ec. vt inter diuinū. Hinc est ꝙ plati ecclīaꝝ cōparant tutoribus ꝛ curatoribus in auc̄. de ecclesiasti. ti. §. vl. col. ix. ar. ad hoc. iij. q ij. quia ea. Itē fungitur iure imperij. in auc̄. d̄ ñ alie. vel permu. §. sancimus. col. ij. imo maior est imperio. xcvj. di. duo. ꝛ. s̄. d̄ maio. ꝛ obē. solite. sed nō fungitur iure pupilli quia contra pupillarem etatem nō currit p̄scriptio. C. d̄ p̄scrip. xxx. an. sicut in rē. Sʒ in qbus casib⁹ cōparat. ecclesia: miori dubitari possit. Dicūt q dam ꝙ in omnibus ecclesia cōparatur minori: qm̄ ecclesia potest restitui contra p̄scriptionē sicut mior. C si aduersus vsucap. l. vna. ꝛ. ff. de mino. etiam ei. C. si tutor vel curator interuenit. l. minorib⁹. C. de in inte. resti. mi. l. minoribus. ꝛ in auc̄. d̄ here. ꝛ fal. §. pupill⁹ col. j. Quod bene videt expressa ratione: vbicūq̄ eniʒ ecclesia leditur dʒ restitui: ꝯ̄ ante completā p̄scriptō nem nō est lesa. imo iure cōi agere pōt: sʒ tunc d̄ mū finita p̄scriptione dī lesa: quia iure cōmuni si agat repellitur p̄scriptione ꝓbata: sʒ a tpe lesionis. i. tpe p̄scriptionis finita vsq̄ ad quadriēnium potest repetere restitutioneʒ: vt dicit lex illa C. de tēp. rest. in integ. l. vl. ꝛ ita potest peti restitutio cōtra p̄scriptionem vsq̄ ad quadrienniū. Quidā dicunt ꝙ contra p̄scriptioneʒ nō datur restitutio: quia canones volunt p̄iudicare ecclesijs per perscriptioneʒ. xvj. q. iij. placuit. ꝛ q. iiij. volumus. Immo h̄m illos qui dicunt ꝙ ꝯ̄ p̄scriptionē dat restitutio: sequeret ꝙ nunq̄ p̄scriptio curreret ꝯ̄ ecclesiam. Sed huic facile ē respondere: qꝛ bene currit p̄scriptio ecclesie: sʒ si petit restitui ꝯtra bene auditur sicut minori currit: sed restituitur. Nō video ꝙ aliud sit in ecclesia q̄ʒ in minore: nisi quia nō inueni scriptū i iure canonico: quia ecclesia restituat ꝯ̄ p̄scriptioneʒ sʒ eadē rōne quia minores restituunt fauore impfecte etatis: sic fauore ecclesie introductū fuit: ꝙ vteret ecclesia iure miōris: sed vbi eadē est rō. ibi debet esse idē ius. s̄. de ꝯsti. naʒ cōcupiscentiā. ꝛ. c. translato. ꝛ. s̄. de transla. inter corporalia. Sed verius videt ꝙ dicit ꝯtra p̄scriptionē nō datur restitutio: ne frustra iura loquētia de p̄scriptione sint statuta. ꝛ potest etiā dici ꝙ post quadrienniū audiretur: si ꝓbaret se illo quadriennio iusta de causa impedituʒ fuisse. ar. iiij. q. v. c. j. ꝛ. j. de ap. ex ratione. ff. de mino. ait pretor. ꝛ. l. si fine. §. vl. ꝛ. C. d̄ tempo. ap. l. vl. §. illud. Quidā ponūt ecclesiam in primo anno minoris restituētes eaʒ vsq̄ ad. xxix. an. sicut minor. Alij restituunt eā vsq̄ ad. xv. ponētes eā in. xiiij. an. Sʒ h̄ nihil ē: nec dʒ poni in aliquo āno: sʒ ad silitudinē miōris scī maioꝝ restituitur ecclīa vsq̄ ad q̄driēniū sic̄ mior: vt dictū ē. s̄. e. c. j.

e C Restituimus. In his eni p̄scriptionibus q̄ spectāt ad statum iudiciorum: vbicūq̄ leditur ecclesia: restituitur: vt si ꝯtumax condēnata est. ff. de mino. minor. etiā si. ar. s̄. c. pri. vel si non appellauit: vel etiā si dum agit vel conuenit i aliquo capta est: vt mior. ff. d̄ mio. ait p̄tor. §. sʒ in iudicijs. ꝛ. l. ꝛ si fine. §. item si non ꝓuocauit. ꝛ. j. e. c. vl. vel si omisit allegationeʒ vel ea que faciūt ad instructionē cāe: vt hic. ꝛ. ff. de mino. minor xxv. annis. ꝛ. j. e. coram. Item quicquid omisit non solū in dāno: sʒ etiā in lucro. ff. de mino. ait p̄tor. § vl. ꝛ. l. nō oia. Itez in confessione. ff. de confes. certū. §. pe. ꝛ ꝓpter nouas defēsiōes tunc apparētes vel nouiter ꝯtingētes. ar. C. si sepius in inte. resti. postul. l. vl. ꝛ. j. e. c. vl. sʒ in contractibus certū est: ꝙ ecclesie subuenitur. s̄. e. c. j. vbi de hoc.

f C Contra reliq̄ʒ. sicut minor cōtra minorē: nisi cū pecuniaʒ amisit. ff. d̄ mino. vex. §. vl. ff. ex qb⁹ causis ma. l. vl. Et nō: ꝙ restituere in integrū est reducere in eū statū i quo erat añ lesionē. s̄. e. c. j. C. d̄ repudi. l. vna. C. de in inte. resti. postulata. ꝛ ff. de mino. ꝙ si minor. §. restitutio. ꝛ generalit restituit nō solum cum de bonis diminuitur: sʒ etiam cum interest ecclesie litibus et sumptibus nō vexari. ff. de mino. minoribus.

a Ex litteris. vices suas. al's non tenuisset snia .s. de offi.
dele. cam matrimonij. z. c. cuz ex causa.
b Cōfirmauit. h' ē spālepuilegiū in cā ap. q iudex altera pte
abnte pcedē possit ēt lit. nō ɔte. C. de tēp. ap. l. fi. § .illud. z. ij.
q. vj. appellatore. z. j. de ap. per tuas. z. c. anterposita.

f Restituim⁹. Ag. q nullo tractu tpis transit snia ɔ
matrimoniū in rē iudicatā. j. d re iud. lator. z. c. ɔsan-
guinei. Sz ex h' sumūt qdā ɔtriū. ar. z male. ex h' q dicit
restituim⁹ pbant q transit in rem iudicatam.

c Quidaz ad eū. si iste
fuisset soluendo ɔ ipsum
dūtarat daret actio mu-
lieri: sz quia in isto casu
soluendo esse non pote-
rat: ideo fauore matrimo
nij restituit mulier. ff. de
eo p. quem factū erit. l. v!
ti. z. ff. de dolo z elegant
§. si dolo. z si d hac falsita
te constitisset iure cōi au
diret. ar. ff. si messor fal.
mo. dir. l. iij. §. j.
d Supplicauit. suppli
care potest qlibet quan-
tūcūqz remota sit appel
latio. ar. ij. q. vj. §. anteri-
orū. z. § illud. C. de pci.
impera. of. siqs aduersus
Nā z huus supplicare pt
p oño: si dñs nolit appel
lare. ff. de ap. serui. Sed
in hoc differt appellatio
a supplicatione: quia ap
pellatiōe iterposita nil est
innouandū sz pendente
supplicatiōe mandat sen
tētia executioni pstita cau
tione q oia restituat si sē
tētia fuerit retractata. C.
d preci. ip a. of. auc. q̄ sup-
plicatio. sic in restitutiōe
in integrū qñ suspect⁹ ē
q petit restitui: mādatur
snia executioni sub ɔsili
cautione. j. eo. suscitatta.
Itē in h' differt appella-
tio a supplicatiōe: qz ap-
pellatur vsqz ad. x. dies.
supplicari aūt potest vsqz ad bienniū: qd verū ē cū supplicatō
porrigit supiori. C. de sen. per fec. pref. l. vna. Si vo supplicatō
porrigit iudici: tūc vsqz ad. x. dies vt i auc. pal. q̄ supplicatio.
e Ad plenū hoc iō dicit: qz si plene pbasset hāc fraudez z
casum abñtie: fieret restitutio. j. de re iud. cū bertold⁹ vbi mi
n⁹ sufficiēs pbatio sufficit: ne piudicaret opinio vitati. vt. s.
de pcu. ex insinuatione. z. c. in psentia. Et hoc iō qz absens le-
gitime citatus psumit ɔtumax: si nō venerit. iij. q. ix. decerni-
mus. lxv. di. si forte. ff. de re iud. ɔtumacia. Sz talis psūptio po-
test elidi p aliā psūptionē. ff. de in in te. resti. diu⁹. Et inde ē q
p psumptiuā pbationē z min⁹ plenā elidit psūptio ɔtumacie.
Unde p sacramentū vni⁹ pōt pbare se nō contumacē. nā vio
lēta psumptio elidit per iuramentuz. xxxv. q. iij. extraordina-
ria. z op. ar. j. q ma. ac. pos. cū in tua. z sic pōt intelligi. iij. q. v.
qsqs in fi. Tñ h' iuramentū nō facit plenā pbationē: sz fauore
matrimonij admissa fuit mlier ad agēdū: nec audiret mulier
preterita appellationis sue: qz ɔtumax psumit: sz p fraudē se-

ad pbandā rōnez omissaz: ne
altutra pars ppt huiusmodi
negligētiā graui iactura leda
tur. Idē pori. s. m. ad carce
res: z. l. cañ. scē. m. de mādria
Ex lris abbatis de caluē.
Edidicim⁹: q cū ramita
ne z grimol. archipsbyteri in
ter. i. vir z. l. mulierē ex dele
gatione nra sniam diuortij p
tulissent: z ap. interposita co
gnitionē snie ipi abbati z arip
sbytero paduano durim⁹ cō
mittendaz: qz ps mulieris ad
pemptoriū tminū nō accesse
rat: abbas ipe cui alter coniu
dex commiserat vices suas: :
legationib⁹ diligēter ispectis
latā a iudicib⁹ pdictis confir
mauit sniam: sed post octo di
es pat puelle accedens ad ipz
intellecto q sniam ptulisset:
firmauit pprio iuramēto q q
dā ad eū z filiā ei⁹ accedens:
fraudulēter sub ipsius abba
tis noie falsas ei lras psenta-
uit: qb⁹ mandabatur eidē: vt
quia iudex ad diem quaz assi
gnauerat venire non poterat
post. vij. dies a termino ɔstitu
to ipsius se ɔspectui presenta
ret z postmodū appllarūt ad
se. apo. z etiā supplicauit. Lz
autem de fraude talit ppetra
ta p huiusmodi iuramentum
nō ɔstet ad plenū: in fauorez
tñ mrimōij de benignitate ca
nonica ɔ fraudē ppositā sup
plicationē mlieris admisim⁹
z ad audientiā restituim⁹ eā
pro matrimonio postulantez
Iōcqz mādam⁹: qten⁹ de cā p
oris ap. ordine iudiciario co-
gnoscētes: ɔfirmetis vel ifir
metis sicut iustū fuerit sniam
a primis iudicib⁹ pmulgatā.
Idem epo z caplo osenensi.
Qm ex lris. C. pape pre
decess. no. tuz ex his que
ipsius temporibus gesta fue
runt: grauem bilerdeñ. eccle-
sie intelleximus questionem
per sententiam eugenij pape
sup ecclijs qbusdā platā se le
saz enormit z oliz z nūc ēt cō
querētis: vñ cū idez cel. tēpo
re anastasij pape proximi suc
cessoris eiusdē eugenij in mi
nori adhuc officio constitu-
tis in temporibus hispanie le

g Confirmetis. h'
tm hz facere iudex
appellatiois. ij. q.
vl. i fi. z h' hz locū
qñ i cā appellatiōis
nil noui proponit
z vnicus est tm ar
ticulus: vt hic erat
al's iudex appella-
tionis pro parte po
test confirmare sē
tentiā z p parte in
firmare: vt. j. de re
sta. rainucius. z. c.
rainaldus. Itez ex
eo q dicit ɔfirmetis
vel infirmetis: vi-
det q executio nō
spectet ad ipsos. d
hoc dictū est. s. de
of. del. pastoralis.
§. preterea.
h Qm ex litte-
ris. ex dele-
gatione ipsius. s.
anastasij.
i Sententia nō
obstante. Per hoc
videt q celestin⁹
restituerit eccliam
bilerdeñ. Sz cum
multa tpa sunt ela
psa a tpe eugenij:
q tulit sententiaz
ipsam vsqz ad tps
celestini. s. lxv. an-
ni: qmodo audit
ecclia bilerdeñ. su-
per restitutione. z
ino. similiter videt eā admittē ad rōnē petēdā. i. vbi
dicit an data vl' dāda: sed ē ɔ alia iura. nā vltra qdrie
niū dari nō dz. C. d tēpo. resti. i integ. l. vl. nec etiā per-
petuat p cōtestationē litis. ff. de mior. papinian⁹ in fi.
Pōt dici q restitutio data fuit tpe anastasij: q commi
sit negocium celestino in minori officio constituto: q
anastasi⁹ fuit proximus successor eugenij: z q causa
terminata non fuit: stetit per iudices. vnde est imputā
dum actori. ij. q. vj. anterior. z. C. de in inte. rest. l. pete
de. sicut satis patet per multas cōmissiones. vnde etiā
dicit. j. an data sit vel dāda. Si vo data fuit postea. da-
ri nō debet. C. si sepi⁹ i inte. re postu. l. vl. vel si essz de-
negata. j. eo. c. vlti. nisi ex causa vbi dicitur. Sed obijci
tur: eugenius tulit sententiam primo mense sui aposto
latus: vt. j. dicitur: z vixit. viij. annis mensibus. iiij. z
xxj. diebus. sed anastasius successit eugenio: qui causā
sup hoc cōmisit celestino: tunc in minori officio cōsti-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

gationis officio fungeretur. ⁊ ex delegatione ipsius cognoscere cepit de controuersia memorata: cui et alex. successor ipsius anastasij officio legationis denuo in partibus eisdem fungenti causam commisit eandem: idem quoque celesti. ad apicem summi pon. promotus. g. sancti angeli diacon. cardi. tunc apo. se. le. dictam controuersiam sub eo tenore commisit: vt inspectis bilerden. ecclesie priuilegijs auditis etiam partium rationibus non obstante memorata sententia diffinitiuam proferret sententiam: eamque faceret obseruari. verum quoniam per ipsum legatum aut per alios quibus sub eodem tenore causa eadem commissa extitit: licet producti testes ex parte bilerden. episcopi recepti fuerant: mandatum ap. non extitit adimpletum: magister m. a. canonicus bilerden. postulauit per officium nostrum dictam sententiam in melius reformari: ⁊ contra eam restitui ecclesiam bilerden. Nos igitur cum fratribus nostris ⁊ alijs deliberauimus diligenter: nonnullis asserentibus: ꝙ cum predictus .c. p. n. contra iam dictam sententiam visus fuerit bilerden. ecclesie restitutionis beneficium indulsisse: tamen ea non obstante duxerit negocium committendum ⁊ nos supplicationem eiusdem ecclesie admittere debebamus: presertim quia sententia ro. se. non negatur posse in melius commutari. Cum autem surreptum aliquid fuerit aut ipsa pro consideratione etatum ⁊ temporum seu grauium necessitatum dispensatiue quicquam ordinare decreuit: ⁊ secundum iura ciuilia principes etiam contra res bis iudicatas in auditorio suo examinari restitutionem in integrum permiserunt. prospeximus quoque ex data sententia in registro dicti eugenij pape reperta: ꝙ primo mense sui pontificatus fuerit promulgata. quasi non plene de meritis ipsius cause videbatur instructus: illa innitens precipue ratione ꝙ priuilegium vrbani secundi ex parte vestra productum subiectum fuerat falsitati: cuius tenorem nos in registro ipsius inuenimus incorruptum tandem deliberatio nostra in hoc resedit: vt an data sit restitutio: an

tuto. ⁊ ita videtur ꝙ restitutio danda sit post quadriennium. Unde ex hoc trahunt quidam ar. ꝙ restitutio semper sit danda: vt dictum est. s. e. c. i. quia hic videtur dari post quadriennium. Sed tu potes respondere: ꝙ ex eo quod dicitur hic non constat ꝙ anastasius dederit restitutionem sed commisit causam super restitutione an esset danda vel non: sed obstat fortius factum celestini qui mandauit non obstante sententia eugenij diffinitiuam sententiam proferri super ecclesijs predictis: sed hoc fecit celestinus potius de gratia quam de iure: quod patet quia restitutio danda est causa cognita presentibus partibus. vt dicitur. j. ⁊ ff. de mino. in causis. §. in causa. Unde papa voluit inititi facto ipsius. sed deliberauit decernere presentibus partibus vtrum sit data vel danda ⁊ ideo non plene probatur per hanc decre. ꝙ dari debeat restitutio post quadriennium. quia nec papa hic determinat hoc.

h ¶ Extitit. post recessum predicti cardinalis.

l ¶ Testes. qui producti fuerunt ad probandum ꝙ dari debeat restitutio: ⁊ ꝙ potius per iudicem ⁊ non per ecclesiam bilerden. steterat ꝙ non fuerat processum: vt hic dicit. b.

m ¶ Magister habens ad hoc speciale mandatum: vt. ff. de mino. illud. §. si talis. ⁊ j. e. c. coram.

n ¶ Officium nostrum: hoc ideo dicit: quia tantum iudicis officio ⁊ non iure actionis petitur restitutio. ff. de mino. l. quod si minor. §. vlti. ⁊. s. de offi. iudi. c. ij.

o ¶ Restitui. ergo non fuit restituta per celestinum.

p ¶ Committendum. eo. n. ipso ꝙ commisit negocium principale: videtur concessisse beneficium restitutionis: sicut committendo causam videtur commisisse appellationem s. de of. dele. pastoralis. §. preterea. Sed hic ignoratur que causa commissa fuisset: an causa restitutionis an causa illa scilicet an danda esset an non: vt patet per sequentia. Sed videtur ꝙ danda esset restitutio: vt dicitur in predicta notula: ⁊ hoc probatur per hoc: ꝙ ecclesia bilerden. petebat restitui coram Inno. papa.

q ¶ Sententia ro. se. ponit tenorem. c. xxxv. q. ix. sententiam. ⁊ c. veniam.

r ¶ Permiserunt. sed illud perraro fit. ff. de mino. minor an. ⁊c. ⁊ l. magistratus. ⁊. C. si sepius resti. in integ. postulasti. lege prima. ⁊ secunda.

s ¶ Instructus. Arg. ꝙ in modico tempore non potest quis multum addiscere. Arg. lxviij. di. §. i. quia nemo repente fit summus. de pe. dist. ij. §. hec que de charitate. Argumentum contra: quandoque enim ingenium supplet tempus in bene studentibus: sicut industria supplet tempus. lxxvij. distin. monachus. nec sufficit diu in scholis fuisse: sed laudabiliter vixisse inquirendum est. ij. q. ij. gloria episcopi. in fi. ⁊ arg. C. de his qui veniam etatis impetraue. l. ij.

t ¶ Uestra. Per hanc litteram videtur ꝙ pars osen. ecclesie priuilegium suum falsauerat addendo aliquid vel diminuendo: vt magis faceret pro se: propter quod eugenius tulit sententiam contra biler. ecclesiam: sed eo ipso ꝙ quis falsat litteras iudicum: debet amittere causam: sicut dicit illa decret. s. de rescrip. olim quod hic non fecit Eugenius credens priuilegium verum cum non esset vt dicit littera ista: illa nitens precipue ⁊c. ⁊ hoc patet quod falsauerat priuilegium: quod postea repertum est integrum ⁊ incorruptum in registro: similis falsitas habetur. infra de excep. cum venerabilis. Et ideo tale delictum non debet obesse bilerdensi ecclesie: quominus saltem restituatur in isto beneficio: vel forte pars bilerden. ecclesie falsauerat priuilegium osen. ecclesie et hoc consistit in iudicio vnde papa sententiauit contra bilerden. ecclesiam: ⁊ ideo dicit illa innitens ⁊c. Et hoc videtur verius secundum hanc litteram. in antiqua compilatione dicebatur ab altera parte productum: secundum illam litteram planior est sensus: ⁊ secundum hoc pars bilerden. ecclesie falsauit priuilegium suum: ⁊ ideo contra ipsam fuit sententiatum: quod melius videtur secundum illam regulam delictum persone ⁊c. ⁊ ita concordat cum illa decre. cum venerabilis. Unde non debet obesse bilerden. ecclesie delictum illius qui priuilegium falsauit: quin saltem restituatur isti beneficio: cum ecclesia bilerden. non fuerit in culpa ber.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

dāda ꝯ̃ ꝑmissā sniāz ꝑtibꝰ ꝑ̃sētibus decerbatur: quaruz asſertioneᵇ merita cāꝝ pandun‑tur quocirca mādamꝰ: quatenus vsq3 ad festū beati luce vl̄ i ꝓprijs ꝑsonis vel p idoneum respōsalē nostro vos ꝯspectui ꝑ̃sentetis: ꝙ dicta snīa r̄tractari nō debeat si poteritis ostensuriᶜ. vel si forte exigente iusticia fuerit retractanda: vel per vos vl̄ p responsalē idoneum appareatis sufficient̄ istructi: vt i principali negocio canonice ꝓcedat̄: p certo scituri: ꝙ cū ꝓpter mltā locoꝝ distātiāᵈ non possit ad vos sine magnis laboribꝰ ⁊ expēsis sepiꝰ haberi recursus: si ad ꝑmissum terminum quē vobis ꝑemptoriū assignamꝰ: iiuncta vobis cōtem ꝑseritis adimplere: nos nibilominus i ipso negocio quantū de iure poterimus ꝓcedemꝰ.

Idem.

SUscitata sup diuersis articulis iter burgeñ. epm ⁊ omense monasteriū qōne et isra. Nos intellectis q̃ vtraq3 ꝑs ꝓposuit corā nobis sup q̄tuor articulis ꝑ̃notatis: monasteriū omeñᵉ. iusticia condēnamus exigente. Snīa vo lata ꝓ curator monasterij ad ꝓbādā ꝑscriptióez factā tā sup. iiij. articulis ꝑ̃notatis: ꝙ ēt sup quibusdam decimisᶠ p transactionēᵍ acqsitis r̄stitutóez i itegrū nomie monasterij postulauitʰ quā eidē duximus idulgēdaz ⁊ isra. Ne ꝟo p excogitatā maliciā sicut ex ꝑsūptióibus pluribꝰ videbat̄: effectū snīe i dā nū epi contingeret impediri: neue monasterium per executionem snīe propter diuersas

a ℭ An dāda. Jō iubet iquiri: q2 nō ꝯstabat an fuisset admissa eccliā hilerdeñ. ad restitutionē ⁊ ꝑ̃ntibus partibus hoc est faciendū vel p ꝯ̃tumaciā abñtibus. ff. de mino. in cāe. §. i. ⁊ in auē vt spon. lar. §. ad hoc. coll. ir. ⁊. C. si se vt ab hē. absti. auē. si ōēs de hoc dictū ē. s. e c. i. ⁊. s. de of. iud: c. ij. meliꝰ. ⁊ p hāc lrām nō ꝯstat: ꝙ restitutio data fuerit: ꝫ mō apparebit: an fuerit data: an data: l3 papa celestinus nō obstante snīa eugenij negociū ꝯmisit.

b ℭ Assertōe. C. si per viz vel alio mō. l. vlt. ar. s. de ma. ⁊ obe. iter quattuor.

c ℭ Ostensuri. S3 quare ꝯpellunt̄ isti h ꝓbare cū ille q petit restitui nō admittat̄: nisi doceat se lesum. ff. de iureiur. nam postea. §. si minor. Jtez ē ꝯ̃ id ꝙ actore nō ꝓbante reus d3 absolui. vi. q. v. actor. ⁊. j. vt ec. bñ. vt nostrum. Forte presumptio erat ꝯtra eos. ⁊ iō papa voluit h: vt dicit ꝑ̃dicta decre. vt nostruz. sed nō ꝯpellunt̄ hoc ꝓbare nisi voluerit. sed si altera ꝑs voluerit probar̄ ꝙ sit retractanda ipi ꝓbēt ꝯ̃riū si potuerit: ⁊ h facienda sūt vtraq3 parte ꝑ̃sente.

d ℭ Distantiā. ꝓpter locoꝝ distantiā: ⁊ vt parcatur laboribus ⁊ expensis ꝑma vice pōt poni ꝑemptoriū. xliij. q. iij. de illicita. ⁊. ff. de iudi. nōnunq3 necessitate igruēte. j. de dila. c. i. Ar. ꝯ̃. ff. de iudi. ad ꝑemptoriū. multa. n. ꝓpter distantiam ꝑmittunt̄: que alˢ ꝓhiberent̄. vñ versus. Non facit ergo paꝝ distantia longa viarum. Prorogat iducias aufert onus impedimentū. Cogit adire forum: cōseruat ius dominorum. Pone exemplum. Prorogat iducias appellatori. j. de ap. cuz sit romana. Aufert onus electo: ⁊ electoribꝰ. lxiij. di. cum longe. Jmpedimentum aufert dño volēti repetere suuz suum factum monachū. xvij. q. ij. sigs icognitus. cogit adire foꝝ: q2 sine licentia patris absentis filius cām agere pōt. ff. de iudi. si longius. Conseruat ius dñoꝝ in possessione turbata domino abñti. C. si per vim ⁊ alio modo. l. i. vbi admittit̄ ad possessionem turbatam recuperandam seruus vel amicus q alˢ non admitterent̄ de iure. sed q̄liter ꝓcederet̄ i hoc cāu restitutióis dato ꝙ ꝑs citata nō veniat: nunqd pōt ꝓcedi ad testium receptionez vel diffinitiuaz sententiā super ipsa restitutióe. Videtur ꝙ non: q2 litis contestatio in hoc faciēda est. s. de offi. iudi. c. ij. ff. de mino. papinianus. §. vlti. ꝫ lite nō ꝯtest̄. testes nō sūt recipiēdi. j. vt lit. nō ꝯtest. p totū. Et hoc innuit̄ hic ex eo ꝙ dr̄: q̄3tum de iure ⁊c̄. cū alˢ lite ꝯte. citari dbeat. vt si nō venerit ad sniam ꝓcedat̄. q̄liter h fieri debeat: dictū ē. s. de of. iud. c. ij. S3 ꝯtra videt̄ ꝙ ad sniam ꝓcedi non possit. ff. de mino. in cāe. §. i. ⁊. C. si vt ab heredi absti. auē. si omnes. So. hec contrarietas habetur. s. de of. iudi. c. ij.

e S Uscitata. omeñ. hic fertur sententia contra monasteriuz si. j. de censi. sopite. alibi in personā ꝓcuratoris siue sindici. s. de elec. querelaz. vbi de hoc. ⁊. j. de capel. mo. dilectus sed ecclesia non multum curat de illa solēnitate sicut nec facit differentiam inter ꝓcuratorē ⁊ sindicuz ex quo constat de potestate tradita. s. de procu. petitio. vel dic cōdēnari monasteriū i ꝑsonā procuratoris.

f ℭ Decimis. sup gbus iam ꝯclusū erat in causa. si. s. e. auditis.

g ℭ Per trāsactionem. id est amicabilem compositionem. s. de transac. c. ij. ⁊. j. de deci. ex multiplici.

h ℭ Postulauit. Jste fuit procurator constitutus ad cām: ⁊ sententia lata ꝯ̃ mōasteriū postulauit i itegrū resti. ⁊ obtinauit. S3 ꝯtra videt̄ dicere lex: q2 sine speciali mandato ad hoc ꝓcu. non admittit̄. ff. de mino. illud. §. si talis. ⁊. j. c. pr. Pōt dici: ꝙ lex illa locum hab3 cū restitutio pricipaliter postulatur: vt s. e. cum ex litteris non tamen per illum contra quem lata fuit snīa: vt tūc exigatur spāle mandatum ad hoc. sed quando incidenter postulatur restitutio sicut h: l3 post sniam sup gbusdam: q2 icōtinenti post sententiā ante factam executionem ⁊ per euz qui factꝰ erat dominus litis p ꝯtestationē itelligit̄ incidenter factū ⁊ sup quibusdam que petebāt̄ ante sniaz. vnde ꝓcurator ad cām constitutus bene potest petere restitutionē sup articulo incidenti. s. e. auditis. q2 omnia que ad cāz istruendam faciunt: sibi cōcessa itelligūtur. ar. ff. de ꝓcura. ad rem nobilem. ⁊. l. ad legatuz. ⁊ ar. ad hoc. ff. e. ti. qui ꝓprio. §. item querit̄. ar. ad hoc. s. e. auditis. ⁊ si. C. e. ita demū. ⁊. ff. an per alium cau. ap. exer. pos. l. ij. Ar. contra. C. de ap. si actor. ⁊ q2 hic locum nō habebat appellatio necesse habuit recurrere ad beneficiuz restitutionis. si potuisset appellari iure cōi poterat ꝑscriptionē ꝓbare siue aliam exceptionem ꝑemptoriā. j. de fide istru. c. cū ioannes. ⁊. §. sen. rescin. non pos. l. ij.

i ℭ Sententie. hoc regulare est: vt sententia mandetur executioni non obstante aliqua exceptione. vt. ij. q. i. sicut. nisi incontinenti probetur exceptio. j. de testi. veniens. ⁊. j. de resti. spo. litteras in fi. ⁊ in quibusdam casibus qui notantur. xi. q. iij. cum apud. Jtem licet icontinenti velit qs ꝓbare exceptionem suaz: si tamē ē ꝑsumptio ꝯ̃ ipm ꝙ maliciose excipiat. ꝑmo mandabit̄ sententia executóis: vt hic deinde siquid velit ꝓpōere nō i modū exceptióis sed in modum actionis audiet̄. j. de ap. ꝯstituꝰ i fi. ⁊. j. de accu. accedens. ꝫ ⁊ hoc ibi ñ dr̄: imo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

suspitiões incurrerẽ detrimẽ tũ[a]: nos eqtate pẽsata[b] iure du ximus puidendũ: vt añ oia su pradicta snia executiõi mãde tur: ⁊ infra. Volum⁹ nihilo i min⁹ ⁊ mandamus vt ab epo ipso recipiatis idoneã cautio nẽ[c] Qđ si mõasteriũ in cã ipa preualuerit vniuersa que me dio tẽpore snie ipi occasiõe p ceperit: monasterio restituat memorato. Honori⁹. iij. ar

Archiepo ⁊ capi. bra.

Oraz[d] felicis. m. i. papa pre. no: lite inter archiepz to letañ. ⁊ te frater archiepisco pe sup primatia solẽnit ꝯtesta ta fuit per cẽptori⁹ termin⁹ assi gnat⁹. ⁊ infra. Vex elapso ter mino ꝯstituto post expectatio nẽ nõ modicam cõparuerunt procuratores vestri[e] sed quia non attulerãt depositiones te stiũ ⁊ alia munimẽta[f]: dillatio nem cuz instantia postularũt. Postq̃ vo inter eos iterlocu ti fuimus super dilatione pe tita[g]: tandẽ indulgeri ecclesie bracharen. dilationẽ ppter i structiõez cause p auxiliuz re stitutionis in integrũ postula runt: exhibẽtes sup hoc ex p te vra spãle mãdatuz[h]: nos ãt vsqz ad octauas pẽtecostes p restõnis bñficiũ id vobis du xim⁹[i] indulgẽdũ. Gre. ix.

Constitut⁹ in nostra pre sentia magister guliel. pro se ac fratre suo[k]. i. canoni co parosiñ. exhibita nobis pe titione monstrauit. q cuz eis in miori ꝯstitutis etate: ac eo rum matre cuius successores[l] existunt rebus hũanis exem pta quondã. g. pr ipsoꝝ quas dã possessiones vtriqz cões[m] quibusdam vendidit pro qua dam pecunie quantitate: ac vt huiusmodi venditio robur firmitatis haberet emancipa uit eosdem[n]: ⁊ fecit eos con tractui cõsentire. Quare sup plicauit: vt vel venditionem[o] eandẽ mãdarem⁹ nũciari nul lã[p] vl cũ[q] adhuc existãt ifra tẽ pus[r] ad obtinẽdũ bñficiuz in

defecerat in quib⁹ exceptiõib⁹: nec dicebat q al's vel let proponere. vt. C. ad. l. cor. đ fal. satȝ aperte. C. đ edi. diui. hadri. tol. l. ij.

a Detrimentũ: qr delictũ psone ⁊c. xvj. q. vj. si epm.

b Pẽsata. hic prefert eqtas iuri. C. đ iudi. placuit. ȝ ȝ ꝯtingit ppt psũ ptionẽ: cũ al's đ iu re cõi postulata re stitutioe i iteg. oia i suo statu eẽ đbet đõec rstõ finita sit C. đ i ĩre. rest. postu lata. l. vna. sic ap. i terposita. nil est in nouandũ. ff. nil in noua. appel. pen. interposita. l. vna. ⁊. ij. q. vj. §. appella tio interposita. Sz ꝯ. š. đ trãsac. c. vlt. vbi dr q iusᵗ vuan dũ est. vbi vo ius. deficit: eqtas suã da ẽ: ȝ psumptio soluit ꝯtrarium.

c Cautionẽ. hoc genẽale ẽ vbicũqz in dubio aliqs ad mittit: q semp ille q admittit: pstabit cautionẽ. C. đ le ga. si in fraudẽ. C. de peti. here. l. vlt. j. rñso. ff. đ rei ven. is a quo. ⁊. l. se. ff. vt legatoꝝ vl fidei com. cã caueat. l. postqȝ. §. j. ff. đ dã. infec. pretor in pn. arg. j. ne lite pen. eccl'ia sãcte marie. Ite. ar. est hic q cautio sit prestãda ab eo qui mittitur in pos. causa rei seruan. de fructibus restituendis si su spectus est. j. de seques. c. ij.

d Oram. Primatia ⁊ patriarchatus vna tantum dignitas ẽ: lz noia sint diuersa. xcix. di. c. j. ⁊. ij.

e Procuratores vestri. ⁊ ita ad vnam causam plu res procuratores dari possunt. de hoc dictum est. š. đ procu. non iniuste ⁊. j. de testi. insuper.

f Munimenta. munimẽta dicuntur quibus causa munitur ⁊ instruitur: vt testes instrumenta confessio nes: ⁊ quicqd aliud quod adiuuet causam.

g Petita. denegando ipsam eis. vt. j. patet.

h Mandatũ. in hoc casu nõ videt generale suffice mãdatũ pcuratoris simplicit ꝯstituti ad cãm. ff. đ mi. no. ill'đ. §. si talis. ⁊ qdaz alij casus sũt in qb⁹ non suffi cit generale mandatũ: vt in cã suspecti tutoris. ff. đ p cura. non solũ. §. vl. alius quãdo aliquis reliquit du os procuratores omniũ reꝝ suarum: tũc alter ab alte ro non potest exigere sine spãli mãdato. ff. đ pcu. q du os. ali⁹ ẽ i infdcõ đ liberȝ exhibẽdis. ff. đ libe. exh. l. iij. ff. đ pcu. pomponi⁹. in prin. q tus est in transactiõe. ff. de pcurato. mandato. ⁊ in illo casu pcurator nõ põt defer re iuramẽtũ sine spãli mandato: vel recipere. ff. de iureiurã. iusiurandũ. §. pcurator ⁊ in acceptilatione. ff. de acceptilla. l. iij. de hoc dixi. š. c. pr. qualiter locũ habeat. in alio casu exigi tur speciale mandatum. š. de rescrip. nõnulli.

i Duxim⁹. ⁊ ita aliqd ꝯcedit hic vna via: quod alia via denegat. Cõtra š. de pcura. tue. cum suis concor. ibi positis. Sed illa itelligunt đ iure cõi vt si in iure cõi aliquid vna via phibetur: ⁊ alta via eodez iure dz phibe ri. hic vero secus.

k Constitutus. fratre suo. ⁊ merito cuz sit coniuncta psona š. de re scrip. nõnull'i. ⁊ etiaz ad agendũ admittit: duz ta mẽ ꝯtraria voluntas nõ appareat. ff. de pcurato. sed he psone. ⁊. l. põponi us. §. vlti. ⁊ in causa resti tutionis non admittere tur ad agendũ: nisi ꝯsta ret de volũtate ipsius. ff. de mino. patri. j. rñso.

l Successores. qr fili⁹ succedit etiã matri ab in testato siue ex testamẽto C. de bo. ma. l. j. Pat vo habet vsufructũ in cuius ptãte est: q oẽm diligenti am tuẽde rei dz habere: alienare tam rem filij vel dõare n̄ pt. C. e. ti. l. j. ⁊. ij.

m Vtriqz communes. s. patri ⁊ matri quas pos sessiones de cõmuni pe cunia emerũt. si. j. de do na. inter virum ⁊ vxor. significauit. Sed contra videtur quia qcquid habet vxor totum presumitur esse đ bonis mariti. C de dona. inter virũ ⁊ vxo. si vxoris. ⁊. ff. đ dona. inter viruz ⁊ vxo. quintus mutius. Illud veꝝ est qñ nõ constat vnde res ille processerunt. sed constat vt diri de pecunia cõi empte vel vtriqz communiter legate fuerunt: ⁊ hoc certum erat.

n Eosdem. Hoc ideo dicit: quia dum filius est in potestate patris alienare vel al's disponere de rebus suis non potest nec agere pro his: nec ei tunc temporis currit prescriptio. vt. C. đ bo. ma. l. j. §. vl. Ideoqz emancipauit eos: vt consentirent ⁊ ra tam haberent venditionem eandez quo ad partem maternã in qua debebant succedere matri.

o Vt vel venditionem. quatenus contingebat eos de bo nis maternis in alia parte quo ad partem patris petebant re stitui ad ius offerendi preciuni: ⁊ si venditio de bonis mater nis teneret: petebant restitui similiter contra eam.

p Nullam. quasi factam a minore. xxv. ⁊ iuris solemnitas non fuit seruata.

q Vel cũ. supple si iuris solẽnitas fuit seruata in vẽditiõe

r Tempus. scilicet quattuor annorum. C. de temp. in integ. resti. l. vl. Et est hic argumentum: q vltra quadriennium nõ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

detur restitutio.b.

a ¶ Consuetudinem. Consuetudo erat approbata illiꝰ loci: ꝙ si qs rē cōem cū alio vel rē suā venderet extraneo vl' alicui magis remoto q primior est illi alienāti a tpe cōtractus vsqꝫ ad ānū ⁊ diē: ⁊ post pōt eis offerre preciū emptori qḋ soluit ꝓ re illa: ⁊ ille tenetur recipere preciū ⁊ restituere rē: ⁊ isti fratres omiserāt offerre preciuꝫ infra annū ⁊ diē pro re patris alienata cū ipsi essent primiores: ⁊ ad hoc offerendū petebant restitui: vt rem patris rehaberent.

b ¶ Debita iuris solēnitas: quia si habebant curatorē ⁊ eius auctoritas non interuenit ipso iure nulla fuit venditio. C. de in integ. resti. minorum. si curatorem. ⁊ si decretū nō interuenit: siue auctoritas pretoris nō tꝫ venditio aut ꝯsensus subsequēs: qꝛ tutor ⁊ curator alienare rē minoris sine auctoritate pretoria non pōt. C. de ꝑdijs mino. si. decre. non alienā. l. j. ⁊ .ij. ⁊ l. minorꝝ. ⁊ l. siquidē. ⁊ in pluribꝰ ll. ibidem. Si vō isti nullū habebāt curatorē ⁊ ꝯtraxerūt vl' cōsenserūt auctoritate pretoris venditiōi facte a patre obligant. sed si lesi sunt restituunt. vt in l. predicta. si curatorē in fi. ⁊ ita si solēnitas iuris est omissa nulla fuit vēditio: ⁊ sic etiā nulla pronunciabit si solēnitas seruata fuit. ⁊ ꝓbauerint se lesos: restituent tam ꝯ vēditionē ꝯtingētē ipsos ex successione materna: qꝫ etiā ad ius offerēdi in vēditiōe pñna

c ¶ Cōstiterit. ꝓbabunt ꝙ isti se minores ⁊ lesos: al's ñ admitterent. ff. de iureiu. nā poste. a. §. si minor. quo ꝓbato restituētur tam contra venditionem qꝫ ad ius offerendi.

d ¶ Causa restōnis habētibꝰ. sic ē eps pīās ⁊ hꝰi: ⁊ alij etiā minores ordinarij ꝯtentiosā iurisditiōeꝫ habētes q ꝑsūt alicui vniuersitati q habēt admistratiōeꝫ cū iurisditiōe. ff. de postu. l. j. §. vl. C. vbi ⁊ apḋ quos. l. vl. xj. q. j. de ꝑsōa. ff. qḋ cuiꝰqꝫ vniūsi. l. vlt. ⁊ alij ēt miores ordinarij ꝯtētiosā iurisditiōem

e ¶ Delegatis. ⁊ sic ḋlegati ab ordiarijs ħ edicto (habentes. possūt cogscere ḋ cā restōnis siue ꝑncipaliter mādet eis siue incidenter eis contingit questio restitutionis: ⁊ multo fortiꝰ delegatus a principe sicut hoc totū tradit. C. vbi ⁊ apud q̄s resti. in integ. postula. l. vl. q̄ pōit totū tenorē hꝰ decr. Sꝫ vꝫ ꝙ cē ñ possit. s. ꝙ ordinariꝰ possit alij demādare cognitionē istā cū in integꝝ restitutio cognitionem cause desiderat. ff. de i integrum restitu. l. iij. ⁊ ḋ. e tum ex litteris. ⁊ ff. de minori. i causi. sed que officio iudicis causa cognita expediuntur: alteri ḋ mandari nō possūt ff. de offi. proconsu. nec quicqꝫ. §. vbi decretum. Solutio restitutio in integrum competit iure magistratus: ⁊ transit cognitio restitutiōis siue specialiter siue generalit cōmittat. C. vbi ⁊ apud q̄s. l. vl. ſꝫ ea q ꝯpetūt iure magistratus: ḋlegant. ff. ḋ of. eius cui man. ē iuris. l. j. j. responso.

integrū restitutionis indultū: ⁊ infra annū ⁊ diē a tpe ꝯtractus ipsis tanq̄ꝑ primioribꝰ cōpeteret sup illa portione ius offerēdi ēptoribꝰ preciū iuxta municipij parochieñ. ꝯsuetudinē[a] approbatā: qḋ hactenꝰ amiserūt: dignaremur eis sup vtroqꝫ: cū in ħ nō modicū lesi noscant: ⁊ emptoribus portionis eiusdē vel corꝝ successoribꝰ ꝑciū sint offerre parati: ꝑ idē bñficiū subuenire. Quocirca mādamꝰ: q̄tenꝰ si ꝑmissa inuenerit veritate subnixa: vel venditionē predictā q̄ ad partem ex successione materna ipsos ꝯtingentē nullā nūciare curetis: si in ea debita iuris solēnitas[b] est omissa: vel si forsitan interuenerit: ⁊ eos lesos esse cōstiterit[c] tam super ea ꝙ super residua portiōe dūtamē qḋ offerūt duxerit faciendū aucte enim in integrū restituere studeatis. Idem.

Causa restitutionis in integrū coraꝫ iudicibꝰ ordinarijs administrationē habentibus[d]: vel delegatis[e] ab eis tractari poterit ⁊ finiri: siue hoc ipsis delegatis specialiter demandatum fuerit siue in cōmisso eis negocio cōtingat incidere huiusmodi questionem. Delegati vō ab ordinarijs q administrationē non habent sꝫ tantūmodo facultatē iudicandi: seu arbitri ḋ hac cā cognoscere nequeunt: nisi corā eis mota fuerit icident[g]. In matrimoniali[h] quoqꝫ cā liberali vel criminali: cuꝫ maiores iudices exigāt arbitr nequit assumi. Idem.

Beneficio restitutionis i

Sed cōtradicit lex: quia ea que magis sūt imperij qꝫ iurisditionis magistratꝰ facere nō pōt sed restituere ē magis imperij qꝫ iurisditōis: ꝙ nō ꝑmittit magistratibus. ff. ad municip. ea que. ergo multo minus pūt ḋlegare. Pōt sic rñderi: oīa q̄ cōpetūt iure magistratꝰ ḋlegari pūt sꝫ ñ oīa q̄ delegant specialiter cōpetūt iure magistratus: vt in hoc exēplo ⁊ i mero imperio: cuius cognitio spālit demandat si ꝯtingit presidē abesse: vt i l. predicta. ff. ḋ of. eius cui man. est iuris. l. j. Vel dic: potest delegari nō cuilibꝫ ħ magistratui mūicipali. Verūꝰ est ꝙ hodie huiusmodi cognitio possit delegari: vt in l. C. vbi ⁊ apud quos. l. vlti. ⁊ l. ea. C. q̄ corrigitur.

f ¶ Habet. vt illi q dantur a principe ad aliq̄ officia exercēda: puta vt cognoscāt ḋ appellationibꝰ vl' ḋ sententijs vl' ēt ḋ alijs qōnibꝰ siq volūt se subijcē eorꝝ iurisditōi possunt cognoscere de inte. resti. ⁊ de alijs causis. ſꝫ neminē cōpellere possunt coraꝫ se litigare: ⁊ ḋ talibꝰ pōt intelligi. ff. de iudi. l. j ꝟ. vl' aliā iurisditionē ⁊ C. ḋ iudi. rē nō nouā vel vt possint dare tutores ⁊ curatōes vl' emācipare: isti dicunt ordinarij sine admistratiōe a talibꝰ delegati. ⁊ arbitri de restitutiōe cognoscere ñ pūt ꝑncipalr: si directe agat de restitutiōe: qꝛ nec talis sine administratione si eēt ad ħ electus a partibus posset cōmittere cām restitutionis: ſꝫ maiores tm̄.

g ¶ Incident. principalit eni isti cognoscere ñ possūt de restitutione cū causa ista reqrat maiores iudices: q hoc ex officio suo faciāt: si aūt inciderit questio restitutionis in negocio de quo cōpromissū ē: vl' qḋ est alijs delegatis cōpromissuꝫ possunt tunc de restitutiōe cognoscere sic. C. de iudi. quotiens. ⁊ C. de ordi. iudi. l. j. vbi eni iudex cognoscit de cā status incident q a's cognoscere nō valet: nec dꝫ arbit tūc facere ex cōpromissum: quia huiusmodi restitutio nō est alia cā siue negociū ab eo de quo cōpromissū est: ſꝫ orit ex illo ⁊ ei coheret de q̄ cōpromissū est: vtputa si omisit ꝓbationē: arbiter potest de hoc cognoscere: vel de consimilibus que incidunt in causa.

h ¶ In matrimoniali. Cause eni matrimoniales ꝑ iudices discretos ḋbēt tractari q potestatē habeāt iudicandi. j. de consang. ⁊ affi. ex lr̄is. ⁊ ē expressū. ⁊. ḋ trāsac. c. vl. vbi ḋ hoc. Itē causa liberalis ⁊ criminalis maiores iudices reqrūt. ff. de arbi. nō distiguemus. §. iu

liamus.et.§.de liberali.vñ sũptum ẽ hoc.Ar.ꝯ.ff.ð bis l q̃ no.isa.qd ergo.§.ex ꝯpromisso.vbi dr:ꝙ snia arbitri nõ isamat.vñ vr ꝙ possit ꝯpromitti de crimie:quod di cit lex illa qd ergo.§.ex ꝯpromisso:nõ itelligitur de fa moso delicto sed de tali quod nullo mõ isamat et q2 nõ ꝑ oia snia ẽ:vt ibi dicit:hic vo.et i.l. non distinguem⁹ itelligitur ð famo so delicto:de quo arbiter assumi nõ põt.Itẽ ar.ꝯ.j.de ꝑsump.lras.ꝣ ibi nõ fuit simplr ar biter q2 retinuit si bi delegatã ptatẽ.

X quorũdã.volẽtes:q2 malicijs hominũ ẽ obuiã dum si.s.de rescrip.sedes apo.cum suis concor. et ff.de rei ven.in fundo.

m ℭ Appellauerũt.tali appellationi nullatenus ẽ differendum:cũ nõ nisi a manifesto grauamine sit appellan dũ.j.de ap.vt debitus.

i ℭ Beneficio. de negato.Si al qs petat restitutõ nẽ i itegrũ: et con tra ipz lata fuit sẽ tentia denegando restitutionẽ:si iter petat restitutionẽ denegari dz tamẽ põt restitui ad ap pellãdũ ꝯ sniam a qua nõ appella uit q2 ðnegata fuit restitutio vt h dic: et C.si sepius i ite. resti.postu.l.i.

k ℭ Nouis.tũc.n. ꝑpter nouas defẽ siones iterum au dit.C.si sepius i integrum resti.postul.l.ij.et.l.iij.ex illis tribus.ll.sumptũ ẽ qð hic dr.Sed qualiter itelligis ꝙ dicit nouis defensionibus.Noue dicuntur defensiões siue q̃ tunc erant:ꝣ allegate non fuerũt:q2 occulte erãt siue que postea emerserũt.Sed qdam intelligũt ð omis sis ꝑmis tm̃ q̃si non possint de nouo alie superuenire: qð credo verius:et ita ꝑpter nouas defẽsiones que tũc erant.admittitur iterum ad beneficiuz restitutiõis nõ obstante quod i alio iudicio fuit denegatũ.Sed ꝯ vi detur:q2 ex noua cã recusat iudex post litẽ ꝯtestatã.s.ð offi.dele.insinuante si.j.de excep.pastoralis.et.iij.q.iij. §.siquis testibus:et que de nouo emergerũt:auxilio idi gent.ff.de iterro.act.de etate.§.ex causa.Princeps ve ro ẽt cõtra res bis iudicatas restitutionem in suo audi torio admittit.ff.de mino.minor aũt magistratus.ar.s. c.tum ex litteris.Itẽ videtur ꝙ plures possint dari.ff. de mino.et si fine.§.restitutus.vbi sepius restitutus fuit minor.So.potest dici ꝙ illud speciale ẽ i hereditate:vl etiaz ibi non fuit delegata:sed sepe ꝯcessa:puta petij re stitui i integrum q̃ contra sniam concessa fuit mihi:ite rũ lata fuit snia cõtra me i ꝑncipali:iterũ dabitur mihi i integrũ restitutio non contra ꝑmam sniaz:ꝣ cõtra se cundam:quod potest fieri nisi i casu.C.de bo.que lib. l.vl.§.vbi aũt.hic vero fuit denegata.vnde amodo nõ audit:nisi nomine defensionis ꝛc.et ẽ speciale quod dr in.§.vbi autem.propter paternam verecundiaz:et ne le ges ludibrio fiant.

integruz eccl'e tue in alio iudi cio denegato restitutio ꝑterꝙ ad appellationẽ omissaz vr ei dẽ eccl'ie posse negari:nisi no uis defensionib⁹ ad huiusmo di sit bñficium admittenda.

De alienatione iudicij mutandi causa facta.

Alexander tertius.

X quorundã relatõ ne audiuim⁹:ꝙ cũ aliq lras a nobis cõ missionis ipetrant: aduersarij vt mãdatuz nostrũ eludãt anteꝗ lre ad iudices ꝑueniãt vel ẽt postea ꝑulꝗ ci tant ab eis i vocẽ appellatõis ꝑrumpũt.et infra.Nos igitur ꝯ ꝑdictã calliditatẽ et vsutiam ꝑuidere volẽtes mãdamus q̃ tenus si aduersarij eorũ ꝑ euacuãdo nostro mãdato talit ap pellauerint[m]:aut de possessio ne de qua ꝯtrouersia vertit[n]: cõmutationez fecerint[o]:vel se maliciose duxerint absentan dos[p]:eos qui in possessione se ingesserunt: ap. cess. cogatis sub vestro examine iuris equi tati parere.

Greg.nonus abbati sancti ni colai et decano faren. morin. dioce.

EX pte scabinoruz bipreti fuit ꝑpositũ ꝙ inter lai cos eiusdẽ loci qõnibus emer gentibus dirimẽdis ꝑ iudiciũ seculare quidam clerici sibi dono vel precio ab aliquibus laicorum ipsorum cedi faciũt actiones:vt aduersarios ad ecclesiasticum forum trahant et predicta ex huiusmodi com mertio assequantur:et infra. Cum igitur cessiones et em ptiones litium legitime pro

n ℭ Uertit.i.vti sperat: als ptiet ad titulũ ð liti

o ℭ Fecerit i trãs(giosis. ferẽdo seu alienãdo rẽi aliã ꝑsonã cã mutãdi iu dicij et ex h edicto datur actõ tã ꝯ alienãtẽ q̃ʒ ꝯ em ptorẽ:vt quẽ voluerit po teris ꝯueire.C.e.ti.l.vna ꝯtra alienantẽ dat actio i factũ ad iteresse.ff.e.l. i.et.l.iij.§.opus v.ex qbus ꝯ emptorẽ dat rei vendi catio.vt hic i fi.et.C.e.l. vna.Itẽ nõ solũ ad trãs lationẽ dñij ptinet h edi ctũ:ꝣ ẽt possessiõis.ff.e. l.nõ solũ.Itez nõ ꝙ tria necessaria sũt ad h:vt ex hoc edicto actio cõpetat ꝙ sit alienatio facta cau sa mutãdi iudicij futuri et nõ eius qð iã fit.ff.eo. ti.ex h edicto.§.ait ptor futuri iudicij iõ dr:q2 si fiat alienatio rei litigio se:icidit i edictum de liti giosis.C.ð litig.l.vl.et h dz fieri libello ꝑncipi da to:et ꝑ eũ reo isinuatori auc.ibi posita.C.de litig.tũc res aliena ri nõ potest sine pena litigiosi:vt.C.de litig.l.vlti.j.vt lite pen den.eccl'ii scẽ marie.Itẽ ꝙ dolo fiat alienatio rõne loci et ꝑso ne:q2 potẽtioribus pares esse nõ possumus ꝛc.vt duriorẽ ad uersariũ ꝯstituat ẽt alteri⁹ ꝑuincie.et ꝙ mea itersit.ff.e.l.i.ij.et i ij i ꝑn.et.l.nõ solũ §.hec actio.et dat ad iteresse:vt dixi de of. iudi.q̃ʒti iuest actoris:et siq̃s forte fecerit expẽsas vel aliaʒ in cõmoditatẽ passus sit.ff.e.l.iij.§.op⁹ i fi.et.l.nõ solũ i fi.Itẽ qui ex necessitate alienat:hoc edicto nõ tenet.ff.e.nõ solũ.§.siqs. Itẽ si paratus sit subire iudiciũ:ac si possideret.ff.e.q2 ẽt i fi. Itẽ nõndũ ꝙ h fit ꝑrogatio iurisditiõis ðlegate ð ꝑsona ad ꝑ sonã ẽt iuita altera pte:et ẽ ꝯ id qð hẽs.s.ð of.ðle.p.et.g.vbi dr ꝙ ðlegata iurisditio ñ põt ꝑrogari ad ꝑsonas alias:q̃ʒ i rescri pto ꝯtineat:ꝣ h ẽ spãle i odiũ illoꝝ:q2 eis iuitis h fit cũ als ꝑ rogatio fiat ð ꝯsensu ptiũ.s.ð of.dele.ð cãis.et.ff.de iudi.l.ij §.si iudex.de hoc dictũ est.s.de of.dele.p.et.g.et est ꝑrogatio iuris beneficio huius decre.cum alias rescripta pñt nõ pro rogari ad personas que ibi non continentur:vt in c.p.et.g.

p ℭ Absentandos.q̃liter ꝯ tales sit procedendũ:dr.s.de of.de le.cõsultationibus:et.j.vt lite nõ cõtestata.qm̃.§.in alijs.

q ℭ EX pte.foꝝ i hoc facit ad titulũ:q2 ꝑ hoc mutat iudicium ꝑ ea.n.q̃ sequunt:spectaret ad titulũ:ne liceat potẽtio ribus:et ad titulũ mãdati:et sic materie legũ diuersoꝝ tituloꝝ hic ꝯprehendunt.Itẽ ẽ hic ar.ꝙ clerici als pñt laicos cõueni re i foro eccliastico.Itẽ ar.ex hac decre.ꝙ clerici maiores re putantur q̃ʒ laici:et est de consuetudine illi⁹ loci:ꝙ clerici tra here possunt ad ecclesiasticum foꝝ laicos:alias de iure non

116

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

hībeāt ſanctiones[a]: ita ꝙ iactu ra cāe afficiāt[b]: illos q ſibi po tentioꝝ patrociniū talit aduo care p̄ſumūt ꝛ ex eo ſint etiaꝫ odioſe: ꝙ ex fonte cupiditatis vident̄ ꝓcedē. Mādam⁹ qua tenus cl'icos memoratos a pre ſumptiōe[c] huiuſmodi per cen. ec. compenſcatis.

De arbitriis: Ex ꝑ pci. apbri. Ane: ꝛ infra. Si aūt ex cōi placito epoꝝ inter quos cā verſa tur arbitros elege rint: aut vnus eligat̄. aut tres[d] vt ſi tres elegerit: aut oium ſe quantur ſniam: aut duorum[e].

Alex. tertius eborac. ar̄epo.

Non ſine multa neceſſita te. a. p̄ſbyter nobis pro poſuit ꝙ cū i eccleſia ſancti al fridi p manuꝫ. r. archi. de ſuel la pſone illi⁹ eccl'ie capellan⁹ i ſtitutus fuiſſet: eodē. r. mortuo m. nepos ei⁹ q ſibi i eccl'ia iam dicta ſucceſſit: eundē p̄ſbyteꝝ cepellanū ibidē iterim ordina uit[f]: ꝛ infra. Cuꝫ autē idē p̄ſby ter extra ꝓuinciaꝫ exulans de ſuo beneficio ſi poſſet iuſticiaꝫ obtinere nec ſuā vlteri⁹ iopiā ſuſtinere p dolū ꝛ fraudē[g] ipſi ſus. m. ab eo ē ſacr̄m[h] extortuꝫ vt arbitriū clericoꝝ duoꝝ exi de ſuſcipet ꝛ ſeruaret: q iaꝫ di cto. m. fauentes[i] p̄ſbytero ꝓce perūt: vt qnqꝫ marchas[k] ab eo dē ſuſcipet: ꝛ toti cedēt qōni. Qm̄ igit̄ nō decet aliquaten⁹ ſuſtinē: vt quod ꝑperam arbi trati ſunt debeat icorruptuꝫ re linqui. Mādam⁹ quatenus ſi ſe cognouerint p̄fati clerici tā nequiter arbitratos dictum p̄ ſbyteꝝ ab obſeruātia iuramen ti auctē nr̄a ꝓrſus abſoluas[m] vel ſi arbitriū ipſū moueriſ eq tate ſubnixū: ad obſeruantiaꝫ ipſius vtranqꝫ partem ap. ceſ. compellas.

Idem.

Peruenit ad nos: ꝙ cum g. de cal. ſororeꝫ gu. cl'ici duxiſſet i vxoreꝫ: idē gu. fidei interpoſitione firmauit: ꝙ. v. ſol. ſterlingorum annuatim da ret eidem. vnde cuꝫ ſup eiſdē

---

a ℭ Sanctiōes. C. man. l. pe. ꝛ vl. nota ꝙ huiuſmodi ceſſiones qnqꝫ tenent: qnqꝫ non tenent ſi ceſſio actionis ſit in vltia vo luntate: tenet ceſſio. ff. de lega. iij. nomē. ꝛ i caſibus. C. man. ꝑ diuerſas. ꝛ. l. ab anaſtaſia: niſi res vel actio legata ſit litigioſa. C. de litig. qcunqꝫ. ꝛ auc. nūc ſi heres. ſed legatari⁹ pōt adeſſe liti: nec colludatur: vt ibi dr̄. Si vero ex pacto ſiue inter viuos fiat ceſ ſio vel donatio potētiori nulla ē: nec agere pōt il le ex ea ceſſiōe. immo ia ctura cāe afficiuntur qui h faciūt: vt hic dic. ꝛ. C. ne liceat po. l. i. ꝛ. ij. ꝛ. l. fi. Si vero fiat ceſſio non potētiori: ſi actio ſit du bitata. i. i iudiciuꝫ dedu cta: nō tenet ceſſio: nō ta men admittit̄ actio: ſed agit ille q ceſſit: i caſibus non tenet. C. de litig. l. ij. ꝛ l. vlti. Si vero actio ſit in dubitata. i. nonduꝫ in iu diciū deducta. tꝫ. C. d he re. vel actiōe ven. p totuꝫ. Item diſtingue: vtruꝫ ē ſit ſimulata. qꝛ tunc nul la eſt. C. plus valere qd agit̄ p totum. Et dicit̄ ſi mulata ſi id actum eſt in ter cedentem ꝛ illum cui ſit ceſſio. Si vero dubiū ſit: an ſit ſimulata vel ve ra p̄ſumit̄ ꝙ ſit ſimulata ex eo: ꝙ actio pro pte do nata p pte vendita videt̄. C. mā. l. vl. ꝛ i tali cāu nō agit is cui creditur: niſi ad id qd dedit i ſupfluo nec is cui ceſſit. nec his cui credit̄ vt ibi dicit̄. §. ſiqs. Idem p̄ſumitur ſi modicū p̄ciū dat̄: vt h ñ agit̄. niſi i id qd dedit ꝛ ex qntitate p̄cij ſimulata p̄ſumit̄. Itē ſi dubitat̄ an ſit vera vl' ſimulat. p̄ſūit̄ ſi mulata i q cāu logt̄. C. mā. l. penl'. excepti qbuſdā caſib⁹ ibi poſiti.

b ℭ Afficiāt. C. ne liceat po. l. i. ꝛ. ij. Et dicas afficiāt p ſniaꝫ nō ipſo iure: vt pꝫ p. l. p̄dictā. C. ne lice. po. vbi dicit iactura cau ſe mulctent̄. i. afficiāt̄ p ſniaꝫ intelligenduꝫ eſt. huiuſmodi ceſ ſiones odioſe ſunt: qꝛ de vitio cupiditatis ꝓcedūt: vt hic: ꝛ. C. ne liceat po. l. vl. Et nota ꝙ titu. iſte de alienat. iudi. ꝛc. intelli gitur de potentioribus q nō ſunt in aliqua dignitate ſiue ad miniſtratione. ſed titulus ille non liceat potentioribus patro cinium litigatoribus ipartiri. itelligitur de potētioribus qui ſunt in dignitate ſiue adminiſtratione conſtituti: ꝛ eodeꝫ mo do intelligitur lex illa. C. quod metus cā ſi p ipreſſionē. ꝛ tam ſub iſto titulo interſerit breuiter naturā huius tituli: ne liceat de natura illius tituli mādati. vt dicitur in prima notula.

c ℭ A p̄ſumptione. Sic patet ꝙ clerici non debēt recipere hu iuſmodi ceſſionem: qꝛ ſi ſimulata ſit ceſſio non valet. C. man. l. penul. ꝛ ſi eſſet vera ceſſio vel datio: preſumit̄ nihilomin⁹ in fraudem facta ꝛ auaricie cā. clerici. n. ab illicita negociatiōe ꝓhibentur. xiiij. q. iiij. clerici. ꝛ. c. canonum. qꝛ ſic negociari iā facto clerico non lꝫ. lxxxviij. di. fornicari.

d ℭ Ane. tres. Unus vero aut tres ſunt eligēdi ꝛ nō: duo qꝛ res fere ſine exitu futura eſt ꝓpter naturalem hominum facilitateꝫ ad diſ ſentiendum. ff. de arbi. item ſi vnus. §. p̄nci paliter. tamē ſi cō promittat̄ in duos tenet arbitrium. ꝛ ſi non cōcordaue rint cogendi ſunt vt vel concordent vel tertiam perſo nam aſſumant: vt ibidem dicitur. et ē. de of. dele. ſuſpi tionis. §. vlt.

e ℭ Aut duoꝝ ſuf ficit duorum ſnia p̄ſente tertio: licet ille diſſētiat: eo ve ro abſente non va let. ff. e. l. ſi in tres niſi in compromiſ ſo expreſſuꝫ ſit: vt duo ſine tertio ꝓce dant. ff. eo. non di ſtinguemus. §. cū in plures ſic obti net in iudicib⁹. ē. de offi. deleg. pru dentiaꝫ ꝛ de vtriſ qꝫ hic cauetur. ē. de offi. deleg. vno: delegatorū ſeu ar bitroruꝫ.

f ℭ Non ſine. or dinauit. i. in ſtitutionem predi ctam confirmauit ad cautelam ſup ple: ꝛ illum fec̄ po ſtea predicta eccle ſia ſpoliari.

g ℭ Fraudē dātē cāꝫ cōtractui: vñ nō tenuit. ff. d. dolo. ꝛ elegāter. ſec⁹ eſſet ſi icidit i ꝯtractum. ff. de act emp. ꝛ vē. iulian⁹. §. ſi vēditor. ꝛ ſi. ē. d renūc. ſane. vbi doloſe ille inductus fuit: vt eorum miſericordie ſe ſubijceret.

h ℭ Sacramētū. qd iteruēiret i arbitrio ſiue i ꝯpromiſ ſo. C. eo. ti. decernimus ex quo tamen interuenit ſeruan dum eſt: dummodo arbitrium ſit licitum vel equum vt hic in fi. ꝛ. j. eo. cum tempore.

i ℭ Fauentes. ꝛ ita per gratiā arbitrati ſunt. vnde ꝯpe tebat huic exceptio doli ſi ageret ex illo arbitrio. C. e. ar arbitrorum non obſtante ipſoruꝫ iuramēto: qꝛ iuramē tū ad hoc non extenditur: niſi ad ea que legitime arbi trarentur. al's illicitum eſſet: ꝛ non ſeruandum. j. de iu reiur. q̄ꝫto. ꝛ. c. quinta uallis

k ℭ Quiqꝫ marchas. ꝛ ſic ꝯtinebat ſimōiacā prauitatē. ē. de pac. cū p̄dem. ꝛ. ē. de tranſac. ꝑterea. i. ꝛ. ij. ꝛ. c. ꝯſti tutus. ꝛ iō arbitriū nō valuit: nec ēt pena ſi eſſet appo ſita ꝯmitteretur: ſi non ſtaretur tali iniquo arbitrio. ff. eo. non diſtinguemus. §. cum quidam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

v. sol. int̄ ip̄os ɔtrouersia mota fuissꝫ: i q̄ttuor ɔpromisere ꝑsonas: q̄ taliter arbitrate fuerūt: ꝙ idē. g. d̄cias ꝗ̄ ē i parochia de cal. ꝑfatꝰ gu. h̄re dinoscit̄: ꝑ. v. ꝑtaxatis sol̄. ꝑcipere ānuati: vnde q̄m hꝰ i arbitriū eccl̄e posset i posteꝝ p̄niciosū existereᵒ: mandamus quatenꝰ si ita īuueneris: p̄nominatum g. diligenter cōmoneas: ⁊ ec. dis̄ ɔpellas: vt ꝑlibatas decimas liberas oīo dimittat: nec sibi occasione huiusmodi aliq̄d vlteriꝰ vendicareᵖ presumat. Clericum vero moneas vt cum eodē. g. amicabiliter studeat cōuenire. Inno. iij. cancellario ⁊ magistro loth. canonico parisiensi.

Dilecti filij abbas ⁊ cōuētꝰ de scarduna cistercien. ordinis sua nobis q̄rela monstrarūt: ꝙ cū inter eos ex vna p̄te: ac hospitalarios ex altera sup̄ vsuarioᑫ cuiusdaꝫ nemoris questio verteret̄: i reginā̆ francoꝝ fuit cōpromissuꝫ vtrinq; q̄ cāe meritis intellectis arbitriuꝫ duxit ꝑ diffinitiuā s̄niaꝫ ꝓmulgandū ⁊ infra. Quāuis autē s̄m regulā iuris ciuilis femine a publicis officijs sint remoteˢ: ⁊ alibi dicat̄ ꝙ lꝫ sūme opinionis existāt si arbitriū i se susceperit vl̄ si patrone iter libertos suos interposuerit audiētiam. ab oī sint iudiciali examine separande vt ex eaꝝ prolatōe nulla penaᵗ aduersus earū ɔtēptores: nullaq; pacti exceptio habeat̄: q̄ tū iuxta ɔsuetudinēᵘ approbatā q̄ pro lege seruat̄ i p̄tibꝰ gallicanis femine p̄cellētes i subditos suos ordinariam iurisditionēꝫ habere noscunt̄: mādamus quatenus hospitalarios vt arbitriū ip̄m p̄referti cum epōꝝ fuerit p̄ntia ⁊ cōsilio roboratum: sicut prouide latum est: ⁊ ab vtraq; parte sponte receptum obseruēt per penā in cōpromissoˣ statutam ap. post po. compellatis. Idem abbati ⁊ ɔuentui de pigrauia

l Cognouerint. i. ɔfessi fuerit corā archiep̄o. ⁊ ita credit̄ istis i iure i eo q̄d male fecerūt. ar. 5. de elec. cū dilecti. Ar. 5. j. de testi. sicut. Sꝫ hoc vr̄ admitti ꝑpter iopiā probationū: q̄m forte ꝑ alios ɔstare nō p̄ōt. vt in dec. cū dilecti. ⁊ ar. ad hoc. C. de heret. l. penul.

m Absoluas. s. supple ⁊ ipsum absolutū restituas: ⁊ p̄ōt exponi absoluas. i. absolutuꝫ ostendas: q̄ iuramentū non extēdit̄ ad istuꝫ casum: vt dictū est: ⁊ ita retractat̄ arbitriū sup̄ioris auc̄te vt. j. c. pri. Sꝫ non fuerūt isti veri arbitri. sꝫ mali ɔpositores ⁊ arbitratores: ⁊ iō dictū eoꝝ boni viri arbitrio p̄ōt corrigi. ff. p̄ socio. societateꝫ. al's inique s̄nie arbitri stat̄. ff. e. dicꝫ. §. stari. sꝫ in hoc casu n̄ valeret s̄nia talis ꝑpter simoniam.

n Peruenit decimas. i. fructus decimarū.

o Existere i hoc arbitriū posset eē i posteꝝ dānosum ecclesie: q̄ occasione illiꝰ arbitrij iste g. vellet decimas illas post decessuꝫ illiꝰ clerici retinere: ⁊ ita ecclesie p̄iudicaret: q̄ ⁊ si si de iure: d̄ factotū dānū sustineret ⁊ ɔpelleret̄ litigar̄ cū illo ⁊ expēsas facē q̄ iterē ecclie ne sūptibꝰ veret̄. ff. d̄ mio. mior. xxv. ānis

p Vendicare. occasiōe huiusmōi arbitrij nil p̄t vēdicari ab eccl'ia: vel decimas illas retinere: q̄ nō licuit illi clerico ɔditōem eccl'ie facere deteriorē. j. de dona. fraternitatē: nec alienare potuit rē eccl'ie i dānū ip̄ius ecclesie. xij. q. ij. sine exceptiōe. ⁊ ita ip̄so iure nō tēuit arbitriū: sic ḡ ad factū tm̄ respicit reuocatio huius arbitrij

q Dilecti. vsuario. i. vsu. quid sit vsus: habes insti. de vsu ⁊ habi. in prin.

r Reginā. ar. ꝙ de rebꝰ eccliasticis possit ɔpromitti i laicū: ar. j. e. ꝑ tuas. Ar. ɔ. j. e. ɔtigit vbi d̄r de hac m̄ā.

s Sint remote. Vex ē ꝙ femine a ciuilibꝰ officijs sūt remote iij. q. vij. §. tria. ⁊ xxiij. q. v. mulierē. ⁊ ff. d̄ re. iu. l. ij. nisi p̄nceps scienter eis delegauerit cām. ij. q. v. mēnam. ⁊ xxiij. q. iij. siquas xij. q. ij. cū deuotissimā. ⁊ ar. ff. d̄ re iudi. quāꝫ. tm̄ i veteri lege populū iudicabāt. xv. q. iij. §. i. Itē tutelā gerere p̄ōt si renūciat velliano ⁊ secūdis nuptijs: i auc̄. de here. q̄ ab' itesta. deferūt̄. § ex his coll̄. ix. Itē ɔstituit̄ ꝓcuratrix a dn̄o papa. j. de cōfirma. cum dilecta.

t Pena. s. C. e. l. vlti.

u Cōsuetudinem. ⁊ ita ē ar. ꝙ ɔsuetudo dat iurisditionem ⁊ derogat iuri scripto: ar. 5. de ɔsue. ex l'ris. C. de emācipa. l. i. ⁊ vlt. ⁊ C. que sit lon. consue. l. ij. s. xi. di in his.

x Conpromisso. sic ergo religiosi viri possunt petere penam conuentionalem. xxv. q. ij. si ecclie. ⁊ xij. q ij. ep̄s qui mancipium. ⁊ xxiij. di. q̄ꝫq̄ꝫ: ⁊. xi. q. v. siquis cuiuslibet. Ar. ɔ. j. de do. ⁊ ɔtu. c. i. ⁊ ij. ⁊. j. de penis suam. ⁊ xij q ij. fraternitas. Dic ꝙ penam a iure permissam petere possunt. vt. xvi. q. i. statuimus. ⁊. i. q. vi. quotiens. ⁊. l. sancimus in fi. x. q. vi. c. vi. ⁊ satis videtur ꝙ possint petere penam per iura priora: nisi auaricie cā extorqueant vt. j. de simo. nemo. arg. Vel melius dicas ꝙ si pena apponitur loco interesse: s̄m hoc potest petere penaꝫ q̄nti sua iterest ff. de emp. ⁊ ven. predia sed si pena apponitur loco contumacie: tunc poest peti pena ⁊ res. ff. de coll̄. bonorum. l. ij. §. si cū duobus. ⁊. ff. de tabulis exhiben. locum. §. eōdē. natio. si autem opponit̄ in fraudem vsurarum: peti non potest. j. de emp. ⁊ ven. ad nostraꝫ. ⁊. ff. de ac. emp. ⁊ ven. iulianus § idem papinianus. Et ita isti per penam compellendi sunt stare arbitrio: vel etiam per res depositas: vt eas darent victori. ff. e. litigatores. §. quid ergo. Siue ergo pena promissa fuit a parte parti: siue promissa ipsi arbitrio quia tunc compellitur mihi cedere actionem: quia quod causa mei fit: meum est. ff. de eden. pretor. § i. ⁊ si contemplatione alicuius aliquid fit: eius est periculum. ff. de rescrip. verbis si gratuitaꝫ §. vltimo. Sed nunquid pena recepta potest peti vt stetur sententie. arg. ꝙ non. ff. e. l. ij. ⁊. C. e. l. i. ⁊. ij. quia contrarias actiones intendit: ⁊ ideo non auditur. argu. 5. de elec. cū iter. x. ⁊. b. ⁊. C. de furt. l. i. ⁊. j. de appel. sollicitudinem. ⁊ in auc̄. de iudi. § quia vero coll̄. vi. vbi de hoc dicitur expresse. Et hoc est verum: nisi in compromisso dictum sit: vt pena soluta stetur arbitrio. ff. de transac. l. penul. ⁊. C. de transac. cum pro penas. ⁊. xxv. q. ij. si ecclesie: vbi de hoc. ⁊ p̄dicto capitulo qui mancipium.

a Quum tempore. magdeburgeñ. Ex hoc videtur ꝙ ordinarius possit esse arbiter. ar. 5. de elec. causam que. et in auc̄. vt differentes iudices. § si vero contingit. coll̄. nona. iteꝫ ⁊ delegatus. j. de presumpti. litteras. ⁊ infra de preben. nisi. ⁊ infra eodem cum olim. Lex tamen videtur contradicere. ff

e.sed et si i seruū.§.ij.7.iij.q.vij.§.tria.v.siqs vero.Sed hoc so lum phibet lex:q ordinarius nō pōt iubere vt ptes i se cōpro mittant.ff.de tu.7 cu.l.iij.§.pretor.

b ¶ Data:sic.j.e.ex pte.7.C.e.i arbitris.sed iurare arbiter nō debet.C.e.auc.decernimus bm quosdam.sed verius ē:q nec ēt ptes.j.e.c.ij.vbi de h.

c ¶ Obseruādū.metu pe ne si apposita fuit.s.e.c. pr.vel metu iuramēti.x. xij.q.i.omne qd 7.vi.q. iiij.quod bn semel. Idē esset si neutrum pdicto rū interuenisset: si ptes arbitrio cōsensissent vel verbis.j.x.dies non pdi rissent.C.e.cum antea.

d ¶ Capitulis. Nō q ar bitriū p pte tm:7 p pte nō tm:sic.j.ō pbē.dilectus. et c.nisi.7.ij.q. vi.§.siquis ex pluribus. Licet vide atur q arbitri snia nō d beat p parte valere p p te non.ff.de arbi.quid ta mē.i prin.Sed illud ob tinet vbi simul de pluri bus debuit ferre sniam 7 non tulit de oibus.sed in vno capitulo non pōt tenere p parte.ff. famil. her.in hoc iudicio.sic et snia p pte tenet:7 pro p te nō:immo corrigitur.j. de testi.rainucius.7.c. rainaldus.

e ¶ Requiueris ar.ff.de libera.cā.h vsufructuz. 7.l.i.7 ij.

f ¶ Libertatis.nec etiam poterat arbiter hic inter uenire:q i causa liberali arbiter iteruenire non potest.ff.e.non distinguemus.§.de li berali.7.s.de i integ.resti.cā restitutionis in fi.Sed s.j.de pre scrip.cū olim.sed qntum ad se potuit renunciare:7 non qntuz ad papam puilegijs libertatis:vt.j.de re iudica.suborta.7.j. de dona.inter.dilectos.alijs aūt puilegijs bn posset renūciare j.de priuile.si de terra.7.c.accedentibus.

g ¶ Cum dilectus.potest cessat recōuētio corā arbitro:vt hic dicit.Item i criminibus nō hz locuz reconuentio.iij.q.xi. c.i.q nō relatōe criminū:sed inocentia reus purgatur.ff.de pub.iudi.is q.Item in cā spoliatiōis.j.de resti.spo.ex cōque stione 7 melius.j.de or.cog.super spoliatione.vbi ē hoc exps sum.Item in omni momentanea possessione.C.qui legit pso. l.vlt.Item in spoliatione facta ecclesijs:7 ecclesiasticis viris: ar.j.de iurepatro.relatum.§.ad hoc.7 est expressum.ff.de iu di.l.ij.§.item agatur.

h ¶ Nisi de his tm.vel eis coherentibus sine qbus cā cōmode ex pediri nō pōt:vn pōt statuere diē solutōi faciēde.ff.e.si cū di es.§.vl.7.l.qd tn.§.solutōi.7.l.celsus.Itē pōt cognoscere d cā i itegrum restituēda q icidit i negocio de quo cōpromissum ē. s.de in integ.resti.cā restitutiōis.Sed nūqd pōt cognoscē sup petitōe dupli:vt.ff.ad.l.aquil.inde neratius.§.penul.Et q

Cum tpe.C.pape p.n.t i fra.sup cōtrouersijs q int te 7 mesburgeñ.epm 7 quos dam tuos monachos vertebā tur:te pmisisti arbitrium mag deburgeñ. archiepi seruatu rū 7 infra.Quia legitime con stitit:q fide hincinde data cō promissū ē i archiepm memo ratum:nos arbitrium ab ipso platum decernimus obseruā dum:illis dūtaxat capitulis exceptis que cōtra libertatem ipsius monasterij 7 duarū ca pellarū eiusdē in arbitrio sūt expressa:cum et si sponte volu eris d iure tn nequeris sine li centia ro.pon.renunciare pui legijs vel idulgentijs liberta tis:que monasteriuz illud iu dicant ad ius 7 proprietatē ro. ec.pertinere.

Idē episcopo sancti andree: 7 abbati de bechot.

Cum dilectus filius:7 ifra Vir corā arbitris recon uentōi sit locus postulasti p se dē apostolicā explicari.Nos igit rñdemus q lz in iudicio cō uenientem reconuenire valeat is q corā iudice cōuenit:co rā arbitris tn reconuenire nō pōt:cum arbitri iudicare nō valeant:nisi de his tantuz sup quibus i eos extiterit compro missum. Idem rectori 7 fra tribus hospitalis sancti bar thol.lucani.

Cū olim sup eligēdo in hospitali vestro rectore. 7 fratribus inter vos 7 priorē sci bartho.lucañ.corā iudici bus delegatis questio verteret 7 vtraqz ps in eos cōpromit tens ipsoruz arbitrium se pmi serit seruaturā:super prolato ab ipsis arbitrio vtrinqz dubi tatio ē exorta:quam petistis p sedem apo.declarari.Nos igi tur publico instrumento arbi trium cōtinente diligenter in specto cognouimus q bm for mam arbitrij prior sancti bar thol.luca.tenet habere cōsiliū cuz familia hospitalis eiusdē 7 tractare cum ea de inuenien

sic:q sequitur ex delicto i arbitrio cōmisso.Sed cōtra: ar.est:q non cognoscit sup pena cōtumacis.ff.e.qd ta men.§.vlt.arbitria tamen redacta sunt ad similitudinē iudiciorum.ff.e.l.i.Circa istam materiam nota q arbi tria stricta via incedunt.nil enim extra compromissū facere pōt arbiter ff.e.nō distiguem. §.vl.nā solū id ve nit i arbitriū: d q dictū ē:vt veniat ff.e.si cum dies.§. plenum.saluo eo qd dr i pn.notule h i iudicio veniēt oīa que expresse n phibent.j.de cau sa pos.cū ecclesia. 7.ff.d iud.solem. Item arbiter non potest punire con tumaciaz litigato ris:nec testes pt co gere.ff.e.quid ta men.§.fi.nisi in ca su quem habes s de of.dele.suspitio nis.Et hoc est ve rum:q nō pōt pu nire cōtumaciaz ni si i compromisso h actum sit.ff.de iu di.l.ij.§.vlt.7.ff.e. nō ex oib q intel ligit hz illuz de iu. q: arbiter.nullaz hz iurisditionē.ff. de re iudi.pretor. Item arbiter non potest pnunciare: nisi vtraqz pte pre sente:nisi hoc iter. litigatores conuenerit.ff.e.diem.§.siquis litigatorum Item non potest citare partes:nisi ad locum in quo cō promissum factum est.ff.eo.si cum dies.§.si arbiter. Item arbiter non potest delegare arbitrium ff.e.in cō promissis.7.l.non distinguemus.§.quesitum.Item sa tisdatio non prestatur coram arbitro:quia sufficit pe ne promissio:in auc.de litig.§.ad excludendas.in fi. coll.viij.Item in arbitrio non potest mora purgari: vbi dies prefixus est ab homine.ff.e.celsus.secus in iu dicijs.C.de h.instru.sancimus.7.ff.siquis cau.7si post tres.Item sententia arbitri non infamat.ff.de his qui no.infa.quid ergo.§.ex compromisso.7 hoc ideo:quia non potest cognoscere de crimine quod infamet.ff.eo. non distinguimus.§.iulianus.7.s.de in integ.resti.cā. in fi.In his omnibus discrepant arbitria a iudicijs. Item 7 in alio si partes renunciant appellationi:7 pa ctum faciunt de non recedendo ab arbitrio:nihilomi nus recedere possunt.C.e.l.pe.secus circa iudicia.C.de temp.ap.l.vl.in fi.7 siquibusdam conueniunt:quia per vtrūqz iterrumpit pscriptio.C.e.l.vl.§.fi.7 qntuz ad iu ramentum calūnie.C.de iura calum.l.i.7.ij.§.sed quia

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

do rectore,ppᵗ qd̄ dicimus q̄ nisi ḣor sup iueniendo rectore tractauerit cū familia hospitalis.& ipi⁹ ɔciliū reqsierit: nō hz ptātē eligēdi rectorem:& si alio mō eū elegērit:ei⁹ electio hēri dz irrita & inanis. Verū habito cū familia sup hoc ɔsilio & tractatu ḣor libere pt rectorē eligē dūtaxat idoneū siue ɔcordet siue discordet[k] familia cū ipso sup inuētiōe rectoris. Idē ɔcil.generali.

COntingit interdū q cū [..]ctori:& ifra. Ad hoc generaliter phibem⁹:ne sup rebus spūalibus [l]cōpromittat̄ i laicū:qz nō decet vt laic⁹ i talib⁹ arbitret̄. Idē pisano archiepiscopo.

PEr tuas lr̄as intimasti: q cū sup executione arbitrij qd̄ inter hospitalarios sci ioānis & plebanū ḋ piscia super hospitali sci allucij latū erat: a nobis lr̄as accepisses: & infra. Plebanus pposuit q ad cām tractādam pcuratori ḋdit generale mandatū[m]: nō tñ ei mādauit vt sine speciali mādato ɔpromittere possz vl trāsigere sup eo:& pterea pcurator iam dictus de assensu canonicorum[n] suorum nō fuerat institutus. Et iō dicebat arbitriū non valere: presertim cū pcurator fines mādati[o] excesserit & arbitriū fuerit p vnū clericum & duos laicos pmulgatum:licet ipsi de assensu genuen.archiepi: cui cā ɔmissa fuerat: arbitriū ptulissent: & ifra. Super quo.f.t.t.r.q si ex parte plebani arbitrium receptū fuerit: indistincte ratū[p] haberi dz:ac p hoc iuxta tenorē mandati ap.executioni mādari. Si vō receptum nō fuerit refert:vtrum fuerit vel non: de obseruādo ipsum pena statuta. Et quidez si pena fuit apposita agi potest ad penā.at si nulla statuta fuerit: sz simpliciter fuit q staret̄ sentētie cōpromissi:procurator ad interesse poterit cōueniri:qz pluramento suo seipsuz psonaliter nō ecclesiā poterat obligare.

i CUz oli cōpromitt[..]tres.sic.s.eo.cū tpe,vbi ḋ hoc.

k C Discordet.p interpretatione h⁹i arbitrij possumus illud decretuz interpretari.lxiij.di.obenuntib⁹. Plerūqz eniz tenetur quis querere consilium.sed nō tenetur sequi ill'.de.ḋ regu.lz.C.ḋ iure em.phi.l.vlt.ff. de admini.tu.quidā decedēs.§ papinian⁹.ff.vbi pupil.educ.debe.l.j. Item & ḃm hāc interpretationē vr̄ itelligēda illa dec.s.ḋ elec.cū in veteri vbi ḋ h.Sz vr̄ q superfluum sit petere consilium qd̄ quis sequi nō tenetur.ar.C.ḋ pba.ad pbationez. Sz certe pōt eē: q tale consiliū sit vtile.pt mouere priorem ad aliquid faciendū: qd̄ forsitā p se nō fecisset.ar.xxxj.di.nicena.& ff.e.itē si vnus.§.vl.al's ē lex & incipit:si in tres.&.qd̄ a pluribus credit̄ facilius inuenit̄.xx.di.de quibus.&.C.ḋ fideicōmis.l.vlti.ad fi.& ar.ad hoc.lxiij.di.extra ɔscientiā.& diligēs inqsitio facienda est i electiōib⁹.s.ḋ elec.cū terra.& habito ɔsilio deliberet:an expediat ei sequi consiliuz.ff man.l.ij.in fi.& preterea sufficit:q ita scriptū ē.ff.q & a q.psperit.&.vj.q.iij scriptū ē in lege.&.j.de pscrip.ad audientiā.& qz istud arbitriuz approbatū fuit a partib⁹ ideo seruandū est.

l COntingit spiritualibus. Sic enim pz q ḋ rebus spūalib⁹ in laicū cōpromitti non pōt:etiaz incidēter:quia laicus ḋ talibus cognoscere nō potest.j.qui fi.sint legi.lator.& ecclesiastica negocia tractare nō debent laici.j.de iudi.decernim⁹.& de vniuersa ecclesia male iudicat q qrit iudiciū laicoꝝ.xj.q.j.placuit. Sed contra.ij.q.vij.nos si.&.xvj.q.j.plures.xxxij.di.§.verū.&.ij.q.v.mennā.nā & i isamē cōpromittitur.iij.q.vij.§.tria in fi. Dicas q de reb⁹ mere ciuilibus quibus nullum spirituale est annexum:bene potest compromitti.laicū.ar.huius c. Cum eni tm̄ phibeat ḋ spūalib⁹: de tēporalib⁹ pmittit. Ar.qz qd̄ ḋ vno phibet̄: de altero cōcedit̄.xxvj.di.qualis.j.e.exposita. Si vō cōpromittatur in laicum de rebus etiam spiritualibus:nō tenet arbitrium vt hic:sz si cōpromittatur in clericū & laicuz auctoritate tamē superioris videtur q valeat:tum qz nō simpliciter in laicū:tum quia aucte superioris.j.e.c.prox.al's auctoritate ppria h̄ facere nō possent. & magis dignū trahit ad se minus dignū:vt sic poti⁹ res valeat q̄z pereat.j.ḋ ɔse.ec.vl' alia.qd̄ i dubijs.&.j.ḋ vbo.sig.abbatē.sz in laicū tm̄ compromitti: etiā aucte epi non pot sic credo: nisi aucte pape.vt.xxxij.di.§.verū.&.ij.q.v.mennā.&.c.nos si.qz eps etiā causaz spūalem laico cōmittere non posset cuz ius spūale non cadit in laicū.xcvj.disti.bene quidē.& ar.s.ḋ electio.sacrosancta.&.c.messana. Vn̄ dico: q laicus de rebus spūalibus nullo modo iudicare potest nec principaliter nec incidenter: & q ecclesiasticis psonis,tm̄ cā spūalis sit cōmittenda: est arg.s.de offi.del.cū te cōsulente.&.c.super questionum.§.fi.v.quod si.

m PEr tuas.mandatum.bene allegabat:qz licet haberet generale mandatū:transigere tamen non poterat seu componere.ff.de procu.mandato.&.C.de trāsac.transactionis.sz si clausula de rato fuit apposita:tunc videtur q trāsigere possit: al's non quia adiectio illius clausule aliquid operatur.ar.ff.de vsur.si stipulatus.&.j.de rel.do.cū dilect⁹.& videtur expressum.s.de transac.contingit. Sed obstare videtur.ff.man.creditur.§.vltimo. Dic de hoc vt notatur in predicto.c.cū dilect⁹.& vt dixi.s.de transac.contingit in glo.q incipit:nota.in fi.

n C Canonicorum.vnde non valuit: quod per eum factum fuit:si consensum canonicorum non habuit.s.de procu.c.j.& capitulum sine consensu prelati agere non potest.j.de iudi.causam que.de hac materia dictum est.s.de rescrip.edoceri.&.s.de procura.c.j.

o C Mandati.vnde non valuit quod vltra fecit.s.de officio deleg.cum olim.&.C.de procu.si procurator.&.ff.man.diligenter.&.s.de rescrip.cum dilecta.

p C Ratum.lz procurator non habuisset mandatum ad hoc ex quo tamen clerici ratum habuerunt:arbitrium est obseruādum et valet.ff.de procura.mandato.& supra de trans.contingit.idem esset si egressus fuisset fines mandati exquo ratum habuit dominus factuz procuratoris.supra de of.del.cū oliz idem esset et si nullum mandatum habuisset: postq̄z ratum habuerunt quod eorum nomine fecit.ff.de iudi.licz verum Ideoqz debet arbitrium executioni mandari.vt hic dicit.et

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Nõ aũt a duobꝰ laicis ⁊ vno clico dĩ eẽ ꝓlatũ nequaq̄ obuiare videt̃: cũ auctẽ[a] dicti archiepĩ factuz sit cui cã de qua dĩ ꝯpromissũ fuerit. Hono. tertius arepo coloñ.

Ex parte tua nr̃is ẽ auribus intimatũ: ꝙ vacãte ꝑpositura sci cuniberti i colonia: canonici eiusdẽ eccle: vota sua diuiserũt[b] in duos: vide licet. g. de vilia co. ⁊. c. d lumbardia: ⁊ infra. Cũqꝫ postmodũ tractaret̃ sup electiõe huiusmodi ⁊ partes eẽnt in tua ꝑsentia ꝯstitute: i te demũ super hoc fide ꝑstita[c] cõpromittere curauerũt: qui cause merritis diligẽter inspectis ad proferendã diffinitiuã sententiã diẽ ipsis consentientibus prefixisti. Interim ꝓ prefato. b. ab vna parte electo sublato d medio supradictis canonicis inhibere curasti:[d] ne tua pendente snĩa procederet̃ ad electionẽ aliam faciendaz quoꝝ quidã nihilominꝰ. b. coloñ. canonicũ elegerũt. Vñ igitur q̄ sentẽtia ꝓferri debuit: in tua pre. partibꝰ ꝯstitutis dictꝰ. b. allegauit[e] ꝙ ꝓcedere vlteriꝰ non deberes. Quapropter tibi edoceri a nobis humilit̃ postulãti breuiter rñdemus: ꝙ lꝫ arbitriũ[f] sit finitũ ꝑ mortez ipsius. b. priꝰ tñ de ꝑrie electionis meritis debuisti cognoscere[g] q̄ ꝓcessus fieret ad secũdã: nã si dictꝰ. c. supstes in electione ius hꝫ: secundã cõstat penitus nõ valere. Idem electo ⁊ abbati sancti zenoñ. ⁊. c. canonico veroñ.

Exposita nobis feltreñ. ⁊ beluceñ. electi petitõ ꝯtinebat: ꝙ cũ causa que iter antecessorẽ suum ex parte vna: ⁊ ciues teruisinos ex altera sup districtu ⁊ rebꝰ alijs vertebat̃ per snĩam hostiẽ. episcopi tũc apo. se. le. fuerit terminata: ⁊ infra. Tandem super quibusdam discordijs que hincinde videbant̃ exorte[h] in ducez venetoꝝ tanq̄ in arbitrũ cũ par

quod dicit̃ hic. colligit̃ de tribꝰ legibꝰ. Si eñi arbitriũ a partibꝰ approbat̃ vel etiã silẽtio. x. dieꝝ: ex eo dat̃ actio ⁊ exceptiõ. C. e. cũ antea. Si ꝟo arbitriũ nõ fuit receptũ ⁊ pena fuit opposita tũc agit̃ ad penã. C. e. l. j. ⁊ ita ꝑ penã ad seruandũ arbitrium quis compellitur. s̃. e. dilecti. Si nulla fuit pena statuta: sꝫ simpliciter compromiserãt stare arbitrio: agi potest ad interesse ex stipulatu: ⁊ hoc vltimũ colligitur. ff. e. diẽ. §. vlti. ⁊. ff. si qs in ius vo. non ierit. l. vl. vñ iste ꝓcurator tenet̃ ſm istam di. ad penã vel ad iteresse: cũ ipse seipsũ etiã suo iuramẽto ꝑsonaliter obligauit: si non habebat ad hoc mandatũ. Sed qualiter agit̃ cõtra procuratorẽ: cũ ipse non intẽderit se obligare nec aduersarij intẽdebãt cũ sibi obligare. Sed ideo conuenitur quia se obtulit defensioni aliene: cum non haberet mandatum sufficiens ad hoc. ff. de procur. plaucius. ⁊ licet pars aduersa non intenderet cũ sibi obligare: tñ obligat̃. vt dicit lex quia sepe extra id quod agit̃ nascit̃ obligatio. ff. commodati. si is in si.

a Auctoritate. Et ita auctoritate superioris potest cõpromitti in laicum ⁊ clericũ simul de rebus spiritualibus. de hoc dictum est. s̃. e. c. pri. Itez videtur hic: ꝙ delegatus mãdabit sententiã arbitri excutioni ⁊ ipse nollz ꝓcedere: ꝙ delegatus possit arbitrũ cõpellere ⁊ non ordinarius. ar. C. de iudi. l. vl. Argu. ꝯ. j. de fo. compe. si qs contra. Sꝫ hoc verum est: quando delegatꝰ datur vel ad exequendũ arbitrium vel ad compellendũ arbitrũ: al's ordinarius dꝫ ꝯpellere arbitrum: vt procedat. ff. e. l. iiij. §. ait pretor.

b Ex pate. diuiserunt. quod non est nouum reprehensibile. viij. q. j. non est nouum. ⁊. lxiij. disti. c. vlti.

c Fide prestita. de qua habes. s̃. eo. cum tempore. ſm leges nõ debent iurare: sed penam possunt partes apponere. i auc. de iudi. §. qꝛ vero. col. vj. ⁊. C. e. auc. decernimus.

d Curasti. ⁊ bene. quia pendente electione illius supstitis non est alia electio celebranda. vt. s̃. de elec. considerauimꝰ. ⁊ ista electio ꝑmo debuit reprobari q̄ꝫ fieret trãsitꝰ ad secundã. j. de ꝯces. ꝑben. post electionẽ. ad fi. ⁊. s̃. de elec. audiuij vbi d h.

e Allegauit. ⁊ male. vt declarãt sequentia: qꝛ primo constare debuit de hac electione: vt dictum est in prima notula. Sꝫ mouit euz forte quia dicit lex ꝙ mortuo altero ex litigatoribꝰ qui dederat fideiussorem iudicium sistendi: tamen pretor nõ debet eum iubere amb exhibere. ff. qui satisda. co. si decesserit ⁊ sententia lata post mortem litigatoris non valet. ff. de re iud. in sententijs. §. vlti. ⁊. l. se. Sed hoc non est verum generaliter: immo debet sententia fieri post mortem: saltem propter accessoria. ff. de rei ven. vtiqꝫ. ⁊ mortuo eo qui appellauit: necesse est heredibus causam finiri. C. si penden. ap. mor. interueniat. l. j. ⁊ quasi per totum. ita ⁊ hic necessaria est sententia quantum ad canonicos qui quasi heredes sunt quo ad ius eligendi si alteriꝰ electio cassetur ⁊ quantum ad alium electum vt sciatur: an sua electõ sit canonica per mortem alterius nõ perdit iste ius suum: nec acquirit si ius non habebat. Ideoqꝫ dbuit iudex causam finire anteq̄ꝫ sic tertius eligeretur: vt de omnibus istis constaret. Sed illa videbatur melior allegatio: ꝙ vl terius non procederet: quia cũ ipse cognosceret tanq̄ꝫ arbiter ex compromisso: ⁊ compromissum finiatur morte litigatoris. vt hic dicit. ⁊. ff. e. diem proferre. §. j. ⁊. l. sed interpellatur. vlteriꝰ cognoscere nõ debebat: sed licet sit finitũ compromissum per mortem alterius: tamen procedere potest cum sit iudex ordinarius suo iure propter rationem que redditur ⁊ supra ⁊ in ipsa littera inferius: nec vt verus arbiter cognoscebat. arg. j. de pre. ben. nisi esset. quia de matrimonio carnali in arbitruz cõpromitti nõ potest. supra d transac. capitulo vlti. et supra de in integrum restituti. c. penulti. in fi. ⁊ hic de matrimonio spirituali agitur: al's arbiter post mortez alterius litigatoꝝ nõ ꝓcederet: nisi iterũ cõpromittatur in ipso a successoibus. per leges predictas proxi.

f Arbitrium. i. compromissum. ff. e. diem. §. j.

g Cognoscere. vt ordinarius. vt dixi. al's si ordinarius non fuisset non posset cognoscere. vt dictuz est. Ex sic habes ꝙ in ordinarium potest cõpromitti. s̃. e. cum tempore. vbi. de hoc.

h Exposita nobis exorte. Ex hoc patꝫ ꝙ compromissum non fuit factuz super discordijs q̄ i sentẽtia ꝯtinebãtur: sed sup discordijs q̄ postea orte sũt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

te alia ꝯpromisit⁹: ⁊ infra. Licȝ aũt eidẽ duci litteras nr̃as mis serim⁹. vt ad ꝯponẽdũ inter ptes laborare deberet: cũ tñ intentiõis nostre nõ fuerit immutare sniaȝ ipsã: vel sopitas p eã q̃rimõias suscitare: mãdam⁹ q̃ten⁹ p̃fatis lr̃is nõ obstãtib⁹ qcq̃d p̃nomiati ducis arbitriũ ꝯ ipsi⁹ legati sẽtẽtiã inueneritis eẽ factũ i irritũ reuocetis: et districtius ĩbibẽtes ne vlteri⁹ i ꝯpromisso pcedat eundẽ ad restitutionẽ obsidũ occasiõe illi⁹ ꝯpromissi sibi datoꝝ: vt ipsius arbitriũ puaret p cẽsuraȝ ecclesiasticam compellentes.

Gregorius nonus decano et magro. p. cañ. sãcti petri atrabateñ. dioc.

Innotuit nobis gulielmo laico ꝯquerẽte: q cuȝ. o. laicus sup quadã sũma pecunie corã iudicib⁹ auctẽ apostolica ꝯuenisset: tandẽ fuit a pti bus ĩ duos arbitros ꝯpromissũ sic tñ q si illi duo adinuicẽ discordarẽt: tertiũ adderẽt iudices noiati retẽta penes se ꝯpellẽdi ptes ad obseruãdũ arbitriũ p dictos arbitros pmulgãdũ nihilomin⁹ potestate. Cuȝ q3 terti⁹ arbit a iudicibus p̃dictis elect⁹ cũ altero duoꝝ ipm pti alteri ꝯdẽnasset: idẽ ex eo sẽtiẽs a sepedictis iudicib⁹ se grauari: q ipm ad obseruãtiã huiusmõi arbitrij ꝯpellebãt: nostrã appellauit audiẽtiã: sȝ ipsi appellatõe cõtempta excõicatiõis tulerũt sniaȝ i eundẽ. Ideoq3 mandam⁹: quatenus si ẽ ita: cũ legali fit puisiõe statutũ: vt compromissum de incerta persona in arbitrium assumenda non teneat dictaȝ excommunicationis sententiam denuncietis penit⁹ nullã esse.

Idem abbatisse ⁊ conuentui Jotreñ.

a ¶ Cõpromisit. supple i ducẽ q̃ ꝯ sniaȝ veniẽs iniquũ arbitriũ pmulgauit. ⁊ sic põt ꝯpromitti i laicũ de reb⁹ ciuilib⁹: vt hic dicit: sed nõ de spũalib⁹. vt. ꝯ. c. ꝯtingit. vbi d̃ hoc. Sed qualr̃ potuit ꝯpromitti i ducẽ de his super qb⁹ snia lata erat: nã trãsactio seu ꝯpositio dȝ fieri de re dubia ⁊ lite icerta. ff. d̃ trãsac. l. i. sed cuȝ res hic certe erant p sniaȝ a qua non fuit appellatum nec supplicatum. ⁊ iõ trãsigi siue ꝯpromitti nõ potuit. C. d̃ trãsac. si cã. ⁊. ff. d̃ trãsac. ⁊ post rem. ⁊. ff. de condi. ide. ele gãter. §. si post. ad quid cõpromissũ fuit h̃ de re certa. Hec dubitatio sol uit i lr̃a: q ꝫ ñ fuit ꝯpromissũ ad hoc vt snia mutaret: sȝ vt illi illo duce mediante desisterent ab iurijs q̃s faciebant epatibus illis. vt. j. sequitur.

b ¶ Intẽtiõis. semper recurrendum est ad intentioneȝ scribentis: vt h̃ dicit. ⁊. ꝫ. de pcu. petitio. ⁊. ꝫ. de of. or. lȝ. ⁊. ꝫ. de vsu. pal. ex tuarum. ⁊. j. de pben. cuȝ cãȝ. ⁊. c. vl. q̃ eius est interpretari cuius ẽ ꝯdere. j. de sen. ex. inter alia. ⁊. xi. q. i. §. ex his. ⁊. C. de le. l. vl.

e ¶ Reuocatis. Sȝ vr̃ q arbitriũ tale non sit reuocandum siue sit equum siue iniquum. ff. de arbi. diẽ. §. stari. Dicas ergo: q siue quis fuerit arbitrator: siue amicabilis compositor: non ẽ standũ iniquo arbitrio: sȝ reducendum est ad arbitriuȝ boni viri. ff. p socio. si societatem §. arbitroꝝ: imo ⁊ si iurasset dȝ reuocari. j. de iure iur. qnt. ualis. ⁊. ff. de ritu. nup. q̃q̃. ff. de ope. liber. si libert⁹. siue ẽt arbit fuerit: ⁊ eodeȝ modo nõ ẽ standũ iniquo arbitrio. ꝫ. e. c. i. ⁊. ij. Et p̃terea iõ reuocat: q̃ iã latum erat contra sniam directe: sed super hoc nõ fuerat compromissuȝ: vt snia reuocaretur p arbitriũ h̃ȝ q in littera dicitur. ⁊ arbitriuȝ non extenditur nisi ad ea tm̃ de quibus cogitatum est: ⁊ expressuȝ in compromisso. ꝫ. eo. cum dilecti. vbi de hoc. b.

d ¶ Obsidũ. sic. j. de iureiur. ex rescripto. ⁊. xxij. q. vl. vt p̃dẽ. ⁊. ff. q testa. fa. possũt. obsides. Sed ꝯtradicunt leges. q̃ liberi homines obligari non possunt. C. q̃ res pig. ob. pos. q filios. ⁊. j. de pig lator. So. obsides bñ dari possunt: vt dicunt iura primo i ducta: nec dicũt obligari loco pignoris: sed tenentur obsides: vt fiat quod inter partes conuenit. ⁊ ita cum solutum sit arbitrium ⁊ reuocatum debent obsides restitui: q̃ sublato principali ⁊ accessorium. j. de fi. instru. inter dilectos. j. de fo. compe. si diligenti.

c ¶ Innotuit. potestate sic ẽt compromittitur in iudiceȝ retẽta delegata potestate. j. de pben. nisi. ⁊. j. de p̃sump. litteras ⁊ tunc iudex potest vti delegata iurisditione: si expedierit ⁊ arbitraria potestate: vt in decre. nisi: sȝ hic non poterat retinere huiusmodi arbitrij executõnem nisi per pᵹogatiõeȝ iurisditionis de consensu partium que hic iteruenit. Sed hic non valuit pᵹogatio q̃ non valuit compromissum de icerta p̃sõa assumẽda: ⁊ sicut poterat fieri executio: lȝ itẽderẽt pᵹogare iurisditionẽ d̃legatã de vno negocio ad aliud. b.

f ¶ Legati. vt. ff. e. item si vnus. §. si i duos. q̃ cõpromissum de incerta p̃sona non valet: vt ibi dicit: q̃ in assumenda illa tertia persona isti iudices poterant dissentire: ⁊ sic res sine exitu futura est. Ar. contra. j. c. pxi. sed ibi soluitur. ⁊ sic iudex certus eẽ dȝ alias non valet cõmissio. ꝫ. de rescrip. ad hec. ⁊ sic procurator certus esse debȝ. ff. de pcu. ij. sic ⁊ tutor incertus dari nõ potest. ff. de testa. tutel. tutor icertus. ⁊. l. duo sunt ticij. ⁊ insti. de lega. §. tutor. Et ideo cum a principio non tenuerit compromissum. licet fuerint postmodum concordes in assumenda tertia persona. non tamen tenuit arbitrium ⁊ sic nec sententia etiam excommunicationis propter hoc lata. Et sic ẽ ar. q si principale non tenet: nec accessorium. j. de fo. competen. si diligenti. ⁊. j. de fide instrumen. inter dilectos. ⁊. C. de legi. nõ dubium. Item ar. quod ab initio non tenet. postea non conualescit. ff. de regu. iur. quod in initio. ⁊. xvi. q. iij. §. potest v. quod si priuatus. Item est arg. hic q licet res ad eum casum perueniat: a quo potest habere initium: tamen nõ valet. Hic non valuit compromissum: quia tertius arbiter icertus erat sed manifeste contradicit. j. de appel. cuȝ speciali: vbi dicitur q duo arbitri sunt eligendi: ⁊ si concordare nõ possunt: assumant tertium: ⁊ sic tertius arbiter incertus est. Qualit respõdebis. Potest dici q illud est speciale in cã recusationis. q̃ illi arbitri non dicuntur veri arbitri: imo quasi naturam iudicũ sapiunt: q̃ iurisditionẽ vident habere. ar. ꝫ. d̃ offi. d̃lega. suspitionis. Uel dicas q non est contra. ibi enim statuit ius: q duo arbitri eligant a ptibus q de suspitiõis cã cognoscãt: ⁊ si illi duo nõ ꝯcordant ipsi arbitri eligant tertiũ. ꝫ. de of. de le. suspitionis: sed partes nõ eligãt illos: vt si discordes fuerit. eligant tertium: sed simplr̃ eligunt duos nulla mentione habita de tertio. ⁊ ius oñdit ibi qd facere debeant partes: ⁊ qd postea ipsi arbitri: cũ i fine non poterũt ꝯcordare. ⁊ ẽt qd dic

119

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

hic respicit ipm factum: vt si tertius eligat icertus nõ teneat ɔpromissũ: vt hic factũ fuit. Si dictũ fuisset hic q certã psonã eligerẽt: si discordassẽt: tũc valeret. ff. e. itẽ si vn⁹. §. si i duos.

a C Um a nobis. ɔcorditer ɔpromisso. Et sic de re spũali põt i ecclastică psonã ɔpromitti: quod ve⁊ ẽ. s. e. contingit vbi de hoc.

b C Sub certa. s. e. dilectis: cui tñ metu pene stabit. vt ibi. ⁊. C. e. l. i. ⁊ sic re ligiosi possũt exigere penã: qualiter ⁊ quod h lice at dr. s. e. dilecti.

c C Mediato⁊. sic videtur q arbiter incert⁹ possit assumi: qꝛ hic non fuit expressũ de mediatoribus istis. Unde signat cõtra. s. c. pri. ff. e. itez si vnus. §. si i duos. Sz dicas q cardinalis non fuit assumpt⁹: vt verus arbiter: nec illi mediatores sꝫ potius fuerunt amicabiles ɔpositores q d plano ⁊ sine ordine iudiciario: ⁊ sine aliq cognitione ptes concordauerunt ⁊ hoc pꝫ ex verbis illis arbitrio seu ordinationi ⁊ ex eo quod dicit inferius ordinando: ⁊ diffiniẽdo. Uñ quod factum fuit p legatũ siue p illos quos ad h mediatores elegit tenet vel si fuerũt arbitri: adhuc cessant cõtraria: qꝛ hic nõ fuit compromissuz factum de incerta psona. sꝫ ptes dederunt potestatẽ legato: vt ipse eligeret arbitros seu mediatores: ⁊ ipse eligit certos. ⁊ hoc non est contra illa iura superius signata. Et ideo papa confirmat ordinationem illorum: qꝛ nec cardinalis poterat discordare. sed i supiori dcre. potuerunt discordare: ⁊ ita non contradicitur.

d C Ompromissum. heredes. Hoc sumptum est de legibus illis. ff. eo. diem proferre. §. i. ⁊. l. sed iterpellatur. §. si ab altera parte. secus est in iudicijs. Judicium enim transfertur ad heredes: q̃zuis de heredibus mẽtio nõ fiat. C. de iuramẽ. calũ. auc. principalis. Et hoc ideo. qꝛ arbitria stricti iuris sũt compromissum vero non extenditur: nisi ad ea tantũ: de quibus expresse in compromisso cauetur. s. e. cum dilecti. ⁊. ff. e. non distinguemus. §. de officio. nec ad alias personas vt i legibus predictis. Sic pactum personale nõ extenditur ad heredes. quandoqꝫ. ff. de pac. idem in duobus. §. personale. ⁊. l. iuris gentium. §. pactorum: si alterius partis tantum heredis mentio etiam fiat: morte nihilominus soluitur compromissũ vnde ex vtraqꝫ parte debet fieri mentio heredum: alr̃ nõ trãsit ad heredes vt dicit lex predicta. sed iterpellatur. §. si ab altera. Uñ meli⁹ diceret in ɔpromittẽtiũ heredes. ⁊ ita soluitur ɔpromissũ p mortẽ alteri⁹ ɔpromittentis. s. eo. ex pte. ⁊ p mortem alterius arbitrorum. s. de offi. delega. vno. b.

C Um a nobis petitur: ⁊ infra. Ex pte vestra fuit ppositum: q olim inter vos ⁊ senonen. arepm questiõe subor ta super eo: q idez arẽps asserens monasterium vestruz metropolitano iure sibi subesse, pcurationes ⁊ res alias exigebat a vobis. Tandem in. r. sancti ãgeli diaco. cardia. tũc apostolice sedis lega. a partib⁹ cõcorditer compromisso[a]: ⁊ promisso sub certa[b] pena: q arbitrio seu ordinatiõi eiusdẽ vel duorum mediato⁊[c] quos idẽ super hoc deputaret: precise parerent magister. p. capellanus nr̃: ⁊. i. ar̃diacon⁹ senonen. mediatores ab eodem super hoc dputati legato ordinãdo ⁊ diffiniẽdo cãz huiusmõi terminauerũt. Nos igit qd p pdictos mediatores sup hoc actũ ẽ: auctoritate apostolica cõfirmamus.

I dem.

C Ompromissũ n̄ extẽdit i ɔpromittẽtis hẽdes[d] si de ipsis non caueatur ibidem.

e C quouult deo propꝛium nomẽ est.

f C Quem. i. qui casus p casu. ⁊ est antithosis figura. sic. lxxv. di. ordinatões ⁊. xviij. q. ij. quidam. vbi eos ponitur pro hi.

g C Interrogatus ex superabundanti interrogat: quoniam al̃s ex necessitate tenebat sub eis respondere: qꝛ iudicium reddit i inuitum. ff. de v. ob. inter stipulantem. §. i. qꝛ omnes cause tunc in synodo retractabãtur vel forsitan ne posset postea iudicez recusat. iij. q. iij. §. offeratur. s. de of. dele. super qõnuz §. nos. ⁊. §. verum nisi aliquid postea de nouo emergat. s. de offi. dele. insinuante. ⁊. ff. de inter. ac. de etate. §. ex cã. ⁊. ff. de pcu. si post datuz damnum. ⁊ d pe di. vi. placuit illa nõ fuit cã: qꝛ synodũ totã non potuit recusare.

Liber secundus. De iudicijs

E x concilio aphricano.

C quouult deo[e] centuriensi epo: quẽ[f] cuz aduersari⁹ ipius cum petisset ad ɔcilium itroduci: iterrogat⁹[g]: an cũ eo vellet experiri[h]: pmo id pmiserat: ⁊ altera die respondit hoc sibi non placere[i]: atqꝫ discessit: placuit vt nullus eidem communicet: donec[k]

h C Experiri. experiri ponitur hic pro defendere: aliquando tñ ponit p agere. j. de cau poss. ⁊ propri. pastoralis: ⁊ no. j. de sen. ⁊ re iudi. c. pe.

i C Placere. Sed nõne fuit locus penitentie. Ut q sic ff. de iurisdic. om. iudi. si conuenerit. Respondeo loc⁹ est penitentie. j. de iurepatro. cum laici. sed non hic: qꝛ non põt penitere i alterius piudicium. ff. de reg. iur. nemo ⁊ qꝛ contumaciter recessit: fuit excõmunicatus. xi. q. iij. certũ. imo iuitus ɔpellit rñdere: vt dictum est.

k C Donec. loquitur sm antiqua tempora: quãdo causa excõmunicati tractabatur anteqꝫ absolueretur. xi. q. iij. si episcopus forte. Intellige sm antiquam litteram que olim in antiqua compilatione talis erat: hic null⁹ eidem cõmunicet: donec cã eius qualem potuit terminum sumat. Et sꝫ istã litterã bene loquitur sm hodierna iura: qꝛ cũ p contumacia fuerit excõmunicat⁹: nullus debet ei cõmunicare donec satisfactiõe premissa. i. satisdatiõe prestita iudicio sisti fuerit absolut⁹. j. de ver. sig. ex parte hodie vero statim debet absolui: ⁊ postea cognosci de causa excõmunicatiõis: nisi in casibus: vt j. de sen. excõ. per tuas. ⁊ nisi quis excõmunicatus sit p manifesta offensa. j. de ver. sig. ex parte. ⁊. xxiij. q. vl. pessimam. ⁊. j. de sen. ex. solet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Adimi. respondet tacite questioni.

m Episcopatū. imo dʒ expectare ꝑ annū anteq̄ȝ adimat. xj. q. iij. rursus. ⁊. c. se. maxime cū lis nō fuit cōtestata. de hac materia tractat. iij. q. ix. in sūma. ⁊. c. decernimus. ⁊. xj. q. ij. rursus. ⁊. j. de do. ⁊ ꝯtuma. c. veritas.

multi. sed ibi exponitur circa prin.

s Non tenet. vt. ij. q. j. in primis. v. de person a. vt. s. de consue. ad audientiā. C. si a non cōpe. iudi. l. vl. Ex eo enim ꝙ isti ex tali confessione nō puniunt: seu sententia contra eos lata non tenet: colligitur ꝙ isti inuiti tracti fuerunt ad iudiciū seculare. nā si voluntarij h̄ fecissent: etiā si ꝓ eis eēt lata s̄nia locū suū amitterent in criminali: ⁊ in ciuili ꝑderent causā. xj. q. j. solita. ⁊. c. placuit. ⁊. j. de fo. cōpe. si diligēti. vñ nō ꝑiudicat eis. Sʒ si clicus ꝯueniat laicū corā iudice laico: ⁊ ille laic⁹ reconueniat clicū ciuilit̄ d̄ crimine: si ferat̄ s̄nia ꝯ̄ clericū bñ tenet q꜠ su⁹ iudex est ꝑ. reconuentionē. j. de mu. pe. c. j. ⁊. ij. ⁊. iij. q. viij. §. cui⁹ in agendo ⁊. C. de sen. ⁊ int. om. iu. cū papinian⁹. ⁊ auc. ⁊ ꝯsequēter. Criminalit̄ ꝟo ipsū ꝯuenire nō possʒ corā iudice seculari. xj. q. j. c. j. ⁊. ij. nec reconuenire: quia in crimine nō admittit̄ reconuētio. iij. q. xj. negāda q꜠ nō relatiōe criminū: ꝫ innocētia re⁹ purgat̄. ff. de pub. iudi. is q. Sʒ pone clericū ꝯdēnatū ciuilit̄ d̄ furto vl̄ d̄ alio crimine: quod infamet a iudice seculari ꝑ ꝯuentionēʒ. nūquid eps̄ suus ꝓ tali s̄nia ex q̄ infamis videt̄ seu cōfessione ꝯdēnabit illum ꝙ talis sit infamis. Dicit lex ꝙ nō potest facere preses prouincie: qn condemnatum de furto sequatur infamia. ff. d̄ fur. non potest. Rñdeo ꝙ ex tali sententia non deponitur: q꜠ cum ciuiliter actum sit non debet dici īfamis. Si vero ex tali sententia vel confessione grauata ē eius opinio: ab officio dʒ suspendi vsq̄ȝ ad debitam purgationem. ar. ij. q. v. presbyter. si a plebe. ⁊. j. de si. accusatum. ⁊. c. se. ar. ff. de suspec. tuto. l. tutor. §. preterea. ⁊. C. de testi. nullum. ar. deponi vel bñficio priuari non debet: donec aliud contra ipsum probaretur. ar. s. e. c. j. ⁊. xv. q. vl. c. vl. i fi. ⁊ preterea non debet puniri: quia nondūʒ fuit actum ad hoc. ⁊ ideo pena ordinaria sibi imponi nō dʒ. j. de or. cog. cū dilectus. ⁊. j. de excep. c. j. in fi. ⁊ iuxta iudicij formam sententia debet formari. j. de si. lʒ beli. qñ cōfessio preiudicet vel quando nō dicit̄. j. de confes. c. vl.

Satisfactione ꝑmissa fuerit absolutus. Nam adimi sibi episcopum ante cause eius exitum nulli potest iure videri.

Ex synodo eugenij pape.

Decernimus vt laici ecclesiastica tractare negocia non presumāt: sed episcopi abbates archiepiscopi: ⁊ alij ecclesiarum prelati de negocijs ecclesiasticis maxie de illis que spiritualia esse noscuntur laicorum iudicio non disponant: nec propter eorūʒ prohibitionem ecclesiasticaȝ dimittant iusticiam exercere.

Alexander tertius illustri regi anglie.

Quanto diuina gratia: ⁊ infra. Causa ꝟo iurispatronatus ita coniuncta est et connexa spiritualibus causis ꝙ nō nisi ecclesiastico iudicio valeat diffiniri.

Idem salernitano archiepiscopo.

Et si clerici coram seculari iudice conuicti fuerint vel cōfessi: de crimine nō sunt propter hoc a suo episcopo aliquatenus condemnandi. Sicut enim sententia a nō suo iudice lata non tenet: ita ⁊ facta confessio coram ipso. Si vero coraȝ episcopo de criminibus in iure confessi sunt seu legitima probatione conuicti: dummodo sint talia crimina propter que suspēdi debeant vel deponi: non immerito suspendēdi sunt a suis ordinibus vel ab altaris ministerio ꝑpetuo remouēdi. De adulterijs ꝟo ⁊ alijs crimib⁹

n Decernimus laici. Laici eniʒ de ecclesiasticis negocijs intromittere se nō d̄bēt. j. d̄ re. ec. nō ali. cū laici. s. d̄ arbi. ꝯtingit. ⁊. s. de ꝯsti. ecclesia. ⁊. xcvj. di. bñ quidem.

o Presumant. auctoritate sua: delegari tamen possunt saltem cause pecūiarie siue hu⁹modi mere ciuiles: vt hic colligit̄ ⁊ in laicos etiā de talibus potest cōpromitti. s. d̄ arbi. exposita. Papa ꝟo ciuiles criminales ⁊ sp̄uales causas potest laico delegare. ar. xxxij. di. §. verum. ⁊. ij. q. v. mennam. ⁊. lxiij. di. i synodo. ⁊. c. hadrianus. ⁊. x. q. iij. ill d̄. Videtur etiā: ꝙ eas teneat̄ delegare. xj. q. j. te ꝗdem. ⁊ §. ex his oībus. ij. ⁊ d̄ hoc dictum ē. s. ti. pri. contingit.

p Eccliaꝝ plati. Ar. oēs eccliaꝝ platos eē iudices ordinarios. ar. s. de of. or. cū ab eccliaꝝ. xxv. di. plectis. ij q. j. nemo. xj. q. j. experientie. ⁊. c. siqui ex fratribus. ⁊ j. de ap. reprehēsibilis. ⁊. j. d̄e eo q fur. or. recepit. c. j.

q Quanto. connexa. Ius ꝟo patronat⁹ nō dicitur proprie spirituale: sed spirituali annexum. j. de iurep a. de iure. Et ideo dicit hic hug. ꝙ eius causa annexa est spiritualibus causis: vnde spirituale censetur propter connexitatem: quia que religiosis adherent: religiosa sunt. ff. de rei vendi. que religiosis. ⁊ ex tali coherentia sumit suam naturam. sic. j. de paroch. super eo. Et ideo talis causa per iudicem ecclesiasticū tantuʒ tractari debet. vt hic. ⁊. ar. s. c. proxi. vnde vendi non potest. j. de iurepa. de iure. ⁊ laicus tale ius potest possidere. cum non sit mere spirituale: sed ei annexum. sed alia iura spiritualia mere possidere non potest. j. de prescrip. causam que. ⁊. xvj. q. vij. c. j. ⁊. s. de elec. sacrosancta. ⁊. c. messana. ⁊ ius funerandi potest laic⁹ possidere. ff. d̄ mor. infe. l. j. ⁊ tamē dominiū sepulture nō habet. insti. de re. diui. §. nullus. ber.

r Et si clerici. ꝯdēnandi. nisi ex hoc grauata sit mltū eoꝝ opinio. ar. op. j. de testi. testimoniū. ⁊. j. d̄ sēten. excō. desideres. §. j. in eo casu ꝓpter infamiā dʒ se purgare. vt dicit illa decre. cū desideres. alsi se purgare nō potest: debet puniri quasi cōuict⁹ interꝑtatiue. j. de pur. ca. cū p. ⁊. j. de si. isinuatū. De hoc ar. ꝯ. ij. q. j.

t Confessi sunt. ꝯfessus in iure pro ꝯuicto. habet̄. C. de confes. l. vna. ⁊. j. de confes. l. pe. ⁊. vl. ff. e. certum.

u Probatione. puta ꝙ per legitimos testes ⁊ omni exceptōne maiores. vt. ij. q. j. in ꝑmis. in fi. In criminibus enim aperte debent esse probationes ⁊ luce clariores. C. d̄ probati. sciant cuncti. ij. q. vlti. sciant cuncti. ⁊. v. q. vj. ephiphanum. ⁊ in absentia iudicis testes tales non sunt recipiendi: ꝫ tm̄ in presentia iudicis vt si res exegerit: tormentis subijciantur. C. de fide instru. auctē. apud eloquentissimum. ⁊. v. q. v. qui. ⁊ ita demum sunt puniendi ꝑm qualitatem ⁊ quantitatē criminis j. de homici. sicut dignum vt iuxta iudicij formā sententia dicetur. j. de si. lʒ beli. ⁊. j. de or. cog. cum dilectus in fi.

a ¶ Minora. Ar. cō. xxxij. q. vij. qđ in oīb⁹ adulterio grauius. So. illa interrogatio nō implicat ꝙ adulterium sit graui⁹ alijs criminib⁹: sed quasi raritatē denoīat. ⁊ est si. de pe. di. j. si sacerdos. vel dic grauius. i. cōius: ⁊ illud dictum fuit in detestatione criminis vt magis vitaret: q² multa alia peccata grauiora sūt adulterio: vtputa incest⁹. xxxij. q. vij. adulterij malū. Ex verbis istis colligūt quidam ꝙ eps de adulterio tm̄ ⁊ inferioribus criminibus pōt dispensare: ⁊ nō in maioribus: quasi a cōtrario sensu cū dicat de adulterio ⁊ alijs q̄ sūt minora: ḡ nō de maioribus q² qđ de quibusdā cōcedit de alijs negare videtur. ar. xxv. di. qualis. ⁊ C. de pcura. maritus. ⁊ ff. de presūp. nōne. ⁊ ar. j. de his q̄ fi. a p'la. si. ꝯsen cap. cum apostolica ad fi. Et dicunt ꝙ tm̄ dispensare possunt in casibus expressis a iure. ar. huius. c. vbi de quibus dā concedit. vnde in alijs videt phibitū p iura predicta: ⁊ ē ad h̄ ar. s. de tēpo. or. dilect⁹. ex eo ꝙ ibi dr̄ cū illi huiusmodi dispēsatio a canone minime sit pmissa: ⁊ sic argumētat ex eo: ꝙ intelligit phibita esse. Et sic q̄libet dispēsatio phibita epis intelligit: nisi eis sit expsse ꝯcessa: q² nūꝙ intelligit eē phibitū qđ n̄ expsse ꝯcessū. s. de trāsla. int corporalia. Alia ē magis cōis opinio ꝙ eps vbicūq; pōt dispēsare vbi nō inuenit phibitū. Et vacat hic ar. a ꝯrio sēsu: q² in mult̄ grauiorib⁹ criminib⁹ q̄z de adulterio dispēsatio ē pmissa epis: puta in hēsi. l. di. p̄sbȳros. Itē cū sacrilego. l. di. si q̄s p̄sbr. ⁊ i capitalib⁹ criminib⁹ occult̄. l. di. de his vō. Itē cū simoniaco: q̄nq; in bñficio: q̄nq; in ordine. j. q. v. c. j. ⁊ vl. ⁊ s. de elec. si alicuius. Itē cum scismatico. l. di. vt ꝯstitueret. Et generaliter vbicūq; non phibetur dispensatio intelligit esse pmissa. ar. j. de sen. excō. nup. ⁊ c. a nobis. ij ⁊ lex h̄ optime pbat. ff. quib⁹ ex causis ma. nec nō. §. j. Edictū de dispēsatiōe ꝯphibitoriū est sʒ hāc opinionē ⁊ in hac opinione fuit hugo: vt inuenies. l. di. si q̄s p̄sbyter. et Jo. q notauit de hac materia. l. di. miror. ⁊ j. q. vij. §. nisi. ⁊ lauren. Vin. ⁊ Tancre. h̄ idē dicūt. Q̄nq; inuenies: ꝙ phibetur dispēsatio: vt in casib⁹ quos distinxit Jo. in. c. mior quādoq; inuenies ꝙ permittit: vt in casib⁹ notat̄ in pdicto. §. nisi. imo eps ⁊ q̄libet sacerdos pōt dispēsare ⁊ mitigare canones pniales q satisfactionē iniungūt p pcō ꝯfesso i pnia. ar. de pe. di. j. mēsuram. ⁊ l. di. de his clicis. ⁊ c. hi q. ⁊ xxvj. q. vij. tpa penitudinis. Sʒ canones illos q inducūt penā dispēsatōis vl' suspēsiōis in enormib⁹ criminib⁹ mitigare vel dispēsare non pn̄t. l. di. minor. ⁊ xij. q. ij. de viro. ⁊ j. de accu. inquisitionis. j. rñso.

b ¶ Penitētiā. Hoc iō dic: q² venia n̄ ꝯcedit nisi penitēti. xxiiij. q. ij. legato: ⁊ q̄uo gaudebis ⁊c. xxiij. q. vij. c. vl. ⁊ nēo pt bñ agere pniam: nisi sperauerit indulgētiā. de pe. di. j. nemo. vel saltem partem pnie egerit. lxxxij. di. presbyter.

c ¶ Fūct⁹ offō. sic. s. de of. dl. i lris. ⁊ c. venerabili. ff. de re iud.

d Duplici. lxxxj. di. p̄sbyt aut diacon⁹. ⁊ de pe. di. iij. (iuder. §. his auctibus. §. auctas. non dz duplici pena cōteri: ⁊ ita ꝙ vtraq; p se sufficiat: al's bñ posset inferre duas penas. xxj. q. v si q̄s iurislibz. ⁊ xvij. q. iiij. attendendū. ⁊ si q̄s deinceps. ⁊ j. de rap in archiepatu. ⁊ v. q. vj. q² iuxta. ⁊ j. de calū. cum fortī⁹. ⁊ j. vt lite nō ꝯt. qm̄. §. vl. ⁊ crescēte ꝯtumacia crescere debet et pena. ff. de pe. relegati.

e ¶ Tradere curie seculari. nisi post depositionē fuerit īcorrigibilis: tc̄ pt excōicari ⁊ postmodū crescēte ꝯtumacia tradi curie seclari. j. e. cū n̄ ab hoīe. ⁊ sic itelligitur. iij. q. iiij. clic⁹. xj. q. j. si q̄s sacēdotū q̄lit debeat tradi curie seclari hēs. j de vb. sig. nouim⁹.

que sunt minora[a] pōt eps cum clericis post peractam pniam[b] dispēsare: sz nō dz quelibet depositū p suis excessib⁹ cū suo sit fūct⁹ officio[c]: nec duplici[d] debeat ipm contritione cōterere nec iudici tradere seculari.[e]

Idem.

Ceterum q² in eos q̄s ab ecclesia tua possessiones tenere in feudū occasiōe ipsarum excōicatiōis seu iterdicti snia pmulgat: nos id districti⁹ ihibēus q̄diu parati[f] fuerit sup his in tua p̄sentia iusticiā exhibere.

Idem exonien. episcopo ⁊ capitulo london.

Dilecti filij prior ⁊ clerici de guiseburen. ꝯ ebo racen. archiepiscopum apo. se. le. grauē querimoniā trāsmiserūt: ⁊ j. Prouideat attēti⁹ ne ita subtilit[g] sic a multis fieri solet cuiusmōi actio intētet[h]:

f ¶ Ceterū. parati q̄zdiu ḡ dñs feudi ē parat⁹ facē iusticiā int vasallos: ⁊ ipi ēt pati sī rñdē sb eo nullus ali⁹ dz se itromittē de illa iurisdictione al's si eēt negligēs dñs trāsferret iuriīdictiō ad aliū. ar. si. j de fo. cō. l. ex suscepto. ⁊ c. ex tenore. Et si alt de vasallis nollz rñdē sb dño pt illū pūire. ⁊ ipi tenet litigāe de feudo sb dño feudi. j. ti. pr. ex trāsmissa ⁊ c. vex. Sz i iudicio possessorio pt agē vasall⁹ corā ordiāio. j. ti. pr. ex pte. b. q² exceptō tal' locū hz i petitōio vt ibi dic. Et nō sup h̄ ꝙ si qđ feudi vtit i dñz ⁊ vasallū vtrū vasall⁹ debeat ipsū hr̄e vl' nō: tc̄ p alios vasallos cā illa dz tractari. Si vō int duos vasallos tractat cā. s. q̄s illorꝫ sit potior i feudo: tūc dñs feudi dz cog̃scē vt h̄ i ꝯstōne federici: hac edictali. §. prerea. ⁊ j. e. nouit Si vō int vasallos ⁊ alios q nō sūt vasalli agat de illa re rei vēdicatiōe: tūc dñs nō cog̃scet: q² eēt iudex i cā sua qđ eē n̄ dz. C. neq̄s i sua cā. l. vna. sʒ ordiari⁹ tunc cog̃scet vl' delegat⁹. j. ti. pr. cū sit gnāle. ⁊ xj. q. j. expien.

g ¶ Dilecti. subtilit. Nō subtilitates in causis (tie. b. ecclīasticis reprobādās. si. de iura. calū. lr̄as. ⁊ j. de dolo ⁊ ꝯtu. c. j. ⁊ j. de resti. spo. q² huiusmōdi subtilitates ad pnicie reuertūt. C. ad trebel. l. pe. ⁊ stricta rō q̄nq; ommitti solet. ff. de relig. ⁊ sup. fu. l. sūt psone. ff. ad. l. aql. ita vulnerat⁹. §. vl. ff. qb⁹ mo. pig. vl' hypo. sol. sicut re. §. si debitori. cū eni de bōa fide agit de apicib⁹ iuris nō ē disputandū. ff. mādati si fideiussor. §. q̄dam

h ¶ Actio itētet. Sic pz: ꝙ n̄ tenemur actiōez pponē sʒ cāones. Ar. cō. j. de mu. pe. c. j. ⁊ xij. q. ij. octaua. ⁊ xj. q. j. expiētie. ⁊ c. sequē. ⁊ j. e. exaiata. ⁊ C. si. p vim vl' alio mo. l. j. ⁊ j. de posi. ḡuis. So. dicas ꝙ null⁹ ꝯpellit vt pponat actōnem: nec tenet. si n̄ vult pponē i iudicio ecclīastico. Si āt qs vult pponē i iudicio ecclīastico ⁊ pponat: admittit: si āt inepta ppōat: succūbit: sʒ pt pponē aptā ⁊ ꝯgruētez postea ⁊ admittit. j. e. exaiata. Lau. tn̄ dixit: ꝙ tenet q̄nq; aliqs pponē actiōez: q² cū ex vna cā plēs actiōes oriūt: n̄ suffic pponē cāz simplr. ff. de usufru. duob⁹. §. colon⁹. ⁊ ff. de isti. ac. hēbat ⁊ ff. ar. fur. ce. l j. et. l. si colonus. et. ff. de le. ij. cū filius. §. varijs. q² alit fit ꝯdēnatio i vna q̄z i alia. Et tc̄ satis videt ꝙ eligē debeat: ex q̄ via pcedē debeat: cā vō petēdi semp expmēda ē: al's n̄ audit. j. de libel. ob. c. vl. ⁊ ff. de cen. ꝯuenit. ⁊ C. de edic. di. ha. tol. l. vlti. v. sin aliqđ ꝯdictor. ⁊ cā petēdi semp pcedere debet. ff. q. dies le. cedat huiusmodi legatū. ⁊ hoc in psonali: in reali secus vbi nō tenet qs specificare nisi velit: vt notatur infra de libel. ob. c. ij.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ingratis: sz simplicit[a] z pure factū ipm z rei veritatē bz forma canonū z scōz pruz istituta inuestigare curetis

Idem paduano episcopo

INtelleximus: z infra. Quia postulasti a nobis vtrū excōicatus in iudicio stare possit: rñdem[9] q conueniri[b] pōt: z dz p aliū rñdē i iudicio. ne videat de sua malicia commodum reportare.

Luci[9].iij. strigon. archiepo.

CLerici: z ifra. Cū imparator dicat: q leges non dedignant[c] sacros canōes imitari: in quibus generalit traditur: vt d omni crimine[d] clericus debeat coraz ecclesiastico iudice conueniri non debz in hac parte canonibus ex aliqua consuetudine[e] preiudicium generari.

Clemēs tertius.

CAusam q̄ vertitur inter fratres dulmeñ. monasterij z monachos sancti albani: z infra[f]. Prouideas inter cetera: vt fratres dulmē. monasterij cum auctoritate z assensu episcopi sui ingrediantur negociuz: ne si fratres sancti albani obtineāt. eps idem abbatē mōasterij si pponens litem sopitam valeat suscitar.

Celestin[9] terti[9].

CUm nō ab hoīe: z ifra. A nobis fuit ex pte tua quesitū: vtrum liceat regi vel alicui seculari psone iudicare clericos cuiuscūqz ordis siue in furto siue in hōicidio vel piurio seu quibuscūqz fuerint crinib[9] deprehēsi. Consultationi tue talit respō. q si clericus in quocūqz ordine ɔstitutus in furto vel hōicidio vl piurio seu alio crie fuerit deprehēsus[g] legitie atqz cōuict[9] ab ecclīastico iudice deponēd[9][h] ē. Qui si deposit[9] incorrigibilis fuerit: excōicari dz: deide ɔtumacia crescēte anathematis mucrone feriri. Postmodum vero[k] si in profundū malorum[l] veniens contempserit cū eccla ñ hēat vltra qd faciat: ne possit esse vltra perditio plurimorū: p seculatē comprimēd[9] ē ptātē: ita q ei deputatur exiliū vel alia legitia pēa inferatur. Idem

Et illa iura cāonica q̄ videt dicē d actiōe: expōe actio i. petitio. Scdm leges vero actio proponenda est: qz nemo sine actione experit. ff. de neg. ges. si pupilli. §. vl. z ff. de edē. l. j. ff. de admi. tu. quotiēs. §. itē si. z insti. de. act. n prin. Actio. n. est ius prosequendi i iudicio qd sibi debet. Sed sm canones expōim[9] actiōez idest cām.

a C Simpliciter. sic. j. e. pastoralis.

b C INtellexim[9] cōueniri. ex cōicati. n. cōueniri pñt: sed nō cōuenire. j. de here. excōicam[9]. §. credētes. j. de sent. ex. si vere ne ex suo dolo cōmodū hēant: vt ibi dr: z per pcuratorē: vt h dic debēt i iudicio respōdē. Sz qd si noluerit ɔstituē pcuratorē: cū nēo ad h sit ɔpellēd[9]. s. d pcu. querelā z preterea principalis psona de calūnia d bet iurare: qūo ergo p procuratorē hoc facere debeat. So. si non vult cōstituere procuratorē nō credo illum cōpellēdū: qz forsitan nō i nuēit: q ita fidelit tractet cām suā: z pticipātes ei in eadē non sunt excōmunicati. j. de sen. ex. si vere. cū talis participatio sit tm ad dānum illoruz. Sed nunquid pōt recōuenire. ñ. j. d excep. cū inf. Excipe vo pōt z appellare: z alia oīa q̄ ad sui dfēsionē ptinēt. j. d excep. cū inf. z c. sequētib[9] p totū: qz cui pncipale permitit z accessoriū cōcedit: ar. s. d offi. dle. pterea. z c. prudētiā. §. sexta. z c suspitiōis. z ff. d iurisdi. o. iu. l. ij

c CLerici. nō dedignant. j. d iura calū. c. j. z j. d no. op. nūc. intelleximus. z i auc. vt clerici apud proprios episcopos. §. pe. coll. vj.

d C Crie. xj q. l. c. j. z. ij. z i plib[9] capitulis sequentibus:

e C Consuetudie. Ar. q cōsuetudo iuri scripto nō piudicat: ar. xj di. cōsuetudinis. Ar. ɔ di. e. c. in his. Sz verū ē vbi cōsuetudo nō ē rōabilis nec pscripta. s. d cōsue. c. vl. vbi de hoc. Et ita in casu isto. nō pōt habere locū cōsuetudo quātocūqz tpe obtēta esset: qz esset ɔ ecclīasticā libertatē z statū ecclie: sic. s. de cōsue. ad audientiā. z c. cū inter. z. e. de elec. c cū cām que.

f CAusā assensu epi. qz sine assensu prelati collegiū nec cōueit nec cōuenit. C. d epis. z cle. oēs. §. nihilomin[9] z ar. xij. q. ij. siqua d reb[9]. sic z plat[9] sine assēsu capli ɔuenire vl cōueniri ñ pt. s. d pcu. c. j. z. ff. d iure deli. ait ptor. d hac mā dicit. s. de rescrip. edoceri. s. d procu. c. j.

g CUz ñ ab hoīe dphēs[9]. ita q aliq clici admissi intersint dprehēsioni z detētioni p spatiū. xx. horarū: argu. ff. ad. l. iuliam de adult. capite. Sz ēt p laicos pōt cōprehendi cleric[9] i ipso facinore vt ita notorium fiat crimē z detinere sine nota excōicatiōis: dū tm hoc faciāt d prelatorum suorum auctoritate. j. de sen. ex. vt fame.

h C Deponendus. s. e. at si clerici. z. s. eo. clerici. C. de spor. l. ij. C. vbi senato. vel clar. l. vl.

i C Excommunicari. i. suspēdi. vt differat a sequēti: qd dicit anathematis: al's vbo excōicatiōis maior excōicatio intelligit. j. de sen. ex. siquem.

k C Postmodū. Nota q̄ lit i crib[9] sit pcedendum vt pmo dponat: postea excōicet. lxxxj. di. dictum. z. iij. q. iiij. clicus. z. xj. q. j. si qs sacerdotuz. z. s. e at si clici. Ar. ɔ. xxiij. q. iiij. forte. z. xxxiiij di. quorūdaz. lxxiiij. di. honoratus. So. qñqz procedit ɔ aliquem p crie: qñqz p cōtūacia. Ubi p crie pmo loco pcedit ɔ aliquē si crimē tale est: q inducat suspensionē primo dz suspēdi: vel si inducat depositionem dz deponi: z si corrigibilis apparuerit nō procedit amplius ɔ ipsum: sic intelligit. s e. at si clerici. Si vero incorrigibilis fuerit: seruat qd hic dicitur: vt tunc demum tradatur curie seculari: cū ecclesia nō hēat vltra quid faciat: z sic intelligūtur illa capitula iij q. iiij. cleric[9]. z. xj. q. j. siquis sacerdotū. lz quidā intelligant illa spāliter in causa epoz pp enormitatē delicti z excellētiaz psonarū. Et sic ēt illa capla intelligunt de icorrigibilib[9]. xvij di. nec licuit. xj. q. j. petimus. xxiij. q. v. de liguribus. Si ergo procedēdum ē quādo pena incipit a crimine excepto falsario litterarum apostolice sedis: ille in exaggeratione z odio crīs ipso iure excommunicatus est: z depositus omni priuilegio clericali: z incontinenti tradit curie seculari. j. de falsa. ad falsariorum. z in crimine heresis. j. de here. excommunicamus. z. c. ad abolendam. §. j. Qui vero falsat litteras aliorū puniri dz: vt tradit. j. de falsa. ad audientiam. Ubi vero pena incipit a contumacia: primo debet suspendi: postmodū crescente contumacia excōmunicari: deinde deponi. vt dicit. c. forte. z alia capitula contraria: vltimo debet tradi curie seculari.

q

121

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Quia gu. inf eũdẽ p. ꝛ p̃fatũ gu. Sic ğ videt: ꝙ singl'ar; successor possit ꝯueniri p rescriptũ ipetratũ ꝯ ãtecessorẽ ẽt re itegra: ar. j. ḋ ꝯcel. pbẽ. ꝑposuit. Et vꝫ expssũ: ꝙ qcũq; succedit possit ꝯueniri. s. ḋ alie. mu. iu. c. j. ꝛ ḋcretalis epl'a viꝫ constitutõis hꝫ. xix. di. i memoriã. ꝛ c. si romãoꝝ. ğ ad similia oia illa trahere possumus ar. ff. ḋ legi. n̄ possunt Ergo tam singularis q̃ꝫ vniuẽsalis antecessor ꝯueniri põt: ꝛ decretũ factũ i personã antecessoris iã defũcti: i psonã heredis transfertur. ff. de fideicõ. lib. l. j. cũ q̃si. Sed ꝯ vꝫ: ꝙ n̄ sit ꝯueniend⁹ successor qꝛ rescripta ad alias personas vel res: nõ extẽdũtur: nisi q̃ ꝯtinent ibidẽ: vt. s. de offi. ḋle. p. ꝛ. g. in fi. ꝛ c. cũ olim. ad fi. ꝛ ẽ expressum ẽi ḋe successore vlt. s. de rescrip. si. quit. ꝛ iudicis datio non transit ad heredeꝫ illius q non erat in rebus humanis ꝯ quẽ dat⁹ fuit iudex. ff. que sen. sine ap. resci. eum qui. Uex ẽ: ꝙ rescriptum re integra. nõ transit ad successorem: nec successor illius ꝯ quem ipetrat ꝯueniri põt: vt. s. de rescript. si quit. vbi de h̃ qḋ ñ ḋr: intelligit de illo successore qui scienter occupauit reꝫ alteri⁹: quã sciebat ad se ñ ptinẽ. vnde quasi in vitium successit: sicut ille qui scienter recipit rem a deiectore. j. ḋ resti. spo. sepe cõtigit. ꝛ sicut ille qui recipit rem ab alio cã mutandi iudicij. s. de alie. mu. iudi. c. j. Isti. n. quasi similes sunt in vitio: vñ pñt ꝯueniri coraꝫ eisde iudicibus ꝛ per easdẽ lr̃as sicut antecessores: vt hic dicit: ꝛ in illo titu. de alie. mu. iu. cau. facta. c. j. ꝛ eo ipso. ꝙ r. occupauit reꝫ: qua iste p. spoliatus fuit p illum gu. vꝫ habere ratuꝫ factũ illi⁹. si. j. de imu. ec. aduersus. al's quare posita fuisset hec decre. in hoc titu. Alij dicunt ꝙ iudices illi procedũt tñ ex vi istarũ litterarũ: nec al's poterãt ꝑcedere p primas: qḋ nõ credo. b.

b Cum veñissent. hec ẽ ps illi⁹ quã hẽs. s. ḋ. i in te. resti. cum venissent iudicari. Et h̃ ideo: qꝛ eius ẽ interp̃tari cuius ẽ ꝯdere: vt. j. ḋ sẽ. ex. iter alia. ꝛ xj. q. j. §. ex his. ꝛ C. de le. l. vlti. ꝛ ff. ḋ pretor. stipula. in pretorijs. Sꝫ nũquid icident põt ali⁹ cognoscere q̃ꝫ papa. Uꝫ ꝙ sic. C. de iudi. quotiẽs ꝛ. s. ḋ in integ. resti. cã in fi. inspiciendo priuilegiũ: ꝛ si verba sunt manifesta: iudex põt dicere: nõ obstat priuilegiũ: ar. j. de fi. istru. accepim⁹. Ar. cõtra. ff. de postul. quos prohibet. ꝛ. j. ḋ excep. exceptõeꝫ. i fi. j. q fi. sunt legi. lator. Dicas: ꝙ hoc hꝫ locum cum v̓ba priuilegij obscura sunt ꝛ ambigua: tũc eius ẽ i̓terp̃tatio cui⁹ est ꝯdere. Ubi vero aperta sunt ꝛ clara: põt iudex dicẽ obstat priuilegium vel non obstat: ar. predicte decre. accepi

Quia gu.ᵃ qui violenter dicebat eccl'iam. p. clẽici occupasse defũct⁹ ẽ vt accepim⁹: ꝛ. r. eã postmõm ẽ igressus: p̃cipim⁹. vt hꝫ fõmã poꝝ litteraꝝ inter ipsos. r. ꝛ. p. sub eisdẽ iudicib⁹ mediãte rõne sicut inf. a. eundem ꝛ p̃fatum gu. si viueret negociũ termietur. Inno. iij. sancti sergij ꝛ sancti georgij abba.

Cum venissentᵇ: ꝛ infra Cũ sup p̃uilegijs sedis ap'lice causa vertat: nolumus de ipsis per alios iudicari. Idem prelatis per franciaꝫ coustitutis.

Nouit illeᶜ q nihil ignorat. ꝛ infra. Non putet aliqs ꝙ iurisditionẽ illustris regis francorum perturbare aut minuere intendam⁹: cum ipse iurisditionẽ nr̃amᵈ nec velit nec debeat impedire. Sed cũ dñs dicat in euãgelio. Si peccauerit frater tuus vade ꝛ corripe eũ int te ꝛ ipm solũ: si te audiẽit: lucrat⁹ eris frẽꝫ tuuꝫ: si te nõ audierit. adhibe tecũ vnũ vł duos. vt i ore duoꝝ vel triũ testiũ stet oẽ v̓bũ. Qḋ si nõ audiẽit dic eccl'e. si ãt eccl'iaꝫ si audiẽit. sit tibi sicẽ ethnic⁹ᵉ ꝛ publicã⁹. ꝛ rex anglie sit pat⁹ sufficiẽt ostẽdẽ. ꝙ rex frãcoꝝ peccatᶠ i ipꝫ. ꝛ ipe circa eũ i correctiõe ꝑcessit hꝫ regulam euãgelicã. ꝛ tandẽ qꝛ nullo modo ꝑfecit dicit eccl'ie quomodo nos q sumus ad regimen vniuersalis eccl'e superna dispositiõe vocati: mandatũ diuinũ possim⁹ nõ exaudire: vt non ꝑcedam⁹ ꝯm formã ipi⁹: nisi forsitã ipe coraꝫ nobis vel legato nr̃o sufficiẽteꝫ i ꝯriũ rõnẽ ostẽdat. Non n. itẽdim⁹ʰ iudicar de feudoⁱ cui⁹ ad ipꝫᵏ spectat iudiciuꝫ: nisi forte iuri cõi p' spãle ꝑuilegiũ vel ꝯriã cõsuetudinemˡ aliquid sit detractum: sꝫ ḋcernere de peccatoᵐ cuius ad nos pertinet sine dubitatione censura: quam in quẽlꝫ exercere possum⁹ ꝛ debemus. Nõ igit iniuriosuꝫ sibi dꝫ regia digni tas reputare si super hoc apo

mus. Sed qualiter põt papa esse iudex in cã sua: cum alius dꝫ esse iudex q̃ꝫ actor. vt. iiij. q. iiij. c. j. ꝛ ij. C. nego in re sua ius sibi di. l. vna. Papa. n. in tali casu litigat p ꝑcuratorẽ. j. ḋ cõfir. vtili. cũ dilecta. Itẽ qꝛ lites sine oi suspitõe ꝑcedẽ debẽt. iij. q. v. qꝛ suspecti. Itã qꝛ res eccl'ie romane proprie sunt pape: sicẽ res fisci sũt imparatoris q̃si patrimõium. ff. nequid i loco publi. l. j. §. hoc interdictũ. Itẽ de cã fiscali cognoscere dꝫ procurator cesaris. ff. de offi. ꝑcon. nec quicq̃ꝫ ꝯ dic ꝙ papa põt esse iudex i cã sua sic iperator in causa fiscali. ff. de his que in testa. ḋlẽ. l. ꝑrie. ꝛ xxj. di. nũc aũt. Et prelat⁹ põt esse testi i cã eccl'esie sue. xiiij. q. ij. super prudẽtiã. Sic ꝛ episcopus iudex ẽ i cã eccl'ie sue. xxiij. q. iiij. guilisarius. ꝛ. vij. q. j. sicut. Cõsultius tñ ꝛ honesti⁹ faciet si alij hoc cõmiserit: ar. ij. q. vij. nos si incõpetenter. ꝛ ff. ḋ of. procon. l. nec q̃cq̃ꝫ Et intelligit ḋ priuil'. que papa concedit alijs eccl'ijs: ꝛ non de illis priuilegijs que a dño papa collata sũt romane eccl'ie s. ḋ trãsac. c. j. ꝛ xxj. di. i nouo. ꝛ c. q̃ꝫuis. ḋ. alijs p̃uilegijs h̃ n̄ iudicat p alios. Uel põt expõi: nolumus iudicari p alios: nisi p ḋlegatos a nobis. ꝛ sic est planũ: qꝛ ex q̃ papa dat p̃uilegiũ vł idulgẽtiam seu et confirmationem: nullus ḋ illis cognoscit amodo sine ei⁹ mandato. j. de confir. vtili vel inuti. c. j. ꝛ ij.

c Nouit ille casus. Rex ãglie ꝛ rex frãcie sup quadaꝫ discordia quã inter se hẽbant occasiõe feudi super comitatu pictauie composuerunt adinuiceꝫ ꝛ compositio illa fuit hincinde iuramẽto firmata: tãdem rex francie non obstante iuramento venit cõtra illam compositionem occupando dictum comitatum: Rex anglie sepe monuit illum: vt compositionem seruaret ꝛ pacta inita inter eos. Sed cum ille desistẽ nollet rex anglie denunciauit hoc eccl'esie: vñ dñs papa intellecta denunciatione illa: qꝛ ille veniebat contra pacẽ ꝛ pacis federa iuramẽto firmata: cũ ad ipsum ptineat corrigẽ ḋ peccato quẽlibꝫ christianũ: scribit dñs papa prelatis frãcie: ꝛ p̃mo iducit cõtra eũ illã auctõitatẽ euãgelij: nec tñ ꝑpterea i hoc ḋrogat vł i aliquo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

iurisditioni illi⁹:nec intēdit iudicare ꝺ feudo:ꝫ decernere de peccato illi⁹ cui⁹ cēsura ad ip̄ꝫ spectat:nisi p̄ p̄uilegiū vel ꝯriaꝫ ꝯsuetudinē iuri cōi sit detractum:ꝫ decernere de peccato:cui⁹ cēsura ad ip̄ꝫ ptinet:tandē oñdit ꝙ ipse nō dꝫ sibi iniuriā reputare:exemplo valētiniani ꝛ alioꝝ īpatoꝝ ostendendo ꝙ ad ip̄ꝫ ptīet corrigere quēlibꝫ ꝺ peccato:ꝛ pacis federa reformare. Vñ ꝯmittit cām istam cuidā abbati: q ꝺ plano ꝺ q̄rimonia illa cognoscat. Qꝺ si rex francie humiliter non acquieuerit:precipit cuidam legato:ꝙ ipe procedat in negocio ꝯm formam sibi traditam.

d Nostraꝫ. Per hoc quod dicitur hic:pꝫ: ꝙ ecclesia vel papa nō habꝫ vtrunqꝫ gladiuꝫ. xcvi.di.cum ad verum.ꝛ.j.de app.si duobus.ꝛ.j.qui fi. sunt le.causam q̄. Imperium enīꝫ ꝛ sacerdotiuꝫ ab eodem principio processerūt:in auctē. quomodo oporte. c.i principi.coll.i. Non ergo de temporali iurisditione debꝫ intromittere se papa:nisi in subsidium.s.cū iudex secularis negligēs est vel cum vacat imperium.j.titulo proximo.lꝫ.ꝛ.c.se. Sed videtur ꝙ papa maior sit imperatore.xcvi. disti. duo sunt.ꝛ.ꝫ.de maio.ꝛ obe.solite.naꝫ iura celestis imperij ꝛ terreni petro commissa a deo sunt.xxij.disti.c.i. ipse enim vtrunqꝫ gladium habuit:vt dicit euangelista:ecce duo gladij sunt hic:quam potestatem suis successoribus transmisit.xl.di.c.i.verum.executioneꝫ gladij temporalis imperatoribus ꝛ regibus commisit ecclesia:ꝛ tamen iurisditionem causaꝝ ciuilium aliquando per sacerdotes exercuit.xi.q.i.relatum. Quedam enim possumus alijs committere que nobis nō possumus retinere:argu.j.de institu.c.vlti.nec debet episcopus sibi retinere quod debet alijs dare.xij.q.ij. quatuor.ꝛ melius.xi.q.i.te quidem.de hac materia habes.j. qui fi.sunt legi.causam.

e Ethnicus.xlv.di sed illud.xxiij.q.i.omnibus.j.de iureiur.quemadmodum.

f Peccat in ipsum.i.offendit vel ledit eum.aliter accipit peccare in aliquē; in auctē illa:si peccauerit,ꝛc̄.

stolico iudicio se committat: cū valentinianus inclytus īperator suffraganeis mediolanensis ecclesie dixisse legatur:talem in pontificali sede ꝯstituere procuretis cui ꝛ nos q gubernam⁹ imperium syncere nostra capita submittamus:ꝛ eius monita cum tanq̄ homines delinquerimus suscipiamus necessario velut medicamenta curantis. Nec si illud humilimuꝫ omittamus quod theodosius statuit impator:ꝛ carolus innouauit:de cuius genere rex ipse noscit descendisse:quicūqꝫ videlicet licet hñs siue petitor fuerit siue reus siue in initio litis vel decursis temporum curriculis:siue cuꝫ negociuꝫ peroratur siue cum iam ceperit pmi sententia:si iudicium elegerit sacrosancte sedis antistitis:illico sine aliqua dubitatione ēt si pars alia refragetur:ad episcoporum iudicium cum sermone litigantium dirigatur. Cum enim non humane constitutioni sed diuine potius innitamur:quia potestas nostra non est ex homie sed ex deo nullus qui sit sane mentis ignorat:quin ad officium nostrū spectet de quocūqꝫ mortali peccato quemlibet corrigere xp̄ianum:ꝛ si correctioneꝫ ꝯtempserit:per districtionem ecclesiasticaꝫ coercere. Sed forsan dicetur:ꝙ aliter cum regibus ꝛ aliter cū alijs est agendum. Ceterum scriptum nouimus in lege diuina ita magnuꝫ iudicabis:vt paruum:nec erit apd te acceptio personarum:ꝛ infra. Lꝫ autem hoc modo procedere valeamus super quolibet criminali peccato:vt peccatorem reuocemus a vicio ad virtutem ab errore ad veritatem:precipue cum contra pacem preca tur:q̄ est vinculum charitatis postremo cum inter reges ipsos reformata fuerit pacis federa:ꝛ vtrinqꝫ prestito ꝓprio iuramento firmata:q̄ tñ vsqꝫ ad tp̄s ꝓtaratum seruata non fuerit:nunqd non poterimus de iuramēti religione cognoscere:qꝺ ad iudiciū eccl'ie nō

g Processit illum.admonendo:vt seruaret federa pacis: als denuncians auditur: nisi admonitione premissa.j.de accu.cum dilectus cum suis concor.

h Intendimus.responsio tacite questionis.

i Iudicare de feudo.directe.s.sed tñ rōe peccati ꝛ inducēdo ad pniam.vi.q.i.illi.q.ꝛ.xxij.q.i.p̄dicandum ꝛ.xxiij.q.iiij.ecce.ꝛ.sic per consequentiam cogit restituere feudū:ar.xiiij.q.vi.si res aliēa.qualiter q̄stio feudi tractari ꝺbeat: dicitur.ꝫ.e.ceterum.

k Ipsum.s.qñ questio est ꝺ feudo iter vasallos tunc iudicium ptinet ad dñm feudi.de hac materia nota.ꝫ.e.ceterum.

l Consuetudineꝫ. Nota ꝙ ꝯsuetudo parificatur priuilegio.xi.q.iij.cōquestus.ꝛ.lxiij.dist.quia sancta.ꝛ.lxiiij.di. qꝛ per ambitiones. Iteꝫ pꝫ hic ꝙ ꝯsuetudo dat iurisditionem.ꝫ.de arbi.dilecti.ꝛ.C.ꝺ emā.l.i.ꝛ vlti.ꝛ.lxiij.di.qꝛ sancta.ꝛ ꝙ consuetudo iuri cōi preiudicet:habes hic.

m Quicunqꝫ videlꝫ. sed cū hec lex sit abrogata:penam sustinet recitator ꝛ auditor.C.ꝺ veteri iure enucle.l.vlti.§.hec oīa igit.vt quid membrana occupat.xix.dist.si romanoꝝ.rñdeo lꝫ sit etiaꝫ sublata noticia:tñ ipsius necessaria est:vt.vij.dist. fuerunt.vt oñdat quantam dilectionem habuit. promulgator legis erga sacerdotium:ꝛ ratio eius durat:lꝫ ius ciuile destruatur.ff.de capi dimi.eas. Item est ar.ꝙ ecclesia potest inducere legem cum pro ipsa facit sed eam contra se recipere non tenetur.ꝛ.di.lege.legem istam habes.xi.q.i.quicunqꝫ cum sermone.ꝫ.de in inte.resti.c.cum ex litteris.

n Ex homine.similiter imperium a solo deo est.xxiij.q.iiij. quesitum.ꝛ.liij.distinc. sit rector.

o Corrigere quēlibet.saltem indirecte.ꝫ.q.i.multi.ver.si quis frater.ꝛc̄. Ar.contra.ff.de peti.here.hereditas.in fi.quādoqꝫ tñ aliquis facit malum:non tamē punitur:immo remuneratur:vt ille qui colligit oliuam immaturam animo non dandi damnum:ꝛ non tenetur aquilia.ff.ad.l.aquil.si seruus seruum.§.si oliuam.

p Cum regibus.supra de offi.dele.sane.ꝛ.c.pastoralis.ꝛ.xij.q.ij.si qua de rebus.ꝛ.xviij.di.si episcopus.ꝛ.xxiij.q.i.qui contra pacem.

q Ita magnum.vt.iij.q.ix.c.vltimo.

r Pacē.ad eccliaꝫ.n.spectat pacē ꝺuare ꝛ obꝺuari facere.ꝫ ꝺ treuga ꝛ pace.c.i.ꝛ.xxiiij.q.iij.si qs rōipetas.ꝛ.c.paternarū.

est dubium[a] ptinere: vt rupta pacis federa reformẽtur. Ne ergo tantam discordiaz videamur sub dissimulatione fouere: pdicto legato dedimus in pceptis: vt nisi rex ipse vel solidã pacẽ cum pdicto rege reformet: vel treugas ineat com petẽtes: vel saltem humiliter patiaẽ: vt idem abbas ꝛ archieps bituricen. ꝯ plão[b] cognoscant: vtrũ iusta sit querimõia quã ꝯ eum pponit corã ecclia rex anglorũ: vel ei9 exceptio[c] sit legitia quam ꝯ eum p suas nobis lr̃as duxit exprimandaz iuxta formam sibi datam a nobis procedere non omittat.

Idem epo beliensi.

Pastoralis: ꝛ ifra. Statuim9 pterea vt pricipales persone nõ p aduocatos: sed p seipsas fcm̃ proponant[d]: nisi forte sint adeo indiscrete: vt eax defectus de iudicis lnia p alios suppleaẽ. Idem nobili viro matheo de riparia.

Examinata cã q vertiẽ inter te ꝛ milites cãpanie ꝛ ifra. Actionez quaz sup iure patronat9 eiusdẽ ecclie ꝯ pfatos milites intentabas: incongruentem cognouim9 ꝛ ineptam: qꝛ cuz testes iduxeris ad pbandũ ꝙ qñ pfatus. a. vicedomin9 ecclesiaz eandez tanq̃ seq̃stratam[e] accepit: tu iuspatrõat9 ipsius ecclesie[f] possidebas pfecto nec rei vendicationẽ intentare nec ipsius restitutionẽ poteras postulare. vñ intentionẽ tuã in hac pte pnunciauim9 nõ tenere[g]: absoluentes eosdẽ milites ab eadez ita tñ ꝙ si ꝯgruentem ꝛ aptaz intentare volueris actionem: respondere tibi nihilomin9 teneantur. Idem magistro ꝛ fratribus militie templi in italia constitutis.

Cum deputati: ꝛ infra. Accepimus: ꝙ quidaz tam seculares q̃ ecclesiastici iudices illos quos habetis

a ℭ Non est dubium. xxij. q. i. omne quod. ꝛ. c. predicanduz. argu. xciij. distinctione diaconi.

b ℭ De plano. nõ in forma iudicij: sed in modum denunciationis: sic. ij. q. iij. §. abolitio. vel de plano id est sine strepitu iudiciorum. j. de accu. olim. ꝛ. c. sicut.

c ℭ Eius exceptio. Sic ergo ꝯ denunciationem admittiẽ exceptio. j. de ꝯ spon. ipu. ad dissoluẽdũ. Quod vex ẽ si obijciaẽ ꝙ sit criosus. ꝛ h̃ siue proseq̃aẽ iniuriam suã: siue nõ: cuz in modũ denunciationis agiẽ: repellitur ꝯtertu crisis: qꝛ tunc agit quasi qlibet extraneus. ꝗliter. n. mouereẽ bono zelo ad correctionem alterius: q nondũ est correctus. iij. q. vij. q sine. ꝛ. e. q. §. porro i fi. ꝛ. c. iudicez. ꝛ. i. q. i. multi. ꝛ. xxv. di. c. vlti. ꝛ. xxxv. q. vi. eps in synodo. ꝛ. j. ꝯ testi. cogẽ. pterea. ꝛ. j. de spon. cuz i tua. de hac materia dẽ ij. q. i. si peccauerit.

d Pastoralis. fcm̃ proponãt ꝛ p seipsos respondeãt ꝛ nõ p alios ff. de inter. ac. q seruum §. vlti. ꝛ. C. ꝯ iura. calũ. auc. principales nisi vbi teneneẽ rõe officij. ff. ꝯ pcura. nõ solum. Item vniuersitas p alium rñdet. xij. q. ij. q manumittitur. ꝛ. ff. ꝙ cuiusqz vniuer. l. i. §. qbus. ꝛ. l. item eox. §. actor. Item excommunicat9 p aliũ dz respõdere. s. e. itellexim9. Itẽ ꝛ eps. v. q. iiij. qꝛ epi. Itẽ illustres. C. ꝯ pcura. l. penul. ꝛ idiscrete psõe: vt h. ꝛ minores. s. ꝯ eta. ꝛ q̃li. ex rõe. C. ꝯ auctoritate p. clarũ. Itẽ furiosi pdigi ꝛ mulier luxuriosa. ff. de cura. fu. l. ꝛ mulieri.

e Examinata. tanq̃ sequestratam. Sequester appellatur ille apud quem res in litigium deducta cõiter a delegatorib9 deponiẽ: ꝛ h9 depositio nõ põt fieri: nisi a plurib9: q̃zuis al's ꝛ vnus ꝛ plures disponere possint. ff. depo. lz.

f ℭ Ecclesie possidebas. sed si ita intelligiẽ lr̃a ista: ꝙ iste dicebat se possedisse anteq̃z deponereẽ apud sequestrum: ꝛ cuz sequestrata fuit: tunc planum est quod h̃ dicit: quia tunc habeẽ pro possessore: nisi ea mente deposuisset ecclesiã apud seq̃strũ: vt ipsum sequestrum constitueret possessorez potius q̃z custodem. ff. de acquiren. pos. interesse puto. ff. ꝯposi. l. lz. § i. vnde non poterat intentare rei vendi. contra illos milites: nec iterdictum possessorium: cum ipse possideret. possessori enim nõ daẽ rei vendicatio: insti. de ac. §. i. ꝛ. C. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. vna. Si xo dicebat se possidere postq̃z deposuerat rem apud sequestrum: seipsum posuit custodem: tunc adhuc diciẽ possessor: al's nõ: vt. ff. deposi. lz. §. i. ꝛ iõ nullo modo agere poterat rei, vendi. nec iterdicto possessorio ꝯ milites: sed ꝯ sequestrũ poẽat agere ꝯpositi: vt. ff. deposi. ei ap ꝯ. §. i. ar. ff. de pecu. l. depositi. i. rñso. ꝛ. ff. de puil. credito. si neutri. §. ij. i fi. ꝛ. C. de vsur. acceptũ. in fi. q̃uq̃z tñ rei vẽd. daẽ possidentinã a depositario vel a ꝯmodatario possuz rẽ vẽdicare: lz ego rem illã possideam: ꝛ h̃ dẽ fieri rõe detẽtiõis. ff. de rei ven. offĩn. ad fi. ꝛ ꝯfessoria silr daẽ possidenti: ne in getet. ff. si s. vẽ. si forte. § i. ꝛ. l. sicuti. § sed si querit. ꝛ cũ est in q̃si possessiõe seruitutis: ne vicin9 altius tollat domũ suam: si ille vult alti9 edificare tunc p ꝯfessoriam ille põt phibẽ vicinũ edificare: vt dẽ in. l. si forte. ꝛ. l. sicuti. §. sed q̃ritur. ꝛ ꝯfessoria daẽ ẽt ei q nõ possidet ꝛ cõtendit sibi suitutẽ deberi. ff. si s. ven. l. ij. negatoria daẽ dño q negat aliuz hr̃e suitutez: vt in l. predicta. Isto modo debuit agẽ miles iste: negãdo milites illos hr̃e ius i ecclesia: petẽdo ne ingetarent eũ sup iure patronat9 ꝛ de istis duabus hẽs. j. de causa pos. cuz ecclesia.

g ℭ Nõ tenere. cũ enim inepta pponiẽ actio: iudex nõ dz statim illaz corrigere: si est dubia qꝛ lz debeat supplere de iure: ꝯ facto tñ supplere nõ dz sed dz absoluere reum: cũ postea ppenderit eã ineptaz ex probationib9: vt hic. ff. si mes. fal. mo. dix. l. i. §. i. ꝛ. j. ꝯ dona. inter dilectos. ꝛ. j. ꝯ resti. spo. cum ad sedẽ. Si vero manifeste cognoscit: ꝙ sit inepta: statim eaz reijciat iudex vel assessor. s. e. cum cãm. ꝛ. ff. de assesso. l. i. ꝛ. j. ꝯ desponsa. impub. ad dissoluendum. ꝛ. s. de elec. constitutis. Item ex hoc loco videtur: ꝙ actio sz canones sit pponenda: ar. s. de mu. pe. c. i. contra. s. e. dilecti. vbi de hoc. Dicunt tamen quidaz: ꝙ in spiritualibus causis actor nõ tenetur pponere actionem: vt sic intelligãtur iura que dicunt actionem non esse pponendam: in ciuilib9 xo teneẽ. Io. dixit: ꝙ sz canones nõ teneẽ qs proponere actionẽ q̃ nõ magnã requirit subtilitatẽ: sz leuẽ sicut ẽ rei vẽdicatio locati ꝯpositi. Utrũ huiusmõi leues teneẽ nominare. dicas vt dictũ ẽ. s. e. dilecti.

a Cum deputati. nationis. Forte ideo querebãt isti de natione istorum vt sciretur de fama ipsorum. nam infames consueuerunt fugere loca nationis sue. xix. q. ij due sunt. ar. ad hoc. s. de cle. peregri. tue. ꝛ infamis non potest esse procurator vel iudex. iij. q. vij. c. i. ꝛ c. infames. §. sunt autem. Uel ideo querebaẽ: vt scireẽ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

in domibus vris preceptores in causis ad psequendã suam iusticiã non admittunt: tanq licitum nõ sit eis sup litigiosis negocijs curã gerere qui pacificis decreuerunt studijs inherere: illud allegantes in repulsionem eorum: q eorum ipsis generatio nõ est nota: qui vndecunq venerint gratia diuina vocati dum laudabiliter[a] exequũtur officium sui ordinis ex superabundãti requiritur sue notio natiõis. Nequis igitur in prosecutione causarum preceptores eosdem ab agendo vel respondendo occasione huiusmodi repellat: auctoritate presentium inhibem[9].

Idem vercelleñ. episcopo et abbati de toleto.

Qualiter et quando: et infra. Precipiatis ex pre nostra platis vt laicis de clericis conquerẽtibus plenã faciant iusticiam exhiberi: nõ obstantib[9] appellationibus:[b] frustratorijs: quas in eorum grauamine clerici frequenter opponunt: ne p defectu iusticie clerici trahãtur a laicis ad iudicium seculare: quod oio fieri probibemus[c]

Idem.

Causam que inter abbatẽ et quentum vunidõ. et archidiac. carnot. sup quibusdam pcurationibus vertitur: vob et archidiacono parisieñ. meminimus commisisse et infra. Quia vo cum eundem archidiaconũ filis pene[d] causa cõtingat nimis fauorabil parti alteri videretur: nos te fili decane loco ipsius archidiaconi subrogantes[e]: mãdamus qtenus nõ obstãtibus prioribus litteris in cã rõe puia pcedatis.

Hono. iij. archidi. remẽ si. et deca. brim. colõ. dio.

Exhibita nobis. r. virdimẽsis electi petitio declarauit: q cũ super facto electionis sue. h. archidiaco. acquorundã canoñ. virdim. aduersariorum suorum procuratores ad nostrã audientiam accessissent: parisieñ. epo et cõiudicibus suis sub certa forma litteras nostras direximus inter alia continentes: vt vocatis q forent euocandi[f] super ppositis suis et alijs negociũ ptingentibus[g] ingrererent[h] veritatẽ et ifra. Cũ autem idem elect[9] ex his qui contra eum agebant conspirationem[i] et quibusdã

an essent serui: qr seruus in iudicio stare nõ põt. C. de iudi. seruus. nisi in casibus. ff. d iudi. vir. certis ex causis: sed spretis his psumit ius quẽlibet esse dignũ: nisi pbet trarium. s. de seru. c. vno. et i. d pscrip. dudum. et presumitur liber ex quo apparet i possessiõe libertatis iij. q. viij. § .tria. v. verum. si seru[9]. in fi. et ff. de of. preto. barbari[9]. si. j. d insti. ad decorẽ. Uel dic: q eo ipso: q deputauerunt se obsequio iesu christi omnis tollit irregularitas si qua fuit: argu. xix. q. vlt. non licet. et i auc. d mona. in prin. col. j. ideoq non sunt repellendi: quia legitime persõe presumuntur. xj. q. iij. eorum. ff. d pbat. verius. et l. j.

a Laudabiliter exequuntur. et sic propter industriã et probitatẽ luebãt penam. C. deposui l. vltima.

b Qualit. et qñ. appellatiõibus. q ipo iure nõ tenentur. j. de ap. pastoral. j. rñso. et c. vt debitus.

c Probibem[9]. immo et si velint si pũt laicũ suũ iudicẽ qstituer. j. ti. pr. si diligẽti. et c. significasti. xi. q. i. i olita et c. placuit. Et vz q ẽt d qsẽsu epi si possit: et puto illd vex. j ti. pr. significasti. lz iura antiq qtrariũ innuere videãtur: vt dz ibi. Sed ecõuerso laici trahuntur ad for ecclesiasticum propter desidiam iudicis secularis. j. ti. proxi. et c. se. et c. ex trasmissa.

d Causã que. similis pene. Et ita vz: q iudex q hz qsimilem cãm cãe sibi cõmisse possit recusari. ex eo q dic nimis fauorabilis etc. quod ẽ mirabile. vt ex eo nascat suspicio. Uñ si aliqs ageret d iure exceptionis corã aliquo iudice q in simili cã laborat: iudex ille d facili siniaret p illo. simile ẽ in teste q hz qsimilem cãm qr ille non dz admitti in testem ppter h[9] isuspinonem: ne de facili testificaret p illo. j. de testi. psonas. et q qsimili morbo laborant ñ sunt admittendi i testimonio: vt. iiij. q. iij. §. liberi. et c. testes. si. j. de excep. cum ecclesia stice. non tñ extẽdas hanc similitudinẽ ad oẽs causas. Nam si iudex hz cãm decimarum: et alia cã iurispatronatus vel electionis ei qmittat. illud ei nocet: vel ẽt vt dixit io. bñ possum petere ecclesiam vel aliud coram iudice qui habz qsimilem causam: vel hec causa non videtur sufficiẽs ad recusandum iudicem lz sit sufficiens ad subrogandum. Nec dicitur hic q causa ista sufficit ad recusandum iudicem lz sit sufficiens ad subrogandum. cum enim plures iudices dati sunt ad petitionem alterius partis sine qualibet tali suspitione vel consimili remouetur atiquis illorum: et alter subrogatur vt causa sine suspicione procedat frequenter hoc contingit. vel dic quod pri[9] est dictum.

e Subrogantes. Sic propter suspicionem dominationis alius subrogatur. s. de of. dele. cãm que. Item si necessarius sit iudex in testem reuocetur: et alter subrogat. j. de testi. dilecto.

f Exhibita. euocandi. omnes eni illi euocandi sunt: quos negocium tangit. s. de temp. or. si archieps. et. lxvj. di. archieps. et. viij. q. ij. licet ergo. et. ff. de adop. nam diuus. et. ff. de mino. in cause. §. causa. C. de aucto. prestan. l. vltima.

g De contingentibus. contingentia ipsam electionem: puta de meritis electi et studijs eligentium et de zelo: et an aliquid simoniace prauitatis intercesserit. s. d elec. scriptum est. et c. super eo. et j. de excep. deniq. in fi.

h Inquirerent. Ex hoc verbo visum fuit iudicibus: q in modum inquisitionis deberẽt pcedere et si in forma iudicij: et ita lite ñ qte. poterant pcedere ppter contumaciam alterius ptis. j. vt lite non contestata quoniam frequenter. §. sunt et alij. et j. d accu. qualiter et quando. §. dz. Sed errauerunt cum forma illa nõ fuisset in modum inquisitionis commissa sed in modum iudicij mera inquisitio non committitur in tali casu: quia iquisitio fit super excessibus: et inquisitor debet accedere ad locum. ij. q. j. deus omnipotens. et j. de simo. lz heli.

i Conspirationem. quod si verum fuisset: repellendi erant nec audiendi contra electum: quia quasi inimici et ex odio hc facere presumũtur: vnde ab agẽdo sunt repellendi sicut a denũciatiõe seu iquisitiõe. j. de accu. nõ oporteat. et s. eo. nouit in fi. nec tales ad testimoniũ sũt admittẽdi. j. d simo. lz heli. et c. p tuas. cõspiratio enim grauissimum crimen ẽ: ita vt accusatũ a proprio gradu repellat. xj. q. j. cõiurationum. et c. se.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

excōicationem[a] in modum exceptionis obijceret sed id offerens ꝓbaturum. p̄fati iudices interlocuti fuerunt: ꝙ de his ⁊ p̄ncipali negocio simul ingrerent: nolētes quasi non iudices sed inqsitores existerēt: sup predictis exceptionibus ipsius clerici probatiōes admittere: sed puertendo iuris[b] ordinem de premissis exceptionibꝰ ⁊ principali parit̄ ꝑ se inquirere intendentes: ⁊ ꝓcedentes etiaȝ ad receptionē testium lite[c] nondū̄ sup eodem negocio ꝯtestata: quare prefatus electus nostrā audientiam appellauit: ⁊ infra. Quia v̄o nō in moduȝ iquisitionis sed ꝯmissionis negocium extitit delegatuȝ: mandamus quatenꝰ si ex dictis grauaminibus[d] vel aliquo ipsoꝝ appellatū ꝯstiterit: reuocato in irritum qcqd post ap. hꝰ i uenereti s attentatum: i causa ipsa iuxta prioꝝ ꝯtinentiaȝ litteraꝝ rōe preuia procedatis.

Idem magistro tancredo canonico bonon̄.

Venerabilis frater noster archieps rauēnas ꝓposuit coram nobis: ꝙ cum decisio cause q̄ inter ipsum ⁊ cōitatem ceruie super iurisditione ciuitatis ceruie ⁊ qbusdam alijs articulis vertitur sit ꝑ subterfugia ⁊ cauillatiōes eoꝝ ꝑ triennium prorogata: dicti ceruien̄. asserentes instātiam iudicij per decursum triennii perijsse: rn̄dere sub tuo examinare recusarūt: ⁊ infra. Mandamus: quatenus exceptione hꝰ inō obstante[e] in negocio ipso ꝓcedas iuxta traditam tibi formaȝ.

Idem. epō ⁊ magistris. t. ⁊. b. pratē. bononie ꝯmorantibus.

Significauerūt nob oli abbas ⁊ cōuentꝰ sancte marie de florentia: ꝙ florētina ptās ꝓ eis ꝯ̄ communitatē castri de signa super possessione vel quasi iuris ibidem eligendi rectorem quod ad se ꝑtinere dicebant: diffinitiuam sententiā ꝓmulgauit[f]: sȝ postmodum abbatem ⁊ ꝯuentum p̄fatos ipsa ptās coegit communitati p̄dicte sup ꝓprietate[g] vel quasi memorati iuris in seculari iudicio rn̄dere: vn̄ vobis iniunximus: vt si ita

a Excōicatiōeȝ. Exceptio excōicationis repellit ab agendo: ⁊ qꝛ isti agebant ꝯ̄ electum talis exceptio admittenda fuit: qa excōicati audiēdi nō sunt. j. de sen. ex. ꝑ tuas. ⁊. c. si vo. j. ō he re. excōicamus §. credētes. Sȝ cū electꝰ petit ꝯformationem agēdo ꝯ̄ ipsos q se sibi opponunt si opponant aliqd electo i modū exceptōis ad ō̄fensionē ecclie sue ꝯ̄ illos nō admittit̄ r̄plicatio excōicatiōis: qꝛ ⁊ si ꝯstet illos eē excōicatos nō r̄pellerēt̄ a ō̄fēsiōe. j. ō excep. dilecti qꝛ a defensione nullꝰ excōicatus repellit̄. j. de excep. in tribus vlti. c.

b Peruertēdo iuris. vn̄ nō valuit qō fecerūt qꝛ fines mādati p̄uādi sſ. s̄. ō rescrip. cū dilecta. ⁊. s̄. ō off. ōle. venerabili. imo ⁊ si v̄ba rescripti viderent̄ eē ꝯ̄ ordinē iuris tamē nō debet recedi a iure. s̄. de rescrip. causam que.

c Lite nondū ꝯtestata. qō fieri nō dȝ. j. vt lite nō ꝯtesta. per totum. nisi electus esset contumax: tunc enim ne patiat̄ ecclesia ō̄trimentum ex mora possunt recipi testes lite non ꝯtesta. j. vt lite non contesta. quoniam. §. porro.

d Dictis grauaminibus. s. qꝛ simul sup exceptione ⁊ principali negocio ꝓcedebant̄. ⁊ lite non ꝯte. Et colligit̄ ex hac littera: ꝙ si plura grauamina assignētur in appellatione: sufficit alterū ꝓbari dūmodo quodlibet ꝑ se sit sufficiēs. si. j. de ap. significauit ⁊. j. de p̄ben. cū iā dudū. ⁊. s̄. ō r̄scrip. ex parte. vbi ō hoc. Si āt plura ponunt̄ que habent diuersos effectus nō sufficit alterū ꝓbari quo ad vtrunqȝ effectum: sed sufficit quo ad alterum: exemplum habes. s̄. de rescrip. olim. sed oīa que hic dicta fuerunt: hn̄t eundem effectū. s. vt appellatio legitima fuerit: ergo sufficit quodcunqȝ ꝓbetur: qꝛ vtrunqȝ per se sufficit.

e Venerabilis frater. obstāte. Sic ergo pȝ: ꝙ hodie nō hȝ locū lex illa. C. de iudi. ꝓperandū. j. rn̄so. §. vlti. ⁊. §. plerunqȝ vbi dr̄: ꝙ instātia iudicij perijt: nisi cā finita sit ifra triennīū a tpe litis ꝯtestate ꝯnumerandū: vt iteꝝ incipiat de nouo ꝓcedere: ac si nunqȝ fuisset ꝓcessuȝ. Si. n. isti rn̄dere volebant: qꝛ instantia iudicij perierat: nō erant audiēdi: qꝛ lȝ s̄m l. p̄dictā instātia iudicij ꝑierat decursu triēnij: lr̄e siue iurisditio iudicis nō ꝑierat: qꝛ iurisditio iudicis ē ꝑpetua ⁊ r̄scripta ꝑpetua sr̄. C. ō diuer. rescrip. falso. arg. C. de ꝯsti. pe. l. ij. ⁊. C. de p̄scrip. xxx. vel. xl. an. l. vl. Poterant tamē dicere: non tenemur respondere: nisi nouus libellus def ō nouo: ⁊ oīa iteꝝ ꝓcedāt ab initio ꝑ legem p̄dictam ꝓperandum. modo nō hn̄t locum ꝯtum ad hunc articulum ꝑ ō̄cre. istā. Et sic obuiādū est malicijs eoꝝ q causas maliciose volūt ꝓrogare. Sȝ ex hac decre. nō vr̄: ꝙ lex illa ꝓperandū corrigat̄: qꝛ non colligit̄ hic: ꝙ lis fuit ꝯtestata: sed per subterfugia ⁊ cauillatiōes causa sit ꝓrogata: ⁊ hoc potuit esse totū ante litem contestatam: immo lis contestata fuit: qꝛ ō̄cisio etiaȝ cause prorogata fuit: vt dic̄. Et sic fuit lis cōtestata: ⁊ ita habet̄ expssuȝ i antiqua: ꝙ lis erat contestata. Et ex eo: ꝙ dic̄ īstantiaȝ iudicū ꝑerijsse: apparet ꝙ ꝓcessū merat i principali negocio: qō dicit̄ fieri per litis ꝯtesta. que est p̄ncipium cause.

f Significauerunt. ꝓmulgauit. ⁊ hoc bn̄ fieri potuit: cū causa ista nō fuit spiritualis: sed super iurisditione tēporali: ⁊ abbas ⁊ ꝯuentꝰ fuerit actores: vnde debuerūt sequi forū rei. j. ti. px. cum sit generale. ⁊. xj. q. j. experiētie. ⁊. c. se. ⁊. C. de iur. om. iu. iuris ordinē ⁊ sēntentia super possessiōe diffinitiua appellat̄. j. vt lite nō ꝯtesta. c. ij. ⁊ hic.

g Super ꝓprietate. Sed videt̄ ꝙ isti monachi tenebantur respondere aduerse ꝑti sup ꝓprietate corā iudice q cognouit ō possessione: qꝛ iudex ille q cognouit ō possessione ⁊ cognoscere debet de ꝓprietate. j. ō cā posses. c. j. ⁊ ē illi audiētia ō̄negāda. q cōtinētiaȝ cāe nititur diuidēre. vt corā vno agat ō possessiōe ⁊ i alio iudicio ō ꝓprietate. C. ō iudi. nulli. p̄terea cā cōuentiōis ⁊ recōuētionis corā eodē iudice fieri dȝ. C. ō sen. ⁊ inf. o. iudi. cuȝ papinianꝰ. ⁊. iij. q. viij. cuiꝰ i agēdo. qs obseruat iudiciū: ipȝ i eodē negocio hr̄e ꝯ̄ se iudicem nō dedignet̄ vt in. l. cū papinianus. ⁊. iij. q. viij. cuiꝰ in agendo. ⁊ illud quasi vr̄ idem negocium. j. ō mup. pe. c. j. So. verest ꝙ ꝯtinentia cause diuidi nō dȝ: ⁊ ille q cognouit ō possessione: debet cognoscere ō ꝓprietate: siue sit ordinarius siue delegatus cui causa simplr̄ q̄ ad vtrūqȝ sit ꝯmissa. j. de seques. ad hec. ⁊ h̄ locum hȝ cū actor ⁊ reꝰ sūt eiusdē fori ꝟ i casu p̄n̄ti nō sr̄ eiusdē fori. vn̄ mōchi q p̄mo egerūt ō possessione debebāt seq foruȝ rei: qō

fecerunt et obtinuerunt: et si adversarij volebant postea conuenire monachos sup proprietate: debebant seq forum monachorum: et cause possessionis et proprietatis bene possunt tractari coram diuersis: maxime vbi cam talis sub est: quia nihil commune habet causa possessionis cum causa proprietatis. ff. de acqui. pos. l. naturaliter. §. nihil et si aliquis postulauerit aliud iudicem super proprietate: et alium super possessione: non est audiendus et sic loquitur j. de ca pos. c. i. et c. de iurisd. om. iud. nulli. et ita non contradicunt huic decre. quia hi isti monachi si fecerunt alia iura: cuius in agendo. et c. non tangunt cam istam: quia illa loquuntur in reconuentione que debet fieri simul cum conuentione. j. de mu. pe. c. i. et j. de ord. cog. eum dilectus. et tunc et si vellent reconueni re de alia re: non poterant: cum questio spoliationis de qua agebant monachi: priuilegiata sit. j. de or di. cog. super spoliatione. nec de proprietate simul tunc cum possessione poterat agi. C. de rei vendi. ordinarij.

cularare non possunt eligere: sed ecclesiasticam personam bene de licentia episcopi. j. e. significasti. alias nec volentes nec inuiti possunt deserere episcopum: etiam si iuramentum interueniret. j. eo. si diligenti.

m ¶ Alios. i. ecclesiasticos. j. e. significasti. vel episcopus committat alicui.

n ¶ Utraque pars. honestum et iustum est illud: vt ambe partes si presentes sint eligant iudicem communi: vt hic. et ij. q. vi. placuit. Ar. contra. s. de offi. dele. cum. et. sed illam intelligo quando altera pars est absens: vel cum non vult concordare reus vt ibi dicitur alias iniquum esset illud: quod daretur ad voluntatem alterius altero presente: et sic obseruatur in curia romana. Contra. xi. q. i. et c. iudices. et xv. q. vij. c. si autem. sed illa intelliguntur in criminali. et non tenent hodie.

esset: cogeretis communitatem eandem electum a monachis in rectorem admittere: audituri postea que partes sup proprietate vel quasi predicti iuris ducerent proponenda: et infra. Uerum pars altera inter alia excipiendo proposuit se tunc respondere coram vobis de iure non teneri: cum tempus propter vindemias[h] existeret feriatum rundente sindico monasterij hoc maliciose proponi: vt videlicet cam protracta tempus regiminis electi predicti inutiliter relabatur: et infra. Mandamus: quatenus hoc non obstante in negociatione preuia procedatis.

De foro competenti.

Ex concilio chalcedonensi.

Siquis clericus aduersus clericum negocium habeat: non deserat[i] episcopum proprium: sed prius apud ipsum actio[k] ventiletur: vel consilio eiusdem apud alios[m] quos vtraque pars[n] voluerit iudicium obtinebunt.

Ex concilio parisiensi.

Nullus iudicum[o] neque presbyterum neque diaconum aut clericum vllum: aut minores[p] ecclesie sine permissu[q] pontificis. per se distringere aut condemnare[r] presumat: quod si fecerit ab ecclesia dei cui iniuriam[s] irrogare dinoscitur: tamdiu sit sequestratus[t] quousque reatum suum cognoscens emendet.

Ex concilio aphricano.

Sane si episcopi inter quos causa versatur: sint diuersarum prouinciarum: ille primas[v] det iudices: in cuius prouincia[x] est locus de quo contenditur.

Gregorius bononiensi. defensori corsice.

o ¶ Nullus iudicum. s. secularium.

p ¶ Minores. quos appellat hic minores. Potest dici: quod scholares si ue seruientes ecclesie deputatos ad eius obsequium quia illi eodem priuilegio censentur: ar. xij. q. ij. ecclesiarum seruos.

q Sine permissu. hic vacat arg. a contrario sensu: vt probatur. j. e. significasti. vbi de hoc.

h ¶ Propter vindemias. Tempore enim vindemiarum et tempore messium non compellitur quis in iudicio respondere ita quod sententia lata contra absentem non tenet: et si consentiunt partes: bene valet iudicium. ff. de fer. l. i. et l. si feriatis. et de istis ferijs habes. C. de fer. omnes dies. in prin. Sed illis ferijs que inducte sunt ob reuerentiam dei et aliorum sanctorum nullus potest renunciare etiam si partes vellent. Alijs vero inductis in fauorem hominum bene renunciatur: hoc est expressum. j. de fer. c. vlt. et de con. di. iij. c. i. et ar. ad hoc. ff. de arbi. si feriatis. xv. q. iiij. c. i. et ij. Potest tamen tali die vt videtur: libellus offerri. ff. de adul. l. miles. §. sexagita et §. illius. sed ex cam tali tempore aliquis compellitur litigare vt hic dicit in fine tempus illius electi ad regimen illius loci elabatur. Et idem credo si finiretur iurisditio iudicis tempore illo. quod tunc posset procedi: ne iudicialis istantia euanescat: ar. s. de of. dele. consuluit.

i ¶ Siquis clericus. nos deserat. quod si fecerit puniri debet: vt dicitur. xi. q. i. inolita. c. placuit. et j. e. si diligenti.

k ¶ Actio. i. petitio: quia secundum canones actionem proponere non tenetur. s. c. proxi. dilecti. vbi de hoc. et c. examinata.

l ¶ Eiusdem. aliter. n. nullo modo possunt eligere iudicium aliorum: immo de licentia episcopi iudicium se-

r ¶ Aut condemnare nisi forte in causa reconuentionis: quia bene respondere tenentur de ciuili: sed non de spirituali: vt dictum est. s. e. proximo. et s. de iudi. at si clerici. c. vltimo: ar. j. de mu. pe. c. i. et ij. et iij. q. viij. cuius in agendo. C. de sen. et inter. o. iudi. cum papinianus. et auc. et consequenter. sed in criminali. non habet locum reconuentio coram iudice seculari nec etiam coram quocunque vt dictum est. s. tit. proximo at si clerici.

s ¶ Cui iniuriam. qui iniuriam facit ecclesie: debet priuari communione ipsius. xvij. q. iiij. sicut antiquitus nec ad supplicandum debet admitti: vbi sacrilegium committere non dubitauit. e. causa. q. iiij. frater. et coepiscopus. xij. q. ij. de viro nefando. vt sic puniatur in quo peccauit: sic. j. de iurepa. pastoralis in fi. et s. de offi. dele. cum olim. et s. de transla. quanto. et s. de temp. or. litteras. et infra de iude. ad liberandam. et infra de im mu. ec. c. fi.

t ¶ Sequestratus. per sententiam si. xxx. di. quasi per totum.

u Sane. ille primas. et hoc intellige cum ipse non potest siue non vult per se cognoscere.

x ¶ Prouincia. sic patet: quod sub illo iudice agere debet actor: in cuius prouincia res est litigiosa. vt ex ipsa re sortiatur forum. ff. de censi. forma. §. si vero. et j. e. c. vlti. et xi. q. i. experientie. et C. vbi in rem actio. actor. et C. de predi. mino. si predium. et C. de prescrip. lon. temp. l. vlti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Si quis contra clericum causam habuerit: epm ipsius adeat: q si vt suspectus[a] fuerit recusatus: executor[b] ab eo deputet: aut si hoc actor[c] refugerit: ab eodez epo est deputandus: qui partes sibi mutuo consensu iudices cōpellat eligere: a quibus quicqd fuerit diffinitum ipsius sollicitudine[d] seruata lege[e] modis omnibus compleatur.

Alexander tertius.

Si clericus laicum de rebus suis vel eclesie impetierit & laicus res ipsas non ecclesie esse aut clerici: sed suas proprias asseuerat: debz de rigore iuris ad forensem iudicem trahi: cum actor forum rei[f] sequi debeat: lz in plerisqz partibus aliter de consuetudine[g] habeatur. Idem.

Ex transmissa nobis insinuatione. b. g. & vu. militum ecclesie tue intelleximꝰ q cum. r.[h] de casauille eos g super quadam possessione corā treceneñ. episcopo traxisset in cām nobilis vir de cāpis eorum dñs[i] sub debito fidelitatis eis inhibuit: ne de seculari feudo in iudicio[k] ecclesiastico responderent: & infra. Per dñm feudi causam iubeas terminari: & si ipse maliciose distulerit[l] tu ei debitum finem imponas. Idem.

Uerum quoniam de quibusdam feudis aduersus prepositūz questio mota[m] fuit: statuimus: vt exquo episcopus fuerit in ecclesia consecratus[n]: de feudis[o] ipsius sub suo iudicio cognoscatur si ad ecclesiasticam cognitionem[p] pertineant. alioquin[q] beneplacito imperiali. sicut iustūz fuerit relinquatur.

Lucius tertius.

Cum sit generale: vt actor forum rei[r] sequatur & infra. Uerum quoniam seculares iudices in exhibenda iusticia personis ecclasticis sepius in iudicio sunt remissi[s] in fauorem ecclesie est introductum: vt malefactores[t] suos

a Si qs cōtra vt suspectꝰ. Quid tenēdū sit: cū iudex ordinariꝰ recusat vt suspectꝰ. plene dr. j. de ap. cū spāli. que vz hanc decre. interpretari. & illi standum est.

b Executor i. delegatus. q2 ordinarius cū fuerit ordinatus dz cām cōmittere persone neutri parti suspecte: vt dicit constitutio illa. j. de ap. cū spāli & ij. q. vi. placuit. ij. & xi. q. i peruenit. Sed si appellet a tali subdelegato ad quem appellabitur. Pōt dici: q ad papā: cū ad ordinariuz recusatum non videatur appellādū nec ad metropolitanum omisso medio: q2 talis appellatio nō tenet. j. de ap. dilecti. sed satis possz appellari ad epm nō obstāte tali recusatione: nō q ipse cognoscit. sed vt alij persone non suspecte cōmittat. Arg. s. c. predicto placuit. ij.

c Aut si hoc actor. s. dixit: q reus pōt recusare ordinariū & actor similiter: vbi h dicit: & tūc eps cōmittit alicui q cōpellat partes eligere iudices super cā illa: quibus eps cōmittet causā: h ipsemet facere posset: lz cā vitande suspitionis hoc dictū est: & idē iuris credo esse siue reus siue actor recusauerit ordinariū. & est simile huic. xi. q. i. peruēit. Uel sic potest itelligi qd dicit: si hoc actor. &c. i. si actor recusauerit istū executorem ab episcopo datū tūc eps dz aliquē eligere qui compellat partes: vt i aliquē ɔueniāt: ne postea ipm valeāt recusare. s. de of. dle. sup qstionū. §. i. Idem eēt si reus recusaret istum executorez.

d Ipsius sollicitudine. Hoc iō dicit. q2 delegatus ab ordinario non potest suam sniam executioni demādare: sed ille ordinarius illam debet exequi. ff. de re iu. a diuo pio. i. rñso. nec pōt possessionem dare. ff. de iurisdi. om. iudi. iubere. Sed nō credo illam subtilitatem seruandam: qui possit exequi suam sententiam: q2 exquo cā sibi cōmittit: intelligūtur sibi omnia esse commissa que ad causam ipsam spectare noscuntur: & sine gbus cā expediri nō pōt. s. de offi. dele. preterea. & c. suspitionis. & lex illa a diuo pio. & hec decre. non prohibent hoc: lz dicat in eis: q ordinarius hanc sniam exequatur: & hoc etiaz notauit Jo. ij. q. vi. quisquis. Sed si velles hoc seruare posset dici: q hoc habet locum cū ordinarius ē psens: sed eo absente delegatꝰ vel officialis eius exequatur snias suas: als perniciosum esset hanc subtilitatem seruare b.

e Seruata lege. que loquitur de tempore executionis sententie: que facienda est in personali actione post quattuor menses. C. de vsur. rei iudi. l. vlti. & ff. de re iudi l. ij. & iij. §. siquis.

f Si clericus. forūz rei. hec regula generalis est. j. e. cum sit. & xi. q. i. experientie. & c. se. & iij q. vi. c. iij. & c. neminē. & C. de iurisd om. iudi. itē in crimiali. & C. vbi in rem ac. l. vl. & ff. de alie. iudi mu. causa facta. q2 etiā in prin. & in auc. vt cle. apud priori. e. rñso. i. coll. vi fallit hec regula i casibus notatis. j. e. cum sit. & c. lz. & c. ex tenore.

g De consuetudine. talis cōsuetudo ɔtra omnia iura predicta ē: lz introducta est propt negligentiā laicorum in exhibenda clericis iusticia. j. e. cū sit generale. & c. lz. & c. ex tenor. lz papa siue sint negligentes: siue nō quotidie concedit litteras clericis cōtra laicos sup quacunqz questione: & ita assumit sibi iurisditionez aliorū contra id quod dicit. s. n. pri. nouit. in prin.

h Ex trāsmissa. r. forte clericus erat iste. r. qa als papa nō dedisset ei litteras: q2 lz cōcedat clerico cōtra laicum: non tamen concedit laico contra laicum: dū tamē habeant alium superiorem cum consuetudo curie sic se habeat nisi de consuetudine & sponte se subijciant iurisditioni ecclesie. sic potest intelligi. s. de arbi. innotuit. & consimilia. & s. c. proxi. in fi.

i Dominus quo ad feudum illud: als vr q erāt milites ecclesie: vt. s. dicitur in littera.

k Ne in iudicio ecclesiastico. quod quidē facere potuit: cum papa talem probationem admittat. qualiter causa feudi debeat tractari: dr. s. ti. proxi. ceterum.

l Distulerit. & sic per negligentiam iudicis secularis iurisditio: que prius erat ineficax apud delegatuz: modo est efficax: sic. j. e. lz. & c. ex tenore sic etiā delegatus per negligentiam perdit iurisditionem: & trāsfertur ad ordinarium. s. de of. ordina. significauit. s. de of. dele. prudentiam. §. sexta in fi.

m Uerum. qō mota fuit vacante ecclesia: vnde nō erat qui de illa qstione possz cognoscē: nec tē aliquid fieri potest in preiudiciuz vacantis eccl'ie. j. ne se. va per totuz. vnde prepositus non tenebatur nec debebat respōdere de feudo ecclesie coraz alio iudice. s.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

qui sacrilegi sunt censendi ve
nerabilium locorum rectores
possint sub quo maluerint iu
dice conuenire .

Celestinus tertius.

Quod clericis: ꝛ infra.
Mandamus: q̄tenus si
quas cās pecuniarias clerici
parisius cōmorātes habuerit
ꝯ aliquos vel aliqui ꝯ eos : ip
sas iure canonico decidatis .

Inno. iij. vercellē. epo.

Licz ex suscepto: ꝛ infra.
Mādamus; quatenus si
qñ a laicis vercellē. lr̄as sup re
b9 pcipue q̄ foꝝ seculare cōti
gūnt a se ap. contigerit ipetra
re sub ap. ob. decernas aucte
nr̄a irritas ꝛ inães: dūmō con
sules ꝛ cōe de se ꝯquerētib9 in
iudicio seculari exibeāt iusti
cie ꝯplementū. Liceat tñ ipis
q sub eisdē cōsulib9 talr duxe
rit ꝯtēdēdū: si se in aliquo sēse
rint pregrauari: ad tuaꝫ sic ha
tenus seruatuꝫ ē vel ad nr̄am
si maluerint audientiaꝫ appel
lare: hoc p̄serti tpe q̄ vacāte
impio ad iudicē secularē r̄cur
rē nequnt: q a supioribus i sua
iusticia opprimunt. Si vo con
sules iusticie tāq̄ mēito suspe
cti fuerit r̄cusari corā arbitris
cōit electis ꝯ cā suspitōis agat
q̄ si pbata fuēit esse iusta: ad te
vel ad nos p iusticia recurrat
sic supi9 ē exp̄ssū.

Idē archi
di. ꝛ thesaurario turoneñ.

Ex tēore lr̄arū comitis bri
tāie ē nr̄is aurib9 itima
tū: q cū cām que inter mulie
rē nobilē. f. ꝛ. i. ꝯ meduāo sup
hereditate sua noscit agitari:
vobis cōmisimus terminādā
ipse comes eidē mulieri: cum
tā ipsa q̄ predictus. i. essent de
foro ipsius mādauit vt cāꝫ de
ferrent ad ipsum: pmittens ei
dē: q faceret ei iusticie pleni
tudinē exhiberi: ꝛ infra. Nos
igitur attendentes: q sic su
mus viduis in iusticia debito
res: q alijs iniusticiaꝫ facere
non debeamus: mandamus

c. pri. ꝛ. ꝯ. ti. pri. ceterū. Et ideo papa mandat: q diffe
ratur questio illa quousqꝫ ecclesia prelatum habuerit
n Consecrat9. Idem esset si electus esset ꝛ confirma
tus: q tunc habet plenā administrationē quātū ad ea
que pertinent ad iurisditionē. ꝯ. de elect. transmissam
ar. ad idē. ꝯ. ꝯ trās
la. iter corporalia.
o De feudis. sup
ple cognitio ꝯ feu
dis.
p Cognitionem.
q forte dicebatur
ab aduersarijs: q
fierat feudū eccle
ꝫ poti9 impatoris
vñ dic ꝯ ꝯditiōe:
ꝛ si eps eēt negli
gēs i qōe feudi p
cedet: secularis iu
dex postea pcede
ret sicut ecouerso
ꝯ. e. c. pri. nō. n. co
gnitio feudi eccl'a
stici semp ad iudi
ciū ecclesie spectat
vt nō. ꝯ. ti. pri. ce
terū. Sꝫ cotra vr
poti9: q secularis
iudex ñ posit sup
plere negligētiam
episcopi ꝫ per pa
pam tunc supplen
da est illa negligē
tia: q nō ad iudi
cē secularē de hac
cā pertinet ēt si lai
ci sint.
q Alioquin. l. si
ad ecclesiam non
pertineat.
r Cum sit forū rei. ꝯ. e. si clericus. ꝛ in cōcor. ibi posi
tis. ꝛ C. de iurisdit. om. iu. iuris ordinem.
s Remissi. in quo casu possunt per excōicatōeꝫ com
pelli iusticiam exercere. xxiij. q. v. administratores. im
mo iudex q negligit facere iusticiā: litē facit suā. xxiij. q
i. dñs noster. ꝛ. iij. q. vij. q sine peccato. ar. in auc. vt dif
fe. iu. §. hoc aūt coll. ix. ꝛ. C de ap. si appellatōeꝫ. ꝛ si per
dolū vel grām vel inimicitiā iudicauerit: in verā litis
estimationē cōdēnari dꝫ. ff. de iudi. si filiusfamilias. ꝛ
j. decre. noua. j. de sen. ꝛ re iudi. c. cum eterni.
t Malefactores. i. raptores reꝝ ecclesiasticaruꝫ ꝛ in
uasores. xij. q. ij. de viro. Et isti q sic bona ecclesiarū eri
piunt: tāqꝫ sacrilegi iudicāt: ꝛ pñt excōicari vsqꝫ ad con
dignam satisfactionem. xij. q. ij. nulli liceat ignorare. ꝛ
c. quicunqꝫ. ꝛ. c. pdia. ꝛ ē exp̄ssū. j. e. ꝯquest9. ꝛ quasi ho
micide reputant. xij. q. ij. q abstulerit. ꝛ q isti sacrilegi
uꝫ ꝯmittūt: vt dicūt iura pdicta: corā eccliastico iudice
sunt trahēdi: cū istō crimē sit ecclesiasticū: vt h dr̄. ꝛ sa
crilegiū qñqꝫ tñ p iudicē secularē punit. C. ꝯ epis. ꝛ cle.
siqs in hoc gen9. Itē crimē vsurarū. j. de vsu r. cum tu.
heresis simonie piurij ꝛ adulterij. hec ptinēt ad eccliaꝫ
ꝛ cōsimilia: ꝛ de quocunqꝫ peccato. ꝯ. de iud. nouit. ꝛ h

qō hic dic introductū ē in fauorē ecclesie. ꝛ q hoc dicit spāli
ter de malefactoribus: q possint cōueniri sub quo iudice ve
lint: secus vr̄ intelligendū de alijs: q coraꝫ suo iudice sint tra
hendi. dūmodo ibi possint suam iusticiā ꝯsequi. vt dr̄. ꝯ. e. ex
transmissa. q qō de vno cōcedit: de alio phibere vr̄. xxv. di.
q̄lis. cū suis cōcor. nisi cō
suetudo cōtrariū iducat
vt dicit. ꝯ. e. si cleric9 i fi.
u Quod clericis. ali
quos. ēt laicos. ꝛ
ē spāle parisius: vbi eps
habet temporalem iuris
ditionem ꝛ gerit vicem
cōitis vnde ꝛ preco bā
num ibi nunciat nomie
episcopi ꝛ regis: alias lai
ci debent in causis pecu
niarijs coraꝫ suo iudice
conueniri: nec tractaret
ibi cā iure canonico: sed
ciuili: siue iure gētiū: vel
iure municipali. sed cāe
tractant inter clericos ꝛ
laicos quos cōueniunt.
vel si cōueniant iure ca
nōico nō ob. ꝯsuetudie.
x Licet iusticie cōple
mētū. Ergo quous
qꝫ ad sn̄iam puenit: sem
per est in pendēti: an va
leat rescriptum. j. c. pri.
ꝛ. ꝯ. e. ex transmissa qñqꝫ
n. rescriptum est i pendē
ti. ꝯ. de rescrip. si autem.
y Que vacante. Iste ē
ergo vnus casus: in quo
iudex eccliasticus pōt se
imiscere seculari iurisdi
tioni. s. cum superior nō
inuenitur. Alius ē cuꝫ iu
dex secularis negligit facere iusticiam: vt hic. v̄. dūmodo ꝛc.
ꝛ. j. c. px. ꝛ. c. ij. ar. xxiij. q. v. administratores. Terti9 ē cū aliqd
ambiguū fuerit: ꝛ difficile ꝛ iter iudices variat. j. q fi. sūt leg.
c. per venerabilem. circa mediū. Quartus est i oī crie eccliasti
co: puta vsura sacrilegio ꝛ similib9: vt. vi. q. ij. §. i. ꝛ. xij. q. ij. nul
li liceat. ꝛ. j. de vsur. qm̄. Quintus ē: cū p denūciationē cris cā
defert ad iudicē ecclesiasticū. ꝯ. ti. pri. nouit. Itē rōne cōnexi
tatis: vt in dote. j. de dona. inter. vi. ꝛ vx. de prudentia.
z Ad te vel ad nos. Contra. j. de ap. cuꝫ spāli. ꝛ. ꝯ. e. si quis ꝯ
clericum. vbi ordinarius recusatus cōmittit cām. So. illa cō
tineret ius cōe: ꝛ quod hic dicit locale est de recusatione iudi
cis ordinarij ꝛ delegati ꝛ de illa hēs. j. de ap. secundo requi
ris. ꝛ. c. cum speciali.
a Ex tenore. exhiberi. ꝛ q iudices nihilominus pcedebāt
in cā: comes significauit hoc domino pape.
b In iusticia. j. de do. inter vi. ꝛ vxo. nup. Per hoc pꝫ q cā
viduarū nō pertinet pricipaliter ad ecclesiasticū iudicē: lꝫ p
tieat ad eccliaꝫ quātū ad ptectōeꝫ: vt. lxxxvij. di. c. i. ꝛ. ij. immo
ad iudiciū seculare spectāt pmo cāe viduaꝝ pupilloꝝ ꝛ orpha
noꝝ. xxiij. q. v. regū. ꝛ. q. iij. ab impatorib9. ꝛ. C. qñ impe. inter
pu. l. vna. secundario quātum ad defensionem ad ecclesiam
spectant. xxiij. q. v. administratores. ꝛ. j. de cen. lꝫ ꝛ cā viduaꝝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

q̄ten⁹: nisi sit talis cā q̄ ad ec
clesiasticū[a] iudicē ptiēt: nosca
tur: ei supsedeē curetis: dūmō
p iudicē secularē suā iusticiā
possit obtinere: alioqui nō ob
stāte ipsi⁹ ↄtradictōe cām ipā
rōe puia terminetis[b].

Idem pisano archiepiscopo:

SI diligenti: ⁊ infra. As-
seruisti te vsq ad hec tē
pora tenuisse ꝙ licitum sit cle
rico renunciare saltem in tem
poralib⁹ cāis iuri suo: ⁊ sibi lai
cum iudicem ↄstituere ꝑserti
vbi aduersarij voluntas acce
dit: ac tenere iuramentū sup
hoc interpositum respondisti:
imemor cōstitutōis qua caue
tur pacto priuatorum[c] iuri pu
blico minime derogari. cum
ergo ius hoc in mileuitano. ⁊
carth. cōcilio[d] sit specialiter p
mulgatū: ne clerici[e] clericos
relicto suo pontifice ad iudi-
cia publica pertrahant[f]: alio-
quin causā pdāt[g]: ⁊ a cōmuni
one[h] habeātur extranei: ⁊ tam
episcopi[i] ꝙ diacones seu qui
libet clerici in criminali seu in
ciuili negocio si derelicto ec-
clesiastico iudicio publicis iu
dicijs se purgare[k] voluerint:
ēt si pro eis sit lata[l] sententia:
locum suum amittant: ⁊ hoc
in criminali actione. in ciui-
li vero perdant[m]. quod euice

talium miserabilium personarum spectat ad ecclesiā: vbi agit̄
de iniuria siue de violentia eis illata. xxiiij. q. iij. siquis de po
tentibus. ⁊ sic intellige. j. e. ex parte. vbi papa cōmittit cām vi-
due super violentia irrogata. ⁊ sic pōt intelligi. j. de ver. sig.
super. § vlt. ⁊ precipue circa dotes: vt in predicta decre. nup.
cā penitētiū ad eccl'ā p
tinet. xi. q. i. aliđ heresis si
monie adulterij cū agit̄
ad sepatione mrimonij. j
vt lite nō ↄtesta. c. i. s. de
pcur. tue. ⁊ alie đ qb⁹ di
cetur in se. notula. ⁊ indi
recte ratione peccati oēs
cause pertinēt ad ecclesi
am: vt. s. ti prori. nouit.

a ¶ Ecclesiasticū iudicē
sicut sunt cāe matrimōi
ales s. de offi. dele. cām
matrimōij. ⁊. j. de cōsāg.
⁊ affi. ex lris. Itē cā nati
uitatis alicuius. j. qui fi.
sunt legi. lator. ⁊. c. causā
Itē iurispatronatus. s.
de iudi. quanto. Item de
cimarū. j. de deci. p totū
Item cā vsurarum. j. de
vsur. qm̄ ⁊ p totū. ⁊ alia
plura: vt dictum est. s. e.
cum sit. ⁊. c. licet.

b ¶ Terminetis p lras
pos impetratas: vt incipiant valere ex nunc quod ad effectū
s. đ off. dele. c. iij. §. i. ff. đ le. iij. l. i. §. i. ff. đ off. pcō. l. iij. i fi. C. de
dona. inter vi. ⁊ vxo. donationes. ⁊. s. de rescrip. eam te. Inte-
rim. n. iurisditio dormit. sic. s. de rescrip. pastoralis. in fi. vide
tur. n. cōmitti cā sub conditione si iusticia coram seculari ha
beri non possit: ar. j. de iureiu. queadmodum sicut cognitio
principalis cāe sub cōditiōe cōmittit̄ in cā appellatōis. j. đ ap
pel. vt debitus. sic. s. đ of. đle. insinuāte. ⁊. ff. đ iure dot. stipula
tionē. Qđ aūt lre q̄ ab initio nō valēt: postea cōualescāt: ē
ar. s. đ rescrip. si aūt. j. de cōuer. ↄiug. placet. ff. đ iniusto rup.
⁊ ir. testa. cum in secūdo. ff. de libe. ⁊ posthu. siqs posthumos
in prin. ⁊. ff. de pig. act. si rem. §. vlt. ⁊. s. de elec. ꝙ sicut. Ar. ↄ
s. de elec. duduȝ. vbi de hoc. ⁊. j. de pba. post cessionē. Itē h
bēs: ꝙ iurisditio perditur per negligentiā: sic. s. de of. đle. pru
dentiam. in fi. ⁊. s. de of. ordi. significauit. ⁊. c. 13. ⁊ sic littere iste
sunt in pendenti quousq appareat de negligentia iudicis se
cularis. s. e. c. pri. sicut in pendenti est: an in senatuscō. mace
do. cōmissum sit. ff. ad macedo. l. i. § si pendeat.

c SI diligēti. puator. Sic ergo pꝫ: ꝙ priuatorū pacto iuri
publico nō derogat̄. ff. đ pac. ius publicū. ⁊. l. inter đbi
torē. s. đ arbi. cū tpe. ⁊. s. đ sē. ex. cōtingit. j. nemo. n. ius publi
cū remittere pōt aliqb⁹ pactōib⁹: nec mutare formā antiqui
tus cōstitutā. ff. đ admi. tu. qdā decedēs. ⁊. j. de testa. reqsisti. ⁊
nemo pōt facere: ꝙ leges in testamento suo locū nō habeant
ff. đ le. i. nemo. ⁊. ff. ad. l. fal. qđ de bonis. §. i. ⁊. C. de condi. in-
ser. l. ij. ⁊. C. de iura. ca. l. vlt. §. sed qr. ⁊. x. q. i. sic qdā. ff. de po-
stul. quos prohibet. j. de excep. c. exceptionē. Ar. ↄ. ff. đ pac. pa
cisci. ⁊. l pactū inter heredes. ff. a quibus ap. non licet. l. i. in fi.
⁊. §. i. ⁊. C. de temp. ap. l. vlt. in fi. ⁊. ff. de fer. l. i. ff. đ mio. si iudex
⁊. j. đ regu. ad aplicā. ⁊. j. đ puil. si đ terra. ⁊. c. accedētib⁹. ⁊. C.
đ pac. siqs i cōscribēdo. vbi dr̄ expssū. ⁊. j. e. dilecti. Sup hac ↄ
rietate dicas: ꝙ illi iuri. qđ ē tm̄ introductū i fauorē aliquorū:
bn̄ pōt qs rēnūciare. Sꝫ si aliqđ ius introductū ē i fauo
rē quorūdā pro publica vtilitate ipsorū: ⁊ odio aliorū
null⁹ pōt tali iuri renūciare. tale ē hoc đ quo hic agit̄
qđ introductū ē nō tā i fauorē clicoꝝ q̄ȝ in odiū laicoꝝ
ipi. n. clericis oppido sunt infesti: vt. ij. q. vij laicos. ⁊. c.
laici. ⁊ tale ē illud
xvij. q. iiij. siqs sua
dēte. qr ei renūcia
re n̄ pt. j. đ sē. ex. cō
tigit. sic potes vidē
i simili. mulier pt
rnūciare vell. qr i
fauorē ipsi⁹ tm̄ in
troductū est. ff. ad
vell. l. vl. §. pe. ⁊. C.
e. t. iubem⁹ pp infir-
mitatē sex⁹. C. ad
vell. si sine. ⁊. ff. e. l
ij. §. verba. sed ma
cedo. nō pōt renū
ciari: qr illđ i fauo
rē quorundā itro
ductū est: ⁊ i odiū
creditoꝝ. ff. ad ma
cedo. sed ⁊ si pr in
fi. Similiter bene
ficio restitutiōis n̄
pōt renunciari: qr
tam in fauorem q̄ȝ
in odium introdu
ctum est. Lꝫ sit ar. cōtra. ff. de mio si iudex. Item ⁊ alia
rō cōsueuit assignari: qre si possit clicus i aliū iudicem
consentire. qr preiudicatur epo suo: sine cui⁹ consensu
iurare nō pōt: nec aliū iudicē hr̄e. xi. q. i. clericū. ⁊. iij. q.
vi. nō liceat. j. đ iura. calū. c. i. i fi. Itē ab alio nō pōt re
cipere ordinē: nisi ab epo suo: ergo nec iudicium: qđ est
maius. sic argumentat̄ canon. ix. q. ij. nullus primas. j.
de paro. c. iij. Itē nō pōt ab alio prelato petere aīe iudi
cium: qđ est occultū: multo fortius nō potest petere iu-
diciū psōe. j. đ pe. ⁊ re. ois vtriusq. ⁊ đ pe. di. vi. placuit
Sic posset cōtingere ꝙ oēs subditi epi aliū sibi iudicē
eligerēt. Laic⁹ vō bn̄ pt aliū iudicē sibi eligē i ciuili ne
gocio. ff. đ iudi. l. i. ⁊. ij. sꝫ i crīali nō. xi. q. i. siqs cū clico. ⁊
C. đ iurisd. om. iu. itē i crīali. clerici tn̄ arbitros bn̄ pñt
eligē pter ↄsensū epi. s. đ arbi. c. i. ⁊. ij. ⁊. c. dilecti. ⁊ p to-
tū titulū. Itē dixi ꝙ illi puilegio siqs suadēte. renūcia
re nō pōt: tn̄ clericus verberatus a laico vel ab alio pt
ei remittere iniuriā quātū ad se sed non quantum ad
ecclesiam. xxiij. q. iiij. si is qui. lxiij. di. salonitane.

d ¶ Concilijs sit. que concilia tu hēs. xi. q. i. inolita. ⁊. c.
placuit. quorum verba hic ponuntur.

e ¶ Ne clerici. hic ponit tenorem. c. inolita. ⁊. c. placuit
quoꝝ vba h ponūt̄. (bit ⁊ sic loqt̄. c. inolita. in actore.

f ¶ Pertrahāt. ⁊ sic trahūt̄ iuiti: ⁊ iō puit̄ ille q eos tra

g ¶ Cām pdāt. Sꝫ nunquid p sniam: an ipso iure. H.
dicebat: ꝙ ipso iure perdit cām. sed vr̄ potius ꝙ p sen
tētiam: ar. pdicti. c. inolita. vbi dicit cōuent⁹ ⁊ cām per
dit. ⁊. C. đ iurisdi. o. iu. itē in crīali. vbi dicit: actor actio
ne cāe mulctet̄: reus p condēnato hēatur: ⁊ ar. predi-
cti. c. placuit. vbi dixit locū suum amittat: quod verius
vr̄: op. ad hoc ar. j. de exces. prela. grauē. Hoc dicit io.
h. cōtra. Sed nunquid intelligim⁹ hāc penā iponēdā

ſtatiꝫ vel poſt ↄuentionē: vel poſt litis ↄte. vl' tm̄ ſi pſe
uerat vſq; ad finē cāe. Et vꝫ certe: ꝙ poſtq̄ꝫ vocat⁹ eſt
ad iudiciū. xi. q. j. inolita. vbi dicͨ ꝙ ad iudicia pblica
nō ptrahāt: ſi ↄ̄ fecerint: cām pdāt. ⁊ c. placuit. vbi dicͨ
q ꝺ ſeculari iudice poſcit auxiliuꝫ. ⁊ c. ⁊. C. de iuriſdi.
om. iu. itē i crīali.
vbi dicͨ: q iuocaue
rit i vetito examīe.
Sꝫ vꝫ: ꝙ añ lit. ↄte.
poſſit penitē: nec
incidit in penā. ff.
rē ra. ha. amplius
hoc. ⁊. ff. de in ius
vo. l. q̄zuis. ⁊. ff. ꝺ
iu. om. iud. ſi cū ve
nerit. ⁊ arg. i. li⁹. c.
placuit. vbi dicit ſi
crimē fuit intenta
tū: vl' ciuilis cā cō
mota: p que verba
īnuif: ꝙ lis fuit cō
teſtata: imo etiam
videf: ꝙ qñcunq;
ante ſniam licituꝫ
ſit penitē: ar. ff. de
inof. teſta. papinia
nus. §. meminiſſe.
⁊. C. de his qb⁹ vt
indig. ali. i cā ⁊. ff.
qꝺ me. cā ſi cū ex
ceptiōe. §. hec actio. ⁊. §. ſatis. Hug. dicebat: ꝙ h̄ nō ē
loc⁹ penitentie. benigni⁹ tñ eſt ⁊ tuti⁹ dicē: ꝙ añ li. ↄt.
ſine pēa deſiſtē pōt: ar. illi⁹. c. placuit. q̄ꝛ p̄ꝛōptiores ꝺ
bem⁹ eē ad miſericordiā q̄ꝫ ad rigorē. ff. de ac. ⁊ ob. l.
arrian⁹ p⁹ litē vo ↄte. ſi pōt vitare penā: ar. pdictarū
ll. āplius h̄. ⁊. l. q̄zuis. ⁊. l. ſi cum venerit. ſed i cā ſpūali
ſola depoſitio ↄ̄rimōie ſufficit: vt ab eccleſia tāq̄ꝫ mē
brū putridū abſcindāf: ⁊ bñficia alijs ↄ̄ferant. i. de ex
ceſ. pla. grauē. Sed pōt dici: ꝙ illud ē pp exceſſum ni
miū: eo ꝙ i ſuū epm tm̄ facinus attentare p̄ſumpſit: vt
merito augeri debeat pēa. ff. ꝺ re mili. oē delictū. §. j. h̄
ꝺ rigore ꝺbēt puniri q in vetitū examē alios trahunt.
h ❡ A cōione ſacroꝝ. q̄ꝛ in penaꝫ reuocabunf a ſacris
ad tps: ar. ij. q vj. catholicus. vel poti⁹ a cōione. i. offi
cio ⁊ bñficio ſi cleric⁹ ē puef: vt dicit Hug. ſed nimis
rigida eſſet hec pēa: nec ēt talis expoſitio cōſonat lrē
Et ita dic: ꝙ nō pdit locū ſuū: ſi pdere vlt qꝺ euicit: ⁊
huiuſq; loqͬ in actore: ſeq̄ntia vba ⁊ tā epi. ⁊ c. in reo.
i ❡ Tam epi. hic ponit tenorē illius. c. placuit.
k ❡ Purgare. ⁊ ſic loqͬ in reo. c. placuit. Et ideo quia
ſponte eligit vetitū iudiciū punif. ⁊ expōe purgare. i.
examinare cām ſuā. Et dic ꝙ voluerint cū effectu. i. fe
cerint ꝙ examinaref ibi cā nā ſi iuiti traherenf: ñ pūi
renf. ar. ↄ̄. ꝫ. de iudi. at ſi clerici. ⁊ xj. q. j. in clericoꝝ.
l ❡ Pro eis lata ſit. Sed qd ſi ↄ̄ eos lata ſit. Videf: ꝙ
ñ teneat: q̄ꝛ ſnia a ñ ſuo iudice lata ñ tenet. ꝫ. ꝺ iud. at
ſi clerici. xj. q. j. clericoꝝ. Satis pꝫ qd dicēduꝫ ſit: nā ſi
obtineret ſnia ñ valeret. h̄ ſi ↄ̄ eos lata ē: de iure tenē ñ
ꝺberet: tñ q̄ꝫtū ad ſe: ⁊ i odiū illoꝝ ſeruabif talis ſnia
⁊ ↄpellef ad hoc pp culpā ſuā: imo multo forti⁹ p cō
demnato d; haberi: ar. ꝫ. de renunc. quod in dubijs.
m ❡ Perdāt. i. rem q̄ ab eo petebaf ꝺ qua fuerūt abſo

rint: ſi ſuū locū malueritobti
nere. māifeſte patet. ꝙ nō ſo
lū iuiti. ſed ēt volūtarij paciſci
ñ pñt vt ſecularia iudicia ſb
eant: cuꝫ nō ſit beneficiū hoc
perſonale: cui renunciari va
leat: ſed potius toti collegio
eccleſiaſtico ſit publice indul
tum: cui priuatoꝝ pactō ꝺro
gare non pōt: nec iuramētū
licite ſeruari potuit: quod cō
tra canonica ſtatuta illicitis
pactionib⁹ informatur.

Idem beluaceñ. epiſcopo.

Cum ↄtingat interdum ⁊ ifra. Inſuper poſtula
ſti: an cuꝫ aliqui clerici depu
tati ſeruitio capituli beluacē.
aut alioꝝ clēicorū tue dioceſis
ſup exceſſib⁹ ipetunf: ſint co
gendi corā te vl' poti⁹ corā ill'
qb⁹ ſeruiūt querelātib⁹ reſpō
dere: cum illi ſibi iuriſditōeꝫ
huiuſmodi vendicare contē
dant: lꝫ illoſ excommunicare
non valeant vel alias etiam
coercere. Super quo taliter
reſpondemus ꝙ ad te vtpote
ordinarium de talibus de
bent cōquerentes habere re
curſum: maxime ſi ſuper his
impetuntur: que in tua noſcū
tur dioceſi cōmiſiſſe. niſi for
te hi quibus delinquentes ip
ſi deſeruiunt ex indulgentia
vel conſuetudine ſpeciali iu

lut: ⁊ habebanf p ↄdēnatis: ⁊ res illa dabif actori cui fcā ē i
iuria: q̄ꝛ re⁹ al'r ſe ↄueniri ñ patiebaf: q̄ꝛ forte potēs erat ⁊ ac
tor ipꝫ tiebat. vñ ñ audebat illū ↄuenire corā ſuo iudice: ⁊ ſic
actor iuit⁹ ⁊ coact⁹ ↄuenit il ū: ſic i pcedēti caſu actor pdit qꝺ
euicit: ⁊ daf reo q inuit⁹ tract⁹ fuit ad iudicē alienū: ſi vſq;
f ueriti culpa: tēc d; dari
illi eccl'e cui facta eſt iniu
ria: ⁊ iuriſditō ei⁹ ſpreta
⁊ qꝺ dicͨ pdant qꝺ euice
rit: itellige cū cāe ppria
clerici: ſec⁹ ſi negociuꝫ ſit
eccl'e: q̄ꝛ delictum pſone.
⁊ c. xvj. q. vj. ſi epiſcopuꝫ.
n ❡ Si locū. ecce reus hꝫ
electōeꝫ vl' pdat cām vel
amittat locū. ſi poti⁹ vlt
pdere locū: nūqd hēbit
qꝺ euicit. ſic ſi actor fuit
i culpa: al's ñ: q̄ꝛ fcm̄ iſti⁹
non debꝫ obeſſe actori in
nocēti. ⁊ ſic ē caſ⁹ i q̄tenet
ſnia a nō ſuo iudice lata.
o ❡ Manifeſte patꝫ. h̄ ḡ
pꝫ ar. ex pcedētib⁹ ↄcilijs
ꝙ nec iuiti: ⁊ h̄ ex ↄcilijs
mileuita ſolita nec volen
tes h̄ ex ↄcil'. car. placuit
p ❡ Paciſci pñt. vt iudi
cia ſecularia ſubeāt. Sed
nunqd tacite pñt renun
ciare ſuo foro: vꝫ ꝙ ſic rñdendo corā laico. ar. iij. q. vj. pulſat⁹
nā ⁊ papa renūciat ſuo foro. ij. q. vij. nos ſi incōpetenf. ⁊. q. v.
mādaſtis. multa. n. poſſum⁹ tacite ad q̄ ñ poſſum⁹ nos pacto
aſtringē. ff. ꝺ pcu. ſiliuſfa. §. veterani. ⁊. C. ꝺ pac. l. vl. ⁊. C. ꝺ iu
ra. ca. l. ij. i fi. Dicas ꝙ neq; tacite neq; expſſe pōt cleric⁹ alium
iudicē ↄſtituē: imo i eccleſiaſticā pſonā ſine licentia ſpāli epi
ſui ↄſentire ñ pōt: nec illuꝫ in iudicem eligere: vt. iij. q. vj. non li
ceat. j. e. ſignificaſti. vbi determinaf iſta dubitatio: vt ibi dicͨ.
q ❡ Iuramentū. Sic ḡ pꝫ: ꝙ ſi ↄct⁹ ñ tenet ſiue pactū: iuramē
tū ꝺ obſeruādo ipꝫ ↄctū vel pactū ñ tꝫ neq; obligat. C. ꝺ lega.
ñ dubiū. ⁊ q̄ꝛ iuramētū ↄ̄ bonos mores ⁊ viꝫ legū ⁊ auctē iu
ris nulli⁹ ē momēti. ff. ꝺ le. j. ſiqs inq̄linos. §. ſiqs. ⁊ q̄ꝛ iuramē
tū nō d; eē vinculū iniq̄tatis. xxij q. iiij. inter cetera. ⁊. j. de iure
iu. q̄zto ⁊tē ar. ꝙ ſi pncipale ñ tꝫ: nec acceſſoriuꝫ: vt. C. de vſur.
eos. C. ꝺpoſiti. l. ſi ꝺpoſita pecūia. ⁊. l. pdicta. ñ dubiū. ⁊. j. ꝺ fi.
inſtru. inf dilectos. ⁊ q̄ꝛ ideꝫ iuris ē in pncipali ⁊ i acceſſorio.
ꝫ. ꝺ of. ꝺle. prudentiā i fi. ar. ↄ̄. j. ꝺ iureiu. ꝺbitores. ⁊. c. cū ↄtin
gat. ſiſr qꝺ iuris ē i acceſſorio ⁊ i pncipali: ar. xxiij. q. j. parat⁹
ꝟſus fi. v. nā ſi chriſtian⁹. ⁊. in fi. al's ē. c. Ar. ↄ̄: ꝙ aliud eſt i ac
ceſſorio q̄ꝫi pncipali. ff. ꝺ pac. l. iij. Ar. ↄ̄: ſblato acceſſorio tol
lif pncipale. ff. ꝺ pac. l. ij. Ar. ↄ̄. C. ꝺ remi pig creditricē. Item
ſignaf. ↄ̄. j. de iureiu. cū ↄtingat. vbi iuramentū ſup cōtractu
ↄtra legem facto preſtitum ſeruaf: ⁊ ibi de hoc. ber.
r Cum ↄtingat: maxime. i. tm̄: ſic. xj. q. iij. ſiqs eps damna
tus. nā tm̄ ab illo puniend⁹ ē vbi deliq̄t. vj. q. iij. placuit
j. de rap. c. j. vbi ꝺ hoc. Vel dic: p lꝫ alibi poſſit excōicari non
tñ ab alio pōt deponi q̄ꝫ a ſuo dioceſano: ſec⁹ ſi ciuilif ageref
de beneficio. j. e. poſtulaſti. quādo reus ſit remittendus ad ſu
um iudicem: dicitur. iij. q. vj. c. j. ⁊ infra. de rap. c. j.
ſ ❡ Vel ↄſuetudine. Nota ꝙ ↄſuetudo dat iuriſditionē. ix. q.
iij. ↄqueſtus. ꝫ. de arbi. dilecti. C. de emācip. l. i. ⁊. vl. ⁊. ꝫ. de o.
ordi. irrefragabili. Sed ⁊liter poteſt i hoc caſu p̄uilegiuꝫ vel

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

ꝯsuetudo dare iurisditionē: cū nemo sibi vel suis ius dicere possit. ff. de iur. om. iu. q iurisditioni pest. C. neqꝫ in sua causa ius sibi dicat. l. vnica. Sꝫ dic: ꝙ dn̄s familie pt h̄re ordiariaꝫ iurisditionē sup familiā suā: sicut magr̄ sup discipulos suos: vt i ꝯsti. federici. C. ne fi. ꝓ p̄re. auc. habita. sic eps̄ i suos cāonicos: ꝛ sic pꝛ super filio suo: vt. iij. q. vij. §. tria. circa finē. ꝛ. xxiij. q. iiij. duo ista nomina. ꝛ si suspect⁹ fuerit dominus: petat actor ei aliquem associari. iij. q. iij. § offeraꝛ. vel eligat arbitros. ṡ. e. si qs cōtra clericum. ꝛ. xj. q. j. ꝑuenit. j. de ap. cū speciali

a P Ostulasti delīqt. ꝛ ita delictum dat iurisditionem. j. e. c. vlt. ꝛ. vj q. iij. placuit. ꝛ eps̄ iste in cuius diocesi delīqt: dꝫ ferre sn̄iam ꝯ ipsum sup crimine ꝛ non super ecclesia: ꝛ hec sn̄ia lata sub vno facit fidē ꝛ i alio iudicio. si. xxiiij. q. j. subdiaconus xj. q. j. statuimus ff. ꝺ iureiu. si duo p̄roni. C. de libe. cā. iubemus.

b C Executio facienda. Ille. n. iudex i cui⁹ dioc. ē res in qua fieri dꝫ executio: dꝫ sn̄iam mandare executioni: ꝛ sic ille eps̄ cui subest illa ecclesia istius clerici priuabit illum ꝑ sn̄iaꝫ ab alio ep̄o lataꝫ: arg. ff. de re iudi. a diuo pio. §. j. in criminibus. si crimē magnuꝫ est: ille iudex exequaꝛ sn̄iam: vbi delictū est ꝑpetratum. j. de rap. c. j. ꝛ. ff. de re mili. desertoreꝫ. in pn̄. ꝛ i auc. vt nulli iudi. §. si vero qs ꝯprehensoꝝ. coll. ix.

c E X parte. b. dotalicij. i. donationis ꝓpꝛ nuptias. mulier. n. dicit dotē dare viro: vir āt dꝫ dare vxori dōationē ꝓpꝛ nuptias. j. ꝺ dōa. int̄ virū ꝛ vxorē. nup. in fine.

d C Cōplices. Nota ꝙ tenetur qs hoc iterdcō siue quis fec̄ siue ꝯplices ei⁹ ipsi⁹ mādato: siue ēt ratū habuerit. j. ꝺ resti. spo. cū ad sedē. ꝛ. ff. de vi ꝛ vi. ar. enim'a te. ꝛ. l. iij. § cum procurator' qꝛ facientes ꝛ ꝯsentientes pari pena puniunꝛ. ṡ. ꝺ offi. dele. c. j. ꝛ. ij. q. j. notum. in fi. ꝛ tenetur etiam alia rōe si rem illam scienter recepit a deiectore j. de restitu. spo. sepe contingit. ṡ. titulo proximo. quia.

risditionem huiusmodi valeant sibi vendicare. I dem.

P Ostulasti per sedē apo. edoceri: vtrū sacerdos habens ecclesiam in vna diocesi ꝛ residens in eadē: domicilium vero patrimonij ratione in alia ibi delinquēs ab eo: in cuius diocesi habet patrimōium pro delicto ibidē cōmisso debeat iudicari: ꝓsertim i causis que officij sui seu beneficij priuationem exposcunt. Ad quod breuiter respondemus: ꝙ per episcopum in cuius diocesi deliquit[a] sententia promulgari poterit in eundē. Sed ab eo in cuius dio. beneficium obtinet: erit quo ad illud executio facienda[b]. H onorio. terti⁹ archiepiscopo decano ꝛ archidiacono turoñ.

E X parte. b. quondaꝫ anglie regine fuit propositum: ꝙ cum nobilem virum gu. detentorem castri segrey. ratione dotalicij[c] pertinentis ad ipsam quo per eum vel ei⁹ complices[d] contra iusticiaꝫ fuerat spoliata: auctoritate bone memorie Jo. pape pred. no. coram vobis traxisset in cām: dictus nobilis excipiendo ꝓposuit ꝙ littere apostolice nō valebant: pro eo ꝙ castrum guargie vbi est eius domicilium principale cōsistit in dio. rodoñ. que vltra duas dietas a turonis est remota. Uerum replicatum fuit ex parte regine ꝙ idem nobilis turonis satis poterat conueniri: cū non solum in rondoñ. dioc. sed ēt in andegaueñ[e] dioce. existat: eo ꝙ ꝛ castra ꝛ redditus plures habet in ip̄a ꝛ castrum de quo questio vertitur in eadē[f] est dioce. que a turoñ. nequaquam vltra. xij. leucas distat. Idem quoque adiecit: ꝙ cuꝫ dicta regina ius suum coram domino feudi prosequi debuisset: littere apostolice non valebant: cum non faciebāt mētionem ꝙ dominus feudi fuerit requisitus. ꝛ ipse in exhibenda iusticia extiterit negligens vel remissus subijciens ꝙ eedem littere falsitate exꝑssa fuerāt impetrate: eo ꝙ suggestum fuerat castrum illud ad eandem reginam ratione dotalicij pertinere: cū nec ab initio nec durāte matrimōio a viro sibi fuēat in donatiōeꝫ propter nuptias assignatum. C Ad hec autē fuit ex parte ipsius regine responsuꝫ. ꝙ vidua spoliata irrequisito feudi domino spoliatorem seu detētorem rei coram ecclesiastico iudice poterat conuenire: cuius interest viduas defensare ꝛ infra. Mandamus quaten⁹ si vobis constiterit dictum nobilem terrā ꝛ mansionem habere in andegaueñ. diocesi: in qua interdum consueuit commorari: ꝛ ip̄aꝫ dio. vltra duas a turoñ. nō distare dietas: ꝛ in eadē litigiosam rem eē nō obstātib⁹ exceptionib⁹ alijs[g] q̄ i petitorio potiusq̄ꝫ in possessorio: qꝺ regina cōtra eundem

e C Andegaueñ. pōt. n. qs haber domiciliū i diuersis locis. ff. ad muni. assumptio. §. iuꝛ. ꝛ. l. filij. §. senatores ꝛ. ff. de sena. senatores. verūtamen sola possessio dom⁹ que comparatur in alia ciuitate nō facit domiciliū. ff. ꝺ municip. libert⁹. §. sola domus. nisi eā ihabitauerit vn̄ dic. j. i qua int̄dū ꝯsueuerat hītare: sed desinit esse mūiceps adept⁹ senatoriā dignitatē ff. ad mūicip. mūicipes. Sꝫ h̄ veruꝫ est quantū ad munera: non quantū ad dignitatem: vt ibi dicit.

f C In eadem dio. idest andegaueñ. Hoc nimi sufficeret solum si coraꝫ ordiario andegaueñ. q̄ ista mota fuisset: qꝛ rōne rei ꝺ qua qs cōuenit̄ sortiꝛ quis forum. ṡ. e. sane. j. e. c. vlt. ꝛ. C. vbi in reꝫ ac. l. actor. etiam si res sit mobilis ff. ꝺ iudi. quod legatur. ꝛ de hoc dicitur. j. e. c. vltimo.

g C Alijs. ꝙ castrū illud assignatū nō fuit ipsi in donatōnem propter nuptias a viro. Iteꝫ ꝛ alia: ꝙ dominus feudi nō fuit reqsitus anq̄ꝫ lr̄as ipetraret: iste exceptōnes locū nō hn̄t i possessorio ſꝫ in petitorio locum hn̄t vt hic dicꝛ: ꝛ sic vꝫ: ꝙ lr̄e ipetrate ꝯtra laicum nō valeāt: nisi primo iudex secularis fuerit reqsitus ꝛ negligens: siue fuerit domi⁹ feudi: siue alius iudex: nisi de hoc in litteris fiat mētio cum hec exceptō i petitorio locum vēdeaꝛ h̄re: vn̄ signatur ꝯtrū ṡ. c. ex tenore. ꝛ. c. lꝫ. ꝛ capitl'o ex trāsmissa. ꝛ. ṡ. ti. pri. cete ꝝ vbi exp̄sse videꝛ: ꝙ nō sit necesse ꝺ h̄ facē mētionē: sed sufficit ꝙ supsedeat lr̄is: dummodo dominus feudi vel alius secularis velit ꝛ parat⁹ sit iusticiam exhibere: ꝛ

nobilē intentabat: locum hr̄e videnť: in ipso negocio iuxta prioꝝ ꝯtinentiam litterarum ratione preuia procedatis.

Grego. nonus fratri palmerio canonico scē trinitatis.

Conquestus ē nobis bonon̄. ep̄us: q potestas ꝛ ꝯmune bononien̄. temporalē iurisditionem: que in quibusdā castris ꝛ villis ecclesie bononien̄. cōpetit pleno iure[a]: ꝛ in cuius quasi possessione[b] fuisse ac esse dignoscitur: per violentiā vsurpare p̄sumunt: ꝛ infra. Cū aūt valde sit iniquum ea q̄ collata sunt pro remedio peccatorum venerabilibus ecclesijs vel relicta aut eis modis iustis alijs acquisita alijs vsibus applicari: ꝑpter quod merito inuasores ipsarū reꝝ[c] tāq̄ sacrilegi sunt anathemati vsq3 ad satisfactionem congruam supponendi. ꝛ infra. Mandam⁹ q̄tenus si tibi constiterit de p̄missis monitione premissa per cen. ecc. cessare ipsos ab huiusmodi ꝛ satisfacere de preteritis damnis ꝛ iniurijs appellatione remota cōpellas.

Idem episcopo dulmen̄.

Dilecti filij. i. ꝛ. a. ciues romani sua nobis petitione monstrarunt q cum abbati sancte genouefe parisiensis super quada3 pecunie summa ꝯtra[d]. a. predecessorem tuum litteras impetrassent. tu ꝓponi fecisti. q omnibus anglicis est a sede apostolica indultum. vt super causis pecuniarijs circa mare conueniri nō possunt. propter quod idem abbas in negocio non processit. Verum quia ꝛ si fuisset priuilegium tale concessum. non tamen prodesset illis. qui se certo loco[e] respondere vel soluere aduersarijs promiserunt cum ibi ꝛ vbi domicium[f] habent. valeant conueniri. mandamus quatenus eisdem de pecunia ipsa cū iustis ꝛ moderatis expēsis[g] ꝛ congrua satissa

postq̄ cõstiterit de negligentia: ꝓcedant alij. Sic ergo intellige qd̄ hic dicit: que potius in petitorio locu3 hr̄e videntur: vt. s. non ꝓcedat delegatus per litteras impetratas super ꝓprietatis iudicio: si dn̄s feudi: vl' ēt ali⁹ secularis paratus sit iusticiam exhibere: ꝛ ita littere ab initio suspēse manent. postq̄ vo apparuerit de negligēntia iudicis secularis siue dn̄i feudi: extunc icipiūt habere effectu3: s3 ex toto non elidunť s̄m q h̄ iste nobilis itendebat. d̄ h̄ dictum est. s. de of. d̄'e. significantibus. Ite3 est ar. ex hac decre. q cā viduarum ptinet ad ecclesia3: quia hic dn̄s papa audit vidua3 ista3 nō obstan. except. predictis. Dic d̄ hoc: vt dixi. s. e. ex tenore. Ite3 hec exceptio: q castru3 non fuerit in donatiōe ꝓp nuptias assignatū merito d̄buit ꝓbari: quia erat qd̄ pricipalis si regia ageret de ꝓprietate. vnde non debebat propōi in modum exceptionis. hoc. n. debebat ꝓbare regia si p̄ncipaliter ageret petitorio iudicio. Illd̄ sciat: q illud qd̄ venit i principali questione: siue ip.un contingat aut exceptio pemptoria: non d3 ꝓponi in exceptione dilatoria: q2 talis exceptio non ipedit lit. ꝯte. vt hoc tradiť in quada3 decre. inno. iiij. in ꝯcil. lugdu. de lit. ꝯte. q̄ incipit. Exceptione pemptorie. nisi in casib⁹ ibidē ꝯtētis: q2 exceptio ē actiōis exclusio: vt pemptoria ff. de excep. l. ij. siue iudicis vel actoris repulsio: sic sūt dilatorie. j. de excep. pastoralis. ꝛ. j. de ap. secūdo regris. S3 quare appellať mulier ista i p̄ncipio ꝛ h̄ regina: cū rex q fuit marit⁹ ipsi⁹ mort⁹ sit. pōt ꝛ d3 sic appellari quousq3 nupta fuerit viro iferioris dignitatj. ff. de sen̄a. femie. ꝛ. C. d̄ nup. cū te. ꝛ. ff. ad mūicip. filij. §. vidua

a Conquestus. pleno iure. i. quo ad spirituale3 ꝛ tēporalem iurisditionem.

b Quasi possessione. Hoc iō dicit: q2 iurisditio ꝛ oīa iura incorporalia ꝛ seruitutes nō possidentur: s3 quasi possidenť: sic. j. de cā pos. cum ecclesia. ꝛ habes hoc. ff. de vsucap. o. sequr. §. si viam. q2 incorporalia corpaliť apprehēdi nō possunt. possessio vero corporalis dicta est quasi pedum positio. ff. de acqui. pos. l. i.

c Inuasores rer. Sic p3: q inuasores reꝝ ecclesiast. car tanq̄ sacrilegi sunt vsq3 ad satisfactionē excōicādi quicqd. n. datū ē ecclesie ꝓ remedio peccatoru3 ad humanos vsus nō debet amplius applicari: vt hic dicit. ꝛ. j. de reꝝ ꝓmuta. in iustum vr̄. sic. xij. q ij nulli liceat. qcūq3. p̄dia. q abstulerit. ꝛ. c. i. de illis capitulis. hic fit mentio de hoc qd̄ dcm̄ est. s. e. cum sit. Istos inuasores pōt ecclesia sub q̄ maluerit iudice ꝯuenire: vt. s̄. eo. cum sit gn̄ale. ꝛ isti non sunt excōicati ipso iure: sed sūt excōicādi quousq3 satisfecerint ta3 de iniurijs q̄3 de dānis vt hic p3: imo iniuriā ecclie factā3 ꝑlatus remittere nō pōt. xxiij. q. iiij. si is qui. ꝛ. lxiij. di. salonitane.

d Dilecti filij. s̄. r. l3 ꝓprium nomen antecessoris sit expressum: ad successorem tn̄ extenditur rescriptum: ꝛ hoc iō q2 nomie ecclesie ꝛ ꝓ ipsius ecclie vtilitate mutuum ꝯctum fuit: ꝛ ideo successor cōuenitur ꝑ rescriptum impetratum ꝯ antecessorem: nec obstat expressio nominis: quia vna persona intelligitur. de h̄ nctať. s̄. de rescrip. significauit.

e Qui se certo loco. q certo loco soluere ꝓmittit ꝛ non soluit: tenetur aduersario ad interesse pro eo: q non soluit loco ꝓmisso: si sua interest: q ibi non fuit satisfactum ff. de eo qui certo loco. l. ij. de hoc dictum est. s. d̄ of. dele. p. ꝛ. g. ꝑ hoc. n. q certo loco soluere ꝓmisit renūciasse itelligitur idulgētie ꝯcesse anglicis: quod facere potuit: cum tm̄ in fauorem cuiuslibet ꝛ singulariter concessa fuerit: cum non sit tale priuilegium qd̄ sit publicum vtilitate ꝛ aucte: vn̄ quilibet ei iuri q̄tenus tangit ꝑsonam suam pōt renunciare. C. de pac. l. siqs in ꝯscribendo. j. de regula. ad apostolicā. de hac materia dictum est satis supra. eo. si diligenti.

f Ubi domiciliū. ꝛ sic duob⁹ locis poterat ꝯueniri. s. vbi ꝓmisit ꝛ vbi h3 domiciliū. j. e. c. vl. ꝛ. s̄. eo. c. ex ꝑte. sic ē i electiōe creditoris vbi malit ipsum cōuenire. si s̄. eodem cum sit.

g Cum iustis ꝛ moderatis expensis. expense iste moderate debent esse. j. de sequestratio. ad hoc. ꝛ. j. de dolo ꝛ ꝯtumacia finē. ꝛ. c. cū dilecti. ꝛ. j. vt lite nō contestata qm̄. §. in alijs. ꝛ nō superflue siue delicate. ff. de pign. act. si seruos. in fine. ꝛ. ff de damno ifec. inter quos. §. vlti. ꝛ. l. sequenti. d̄ hac materia dr̄ j. de dolo. ꝛ contumacia. finem. ꝛ. c. cu3 dilecti. ꝛ damna q̄ sustinuit: reficere d3. j. de fideius. peruenit. Sed qualiter ꝓbabūť expense ꝛ damna illata ꝓpter hoc: expense ꝓbabuntur per iuramentum illius: q eas fecit p̄missa taxatione a iudice: sic h̄ bene ꝓbať. C. de iudi. sancimus. ꝛ. s̄. de ꝓcura. constitutus. ꝛ s̄. qd̄ vi metusue cā. c. vlt. ꝛ. C. vn̄ vi si qn̄. ꝛ. ij. q. i. in p̄mis. vbi

127

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

statur iuramento premissa taxatione: lz illa loquat in alio casu. De damnis siue interesse dico: q debent pbari per testes: institu. de vb. obli. §. non solu. ⁊ io vtile esset certam summaz adijcere: qz difficile est pbare interesse. ff. de pto. stipul. l. vlti. §. nõ solum. ⁊ iudex h interesse ingrere dz p suam subtilitatez C. de sentẽ. que pro eo qd interest pfe. l. vna ⁊ ita h est nota dignũ: q expense ⁊ damnũ datũ p dolũ siue p violentiã vel rapinã postq̃z cstiterit de violentia p testes pbatur p iuramentum vt dicunt iura pdicta. s. qd me. cã c. vlti. ⁊ l. signi. C. vñ vi. ⁊ c. i primis. ⁊ l. sancimus Interesse vo aliũde veniens p testes pbandũ est.

a Significasti. priuatorum csensus. C. de iur o. iu. priuatorum ⁊ l. i. dum tñ ex certa sciẽtia: ⁊ non per errorez. ff. de iudi. l. i. ⁊ ij. ff. de iur. om. iu. si per errorem.

b Clerici tamen in iudicẽ nõ suum. Hic expsse pz q clericus i nõ suũ iudicẽ ẽt ecclesiasticum sine cõsensu expresso sui epi consentire non põt: sic. iij. q. vi. non liceat. ⁊ ix. q. ij. c. i. ⁊ ij. quod si fecerit: snia non tenet: vt in primis. c. ix. q. ij. c. i. ⁊ ij. ⁊ vi. q. iij. deniqz. Sed nungd clerici q csentiunt in iudicez ecclesiasticum nõ suũ: cadũt propterea a iure suo sicut cũ trahũt vel trahunt ad seculare iudiciũ. s. e. si diligenti. ⁊ ix. q. i. solita. ⁊ c. placuit. Non credo: q in casu isto debeat pdere causã: lz snia lata sit p ipso vel c ipsuz: qz nõ tñ deligit q̃ztum cuz iudicẽ laicũ sibi cstituit: nisi velis dicẽ: q in odiũ ipsius eps habeat eã ratã: q eũ dimisit: sine cuius licẽtia h facere n potuit: ⁊ hãc ignominiã vel ctumeliã irrogauit. ff. de arbi. litigatores. C. d iureiu. sigs. als puniret put dr. iij. q. vi. nõ liceat. clericus. n. non põt venire c sniam: qz videt hre tacitũ pactũ in se ne vlterius petat: sicut acceptilatio inutilis. ff. d pac. si vnus. § penult. ⁊ ff. de acceptila. si acceptilatum. eps vero si vult põt. talẽ sniam ratã hre: ar. s. de renunc. quod in dubijs. Sed ctra hoc qd hic dicit vr c. iij. q. vi pulsatus. vbi vr dari optio clerico pulsato corã non suo iudice: an velit ibi rñdere vel non ibi dicit pulsatus si voluerit taceat. sed ibi non hz locum argu. a ctrio sensu: cum alia iura cdicant. iij. q. vi. non liceat. ⁊ h. ⁊ ita tollit ar. hic a ctrio sensu. Uel intellige illud pulsatus: cuz iste hz csensum epi: qz tũc adhuc habet opinionem: nec põt cpellere. Sz nungd põt clericus csentire i laicũ iudicẽ d csensu epi Uidet q sic. xi. q. i. clericũ nullus. ibi dicit nullus psumat clericũ apud seculare iudicẽ epo non pmittente pulsare: g de consensu epi vr q possit. Sed nõ credo: qz nec csensus epi sufficit h supple in. c. clericũ. maxime: qz nec de csensu epi põt. Sicut eniz clericus huic puilegio qd introductũ ẽ in fauorẽ totius ordis clericalis renunciare nõ põt: ita nec eps põt huic puilegio renũciare vel csentire vt clerici hoc possint: nec potest eos cpellere ad h: cũ eadẽ rõ sit hincinde: qz eps puilegiuz clericorum minuere non põt: sicut nec posset facẽ: q aliquis clericus verberaret sine snia excõicationis: ar. j. de sen. ex. cingit. ⁊ de hac materia dictum est satis. s. e. si diligenti.

ctiõe dãnorum vsuris oio cessãtibus satisfacias vt teneris: aliogn eidẽ abbati nris damus lris in mãdatis vt i cmisso sibi negocio pposita ex pte tua idulgentia nõ obstãte iuxta poris mandati nostri tenorez sine dispendio more procedat.

Idem abbati trecen.

Significasti nobis: q. p. clericus ad petitionem. C. mercatoris se tue iurisditioni subiecit: si intermino nũc elapso de pecunia mutuata nõ satisfecit eidem: ⁊ ifra. Ingsitioni tue talit rñdemus: q licz priuatorum[a] csensus eum q iurisditioni preesse dignoscitur: suum possit iudicem constituere: clerici tñ in iudicez non suum[b] nisi forte si persona ecclesiastica: ⁊ episcopi diocesani voluntas accedat. consentire non possunt.

Idem.

Proposuisti nobis. q gdam subditus tuus ad petitionem cuiusdam aduersarij tui a te legitime citatus ad causam. qz postmodum iurisditionis alterius esse cepit tuum intendit iudicium declinare. Porro tue prudẽtie dubium esse nõ credimus. q is in predicta causa ius reuocandi forum non hz quasi ab alio iã preuentus[c]

Idem.

c Proposuisti. pueniẽtus. ff. de iudi. sigs postea. vnde hec sumpta est. ⁊ l. vbi ceptũ est. ff. de iur. om. iu. cum gdam. Sic ergo pz: q p solam citationẽ ppetuat iurisditio tã ordinarij q̃z delegati: vt hic ⁊ i pdictis iuribus: vt. s. d of. dele. gati. gratũ. ⁊ c. lz ⁊ s. d of. lega. c. fi. ⁊ p solã citationẽ seu cuẽtionẽ puenit iurisditio. j. de appel. vt dbit. ⁊ s. d rescrip. c. capitulũ scẽ crucis i qbus hẽs q q pmo lras psẽtauit facta citatione: obtinere dz iudices suos: nõ obstante q alter prius lras ipetrauit qui lras suas nõ psentauit. Qui g cõuenit corã aliq iudice cpetenti: necesse hz vsqz ad finez persistere: etiam si mutauerit forum: qz puẽtus est p hãc cõuentionẽ: vt h. dic ⁊ pz p iura pdicta

d Licz ratione delicti. Nota q ratione delicti efficit quis de iurisditione alterius. sic. j. de rapto. c. i. ⁊ iij. q. vi. ibi cã. ⁊ ij. q. i. si peccauerit. ⁊ vi. q. iij. placuit. ⁊ C. vbi de crimi. agi opor. auc. qua in puincia. ⁊ C. vbi se. vel cla. l. i. ⁊ s. eo. titu. postulasti. ⁊ ff. de accusa. l. vlt. ⁊ l. sicui. §. idem imperator. ⁊ ita delictum dat iurisditionem ei qui als eam non habet. Item delictuz tollit priuilegium: vt in predicta auc. qua in puincia. ⁊ xi q iij. priuilegium. Quid iuris sit de priuilegiatis: dicitur j. de priuileg. ex tuarum. ⁊ p delicto conuenitur gs vbi domicilium hz vel vbi inuenitur. C vbi de crimi. agi. oporteat. l. i. ⁊ si crimen graue sit remittitur puniendus ad iudicem: vbi delinquit: in auctenti. vt nulli iudi. §. si vero quis cprehensorum coll. ix. ⁊ ff. de re mili. deserto rem. ⁊ ff. de custo. ⁊ exhiben. re. l. solent.

e Siue cctus hoc nomen cctus largissime sumit: siue sit verus cctus: vel quasi cctus: vel aliud vñ obligatio oritur. ff. de iudi. heres absens. §. i. ⁊ l. omnem obligationem. ⁊ l. interdum. §. vlti. Et hoc intellige siue inueniat siue nõ: dz eũ illuc remittẽ sicut in criminibus dr cum in h parificent: in auc. vt oẽs obe. iudi. in. ij. colum. §. hoc csiderantes. coll. v. In delictis. n. hoc fuat in auc. vt nulli iudicum. §. si vo gs cprehensorum. ⁊ §. se. coll. ix. Quidam tñ dicunt illum esse cueniendum si ibi inueniatur vbi ctrxit per. l. heres in principio. Item ⁊ vbi gs soluere pmisit: põt cueniri. s. de offi. deleg. p. ⁊ g ⁊ s. eo. dilecti. quod dicit littera ista ratione cctus intellige bm q tradit expresse. j. e. titu. romana. §. cõtrahentes. c. vltimo. in decre. Innocen. quar. j. de priuile. c. volentes. ⁊ c. vltimo.

f Aut domicilij. ratione domicilij fortit gs forum: ⁊ ibi conueniri põt. s. e. dilecti. ⁊ ff. de iudi. heres absens. §.

Licet ratione ɔlicti[a] seu contractus[e] aut domicilij[f] siue rei de qua ɔtra possessorē[s] causa mouet̃: qbꝰ forꝫ regulariter quiſ ſortitur: epſve ſter apud ſedem[t] apoſtolicam conuētus nō fuerit: qꝛ tamen oium ecclaꝝ mater[u] eſt eadem ⁊ magiſtra: rite cōpelli potuit[h]: vt ibi aduerſarijs reſpōderet: niſi pro alia iuſta ⁊ neceſſaria cā veniſſet: quā ſi tūc allegaſſet: iuſ reuocandi domum ſaluum fuiſſet eidem.

De libelli oblatione.

Ex ɔcilio apud ſanctū me. Gnarus eps dixit Habetis libellum reclamationis[i] vel poſtulationis. Illi reſponderunt ſe pre manibus nullum habere libellum. Ignarꝰ epiſcopus dixit: opoꝛtet vos ſm eccleſiaſticam auctoꝛitatēꝫ reclamationem veſtram libelli ſerie declarare: eamqꝫ veſtris manibus roboꝛatam ſynodo poꝛrigere: vt tunc vobiſ canonice valeant reſponderi. Et tunc ipſi fratres libellum conſcribentes poꝛrexerūt.

Innocentius tertius.

Significātibꝰ[k]. t. ⁊. r. fribꝰ nr̃o fuit apoſtolatui declaratum: ꝙ cū int̃ ipos ex vna parte: ⁊. u. ex altera ſuper

proinde. ⁊ pōt qs habere domiciliū i pluribus locis. ſ. eo. ex parte. ⁊. ff. ad municipal. aſſumptō. §. viris prudentibꝰ. de hoc dictuꝫ eſt. s̄. de reſcrip. dilectus filius.

g Contra poſſeſſorē rōe poſſeſſionis: de q̄ quis contenditur ſoꝛtit̃ quiſ foꝛū: ⁊ coꝛā illo iudice ɔueniri dꝫ: in cuius iuriſdictione res ē. s̄. e. ſane ⁊ ēt vbi hꝫ domiciliū. ⁊. C. vbi in reꝫ actio. l. finali. ⁊. s̄. eo. ex parte. b. etiā ſi res ſit mobilis: ar. l. C. vbi in rem actio. l. vlt. ⁊. ff. de iud. quod legatur §. in autē. Quidā tñ dicūt hoc habere locū tm̄ in imobilibus.

h Cōpelli potuit. cū dñs papa ſit iudex oꝛdinarius ſingulorū: nulluꝫ foꝛi priuilegiū poterat allegare. ix. q iij. cuncta. ⁊ roma cōmunis patria ē omniū. ff. ad mūicipa. roma. ergo nl'lus declinare poteſt foꝛuꝫ eius. vnde iſte cōpellitur ibi ſuis aduerſarijs reſpondere. Nec ius reuocandi domum haberet: niſi pro alia iuſta cauſa ⁊ neceſſaria veniſſet vt dicit littera iſta: puta ſi fuiſſet vocatus a principe ꝓ publica vtilitate: in auc. ɔ ſanctiſ. epiſ. §. ſi vero epi. col. ix. vel clerici legati aut epi: tunc nō tenentur reſpōdere: niſi tunc ibi contraxiſſent. vel ſi in legatione ɔliquiſſent vel rem aliquā tūc emiſſent. reſpondere tenebūt̃ alſ daretur occaſio res alienas deferendi domū. ff. ɔ iudi. non alſ. j. reſponſo. ⁊. §. j. ⁊ l. ſequē. Itē qui cā dicendi teſtimonij ibidē vocatus eſt. vl' qui iudicādi cā ibi accerſiti ſunt. vel q cā exercēde appellatiōis illuc venerunt: vel cā reddende tutele: iſte tutele in his criminibus habent ius reuocandi domū: ſi nō ibi cōtraxerunt vbi cōueniunt̃: vt hoc totū dr̃. ff. ɔ iudi. l. ij. §. legatis. ⁊. §. ſequētibꝰ. ſed legati nō tenentur reſpondere niſi ɔ his tm̄: que tēpoꝛe legatiōis ſue cōtraxerīt: vt ibi dr̃. Itē ſi legati agant tunc tenent̃ ſe ɔfendere: ſi reconueniant̃: niſi agant pro iniuria ſibi illata: vt ea. l. § ſed ſi agant. ſiquis allegauerit talē cāꝫ: nō cōpellit̃ reſpondere: vt hic pꝫ. ⁊ hoc ē expreſſū. j. de dilatio. expoſuit. vbi q vocat̃ a principe ꝓ vtilitate romane eccle: hꝫ ius reuocandi domum.

i Gnarus. reclamatiōis. Nō ꝙ duplex ē libellus Eſt autē libellus cōuentionalis ſeu poſtulationis: q dat̃ in ciuilibus qōnibus. j. e. c. vlt. de quo hic intelligit̃. ⁊ ē libellꝰ accuſatōnis q datur in crialibꝰ actiōibus. vt. ij. q. viij. libelloꝝ ⁊. j. de accuſatio. ꝑ totuꝫ. ⁊. ij. q. j. legum. Eſt ergo libellꝰ ſcriptura i q̄ cōtinet̃ res q̄ petit̃: ⁊ cā petēdi: ⁊ nomē actoꝛis ⁊ rei: ⁊ coꝛā q̄ iudice: vt. j. e. ꝑ totū. Et ſic pꝫ: ꝙ ſēper offerēdꝰ ē libellꝰ iudici: ⁊ ꝑ ipꝫ reo: vt ipe reꝰ poſ

ſit deliberare. vt. iij. q. iij. offeratur in ſcriptis debet dari: vt hic patet ⁊ in auctentica offeratur. ⁊ infra de probationibus quoniā contra. ⁊ i pncipio litis per ꝑdictā auctēticā offerat̃. Notat̃ tñ ar. ɔ. xj. q. j. ſiqs cū clerico. Sed illud obtinet in modicis ⁊ vilibꝰ cauſis: vbi ſcriptura ñ reqrit̃. Itē. ɔ. j. de dolo. ⁊ cōtuma. ꝑut. Et illud intelligo: ꝙ libellꝰ antea datus fuerat ⁊ per talem libellum ſic oblatum iudici ⁊ poſtea reo actio annalis perpetuatur. C. qñ libellus pn. da. litis conteſta. fa. l. ij. ⁊ rē litigioſaꝫ facit ſubſecuta per executoꝛē cōuentiōe. ⁊. C. de litig. auc. litigioſa. ⁊ interrumpit ꝑſcriptōem. C. de ꝑſcrip. xxx. vel. xl. an. ſicut Sed nunquid libelli oblatio ē ɔ ſubſtātia oꝛdiniſ iudiciarij. Videt̃ ꝙ ſic: qꝛ ɔcilū iſtos fratres noluit audire: niſi primo libellum ſcriberēt. Et optimū argu. j. de ꝓba. qm̄ ɔ. ⁊ ꝑ libellū apparꝫ de modo agendi hꝫ queꝫ ſemp dꝫ foꝛmari ſnia. j. ɔ ſim. licꝫ beli. j. de accuſationi. qͥliter ⁊ qñ. ⁊ ꝑ auc. predictam offeratur. optime videtur probari. vbi dicit: litis autem cōteſtatio ɔ hoc indultū habita ꝓ nihilo ē. Et ſic vr̃: ꝙ ſit de ſubſtantia ſicut ⁊ litis conteſtātio. j. de lit. cont. c. vnico. ⁊. s̄. ɔ elec. dudū. ij. Dicūt tñ qdā ꝙ nō eſt de ſubſtantia iudiciarij oꝛdinis oblatio libelli. Et ſic pt omitti tacite: ſic ɔſueuit dici de iuramēto calūnie. Alij ɔ ꝙ ñ valet qcqd factū ē: ⁊ h̃ ꝑ iura predicta: niſi ſit vilis cā: vt dictū ē: qd melꝰ vr̃ iure cāonico. iſta n. principalia ſunt. libellus q ē principiū ⁊ fundāmētū cauſe: litis cōteſtatio: ⁊ ꝙ ſententia feratur in ſcriptis.

k Significantibꝰ. Nota ad itelligentiā iſtius. c. ⁊ ſequētis ⁊ coꝝ que circa hāc materiā dicunt̃. Aut. n. cōueñitur qs actiōe reali: puta rei vendicatiōe: vt hic: tūc exprimēda ē res q̄ petit̃ ⁊ vtrū petat̃ tota aut pars: vt peto talē fundum. ff. ɔ rei vendicati. ſi i reꝫ alſ enim reus deliberare non poſſet: vt hic dicit. nec iudex ſententiam ferre debet ſuper incerto: ar. inſtitu. ɔ actio. §. curare. ⁊. xxx. di. habuiſſe. ⁊. xj. q. iij. graue. Item duos proximos vicinos illius fundi ad minus deſignare debet. ff. de cenſi. foꝛma cenſualis. qꝛ generalitas parit obſcuritatem. ff. de iure fiſci. ita fidei. Ar. contra. ff. de rei vendica. q̄ de tota. §. incerta. ⁊. ff. cōi diuidun. ⁊ ſi non oēs. §. ſi incertuꝫ Sed contraria iſta ſpecialia ſunt circa defalcationem legatorū. Et lꝫ in caſu iſto debeat quis ſpecificare rem ⁊ ipſam deſignare: vt eſt dictum: eam tamen exprimere non tenetur in libello. cauſa eñim expreſſa eſt eo ipſo: ꝙ proponit rei vendicationē cā enim non eſt alia: niſi ipſum dñiū: cum dicit reꝫ ad ſe pertinere iure dominij: vel quaſi. ff. de excep. rei iudi. ſi mr̃. §. candē. ⁊. §. j. ⁊. ij. ⁊ melius in. l. ⁊ an cadē. §. actōes. Item ⁊ hec nota. cū agitur rei vendicatione: ꝙ ſi aliquis ſubijciat vnam cauſam in libello: ⁊ ſuccunbat: poteſt adhuc eandem rem petere ex alia cauſa: non obſtante exceptione rei iudicate. ff. de excep. rei iudi. ſi mater. §. primo ⁊ ſecundo. ⁊. l. ⁊ an eadem ⁊. C. de petitione hereditatis. hereditas. ff. ad exhibendum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

de eo.§.sepius..ff.de iudi.exa minata. Idẽ in possessorio.j.de do.iter dilectos.⁊ hoc tutius est actori Ar.cõtra.ff.de iureiu. duob⁹.§.colonus.vbi dicit:q̈ q̈ propõit vnã actiõeʒ non põt aliã proponere ꝑ eadẽ re. Sʒ illud ẽ q: ille actiões surgũt ex eadẽ cã. Si vero nullã cãm expressit: tũc totũ ius suũ i iudici

um deduxisse vr::vnð ob stabit ei exceptio rei iudicate si absoluitur reus q: actor non probauit.ff. de excep. rei iudica.l.⁊ an eadem.§.actones.⁊.j.de cã posses.cũ ecclesia. Iteʒ si fuit absolut⁹ reus:quia ipse nõ possidebat:si postea incipiat possidere:nõ obstat exceptio iterũ petẽti.ff.de excep.rei iudic.si a te.j.rñso.⁊.l.si rẽ meam ⁊.j.de exceptio.c.pe. Si autẽ agaꝑ personali actione:vt si petas.x.dari tibi:cã petẽdi exprimẽda ẽ in libello: aliter eniʒ nõ tenetur rñdere.j.c.pri. ⁊.C.de edic.diui hadri. toll.l.vlt.⁊.j.de censi.per uẽit.q: semꝑ cã ꝓcedere debet ex qua aliquid ðbetur.ff.qñ di.leg.ce.b⁹i legatum. Et si absoluitur reus nõ obstat exceptio. si idẽ postea petaꝑ ex alia cã.ff.de exceptio.rei iudica.l.⁊.an eadẽ.§.actiões ⁊.j.de cã posses.c.vlti.⁊

quadã terra corã iudicib⁹ delegatis tracti fuissent in causã oblato eis libello:illi cũ ꝑses terras hẽrent vt terra illa suꝑ qua qõ vtebaꝑ oñdereꝑ eisdẽ a iudicibus postularũt: quod cũ ipsi facere denegarent:ad nostrã audientiã ꝓuocarunt. Quocirca mandamus quatenus si ẽ ita:reuocato i statũ debitũ siqd post appellationeʒ hui⁹ i noueritis attẽtatum ⁊c.

Gregorius nonus ardi. ciuitatis noue.⁊.m.cañ.culmeñ.

Dilecti filij frẽs eccle sãcte mãie ð hispida:sua nob petitiõe mõstrarũt: q̈ cũ ꝓor ⁊ ꝯuẽtus scẽ marie ad carceres ipos suꝑ q̈dã pecũie sũma corã ꝓore scẽ trinitatis veroneñ.auc̃te apo. conuenisset ex parte ipsorum fuit excipiẽdo propositum: q̈ cum dicti

idẽ ẽ quãtũ ad hoc qð i rei vendicatiõe assignata.n.vna cã petẽdi i libello siue actõ sit ꝑsonal' siue realis: ñ obstat rei iudicate exceptõ:si agat ex alia cã:vt dicũt ꝓdcã iura. In vniuersalib⁹ iudicijs ñ ẽ necesse exꝑmẽ siue ðsignare singulas res:ß uffic dicẽ peto talẽ hẽditatẽ:q: sũ heres.ff.ð petitõ. here.l. sij.⁊.l.si quo tꝑe.ff.si ꝑs hẽditatis petatur.l.j.§.vlt.⁊ sic potest snia proferri:cõdẽno te vt restituas hereditatẽ:que fuit talis Itẽ peto eccliam cũ ꝑtinentijs suis.j.de resti.spol.cũ ad sedeʒ ⁊.j.de ꝓba.lʒ.⁊.j.de do.inter dilectos. In generalibus võ iudicijs.i.tutell.nego.gest.ꝓ socio ⁊ consimilibus sufficit exprimere cãm vel factũ sic:peto rõem de administratione quam gessisti:nec exigiꝑ expressio aliquarũ rerũ.C.de iudi.lʒ. Item nota q̈ libell⁹ põt mutari ⁊ emẽdari ⁊ corrigi sicut placet vsqʒ ad litis cõtesta.ij.q.viij.libelloruʒ.⁊.C.de eden.l.iij.⁊ post litis contestationẽ nõ põt mutari nec aliqd addere vel minuere.ff.de iudi.non põt.⁊.ff.ð excep.rei iudi.egi.⁊.l.cũ queritur.⁊ sic noua interpellatiõe op⁹ ẽ:vt dicit lex illa:nõ põt. Et si mutauerit actiõem vel addiderit:hẽre dʒ nouas iducias ad deliberandum:nisi ex primo libello potuit esse instructus: ⁊ hoc licet sine preiudicio aduersarij:vt.s.ei teneatur ad interesse totiẽs variãdo.ff.ð iterro.act.ð etate.§.vl.ar.ff.ð edẽ.vbi §.is aũt.⁊.ff.ð iudi.eũ quẽ tenere.ꝑꝑ leuẽ ⁊ minimã additionẽ:nõ dʒ hẽre nouas iducias.j.ð dilatio.lre. Illud ꝓterea sciẽs q̈ si reus sit iam cõuẽtus edita sibi actõe ꝑ iudicẽ vel executorẽ reo postulãte:necesse hʒ ꝑficere litẽ actor.C.quomõ ⁊ qñ iudex.auc.q semel. Si vero nõ sit re⁹ predicto modo conuentus:licitũ est ei desistere:q: nemo inuitus agẽ cõpelliꝑ.C.

vt nemo.inui.agere.l.vna. Quod autẽ dictũ ẽ q̈ actõ põt mutari:ß locũ hʒ in his:i qb⁹ vna nõ tolliꝑ ꝑ electionẽ alteri⁹.ß si vna tolliꝑ ꝑ electiõeʒ alteri⁹:tc̃ ñ ꝑt mutari qð obtiet i casib⁹.s.in sequẽti cõcordã.C.ð furt.l.j.⁊.C.si ser.mãumis.e.l.vna.⁊.C.ð codicill.l.vl.⁊.ff.ð tribut.qð in herediuatẽ.§.eligẽ.⁊.C de pac.iter empto. ⁊ vendi.l.cõmissorie.ff.de le.ij.cum filius.§.varijs. Et q̈ dixi q̈ actiõ põt mutari:nõ intelligas:q̈ ab ea in totum recedi possit ß necesse hʒ accusator cã cum noua actiõe vsqʒ ad finẽ perducere.C.qñ ⁊ quando iu.auc. qui semel sic intelligũt doctores legũ illam auc.

prior ⁊ conuentus nollent ex primẽ in porrecto libello ꝯuẽtionali[a]:q̈re[b] sibi dicta pecũia ðbereꝑ:suꝑ hoc minie rñdeꝑ tenebãꝑ:⁊ q: dictus iudex exceptionẽ h⁹i admittere denegabat:nostram audientiã appellauerunt:ideoqʒ mãdam⁹ quatenus si est ita reuocato in irritum:⁊ cetera.

De mutuis petitionibus.

Alexãder tertius episcopo ⁊ abbati de spongia.

X litteris:⁊ infra.

Quoniaʒ rationis ordo exigit:vt plebanus ⁊ clerici mariceñ.abbati ⁊ frib⁹ mariceñ monasterij de his q̃ aduersus eos proponũt debeãt in vestra presentia respondere[c]: cũ sibi ex ipsis corã vobis a sede apostolica delegatis: iusticiam

a Dilecti.cõuẽtiõali.qd sit libellus cõuentionalis:dictũ est.s.e c.j.

b Quare sibi.ß manifeste patet q̈ in personali actione teneꝑ qs exprimere cãm petitionis:de hoc dictũ est.s.c.pri.

c è X litteris rñdere. Nõ qualiter ðbeat fieri reconuẽntio corã iudice delegato:prout hic satis colligitur:ꝓposita.n.petitõe actoris ⁊ reus actorẽ si vult reconuenire añ litis ꝯtes.suam porrigat ⁊ petitõeʒ:⁊ ita ðliberatõe suꝑ vtraqʒ petitiõe hĩcinde habita:dʒ fieri cõtestatio litis suꝑ petitione actoris ꝓmo:⁊ icõtinẽti suꝑ petitiõe rei respõdẽ dʒ actor ⁊ postmodũ iudx vicisim audiat vtrãqʒ cãʒ ⁊ vna snia ꝑminare dʒ cãs:⁊ hoc totũ pʒ hic.⁊.i.ð ordi.cog.cũ dilect⁹.⁊ si actor nollet reo rñdere: iudex dʒ ei iusticiã denegare:nec audire ipsum suꝑ cã sua vt.j.ð iura.calũ.imꝑatorũ.⁊.c.vl.§.pena.⁊.ff.de procu.mutus.§.pena.⁊.C.de cõpen.neqʒ scriptura.⁊.ff.ð var.⁊ extraor.cog.l.j.§.vl.in fi.⁊ si iudex hoc neglexerit ⁊ ꝓcederet i ꝓposita qõne nõ tenet factũ eius.vel ẽ potius appellandũ ab ipso.ff.que sen.si ap.re.l.j.§.vlt.i fi. Si võ re⁹ differat suã petitiõeʒ porrigẽ p⁹ litis ꝯtestatõnẽ:ñ vr q̈ sit audiẽd⁹.C.ð sẽ.⁊ iterlo.o.iudi.auc.⁊ ꝯñter vbi dic:⁊ ꝯsequẽter ego pulsat⁹ reus ab aliq̈ si vicisim ⁊ ipsum lite pulsare velim:statiʒ quidẽ h nõ licʒ nisi apud eundẽ iudicẽ. Et sic videꝑ: q̈ statim ðbeat ipsuʒ recõuenire. Et idẽ videꝑ expresse in auctẽticorũ corpore de executoribus.§.sancimus.coll.viij. vbi dicitur.si re⁹ vult recõuẽire actorẽ:mox ab initio apud eũdẽ iudicẽ recõuẽiat ipsũ:ß nõ apud aliũ:nisi lite finita poterit illũ cõuenire. Et qdã dñi legũ intelligũt illud statiʒ vsqʒ ad sniam:qdam tñ vsqʒ ad peritur aʒ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

testiū. Hodie ista diuersitas ꝺterminaᷣ p decr. ino. iiij. in ꝯci. lugduñ. ꝺ rescrip. dispēdia. §. re⁹ q̄q3 vbi dicit expresse ꝙ re⁹ pōt actorē suū recōueīre corā eodē iudice durāte iudicio: ꝛ si tē corā alio ip3 traheret ꝓcessus null⁹ eēt: ꝛ in expēsis ꝯdēnabiᷣ. ꝛ ꝙ dicit durāte iudicio: itelligo q̄uisq3 renūciatū ē ꝛ ꝯclusū in cā: q2 tūc tm̄ dr̄ iudiciu3 dū negociū discutiᷣ. j. ꝺ vb. sig. for⁹. ar. ad h̄. C. de compēsa. l. vl. Itē ē ar. ex h̄ loco: ꝙ frustra petit debitū: q qꝺ deb3 nō impedit. iij. q. viij cui⁹ in agēdo ꝛ. xxij. q. vj. nil ini gus. xcv. di. esto sb iect⁹. ꝛ. j. ꝺ iureiu. ꝑuenit. ij. ꝛ. j. ꝺ vsu. q2 frustra. ꝛ eade3 lege conueniᷣ qs q̄ ius sibi tribui postulat. C. de rei vē. ratas. ꝛ in auc. de sanc. epis. §. reuerē dissimi. col. ix. ꝛ. j. de ap. an sit. ar. cōtra. xxiij. q. v. ñ vos ꝛ. xvi. q. vij. siquis ꝺincepſ. ꝛ. xxiij. di. i noīe domini. circa fi. ꝛ. j. ꝺ here. ex cōicam⁹. §. credētes. ꝛ. C. ꝺ cōpen. l. vl. sed istud vltimū spale in deposito

a ¶ Actione. i. petitiōe q2 ꝓm canones nemo tenetur ponere actionē de hoc dictū est. s̄. de iudi. dilecti.

b ¶ Responsione facta. Hic patet qualiter litis contestatio fiat ꝺ qua dicetur. j. ti. prox.

c ¶ Incōtinēti. Istud incōtinenti intelligendū est nullo actu medio interposito: ꝛ ē simile illi mox qꝺ tu habes. s̄. de elec. q2 propter. ibi habes multas intꝑretationes ꝺ huiusmodi dictionibus: istud icōtinēti itellige durāte iudicio. vt diciᷣ in prima notula in fi.

d ¶ Sup questiōib⁹. idē est ac si actor ageret possessorio: ꝛ reus vellet recōuenire actorē super alia spoliatōne: secus si actor ageret possessorio: ꝛ reus vellet cōuenire eū petitorio: q2 questio spoliationis ꝓuilegiata ē vt primo expediaᷣ. j. ꝺ or. cog. sup spoliatione. s3 si pma sit petitoria: reus sup spoliatione bn̄ potest recōuenire actorē in modū actionis. j. de or. cog. cu3 dilectus. Sic nota ꝙ per reconuentionē fit iudex q alᷣs iurisditiōe3 nō h3 in recōueniente quantū ad illā causā recōuentionis siue sit ordinarius siue delegatus: cū cā recōuentionis delegato non est cōmissa: vt hic habes. ꝛ. s̄. ꝺ offi. deleg. prudentiā. i fi. ꝛ iudex laicus ordinarius h3 iurisditionē per reconuentionē: puta cum clericus cōuenit laicū coram laico iudice: tunc clericus teneᷣ respondere laico corā eodem iudice: nisi sit causa que coram iudice ecclesiastico sit tractanda: de quib⁹ dictu3 est. s̄. de foro compe. ex tenore. ꝛ. c. ꝓcedenti. neq3 i criminibus locū h3 recōuentio. de h̄ dixi. s̄. de iudi. ac si clerici.

postulāt exhiberi: mandam⁹ quaten⁹ actiōe[a] plebani ꝛ clicoꝝ ꝓposita ꝛ rñsione facta[b] monitione pmissa cōpellatis eosdē memoratis abbati ꝛ fratrib⁹ incōtinēti[c] corā vobis super suis qōnib⁹[d] rñdere: ꝛ vicissim postmodū rōnes partiu3 audiētes ꝯcordia[e] vel iudicio vtriusq3 negociū terminetis.

Celesti. iij. rotho. decano.

Prudentiam. ꝛ. j. Sane ꝯsuluisti nos: vtrū cum causa appellatio. remo. ꝯmittitur: ꝛ reus corā eodē iudice actorē recōuenerit: ꝛ actor super recōuentiōe appellatiōis obstaculum interponit: an sit h⁹i appellatiōi deferendu3. Nos vero ita sentim⁹. ꝙ cu3 actoris ꝛ rei eadē sit ꝯditio[f] ꝛ vno eodēq3 iure circa appellationis remediū debeat vtrq3 cēseri sicut ꝯsiderat actor: vt sibi iuxta mādatōis rescriptū iusticia fiat appellatiōe remota eodē mō recōueniēti debeat in sua iusticia respondere.

De litis contestatione.

Greg. ix. ab. sci io. in vineis. Lim inter epm nouien. ex pte vna: ꝛ capl'3 ecclie sancti qntini ex altera super qbusda3 iniurijs ꝛ excōicationū sententijs ꝛ qbusdā alijs articlis orta fuit mā qōnis: ꝛ infra. Judices factis qbusdā positionib⁹ ꝛ rñsiōib⁹ ad easdē: auditis etiā q̄ ptes voluerūt ꝓponere coram eis cā3 eandē ad examē ap. remiserūt. Procuratorib⁹ igitur partiū propṫ hoc in nostra p̄sentia constitutis: quāuis positiones ꝛ rñsiones[h] hincinde

c ¶ Cōcordia est hic ar. ꝙ iudex pmo si pōt d3 partes reducere ad ꝯcordiā. ar. ad idē. v. q. ij. si primates. vbi de h̄. ꝛ. xxiij. q. viij. siquis membroꝝ. ꝛ est si. ff. de vsufruc. equissimu3. ꝛ. j. ꝺ simo. querelam. ꝛ. s̄. de transac. c. vlti. vbi de hoc.

f Prudentia3. sit cōditio: quia in iudicijs non d3 esse ꝑsonaꝝ acceptio. s̄. de iudi. nouit. et iiij. q. iiij. c. ij. ꝛ nō d3 actori licere qꝺ reo non ꝑmittiᷣ. ff. de reg. iu. nō d3. et ita si remota ē appellatio quo ad agentē: ꝛ eodem mō q̄ ad recōuenientem q2 eodē iure qꝺ qs i alīū statuit: ipse debet vti. ff. qꝺ qsq3 iur. in alteꝝ. l. j. ij. ꝛ. iij. ꝛ. s̄. de ꝯsti. cu3 oēs. Et hodie nō videᷣ habē locum qꝺ hic diciᷣ de appellatione: q2 ipso iuᷣ remota est appellatio in q̄libet qōne. j. de ap. vt debitus. ꝛ. c. pastoral'. in prin.

g ¶ Eode3 mō. i. ꝓm eandem formā qua procedit iudex in principali ꝛ in reconuentione3: ꝛ parem ptātem h3 iudex quo ad oīa in vtraq3 qōne: ꝛ sic est ar. ꝙ iudex eandē h3 auctem i prorogata iurisditione: sicut ꝛ in delegata de hoc dictū ē. s̄. ꝺ of. del. p. ꝛ. §. Remotio enim appellationis repetita itelligitur i recōuentione. si. xxxij. q. vij. apostolus. sicut cū aliquid reliquiᷣ ab herede intelligitur repetitum ꝛ a substituto. C. ad trebel. l. nō iustā. et. ff. de leg. ij. debitor. §. j. et. ff. de verb. ob. titia. §. j. S3 pone ꝙ actor super vna re im̄ litteras impetrauit: nūqd reus potest illū reconuenire super pluribus. Videtur ꝙ non ar. ff. de iurisd. om. iu. si idem. §. quod ꝛ si. et ar. huius littere. Sed cōtra credo. ar. s̄. c. proxi. ibi suis questionibus. Ite3 retenta hac eadem positione reus reconnenit actore3 sup pluribus vel super vno tm̄ et sic actor efficitur. Nunquid actor q̄si reconueniens potest agere contra reum super alia re que i litteris expressa non fuit. ar. ff. de excep. l. ij. §. illud. Non credo ꝙ hoc possit: quia reconuentio non intelligitur nisi quātum ad illum qui primo conuenitur. Item arg. cōtra. C. de legib⁹ quod fauore non est cōtra. quia illud intelligitur cum princeps suo motu in fauorē aliqꝺ ius concedit: puta minorib⁹ vel eclesijs: quod dicit: hic intelligitur quādo aliquis impetrauit illud ius: et papa ad instātia3 petētis illꝺ cōcessit: vñ ipe d3 vti eodē. ff. qꝺ qsq3 iuris. l. j. et. s̄. ꝺ cōsti. cū oēs. S3 hodie vt dixi ius cōe est quantum ad omnes. j. de ap. vt debitus.

h Lim inf. et rñsiones. sic. s̄. ꝺ elec. dudū. ij. S3 vr̄ ꝙ istud sufficeret: q2 positiōes super ipso facto sūt. vñ satis intelligitur lit̄ ꝯtestatio fieri per positiōes et responsiones. Sed non verū quia litis cōtestatio est exordium litis: siue principium cause apellatur. s̄. de of. del. sup questionum. §. j. et. ij. et res ꝺducta i iudiciū nō videtur per simplicē petitiōe3 vel per editiōe3 actionis. C. e. titu. l.

vna. et vbi principiū deest: nihil superedificari pōt. j. q. j. cū paul⁹ et .j. de presby. nō bap. veniēs. et cuiuscūq rei principium potissima pars est. ff. de ori. iu. l. j. et licet contestatio litis sit principiū. tñ necesse est libellū precedere vel porrigi: sup quē litis contestatio fiat: vt di ctu3 ē. s. de libel. obl. c. j. Est aūt liti contestatio negocij principalis hincinde apud iudicem facta narratio et subsecuta rñsio. vt hic siue negādo siue confitēdo. de hoc nō. s. de elec. dudu3. qd est ita intelligēdū: vt fiat aio procedēdi in cā: et ea intētione directe ex proposito. Unde si aliqs proponat factū corā iudice nō ea mēte: vt litē contestet vel rñdeat saluo iure suo et sine preiudicio: nō erit. ppterea liti contestatio facta: cū hec fiant nō ad iudicis interrogationē3 ex motu ppo. Litis contestatio fieri d3 interrogā e iudice actore proponēte suā actionē et reo rñdente ad interrogationē iudici: vt mos ē fieri ar. C. e. l. vna. i fi. j. s. de. do. et contu. put hic p3: q2 non erit facta li. conte. cum factū pponit cū protestatione et sine preiudicio. ar. op. ff. qbus mo. pig. vel hypo. soluitur si debitor. §. in vēditione. et ar. s. de elec. cumana vbi dicit de protestatione: vbi ergo litis contestatio nō pcedit: nil valet qd agit vt hic. et. j. ti. pri. p totū. Et pōt ratio assignari: quare per positiones et responsiones ad eas nō fit litis contestatio: q enim pōit aliqd dictū vel factū nihil petit ab aduersario: nec etiā ondit se p hoc velle agē: et ita nō posset p hoc fieri snīa cōdēnationis vel absolutionis cū nihil petitū sit p positionē: sed ondit: aliqd eē factū vel dictū seu pmissū et snīa semp ferēda ē b3 modū agēdi. j. de accu. qualiter et qñ. ad fi. et. j. de simo. licet heli. et cōdēnatio nō ē facienda: nisi ad hoc sit actū. j. de or. cog. cum dilect⁹ ad fi. Et hoc etiā pbat q2 interrogationes et rñsiones aliqñ fiūt ante liti contestationē. ff. de inter. ac. qsi p totū. de qb⁹ quidē notat. j. de iura. calū. c. pe. in glo. q̄ incipit: oia q. et p illas interrogationes et rñsiones nulla fieret cōdēnatio et absolutio: nisi fieret postea litis contestatio sup petitione actoris. Et ita p3: q vbi fiunt tm̄ positiones et rñsiones: nulla petitione pmissa: vel nulla litis contestatione facta nullus est pcessus. vt. s. de elec. dudū. et hic. Sed quid si petitio oblata fuit: et in actis redacta: sed contestatio litis non fuit facta: sed positiones et rñsiones facte fuerūt. idem credo. s. q pcessus nō valeat: q2 litis cōtestatio non est fcā. b

a Hoc. reciperet. et etiā donationē3 ppter nuptias: nā sicut ppter adulteriū vxoris vir lucrat dote3: ita mulier ppter adulteriū viri lucrat donatōem ppter nuptias. C. de repud. consensu. §. si vo. q2 vir et mulier nō ad imparia iudicant. xxxij. q. j. siqs vxorē. si tñ filij extent ex eo2 matrimonio: tūc dos siue donatio spectet ad filios. in auc. vt li. mariti et auie. §. si de adulterio. col. viij.

b Noluit respōdē. licet agat hic de crīe q2 tamē nō agit crīalit: pōt interuenire pcurator et respōdē et agere. s. de pcu. tue.

c Aduocatus. si aliqs vocat ad iudiciū: et dicat se non hēre aduocatū dād ē sibi inducie ad qrēdū aduocatū. ff. ex q. cau ma. l. ab hostib⁹. §. sed qd simpliciter. et. l. ait ptor. §. vlti. et ar. ad idē. C. de iudi. pperādū. §. pe. ff. de postul. l. j. §. ait ptor. et ex cā ēt medio tpe dāde sūt inducie ppter absentiā aduocati: si iusta de cā eēt ipedit⁹: cū nimis esset difficile et graue aliū qrere aduocatū. q merita cause nō nouit: et sic eodem mō p alio induci as obtineret: vt instrueret: sed si maliciose petant: ñ sūt dāde: ar. j. de do. et contu. put. p⁹ snīam nō h3 locū: si diceret ñ habui aduocatū tpe snīe. C. de postul. velamto. et iō ppt hoc non retractabit snīa: est tñ spāle in cā fisci vt non valeat snīa lata contra fiscū aduocato ei⁹ absente. ff de iure fisci si fisc⁹ C. de aduoca. fisci l. vlti.

d Suspectum. Hic est vn⁹ casus vbi spoliato viro vxor non restituit s. cū timet de seuitia viri. j. de resti. spo. ex trāsmissa. et c. lras. in fi. et xxxij q. j de hñdicto. Itē si incōtinēti pbet ipedimētū saltē i gradu indispēsabili: in q̄ casu nō d3 fieri restitutio j. de resti. spo. lras. Itē si publice fornicat. j. de diuor. significasti. Itē si v'rgo fuerit et timeat corrūpi. j. de spō. cū locū. et ar. de resti. spo. ex trāsmissa. et c. ex pte. Itē et si nō vult hitare cū viro sine cōtumelia creatoris: dnegatur ei restitutio. q̄uis iniuste fuerit spoliata. j. de diuor. gaudem⁹. §. q aūt. ast viro faciēda ē restitutio an pncipalis cause igressū. j. de resti. spo. ex cōqstiōe. pstita pmo sufficiēti et idonea cautiōe de ipunitate psone. j. de resti. spo. ex trāsmissa. et c. lras. et xxxij. q. j de hñdicto. nisi tāta esset viri austeritas q nō auderet se viro cōmittere: tūc nullo modo d3 restitui. vt j. c. lras. in fi.

e Seruet. Hō q plura sūt spālia i causis mrimōialibus: q2 vbi agit de federe mrimoniali: pōt agi contra contumacē lite nō conte. ad diffinitiuā sniam. j. c. qm̄. §. porro Itē q2 minor pōt eē in cā ēt pcuratorē. j. de rest. spo. ex parte. Itē confessio contra matrimoniū nō piudicat. j. de co g cogn. con. vro. sue. super eo. Itē q2 pater et mat pñt testificari tā in cōiūgendo qz in disiungēdo mrimoio: j. qui matrimo. accu. pos. videt. Itē q2 snīa lata contra matrimoniū ad separationē eo2 q iam coniūcti erāt non transit in rem iudicatā. j. de senten. et re iudi. lator. et c. consanguinei. Item nec transactio siue compositio potest in matrimonio interuenire. s. de transac. c. vlti. Item nec arbitrium. s. de resti. in inte. causa. in fi. Itē nec pena locum habet. ff. de vbo. ob. titia. et C. de spō. l. vlt. et. j. de spon. gemma.

f Coniugij. Uerbu3 istud coniugij. improprie ponit q2 ppter adulteriū ipsū coniugiū nō dissoluit: immo manent coniuges ēt sepati. xxxij. q. vij. c. j. et ij. Et ideo

sup pluribus articulis facte fuerūt corā iudicibus memoratis: q2 tamē litis contestationē3 nō inuenim⁹ esse factā. cum nō p positiones et respōsiōes ad eas: sed p positionē in iure pposita et respōsiōe3 secuta3 contestatio litis fiat: pcessū ipor3 de fratr3 nro2 cōsilio irritū duximus nunciandum.

Ut lite nō contestata nō pcedatur ad testiū receptionem vel ad sententiam diffinitiuam.

Innocentius tertius abbati sancti proculi et L. canonico bononiensi.

[a] Hoc deus: et infra Cum causa que inter R. et B. vxorem eius vertitur auctoritate apostolica vobis commissa fuisset: tādē procurator eiusde3 R. libello vxoris: quo virum ad separationem thori et vt dotem reciperet de adulterio accusabat noluit rñdē[b] donec aduocat⁹ ei⁹ veniret inducias postulando: qui cum h⁹i inducias sepe petēdo vobis illuder videret: tandem ad psentia3 vestram accedens dixit se respondere paratum. Sed die statuto cū crederetur responsurus libello restitutionē vxoris primo fieri postulauit: ne secus fieret appellando. Uerum quia dicebat mulier seuiru3 hēre suspectū[d]: et inde p

vt lite non cotestata non procedat ad testium receptio. vel ad sniaz diffinitiuã

expone coniugij.i.cõiugũ:ꝙ ꝓpter adulteriũ sepãr ab iuicẽ quo ad mutuã seruitutẽ: tñ vinculo matrimoij: nihilominus pdurãte:⁊ hoc pz:qꝛ lz sic absoluat ille q nõ peccauit a seruitute alterius:q adulteriũ ꝯmisit:co trahere tñ nõ põt.xxxiij.q.i.dixit dñs.⁊ si ꝯhẽt:ꝯpelle retur redire ad ꝓ maz.j.de diuoꝛ.ex litteris.

loquitur hic:puta qꝛ scit eius contumaciaz ⁊ ratam habet eã eo ipo ꝙ non purgat ipam:vnde i eo casu põt dominus excõi cari.Si vero dominus ignorat eius contumaciam:nec eam ratam hz:ipe pcurator punit de dolo suo:⁊ non dominus:⁊ sic loquitur.ff.siqs ius di.l.i.§.siqs pcurator.⁊ alia iura ad h i ducta:qꝛ iniquũ est ali quem alteri⁹ odio pgra uari.C.de iof.testa.siqs suo versus fi.⁊ pctã su os debẽt tenere auctõres j.b is que fi.a ma..par. ca.quesiuit.⁊.§.d pc.sa cimus.als ergo dñs non est excõicandus ignorãs culpã ⁊ dolũ sui pcura toris:vel cum eã scit statĩ eã purgat:⁊ hoc est no tabile circa ea que facit i iudicio ɓm formã man dati bene fit ꝑiudicium dño p cõcessionem pcu ratoris seu p factũ illius vt dicunt iura pmo idu cta:dũmodo nõ egredi atur formã mãdati:alr nõ obesset dño:si cũ pmuz scit ꝯdicat.s.de of. dele. cum olim.Sz qd si pro pter ꝯtumaciã pcurato ris tm dñs excõicet a iu dice dño ignorãte ꝯtũa ciam pcuratoris.nec eaz

g Ad diffiniti uã sniam.Hic pzi ꝙ i ciuilib⁹ causis nũqz ẽ ferẽda snia lite.nõ ꝯtestat.ar. j.de do.⁊ ꝯtu.pvt ⁊.C.quõ ⁊ qñ.iud. l.ꝯsentaneũ i fi.⁊ j.e.ti.p totum.⁊ in auc.de exhi.reis. §.si vo.coll.v.siue i criminali ciuilis mota:vt hic.Hu. ꝯdixit:qꝛ testes pos sũt recipi ⁊ senten tia fieri:⁊ i crial. dũmodo de cã liq at vel liquere pos sit siue cã sit cria lis siue ciuil.De hac tñ materia tra dit.iij.q.ix.i sũma j.de do.⁊ ꝯtu.vita tis.Et nõ.ꝙ domi nus papa p totũ ti.istum fuit i opi.Jo. q dixit:ꝙ lite nõ ꝯtestata nõ sũt recipiẽdi testes.Mar.ꝯ cũ hug.⁊ domi n⁹ papa qñqz sequit opi.mar.j.d test.⁊.rainutius.⁊.c. rainaldus:vbi tractat de duabus quartis ddulcẽdis.

curator nec d mulieris impu nitate cauere nec vestro se cu rasset postmodum conspectui ꝑsentare:vos testes mulieris recipere studuistis:⁊ ifra.Cõ sultationi vestre taliter respõ demus:ꝙ,licet ordo iudiciari us in alijs controuersijs sit ser uandus ⁊ in matrimonialib⁹ causis non vsqz quaqz seruet[e] qꝛ tamen in presenti negocio non est actuz de federe matri monij:sed d crimine adulterij per quod[f] ad separationem coniugij[f] non ad coniunctio nem intenditur:quia lite non contestata testes fuerunt re ceptis:⁊ attestationes etiaz pu blicate:siue deferendum siue non deferendum appellatio

ni,fuisset:non est ad diffiniti uam sententiam[g] proceden dum.Potuit tamen prefatus r.propter suam contumaciaz vel etiam procuratoris[h] si sci ens non purgauerit eãdem: excomunicationis sententia innodari.

Idem hierosolymitano pa triarche ⁊ archiepiscopo cas sesi.

Accedens:⁊ ifra.Cum in iudicium,delegato rum presentia archiepisco pus tirenensis restitutionis beneficium postularet:ple banus sancti marci de vene tijs,contra quem agebat ni hil ad obiecta rñspõdit sed ad nostrã audiẽtiam appellauit

b Procuratoris.Ex h euidẽt apparet qñ dñs puniẽ d⁹ sit.Est g dñs puniẽd⁹:qñ ipe ꝯtumax fuit.Itez ꝑ pr ꝯtumaciã sui pcuratoris eo sciẽte:⁊ eã nõ purgãte:qꝛ tũc itelligit ratã hre ꝯtumaciã sui pcuratoris:vñ põt excõicari:aut als puniri:qꝛ alienã culpã fecit priã p ꝯ sẽsũ:⁊ ita punit dñs ꝓpt factũ pcuratõis.siue ei⁹ ꝯtuma ciã:ar.j.d ap.sepe ꝯtigit:⁊.ij.q.vi.§.biduũ ver.si adue s⁹.nã factũ pcuratoris nocet dño.s.d i iteg.rsti.cũ vẽi sẽt.⁊ cõfessio pcuratoris nocet dño.j.d re iudi.sbõta.ẽt ignorãti:vt ibi ⁊ dolus pcuratõis nocet dño.ff.d tribu. pcuratõis.⁊.C.d exact.⁊ trãsmili.ã.l.i exactõe.li.xij.⁊ ꝙ factũ pcuratoris dño ꝑiudicet:hẽs.j.d cã pos.⁊ ꝓpe cũ oli.⁊ gñalr factũ pcuratõis dño ꝑiudicat:nisi exce dat fines mãdati s.d of.dle.cũ oli.C.d pcu.si pcura tor.⁊ sibi iputet q malũ pcuratorẽ eligit.ff.d mino.cũ mãdato.nã cũ psit dño factũ pcuratoris:ẽt si iiuste ob tinuit.ff.d pcu.q ꝓpo.§.vt i ceteris.sic et ei dz nocere. Sz ꝯ vr:ꝙ ꝯtumacia pcuratõis nõ dz nocer dño.ff.si qs ius.di.nõ ob.l.i.§.si pcuratõ.⁊ expsse tradit:ꝙ tm p curatõ cõueniẽd⁹ ẽ:nõ dñs.ff.mã.si mãdato nõ expssis set i pn.Itẽ ignorãtij dñi cõditio p pcuratorem deteri or fieri non dz.s.d pcur.ignorãtis.nec tñ scia eius dño ignorãti nocet.ff.d lib.cã i suo nec dlictũ eius i auc.de ec.ti.§.siqs i sua domo.coll.ix.nec alien⁹ dolus alti no cere dz.ff.de excep.do.si pcurator.So.dicas:ꝙ pcura toris ꝯtumacia ipsi domĩno preiudicat in eo cãu i quo

ratã hñte:nunqd erit excõicatus.hoc sepe ꝯtingit.vr ꝙ nõ te neat:qꝛ hic dicit potuit excõicari ꝓpter suam ꝯtumaciã vl p curatoris ⁊ illud dicit posse fieri quod de iure fit.xxij.q.ij.fa ciat homo.Sed videt ꝙ excõicatio teneat cũ sit lata a suo iu dice siue iuste siue iniuste.xi.q.iij.snia pastoris.⁊ in culpa quo dãmodo videt q talem pcuratorem ꝯstituit q non obtẽperat iuri:⁊ aliqs p facto alterius ẽt sine culpa punit.j.de spon.nõ est.Credo ꝙ tutius sit dicere:ꝙ sit excomunicatus:licet non debuerit excõmunicari.⁊ debet absolui sine aliqua satisfa ctione ⁊ absqz grauamine:et credo ꝙ iudex tenetur ei ad in teresse.j.de sen.ex.sacro.quia illum excõmunicauit iniuste etiam non citatum.

i Accedens.appellauit.Hic nullã cãz appellãdi seu graua minis expssit.vñ nõ valet ɓm hodierna iura appellatio j.de appel.vt debit⁹.qꝛ cã semp dz expmi corã iudice.⁊ ꝓpter illã appellari.j.de ap.dilecto filio.q alr admitti nõ dz:qre ta lis appellatio nõ valet hodie hic.n.appellauit ꝓpter suspitio nẽ ⁊ appellare nõ dz h nõ dbuit.n.cãm suspitõis corã iudici bus allegare pbabilẽ:⁊ si nõ admisisset legitimã suspitionez tũc debuit dmũ appellare.j.de ap.cũ spãli tñ.j.vr:ꝙ legitima fuerit appellatio v.ex his plebanũ legitie ⁊c.Et ita ɓm antiq iura sufficiebat appellar:lz cãz nõ expmeret:vt hic vr:qꝛ pa pa talẽ appellatõem videt admittere:qꝛ illi iudices fuerunt suffraganei archiepi:sed hodie nõ teneret.Vel dic ꝙ cã sua spitiõis fuit allegata.nec admissa:vñ tenuit appellatio:⁊ itt nullum contrarium:vel quia suspitionis causa notoria erat valuit appellatio plebani q̃uis causam non expresserit:vt infra sequitur i ipa littera:secus cum causa suspitionis au etiam appellationis latens est:qꝛ tunc dz exprimi ɓm ꝙ trad tur.j.de ap.vt debitus.⁊.c.cum speciali.⁊.c.iterposita.

130

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Testes.receperũt lite ñ ɔte.ꝛ male.s.e.c.pri.ꝛ.j.e.ꝑ totũ.

b Possessionẽ.iuris.nõ aũt possessionẽ cã rei ſuande:qđ forte facere poterũt:imo sine forte ſi ɔtumax fuiſſet.j.e.c.ꝑx.ꝛ.c.qm̃.§.i alijs.sed appellatio pmiſſa videt̃ defendere ipſuȝ.plebanũ a ɔtumacia.vñ nõ tenuit ſnia excõcationis:vt iſeri us sequit̃.Quidã itelligũt hãc decre.loq in cã restitutionis i integrum iure minoꝝ.

c Perturbare.Ar.ꝙ iudex dȝ defendere iductum i possessionem.j.đ ſimo.querelam.

d Subeſſe.Hec est iuſta cã recuſatõis.ꝙ iudex ſit ſuffraganeus aduerſarij:ſicut ꝛ illa:ꝙ iudex ſit dñs aduerſarij.s.de offi.dele.cãm q̃ inter r.vbi plures caſus notãtur de recuſatione.Ideȝ videtur ſi eẽt affinis.iij.q.v.r.abſens.ꝛ.ff.de iniurijs.lex cornelia i pn.ꝛ.iiij.q.iij.§.iteȝ.l.iul.Item ſi eſt comes.ff.de of.pre.ſenatuſcõſultum.ꝛ.s.de of.dele.cũ.r.Item ꝑpter dñm tota familia põt recuſari.C.ſiqſ quacunqȝ ꝑdi.po.l.vna.ꝛ lȝ ex iſtis cauſis repellatur iudex a iudicando:non repellitur teſtis a teſtificãdo.ꝛ hec ẽ cã:q2 facili9 poſſet habere multos iudices:q̃ȝ vnum teſtem.vnde repellit̃ iudex a iudicio ꝑpter defectuȝ teſtis vt ſic erat teſtimonium i cã.j.de teſti.dilecto.

e Ac ex his Quare dicit ex his:q2 non appellauit ex plurib9 cauſis.ȝ tñ:q2 erãt ſuffraganei.p9 appellationẽ vnica videbat̃ cã appellationis eo tempore q̃ appellauit:lȝ tñ nõ expſſerit.ſ.q2 iudices duo erãt ſuffraganei:ȝ poſt appellationẽ alia cã grauaminis ſupuenit.ſ.q2 r̃cepunt teſtes lite nõ ɔte.ꝛ ꝑpter h̃ dicit ex his:q2 ex ſupuenienti grauamie ſũpſit appellatio maiorẽ firmitatẽ:ꝛ ſic ex his q̃ poſtea fuũt:ſ ſelligitur fortius valere.ſed ab initio vnica videtur:ꝛ ſic legitimam vocat appellationem:ꝛ tamen nulla cauſa fuit expreſſa.vt dictum eſt:ꝛ ita ex poſtfacto apparet legitima.j.đ frigi.ꝛ maleſi.fraternitatis.Uel dic ꝙ duo iudices recuſati fuerãt ꝛ q2 non admiſerunt recuſationem.appellatũ fuit:ꝛ ſic ẽ planũ qđ dicitur:vt ſupra dictum eſt.

f Propter.ɔtumaciam.ſi appellatio nõ fuiſſet legitima:ꝑpter ɔtumaciam debuit ꝛ potuit excõicari:vel aduerſariũ in q̃ſi poſſeſſionem iuris mittere cã rei ſeruande:vt.j.c.pri.ȝ diffinitiuã nunq̃ȝ potuit ꝑferere ſniaȝ ſuper poſſeſſione:que erat queſtio ſpoliationis:cũ lis non eſſet conteſtata.j.e.per totum:ꝛ ꝙ dicit forte:non notat dubitationẽ.ſed potius affirmationẽ.

ꝛ lȝ ſepe fuiſſet admonitus vt iuri pareret:q2 ei9 appellatio nõ tenebat:noluit tñ r̃ndẽ ã l plius vl̃ corã eis ẽt cõparere. Ipſi vero iudices cum plebanus in ſua cõtumacia perduraret:teſtes receperũt[a] ab aduerſa parte ꝑductos:ꝛ depoſitionibus redactis in ſcriptis mandauerunt eidẽ vt ad eos accederet in perſonas vel i dicta teſtium obiecturus:quod cum facere noluiſſet:in ipſuȝ excõmunicationis ſniaȝ protulerunt:poſſeſſionem[b] iuris parochialis adiudicantes archiep̃o memorato:ꝛ euȝ reſtituentes in integrum diſtrictius vetuerũt ne quis poſſeſſionem tireñ.eccleſie reſtitutaȝ preſumeret perturbare[c].Cũ igitur lis coram eiſdem iudicibus non fuerit cõteſtata:ꝛ manifeſte pateret litteras ipſas ꝑ veri ſuppreſſionẽ obtẽtas:cum manifeſtuȝ eſſet duos predictorum iudicũ:acconeñ.videlicet ꝛ bericeñ.ep̃os eidem archiep̃o tanq̃ ſuffraganeos ſuo metropolitão iure ſubeſſe[d]: ac ex[e] his plebanũ legitime appellaſſe cõſtaret:i quẽ ẽt ſi min9 legitime appellaſſȝ:ꝛ iudices ipſi licet ꝑpter ɔtumaciam[f] excõicatõnis forte potuerunt ꝑferre ſententiã non tamen debuerunt ſup ꝑncipali negocio diffinitiuã ſententiam lite nõ conteſ.ꝑferre ꝑdictas caſſauimus[g] ſnias:immo caſſas denunciauim9 ꝛ inanes.Unde tireñ.archiepiſcopo dedimus in mãdatis:vt eccleſie ſancti marci inſtrumẽta reſtituat:ꝛ etiam vniuerſa[h] q̃ huiuſmodi occaſione ſententie ꝑ ſe vel ꝑ alios occupauit.

Idem ep̃o brixicñ.

Ue fraternitatis deuotio:et infra. Conſultationi tue duximus reſpondendum:ꝙ ſi reus lite non conteſtata abſentauerit ſe contumaciter: taliſq̃ȝ cauſa ſit:ꝙ actor poſſit in petitarum rerum poſſeſſionem induci eſt in eadem cauſa cuſtodie inducendus. Quod ſi cauſa

g Caſſauim9.i.caſſam denũciauimus.Hoc ideo ita exponit:q2 ꝑprie dicitur caſſari ſententia vbi tenet:ſed cum ſentẽtia nulla eſt vt hec ſententia non debet caſſari:q2 quod non eſt caſſari non debet:ſed debet denũciari nulla ſicut ſit ſnia excõicationis.j.de ſen.ex.ꝑ tuas.ꝛ.s.de of.dele.cum contingat.et hic due fuerũt ſẽtentie.ſ.excõicationis i plebanum:ꝛ alias ſuper reſtitutione poſſeſſionis iuris parochialis.

h Uniuerſa.gaſi ꝑncipale non tenuit:nec illud qđ ex eo noſcitur eſſe ſecutum.j.de ſi.iſtru inter dilectos §.cũ igitur in ſi.ꝛ C.de legi.non dubium.cum ſuis cõcor.omnia ergo ſt reſtituẽda q̃ occaſione ipſius ſentẽtie habuit. Sicut cum r̃ſtituitur minor.aduerſus ſententiaȝ:pignora ꝑſtita debent reſtitui.ff.đ mino.ſi ex cauſa.§.i.ꝛ cuȝ retractatur ſentẽtia omnia debent reſtitui in ꝑſtinũ ſtatũ vt hic:ꝛ ex vtraq̃ȝ parte fieri debȝ reſtitutio.C.de re pu.l.vna.ff.đ mino.qđ ſi minor.§.reſtitutio.ꝛ.s.đ i integ.reſti.c.i.

i Ue fraternitatis contumaciter.pluribus modis v̄r qs ɔtumax.j.e.qm̃.§.i.ꝛ.xi.q.iij.certũ.ff.de re iudi.ɔtumacia.

k Poſſeſſionẽ.l.q̃ſi poſſeſſionẽ.j.đ cã.poſ.cũ eccleſia

l Inducẽdus.nõ tñ iudex multũ dȝ feſtinare ad decernẽdũ h9i miſſionẽ i poſſeſionẽ:als fieret reſtitutio ɔ eã.ar.ff.de damn.iſec.ſi finita.§.ſi forte:q2 ẽt ſnia diffinitiua reuocat̃ iuſta de cã.j.de re iudi.cũ bertold9.ꝛ dȝ ſumarii negociũ ꝑſcrutari añ miſſionẽ.Ar.C.vbi i rẽ ac.l.ij.ꝛ.j.e.qm̃.§.pe.An iſte ſic miſſus ſit cuſtos tñ vl̃ ver9 poſſeſſor:dr̃.j.de do.ꝛ ɔtu.ɔtingit.Nota tñ ꝙ gnq̃ȝ auxilia ꝑdita ſũt ɔ illos:q nõ admittũt actorẽ i poſſeſſionẽ ſm mandatũ iudicis.Primũ q2 puniunt̃ i expẽſis.j.e.qm̃.§.i alijs ꝛ.j.de ſequeſtra.ad hoc.Scđȝ ẽ q2 eo nõ obſtante:ꝙ nõ poſſidet:verus efficitur poſſeſſor anno elapſo.j.de do.ꝛ ɔtu ɔtingit.ff.de bo.auc.iu.poſ.q̃ȝuis.Tertiũ ẽ:q2 põt excõicari:vt hic:ꝛ.j.e.qm̃ §.vlt.Quartũ q2 põt conuenire.aduerſariũ q̃ȝti ſua iſt ẽ poſſeſſionẽ nõ habuiſſe.ff.vti poſ.l.ſi.duo.§.vl.ꝛ.ff ne viſſi.ei q in poſ.mi.l.i.in pn.Quintuȝ quia manu

vt lite n̄ co. n̄ pro. ad re. l ad snīaz diffinitiuā

militari eijci pōt. ff. ne vis fiat ei q in pos. siquis missā ff. de rei ven. qui restituere.

a In possessionē nequeat. puta si cā esset crimialis siue ciuilis siue crimialis agat vl' mrīmoīalr. s. qñ agit ad sepationē mrīmonij ↄtumax ē excōicād⁹. s. e. c. j. in fi. ꝛ. xj. q. iij. rurs⁹. ꝛ. c. qcunqꝫ ꝛ hic.

b Accedens. li nea ↄsāgui nitatis q̄ ē sufficiēs cā recusatiōis. j. ꝺ ap. postrēo. idē eēt si eēt affinis. iij. q. ix. absēsde h̄ dixi s. e. c. accedēs. ꝛ. s. de of. del. cām. q̄

c Eius. s. comitis britanie. iōqꝫ erat suspect⁹ illi. s. ꝺ of. fi. del. insinuante.

d Qui. s. comes

e Oriundus. vñ gs oriũd⁹ fuit: ibi domiciliũ retinere vr̄. ff. de sena. l. pe. ꝛ ē ita admirabil suspicio: quā suffi cēñ credo: ꝫ q̄ si p sũt singl'a mlta iu uāt vt nō. j. ꝺ pba. cũ cāz. vl' dic oriũ d⁹ ꝺ terra sua. i. de terra q̄ ptiebat ad iurisdi⁊onē illius comitis ꝛ ad ppeta tem ipsius dn̄e.

f Nimis fauēs. ꝫ nũqd' tenet glz di ligē primũ suũ. ꝺ pe. di. j. oīs q nō di ligit. rñ. ñ oīs ami citia repellit iudi cē: ꝫ maria. ff. ꝺ v. sig. late. §. amicos. sic nec oēs inimicitie repellũt testez nisi marie. j. ꝺ si. lz beli. ꝛ c. p tuas. ꝛ cā cognita illud discqri dz. ff ꝺ qōnib⁹. l. j. §. p qōnē. nā ppt leues ini micitias nō extinguit legatũ. ꝺ adi. leg. l. iij. in fi. Sed vr̄ q modica cā iudicē repellit vt dictũ ē. s. e. accedēs ꝛ. s. ꝺ of. del. cāz q̄. qꝛ lites sine suspi⁊one pcedere de bent. iij. q. v. qꝛ suspecti. ꝛ C. de iudi. apertissimi. Sed quod dicit nimis fauens soluit quod dictum est.

g Sub districtu. hec exceptio omnes tangit.

h Inimicorum. Hec fuit suff. ciens cā appellādi. iij. q. ix. hortamur. ꝛ. j. de ap. ex parte. ff. de iudi. si longi⁹. ff. de arbi. si cum dies. §. si arbiter.

i Inimicis. si. j. de sen. excō. decetero. ꝛ. c. q̄zuis. nec i h̄ casu sufficiēs potuit cautio pstari. ar. j. ꝺ resti. spo. li teras i fi. ꝛ h̄ ppt fragilitatē cautiōis. ff. ad. trebel. qui

k Ex causis pmissis. s. qꝛ eps erat ↄsāguine⁹ (ita. §. j.) comitis ꝛ archidia. cōmēsalis eiusdē: ꝛ alr oriũd⁹ ꝺ fra vxoris: ꝛ locũ assignabāt p frā inimicoꝝ: qꝛ huiusmōi exceptiones nō admittebāt: legitima fuit appellatō: ꝛ quelibet eilā p se sufficeret ad appellādũ pter illā: q oriundus fuit alr iudicũi de terra vxoris: illā solā putarem sufficientē ad excusandũ iudicē vel iudices: ꝫ pstat adminicu lũ alijs vt dixi. s. q̄ nō psunt singula: multa iuuāt. sic. ff. q ex cau. ma. necnō. §. j. qs sepi⁹. nisi velis dicē de fra q̄ ptinet ad iurisditiōez vxoris: tūc bona ē exceptio: ꝛ qꝛ oēs erāt ꝺ distri ctu ipsius comitis. ar. j. de psũp. tertio. ꝛ ita siue te stes recepti fuerāt añ litē ↄte. siue post appellatio nē pmissā ex pdictis cau sis non valet receptio te stiũ sup ↄsāguinitate nisi ille fuisset ↄtumax: tunc eni in mrīmoniali ante litē ↄtestataz recipiũt te stes nō obstāte abñtia il lius. j. e. c. pri. §. j. ꝛ h̄ est qꝺ sequitur absqꝫ culpa contumacie.

l Terre. s. dotalis. eius eni cognitio ptiet ad pa pā rōne ↄnexitatis: qꝛ ē ac cessoria ipsi mrīmonio. j. ꝺ dona. int vi. ꝛ. vx. c. j. ꝫ. ꝛ. iij. ꝛ sic ñ ē ↄ. gñ. sunt leg. causā que. ij.

m Quoniā regularit vex eē. Hec regu la fallit in casib⁹ h̄ positis. s. vbi timet de morte vel absētia testiũ: et vbi agit de electione vel matrimo nio ꝛ in cā inqsitionis ꝛ publicationis. Itez in cā denũciationis. s. ꝺ iudi. nouit. Itez in actoris ab sētia absēte reo recipiũt te stes lite non ↄtestata. C. qūo ꝛ qñ iud. auc. qui se mel. j. de do. ꝛ cōtu. cām q̄. Itē vbi actor non pōt agere ppt iuramentum qꝺ iurauit non repetere vsuras. j. ꝺ iureiu. ad nostrā. Itē cũ minor ab hereditate offi cio iudicis se abstiet vt in auc. vt spō. lar. §. ad hec. coll. ix. Itē vbi aliqd iudicis officio expedit. C. vt minor se ab he. absti. in auc. ibi posita. Itē cũ in integrum restitutio incident po stulatur offfficio iudicis. s. ꝺ of. iudi. c. ij. Item cũ agit iniq tate iudicis in casu quē habes j. de ap. interposita. §. vl. Itē i petitione legati vl' fideicōmissi. ar. C. de vsu ꝛ fruc. l. ij. sed ibi dicit post litē nō contestatā. in fi. vñ casus iste non debet exci pi ꝺ regula. Itē cum agitur finiũ regundo. iudicio. C. fi. reg. l. iij. Item in trebellianica restitutione. C. ad trebel. l. pe. §. cum autem. Item in causa heresis post mortem. xxiiij. q. ij. sanc. ij. Item vbi offenditur publicum cōmodum. C. de pe. ne diu. ꝛ iij. q. iij. quia ea argu. Item cum persona est incerta. v. q. j. qui dem ꝛ. q. ij. c. ij. ꝛ fm quosdam in causa libertatis. C. de inge. manu diffamari. Ar. ↄ. j. de testi. cũ olim. Item vbi agit de be neficio obtinendo ecclesiastico vt in ↄcilio lugdu. Innō. iiij. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. eum qui.

n Procedēdũ sup principali. ꝫ sup incidēti interduum vel emergenti bene recipiunt testes vt probet: q citatio pueni ad aliquem vel contumax fuerit in casu quem habes. j. de app.

talis fuerit: q idē in possessio nez neq̄at intromitti vel iuri pareat: p cen. ec. est cōtumax cōpellendus. Idem de deci ma ꝛ elemosyna abbatibus aurel. ꝛ carnot. dioc.

Accedens[a] ad sedem apo stolicaz nobilis vir gu. vicecomes nobis exposuit: q cũ sopiteñ. eps comitez britanie prima linea ↄsanguinita tis[b] attingat: ꝛ archidi. eius[c] sit clīcus cōmensalis: q[d] eidez vicecomiti est aduersari⁹ pn cipalis: vtpote q vxorē suā et terrā publice detinē psumũt ꝛ magister. p. de terra vxoris sue oriũdus[e] existēs nimis fa uens[f] eidē ꝛ oēs sb districtu[g] existũt comitis memōati: nec nisi p districtũ ipius ei pateat accessus ad eos: ꝛ ipi qb⁹ cā int ipz ꝛ vxorē suā ↄmissa fue rat nunq̄ ei voluerunt nisi in fra inimicoꝝ[h] suoꝝ locũ ꝛ ter minũ assignare: vbi sine mor tis periculo accedet nō aude bat: ꝛ lz lras nō habuit de cō ductu: si tñ misse ei fuissēt: nō debebat se credere suis capi talib⁹ inimicis[i] ꝛ infra. Mdā dam⁹ q̄ten⁹ cũ ppinqores si tis tēre nobilis iā dicte q sue ꝛ cā ipa p vos cōmodi⁹ vale at termināi: cũ ad vos secur⁹ pateat accessus: vtrinqꝫ pāti b⁹ ↄuocatis si vobis cōstiterit q añ litē legitie ↄtestatā vl' p⁹ appllatiōez ex pmissis[k] caus ierpositā: testes sup ↄsāguini tate ↄ mrīmoniũ absqꝫ culpa ↄtumacie recepti fuissēt: vos attestatiōes huiusmodi ꝺcer natis irritas ꝛ inanes: cōpellē tes dictam nobilem: vt reuer tatur ad virum suũ: quē incō sulte dimisit: ita q postq̄ ipe vir plenariā restitutionez ha buerit: tā vxoris q̄ terre[l] cām sup mrīmonio audiatis: eāqꝫ fine canonico tminetis. I dē

Quoniā frequent in du biũ reuocat a mltis an lite non ↄtestata testes recipi valeāt auc̄te psentiũ duxim⁹ declarādũ regl'ariter vexeē[m] q lite nō ↄtestata nō est ad re ceptionē testiũ pcedēduz[n]: ni si forte ꝺ morte testiuz timeat vl' abñtia diuturna i qb⁹ casi

131

b⁹ cū ciuilit͛ ē agēdū: ne veritas[b] occ͛tet: ⁊ ꝓbatiōis copia fortuitis copia ſubtrahat͛[c]: ſenes ⁊ valitudiarij ⁊ alij teſtes de qb⁹ ex aliq̄ rōnabili cā tiet͛[d] etiā lite nō ↄteſtata ſūt ꝑcl'dubio admittēdi ſeu ꝑs cōueta[e] ſit ↄtumax ſeu ſit abſens abſq̧ malicia: vt cōueniri nō poſſit Sȝ ſi actor nō ↄuenerit aduerſariū[f] īfra annū[g] ex quo cōueniri poterit vt ſaltē receptionē huiuſmōi teſtiū nō denūciauerit illi: atteſtatiōes ſic recepte nō valeāt[h]: ne forte ꝑcurēt in fraudē[i]: vt ꝓceſſu tēporis exceptōes legitie ad repellēdū[k] teſtes vl' alie[l] locū habere ſi poſſint. ℭ Porro ſpāles cauſe poſſint occurrere: in qb⁹ caſualit͛ ē aliud obſeruādū: vt puta ſi ſup alicui⁹[m] electione[n] vl' copula maritali qō moueat͛: tūc eteniȝ ne ꝑpt lōgā morā in ſpūalib⁹ ⁊ tpalibus patiat͛ eccleſia leſionē: vl' viro ſiue mulieri fornicatōis occaſio ꝓbeat͛: maxīe cū ꝓpinqtatis grad⁹ opponit͛ lege diuina ꝓhibitus[o] in huiuſmodi caſib⁹[p] ſi ↄtumax apparuerit is in quē fuit actio dirigenda: ſeu q: perēptoria citatione recepta venire contēnit: ſeu q: maliciose ſeipſū occ'tat[q]: ſeu q: impedit[r] ne poſſit ad eū ci

interpoſita.§.vlti.

a ℭ Ciuiliter. Hoc iō dicit: q: in criminalib⁹ nunq̄ȝ recipiuntur teſtes lite nō ↄt. ⁊ ibi ꝓbationes ſtrictiſſime regrunt͛.v.q.vj. epiphaniū. C. de proba.l.vl. Qualit͛ in criminali cā procedat͛ dī.ij.q.ix. in ſumma.j. de do. ⁊ contu. veritatis.

b ℭ Ne veritas xiiij.q.ij. quācȝ.

c ℭ Subtrahat͛. tūc eniȝ curare dȝ iudex ⁊ magiſtrat⁹: vt ſalua ſit rex ꝓbatio.ſ. de teſti. curēt et in auc. de teſt. in vl. colū. col. vij.§.pe.⁊.§.ſ ꝟo.⁊.j. de teſti. ſiqs teſtium.⁊.ff. ad l acql.l.j. vel etiā ſi timet͛ ꝙ teſtes ꝑpter morā variēt fidē ſuā: aut moriant͛. ff. ad carbo.l.iij.§. due. ar.j.e.c.§. ſūt ⁊ alij ⁊.j. de teſti. ſignificauit.

d ℭ Timet͛. tunc illi ſoli recipiunt͛ de qb⁹ timet͛ ⁊ nō alij: niſi in cā publicationis.j. de teſti. ſignificauit.⁊.j.e c.§. ſunt ⁊ alij. ⁊ lȝ in his caſib⁹ recipiātur teſtes lite non ↄte. vitate tn̄ īſpecta ⁊ quo ad effectuȝ non intelligunt͛ recepti lite non conteſta. quia non publicantur: niſi lit. conte. ⁊ cum alijs. ſi alij lite. ↄt. inducti fuerunt: nec ad ſniam ꝓcedat iudex per tales teſtes: ſȝ in ſequenti.§. recipiuntur lite non conte. ⁊ fertur ſententia. ⁊ ſic eſt differentia in primo rn̄ſo ⁊ ſecundo.

e ℭ Conuenta. idē eſt ſi nondū ſit conuenta ſȝ conuenienda.

f ℭ Aduerſarium. cū fuerit abſens ⁊ nō contumaciter.

g ℭ Infra annū. ecce p̄ſcriptio annalis. ſic.ſ. de reſcri plerūq̧ ⁊.ſ. de of. or. paſtoralis. C. de here. auc. idē.⁊.j.e.§. in alijs.⁊.j. de here. excōicamus.§.j.⁊.ix.q.iij. rurſus.⁊.c. qcūq̧.⁊ iſte annus vtilis eſt ab initio: q: nō currit niſi ab eo tpe quo potuit experiri vt in decre plerūq̧.⁊.ij.q.vj. biduum.

h ℭ Nō valeāt. illi q teſtes ꝓduxit: ſȝ aduerſario bn̄ valebunt q dolū nō adhibuit. xiiij.q.v.c. ſi ſane. q: ꝑ vtraq̧ teſtificāt͛.

i ℭ In fraudē. nō eni artāda eſt alicui ꝓbanda facultas. ff. ꝺ incen. rui. ⁊ nau. neqd.§. ꝺ his.⁊.iij.q.vij.§. tria. ꝟ. ſiqs ex litigatoribus.⁊.j. de teſti. ſignificauit.⁊.c. dilecto. Itē hic eſt preſumptio iurȝ de iure ↄ̄ quam non admittitur probatio. liiij. dī. fraternitatem.j. de iudeis.c.vl.⁊.j. de ſpon. ad id.⁊.c. is q. vbi de hoc ſecus ſi eſſet etiam tantum de iure. ff. quod me. cā non eſt veriſimile. xxvij.q.j. nec aliqua.b.

k ℭ Ad repel'lēdū teſtes. teſtib⁹ humanis reb⁹ exēptis ꝑ q̄s teſtes recepti reprobarent͛ ſiue eoꝝ dicta.j. de teſti. ex tenore.⁊ c. preſentiū.⁊.C. de cōtrahen. ſtipu. optimā. ꝟ.⁊ ſi inter p̄ſētes partes. vel q: ſe abſentarēt vel efficerent͛ inimici actoris. ff. ꝺ carbo. edic.l.iij.§. due.⁊.ff. de furt.l. qdā.⁊ ar. ff. ad.l. acql. in l. acqlia. Dicta ꝟo illoꝝ poſſet quādocūq̧ reprobare ex ipſis depoſitionibus ⁊ per teſtes etiā poſt mortē ipſoꝝ teſtiū ⁊ in ꝑſonas: dūmodo teſtes haberet ꝑ quos poſſet hoc probare. C. de teſti.l. ſi. xxiiij.q.iij. ſane.ij. ar. C. ſi pē. ap. q̄uis. ſȝ poterat contingere ꝙ illi interim morerent͛: vel alr̄ vt dictū ē īpedirent͛ iō infra annū debet denūciare ipſi reo receptionē talē factaȝ eſſe cōtra eū qō niſi fecerit: nō valebit talis receptio teſtium.

l ℭ Vel alie. exceptiōes elidētes principale negociū: vt puta preſcriptio quam tunc poterat probare vel pactum ꝺ non petendo vel conſimiles quia poteſt eſſe: ꝙ tunc temporis probationes ſuper his haberi non poſſent. ar. ff. ad.l. acql. in lege.⁊.ff. de furt. quidam.

m ℭ Alicuius. electi nō cōfirmati: ⁊ q nondū ↄſenſit.

n ℭ Electione. puta ꝙ nō ſit canonice celebrata: vel ꝙ elect⁹ ſit crimioſ⁹ ⁊ lȝ videat͛ loq.c. ī prelato: pōt ideȝ dici ī electione cuiuſlibet clerici: q: ibi ledit͛ eccl'ia ex lōga mora: vl' etiā ſi vocat͛: vt ↄſentiat: ⁊ nō veniat.ſ. ꝺ elec. ſtatuim⁹ in ↄcilio lugdunēſi.

o ℭ Prohibitus.j. ꝺ reſt. ſpo. lr̄as.⁊.xxx.q.iij. pictaciū.

p ℭ Caſib⁹. ſupfluunt iſti ablatiui: quia ſ aduerbiū tunc quod precef ſit ſufficeret.

q ℭ Malicioſe occ'tat. ſi.v.q.j. qdā ſ. de alie. iud. mu cau. fac.c.j.⁊.ſ. de of. del.c. conſultationibus.

r ℭ Impedit. talis habet͛ pro citato denunciatione facta publice ad domū ſuam.j. de cle. nō reſi. ex. tue.⁊.j. de do. ⁊ contu.c.vl.ff. de euic. ſi dictū.§. ſi p̄ſente.⁊.l. ſi idē.§. preſenti. Et ita ſufficit ꝙ publice edictū ꝓponatur ad domū ſuam vel eccleſiaȝ: vt dicunt iura predicta: ⁊ citari pōt litteris vel edictis. ff. de fideicō.l. cum ꝟo.§. penul. ⁊ ſunt tres modi contūacie. ⁊ quocunq̧ illoꝝ aliquis contumax ſit: habetur pro contumace. Primum modum habes hic: ⁊ alios duos modos cōtumacie habes. ix.q.iij. certum eſt.

s ℭ Si vero aliter.i. non per contumaciam.ſ. de offi. dele. conſultationibus.

t ℭ Maxime. proprie. ſic.ſ. ꝺ elec. cuȝ inter.ꝟ. vt ꝑ mutuum ⁊c. Alij exponunt maxime.i. tantum.

v ℭ In ſacris canōibus. De hac abſentia varie loquūtur canones. Quidā dicunt de duobus mēſib⁹. viij.q.j. preſentiū. Quidā ꝺ tribus ſeptimanis. vt.e.cā q.j. ſiqs in clero. Et quidā de quinq̧ annis.j. ꝺ cle. nō reſi.c.ij. Quidā de tribus. Quidā de quinq̧ menſib⁹.c. di. quoniā.⁊.lxxv. di. quoniā. Quidā ꝺ vna hora. xcj. di. cleric⁹ xcij. di.c. vlti. Super hac exceptiōe dicēduȝ eſt ꝙ ſi aliquis eſſet abſens in eo loco: vn̄ poſſit citari vl' ī ſtudio vel ī aliquo loco vbi apparet manifeſte: q: non latitat: prelatus illius ipſum legitime monere dȝ vt ad ſuā eccleſiā reuertatur infra tempus conueniēs ſm̄ locoꝝ diſtantiaȝ ⁊ temporis qualitatē ab ipſo prelato ꝓfigēdū. Quod ſi nō venerit: poterit poſtmoduȝ ſuo beneficio ſpoliari: niſi ratiōabilē cām oſ̄dat: q̄re venire nō poſſit.j. ꝺ cle. nō reſi. inter quattuor.⁊.c. vl. ⁊.j. de ap peruenit.ij. vel ſi alr̄ de licentia prelati ſui ſe abſentat vſq̧ ad certū temp⁹ ſibi ſtatutuȝ infra quod reuertatur: tunc ſi nō reuertatur ad terminū eps po

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tatio ꝑuenire: testes lite nō cō
testata sunt merito admitten
di ⁊ nihilominus si de causa
liqueat ad diffinitiuam sentē
tiam procedēduʒ. Si vero ali
ter[r] absens fuerit: ⁊ agatur de
spirituali coniugio inter eccle
siam ⁊ prelatum iaʒ cōtracto
electione maxime[t] confirma
ta illud in hoc articulo volu
mus obseruari quod super ex
pectatione talium personaruʒ
i sacris est canonibus[v] diffini
tum. Quod si forsā agatur de
spūali coniugio ɔhendo: is q
est in ꝓlatum electus ꝑ spatiū
sex mensiū expectetur: nisi pē
satis negociorum circūstātijs
per superioris prouidentiam
magis vel minus fuerit expe

ctandus[x]. Si autem de carnali
coniugio sit agendum[y]: alter
uter tādiu coniugum expecte
tur: donec de ipsius obitu veri
similiter presumatur[z]: q: cum
sine culpa sit absens: vt si ca
ptiuitate vel egritudine: aut
alio iusto impedimento forsi
tan teneatur aut etiam ꝓpria
sed non maliciosa[a] voluntate
in remotis partibus moreʒ fa
ciat: vt de facili vel de breui ci
tari[b] non possit ei quidem pre
iudicari non debet[c] cuʒ habe
at forsan exceptiones legitias
ad intentionem cōtrariam eli
dendam: eo nequaq̄ obstāte
ꝙ de lapsu carnis possit oppo
ni[d]: q̄m in coniugio casus mul
ti[e] occurrunt: in quibus coniu

.test illū ꝓuare bñficio ⁊ officio nisi iusta cā impediat ⁊
sic loquit illud capitulū. vij. q. i. ꝑsentiū. Dico tñ ꝙ siue
clericus sit absens de licētia epi ad certū tps: siue ꝑter
licētiā: eps sēꝑ ipm ꝑmo monere dʒ vt redeat ꝑ iura ꝑ
dicta. j. de cle. nō resi. c. inter. ⁊ c. vlt. ⁊. j. de ap. ꝑuenit. ij
als nō teneret sen
tentia lata ɔ absn
tem nō vocatū ne
q̄ citatū. Et iura
antiq̄ q̄ hic signāt
sic itelligūt. Verū
est ꝙ clerici ab ec
clesijs suis abesse
nō debēt: tñ si hoc
ɔtingat taliter sūt
vocādi anq̄ʒ spoli
ent: ⁊ ita ꝓuandū
est circa eos q com
parent ⁊ citari pos
sūt. Si vero nescit
vbi sint: nec citari
pñt ꝑsonalr: trine
citatiōis edictum
apud eoꝝ ecclesias
publice ꝓponatur
vt reuertāt: ⁊ si vl
tra sex mēses veni
re distulerit suis be
neficijs postea spo
lient. j. de cle. non
resi. ex tue. ⁊ sic q̄li
tercūq̄ʒ sit aliqs ab
sens semꝑ dʒ cita
ri ꝑdicto modo. Item videt ꝙ melior sit ɔditio illorū
q maliciose se absentant: q̄ʒ conditio illorum q ɔparēt
⁊ citari pñt ꝑsonaliter: q: illi habent sex mēses: isti citāt
ad arbitriuʒ ꝓlati vel ad mēsem: vel duos vel plures
vel minus ꝰm ꝙ reqrit ⁊ exigit distantia locoꝝ. sed illō
ɔtingit: q: nescit vbi sunt: q: pōt esse ꝙ sūt multo remo
ti vel ipediti. nec isti breui possunt per ɔsāguineos reuo
cari vel amicos. Et iō maius tempus ⁊ certum dat eis
vltra quod ecclesia vacare non debet. j. de cōces. ꝑbē.
nulla. ⁊ hoc locum habet i his clericis ⁊ prelatis q iaʒ
ɔfirmati sunt: ⁊ possessionem diutius habuerunt vel
et consēserūt. de his vero qui solūmodo electi sūt: nec
ɔfirmationem vel possessionem habuerunt teneas qd
hic dicitur: q: expectātur per sex mēses plus vel minꝰ
ꝰm ꝙ visum fuerit superiori: cum per contumaciā nō
est absens. Si vero ille qui accusat electionem aut exci
pit contra electum: non comparet anno elapso electus
potest confirmari. ff. de mu. ⁊ ho. reus. Sed non credo
ꝙ tantuʒ sit expectandus: immo superior prefigit ei cer
tum terminuʒ infra quem compareat prosecuturus in
tentioneʒ suam: alioquin confirmabit eum. j. de accu.
lʒ. ⁊. j. de clan. despon. cum inhibitio. ⁊. j. qui ma. accu.
pos. cum in tua. ⁊ hoc totum expeditum est. s. de electi.
statuimus. sed in episcopatu dantur accusatori tres mē
ses in auc. de sanc episco. §. siquid autem coll. ix. ꝫ po
tius ista in arbitrio superioris cōsistunt. j. de dolo ⁊ cō
tuma. cum olim. i. contra. sed ibi soluitur. Si vero con
tra prelatum absentem agatur criminaliter. vel etiam
ciuiliter per denunciationem alicuius: tunc citet vt ve
niat ad defendenduʒ se. Si nō veniat excōmunicetur
.ꝓpter ɔtumaciā ⁊ expectabit ꝑ annū: ⁊ post annū ꝓcedat cō
tra ipm sup bonis: nō sup crimine ꝰm ꝙ traditur. xi. q. iij. rur
sus: ⁊. c. qcunq̄ʒ. ⁊. j. de do. ⁊ ɔtu. veritatis vbi de hoc.

x Expectādus. postmodum ꝓcedet contra eum ⁊ recipien
tur testes ⁊ diffinitiue ꝓcedetur vel alius eligatur: si non vult
consentire ⁊ nil ei oppo
nitur.

y Sit agendum. cum
non sit absens per cōtu
maciam.

z Presumatur. per fa
mam: quia senex erat vt
etiam quia in acie fuit:
nec rediijt: presumitur ꝙ
his casibus sit mortuus
⁊ si contrahat credens
ita excusatur ab adulte
rio: etiam si viuat ꝓpter
ignorantiam. xxxiiij. q. ij.
cum per bellicam. quia
non committitur adulte
riuʒ sine dolo. ff. de adul
te. l. pe. vel si receperat lit
teras illorum cuʒ quibꝰ
militauit. C. de repudi.
auc. hodie tamen dicit:
ꝙ non debet cōtrahere
nisi ꝑmo sit certa de mor
te ipsius. j. de se. nup. do
minus. j. de spon. in pre
sentia. sed satis certum ē
illi per solas huiusmodi
violentas presumptiōes
postq̄ʒ aliquāto tempore durerit expectandū forte ꝑ annū: vt
etiam quinq̄ʒ annis: vt in predicta auc. hodie.

a Maliciosa. iiij. q. iij. §. itē his q nō detractandi causa.

b Citari nō possit. Si nō pōt citari ɔ ipm ꝓcedi non potest.
Et sic est ar: ꝙ non tenet sententia cum peremptorium non ꝑ
uenit i noticiam absentis. iij. q. ix. caueant. ff. que sen. sine ap.
rescin. l. i. §. item ex eo edicto. C. quomodo ⁊ quando i ea que.
⁊. ff. locati. l. item queritur. §. exercitu. Sed verius est ꝙ suffi
ciat si diligens sit inquisitio facta: licet non sit inuentus. j. de
do ⁊ ɔtu. causam. ⁊. c. vlt. ⁊. j. de cle. nō resi. ex tue. ⁊. vij. q. i. ꝑsñ
tium. ⁊. C de iudi. properandum. §. siquidem. ff. de euic. si iō.
§. ꝑsenti. ⁊. l. si dictum. §. si presente. Et hoc verum est quando
maliciose est absens: als non proceditur contra eum quantuʒ
ad cāum presentis littere.

c Non debet. arg. contra. j. qui fi. sint legi. per latum: sed ibi
agebatur tantum de prole: an esset legitima vel non: ⁊ nō con
tra absentem: vel ille fuit requisitus: vt ibi innuitur. Cōtra. j. q
ma. accu. pos. c. i. Illa corrigitur per istam. Preterea ille fuit
absens culpa sua propter maleficium quod commiserat: vn
de non preiudicatur mulieri: ⁊ sic differt casus ille ab isto: ⁊
ibi soluitur.

d Opponi. Respōdet tacite questioni. Diceret aliqs si mu
lier tantuʒ compellitur expectare: incideret forte in fornicatio
nem ⁊ papa respondet ad hoc.

e Casus multi. vt si alter de fidelibꝰ labat i heresiʒ. j. de di
uor. q̄uarto. vel si alter coniugum incidat: vel si mulier ipotens
cāu reddat ad reddendum debitū. xxxij. q. vij. illi q sani. si al
ter furiosus factus sit. xxxij. q. vij. neq̄ʒ furiosus. ⁊. c. hi q. vel si
in captiuitate alter teneretur. j. de spon. in ꝑntia. vel si vir inci
dat in casum lepre. j. de coniug. lepro. c. i.

132

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Sunt et alij. aliū casum habes qn̄ agit̄ de bono ecclesiasti co obtinēdo i decr. noua. j. ð eo q mit. i pos. cā rei ser. eum g.
b Inqsitio. et hoc cū est absens p ɔtumaciā ille ɔ̄ quē fit inq sitio. j. de accu. q̄ iter et qñ. ij. §. os et. j. de simo. lz beli.
c Publicatio. hoc tūc fit qn̄ aliqs timet ꝙ sibi i posterū sup aliquo cōtractu ɔtrouer sia moueatur: tunc pōt petere a iudice. vt testes q interfuerunt negocio publicent̄. i. eorum dicta redigantur i publicā for mam ad eternam rei me moriā. j. de testi. signifi cauit. in auc. de testi. §. pe. coll. vij. et in hoc casu oēs testes recipim⁹ siue senes: siue debiles siue iu uenes: et statim publican tur. et in hoc est differen tia inter hāc receptionez et illaz de qua premisit i pncipio capitu li: q: ibi recipiunt̄ tm̄ senes. et in firmi: vel de quorum ab sentia timet̄: et illi statum publicant̄: vt dixi.
d Actione reali. Duo sunt genera actionū: aut sunt in rem: aut in perso nam. qualiter hoc sit in telligendum: tradit̄ bn̄ insti. de act. i p̄n.

k Uerus. i. vere et incōmutabiliter. nā ante ħm quos dā est verus possessor: sed nō incōmutabiliter: q: infra ānum tenet̄ restituere possessionē: et ita statiz est verus possessor. ar. C. de pscrip. xxx. vel xl. an. siquis emptiōis §. pe. Nos tamen contrarium dicimus ħm iura canoni ca: arg. ŝ. de of. or. pastoral̄. et. j. ð do. et contuma. ɔtigit.
l Constituetur. Et ita est ar. ex eo: ꝙ dicit ɔstituetur ꝙ ante annuz non sit verus possessor vt dictū est in pri. notula. Sz quali ter cōstituit̄: forte ab ipo iudice: si pe tatur: et fine forte. j. de eo q mit. i po. c. i. et. ff. de dam. i. fec. si finita. §. ħ et sigl. et. §. se. et ar. ŝ. de of. or. pastoral̄. in fi. Uerius ē: ꝙ i realibus actōib⁹ nō hz locū secūdū decretū nisi aliqs ad cautelā illud i petret: q: sol⁹ trās cursus āni cōstitu it aliquem posses sorem veruz: vt. ŝ. de offi. ordi. pastoralis. et. j. de do. et contu. contingit. In personalibus vero ħm decretum locum habet: sed non vniformiter: de hoc plenius dicitur in predicta ð cre. contingit.

ges sine culpa sed non sine cā continere coguntur. Sunt et alij[a] casus similiter speciales in quibus absqȝ litis contesta tione legitime possunt testes pduci: vt quando excessuum inquisitio[b] vel testium publi catio imīnet facienda. In ali is vero casibus prudenter est attendendum: vtruz ɔtumax reali actione[d] an personali cō ueniatur. Si reali mittendus est actor in rei petite possessio nem: vt tedio effectus[e] reus veniat responsurus. Qui si ve nerit infra annum iudicio si sti prestita cautione[f] ac exhi bita satisfactione congrua ex pensarum[g] possessionez[h] recu peret. Quod si cautionem of ferre neglexerit infra ānum: actor post annum verus[k] con stituetur[l] possessor: super pro prietate dūtaxat aduerse par ti defensione legitima reser uata. Quod si super rebus im mobilibus[m] quisqȝ conuenia tur: qui eas possidet nomine alieno. debet[n] et statim in iudi cio domi nuz nominare certo dierum spacio a iudice finien do: eo ꝙ ad eius noticiaz pro ducendo[o] vt vel ipse veniens vel idoneum dirigens respō alē actoris intentionem exci piat[p]. Si vero post tempus in dultuz qō dispositū ē noluerit adimplere: tanqȝ lite eu eige rit ex eo die quo possessor ad iudiciū vocatus est ad iterrū

e Affectus tedium erit in hoc cāu: q: actor missus in pos sessionem expellet reuz de possessione: et erit possessor et perci piet fructus et conseruabit eos. j. ð seques. c. ij. et. iij. et si reus ve nerit infra ānuz pstita cautione iudicio sisti: recuperabit rem cum fructibus deductis expensis: vt ifra sequit̄. sed i persona li actione tediuz erit: quia cum cultura spectat ad contuma cem ille admissus erit cum eo in agro: vt custodiat fructus: ne ille consumat illos. ff. vt i pos. le. is cui. §. qui legator. ff. de dam. ifec. si finita. §. siquis autez. de hoc dicetur plenius. j. de do. et contu. contingit.
f Cautione. Ex eo: ꝙ dicit simplici cautione videt̄ sufficere nuda cautio. C. de ver. sig. sancimus. Sed non est verum: im mo sufficientem cautionez prestare ðbet. j. de seques. ad hoc in fi. et ita pignora vel fideiussores. ff. man. si mādato. §. vlti. et. ff. de fideicom. liber. ergo. §. adijci. b.
g Expensarum. Primo ergo debet satisfacere in expensis anteqȝ audiat̄ vel absoluatur. sic. C. de he. auc. iudi. pos. auc. qui iurat. C. de iudi. sancimus. C. quemodo et quando iudex auc. qui semel.
h Possessionem recuperet. Ergo videtur: ꝙ eam amiserit: et sic alter erat verus possessor: quod est cōtra nos. ff. de acq. pos. possideri: sed expone possessionem. i. detentionem posses sionis recipiat: quam illa habebat: et talis possessio est facti: et nō iuris et imaginaria. Uel dic recuperet. i. remaneat veram possessionem quā nō amisit. si. iij. q. v. quia suspecti. xxvij. q. ij. priu sqȝ in fi.
i Neglexerit. nec suffic̄ offerre: nisi eā pstet. j. de eo q mit in pos. c. i. ar. ŝ. de offi. or. pastoralis i fi. ꝙ si nō eā pōt pstare iu dici: pstet epo: vel alijs publicis psonis: vt. c. pastoralis. Ar. ɔ̄ j. de eo q mit. i pos. c. ij. ħ ibi iudex voluit recipe eā i. c. pastora lis nullus fuit iudex cui posset vel deberet offerri.

m Rebus immobilibus. Secus enim videtur in re bus mobilibus: ibi non videtur pdesse nominare do minum in iudicio: cum habet facultatem restituendi rem. ff. de rei ven. officium in fi. Idem iuris est etiaz in rebus mobilibus: q: potest et debet dominiuz nomina re i iudicio. C. vbi de cri. agi. opor. auc. qua in puincia. sed in rebus immobilibus quas aliquis possidet nomi ne alieno: vbi nullum ius habet: si ɔueniatur debet sta tim in iudicio dominū nominare: vt hic. C. vbi i re ac. l. ij. si enim ius habet in re: nō pdest dominū nominar̄ q: ipe posset agere pro iure suo: ergo tenetur se defēde re: ar. op. j. de fi. instru. g perpetu⁹. possessor eniz sem per conueniendus est. xij. q. ij. quicunqȝ. et. xvi. q. i. in ca nonibus. arg. j. de appel. ad audientiam: et. ŝ. de alienā. iudi. mu. c. i. et. ff. quod me. cau. l. si cum exceptiōe. §. aħ quando. ff. de noxa. de illo. et. ff. de admini. re. ad ci pti. impatores. §. i. Ar. ɔ. xij. q. ij. de rebus. et. ff. de ser. cor. in hoc. et. ff. de cōtra. emp. l. vlti. §. lucius. ff. de his que in frau. cre. qui a debitore. ar. j. de prescrp. audis. et. xvi. q. iij. inter memoratos.
n Debet statim. i. ante libelli oblationem: vel etiā post anteqȝ respondeat: tenor istius. §. pon̄ f. quasi de derbo ad verbum. C. vbi in rem actio. l. ij.
o Producendo. per illum qui iudicio dominum nominauit.
p Excipiat. i. suscipiet. sic. xxiij. q. v. non est nostrum. et. j. ti. prori. iperator. et. j. de plus pe. c. vno.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

q ¶ Contestata.s.ne currat p̄scriptio possessori.qm̄ p̄scriptio possessoris iterrupta ē p hāc denūciatōez lz vi deat̄ lis q̄si ɔtestata:ñ tñ actor audiret volēs pducere testes sup pprietate:ac si lis eēt ɔtestata:qz illō locū hz qñ lis ē vere ɔtestata p narratōez ⁊ rñsionē.s3 hic nō ē vere ɔtestata s3 q̄si q̄ ad iterrūpendā prescriptionem:vt hic dicit.

r ¶ Edict̄.i.citati onib⁹ ad domū ei⁹ missis.j.ð do.⁊ cō tu.cā3 q̄.⁊.c.vlti.

s ¶ Sūmatim.sic. C.vbi i rē.ac.l.ij.ff vt i pos.le.si is a q̄ ⁊.ff.de carbo.edi. l.iij.§ cāe.⁊.C.de bo.auc.iudi.pos. auc̄.⁊ qui iurat.⁊ dic sūmati.i.semi plene.nō.n.statim iudex ppter ɔtūa ciā alteri⁹ ptis ɔsti tuit p̄sentē posses sorē:vel ēt mittet eum i possessionez cā rei seruande:nisi aliquā videat p̄mo p̄sūptōez p eo: qz posset eē ꝙ aliqs calūniose peteret.vñ iudex p̄mo recipiet ab actore iuramentū de calūnia.ff.de carb.edi. l.iij.§.cāe ⁊ sic obseruat̄.⁊ istud iuramtū sufficiet:ita ꝙ aliud vlteri⁹ nō p̄stabit:si reus ĩfra annū redierit volēs in cā pcedere:ar.ff.ad exhi.thesaurus.vñ petet ab actore iudex:vt sup hoc.s.ꝙ ñ calūnie cā petat hoc exhibeat calūnie iuramentū.ff.ad exhi.thesaurus.⁊.j.ð resti spo.lr̄as ⁊.ē.de elec.cū dilecti.nō.n.d3 iudex festinare ad missionem faciendā:qz si reus pbauit iustā absētie cām restituet̄.ff.de dam.ĩfec.si finita.§.itē si forte.⁊.j.ð re iudi cū bertold⁹.⁊ sic obseruatur hodie de facto.⁊ istud iuramentum sufficiet:ita ꝙ alius actor vlterius nō p̄stabit si reus ĩfra ānu3 redierit volēs pcedere i cā: vt in.§.i.s3 in cāu h⁹.§.itex iurabit vt actor tanq̄3 reus qñ conuenit̄:qz p̄mo iurabit vt actor:postea vt reus.et idem est si post ānum agere velit qui primo conueniebatur s̄m ꝙ est in cāu huius.§.

t ¶ Reseruata.sed q̄3diu reseruabitur qō pprietatis.s3 canōes videt̄ ꝙ ppetuo:cū res sit facta litigiosa:⁊ d3 debeat p h̄ dubitare de iure suo.Dico ꝙ i cāu isto bñ pōt p̄scribere:qz bonā fidē vr̄ hr̄e:qz credit rē ad se ptinere: cū ēt iurauerit:ꝙ nō maliciose seu p calūniā petit rē illā:⁊ iō p̄scriber̄ pōt.⁊ iuste possidet g auctore ptore possidet.ff.ð acq.pos.iuste.Quidā dicūt ꝙ i cāu isto sic i pori seruat̄ qō sup possessione vsq3 ad ānū absēti.Sed p̄us dictū verius credo:⁊ absolute dr̄ hoc.nā sicut reseruatur ius saluū possessionis vsq3 ad ānū in.§.pri.sic ibi expsse h̄ dicit̄:ita hic diceret̄ si h̄ esset ver.Sed q̄ est rō q̄re ibi audit̄ vsq3 ad ānū sup possessione:hic vero statim ē verus possessor:nec audit̄ vsq3 ad ānu3 sup possessione.Rō illa consueuit assignari:qz maior cōtumacia p̄sumit̄ in cāu isto q̄3 in priori:qz per plures citationes vocatus est:⁊ plus cōtempsit.p̄mo enl3 vocauit colonu3:⁊ colonus denūciauit dño:post quā denūciationem citat̄ dñs edictis legitimis:⁊ iō pl⁹ punit̄:⁊ sufficē

legislatorē ita voluisse.sic.n.ē i.l.g ⁊ a qbus psperit legislator ⁊.vi.q.iij.scriptū ē in lege.ergo ita tenendum est.

u ¶ Uel imobiliū.hoc ordine iudices sniam exequent̄. vltio ad actiones decurritur.ff.de re iudi.a diuo pio.

x ¶ Declarati.i libello suo.C.de bo.auc.iu.pos.auc̄.⁊ q iurat.

y ¶ Magis timeri.illa.n.potius est infligenda: qz h̄ solū bñ agit̄ ⁊c̄.xx iij.q.v.p dest.Ar.ē.ð offi.dele.sane.⁊.c.pastoralis.i responso.

z ¶ Ad alterā.qz crescēte ɔtumacia:crescere d3 pena.ff.de peñ.l.relegati.Si g due pene ab initio nō sūt infligēde.ē.de iudi.at si clerici.Ar.contra.xvi.q.i.statuimus.

a ¶ Distinctionē.S3 nō vr̄:ꝙ distinctio facta in reali actōe:locū possit i psonali hr̄e:l3 lr̄a h̄ innu at:qz debitor pōt recuperare pignora sua quādocunq3 venerit:dūmodo non sint distracta.C.de distra.pigno.si p̄us.creditor.n.nullo tēpore prescribit rem sibi obligatam pignori.ff.de vsuc.non solum.§.qui pignori.⁊.l.pignori.qz creditor q̄3tum ad hunc cāum non possidet pignus.ff.qui satisda.cogan.l.sciendum.§.creditor.Et ad hoc dixit Jo.⁊ bñ quia creditor post annum non efficitur possessor q̄3tum ad vsucapionem:sed tñ post annum habet ɔmodum possessionis in hoc ꝙ cum prius teneret̄ pbare pecuniam quam petebat esse debitam post ānum:ēt trāsfertur pbatio ad reu3:vt tunc aduersarius teneatur pbare illam indebitam:⁊ sic efficitur petitor de possessore.Ar.bo.ad hoc.j.de solu.is qui.Lauren.dixit:ꝙ huic seruat̄ qō possessionis ⁊ pprietatis quousq3 p̄scriptū est iuri offerendi:ar.C.de p̄scrip.xxx.vel.xl.anno.cum notissimi §.sed cū illud.versi.eodē iure:nisi ex secūdo decreto res sint ei iam p debito assignate vel distracte al's vsq3 ad.xxx.annos recuperet res suas oblato debito.Dicas ꝙ debitor semp auditur quousq3 prescriptum sit volens recuperare rem sua3.restitutis expensis:⁊ prestita cautione iudicio sisti:nisi pignora distracta sint:vel i solutū data auctoritate iudicis vel s3 legē conuentionis distracta:vt dixit lex predicta.si prius.⁊ ita infra ānum ⁊ post annum veniens restitutis expensis prestita cautione:ꝙ iuri parebit recuperabit res suas.siue confiteatur debitum:siue neget.C.de bo aucto.iudic.pos.auc̄.⁊ q iurat. Et ꝙ dicit iuxta distinctionem in alio ⁊c̄.sic itellige:iuxta distinctionez:idest secundum primum mēbrum distinctionis: in quo tantum similitudo notatur:⁊ nō iuxta scdm:quasi dicat sicut ibi veniens infra ānum in reali actione auditur prestita cautione ⁊ restitutis expensis recuperat possessionez:ita in personali actione siue infra annum:siue post annum veniat:recuperat res suas:dum tamen caueat iudicio sisti ⁊ restituat expensas:vt sic notetur similitudo tantum in hoc casu: ⁊ in illo cum ante annum contumax inuenitur:ita ꝙ similitudo non transeat ad alium casum post annum.⁊ ita plena est littera.l.

pendam p̄scriptionez lōgi tēporis contestata[q]:dñm possessionis iudex trib⁹ edictis[r] legitimis euocabit ⁊ tunc ipso in eadem voluntate manēte negocium summatim[s] examinā i possessionem ipsar rex actorem mittere non tardabit:oī allegatione absenti super p̄ncipali questione reſuata[t].Si autem super personali actiōe cōueniatur:vel mittendus est actor i possessionem mobiliu3 ipsius vel immobiliū[u] si forte mobilia nō hēat pro modo debiti declarati[x]:vel i ɔtumacē est ecclesiastica sententia proferenda:ita videlicet:ꝙ alterutra pena que magis[y] timeri debebat:iudex a principio sit ɔtentus ad alteraz[z] nihilo minus pcessurus si hoc meruerit pteruitas ɔtumacis:qui veniēs ĩfra ānum vl' post ānū ēt audiet̄ iuxta distictōem[a] in alio cāu supius ānotatā.

De iuramēto calū. Inno.iij.

Aberentes vestigijs predecessoru3 nostrorum dicētiū grauiores[b] qōnes per summum pontificem ter

i Aberētes grauiores qōnes q̄ dicant̄ maiores cāe dictum est.ē.de of.lega. quod translatōez.

¶ Legib⁹.C.ð.epi.cle.cū clicis.ver.ꝙ filijs.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

minari: τ infra. Legib[c] itaqȝ ꝯperimus esse cautū vt null[9] clericus iurare p̄sumat. Alibi vero reperit̄ scriptū: vt omnes p̄ncipales[a] persone in p̄mo litis exordio subeant iuramentum calūnie[b]: propter qḋ plerisqȝ venit in dubium: vtrum clericus iusiurandum prestare debeat: aut alij hoc officiū delegare: q2 illud constitutionis edictū vbi clerici iurar̄ ꝓhibentur: a Marco augusto de constantinopolitanis clericis ꝓmulgatum fuisse videt̄: iccirco ad alios non creditur pertinere. Ut ergo dubietas ista auferatur s̄m decisionem filij nostri. h quōdam imperatoris cuius sunt verba[c] hec: eius itaqȝ interpretationē ꝯroboramus: τ diui[d] Marci cōstitutionem ita interpretari debere decernimus: vt ad oiuȝ[e] ecc̄liarum clericos generalit̄ ꝑtinere iudicet̄. Naȝ cum imperator Justinianus decreuerit: vt canones patrum vim[f] legum habere[g] oporteat: τ in nōnullis patrum canonibus re[g]periat̄: vt clerici oio iurar̄ nō audeant: dignum est vt totus clericalis ordo a iuramēto calū. prestando sit imunis. Preterea statuti p̄cipis[h] tenor talis esse dignoscitur. Nos[i] itaqȝ diuine τ humane legis intentione seruata decernimus τ imperiali aucte irretractabiliter diffinimus: vt non ep̄s nō p̄sbyter: nō cuiuscūqȝ ordinis clericus: nō abbas: nō aliqs monachus vel scimonialis in cā quacunqȝ seu ꝯtrouersia criminali[k] siue ciuili iusiurandum ꝯpellatur qualibet rōne subire: sed alijs idoneis defēsorib[9][l] si expedire ecclesie sue nouerint: huiusmodi officiuȝ liceat d̄legare: veꝝ cū hac moderatōe: vt ep̄s inconsulto ro. pon. vel quisqȝ clericus incōsulto[m] prelato suo minime iurare audeat. Omnibus auteȝ ep̄is τ vniuerso clero ita custodiri hoc debere mādamus

a ℭ Principales C. e. ti. auc̄. principales.

b ℭ Calūnie iuramētuȝ. In iuramēto calūnie qnqȝ capitula ꝯtinent̄. s. ꝙ credat bonā cām h̄re: iterrogat[9] non negabit qḋ veꝝ eē credit: nec vtet̄ scient̄ falsa ꝓbatiōe: τ ꝙ dilationē ñ petat i fraudē: nec dedit: nec dabit. nec ꝓmittet aliqd ꝓ hac cā: nisi illis ꝑsonis qbus leges dare ꝑmittūt. C. e. ti. l. ij. circa p̄n. τ i auc̄. principales: τ i auc̄. vt litig. iurēt in p̄n. coll. ix. vñ v[9]sus. Illud iuret̄: ꝙ lis sibi iusta videtur. Et si q̄ret̄ veꝝ nō īficiet̄. Nil ꝓmittet̄: nec falsa probatō det̄. Ut lis tardetur dilatio nulla petetur.

c ℭ Verba sūt ab illo loco legib[9] itaqȝ. vsqȝ ad illum locū veꝝ cū τc̄. excep̄tis p̄dictis. s. s̄m ēt vsqȝ ibi corroboramus.

d ℭ Diui Marci. C. de episcopis τ clericis. cum clericis versi. ꝙ si lis.

e ℭ Ad oium ecclesiarū. Ar. ꝙ vni conceditur ad ꝯñaȝ trahi pōt a ceteris τ quod vni conceditur nulli ē d̄negādum. xvi. q. i. p̄dicator. τ. v. dis. ad eius vero i fi. de cōse. di. iiij. ꝑprie. l. distinctio. et purgabit. C. de fideicommis. l. penul. Argumentum contra. xvi. q. i. hinc etiā. τ. vij. q. i. petisti. So. ꝙ vnis iure communi cōceditur trahi potest ab alijs in exemplum: τ nulli debet denegari. v. distinctio. ad eius vero: ꝙ vero priuilegium alicui conceditur non extenditur ad alios. τ sic intelligitur. xvi. q. i. hinc etiaȝ. τ. xxvi. q. ij. non exemplo τ. ff. de consti. p̄nci. l. i.

f ℭ Uim legū. in auctentica de eccle. ti in p̄n. colla. ix. τ i auc̄. vt cler. apud propri. epis. §. illud. coll. vi.

g ℭ Canonibus. xxij q. i. i nouo: τ. j. de iureiuran. τ si christus τ. ij. q. v. siquis presbyter. xxij. q. v. c. vlt.

h ℭ Principis. s. henrici.

i ℭ Nos. i. henricus.

k ℭ Seu criminali. Hic colligitur: ꝙ in criminali causa iuramentum de calūnia sit prestandum. ar. C. e. ti. l. i. vbi dicitur. ꝙ in omnibus causis vbi probatio requiritur est iurandum de calūnia: vt C. de fi. instru. l. vl. ver. sancimus. Ar. contra. in sti. de pub. iudi. in prin. τ. ff. de bo. eo. qui mor. sibi consci. l. i. Sed contra: ista non obstant quia magna differētia τ diuersitas eorum est in instituendis τ exercendis huiusmodi cāis nā s̄m hoc nec lis contestaret̄: nec libellus daretur in cā criali: sed oio aliter q̄ȝ ciuiliter deberet tractari. Item non valȝ cā quam qdam ass̄ignant: ꝙ in criminali transigere liceat. Et iō iuramentum de calūnia non exigutur. nam sacramentum de calū. trāsactōem nō excludit nec ab ea excludit̄: q2 q̄ȝuis licitū sit reo trāsigē: nō t̄n segt̄ ꝙ liceat ei falsa istantia vti. nā idē diceres s̄ȝ hoc i pecuniaria cā silr̄ solu̇t̄ illud. ff. d̄ bonoꝝ q mor. l. i. vbi d̄r̄ ꝙ i cā sāguinis licitū ē cuilibȝ aduersariū suum corrūpere: τ ita licitū ei est mētiri. Dñs azo ē i hac snīa: ꝙ in cā criminali de calūnia sit iurandū: τ inducebat hanc decre. ꝓ se. Sed qliter clericus pōt hoc iuramentum alijs delegare in cā ciuili siue criminali contra illa iura q̄ dicūt: ꝙ p̄ncipales persōe debent hoc iuramentum p̄stare: τ ꝯtra illa q̄ dicunt: ꝙ in cā criminali nō interuenit ꝓcurator. Dicas ꝙ forte qñqȝ obtinuit qḋ hic dicit: vt clerici i cā ꝓpria hoc iuramētuȝ possent alij delegare τ hoc i fauorem ipsoꝝ ꝯcessuȝ ē. Sed hodie hoc non obseruat̄: immo qlibet in cā ꝓpria personalit̄ iurare d̄ȝ vt. j. e. ceterum. τ. C. e. ti. auc̄. p̄ncipales. τ sic obtinet d̄ iure τ d̄ cōsuetudine: τ sic nō tenet quod hic dicit q̄ȝtum ad ꝓprias causas clericoruȝ quecunqȝ sit causa: τ restringitur tātum quod dic̄ hic ad causas ecclesiarum. Et hoc satis patet per litteram illaȝ que sequitur: vbi dicit si ecclesie sue nouerit expedire: τ sic non habet locum quod obijcitur. τ etiaȝ clericus τ prelatus ecclesie si in propria persona voluerit litigare in causa ecclesie prestat hoc iuramentuȝ. j. e. c. vl. tamen si in causa ecclesie voluerit deferre alij hoc iuramentum: nō cōpellitur subire hoc iuramentum: vt hic dicit. τ. j. e. imperatorum.

l ℭ Defensoribus. i. sindicis vel actorib[9] aut ꝓcuratoribus: lȝ noia sint diuersa: offm̄ tamē est idē: vñ suffic̄ siue dicat̄. ꝯstituimus talē sindicū ꝓcuratorē siue actorē ad cāȝ talē. s̄. d̄ ꝓcura. petitio. τ iste ꝑsone i cāis vniuersitatis siue collegij de calūnia iurāt. j. e. i ꝯtractandis. τ c. imperatorum. τ. c. vlti. vt hic patet.

m ℭ Incōsulto ro. pon. Istud difficile v̄r: vt ep̄s ꝓpter hoc debeat regrer̄ ro. pō. s̄ȝ lȝ nō seruat̄. vñ si ep̄s litigat in ꝓpria ꝑsona ipemet p̄stet iuramētū d̄ calūnia: nec ē necesse regrere papā. j. e. c. vl. clericus facili[9] pōt regrere ipm̄ vñ tenet̄ p̄mo regrere ipm̄. ꝯriuȝ t̄n sepe ꝯtigit sed iudiciū ꝓpterea nō viciat̄. Et ē ar. hic ex eo: ꝙ clericus iurare nō pōt sine licētia sui ep̄i. ꝙ nō pōt i iudicē nō suū ꝯsentire. de hoc tradit̄. s̄. de fo. ꝯpe. si diligēti. τ c. significasti. τ. xi. q. i. inolita. τ. c. placuit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

In spūalib⁹ causis p̄stāt calūnie iuramētū vt le r̄putat Bon. l. 5 s. ti. d. iura. calū. c. p°

De iuramto calunie

vt sigs i illa cōmiserit: veniā sibi deīcepß nouerit denegari

I dē ordinatori ec. sub. ⁊ magistro omni bono.

Litteras: ⁊ infra. Sane ro. ec. in his casib⁹ in qb⁹ de eccl'ijs decis ⁊ reb⁹ spūalib⁹ nō tm̄ agit iuramtū calūnie nec dare: nec r̄cipe ꝯsueuit: eo ꝙ tales cause non ex legū distri ctiōe°: sꝫ ex canonū eqtate fi nēt ꝺbitū sortiunt. canones āt iuramētū calūnie in huiusmo di causis: nulli ꝑrsus indicūt. vn̄ ꝯtētiōe de iuramēto calū nie p̄stādo dimissa ad vlterio ra discretio vestra procedat.

I Eugenius papa. In ꝯtractādis causis sacramētū calūnie nō passim p̄ cipim⁹ exhiberi: sꝫ causa ⁊ p̄n cipaliū p̄sōaꝝ q̄litate īspecta qn̄qꝫ ꝑ ip̄as p̄ncipales ꝑsōas qn̄qꝫ ꝑ economos q cāꝫ oīno nō nesciāt: in aiam iurātis il lud p̄cipimus p̄stari. I dem. magal. ⁊ neumasen̄. epis.

Imperator: ⁊ infra. Acce pim⁹ ꝙ abbate ⁊ fratri b⁹ clareuall: sic ab alijs exigit calūnie iuramtū: ad qđ faciē dū eos cogē nō debem⁹ sꝫ ne aliena iura videant huiusmo di occasiōe illicite detinere ⁊ ipi a cā sua decidant si ex p̄te ipoꝝ p̄dictū iuramētū cū res postulauerit: nō fuerit p̄stitū eisdē: p̄cipim⁹ vt i suo mōaste rio economū statuāt: q ꝑ eis petere ⁊ accipe atqꝫ iuramtū ꝺ calūnia cū necesse fuerit va leat exhibē: ⁊. j. Tu v̄o frat neumāsen̄. ep̄e economū ido neū statuas: q in tali officio cōueniens ipsi monasterio vi deat. Lucius. iij. elien̄. epi scopo ⁊ archidi. norui.

Q Etex⁹ qꝛ nouis morbis noua cōuenit antidota preparari: mādamus q̄tenus in causa que inter. r. clericū ꝺ sancto albano. ⁊. i. ⁊. f. can̄. lō don̄. vertitur ad veritatē cli ciendū ap. ces. p̄stari faciatis

n L Itteras. rebus spūalib⁹. Quedā cause dicuntur spūales: vt hic pꝫ: vel spūalibus annexe: vt cā iurispatronat⁹. vt. s. ꝺ iudi. quanto. ⁊ i istis nō iurat de calūnia. vt h pꝫ. ꝫ ꝺ v̄itate dicēda. s. ꝺ elec. dudū. ij. ⁊ j. ꝺ iureiu. ex l'ris. qꝛ alit iudex v̄itatē ꝺ facili n̄ possꝫ. quā tenet igrē. xx x. q. v. iudicātē. xx iij. q. ij. occidit. C ꝺ edē. l. ij. ⁊ C. ꝺ p cu. l. vl. Sed certe fortius v̄i iurādū de calūnia in hu iusmōi spirituali b⁹ causis. qꝫ i ciui libus: qꝛ graui⁹ ē periculū: si calūni ose in spūalib⁹ qs litiget: et iō dꝫ iura ri: ꝙ calūniose ni hil faciet: qꝛ circa maiora maius pe riculū vertit: et iō cautius ē agendū vij. q. ij. c. vl. et. xlij. di. quiescam⁹ et. ff. ad carbo. l. j. §. ij. ꝫ seruet quod di hic: honesti⁹ esset vt de calūnia iura ret rōne p̄missa. Quedā v̄o cause sūt mere ciuiles: vt puta cū agit rei vē dicatōe: vl' pecūia ria cā. s. ꝺ lib. ob. c pe. et vl. Alia ē cri minal: vbi agit di recte de crie. et dꝫ se obligat ad talio nē. j. ꝺ accu. veni ens. ⁊. c. sup his. ⁊ in istis iurat ꝺ calūnia s. e. c. multo fortius iurare deberet in spiritualib⁹ qꝫ i criminalib⁹ Alie sūt mixte: vt cū agit ꝺ crimine ciuiliter. s. de ꝑcu. tue. hec probāt. xiiij. q. ij. sup prudentia. xj. q. iij. placuit xvj. q. j. frater nr̄. Et nota ꝙ lꝫ i causis spūalib⁹ de calūnia n̄ iuret: tn̄ si agat possessorio ꝑ re spūali iurat ꝺ calūnia. ar. j. de resti. spol. l'ras. Itē lꝫ in actiōib⁹: tn̄ in exceptionib⁹ ꝑositꝫ in re spūali iurat de calū. s. ꝺ elec. cū dilecc⁹. j. ꝺ testi. presentiū. ⁊. j. ꝺ excep. pastoralis. ar. ad hoc. j. de calū. cū dilectus.

o ¶ Districtione. s. de iudi. dilecti. ⁊. j. de do. ⁊ contu. c. j. xxviij. q. ij. sunt qui dicunt.

p I ¶ In ꝯtractādis n̄ passiꝫ. qꝛ nō i spūalib⁹. s. c. ꝑx.

q ¶ Principales. s. e. c. j. ⁊. j. e. certum. b.

r ¶ Economo. s. e. c. j.

s ¶ Nesciāt. alit eni anceps subiret periuriū: qđ facere non debet. ff. de in lit. iurā. videamus. ff. rerum. āno. marcellus. ⁊. §. qui rerum.

s ¶ In aiam iurāt. ⁊ ita sindic⁹ collegij siue vniuersi tatis iurat in ꝑpriā aiam: sic ⁊ tutores ⁊ curatores cū habeāt legitimā administratiōnē. C. e. l. ij. §. sin aūt. vel dignitas. sec⁹ est in ꝑcuratore q nō iurat: ꝫ dn̄s p̄nci palis. C. e. ti. l. ij. §. sin aūt affuerit alterutra pars: ⁊ in auc. ibi posita principales.

t I Imperator. cogere non debem⁹. Sꝫ videt ꝙ abbas po tius esset cōpellēd⁹: vel ēt alij qb⁹ cura monasterij con missa est. ff. ad munici. municeps. qꝛ huiusmoi ꝑsone intelli gunt scire veritatē. vt ibi dr̄. ff. de ꝯdi. ⁊ demō. municipibus. C. e. ti. l. ij. §. hoc etiā i fi. et iō tales instituēdi sūt: q veritatē sciant. s. e. c. ꝑ xi. sic etiā ꝯtingit in ꝑcu ratorib⁹. C. de ꝑcu. l. vlti. ꝫ aliud est in collegijs' il lis secularib⁹. vl' ē spāle p̄uilegium clericorum.

v ¶ Decidant. q eni de calūnia iurare non vult: si est actor cadit a causa et re⁹ habet ꝑ ꝯfesso: vt hic. et. c. j. c. vl. §. pena. et C. e. ti. l. ij. §. qđ si actor. et §. sequenti.

x ¶ Economum. economus' est cui res ecclesia stica gubernanda māda tur. lxxxix. di. qꝛ q in qui busdam. et. c. volumus. et idem est econom⁹: quod sindicus siue procurator vel actor i causa vniuer sitatis siue collegij. de q̄ habes ix. q. iij. cū sumus et. v. q. iij. qꝛ epi et s. ꝺ sin di c. vno. et iste econom⁹ auctoritate epi ordinari debet. C. de epis. et cleri. omnes. §. nihilominus. hic in fi. et iste iurabit de calūnia: siue sit reus: si ue actor. si monachi hoc non faciant: tunc episco pus hoc facere debꝫ: vt hic dicit. et si episcopus in rebus sui episcopatus hoc neglere rit. tunc achiepiscopus sibi economum cōstituet ix. q. iij. cum simus.

y ¶ Idoneum. statuas idoneus est: dummodo causam om nino non ignoret. s. titu. priori. et si sit bone fame: al's infamis et suspectus esse non debet. v. q. iij. quia episcopi. et. iij. q. vij. c. j. et. c. infames. Contrarium tamē dicit lex: ꝙ procurator pro pter imfamiam non repellitur insti. de excep. §. vlti. Hic h̄z tes ꝙ de auctoritate episcopi sindicus cōstitui debet in ec clesijs sibi subditus. Et dic statuas. i. auctoritatem prestes. b.

a Q Eterum. hec est pars illius. j. de fideius. peruenit.

b ¶ Nouis morbis. nam experimenta morborum co gunt nos inuenire multas medicinas. l. disti. vt constituere tur ⁊ que medicamenta morbis exhibent: hec iura negocijs in auc. hec consti. que innouat con. in prin. col. viij. et que de nouo emergunt: nouo auxilio indigent. ff. de inter. ac. de eta te. § ex causa. et. vt in pos. le plane. et nouis rebus nouū re medium ē adhibendum. ff. de ven. in spi. l. j. in prin.

c ¶ Ad veritatem. hec est precipua causa quare iuramentum illud prestatur vt veritas eliciatur j. de iureiuran. ex litteris. Secunda vt timore iuramenti contentiosa litigantium instā tia compescatur. C. eo. titu. l. j.

Economus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

ab vtraqꝫ pte^a calūnie iuramētū ꝯsuetudie q̄ legi^b ē ꝯtria nō obstāte. Inno.iij.epo placē.

Cum cām q̄ int rauēna teñ.archiepm ⁊ cōe fa/ueutinū sup villa luci ac qbusdā alijs vtif delegatis iudicibꝰ duxerimꝰ ꝯmittēdā: ⁊ ꝗdē i negocio minie pcessisset: nos ptibꝰ ꝯdimꝰ i mādatis: vt p ipa cā nr̄o se ꝯspcūi p̄ntaret: q̄rū pcuratoribꝰ cuꝫ istrumētis de rato in nr̄a p̄ntia ꝯstitutis petitiōem ipiꝰ archiepi p pcuratorē^c eiꝰ fecimꝰ exhiberi: ⁊ ad eā ptē alterā^d rn̄dere ac introgatiōibꝰ ⁊ rn̄siōibus^e redactis i scriptis: ⁊ lite corā nobis plēissime cōtestata fecimꝰ calūnie iuramētū ab ipis pcuratoribꝰ vtrinqꝫ prestari. Grego.ix.epo beluacen.

Cum i cā pecūiaria quā int te ⁊.r.motaꝫ eē ppo nis: ñ p te sꝫ p sindicū vl acto rē elegerif litigāe p illū gdē^f p̄stādū erit calūnie iuramētū qd p teipsū^g ppositis tm̄: sed nō tactis euāgelijs: sic i dicēdo testionio a te videf huius mōi iuramētū exhibendum: ⁊.j. Pena vero^h recusantis h iuramentmm cum prestāduꝫ fuerit: est vt actor ab instituta cadat actione reus haberi debeat pro confesso.

De dilationibus.

Ale.iij.carf. ⁊ vuigorīē.epis

Ilecti filij abbas ⁊ mōachi ꝯ.h.nobi i sinuare curarūt: ꝙ cū cām q̄ vtif inter ipsos ⁊ mōiales ꝯ ledeñ. sup ecclia de alteñ. decāo ⁊ archidi.linconñ: cōmiserimꝰ terminādā: ipi timtes se a iudicibꝰ aggrauari eo ꝙ ad p̄mā citationē terminū sibi nimis^i bre

a C Ab vtraqꝫ pte. vtraqꝫ ps p̄ncipalis dn̄s. f. istud iuramētū p̄stare. dꝫ. ꝯ.e. in ptractādis. Sꝫ pone: ꝙ aliqs litigat p pcuratorē: ⁊ dn̄s q ꝯstituit pcuratorē ē lōge remotꝰ puta vltra mare vl i alia pegrinatione: qd erit in h casu: cū iste pcurator de calūnia iurar ñ possit. In casu illo dꝫ dari curator bōis ⁊ ille iurabit de calūnia. ff. de cur. bo. dā. l.j. ⁊.ij. ꝯ videtur. ꝯ.e.c.j. vbi dr̄ ꝙ clicus h iuramentū debēt alijs delegare: ⁊ hic dr̄ ꝙ in rēt nō est ꝯtra: qr ibi loquif ꝯ causis collegij siue vniuersitatꝫ: hic de cā ppria singularis clerici.

b C Que legi ē ꝯtria. no. ꝙ ꝯsuetudo q̄ ꝯ legē est: nō est seruanda ⁊ hec cōsuetudo est ꝯ legē quam hēs. C.e.ti.l.j. ⁊.ij. ⁊ ꝯ canonesq iuramentuꝫ admittunt. ij.q.v.c.j. ⁊.ij. ⁊ ꝯtria ꝯcretalibꝰ ꝯ ti. isto. b.

c C Um cām p pcuratorē. Hic pꝫ ꝙ collegium siue vniuersitas pōt ꝯstituer pcuratorē: ⁊ est ēxp̄ssū. ꝯ. de pcu. qr in causis. ⁊.c. petitio. ⁊ canō etiam omnes administratores gnāli vbo pcuratores appellat. j. q. j. salua tor. Et lex dicit ꝙ monasteriū se defendere debꝫ p pcuratorē in auc. ꝯ sanctis. epi. §. si vo epi in fi. col. ix. ⁊ ita tā iure canonico q̄ꝫ ciuili collegium siue vniuersitas ꝯstituit pcuratorē: ꝯ hoc dixi. ꝯ. de pcu. petitio. ⁊ talis pcurator ꝯ calūnia iurabit: vt hic dr̄. ꝯ.e. in pertractādis. ⁊.c. imperator. Sꝫ cū iuramentū de calūnia sit ꝯ credulitate: vt hꝫ ꝙ credit ⁊ estimat: debeat rn̄dere. C.e.l.ij. ⁊.§.j. nunqd pōt petere tēpus ad deliberandū sup eo qd iterrogatur. Et videf ꝙ non: qr aut credit aut nō credit illud sup q̄ interrogaf. Et ita si statim pōt ⁊ dꝫ rn̄dere: credo vel non credo: nec pōt dicere dubito: sꝫ in sacro ꝯ veritate dicēda potest dubitare: vn̄ habebit inducias ad deliberandū si dicat se dubitare. ff. ꝯ int. ac. q iterrogaf. C. ꝯ iure deli. si curatoris. ⁊. ff. de iurelu. l. iusiurandū. j. rn̄. ⁊ etiā vbi de calūnia iurar: daf tēpus ad deliberādū. Sꝫ si excōicatꝰ ꝯueniaf nūqd p̄stabit h iuramētū. Videf ꝙ nō: qr si ē ei licitū ingredi sacra: g nec tāgē. ea. v. di. ad eiꝰ vo. ⁊ qbꝰ reliq sacra negant: qūo vnuꝫ genꝰ sacri eis ꝯcedif. vt. xcv. di. illud. Dico ꝙ bn̄ dꝫ p̄stare iuramentū nō obstāte excōicatione. ar. j. ꝯ sen. excō. a nobis. ⁊.c. cū desideres. j. rn̄. vbi iuramētū excōicati nō admittif anteq̄ꝫ absoluaf. Preterea cū possit ⁊ ꝯbeat i iudicio rn̄dere: oia licēt eis sine qbꝰ cā expediri nō pōt. ar. ꝯ. ꝯ offi. del. pterea. ⁊. ff. de iuris. om. iu. l.ij. ⁊ ē exp̄ssū. ar. j. ꝯ excep. cū int. aliogn in ptāte sua eēt ēt rn̄dere vel nō rn̄dere. ⁊ sic reportaret cōmoduꝫ de sua malicia quod esse non debet. j. de sen. excō. si vere.

d C Alterā. p h fcā ē litꝭ ꝯt. ꝯ. ꝯ elec. dudū. ij. ⁊. ꝯ. ꝯ litꝭ ꝯt. c. vno

e C Rn̄sionibꝰ. oia q̄ in iudicio fiūt sūt redigēda i scripf. j. de pba. qm̄ ꝯ falsū. Quedā vo interrogationes faciēde sūt ante litꝭ ꝯte. q̄ nō debēt omitti añ litꝫ ꝯte. reꝰ dꝫ interrogari: an possideat rē q̄ petif ab eo: ⁊ p q̄ parte: vl si desijt dolo possidere. ff. ꝯ iterro. ac. q seruū. §. in iur. ff. ꝯ rei vē. q petitorio: ⁊ si qs rn̄deat se nō possidere: cū ipe possideat si actor h pbauerit res auferēda ē illi: ⁊ dꝫ dari actōi: q̄ꝫuis ñ pbet rē suā eē. ff. ꝯ rei vē. l. vl. alſ ē penul. hec interrogatio omitti nō dꝫ: ne iudicium delusoriū fit. j. vt lit. pē. ecclia scē marie. Et alie iterrogatōes p̄les faciende sf. puta an sit heres: vl q̄ta ex pte sit heres: ⁊ an i potestate seruū hēat: eiꝰ noie noxali iudicio agif. Itē an q̄drupes q dānū ꝯdit sit eiꝰ. Itē an ex testō sit heres. Itē an edes sit sua: ex q̄ dānū timef: que colligūf. ff. ꝯ iterroga. ac. q iterrogaf. ⁊. si qs i iure. ⁊. l. si fideiussor. §. illud ⁊. l. defēsor. §. vl. ⁊ l. nō alienū. Itē ꝙ rn̄deat cuiꝰ etatꝫ sit reꝰ. si ꝯ ea dubitaf ff. ꝯ etate. Iteꝫ q̄ñ cūqꝫ et añ li. ꝯte. et post litꝫ ꝯt. vbicūqꝫ eq̄tas mouet iudicē dꝫ interrogare. ff. e. vbicūqꝫ. et. xxx q.v. iudicantē. ps ad interrogationē aduersarij rn̄dere non cogif: tn̄ si responderit tenet rn̄sio. ff. e. si sine. ⁊. j. ꝯ do. ⁊ ꝯtu. put. ⁊ certū dꝫ rn̄dere. ff. e. ꝯ etate. §. nihil.

f C Um in cā p illū gdē. istud regulare est. ꝯ.c. px. ⁊.c. in pertractandis. ⁊.c. impatoruꝫ. ⁊. ꝯ.e.c.j.

g C Per teipsū. ergo assūpsit offi ciū i se: dꝫ iurare ꝯ calūnia: cū sit accessoriuꝫ sine q̄ nō pōt cā expediri. ar. ꝯ. de offi. del. pterea. ⁊.c. prudentiā: ⁊ in h ei deferf: qr ñ tāgit sacra: sic ⁊ in testimōio. xj.q.j. ipator. ⁊. C. ꝯ epis. ⁊ cle. auc. si iudex. ⁊ in auc. ꝯ sanctis. episco. §. nulli vo. col. ix. ij.q.v. qua ꝯ cā. q̄nqꝫ tn̄ tāgit sacra. j.q.vij. quotiens. ⁊. C. de sanctis. epi. auc. sꝫ iudex. Sed ꝯ. ꝯ.e.c.j. vbi dr̄ ꝙ eps iurare nō dꝫ: sed alijs hoc offm̄ delegare: ñ est ꝯ quia nō dr̄ ibi: ꝙ nō debeat iurare: sꝫ dr̄ ꝙ nō debeat compelli vt ibi dicitur.

h C Pena vo. sic. ꝯ.e. impator. ⁊. C.e.ti.l.ij. ⁊ i auc. vt litig. iu. i exor. lif. §. si aūt. in fi col. ix. vn̄ suprꝰ est. §. iste Sic actor q ñ vult iurare cadit a cā. Sꝫ nūqd ipo iure: an p sn̄iam. Dicas ꝙ p sn̄iam iudicꝫ: qr iudex pcedet ꝯ illū: ac si nil pbasset reuꝫ absoluendo: ⁊ eodem modo de reo. C.e. auc. principales. in fi.

i Ilecti filij. nimis breueꝫ. Sed quē terminū

d dicis nimis breuē: cum hic nō exprimatur: quot diex terminū iudices statuerūt. hoc relinquo arbitrio iudicis i specta qualitate negocij ⁊ locor distantia. j. de ap. cum sit romana.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Peremptoriū: qđ eē nō dꝫ: imo trib⁹ edictis vl' vno peremptorio: qđ ꝯtinere dꝫ tm̄ tp̄s: q̄ꝫtum tria edicta. xxij. q. iiij. de illicita, circa mediū. v. quicunqꝫ. ⁊ i auc. đ litig. §. si vero cāu col'. viij. ⁊ ff. đ re. iudi. ꝯtumacia. ⁊ ff. đ iudi. ad peremptoriū. ⁊ l. nōnunq̄ꝫ. vn̄ q: nimis breuem terminū statuerūt iu sta fuit cā appellā di. ex cā tm̄ peremptoriū istđ potest moderari: sicut iudex viderit expedire. ff. de iudi. non nunq̄ꝫ. ⁊. s. đ of. đ le. consuluit. circa fi. ⁊ hic v. nisi forte. sicut tp̄s qđ datur ꝯdēnatis arbitrariū ē. j. de iudi. qđ ad ꝯsultatōeꝫ. ⁊ ff. de re iudi. l. ij. sic ⁊ tp̄s appellatōis pōt moderari iudex. j. de ap. cuꝫ sit romana. ⁊ c. cū spāli. ⁊ q̄ ex' cā nimis breuē terminū peremptoriū statuerit: exp̄mere dꝫ cām i citatōne: vt ꝑs illa cām nō habeat appellādi. s. de in integ. resti. tū ex lris in fi.

b Preterea. đlibera valeat. si. iij. q. iij offeratur. ⁊ i auc. de liti. §. omnem. coll'. viij. b.

c Plene potuit. q: i litteris ꝯtinetur qd velit petē ⁊ causa petendi: ⁊ qualiter agerē velit. ⁊ res aperte specificantur: quod facere debet i q aliqd petit. s. đ lib. obla. c. ij § iij. vbi de hoc. ⁊ ff. de rei ven. si i rē: ꝫ raro ꝯtingit: q̄ꝫ i lras pape oīa sic specificentur. sic ⁊ i criminali dꝫ apponi lris citatorijs qc qd reo obijcitur: vt paratus veniat. v. q. ij. si p̄mates. Quidā vero ad cautelā i fine citatōnis apponunt libellum actoris. vt sic plene deliberare possit. Et si tūc ꝑ litteras vel libellū plene istrui potuit: nō dꝫ alias iducias deliberatorias hr̄e: q: potuit plene eē instruct⁹: nisi forte ad q̄rēduꝫ aduocatum ⁊ ꝯsilia amicorū. iij. q. iij. de inducijs. ⁊ ff. q. ex cau. ma. l. ab hostib⁹. §. ꝫ qđ simplr. ſꝫ i hoc cāu cū ad libellū debeat rn̄dere: đ ipso facto nō ꝯdabunt iducie ad q̄rendū aduocatū: ar. s. de iudi. pastoralis: q: ꝑ factū ip̄m de q̄ agitur dꝫ scire vtrū ver sit: qđ ab eo petitur vel nō: als. n. dilatio semp dāda ē ei q vocatur ad iudiciū. iij. q. iij. offeratur. ſꝫ actori dilatio ab initio dari n̄ dꝫ: q: istruct⁹ venire potuit. iij. q. iij. spaciū. ver. cī aūt. Itē dantur dilatōes gr̄a testitū vl' istrumētoꝝ. q̄nq̄ꝫ ſꝫ distinctōeꝫ illi⁹. l. C. e. l. i. ⁊ iij. q. iij. §. spaciū dilatōes iste hodie videntur arbitrarie: vt iudex ꝯsiderata locoꝝ distantia ⁊ tp̄is q̄litate iducias ꝯcedat: ar. j. de ap. cū sit romana. ⁊ c. spāli vltra mediū. ⁊ j. de re iudi. qđ ad ꝯsultatōem. nisi forte illis de qbus dr̄. iij. q. iij. §. spaciū ⁊ C. e. l. i. In illis iducijs nō dꝫ iudex maiorē dilatōem dare: ꝫ illas bn̄ pōt abreuiare. vt ex illa lra pꝫ. In pecuniarijs cāis tm̄ vna dilatio dꝫ dari: ⁊ ille sine cause cognitōe. Secūda vl' tertia dāda non est: nisi cā cognita. ff. e. l. vl. ⁊ l. oratione. In criminali dantur due actori: ⁊ tres reo ff. e. l. vlti. ⁊ dilatio dari debet a iudice sedēte ꝓ tribunali. ⁊ vtraq̄ꝫ parte p̄nte: ⁊ cā cognita de plano vel semiplene. iij. q. iij. § . spacium. ver. a iudice. ⁊ data dilatione iudicis officiū ꝯqescit. donec tp̄s dilatōis effluxerit. C. e. fine ꝑs. ⁊ j. de ap. significante. Iteꝫ iudex đbet dare dilatōem q̄nq̄ꝫ ad maliciā rei ꝯuincendā. j. de do. ⁊ cōtu. ꝓut ⁊ c. cū olim. ver. volētes. Itē pōt facere grāꝫ ēt p⁹ ꝑemptoriū. s. đ offi. delega. cōsuluit vltra medium.

uem ⁊ peremptoriū[a] statuerunt ad nostrā audientiā duxerint appellāduꝫ: ⁊ infra. Quia vo non spectat ad iuris ordinem diem peremptoriū maxime cuꝫ de rebus ecclesiasticis agitur nisi forte necessitate vrgēte taliter maturare: mandam⁹ quatenus si est ita: reuocato in irritum si quid inueneritis post appellationem huiusmōi attētatum in cā iuxta priorem ⁊c̄.

Celestinus tertius.

Preterea adiecisti: q̄ cū cāe tibi a se. ap. delegantur: ⁊ in lris citatorijs rescriptū ap̄licū inseris: vt eo viso deliberare[b] valeat q ab altero conuenitur: ⁊ infra. Quia igitur quid agendum sit in hoc casu desideras edoceri: taliter tibi rn̄demus: q̄ reo ad iudiciuꝫ legitime conuocato si ex rescripto sibi transmisso plene potuit[c] istrui super eo: de quo in iudicio conuenitur inducie deliberatorie non sunt vlterius indulgende sed ꝓcedēdū potius est ad examinationem cāe: ⁊ finē ei debitū iponēdū.

Inno. iij. ferrentino epo.

Litterere tue ac petitio archipbr̄i scōꝝ p̄ice ⁊ agle de vrbe nobis exhibite continebāt: ⁊ infra. Idem archipsbyter ꝯ nobiles viros. a. ⁊. g. libellū ecclesie sue nomine obtulit continenteꝫ: q̄ pensio de possessionibus soluta non fuerat ipsi ecclesie elapsis iaꝫ tribus annis[d] ⁊ vltra. Nobilibus vero ipsis spacium: quod per hanc adiectionem ⁊ vltra significari volebat: ⁊ ip̄o archipbr̄o exprimente: q̄. vij. annis fuerat in dicte pensionis cessatum solutione: ijdem dicentes libellum esse huiusmōi expressione mutatum: longiores ad đliberandum petierunt inducias: quas quia denegasti eisdem: ad nostram audiētiaꝫ appellauerūt. Nos igitur ap. h⁹i friuolā reputātes: mādam⁹ q̄tenus ea nequaq̄ obstāte, i negocio ip̄o rōne p̄uia ꝓcedas

d Litterere tue. trib⁹ annis ⁊ vltra. Si qs n̄ soluit pensionē rei ecclesiastice i emphiteosiꝫ date ꝑ bieniū: cadit a iure suo. x. q. ij. C. hoc ius porrectum. v. qui rem h⁹i. ⁊ j. de. loca. c. pe. ⁊ vl. Hodie vero pōt emphiteota purgare moraꝫ si celeri restitutōe sibi ꝓspererit: vt i dictis decre. In re p̄uati requiritur trienium. C. de iure emphi. l. ij. Idem est si colonus cessauerit in solutione pensionis ꝑ biennium in re sibi locata. ff. locati. quero. ff. inter locatorem. ⁊ ꝫ cū ad lōgū tp̄s fuit locatio facta. ꝓ re fisci silr cadit a iure suo ff. de pub. ⁊ vectī. l. vectigalia. §. nō solutis. tm̄ sine auc̄te p̄ncipis agri publici reuocari a curatore fisci n̄ p̄nt: q ꝑpetuo locati sūt. ff. đ. pub. ⁊ vecti. cotē ferro. §. agri. Hec āt adiectio: ⁊ vltra: nisi alr exp̄meretur ad modicū tp̄s refertur. ff. đ. v. sig. hec adiectio. ⁊ lꝫ ꝑ hāc adiectionē vltra n̄ ꝯstet đ certa q̄ꝫtitate tp̄is: nil nocet q̄ꝫtū ad iudicē ⁊ reū: q: certi sūt ꝑ hoc qđ dixit ꝑ trieniū: qđ tp̄s suffic̄ ad ꝯdēnationē: qđ pꝫ ꝑ iura p̄dicta. vn̄ superflue additū fuit: ⁊ vltra. ⁊ ꝓ nihilo petebatur determinatio illius q̄ꝫtū ad rei restitutōem. vn̄ n̄ debuit eis dari tp̄s vlteri⁹ ad đliberādū: q: plene potuit istrui ꝑ libellum p̄mū sine vlla adiectōe. s. c. pr. Si vo pensio tm̄ subtracta peteretur q̄ diceretur n̄ soluta trib⁹ ānis ⁊ vltra tūc b n̄ peteretur vt determinaretur illud vltra q: q̄ꝫtū ad illud tp̄s nō potuit deliberare re⁹ ꝑ p̄mū libelluꝫ. Et iō facta exp̄ssione illi⁹ tp̄is dꝫ hr̄e iducias ad deliberādū. ff. de testa. heredes palā. §. qđ vero quis. si ꝑ p̄mum libellum deliberare non potuisset. sed hoc satis potuit đliberare. iij. q. iij. auc. offeratur. de hoc dixi. s. de lib. ob. c. pe. Et sic pꝫ: q̄ vbi qs plene pōt istrui ꝑ p̄mū libellū: licet aliquid addatur: quod

135

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

nō mutet naturā negocij nō hēbit nouas inducias.b.
e ¶ Procedas.⁊ ita qñ appellatio frustratoria ē: remittit ad eū a quo appellauit.j.de ap. cū i ecclia.⁊.c.vt debitus.⁊ in expen
a ¶ sis dꝫ ꝯdēnari: vt vbi dicitur.
Exposuit.pemtoriū.sic.n.iudex ꝑpter distantiā viarū ex cā prima vice pōt pēptorie citare.s̄.de in integ. resti.tū ex lr̄is i fi.⁊.s̄.e.c.i
b ¶ Personaliter cum qs ꝑsonaliter vocat ꝑ papā ñ suffic mittē ꝓcuratorē s̄.ꝺ ma.⁊ obe.c.vl.⁊.j.ꝺ do.cuꝫ dilecti.ar.sic cum alicui aliqꝺ negocium ꝑsonalr̄ ꝯmittit: aliꝫ ꝯmittē non pōt.s̄.ꝺ of.ꝺle.quā aplica.⁊.s̄.de rescri.c.cū dilecta.tñ ꝺlegat⁹ ñ pōt iubē ꝑtes corā se ꝑsonalr̄ ꝯparē: nisi id i rescripto ꝯtineat: nisi in casib⁹ q̄s hēs.s̄. de iudi. iuris eē ambiguuꝫ q̄ ē Inno.iiij. in concilio lugduñ.
c ¶ Saluis exceptōibus. ⁊ ita ꝓtestatio ñ valꝫ.s̄.ꝺ elec.cumana.vbi de hoc ⁊.s̄.qꝺ me.cā platum.al's si h̄ non dixisset: videret ꝯsentire: vt rñdēt aduersario: nec hēret ius reuocandi domum: vt vr̄.Sꝫ certe ꝯriuꝫ credo.si eniꝫ simplr̄ cōstituisset ꝓcuratorē illū posseꝫ appōē exceptōes dño ꝯpetētes: īmo ad h̄ tenet. exceptio n.q̄ ꝯpetit reo ꝯpetit fideiussori.ff.mā. quia de mutua.§.gñalr̄.⁊ si scienter illaꝫ omitrat iputat ei.ff. de excep.oēs exceptōes ⁊ ff. de fideius.ex ꝑsona.et ꝓcurator ad ea oīa intelligtur cōstitut⁹ q̄ ad cām spectare vident.ar.s̄.de of. dele.preterea.⁊.c.cuꝫ oliꝫ.i.⁊.ff ꝺ ꝓcu. ad legatū.⁊.l. ad rē nobilem.et ita ad cautelam qñqꝫ talia dicunt.vtilior tñ est ꝓtestatio: vt cum aliquid propouit ꝓtestet sic: saluo iure meo: vl' saluis aliis exceptōibus mihi ꝯpetētibus.ff.q mo.pi.vl' hyp po.sol.si debitor.§.i.
a ¶ Utilitate.cum.n.burdegal'.ꝑpublica tm̄ vtilitate vocatus fuisset ad illuꝫ terminum: si ꝺbebat tunc conueniri.ūno iuo

iuxta prioꝝ ꝯtinētiā lr̄arum
Greg.ix.abbati aque viue turoñ.dioc.⁊ ar'dia.turoñ.
Exposuit nobis bituricē. archieps ⁊ ifra. Burdegaleñ.archiepo dedimus in mandatis: vt super iure ꝑmatie. quaꝫ in eo ⁊ in ꝓuicia sua dictus bituriceñ.archieps se habere ꝓponit: ad initium ꝓxime ꝑterire quadragesime: ꝙ ei terminū peremptorium[a] assignauimus per se aut per ꝓcuratoreꝫ idoneum se conspectui nostro presentaret. Cūqꝫ postmodū personaliter[b] vocat⁹ ꝑ ec.ro.subsidio ad no.audi.accedens bituriceñ. archieps apud se.ap.constitut⁹: postulauit instanter: vt in eodeꝫ negocio ꝓcedere deberem⁹. idem vero burdegal'. archiepiscopus ad ꝑpria rediēs cōstituit ꝓ se ꝓcuratorē in ipso negocio: qui saluis[c] exceptionibus sibi competentibus i respondendo ⁊ defendendo ac aliꝫ omnia faceret que in propria erat persōa factur⁹. Petente ergo archiepiscopo supradicto bituriceñ.vt prefat⁹ ꝓcurator responderet eidem ille excipiēdo proposuit se ad hoc non teneri: cum pro alia maiori causa ꝓ publica vtilitate[d] dictus burdegal'.vocat⁹ pro absente reputari ꝺbuēat: ⁊ reuocandi domum ꝑuilegium habuisset. Nondum etiā super hoc deliberauerat cum suffragāeis[e] suis ⁊ aliꝫs: quorū consiliū tā ardua cā reqrit: nec tempus habuerat in quo ad vtrunqꝫ negocium value rit: sicut expediret esse paratus. Sed pars altera econtra rñdit: ꝙ cū sup qōne predicta ꝑ us fuerat euocat⁹ nostre itētionis non fuerat primuꝫ mādatum per posterius reuocari temporis quoqꝫ spacium hūerat tam ꝓlixum vt potuisset si voluisset super cā deliberare predicta sicut fecerat cum quibusdam: ⁊ cōmode vtriqꝫ negocio imineri: ⁊ infra. Nos igitur de cōsilio fratruꝫ nostroꝝ vsqꝫ ad ꝓximum venturuꝫ festū natiuitatis dñice dilatōeꝫ ad hoc sibi duxim⁹ idulgēdā.

De feriis. Ex con. apud cōpendium.

Omnes dies dominicos[f] a vespera in vesperam cum omni veneratione decernimus obseruari: ⁊ ab omni illicito opere abstinere: vt i eis mercatū minime fiat: neqꝫ placitum: neqꝫ aliqs ad mortem[g] vel ad penam iudicetur: nec sacramēta nisi ꝓ pace[h] vl' alia necessitate[i] prestent.

Alex.iij.

Quoniaꝫ i parte: ⁊ infra. Cꝫ scriptū[k] sit ꝺ vespera in vesperam celebrabitis sabbata vestra: festorū tamē principium ⁊ finis iuxta eorum q̄litatem ⁊ diuersaruꝫ regionū consuetudinem dꝫ attendi: et sic vt magnitudo dierum exigit prius incipere[l] ⁊ tradi⁹ terminari: ⁊ infra. Diebus autē dominicis ⁊ alis precipuis[m] festiuitatibus siue int' pascha ⁊ pentecosten.genuum flexio nequaq̄ debet fieri: nisi aliquis ex deuotione id velit facere in secreto[n]. In cōsecratōnibus autem epoꝝum ⁊ clicorū ordinationibus consecrās ⁊ consecratus tm̄ genua flectere possunt sꝫ ꝙ ꝯsecratōis modus reqrit. Preterea festiuitas sancte trinitatis ꝑm con

reuocādi domū habebat: i auc.de san.epis.§.si vō epi. coll'.ix. Itē ꝓ alia cā iusta i⁹ hꝫ reuocādi domū.s̄.ꝺ foꝯpe.c.vl.vbi.de hoc.⁊ plures alie cāe sūt ex qb⁹ ius reuocandi domū qs hꝫ.ff.de iudi.l.iij.§.legatis.⁊.v.q.ij. c.i. Et iō inducie ꝓrogant huic.vt dicit i fi.al's officium suuꝫ esset dānosū ei: qꝺ eē nō dꝫ.ff de fur.si huius cōi.§.qꝺ vō.⁊.ff. quē ad mo.test.aperi. sꝫ ⁊ sīqs.⁊.ff.ex qbus cāis ma.l.videlꝫ.⁊.iiij.q.iij.§. vēturis.nec dꝫ dānū ꝯseq vñ ꝑmiuꝫ meretur.j.de fide ius.ꝑuenit.⁊.s̄.de renū.lane.b.
e ¶ Cum suffraganeis.cū qbus ⁊ ēt cum caplīs cathedraliū ecciaꝝ dꝫ deliberare: cū eoꝝ itersit.s̄.ꝺ maio.et obe.c.vlt.
f ¶ Omnes dies dominicos ⁊.sic.j.e. c.vlti.⁊.C.e.ti.oēs quod dicit de vespera sabbati non seruat q̄tū ad cās imo pōt iudex ꝓcedere vsqꝫ ad illā horā q̄ possit perficere qꝺ incumbit añ noctis tenebras s̄.de offi.dele.consuluit: sꝫ q̄tuꝫ ad celebratōeꝫ officioꝝ h̄ dicit.j.c.pri.
g ¶ Ad mortē.marie qꝛ nec aliq̄ causa tūc tractari dꝫ: nisi pietas h̄ suadeat.j.e.c.vlti.
h ¶ Nisi pro pace. pro pace quidem oī die iurari pt cū sit op⁹ pietatis.xxij. q.i.oē ꝙ.ar.j.c.fi.
i ¶ Necessitate.puta ꝓ fide ꝓ obediētia pro fama.s̄.de de elec.significasti.vbi de hoc.
k ¶ Quoniaꝫ scriptū sit: q̄ ita seruādū ē.vt vi.q. iij.scriptū ē.ff.q ⁊ aqb⁹ ma.ꝑsperit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

suetudines[o] diuersarũ regionũ a qbusdã ꝯsueuit in octauis[p] penteco. ab alijs in dñica prima ante aduentũ domini celebrari. ℭ Ecclesia siqdez romana[q] in vsu nõ hꝫ: ꝙ i aliquo tẽpore huiusmõi celebꝫ specialiter festiuitatẽ: cuꝫ fin glĩs dieb[9] glĩa pa. ⁊ fi. ⁊ spi. ⁊ cetera similia dicãtur ad laudem pertinentia trinitatis.

Idem triburiensi archiepõ.

Licet tã veteris ꝙ̃ noui testamẽti pagina. vij. diem[r] ad hũanã quietez specialiter deputauerit: ⁊ tam eũ ꝙ̃ alios dies maiestati[s] altissime deputatos: necnon natalicia sanctorũ martyrũ[t] ecclesia decreuerit obseruanda: ⁊ in his ab omni opere seruili cessandum: ⁊ infra. Indulgemus: vt liceat parochianis vestris dieb[9] dominicis ⁊ alijs festis preterꝙ̃ in maiorib[9] anni[v] solennitatibus si alecia[x] terre se inclinauerint: eorũ captiõi ingruente necessitate intendẽr ita ꝙ post factam capturã ecclesijs[y] circũpositis ⁊ christi pauperibus congruam faciãt portionẽ.

Alemens. iij.

Capellanus tuus frater episcope coraꝫ nobis ex parte tua proposuit: ꝙ cuꝫ statuta[a] canonica ꝺclarẽt nuptias tribus septimanis ante festuꝫ beati Jo. baptiste minie celebrari debere: quidã hebdomadas illas absqꝫ ĩterpellatione cõtinuandas[b] intelligũt. Alij võ[c] inter festũ ⁊ ipsas volentes facere interuallum illud dicunt ob reuerentiam festiuitatis penteco. fuisse statutuꝫ: que in septimanis istis solet interuenire quandoqꝫ: ⁊ sic[d] a tribus diebus rogationũ ante ascensionem domini inchoantes vsqꝫ ad octauaꝫ diem post pente. illis hebdomadis cõputatis illo[e] tm̃ spacio temporis celebrari nuptias ꝑmittunt earuꝫ celebratiõe ab inde nullatenus inhibentes. Quia ergo ꝯsulti fuimus vtra istarum opinionum potior videatur: nobis fratribus nr̃is apparuit: ꝙ lꝫ ea sit romane ecclesie consuetudo: vt quocunqꝫ tempore[a] matrimoniũ contrahatur cõsensu interueniente legitimo[e] ꝺ prefẽti: qꝛ tamẽ a septuagesima vsqꝫ ad vij. dies post penteco. celebrari nuptie non sinunẽ: ⁊ postea etiaꝫ trib[9] septimanis vl' pluribus ante festum sancti Joãnis sine differẽtia celebranẽ: posterior sententia meliori ⁊ subtiliori[f] nititur ratione. ⁊ si ue ſm canones a septuagesima vsqꝫ post octauas pasce: siue iuxta consuetudinez ecclesie romane vsqꝫ post septẽ dies festi pẽte. quod caret octauis nuptie suspendantur ĩ dominica que sequitur: ⁊ dinceps possunt licite celebrari.

Gregorius nonus.

Conquestus, ẽ nobis: ⁊ infra. Quanuis nõ prorogari[g] sed expediri deceat q̃stiones: debet tamen iudicialis strepitus diebus conquiescere feriatis: qui ob reuerentiam dei noscuntur esse statuti: scilicet natalis domini: sancti stephani. ioannis euangeliste: innocentum: sancti siluestri: circũcisionis: epiphaniaꝝ septẽ dieb[9] dñice passiõis: resurrectionis: cũ septẽ sequẽtib[9] ascẽsionis: pẽte. cũ duob[9]

k ℭ Prius incipẽ. Dies incipit ⁊ terminaẽ diuersis horis diuerso respectu. incipit in vesperis quantũ ad officij celebrationẽ vt hic. ⁊ canonicã ꝯputationẽ facti one iuris. lxxv. di. qꝺ a patrib[9]. quo ad iudiciũ icipit in mane ⁊ terminaẽ in fi. diei añ noctis tenebras. ꝭ. ꝺ offi. ꝺle. ꝯsuluit. ⁊ in auc. de iud. §. sedebũt. col. vj. q̃ ad cõtract[9] media nocte terminaẽ ⁊ incipit: vt in decret. ꝯsuluit. ⁊. ff. eo. ti. more q̃ ad esũ carniũ post cenã. ꝺ cõse. di. ij. ꝺ esu. quãtuꝫ ad obseruationẽ treuge in ortu solis. ꝺ. de treu. c. i ⁊ ſm ꝯsuetudinẽ locoꝝ ꝯsideraẽ h. lxxv. di. vtinam.

m ℭ Precipuis. q̃ enumeranẽ. ꝺ cõ. di. iij. c. j. ⁊. j. e. c. vl

n ℭ Secreto. ex ꝺuotiõe. Ar. ꝭ. xxx. di. c. vl. ⁊. lxxvj'. di. scire. sed illa ꝯtria intelligũtur cũ determiatione ist[9].

o ℭ Cõsuetudies diuer. si. xij. di. illꝺ. ⁊. c. illa. lxxvj. disti. vtinã. ⁊. j. de sepul. certificari. ⁊ sic cõsuetudo cuiuslibꝫ loci seruabitur.

p ℭ In octauis. argu. j. e. capellanus vbi dꝛ ꝙ penteco stes caret octauis.

q ℭ Ecclesia ro. ⁊ sic est ar. ꝙ ꝯsuetudo romane ecclie nõ est ab alijs obſuanda. ar. xj. di gs nesciat. Arg ꝭ. xij. ꝺ. nouit. ⁊. c. ñ ꝺcet

r ℭ Licet taꝫ. septimũ diẽ vetus testamentũ ad litterã ꝑcipiebat sabbatũ custodiri. Nouũ võ spãliter illꝺ seruat primã diem ꝑ septimana. sicut eni carnalia sacrã ad lr̃am seruare ñ possumus: ita nec sabbatũ ad lr̃aꝫ lꝫ seruare. ꝺ ꝯse. d. iij. peruenit ad me.

s ℭ Maiestati. j. e. c. fi. ⁊. C. e. omnẽ s dies.

t ℭ Martyꝝ. j. e. c. fi. ⁊ de conse. di. iij. c. j.

v ℭ Maioribus. vtputa natiuitatis domini dies epiphaniaꝝ pascha ascensio domini ⁊ pentecostes.

x ℭ Alecia. gen[9] piscis ⁊ ẽ raro ⁊ certĩs dieb[9] apparꝫ: ĩ ꝺqꝫ ꝑꝑ necessitatẽ facilius indulgeẽ dñicis diebus: vt captioni intendãt. sic enim ꝑpter necessitatẽ vl' pietatẽ posset eodẽ die iudiciuꝫ exerceri. j. e. c. vl. ⁊. ff. e. ti. l. solet. et. l. pe. Alecia ex eo q est alec.

y ℭ Ecclesijs circũpositꝫ qbus ꝑpter eandẽ necessitatẽ cogruã faciãt portionẽ ⁊ ꝑcipue illis: in cuius territorio captio fcã est: qꝛ q̃si decie prediales esse censenẽ. vñ saltẽ pro decima parte eis soluãt. j. de deci. ad apostolice.

a ℭ Capellan[9]. statuta. xxxiij. q. iiij. ñ opõtet. ij.

b ℭ Cõtinuandas. ipi festo beati Joannis.

c ℭ Alij võ. in his võ q̃ ad solẽnitatez spectant diuersa tenẽ nõ ẽ peccatũ: qꝛ vnaqꝫqꝫ ꝑuincia abundat in suo sẽsu. lxxvj. di. vtinã. et. xij. di. illud. et. c. illa. et. j. ꝺ sepul. certificari. xij. distin. nouit.

d ℭ Quocunqꝫ tpe. Et ita q̃libꝫ tpe põt mr̃imoniũ ꝯhi: ſꝫ nuptiaꝝ solẽnitas tm̃ his diebus ne carnaliẽ ꝯiũganẽ ꝑhibetur. si. j. de ma. ꝯc. ꝭ inẽ. ec. c. j. ⁊ ſm h intelligiẽ. xxxiij. q. iiij. nõ oportet. j. ⁊. ij. ⁊. c. sequenti.

e ℭ Cõsẽsu legitĩo. s. mꝛ' tuo: qꝛ sol[9] ꝯsensus facit mr̃imoniũ. xxviij. q ij. sufficiat. ⁊. j. ꝺ spõ. si. inẽ vir

f ℭ Subtiliori. subtilitas hic cõmẽdaẽ: ſꝫ alibi nõ excusat errantes in fide. xxiij. q. j. scisma. alibi etiã subtilitas ꝑnicosa est. C. ad trebell. sancimus. ⁊. ꝭ. de iud. dilecti. ⁊. c. examinata. nec de apicibus iuris ẽ disputandũ. ff. man. si fideiussor. §. quedam.

g ℭ Conquestus. nõ ꝑrogari. j. ꝺ do. et cõtu. finẽ. ⁊. c. venerabilis. ⁊. C. de iudi. properandum. circa pri. ⁊ boni pastoris ẽ lites diminuere

ff.ſi cer.pe.quidã.et.j.ꝺ re iudi.iurgãtiũ.nec ꝑmittere ꝺʒ p̄ze toꝛ partes ad arma vel rixã venire quas pōt ſua iuriſditiōe compeſcere.ff.ꝺe vſufruc.l ſi cuius.§.equiſſimum.

a ¶ Quibꝰ vtiqꝫ ſolēnibꝰ. Nō ꝙ ferie.ꝺieꝝ ꝓcedētiũ introducte ſũt ob reuerētiã ꝺei:vt hic ꝺicit in p̄rin.ꝛ. C.e.ti. oēs ꝺies l.ꝺies feſtos.ꝛ ſolēnes ferie appellanť. Alie etiã ferie ꝺicũtur ſolēnes ob reuerentiã ꝑncipis ꝛ honoꝛē:vt ꝺies natiuitatis ſue vl'ꝺies ꝑncipij ꝺ ipe rio.C.e.oēs.Itē ꝛ alie ferie ꝺicunť ſolēnes vt tempus meſſiũ ꝛ tēpꝰ vindemiaꝝ:ꝺ qbꝰ hic inferius ſeqť:ꝛ.ff.e.ti.l.j.ꝛ iſte ferie inducunť ad regeꝫ laboꝛj:vt qeſcãt tũc hoïes a cauſis:ꝛ iſte ferie inducunť varijs tēpoꝛibꝰ ꝺm ꝺiuerſitatē locoꝝ:qꝛ quidã tardiꝰ colligũt meſſeſ ſiue vindemiã:quidã citius.ff.e.l preſides:ferijs introductī ob reuerentiã ꝺei ꝑtes renũciare ñ pñt vt hic ꝺiċ erp̄ſſe:alijs .n. ferijs introductī ob fauorē hoïum bñ pñt ꝑtes renũciare:vt h in ſi. cōpelli tñ nō pñt niſi in caſibꝰ ꝰ.ꝺe iudi.ſignificauerũt ꝛ.ff.e.l.j.§.vlti.ꝛ.l.ſe.al's nō valꝫ ſnĩa.vt.ff.e.l.j.ꝛ.iſte ferie oēs contiue ſũt ꝛ cōputãť i ãno vel bienn'o appellatiōis ꝓſequēde:ꝛ quolibꝫ ꝺie feriato,pōt quis appellare:ſed nō ꝓſeqni appellationē.C.e.l.j.tēpoꝛe meſſiũ vl'vindemiaꝝ:qñqꝫ cōpellunť aliqui ad iudiciũ venire.ꝰ.ꝺe iudi.l.vlt.ſaltē vt litem ɔteſtenť puta ſi actio vel res ſit tpe ꝑitura:puta actio furti iñurie ꝺãni ꝛ alijs.vt.ꝰ.ꝺ iudi.ſignificauerũt.ꝛ.ff.e.ti.l.j.§.ſed excipiũtur.l.ij.ꝛ.iij. Ea ꝯo que pertinent ad pacem vel concoꝛdiam quolibet ꝺie feriato pñt experiri.C.e.l.vl.puta trãſactiones pacta:vt ibi.

b ¶ Neceſſitas.puta ſi eēt res tpe ꝑitura:exēpla ꝑl'a hēs.ff.e.l.j.ij.ꝛ.iij.ꝛ vbi res celeritatē ꝺeſiderat.ff.ꝺ ꝺã.infec.l.j.

c ¶ Pietas puta cã ꝺebiliũ vl'miſerabiliũ ꝑſonaꝝ:qꝛ in opibus miſericoꝛꝺie:ꝺieꝝ ꝺiſtinctio nō eſt habēda.ar.lxxvj.ꝺiſ. vtinã.ꝛ ꝺ ɔſe.ꝺi.v.nunqꝫ.ꝛ ſũma ē rō que pꝛo religione facit ff.ꝺe relig.ſunt perſone in ſi.b.

d i Ntelleximus.cognoſcēꝺũ.ex hac ꝺecre.colligiť manifeſte:ꝙ cũ reus in moꝺũ exceptionis aliqꝫ exceptionem obijciat actoꝛi:ꝙ ꝺe illa incidenti tñ cognoſcere ꝺebeat funꝺata intentione actoꝛis pꝛimo vt C. ꝺe pꝛob.l.exceptiones.ꝛ.C.ꝺe excep.ſiquiꝺem.ꝛ non ſententiare ſuper ea ꝫ tñ ſuꝑ pꝛincipali pꝛonunciandũ ſit. Sup hoc fuit ꝺiuerſitas inter ꝺoctoꝛes.B.ꝺicebat ꝙ ſuꝑ inciꝺēti queſtiōe ſiue exceptione pꝛonũciari nō ꝺʒ:ꝫ tantũ cognoſci ꝺ ipa ꝫ ſuꝑ pꝛincipali ſolũmoꝺo:qꝛ eoipſo qꝺ pꝛonũciať ſuꝑ ꝑncipali queſtione:ſatꝭ intelligiť eē ꝓnũciatũ ſuꝑ inciꝺēti ꝑ quãꝺam ɔſequentiã:ꝛ h ꝺicebat ꝑ leges illas.C.ꝺe oꝛꝺi.iuꝺi.l.j. ꝛ.l.iij.ꝛ qꝛ ibi ꝺꝛ aꝺ officiũ iuꝺicis ꝑtinet vniuerſã inciꝺēteꝫ queſtionē examinare:qñ ñ ꝺe ea ꝓnũciat:ſeꝺ ꝺe hereꝺitate. C.ꝺe oꝛ.cog.l.ij.ij.rñſo.ꝛ.C.ad.l.iul. ꝺe aꝺul.qñ alexanꝺrum

qui ſequũť.natiuitatis Joãnis baptiſte feſtiuitatũ oïum gl'oſe virgis.xij.apl'oꝛũ:ꝛ ꝑcipue Petri ꝛ Pauli:ꝛ laurētij:ꝺeꝺicatiōis bti michaelis ſolēnitatiſ oïuꝫ ſcōꝝ ac ꝺiebꝰ ꝺñicis ceteriſqꝫ ſolēnitatibus quas ſinguli epi in ſuis ꝺioc. cũ clēo ꝛ populo ꝺuxerint ſolēniter venerãꝺas:qbꝰ vtiqꝫ ſolēnibusᵃ ferijs niſi neceſſitasᵇ vrgeat vel pietasᶜ ſuaꝺeat:vſqꝫ aꝺeo conuenit ab hꝰi abſtinere:vt cōſentiētibꝰ etiã partibꝰ nec ꝓceſſus habitꝰ teneat nec ſentētia quã cōtingit ꝺiebus huiuſmoꝺi ꝓmulgãi lꝫ ꝺiebꝰ feriatis q gr̃a vinꝺemiaꝝ vel meſſium ob neceſſitates hominum inꝺulgentur pꝛoceꝺi valeat ſi ꝺe partium pꝛoceſſerit voluntate.

De oꝛꝺine cognitionum.

Clemens.iij. alatrino epo. Ntelleximꝰ ꝙ cuꝫ queꝺaꝫ mulier peteret quenꝺã in viruꝫ:teſtes aꝺ ſueᵈ intentionis aſſertionē inꝺuxit: ꝑ quoſꝑs viri futuꝝ ſibi pꝛe iuꝺicium metuens exceptionē ɔſanguinitatis obiecit:ex qua intēꝺit petitionē mulieriſ eliꝺi:ꝛ infra. Inqſitioni tue taliter ꝺuximꝰ rñꝺenꝺum ꝙ cũ exceptiōe pꝛobata queſtio pꝛincipalis perimatur:ante eſt cognoſcēꝺũ ꝺe ipſa ꝙ aꝺ ꝺiffinitiōis articulũ ꝓceꝺať: q ſcōvix ab ipetitiōe mulierꝫ ꝓut expoſcit rō iurꝫ abſoluat.

Inno.iij.epo nouarienſi.

ꝛ.C.aꝺ.l.fal.ꝺe plag.l.preſes ꝓuicie.M.ꝛ.p. ꝺicebãt ꝙ ſuꝑ hac ſemꝑ ꝺʒ ꝓnũciari.ff.ꝺe iuꝺi.ꝺ qua re.ꝛ.l.ꝺ cã pol.cũ ſuꝑ.ꝛ.ff.ꝺ mino.intra vtile.ꝛ.ff.ꝺ ꝑua.l.iij.ꝛ ff.ꝺe libe.cã liberis.§.vlt.niſi impeꝺiať ꝓpter ɔꝺitōeꝫ ſue ꝑſone:qꝛ eſt peꝺaneꝰ iuꝺex.C.ꝺe iuꝺi.quotiēs.vl' ɔꝺitionē.rei.vl' qꝛ pupiliꝰ eſt:cui mouēť qō ſtatꝰ icidēter:tũc nō ꝓnũciatur:ꝫ ꝺiffeꝛť ſuꝑ cã ſtatꝰ:ꝫ ꝺe hereꝺitate.C.ꝺe oꝛꝺi.iu.l.j. Dñs Joan. aꝫo.cũ eo ꝺiſtiguit ꝛ bñ inter inciꝺentes qōnes ꝛ emergētes ſiue exceptōnes.inciꝺens qō ꝺiciť que competit reo:etiã añ litꝫ ɔte. puta pactũ ꝺe nō petēꝺo res iuꝺicata.ꝛ ꝺelatio iuramēti cōſanguinitas q obſtat m̃rĩmonio:vel aliuꝺ qōcũqꝫ ipeꝺimentũ ꝑpetuum ꝛ ɔſimilia. In his enim obtinet ſnĩa.B.qꝛ nō pꝛonũciať in his:ꝫ ſuper ꝑncipali:vt h erp̄ſſe apparet.ꝛ in his nō ꝓnũciať niſi cũ ciuilis inciꝺit i crĩali vl'contra.iij.q.ix.§.aliqñ.v.qui ɔfiteť.ꝛ.C.aꝺ.l.iul.ꝺe aꝺul. qñ alexanꝺrũ.ꝛ.C.aꝺ.l.fa l.ꝺe plag.preſes ꝓuincie.ꝛ ecōtra cũ ciuilis ciuili pꝛeiuꝺicat.j.e.tuã ꝛ.iij.q.ix.§.ſi hēꝺitate.j.q ſi.ſũt le.latoꝛ. Emergētes ꝺicũť ille que ɔpetũt ꝛ emergũt i lite puta an ꝺilatio ſit ꝺãꝺa an nō an talis teſtis ſit recipiēꝺꝰ vel nō:an talis poſitio vl' interrogatio faciēꝺa ſit vel nō:vel vtrũ aliqs ſit i poſſeſſione libertatis vl' nō:ꝛ i iſtis emergētibꝰ obtiet ſnĩa. m.ꝛ.p.et ſic itelligiť lex illa ff.ꝺ lib.eã liberis.§.vl.ꝛ i iſtis ꝓnũciari ꝺʒ.al's ñ poſſꝫ ꝓceꝺē iuꝺex i ꝑncipali:niſi i his ꝓnũciareť.ꝛ ſic itelligiť.l.ff.ꝺ iuꝺi.q re.ꝛ ꝺcr. cũ ſuꝑ. Vel ꝺic ꝺ q re cognouit:veꝝ ē ꝑncipaliť. Aꝺ illã.l.intra vtile.rñꝺeť ꝙ ibi nō ꝓnunciatũ fuit ſuper inciꝺenti.ſ.ſuꝑ etate:ꝛ ē ſpãle vt reſtitueret i integrũ rōne etatꝫ fuit ꝓnũciatũ.ꝛ ita ɔſequētiã ſuꝑ etate ꝓnũciať. Aꝺ.l.illã.ff.ꝺ ꝑuar.ꝺicũt:ꝙ ſpãle ē ibi. Vel ꝺicať ꝙ neceſſariũ ē:vt ibi ꝓnũcieť ꝺ ꝑuaricatiōe añqꝫ aꝺmittať aꝺ accuſatiōeꝫ:ꝛ i moꝺũ replicatiōis illꝺ obijciť:ꝛ qꝛ cōpetit añ litꝫ ɔte.tñ iō ꝓnunciãꝺũ ē.ꝛ in h eſt ſimile exceptioni ꝺilatoꝛie:quia i hoc añ litꝫ ɔte.ꝺʒ opponi.ꝛ iō ꝺebꝫ ꝓnunciari ſuꝑ illa:ſicut i ꝺilatoꝛijs ante litꝫ.ɔte.ꝓnũciať:ꝛ poſtea eſt peremptoꝛia. Ar.ꝰ. j.ꝺe fiꝺe iſtru.cũ ioãnes.ibi pꝛonũciat papa ſuꝑ exceptione inciꝺēter pꝛopoſita in cauſa appellationis. Ratio ibi pōt aſſignari:qꝛ cũ nō ꝓnuncieť in cauſa ap. ꝺirecte ſuꝑ pꝛincipali queſtiōe:ꝫ tñ confirmať vl' infirmať ſnĩa:ꝓnunciari ꝺʒ ſuꝑ inciꝺenti queſtione oppoſita in cauſa ap.vel ſi ꝓnũciať ſuꝑ talibus nō eſt ꝰ

Cum dilect⁹ filius abbas de ferētillo de nobilib⁹ viris dñis de artone deposue rit qōnem. q māu armata [a] & cū exercitu ad castruz mōaste rij venientes in pdijs anima lium & alijs dānificare dictuz cenobiū psumpserūt: de qb⁹ iusticiaz sibi fieri postulabat: ei citra litis ꝯtestationem sub forma exceptionis [b] fuit ex ad uerso respōsuz: q ipi⁹ dolū [c] & violētiā castṝ firati amiserāt: qō & pgēitores eoꝝ tenuerāt: & ipi possederant in qete: sibi petētes pri⁹ restitui q petitio nib⁹ ipi⁹ respōderēt: pṗtiz cū testes hērēt psētes p qs inten tionē suā incōtinēti [d] pbaꝛ vo lebāt. Uerū ex pte abbatis fu it taliter replicatū: q ab eo re stitutio peti nō poterat: q non fuerat spoliator: psertim cum dictū castrū ad ius & pprieta tē sui monasterij ptinēt qō ēt ps aduersa nullaten⁹ denega bat: vñ ver⁹ dñs ad quem ab alio res sua possessa reuētitur etiā post tpa lōgiora retentio nis [e] debebat ꝯmoduz obtine re: & iudiciuz restitutorium ꝯ spoliatorē [f] tm̄ ꝯpetere digno scit: & īfra. Nos āt distinguen dū eē credim⁹: vtrū spoliatio nis qō ab eisdē nobilibus sit obiecta i modū actiōis ad re stitutionē petēdā: an i forma exceptiōis ad itētiōem aduer sarij repellēdā: cū ea i modū actionis pposita intelligant mutue petitiōes sese tanq di uerse minie ꝯtingentes: ac p hoc iuxta regłaz [g] iuris q dr q pꝛ appellat: pꝛ agat: q pri⁹ esset pposita: pus foret tractā da. q q i idē iudiciū ambe de ducte vicissimq tractate simł essent eadē snia terminande [h] Sed qm̄ qstio illa fuit ab eis dem nobilibus tm̄ in moduz exceptiōis [i] obiecta inſloqndo pnunciauim⁹. vt pbationes eoꝝ sup ipa exceptione primi t⁹ audirent. & ea pbata legiti

substātiā ordinis iudicioꝝ: et sup incidenti siue pem toria exceptōe pnūciaꝛ. s. de elec. cū dilect⁹. ad fi. Illa exceptio vr pon⁹ icidēs q̄z emergēs. Et idē ēt pt di ci in. l. intra vtile. qō pnunciatū fuit sup incidēti qōne i. sup etate: nec ppterea ius offēdiꝛ: nec ē ꝯ ordinē iu ris q ibi pnūcieꝛ sup etate q fuit sci dens qō. nec dr in iure q talis sentē tia non teneat.

a Cum dilect⁹ armata. illa vis q fit cū armis publica ē. que vo sine armis puata dr. insti. de pub. iu di. circa fi. §. item lex iulia ō vi pua. & ff. ō vi. pu. l. j. vñ isti plus peccauerꝛ vñ vsus. Uis pua ta reuz deponit ab ordine rex. Sz de portaꝛ: si vis arma ta probatur.

b Exceptiōis. q excipit non cōte staꝛ litez. Et sic pz q q negat non ex cipit: q qui excipit nō cōfitetur. ff. de excep. nō vtiq. & j. de except. cum ve nerabilis.

c Ipsius doluz. Sed quare debu it nocē ecclesie do lus abbatis siue vio lentia: cū delictum psone. xc. xvj. q. vj si epz. Sed hic tot⁹ ꝯuent⁹ ꝯsenserat abbati vł ab ini tio vel ex postfacto: ar. j. de resti. spo. cuz ad sedē. in fi. & ratihabitio i maleficio retrotrahiꝛ & mandato com paratur. ff. de vi & vi ar. l. j. §. sed si cumquis.

d Incōtinenti. h multū faciebat ad h vt restitueret j. de resti. spo. litteras. & j. de testi. veniens. ij.

e Retētionis. xvj. q. iij. §. qō pōt. v. qō si mala. & C. ō pscrip. xxx. vel. xl. an. siqs emptiōis. §. sin autem.

f Cōtra spoliatorē tm̄. vł ꝯ eū q mādauit vł ratā ha buit spoliatiōez: sic. j. ō resti. spo. cū ad sedē. i fi. & ff. de vi & vi ar. cū a te. nisi sciēter rē ꝛcipiat a diectore: cū p h ei succedat i vitiū. j. ō resti. spo. sepe ꝯtigit. & s. ō iud. qꝛ gu. & h: qꝛ p dolū abbatis spoliati sꝛ. & lati⁹ pz restitu toriū iudiciū bz cānones: q̄z bz leges ēt vbi qs dolo vel metu pdit rē. iij. q. j. reitegrāda: sec⁹ ē i actiōe qō met⁹ cā: q daꝛ ꝯ illū q metū ñ adhibuit. ff. qō met⁹ cā si cuz exceptiōe. §. aliq uando. ver. pedius. & §. in hac.

g Iuxta regulam. ff. de iudi. qui prior.

h Eadē snia ꝛminādē. nā si isti nobiles pposuissēt spoliatōez suā i modū actiōis directe: essēt due pncipa les qōnes: ꝯuētio. s. & recōuētio: & tc sił sūt tractande: vt. s. ō mu. pe. c. j. & non valet snia sup vna: nisi & super alia in eadē snia feraꝛ ff. q sen. sine ap. l. j. §. vlti. & C. ō ꝯpen. neq scriptura. vel saltē appellandū ē: vt ibi dr i. l. pmo indu cta. & vnā vocat h sniaz p tāto: qꝛ ꝯtinue vna p⁹ aliā ferꝛ: sed reuera due ēt snie sunt. j. de cā pos. cū ecclia. & c. cū sup. nā qt sunt articuli: tot sunt snie. ff. de mino. etiam. § ex causa.

i Exceptionis. Hic pz: qō questio spoliatiōis nō preiudicat ciuili questio ni: nisi proponatur i mo dum exceptionis: sed in criminali semper preiu dicat siue in modum ex ceptionis: siue in modum actionis pponatur: & sic loquūtur iura. iij. q. ij. per totum. & ij. q. ij. per totuz. Quidam intelligunt hāc decre. cū ambe questiōes sūt possessorie. Sz h nō ē verū: qꝛ abbas nō agebat hic possessorio iudicio: i mo petebat sibi iusticiaz fieri sup dānis sibi datis i prediis ai aliū & i alijs: vt pz in antiqua decre. ō hoc diceꝛ. j. e. sup spoliatiōe. Illud pōt hic qri: vtrū ex ceptio spoliatiōis interrū pat pscriptiōez. Et ē dicē dum: q non: qꝛ prescri ptio in odium non peten tium inducta est. j. de p scrip. vigilanti. & xvj. q. iij. §. potest. sed q excipit non petit: sed petentem repellit: vt hic. & ff. de ex cep. l. ij. q nō interrumpit Lz sit ar. ꝯ. ff. qō me. cā. l. metū. §. sed qō ptor. in fi. vbi dicitur: q excipiēdo videꝛ expiri. & ff. rē ra. ha. quo eniz tutore. l fi. & ff. de excep. l. j. & ff. de proba. i exceptionibus. Itez queritur: vtrum exce ptio spoliationis possit opponi in qualibet causa. Et potest di ci: q non: quia opponitur actioni ōpositi: quia ibi non admit titur compensatio. C. de compen. l. vlti. C. depositi. siquis pecu nias. & j. de deposi. bona fides. §. sane. Alij dicunt: q petenti depositum bene obstat exceptio spoliationis: quoniam obijci tur petenti restitutionem saltez in modum reconuentionis & ēt exceptionis: & questio spoliationis ē priuilegiata. j. e. sup Et ideo satis videtur: q opponi possit actioni depositi: quia fauorabilior videtur spoliatio q̄z actio depositi: lz illa sit bōe fidei. Sed quid si in modum exceptiōis pbaui spoliationez nunqd eedem pbatiōes valebūt: si volo directe petere posses sionem. Dico q non nisi aduersarius consentiret. j. de testi. veniens. ij. Sed pone q succubui i exceptione: nunquid pos sum postea directe agere possessorio. Uidetur q non. quia eandem questionem volo refricare: lz alio genere iudicij: qō nō licet. ff. de excep. rei iudi. siqs cum totum. §. vlt. Sed tñ di co: q potest: nec impedit q succubui: qꝛ possessorium directe etiam potest intentari: ēt ex dissimilibus causis. j. de dona. in ter dilectos. & si pmo agaꝛ criminaliꝛ & non obtinuit: postea agi potest ciuiliter. C. quando cri. ac. preiu. ci. l. vna.

f

137

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

a Non cogat̃.q2 nec nudi ɔtendere nec inimicis inermes debem⁹ nos opponere.iij.q.ij.oz. Sed si ɔueniat̃ ab alio q̃z a spoliatore:nō obstat ei exceptio spoliationis:ꝫ si crimialit̃ ac. cuset̃;pōt excipere:ꝙ spoliatus ē ab alio q̃z a suo accusatore si tota sua suba vel maiori parte sit spoliat⁹:vt i q̃dam ɔstitutio ne.Inno.iiij.j.de restit. spo. frequēs.⁊ sic intelligunt̃ canones isti.ij.q.ij. ꝑ totū.⁊.iij.q.ij.per totuz.

b Restitutio facienda. q2 ad hoc nō agebatur. Semp.n. vidēduz est ad qd agat̃: q2 s̃m modum agēdi format̃ snia.j.ð si. mo.lz beli.⁊.j.de accus. sup his.⁊ meli⁹.c.q̃liter ⁊ q̃n.nec.n⁹.ꝑtās iudicandi vltra id extēdit̃ q̃z i libello ē deductum. ff.cōi di.vt fundus.Arg.ɔ.j.de ɔces.ꝑben.ex pte.⁊.xxiiij. q.iij.ecce.⁊.j.de ɔfes.cuz sup.⁊.s.de elec.ꝑ inquisitionē.⁊.ff.de adul.l.j.§. si publico vbi accusator ɔuictus in modū exceptionis punit̃:ꝫ testis non punit̃:lz crimen ei in modū exceptiōis ꝓbet̃;vt.j. dicit.j.de excep.deniq3. nec ifamis reputat̃:vt h lz ei⁹ testimonium reprobet̃.ff.de his q nō.infa. luci⁹.Itē qd dices si probet̃ excōicatio in modū exceptionis contra aliquez: vt repellatur a testimonio vl' ab electione:nunquid dz vitari. Pōt dici ꝙ si ex tali fcō publica fama laborat: n̄ ē ei cōicādum.j.de sēt.ex.cū ðsideres.§.scðe.ar.ij.q.j.mlti.v.siqs frat̃ noiat̃.⁊c̃. Idē dico si i modū exceptiōis crimē ꝓbet̃ testi.qð ipedit promouēdū:ar.s.ð elec.sup eo.vt si ḡuata sit ei⁹ opinio.j.ð testi. testimoniū.nec suffic̃ ꝙ ex tali fcō n̄ irroget̃ ifamia ꝫ ꝙ eius opinio i nl'o vacillet.xxxiij.di.laici.sic dic̃ lex ð eo q fustib⁹ cesus ē: lz n̄ sit ifamis:tn̄ ad honores n̄ dz admitti.ff.ð ðcur.eos sic.C.ð adul.⁊ si libidie.lxxxj.di.tātis daniel.j.ð accu.eps.⁊.C ð ꝓcu.reū.⁊ sic ꝓpt̃ talē ifamiā fci ꝑt idici purgatio:ar.j.de sē.ex.cū desideres.§.scðe.ij.q.j.mlti.v.siqs frat̃ noiat̃ Ad ɔ ria signata supi⁹ dicas:ꝙ illð.c.ecce itelligit̃ cū ð crie ɔstat: siue accusādo:siue ðnūciādo:aut igrēdo:⁊ quocūq3 tali mō ɔstet punit̃.iō dic̃:ecce cria vnicūq3 claruerit Ad illā ðcr.cuz sup.sic r̄ndeas:q2 ibi testis i iure ɔfess⁹ ē:⁊ crimē illð ɔtingebat cāz ð q̃ agebat̃:vnde punitus fuit.j.ð excep.deniq3 in fi. Et ei obiectū fuit:ꝙ esset particeps simonie:vn̄ interrogatus ⁊ ɔfessus punit̃:in illa ꝑ inqsitionē agebat̃ ibi tam in capite q̃z in mēbris. Ad.l.illā.ff.de adul.l.j.§.si publica.potest dici ꝙ iudex q cognoscit ð adulterio:ex officio suo punit maritū ð lenocinio sine accusatore:q2 cū exceptio lenocinij non ꝓsit vxori:obesse debet marito:al's maritus non puniret̃ de crimie:quod esse non debet:quia publice vtile est:ne crimina emaneāt impunita. j.de sen.ex.vt fame.⁊.ff.ad.l.aquil.ita vulneratus.v.si

c Reprobatur.Ar.ɔ.j.de testi.cum tu.vbi.dicitur:ne ꝑiurij reatu notent̃:sed illud intelligit̃ quo ad fcm̄ ⁊ opinionez

me abbati nō cogerēt̃ r̄ndere sup petitiōib⁹ memoratis domino nec restituerēt̃ ab ipo. cū spoliatori spoliat⁹ ante restōnez nō cogat̃ vllaten⁹ respondē. Vez spoliatiōe i modū exceptiōis tm̄ ꝓbata non ē ꝑ h restitutio faciēda^b quēadmodū si i modū exceptiōis aliqð crimen testi obijcit̃ vt a testimonio repellat̃.⁊ si crimē ɔ eum ciuilit̃ ꝓbatuz fuerit.nō ideo sibi pena infligitur ordiaria. sed eius dūtaxat testimonio non credit̃.qð ea ratione contingit:qm̄ in ipsum accusatio non procedit:testes etiaz quorum testimonium reprobat̃^c: inter ifames quasi ex falso testimonio nō hn̄t̃. Hono.iij. ludouico regi francorum.

Et qð hic dicis referas ad ius:q2 ð iure n̄ censet̃ ifamis: sed infamiam facti forsitan non vitat: vt ibi:⁊ h dicitur expsse. ff.de obsequijs a libe.⁊ liber.parentibus ⁊ patronis prestan.l.ij.b.

d Tuam nō credim⁹.ad foꝝ ecclesiāsticum.⁊ ita cā nataliū ad ecclesiaz ꝑtinz que sint ille cause q̃ spectant ad eclīasticū foꝝ: dcm̄ fuit.s.de foro ɔpe.cū sit.⁊.c.lz.j.⁊.c.ex tenore.

Tuam non credimus latere prudentiam:causam natalium regine cypri ad examen nostrum:vtpote que ad forum ecclesiasticum^d pertinet esse delatam. ⁊ infra Quia vero anteq̃ꝫ nataliū causa terminata esset. dependentez ex illa^e successionis^f causaz incipere nihil aliud esset.q̃ꝫ diuersis processibus intricat̃ negocium.⁊ confusionē q̃daz iudicij ordinez perturbare.si forte ab ipsa regina fueris super hoc requisitus:donec iaz dicta causa natalium apostolico iudicio fniem acceperit:patienter expectes^g.

Gregorius nonus.

Super spoliatione conuentus aduersus resti

e Depēdētez ex illa. Ex h loco sat̃ pz: ꝙ si qō piudicialis icidat i cā: ð ea sola ꝑest cog̃sciēdum anteq̃z ð principali: q2 ea probata principalis q̃stio est ꝑēpta vt hic dr̃.Et nota: ꝙ si due sunt principales qōnes ⁊ st̃ ambe ciuiles:q̃ ꝑmo ꝓponit̃ primo tractat̃ ⁊ vna snia termiat̃.s.e.c.ꝑri.⁊.ff.ð iudi.q pri or.ꝫ q̃nq3 questio ciuilis icidit ⁊ piudicat ciuili: ⁊ tūc ð incidēti ē antea cognoscēdū ⁊ pronūciandū:vt siqs agit de hereditate directe: ⁊ alt̃ incidenter proponat ꝙ nō sit legitime natus: de hac est antea pronūcianduz:vt hic ⁊.j.q fi.sunt legi.lator vel si ꝓponat̃ q̃stio seruitutis ⁊ hec ꝑmo excipienda ē.iij. q.ix.§ si ð hereditate.⁊.C.de ordi cog.l.ij.Q̃nq3 qō ciuilis piudicat criali:⁊ ē ꝑmo tratcāda: vt si aliqs qui credat se liberꝫ accuset̃ de crie ⁊ postea moueat̃ ei qō stat⁹ primo tractabit̃ incidēs qō ð statu.iij.q.ix.§.si crimen.⁊.C.de ordi cog.l.iij.⁊.C.ad.l.iul.ð adul.qm̄ alexandrū.⁊.C.ad.l.fal.ð plag.ꝑses ꝓuincie. Q̃nq3 crialis piudicat ciuili:q̃nq3 crialis piudicat criali.iij.q.xj §.aliquando.v.ciuili.⁊.§.prius ē. vbi de hac materia hēs satis.Et sic q̃nq3 vna q̃stio depēdet ab alia: ⁊ tūc nō sūt simul tractande:q2 sic esset diuersos itricare ꝓcessus ⁊ sine vtilitate.si.s.de iudi.exhibita.vbi siml' ð principali ⁊ exceptionib⁹ cognoscē voluerūt iudices quod esse non dz.s.de of.dele.prudentiam. §.sexta.⁊ s.de fo.compe.ex parte.⁊.c.ex tenore.

f Successionis.super comitatu campanie:in quo dicebat regina ista se debere succedere.

g Patienter expectes.Et ita pz.ꝙ iudex ciuilis etiā incident̃ ⁊ ꝑ reconuentionē de cā spūali cognoscē nō pōt.j.q fi.sunt legi.cām.j ⁊.c.lator.⁊ hic.de hac materia dictū est.s.de iudi.at si clerici.Sed ɔ videtur ꝙ saltē incident̃ ð tali qōne cognoscere possit.C.ð iudi. quotiēs.C.de or.iudi.adire.ff.de iuris.om.iu.si idem. ⁊.ff.de iudi.qui non cogitur.sed quod prius dicitur est veruz:lz secus sit in contrarijs causis ciuilibus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

tutionem petentem[b] nō est nisi super questione spoliationis si eum reconueniat audiend⁹ cum restitutionis petitio i hoc priuilegiata noscatur: vt ipsam intentans non cogatur ante rē stitutionem spoliatoribus respondere: q̄uis q̄ ab agendo spoliatione ab eis in modum exceptionis opposita repellatur.

De plus petitionibus

Gregorius nonus.

Consilium prouidētie dici non potest q̄ pecuniam tibi debitam ante terminum ab aduersario repetisti: punitur enim importunitas plus petentium si super petitione sua duxerit in iudicio persistendum[i] ita q̄ qui repetunt amplius sine causa i expensis aduersario cōdēnantur. Qui autem plus loco: ad interesse[k] tenentur: pro eo q̄ vtilitas adimitur debitorib⁹: quam haberent si statuto loco soluissent. Ei vero a quo amplius tempore[l] petitur: inducie duplicantur nec litem excipiet: nisi ei soluantur expense. Te quoq̄ dubitare non credimus: q̄ cā plus petitur[m]: cū aliquid in genere vel sub alternatione debetur: et rem in specie vel vnū precise peti cōtingit. Re autem. si. x. sint debita et. xx. petantur. Loco vero cūm quis vbi conuenit soluere: sed alibi conuenitur. Tempore quoq̄ cum ante diem vel conditionem petitur quod debetur.

De causa possessionis et proprietatis.

Gregorius felici sicilie.

h Super spoliatione. restitutionē petētē q. n. petit rē stitui ab aduersario cōueniri nō pōt petitorio: nisi de alia spoliatione: vt dī: nec pōt ei referri qō proprietatis ab eo sup eo d quo cōuenit. ff. d iudi. si d vi et possessiōe. et C. d rei vē. ordiarij. et. j. d resti. spol. i lris. itē cū quis. ex cōqōne nisi prio fuerit restitut⁹: vt h. et. j. d resti. spol. sollicite. vñ nō: q̄ vbi due qōnes possessorie proponūt a diuersis ille possūt simul tractari: vt h sz illā regulā: q poz appellat: poz agat. ff. de iudi. q poz. et tunc vna sētētia debēt termiari. s. e. cū dilect⁹. q2 vtraq3 spoliatio priuilegiata ē Si vō vn⁹ agit petitorio et alter possessorio: distingue qualiter reus obijciat spoliationem. Si. n. petat directe restitui: due sūt petitiones: q2 in modum actiōis fit reconuentio de spoliatione: tūc simul tractāde sunt: vt. s. cum dilectus. Si i modū exceptōis proponatur spoliatio: tunc primo tractatur exceptio spoliationis: sz q̄ dr i illa dec. cū dilect⁹. Si vero qs agat de spoliatōe ꝯ suū spoliatorē: vel ēt de re alia: tunc spoliator potest opponere exceptionē de sua spoliatione: et in modū actōis: et in modū exceptōis: vt hic dic. Sit ergo cautus qō sibi magis expediat: vtrū agē directe vel excipē. si magis expediat reo possidere rē aduersarij q̄3 suam recuperare: excipiat: q2 pbata exceptiōe sua nō cōpellitur respōdere: nisi primo fuerit restitutus: vt in. c. cū dilectus si magis expediat recuperare rē qua ē spoliatus: propōat spoliationē suā directe: et ea probata restituetur: vt colligitur hic: et. c. cū dilect⁹. et idē si petitorio agat: q2 reus dupliciter potest proponere suā spoliationē: vt. s. e. cū dilectus. et hoc cū super diuersis rebus fit cōuētio et oppositio spoliatiōis. Sec⁹ videt qñ sup eadē re fit cōuentio et reconuentio: tunc vtilius ē pponere spoliationē i modū actiōis. j. de resti. spol. ex ꝯquestione. q2 restituetur i eo casu ante ingressum principalis cause. Si vero in modum exceptionis nō restituet sed repellit agētem. et sic vtroq3 casu preiudicat questio spoliationis in hoc casu. Item compensatio non potest opponi petenti restitutionē: q2 sic indirecte admitteret reconuentio. C. de cōpen. l. vlt. ar. j. de excep. cum inter in fi. Item in momentanea possessione cessat reconuentio. C. q leg. per. l. vlt. Sed si ago ꝯ te possessorio: et tu reconuenis me possessorio: et ego exciptio contra te in modum exceptionis de spoliatione eadem de qua conuenio te: nunquid debeo admitti. Dico q̄ sic: q2 ad aliud proponitur vt actio: ad aliud vt exceptio: ar. ff. de inof. testa. contra veterā. §. sz impuberes. et. j. de testi. veniens. ij. et. c. cum in tua. Sed quid si ille excipiat de sua spoliatione. Dico q̄ pōt et elidit actionē meā: et ita remanet conuentio et reconuentio inefficax: si autē expediret ei magis agere q̄3 excipere proponat de sua spoliatione in modum replicationis: et sic per replicationem elidit exceptionem meam: et sic remanet conuentio et reconuentio efficax.

i c Consilium. i. iudicio persistendum. Et ita si volunt desistere a petitione: licitum est nec puniunt: et hoc possunt facere vsq3 ad litis cōtestationem postea vero non possunt desistere sine pena. C. e. ti. l. vna. sic licitum est ei penitere ante litis contestationem. ff. rem ra. ha. āpli⁹ h. Sed vr̄ q̄ licitum sit penitere qñcunq3 ante sniam: vt. ff. de inof. testa. cōtra veterane. §. meminisse. et C. de his qbus vt indig. alia. et. C. ad. l. cor. de fal. l. qui falsas. et C. locati conductores. in quibus potest penitere ante sententiam. Sed prius dictum verius est: q̄ ante litis contes. penitere debent: alr̄ puniuntur in expensis. C. e l. vna. et hic. et hoc etiam cum re aut causa plus petitur: sed lex illa loquitur cum aliquis per dolum super maiori quantitate exigit cautionem. et ille si persistat: a toto debito pūitur: exceptis duobus casibus: scilicet transactiones et secunde confessiones qui excipiūtur in. l. illa. et ita de alijs plus petitionibus loquitur hic.

k Plus loco ad interesse. qui petit alio loco q̄3 conuenit: ad interesse per officium iudicis potest conueniri, in eo in quo dānificatur: q̄ in alio loco conuenitur. ff. de eo quod cer. lo. l. ij. §. fi. de hoc interesse dictum est. s. de offi. del. p. et. g.

l Amplius tempore. In istis quattuor modis plus petendi olim puniebantur in tota causa: insti. de act. §. siquis agens. et insti. de excep. §. appellatur. sed hodie non ita puniunt. qui enim ante tempus petit: inducie duplicantur: et nihilominus in expensis punitur: insti. de excep. §. hodie autem. et hic. Si autem re causa loco plus petat: et reus aliquod damnum sustinuit circa sportulas: actor triplicem penam patitur. institu. de act. §. tripli. et. §. sed hoc quidem antea. et in alijs expensis condēnabitur: vt dictum est in littera.

m Causa plus petitur. Hic exēplificat predictos quattuor modos pl⁹ petēdi: puta cū pl⁹ petit pmisi tibi. x. vl̄ sti hum: in optione mea ē soluē quē volo. C. de cōdi. ide. figs fuum. et. ff

138

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

Vsceptis: ⁊ infra. Legali prouisione decretũ ẽ: tã momẽ ti[a] q̃ ꝓprietatis cãz sub vno [b] eodemqꝫ iudicio debere cognosci: nec nos contra ĩauditã partẽ aliqd possumus diffinire[c]. Celestinus terti⁹.

D vltimũ interrogati fuim⁹ si iudices deputati[d] vt de possessiõe ⁊ proprietate cognoscant: grauibus partium sumptibus parcere cupientes: de vtraqꝫ cõmixti audiant allegatiões ptĩ ⁊ testes admittãt: deiñ p⁹ audiant attestatões ꝺ possessiõe: ⁊ ꝓnũciãt[e] ꝫ tenorem illarum: vtrum licite hoc agatur. Nos autem cum hoc sit in iure ciuili expressũ[f] q̃ licite possit fieri respondemus. Innocentius tertius archiep̃o ⁊ canonicis sutrinis.

Cum ecclesia sutrina pastore vacaret: vos cõuenientes in vnũ[g]: ⁊ sicut moris est spiritus sci gratia inuocata pastorez vnanimiter elegistis petentes ipsius electionem a se. apo. confirmari. Veruz clerici cõuentualiũ ecclesiarũ ciuitatis eiusdez cõsequenter suam deposuere querelã: q̃ cũ i episcoporum electiõib⁹ ipi ac predecessores eorũ consueuerint interesse: vos eis renitentibus ⁊ exclusis ad electionez procedere presumpsistis: quã ob hoc non confirmari sed infirmari potius postulabant. Partibus ergo apud sedẽ aposto. constitutis in auditorum presentia testes vtrinqꝫ ꝓducti fuerant: ⁊ eoruz depositõibus publicatis pars canonicorum per testes a se introductos itẽtionẽ suã: q̃ ad eos tantum spectaret[h] electio: sufficienter dicebant esse probatum. Parte clericorum nihilominus asserente: q̃ per dicta testium ques produxerãt

de iure do. plerũqꝫ. §. fi. vel ꝓmisi hominẽ in genere: nõ istum vel illũ: si tu petas a me ꝑcise. x. vel stichũ auferre vis mihi electionẽ: qꝺ esse nõ ꝺꝫ. vnde puniri debes ĩ dãnis que sustinui: vt dictum est: vt insti. de act. §. hinc autem. ⁊ §. preterea. Loco ⁊ re pꝫ in ipsa lr̃a. Tẽpore: vt si promisi tibi. x. soluere vsqꝫ ad annum: ⁊ tu antea petas vel promisi tibi si imperator intraret italiam: ⁊ tu petas ante conditionem extantem. exemplum de his hẽs insti. ꝺ act. §. pl⁹ aũt quattuor modis.

a ¶ Vsceptis. momenti. i. possessionis: ⁊ dicitᷣ possessio momẽtum: nõ q: durat per momentũ: sed q: parum duratura est apud possessorem: cum actor docuerit de ꝓprietate: ⁊ a sententia momentanee possessionis ꝫm. l. nõ appellatur C. de momẽ. pos. l. vna. ⁊ ij. q. vi. §. sunt quorũ. W. si de possessione secus ꝫ canones. s̃. de iudi. c. fi.

Momentũ

b ¶ Sub vno. Sed quare dicit: cum alia sit causa possessionis: ⁊ alia ꝓprietatis nec habeãt aliquid cõmũe. ff. de excep rei iudi. ⁊ an eadẽ. §. vlt. ⁊. ff. de acqui. pos. naturaliter. §. nil commune. ⁊ l. permisceri. Et hoc iõ dicit: q: cõtinẽtia cãe diuidi nõ ꝺꝫ. j. de sequestra. c. i. ⁊. C. ꝺ iud. nulli. Hoc est dicere: iudex qui cognouit de possessione: debet cõgnoscere de proprietate. Et ita expone in vno eodemqꝫ iudicio idest coram eodem iudice: vt dicunt iura predicta quia facilius cognoscit de proprietate qui cognouit de possessiõe. Ar. cõtra. s̃. de iudi. significauerunt. ⁊ hoc est propter diuersitatem fori.

c ¶ Diffinire. Nota q̃ dicit diffinire: quasi diceret diffinitiuam sententiam contra absentem non possumus proferre ante litis cont. s̃. vt lite nõ cõtestata per totum. Vel dic non possumus diffinire etiam lite contestata. contra inauditam partem: quia non liquet de causa. Et ideo precise diffinire non possumus: quin salua sit ad minus questio proprietatis absenti. j. de do. ⁊ contu. prout. ⁊. s̃. vt lite non contesta. qm̃. §. pe. ⁊. C. quomodo ⁊ quando. consentateum. Et ita duobus modis potest intelligi particula ista: vt lite non conte. vt sic non fiat diffinitio: sed propter contumaciaz in possessionem missio. vel lite etiam contestata quando non liquet de causa. Vel tertio modo: q: contra absentes non citatos nõ cõuictos non confessos nil possum⁹ diffinire: supra de ma. ⁊ obe. inter quattuor. ⁊ sic plena est littera. b.

d ¶ Ad vltimuz. deputati: vt de possessione ⁊ proprietate: quia causa est eis vtraqꝫ commissa. ⁊ idez est si simpliciter cã indeffinite cõmittitᷣ: quia vtraqꝫ causa intelligitᷣ esse cõmissa infra de sequestra. ad hoc. q: diuidi non debet continentia causarum. s̃. c. primo. C. de iudi. nulli. sic ⁊ cã proprietatis ⁊ vsufructus apud eundem iudicẽ sunt tractãde. ff. de libe. cau. si pariter. sic ⁊ in alijs. ff. de quibus cau. ad eundem iudicem eatur. l. i. b.

e ¶ Pronunciant. s. super possessione.

f ¶ Expressum. s. q̃ prius audiant attestatiões de possessione ⁊ pronuncient supra illa: illud est expressũ in iure ciuili. C. ꝺ rei vendi. ordinarij. C de interdic. incerti iuris est. ff. de acqui. pos. exitus cõtrouersie. ff. de iudi. si de vi ⁊ possessione. tñ ꝫ iura canonica simul põt ꝓcedi super vtraqꝫ questione: ⁊ vna debẽt sentẽtia terminari: infra. e. cũ dilectus. ⁊ c. prox. ⁊ ita q̃ primo pronuncietur sup possessione ⁊ incõtinẽti super proprietate vt ibi dicitᷣ: ⁊. c. cum super ⁊ ita cã possessionis ⁊ proprietatis ab eadez persona intentari potest simul: ⁊ vno iudicio tractari ⁊ terminari: q: non sunt ista contraria de hoc dicetᷣ. j. eo. pastorali. ⁊. c. cum dilectus. ⁊ in hac opinione fuit dñs m. ⁊ eius sequaces. Dominus Jo. ⁊ eius sequaces. volunt stare. ll. predictis. sed illa diuersitas determinabitur. j. e. pastoralis. ⁊. c. cum dilectus. ⁊ quod dicit hic: q̃ primo ꝓnuncient super possessione: ⁊ nihilominus de proprietate pronunciare debẽt incõtinẽti: ex quo simul ẽ actũ ⁊ publicatio simul facta: ⁊ de vtraqꝫ liqueat: alᷣs differtur qꝺ proprietatis. j. de testi. significauerunt. alᷣs si nolũt differre iudices iudiciũ proprietatis nec testes publicare: cũ alijs ẽt pñt procedere super possessiõe tãtũ. ⁊ sic itellige qꝺ hic dicitᷣ: vt cõcordet iuri ciuili: put dicit in fi. alᷣs cõtradicerent iura ciuilia: tñ ꝫ canones si aliquis vult agere simul vtroqꝫ iudicio: iudex simul expedire ꝺꝫ vtrũqꝫ. j. c. prox. ⁊. c. cum super. ⁊. c. cuz dilectus. alᷣs contradicent. hic iudices ex offõ suo hoc fecerũt: vt cõmixti audirẽt: ꝫ pri⁹ volebãt ꝓcedere sup possessiõe: qꝺ licitũ ẽ ꝫ iura ciuilia: nec canõica ꝯdicunt.

g ¶ Cum ecclesia. in vnum. q: spũs scũs nõ venit nisi sup ꝯgregatos in vnũ. xxiiij. q. i. §. si autẽ. ⁊ vbicũqꝫ duo vel tres congregati fuerint in noĩe meo: ibi suz in medio eorum. i. q. i. cuz scriptura. ⁊ xxiiij. q. i. alienus ⁊. xx. di. c. vltimo.

h ¶ Eos tãtũ spectaret. Sed qualiter fuerunt admissi

canonici ad aliquaȝ ꝓbatiōeȝ: cū pars aduersa dicet se spoliatā: cū nil obijci possit spoliato añ restōnem nec sup eo q̃stio ꝓprietatis referri. j. d̄ resti. spol. i lris. z. c. itē cū qs. z. c. ex cōquestione. s̄. d̄ or. cog. sup spoliatione. Sed dicas ꝙ isti clerici cōuētualiū ecctiaꝝ ñ tm̄ possessorium itētarūt: ȝ petitoriū simul cū possessōio: vñ licitū fuit alteri parti d̄ iure suo docē. Et i h̄ min⁹ caute fecerunt isti clerici: q̄ q̃ȝdiu pōt aliqs itētare aliqd̄ possessoriū ñ dȝ agē d̄ ꝓprietate. ff. d̄ rei vē. is qui.

l ¶ Ultio. bñ dic̄ vltio: q̄ lȝ qñqȝ fuissēt i eligēdi possessiōe lȝ: ñ ꝓdessȝ ad hoc: vt possent petere restōeȝ lȝ sec⁹ sit i dñio. C. de proba. fin. Itē bñ seq̄r z imediate: q̄ si ñ cōtinuassent tēpora: nō p̄scripsissent ff. d̄ diuer. z tēp. p̄scrip. i vsucapione. §. j. z d̄ vltio tēpore caute dixit: q̄ i prescriptiōe vltia tēpora spectāda sūt. C. ne de sta. d̄fū si mater. z. C. de apo. publi. l. quicūqȝ. li. x. ar. xxxv. di. ab exordio. z. xxviij. di. quia sunt.

k ¶ Vocēqȝ hūisse. Caute ēt dicit: vocēqȝ hūisse: q̄ possēt eē: ꝙ iterfuissent cā cōsilij dādi: z tñ nō elegissent nec scrutatores volūtatū dedissēt: aut vota sua igsita ñ fuissēt. s̄. d̄ elec. cumana ecclia. z. lxiij. di. obeūtib⁹. vl' forte essēt iuitati. lxiij. di. cū hadrian⁹. ȝ p talē inuitatōeȝ ius ñ acq̄rit. ix. q. iij. nūc vo. z. c. se. z ar. ad h̄. s̄ d̄ postul. bōe. ij. Hoc. n. ñ suffic̄ ꝙ aliqs possidet ȝ ꝙ itēdat ius sibi acq̄rere. ff. d̄ iti. actuqȝ p̄ua. l. vl. ff. quē. ad mo. ꝟuit. amit. l. fi. imo i dubio p̄sumēdū ē istos poti⁹ nō hr̄e ius: ar. xxiij. di. p̄sb̄ri. z. vij. q. j. pōtifices q̄ nō verisimile ē: ꝙ qs iactet res suas. ff. d̄ proba. cū d̄ idebito. z. s̄. d̄ elec. q̄ diligētia nec. n. sequit: ꝙ si fuerit eiecti: ꝙ iō possederit. ff. d̄ ac. pos. siquis antea. j. d̄ resti. spol. olim. z. ff. de vi. ar. l. j. §. vim vi.

l ¶ Uacillasse hoc soluȝ sufficeret ad repellendos testes: z qd̄ dixit varios extitisse: vt. iij. q. ix. pura. z. iiij. q. iij. §. itē q falso. z. j. d̄ pe. sup his. z j. vt. c. bñ. vt nr̄ȝ. z. xxxv. q. vj. d̄ parētela. ij. i fi. z. ff. d̄ q̃sti. d̄ mior. §. tormēta in fi. z. l. ex libero. §. j. i fi. tñ qñqȝ v̄bis z nō re aliq dissentiūt. j. d̄ v̄. sig. nil obstat. z. j. de test. cū tu fili. z. ff. de re iudi. actoꝝ. viij. q. j. scripturis. d̄ pe. di. j. periculose.

m ¶ Negatiuā. forte dicētes ꝙ illi ꝯuētuales clerici nūq̃ȝ iterfuerūt electioni vel vocem habuerunt: ar. s̄. de ele. cū dilecti. qd̄ tñ fieri nō pōt. s̄ de electione. j. z. s̄. d̄ renun. super hoc. z. vj. q. vl. §. actor.

n ¶ In triū epoꝝ. Ex hoc v̄: ꝙ si aliqs ter vtit aliq iure: per hoc ē in quasi possessione illius: ar. C. d̄ fidei cō. l. j. z. ff. de vsur. cū d̄ in rē verso. ff. d̄ serui. quotiēs ij. Sed qd̄ si semel elegit in. xl. ānis: q̄ epš ille i tanto tp̄e vixit. Dico ꝙ p hoc ē in quasi possessiōe illi⁹ iuris: ar. s̄. d̄ cōsti. cū accessissent. z. j. d̄ p̄bē. p illoꝝ. a ꝯrio sensu. nā aqua d̄r quotidiana: q̄ tm̄ semel in anno ducit. ff. d̄ aqua quoti. z esti. l. j. §. ij. z. iij. z si imisi tignū i parietē tuū: statim possideo s̄uitutē. ff. de seruit. vr. p̄dio. seruitutes que in supficie. vnde tuendus sum in illa quasi possessione. j. vt lite' p̄ē. c. j. z. ij. xvj. q. iiij. volum⁹. nisi constet. ꝙ vi vel claȝ: vel precario possederit: ar. j. de exces. pla. cum ad quorūdam. z tunc qui d̄dit aucte sua poterit reuocare: vt ibi: z. ix. q. iij. quis cognouimus. nec obstat quod dicitur de. xxx. diebus: qb⁹ adminus vti debet in anno ad hoc vt habeat interdictū de itinere actuqȝ priuato. ff. de iti. actuqȝ pri. l. iij. §. hoc iterdictū a supiori: quia hoc intelligitur d̄ eo iterdicto: qd̄ hȝ mixtā cām: q̄ duo dȝ probar̄ z h̄ anno se fuisse vsū z seruitutē sibi cōpetere z cōstitutam fuisse: vt ibi dicitur

z ipsi assertōeȝ suā: ꝙ electōi pōtificū interesse deberēt: plenius ꝓbauissent: p que cōstar̄ dicebāt eos^h electōibus triuȝ episcoporū: qui ecclesie sutrie vltimo^i z imediāte prefuerāt cuȝ canonicis cathedralis ecclesie affuisse z voceȝ hūisse^k cum alijs eligendi. Nos igit quoniam deprehendimus testes vestros in perhibēdis testimonijs varios extitisse: atqȝ^l aduersus fidem attestationis sue coram auditorib⁹ vacillasse^l z ꝙ negatiuā quodāmodo astruē satagebāt: ꝓbare volētes ius electōis ita ad vos spectare: qd̄ ad aduersarios minime pertineret: p̄ postea vero aduerse partis fuit sufficiēter ostēsū: ꝙ^i triū epoꝝ^n electōib⁹ de qb⁹ p̄missū ē clerici presentes affuerint et vocem habuerint eligendi: p̄missā electōeȝ factā eis ꝯdicentibus z exclusis decreuimus irritandam: clericos^i sepedictos i eā q̃si possessionē^o quam ante controuersiam motam habuerant reducentes^p. Veruȝ quoniam in questione predicta quicquid iuris^q vtraqȝ pars in electōe habebat deductum in iudiciuȝ^r videbatur: cum iure ciuili sit cautum id venire in iudicium

o ¶ Quasi possessioneȝ. Hoc ideo dicit. q̄ incorporalia ñ possident. ȝ quasi possidētur. ff. de vsucapio. sequitur. §. si viam. ff. de ser. vr. p̄di. si edes §. libertas. Ar. contra. iij. q. j. reintegranda.

p ¶ Reducentes. verbo tantum z non re: cum iam constet de proprietate: vt sequitur in littera. z. j. c. proxi.

q ¶ Quicqd iuris. ff. d̄ excep. rei iudi. z an eadē. §. actiōes. z C. d̄ āna. excep. l. vl. Sȝ qd d̄duxit i iudiciū ps cāonicoꝝ: cū ipsi eēnt rei z possiderēt. ñ videt ꝙ aliqd deducerēt in iudiciū: immo de iure cōmūi ad eos spectat electio: z possidēti nō est ꝓdita actio: isti. de act. §. iste quoqȝ. z. s̄. de iudi. examinata. z ita nec petitoriū nec possessoriū deduxerūt i iudiciū. So. hec oppositio hȝ locū in actiōib⁹ in rē q̄ cōpetit ꝓ reb⁹ corporalib⁹: vt in. §. iste quoqȝ. sed in actiōib⁹ in rē q̄ cōpetūt ꝓ reb⁹ incorporalibus: vt in seruitutibus datur actio possessori pro tuendo iur̄ suo. Et hec dicitur negatoria: que cōpetit dño: q negat alium seruitutē hr̄e in re sua: z hāc negatoriā deduxerunt cāonici i iudiciū dū negabāt cl'icos hr̄e ius i electōe: q̄ aliud nō poterāt i iudiciū deducē. Cōfessoria vo dar̄ ei q sibi deberi seruitutē ītēdit: ꝫm ꝙ isti cl'ici faciebāt: q dicebāt se hr̄e ius in electiōe: z hoc deduxerunt in iudiciū loco ꝓprietatis z possessorij hec ꝓbanr̄. ff. si serui. vē. l. ij. j. rñso. z. l. si forte §. j. z. l. sicuti. §. sed si querir̄. z insti. de act. §. eque siquis. z sic intelligitur qd̄ hic dicit: vtraqȝ pars deduxerit in iudicium qcquid iuris habebat in electione.

r ¶ Id vēire in iudiciū h̄ sūptū ē ex illa. l. ff. d̄ iudi. solem⁹. illa. n. vēiūt q̄ icludi p̄ūt i actōe ꝓposita: vt loquar̄ i spāli iudicio: vt i rei vēdicatiōe: vt fruct⁹ z expēse: z vsure q̄ accessoria sunt: z ad eādē rem spectātia. ff. d̄ aq̄ plu. ar. hacten⁹ i fi. ff. de edil. edi. ediles. §. itē sciēdū. nō aūt veniūt oīa alia. nec ē ꝯ. C. d̄ āna. excep. l. vl. ibi spōte recept⁹ fuit libell⁹ gnālis. vñ fatu⁹ fuit. ȝ regula ista meli⁹ itelligir̄ d̄ gnālib⁹ iudicijs: vt negocijs gestis: tutela: petitiōe hereditatis: actione p socio cōi diuidūdo. finiū regūdoꝝ: fami. her. vbi oīa vēiūt i iudicium: nisi

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

fiat specificatio in libello.vel i ꝓsecutiōe cāe:tūc.n.ñ obstat ex ceptio i nō specificatis.C.ð iudi.l3.ff.ð excep.rei iudi.si ex te stamēto.ff.ð isti.act.hēbat.⁊.ff.cōi diui i iudiciū.ff.familie her.heredes.§.pe.⁊.ff.de peti.here.si hereditatē.⁊.l.siquo tē pore ⁊ hec vera sūt i bōefidei iudicijs:secus i iudicijs stricti iu ris:q̄ ibi ñ vēiūt nisi illa tm̄ ð qb⁹ noiati actū ē vt vēirēt:vt.ff.ð do.elegāt.§.ñ solū.ff.ð vb.ob.qcq̄d Simile ē ēt in ꝑsonali ac tiōe:vt si vnā cā3 sū ꝓse cut⁹ ⁊ succūbo:ñ obstat si peto idē ex alia cā:ð h̄ di ctū ē.s.ð libel.ob.c.ij.sic ēt i arbitrio vbi tm̄ vēiūt ea de quibus dictū ē i cō promisso:vt.s.ð arb.cu3 dilecti.vbi de hoc.Ar.ex hoc loco:illud tm̄ venire i cōdēnatiōe:qð i libello cōtineŕ:sup quo lit.cōt.facta fuit:ar.ff.de iudi.nō pt.⁊.l.de qua re.arg.ꝯ.C.ð ap.l.vlt.ad fi.⁊ in sti.de act.§.si min⁹.ff.de peti.heŕ.l.iiij.ff.ð rei vē.sinaūt.§ possidere.In istis oīb⁹.ll.dr̄:q̄ plus venit i cōdēna tōe q̄3 in petitiōe.So.istaꝝ.ll.p3 i pn.glo.an sint extrāea an cō iūcta ⁊ accessoria:sic aliq̄ñ min⁹ vēit in cōdēnatiōe q̄3 i peti tiōe.ff.ð cōdi.fur.si.ſu⁹ furtiu⁹.ff.ð rei vē.sinautē a titio.§.possidere.ff.de peti.heredi.si quo tpe.§.ex diuerso.

a ¶ Nō solū.argumentaŕ papa ex hac.l.ꝑ locū a miori ñ id ð quo min⁹ vr̄ inesse ⁊ inest:⁊ id ð quo magis:siue econtrario.

b ¶ Ne vēiret:ar.oīa eē cōcessa que nō sunt prohibita.

c ¶ Cathedraliū.lxiij.di.c.j.§.ex his.⁊.s.de elec.cū terra.

d ¶ De cōsuetudie.introducta ð volūtate ei⁹ cui ꝑiudicat.ff cōia ꝑdi.vēditor.§.j.⁊ ita necesse ē:q̄ sit ꝑscripta:vt h̄ inuiŕ vt.s.ð cōsue.cū dilect⁹.⁊.c.vl.vbi ð h̄.⁊.j.ð v.sig.abbate.

e ¶ Tertio nō ḡ tres vices iducūt ꝯsuetudinē:nisi i crib⁹.xx v.q.ij.ita nos.⁊.C.ð epis.audiē.l.iiij.de pe.di.ij.§.ecōtrario si n.cōsuetudo eēt ex trib⁹ vicib⁹ iuuareŕ h̄:s3 nō ꝓdest nisi le gitie sit ꝑscripta:vt dic̄ h̄:l3 tueaŕ aliquē i possessione quousq̄3 ꝯstet an debitū sit.xviij.q.ij.ſuitiū.⁊.j.vt li.pē.c.j.⁊.ij.

f ¶ Tpis.⁊ ita p3:q̄ si breuitas tpis nō obstaret:isti clici pre scripsissēt ius eligēdi si:ēt semel elegissent:ar.C.de ſuit.l.vlti.l3 videaŕ ꝯ:q̄ ſuitutes q̄ nō hn̄t cōtinuā cā3:duplicatu3 tps reqrūt.ff.quēadmo.ſui.amit.si sit ꝯstituta.h̄ sec⁹ ē ꝑ3 cāones ar.j.ð ꝑscrip.ð q̄rta.⁊ h̄.S3 ꝯtrū vr̄ huic loco:qð dici cōsue uit:q̄ i ꝑscriptōe ecclīastica reqriŕ bōa fides ⁊ iust⁹ titul⁹:alr̄ nō ꝑscribiŕ.j.ð ꝑscrip.si diligēti.⁊.j.ð deci.ddū.si ⁊ i cōsue tudie cā allegari d3:ar.j.ð cēsi.ꝑueīt.Et ita dici cōsueuit:q̄ i ꝯsuetudie allegari d3 cā:⁊ i ꝑscriptiōe titul⁹:ð hac mā iuēies s.ð cōsue.c.vl.s3 h̄ nulla cā siue titul⁹ fuit allegat⁹:⁊ tñ ꝑscri psissēt si ꝑueīssēt ad legitimū tps:vt h̄ p3.Ad h̄ pōt dici:q̄ in h⁹i icorporalib⁹ sola patiētia hēŕ ꝓ titulo.Nā patiētia loco traditiōis hr̄ i ſuitutib⁹.ff.ð publi.si ego.§.j.⁊.ff.ð ſui.quoŕ.ij.Vl̄ dicas:q̄ spāle ē circa ista icorpalia iura:q̄ ñ ē necesse al legaŕ ibi titulū:s3 hoc solū suffic:q̄ nec vi nec clā:nec pcario vsus sit tali iuŕ.ff.si ſuit.vē.siqs diuturno.Et ex eo q̄ erāt in gerēt possessiōe:ꝑsumebāŕ:q̄ nec vi nec clam:nec pcario pos siderēt.Ar.ꝯ.j.ð prescrip.si diligēti.So.q.n.fac̄ gr̄a3:illud d3 ꝓtestari.vij.q.j.pōtifices.⁊.s.ð elec.cumana.⁊ h̄ forsitan vo-

nō solū de q̄ actū ē:vt vēiret:s3 id nō vēire de q̄ noiati actū ē ne vēir3ᵇ ⁊ ꝑ3 statuta cāoni ca elcōnes epoꝝ ad cathedra liū ᶜ ecclīaꝝ clicos reglārit ꝑti neŕ noscāŕ:nisi alibi sec⁹ obti neat ð ꝯsuetudieᵈ spāli nec ex eo q̄ clici añdci se inŕ eligētes sutrios epos ꝓbauerūt ttioᵉ extitisse:ius eligēdi ꝑꝑ breui tatē tpisᶠ vs3 ad ꝑscriptiōemᵍ legitimā nō ꝓducti sibi acq̄rē potuerīt:⁊ actor n ꝓbātēʰ q cō ueiŕ:⁊ si nihil ꝓstitit:obtiebit ab eoꝝ ipetitōe sup elcōnib⁹ faciēdisⁱ vos duxim⁹ absoluē dos sepedcis clicis ecclāꝝ sup h̄ ꝑpetuū silētiu3 imponētes.

I dē canonicis de bethleem

Quā3 sup electione beth. lemitan.eccle inŕ.r.sub dia.nr̄3:⁊.p.canonicum sepul chri domini qō vtereŕ vtroq3 se ꝓ electo gerēte:cū prefact⁹ diaconus a patriarcha hiero soli.fuerit ꝯfirmat⁹:⁊.j.Et q̄ se probauerat ꝑ secularem potentiā spoliatū restituēdūᵏ decreuim⁹ iusticia mediāte.Veru3 qm̄ tam possessoriū q̄

fuerūt ꝓbaŕ isti cāonici:q̄ illi clici ñ fuerāt i electōe iu re proprio:sed de gratia quasi negatiue.

g ¶ Prescriptōe3.vr̄ q̄ h̄ ius:q̄ q̄si ſuit⁹ ē:ꝑscribi nō possit:q̄ ſuit⁹ nec i bōis alicuius:nec ex bona ē.ff.de vsufruc.leg.l.j.

h ¶ Probātē.C.ð edē.q accusare.vj q.vl.§ actor.C.de ꝓba.actor.⁊.j.vt ec.bñf.vl nr̄3.b.

i ¶ Quā sup.con firmat⁹ ex h̄ ꝓncipio ⁊ ex fine.c colligiŕ:q̄ ꝯfirma tio nil iuris ꝯfert vbi electio cāoni ca ñ fuit.s.ð elec.cū inter cāonicos.⁊.c.cu3 dilecti.tñ si possessionē fuerit adept⁹:⁊ postmō3 spoliēŕ:d3 r̄stitui q̄3 uis ñ fuerit electō cāonica:vt h̄ p3.

k ¶ Restituēdū.so lo vbo restituit eū q̄ i eadē snia ꝯsti tuit eū sic.s.c.pri.q̄d ḡ ꝓdest talr̄ restō:q̄3tū ad hūc ca sū nil ꝓdest:nisi q̄ satisfit iuri ⁊ petitiōi actorꝫ.ff.ð iu.ð q̄re.⁊ h̄ poss3 q̄ñ3 ꝓdesse q̄ ad fruct⁹ restituendos:vt spoliator restituat fruct⁹ ꝑceptos:⁊ q ꝑcipi potuerīt a tpe ðiectiōis vsq3 ad tps lit.ꝯt.sup ꝓprietate:⁊ ita l3 ob tieat i ꝓprietate:tñ ꝑpea q̄ ius sibi dixit q̄3tū ad posses sionē r̄stituē d3 fruct⁹ ꝑceptos.S3 nūq̄d ille q ē i pos sessiōe vteŕ fructib⁹.Vr̄ q̄ sic:q̄ alimētorū cā vitati ñ ꝑiudicat.ff.ð his q sui vl alieni iurꝫ sūt.si iudex.Et pu pilli⁹ ꝑꝑ inopiā q̄n3 ꝑcipit alimēta a scripto hēde:q ap pellauerat vsq3 ad finē litis.ff.ð inof.testa.si istituto.§.ð inofficioso.S3 ꝯtriū vu3 ē:q̄ cū cāonicū ñ hūit igressū d3 r̄stituē fruct⁹:quos idē ꝑcepit:⁊ ē expressu3:ar.j.ð ꝑbē.dilecto.⁊ meli⁹.j.ð iurepa.cū dilect⁹.in fi.q̄ q̄si i trus⁹ ē.vñ nil d3 idē cōmodi hr̄e:ne ð iprobitate sua cōmodū ꝯsequaŕ:⁊ ē ar.ad h̄:q̄si expssu3.j.ð resti.spo.grauis.⁊ fruct⁹ illi restituēdi sūt ecclīe vñ illos ꝑcepit.

l ¶ Et petitoriu3.⁊ sic due petitiōes eodē iudicio expe diunŕ:ar.C.de of.rec.ꝓui.l.j.⁊ in eodē3 libello:⁊ sic vno processu duplex cōmodum qs consegtur:ar.ff.ꝓ socio si iter fr̄es.§.si plures.⁊.ff.famil.her.hēdes.§.si ð plurib⁹.ff.de act.empti.⁊ ven.nō est nouū.⁊.ff.quo rum leg.l.j.§.quod autē.⁊.j.e.cum dilectus.⁊.s.e.c.ij.⁊.j.ð capell.mōa.dilectus.Sed qualr̄ possessoriū ⁊ pe titorium deductū fuit in iudiciū ab vtraq3 pte:de h̄ di xi.s.e.c.pri.Quidā dicunt.q̄ neuter possidebat:alr̄s ñ potuit itentari:s3 ab vtraq3 pte hoc nō posset fieri:nisi vterq3 fuerit spoliat⁹:s3 alr̄ tñ fuit spoliat⁹.Vñ pt dici q̄ i reb⁹ icorporalib⁹ daŕ actō possessori ꝓ tuēdo iuŕ suo:vt i pri.c.dc3 ē.Vl̄ vi⁹ dicas:q̄ h̄ alr̄ tñ fuit spolia t⁹:q itētauit sīr petitoriū ⁊ possessoriū:re⁹ vō q possidebat.defendebat se sup vtroq3:⁊ sic quodāmō vtraq3 pe ðduxit vtrūq3 i iudiciū.j.e.cū dilect⁹.q̄ nō deb3 actori licē qð reo ñ lic3.ff.ð reg.iur.ñ d3.s3 veri⁹ ē q̄:alter tñ petitoriū itētauit:q dicebat se cāonice electū q̄ ⁊ h̄ ñ dr̄:q̄ vtraq3 pl ðduxit i iudiciū vtrūq3 p esse

petitoriū deductū fuerat ī iudiciū. ⁊ tā restitutōis ꝙ̄ electionis q̄ plen⁹ agitata: ⁊ ꝯstitit nob electionē vtriusqꝫ min⁹ cānonicā extitisse: cū iudex ꝺ q̄ r cognouerit^m: pnūciare ꝺbeat: vtrāqꝫ duxim⁹ sētētialit irritandaꝫ.

Idem episcopo nouionieñ.

Pastoralis officij: ⁊. j. Sane sicut itimasti: cōtigit aliquādo: vt cū quis se asserit spoliatū: suū trahit spoliatorē i cāꝫ: iter ipsa iuris auspitia^n reqsit⁹^o q̄ malit experiri^p iudicio litē ppꝛietatis igredit ꝺ illata sibi violētia nullā facies mētionā. cū aūt fuerit ī cā pcessū nouū iudiciū sup possessorio nititur icboar: ⁊. j. Cōsultatiōi tue talit respōdem⁹: ꝙ possessorio qdē iudicio ꝙ ꝺ rcuperāda^q: seu adipiscēda possessiōe ppōitur: āteꝙ renūciatū sit aut cōclusū^r i ppꝛietatis iudicio pmitus istituto agi^s potest ab eo q rem ceperit vendicare: cuꝫ legali sit puisione statutū eum qui fundum vendicauerit ab eo cū quo interdicto vnde vi potuit expiri: pēdēte^t iudicio

sorium ⁊ petitorium.

m ¶ De q̄ re. ff. de iudi. de q̄ re. hec regula fallit ī causa criali epi. iij. q. vi. q̄uis. ⁊ c. dudū. fallit ī snia lata a supiori. j. de re iudi. decefo. fallit vbi sola cognitio demādata ē. j. ꝺ testi. cū oli. ⁊ s̄. ꝺ of. oꝛ. dilect⁹. Itē fallit ī icidētib⁹ q̄ōnib⁹: vt dcm̄ ē. s̄. ꝺ oꝛ. co. c. i. ⁊. C. ꝺ oꝛ. iu. adite vñ ita itelligit ꝺ q̄ re cognouit pncipalr. s. ꝺ ea pnūciare dꝫ: vt h: q: petitorio ⁊ possessorio pncipalr agebat ab altera parte.

n ¶ Pastoralis. auspicia. i. exoꝛdia litis. C. ꝺ excep. l. p. ⁊. C. ꝺ codicill. l. vlti. i rnso.

o ¶ Reqsit⁹. a iudice. s. ⁊ h cū vtraqꝫ cā ꝯmissa ē iudici vt. s̄. e. c. i. Idē vr si cā ppetatij ē ei ꝯmissa: ar. C. ꝺ rei vē. oꝛdinarij. Idē ē ēt vbi cā ē simplr ꝯmissa. j. ꝺ seqst. c. i. lꝫ sit ꝯ ar. C. si a nō ꝯpe. iu si de proprietate. q: ꝯtinentia cāe diuidi nō debꝫ. C. de iudi. nulli. ⁊ s̄. e. c. i.

p ¶ Expiri. i. agē. alibi ponit p defēdere. s̄. de iudi. c. i nemo. n. sine actiōe expit. s̄. de iudi. examiata. ff. de admini. tu. q̄tiēs. §. Itē si tpali. ff. ꝺ neg. ge. si pupilli. §. fi. Itē ē h ar. ꝙ cū ples actiones noie eiusdē rei ꝯpetūt: vt ff. ꝺ mino. vex. vna illaꝝ ē eligēda. ff. ꝺ tribu. quod in hereditatē. §. eligē. ff. de re. iur. nemo. ij. §. quotiens.

q ¶ Qō ꝺ recupanda. Ad itelligētiā h⁹ i nō: ꝙ triplex ē iudiciū possessoriū: vel p adipiscēda possessiōe: vel recupanda: vel retinenda p adipiscēda possessiōe ppōit iterdictū quoꝝ bonoꝝ: ⁊ infdictū quoꝝ legatoꝝ: ⁊ saluianū infdictū. ff. quoꝝ bo. l. i. ⁊. ff. q̄ lega. l. i ⁊. ff. de saluiā. infdi. l. i. Infdictū p adipiscēda possessione dat bonoꝝ possessori ⁊ heredib⁹ hereditarijs: isti. de infdi. §. adipiscēde. bonoꝝ possessoꝛ nomē ē iuris: sicut ⁊ bonoꝝ possessio. ff. de v̄. si. hereditatis. j. ⁊ bonoꝝ possessoꝛ dr ille: q succedit de iure ptoꝛio: isti. de iterdic. §. restitutoria. Et dr iō adipiscēde possessiōis: q: lꝫ heres h ipso: ꝙ est institut⁹: ⁊ hereditatē adijt. efficiat dñs reꝝ hereditariaꝝ: tñ possessionē eaꝝ ñ adipiscit: nisi apphēdat possessionē. ff. de acq. pos. cū heredes. in pn. ⁊ si ab alio possideant: pōt adipisci eaꝝ possessionē p istō infdcm̄. Pro recupanda possessiōe dat infdictum vñ vi: qō vi aut clam. Pro retinēda possessione dat interdictū vti possidetis: vel vtrobi: ⁊ h habes isti. de iterdic. §. adipiscēde. ⁊. §. se. ⁊. j. de pba. c. lꝫ. Si g aliqs cepit agere rei vendi. pōt redire ad iudiciuꝫ possessoriū: qō ppōit p recupanda possessione vel adipiscēda pēdēte iudicio ppetatis: vt h dr: ⁊. j. de testi. significauerūt. ⁊. ff. ꝺ vi ⁊ vi ar. cū fundū. §. vlt. ⁊ ecōuerso ꝺ possessorio pōt redir ad iudiciū ppetatis ꝫ ad infdcm̄ de retinēda possessione ñ pt rdire pendēte iudicio ppetatis pmit⁹ instituto. s. vti possi. vel vtrobi: q̄ ppōnunt p retinēda possessiōe: nec ecōuerso pōt redire ad iudiciū ppꝛietatis postq̄ cepit agere vti possi. q: sibimet essꝫ ꝯrius. q. n. ppōnit rei vēdi. dicit alium possidere: vt. s̄. de iudi. examinata. q: possidenti nō dat actio: isti. de ac. §. iste quoqꝫ. ⁊ q agit vti possidetis: dicit se possidē: vñ pendēte iudicio ppetatis: nō potest redire ad aliud. nec obstat qō legit. ff. de acq. pos. nālīter. §. nihil in fi. vbi dr: ꝙ ñ negat ei iterdictū vti possi. q cepit rē vēdicare: q: illō itelligit ꝺ eo q ignoꝛabat se possidere. vl pt dici ꝙ ibi rnūciauit pme actōni: anq̄ꝫ icboaret scdaꝫ. ⁊ ꝺ his it dicij. s. vti possidetij ⁊ vtrobi: pt itelli qō seqt in lra alijs possessorijs iudicijs i suo robore duraturꝫ. ⁊c. q: i his itdictij pus oꝫ scir qs sit possessoꝛ q̄ꝫ qs sit petitō: vt isti. ꝺ itdic. §. retinēde. ⁊ iō dic h: ꝙ iudiciuꝫ possessiōis ꝺ sui nā pcedit vēdicationē dñij. io. alij volūt itelligere ꝙ dr alijs possessorijs iudicijs i suo robore. ⁊c. ꝺ illis iterdictis q̄ mixtam hñt cām: i qbus dꝫ qs pbare dñium fuitutis ⁊ possessionē suā. s. se iuisse. xxx. dieb⁹ illo āno: sicut ē infdictū de itinere actuqꝫ priuato: qō dat volēti reficere iter. ff. de iti. actuqꝫ p. l. iij. §. h autē interdictū ⁊. l. i §. ij. sic. j. de resti. spo. ex trāsmissa. ⁊ idē in infdicto qō dat de aq̄ ex castello ducēda. ff. de aqua quo. ⁊ esti. l. i. §. ait pretoꝛ. in talib⁹ eniꝫ iterdictis non redijt qs ad cām possessionis omissa cā dominij. Sꝫ certe de istis non vr ꝙ possit itelligi: q: illa iterdicta de sui nā nō pcedunt q̄ōneꝫ dominij q: ibi sil agit de possessione ⁊ ꝺ iure dñij: vt dr. ff. ꝺ iti. actuqꝫ p. l. iij. §. h aūt iterdictū. Uel itellige illud de alijs iterdictis q̄ sunt q̄si pparatoꝛia ad rei vendica. vt sunt interdicta de liberis exhibendis: ⁊ de tabul exhibēdis. ⁊ pus appareat qs possideat: ⁊ tūc dēt alteri rei vendi. ar. C. de rei vendi. oꝛdinarij. Uel pōt itelligi: q: cū agit ꝺ possessione ⁊ violētia: pri⁹ agi dꝫ de possessione: vt appareat qs possideat: vt postea q possidebat ꝺ violētia sibi illata experiatur: ⁊ sic nunq̄ꝫ econuerso. C. de ap. l. i. ⁊ illa v̄ba q̄ vendicationē ⁊c. non faciunt implicationē: sed demonstrationē notant. q. di. possessoꝛia interdicta volunt prius tractari: q̄ꝫ rei vēdicatio. ff. de rei ven. l. s q destinauerit. lꝫ q̄nqꝫ secus fiat. prioꝛ tamen intellectus verioꝛ est.

r ¶ Cōclusū. h sumptū ē ab auc. ꝺ tes. §. q: v̄o militi. col. vij. sic j. de fide istru. cū dilect⁹. ⁊ si mādatū reuocet p⁹ ꝯclusionē nibilomin⁹ fert snia ñ obstāte tali reuocatiōe. s̄. de pcur. audit.

s ¶ Agi pōt. nouo tñ iudicio ⁊ renūciato prioꝛi: ⁊ sic saluabis opinionem. Io. ⁊. b. q̄ hic repꝛobari vr: ⁊. j. c. pr. q dixit: ꝙ nūq̄ꝫ simul agendū est possessorio ⁊ petitorio ēt ab eodem. C. de rei ven. oꝛdinarij. ⁊. C. quoꝝ bo. l. vlti. ⁊. C. de interdic. incerti. sic itelligit illa. l. ff. ꝺ acqui. pos. naturalit. §. nihil. quia ibi renunciauit prime qui inchoauit secundam.

t ¶ Pendente. i. renunciato fꝫ Ia. b. Sed hec expositio multum est extranea ⁊ ꝯria huic littere: nec pbatur aliquo iure: fm canonicam equitatem plane stat verbum in sua significatione: vt. j. de testi. significauerunt. vel pendente quousqꝫ constet de possessorio: vt si succūbat in possessorio: reuertat ad petitoriuꝫ. Sed si obtineat possessorio: qd erit de prioꝛi iudicio fiat quod dicit in predicta de cre. significauerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
Magl. B.5.7

itdictū posset nihilominus itēta re[b]: alijs possessorijs iudicijs suo robore duraturis: q̄ vēdicatōē dñij sui natura pcedūt. Si vo rnūciatū fuerit seu ɔclusū vt iā possit cā ppetatis diffinitiue sniē calculo tminari: ne lites litibus iculcent: ⁊ via possit fraudibus apiri cā n̄ dcisa[c] possessorio n̄ erit vtēdū: nisi iudex q ð cā cognoscit hoc ipsū ex iusta cā viderit expedir: puta cū ex pspicuis idicijs facile arguitur iiqtas iuasoris: ⁊ spoliato casu siue malicia pbādi dñiū subtraxerit facultatē[d]. In his igitur ⁊ alijs causis ispectis q̄ ɔtinēt eqtatez[e]: aut iuste mouerit aium iudicantis postq̄ ēt conclusum fuerit posse agi possessorio iudicio nō negamus. Idē epo ⁊ officiali sancti andree.

Cum dilectis: ⁊ ifra. Ad q̄rtū breuiter rn̄demus: q cū sup possessorio[f] ⁊ petitorio sit ē actū: vtrūqz vna snia dz tminari. sz lz i pnūciatiōe sit possessio pmittēda: i executiōe tn̄ dz ppietas pualere[g].

Idem. veron. episcopo.

Cum olim qō que inter arcdiaconū ex vna pte: ⁊ arcpbrum ⁊ canonicos vicētie ecclie ex alta: ⁊ ifra. Qm̄ p attestatiōes nobis ɔstitit euidēter: q ab epis viceñ. archidiaconatus ipse sine reclamatione aliqua canōicoz duobus[h] archidi. ɔtinue q añ ipm extiterant: fuerat assignatus: ⁊ quia

a ¶ Interdictū. pos. iterdictū dr: qō iter duos reddit: n̄ ab interdicēdo. isti. de iterdic. §. sunt tn̄. Interdictū oliz erat: q̄dam formata ⁊ solēnis ɔceptio vboz: qbus ptor aliqd fieri iubebat vel phibebat: insti. de iterdic. in pn. hodie nō suat solēnitas interdictoz: sz loco cuiuslibz interdicti dat vilis actio i factum insti. de iterdic. §. vlti. b.

b ¶ Intētare. sz nūqd si pbauerit violētiā dz ei adiudicari ppetas Uī q sic. xvi. q. vi. placuit. C. vñ vi sigs i tātā. Sz h̄ n̄ ē verū: q ɔsamittat dñiū rei iō: q ɔmisit violētiā: ⁊ h̄ nō ē ex nā iterdicti: sz ex pena illius ɔstitutōis: sigs i tātā. vñ si vult sibi rē adiudicari: pponāt ɔditionē ex illa. l. sigs i tātā. q p iterdictū vñ vi n̄ ɔseqr h̄ sz possessiōez cū frutibus

c ¶ Cā nō decissa. ergo si aliqs sucūbit in iudicio ppietatis: adhuc post sniam pōt redire ad possessoriū: sic ecōuerso: ar. ś. ð elec. q̄relā. ⁊ j. e. ti. c. iij. q ali⁹ ē mod⁹ agendi ⁊ aliō petit q̄z pri⁹. ff. de excep. rei. iud. cū q̄rit ⁊ l. se. Arg. ɔ. j. e. c. pr. vbi ille q obtiet i ppetate: obtiet i possessorio. Possessio. n. vr esse ps ppietatis: sic vsufruct⁹ ps dñij. ff. ð vsufru. l. iij. vñ obstat exceptio rei iud. ff. ð excep. rei iudi. sigs cū totū. i fi. Ad h̄ dicas: q si nuda ppietas deducta ē i iudiciū: p⁹ sniaz pōt agi ð possessiōe: q nil hz cōe ppietas cū possessiōe. ff. ð acq. pos. nālit. §. nihil. sec⁹ si vtrūqz ðductū ē i iudiciū. ś. e. c. i. iij. ⁊ iij. ⁊ j. c. pr. Iudex tn̄ q ɔdēnat de ppietate: p ɔseqns ɔdēnabit ð possessiōe nisi re⁹ excipiat de possessiōe. s. pactū vel vsucapionē. ⁊ h̄ faciat añ sniaz. ff. ð rei ven. offm̄. in fi. Io. Si. n. aliqs pbabit de possessiōe: ⁊ nō de ppietate ⁊ idetermiate ð vtraqz actū ē: succūbit vtroqz. ś. e. c. i. ⁊ ij. ⁊ j. c. pr. Uex est g: q q succūbit in ppetate: ⁊ i possessorio: adeo. n. pualet ppietas possessiōi: q q obtiet in ppietate erit potior i possessiōe: cū de vtraqz sit actū ē: lz solo vbo pdiderit ɔmodū possessiōis: ar. xvi. q. iij. §. pōt. vo. q si mala fide. ⁊ possessio semp seqr ppietatē. ff. ð rei vē. offm̄. i fi. ar. ff. ð po. boz fides. verūtn̄ iudex q de ppietate tm̄ dat⁹ est. non pōt cognoscere de possessione. C. si a nō ɔpe. iudi. si de proprietate.

d ¶ Facultatē. Si nō potuit pbare dñiuz: vt hic dicit: qd valz redire ad possessoriū: cū videat ɔdēnand⁹: q snia sup ppietate trahit ad se sniaz sup possessiōe. j. c. pri. rn̄ pōt valē q̄ ad fruct⁹ q̄s recupat tpe deiectiōis. Itē q exq̄ habuit possessiōez hēbit ɔmodū retētiōis: nisi aduersari⁹ ppietatē pbauerit. C. ð rei vē. res alienas. ⁊ q si spoliator rē petat: pōt ei obijci: q amisit ius si qō hēbat p cōditionē ex. l. pdicta. sigs. in tantam.

e ¶ Equitatem. quā iudex semp dz hre pre oculis. ff. ð eo qō cer. lo. q si ephesi. ⁊ vbi pditū non est ius: pcedere dz iudex equitate pensata. ś. de transac. c. vlti. b.

f Cum dilectis. possessorio. Quidā itelligūt: q h̄ dic: q vn⁹ agebat iudicio vti possidetis: ⁊ aduersari⁹ agebat ɔ euz rei vē. ⁊ sic itelligūt. ś. e. ad vltimū. ⁊ ita plan⁹ ē casus. Sed ɔ ē qō legit. ff. vti pos. l. i. §. iter litigatores. q vti pos. dr dari inter duos: q dicūt se possidē: vt ibi. Uñ veri⁹ ē q idē hō pponebat sil de recupanda possessiōe ⁊ ppietate ɔ aduersariū suū: ⁊ sm̄ hoc signant ɔria. C. ð rei vē. ordinarij. ⁊ ff. de iudi. si de vi. C. ð iterdic. l. icern. C. quo. bono l. vlt. Per leges istas dicebāt io. ⁊ b. q nūq̄z poterat sil agi iudicio possessiōis ⁊ ppetatis. Ar. ɔ. ff. q leg. l. i. §. qō aūt. sz illō ē: q re⁹ n̄ certificabat actorē: ⁊ iō sil ppōit petitio hēditatis ⁊ q̄s leg. Ms. i ɔria fuit opi. q possit agi sil ð illis. ⁊ nos sum⁹ i eadē opi. s. q sit possit agi ð possessiōe recupāda: ⁊ ð ppetate ab eadē psōa. nec ē istō ɔ, ordiez iuris nec ɔrietas l repugnātia h̄ l ueit: q n̄ sūt ɔria: vt h̄ pz. ⁊ ś. e. cū ecclesia. ⁊ c. cum sup ⁊. j. de cap. mo. dilect⁹ ⁊ ll. pdicte: ordinarij certi. ⁊ C. quo leg. l. fi. nō intelligūt ð tali possessorio p recupanda possessione: sed interdicto vti pos. ibi. n. ordinariū est: q possessoriū prio tractet: q ppt euidentē ɔrietatez sil agi nō pōt de ppietate ⁊ vti pos. ab eadē pte: vt dictū est. ś. c. pr. Si vo vn⁹ vult agē possessorio: ⁊ alter petitorio: illud nullo modo ē admittendū. j. ti. pri. sollicite. i lris: itē cum qs ex ɔquestione: quia questio spoliatōis priuilegiata est. ś. de or. cog. super spoliatōe. ⁊ iij. q. i. ⁊ ij. per totum. ⁊ cum actor agit vroqz iudicio: reus pōt se defendere super vtroqz. ś. e. cum ecclesia. ⁊ c. cum super. ⁊ C. de of. rec. pro. l. i. b.

g ¶ Preualē. semp. n. ppetas tāq̄z dignior trahit ad se possessionē: vt seqr dñiuz q iustior ē petitio ppetatis. ff depo. bōa fi. ar. C. ð pig. act. si rē alienaz. ar. xvi. q. iij. §. pōt. vo. qō si mala. ar. j. ð seques. c. i. Ar. ɔ. j. de re iu. suborta. ⁊ q dic pualē: itellige q sit ē acta. vt hic dicit. b.

h Cum oliz duob⁹. sed q̄liter potuit iste arcdiaconus ex bino actu epi ɔseq ius: cū nec trin⁹ tribuat. ś. e cū ecclesia. sed q̄druplex act⁹ necessarius vr. C. ð sui. l. vlt. Sed h̄ iō ɔtingit: q q ē i geta possessiōe eligēdi vl pn̄tandi: pōt eligē ⁊ pn̄tare: ⁊ ille ɔseqr ius ex hoc. ś. de elec. q̄relā. j. ð iurepa. ɔsultatiōib⁹. q. n. est i geta possessiōe: dz vti iure suo quousqz euincat ab eo. j. vt lite pē. c. i. ⁊ ij. ⁊ xvi. q. iiij. volum⁹. ⁊ sic ɔseqr aliqs dominiuz ab eo q nō est dñs. ⁊ sufficit hec electo vel pn̄tato tm̄ in possessorio obtinē. i. q elector sit i q̄si possessiōe eligēdi ad hoc vt ɔfirmet electio vel pn̄tatio p iura predicta.

i ¶ Iudices recusare. Sic pz ex hoc loco: q si pcurator tu⁹ ipetrauit tibi iudicē: q nō potes eū postea recusare ac si tu ipse eū ipetrasses. ś. de of. ðle. sup q̄onū. §. verū. Sed mix vr q fcm̄ pcuratoris i h̄ casu preiudicet dño cū hic nō posset hre dñs recursuz ɔ pcuratorem: q in

casu isto pcurator ē nō soluēdo. vñ nō dz nocē dño. ff. d
do. ꝛ elegāter. §. pe. ꝛ. ff. d eo p quē fa. erit. l. vlt. Sz illa
iura intelligunt cū pcurator dolū ꝯmisit: sec⁹ esset si ne
gligens vl'ar⁹ esset: ꝛ sibi iputet q minus diligētē pcura
torē ꝯstituit. ff. d mio. cū mādato. i fi. pōt tñ ps lesa ppt
negligētiā pcura
toris noie ecclie pe
tē i iteg. resti. ꝛ. d i
iteg. resti. cū venis
sēt. In casu isto di
co q si dñs dedit
certā formā d cert
pſoīs p iudicib⁹ ob
tinēdis: ꝛ ipe egres
sus ē illaz formaz
petēdo alios iudi
ces. tūc nō fit piu
diciū dño: qn pol
sit illos recusare si
voluerit: ar. ꝛ. d of.
dle. cū olim. ꝛ de p
cu. si pcurator. ꝛ h
est expssuz. j. d ap.
significāte. Sed si
simplr fuit ꝯstitut⁹
pcurator ad impe
trandum iudices
non dando certuz
mandatū d certis
psonis: tunc ñ pōt
iudicē rcusare: ar.
l. pdicte si pcuratō
Qñ piudicet fcm pcuratoris dño ꝛ qñ ñ d. ꝛ. vt lit ñ
ꝯte. c. i. Sz qr fuerūt h recepti testes lite ñ ꝯte. p⁹ recu
sationē si nō ꝯsētiebāt i iudices: lz de ꝯsensu pcurato
ris eoꝝ fuerūt obtēti. Jō recepti st ñ obstāte recusatōe
qꝛ i pñtia pape l's fuerat p illos pcuratores ꝯte. vt pz
i ātiq dcr. al's ñ fuissent recepti: si ñ ꝯsensissent. vel non
valuisset receptio testiū lite ñ ꝯte. ꝛ. vt lite ñ ꝯte. p totuz
Uel dic: q hñ valuissēt attestatiōes ēt lite ñ ꝯtes. cū isti
canonici fuissent actores si fuerūt ꝯtumaces: vt. j. d do.
ꝛ ꝯtu. cāz q. vbi d h nō. ꝛ. ꝛ. vt lite ñ ꝯtes. qm frequenf. i
pn. vel si erāt rei: qd veri⁹ vr p ipaz lraz. ꝛ si ꝯtumaces
fuerūt: hñ pñt testes recipi lite ñ ꝯte. ꝛ. vt. lite no ꝯt. qm
freqnf. qꝛ agebat d electiōe: h vez ē q lis erat ꝯtestata.

b Assensu. ꝛ ab eis esset rescriptū ipetratū. nec iducie
deliberatorie dāde sunt ipetranti. iij. q. iij. §. spaciuz. ꝛ.
ei aūt. nec deliberationis inducias petere debent: cum
apud sedē apostolicaz p procuratores vtriusq partis
lis erat ꝯtestata. ꝛ hec littera probat q canonici erant
actores: quando impetrauerunt rescriptum.

l Imponentes. ꝛ. hec littera probat: q canonici erāt
actores quia reo nō imponitur silentium: sed absoluif
actore non probante. b.

m Reseruata q̄one. sic. ꝛ. de elec. q̄relā. Sz nūqd eps
pōt repellē istos p exceptionē rei iudicate: nā cū ille ob
tinuit: q hūit cāz ab epo: illd dz epo pdesse: sic pactum
fcm a debitorib⁹ hereditariis: ne ab ipsis petat cuz em
ptore hereditatis: nocet vēditori ipsi⁹ hereditatis. ff. d
pac. si cū emptore. Sed nō ē vez: qꝛ exceptio rei iudica
te trāsit ab actore suo ad aliū. l. emptorē: sed ñ reuertif
ad actorē suum. ff. de excep. rei iu. si a te. §. vlti. sic. ꝛ. de

canōici pdicti iudices rcusare
minie dbuerūt: cū cā pdictis
iudicib⁹ fuissz delegata d vtri
usq ptis pcuratoꝝ assēsu b pdi
ctū archidiaconatū eidez p diffini
tiuā sniā adiudicare curauim⁹.
canōicis vicen. ppetuū silētiū
i ponētes l: reuata m tñ eis q̄one
ꝑpetatis sup collatōe archidiaco
nat⁹ ipi⁹: si forte sup h ꝯtēdere
voluerit aduersus epz vicen.
cū res int alios acta nō dz eis
piudiciū gnāre. n. Inno. iij. ab
bati sci cypriani torcell. dioc.
ꝛ. s. m. noue de vene.

Licz cā q iter pñarchā grā
den. ex vna pte: ꝛ abbatē
tē ꝛ ꝯuētū mōsterij sci georgij
de venetijs sup subiectōne ip
si⁹ mōasterij ex altā vtebat: in

elec. querelaz. Est ēt alia rō: qꝛ hec snia lata ē rōe possessiōis
iter caplm ꝛ archidiaconū: sed si caplm postea voluerit agere
ꝯ epz: illa erit qō ppetatis. ꝛ sic erit oio alia cā: qꝛ snia lata su
per possessiōe nō obstat agē volēti de pprietate. sed hic res in
ter alios acta fuit: vt. j. dicit. vñ non obstat sup pprietate etiaz
int easdē psonas: lz ista
dcr. ꝯpetēti⁹ dberet pōi i
tit. de clsic dcre. q̄relā. h
ti. ille logr. qñ int easdez
psoas vtif qō possessiōis
ꝛ ppetatis: qd h ñ fuit: vt
pz. ꝛ. p totū. nec dr h ppe
qō possessiōis: qꝛ nō tm
actū est possessorio iudi
cio: in quo casu logr iste
ti. sed archidiacon⁹ obti
nuit: qd pz qꝛ eps erat in
possessione: vel qsi iuris
eligendi. Uel dic: q ista
decre. respicit tm scdam
partem rubrice. b.

uenim⁹ p eodē pñarcha pba
tū: q inter alia abbas qñqz iuit
ad ei⁹ synodū. l. sol. venetoꝝ ei
p plres ānos exoluēs: ꝛ. j. Ad
hec cū d pmissis. l. sol. qs petijt
ad subiectōis idiciumª pñar
cha sit actū p sniaz diffinitiuā
quā sup h ꝯtrā reportauit: ei ñ
adimimus si alio iure b de ipsis
experiri voluerit potestatem.

De restitutione spoliatorum.

Gregorius. ix. epo constan.

Licet multum a: ꝛ in
fra. Conquestus ē
nobis philasius ce
cus eius campum
ab ecclesie hoibus irrōnabilr
occupatum. Quod si ita est:
quanq ante oēm contentionē
possessio ei debuerat violēter

n Int alios. j. de re iu.
di. c. pe. j. de preben. dile
cto. i fi. ꝛ. j. de donat. int
dilectos. i fi. ꝛ. ꝛ. de offi.
dle. super eo. ꝛ. j. de fi. in
stru. inter dilectos.

o Licz cā. ad sbiectio
nis indiciū. pete
bat pñarcha subiectionē
in mōsterio sci georgij. ꝛ
l. solidos ad indiciū sub
iectiōis ab isto abbate: vt pbaret p h: q ei subesset. j. de censi.
ois aia. x. q. iij. illud. ꝛ. C. d epi. ꝛ cle. nulli. Et in his actū fuit a
pñarcha possessorio ꝛ petitorio: i possessorio obtinuit: in petito
rio succubuit. ꝛ sic fac ad titulū: al's nō vr facere ad titulum.
Et sic pz: q male fuit dcila: ꝛ meli⁹ fuisset posita i ti. d re iud.
siue de excep. Qñqz vo cēsus tal's est signū exēptionis: qñqz so
lūmodo signū ꝓtectiōis. j. de pui. recepim⁹. ꝛ tūc non eximif a
iurisditiōe diocesani: vt in. c. recepim⁹. h hic petebat in signū
subiectiōis: sicut ēt. j. de censi. cū venerabilis: lz qꝛ mōasteriū
libez erat ꝛ exemptū p puilegiū ro. pon. succubuit i illo cēsu
ꝛ in alijs: qꝛ non pcepit illa tāto tēpore: q renunciatum vel pre
scriptum fuerit priuilegiū libertatis: vt patet in integra.

p Iure. Sic pz: q q rē petit ꝛ p ipue i psonali actōe ex vna
cā si succūbat: q ñ obstat ei exceptio rei iudicate: si postea pe
tat eandē rē ex alia cā. ff. de excep. rei iudi. cuz querif. ꝛ. l. an
eadē. §. actiones. Jdē est in rei ven. si expmat tm vna cā. ff.
de excep. rei iudi. si mater. §. eandē. Jdē est ēt in possessorio. j.
de dona. inter dilectos. ꝛ. ff. d acq. pos. possideri. §. ex plurib⁹
ar. de hoc dictū est supra de lib. ob. c ij. vbi de hoc.

q l Licet multū ꝯtentione. si hoc petiuisset. j. e. c. pr. ꝛ. c.
in lris. ꝛ. c. ite cuz qs. ꝛ. ꝛ. de oz. cog. sup eo. ꝛ. ij. q. ij. p
totuz. ꝛ. iij. q. ij. p totū. ꝛ sibi iputet iste cec⁹: qui re
nūciauit iudicio possessorio. xxix. q. ij. cui⁹ rei cā Sz
vr q nō ē restituendus: si aduersarius incontinenti vellet p
bare dñium. ff. ad exhi. l. iij. §. ibidem. ꝛ. ff. ad trebell. i le a q
§. i. ꝛ melius. ff. vt in pos. leg. si is a quo. i. rñso. ꝛ. j. e. litteras. sed
non obstant. l. illerquia non loquuntur in interdicto vñ vr
immo in interdicto de adipiscenda pos. ꝛ quod dicit decret.
litteras. illud speciale est propter periculum anime in casibus
vbi ecclesia dispensare non potest: vt ibi patet.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7

ablata restitui⁹: tñ q² euẽt⁹ dia
con⁹ ipsius ecclesie ꝯsẽtiẽte il
lo ꝯstituisse legitie ꝓbatur di
ctum campuz eiusdẽ ecclesie
iuris esse: ingre ꝟitatem. ⁊ si h
ꝓbatũ fuerit: huic dicendũ ẽ:
vt a sua intẽtiõe discedat. alio
quin res ei abblata reddat.

Alexan. iij. vuigoreñ. epõ.

Sollicite cures ꝑquirere q̃
tpe. h. renũciauit eccł'ie: ⁊
si tibi ꝯstiterit eũ spoliatũ[b] cuz
eidẽ eccł'ie renũciauit ꝯ eũ te
stes alteri⁹ ꝑtis de iuramẽto ⁊
r̃nũciatiõe spõte facta ãteq̃ re
stitut⁹ fuerit nõ admittas: q² ñ
ẽ ꝟisile[c] ꝙ spõte iuri suo renũ
ciauerit: q renũciat spoliat⁹: s;
testes eiusdẽ. h. qb⁹ intẽdit se
ꝓbare: ꝙ violent̃ ꝑdicta eccł'ia
fuerit spoliatus[d] dũmõ idonei
sint: recipe ñ postpõas. Idẽ.

Ecepta qõe. p. cł'ici: ꝙ vi
olẽter fuerat eccł'a spo
liat⁹: vobis dedim⁹ i mãdatis:
vt si h ꝯstarz eã sibi restitui fa
ceretis. q̃ cognito r̃nsũ ẽ ab ad
uersario: id nõ debẽ ꝓficẽ: eo
ꝙ spõtanea volũtate corã ebo
ra. ar epõ ap. se. le. ꝑscriptã ec
clesiã abiurasset: ⁊ ifra. Man
dam⁹ q̃ten⁹ si vobis ꝯstiterit:
ꝙ ꝑfat⁹. p. nullo metu l' vi coa
ct⁹ sed spõtanee ꝑlibatã eccle
siã tal'r abiurauerit[e]: ei super
hoc ꝑpetuũ silẽtiũ imponatis.

Idem vui. epõ ⁊ eli. ar̃di.

Edita q̃rela. t. cł'ici ꝙ. h
ꝑsona ecclesie de sand.
ipm sup eccł'ia sua de paleñ. in
debite molestaret: lundonen.
epõ ⁊ tibi fili ar̃di. dedimus in
mãdatis: vt si vobis constaret
ꝙ ꝑdict⁹. h. alteri⁹ ecclesie ꝑ
sonatuz r' hẽret: vel iuramento
spontanee prestito firmauerit
memorato. t. sup eadẽ ecclesia
qõnem decetero nõ moturuz
ab eius molestia super hoc cõ
pesceretis eundẽ: ⁊ ifra. Cum
ꝟo vobis plenius ꝯstitisset di
ctũ. h. nõ solũ eccł'ie alterius ꝑ
sonatum hr̃e: sed ẽt spontanea
volũtate eccł'iaz de pelenẽ. in
ꝑpetuũ abiurasse: ꝓhibuistis
eidẽ ne dcĩn. t. sup hoc decete
ro molestaret[f]. Lz aũt nunci⁹
eiusdẽ. h. posteriores lr̃as im
petrauerit formã aliaz ꝯtinen
tes: ꝙ non obstantib⁹ litteris

a Restitui. cuz fructibus ꝑceptis ⁊ q ꝑcipi potuerunt a tpe
deiectiõis. j. e. c. pr. ⁊. c. grauis. Sz qd si sumptus aliquos fe
cit ille di acon⁹ i rẽ illã. R̃ndeo nec petitionẽ hz inuasor nec re
tentionẽ: q² donare vr̃ tãq̃ malefidei possessor: isti. ꝺ re. diui.
§. ex diuerso. ⁊ qcqd plãtat̃ serit̃ vl' edificat̃: oẽ solo cedit si ra
dices p⁹egit: isti. ꝺ re. di
ui. §. si tu⁹. imo. tenet̃ ẽt ꝺ
eo qꝺ cãu ꝑijt. ff. ꝺ le. i. cũ
res. i si. tamẽ sũpt⁹ nc̃ios
sine qbus res facta esset
deterior: dz restituere. C.
de rei ven. domum. ⁊. ff.
de pe. here. si a domino
§. vlti.

b Sollicite. eũ spolia-
tũ. q̃ a ꝯrio sẽsu si
ñ eẽt spoliat⁹: hñ recip
ent̃ testes ꝯ eũ. j. c. pr. ex
eo ꝙ spoliat⁹ renũciauit
ꝑsumit̃: ꝙ iuit⁹ ⁊ coact⁹
renũciauit vñ ꝯ talẽ ꝑsũ
ptionẽ ñ admittunt̃: nisi
facta restitutiõe. Sz q̃re
mãdat papa ingri q̃ tpe
renũciauit: cũ spoliat⁹ añ
cãe igressũ ꝺbeat r̃sti ui
ꝺ. c. pr. ⁊. j. e. ex lr̃is. itẽ cũ
qs. Jõ de h ingritur. q²
si renunciasset eo tpe q̃
possidebat. ⁊ ipse postea
peteret ecclesiã dicens se
spoliatũ. tũc recipent̃ te
stes ꝯ eũ. ꝙ sponte renũ
ciauit. vt sic defenderet
se iste re⁹ ꝯ istũ petentez
restitutionẽ. vt sequit̃ in
glo. ad si. ⁊. ꝺ. de renun.
sup hoc. q̃ ꝯsueuit signa
ri ꝯria huic. sed nõ ꝯdi
cit. q² in alio casu loqtur
vt ibi dictũ ẽ. Sed si ali
qs spoliat⁹ petit restituti
onẽ bñficij sui. ⁊ obijcia
tur ei: ꝙ nõ fuerit canonice istitutus: vel ꝙ sponte renũciauit
vel abiurauit: nõ est audiendus: q² ei nõ põt referri qꝺ ꝓprie
tatis: nisi postq̃ fuerit restitutus: qꝺ esset si audiret̃ obijciens
in iure minus canonicã institutionẽ: vel abiurationẽ sponta
neã: vt. j. e. in lr̃is. item cũ qs. ex ꝯq̃stione. q² qꝺ spoliationis
ꝑuilegiata est. ꝺ. ꝺ or. cog. sup spoliatõe. Hic ergo tm̃ agit̃ pos
sessorio: vñ aduersari⁹ nõ est audiẽdus mouens ei qõnem ꝓ
prietatis: q² nihil hz cõe qꝺ ꝓpetatꝫ cũ possessiõe. ff. ꝺ acq pos.
naturalit̃. §. nihil' q̃re ñ obstat iuramẽtũ restitutionẽ petenti:
cũ in ea nõ agat̃ de iure ꝓpetatꝫ sed iuramẽtũ ⁊ renunciatio
spõtanea tangũt ius proprietati s cui abiurãdo renũciauit spo
liatus: sed possessioni nõ renũciauit vel abiurauit: q² iaz ami
serat eã ꝑ spoliationẽ: ⁊ ei qꝺ nõ possidebat: renũciare nõ po
terat q̃re petit restitui si nõ obstaret. ꝙ spoliat⁹ renũciasset: hñ
reciperent̃ testes aduersarij: ꝙ sponte renunciauerit: dũ q̃te
possidebat: vt in. c. se. Et sic est ar. ꝙ lata sñia sup ꝓprietate: nõ
obstat agẽ volenti ꝺ possessione: vt nõ. ꝺ. de cã pos. c. pastoral'
Et etiam ar. ꝯ colligit̃ ibi: ꝙ obstet in glo. ergo si aliquis. ⁊c̃.

Quia non est verisimile. ꝯ hanc presumptionem non ad
mittunt̃ testes: ex quo ꝯstat: ꝙ spoliatus sic renũciauit
⁊ hoc nõ tm̃ ex vi ꝑsumptiõis: sed poti⁹ ex natura ⁊ ꝓu
legio spoliationis: q² eã intentans nõ ẽ recõueniẽdus
nisi de alia spoliatiõe ꝯueniret̃: vel ei in modũ excep tõ
nis alia spoliatio obijceret̃. ꝺ. de or. cog. sup spoliatione
Sz manifeste vr̃ ꝯ
ria decr. sequens.
vbi obijciẽs spõta
neã abiurationẽ a
gẽti possessorio au
dit̃. Quidã sic sol
uũt ꝯrietatẽ. ꝙ h
metu renũciauit.
nõ corã suo iudice
⁊ i se. c. renũciauit
spõte ⁊ corã suo iu
dice. Verior ẽ solu
tõ. q² h agebat̃ pos
sessorio tm̃ i seq̃t̃
ti possessorio ⁊ pe
titorio. vt pz i ãtiq̃
Vel dic. ꝙ h ꝯsta
bat eũ spoliatũ fu
isse. cũ renũciaue
rit. q² h ꝑmo q̃situ
fuit. vt dicũ pn. h i
seq̃nti dicebat̃. ꝙ
nlla spoliatõe fc̃a
spõte duz posside
bat r̃nũciauit. ⁊ sic
admittit̃ ad ꝓban
dũ ꝙ ñ spoliauit i
directe. sic. j. e. cuz
ad sedem. j. ꝺ test.
significauerũt. ⁊. j.
e. olĩ. j. Ar. ꝙ sicut
admittit̃ actor ad
ꝓbandũ ꝙ fuerit
spoliat⁹. sic re⁹ põt
admitti ad ꝓbãdũ
ꝯriuz. qꝺ erit. duz
ꝓbauerit. ꝙ spõte
renũciavit cuz pos
sidebat ⁊ corã suo iudice. ⁊ si h ꝓbauerit. pz ꝙ ipz ñ spo
liauit: ⁊ sic nulla ꝯrietas ⁊ ibi ꝑcessit renũciatio spolia
tionẽ. sed ecõuerso h: ⁊ iõ sec⁹: ⁊ ita non fuit spoliatus.

d Spoliatus. Quid si spoliatus stetit ꝑ annũ: ꝙ non
petijt restitui: nunquid postea audit̃. Videt̃ ꝙ nõ: quia
interdictũ actio est ꝑtoria que anno expirat: insti. de ꝑ
pe. ⁊ tem. act. in prin. R̃ndeo pretoris actiones tempo
rales sunt quo ad penam: perpetue quo ad prosecutio
nez ipsius rei. ff. de act. ⁊ ob. in honorarijs. ff. de vi ⁊ vi
ar. l. i. in prin. Immo hz canones vr̃: ꝙ ẽt ad dãnum ñ
ue ad penam ꝑpetuo agi possit: q² nulla ꝯditio tẽporis
opponi potest. vt. iij. q. i. reintegranda.

e Ecepta. abiurauerit. ꝯ. ꝺ. c. pri. vbi non admittũ
tur testes: ibi soluit̃. Itẽ ar. ꝯ. j. de insti. cuz venis
sent. sed ibi possessorio actum fuit. ⁊ ibi etiam abiura
tio vel renunciatio ꝑsonalis fuit: sed ꝯcessio fuit realis
Itẽ ar. aliud ꝯ. j. de ꝯces. ꝑbẽ. post electionẽ. ibi nõ fuit
abiuratio ꝓbata: vñ ibi restituit̃: ⁊ post restitutionẽ po
test opponi abiuratio: vt or̃ in si. Quidã dicũt ꝙ illa ꝺ

Alioquin

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. B.5.7